ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

யதீந்த்ரப்ரவணரான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஆர்த்தி பிரபந்தம்.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்,
அடையாறு, சென்னை-20.

[illegible] ஸ்வாமியான

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த

வ்யாக்யானமும் பதவுரையும்

[illegible] முத்ராபக்ஷ [illegible] ரான

புதுப்பட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

[illegible] பரிசோதிக்கப்பட்டு

[illegible] முத்ராபக சபையாரால்
[illegible] ராக்ஷரசாலையில்
அச்சிடப்பட்டது.

[illegible] நாம

[illegible] மலைமண்டலம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை (லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

		ரூ.அ.ப.
1.	ராமசரமஸ்லோகம்	0-1-6
2.	பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	0-2-6
3.	துஷ்கரஸ்லோக டிப்பணி	0-2-6
4.	பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் (தாத்பர்யஸஹிதம்)	0-7-0
5.	திருப்பல்லாண்டு	0-7-6
6.	பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம் 1 & 2 பத்து	2-0-0
7.	,, 3 to 5 ,,	3-5-0
8.	திருச்சந்த விருத்தம்-வ்யாக்யானம்	1-6-0
9.	திருமாலை-வ்யாக்யானம்	0-14-0
10.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0
11.	அமலனாதிபிரான்	0-7-6
12.	பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0
13.	,, 4 to 7	2-13-0
14.	,, 8 to 11	2-10-0
15.	திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6
16.	திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0
17.	முதல் திருவந்தாதி (அரும்பத ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-9-0
18.	இரண்டாம் திருவந்தாதி	0-6-0
19.	மூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0
20.	நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
21.	திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபத தாத்பர்யம்)	1-14-0
22.	திருவாசிரியம்	0-3-0
23.	பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
24.	திருவெழுகூற்றிருக்கை	0-3-0
25.	சிறியதிருமடல்	0-4-6
26.	பெரிய திருமடல்	0-5-0
27.	இராமானுச நூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0-8-0
28.	உபதேசரத்தினமாலை	1-0-0
29.	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
30.	ஷண்மததர்ஶிநி	0-1-6
31.	யதிதர்மஸமுச்சய	0-9-0
32.	ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
33.	ஞானஸாரம்-ப்ரமேய ஸாரம் வ்யாக்யானம்	0-8-0
34.	ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகை யென்கிற பரகாலங்கலான் [illegible]ஸ்யம்	1-3-[illegible]
35.	ஆர்த்திபிரபந்த வ்யாக்யானம்	0-6-0

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயின்டு சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

இப்படிக்கு,

திருவேங்கடமுடையானையா;

கார்யதர்ஸி ஜநாதிகாரி,

நெ. உக, வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீஸைலேஸதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் ।
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம் ॥
லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் ।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தேகுருபரம்பராம் ॥

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாயமேநே ।
அஸ்மத்குரோர்ப்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே ॥

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம் ।
ஆத்யஸ்யந:குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா ॥

பூதம்ஸரஸ்சமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந் ।
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகாலயதீந்த்ரமிஸ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மிநித்யம் -

ஸ்ரீமதார்த்திப்ரபந்த தனியன்கள்.

தேன்பயிலுந்தாரானெதிராசன்சேவடிமேல்
தான்பரமபத்திதலையெடுத்து—மாந்தர்க்
குணவாக வார்த்தியுடனொண்டமிழ்கள்செய்தான்
மணவாளமாமுனிவன்வந்து. (க)

உரை.—மணவாள மாமுனிவன் = பெரிய ஜீயர், வந்து=திருவவதரித்து, தேன்=மகரந்தத்தை, பயிலும்=ஸ்ரவியாநின்ற, தாரான்=புஷ்பமாலையை தரித்த, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, சேவடிமேல் = சிவந்த திருவடித்தாமரைகளின் விஷயமாய், தான்=தனக்கு, பரமபத்தி= பரமபக்தி, தலையெடுத்து = தலையெடுப்பதனாலே, மாந்தர்க்கு= அஜ்ஞருக்கு, உணவாக=அறிவுவிளையும் படியாக, (போக்யமாக) ஆர்த்தியுடன்= ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமான துக்கத்தோடு, ஒண்=போக்யமான, தமிழ்கள் = திரவிடவாக்யங்களைக் கூட்டி, செய்தான்=ஆர்த்தியென்கிற இப்பிரபந்தத்தையருளிச் செய்தனர்.

வம்பவிழ்த்தார்வண்மை மணவாளமாமுனிவன்
அம்புவியிற்கால்பொருந்தாவார்த்தியினால்—உம்பர்தொழும்
விண்ணுலகிற்செல்ல விரைந்தெதிராசன்பதங்கள்
நண்ணியுரைத்தான்நமக்கு. (உ)

உரை.=வம்பவிழ் = அப்போதலர்ந்த, தார் = புஷ்பமாலை யாலே அலங்கரிக்கபபட்ட, வண்மை = ஔதார்ய சீலரான, மணவாள மாமுனிவன் = பெரியஜீயர், அம்=அழகிய, புவியில் = பூமியில், கால் = திருவடிகள், பொருநதா=பொருந்தாத, ஆர்த்தியினால்=துக்கத்தினால், உம்பர்=நித்யஸூரிகளாலே, தொழும்=ஸேவிக்கப்படுகிற, விண்ணுலகில்= பரமபதத்துக்கு, செல்ல=எழுந்தருளும் பொருட்டு, விரைந்து=த்வரைப்பட்டு, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, பதங்கள்=திருவடிகளை, நண்ணி=அத்யவஸித்து, நமக்கு=அஸ்மதாதிகளுக்கு, உரைத்தான்=அருளிச்செய்தனர்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

இப் ப்ரபந்தத்துக்கு வ்யாக்யான மருளிச்செய்த பிள்ளைலோகஞ்ஜீயர் தனியன்.

లోకాచార్యమునిం వందే ధీశమాదిగుణార్ణవమ్ ।
తంశఠారిగురోశ్శిష్య మార్తివ్యాఖ్యాంకరోతియః ॥ (౧)

ఆర్తివ్యాఖ్యాంవరవరమునేరార్తబన్ధోర్మనోజ్ఞాం
లోకాచార్యోమునిరకృత సల్లోకమాహ్లాదయన్సః ।
ఆచార్యాణాంశఠరిపుకృతేరర్థనిర్వాహశక్తా
ప్రాచాంపశ్చాద్భువిసు మతయోయంవదన్తిప్రకల్పమ్ ॥ (౨)

కాన్తోపయన్తృయమినో జగదార్యయోగీ
వ్యాఖ్యాత్కృపారసనిధిః కృతిమార్త్యభిఖ్యాం ।
యంభూతలేనిగమశీర్షవిదోవదన్తి
కాన్తోపయన్తృయమినోవతరంద్వితీయమ్ ॥ (3)

லோகாசார்யமுநிம்வந்தே தீஶமாதிகுணார்ணவம் ।
தம்ஶடாரிகுரோஶ்ஶிஷ்ய மார்த்திவ்யாக்யாம்கரோதிய:. (௧)

ஆர்த்திவ்யாக்யாம்வரவரமுநே ரார்த்தபந்தோர்மநோஜ்ஞாம்
லோகாசார்யோமுநிரக்ருதஸல்லோகமாஹ்லாதயந்ஸ: ।
ஆசார்யாணாம்ஶடரிபுக்ருதேரர்த்தநிர்வாஹஶக்தௌ
ப்ராசாம்பஶ்சாத்புவிஸுமதயோயம்வதந்திப்ரகல்பம் ॥ (௨)

காந்தோபயந்த்ருயமிநோஜகதார்யயோகீ
வ்யாக்யாத்க்ருபாரஸநிதி:க்ருதிமார்த்த்யபிக்யாம் ।
யம்பூதலே நிகமஶீர்ஷவிதோவதந்தி
காந்தோபயந்த்ருயமிநோவதாரம்த்விதீயம் ॥ (௩)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீமதார்த்திப்ரபந்த வியாக்யானம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன் திருமாலடியார்களென்று ததேகநிரூபணீயரான தன்னடியார்க்கு ஸ்வப்ராப்தியைப்பண்ணிக்கொடுப்பதுப்ராப்யருசியைப் பிறப்பித்தாயிற்று. அந்த ப்ராப்யருசிதான் பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திரூபையாயிறே பரிணமிப்பது. அப்படிப்பட்ட பக்தியையாயிற்று ஆழ்வாருக்குத் திருமேனியோடே உண்டாக்கி அங்கீகரித்தது. அத்தைப்பற்ற (௧) "மயர்வறமதிநலமருளினன்", (௨) "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்று மருளிச்செய்தார். அதுதான் இவர் ஸம்பந்தமடியாக வெல்லாருக்கும் ப்ராப்திக்குமுன்னே ஸித்திக்கும்படியாயிருக்கும். தத்விஷயார்த்தமாக (௩) "భగవద్భక్తి మపి ప్రయచ్ఛ మే-பகவத்பக்திமபிப்ரயச்சமே", (௪) "పరభక్తియుక్తం మాం కురుష్వ-பரபக்தியுக்தம்மாம்குருஷ்வ" என்றிறே, ஆசார்யர்கள் அர்த்தித்தருளிற்று. அப்படி, ஸ்வாபிலஷிதத்தை அர்த்தித்துப்பெற்று க்ருதார்த்தராய் (௫) "கரைகண்டோர்" என்று முக்தராய்ச்சொல்லப்படுகிற பராங்குஶபரகாலாதிகளோடே ஒருகோவையாகவெழுந்தருளியிருப்பாராய், பின்பும், ருசியுடையோரெல்லார்க்கும் ஆஶ்ரயணீயராகைக்காக, ஸ்வாவதாரஸ்தலாதிகளிலும் அர்ச்சாரூபியாயெழுந்தருளியிருக்கிற, எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே, தம்முடைய வாசார்யரான பிள்ளையெப்படியெண்ணித் தம்மை அங்குத்தைக்கு அநந்யார்ஹராம்படி, அறவிலைசெய்துகொடுத்து, தத்விஷய ப்ராவண்யத்தையும், ஜநிப்பித்தருளினாரோ? தாமுமப்படியே நிரவதிகவ்யாமோஹத்தையுடையராய், (௬) "కృష్ణతృష్ణాతత్త్వం-க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்த்வம்", என்றுமாபோலே, "யதீந்த்ரப்ரவணர்" என்று

(௧) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௨) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௧ (௩) ஸ்தோ-ரத்ந-
(௪) ஶரணாகதிகத்யம் (௫) தி-வாய்-௮-௩-௧௦ (௬) பராங்குஶாஷ்டகம்

ததேகநிரூபணீயராம்படியான ஜீயரும், (௧) "பாலேபோல்சீரில்பழுத்தொழிந்தேன்" என்கிறபடியே (௨) 'கையும்மனமுன்குணங்களை யுன்னி" என்று அவருடைய கல்யாணகுணங்களிலே ப[illegible]வ பாவராய், அத்தாலே ப்ராப்தஸேஷியாய், சரமபர்வமான எம்பெருமானார் திருவடிகளை (௩)*மெய்கொள்ளக்காணவேணுமென்கிற வபிநிவேஶாதிஶயத்தாலே மெய்வெளுத்து, தத்கார்யமான ப்ராப்தி தஶையை ப்ராப்தராய், இப்படி கரைபுரண்ட வாற்றாமையையுடையராயிருக்கிற தாம், எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தாலே, தமக்குப் பிறந்த பரமபக்தி தஶையைப்பேசி அநுபவித்தருளுகிற முகத்தாலே, சரமபர்வநிஷ்டராய், எம்பெருமானார் திருவடிகளில், ப்ராவண்யத்தை யுடையராயிருக்கும் சரமாதிகாரிகளெல்லார்க்கு மநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, இப்ப்ரபந்தமுகேந அவற்றை வெளியிட்டருளுகிறார்.

(௪) "பத்தியெல்லாம்தங்கியதென்ன" என்னும்படியிறே இவர்க்கு, *எதிராசன்சேவடிமேல் தான்பரமபத்திதலையெடுத்தது. (௫) "పరమాపదమాపన్నః-பரமாபதமாபந்ந:", (௬) "முடிந்தவவா"என்றும் சொல்லும்படியான, †பரமார்த்தியை ப்ராப்தராய், அந்ததஶையைப் பேசினப்பாசுரமாகையாலே, "ஆர்த்தி"என்றிதுக்கு நிரூபகநாமமாயிருக்கிறது. ஆர்த்திதான் ஸம்ஸாரத்தி லடிக்கொதிப்பாலும், ப்ராப்தவிஷயாநுபவாலாபத்தாலும் பிறக்குமதாயிறேயிருப்பது. அவையிரண்டையுமாய்த்து, (௭)* முந்நீர்ஞாலத்திலும், (௮)* அறுக்கும்வினையிலுமாழ்வாரருளிச்செய்தது. அத்தைப்பற்றவிறே "வம்பவிழும்தாரான்", "தேன்பயிலுந்தாரான்"என்கிற தனியன்களுமுண்டாய்த்து. அப்படியே இவர்க்கும், ஆகாரத்வயம் நடவாநின்றதேயாகிலும், அதிலநுபவாலாபத்திலுண்டான வார்த்தியிறே, ப்ராசுர்யேண இப்ப்ரபந்தத்தில் நடந்துசெல்லுகிறது. "ப்ராப்திதஶையிலார்த்தியைமுன்னிடும்" என்னக்கடவதிறே.

இவர்தாம் ஸமகாலத்திற்போலே, ஆழ்வான் முதலானவரைத்து முதலிகளோடுங்கூடி தழுவி முழுசிப்பரிமாறி *ராமாநுஜபதாம்

---

(௧) பெரியதிருவ-௫௮ (௨) இரா-நூ-௧௦௨ (௩) தி-வாய்-௩-௮-௪
(௪) இரா-நூ-௧௦௮ (௫) வி-தர்ம-௬௯-௪௭ (௬) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௧
(௭) தி-வாய-௩-௨ (௮) தி-வாய-௯-௮ † பரமபக்தி

போஜத்வந்த்வகைங்கர்யத்திலே அந்வயித்து வாழவேணுமென்று, மநோரதித்தவர்க்கு, அது, மாநஸாநுபவமாத்ரமாய் அதீதகாலமாகையாலே, ப்ரத்யக்ஷயோக்யமன்றிக்கே யொழிகையாலும், இனி இவர் தேசவிசேஷத்திலே, நித்யகைங்கர்யநிரதராயிருக்கிறபடியையநுஸந்தித்து, அவர்விஷயத்திலே, தாமுமப்படி வழுவிலாவடிமை செய்து வாழவேணுமென்று, அவர் திருவடிகளிலே இத்தை ப்ரார்த்தித்தருளுகிறார்.

ஆகையிறே "வடுகநம்பிதன்னிலையை யென்றனுக்கு நீதந்தெதிராசா வெந்நாளுமுன்றனக்கேயாட்கொள்ளுகந்து" என்றருளிச் செய்தருளிற்று. (க) "𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 - அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்ற இளையபெருமாள் நிலை யெம்பெருமானாரது, (உ) "𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌃 - ஶத்ருக்நோநித்யஶத்ருக்ந:" என்று பேசும்படியானவவர் நிலையாய்த்திவரது.

இனி (ங) "ஆழ்முதல்வன்" என்னும்படி அவதாரவிசேஷமாயிருந்துள்ள வ்பக்திவிசேஷங்கள், (ச)* முகில்வண்ணனடியையடைந்துய்ந்த ஆழ்வாரும, அந்த மாறனடிபணிந்துய்ந்த எம்பெருமானாரும், அவர் திருவடிகளிலே அநந்யஶரணரான ஜீயருமாயிறேயுள்ளது.

இப்படி இவர்களொருகோவையான வைபவத்தையுடையவிவர், ஆழ்வாருடையவும் உடையவருடையவும் வைபவத்தைத் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாலும், உபதேசரத்தினமாலையாலும், யதிராஜவிம்ஶதியாலு மருளிச்செய்து, அதிலும் தம் அபிநிவேஶமெல்லாம்தோற்ற (ரு) "𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌪𑌾𑌦𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 - பராங்குஶபாதபக்தம்" என்றும், (சு) "சடகோபன்தேமலர்த்தாட்கேய்ந்தினியபாதுகமாமெந்தையிராமாநுசன்" என்றும் முடிந்தநிலமாகச் சொல்லப்படுகிற சரமபர்வமே ப்ராப்யத்தில் சரமாவதியென்று மிச்சரமார்த்தத்தைச் சரமகாலத்திலே சரமப்ரபந்தரூபேண விதிலையாய்த்து வெளியிட்டருளிற்று. அதில் யதிராஜவிம்ஶதி, (ரு) "𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌂 𑌯𑌤𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 - ராமாநுஜம்யதிபதிம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா" என்றுதொடங்கி,

---

(க) ரா-அ-ஙச-உரு (உ) ரா-அ-க-க (ங) தி-வாய்-எ-கூ-ங
(ச) தி-வாய்-எ-உ-கக (ரு) யதிராஜவி- (சு)

" [Grantha] - தஸ்மாதந்யபராஜோபவதீதிமத்வா" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, ப்ராபகபரமாயிருக்கும். இங்கு "வாழி யெதிராசன்" என்று தொடங்கி, "இந்தவரங்கத்தினிதிருநீ" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, இது ப்ராப்யபரமாயிருக்கும். ப்ராப்யத்வராநுஸந்தாந பரமாயிருக்கு முத்தரவாக்யம். அதில் தாத்பர்யமாயிருக்கு மிது. ப்ராப்யத்தில் முடிந்தநிலமிறே ததீயகைங்கர்யம். இனி அந்த கைங்கர்யவேஷத்தை ஸ்வரூபாநுரூபமாக நிஷ்கர்ஷித்து அறிய வேண்டுமத்தனையிறேயுள்ளது. இவர்க் கிப்ரபந்தத்தில் ஓடுகிறதசை தானநேகபா(ர)வஸ்ருத்திகளையுடைத்தாய், இதுதான் ஓர் சந்தஸ்ஸிலடங்காமையாலே, பலசந்தஸ்ஸுக்களாலும், அவற்றையருளிச்செய்கிறார்.

இதில் முதற்பாட்டில் ஸ்ரீதண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிகளும், பெரியவுடையாரும், பெருமாளைக்கண்டவநந்தரம், (க) "[Grantha]-ஏஹிபஶ்யஶரீராணி" என்று ராக்ஷஸர்களாலும், ராவணனாலும் நலிவுபட்ட ஸ்வஸ்வதேஹங்களைக்காட்டித் தங்கள்குறை தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு முன்னே, அத்தலையில் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைக்கண்டு கலங்கி, (உ) "[Grantha]-மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநாः" என்றும், (ங) "[Grantha]-ஆயுஷ்மந்?" என்றும், மங்களாசாஸனம் பண்ணினாப்போலே இவரும் தம்மைவிஷயீகரிக்க, *விண்ணின்தலைநின்று மெழுந்தருளின வெம்பெருமானாருடைய, அப்ராக்ருத திவ்யவிக்ரஹத்தில், ப்ரகாசிக்கிற ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைக் கண்டுகலங்கி ப்ரக்ருதி †நின்றவாத்மாவைக்காட்டி ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை அறிவிப்பதற்கு முன்னே, அத்தலையில் குறை தீரவே, இத்தலையில் குறைத்தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்றறுதியிட்ட படியே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

இப்படி தாம் மங்களாசாஸனம்பண்ண, அத்தாலே நித்யஸூரிகளுக்குண்டான வாதராதிஶயத்தைக்கண்டு, (ச) "அன்பால்மயல் கொண்டுவாழ்த்துமிராமாநுசன்" என்கிறபடியே அங்குத்தைக்கு அநந்யராய் ப்ரேமபாரவஶ்யத்தாலே மங்களாசாஸனம் பண்ணுமவர்

(க) ரா-ஆ-ரு-கக (உ) ரா-ஆ-க-கஉ (ங) ரா-ஆ-கஎ-கஇ
(ச) இராம-நூ-கு † என்ற

களுடைய பரம்பரையில் ஸம்பந்தமுடையவர்களை நித்யஸூரிகளா தரிக்கும்படி யிதுவே என்று(௧)*சூழ்விசும்பிற்படியே தாம்வித்த(ஸ்) ராய்ப்பேசியருளுகிறார். (௨)"பலலாண்டுபல்லாண்டு"என்று துடங்கி "அப்பாஞ்சசன்னியமுமபல்லாண்டே" என்றும், (௩) "జయత్యతి బలో రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలః । రాజా జయతి సుగ్రీవో రాఘవేణాభిపాలితః-ஜயத்யதிபலோராமோ லக்ஷ்மணஶ்சமஹாபலஃ। ராஜாஜயதிஸுக்ரீவோ ராகவேணாபிபாலிதஃ" என்றும் ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளினளவும் மங்களாசாஸநமுண்டாயிறேயிருப்பது.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

---

(௧) தி-வாய-௧௦ ௬ (௨) திருப்பல்லாண்டு (௩) ரா-ஸ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பரமகாருணிகரான பெரியஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திப்ரபந்தம்.

வாழி யெதிராசன் வாழி யெதிராசன்
வாழி யெதிராசனென வாழ்த்துவார்—வாழியென
வாழ்த்துவார் வாழியென வாழ்த்துவார் தாளிணையில்
தாழ்த்துவார் விண்ணோர்தலை. (க)

ப்ரதிபதம்.

வாழியெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், வாழியெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், வாழி யெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், என = என்று-இப்படி மூன்றுப்ரகாரமாக அநுஸந்தித்து, வாழ்த்துவார் = மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறவர்களெவர்களோ? வாழியென வாழ்த்துவார் = (அவர்களுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களெவர்களோ? வாழியென வாழ்த்துவார் = (அவர்களுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களெவர்களோ? (அவர்களுடைய) தாளிணையில் = உபய திருவடிகளில், தாழ்த்துவார் = ப்ரணதிசெய்யுமவர்களெவர்களோ? (அவர்கள்) விண்ணோர் = நித்யஸூரிகளுக்கு, தலை = நிர்வாஹகபூதராவர்கள். (க)

(வ்யா) (க) "பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு" என்றும், (உ) "பொலிகபொலிகபொலிக" என்றும், பரமவைதிகராயிருக்குமவர்கள் பகவத்பாகவதவிஷயத்திலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமாபோலே, இவ்விஷயத்திலு மநந்யராய் அந்தவைதிகநிர்த்தேஶத்தின்படியே "வாழியெதிராசன்" என்று த்ரிப்ரகாரமாக மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமவர்களை அப்படியே வாழியென்று மங்களாஶாஸநம்பண்ணுமவர்களை வாழியென்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமவர்களுடைய பரஸ்பரஸத்ருஶங்களான திருவடிகளிலே பக்நாபிமாநராய் வணங்கி வழிபட்டிருப்பார் நித்யஸூரிகளுக்கு ஶிரஸாவாஹ்யர். அன்றிக்கே, அவர்கட்கு ஶ்ரேஷ்டராவர்களென்றுமாம்; வாழியிடைச்சொல்லும், வாழ்கவெனச்சொல்லும் வாழியென்கையாலே ப்ரபந்தாரம்பத்தில் மங்களாஶாஸநமுண்டாயிறே யிருப்பது.

(க) திருப்பல்லாண்டு (உ) தி-வாய்-டு உ-க

அவதாரிகை.—அடியிலே, (க) "தொழுதெழென்மனனே" என்றநுஸந்தித்த வாழ்வார் பஜநாலம்பநமான திருநாமத்தை, இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே (உ) "வண்புகழ்நாரணன்" என்று வெளியிட்டாப்போலே இவரும் இப்பாட்டில் அத்தோடுவிகல்பிக்கலாம்படியான இராமாநுசனென்கிற திருநாமத்தை வெளியிடாநின்றுகொண்டு கீழ்ப்பாட்டில் அந்வயமுகத்தாலே ஸாதித்தவர்த்தத்தை இதில் வ்யதிரேகமுகத்தாலே வெளியிட்டருளி இம்முகத்தாலுமெம்பெருமானார் வைபவத்தை யெல்லைநிலத்தளவும்பேசி அநுபவித்தருளுகிறார்.

இராமாநுசாய நமவென்று சிந்தித்
திராமாநுசரோ டிறைப்போழ்—திராமாநு
சிந்திப்பார்தாளிணையிற் சேர்ந்திருப்பார் தாளிணையை
வந்திப்பார் விண்ணோர்கள் வாழ்வு. (உ)

இராமாநுசாய = இராமாநுசர் பொருட்டு, நம வென்று = நமஸ்ஸென்று, சிந்தித்திரா = அநுஸந்தித்திராத, மாநுசரோடு = மநுஷ்யரோடு, இறைப்போழ்து = க்ஷணகாலமும், இராமாநு = இராவண்ணம், (ஸஹவாஸம் செய்யாவண்ணம்) சிந்திப்பார் = சிந்திக்கிறவர்களுடைய, தாளிணையில் = உபயதிருவடிகளில், சேர்ந்திருப்பார் = சேர்ந்திருக்கு மவர்களுடைய, தாளிணையை = உபய திருவடித்தாமரைகளை, வந்திப்பார் = வணங்குமவர்கள், விண்ணோர்கள் = நித்யஸூரிகளுக்கு, வாழ்வு = நித்யஸம்பத்தாவார்கள். (உ)

(வ்யா-ம்) "ராமாநுஜாயநம:" என்று ஸர்வகாலத்திலும் இம்மந்த்ரத்தை மநநம்பண்ணியிருக்கை ப்ராப்தமாயிருக்க இப்படி ஸதாஜப்யமான வித்தைச்செய்யாதே நித்யஜீவநத்தைவிட்டு ஸத்தையன்றிக்கே அஸத்துக்களாய் பஶுப்ராயரான மநுஷ்யர்கள் ப்ரதிகூலராகையாலே, அவர்களுடைய ஸஹவாஸமும் ஸல்லாபமுமாய் அவர்களுடன் க்ஷணகாலமும் வஸியாதப்ரகாரம் சிந்தித்திருக்கும் அநுகூலரானவர்களுடைய திருவடிகளை தங்கட்கு அபாஶ்ரயமாக ஆஶ்ரயித்திருக்குமவர்களுடைய திருவடிகளில் ஸ்துத்யபிவாதநம் பண்ணுமவர்கள் (ந) 'அரும்பேறுவானத்தவர்க்கு"எனகிறபடியே, நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யஸம்பத்தாவர்கள். (உ)

(க) தி-வாய்-க-க-க (உ) தி-வாய்-க-உ-கo (ந)

(அ-கை) கீழிரண்டுபாட்டாலும், "வாழி" என்றும் "நம:" என்றும், அத்தலைக்கதிசயங்களை உபபாதித்துக்கொண்டு இனி இப்பாட்டுதொடங்கி, மேலெல்லாம் ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். இதிலடியேனுக்கு ஸர்வவிதபந்துவும் தேவரீரேயாயிருக்க, ஏதந்நிஷ்டைக்கு விரோதியான வித்தேஹத்தை சே(ச்)தித்தருளாததற்கு ஹேதுவேதென்கிறார்.

தந்தைநற்றாய் தாரம்தனயர் பெருஞ்செல்வம்
என்றனக்குநீயே யெதிராசா—இந்தநிலைக்
கேராத விவ்வுடலையின்றேயறுத்தருளப்
பாராத தென்னோ பகர். (௩)

தந்தை = பிதாவும், நற்றாய் = வாத்ஸல்யத்தையுடைய அன்னையும், தாரம்=மனைவியும், தனயர்=புதல்வரும், பெருஞ்செல்வம் = மஹைஸ்வர்யமும், என்றமக்கு = அஸ்மதாதிகளுக்கு, நீயே=தேவரீரே, (ஆகின்றீர்) எதிராசா=யதீந்த்ரரே! இந்த=இவ்வாறான, நிலைக்கு=நிஷ்டைக்கு, ஏராத = சேராத, இவ்வுடலை = இந்தசரீரத்தை, இன்றே-இப்போதே, அறுத்து = சே(ச்)தித்து, அருள = க்ருபைசெய்ய, பாராதது = கடாக்ஷியாதது, என்னோ = யாதுகாரணமோ? பகர்=உரைசெய்தருளவேண்டும். (௩)

(வ்யா-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௧) "சேலேயகண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களுமேலாத்தாய்த்தந்தையுமவரேயினியாவாரே" என்றும், (௨) "𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑌾𑌚-த்வமேவமாதாச" இத்யாதியாலும் சொல்லுகிறபடியே ஹிதபரனானபிதாவும் ப்ரியபரையான மாதாவும் போக்யையான ஸ்த்ரீயும் நிரயநிஸ்தாரகரான புத்திரரும் மற்றும் ஸகலவிதபுருஷார்த்தஸாதநமான மஹைஸ்வர்யமுமெல்லாம் தேவர்க்குஸ்ரிய:பதியான பெரியபெருமாளேயாகிறாப்போலே (௩) "𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌯𑍁𑌵𑌤𑌯𑌃 - மாதாபிதாயுவதய:" இத்யாதிப்படியே அடியேனுக்கிவையெல்லாம் தேவரே; வஸ்துஸ்திதி இதுவாயிருக்க, இந்தநிஷ்டைக்கநுரூபமின்றியே விரோதியாயிருக்கிற இந்ததேஹத்தை காலாந்தரே கழிக்கிறோமென்னாமல் விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாகையாலே இத்தைக் கழிக்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற விந்தநிவஸத்தில்தானே சே(ச்)தித்தருளத் திருவுள்ளத்தாலே போக்கடிகாணுதி

---

(௧) தி-வாய்-௫-௧-௮ (௨) ஶரணாகதிகத்யம் (௩) ஸ்தோ-ரத்ந-

ருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அத்தை ஸர்வஜ்ஞரானதேவரே அருளிச்செய்யவேணும்; அதுவருத்தமாயிருந்ததோ; அதுக்குமொருகால் சிந்தைசெய்யுமத்தனையன்றோவுள்ளது. நல்லென்கிறவித்தை எல்லாத்திலுங் கூட்டிக்கொள்ளவுமாம். (உ)

(அ-கை) கீழே விரோதியாக வருளிச்செய்த தேஹந் தன்னையே ஆத்மாவுக்குச் சிறைக்கூடமாக வநுஸந்தித்து, தத்விமோசகருமவரேயென்று அவர்பக்கலிலே அத்தை ப்ரார்த்தித்தருளுகிறார்.

இந்தவுடற்சிறை விட்டெப்பொழுது யானேகி
அந்தமில் பேரின்பத்துளாகுவேன்—அந்தோ!
இரங்காயெதிராசா என்னை யினியுய்க்கை
பரங்காணுனக் குணர்ந்துபார். (௩)

இந்தவுடல்=இந்தசரீரமாகிற, சிறை = காராக்ருஹத்தை, விட்டு= நீத்து, எப்பொழுது=எப்போது, யான்=அடியேன், ஏகி = அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று, அந்தம்=முடிவு, இல்=இல்லாத, பேரின்பத்துள்=மஹாநந்தத்துக்குள், ஆகுவேன் = ஆவேன்? அந்தோ = ஐயோ! இரங்காய்=கிருபை செய்தருளீர், எதிராசா=யதிகுல ஸார்வபௌமரே! என்னை=அடியேனை, இனி=இனிமேல், உய்க்கை = ரக்ஷிப்பது, உனக்கு=தேவரீருக்கு, பரங்காண்=பரமன்றோ? உணர்ந்து=ஆலோசித்து, பார்=பார்த்தருளீர். (௩)

(வ்யா-ம்) "ஜீவஶரீரம்-இதம்ஶரீரம்" என்றும்படி பராக(X)ர்த்தமாய் "இந்தவுடற்சிறை" என்று ஆத்மாவுக்கு காராக்ருஹம் போலே பந்தகமாயிருக்கிற தேஹபந்தம் முக்தமாய் எப்போதுதான் நானர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று * அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடு ஒருகோவையாய், நிரதிஶயாநந்தஜநகமானவர்கள் பரிஷதந்தர்ப்பாவத்தையுடையனாய் ஸம்ஸாரவெக்காயம்தட்டாதபடியாகக் கடவேன்? அய்யோ! யதிகளுக்கு நாதரான நீர் அகதிகளுக்கு மிரங்கியருளவேண்டாவோ?; ஈஶ்வரனும்கூட "க்ஷிபாமி" என்று கைவிட்டவரவைச்சிறையானவடியேனை யினியுஜ்ஜீவிப்பித்து ரக்ஷிக்கை *பல்லுயிர்க்கும்விடளிப்பானயவதரித்த தேவர்க்கே பரங்காணும். இவ்வர்த்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றிப் பார்த்தருளீர். (௩)

(அ-கை) கீழ் "உணர்ந்துபார்" என்கிறஸம்பந்தம்தானேது? நீர் அவர்ஜநியான்கக்கு ஹேதுவேதென்று அவர்க்குக் கருத்தாக

அத்தைநிதர்ஶநமுகத்தாலே வெளியிடாநின்றுகொண்டு தேவர்க்கு வர்ஜநீயனென்கிறார்.

தன்புதல்வன் கூடாமல் தான்புசிக்கும் போகத்தால்
இன்புறுமோ தந்தைக்கெதிராசா—உன்புதல்வன்
அன்றோ யானுரையாயாதலா லுன்போகம்
நன்றோவெனை யொழிந்தநாள். (ரு)

தன் = தன்னுடைய, புதல்வன் = புத்ரன், கூடாமல் = கூடாத போது, தானபுசிக்கும் = தான் அநுபவிக்கும, போகத்தால = ஐஶ்வர்யாதி போகத்தாலே, தந்தைக்கு = பிதாவுககு, இன்பம் = ஆநந்தம், உறுமோ = உண்டாகுமோ ? (ஆதலால்) எதிராசா = எம்பெருமானாரே ! உன் = தந்தையாகிய தேவருடைய, புதல்வன் = புத்ரன், யான = அடியேன். அன்றோ = அல்லவோ ? உரையாய = பகர்ந்தருளீர்; ஆதலால் = ஆகையாலே, உன்போகம் = தேவருடைய போகம், எனையொழிந்தநாள் = அடியேனை யொழிந்ததிவஸம், நன்றோ = நல்லதாமோ ? ஸரஸமாயிருககுமோ? (அப்படி யிராதாகையால் அடியேனையும அருளப்பாடிட்டு அழைத்துக் கொண்டருளவேணும்) (ரு)

(வ்யா-ம்) தன்பிரியபுத்ரனானவன் ஸங்கதனுகாமல் தேஶாந்தரஸ்தனாயிருக்க அவனையொழியத் தானேஏகனாய் புஜிக்குமைஶ்வர்யாதிபோகத்தாலே அந்தப்பிதாவானவன் அப்படி புஜிக்கிறவந்தபோகத்தாலே ஸுகத்தையடையுமோ?; யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அப்படியே அடியேனும், (க) "गरीयान्ब्रह्मणः पिता-கரீயாந்ப்ரஹ்மண:பிதா" என்னும்படியான தேவர்க்கும் அவாஜநீயனான புத்திரனன்றோ? இதில் ஸந்தேஹமில்லை யென்கிறதை தேவரீரருளிச்செய்தருளீர். இப்படி ஸம்பந்தம் அவர்ஜநீயமாகையாலே, (உ) "கட்டெழில்வானவர்போகம்" என்கிற தேவருடையபோகம் அடியேனை யொழிந்த திவஸம் ஸரஸமாயிருந்ததோ ? அப்படி யிராதாகையாலடியேனையு மருளப் பாடிட்டழைத்துக்கொண்டருளவேணும். (௩) "यद्विना भरतं त्वां च सौमित्रे भुज्यते सुखम्-யத்விநாபரதம்த்வாஞ்சஸௌமித்ரேபுஜ்யதேஸுகம்" என்னக்கடவதிறே. உறுதல் = கிட்டுதல். (ரு)

(அ-கை) "உன்போகம்நன்றோவெனையொழிந்தநாள்" என்று நம்பேரிலேபழியிடாநின்றீர் ; காலக்ரமத்திலே அதுக்கீடானபாகம்

(க) (உ) தி-வாய-அ-அ-கக (௩) ரா

விளைந்தவாறே அப்படியே செய்கிறோமென்று திருவுள்ளக்கருத்தாக, அந்த அநுகூலரானார்க்கன்றோ வப்படியாம்; ப்ரதிகூலனானவெனக்கு அரைக்ஷணந்தாழ்க்கிலும் ப்ராதிகூல்யமே கைவிஞ்சி வரும், ஆகையால் ஹேயகுணவர்த்த(த்த)கமான தேஹத்தைத் தத்பூர்வமே போக்கும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

வேம்புமுற்றக் கைப்புமிகுவதுபோல் வெவ்வினையேன்
தீம்புமுற்றுந் தேகமுற்றிச்செல்லுங்கால்—ஆம்பரிசால்
ஏற்கவேசிந்தித் தெதிராசா விவ்வுடலைத்
தீர்க்கவேயானவழிசெய்- (௬)

வேம்பு = வேப்பமரமானது, முற்ற = முற்ற முற்ற, கைப்புமிகுவதுபோல = (நாள்தோறும) கைப்பே விஞ்சி வருமாபோலே, வெவ்வினையேன்=க்ரூர கர்மாவாயிருக்கிற அடியேனுடைய, தேகமுற்றி=சரீரம் முற்றி, செல்லுங்கால்=விருத்தி யடையாநிற்கையில், தீம்பு = துஷ்கர்மங்களே, முற்றும்= அதிகமாம்; (ஆகையால்) ஆம்பரிசால்-ஸ்வரூபஸத்தையுண்டாம ப்ரகாரத்திலே, ஏற்கவேசிந்தித்து=முற்கோலிச்சிந்தித்து, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இவ்வுடலை=இந்த ஹேய ஸமுதாயமான தேஹத்தை, தீர்க்கவேயான = முடிக்கைக்கான, வழி=உபாயம், செய் = செய்தருளவேணும். (எதிராசாவென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம) (௬)

(வ்யா-ம்) ஸரஸமான கரும்பாகிலிறே நாள்தோறும் முற்ற முற்றரஸமேறிவருவது; விரஸமானவேம்புமுற்றமுற்ற நாள்தோறும் அந்தவிரஸமானகைப்பே விஞ்சிவருமாபோலே, என்னுடைய தேஹமானது காலக்ரமத்திலே பக்வமாங்காட்டில் க்ரூரகர்மாவாயிருக்கிற வென்னுடைய ஹேயகுணமே அதிகமாம். ஆகையாலிது ஸ்வரூபஸத்தையுண்டாம் ப்ரகாரத்திலே முற்கோலிச்சிந்தித்து, யதிகளுக்குநாதரானவரே! இந்த ஹேயஸமுதாயமான தேஹத்தை முடிக்கைக்கேயான உபாயஞ்செய்தருளவேணும்; வழி உபாயம். யதிராசா வென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம். (௬)

(அ-கை) உம்முடையதோஷத்தை யேற்கவே முற்கோலிநாம் போக்குகைக்கு ப்ராப்தியேது? நீர்தாம் ஸ்வகார்யத்திலஜ்ஞராய் அஶக்தராயிருந்தீரோவென்ன, ஸ்தநந்தயப்ரஜை தன்கார்யத்துக்கு

வேண்டுமவை தானேசெய்துகொள்ளிலன்றோ தேவர்க்கு நித்யஸ்தநந்தயமானவடியேனும் ஸ்வகார்யத்துக்கு க்ஷமனாய் செய்துகொள்வதென்கிறார்.

அன்னைகுடிநீரருந்தி முலையுண்குழவி
தன்னுடையநோயைத் தவிராளோ — என்னே!
எனக்காவெதிராசா வெல்லாநீசெய்தால்
உனக்கது தாழ்வோவுரை. (எ)

அன்னை=ப்ரஜையினிடத்திலே அத்யந்தவாத்ஸல்ய யுக்தையான மாதாவானவள், குடிநீரருந்தி=(ப்ரஜைக்கு ஏதேனுமொரு பிணியுண்டானால், இது நம் குறையாலேவந்ததென்று தான்) தாஹநீர்த்தமுதலான வற்றை ஔஷதத்துக்கு விரோதியாமல்பருகி, முலையுண்குழவிதன்னுடைய=ஸ்வபோஷ்யமா யிருக்கிற ஸ்தநந்தயப்ரஜை யினுடைய, நோயை = வ்யாதியை, தவிராளோ=போக்காளோ? என்னே! = இதென்ன ஆச்சர்யம்! எனக்கா=அடியேனுக்காக, (மாத்ருவத் வத்ஸலரான தேவருக்கு நித்யஸ்தநந்தயனாயிருக்கிற வடியேனுக்காக) எதிராசா=யதிபதியே! எல்லா நீசெய்தால்=அடியேனால் அநுஷ்டேயாம்ஸமா யிருப்பனவைகளெல்லாத்தையும் நீரநுஷ்டித்து ரக்ஷித்தால், உனக்கதுதாழ்வோ = தேவருக்கது அவத்யமோ? (தேஜஸ்கரமா யிருப்ப தொன்றன்றோ?) உரை = பகர் (இவ்வர்த்தத்தை அஜ்ஞனான வென்னைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர்தாமே அருளிச்செய்யலாகாதோ? என்கிறார்.

(வ்யா-ம்) அதாவது ப்ரஜையினிடத்திலே அத்யந்தவாத்ஸல்ய யுக்தையான மாதாவானவள் ஔஷதஸேவைக்கும் க்ஷமமன்றிக்கே அத்யந்தம் ஶைஶவயுக்தமாய் ஸ்வபோஷ்யமாயிருக்கிற ஸ்தநந்தய ப்ரஜைக்கும் ஏதேனுமொரு வணுக்கம் உண்டானால், இது நம்குறையாலே வந்ததென்று தான்குடிநீர் முதலான ஔஷதஸேவையைப் பண்ணி அதினுடைய வணுக்கத்தைத் தவிர்க்குமே. அப்படியே மாத்ருவத்வத்ஸலரான தேவர்க்கு நித்யஸ்தநந்தயமாயிருக்கிறவடியேனுக்காக யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அடியேனால் அநுஷ்டேயாம்ஸமாயிருப்பனவைகளெல்லாத்தையு மநுஷ்டித்து ரக்ஷித்தால் தேவர்க்கு அவத்யமன்றே! தேஜஸ்கரமாயிருப்பதொன்றன்றோ? இவ்வர்த்தத்தை, அஜ்ஞனானவென்னைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரானதேவர் தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இதென்ன வாஶ்சர்யம்! அருந்துதல்=உண்டல்.

ஆசார்யாபிமாநமாவது, இவையொன்றுக்கும் ஶக்தியின்றிக்கே இருப்பாரொருவனைக்குறித்து இவனுடைய இழவையும், இவனைப்பெற்றால் ஈஶ்வரனுக்குண்டான ப்ரீதியையுமநுஸந்தித்து, ஸ்தநந்தயப்ரஜைக்கு வியாதியுண்டானால், தன்குறையாக நினைத்துத் தான் ஔஷதஸேவைபண்ணும் மாதாவைப்போலே இவனுக்காகத் தான், உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல பரமதயாளுவான மஹாபாகவதாபிமாநத்திலே ஒதுங்கி, (க) "வல்லபரிசுவருவிப்பரேல அதுகாண்டும்" என்று சொல்லுகிறபடியே, "ஸகலப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும், அவனிட்டவழக்காக்குகை" என்றுமளவாகவருளிச்செய்த திவ்யஸூக்தியாய்த்து இவரிப்படி யருளிச்செய்தது. (எ)

(அ-கை) கீழ்ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு க்ஷமமன்றிக்கேயிருக்கிற ஸ்தநந்தயப்ரஜையை மாதாரக்ஷிக்குமாபோலே உம்மையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று, ப்ராப்திசொல்லாநின்றீர். ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு க்ஷமராய் ஸத்கர்மங்களினுடைய நிவ்ருத்தியிலும், அஸத்கர்மங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்தியிலும் நிரதராய், ஸ்வவிநாஶத்தை விளைத்துக்கொள்ளுகிற உம்மை நம்மால்ரக்ஷிக்கப்போமோ? என்று எம்பெருமானார்க்குத் திருவுள்ளமாகக்கருதி, அப்படியானாலும், அடியேனைக் காத்துரக்ஷியாதபோது தேவர்க்கே அவத்யமாமென்னுமத்தை ஸநிதர்ஶநமாக வருளிச்செய்கிறார்.

தன்குழவிவான்கிணற்றைச் சார்ந்திருக்கக் கண்டிருந்தாள்
என்பதன்றோவன்னை பழியேற்கின்றாள் — நன்குணரில்
என்னாலேயென்னாசமேலு மெதிராசா
உன்னாலே யாமுறவையோர். (அ)

(ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட ப்ரஜையினுடைய துர்மரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அஜாக்ரதையினால்வந்ததாக அவளுக்கு தோஷத்தை ஶாஸ்த்ரம் விதிக்கையால்)

தன்குழவி = தன்னுடையசிசு, வான்கிணற்றை = பெருமைபொருந்திய கிணற்றினருகில், சார்ந்திருக்க = சேர்ந்திருக்க, கண்டிருந்தாள் = பார்த்துத்தகையாதிருந்தாள், என்பதன்றோ = என்றல்லவோ. அன்னை = தாய், பழி = அபவாதத்தை, ஏற்கின்றாள் = அடைகின்றாள்; நன்குணரில் = நன்றாக விசாரிக்குமளவில், என்னாலே = பாபமாகிற படுகுழியைக்கிட்டின

(க) நா-தி-௧௦-௧௦

வென்றாலே,என்நாசமேலும்=என்னுடைய நாசத்தைவிளைத்துக்கொள்ளப் பார்த்தேனேயாகிலும், எதிராசா = யதிகட்கு நாதரானவரே! உன்றாலே=தேவராலே, ஆம்=ஆகிற, உறவை=ஸம்பந்தத்தை, ஓர் = விசாரித்தருளீர். (அ)

(வ்யா-ம்) அதாவது அஞ்சுவயஸ்ஸுக்குட்பட்ட ப்ரஜையினுடைய தூர்மரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அநவதாநத்தாலே வந்ததாக அவளுக்கு ஶாஸ்த்ரம்தோஷம் விதிக்கையாலே, அப்படி வாராமல் கண்ணிலே வெண்ணெயிட்டு நோக்கவேணுமிறே மாதாவுக்கு; ஆகையாலே தன்னுடைய முக்த(X)ப்ரஜையானது தனக்கு நாஶகரமென்றறியாமல், தன்னளவன்றிக்கே ஆழத்தாலும் அகலத்தாலும் பெருத்திருப்பதானகிணற்றை ஆஸந்நமாகவிருக்கக்கண்டு, அத்தை ப்ரதிஷேதியாம லுபேக்ஷித்திருந்தாளென்கிற மாத்ரம்கொண்டன்றோ, அந்தமாதாவானவள் அபவாதம் ப்ராப்தையாகாநின்றாள்; அப்படியே நன்றாகநிரூபிக்கில், பாபங்களாகிற படுகுழியைக் கிட்டிநின்ற என்றாலே ஸ்வவிநாஶத்தை விளைத்துக்கொள்ளப்பார்த்தேனேயாகிலும், அத்தை நிஷேதித்து ரக்ஷிக்கவேணும்படி, யதிகளுக்கு நாதரான தேவராலேயுண்டாம் ஸம்பந்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும். இத்தால் ஸம்பந்தமடியாக ஸர்வதஶையிலும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்றுகருத்து. (க)“இதத்தாயிராமாநுசன்” என்கிற திவ்யஸூக்தியும், “பிரஜையைக் கிணற்றின்கரையில் நின்றும் வாங்காதொழிந்தால் தாயேதள்ளினாளென்னக்கடவதிறே” என்கிற திவ்யஸூக்தியுமாய்த்திருக்காகாரம். (அ)

(அ-கை) (உ) “நோற்றேன்பல்பிறவி” என்கிறபடியே, நீரும் முடையதுஷ்கர்மத்தாலே இஜ்ஜன்மமேயன்றிக்கே இன்னமும் சில ஜந்மம் எடுக்கவேண்டும்படியாய் இப்படி கைகழிந்திருக்கிறவுமக்கு எம்பெருமானாராலேசெய்து தலைக்கட்டலாவதேதென்று பார்ஶ்வஸ்தருக்குக் கருத்தாக, அப்படியானாலும் அடியேனுக்காக வின்னமும் அவதரித்து ரக்ஷித்தருளுவரென்கிறார்.

(க) திருவாய்மொழிதனியன் (உ) தி-மொ-௫-௯-அ

கூபத்தில்வீழுங்குழவியுடன் குதித்தவ்
வாபத்தைநீக்குமந்த வன்னைபோல்—பாபத்தால்
யான்பிறப்பேனேலு மினி யெந்தை யெதிராசன்
தான்பிறக்குமென்னை யுய்ப்பதா. (கசு)

கூபத்தில்=கிணற்றில், வீழும்=விழுகின்ற, குழவியுடன்குதித்து—சிசுவோடேகூட குதித்து, 'அவ்வாபத்தை=அவ்விடரை, நீக்கும்=போக்குகின்ற, அந்த அன்னைபோல்=அந்தமாதாவைப்போலே, பாபத்தால்=அடியேன்பண்ணின பாபத்தாலே, யான்பிறப்பேனேலும்=அடியேன் இன்னும்சில ஜந்மமெடுக்கும்படி யானேனாகிலும், எந்தை = அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசன் = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானார், என்னை = அடியேனை, உய்ப்பதா = உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக, தான் பிறக்கும்= தாம திருவவதரித்தருளுவர். (கசு)

(வ்-யா) அதாவது கிணற்றிலேவிழுந்தபின் பன்றிக்கே சற்றுந் தாழாமல் நின்று, பேதைக்குழவியென்னும்படியான முக்த(X)ப்ரஜையுடனேகூடக்குதித்தெடுத்து, அதினநவதாநத்தாலே வந்தவாபத்தைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும் ஸ்நேஹயுக்தையான அந்தமாதாவைப்போலே (க) "சரணமாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம், மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்" என்கிறபடியே, ஏதச்சரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாமபடியான ப்ரபத்திவைபவத்தையும் அழித்து, நான்பண்ணின பாபத்தாலே இன்னமும் சிலஜன்மங்களையெடுக்கும்படியாய் ஆனேனேயாகிலும், இனி இப்படி கைகழிந்தபின் எனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானார் நான் பிறந்த ஜன்மத்துக்கீடாக, தாமுமென்னை யுத்தரிப்பிப்பதாக, *எதிர்சூழல்புக்கு அவதரித்தருளுவர். ஆகையால் அதில் எனக்கொரு நிர்ப்பந்தமில்லை. உடமைக்கொருமுழுக்கு, உடையவனுக்குடைமைபெறுந்தனையும் முழுகவேண்டுமபடியிறே யிருப்பது. (கசு)

(அ-கை) எம்பெருமானார், திருவடிகளையகன்று, அந்யபரஸ்கராயிருக்கையாலேயன்றோ ஜன்மத்துக்கடியான கர்மம் புகுருவது. இனி அந்தப்ரஸங்கமில்லாதபடி அவர் திருவடிகளைப் பொருந்திவாழென்று தன் திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளுகிறார்.

(க) தி-வாய-கூ-கo-ரு

பூமகள்கோன் தென்னரங்கர் பூங்கழற்குப்பாதுகமாய்
தாமகிழுஞ்செல்வச்சடகோபர்—தேமலர்த்தாட்
கேய்ந்தினியபாதுகமா மெந்தையிராமாநுசனை
வாய்ந்தெனது நெஞ்சமேவாழ். (௧௦)

பூமகள் = புஷ்பத்திலே் பரிமள மொரு வடிவு கொண்டாப்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியார்க்கு, கோன் = வல்லபரான, தென்னரங்கர் = பெரிய பெருமாளுடைய, பூங்கழற்கு, நிரதிசய போக்யமான திருவடித் தாமரைகளுக்கு. பாதுகமாய = பாதுகைகளாய், (அத்தாலே) தாமகிழும் = தாம் ஆநந்திக்கும், செல்வ = ஸாத்விகஜந ஸம்பத்தான, சடகோபர் = நம்மாழ்வாருடைய, தேன்மலர் = மதுஸ்யந்தியான புஷ்பமென்னலாம்படியான, தாளுக்கு = நிரதிசய போக்யமா யிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஏய்ந்து = பொருந்தி, இனிய = ப்ரியமான, பாதுகமாம் = திருவடிநிலைகளாய், எந்தை = அடியேனுக்குத் தந்தையாய், அடியேனுடைய ஸ்வரூபஸத்தைக்குக் காரணபூதரான, இராமாநுசனை = இராமாநுசனென்று நிரூபகநாமத்தையுடையரான எம்பெருமானாரை, வாய்ந்து = ஆஶ்ரயித்து, எனது நெஞ்சமே = எனக்கு பவ்யமான மநஸ்ஸே, வாழ் = இந்த ஸம்பத்தைப் பெற்று வாழ். (ய)

(வ்யா-ம்) (௧)“பூமன்னுமாது பொருந்தியமார்பன்” இத்யாதிப்படியே, புஷ்பத்திலே பரிமளம் ஒருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமாளுடைய நிரதிஶயபோக்யமான, *பூவார்கழல்களுக்கு (௨) “அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்” என்று ஸ்ரீசடகோபனாய், இப்படி *முகில்வண்ணனடியையடைந்து அத்தாலே (௩) “உற்றேனுகந்துபணிசெய்து” என்னும்படி தாம்ஹர்ஷிக்கும் ஸாத்விக ஜநஸம்பத்தான நம்மாழ்வாருடைய வகுளாபிராமமாய், மதுஸ்யந்தியான புஷ்பமென்றலாம்படி நிரதிசய போக்யமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலே அநுரூபமாய் (௪) “மேவினேனவன்பொன்னடி” என்னும்படி பொருந்தி அத்யந்தாபிமதமான திருவடிநிலைகளாய், என்னுடைய ஸ்வரூபஸத்தைக்குக் காரணபூதராய், இராமாநுஜனென்று நிரூபகத்தையுடையரான வெம்பெருமானாரை (௫) “இராமாநுசன்சரணாரவிந்தம் நாமன்னிவாழநெஞ்சே” என்கிறபடியே, எனக்கு பவ்யமான, மநஸ்ஸே! அநந்யப்ரயோஜநதையாலே பாதரேகைபோலேகிட்டி இந்தஸம்பத்தைப்பெற்றுவாழ். இத்தாலெம்பெருமானார்

(௧) இரா-நூ-௧-(௨) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦ (௩) தி-வாய்-௧௦-௮-௩ (௪) கண்ணி-௨

திருவடிகளில் ப்ராவண்யத்துக்கெல்லை நிலம் இவராகையாலே, அவர் திருவடி நிலைகளுக்கும் யதீந்த்ரப்ரவணரென்று நிரூபகமாக வேணுமிறே. "செல்வச்சடகோபர்" என்கிறதுக்கு (க) "தநம்மதீயம் தவபாதபங்கஜம்-धनं मदीयं तव पादपङ्कजम्" என்கிற செல்வத்தைப் பெற்றவராகவுமாம். எய்கை=பொருந்துகை, வாய்கை=கிட்டுகை.

(அ-கை.) (உ)"நிழலுமடிதாறுமானோம்" என்றும், (ந)"மேவினேனவன்பொன்னடி" என்றும் (ச) "रामानुजपदच्छाया-ராமாநுஜபதச்சாயா" என்றும் பேசும்படி, அத்யந்தபாரதந்த்ரராய் வாழுமவர்கள் பேற்றைப்பெறவேணுமென்று அபேக்ஷியாநின்றீர். அது நமக்கு அத்யந்தமந்தரங்கரான வடுகநம்பிபோல் வார்க்கன்றோ விடுத்திப்பதென்று திருவுள்ளக்கருத்தாக, அப்படியே த்வததநந்யதேவரான வடுகநம்பி நிஷ்டையை யடியேனுக்குமுண்டாக்கி, யாவதாத்மபாவி அடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார்.

உன்னையொழிய வொருதெய்வம் மற்றறியா
மன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பி—தன்னிலையை
என்றனக்கு நீ தந்தெதிராசா வெந்நாளும்
உன்றனக்கே யாட்கொள்ளுகந்து. (கக)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! உன்னையொழிய=தேவரையொழிய, ஒரு தெய்வமற்றறியா = (தேவர்க்கு உத்தேஶ்யரான பெருமாளையும் த்வதநுபவ கைங்கர்யாதிகளுக்கு நித்யஸத்ருவாகக் கருதி தேவரை யொழிய) வேறொரு பரதேவதையையு மறியாத, மன்னு=ஸ்திரமான, புகழ்=கீர்த்தியை, சேர்=அடைந்த, வடுகநம்பிதன்=வடுகநம்பி தம்முடைய, நிலையை=சரமபர்வநிஷ்டையை, என்றனக்கு=அதிலபேக்ஷையுடைய வடியேனுக்கு, நீதந்து = தேவர் ப்ரஸாதித்தருளி, எந்நாளும் = ஸர்வகாலத்திலும், உன்றனக்கே=தேவர்க்கே, (ரஸாவஹமாம்படி) ஆட்கொள் உகந்து = உகப்போடே அடிமைகொணடருளவேணும். (கக)

(வ்-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய தேவர்க்குத்தேஶ்யரான பெரியபெருமாளையும், த்வதநுபவ கைங்கர்யாதிகளுக்கு நித்யஸத்ருவாகக் கருதி, தேவரையொழிய வேறொருபர

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (உ)பெரியதிருவ-நக (ந) கண்ணி-உ
(ச) எம்பார்தனியன்

தேவதைகளையு மறியாதிருப்பாராய் அத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான பரமஸ்லைப்ராப்தராய், இருகரையரன்றிக்கே பெருமதிப்பராயிருக்கிற வடுகநம்பி தம்முடைய சரமபர்வநிஷ்டையை அதிலபேக்ஷையையுடைய வடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளி, (க) "எனக்கேயாட்செய் யெக்காலத்தும்", என்கிறபடியே தேவர்க்கே ரஸாவஹமாம்படி, ஸர்வகாலத்திலு முகப்போடே அடிமைகொண்டருளவேணும். அங்கேபோகிலும் அவருகந்தவடியையேயாக வேணுமென்று கருத்து. மன்னுநிலைசேர் வடுகநம்பி யென்று பாடமானபோது, பொருந்தியிருக்கிற சரமபர்வநிஷ்டையாகவுமாம். (கக)

(அ-கை) நீர்சொல்லுகிறவருந் தேவைகளெல்லாம் நாம் செய்கைக்கடியான வுறவுண்டோ வென்றவருக்குக் கருத்தாக, உண்டென்று, பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸம்பந்தம்பெற்றப்ரகாரத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்.

தேசந்திகழுந் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை
மாசில்திருமலை யாழ்வாரென்னை—நேசத்தால்
எப்படியே யெண்ணி நின்பால் சேர்த்தா ரெதிராசா
அப்படியே நீசெய்தருள். (கஉ)

தேசம் = இத்தேசங்களெல்லாம்; திகழும் = ப்ரகாசிக்கும்படியான ப்ரபாவத்தை யுடையராய், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாக வுடையராய், மாசில்=தம்மிடத்திலே ஆசார்யத்வத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுகை முதலான க்ரூரநிஷித்தமான மாசில்லாமலிருக்கிற, திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீசைலநாதர், என்னை=தம்முடைய தயாபாத்ரமான வடியேனை, நேசத்தால=கருணையுமொருபமான ஸ்நேஹத்தாலே, எப்படியே யெண்ணி = இவனெப்படியாலுல் உஜ்ஜீவிப்பனென்று விசாரித்து, நின்பால்=ப்ராப்த சேஷியான தேவர்திருவடிகளிலே, சேர்த்தார் = சேர்த்தருளினாரோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! அப்படியே நீ செய்தருள்=அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும். (கஉ)

(அ-ம்) ஆழ்வாருடையவும் அவரடிபணிந்துய்ந்த தேவருடையவும் அபேக்ஷபேக்ஷவ்ருத்தியிலு மந்விதராய், ஜ்ஞாநபக்தி விரக்

(க) தி-வாய்-உ-கூ-௪

த்யாதிகளாலும் பூர்ணராய், அத்தாலே "திருவுடைமன்னரில்தேசு டையார்" என்று பேசும்படியான பெருமையையுடையவராகையாலே, திக்தேசங்களெல்லாம் பிரகாசிக்கும்படியான ப்ரபாவத்தையுடையராய், திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடையராய், தம்மிடத்திலே ஆசார்யத்வத்தையேறிட்டுக்கொள்ளுகை முதலான க்ரூரநிஷித்தமான மாசின்றிக்கேயிருப்பாராயிருக்கிற ஸ்ரீசைலநாதன் தம்முடைய தயாபாத்ரமானவென்னை, கருணைபரிணாமரூபமான ஸ்நேஹத்தாலே, இவனெப்படியாலுமுஜ்ஜீவிக்குமென்று விசாரித்து, ப்ராப்தசேஷியான தேவர் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளினார். அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும். (சஉ)

(அ-கை) தாம் †நிர்ப்பந்தித்தபடிகளெல்லாம் ‡கொண்டருளும்படி ஸுலபரான வெம்பெருமானாருடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே தோற்றுத்தாம் மங்களாசாஸநம்பண்ணி, அவ்வளவில் நில்லாதே, ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளளவும்சென்று அத்தால்பெற்ற பேற்றை அந்யபதேசத்தியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

எதிராசன்வாழி யெதிராசன்வாழி
எதிராசன்வாழி யென்றென்றேத்தி — சதிராக
வாழ்வார்கள் தாளிணைக்கீழ் வாழ்வார்கள் பெற்றிடுவர்
ஆழ்வார்கள் தங்களருள். (சங)

எதிராசன்வாழி எதிராசன்வாழி எதிராசன்வாழி = யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக, என்றென்று = இப்படி பலகாலும் சொல்லி, ஏத்தி = ஸ்துதித்து, சதிராக = ஸாமர்த்யமாக, வாழ்வார்கள் = வாழுமவர்களுடைய, தாளிணைக்கீழ் = திருவடிகளின்கீழே, வாழ்வார்கள் = வாழுமவர்கள், ஆழ்வார்கள் தங்களருள் = ஆழ்வார்கள் பதின்மருடைய வருளையும், பெற்றிடுவர் = பத்தும் பத்தாகப் பெற்றிடுவர்கள். (சங)

(வ்யா-ம்) அவர் தாம் திருப்பல்லாண்டுமுகேந பஹுப்ரகாரமாக பகவத்விஷயத்திலே மங்களாசாஸநம்பண்ணுமதெல்லாம், தாமிவ்விஷயத்திலே, "எதிராசன்வாழி" என்றுதுடங்கி அத்தையே

† அநுஸந்தித்தபடி ‡ கேட்டருளும்படி

பலகாலும்சொல்லி ஸ்துதித்து, (க) "அடியேன்சதிர்த்தேனின்றே" என்கிறபடியே, சரமபர்வத்திலே நிஷ்டராய், அத்தாலே ஸாமர்த்த்யமாகவாழுமவர்களுடைய திருவடிகளின்கீழ், தாய்நிழலிலே யொதுங்குமாபோலே யொதுங்கி, (உ) "நின்தாளிணைகீழ்வாழ்ச்சி" என்னும்படி யதுவே வாழ்வாக வாழுமவர்கள் *மயர்வறமதிநலம் அருளப் பெற்றவர்களாய், அத்தாலே *அருள்கொண்டாடுமடியவராய், அதிலும், (ந) *எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றும்மேவுமனத்தனராயிருக்கிற வாழவார்கள் பதின்மருடையவருளையும், பக்தும்பத்தாகப் பெற்றுவிடுவர்கள். (ச) "[illegible]-தயோமாம்தயோரா" என்னக் கடவதிறே. இத்தாலிவர்களுக்கு சரமாவதிதாஸ்யம் நிலைநிற்கும்படி கடாக்ஷிப்பர்களென்றபடி. முதல்பாட்டிலே மங்களாஸாஸநபருடைய ஸம்பந்தஸம்பந்திகளை *அயர்வறுமமரர்கள் ஆதரிப்பரென்றார். இதில் அவர்களை *மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவர்களாதரிக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார். (௧௩)

(அ-கை) "தேசந்திகழும்" என்கிறபாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி. நடுவில்பாட்டு ப்ராஸங்கிகம். உம்முடைய வாசார்யர், நம்பக்கலிலே யாஸ்ரயிப்பித்த வந்தவாஸ்ரயணமே, உம்முடைய பேற்றுக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாநின்றீர். அந்தவாஸ்ரயணபலம் போருமோ? ஏதேனும் பேற்றுக்குடலான வதிகாரஸம்பத்து உம் பக்கலிலே வேண்டாவோவென்று, மீளவும் எம்பெருமானார்க்குத் திருவுள்ளக்கருத்தாக வதுக்கிடான வதிகாரமுண்டாகில், தேவரை யபேக்ஷிக்கவேணுமோ? அப்படிப்பட்ட யோக்யதையில்லாதார்க்கன்றோ தேவரை யபேக்ஷிக்கவேண்டுவது. ஆகையால், அதிகாரஸூந்யரான வகதிகளை தேவரீர் ரக்ஷியாவிடில் வேறு புகலுண்டோ வென்கிறார்.

அதிகாரமுண்டே லரங்கரிரங்காரோ
அதிகார மில்லாதார்க்கன்றோ—எதிராசா
நீயிரங்கவேண்டுவது நீயுமதிகாரிகளுக்
கேயிரங்கி லென் செய்வோம் யாம். (௧௪)

(க) கண்ணி (உ) தி-வாய்-௩-உ-௪ (ந) பெருமாள்திரு-உ-௧0
(ச) ர-ஸ்தக-௪௧

அதிகாரமுண்டேல்=ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந பூர்த்தியாகிற அதிகாரமுண்டானால், அரங்கரிரங்காரோ=பெரியபெருமாள் இரங்கியருளாரோ? அதிகார மில்லாதார்க்கன்றோ = அப்படிப்பட்ட அதிகார மில்லாதவர்களுக்கன்றோ, எதிராசா=எம்பெருமானாரே! நீயிரங்கவேணுமது = தேவரீரிரங்கி ரக்ஷித்தருள வேண்டுவது, நீயுமதிகாரிகளுக்கே யிரங்கில் = கதியற்றவர்களுககே கதியாயிருக்கிற தேவரும் அதிகார ஸம்பத்தையுடையவர்களுக்கே க்ருபைபண்ணி ரக்ஷிக்கில், என் செய்வோம் யாம்=அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸ்மதாதிகள் என்னயோகயதையை யுபபாதித்துக்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கப்போகிறோம்? (அநாதி காலத்தோபாதி யிழந்தே போமித்தனையன்றோ?). (கஅ)

(வ்-ம்) (க)"புண்ணந்துழாமேபொருநீர்த்திருவரங்காவருளாய்" என்றத்தை யர்த்தித்தவர்களுக்கு (உ)"அருள்சூடியுய்ந்தவன"என்னும்படி, தாத்ருஶாதிகார முண்டானவர்களுக்கன்றோ பெரியபெருமாளிரங்கி யருளுவது. அப்படிப்பட்ட வதிகாரமில்லாத மாத்ருஶருக்கன்றோ யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரீரிரங்கி ரக்ஷித்தருள வேண்டுவது. அகதிகளுக்கே கதியாயிருக்கிற வீத்ருஶஸ்வபாவரான தேவரு மதிகாரஸம்பத்தை யுடையவர்களுக்கே க்ருபைபண்ணிரக்ஷிக்கில், அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸ்மதாதிகளெந்த யோக்யதையை யுபபாதித்துக்கொண்டுஜ்ஜீவிக்கப்புகுகிறோம். அநாதிகாலத்தோபாதி யிழந்தேபோமித்தனையன்றோ? (கஅ)

(அ-கை) (ங)"இராமாநுசன்மிக்கபுண்ணியன்"என்னும்படி பரமதார்மிகராயிருக்கிற வவரை யடுத்தடுத்துப் பழியிடாநின்றோம். நாம் அவர் திருவடிகளை ஸஸ்நேஹமாக வநுஸந்தித்தால் அவர்தாமே யெல்லாம் செய்தருளுவராகையாலே, தத்விஷயஸ்நேஹந் தானுண்டோவென்று ஆனவளவும்பார்த்து, அது தமக்கத்யாவஸ்யபிஇல்லையென்று விஷண்ணராகிறார்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்

என்பதுவே நாவுரைக்கு மித்தாலென்—அன்பவர்பால்
இப்போதளவும் யாதொன்றுங் காண்கின்றிலேன்
எப்போதுண்டாவதினி. (கக)

(க) திருவிரு-உஅ (உ) தி-வாய்-எ-உ-கக (ங) இரா-நூ

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம் = எமக்கு ஸ்வாமியான யதிராசருடைய திருவடிகளே ரக்ஷகம், என்பதுவே = என்று சொல்லப்படுகிற இந்த வாசகத்தையே, நாவுரைக்கும் = என் நாவானது ப்ரேமமின்றிச் சொல்லாநிற்கும். இத்தாலென் = இத்தாலென்ன ப்ரயோஜநம்? அன்பு = ப்ரேம புரஸ்ஸரமான பக்தி, அவர்பால் = அவர்விஷயத்தில், இப்போதளவும் = இந்த க்ஷணபர்யந்தமும், யானொன்றுங் காண்கின்றிலேன் = (ப்ரேமலேசமற்றிருக்கிற) அடியேனொன்றுங் காண்கிறிலேன், எப்போதுண்டாவதினி = இப்போதில்லாதது இனியெப்போதுண்டாகப்போகிறது? (கரு)

(வ்-ம்) பிள்ளைகொல்லி காவல்தாஸருக்கு ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநமாயும், ஸோமயாசியாண்டானுக்கு நித்யப்ராப்யமாயுமிருக்கிற "எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம்" என்று சொல்லப்படுகிற இந்த வாசகத்தையே, அஹ்ருதயமாக வென்நாவானது சொல்லாநிற்கும்; இப்படி நிஸ்ஸ்நேஹியாகத் திருநாமம் சொல்லுகிறவித்தாலே, (க) "சார்ந்ததென்சிந்தையுன்தாளிணைக்கீழன்பு தான்மிகவும்கூர்ந்தது" என்கிறபடியே, விஷயாநுகுணமாக வென்னுடைய ஸ்நேஹமானது, அவர்விஷயத்திலே சாமதஸாபந்நமான விக்காலத்தளவும், ப்ரேம லேசமற்றிருக்கிற நான்காண்கிறிலேன். இனி யிப்போதில்லாத தெப்போது உண்டாகப்புகுகிறது. இத்தாலென்னென்று-நிஸ்நேஹியாகத் திருநாமஞ்சொல்லுகிற வித்தாலென்ன ப்ரயோஜநமென்னவுமாம். அடியிலே "இராமாநுசாயநம:" என்று உத்தரவாக்ய தாத்பர்யத்தையும், இதில் "எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம்" என்று பூர்வவாக்ய தாத்பர்யத்தையும் வெளியிட்டருளுகிறார். (கரு)

(அ-கை) நம்பக்கலுமக்காநுகூல்யமான ப்ரேம லேசமில்லாவிடில், ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி தானுண்டோவென்ன? அதுவுமில்லை. அப்படிப்பட்ட வஜ்ஞனையடியேனுடைய தோஷத்தை போக்யமாகக் கொண்டருளுகிற தேவர் திருவடிகளை என்று தான் ப்ராபிப்பேனென்கிறார்.

ஆகாத தீதென் றறிந்தும் பிறர்க்குரைத்தும்
ஆகாததே செய்வ னாதலால்—மோகாந்தன்
என்றுநினைத்தென்னை யிகழேலெதிராசா
என்றுன்னடி சேர்வன்யான். (கசு)

(க) இரா-நூ

ஆகாதது = ஸத்துக்களால் பரித்யஜிக்கப் படுவதான த்யாஜ்யம், ஈதென்று = இன்னதென்று, அறிந்தும் = தெளியவறிந்தும். பிறர்க்குரைத்தும் = (இப்படி யறிந்தவளவின்றிக்கே) பரோபதேசம் பண்ணியும், ஆகாததே செய்வன் = அந்த நிஷித்த க்ருத்யத்தையே நித்யாநுஷ்டாநமாக நடத்தாநிற்பன்; ஆதலால் = இப்படிச் சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்றாகையாலே, மோகாந்தனென்று = மோஹத்தாலே அந்தகனென்று, நினைத்து = திருவுள்ளம்பற்றி, என்னை = அடியேனை, இகழேல் = உபேக்ஷிக்க வேண்டாம், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! என்று = எப்போது, யான் = அடியேன், உன் = தேவருடைய, அடி = திருவடிகளை, சேர்வன் = அடையக்கடவேன்? (௧௯)

(வ்-ம்) ஸத்துக்களால் பரித்யஜிக்கப்படுமதான த்யாஜ்யமின்னதென்று தெளியவறிந்தும், இப்படியறிந்தவளவன்றிக்கே, பரோபதேசம்பண்ணியும், அந்த நிஷித்தக்ருத்யந் தன்னையே நித்யாநுஷ்டமாக நடந்தாநிற்பன். இப்படி சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்றாகையாலே, மோஹாந்தனென்று திருவுள்ளம்பற்றி உபேக்ஷியாமல் ரக்ஷித்தருளுகிறவரே! இனி யிஸ்ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினநான் (௧)"எந்நாள் யானுன்னை யினிவந்துகூடுவன்" என்கிறபடியே, என்று தான் தேவர் திருவடிகளை, அடையக்கடவேன். இனி யிழந்தேபோமத்தனையன்றோ?; அன்றிக்கே இப்படி மோகாந்தனாய் முன்னடிதோன்றாதே யிருக்கிற வடியேனுக்குத் தளப்பம்தீரும்படி, ஸர்வஜ்ஞரான தேவரொருநாளவதியிட்டுத் தந்தருளவேணுமென்கிறாராகவுமாம். (௧௯)

(அ-கை) கீழ்நாளவதியிட்டுத் தந்தருளவேணுமென்று அபேக்ஷித்தவிவருக்கு, அப்படியே (௨) "மரணமானால்" என்று ஸரீரவியோகஸமயத்திலே பரந்தாமமென்னுந் திவந்தருகிறோமென்று, எம்பெருமானார்க்குக் கருத்தாகவெண்ணி, இப்படி தருகிறோமென்கிற தேவரீர் கடுகச்செய்தருளாமல், தாழ்க்கைக்கு ஹேதுவேது என்கிறார்.

பொல்லாங்கனைத்தும் பொதிந்துகொண்டு நன்மையிலொன்
றில்லாவெனக்கு மெதிராசா—நல்லார்கள்

---

(௧) தி-வாய்-௩-௨-௧ (௨) தி வாய்-௯-௧௦-௫.

நண்ணுந்திருநாட்டை நான்தருவேனென்ற நீ
தண்ணென்றிருக்கிறதென்றான். (கள)

பொல்லாவகு = துஷ்க்ருத்யங்கள், அனைத்தும் = எல்லாவற்றையும், பொதிந்துகொண்டு = தகட்டில் பதித்தாப்போல் பதித்துக்கொண்டு, நன்மையில் = ஸத் க்ருத்யங்களில், ஒன்றில்லா = லவலேசமுமில்லாத, எனக்கும் = அடியேனுக்கும், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நல்லார்கள் = ஸத்புருஷர்கள், நண்ணும் = அடையத்தக்க, திருநாட்டை = பரமபதத்தை, நான்தருவேனென்ற நீ = (நம்மோடுண்டான ஸம்பந்தமடியாக) நாமே தருகிறோமென்றருளிச்செய்த தேவரீர், தண்ணென்றிருக்கிறதென்றான் = விளம்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்னகாரணம்? (அநந்யகதியாய் அகிஞ்சநனாயிருக்கிற வடியேனுக்குப் பரமபதத்தை ஶீக்ரத்தில் ப்ராபித்தருள வேணுமென்று கருத்து). (கள)

(வ்-ம்) (க)"நீசனேன்நிறைவொன்றுமிலேன்" (உ)"ஒక్రుతేసుక్రు తేక్ష-அக்ருதஸுக்ருதக:" இத்யாதிபடியே, அநாத்மகுணபரிபூர்ணனாய், ஆத்மகுணலேஶகந்தாஹிதனாய், அத்யந்தநிக்ருஷ்டனாயிருக்கிற வெனக்கும் (ங)"ப்రాప్యమర్చిః పదాసక్య ప్రద్యోతః పరమంపదమ్-ப்ராப்யமர்ச்சிஃபதாஸக்தஸ்தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்" என்று ஸத்துக்களாலே ப்ராபிக்குமதாயிருக்கிற திருநாட்டை, நம்மோடுண்டான ஸம்பந்தமடியாக நாமேதருகிறோமென்று அருளிச்செய்த தேவரீரிப்போது தாழ்த்திருக்கைக்கு ஹேதுவெதுதான்; வேறேசிலர் ரக்ஷகருண்டென்றோ? தானே ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணிவருகிறானென்றோ? எத்தாலேதான் தாழ்க்கிறது. அநந்யகதியாய் அகிஞ்சநனாயிருக்கிற வடியேனுக்கு ஶீக்ரமாக ப்ராப்யதேஶத்தை ப்ராபித்தருள வேணுமென்று கருத்து. (கள)

(அ-கை) இவருடைய வபேக்ஷிதத்தை அவரும் செய்வாராக வநுமதிபண்ணியிருக்க, (ச)"அவனருள்பெறுமளவாவிநில்லாது" என்கிறபடியே க்ரமப்ராப்திபற்றாமல், (ரு)*ஊரெல்லாந்துஞ்சியிலவஸ்தையை ப்ராப்தராய்என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற *விடியாவெந்நரகமான காளராத்ரிக்கு என்றொருநல்விடிவு பிறக்குமென்று மீளவும் *ரமாநுஜதிவாகரரானவவர் தம்மையே கேட்கிறார்.

(க) தி-வாய்-ங-ரு-ச (உ) வரத-ஸ்த- (ங)
(ச) தி-வாய்க-க ரு (ரு) தி-வாய்-ரு-ச

என்றுவிடிவதெனக் கெந்தா யெதிராசா
ஒன்றுமறிகின்றிலே னுரையாய்—குன்றாமல்
இப்படியே யிந்தவுயிர்க்கென்று மிருளேவிளைக்கும்
இப்பவமாம் நீண்டவிரவு. (கஅ)

எந்தாய்=அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! குன்றாமல்=குறையாமல், இப்படியே=இந்தப்ரகாரமே, இந்த உயிர்க்கு = இந்த ஆத்மவஸ்துவுக்கு, என்றும் = எக்காலமும், இருளே விளைக்கும் = அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையே விளைக்கும், இப்பவமாய் = இந்த ஸம்ஸாரமாகிற, நீண்டவிரவு = பெரிய நீளிரவு-காளராத்ரி, என்று விடிவதெனக்கு = அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தி லகப்பட்டுக்கொண்டு வழிதெரியாமல் திகைத்துக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுக்கு ராமாநுஜ திவாகரராகிய தேவருடையதர்ஶநயோகயமான ஸுப்ரபாதமாக எப்போதாகும்? ஒன்றுமறிகின்றிலேன் = ஏதத் விஷயமான ப்ரதிக்ரியை யொன்றுமறிகிறிலேன், உரையாய = ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் இதுக்கொரு நல்விடிவு கண்டருளிச் செய்யவேணும். (கஅ)

(வ்-ம்) எனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தன்னுடைய வாகாரத்தில் சற்றும் குறைதலின்றிக்கே, ஏவம்விதரூபேண விந்தவாத்மாவுக்கு ஸர்வகாலத்திலும் ஜ்ஞாநோதய லேஶமின்றிக்கே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையே விளைப்பதான (க) "భవదుర్దినఽ-பவதுர்திநம்" என்னும்படி ஸம்ஸாரமாகிற பெரியநீளிரவானது, (க) "అవివేకఘనాన్ధదిఙ్ముఖే-அவிவேககநாந்ததிங்முகே" இத்யாதிப்படியே பதஸ்கலிதனாய் வழிதிகைத்தலமருகின்ற வெனக்கு எந்தகாலம் த்வத்தர்ஶநயோக்யமான ஸுப்ரபாதமுண்டாவது! அஜ்ஞாநதிமிராந்தனான நான், ஏதத்விஷயமான ப்ரதிக்ரியை யொன்றுமறிகிறிலேன். (உ) "నిఖిలకుమతిమాయాశర్వరీబాలసూర్యః-நிகிலகுமதிமாயாஶர்வரீபாலஸூர்ய:" என்னும்படி ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் (௩) "సుప్రభాతాద్యరజనీ-ஸுப்ரபாதாத்யரஜநீ" என்னும்படி இதுக்கு ஒரு விடிவுகண்டருளிச்செய்யவேணும். குன்றுதல்=குறைதல்; பவம்=ஸம்ஸாரம். (கஅ)

(அ-கை) கீழ் ஸம்ஸாரமாகிற காளராத்ரிக்கு அவதிகண்டருளிச்செய்ய வேணுமென்றார். இதில் தத்கார்யமான தேஹஸ்

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (உ) யதிராஜஸப்ததி (௩) வி-பு-ஒ-கஎ

கரதை முதலான வென்னுடைய நிஹீந்வ்யாபாரமும், தேவர்க்கவத்யாவஹமன்றோ வென்கிறார்.

அல்லும் பகலும் யானுக்கை வழியுழன்று
செல்லுமதுன் தேசுக்குத்தீங்கன்றோ—நல்லார்கள்,
தந்தையர் நீசர்க்காட் செய்யச் சகிப்பரோ
எந்தை யெதிராசா விசை. (சக)

அல்லும் பகலும் = இரவும் பகலும், யான் = அடியேன், ஆக்கை வழியுழன்று = சரீரமார்க்கத்தில் சஞ்சரித்து தேஹ கிங்கரனாய், செல்லுமது = ப்ரவர்த்திப்பது, உன் தேசுக்கு = தேவருடைய ப்ரபாவாதிக்யத்துக்கு, தீங்கன்றோ = ஹாநியன்றோ? (அதெப்படி யெனில்) நல்லார்கள் = ப்ரஹ்ம விதக்ரேஸரரா யிருக்கிற ஸத்புருஷர்கள், தந்தையர் = தமபுதல்வர், நீசர்க்காட்செய்யச் சகிப்பரோ = அத்யந்த நிஹீநரான நீசர்கு நிஹீந வ்ருத்திகள்செய்யப் பொறுப்பரோ? எந்தை யெதிராசா = அடியேனுக்குத் தந்தையாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இசை = இத்தைத்தேவர்தாமே யருளிச் செய்யவேணும். (சக)

(வ்-ம்) (க)"உன்நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே யல்லும்பகலுமமரும்படி நல்க" என்கிறபடியே தேவருடைய திருநாமஸங்கீர்த்தநாத் யநுபவகைங்கர்யங்களுக்கு யோக்யமான காலமெல்லாம் (உ) "அந்நாள்நீதந்தவாக்கையின்வழியுழல்வேன்" என்கிறபடியே தேஹ கிங்கரனாய், அதுவே யாத்ரையாய்த்திரிகிறது. (ந)"உனக்குப்பணி செய்திருக்கும்" இத்யாதியிற்படியே தேவர்க்கு தேஜோஹாநியன்றோ? அதுஎப்படி யென்னில், ப்ரம்ஹவிதக்ரேஸரராயிருக்கிற ஸத்துக்கள் தங்கள்புத்ராதிகளை அத்யந்தநிஹீநரான நீசர்க்கு நிஹீநவ்ருத்திகள் செய்யக்ஷமிப்பரோ? (இசை), எனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இத்தை தேவரீர்தானே ஸம்மதித்தருளீர். ஆகையாலத்தைத்தவிர்த்து, இவ்வாத்மாவுக்கு ஶேஷியானதேவரே! அநவரத மடிமைகொண் டருளவேணுமென்று கருத்து. தேசு=பெருமதிப்பு. (சக)

(அ-கை) இவரிப்படி "நல்லவர்கள் தய்தநயர் நீசர்க்காட்செய்யச்சகிப்பரோ" என்றவாறே *நல்லார்பரவுமிராமாநுசனை வெம்

(க) இரா-நூ-தனியன் (உ) தி-வாய்-ந-உ-க (ந) பெரி-தி-கு-கு-ந-ந

பெருமானார் இவரிங்ஙனே சொல்லப்பெறுமோ வென்று அத்தை ஸஹியாமல் *நல்லார்கள் நண்ணும் திருநாட்டிலே நல்லவமரரோடே ஒருகோவையாக்கி, அவர்களநுபவ கைங்கர்யத்தை யிவர்க்குண்டாக்கவேணுமென்கிற வ(்ய)பிஸந்தியை யுடையராயிருக்கிற வாகாரத்தைக்கண்டு, இனிப் பேறுதப்பாதென்றத்யவஸித்து, அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே, தேஶவிஶேஷத்தேறப்போய், பரமாத்ம ஸத்காரபர்யந்தமான பலபரம்பரைகளையெண்ணி, அத்தைத் தாம்பெற்றதாக த்ருஷ்டராகிறார்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

போம்வழியைத்தருமென்னு மின்பமெல்லாம்
புசித்துவழிபோயமுத விரசையாற்றில்
நான்மூழ்கி மலமற்றுத் தெளிவிசும்பை
நண்ணி நலந்திகழ்மேனி தன்னைப்பெற்றுத்
தாமமரர்வந்தெதிர் கொண்டலங்கரித்துச்
சற்கரிப்ப மாமணி மண்டபத்துச் சென்று
மாமலராள்கோன் மடியில் வைத்துகக்கும்
வாழ்வுநமக் கெதிராச னருளும் வாழ்வே. (உ0)

போம் வழியை = பரமபதத்துக்குப் போயநுபவிக்குமாநந்தம் பரிச்சின்னமென்னும்படி நிரவதிகபோகயமான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தை, தரும் = கொடுக்கும், என்னும் = என்கிற, இன்பமெல்லாம் = அவ்வழியிலுண்டான வின்பமெல்லாம், புசித்து = அநுபவித்து, வழிபோய் = அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் சென்று, அமுதவிரசையாற்றில் = அம்ருதமயமான விரஜாநதியில், நாம்மூழ்கி = தாபத்ரய துக்கங்களெல்லாந் தீர நாம் தீர்த்தமாடி, மலமற்று = ப்ராக்ருதங்களான மலங்களெல்லாம் கழிந்து, தெளிவிசும்பை = பரிசுத்தமான பரமபதத்தை, நண்ணி = கிட்டி, நலந்திகழ் மேனிதன்னைப்பெற்று = ஸ்வரூப குணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி ஶுத்த ஸத்வ மயமான அப்ராக்ருத திவ்யதேஹத்தைப்பெற்று, அமரர்தாம = நித்யஸூரிகள், வந்து = எழுந்தருளி, எதிர்கொண்டு = ப்ரத்யுத்கதராய், அலங்கரித்து = ப்ரஹ்மாலங்காராதிகளாலே யலங்கரித்து, சற்கரிப்ப = ஸத்கரிக்க, (அவர்களுடனேகூட) மாமணிமண்டபத்துச்சென்று = திருமாமணி மண்டபத்திலே சென்று, மாமலராள்கோன் = ஶ்ரிய:பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன், மடியில்வைத்துகக்கும் = மடியிலே வைத்து உச்சிமோந்து உகந்தருளுக்கும், வாழ்வு = ஸம்பத்து, எதிராசன் = எம்பெருமானார், நமக்கருளும் வாழ்வே =

இதில் அபேக்ஷையுடைய நமக்கு அருள்கொடையாக ப்ரஸாதித்தருளும் ஸம்பத்தே! (௨௦)

(வ்-ம்) (க) "போம்வழியைத்தரும்" என்கிறவாழ்வார் திவ்ய ஸூக்திப்படியேபோய்ப்புகுகிற தேசவிசேஷத்தில் ஸத்காரமெல்லா மொருசிருங்காயென்னும்படி அபரிச்சேத்யமான மார்க்கஸத்கார ஸுகத்தையெல்லாம் அநுபவித்து, கள்வன்கொல்லிப்பிராட்டியைப் போலே அவன்முன்னே வழிநடத்தப்பின்னேபோய், "విరజామమృతాకారాంమాంప్రాపయమహానదీమ్- விரஜாமம்ருதாகாராம்மாம்ப்ராப்யமஹா நதீம்" என்கிறபடியே அம்ருதவாஹிநியாய், விரஜையென்று பேரையுடைத்தான வந்நதியிலே தாபத்ரயதுக்கங்களெல்லாந்தீர நாமவகாஹித்து, அநந்தரம் ஸ்வரூபத்துக்கு திரோதா(ய)யகமான ப்ராக்ருதங்களான மலங்களெல்லாம் கழிந்து, *தெளிவிசும்புதிருநாடென்கிற ப்ராப்யதேசத்தைக்கிட்டி, ஸ்வரூபகுணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி ஶுத்தஸத்வமயமான வப்ராக்ருத திவ்யவிக்ரஹத்தை லபித்து, பஹுமந்தவ்யரான நித்யஸூரிகள் தாங்கள் ப்ரத்யுத்கதராய், ப்ரம்ஹாலங்காராதிகளாலே யலங்கரித்து ஸத்கரிக்க, அவர்களுடனேகூட திருமாமணிமண்டபத்திலே சென்று, ஶ்ரியப்பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் (௨) "అఙ్కేభరతమారోప్యముదితఃపరిషస్వజే- அங்கே பரதமாரோப்யமுதிதஃபரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே மடியிலேவைத்து உச்சிமோந்து உகந்தணைக்கும் ஸம்பத்தை எதிராசரான வெம்பெருமானார் இதிலபேக்ஷையையுடைய நமக்கருள்கொடையாக ப்ரஸாதித்தருளும் ஸம்பத்தே; இதொரு பேறிருந்தபடியே. (௨௦)

(அவதா) எத்தனையேனுமதிஶயித ஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கும் அப்ராப்யமாயிருக்கிற பேற்றை நீர்பெற்றதாகப் பேசாநின்றீர். அது நமக்கு ஸுலபமாயிருந்ததோவென்று தம் திருவுள்ளக்கருத்தாக, நம்முடைய வாசார்யரான பிள்ளை நிர்ஹேதுகமாகவுபகரித்தருளின ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு, அவருடைய வபிமாநமே உத்தாரகமென்று நீ அத்யவஸித்திரு. பெறுதற்கரிய பேற்றை எம்பெருமானாரே பண்ணியருளுவர். ஆகையால் விதுவிஷயமாக "నిర్భయోనిర్భరోస్మి - நிர்ப்பயோநிர்ப்பரோஸ்மி" என்றிருக்கிற நமக்கு என்னபயமென்கிறார்.

(க) தி-வாய்-௩-௯-௩. (௨) ரா-யு ௧௩௦-௪௧.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருமலையாழ்வார் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
தருமதி கொண் டவர்தம்மை யுத்தாரகராக வெண்ணி
இருமனமே யவர்க்கா யெதிராச ரெமைக்கடுகப்
பரமபதந்தன்னிலேற்றுவ ரென்னபயம்நமக்கே. (௨௧)

திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீசைலேசரென்னும் திருநாமத்தையுடைய, திருவாய் மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, சீரருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, தரும = ப்ரஸாதித்தருளும், மதி = ஜ்ஞாநத்தை, கொண்டு = ஸாதநமாகக்கொண்டு, அவர்தம்மை = இப்படி மஹோபகாரகரா யிருக்கிற அந்தப்பிள்ளையை, உத்தாரகராக = ஸம்ஸாரத்தில் நின்று முத்தரிப்பவராக, எண்ணியிருமனமே = மநஸ்ஸே! அத்யவஸித்திரு. அவர்க்காய் = இப்படி நமமாசார்யரான பிள்ளைக்காக, எதிராசர் = எம்பெருமானார், எமை = ஸ்வாசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நம்மை, கடுக = சீக்ரமாக, பரம்பதந்தன்னில் = பரமபதத்திலே, ஏற்றுவர் = ஏற்றியருளுவர். என்னபயம நமக்கே = ஏதத் விஷயமாக நமக்கென்ன பயம? (ஒருபயமும் வேண்டாம். (மார்பிலே கைவைத்து நிர்ப்பயரா யுறங்குமத்தனை யன்றோ வென்று கருத்து). (௨௧)

(வ்-ம்) திருமலை யாழ்வாரென்று நிரூபகத்தையுடையவராய், பின்பு திருவாய்மொழி யிலவகாஹநத்தாலே ததேகநிரூபணீயரா யிருக்கிற பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ப்ரஸாதித்தருளும் "பொருவில்மதி" என்னும்படியான தத்விஷயஜ்ஞாநத்தை ஸாதநமாகக்கொண்டு, அந்த ஜ்ஞாநபலமாக இப்படி மஹோபகாரகராயிருக்கிற அந்தப்பிள்ளையை "ఉత్తారయతిసంసారాత్తదుపాయప్లవే నతு-உத்தாரயதிஸம்ஸாராத்ததுபாயப்லவேநது" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பிக்குமவராக மநஸ்ஸே! அத்யவஸித்திரு. இப்படி நம்மாசார்யரான பிள்ளைக்காக யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானார் தாமே †ஸ்வாசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நம்மையென்றுகொண்டு, சீக்ரமாக (க) "ஏற்றரும்வைகுந்தம்" என்று துஷ்ப்ராபதமாகச் சொல்லப்படுகிற பரமபதத்திலே ஏற்றியருளுவர். (உ) "மனமேநயல்மேவுதற்கே" என்கிறபடியே ஏதத்விஷயமாக நமக்கென்னபயம், ஒருபயமும் வேண்டா.

(க) தி-வாய்-எ-௯-௧௦ (உ) இரா-நூ-௯௮ † ஸதாசார்ய

மார்பிலே கைவைத்துறங்குமதநனையன்றோ வென்று கருத்து. "𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍂𑌮𑍌-அசிந்த்யஸ்த்வாபூமௌ" இத்யாதி. "𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌦𑍍𑌯 - ப்ரபத்ய த்வாமத்ய" இத்யாதி. (உக)

(அ-கை) "என்னபயம்நமக்கே" என்று நிர்பயரான விவரிதில் "𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌦𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃-அஸ்மத்குருதயாயாதயதீந்திராங்கிக்ரியாந்வய:" என்கிறபடியே பிள்ளையுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே எம்பெருமானாருடைய வபிமாநநாவாருடனாய், ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, ஶ்ரிய:பதியுடைய ஸ்ரீபாதகூலத்தை ப்ராபிப்பேனென்று நிஶ்சயிக்கிறார்.

தீதற்றஞானத்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
ஏதத்தைமாற்றுமெதிராசர்தம் மபிமானமென்னும்
போதத்தையேறிப் பவமாம் புணரிதனைக்கடந்து
கோதற்றமாதவன் பாதக்கரையைக் குறுகுவனே. (உஉ)

தீதற்ற=குற்றமற்ற, ஞான=ஆத்மஜ்ஞாந குணங்களையுடைய, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை=திருமாலவன் கவியான திருவாய்மொழியிலே அவகாஹநத்தை யுடையராகையாலே அத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான வாதிக்யத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, சீரருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, ஏதத்தை=காமாதி தோஷங்களை, மாற்றும்=போக்கடிக்கிற, எதிராசர்தம்=எதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற வெம்பெருமானாருடைய, அபிமானமென்னும்=அபிமானமென்கிற, போதத்தையேறி=நிரபாயமான விஷ்ணுபோதம் போன்ற வைஷ்ணவக் கப்பலையேறி, பவமாம் புணரிதனைக்கடந்து=ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலைக்கடந்து, கோதற்றமாதவன் பாதக்கரையை="விண்ணோர் பிரானார் மாசில் மலரடிக்கீழ்" என்றும், "துயரறுசுடரடி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அகில ஹேயப்ரத்யநீகமாய் நிரவதிக தேஜோரூபமாய், பரமப்ராப்யமாயிருக்கிற ஶ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீரத்தை, குறுகுவன் = கிட்டப்பெறுவேன். ஏ = பாதபூரணம். (உஉ)

(வ்-ம்) (க)"𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍-தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்" என்றும், (உ)"𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑌮𑍍-வித்யாந்யா ஶில்பநைபுணம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பகவதந்யபரமாம் குற்றமன்

(க) வி-பு. (உ) வி பு.

றிக்கே, (௧) "தாமரையாள்கேள்வனொருவனையேநோக்குமுணர்வு" என்கிறபடியே ஸ்ரிய:பதியைவிஷயமாக வுடைத்தாய் அதுதான் ததீயபர்யந்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தையுடையராய், அதுக்குமேல் வறை முறுகலான ஆர்ஷவசநங்களை த்ருணவக்கரித்து திருமாலவன் கவியான திருவாய்மொழியிலே அவகாஹநத்தையுடையவராகையாலே, அத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான வாதிக்யத்தையுடையரான பிள்ளையினுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையினாலே, *காமாதி தோஷஹாராய் யதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற வெம்பெருமானார் தம்முடையவழி(தி)மாநரூபமாயிருப்பதாய், "ఇదం హి వైష్ణవం పోతం సమ్యగాస్తే భవార్ణవే - இதம்ஹி வைஷ்ணவம்போதம்ஸம்யகாஸ்தேபவார்ணவே" என்கிறபடியே நிரூபமான விஷ்ணுபோதம்போன்ற வைஷ்ணவ போதத்தை யாரோஹிகது, "సంసారసాగరం ఘోరం-ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம்" என்று சொல்லப்படுவதான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, (௨)"விண்ணோர்பிரானார்மாசில்மலரடிக்கீழ்" என்றும் (௩) "துயரறு சுடரடி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஹேயப்ரத்யநீகமாய், நிரவதிகதேஜோரூபமாய், வேறொருபராப்பாங்கரத்தை யபேக்ஷிக்கும்படியான சோதிநின்றிக்கேயிருக்கிற, ஸ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீரத்தைக்கிட்டப்பெறுவன். இது நிச்சயம்.

பிராட்டி கடாக்ஷத்துக்கு விஷயமானபின்பு, திருவடி(௪)"రామస్య లోకత్రయనాయకస్య శ్రీపాదమూలం మనసా జగామ-ராமஸ்யலோகத்ரயநாயகஸ்ய ஸ்ரீபாதமூலம்மநஸாஜகாம" என்று அடைந்ததாக வத்பவஸித்தர்ணிக்கிற. (௫) "மானேய்நோக்கிமடவாளை மார்பில்கொண்டாய் மாதவா" என்றுதொடங்கி "உன்தேனேமலரும் திருப்பாதம்-வினையேன் சேருமாறருளாய்" என்றர்த்திக்கவேண்டிற்றிறே "சோதற்றமாதவன்" என்று சோதறுகையாவது அவனுக்கு விஶேஷணமானபோது பிராட்டியோடே கூடியிருக்கையாலே, திருவில்லாத சோதற்றவனென்றமாம் ; ஸ்ரிய:பதியிறே நித்யப்ராப்யனுவான்.

(அ-கை) கீழிரண்டுபாட்டாலும் ஸ்வாசார்ய பரமாசார்யர்களான பிள்ளையுடையவும் எம்பெருமானாருடையவும் அபிமானத்

---

(௧) க-திருவ-௬௭. (௨) திருவிரு-௫௪. (௩) தி-வாய்-க-க-க.
(௪) (௫) தி-வாய-க-௫-௫.

தாலே பேறுகப்பாதென்று நிஸ்சயித்து, இப்படி நிஸ்சிதமானபின்பு (௧) "வடிவுடைமாதவன்" என்னும்படி புதுக்கணிப்போடே ஸபரிகரனாய், திவ்யாஸ்தானமண்டபத்திலே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே திவ்யமஹிஷீபரிவ்ருதனாயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கண்டநுபவிக்கும்படி எனக்குநாதரானதேவர் பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

அடியார்கள் குழாங்களழகோலக்கமிருக்க
ஆநந்தமயமான மாமணிமண்டபத்துப்
படியாதுமில் படுக்கையாயிருக்கு மநந்தன்
பணாமணிகடம்மி லொளிமண்டலத்தி னிடையில்
வடிவாரு மாமலராள் வலவருகுமற்றை
மண்மகளு மாய்மகளு மிடவருகு மிருக்க
நடுவாக வீற்றிருக்கும நாரணனைக்கண்டு
நானநுபவிக்கும் வகை நல்கென்னெதிராசா. (௨௫)

என்னெதிராசா = அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அடியார்கள் குழாங்கள் = நித்யமுக்த ப்ருந்தங்கள், அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகரான நித்யவர்க்கமும், பராங்குச பரகால யதிவராதிகள் தொடக்கமான முக்தவர்க்கமும், (மணிகளையும் முத்துக்களையும் நிறைத்தாப்போலே) அழகோலக்கமிருக்க = அழகோலக்கமாக வரிசையடைவே ஸேவித்திருக்க, ஆநந்தமயமான மாமணிமண்டபத்து = நிரதிசயாநந்தஜநகமான திருமாமணி மண்டபத்திலே, படியாதுமில = உபமாநமொன்றுமில்லாமல் நிருபமமான, படுக்கையாயிருக்கும் = திவ்யபர்யங்கமாயிருக்கும், அநந்தன = திருவநந்தாழ்வானுடைய, பணாமணிகள் தம்மிலொளி மண்டலத்தினிடையில் = பணாரத்நங்களின் ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் நடுவே, வடிவாரு மாமலராள் = "வடிவாய நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கை" என்கிறபடியே, ஸௌந்தர்யத்தால் மிக்க ஸௌகுமார்யத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான பெரியபிராட்டியார், வலவருகு = வலதுபக்கத்திலும், மற்றைமண்மகளுமாய்மகளும் = தத்ஸமானரான பூமிப்பிராட்டியும், நீளாதேவியும், இடவருகும் = இடதுபக்கத்திலும், இருக்க = ஸேவித்திருக்க, நடுவாக வீற்றிருக்கும் = இவர்களுக்கு நடுவே மூன்று மின்கொடிகளோடே கூடி தாமரை பூத்ததொரு காளமேகம்போலே *வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வெழுந்தருளியிருக்கிற, நாரணனை = ஸ்ரீவைகுண்ட

.நாதனை, கடுக = சீக்ரமாக, நான் = அடியேன், அநுபவிக்கும்வகை = அநுபவிக்கும் ப்ரகாரத்தை, நல்கு = ப்ரஸாதித்தருளவேணும். ("என்னெதிராசா நல்கு" என்றிவ்விடத்திலே ஸம்போதிக்கவுமாம்). (௨௩)

(வ்-ம்) அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௧) "அடியார்கள் குழாங்கள்" என்றும், (௨) "மாமணிமண்டபத்தந்தமில்பேரின்பத்தடியர்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகரான நித்யவர்க்கமும், பராங்குசபரகாலயதிவராதிகள் தொடக்கமான முக்தவர்க்கமும் மணிமுக்தாதிகளை நிறைத்தாற்போலே அழகோலக்கமாக வரிசையடைவே ஸேவித்திருக்க "ఆనన్దమయాయమణ్డపరత్నాయనమః-ஆநந்தமயாயமண்டபரத்நாயநம:" என்கிறபடியே, நிரஸ்தாதிஸயாநந்தஜநகமான திருமாமணிமண்டபத்திலே, அஸேஷஸேஷவ்ருத்திகளுக்கும், ஸைத்யமார்த்தவாதிகளுக்கு முபமாநமன்றியிலே யிருப்பதான திவ்யபர்யங்கமாயிருக்கிற (௩) "ஆயிரம்பைந்தலையவநந்தன்" (௪) "சிறப்புடையபணங்கள்மிசைச்செழுமணிகள்விட்டெறிக்கும்" என்றும், (௫) "தெய்வச்சுடர்நடுவுள்" என்றுஞ் சொல்லும்படியான பணாரத்நங்களின் ஜ்யோதிர்மண்டலத்தின் நடுவே.

(௬) "வடிவாய்நின்வலமார்பினில்வாழ்கின்றமங்கை" என்றும், (௭) "வடிக்கோலவாள்நெடுங்கண் மாமலராள்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸௌந்தர்யத்தால் மிக்கு ஸௌகுமார்யத்தையிட்டு நிருபிக்கும்படியான பெரியபிராட்டியார் வலவட்டத்திலும், ஏவம்பூதைகளாய் அவளுக்கு நிழல்போலவரான மற்றநாய்ச்சிமாரிடவட்டத்திலும் ஸேவித்திருக்க, இவர்களுக்குநடுவே மூன்றுமின்கொடிகளோடேகூடி தாமரைபூத்ததொருகாளமேகம் வெள்ளிமலையைக் கினியப் படிந்திருக்குமாபோலே, *வீற்றிருந்தேழுலகம் தனக்கோல்செல்லவெழுந்தருளியிருக்கிற *வாழ்புகழ்நாரணனான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் காலவிளம்பமின்றிக்கே கடுகநானநுபவிக்கும்ப்ரகாரம் இவனித்தைப் பெற்றிடுவானென்று ஸஸ்நேஹமாக உபகரித்தருளவேணும் "என்னெதிராசா நல்கு" என்றிவ்விடத்திலே ஸம்போதிக்கவுமாம். அடியிலேயாகவுமாம். (௨௩)

---

(௧) தி-வாய்-௨-௩-௧௦. (௨) தி-வாய்-௧௦-௯-௧௧. (௩) பெரி-திரு-௪-௩-௧௦.
(௪) பெரி-திரு-௪-௯-௭. (௫) பெரியதிருமடல்.
(௬) திரு-பல்லா-௧. (௭) உ-திருவ அ௨.

(அ-கை. இதில் தேஹவிமோசநந்தொடங்கி பலத்திலெல்லையான தேசிகரோடொரு கோஷ்டியாயிருக்குமதளவாயிருக்கிற பேற்றை யபேக்ஷித்தருளுகிறார்.

இந்தவுடல் விட்டிரவி மண்டலத்தூடேகி
இவ்வண்டங் கழித்திடையிலாவரண மேழ்போய்
அந்தமில் பாழ்கடந் தழகார் விரசைதனிற் குளித்தங்
கமானவனாலொளிக்கொண்ட சோதியும் பெற்றமரர்
வந்தெதிர்கொண் டலங்கரித்து வாழ்த்தி வழிநடத்த
வைகுந்தம்புக்கு மாமணிமண்டபத்துச்சென்று
நந்திருமாலடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடும்
நாளெனக்குக்குறுகும் வகை நல்கென்னெதிராசா. (௨௪)

என்னெதிராசா = அடியேனுக்கு ஸ்வாமியும், யதிகளுக்கு நாதருமான எம்பெருமானாரே! இந்தவுடல = ஹேயமான இந்த ஸ்தூலசரீரத்தை, விட்டு = த்யஜித்து, இரவிமண்டலத்தூடேகி = ஸூர்யமண்டலத்தைக் கீண்டு அவ்வருகே போய், இவ்வண்டம = இந்த ப்ரஹ்மாண்டத்தை, கழித்து = கடந்து, இடையில் = நடுவிலுள்ள, ஆவரணமேழ்போய = ஸப்தாவரணங்களையுங் கடந்து, அந்தமில = முடிவில்லாத, பாழ்கடந்து = மூலப்ரக்ருதியைத்தாண்டி, அழகார் = அத்யந்த ரமணீயமாயிருக்கிற, விரசைதனில் = விரஜாநதியில, குளித்து = ஸ்நாநம்பண்ணி, அங்கு = அவ்விடத்தில். அமாநவனால் — அமாநவனுடைய கரஸ்பர்சத்தாலே, ஒளிக்கொண்டசோதியும்பெற்று = நிரவதிக தேஜோரூபமான திவ்யதேஹத்தையும் பெற்று, அமரர் வந்தெதிர்கொண்டு = நித்யஸூரிகள் எதிர்கொண்டெழுந்தருளி, அலங்கரித்து = பரப்ரஹ்மத்தை அலங்கரிக்குமாபோல் அலங்கரித்து, வாழ்த்தி = ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, வழிநடத்த = மார்க்கத்தில் நடப்பிக்க, வைகுந்தம்புக்கு = வைகுந்தமாநகரத்தை ப்ரவேசித்து, மாமணிமண்டபத்துச்சென்று = திருமாமணி மண்டபத்தைக்கிட்டி, நம திருமாலடியார்கள் = நமக்கு ஸ்வாமிகளும், ஸ்ரிய:பதிக்கு அடியார்களுமாகிய நித்யஸூரிகளுடைய, குழாங்களுடன் = ப்ருந்தங்களோடு. கூடும் நாள் = கூடுகிற அந்த திநமானது, எனக்கு = அடியேனுக்கு, குறுகும்வகை = ஸமீபமாகிற ப்ரகாரத்தை, நல்கு = ப்ரஸாதித்தருள வேணும். (௨௪)

(வ்-ம்) அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௧) "இம்மாயவாக்கை" என்னுமாபோலே அத்யந்தம் ஹேய

(௧) திருவாய்-௧௦-௭-௩.

ஸமுதாயமாயிருப்பதாயிருக்கிற விஸ்தஸ்தூலஶரீரத்தை உபேக்ஷையோடே (௧) "மங்கவொட்டு" என்று த்யஜித்து (௨) "மன்னுங்கடுங்கதிரோன்மண்டலத்தினன்நடுவுளன்னதோரில்லியினூடுபோய்" என்கிறபடியே, அவன் மண்டலத்தைக்கீண்டு, அவ்வருகேபோய், மற்றுமாதிவாஹிகபுருஷர்களாயுண்டானவர்கள் லோகங்களெல்லாங்கடந்து, (௩) இமையோர்வாழ்தனிமுட்டை கோட்டையாய், கோடியோஜனமான வளப்பத்தை யுடைத்தான வண்டகபாலத்தைபேதித்து, அத்தையொருபடிக்கழித்து, மத்யேயுண்டான தமோத்தரமான ஆவரணஸப்தகத்தையுங்கடந்து, அவ்வருகேபோய் முடிவில்பெரும்பாழான மூலப்ரக்ருதியையுங்கடந்து அத்யந்தரமணீயமாயிருப்பதாய் விரஜையென்று ப்ரஸித்தமானவந்நதியிலே ஸ்நானம்பண்ணி, அவ்விடத்திலமானவகர ஸ்பர்ஶத்தாலே (௪) "ஒளிக்கொண்டசோதியுமாய்" என்னும்படி பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே, நிரவதிக தேஜோரூபமான திவ்யவிக்ரஹத்தையும்பெற்று, (௫) "முடியுடைவானவர் முறைமுறையெதிர்கொள்ள" என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகள் ப்ரத்யுத்தாநராய், ப்ரஹ்மாலங்காராதிகளாலே அலங்கரித்து, ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக்கொண்டு வழிநடத்தப்போய், ஸ்ரீவைகுண்டமாகிற திவ்யநகரத்தை ப்ரவேசித்து, பெருந்தெருவாலே யுள்ளேபோய், ஆநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டிச்சென்று, (௪) "அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ!" (௬) [illegible]- மதகேவலைஃபரிஜனைஸ்தவஸங்கிஷீய" என்கிறபடியே, நமக்கு ஸ்வாமிகளாய், ஶ்ரியஃபதியினுடைய திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரராய், அதுவே நிரூபகமாயிருக்கிற ஸூரிஸங்கங்களுடன் கூடுகிற வந்தஸிவஸமானது (௭) "குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோ" என்கிறபடியே, அத்தை யபேக்ஷிக்கிறவெனக்கு அதுஸமீபமாம் ப்ரகாரமுபகரித்தருளவேணும். இவ்விடத்தில் நல்கல்= கொடுத்தல் (௨௪)

(அ-கை) நீரோ, உம்முடைய வபராதம் பாராமல் கனத்தவப்பேற்றை வபேக்ஷியாநின்றீர், அதுக்கு நாம்செய்வதென்னென்று,

---

(௧) தி-வாய்-௧௦-௭-௧௦. (௨) பெரியதிருமடல். (௩) தி-வாய்-௪-௯-அ.
(௪) தி-வாய-௨-௩-௧௦. (௫) தி-வாய்-௧௦-௯.
(௬) ர-ஸ்த. (௭) தி-வாய்-௯-அ-௧.

எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, அடியேனை அங்கீகரித்தவன்று தொடங்கி இன்றளவும் வரவடியேனுடைய வபராதங்களையும் பொறுத்து, உபேக்ஷியாதே மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பாராக வெண்ணியிருக்கிற தேவர் காலவிளம்பம் பண்ணாமலத்தைச் செய்தருளவேணுமென்கிறார்.

என்றுநிர்ஹேதுகமாக வென்னையபிமானித்து
யானுமதறிந் துனக்கேயாயிருக்கும் வகைசெய்தாய்
அன்றுமுதலின்றளவு மநவரதம் பிழையே
யடுத்தடுத்துச்செய்வ தநுதவிப்ப தினிச்செய்யேன்
என்றுன்னை வந்திரப்பதா மென் கொடுமைகண்டு
மிகழாதே யிரவுபக லடிமைகொண்டு போந்தாய்
இன்று திருநாடு மெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்
இனிக்கடுகச்செய்தருள வேண்டுமெதிராசா. (௨௫)

எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! என்று = எந்த தினத்தில், நிர்ஹேதுகமாக = நிர்ஹேதுகமாக-காரணமின்றி, என்னை = அடியேனை, அபிமானித்து = இவன் நம்முடையவனென்றபிமானித்தருளி, யானும் = அடியேனும், அதறிந்து = அந்த அபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, உனக்கே = தேவருக்கே, ஆயிருக்கும் = அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கத்தக்க, வகை = ப்ரகாரத்தை, செய்தாய் = செய்தருளினீரோ? அன்றுமுதல் = அந்த தினந்தொடங்கி, இன்றளவும் = இந்நாளவரையிலும், (பூர்வவாஸனை விடாமல்) அநவரதம் = நிரந்தரம், பிழையே = அபராதமே, அடுத்தடுத்து = இடைவிடாமல், செய்வது = செய்துவிட்டு-இப்படிச்செய்தோமேயென்று, அநுதவிப்பது = அநுதபிப்பது, (அநுதபித்து) இனி = இனிமேல், செய்யேனென்று = செய்யமாட்டேனென்று, உன்னை = தேவரீரை வந்து இரப்பதாம் = வந்து அர்த்திப்பதாகிற என் கொடுமைகண்டும் = அடியேனுடைய க்ரூரக்ருத்யங்களைக்கடாக்ஷித்தும், இகழாதே = உபேக்ஷியாமல், இரவுபகல் = திவாராத்ரமும், அடிமைகொண்டுபோந்தாய் = தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யங்கொண்டருளினீர், (இம்மாத்ரமேயல்லாமல்) இன்று = இன்றையதினம், திருநாடும் = பரமபதத்தையும், எனக்கு = அடியேனுக்கு, அருள = க்ருபைசெய்ய, எண்ணுகின்றாய் = திருவுள்ளம் பற்றியருளுகிறீர். (இப்படி அபாரகருணாஸம்ருத்தியுடையராகையாலே) இனிக்கடுக = இனிஶீக்ரமாக, செய்தருளவேண்டும் = அதை க்ருபை செய்தருளவேணும். (௨௫)

(வ-ம்) யதிகளுக்கு நாதரான தேவரீரிவ் வாத்மாவை என்று நிர்ஹேதுகமாக, இவன் நம்முடையவனென்று அபிமானித்தருளி அடியேனும் அந்த வபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, தேவர்க்கே அநந்யார்ஹமாயிருக்கும்படி செய்தருளிற்று. அப்படியே அபிமானித்தருளினவன்று தொடங்கி, தேவர் திருவடிகளை ப்ராபிக்கவிருக்கிற வின்றளவும், நிரந்தரமபராதமே இடைவிடாமல் செய்வது இப்படி அக்ருத்யமானதைச் செய்தோமென்று அநுதாபிப்பது. இனி இப்படிப்பட்ட வபராதங்களைச் செய்யேனென்று, தேவரை யார்த்திப்பதாகிற வென்னுடைய க்ரூரகர்மங்கண்டு உபேக்ஷியாமல் இங்கும் திவாராத்ரவிபாகமற தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் கொண்டருளினீர். அவ்வளவுமின்றிக்கே இன்றுஸத்துக்களுக்கு க(ம)ந்தவ்யபூமியான திருநாட்டையுமதுக்கு யோக்யதையில்லாத வெனக்கு ப்ரஸாதிப்பதாகவிச்சித்தருளாநிற்கிறீர். இப்படி செய்யவேண்டியற்ற பின்புகாலக்கழிவு செய்யாமல் கடுகச் செய்தருளவேணும்.

(அ-கை) இவர் தம்மை வங்கீகரித்தவன்று தொடங்கி இன்றளவாக உண்டான வபராதஸஹஸ்ராதிகளை யாவிஷ்கரிக்கவாறே, நம்மையொழிய வேறொருவர் இவர் குற்றங்களைப் பொறுத்துரக்ஷிக்கவல்லாருண்டோ? இனி இவர்க்கு மேலுண்டான கார்யமும் நாமே செய்து தலைக்கட்டவேணுமென்று, எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, பா(ஹ°)வஜ்ஞராகையாலே அவர்கருத்தறிந்து இப்படி அகதிகளுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரையொழிய, என்னுடைய வபராதங்களைப் பொறுத்துரக்ஷிக்க, ஏதந்நைக்ருணாவான்களான பெரியபெருமாள் முதலானார்க்குத்தான் முடியுமோ? இனி ப்ராப்யருசியையுமுண்டாக்கி, ப்ராப்யதேசத்திலே சேரும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார். அன்றிக்கே அநவரதம் செய்கிற வபராதங்களை *க்ஷமித்துரக்ஷிக்கும்போது பெரியபெருமாள் முதலானாராகவேண்டாவோ வென்னை? அது †நமக்கன்றி யாவர்க்கு முடியுமென்கிறாராகவுமாம்.

தென்னரங்கர் தமக்காமோ? தேவியர்கட்காமோ?
சேனையர்கோன்முதலான சூரியர்கட்காமோ?
மன்னியசீர்மாறனருள்மாரிதமக்காமோ?
மற்றுமுள்ள தேசிகர்கள் தங்களுக்குமாமோ?

---

†உனக்கின்றி

என்னுடைய பிழைபொறுக்க யாவருக்குமுடியும்?
எதிராசா வுனக்கன்றி யாரொருவர்க்காகேன்
உன்னருளாலெனக்கு ருசிதன்னையுமுண்டாக்கி
ஒளிவிசும்பிலடியேனை யொருப்படுத்துவிரைந்தே. (௨௬)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! தென்னரங்கர் தமக்காமோ = (அடியேனுடைய அபராதங்களை க்ஷமிக்க) பெரியபெருமாளுக்குத்தான் ஶக்யமோ? தேவியர்கட்காமோ = பெரிய பிராட்டியார் துடக்கமான நாய்ச்சிமார்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ? சேனையர்கோன்= ஸேநாதிபதியாழ்வான், முதலான=துடக்கமான, சூரியர்கட்காமோ = நித்யஸூரிகளுக்குத்தான் ஶக்யமோ? மன்னிய=நித்யமாயிருக்கிற, சீர் =ஆஶ்ரிதர் விஷயத்தில் வாத்ஸல்யாதி கல்யாண குணங்களையுடையரான, மாறன் = நம்மாழ்வார், அருள்மாரி=சேதனர் விஷயத்தில் க்ருபையை வர்ஷிக்கிற திருமங்கையாழ்வார், தமக்காமோ=இவர்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ? ; மற்றுமுள்ள = மற்றுமுண்டான. தேசிகர்கள்=நாதயாமுநாதிகளான ஆசாரியர்கள், தங்களுக்கு மாமோ=அவர்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ? என்னுடைய=அடியேனுடைய, பிழைபொறுக்க = அபராதங்களை ஸஹிக்க, யாவருக்குமுடியும்= எவர்களுக்குத்தான் ஶக்யமாகும்? உனக்கன்றி=தேவரீருக்கன்றி, யான் =அடியேன்,ஒருவர்க்காகேன்=மற்றொருவர்க்குச் சேஷபூதனாகேன்,உன்னருளால்=தேவருடைய க்ருபையாலே, எனக்கு = அடியேனுக்கு, ருசிதன்னையுமுண்டாக்கி=ப்ராப்ய ருசியையும் விளைத்து, ஒளிவிசும்பில்=நிரவதிக தேஜோரூபமான பரமபதத்தில், அடியேனை=தாஸனை, விரைந்து =அதிஶீக்ரமாக,ஒருப்படுத்து=சேர்த்தருளவேண்டும்.ஏ=பாதபூரணம்.

(வ்-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞரான ஸர்வேஶ்வரனாலும் பரிகணித்து முடியாத அடியேனுடைய வபராதங்களை க்ஷமிக்க “தோஷோயத்யபி தஸ்யஸ்யாத்-தோஷாயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்” என்றும், (க) “என்னடியா ரதுசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்” என்று பேசும்படியான பெரியபெருமாளுக்குத் தான் ஶக்யமோ? அவர்க்கும் பொறைக்குவாத்தாய் (௨) “ந கஶ்சிந்நாபராத்யதி-நகஶ்சிந்நாபராத்யதி” என்றும் (௩) “க்ஷமே த்வம் நிர்தோஷஃ க இஹ ஜகதி - க்ஷமேதந்நிர்தோஷஃகஇஹஜகதி” என்றும் பேசும்படியான பெரியபிராட்டியார் துடக்கமான நாய்ச்சிமார்க்களுக்குத் தான்ஶக்யமோ? இப்படியான இவர்களிருவருடையவும் ‘சேர்த்தியிலடிமையை ஆசைப்

(க) பெரி-தி-௪-௧-௨. (௨) ரா-யு-௧௧௬-௪௪ (௩) ஸ்ரீகுணரத்ந.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

பட்டவர்களுக்குஅந்த கைங்கர்ய போகபாகிகளாம்படி (க) “అస్మా-భిస్తుల్యో భవతు - அஸ்மாபிஸ்துல்யோபவது” என்று கூட்டிக்கொள்ளும் ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் துடக்கமான நித்யஸூரிகளுக்குத் தான்ஶக்யமோ? இவர்கள் தான் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதை விஹகேந்திரஸம்ஹிதைகளிலே ப்ரபத்திமார்க்க ப்ரதர்ஶகரிறே. நித்யமாய்ப் பொருந்தியிருப்பதான ஆஶ்ரிதவிஷய வாத்ஸல்யாதிகுணயுக்தராய், அத்தை யநுஷ்டாநஶேஷமாம்படி (உ)*பயனன்றாகிலும் பாங்கல்லராகிலும் செயல் நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொள்ளும் நம்மாழ்வார், இவரோபாதி சேதநவிஷயத்திலே க்ருபையைவர்ஷிக்கிற திருமங்கையாழ்வார் இவர்களுக்குத் தான்ஶக்யமோ? மற்றுமாழ்வார்கள் க்ருபைக்கு விஷயமாய், க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யர்களாயிருக்கிற நாதயாமுநாதிகளாயிருக்கிற வவர்கள் துடக்கமாக இவ்வருக்குள்ள வாசார்யகளுக்குத்தான் ஶக்யமோ? அபராதஸஹரான தேவர்க்கொழியக் கீழ்க்தான வெத்தனை யதிஶயிததயாவான்களானார்க்குத் தானித்தைச்செய்து தலைக்கட்டப்போமோ? அது ஒருவருக்கும் அஶக்யமாகையாலே (ங)“நிகரின்றிநின்றவென்னீசதைக்கு நின்னருளின்கணன்றிப் புகலொன்றுமில்லை”என்கிறபடியே தயைகஸிந்துவாய், ஸர்வாபராதஸஹராயிருக்கிற தேவர்க்கொழிய, அபராதாநாமாலயனான நான் காகத்தைப்போலே வேறொரு கோஷ்டிக்காளாகேன்—

உபாயதசையில் ரக்ஷித்தவோபாதி, உபேயதசையிலும் தேவர் க்ருபையாலே ப்ராப்யருசியையும் விளைத்து, (ச) “சுடரொளியாய் நின்றதன்னுடைச்சோதி” என்றும், (ரு) “தெளிவிசும்பு” என்றும் சொல்லப்படுகிற ப்ராப்யதேசத்திலே அடியேனை (சு) “அங்குற்றேனல்லேன்” என்னும்படி ஆந்தராளிகளுக விட்டுவையாமல் சீக்கிரமாக வொருதலைப்பித்தருளவேணும். ஒருகோடியில் சேர்க்கவேணுமென்றபடி. உனக்கன்றி என்கிறவித்தை கீழ்மேலும் கூட்டி நிர்வஹிப்பது. ஒருவேளையிலே, “க்ஷிபாமி” “நக்ஷமாமி” என்னும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனுக்கும், “క్షమాలఙ్ఘ్యాజ్ఞ సకలకరణోచ్ఛేదనపటు-

(க) ரா-யு-கஅ-ஙஅ. (உ) கண்ணி-க0. (ங) இரா-நூ-
(ச) தி-வாய்-ங-க0-ரு. (ரு) தி-வாய்-சு-எ-ரு. (சு) தி-வாய்-ரு-எ-உ

க்ஷமாலக்ஷ்மீப்ருங்கீஸகலகரணோந்மாதகமது” என்றும், (௧) “திமிர் கொண்டாலொத்துநிற்கும்” என்றும் பேசும்படி உந்மஸ்தகமான போகத்தாலே மதித்துஸ்தப்தைகளாயிருக்கு மவர்களுக்கும், அச் சேர்த்தியிலேகைங்கர்யநித்யநிரதராய், அஸ்தாநஸ்நேஹரக்ஷாவ்யஸநிகளாய், *ஆங்காரவாரமதுகேட் டுழலுமிழுமவர்களாயிருக்குமவர்களுக்கும் அச்சேர்த்தியையநுபவிக்கஆசைப்பட்டு(௨) “சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்” என்றும், (௩) “உன்னைக்காணுமவாவில் வீழ்ந்து” என்றும், (௪) “உன்னைக்காணுமாசையென்னும் கடலில்வீழ்ந்து” என்றும், பக்திபாரவஶ்யத்தாலே ஆழங்கால்பட்டிருக்குமவர்களுக்கும், மற்றும் க்ருதக்ருத்யராயாக்கை விடும்பொழுதையும், மாக வைகுந்தம்காண்கையையும் மநோரதிக்கிறமுமுக்ஷுக்களுக்கும், ஸர்வதாபரார்த்தங்கண்டு பரோபதேஶம் பண்ணுகைகூடாதிறே! தம்மை அழியமாறியும் ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதிகள்கண்டு* அவர்பின்படரும்குணனாய் அவர்கள் அவிதேயதையைப்பாராமல், ஸர்வதாபரோபதேஶம்பண்ணியும் அத்தாலே, *ஆளுமாளாரென்கிறவனுடையதனிமைதீரும்படி மங்களாஶாஸநபரரை யுண்டாக்கி பரஸம்ருத்தியே பேறும்படி நடத்திக்கொண்டு போருவரொருவராகையாலே இவர்க்கேயாய்த்தித கூடுவது; (௫) “அது திருக்தலாவதே” என்று கைவிட்டத்தையிறே கைக்கொண்டு திருத்தி *திருமகள்கேள்வனுக்காக்கியருளிற்று. ஆகையிறே இவருமிப்படியருளிச்செய்தது; (௬) “மருள் கொண்டிளைக்கும் நமக்குநெஞ்சே யிராமாநுசன்செய்யும் சேமங்கள் மற்றுள்ளார்தரமோ” என்றிறே அமுதனாரு மருளிச்செய்தது. “[illegible]- பரம்நதக்ஷீயாம்ஸம்” இத்யாதி. (௨.௪)

(அ-கை) இவர் “ஒளிவிசும்பிலடியேனை ஒருப்படுத்துவிடாந்தே” என்றவநந்தரம் அவரும், (௭) “வானேதருவானெனக்காய்” என்றும்படி மோக்ஷப்ரதாநத்திலே ஸத்வரராயிருக்கிறபடியை ஸாக்ஷாத்கரித்து, இனி த்யாஜ்யமான இவ்விபூதியிலுண்டான துடக்குமநுபாதேயமாய், ப்ராப்யமான வவ்விபூதியிலுண்டான துடங்கலும் உபாதேயமாயற்றபின்பு, அவற்றின் விஸ்மரணாநுஸ்மரணங்களான க்ருத்யாக்ருத்யங்களைத் தமக்கு விதேயமான திருவுள்ளத்தைக் குறித்து விதித்தருளுகிறார்.

---

(௧) தி-வாய்-௯-௫-௨. (௨) தி-வாய்-௧-௮-௰. (௩) தி-வாய்-௫-௭-௨.
(௪) தி-மொ-௯-௯-௩. (௫) பெரியதி-௨௫. (௬) இரா-நூ- (௭) தி-வாய-௰-௮-௫

இவ்வுலகிலினியொன்று மெண்ணாதே நெஞ்சே ?
இரவுபகலெதிராச ரெமக்கினிமேலருளும்
அவ்வுலகை யலர்மகள்கோ னங்கிருக்கு மிருப்பை
யடியார்கள் குழாங்கடமை யவர்களநுபவத்தை
இவ்வுயிருமதுக்கிட்டுப் பிறந்திழந்துகிடந்த
தென்னுமதத்தையென்று மதுக்கிடைச்சுவராய்க்கிடக்கும்
வெவ்வினையால் வந்தவுடல் விடும்பொழுதை விட்டால்
வினையுமின்பந்தன்னை முற்றும்விடாமலிருந்தெண்ணே.

நெஞ்சே=மநஸ்ஸே, இவ்வுலகில் = இந்த லோகத்தில், இனியொன்றும்=இனியொன்றையும், எண்ணாதே=சிந்தியாதே, இரவு பகல் = ராப்பகலும், எதிராசர் = எம்பெருமானார், எமக்கு = நமக்கு, இனிமேலருளும்=இனிமேல் ப்ரஸாதிக்கும், அவ்வுலகை=வானுலகான அந்தலோகத்தையும், அலர்மகள்கோன்=புஷ்பவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனான ஸர்வேச்வரன், அங்கு=அந்தப் பரமபதத்தில்,இருக்குமிருப்பை=திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும், அடியார்கள்=நித்யஸூரிகளுடைய, குழாங்கள்தமை=ஸமூஹங்களையும், அவர்கள் அநுபவத்தை=அவர்களுடைய ஹர்ஷத்துக்குப்போக்குவிட்டநுபவிக்கும் அநுபவத்தையும், இவ்வுயிரும்=இந்த ஆத்மவஸ்துவும், அதுகு = அந்தபோகத்துக்கு, இட்டுப்பிறந்து = ப்ராப்தனாயின்று, இழந்துகிடந்தது=அத்தைப் போககடித்துக்கொண்டு கிடந்தது, என்னுமதை=என்று சொல்லுமதையும், என்றும்=எக்காலமும், அதுக்கிடைச்சுவராய்க்கிடக்கும் = அந்த அநுபவத்துகு ப்ரதிபந்தகமாய்க கிடக்கும், வெவ்வினையால்=க்ரூரகர்மங்களால், வந்த=உண்டான, உடல் விடும்பொழுதை=தேஹவிமோசநமாகும் காலத்தையும், விட்டால்=அந்ததேஹத்தை விட்டபிறகு, விளையும்=பலிக்கும், இன்பந்தன்னை=நிரதிசயாநந்தத்தையும், முற்றும்=இந்தஸமஸ்த விஷயங்களையும், விடாமலிருந்து = இடைவிடாமலிருந்து, எண்ணு=சிந்தித்துப்போரு. (௨எ)

(வ்-ம்) பந்தமோக்ஷங்க ளிரண்டுக்கும் பொதுவான மநஸ்ஸே! "அத தேஹாவஸாநே ச த்யக்த ஸர்வேதரஸ்ப்ருஹ:" என்கிறபடியே இந்தக் கொடுவுலகில் ஹேயமாயிருப்பதான ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்க ளெல்லாம் த்யாஜ்யமென்று நேரேயறிந்த பின்பு அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டமானவைவற்றிலேகதேசமும் அங்கீகாரபோக்யமாக விசாரியாதே, எம்பெருமானார் நமக்கு ப்ராப்யருசியையு முண்டாக்கியருளி,

இனிமேல்வருங்கொடையாகவருளும் வானுலகானவந்த லோகத்தையும், அந்தலோகமெல்லாம்நிறம்பெறும்படி (க) "எழில்மலர்மாதருந்தானு மிவ்வேழுலகை இன்பம்பயக்க வினிதுடன்வீற்றிருந்து" என்கிறபடியே புஷ்பத்தில் பரிமளம் வடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனான வ்யாவ்ருத்தித்தோற்றவங்கே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும்,

அச்சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கிற (உ) "அடியார்கள் குழாங்களை" என்கிற ப்ராப்யமானவவர்கள் ஸமூஹந்தன்னையும், அவர்கள் ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டநுபவிக்கு மநுபவத்தையும், இவ்வாத்மாவும் அதுக்கு ப்ராப்தனாய்வைத்து அத்தை இழந்துகிடந்ததென்கிறவவற்றையும், அத்யாபி அந்தஅநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாய்க் கிடக்கும் (௩) "பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்கிறபடியே க்ரூரகர்மத்தாலே யுண்டான தேஹவிமோசந மாங்காலத்தையும், தேஹவிமோசநாநந்தரம் பலிக்கும் நிரதிஶயாநந்தத்தையும் இப்படி யுக்தங்களாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாயுள்ளவை யெல்லாவற்றையும் திவாராத்ரவிபாக (ஹாம) மறவிடைவிடாமல் ஒருப்பட்டிருந்து சிந்தித்துப்போரு. அன்றிக்கே உக்தங்களான வவற்றிலொன்றும் விடாமலொருப்பட்டிருந்து சிந்தித்தென்னவுமாம். "இவ்வுலகிலினியொன்றுமெண்ணாதே" என்கிற விதுக்கு (௪) "மருளொழிநீ" என்று சொல்லுகிற அந்திமதஶா விரோதியான அர்ச்சாவதார ப்ராவண்யமாகவுமாம். (உஎ)

(அ-கை) செய்ததெல்லாஞ் செய்தும் இது நெடுங்காலமில்லாத ப்ராப்யருசி இப்போது எம்பெருமானாருடைய க்ருபையாலே உண்டாயிற்றென்று அந்தலாபத்தைப்பேசி அநுபவிக்கிறார்.

பண்டுபலவாரியரும் பாருலகோருய்யப்
　　பரிவுடனே செய்தருளும் பலகலைகடம்மைக்
கண்டதெல்லாமெழுதி யவைகற்றிருந்தும்பிறர்க்குக்
　　காதலுடன்கற்பித்துங் காலத்தைக்கழித்தேன்

(க) தி-வாய்-எ-கO-க.　　(உ) தி-வாய-உ-௩-கO
(௩) திருவி-க　　(௪) தி-வாய்-கO-௬-க-

புண்டரீகைகேள்வனுறை பொன்னுலகுதன்னில்
போகநினைவொன்றுமின்றிப் பொருந்தியிங்கேயிருந்தேன்
எண்டிசையுமேத்துமெதிராசனருளாலே
எழில்விசும்பேயன்றி யிப்போதென்மனமெண்ணாதே.

பண்டு=பூர்வகாலத்தில், பலவாரியரும் = ஆத்மோஜ்ஜீவநதத்பரரா யிருக்கிற பூர்வாசார்யர்களனைவரும், (ஏககண்டமாய) பாருலகோருய்ய= இந்தப் பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்த சேதநர்களுமுஜ்ஜீவிக்க, பரிவுடனே= இவர்களிடத்திலுண்டான ப்ரேமையினாலே, செய்தருளும் = அருளிச்செய்த, பல்கலைகள் தம்மை=பலப்ரபந்தங்களை, கண்டதெல்லாம்= பார்த்ததெல்லாம், எழுதி=லிகித்து, அவை=அவற்றை, கற்றிருந்தும்= ஆசார்யமுகத்தாலே யப்யஸித்திருந்தும, பிறர்க்கு = அந்யருக்கு, காதலுடன் = ப்ரேமையோடு, கற்பித்தும் = போதிததும், காலத்தைக் கழித்தேன்=காலத்தைப் போக்கினேன, புண்டரீகை கேள்வன்=நளிநவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார்கு வல்லபனானவன், உறை = நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, பொன்னுலகுதன்னில் = நித்யவிபூதியான பரமபதத்துக்கு, போகநினைவொன்றுமின்றி = போகவேணுமெனகிற ஸ்மரணலேசமுமில்லாமல், பொருந்தியிங்கே யிருந்தேன் = இவ்விபூதியில ஆசையுள்ளவனாய் வஸித்தேன், எண்டிசையும = அஷ்டதிக்கிலுண்டானவர்களும், ஏத்தும் = தன் வைபவத்தைச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம பண்ணும்படியான, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, அருளாலே = கருபையாலே, எழில்விசும்பையன்றி=விலக்ஷணமான பரமாகாசத்தையே யொழிய, வேறொன்றை இப்போதென்மனமெண்ணாதே= இப்போதென் மநஸ்ஸானது ஸ்மரியாது.

(வ்-ம்) நல்லடிக்காலமான பூர்வகாலத்திலே, ஆத்மோஜ்ஜீவநதத்பரராயிருக்கிற பூர்வாசார்யர்களனைவருமேககண்டமாய், இந்த பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்தசேதநரு முஜ்ஜீவிக்க, இவர்களிடத்தில் ஸ்நேஹமாகச் செய்தருளும் பலப்ரபந்தங்கள்தன்னை(க)“தெரித்தெழுதி” இத்யாதிப்படியே, ஆதராதிசயத்தாலே தேடிக்கண்டவைகளெல்லாவற்றையும் லிகித்து அத்தை ஆசார்யமுகத்தாலே அப்யஸித்து, தந்நிஷ்டனாயிருந்தும், இந்நிஷ்டையில்லாதவந்யரும் தந்நிஷ்டரா யுஜ்ஜீவிக்கும்படி, அவர்களுக்கு ஆதரத்தோடே அப்யஸிப்பித்தும், காலக்ஷேபம்பண்ணினேன்; (௨)“தாமரையாள் கேள்வன்” என்னும்படி பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன், நித்ய

(க) ௫-திருவ-௯௫ (௨) ௧-திருவ-௯௭

வாஸம்பண்ணுகிற ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்ரீவைகுண்டதுல ம்போக வேணுமென்கிற ஸ்மரணலேஶமுமின்றிக்கே இவ்விபூதியிலே ஸக்த னாய் வஸித்தேன்.

(க) *திசையனைத்தும் ஏறுங்குணனையாலே அஷ்டதிக்கி லுண்டானவர்களும் தன்வைபவத்தைச் சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண் ணும்படியான எம்பெருமானாருடைய க்ருபையாலே விலக்ஷணமான பரமாகாஶத்தையேயொழிய, இப்போதென்னுடைய மநஸ்ஸானது ஸ்மரியாது. இதொரு க்ருபாவிஶேஷமிருந்தபடி என்? என்று கருத்து; இவ்விடத்திலேகாரந்தேற்றத்தில்- (உஅ)

(அ-கை) இனித் தம்முடைய ப்ராப்யவிரோதி நிரஸநஶீலரான எம்பெருமானார், ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளான ஸ்ரீஸூக்திகளாலே பாஹ்ய குத்ருஷ்டி நிரஸநம்பண்ணி யருளின விஜயபரம்பரைகளைச்சொல் லி அத்தாலுண்டான வீரஸ்ரீக்கு மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறார்.

தாழிசை.

சாறுவாகமதநீறுசெய்து சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே
சாக்கியக்கடலை வற்றுவித்து மிகு சாங்கியக்கிரிமுறித்திட
மாறுசெய்திடு கணாதவாதியர்கள் வாய்தகர்த்தறமிகுத்துமேல்
வந்தபாசுபதர் சிந்தியோடும்வகை வாதுசெய்த வெதிராசனார்
கூறுமாகுருமதத்தொடோங்கிய குமாரிலன்மதமவற்றின்மேல்
கொடியதர்க்கசரம்விட்டபின் குறுகிமாயவாதியரைவென்றிட
மீறிவாதில்வரு பார்க்கரன்மத விலக்கடிக்கொடி யெறிந்துபோய்
மிக்கயாதவமதத்தை மாய்த்த பெருவீரர் நாளுமிக வாழியே.

சாருவாக மதநீறுசெய்து = "ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாக:" என்கிற சார்வாகமதத்தை ஸ்வஸூக்திகளாகிற அக்நிஜ்வாலையாலே பஸ்மமாம்படி பண்ணி, சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே = சமணராகிற செடிக்கு அப்படியே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, சாக்கியகடலை வற்றுவித்து = சாக்கியராகிற ஸமுத்ரத்தை ஸ்வஸூக்திகிரணங்களாலே ஶோஷிப்பித்து, மிகுசாங்கியக்கிரிமுறித்திட = அதிகமாயிருப்பதான ஸாங்க்யமலையை வாக்வஜ்ரத்தாலே சேதித்து, மாறுசெய்திடு கணாதவாதியர்கள் = ப்ரதிகோடி

(க) இரா-நூ-

களாய் வாதம்பண்ணுகிற காணாத வாதிகளுடைய, வாய்=வாக்கை, தகர்த்து=தம் வாக்காலே பக்நமாம்படி பண்ணி, அறமிகுத்து மேல்வந்த = அதிக்ரமித்து மேன்மேலும் வந்த, பாசுபதர்சிந்தியோடும்வகை=பாணாஸுரயுத்தத்திலே ருத்ரன் தன பரிவாரத்தோடு ஓடினாப்போலே, தன் பக்தர்களான சிவசமயத்தோர்களும் சீறுபாறாகச் சிதறி யோடும்படி, வாதுசெய்த வெதிராசனார் = வாதம்பண்ணி யருளின யதிராசர், கூறும்=பிதற்றுகிற்பதாய், மா = பெருத்திருப்பதான, குருமதத்தோடு = ப்ரபாகரமதத்தோடு, ஓங்கிய = உயர்ந்திருப்பதான, குமாரிலன் மதமவற்றின்மேல்= பாட்டமதமென்கிற வவைற்றின்மேலே, கொடியதாகச்சரம்விட்டபின் = க்ரூரமா யிருப்பதான தர்க்க ஸரத்தை (பாணத்தை) ப்ரயோகித்த பின்பு, குறுகிமாய வாதியரைவென்றிட=மாயவாதிகளிருந்த விடத்திலே சென்று கிட்டியவர்களை ஜயித்திட்டு, மீறிவாதில்வரும்=மிகுத்துகாவித்து வாதத்திலே வருகிற, பார்க்கரன் மதவிலக்கடிக்கொடியெறிந்துபோய்=பாஸ்கரன் மதமென்கிற வேரகொடிகள் குறுக்கிட அவற்றைச் சேதித்தெறிந்துவிட்டு அப்பால்சென்று, மிகக யாதவமதத்தை மாய்த்த = அதிகமான யாதவப்ரகாசன் மதத்தை மாண்டுபோம்படி பண்ணின, பெருவீரர்=மிக பராக்ரமத்தையுடைய எம்பெருமானார், நாளுமிகவாழியே=நித்யாபிவிருத்தமாம்படி மங்களத்தை யுடையராகவேணும். (௨௯)

(வ்-ம்) "ప్రత్యక్షమేకం చార్వాకాః-ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாகா:"என்கிற சார்வாகமதத்தை ஸ்வஸூக்திகளாகிற அக்நிஜ்வாலையாலே பஸ்மஸாத்காம்படிபண்ணி, சமணராகிற செடிக்கு அப்படியே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஶாக்யராகிற ஸமுத்ரத்தை ஸ்வஸூக்திகிரணங்களாலே ஶோஷிப்பித்து; அதிகமாயிருப்பதான ஸாங்க்யகிரியை வாக்வஜ்ரத்தாலேசே (ఛే) தித்திட்டு; ப்ரதிகோடிகளாய் வாதம்பண்ணுகிற காணாதவாதிகளுடையவாக்கை ஸ்வவாக்காலே (భగ్న) பக்நமாம்படிப்பண்ணி;

மிகவுமுத்ததராய் மேல்வந்தபாசுபதர், பாணாஸுரயுத்தத்திலே ருத்திரன் ஸபரிகரனாயோடினாப்போலே, தத்பக்தர்களானவிவர்களும், சீறுபாறாகச் சிதறியோடும் பிரகாரம் வாதம்பண்ணியருளினவராய், ஏதேனுமொன்றை ஜல்பியாநிற்பதாய், பெருத்திருப்பதான ப்ராபாகரமதத்தோடே யுச்சராயமா யிருப்பதான பாட்டமதமென்கிற வவற்றின்மேலே, க்ரூரமாயிருப்பதான தர்க்கஶரத்தை ப்ரயோகித்தபின்பு, எங்கும் பரந்திருக்கையாலே, மாயி

களிருந்த விடத்திலேசென்று கிட்டி, (க) "வாதில்வென்றான் நம்மி ராமாநுசன்" என்கிறபடியே அவர்களை ஜயித்திட்டு, மிகைத்து வாதத்திலே வருகிற பாஸ்கரனுடைய மதமாகிற வமார்க்கத்தை, ஒருவரும் நடவாதபடி நிரோதித்து, கழியமிக்கிருக்கிற யாதவ மதத்தை மாண்டுபோம்படி பண்ணின வெம்பெருமானாருடைய இதர தர்சந நிரஸநத்தாலேவந்த மஹாவீரம், நாடோறுமபி(வி)வ்ருத்தமாய் வாழவேணும். குருமதம் = ப்ராபாகரமதம்; குமாரிலன் மதம்=பாட்டமதம். "கொடியெறிந்துபோய்" என்று - அவ்வளவிலே நில்லாதே கைகழிந்திருக்கிற பாரிப்பேயாகவுமாம். வந்தவாதிய ரென்றும் பாடஞ்சொல்லுவர். (௨௧)

(அ-கை) இனி இதர நிரஸநம்பண்ணியருளின ஸ்ரமந்த்ர, ஸ்ரீ பாஷ்யம் திருவாய்மொழி முதலான பகவத்விஷயங்களை வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பு தமக்கா கர்ஷகமாயிருக்கையாலே, பாதாதிகேஸாந்தமாக வநுபவித்து இவையெல்லாம் தனித்தனியே நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாஸாஸநம்பண்ணியருளுகிறார்.

எண்சீர்க்கழி நெடியாசிரிய விருத்தம்.

சீராருமெதிராசர் திருவடிகள்வாழி
திருவரையிற்சாத்திய செந்துவராடைவாழி
ஏராருஞ்செய்யவடிவெப்பொழுதும்வாழி
இலங்கியமுந்நூல்வாழி யிணைத்தோள்கள்வாழி
சோராததுய்ய செய்யமுகச்சோதிவாழி
தூமுறுவல்வாழி துணைமலர்க்கண்கள்வாழி
ஈராறுதிருநாமமணிந்த வெழில்வாழி
இனிதிருப்போடெழில் ஞானமுத்திரைவாழியே. (௩௦)

சீர் = கல்யாண குணங்களாலே, ஆரும் = பரிபூர்ணமான, எதிராசர் = எம்பெருமானாருடைய, திருவடிகள் = பரமபோக்யமாய் நமக்கு ஸிரோபூஷணமாயிருக்கிற திருவடித்தாமரைகள், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும், திருவரையில் = கடிப்ரதேசத்தில், சாத்திய = தரித்த, செந்துவராடைவாழி = ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே மிக்கசிவப்பையுடைத்தான காஷாயவஸ்த்ரம் நித்யமங்களமா யிருக்கவேணும், ஏராரும் = அ

(க) இரா-நூ-ரு௮.

முகால் நிறைந்த, செய்யவடிவு = சிவந்திருப்பதான திவ்யமங்கள விக்ரஹமும், எப்பொழுதும் = ஸர்வகாலத்திலும், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும். இலங்கிய முந்நூல்வாழி = வைதிகோத்தம மென்னுமத்தை நிறம் பெறுத்துமதாய், ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமான மேகத்திலே மின்கொடி படர்ந்தாப்போலே திருமார்பிலே ப்ரகாசிக்கிற பரஹ்மஸூத்ரம் நித்ய மங்களமாயச் செல்லவேணும், இணைத்தோள்கள் வாழி = பொற்கற்பகத்தின் சாகைகளாய், அதற்குமேல் மோக்ஷப்ரதாநதீக்ஷிதங்களாய், ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்கி நோவுபடுகிறவர்களை உத்தரிக்கிற ஶக்தியையுடைததாய், இப்படிக்கொடுக்கவு மெடுக்கவு மாம்படியான குணத்தாலே பணைத்து நெடிதாயிருப்பனவாய், அதுக்குமேலே வகுளதுளவநளிநாக்ஷ மாலாலங்க்ருதமாயிருக்கிற பாஹுயுகளங்களானவை நித்ய மங்களமாயிருக்கவேணும், சோராத-துய்ய-செய்ய-முகச்சோதிவாழி = அநுபாவ்யமாய, பகவத் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆஶ்ரிததர்ஶநத்தில் ஹர்ஷத்தாலும் அநாஶ்ரித நிரஸநத்தில் அநாயாஸத்தாலும் அஸங்குசிதமாய், நிர்மலமாய, ஶோபாவஹமாயிருக்கிற, முகஜ்யோதிஸ்ஸானது நித்ய மங்களமாய்ச் செல்லவேணும், அமுறுவல்வாழி = ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநந்தத்தாலும், பகவதநுபவப்ரகர்ஷத்தாலுண்டானவாநந்தத்தாலும் பூவலர்ந்தாப்போலே ப்ரீதியைப்ரகாஶிப்பிக்கிற பரிசுத்தமான சிறுநகையும் நித்யமங்களமாயச் செல்லவேணும், துணைமலர்க்கண்கள் வாழி = ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும், தாம் திருத்தத் திருத்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுமெப்போதும் கண்டுகளிக்குமதாய், காருண்யாம்ருத ப்ரஸரண சீலமாய ஆஶ்ரிதரை யமலங்களாக விழிக்குமென்னும்படி கடாக்ஷிக்கிற த்வந்த்வாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள் அழகுமாறாமல் நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும்; ஈராறு திருநாமமணிந்த வெழில் வாழி = கீழ்ச்சொன்ன வெல்லாத்தையும் நிறம்பெறுத்துவனவாய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீ ஸூசகமாயிருப்பதாய், பொன்மலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத்தாப்போலே சிவந்த திருமேனியிலே வெள்ளியதான த்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரத்தாலுண்டான ஸௌந்தர்யம் நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், இனிதிருப்போடு = பத்மாஸநஸ்தராயெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்போடு, எழில் = உபயவேதாந்த ப்ரகாசகமாயிருக்கிற, ஞானமுத்திரை = பரதத்வபோத முத்திரையானது, வாழியே = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும். (௩௦)

(வ்-ம) ஆஶ்ரிதருக்கநுபாவ்யமான ஸ்வரூபரூபகுணங்களோடொவ்வாசியற வெல்லாத்தாலும் பரிபூர்ணராய், யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானாருடைய (க) "அமரர் சென்னிப்பூ" என்னுமா

(க) திருக்குறு-௩

போலே (௧) "இராமாநுச னடிப்பூ" என்று சொல்லப்படுமதாய், அதுவே பரமபோக்யமாய், நமக்குச் சிரோபூஷணமாயிருக்கிற திருவடிப் போதுகள் போது செய்யாமல, ஏவம்விதாகாரத்தோடே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும். அதுக்குமேலே ஆறுபாகாரத்தாலே பரிஶுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு தத்ஸாம்யமுண்டாகையாலே, (உ) "पीतकौशेयवासिनी - பீதகாஷாயவாஸிநீ" என்னும்படி பாரதந்த்ர்ய ஸம்பார்ஹத்வ ஸூசகமாய் திருவரையூந்தாப்போலே திருவரைக்கலங்காரா வஹமாய், ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே திருவரையிலே சூழச்சாத்தி மிக்கசிவப்பையுடைத்தான திருபரிவட்டமும நித்யமாய்ச் செலலவேணும்; அதுக்குமேலே ஆஶ்ரிதருக்கு ஶுபாஶ்ரயமாய், ஸௌந்தர்யாதிகளாலேயிக்கு புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய், (௩) "रूपमेवास्यैतन्महिमानमाचष्टे - ரூபமேவாஸ்யை தந்மஹிமாநமாசஷ்டே" என்கிறபடியே, பரமாத்மராகமபுறம்பொசிந்தாப் போலே சிவந்திருப்பதான திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், ஸர்வகாலத்திலும், "नित्यं नित्याकृतिधरम् - நித்யம நித்யாக்ருதிதரம்" என்னும்படி நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே வைதிகோத்தமரென்னுமத்தை நிறம் பெறுத்துமதாய், ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமானமேகத்திலே மின்கொடிபடர்ந்தாப்போலே திருமார்பிலே ப்ரகாசிக்குமதாய் ப்ரஹ்மஸூத்ரவ்யாக்யாத்ருத்வத்யோதகமாயிருப்பதான ப்ரஹ்மஸூத்ரமபபுகரோடே நித்யமாயிருக்கவேணும்;

அதுக்கு அநந்தா †மிரண்டிடத்திலுமாவாய், (௪) "बाहुच्छायामवष्टब्धो यस्य लोको महात्मनः - பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்தோ யஸ்யலோகோ மஹாத்மந:" என்கிறப்டியே, ஸர்வர்க்கும் விஶ்ராந்திஶாகியான பொற்கற்பகத்தினுடையஶாகைகளாய், அதஏவ மோக்ஷப்ராப்தீக்ஷிதங்களாய், விசேஷித்து நிமக்நோத்தாரணசக்தியையுடைத்தாய், இப்படி கொடுக்கவு மெடுக்கவுமாம்படியான குணத்தாலே பணைத்துநெடிதாயிருப்பனவைகளாய், (௫) "தோளார் சுடர்த்திகிரி சங்குடைச் சுந்தரன்" என்னும்படி, தோள்மேலொல்லாவிசக்ராம்புஜங்களையுடைத்தாய், ஆகர்ஷகமான ஆழ்வார்களாலே அங்கிதமாயிருப்பனவைகளாய், அதுக்குமேலே வதுளதுளஸீ நளிநாக்ஷமாலா

(௧) இரா-நூ-௧0அ.
(உ.)
(௩)
(௪) ரா-ஸு-ந-௯௬-௧..
(௫) ஜ்ஞாநஸாரம்.
† இரண்டட்டத்திலுமுளவாய்.

லங்க்ருதமாயிருக்கிற யுகளபாஹுங்களானவை, உத்தமான குண ங்களோடே நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே (க) "ப்ரஹ்ம ... முகம்" -ப்ரஹ்மவித இவ ஸௌம்யதே முகம்பாதி" என்றும், (௨) "முகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ" என்றுஞ் சொல்லு கிறபடியே, அநுபாவ்யமாய், பகவத்ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆஸ் ரிதகர்ஸநத்தில் ஹர்ஷத்தாலும் அநாஸ்ரிதநிரஸநத்தி லநாயாஸத் தாலு மஸங்குசிதமாய், நிர்மலமாய், ஸோபாவஹமாயிருக்கிற முகஜ்யோதிஸ்ஸும் நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்.

அதுக்குமேலே (ந) "... ஸலிலாஸஸ்மிதாதாரமபிப்ராணம் முகபங்கஜம்" என்னும்படி ஒரு முகமாய்ச்சேர்ந்து, அந்த முகபத்மத்தினுடைய விகாஸமென்னும் படியாய், (ச) "மின்பன்னிலா முத்தந்தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து" என்கிறபடியே, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநந்தத்தாலும், பகவதநுபவப்ரகர்ஷத்தா லுண்டான வாநந்தத்தாலும், பூவலர் ந்தாப்போலே ப்ரீதியை ப்ரகாசிப்பிக்கிற சாருஹாஸத்தாலுண் டான சந்த்ரிகையை ப்ரவஹிக்கிற ஸுஸ்மிதமு மப்படியே யெண் றுமுளதாயிருக்கவேணும். அதுக்குமேலே ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும்,தாம் திருத்தத்திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையு மெப்போதும் கண்டு களிக்குமதாய், கருணாம்ருத ப்ரஸாரணசீலமாய், ஆஸ்ரிதரை யம லங்களாக விழிக்குமென்னும்படிக் கடாக்ஷிக்கிற, த்வந்த்வாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள், செவ்விமாறாமல் நித்யமாய்ச் செல்ல வேணும்;

கீழுக்தங்களான விவற்றை யெல்லாவற்றையும் நிறம்பெ றுத்துமவையாய், ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீக்கு வர்த்தகமாயிருப்பதாய், பொன்மலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத் தாப்போலே, சிவந்ததிருமேனியிலே வெள்ளியதாய் ஊர்த்வதா ஸ்ரயண ஸூசிதஸக்தியை யுடைத்தானத்வாதசோர்த்வபுண்ட்ரதா ரணத்தாலுண்டான ஸௌந்தர்யம் நித்யமாய்ச்செல்லவேணும். கீழுக்தமான வெல்லாத்துக்கு மதிஷ்டிகையாயிருந்த வந்தவதிஷ்டா நஸக்தியாலே குத்ருஷ்டிகளாகிற குறும்பறும்படியாயு மாஸ்ரிதர க்ஷணத்துக்குறுப்பாயும், கேவல பகவதிச்சையாலே, (ரு) "வைய

(க) (௨) தி-வாய்-ந-க-க. (ந) வி-பு-ரு-கஎ-௨0.
(ச) தி-வாய-சு-௨-ரு. (ரு) தி-வாய்-சு-ந-கக

மன்னியிற்றிருந்து" என்னும்படி வ்யாவ்ருத்திதோற்ற, ஹம்ஸஸமூஹமத்யே ராஜஹம்ஸமானது ஸாஸமாக விருக்குமாபோலே, பரமஹம்ஸரானதாமும், "ஸம்ஸேவித: ஸயமேவித:" இத்யாதிப்படியே ராமாநுஜார்யவஶகராய் இராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோராயிருக்கிற முதலிகளெல்லாரும் ஸேவித்திருக்க இவர்கள் நடுவே (க) "பத்மாஸநோபவிஷ்டம்-பரதத்த்வபோதமுத்ரம்-பத்மாஸநோபவிஷ்டம் பாதத்வபோதமுத்ரம்" என்னும்படி, பத்மாஸநஸ்தரா யெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்போடே, உபயவேதாந்தார்த்தப்ரகாசகயாய், உந்நித்ரபத்மஸௌபகமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநமுத்திரையானது, காதாசித்கமன்றிக்கே ஸதாதர்ஶநயோக்யமாம்படி வாழக்கடவதாகவேணும். (உ) "அன்னமதாயிருந்தங்கற நூலுரைத்த" என்னக்கடவதிறே †"தோராருதய்ய செய்ய முகச்சோதி" என்றும் பாடம் சொல்லுவர்; "ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம" என்னுமாப்போலே, சீராருமென்கிறத்தை திருவடிகளுக்கு விசேஷணமாக்கவுமாம். எதிராசருடைய திருவடிகளாகையாலே *வாயு-லவபுஞ்ஜநாநிவத-பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாங்கிதமாயிறே யிருப்பது. (௫௦)

(அ-கை) அஸக்ருதாவ்ருத்தி அபேக்ஷாகார்யமாகையாலே மீளவு மாதராதிசயத்தாலே, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிநிரஸநம்பண்ணி யருளினமைக்கும, மற்றும் லோகோபகாரகங்களாகச் செய்தருளினவையெல்லாத்துக்கும், மங்களாசாஸனம்பண்ணியருளுகிறார். கீழ்ப்பாட்டுவிக்ரஹபரம். இப்பாட்டு ஸ்வரூபபரம்.

அறுசமயச்செடியதனை யடியறுத்தான்வாழியே
அடர்ந்துவருங் குதிட்டிகளை யறத்துறந்தான் வாழியே
செறுகலியைச்சிறிதுமறத் தீர்த்து விட்டான் வாழியே
தென்னரங்கர்செல்வமுற்றுந் திருத்திவைத்தான்வாழியே
மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய்மொழிந்தான் வாழியே
மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறைவளர்த்தோன் வாழியே
அறமிகுநற்பெரும்பூதூ ரவதரித்தான் வாழியே
அழகாருமெதிராச ரடியிணைகள் வாழியே. (௫௧)

அறுசமயச்செடியதனை = பாஹ்யங்களான ஷண்மதங்களாகிற வ்ருக்ஷங்களை, அடியறுத்தான் வாழியே = மூலச்சேதநம் பண்ணினவர் நிதய

(க) பராங்குஶாஷ்டகம. (உ) தி-மொ-கக-௩-அ. † தோராந.

மாக வாழ்ந்தருளவேணும், அடர்ந்துவரும் = கூட்டமாய்க்கூடி மேலிட்டு வருகிற, குதிட்டிகளை = "நான்மறையும் நிற்கக்குறும்புசெய் நீசரும் மாண்டனர்" என்கிறபடியே வேதத்தில் குறும்புசெய்கிறஇவர்களை, அறத் துறந்தான் வாழியே = ஸவாஸநமாகத் துரத்தியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும், செறுகலியை = "அறுசமயம்போனது பொன்றி யிறந்ததுவெங்கலி" என்கிறபடியே, இவைத்துக்கெல்லாம் ஹேதுவாய் லோகமெங்கும் காடமாய் மூடிவருகிற கொடியகலியை, சிறிதும் = லேசமும், அற = இல்லாதபடி, தீர்த்துவிட்டான் வாழியே = போக்கடித்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், தென்னரங்கர் = ஸௌந்தர்ய பூர்ணரான பெரியபெருமாளுடைய, செல்வமுற்றும் = திருச்செல்வ மெல்லாவற்றையும், திருத்திவைத்தான்வாழியே = கட்டளைப்படும்படி பண்ணியருளினவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருள வேணும், மறைதனில் = வேதத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப் படுகிற, பொருளனைத்தும் = ஸகலார்த்தங்களை யெல்லாம், வாய் மொழிந்தான்வாழியே = ஸ்ரீபாஷ்யரூபேண வருளிச்செய்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும்; மாறன் = நம்மாழ்வார், உரைசெய்த = அருளிச்செய்த, தமிழ்மறை = த்ரவிடவேதத்தை, வளர்த்தோன் வாழியே = வர்த்திப்பித்தருளினவர் நித்ய மங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும். அறமிக = அதில் தாத்பர்யமான ஶரணாகதிதர்ம ஜாதத்திலே விருத்தியடைய, நற்பெரும்பூதூர் = விலக்ஷணமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே, அவதரித்தான் வாழியே = திருவவதரித்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், அழகாரும் = ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பூர்ணராயிருக்கிற, எதிராசர் = எம்பெருமானாருடைய, அடியிணைகள் வாழியே = ஸர்வ ஶரண்யமான சரணயுகளங்கள் நித்ய மங்களமாய்ச் செல்லவேணும். (௧௧)

(வ்-ம்) (௧) "శాక్యోలూక్యాక్షపాదక్షపణకకపిలపతంజలిమతానుసారిణః- சாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணக கபிலபதஞ்ஜலி மதாநுஸாரிண:" என்கிறபடியே, பாஹ்யஷண்மதங்களாகிற மூடிக்கிடக்கிற செடிகளை மூலச்சேதநம் பண்ணியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும். மேலிட்டுவரும் குத்ருஷ்டிகளை (௨) "நான் மறையும் நிற்கக்குறும்புசெய் நீசருமாண்டனர்" என்கிறபடியே, ஸவாஸநமாகத் துரத்தியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும். (௩) "அறுசமயம்போனது பொன்றியிறந்ததுவெங்கலி" என்கிறபடியே, இவைத்துக்கெல்லாம் ஹேதுவாய், லோகமெங்கும் காட(ாட)மாய் மூடிவருகிற கலியை, அல்பாவஶேஷமுமில்லாதபடி மு

(௧) வேதார்த்தஸங்க்ரஹ. (௨) இரா-நூ-௯௩. (௩) இரா-நூ-௪௯.

டித்துவிட்டவர், வாழ்ந்தருளவேணும். அநந்தரம் "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌮𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯 - ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கஶ்ரியமநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய" என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுடைய திருச்செல்வமெல்லாம் கட்டளைப்படும்படி பண்ணியருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும்.

அதுக்குமேலே ப்ரமாணத்தில் வந்தால் வேதத்தில் விப்ரதிபத்திபோக்கினவளவன்றிக்கே, வேதாந்தார்த்தமெல்லாம், ஸ்ரீபாஷ்யரூபேண வருளிச்செய்தவர் வாழ்ந்தருளவேணும். அதுக்குமேலே ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாய்மொழியை, (க) "வளர்த்த விதத்தாய்" என்னும்படி வர்த்திப்பித்தருளினவர். வாழ்ந்தருளவேணும். அதின் தாத்பர்யமான ப்ரபந்ந தர்மம் ஜகத்திலே வர்த்திக்க விலக்ஷணமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே யவதரித்தருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும். ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பூர்ணராயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸர்வஶரண்யமான சரணயுகளங்கள் நித்யமாகவாழவேணும் அழகாருமை—அடியிணைகளுக்கு விசேஷணமானபோது இரண்டு தாமரைப்பூவை நிறைத்து வைத்தாப்போலே யிருக்கிற சேர்த்தியழகையும், ஸ்வதஃ உண்டான ஸௌந்தர்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம். "அறமிகுநல் பெரும்பூதூர்" என்று பாடஞ்சொல்லுவர். அப்போது (உ) "இராமாநுசன் மிக்கபுண்ணியன்" என்கிற தர்மத்தை அதிகமாக உடைத்தென்னவுமாம். வாழியென்பது மங்களச்சொல். (௫௧)

(அ-கை) கீழ்ப்ரமிகுநற்பெரும்பூதூர் அவதரித்தானென்று ப்ரஸ்துதமான திருவவதார திருநக்ஷத்ரவைபவத்தை ப்ரீதியாலே பேசி அநுபவித்தருளுகிறார்.

சங்கரபாற்கரயாதவ பாட்டப்ரபாகரர் தங்கள்மதம்
சாய்வுறவாதியர்மாய்குவமென்றுசதுமறைவாழ்ந்திடுநாள்
வெங்கலிபிங்கினி வீறுநமக்கிலை யென்றுமிகத்தளர்நாள்
மேதினிநஞ்சுமை யாறுமெனத்துயர்விட்டு விளங்கியநாள்
மங்கையராளிபராங்குசமுன்னவர் வாழ்வுமுளைத்திடுநாள்
மன்னியதென்னரங்காபுரி மாமலை மற்றுமுவந்திடுநாள்

(க) திருவாய்மொழி தனியன். (உ) இரா-நூ-௯௬.

செங்கயல்வாவிகள் சூழ்வயல்நாளும் சிறந்தபெரும்பூதூர்
சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளியநாள் திருவாதிரைநாளே. (௩௨)

சங்கர=சங்கரன்மதம், பாஸ்கர=பாஸ்கரன்மதம், யாதவ = யாதவப்ரகாசன் மதம் பாட்ட = பாட்டமதம், ப்ரபாகரர் தங்கள்மதம் = ப்ரபாகரன் மதம், (இவையெல்லாம்) சாயுற=நாசத்தை யடையா நிற்கையில், வாதியர்=வாதியர்களான ஶங்கராதிகளும், மாய்குவரென்று=ஜயமின்றி நசிப்பர்களென்று, சதுமறை=நாலுவேதங்களும், வாழ்ந்திடுநாள்=அர்த்த பௌஷ்கல்யத்தை யுடைத்தாய் அபிவிருத்தமாம் திவஸம்,வெங்கலி=க்ருரமானகலியும், இங்கினி வீறுநமக்கிலையென்று = இவ்விடத்தி லினி நமக்கு ஸாம்ராஜ்யம பண்ண ஶக்யமன் றென்று, மிகத்தளர்நாள்=மிகவும் நிலைகுலைந் திருக்கப்பண்ணுவதான திருநக்ஷத்ரம், மேதினி = பூமியும், நம்சுமை = நம்தலைச்சுமை, ஆறுமென = கழியுமென்று, துயர்விட்டு = துக்கத்தைவிட்டு, விளங்கியநாள் = ப்ரகாசியாநிற்கிற திருநக்ஷத்ரம், (இனி பூமியிலுண்டான அர்ச்சாஸ்தலங்களை யாதரிக்கு மவர்களாகையாலே) மங்கையராளி=திருமங்கை யாழ்வாருடையவும், பராங்குச=நம்மாழ்வாருடையவும், முன்னவர் = மற்ற பூர்வாசார்யர்களுடையவும், வாழ்வு=ஸம்பத்து, முளைத்திடுநாள் = அங்குரிக்கும் திருநக்ஷத்ரம், மன்னிய = பெரியபெருமாள் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, தென்னரங்காபுரி = அழகிய அரங்கமாநகரமும், மாமலை=பெரியதிருமலையும், மற்றும் = மற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களும், உவந்திடுநாள் = ஆநந்திக்கும் திருநக்ஷத்ரம். செங்கயல் வாவிகள்= சிவந்தழகிய மத்ஸ்யங்களையுடைய தடாகங்களால், சூழ்=சூழப்பட்டிருக்கிற, வயல்=விளைவயல்களிலுலே, நாளும் = நித்யமாக உண்டான, சிறந்த=அலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, பெரும்பூதூர்=ஸ்ரீபெரும்பூதூரை அவதார ஸ்தலமாகவுடைய, சீமானிளையாழ்வார=ஸ்ரீமானாய் இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையரானவெம்பெருமானார், வந்தருளியநாள்=வந்தவதரித்தருளின திநம், திருவாதிரைநாளே = திருவாதிரைத் திருநக்ஷத்ரம். (இதுவொருநாளே! "ஸ்ரீமாநாவிரபூத் பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:" என்னக்கடவதிறே.) (௩௨)

(வ்-ம்) விசேஷணத்தை இல்லைசெய்வாரும், விசேஷ்யத்தை இல்லைசெய்வாருமாய் இப்படி வி(ஶேஷ)பாகத்வயகுதிருஷ்டிகளாய்க் கொண்டு வேதார்த்தாபலாபம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே, வைதிகதர்மம் தலைசாயும்படிவந்து கிட்டியிருக்கிறவாதியர்களான சங்கராதிகளுடையமதம் நாசத்தை யடையுமென்று நாலுவகைப்பட்ட வேதமானது அர்த்தபௌஷ்கல்யத்தை யுடைத்தா யபி(வி)வ்ருத்தமாம் திவஸம்.

(௧) "கலியும் கெடுங்கண்டுகொள்மின்" என்றசொல்லுகிறபடியே, க்ரூரமான கலியானது இவ்விடத்திலினி நமக்கு ஸாம்ராஜ்யம்பண்ண ஶக்யமன்றென்று, மிகவும் நிலைகுலைந்திருக்கப்பண்ணவற்றான திருநக்ஷத்ரம். கலியும், கலிகார்யமான குத்ருஷ்டிகளும் போகையாலே, "సస్యంధరా పుణ్యవతీ-விஶ்வம்பரா புண்யவதீ" என்றும், (௨) "தவந்தாரணிபெற்றது" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பூமியானது, நம்தலைச்சுமைகழியுமென்று துக்கத்தைவிட்டு ப்ரகாசியாநிற்கிறதிருநக்ஷத்ரம்; இனி பூமியிலுண்டானவர்ச்சாஸ்தலங்களையாத்ரிக்குமவர்களாகையாலே, திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான திருமங்கையாழ்வார், பராங்குசாதி (ఖఢీ) தேயரான நம்மாழ்வார் முதலானவர்களுடைய ஸம்ருத்தி அங்குரிக்கும் திருநக்ஷத்ரம்.

அதுக்குமேலே, பெருமாள் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகோயில், (௩) "அருவிசெய்யாநிற்கும் மாமலை" என்று சொல்லப்படுவதான பெரியதிருமலை, மற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களும், ஸ்வஸ்வ ஸம்ருத்தியையடையுமேதோமென்று, ஹர்ஷிக்கும் திருநக்ஷத்ரம். இதுக்கெல்லாமடியாய், (௪) "அங்கயல்பாய்வயல்" என்னுமாபோலே, சிவந்தழகிய கயல்களையுடைத்தான வாவிகளாலே சூழப்பட்டிருக்கிற விளைவயல்களினுலே நித்யமாகவுண்டான நகராலங்காரங்களையுடைத்தாயிருக்கிற, ஸ்ரீபெரும்பூதூரை அவதாரஸ்தலமாகவுடையஸ்ரீமானுப், இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தையுடையரானவெம்பெருமானு ரவதரித்தருளினதிவஸம் திருவாதிரைதிருநக்ஷத்ரம்.

இதுவொருநாளே! "శ్రీమానావిరభూద్భూమౌ రామానుజదివాకరః-ஸ்ரீமாநாவிரபூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:" என்னக்கடவதிறே.- "தென்னரங்காபுரிமாமலைமற்று முவந்திடுநாள்" என்கிறதுக்கு, தத்ரஸ்தரான ஸ்ரீவைஶ்வரர்கள் ஹர்ஷிப்பார்களென்றபடி; மன்றல் =பொருந்துதலும், நிலைப்பாடும். ஆறுதல்=சமித்தல். (௫) "உன் நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே யல்லும்பகலும மரும்படிநல்கு" என்கிறபடியே, இவருக்கு தத்வாசகமான திருநாமங்கள்தான் அநுபாவ்யங்களாயிருக்கையாலே, எதிராசனென்றும், இராமாநுச

---

(௧) தி-வாய்-௫-௨-௧ (௨) இரா-நூ-௪௫. (௩) திருவி-
(௪) இரா-நூ-௧௦௮. (௫) இரா-நூ-தனியன்.

னென்றும், எம்பெருமானாரென்றும், இளையாழ்வாரென்று மநுஸந்தித்தருளினார். (௫௨)

(அ-கை) கீழ்ப்ராஸங்கிகமாய் வந்த மங்களாஶாஸநத்திலே மண்டியநுபவித்து, "ప్రాసంగికం పరిసమాప్య ప్రకృతమనుసరతి-ப்ராஸங்கிகம் பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருதமநுஸரதி" என்கிறபடியே, மீளவும் ப்ரக்ருதத்திலே இறங்கி, ஸர்வலோகத்திலேயுண்டான ஸர்வதுரிதங்களும் போம்படியவதரித்து ரக்ஷித்தருளின்ப்போலே, அடியேனுடைய வஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி யடிமைகொண்டஸ்வாமியானவரே! அடியேனுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிபந்தநமாயுண்டான தேஹஸ்திதி தத்விமோசந காலாதிநியமங்களையெல்லாமறிந்தருளும் ஸர்வஜ்ஞரானதேவர், அஜ்ஞனைவடியேனை விலக்ஷணமானதேசத்தி லாரோஹிப்பித்தருளத் திருவுள்ளமாகில், விஸ்மரித்திருக்கிறதுக்கு ஹேதுவேதென்று அவர் தமமையே கேட்கிறார். (௫௨)

இன்னமெத்தனைகாலமிந்த வுடம்புடன்யானிருப்பன்
இன்னபொழுதுடம்பு விடுமின்னபடியதுதான்
இன்னவிடத்தே யதுவுமென்னு மிவையெல்லாம்
எதிராசா நீயறிதி யானிவையொன்றறியேன்
என்னையினியிவ்வுடம்பை விடுவித்துன்னருளால்
ஏராரும்வைகுந்தத்தேற்ற நினைவுண்டேல்
பின்னைவிரையாமல் மறந்திருக்கிறதென்பேசாய்
பேதைமைதீர்த்தென்னையடிமைகொண்டபெருமானே. (௫௩)

இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைகாலம் = எவ்வளவுகாலம், இவ்வுடம்புடன் = ஹேயமான இந்த தேஹத்தோடே, யானிருப்பன் = இதில் பொருத்தமற்றிருக்கிற வடியேனிருப்பேன், இன்னபொழுதுடம்புவிடும் = இன்னகாலத்திலே தேஹம்விடும், இன்னபடி = இன்ன ப்ரகாரத்திலே, அதுதான் = அந்த தேஹவியோகந்தான், இன்னவிடத்தே = இன்னஸ்தலத்திலே, அதுவும் = அந்த தேஹவிமோசநமாம, என்னுமிவையெல்லாம் = என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயறிதி = ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் அறிந்தருளுவுதீர, யான் = அஜ்ஞனை வடியேன், இவையொன்றறியேன் = இவற்றி லேகதேசமுமறியேன், (ஆனபின்பு) பேதைமைதீர்த்து = அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி, என்னை = அடியேனை, அடிமைகொண்டபெருமானே = ஆட்கொண்டஸ்வாமீ! என்னை =

இத்தேஹத்தோடே பொருத்தமற்றிக்கிற வடியேனே, இனி - உன்னருளால்=இனி தேவர்க்ருபையாலே, இவ்வுடம்பை விடுவித்து= இச்சரீரத்தை விடுவித்து, ஏராரும்=திவ்யாலங்கார பரிபூர்ணமான, வைகுந்தத்தேற்ற=பரமபதத்திலேயேற்ற, நினைவுணடேல் = திருவுள்ளமுண்டாகில், பின்னை=அநந்தரம, விரையாமல்=த்வரியாமல்,மறந்திருக்கிறதென்=நிருத்யோகராய் விஸ்மரித்தெழுந்தருளி யிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? பேசாய்=அத்தை யருளிசசெய்தருளீர். (௩௩)

(வ்-ம்) த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநஶூந்யதையாகிற மௌர்க்யத்தைப்போக்கி, சேஷபூதனானவடியேனே, (௧) "வினையேனையுனக்கடிமையறக்கொண்டாய்" என்கிறபடியே, சேஷத்வாநுகுணமாக தாஸ்யத்தைக்கொண்டருளின ஸ்வாமியானவரே! இன்னமெத்தனைகாலாவதி இந்தஹேயமானதேஹத்தோடே, இதில் பொருத்தமற்றிருக்கிற நானிருப்பன்; "இன்னகாலத்திலே தேஹம் முக்தமாம், இன்னபிரகாரத்தாலே இந்த தேஹவிமோசநம், இந்த ஸ்தலத்திலே" என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், யதிகளுக்கு நாதராய், ஸர்வஜ்ஞானதேவர் அறிந்தருளுவீர். அஜ்ஞனான நானிவற்றிலேகதேசமு மறியேன்.

ஆனபின்பு, இத்தேஹத்தோடே பொருத்தமற்றிருக்கிறவென்னை, இனிதேவர் க்ருபையாலே இச்சரீரத்தை விடுவித்து, திவ்யாலங்காரபரிபூர்ணமான பரமபதத்திலே ஏற்றத் திருவுள்ளமுண்டாகில், அநந்தரம், (௨)"விண்ணுலகம் தருவானாய் விரைகின்றான்" என்கிறபடியே த்வரியாமல் நிருத்யோகராய், விஸ்மரித்தெழுந்தருளியிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அத்தை யருளிச்செய்தருளீர். தேவர்க்கு க்ருபையுண்டாயிருக்க விளம்பஹேதுவான ஸாதநமித்தலையி லில்லையாயிருக்க, காலவிளம்பம் கார்யமென்னென்று கருத்து; "அமர்ந்திருக்கிற தென்பேசாய்" என்றுபாடஞ்சொல்லுவர். நினைவுண்டேலென்று, வித்தவத்கரிக்கிறதாகவுமாம். (௩௪)

(அ-கை) நமக்கு க்ருபையுண்டானாலும், எத்தனை தயாவான்களையும், நிர்க்க்ருணராம்படி பண்ணுமதான உம்முடைய ப்ரபல ப்ரதிபந்தகங்கள் கிடந்ததேயென்று எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, (௩)"సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி"

---

(௧) தி-வாய்-௪ ௯-௧. (௨) தி-வாய-௧௦-௯-௩. (௩) கீ-௧௮-௬௬.

என்கிற ஸர்வேஶ்வரன், தேவர்க்கு விதேயனன்றோ ? ஆகையா லே, த்வதநந்யனான நான் பாபபலங்களை புஜியாமல், முக்தனாம்படி பண்ணவேணுமென்கிறார்.

முன்னைவினைபின்னைவினை யாரத்தமென்னும்
 மூன்றுவகையான வினைத்தொகையனைத்தும்யானே
என்னையடைந்தோர் தமக்குக் கழிப்பனென்னுமரங்கர்
 எதிராசா நீ யிட்டவழக்கன்றோ சொல்லாய்
உன்னையல்லதறியாத யானிந்தவுடம்போ
 டுழன்றுவினைப்பயன் புசிக்கவேண்டுவதொன்றுண்டோ
என்னுடையவிருவினையை யிறைப்பொழுதில்மாற்றி
 ஏராரும்வைகுந்தத்தேற்றி விடாய் நீயே. (௩௪)

முன்னைவினை = பூர்வாகம், பின்னைவினை = உத்தராகம், ஆரத்தம் = ப்ராரப்தம், என்னும் = என்று சொல்லப்படுகிற, மூன்றுவகையான = மூன்று ப்ரகாரங்களான, வினைதொகை = பாபஸமூஹங்கள, அனைத்தும் = அகிலத்தையும், யானே = ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ விசிஷ்டனான நானே, என்னை = வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டனான வென்னை, அடைந்தோர் தமக்கு = அநந்யசரணராய் சரணவரணம் பண்ணின ப்ரபந்நரானவர்கள் தங்களுக்கு, கழிப்பனென்னும் = அப்படிப்பட்ட அகிலபாபத்தையும் ஸவாஸநமாகப்போக்குவனென்றருளிச்செய்த, அரங்கர் = திருவரங்கரான பெரியபெருமாள், எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே ! நீயிட்டவழக்கன்றோ = தேவருக்கு விதேயரன்றோ? சொல்லாய் = அருளிச்செய்யவேண்டும், (இவ்வர்த்தம யதார்த்த மென்னுமது தேவர்தா மருளிச்செய்யலாகாதோ?) உன்னையல்லது = (இப்படி ஈஶ்வரவசீகாரத்தையுடைய) தேவரையொழிய, அறியாத = வேறொரு ரக்ஷகனையுமறியாத, யான் = அடியேன், இந்தவுடம்போடு = இச்சரீரத்தோடு, உழன்று = பொருந்தி அதுவேயாதாரையாக விருந்து, வினைப்பயன் = தத்கார்யமான பாபபலங்களை, புசிக்கவேண்டுவதொன்றுண்டோ? அநுபவிக்கவேணுமென்றொரு நிர்ப்பந்தமுண்டோ? என்னுடைய = அடியேனுடைய, இருவினையை = ப்ரபலபாபத்தை, இறைப்பொழுதில் = க்ஷணகாலத்தில், மாற்றி = ஸவாஸநமாகப்போக்கி, ஏராரும் = அழகுநிறைந்துள்ள, வைகுந்தத்தேற்றிவிடாய் = வைகுந்தமாநகரத்திலேற்றி விட்டருளீர், நீயே = தேவரீரே யென்கிறார்.) (௩௪)

(வ்-ம்) "పూర్వాఘముత్తరాఘఞ్చ సమారబ్ధమఘం తథా-பூர்வாகமுத்தராகஞ்ச ஸமாரப்தமகம்ததா" என்கிற படியே, பூர்வாகமுத்தராகமாரப்தமென்று சொல்லப்படுகிற, வர்க்கத்ரயமான பாபஸமூஹங்க

ளான வெல்லாவற்றையும், (௧) "మామేకం శరణం వ్రజ, అహం త్వా సర్వ పాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ, அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷனாய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ விசிஷ்டனானநானே, வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டனானவென்னை அநந்யஶரணராய் ஶரணவரணம்பண்ணின ப்ரபந்நரானவர்கள் தமக்களுக்கு அப்படிப் பட்ட வகிலபாபத்தையும் ஸவாஸநமாகப்போக்குவனென் றருளிச்செய்த செம்மையுடைய திருவரங்கரான பெரியபெருமாள், எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௨) "వశ్యస్సదాభవతి తే-வஶ்யஸ்ஸதாபவதிதே" என்கிறபடியே த்வதநீ(ధీ)நரன்றோ? இவ்வர்த்தம் யதார்த்தமென்னுமதுதேவர் தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இப்படி ஈஶ்வர வஶீகாரத்தையுடைய தேவரையொழிய, வேறொரு ரக்ஷகாந்தரமறியாதே அநந்யகதியாயிருக்கிறநான் இந்ததேஹத்தோடேபொருந்தி அதுவே யாத்ரையாகவிருந்து, தத்கார்யமான பாபபலங்களை புஜிக்கவேணுமென்றொருநிர்ப்பந்தமுண்டோ? பாபங்களுக்குமெனக்குமென்ன சேர்த்தியுண்டு? இப்படியானபின்பு என்னாலே அநுபாவ்யமாயிருக்கிற ப்ரபலகர்மங்களை, (௩) "கடிவார்தீயவினைகள் நொடியாருமளவைக்கண்" என்கிறபடியே க்ஷணகாலத்திலேஸவாஸநமாகப் போக்கி நான் தரைக்கிடைகிடவாமல் ஏர்கொள்வைகுந்தமாநகரத்திலே த்வதேகபரமாயற்றபின்பு ஏற்றிவிட்டருளீர். ஏர் = அழகு. ஆர்தல்=மிகுதி. (௩-௪)

(அ-கை) அடியேனுடைய ஸகலப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி, ரக்ஷித்தருளுகையிலே யத்நம்பண்ணியருளுகிறதேவர், க்ருபையாலே நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருள ஸங்கல்பித்திருக்க, அத்தையு ‡ மதிகரித்துப்போவதான வென்னுடைய ருசிவிரோதியாயிருக்கிற விந்திரியபாரவஶ்யத்துக் கடியானபாபங்களைப்போக்கி, த்வதேகமநாவாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

அருளாலேயடியேனை யபிமானித்தருளி
அநவரதமடிமைகொள்ள நினைத்து நீயிருக்க
மருளாலேபுலன்போக வாஞ்சைசெய்யுமென்றன்
வல்வினையை மாற்றியுன்பால் மனம்வைக்கப்பண்ணாய்

(௧) கீ-௧௮-௬௬. (௨) யதிராஜஸப்ததி. (௩) தி-வாய்-௧-௬-௧௦.
‡ அதிகரமித்து.

தெருளாருங் கூரத்தாழ்வானு மவர்செல்வத்
திருமகனார்தாமு மருளிச்செய்த தீமைத்
திரளானவத்தனையுஞ் சேரவுள்ளவென்னைத்
திருத்தியுய்யக்கொள்ளும வகை தேருமெதிராசா. (௩௫)

அருளாலே = கிருபையாலே. அடியேனையபிமானித்தருளி = அடியேனை அங்குற்றைக்கு அநந்யார்ஹனாம்படி யபிமானித்தருளி, அநவரதம = நிரந்தரம். அடிமைகொள்ள = நித்யகைங்கர்யம் கொண்டருள, நினைத்து நீயிருக்க, = தேவர் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்க, மருளாலே = அத்தையறியவொட்டாத வஜ்ஞாநத்தாலே, புலன் = இந்த்ரியங்களினுடைய, போக = விஷயபோகங்களை. வாஞ்சை செய்யும் = அபேக்ஷிக்கின்ற, என்றன் = அடியேனுடைய, வல் = ப்ரபலமான, வினையை = கர்மங்களை, மாற்றி = அதில்நின்றும் முகம் மாறப்பண்ணி, உனபால் = தேவர விஷயத்தில், மனம்வைக்க = மநஸ்ஸுவைக்கும்படி, பண்ணாய் = பண்ணியருளவேணும், தெருளாரும் = ஜ்ஞாநபரிபூர்ணரான, கூரத்தாழ்வானும் = ஸ்ரீகூரேசரும், அவர் செல்வத்திருமகனார்தாமும் = அவர் திருவயிற்றிலே யவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையரான பெரியபட்டரும், அருளிச்செய்த = தந்தம் நைச்யங்களை யருளிச்செய்த, தீமைத்திரளான = பாபஸமூஹங்களான, அத்தனையும் = எல்லாவற்றையும், சேரவுள்ள = சேரவுண்டான, என்னை = அடியேனை, திருத்தி = செயல் நன்றாகத்திருத்தி, உய்யக்கொள்ளும் = உஜ்ஜீவிக்கபண்ணியருளும், வகை = ப்ரகாரத்தை, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! தேரும் = சிந்தித்தருளும். (௩௫)

(வ்-ம்) (௧) "కూరనాథభట్టాఖ్య దేశికవరోక్త సమస్తనైచ్యమ్, అద్యాస్య సఙ్కుచితమేవ-கூரநாதபட்டாக்ய தேசிகவரோக்த ஸமஸ்தநைச்யம் । அத்யாப்ய ஸங்குசிதமேவ" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநபரிபூர்ணரான கூரத்தாழ்வானும், அவர் திருவயிற்றிலே யவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையராய், அதடியாக, (௨) "శ్రీరఙ్గరాజకమలాపదలాలితత్వమ్-ஸ்ரீரங்கராஜகமலாபதலாளிதத்வம்" என்னும்படி, ஸ்ரீமத்குமாரரான பெரியபட்டர் தாமும் ஸ்வஸ்வநைச்யங்களை (௩) "బుద్ధ్వాచశోచ-புத்வாசசோச" (௪) "అతిక్రామన్నాజ్ఞామ్-அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்" இத்யாதிகளாலே அருளிச்செய்த பாபஸமூஹங்களானவை யொன்றொழியாம லெல்லாஞ்சேரவுண்டானவென்னை (௫) "செயல்நன்றாகத்திருத்திப்பணிகொள்வான்" என்னும்படி, திருத்தி யுஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி

---

(௧) யதிராஜவிம்ஶதி. (௨) ர-ஸ்த-௧-௧௧. (௩) வர-ஸ்த-௭௬.
(௪) ர-ஸ்த. (௫) கண்ணி-௰.

க்கொண்டருளும் பிரகாரம் சிந்தித்தருளுமவரே! தேவருடைய கேவலக்ருபையாலே, அடியேனை அங்குற்றைக்கு அநந்யார்ஹனும்படி யபிமாநித்தருளி நிரந்தரம் நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருள தேவர் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அத்தையறியவொட்டாத வஜ்ஞானத்தாலே, (க) "[illegible]-ஶப்தாதிபோகருசிரந்வஹமேததேஹா" என்கிறபடியே, இந்திரியபரிச்சிந்நங்களானவிஷயபோகங்களிலே வாஞ்சையைப்பண்ணும் என்னுடையவநிவர்த்யமான ப்ரபலகர்மங்களை, அதில் நின்றும் முகம்மாறப்பண்ணி, (உ) "தன்பால் மனம்வைக்கத்திருத்தி" என்கிறபடியே, ப்ராப்தவிஷயமான தேவர்விஷயத்திலே மநஸ்ஸை வைக்கும்படி பண்ணியருளவேணும். யதாந்வயமாக யோஜிக்கவுமாம். (௫௫)

(அ-கை) "மருளாலே புலன்போகவாஞ்சைசெய்யு மென்றன் வல்வினையைமாற்றி" என்றபின்பு மனைநடையாடக் காணகையாலே, அத்யந்தஹேயமாயிருக்கிற விஷயாநுபவஸுகவாஞ்சையானது அடியேனுடைய மநஸ்ஸை, பலாத்காரத்தோடே தான் மேலிடாநின்றது. அதுக்குஹேது வாஸநாகர்மங்களின்னதென்றறியே னென்கிறார்.

நேரிசை வெண்பா.

‡ வாசனையிலூற்றமோ மாளாதவல்வினையோ
வேதென்றறியே னெதிராசா — தீதாகும்
ஐம்புலனிலாசை யடியேன் மனந்தன்னை
வன்புடனே தானடரும்வந்து. (௫௬)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே! தீதாகும் = இவ்வாத்மாவுக்கு அத்யந்தம் பொல்லாங்காயிருக்கிற, ஐம்புலனில் — பஞ்சேந்த்ரிய பரிச்சிந்நமான விஷயஸுகங்களில், ஆசை = அபேக்ஷையானது, அடியேன் = அடியேனுடைய, மனந்தன்னை = மநஸ்ஸை, வன்புடனே = பலாத்காரத்தோடே, தான்வந்து = தானே மேல்விழுந்து வந்து, அடரும் = மேலிடாநின்றது. விஷயங்களில் மூட்டுவதாகத் தான் மேலிடாநின்றது, (இந்த ருசிக்கு ஹேது) வாசனையில் = அநாதிபாபவாஸநையில்பற்றியிருக்கிற, ஊற்றமோ = தார்ட்யமோ, மாளாத = ப்ராயஶ்சித்த விநாஶ்யமாத அநுபவவிநாஶ்யமதலன்றிக்கே யிருப்பதான, வல்வினையோ = அடியேனுடைய ப்ரபலகர்ம

(க) யதிராஜவிம்ஶதி. (உ) தி-வாய்-க-ரு-கo, ‡ வாதநே.

மோ, ஏதென்று=எதுவென்று, அறியேன்=அறிகிறிலேன், (இதுக்குக் காரணமின்னதென்றறிந்து அதனைத் தேவரே நிவர்த்திப்பித்தருளவேணுமென்று கருத்து). (௩௬)

(வ்-ம்) இவ்வாத்மாவுக்கத்யந்தம் பொல்லாங்குதானாயிருக்கிற (௧) "ஐங்கருவிகண்டவின்பம்" என்னும்படி இந்திரியபரிச்சிந்நமான விஷயஸுகங்களிலபேக்ஷை (௨) "ஹ்ருத்ப்ரஸஹ்ய மந:-ஹரந்திப்ரஸபம் மந:" என்கிறபடியே, தேவர் திருவடிகளைப் பற்றியிருக்கிற வடியேனுடைய மநஸ்ஸை மேல் விழுந்துவந்து, பலாத்காரத்தோடே விஷயங்களிலே மூட்டுவதாகத்தான் மேலிடாநின்றது. இந்த ருசிக்கு ஹேது (௩) "దుర్వాసనాదృఢమతిస్సుఖమింద్రియోత్థం హాతుం న మే మతిరలం వరదాధిరాజ-துர்வாஸநாத்ருடமதஸ்ஸுகமிந்த்ரியோத்தம் ஹாதும் நமே மதிரலம் வரதாதிராஜ" என்கிறபடியே அநாதிபாபவாஸநையிலே பற்றியிருக்கிறதார்ட்டியமோ? அன்றிக்கே (௪) "மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோ" என்னும்படி அதுக்குமடியா யநுபவவிநாஶ்யமாதல், ப்ராயஶ்சித்த விநாஶ்யமாதலன்றிக்கேயிருப்பதான வென்னுடைய ப்ரபலகர்மமோ? இதேதென்றறிகிறிலேன்; இதுக்கு நிதாநமின்னதென்றறிந்து, அத்தை தேவரே நிவர்த்திப்பித்தருளவேணுமென்று கருத்து. அடருகை=மேலிடுகை. "அருளாலே" "வாதனை" என்கிற விரண்டுபாட்டாலும் ஐம்புலனென்று விஷயங்களைச் சொல்லுகிறது. (௩௬)

(அ-கை) நீர் இந்த்ரியங்களினுடைய தோஷத்தை யநுஸந்தித்துப் பதருகிறீர். நாமதாமும் அவற்றின்கையிலே காட்டிக்கொடோம்காணும்; இப்படி யஞ்சுகிறவும்மை ஸம்ஸாரத்திலே வைக்கிறது—"ஆர்த்தி-அதிகாரபூர்த்திக்கென்னுமது முக்யம்" என்கிறபடியே இத்தாலே நிறம் பெறுவதான வார்த்தாதிகாரம் பிறக்குந்தனையும்காணும். ஆகையால் அதுபிறந்தவுடனே உம்முடைய வபேக்ஷிதத்தைச்செய்து தலைக்கட்டுகிறோங்காணுமென்று எம்பெருமானுருக்குக் கருத்தாக, இவ்வளவாகவில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்னவுண்டாக்கப்புகுகிறது. இந்த வதிகாரஸம்பத்தியுமுண்டாக்கி அபேக்ஷிதஸம்விதாநத்துக்கு விரோதியானபாபஸமூஹத்தைச் சேதித்து ப்ராப்யதேசத்தை ப்ராபிப்பியாததுக்கு ஹேது வேதென்கிறார்.

---

(௧) திருவாய்-௪-௯-௧௦. (௨) கீ-௨-௬௦
(௩) வர-ஸ்த-௭௮ (௪) திருவாய்-௧-௭-௩.

இன்றளவுமில்லாத வதிகாரமேலுமெனக்
கென்றுளதாம் சொல்லா யெதிராசா—குன்று
வினைத்தொடரை வெட்டிவிட்டு மேலைவைகுந்தத்
தென்னைக்கடுக வேற்றாததென்? (௩௭)

இன்றளவும்=இப்போதளவும், இல்லாவதிகாரம் = இல்லாத அதிகாரம், மேலும்= இனிமேல், எனக்கு = அடியேனுக்கு, என்றுளதாம்= எப்போதுண்டாகும்? (இப்போதுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகப் போகிறது) சொல்லாய்=இத்தை தேவர் அருளிச்செய்யவேணும், எதிராசா=எம்பெருமானாரே, குன்றா=ஒன்றாலும் நசியாமலிருப்பதான, வினைத்தொடரை = பாபாநுபந்தத்தை, வெட்டிவிட்டு= சேதித்துப் பொகட்டு, மேலை=ஸர்வோத்தரமான, வைகுந்தத்து=பரமபதத்தில், என்னை = அடியேனை, கடுக = சீக்ரமாக, ஏற்றாதது = ஆரோபியாததற்கு, என் = என்ன காரணம்? (௩௭)

(வ்-ம்) "இன்று திருநாடுமெனக்கரிதாவெண்ணுகின்றாய்" என்னும்படியான இன்றளவுமில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்றுண்டாவதாம். இப்போதுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகிறது? இத்தை தேவரருளிச்செய்யவேணும். இப்படிருசிவிரோதியாய், ஒன்றாலும் நசியாமலிருப்பதான (௧) "தொன்மாவல்வினைத்தொடர்" என்னும்படியான பாபாநுபந்தத்தைச் சேதித்துப்பொகட்டு (௨) "மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்" என்கிறபடியே ஸர்வோத்தரமான தேசத்திலே, அதிலபேக்ஷையையுடையவடியேனை, அஜ்ஞாநாவஹமான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் ஶீக்கிரமாக ஆரோபியாததற்கு ஹேதுவேது? என்றாலே எல்லாம் அஶக்யமாய், தேவராலே எல்லாம ஶக்யமாயிருந்தபின்பு தாழ்க்கைக்கொரு ஹேத்வந்தரமில்லையென்றுகருத்து. (௩௭)

(அ-கை) இன்றளவுமில்லாதவதிகாரமென்றத்தை, †தார்க்கிகஶப்தநியாயத்தாலே தர்ஶிப்பியாநின்றுகொண்டு, தத்ஹேதுபூர்வமாக வத்தையருளிச்செய்கிறார்.

அஞ்சிலறியாதா ரைம்பதிலும் தாமறியார்
என்சொலெனக்கோ வெதிராசா—நெஞ்சம்

(௧) தி-வாய்-௩-௨-௨. (௨) தி-வாய்-௮-௯-௧௧. † லௌகிக.

உன் தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கவின்றும்
அநுதாபமற்றிருக்கையால். (௩அ)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே, நெஞ்சம் = க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மநஸ்ஸானது. உன = ப்ராப்தசேஷியான தேவருடைய, தாள் = நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளுக்கு, ஒழிந்தவற்றையே = பாஹ்யமாய அப்ராப்தவிஷயங்களான வற்றையே, உகக்க = அநுமோதிக்க, இன்றும் = இப்போதும், அநுதாபம் = இப்படி அப்ராப்தமான விஷயங்களைவிரும்புவதே! என்கிற பஶ்சாத்தாபமும், அற்று = இல்லாமல் இருக்கையால் = இருப்பதினாலே, அஞ்சில் — விவேகாங்குரயோக்யமான பஞ்சவர்ஷத்தில், அறியாதவா = அறியாதவர்கள், ஐம்பதிலும் = ஐம்பதுவயஸ்ஸிலும், தாமறியார் = அவர்களறியார்கள், என்சொல் = என்றுசொல்லுகிற இந்த லௌகிகவார்த்தை, எனக்கோ = அடியேன் பொருட்டோ? (௩அ)

(வ்-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௧) "நீமனம்" என்னும்படி க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மநஸ்ஸானது, (௨) "யாதானும் பற்றிநீங்கும்" என்கிறபடியே, ப்ராப்தஶேஷியான தேவருடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை யொழிந்த வப்ராப்த விஷயங்களானவற்றையே யநுமோதிக்க, இப்படி யப்ராப்தமான விஷயத்தை விரும்புவதே யென்றநுதபிக்கவேண்டும்படியான தசையை ப்ராப்தமாயிருக்கிற வின்றும் அநுதாபஸம்பந்தமாயிருக்கையாலே, (௩) "[illegible]-தஸ்மாத் பால்யே விவேகாத்மா" என்கிறபடியே, விவேகாங்குரயோக்யமான பஞ்சவர்ஷத்தி லஜ்ஞரானவர்கள் தத்பரிணமதசையான வைம்பதுவயஸ்ஸிலும் விவேகஸம்பந்தயதையாலே அஜ்ஞராவர்களென்று சொல்லுகிற விந்த லௌகிகஸூக்தம் எனக்கே அம்ஸமாயிற்றே? ஆகையால். ஸ்வஹிதத்தி லஜ்ஞனை யெனக்கு ஸர்வஜ்ஞரான தேவரொருபோக்குடி கண்டருளவேணுமென்று கருத்து. "நெஞ்சமும் தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று பாடமானபோது "அஞ்சிலறியாதா ரைம்பதிலும் தாமறியாரென் சொல்லெனக்கோ வெதிராசா வின்று மநுதாபமற்றிருக்கையால், நெஞ்சமுந்தா ளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று மிப்படியோஜிக்கக்கடவது. (௩அ)

(அ-கை) நீர் "உன் தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று அவர்க்கநுமா யப்ராப்தங்களாயிருக்கு மவற்றையே பற்றினால்,

(௧) தி-வாய்-௨-எ-அ. (௨) திருவி-௬௫. (௩) வி-பு-௬-௧௭-௭௫.

விரஸமாயிருக்கிற வும்மை அவரெப்படி யங்கீகரிக்கப் புகுகிறு ரென்று பார்ஶ்வஸ்தர்க்கபிப்ராயமாக, ஆஶ்ரயணதசையிலே குண ஹீநனாய், அத்தாலே விரஸனாயிருக்கிற வென்னுடைய தோஷத்தை போக்யமாக விரும்பி யங்கீகரித்தருளின வெம்பெருமானார் என்னை யுபேக்ஷித்தருளாரென்றுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச் செய்கிறார்.

> வேம்புகறியாக விரும்பினர் கைத்ததென்று
> தாம்புகடாதே புசிக்குந் தன்மைபோல்—தீம்பனிவ
> னென்றுநினைத்தென்னை யிகழா ரெதிராசர்
> அன்றறிந் தங்கீகரிக்கையால். (ருக)

வேம்பு = வேப்பிலையும், கறியாக = கறியமுதாக, விரும்பினர் தாம் = அபேக்ஷித்த தாங்கள், கைத்ததென்று = கைப்பாகவிருக்கிறதென்று, புகடாதே = உபேக்ஷியாதே, புசிக்கும் = புஜிக்கிற, தன்மைபோல = ஸ்வபாவம்போலே, தீம்பனிவனென்று = இவன் துஷ்டனென்று, நினைத்து = விசாரித்து, என்னை = அடியேனை, எதிராசர் = எம்பெருமானார், அன்று = அக்காலத்தில் - அங்கீகாரஸமயத்திலே, அறிந்து = தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அங்கீகரிக்கையால் = அந்த தோஷத்தையே போக்யமாகக்கொண்டு அங்கீகரித்தருளுகையாலே, இகழார் = உபேக்ஷித்தருளார்.

(வ்-ம்) அதாவது (க) "வேம்புங்கறியாகுமென்று" என்கிறபடியே, ஸரஸமானவற்றை யுபேக்ஷித்து, அத்யந்தம் கைப்பையுடைத்தாய், விரஸமாயிருப்பதானவேப்பிலை தொடக்கமாயுள்ள தத்ஸம்பந்திபதார்த்தங்களைச் சோற்றுக்கு உபதம்ஶமாகவாதரித்து புஜிக்குமவர்கள், அது விரஸமாய்க்கைத்ததென்று அத்தைவிரும்பிப் புஜிக்கும் தாங்கள் உபேக்ஷியாதே புஜிக்கும் ஸ்வபாவம்போலே அங்கீகாரஸமயத்திலே தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அத்தை போக்யமாகக் கொண்டங்கீகரித்தருளுகையாலே, எம்பெருமானா ரிப்போதிவன் தோஷயுக்தனென்று உபேக்ஷித்தருளார். (உ) "ஸதோஷோப்யநுக்ராஹ்யஸ்ஸதோஷோப்யஜேயம்" என்னும்படி யிதோரங்கீகாரதார்ட்ட்ய மிருந்தபடியென்னென்று கருத்து. (ருக)

(அ-கை) உம்முடையதோஷம் பாராதே யங்கீகரித்தோமாகில் மேலுள்ளதும் நாமே க்ரமத்திலே செய்கிறோமென்று, எம்பெருமா

(க) திருவ-ச-ள. (உ) ரா-யு-க-அ-கூ.

ரருக்கு நினைவாக த்வதநுபவயோக்யமான காலத்தை யெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோக்கி, அதுக்கசலான ஸம்ஸாரத்திலிராமல் அநுபவத்துக்குப்பாங்கான தேசத்திலே சேர்த்து, அதுக்கிடைச்சுவர்தள்ளிப்போகடவேணுமென்கிறார்.

அவத்தேபொழுதை யடியேன் கழித்துப்
பவத்தே யிருக்குமது பண்போ—திவத்தேயான்
சேருமவகையருளாய் சீராரெதிராசா
போருமினி யிவ்வுடம்பைப்போக்கு. (௪௦)

அடியேன்=தாஸபூதனான நான், பொழுதை=தேவருடைய வநுபவ கைங்கர்யங்களுக்கடைத்த விலக்ஷணமான காலமெல்லாம், அவத்தே=வ்யர்த்தமாக, கழித்து=போக்கி, இப்பவத்தே=விரோதியாயிருக்கிற இந்த ஸம்ஸாரத்தில், இருக்குமது=பொருந்தியிருக்கிறது, பண்போ=தேவருடைய க்ருபாஸ்வபாவத்துக்குச்சேருமோ? திவத்தே=பரமபதத்தை, யான்=அடியேன், சேருமவகை=அடையும் ப்ரகாரத்தை, அருளாய=க்ருபை செய்தருளீர், சீர்=ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களாலே, ஆர்=பூர்ணரான, எதிராசா=எம்பெருமானாரே! போரும=ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருப்பு போரும்-போரும, இனி இவ்வுடம்பை=இனி இந்தச் சரீரத்தை, போக்கு=போக்கியருளவேணும். (௪௦)

(வ்-ம்) தேவருடைய வநுபவகைங்கர்யங்களுக் கடைத்தவிலக்ஷணமானகாலமெல்லாம் அதுக்கிட்டுப்பிறந்த அடியே னப்படிப்பட்டவந்தப்பொழுதைப்பழுதேபோக்கி, விரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் பொருந்திபிருக்கிறது தேவர் க்ருபாஸ்வபாவத்துக்குப் போருமோ? ஆசையால் கைங்கர்யவர்த்த(ர்)கமாய்.(க)"பரந்தாமமென்னுந்திவம்" என்னும்படியான தேசத்திலேயபேக்ஷையுடைய நான் கெடுமரக்கலங்கரைசேர்ந்தாப்போலே சேரும்ப்ரகார மிரங்கியருளவேணும்—ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணராய் எதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருப்புபோரும். இனி பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரியாய், விபரீதஜ்ஞாநஜநநியாய் ஆத்மாவோடேபொருந்தியிருக்கிற விந்ததேஹத்தைப் போக்கியருளவேணும்; இதுவே புருஷார்த்தம், பண்பு=ஸ்வபாவம், "அடியேன் இப்பவத்தே இருக்குமதுபண்போ" என்று கீழோடே கூட்டவுமாம் (௪௦)

(க) இரா-நூ.

(அ-கை) ஆனாலும் முனிய தோஷபூயஸ்த்வத்தைப்பாராதே அருந்தேவைகளைச்செய்யும்படி சொல்லக்கூடுமத்தனையோ வென்னில்; அஸக்ருதாபராதனான வடியேனுடைய ப்ராக்ருதஸம்பந்த நிபந்தநமாய் வருமபராதங்களையெல்லாம் பொறுத்து ரக்ஷிக்கு மவரானபின்பு, ஸகலஜீவலோகஸமுஜ்ஜீவநார்த்தமாக வவதரித்தருளின தேவர், அதிசபலனானவெனக்கு தயைபண்ணி ரக்ஷிக்கவேணுமென் கிறார்.

எனைப்போல் பிழைசெய்வா ரிவ்வுலகிலுண்டோ
உனைப்போல் பொறுக்கவல்லாருண்டோ — அனைத்துலகும்
வாழப்பிறந்த வெதிராச மாமுனிவா
ஏழைக்கிரங்காயினி. (௬௧)

எனைப்போல் = அடியேனைப்போல், பிழை = அபராதத்தை, செய்வார் = செய்யுமவர்கள், இவ்வுலகிலுண்டோ = இந்த லோகமெல்லாம் தேடிப்பார்த்தாலும் கிடைப்பரோ? உனைப்போல் = தேவரைப்போலே, பொறுக்கவல்லார் = ஸஹிக்கவல்லார், உண்டோ = உபயவிபூதியிலுண்டோ? அனைத்துலகும் = ஸமஸ்தலோகங்களும், வாழ = உஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக, பிறந்த = அவதரித்தருளின, எதிராச = யதிராச ரென்கிற திருநாமத்தையுடைய, மா = பூஜ்யரான, முனிவா = யோகிஜநாக்ரகண்யரே! ஏழைக்கு = சபலனாயிருக்கிற வடியேனுக்கு, இனி இரங்காய் = இனி தயை பண்ணியருளவேணும். (௬௧)

(வ்-ம்) (க) "நிகரின்றி நின்றவென்னீசதைக்கு" என்கிறபடியே அபராதம்பண்ணுமவர்களில் வைத்துக்கொண்டு, மாக்ருதாபராதக்ருத்துக்களாயிருக்குமவர்கள் இந்தலோகமெல்லாந் தேடிப்பார்த்தாலுங்கிட்டுமோ? (க) "அருளுக்குமஃதேபுகல்" என்கிறபடியே அபராத ஸஹரில்வைத்துக்கொண்டு, தேவரைப்போலே ஸஹிக்கவல்லாருபயவிபூதியிலுண்டோ? ஸகலஜீவலோகமு முஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக வவதரித்தருளி, அவர்கள் ரக்ஷணத்திலே மநநம் பண்ணியருளுகிற வெம்பெருமானாரே! இப்படிக்கைகழிந்தபின்பு, பற்றினத்தைவிடாத சபலனாயிருக்கிற வெனக்கு தயைபண்ணியருளவேணும். (உ) "ఆపద్నంత్యద్య యేన నాథా -ததஹம் த்வத்ருதேந நாதவாந்" இத்யாதிவத். (௬௧)

(க) இரா-நூ-௬௨. (உ) ஸ்தோ-ர-௫௧.

(அ-கை) "இப்படி யாகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களை யாவிஷ்கரிக்கும திகாரிகளைப் பெற்றோமே" என்றுகந்து, எதிராசமாமுனியான வெம்பெருமானார் இவர்க்கினிப் பெறவேண்டும்பேறுகளை மநநம்பண்ணுவது, இவருடைய ப்ரேமஸ்வபாவத்தைக் கடாக்ஷித்துக்கொண்டிருப்பதாகாநிற்ச, அதுபற்றாமல் இவர்க்கும் ரக்ஷித்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி (க)"உண்ணிலாவிய" என்றபடியே, இந்த்ரியபராக்ரோபமான பாசுரத்தாலே, தம்முடைய வநந்யகதித்வத்தை முன்னிட்டுக் கூப்பிடுகிறார்.

ஐம்புலன்கள் மேலிட் டடரும்பொழுதடியேன்
உன்பதங்கடம்மை நினைந்தோலமிட்டால்—பின்பவைதாம்
என்னையடராம லிரங்கா யெதிராசா
உன்னையல்லா லெனக்குண்டோ? (௪௨.)

ஐம்புலன்கள்=பஞ்சேந்த்ரியங்கள், மேலிட்டு = ஆக்ரமித்து, அடரும்பொழுது=ஸ்வ ஸ்வ விஷயங்களைக் காட்டு காட்டென்று துடர்ந்து பாதிக்கும தசையில், அடியேன்=தேவர்க்கு சேஷபூதனான வடியேன், உன் = தேவருடைய, பதங்கள்தம்மை= திருவடித்தாமரைகளை, நினைந்தே=(ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான், தேவஸம்வத்ஸரத்திலே ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரம் முதலை நீருக்கிழுக்க, தான் கரைக்கிழுக்க வலச்சல் பட்டு, அதுக்குத்தன்னில மாகையாலும், அபிமதவித்தியாலும், பலம் வர்த்திக்கையாலும், தனக்குத்தனனில மலலாமையாலும், அபிமதாலாபத்தாலும், பலம் க்ஷயிக்கையாலும் துதிக்கை முழுத்துமபடியான தசை விளைகையாலே, இனி யிதுக்குவகருகில்லை யென்னும்படியான ஆபத்தையடைந்து, இத்தசையில் விரோதிநிரஸநசீலனான ஸர்வேஶ்வரனே நமக்குரக்ஷகனென் றநுஸந்தித்து "நாராயணாவோ" என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸகலாபந்நிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை) ஸ்மரித்து, ஓலமிட்டால் = ராமாநுஜா! வென்று கூப்பிட்டால், பின்பு= அநந்தரம், அவைதாம் = அப்படி பாதிக்குமவையான அவ்விந்த்ரியங்கள்தான், என்னை = அடியேனை, அடராமல்=மேலிடாமல், இரங்காய் = க்ருபைசெய்தருளீர், எதிராசா= யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்னையல்லால் = தேவரையொழிய, எனக்கு=அடியேனுக்கு (ரக்ஷகர்) உண்டோ = இனிவேறுண்டோ? (ரக்ஷகாந்தரமில்லை யாகையாலே தேவரே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று கருத்து) "உன்பதங்கள் = தம்மை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறத்துக்கு, "எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்று மநஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து வாக்காலேபெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டால்" என்று பொருளாகவுமாம். (௪௨)

(க) தி-வாய்-௭-௧-௧.

(வ்-ம்) (க) "கோவாயைவரென்மெய்குடியேறி" இத்யாதிப் படியே, பஞ்சேந்த்ரியங்களுமாக்ரமித்து ஸ்வஸ்வகரணும்படி ஸ்வஸ்வவிஷயங்களைக்காட்டு, காட்டென்று தொடர்ந்து பாதிக்குந்தசையிலே தேவர்க்கே சேஷபூதனனவடியேன் கஜேந்த்ராழ்வான் மடுவின் கரையிலே, (உ) "[illegible]-க்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே" என்று (ங) *முழுவலிமுதலை நீருக்குள்ளே பிழுத்துக்கொண்டு போய் நலியும்போது, (ச) "[illegible]-மனஸா சிந்தயத்தரிம்" என்று சிந்தித்து (ரு) "நாராயணவோ" என்றோலமிட்டாப் போலே, ஸகலாபந்நிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை ஸ்மரித்து, ராமாநுஜாவென்று கூப்பிட்டவே,

அநந்தரம் அபாய பாதகங்களானவவை, அடியேனை மேலிடாமல், தயைபண்ணியருளவேணும். யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய வெனக்கு ரக்ஷகராவார்? இனி வேறுண்டோ? வேறு ரக்ஷகாந்தரமில்லையாகையாலே, தேவரே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று கருத்து. "உனபதங்கள் தன்னை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறதுக்கு எம்பெருமானார் திருவடிகளை சரணமென்று மனஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து, வாக்காலே பெருங்கூப்பிடு செய்து கூப்பிட்டாலென்னவுமாம். (சஉ)

(அ-கை) "இரங்கா பெதிராசா" என்று அவரை வெறுக்கிறதென்? ப்ராப்யபூமியில் பராவண்யமும், த்யாஜ்யபூமியில் ஜிஹாஸையும் இந்திரிக்கவேண்டியாபேக்ஷையாயிருக்கது. அவையிரண்டு மிலலாத நமக்கு அஸத்ருசமானதேசத்தை அவரெப்படித்தந்தருளுவரென்று அதில நின்றும் நிராசராகிறார்.

இந்தவுலகிற்பொருந்தாமை யேதுமில்லை
அந்தவுலகிற்போக வாசையில்லை—இந்தநமக்
கெப்படியேதான் தருவ ரெந்தையெதிராசர்
ஒப்பில் திருநாடுதந்து. (சங)

இந்தவுலகில் = கொடுவுலகமான லீலா த்யாஜ்யபூமியில், பொருந்தாமை = அடிக்கொதிப்பது அருசி, ஏதுமில்லை = அத்யல்பமுமில்லை, அந்தவு

(க) திரு-மொ-எ-எ-க (உ) வி-தா.பு-கூக-சக. (ங) திரு-மொ-ரு-அ-ங.
(ச) வி-தர்ம-கூக-சஎ. (ரு) சிறியதிருமடல்.

லகில் = அந்த ப்ராப்யபூமியான பரமபதத்தில், போக = செல்ல, ஆசை யில்லை = ப்ராவண்யமுமில்லை, இந்த நமக்கு = இப்படி யபேக்ஷிதங்களா யிருக்கிற விரண்டிலும் அந்வயமற்றிருக்கிற நமக்கு, எந்தை = தந்தையாகிய, எதிராசர் = எம்பெருமானார், ஒப்பு = உபமானம், இல் = இல்லாத, (வைபவத்தையுடைய) திருநாடு = பரமபதத்தை, எப்படியோதான் = எந்த ப்ரகாரமாகத்தான், உகந்து = ஸந்தோஷித்து, தருவர் = உபகரித்தருளுவர்? (௪௩)

(வ்-ம்) (௧) "கொடுவுலகங்காட்டேல்" என்னும்படியான இந்த த்யாஜ்யபூமியில் அடிக்கொதிப்பு அத்யல்பமுமில்லை. (௨) "வானுலகந்தெளிந்தே யென்றெய்துவது" என்னும்படியான அந்த ப்ராப்ய பூமியை ப்ராபிக்கவேணுமென்கிற ப்ராவண்யமுமில்லை. இப்படி யபேக்ஷிதங்களாயிருக்கிற விரண்டிலு மந்வயமற்றிருக்கிற நமக்கு ஜநகரான வெம்பெருமானார் அஸத்ருஶ வைபவத்தை யுடைத்தான (௩) "தெளிவிசும்பு திருநாடு" என்கிற திருநாட்டை உகப்புடனே எப்படித்தானுபகரித்தருளுவர். (௪௩)

(அ-கை) "இந்த வுலகில் பொருந்தாமை யேதுமில்லை யந்தவுலகில் போகவாசையில்லை" என்றநுஸந்தித்தவர், நம்மளவிதுவாயிருந்தது. இனி லௌகிகரளவென்னென்றவர்களிடத்திலே கண் வைக்க. அவர்கள்படி காலத்தண்ணிதாயிருந்தவாறே இப்படியிருப்பது இவர்கள் பாபங்களைச் செய்யும்பிரகார மென்றதுக்கு நொந்தருளிச்செய்கிறார்.

மாகாந்தநாரணனார் வைகும் வகையறிந்தோர்க்
கேகாந்தமில்லை யிருளில்லை—மோகாந்தர்
இவ்விடமேகாந்த மிருளென்று பயமறவிருந்து
செய்வர்கடாம் பாவத்திறம். (௪௪)

மாகாந்த = லக்ஷ்மீகாந்தனான, நாரணனார் = ஸர்வேஶ்வரன், வைகும்வகை = (நாராயணத்வ ப்ரயுக்த ஸம்பந்தமடியாக ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களிலும உள்ளும புறம்பும்) வ்யாபித்திருக்கிற, ப்ரகாரத்தை, அறிந்தோர்க்கு = அறிந்த ஜ்ஞாதாக்களுக்கு, ஏகாந்தமில்லை யிருளில்லை = தனிமையில்லை, அந்தகாரமில்லை, ச்ருதி "நாராயண பரோஜ்யோதி:" என்றும், "பற்கணேன் = நாரணனைக்கண்டேன்" என்றும், "அவனே யென்னு

(௧) தி-வாய-௪-௯-௭. (௨) தி-மொ-௯-௩-அ. (௩) தி-வாய-௯-௭-௫.

ள்ளிருள் தானற விற்றிருந்தான்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமு ளனாய் எங்கும் வெளிசெறிப்பா யிருக்கையாலே, நிஷித்த ப்ரவ்ருத்திக ளுக்கு த்தேட்டமான விருளும் ஏகாந்தமுமற்றிருக்கை. ஆகையாலே அவர் களுக்கொருமைத்திருக்கிற ஏகாந்தமுமில்லை, தாஸ்யயோக்ய மன்றிக்கே ஆவரணாகாரமாய் வ்யாபித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை யென்று கருத்து.) மோக்ஷாந்தா = "மோக்ஷாந்த கவோப்ருதா:" என்னும்படி மோக்ஷாந்தராய் முன்னடி தோற்றுதே யிருக்குமவர்கள், இவ்விடம்ஏகாந்தமிருளொன்று = இவ்விடமொருவருமில்லாத வேகாந்தம், இவ்விடம் தேஜ: ப்ரசாரமில்லாத விருள என்று, பயமற்றிருந்து = நிர்ப்பயராயிருந்து. பாவத்திறம் = பாபஸமூஹங்களை, செய்வார்கள்தாம் = அஜ்ஞான தாவகள் செய்யாநிற்பர்கள் (அக)

(வ்-ம்) ‡ இதில் (க) "செல்வநாரணன்" என்கிறபடியே, ஸ்ரிய:கா ந்தனை ஸர்வேஶ்வரன் நாராயணத்வ ப்ரயுக்தஸம்பந்தமுடையாக ஸம ஸ்த சேதநாசேதநங்களிலும் அந்தர்ப்பஹிர்வ்யாபித்திருக்கிறபாகா ரத்தை யறிந்தஜ்ஞர் தாக்களுக்கு (உ) "నారాయణపరో జ్యోతిః-நாராயண பரோஜ்யோதி:" என்றும், (௩) "அவனென்னுளிருள் தானற விற்றிருந்தான்" என்றும் (௪) "பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண் டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமுளனாய் எங்கும் வெ ளிச்செறிப்பாயிருக்கையாலே. நிஷித்தப்ரவ்ருத்திகளுக்குத் தேட்ட மான இருளு மேகாந்தமுமற்றிருக்கையாலே, அவர்களுக்கு †ஒருமை வருந்தமற்றிருக்கிற ஏகாந்தமுமில்லை. தாஸ்யயோக்ய மன்றிக்கே ஆவரணாகாரமாய், ஆவரித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை. (௫) "హృది నారాయణం పశ్యన్నాప్యగచ్ఛద్రహస్సదా । యస్స్యద్వారతతో చాపి గోవిన్దం త ముపాస్మహే - ஹ்ருதி நாராயணம் பஶ்ய நநாப்யாகச்சத்ரஹஸ் ஸதா | யஸ்ஸ்வதாரரதேநாபி கோவிந்தம் த முபாஸ்மஹே."

இவர்கள்படியன்றிக்கே (௬) "మోక్షైకసమసాప్తాః-மோக்ஷாநந்த தமனா வ்ருதா:" என்னும்படி மோக்ஷாந்தராய், முன்னடிதோற்று தேயிருக்குமவர்கள், (எ) "అన్తర్బహిస్సకలవస్తుషు సన్తమీశ మన్ధః పురస్థితమివాహ మవీక్షమాణః- அந்தர்ப்பஹிஸ்ஸகலவஸ்துஷு ஸந்தமீஶமந்த: புரஸ்ஸ்திதமிவாஹமவீக்ஷமாண:" என்கிறபடியே, நிரவதிகதேஜோ

(க) திருவாய-க-கO-அ. (உ) நாரா-கக. (௩) திருவாய-அ-எ-௩.
(௪) உ-திருவ-அக (௫) (௬) வி-பு- (எ) யதிராஜவிம்ஶதி
† ஒருமைதிருக ‡ சிலபதங்கள் விட்டிருகிறது சுத்தப்ரதி காணவில்லை.

மயனான ஸர்வேஶ்வரன் எங்கும் வ்யாபித்திருக்கும்ப்ரகாரத்தை நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே காணமாட்டாதே, இவ்விடம் ஒருவருமில்லாத ஏகாந்தம், இவ்விடம் தேஜஃப்ரசாரமில்லாத இருளென்று நிர்ப்பயராயிருந்து (க) "த்வஸ்ய ஸ்தேயம் வ்ரஜிநம் கரிஷ்ய-தஸ்யாந்திகேத்வம் வ்ரஜிநம் கரோஷி" என்கிறபடியே பாபஸமூஹங்களை அஜ்ஞானதாங்கள் செய்யாநிற்பர்கள்; இவர்கள்படி. இதுவாவதே யென்று கருத்து. வைகல்=சொல்லலும், இருத்தலும்; திறம்=ஸமூஹம். இப்பாட்டுக்கடி, எம்பெருமானாருடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களாயிருக்கும். (௪௪)

(அ-கை) கீழ் "மாகாந்தநாரணனார் வைகும்வகை" என்று வ்யாப்தியை ப்ரஸ்தாவித்து, இப்படி ஸர்வவ்யாபகனான வனோடு அநாதியாய் வருகிற ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்க, அத்தை அறியாதே கீழ்ச்சொன்ன மோஹாந்தரிலே யந்யதமராயிருந்த நான், ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தாலேயன்றோ உஜ்ஜீவித்ததென்று ஸ்வலாபத்தை எப்போது மநுஸந்தித்துப்போருவென்று, தம்திருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார்.

நாராயணன்திருமால் நாரம்நாமென்னுமுறை
யாராயில்நெஞ்சே யநாதியன்றோ—சீராரும்
ஆசாரியனாலேயன்றோ நாமுய்ந்ததென்று
கூசாம லெப்பொழுதுங்கூறு. (௪௫)

நாராயணன் திருமால்= "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே ஶ்ரிய; பதியானவன் நாரஶப்தவாச்யங்களான வாத்மாக்களையுடையவன். நாரம நாம் = நித்யமான அநந்தநாரங்கள் நாம், என்னும்=என்கிற, உறவு= அந்த அநாதயயாந ஸம்பந்தம, ஆராயில் = நிரூபிக்கில், நெஞ்சே = மநஸ்ஸே! அநாதியன்றோ = இன்றாகவுண்டானதன்றே? அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? சீராரும்= அந்தஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிகுண பரிபூர்ணரான, ஆசாரியனாலேயன்றோ = ஆசார்யராலே யல்லவோ? நாமுய்ந்ததென்று = நாமுஜ்ஜீவிதததென்று, கூசாமல்=லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு, எப்பொழுதும்=ஸாவகாலமும், கூறு=பாவித்தமாக வநுஸந்திததுகொண்டிரு. (௪௫)

(க) பார-ஸம்ப-௭௪-௧௬.

(வ்-ம்) (௧) "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே, அவன் ஸ்ரிய:பதி நாராயணன். நாம் நாரமென்கிற இந்த வளாத்யயநஸம்பந்தம் நிரூபிக்கில், மநஸ்ஸே இன்றாகவுண்டானதன்றே! அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? ஆயிருக்கவது நெடுங்காலம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநமன்றிக்கே, அஸித்ப்ராயமா யிழந்தன்றோ கிடந்தது. இப்போது தத்ஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனாயிருக்கிற வாசார்யனாலே யன்றோ நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, (௧) "பெருமையும் நாணும் தவிர்ந்து பிதற்றுமின்" என்கிறபடியே, லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரஸித்தமாக வநுஸந்தித்துக்கொண்டு போரு. (௨) "இறையு முயிரும்" இத்யாதி. "ஸேஷோஹ்யஶசஸ்ய - ஆத்மநோஹ்யதிநீசஸ்ய" இத்யாதி. (௩௫)

(அ-கை) கீழ் ஆசார்யனாலே யன்றோ நாமுய்ந்ததென்கிறவித்தை விசேஷநிஷ்டமாக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தீவினையோந்தம்மைக்
குருவாகி வந்துய்யக்கொண்டு—பொருவில்
மதிதானளித்தருளும் வாழ்வன்றோ நெஞ்சே
எதிராசர்க் காளானோம்யாம். (௩௬)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = "தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" என்கிறபடியே பூர்வரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலே யவகாஹித்து, அதில் ஸப்தரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸமென்கிற விவற்றை யநுபவித்து, ததேகநிஷ்டராய். தத்வ்யதிரிக்த ஸாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத் ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்குநிரூபகமாக வுடையராய், ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைங்கர்யமே யநவரதம் செய்துகொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, தீவினையோந்தம்மை = க்ரூரகர்மாக்களோமா யிருக்கிற நம்மை, குருவாகி = ஆசார்யராயவதரித்து, வந்து = நாமிருந்தவிடம் தேடிவந்து, உய்யக்கொண்டு = உஜ்ஜீவிக்கும்படி யங்கீகரித்து, பொருவில் = ஸாஸ்த்ரஜ்ஞாநாதிகள் போலன்றிக்கே - உபமாந ரஹிதமான, மதி = திருமந்த்ரத்தால் பிறக்குமதான ஜ்ஞாநத்தை, தான் = தாம், அளித்தருளும் = உபகரித்தருளும், வாழ்வன்றோ = ஸம்பத்தினாலன்றோ? நெஞ்சே = மநஸ்ஸே! யாம் = நாம், எதிராசர்க்கு = எம்பெருமானார்க்கு, ஆளானோம் = அடிமையாயினோம். (௩௬)

(௧) திருப்பல்லா-௧௧. (௨) ஜ்ஞாநஸாரம்.

(வ்-ம்) (௧) "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" என்கிறபடியே பூஸுரரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யமாக அவதரித்த திருவாய்மொழியிலேயவகாஹித்து, அதில் ஶப்தரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸம் என்கிற இவற்றை யநுபவித்து, தந்நிஷ்டராய் தத்வ்யதிரிக்த ஶாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத்ப்ரதிபத்தி பண்ணியிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடையராய் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே, ஸர்வவிதகைங்கர்யமே யநவரதஞ் செய்துகொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, (௨) "ஒப்பிலாத் தீவினையேனை யுய்யக்கொண்டு" என்னும்படி க்ரூரகர்மாக்களாயிருக்கிற நம்மை (௩) "தேனார் கமலத்திருமாமகள் கொழுநன் தானே-குருவாகி" என்கிறபடியே, ஆசார்யராயவதரித்து, நாமிருந்தவிடந்தேடி வந்துஜ்ஜீவிக்கும்படி யங்கீகரித்து ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞாநாதிகள்போலன்றிக்கே, உபமாநரஹிதமாய் திருமந்த்ரத்தால் பிறக்குமதானஜ்ஞாநத்தை யுபகரித்தருளும் ஸம்பந்தன்றோ, மநஸ்ஸே! ப்ராப்தமேஷியான வெம்பெருமானார்க் கடிமையானோம் - நாம்; பதத்ரயார்த்தநிஷ்டைதான் ததீயபர்யந்தமாயல்லதிராதென்று கருத்து. (௬௰)

(அ-கை) "எதிராசர்க்காளானோம் யாம்" என்ற ப்ரீத்யுக்தியாலே, கீழே "மாகாந்தநாரணனார்" என்றும் "நாராயணன் திருமால்" என்றும் ப்ரஸ்துதமான நாராயணஶப்தத்தோடே விகல்பிக்கும்படியாய் அதில் சதுரையாயிருப்பதான ராமாநுஜனென்கிற திருநாமவைபவத்தை வெளியிடவேண்டி அத்தை வ்யதிரேகமுகத்தாலே வெளியிடுகிறார்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

இராமாநுசாய நமவென் றிரவும் பகலும் சிந்தித்
திராமாநுசர்களிருப்பிடந் தன்னி லிறைப்பொழுதும்
இராமாநுசரவர்க்கெல்லா வடிமையுஞ் செய்ய வெண்ணி
இராமாநுசர்தம்மை மாநுசராக வென்கொலெண்ணுவதே.

இராமாநுசாய = இராமாநுசர் பொருட்டு, நமவென்று = நம: என்று, இரவும் பகலும் = திவாராத்ரமும், சிந்தித்து = அநுஸந்தித்து, இரா = இ

(௧) தி-வாய்-௯-௪-௧. (௨) தி-வாய்-௭-௯-௪. (௩) உபதேசர-

ராத, மாநுசர்கள் = மனிதருடைய, இருப்பிடந்தன்னில் = வஸிக்கிற ஸ்தலந்தன்னில், இறைப்பொழுதும் = க்ஷணகாலமும் இரா = வர்த்தியாதிருக்கிற, (ஆழ்வானை போல்வாரானை) மாநுசரவர்க்கு = மநுஷ்யருக்கு, எல்லாவடிமையும் = ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும், செய்யவெண்ணி = செய்யக்கருதி, இரா = அத்தைச செய்யாமலிருக்கிற, மாநுசர்தமமை = அறிவற்ற மநுஷ்யர்தங்களை, மாநுசராக = பசு ஸமானவர்களை மநுஷ்யராக, என்கொல் எண்ணுவது = எப்படித்தான் எண்ணுவது? ("ஜ்ஞாநேநஹீந: பஶுபிஸ்ஸமாந:" என்னுமத்தனை. (சஎ)

(வ்-ம்) (க) "நள்ளிருளளவும் பகலும் நானழைப்பன் நாராயணா வென்னும் நாமம்" என்கிறபடியே, "ராமாநுஜாயநம:" என்று இவாராத்ரவிபாக (ஸ்ர்வ) மற வநுஸந்திக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அத்தைச்செய்யாதேயிருக்கிற பசு ஸமாநரான மநுஷ்யர்கள் வர்த்திக்கிற ஸ்தலந்தன்னில் க்ஷணகாலமும் துஸ்ஸஹமாய் வர்த்தியாதிருக்கிற ஆழ்வான் போல்வாராய், ஸாஸ்த்ரவஶ்யரான மநுஷ்யஜந்மாக்களுக்கு (உ) "எத்தொழும்பும் சொல்லால மனத்தால் கருமத்தினால் செய்வன்" என்கிறபடியே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையுஞ் செய்யவெண்ணியிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அத்தைச் செய்யாதேயிருக்கிற க்ருதக்நமநுஷ்யர்தங்களை; (ந) "மானிடவரல்லரென்றென்மனத்தே வைத்தேன்" என்கிறபடியே, பஶுஸமானவர்களை மநுஷ்யராக வெப்படி யெண்ணுவது, (ச) "ஜ்ஞாநேநஹீந: பஶுபிஸ்ஸமாந:-ஜ்ஞாநேநஹீந: பஶுபிஸ்ஸமாந:" என்னுமத்தனை.

(அ-கை) கீழெல்லாவடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி, இராமாநுசாய என்கிறப்ரஸங்கத்திலே, தமமுடைய வாகாதிகரணங்களை இப்படியே யவர்கள்விஷயத்திலே அநுபார்ஹமாம்படி பெரியபெருமாள் பண்ணியருளினபடியை ப்ரீதியாலே பேசியருளுகிறார்.

எண்ணுதென்னெஞ்ச மிசையாதென்நா விறைஞ்சாதுசென்னி
கண்ணுனவை யொன்றுங்காணாவுரு கலியார்நலிய
வொண்ணுதவண்ண முலகளித்தோனெதிராசனடி
நண்ணுதவரை யரங்கேசர் செய்தநலம் நமக்கே. (சஅ)

(க) தி-மொ-க-க-கி. (உ) இரா-நூ-அ0.
(ந) தி-மொ-கக-எ-ந (ச)

கலியார் = கலியுகத்திலுள்ள சேதநர், நலியவொண்ணாதவண்ணம் = அக்கலியினுடைய க்ரௌர்யத்தாலே பீடிக்கப்படாதபடி உலகு = லோகத்தை, அளித்தோன் = ரக்ஷித்தவரான, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, அடி = திருவடிகளை, கண்ணுதவரை = கிட்டி ஆஶ்ரயியாதவர்களை, என்னெஞ்சம் = என்னுடைய மநஸ்ஸானது, எண்ணாது = ஸ்மரியாது, என்நாவு = என்னுடைய வாக்கானது, இசையாது = ஸ்துதியாது, சென்னி = என் ஶிரஸ்ஸானது, இறைஞ்சாது = வணங்காது, கண்ணனை = என் கண்களானவை. ஒன்றும் = ஒன்றையும், காணவுறா = கண்ணுறாது, அரங்கேசர் = சிந்தையினோடு கரணங்களைத்தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமாள், செய்தநலம் நமக்கே = அக்கரணங்கள் அந்யசேஷமாகாமல் நமக்குச்செய்த நன்மை யிவையாயிற்று. (“கலியார் நலியவொண்ணாத வண்ணம் உலகளித்தோனெதிராசன்” என்கிறவிடத்தில். கலியார் = கலியானது, நலியவொண்ணாதவண்ணம் = தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தாலே பாதியாதபடி, உலகளித்தோன் = லோகத்தை ரக்ஷித்த, எதிராசன் யதிபதி என்றும் பொருளாகவுமாம்) (௭௮)

(வ்-ம்) (௧) ‘தாழவொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து தலமுழுதுங் கலியே யாள்கின்ற நாள்வந்தளித்தவன்” என்கிறபடியே, கலியானது தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தாலே பாதி(ஶ)யாதபடி லோகத்தை ரக்ஷித்தவராய், (௨) “பேறொன்றுமற்றில்லை” என்கிறபடியே, ப்ராப்யப்ராபகங்களான வெம்பெருமானார் திருவடிகளைக்கிட்டி ஆஶ்ரியாதவர்களை (௩)‘ நையும்மன முன்குணங்களையுன்னி” இத்யாதியாலும், (௪)‘‘ஶ்ரீ... -நித்யம்யதீந்த்ர” இத்யாதியாலுஞ் சொல்லுகிறபடியே, தத்விஷயத்திலே ப்ரவணமான வென்னுடைய மநஸ்ஸுதொடக்கமான கரணங்களானவைகள் ஸ்மரித்தல், ஸ்துதித்தல், பஜித்தல், தர்ஶித்தலாகிற ஸ்வஸ்வகார்யங்கள் செய்யாது. சிந்தையினோடு கரணங்களைத்தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமாள், அவை அந்யசேஷமாகாமல் நமக்குச்செய்த நன்மை இவையாய்த்து. நலம் = ஸம்பத்து; இங்கு தேஹஸம்பத்திறே. “இசையாதுநா” (௫) “மநः பூர்வோ வாகுத்தரः - மநःபூர்வோவாகுத்தரः” என்கிறபடியே, அதுக்கநந்தரபாவியான நாவுடைய வாயானது, (௬) “நாவியிலாவிசைமாலைகளேத்தி” என்கிறபடியே, ஸ்துதிரூபமான ஶப்தஸந்தர்ப்

(௧) இரா-நூ-௧௬. (௨) இரா-நூ-௪௫. (௩) இரா-நூ-௧௦௨
(௪) யதிராஜவிம்ஶதி (௫) யஜு-௭-௧௨- (௬) தி-வாய-௪-௫-௪

பநங்களைப் பண்ணமாட்டாது, (இறைஞ்சாதசென்னி) (க) "ப்ரண மாமி மூர்த்நா-ப்ராணமாமி மூர்த்நா" என்னு மவருடைய சென்னி யிறே. (கண்ணுனைவையொன்றுங்காணு துரு) (௨) "கண்கருதிடுங் காண" (௩) "ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி-ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி" என்னும்படியான திரு வடிகளைக்கேசமும் தர்ஸிக்க வாசைப்படாது; (௪) "காணலுறுகின்றேன்" என்கிறவிடத்துக்கு, காணவாசைப்படுகிறேனென்றிறே யருளிச்செய்தது. கலியாரென்கிறது (௫) "ஏவினர் கலியார்" என் கிறபடியே பாதகத்வத்தினுறப்பைப் பற்றவாய்த்து. (௪௮)

(அ-கை) "எதிராசனடி நண்ணுதவரை எண்ணுது" இத்யாதி யாலே, தமக்கு ஸம்ஸாரிகளிடத்திலுண்டான வைமுக்யத்தை தர் ஸிப்பித்து, மீள வவர்களநர்த்தத்தைக்கண்டு ஆற்றமாட்டாதே, அவர்களுக்கு மோக்ஷோபாயமாக வெம்பெருமானருடைய வாஸ்ர யணுதிகளை விதிக்கிறுர்.

நந்தாநரகத்தழுந்தாமை வேண்டிடில்நானிலத்தீர்
எந்தாதையான வெதிராசனை நண்ணுமென்றுமவன்
அந்தாதிதன்னை யநுசந்திபுமவன் தொண்டருடன்
சிந்தாகுலங்கெடச்சேர்ந்திரு முத்திபின்சித்திக்குமே.(௪௯)

நந்தா = ஒருகாலு மநுபவித்து முடியாத, நரகத்து = ஸம்ஸாரமா கிறநரகத்திலே, அழுந்தாமை = மக்நராகாமை, வேண்டிடில் = அபேக்ஷித மாகில், நானிலத்தீர் = நாலுவகைப்பட்ட பூமியிலுண்டானவர்களே! என் = அடியேனுக்கு, தாதையான = பிதாவான, எதிராசனை = எம்பெருமானு ரை, நண்ணும் = ஆஸ்ரயியுங்கோள், என்றும் = ஸர்வகாலத்திலும், அவ னந்தாதிதன்னை = மோக்ஷைகஹேதுவாயிருக்கிறவவருடைய திருநாமத்தைப் பாட்டுகள்தோறும் ப்ரதிபாதிப்பதாய அதற்குமேல் ப்ரபந்நஜந காயத்ரியா யிருக்கிற வஸாவிஷயமான நூற்றந்தாதிதன்னை, அநுசந்திபும் = அநுஸந்தி யுங்கோள், அவன் தொண்டருடன் = அவர் திருவடிகளிலே சபலராய தொ ண்டுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன், சிந்தாகுலம் = ஸம்ஸார ஸஹவா ஸத்தாலுண்டான மனோதுக்கமெல்லாம், கெட = நசிக்கும்படி, சேர்ந்தி ரும் = ஒருமிக்கப் பொருந்தியிருங்கோள், பின் = ஆனபின்பு, முத்தி = மோக்ஷமானது, சித்திக்கும் = ஸம்ருத்தமாக விதமாகும் (௪௯)

(க) யதிராஜவிம்ஸதி (௨) இரா-நூ- (௩) யதிராஜவிம்ஸதி-௧.
(௪) ௬-திருவ-௪௧. (௫) தி-மொ-௧-௧-௮.

(வ்-ம்) (௧) "நர்கா நரகத்தழுந்தாவகை" (௨) "நரகத்திடை நுழுகாவகை" என்கிறபடியே ஒருகாலும் அநுபவித்து முடியாததாய் (௩) "மற்றை நரகம்" என்னும்படி ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே, மக் நராகாலை யபேக்ஷிதமாகில், நாலுவகைப்பட்ட பூமியிலுண்டானவர்களே! எனக்கு ஜநகரான வெம்பெருமானை ஆஸ்ரயியுங்கோள். ஸர்வகாலத்திலும் மோக்ஷஹேதுவாயிருக்கிற வவர் திருநாமத்தைப் பாட்டுகள்தோறும் ப்ரதிபாதிப்பதாய் அதுவே ப்ரபந்தஜநகாயத்ரியாயிருக்கிறவவர் விஷயமான நூற்றந்தாதிதன்னை அநுஸந்தியுங்கோள்; (௪) "உன் தொண்டர்களுக்கே" என்னும்படி அவர் திருவடிகளிலே சபலராய் தொண்டுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் ததிதாஸஹவாஸத்தாலுண்டான மநோதுக்கமெல்லாங்கெட ஒருநீராகப்பொருந்தியிருங்கோள் ஆனபின்பு முக்தியானது ஸம்பாயமற ஸித்திக்கும்; இத்தாலிவருடைய வாஸ்ரயணீதிகளுக்குந் தானே, அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுமென்று கருத்து. (௪௧)

(அ-கை) அவர்கள் ஆஸ்ரயிக்கிறோமென்றாறியிருக்க, மீளவுமவர்களைக்குறித்து என் காலத்தை வ்யர்த்தமே போக்குகிறீர்கள்? அவர் திருநாமத்தை ஸ்மரிக்க, அதி துர்லபமான பலம் ஸித்திக்குமென்கிறார்.

அவத்தே யருமந்த காலத்தைப்போக்கி யறிவின்மையால்
பவத்தே யுழல்கின்ற பாவியர்காள் பலகாலம் நின்று
தவத்தே முயல்பவர் தங்களுக்கு மெய்தவொண்ணாதவந்தத்
திவத்தே யும்மைவைக்கும் சிந்தியும் நீ ரெதிராசரென்றே.

அருமந்தகாலத்தை = திருநாமமநுஸந்திக்கைக்கு யோக்யமாயிருப்பதாய் ஸ்லாக்யமான காலத்தை, அவத்தேபோக்கி = வ்யர்த்தமேபோக்கி, அறிவின்மையால் = அஜ்ஞாநத்தாலே, இப்பவத்தே = இந்த ஸம்ஸாரத்தில், உழல்கின்ற = பரிப்ரமிக்கிற, பாவியர்காள் = பாபிகளாயுள்ளவர்களே! பலகாலம் = ஸர்வகாலத்திலும், நின்று = ஒருபடிப்பட நின்று, தவத்தே = தபஸ்ஸை, முயல்பவர் தங்களுக்கும் = செய்கின்றவர்களுக்கும், எய்தவொண்ணாத = ப்ராபிக்கப்போகாமலிருப்பதான, அந்ததிவத்தே = "தத்க்ஷரே

(௧) தி-மொ-௧௧-அ-௩. (௨) தி-மொ-௭-௩-௫.
(௩) தி-வாய்-அ-௧-௩. (௪) இரா-நூ-௧௦௭.

பரமேவ்யோமந்” என்று சொல்லுகிற ஶ்ருதி ப்ரஸித்தியை யுடைத்தாயி ருப்பதான அந்தப் பரமபதத்திலே, உமமை = நித்யஸம்ஸாரிகளான உங் களை, வைகரும்=நித்யரோடே யொருகோவை யாக்கிவைப்பர், நீர்=நீங் கள், எதிராசவென்று=எதிராசாவென்று, சிந்தியும் = மநஸ்ஸிலே சிந்தி யுங்கோள். (யத்நம அல்பமாய, பலம் அதிகமாயிருக்கும). (ரு0)

(வ்-ம்) திருநாமம் அநுஸந்திக்கைக்கு யோக்யமாயிருப்பதான ஶ்லாக்யமானகாலத்தை வ்யர்த்தமேபோக்கி, அஜ்ஞாநத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலே பரிப்ரமிக்கிற பாபிகளாயுள்ளவர்களே! ஸர்வகால த்திலும் ஒருபடிப்படநின்று தபஸ்ஸிலே உத்ஸாஹிக்குமவர்களாயி ருக்கு மவர்களுக்கும் ப்ராபிக்கப்போகாமலிருப்பதாய், (க) [illegible] -‘‘ததக்ஷரே பரமேவ்யோமந்’’ என்று சொல்லுகிற ஶ்ருதிப்ரஸித்தியையுடைத்தா யிருப்பதான வந்தப்பரமபதத்திலே, நித்ய ஸம்ஸாரிகளான வுங்களை யேற்றி நித்யரோடே ஒருகோ வையாக்கிவைக்கும். அதுக்குடலாக கீழ்ச்சொன்னவைகள்தான் நேர்த்தி யென்னலாம்படி அதிலு மெளிதாயிருப்பதான வெம்பெ ருமானார் திருநாமத்தை, எதிராசனென்று நீங்கள் மநஸ்ஸிலே சிந் தியுங்கோள். நேர்த்தியல்பமாய், பலமதிகமாயிருக்கும். நேர்த்தி= யத்நம். (ரு0)

(அ-கை) இனிஸம்ஸாரிகளிழவைத்தான் சொல்லவேணுமோ? உம்முடைய நிலை இருந்தபடியென்னென்று எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, அவர்களோ பாதி அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோ யிருக்க, அதினிழவின்றிக்கே யிருக்கிறவெனக்கு தேவருடைய க்ருபை யுண்டானபின்பு, ததலாபக்லேஶமுண்டாய்த்தென்று ஸ்வ லாபத்தைப்பேசியருளுகிறார். இழவு=அலாபக்லேஶம்.

என்றுளனீச னுயிருமன்றேயுண் டிக்காலமெல்லாம்
அன்றளவாகப்பழுதே கழிந்த திருவினையால்
என்றிழவின்றி யிருக்கு மென்னெஞ்சமிரவுபகல்
நின்றுதபிக்கு மெதிராசா நீயருள்செய்தபின்னே. (ருக)

என்றுளன் ஈசன் = (‘‘நானுன்னை யன்றி யிலேன் கண்டாய் நாரண னே நீ யென்னையன்றியிலை’’ என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத அவிநா

(க) தை-நாரா.

பாலஸம்பந்தம் நித்யமாக வுண்டாகையாலே) நியந்தாவான ஈஶ்வரன் எப்படி எப்போதும் நித்யஸித்தனாயிருக்கிறானோ? (அப்படியே) உயிரும் = ஈஶிதவ்யஜ்ஞானவாத்மாவும், அன்றேயுண்டு = அப்போதே உண்டாயிருக்கிறான், இக்காலமெல்லாம் = இவ்வநாதிகாலந்தொடங்கி, இன்றளவாக = இப்போதளவாக, இருவினையால் = புண்யபாபரூபமான ப்ரபலகர்மத்தாலே, பழுதேகழிந்ததென்று = வ்யர்த்தமாகவே போயிற்றென்று, இழவின்றியிருக்கும் = இப்படி இழந்தநாளுக் கநுதபியாமலிருக்கிற, என்னெஞ்சம் = அடியேனுடைய மநஸ்ஸு, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயருள்செய்த பின்னை = தேவர் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளின பின்பு, இரவுபகல் = அல்லும் பகலும், நின்று = இதிலே யொருப்பட்டு நின்று, தபிக்கும் = பரிதபியாநிற்கும். (௫௧)

(வ்-ம்) (க) "நானுன்னையன்றியிலேன்கண்டாய் நாரணனே நீ என்னையன்றியிலை" என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத வவிநாபாவஸம்பந்தம் நித்யமாகவுண்டாகையாலே, நியந்தாவான ஈஶ்வரன், என்றுந்தொடங்கி ஸித்தனாயிருக்கும். அப்படியே, ஈஶிதவ்யஜ்ஞானவாத்மாவும் அப்ருதக்ஸித்தவிசேஷணமாகையாலே, அன்றே யுண்டாயிருக்கும். இப்படி யன்றுதொடங்கி தேவர் விஷயீகாரம்பெற்ற வின்றளவாக வுண்டான வென்னுடைய ப்ரபலகர்மத்தாலே ஶேஷஶேஷிஸம்பந்தஜ்ஞாநகார்யமான கைங்கர்யத்துக்கு அடைத்த விந்த அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமே போயிற்றென்று இழந்தநாளைக்கு அநுதபியாமலிருக்கிற வென்னுடைய மநஸ்ஸு, தேவர் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினபின்பு, திவாராத்ரவிபாக (ஶூந்ய)மற விதிலே யொருப்பட்டு நின்று பரிதபியாநிற்கும். இதென்ன ஸ்வபாவம். ஒரு க்ருபாப்ராபல்ய மிருந்தபடியே! இருவினை = புண்யபாபங்களாகவுமாம். (௫௧)

(அ-கை) அநுதாபாதிகளுண்டாகவே, எம்பெருமானாருக்காக, பெரியபெருமாள், "ஶ்ரீமாந் ஸமாரூட பதங்கராஜ:- ஸ்ரீமாந் ஸமாரூடபதங்கராஜ:" என்கிறப்டியே எழுந்தருளி யபிமானித்தருளும் பேற்றின் கௌரவத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறார்.

கனககிரிமேல் கரியமுகில்போல்
வினதைசிறுவன் மேற்கொண்டு—தனுவிடும்போது

(க) ரா-திருவ-௭.

எராரங்க ரெதிராசர்க்காக வென்பால்
வாரா முன்னிற்பர் மகிழ்ந்து. (ருஉ)

கனககிரிமேல் = ஸ்வர்ணமயமான மஹாமேரு மலையின்மேலே, **கரிய முகில்போல்** = (படிந்திருக்கிற) நீலமேகம்போலே, **வினதை** = வினதை யென்னும் ஸ்த்ரீயினுடைய, **சிறுவன்** = புத்ரனான வைநதேயனை-பெரிய திருவடியை, **மேற்கொண்டு** = வாஹநமாகக்கொண்டு (கருடவாஹநாரூடராய்) **தனுவிடும்போது** = சரீரமவிடுகிற ஸமயத்தில், (தாய் முகங்காட்டுமாபோலே) **ஏர்** = ஸௌந்தர்யாதிகளால், **ஆர்** = பூர்ணரான, **அரங்கர்** = பெரியபெருமாள், **எதிராசர்க்காக** = எம்பெருமானாருக்காக, **என்பால் வாரா** = அடியேனிருந்த விடத்தே வந்து, **மகிழ்ந்து** = ஹர்ஷயுக்தராய், **முன்னிற்பர்** = முன்னே நிற்பர். இத்தாலெனக்கபேக்ஷிதமான * முகமும் முறுவலும் காட்டி யநுபவிப்பித்தருளுவர்; இது நிஸ்சயமென்று கருத்து. (ருஉ)

(வ்ய) (க) "[illegible]—காஞ்சநஸ்ய கிரேஸ்ஸ்ருங்கே ஸதடித்தோயதோ யதா" என்றும், (உ) "மஞ்சுயர் பொன்மலைமேலெழுந்தமாமுகில்போன்றுளர்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வர்ணமயமான மஹாமேருவின்மேலே (ங) "பெரும்பவ்வமண்டியுண்ட பெருவயிற்றகருமுகிலானது இனியப்படிந்திருக்குமாபோலே. பரபாகரஸாவஹமாம்படி, விநதை சிறுவனென்னும்படியான பெரியதிருவடிமேல்கொண்டு தேஹபாத ஸமயத்திலே தாய் முகங்காட்டுமாபோலே, ஸௌந்தர்யாதிகளால் பூர்ணரான பெரியபெருமாள் எம்பெருமானாருக்காக நானிருந்தவிடத்தே வந்து ஹர்ஷயுக்தராய் முன்னிற்பர். இத்தாலெனக்கபேக்ஷிதமான முகமும் முறுவலும் காட்டியநுபவித்தருளுவர். இது நிஸ்சயமென்று கருத்து. (ருஉ)

(அ-கை) இப்படிப்பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடிமேல் கொண்டுவந்து திருமுகப்ரஸாதம் பண்ணும்படியை யநுஸந்தித்து அதுக்கிடைச்சுவராய் பாபாஸ்பததேஹத்துடன் துஸ்ஸஹமான துக்கங்களை யநுபவித்திருக்க முடியாது. ஆகையாலே, ஹிதப்ரவர்த்தகரானதேவர் ஸகலதுக்காஸ்பதமான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் அடியேனைச்சீக்கிரமாக உத்தரிப்பித்தருளவேணுமென்கிறார்.

(க) (உ) தி-மொ-கூ உ-அ.
(ங) திருநெ-உச.

இதத்தாலே தென்னரங்கர் செய்கிறதென்றறிந்தே
 இருந்தாலுந்தற்கால வேதனையின் கனத்தால்
பதைத்தாவோ வென்னுமிந்தப் பாவவுடம்புடனே
 பலநோவுமநுபவித் திப்பவத்திருக்கப்போமோ
மதத்தாலே வல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த
 வல்வினையேன் றன்னை யுனக்காளாக்கிக்கொண்ட
இதத்தாயும் தந்தையுமா மெதிராசா வென்னை
 இனிக்கடுக விப்பவத்தினின்று மெடுத்தருளே. (௫௩)

இதத்தாலே = ஹிதபுத்தியாலே, தென்னரங்கர் = பெரியபெருமாள் செய்கிறதென்றறிந்தே யிருந்தாலும் = க்ருபாபலமாக துக்கங்களை யநுபவிபித்தருளுகிறாரென றறிந்தே யிருந்தாலும், தற்காலவேதனையின் கனத்தால் = அந்தந்த காலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே, பதைத்து = துடித்து, ஆவோவென்னும் = அந்த துஸ்ஸஹதையாலுண்டான விஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஹா! ஓ! என்கிற சப்தங்களைச்செய்யாநின்ற, இந்த பாவவுடம்புடனே = இந்தப்பாபசரீரத்தோடே, பலநோவுமநுபவித்து = வெகுதுக்கங்களையும் அநுபவித்து, இப்பவத்து = இந்தஸம்ஸாரத்தில், இருக்கப்போமோ = இருக்க முடியுமோ? மதத்தாலே = தேஹமதத்தினாலே, வல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த = ப்ரபல காமத்தின் மார்க்கத்திலே அதுவே யாத்ரையாய் வர்த்தித்த, வல்வினையேன் தன்னை = மஹாபாபியான வடியேனை, உனக்கு = ஸத்துக்களுக்கு ஸமாஶ்ரயணீயராயிருக்கிற தேவர்க்கு, ஆளாக்கிக்கொண்ட = அடிமையாக்கிக் கொண்டருளின, இதத்தாயும் = ஹிதத்தைநடத்தும் மாதாவும், தந்தையுமாம் = பிதாவுமாயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! இனி = தேவர்ஸம்பந்தத்தை யறிந்தபின்பு, என்னை = அடியேனை, கடுக = சீக்ரமாக, இப்பவத்தினின்றும் = இந்த ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும், எடுத்தருள் = எடுத்துக்கரையேற்றி யருளவேணும்; (அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமடியாக விரோதத்தரிப்பித்தருளுவரென்று கருத்து.) (௫௩)

(வ்-ம்) (க) "ஆரப்பெருந்துயரே செய்திடினும்" இத்யாதிப்படியே ஹிதபுத்யா பெரியபெருமாள் க்ருபாபலமாக துக்கங்களை யநுபவிப்பித்தருளுகிறாரென்றறிந்தே யிருந்தாலும் அந்தவந்த காலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே துடித்து, அந்த துஸ்ஸஹதையாலுண்டான விஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஶப்தங்களைச்சொ

(க) ஜ்ஞாநஸாரம்.

ல்லுமிந்த பாபசரீரத்தோடே பஹுதுக்கங்களை யநுபவித்து துக்கா வஹமான விந்தஸம்ஸாரத்தி லிருக்கஶக்யமோ? (௧) "பாவமேசெய்து பாவியானேன்" என்கிறபடியே, தேஹமதத்தாலே பாபகர்மத்தின்மார்க்கத்திலே அதுவே யாத்ரையாய் வர்த்தித்த மஹாபாபியானவென்னை ஸத்துக்களுக்காஶ்ரயணீயரா யிருக்கிற தேவர்க்கடிமையாக்கிக்கொண்டருளின ஹிதத்தைநடத்தும மாதாவும் பிதாவுமாயிருக்கிற தேவர் ஸம்பந்தத்தையறிந்த பின்பு அடியேனைச்சீக்கிரமாக விந்தஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் (௨) "ஸம்ஸாரார்ணவ" "மாந்தாரய" என்னும்படி எடுத்துக்கரையேற்றியருளவேணும். அவர்ஜநீயஸம்பந்த மடியாகவிறே, உத்தரிப்பித்த நருளுவரென்று கருத்து. (௫௩)

(அ-கை) இப்படி இவரபேக்ஷித்தபடியே, எம்பெருமானரு மிவரபேக்ஷிதமெல்லாஞ் செய்வாராக வெண்ணியிருக்க, இவர்க்கது பற்றுமல்,(௩) *ஒருபகலாயிரமூழியாய், மீளவும் அவர் தமமைப்பார்த்து, ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்கிறதேவர். நானிந்ததேஹத்தோடே இருந்து துக்கப்படாமல் என்றுதான் நலமந்த மில்லதோர் நாட்டிலேசேரும்படி ஏற்றியருளுவதென்கிறார்.

இன்னுமெத்தனைநா ளிவ்வுடம்புடனே
இருந்துநோவுபடக் கடவேனையோ
என்னையிதினின்றும் விடுவித்துநீர்
என்றுதான் திருநாட்டினு ளேற்றுவீர்
அன்னையுமத்தனு மல்லாதசுற்றமும்
ஆகியென்னை யளித்தருள்நாதனே
என்னிதத்தை யிராப்பகலின்றியே
ஏகமெண்ணு மெதிராசவள்ளலே, (௫௪)

அன்னையும் = ப்ரியத்தைப்பண்ணுகிற மாதாவும், அத்தனும் = ஹிதத்தைப்பண்ணுகிற பிதாவும், அல்லாத சுற்றமும் = மற்றும அநுகதமான அசேஷபந்துக்களுமெல்லாம், ஆகி = ஆய, எனனை = அடியேனை, அளித்தருள் = ரக்ஷித்தருளுகிற, நாதனே = ஸ்வாமீ ! என் = அடியேனுடைய, இதத்தை = இஷ்டத்தை, இராப்பகலின்றியே = இரவுபகலின்றியே, ஏகமெணணும் = ஒருபடி சிந்திக்கிற, எதிராசவள்ளலே = பரமோதாரராய்,

(௧) தி-மொ-௧-௯-௯. (௨) ஶரணாகதிகத்யம். (௩) தி-வா-௧௦-௩-௧.

யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! (தேவருக்கு ஆட்பட்டபின்பும்) இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைநாள் = எத்தனைகாலம், இவ்வுடம்புடனேயிருந்து = இந்ததேஹத்திலே யிருந்து, நோவுபடக்கடவேன் = வேதனைபடக்கடவேன, ஐயோ = அந்தோ! என்னை = அடியேனை, இதினின்றும் = பந்தகமான விந்ததேஹத்தில் நின்றும், விடுவித்து = முக்தனாம்படி பண்ணி, நீர் = தேவர், என்றுதான் = எப்போதுதான், திருநாட்டினுள் = பரமபதத்தில, ஏற்றுவீர் = ஏற்றியருளுவதீர, (இதையருளிச்செய்யவேணும்.) (௫௩)

(வ்-ம்) (௧) "அன்னையாயத்தனாய் என்னை யாண்டிடும் தன்மையான்" என்கிறபடியே, ப்ரியஹிதங்களைப்பண்ணுகிற மாதாபிதாக்களும், மற்று மநுக்தமானஸம்பந்துக்களுமெல்லாமாய் என்னை ரக்ஷித்தருளுகிற நாதனே (௨) "என்மனமேக மெண்ணுமிராப்பகலின்றியே" என்கிறபடியே, என்னுடையஹிதத்தை திவாராத்ரவிபாக (௯)மற வொருபடி சிந்திக்கிற பரமோதாரராய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௩) "உனக்காட்பட்டு மடியே னின்னு முழல்வேனோ" என்கிறபடியே தேவருக்கு சேஷபூதனானபின்பு இன்ன மெத்தனை காலமிந்ததேஹத்திலே யிருந்து வேதனைப்படக்கடவேன்? ஐயோ? அடியேனை பந்தமான விந்ததேஹத்தில் நின்றும் முக்தனாம்படி பண்ணி, என்றுதான் திருநாட்டினுள் ளேற்றியருளுவதீர்? அந்நாளுமொருநாளாமோ? வள்ளல் = ப்ரத்யுபகார ரஹிதமாக வுபகரிக்குமுதாரர். (௫௪)

(அ-கை) செய்தவம்ஸத்தில் க்ருதஜ்ஞதையும் செய்யவேண்டுமம்ஸத்தில் அபேக்ஷையு மதிகாரிக்கு வேண்டுவதொன்றாகையாலே, அந்த க்ருதஜ்ஞதாஸூசகமாக எம்பெருமானாருடைய ப்ரஸாதத்தாலே தாம் பெற்றபேறுகளை அநுஸந்தித்து வித்த (ஞ) ராயருளுகிறார்.

தென்னரங்கர் சீரருளுக்கிலக்காகப்பெற்றோம்
திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப்பெற்றோம்
மன்னியசீர்மாறன்கலை யுணவாகப்பெற்றோம்
மதுரகவிசொற்படியே நிலையாகப்பெற்றோம்

---

(௧) கண்ணி-௪ (௨) தி-வாய்-௯-௩-௭. (௩) தி-வாய்-௫-௮-௰.

முன்னைவராங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம்
முழுதுநமக்கவை பொழுதே போக்காகப்பெற்றோம்
பின்னையொன்றுதனில் நெஞ்சுபோராமற்பெற்றோம்
பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லாப் பெருமையும்பெற்றோமே.

தென்னரங்கர் = தர்ஶநீயமான கோயிலிலே "அருள்கொடுத்திட்டடியவரை யாட்கொள்வாராய்" அன்பொடு தென்திசை இலங்கைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய, சீரருளுக்கு = நிர்ஹேதுக க்ருபைக்கு, இலக்காகப்பெற்றோம் = லக்ஷ்யமாகப்பெற்றோம், திருவரங்கம் திருப்பதியே = "தென்னாடும் வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கம் திருப்பதி" என்றும் "ஆராமஞ்சூழ்ந்த வரங்கம்" என்றும் "தலையரங்கம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகில திவ்யதேச ப்ரதாநமான திருவரங்கம் திருப்பதியே இருப்பாகப்பெற்றோம் = நித்யவாஸஸ்தாநமாகப் பெற்றோம், மன்னிய சீர் = பரபக்த்யாதி கல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற, மாறன் = நம்மாழ்வாருடைய, கலை = தொண்டர்க்கமுதான வகுளபூஷண வாக் அம்ருதத்தை, உணவாகப்பெற்றோம் = அஶநமாக புசிக்கப்பெற்றோம், மதுரகவி = 'தேவுமற்றறியேன்" என்றருளிச்செய்த மதுரகவியாழ்வாருடைய, சொற்படியே = திவ்யஸூக்திபடியே, நிலையாகப்பெற்றோம் = "யதீந்த்ரமேவ நீரந்த்ரம் நிஷேவே தைவதம்பரம்" என்றும், "உன்னையொழியவொரு தெய்வமற்றறியா மன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பி தன்னிலையை" என்றும், நாமும் நம்முடையாரும் பேசும்படியான சரமபர்வ நிஷ்டையே நிஷ்டையாகப்பெற்றோம், முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம் = தத்ப்ரதிபாதகங்களான நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்ய ஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை ஆந்தரமாக அநுஸந்திக்கப் பெற்றோம், முழுதும் நமக்கவைபொழுதே போக்காகப்பெற்றோம் = அதில் ஆதராதிசயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொன்றில் பொழுதுபோக்காகாமல் முழுதும் அவற்றையே காலக்ஷேபமாகப் பெற்றோம், பின்னை = இப்படியான அநந்தரம், ஒன்றுதனில் = இதர க்ரந்தங்களிலொன்றிலும், நெஞ்சுபோராமல் பெற்றோம் = மநஸ்ஸு சலியாமல் இதிலே ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி யிருக்கப்பெற்றோம், பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லா = இதெல்லாமொருதட்டும் தானொரு தட்டுமாயிருக்குமதாய், "இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்ற மறிந்துவுகந்திருக்கையும்" என்னும்படி அரிதாயிருப்பதான பரோச்ராயங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத, பெருமையும் பெற்றோமே = மஹத்த்வத்தையும் லபித்தோமே? இதொரு மஹாலாபமிருந்தபடியே! என்று வியந்தருளுகிறார் (உள்ளுதல் = விசாரித்தல்.) (௫௫)

(வ-ம்) தர்ஸநீயமானகோயிலிலே (க)* அருள்கொடுத்திட்டடியவரையாட்கொள்வாராய் (உ)* அன்பொடு தென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய நிர்ஹேதுககிருபைக்கு லக்ஷ்யமாகப்பெற்றோம்; (ங) "தென்னாடும் வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கந்திருப்பதி" என்றும், (ச) "ஆராமஞ் சூழ்ந்தவரங்கம்" என்றும், (ரு) "தலையரங்கம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேசப்ரதாநமான திருவரங்கந்திருப்பதியே, நித்யமாக வாஸஸ்தானமாகப் பெற்றோம்; பரபக்த்யாதிகல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற வாழ்வாருடைய தொண்டர்க்கமுதான வகுளபூஷணவாகம்ருதத்தை அசநமாக புஜிக்கப்பெற்றோம்.

(சு) "தேவுமற்றறியேன்" என்கையாலே, அவர்களைச் சிரித்திருப்பாரென்னும்படியான மதுரகவிகளுடைய திவ்யஸூக்திப்படியே 'యస్మిందృఢైవ నిరంధ్రా నిష్ఠాదైవతం పరమ్-யதீந்த்ரமேவ நீரந்த்ரம் நிஷேவே தைவதம்பரம்" (எ) "உன்னையொழிய ஒருதெய்வம் மற்றறியாமன்னுபுகழ்சேர்வடுகநம்பி தன்னிலைமை" என்றும், நாமும் நம்முடையாரும் பேசும்படியான சரமபர்வநிஷ்டையே நிஷ்டையாகப் பெற்றோம். தத்ப்ரதிபாதகங்களான நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்யஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை (அ) "நெஞ்சு தன்னால் தேறலுமாம்" என்னும்படி மேலெழவன்றிக்கே ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப் பெறறோம்; அதிலாதராதிசயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொன்றில் பொழுதுபோக்காமல் முழுது மவற்றையே காலக்ஷேபமாகப்பெற்றோம். இப்படியானவநந்தரம் ததிதரக்ரந்தங்களி லொன்றிலும் மநஸ்ஸு சலியாமல் இதிலே ப்ரதிஷ்டிதமாம்படியிருக்கப் பெற்றோம். இதெல்லாமொருதட்டும், தானொருதட்டுமா யிருக்குமதாய், (கூ) "இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமறிந்துகந்திருக்கையும்" என்னும்படி அரிதாயிருப்பதான பரோச்ராயங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொருமஹாலாபம் இருந்தபடியே!; உள்ளுதல்=விசாரித்தல். (ருரு)

(க) பெரி-தி-ரு-கூ-ங. (உ) பெரு-தி-க-க0 (ங) பெரி-தி-ரு-கூ-கக.
(ச) சிறியதிரு-ம0. (ரு) உ-திருவ-எ0. (சு) கண்ணி-உ
(எ) கக. (அ) உபதேச ர. (கூ) முமுக்ஷுப்படி-உ.

(அ-கை) "மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்" என்று தம்முடைய நிலையை வெளியிடாநின்றுகொண்டு அதுக்கநு ரூபமாக வவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷிக்கிறார்.

> உன்றனபிமானமே யுத்தாரக மென்று
> சிந்தைதெளிந்திருக்கச் செய்தநீ—அந்தோ
> எதிராசா, நோய்களாலென்னை நலக்காமல்
> சதிராக நின்திருத்தாள் தா. (௫௬)

எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்றன் அபிமானமே உத்தாரகமென்று = ("ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்" என்கிறபடியே) தேவருடைய அபிமானமே யிவ்வாத்மாவுக் குத்தாரகமென்று, சிந்தை தெளிந்திருக்கச்செய்தநீ = "தெளிவுற்ற சிந்தையா" என்கிறபடியே, மநஸ்ஸு நிர்மலமாய் தந்நிஷ்டனாயிருக்கும்படி பண்ணியிருக்கும்படி உபகரித்தருளின தேவர், அந்தோ = ஐயோ! நோய்களால் = வேதனைகளால், என்னை = அடியேனை, நலக்காமல் = பாதியாமல், சதிராக = ஸாமர்த்தியமாக, நின் திருத்தாள் = தேவர் திருவடிகளை, தா = ப்ரஸாதித் தருளவேணும். (௫௬)

(வ்-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! "ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்" என்கிறபடியே, தேவருடைய அபிமானமே இவ்வாத்மாவுக்குத்தாரகமென்று (க) "தெளிவுற்ற சிந்தையர்" என்கிறபடியே, மநஃப்ரஸாதமுண்டாய், தந்நிஷ்டராயிருக்கும்படி பண்ணி உபகரித்தருளினதேவர், அய்யோ! வேதனைகளாலடியேனை நலக்கேடுபண்ணாமல் (உ) "సుఖేనేమాం ప్రకృతిం స్థూలసూక్ష్మరూపాం విసృజ్య-ஸுகே நேமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய" என்கிறபடியே, ஸாமர்த்த்யமாக (௩) "உன்பதயுகமா மேர்கொண்டவீடு" என்கிறபடியே தேவர் திருவடிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும். சதிர் = விரகு: (௫௬)

(அ-கை) இப்படி நீர்சொல்லுகிற நிர்ப்பந்தமெல்லாங்கேட்டு, நாம் உம் கார்யஞ்செய்கைக்கு எந்த ஸம்பந்தப்ராபல்யங்கொண்டு தடருகிறீரென்ன, பிள்ளை திருவடிகளையாச்ரயித்த ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தாலே யொருவஸ்துவென்றபிமானித்து அடியேனுடை

(க) திருவாய்-எ-ரு-௪க. (உ) ஸாரணாகதிகத்யம். (௩) இராமா-நூ-

அபராதம் பாராததேவர் (க) "ஸம்ஸார ஶூல ஸ்ரீவிஷ்ணு க்ருபயா பரயா பவபயஜ்வர ஸ்ருணு ஸ்ரீமந் க்ருபயா பரயா த்வ" என்கிறபடியே, அடியேனுடைய முக்த (௧) ஜல்பிதத்தைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்டருளவேணுமென்கிறார்.

> தேசிகர்கள்போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
> வாசமலர்த்தாளடைந்த வத்துவென்று—நேசத்தால்
> என் பிழைகள்காணு தெதிராசரே யடியேன்
> புன்பகர்வைக் கேளும் பொறுத்து. (௫௭)

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = தேசிககுல கூடஸ்தராய் ஆழ்வாருடைய அசேஷ வ்ருத்தியிலும் அந்விதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டு போருகையாலே, "செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி" என்று, ஆசார்யர்களாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்ம்யத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, வாசமலர்த்தாளடைந்த = ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய யுக்தமான திருவடிகளை யாஶ்ரயித்த, வத்துவென்று = சேஷத்வாஶ்ரயமான வஸ்துவென்கிற, நேசத்தால் = ஸ்நேஹத்தாலே, என்பிழைகள்காணு = அடியேனுடைய அபராதங்களை தர்ஶியாதே, (அதில் அவிஜ்ஞாதாவா யிருக்கிற) எதிராசரே = எம்பெருமானாரே! அடியேன் = அடியேனுடைய, புன்பகர்வை = அல்பவார்த்தைகளை, பொறுத்து = சீறுமல் ஸஹித்து, கேளும் = ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (௫௭)

(வ்-ம்) தேசிககுலகூடஸ்தரான வாழ்வாருடைய வஶேஷவ்ருத்தியிலு மந்விதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டுபோருகையாலே, "செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி" என்று ஆசார்யர்களாலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையரானபிள்ளையுடைய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யயுக்தமான திருவடிகளை யாஶ்ரயித்த ஶேஷத்வாஶ்ரயமான வஸ்துவென்கிற ஸ்நேஹத்தாலே அடியேனுடைய வபராதங்களை தர்ஶியாதே, அதில் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற தேவர் அடியேனுடைய தோஷயுக்தமான முக்த(௧)ஜல்பிதத்தைச் சீறுமல் ஸஹித்து நின்று ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (௫௭)

(அ-கை) "திருவாய்மொழிப்பிள்ளைவாசமலர்த் தாளடைந்தவ தது" என்கிறமாத்திரமேயோ? அவராலே லப்தஜ்ஞாநனுமெனக்கு த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞாந மில்லையோ வென்கிறார்.

எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால்
உன்றனுறவை யுணர்த்தியபின்—இந்தவுயிர்க்
கெல்லாவுறவும் நீயென்றே யெதிராசா
நில்லாத துண்டோ வென்னெஞ்சு. (௫௮)

எந்தை — "திருமந்த்ரம் மாதாவும், பிதாவாசார்யனு மென்றருளிச் செய்வர்கள்" என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான. திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, இன்னருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, உன்றனுறவை = தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவித பந்துத்வத்தையும், உணர்த்தியபின் = அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணி ரக்ஷித்தருளின வநந்தரம், இந்தவுயிர்க்கு = இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த வாத்மாவுக்கு, எல்லாவுறவும் = மந்த்ர ப்ரதிபாத்யமான நவவிதஸம்பந்தமும், நீயென்றே = தேவரென்றே, (அத்யவஸித்து) எதிராசா = எம்பெருமானாரே! என்னெஞ்சு = அடியேனுடைய மநஸ்ஸு, நில்லாததுண்டோ? = நிலைநில்லாதே யிருக்குமதுண்டோ? "தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ்செல்வ மென்றனுக்கு நீயே" என்றும், "அல்லாதசுற்றமுமாகி" என்று மன்றோ விருப்பது? (௫௮).

(வ்-ம்) "திருமந்த்ரம் மாதாவும், பிதா ஆசார்யனுமென்றருளிச் செய்வர்கள்" என்கிறபடியே எனக்கு ஜநகரான திருவாய்மொழிப் பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தையும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ணி ரக்ஷித்தருளின வநந்தரம் இப்படி யுண்டானஸம்பந்தத்தை யறிந்த விந்த வாத்மாவுக்கு மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான நவவிதஸம்பந்தமும் தேவரென்று அத்யவஸித்து அதில் நிலைநில்லாதே இருக்குமதுண்டோ என்னுடைய மநஸ்ஸு; "தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ் செல்வமென்றனக்கு நீயே" என்றும், "அல்லாதசுற்றமுமாகி" என்று மன்றோ விருப்பது. (௫௮)

[illegible]ப்படி தேஹத்தி இருள்[illegible]களில் ஸம்ப[illegible] [illegible]வைக்[illegible] பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டுவந்து முக[illegible] [illegible] பண்ணி தேஹவிமோசனம் [illegible] [illegible]யை [illegible]ளிச்செய் வேறுமென்கிறார்.

[illegible]திருவரங்க ரேரார்கருடன்மேல்
வந்து முகங்காட்டி வழிநடத்த—சிந்தைசெய்திப்
பொல்லா வுடம்புதனைப் போக்குவதெந்நாள்கொலோ
சொல்லா யெதிராசா சூழ்ந்து. (ருசு)

எந்தை = அடியேனுக்குத் தந்தையும் தாயுமான. திருவரங்கர் = கோயிலையிட்டு இருக்கும்படியான பெரியபெருமாள், ஏரார்கருடன்மேல் = அழகுநிறைந்த பெரியதிருவடியின்மேல், வந்து = எழுந்தருளி, முகங்காட்டி = (சரீரம் விடுகிற ஸமயத்திலே அடியேனுக் கபேக்ஷிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், முறுவலையுடைத்தான திருமுகமண்டலத்தையுங்காட்டி, வழிநடத்த = அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே நடத்திக்கொண்டுபோக, சிந்தை செய்து = ஸங்கல்பித்தருளி, இப்பொல்லா வுடம்புதனை = இந்த ஹேயமான தேஹந்தன்னை, போக்குவ தெந்நாள்கொலோ = தேவர்க்காகப் போக்கி யருளுவதெந்நாளோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! சூழ்ந்து = (அத்தை நான் பெறியிருக்கும்படி) விசாரித்து, சொல்லாய் = அருளிச்செய்தருளீர்.

(வ-ம்) எனக்குத்தந்தையும் தாயுமாவாராய கோயிலையிட்டுத் திருப்பிக்கும்படியான பெரியபெருமாள், (க) *அஞ்சிறைப்புள்பாகரான வாகாரந்தோன்ற ஸௌந்தர்யாதிகளால் மிக்கிருக்கிற பெரியதிருவடிமேல்கொண் டெழுந்தருளி ஶரீரவியோகஸமயத்திலே எனக்கபேக்ஷிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், (உ) "நல்கதிர் முத்தவெண் [illegible]கைச்செய்யவாய்" என்று முறுவலையுடைத்தான ஒளிமதிசேர் திருமுகத்தையுங்காட்டி, [illegible] (ங) * ஆறுஞ்சேதுறையு [illegible]னுதாம் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே கொண்டுபோய்

(க) திருமொ. (உ) பெரு-தி-உ-எ. (ங) தி-மொ.

[illegible]யாமி'' [illegible]பே [illegible] (௰)
[illegible]ன் [illegible]ந்தர்ந்தென் [illegible]யோ'' [illegible]டியே அதுக் [illegible] [illegible] [illegible] போக்யதையுவு [illegible]; அ[illegible] நான [illegible]றிருக்கும்படி விசாரித்[illegible]செய்தருளீர். (௰) "[illegible] [illegible] சதுர்த்த[illegible] வர்ஷே" என்று நாளவதிபிட்டு, பின்பு (௪) [illegible] [illegible]- ஆ[illegible]ம் ஹ்ருஷ்ட:'' என்று [illegible]யிருக் [illegible]ப்பேலே அது கொண்டு நான் ஹ்ருஷ்டனாய் இருக்கலாய்[illegible] அன்றிக்கே சூழ்க்கென்கிறது-பெரியபெருமாள் *அவாவறச்சூழ்[illegible]படியாகவுமாம். (௫) "சொல்லு நீயாமறியச்சூழ்ந்து" என்கிறவிடத்துக்கு விசாரித்தென்றிறே வ்யாக்யானம் பண்ணினார்கள். (௫௧)

(அ-கை) இனி நம்பேற்றுக்கு நாம் தாம் த்வரிக்கவேணுமோ? பெரியபெருமாள் எம்பெருமானாருக்குப் பண்ணியருளின பேறுகளெல்லாம் அவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடைய நமக்கு தா (௬) யப்ராப்தமாயிருப்பதொன்றன்றோவென்று அத்தைத் தாம் பெற்றாராகத் திருவுள்ளத்தோடேகூடி ப்ரீதராயருளுகிறார்.

இந்தவரங்கத் தினிதிரு நீ யென்றரங்கர்
எந்தையெதிராசர்க்கீந்தவரம்—சிந்தைசெய்யில்
நம்மதன்றோநெஞ்சமே நற்றாதைசொம்புதல்வர்
தம்மதன்றோ தாயமுறைதான்.

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

அரங்கர்=பெரியபெருமாள், இந்த வரங்கத்து=இந்தக் கோயிலிலே இனிதிருநீயென்று=("ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ") என்கிறபடியே [illegible]மாகவிருமென்று, எந்தை யெதிராசர்க்கு=அடியேனுக்கு [illegible] எம்பெருமானார்க்கு, ஈந்தவரம்=ப்ரஸாதித்தருளின வரத்தை, சிந்தைசெய்யில்=விசாரிக்குமளவில், நெஞ்சமே=மநஸ்ஸே, நம்மதன்றோ=நம்முடைய

(௪) வராஹசரமம். (௫) தி-வாய்-௫-அ-௬. (௬) ரா-அயோ[illegible]

[illegible] (அப்படிப்பெண்ணில்) [illegible] நிருபாதிகபிதாவானவனுடைய, சொம் = சொத்துக்கு [illegible] (ஸ்வ) [illegible]ப்ராப்தியாலே, புத்ரனுடைமைதன்றோ = புத்ரனுக்கானதன்றோ [illegible]? (ஆகையாலே நம்) ப்ராப்திக்கு நாமே யத்னிக்கவேண்டா; எல்லாம் [illegible] [illegible] [illegible]கிறதீ இனி [illegible] [illegible] ஸ்தபராயிருக்குமத்தனை.

[illegible]கவித்தால் உபயவிபூத்யைச்வர்யத்தையும் பெரியபெருமாளாலே பெற்றுடையராய், [illegible]த்தாலே "ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமார்க்க [illegible]"மாய், ப்ரபந்ந ஜநகூடஸ்தராயிருக்கிற எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆச்சார்யமாக, யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர் பண்ணியருளின ப்ராப்ய [illegible]த்தினை, அவரபிமாநாந்தர்ப்பூத செல்லார்க்கும், அத்தாலே எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று நித்யவிபூதியான பரமபதத்திலே நிரந்தரபகவதநுபவகைங்கர்ய நிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்ற [illegible]அர்த்தஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டிற்றாயிற்று. (கூ0)

(வ்-ம்)(க) "ద్వయమర్థానుసన్ధానేనసహ సదైవంవక్తా యావచ్ఛరీరపాతమ [illegible] శ్రీరఙ్గే సుఖమాస్వ-த்வய மர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹஸதைவம் வக்தா, யாவச்சரீரபாதமத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்றருளிச்செய்து, அநந்தரம், "శరీరపాతసమయేతు ஸரீரபாத ஸமயேது" [illegible] [illegible] [illegible] కేవలం మదీయయైవదయయా [illegible] నిత్యకిఙ్కరోభవిష్యసి, మా తే భూదత్ర సంశయః-ఇతి మయైవహ్యుక్తమ్- [illegible] [illegible] తత్త్వతో మత్ జ్ఞానదర్శనప్రాప్తిషు నిస్సంశయస్సుఖమాస్స్వ-நித்யகிங்கரோ பவிஷ்யஸி, மாதே பூதத்ர ஸம்ஶய:-இதி மயைவஹ்யுக்தம்-அத [illegible]த்வதோமத்ஜ்ஞாநதர்ஶந ப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ஸுகமாஸ்வ" என்று மளவாக தேஹபாதந்தொடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டானபேறுகளெல்லாம், நாமே தலைக்கட்டித்தருகிறோமென்று, பெரியபெருமாள் நமக்கு ஜநகரான எம்பெருமானார்க்கு வழங்கியருளினவர்த்தை நிரூபிக்கில், அவர்க்கவர் ஜநியரான நம்மதன்றோ பரமல்லவே?

அதெப்படி யென்னில்,-நிருபாதிகபிதாவானவன்ஸ்வத்தாய ப்ராப்தியாலே புத்திரனுக்காயே யன்றோவிருப்பது? ஆகையாலே நம்ப்ராப்திக்கு நாமே யத்னிக்கவேண்டா; எல்லாம் [illegible] [illegible]யன்றோ யிருக்கிறது? இனி அவரிடத்திலே ந்யஸ்தபரராயிருக்கு மத்தனை

(க) ஶரணாகதிகத்யம்.

தன். ஆகையால் உபயவிபூதி ஐச்வர்யத்தையும் பெரியபெருமா ளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே அஸ்மதாதிகளுக்குப்ராப்யமான ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமாகத்தாயிபாய், ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தராயிருக்கிற வெம்பெருமானார்திருவடிகளிலே ருசியாயும், யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர்பண்ணியருளின ப்ரார்த்தனையாலே, அபிமாநாந்தர்ப்பூதரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று, நித்யவிபூதியிலே நிரந்தரபகவதநுபவ கைங்கர்யநிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்ற வர்த்தஞ்சொல்லித் தலைக் கட்டிற்றாயிற்று.

எதிராசா! எதிராசா! என்று ஸம்போதிக்கிறது தலையிலே தமக்கு அவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாகையாலும், "யஸ்யஸ்ம்ருத்ய ச-யதயப்ரஸாத்தஸந்தவா:" என்கிறபடியே யதிகளுக்கு நாதனாகையாலும், அத்தையடிக்கடி யாதரித்தருளிச்செய்கிறார்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திப்ரபந்தவ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

மஹாமஹோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

[illegible]

மணவாளமாமுனிகள் வாழித்திருநாமம்;

இப்புவியிலரங்கேசர்க் கீடளித்தான்வாழியே
எழில்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிணையடியோன்வாழியே
ஐப்பசியில் திருமூலத் தவதரித்தான்வாழியே
அரவரசப்பெருஞ்சோதி யனந்தனென்றும் வாழியே
எப்பொழுதும் ஸ்ரீசைலமேத்தவந்தோன் வாழியே
ஏராருமெதிராச ரெனவுதித்தான் வாழியே
முப்புரிநூல் மணிவடமும் முக்கோல் தரித்தான் வாழியே
மூதரியமணவாள மாமுனிவன்வாழியே.

நாள்பாட்டு.

செந்தமிழ்வேதியர் சிந்தைதெளிந்து சிறந்துமகிழ்ந்திடுநாள்
சீருலகாரியர் செய்தருணற்கலை தேசுபொலிந்திடுநாள்
மந்தமதிப்புவி மானிடர்தங்களை வானிலுயர்த்திடுநாள்
மாசறுஞானியர் சேரெதிராசர்தம் வாழ்வுமுளைத்திடுநாள்
கந்தமலர்ப்பொழில் சூழ்குருகாதிபன் கலைகள் விளங்கிடுநாள்
காரமர்மேனி யரங்கநகர்க்கிறை கண்கள் களித்திடுநாள்
அந்தமில்சீர் மணவாளமுனிப்பர னவதாரஞ் செய்திடுநாள்
அழகுதிகழ்ந்திடு மைப்பசியிற் றிருமூலத் தனிநாளே.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

నిఖిలజగదుజ్జీవనావతీర్ణ

శ్రీభగవద్రామానుజ విరచితం

966 (7367)

గద్యత్రయమ్

ఇతఱ్కు

శ్రీ శ్రుతప్రకాశికా భట్టరరుళిచ్చెయ్త

సంస్కృత వ్యాఖ్యానముమ్,

పరమకారుణికరాన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై అరుళిచ్చెయ్త

మణిప్రవాళ వ్యాఖ్యానముమ్,

శ్రీవేదాన్తాచార్యరరుళిచ్చెయ్త

సంస్కృత వ్యాఖ్యానముమ్,

శ్రీవైష్ణవ గ్రన్థ ముద్రాపకసభా పణ్డితరాన

పు. తిరువేఙ్కటాచార్యరాల్

నన్రాక ప్పరిశోధిక్కప్పట్టు,

క. అళ్వారయ్యాచార్టియారాల్,

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపక సభైయార్ మూలమాక

నళనామ సంవత్సరత్తిల్

కాఞ్చీపురం

శ్రీనివాస ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిడప్పట్టతు.

విజయతేతమామ్.

Title page only Printed at the Sreenikathanum Press, Madras.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్.)

ఈసభలో తెనుఁగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రన్థములు,

రూ. అ. పై.

౧. రామచరమశ్లోకము ౦-౧-౬
౨. భారతాది తనిశ్లోకము ౦-౨-౬
౩. శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము) ౦-౯-౦
౪. దుష్కరశ్లోకటిప్పణి ౦-౨-౬
౫. ముదల్ (తిరువన్దాది) వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రతిపదసహితము ౦-౧౦-౦
౬. రెండో తిరువన్దాది ౦-౬-౦
౭. మూడో డిటో ౦-౬-౦
౮. నాల్గవ డిటో ౦-౭-౦
౯. తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉక్త ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము) ౨-౪-౦
౧౦. తిరువాశిరియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము) ౦-౩-౦
౧౧. పెరియతిరువందాది ౦-౭-౦
౧౨. తిరువెళ్లుకూత్తిరుక్కై ౦-౨-౦
౧౩. శిఱియతిరుమడల్ ౦-౫-౦
౧౪. పెరియతిరుమడల్ ౦-౭-౬
౧౫. శ్రీవచనభూషణమ్ ౧-౧౨-౬
౧౬. శరణశబ్దార్థవిచారమ్ ౦-౨-౦
౧౭. ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్ ౦-౧-౦
౧౮. నామమాహాత్మ్యభాష్యమ్ ౦-౨-౬
౧౯. ఇరామానుశనూత్తన్దాది ౧-౧౨-౦
౨౦. యమకరత్నాకరమ్ ౨-౧౧-౦
౨౧. తిరుప్పల్లాణ్డు ౦-౭-౬

రూ. అ. పై.

౨౨. తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్బదసహితమ్ ౧-౫-౬
౨౩. దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్ ౨-౦-౦
౨౪. తత్త్వసఙ్గ్రహమ్ ౦-౨-౦
౨౫. గురుపరమ్పరాప్రభావమ్ ౨-౧-౦
౨౬. యతీన్ద్రప్రవణప్రభావమ్ ౦-౧౨-౬
౨౭. తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్ ౦-౧౩-౦
౨౮. ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రమాణత్తిరట్టు సహితమ్ ౧-౬-౬
౨౯. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 1st ౧-౮-౦
౩౦. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 2nd ౦-౯-౦
౩౧. పరన్దరహస్యమ్ ౦-౮-౦
౩౨ సమ్ప్రదాయ అకరాతి ౧-౧౩-౦
౩౩. చతుశ్శ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్ ౦-౬-౬
౩౪. నాచ్చియార్ తిరుమొళి ౧-౧౦-౬
౩౫. చరమశ్లోకటిప్పణి ౧-౮-౬
౩౬. స్తోత్రరత్నవ్యాఖ్యానమ్ ౦-౭-౬
౩౭. పెరుమాళ్ తిరుమొళి ౦-౧౨-౬
౩౮. తిరుప్పావై ఆఱాయిరప్పడి ౧-౮-౦
౩౯. కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్ ౦-౧౫-౬
గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం

పైకనుపఱిచిన గ్రన్థములకన్నిటికిని బైణ్డుచార్జి ప్రత్యేకము.

ఇట్లు,

మ. తిరువేఙ్గడముడయానయ్య,
కార్యదర్శి ధనాధికారి,
నెం. ౩౧. వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

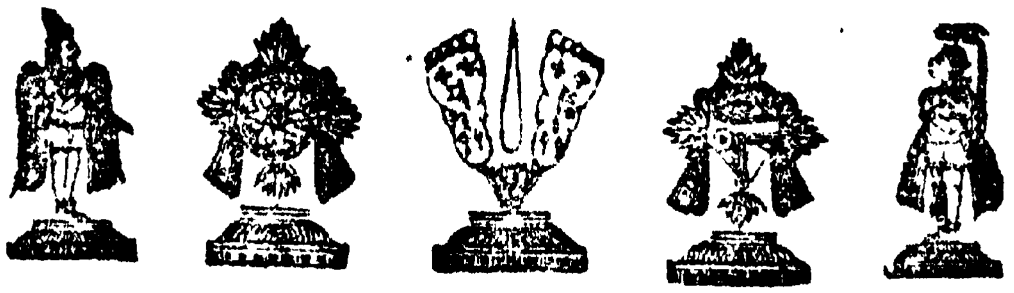

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பரகாலார்யரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

பரகால நல்லான்.

అస్మద్గురుం నమస్కృత్య వక్ష్యే సౌమ్యవరేశ్వరమ్ ।
రహస్యత్రయసారార్థం యథామతి యథాశ్రుతమ్ ॥.

அஸ்மத்குரும் நமஸ்க்ருத்ய வக்ஷ்யே ஸௌம்யவரேஶ்வரம் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தம் யதாமதி யதாஶ்ருதம் ॥

அவதாரிகை.

(௧) "స్వత్వమాత్మని సంజాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్—ஸ்வத்வமாத்ம நிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்" (௨) "జ్ఞానానందమయస్త్వాత్మా శేషో హి పరమాత్మనః—ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந:" (௩) "దాసభూతాః స్వతస్సర్వే—தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ் ஸர்வே" (௪) "దాసోహం వాసుదేవస్య—தாஸோஹம் வாஸுதேவஸ்ய" (௫) "యస్యాస్మి—யஸ்யாஸ்மி" (௬) "పరవానస్మి—பரவாநஸ்மி" என்றும், (௭) "குலதொலடியேன்" (௮) "தொல்லடிமைவழிவரும் தொண்டர்" (௯) "அடியேன்நான்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற படியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாக பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதராய் நித்ய நிர்மல ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபராய் நிரதிஶயாநந்தாநுபவ யோக்யரா யிருக்கிற வாத்மாக்கள்,

---

(௧)
(௨)
(௩) ஹாரீதஸ்ம்ருதி
(௪)
(௫) யஜு-௨-௮-௩-௭
(௬) ரா-ஆ-௧௫-௭
(௭) தி-வாய-௬-௧௦-௧
(௮) தி-வாய்-௯-௨
(௯) தி-மொ-௧௧-௮-௮

(க) "அநாதி³ மாயயா ஸுப்த:—அநாதிமாயயாஸுப்த:" என்றும்,
(உ) "மூதாவியில் தடுமாறுமுயிர்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே,
அநாத்யசித் ஸம்பந்தத்தாலே அபி (ரி) பூதராய், அத்தாலே திரோ
ஹிதஸ்வப்ரகாசராய், ஸ்வஸ்வரூபமென்ன, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான
பரஸ்வரூபமென்ன, ததநுரூபமான பலஸ்வரூபமென்ன, உபயாநு
ரூபமான உபாயஸ்வரூபமென்ன இவற்றிலொரு ஜ்ஞாநமின்றிக்கே,
இந்த ஜ்ஞாநாநுகுணமான ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதிகளான ஆத்ம
குணங்களாலும் விஹீநராய், ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வத்வபாரதந்த்ர்யங்
களை அழியமாறி, ஈஶ்வரனுடையதான ஸ்வாமித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்
களை ஆரோபித்துக்கொண்டு, அஹம் புத்திவிஷயமாய் ஜ்ஞாநாநந்த
மயமான ஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்த தூரஸ்தமாய், இதம் புத்தி
விஷயமாய் மாம்ஸாஸ்ருகாதிமயமான தேஹத்தைத் தானாகநினைத்
து, அந்த தேஹமடியாக உத்பந்நரான புத்ரமித்ராதி விஷயாஸக்த
மநாக்களாய், தத்தத்க்லேஶவிஷயமான நிரர்த்தக சிந்தநத்தாலே
பரிதப்தஹ்ருதயராய், ஸ்வஹித விசாரவிமுகராய், அப்ரதிக்ரியமான
ஆதி (தி) வ்யாதிகளாலும், இஷ்டாநிஷ்டவியோக ஸம்யோகங்க
ளாலும், ஸ்வேஷ்டவிகா (ஸா) தங்களாலும் நிர்விண்ணஹ்ருதய
ராய், அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகது:க்கமிஶ்ரமாய் அநர்த்
தோதர்க்கமாய், அப்ராப்தமாய், அபவர்க்க விரோதியாயிருக்கிற
ஸம்ஸாரஸுகத்திலே ஸங்கத்தைப்பண்ணி அதினுடைய அலாபத்
திலும் அநாதிவாஸநாதார்ட்ட்யத்தாலே விடுகைக்கு அஶக்தராய்,
இப்படி அநந்தது:க்கபாஜநமாய் அநாதிபாபவாஸநாமஹார்ணவ
கார்யமான ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே மக்நராய், அநாத்யவித்யா
ஸஞ்சிதமாய் அவிகட வரிதான கர்மபாஶத்தாலே ப்ரக்ர (க்ரு) தித
ராய், அநாகதாநந்தகாலம் கூடினாலும் அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாய
ராய் அதோபூதராய்க்கொண்டு ப்ரமியாநிற்பர்கள்.

அநந்தரம், (ங) "யதோ வா இமாநி பூ⁴தாநி ஜாயந்தே—யதோவா இமா
நிபூதாநிஜாயந்தே" (ச) "யோ ப்³ரஹ்மாணம் வித³தா⁴தி பூர்வம்—யோப்ரஹ்மா
ணம்விததாதிபூர்வம்" என்றும், (ரு) "ஸர்வகாரணகாரணே—ஸர்வகார

(க)
(உ) திருவிரு-௯௫
(ங) தை-ப்ருகு-௧
(ச) ஶ்வே-௬-௧௮
(ரு) வி-பு-௯

ணாகாரணே" என்றும், (௧) "நான்முகனை முழுத்த நீருலகெல்லாம் படையென்று முதல்படைத்தாய்" என்றும், (௨) "முதல் தனிவித்தேயோ?" (௩) "வேர்முதலாய்வித்தாய்" (௪) "உலகம்படைத்தவன்" (௫) "உலகுக்கோர் தனியப்பன்" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரணபூதனும்,

(௬) "యేనజాతానిజీవన్తి-யேநஜாதாநிஜீவந்தி" (௭) "యోవేదాంశ్చ ప్రహిణోతితస్మై-யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்றும், (௮) "నహిపాలనసామర్థ్య మృతేసర్వేశ్వరంహరిమ్ - நஹிபாலநஸாமர்த்ய ம்ருதேஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்" (௯) "సనమ్పాదాంసమాహర్తవిపదాంవినివర్తనే। సమర్థోద్కశ్యతేకశ్చిత్తం వినాపురుషోత్తమమ్ - ஸம்பதாம்ஸமாஹர்த்தே விபதாம்விநிவர்த்தநே। ஸமர்த்தோத்ருஶ்யதேகஶ்சித்தம்விநா புருஷோத்தமம்" என்றும் (௧௦) "மூவுலகை யொருங்காகவளிப்பாய்" என்றும், (௧௧) "வென்றி மூவுலகளித்துழலுவான்" (௧௨) "எங்குமளிக்கின்ற வாயன்மாயோன்" என்றுமித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வரக்ஷகனும்,

(௧௩) "పతింవిశ్వస్యాత్మేశ్వరమ్—பதிம்விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" (௧௪) "ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః— ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:" (௧௫) "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిణే-அஶேஷசிதசித்வஸ்துஶேஷிணே" (௧௬) "అఖిలజగత్స్వామిన్, అస్మత్స్వామిన్. శ్రీమన్నారాయణ— அகிலஜகத்ஸ்வாமிந், அஸ்மத்ஸ்வாமிந், ஸ்ரீமந்நாராயண" என்றும். (௧௭) "దాసోహం కమలానాథ-தாஸோஹம்கமலாநாத" என்றும் (௧௮) "திருவுடையடிகள்" (௧௯) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶேஷியாய்,

(௧) தி-வாய்-௩-௧-௭ (௧௦) தி-வாய்-௩-௧-௫
(௨) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௬ (௧௧) தி-வாய்-௧௦-௧-௩
(௩) தி-வாய்-௨-௮-௧௦ (௧௨) தி-வாய்-௬-௬-௨
(௪) (௧௩) தை-நா
(௫) தி-வாய்-௮-௧-௧௧ (௧௪) ஶ்வே-௬-௧௬
(௬) தை-ப்ருகு (௧௫) வேதார்த்தஸங்
(௭) ஶ்வே-௬-௧௮ (௧௬) கத்யத்ரயம்
(௮) வி-பு-௧-௨௨-௨௧ (௧௭)
(௯) (௧௮) தி-வாய்-௯-௩-௮ (௧௯) தி-வாய்-௯-௩-௧

(௧) "తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే—தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வை ஶரண மஹம்ப்ரபத்யே" (௨) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మ-ந்யாஸ இதிப்ராஹ்ம" (௨) "న్యాస ఇత్యాహుర్మనీషిణో బ్రహ్మాణమ్-ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷிணோப்ராஹ்மாணம்" (௩) "శరణ్యం శరణం యాతాః-ஶரண்யம்ஶரணம்யாதா:" (௪) "సర్వలోకశరణ్యాయ-ஸர்வலோகஶரண்யாய" என்றும், (௫) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (௬) "சரணமாகும தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்," (௭) "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்" (௮) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" என்று இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அகில ஜகதுபாய பூதனாய்,

(௯) "యస్మిన్విశ్వాభువనానితస్థుః-யஸ்மிந்விஶ்வாபுவநாநிதஸ்து:" (௧௦) "యస్యాం ఉదయుతాయుతాంశాంశే విశ్వశక్తిరియం స్థితా-யஸ்யாயுதாயுதாம் ஶாம்ஶேவிஶ்வஶக்திரியம்ஸ்திதா" (௧௧) "అఖిలాధారః పరమాత్మా-அகிலாதார:பரமாத்மா" (௧௨) "నిఖిలజగదాధార-நிகிலஜகதாதார" (௧௩) "మయిసర్వమిదంప్రోతమ్- மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம்" இத்யாதிப்படியே அகிலஜகத்துக்கும் ஆதாரபூதனாய், (௧௫) "తత్సర్వంవ్యాప్యనారాయణస్స్థితః-தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" (௧௪) "ఆత్మాహివిష్ణుస్సకలస్యజన్తోః - ஆத்மாஹிவிஷ்ணுஸ்ஸகலஸ்யஜந்தோ:" (௯) "తేనేదం పూర్ణంపురుషేణసర్వమ్-தேநேதம்பூர்ணம்புருஷேணஸர்வம்" (௧௬) "సర్వంనారాయణాత్మకమ్-ஸர்வம்நாராயணாத்மகம்" (௧௭) "ஒருயிரேயோ உலகங்கட்கெல்லாம்" (௧௮) "எல்லாப்பொருள்கட்குமருவாகிய"

---

(௧) ஶ்வே-௬-௧௮
(௨) தை-௩
(௩) ரா-யு-௯௪-௧௭
(௪) ரா-யு-௧௭
(௫) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧
(௬) தி-வாய்-௯-௧௦-௫
(௭) தி-வாய்-௯-௧-௧௦
(௮) தி-வாய்-௫-௮-௧௧
(௯) தை-௩
(௧௦) வி-பு-௧-௯-௫௩
(௧௧)
(௧௨) தத்யத்ரய
(௧௩) கீதை-௭-௭
(௧௪) ஸுதை-௩-௧௧
(௧௫)
(௧௬)
(௧௭) தி-வாய்-௮-௧-௫
(௧௮) தி-வாய்-௯-௪-௮

என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே அகிலஜகத்ஸந்தராத்மாவாய், (க) "మాతాపితాభ్రాతానివాసశ్శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణః - மாதாபிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" (உ) "தாயாய் தந்தையாய்" (௩) "செலேய்கண்ணியரும்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்கிற ஈஶ்வரன்,

"శోభనశంసీసుహృత్ - ஶோபநஶம்ஸீ ஸுஹ்ருத்" என்கிற ஸுஹ்ருத்த்வம் தோன்ற (௪) "శ్రేయోధ్యాయతికేశవః - ஶ்ரேயோ த்யாயதி கேஶவ:" என்கிறபடியே இவர்களுக்கு நன்மையே தேடியிருப்பானொருவனாகையாலே அவர்ஜநீயமுமாய் நிருபாதிகமுமாய் ஸ்வகதமாய் அநேகவிதமான இந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக, (ரு) "నరమేత - நரமேத" (௬) "భృశంభవతిదుఃఖితః - ப்ருஶம்பவதி து:கித:" என்கிறபடியே திருவுள்ளம் நோவுபட்டு (எ) "జీవేదుఃఖాకులేవిష్ణోః కృపాకాప్యుపజాయతే - ஜீவே து:காகுலே விஷ்ணோ: க்ருபா காப்யுபஜாயதே" (அ) "కేవలంస్వేచ్ఛయైవాహంప్రేక్షే కఞ్చిత్కదాచన - கேவலம் ஸ்வேச்சயைவாஹம் ப்ரேக்ஷே கஞ்சித்கதாசந" (௯) "என்னையாளும்பிரானார் வெறிதேயருள்செய்வர்" (௧௦) "என்னுயிரை நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதன்" (௧௧) "எண்டானுமின்றியேவந்தியலுமாறு" (௧௨) "மயர்வற மதிநலமருளினன்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே "ஆஶ்ரயஸத்பாவந்தான் இந்த க்ருபாவிஷயத்வாநந்தரம்" என்னும்படி பரது:க்காஸஹிஷ்ணுத்வ லக்ஷணையான க்ருபையை இப்படி ஸம்ஸரிக்கிற ஆத்மாக்கள் விஷயத்திலே அவ்யாஜமாகப் பண்ணி நிற்கும்.

அநந்தரம் இந்த நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே ஸாம்ஸாரிக ஸகல துரித து:க்கங்களிலும் ஜுகுப்ஸைபிறந்து, வேதாவஷ்டம்ப மாத்ர மன்றியிலே ஆகம ப்ராமாணிக ஸமந்திகம்யமான ஶைவாதிதர்ஶநங்களென்ன, தத்ஸமமான ஸாங்க்யாதி தர்ஶநங்களென்ன, இவற்

(க) ஸூபாலோப
(உ) தி-வாய-எ-அ-க
(௩) தி-வாய்-ரு-க-அ
(௪)
(ரு) மஹோபநிஷத்
(௬) ரா-அ-உ-௬க
(எ) அஹிர்ஸம-க௪-உஅ
(அ)
(௯) தி-வாய்-அ-எ-அ
(௧௦) தி-வாய்-க-எ-ரு
(௧௧) தி-வாய்-க-௧௦-ரு
(௧௨) தி-வாய்-க-க-க

நிருபேக்ஷகனாய், நித்யநிர்தோஷ நிகமப்ராமாண்ய புத்திபிறந்து அந்த ப்ராமாண்யத்தினுடைய தாத்பர்ய ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஆபாதப்ரதீதி தர்ஶநம்பண்ணியிருக்கிற அல்பஜ்ஞசேதநரையு மங்கீகரிக்கவேண்டும்படியான வாத்ஸல்யாதி ஶயத்தாலே அவர்களுடைய குணருசிகளுக்கு அநுகுணமாக அதில் விதிக்கக்கடவதான ஶ்யேநவிதி தொடக்கமாக ஸ்வர்க்காநுபவம் நடுவாக ஆத்மாநுபவம் முடிவாக வுண்டான புருஷார்த்தங்களில் அல்பத்வதுஃக்கமிஶ்ரத்வ அபாயபஹுளத்வ அசிரகாலவர்த்தித்வ அப்ராப்தத்வ ஸங்குசிதத்வாதிகளை யறிந்து, அத்தாலே (க) [illegible]—ஏதேவைநிரயா:” என்னும்படி அவற்றிலே குத்ஸை பிறக்கையாலே தத்ஸாதநங்களிலும் விமுகனாய், ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸ்வரூபங்களினுடைய யதாவத்ஶ்ரவணத்திலே உத்ஸுகனாய், ததர்த்தமாக ஏவம்பூதஜ்ஞாநஸௌலப்யத்தையுடையனாய், இந்த ஜ்ஞாநவிஷயமான பகவத்விஷயத்திலே பக்தனாய், விமத்ஸரனாய், இந்த ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான மந்த்ரத்திலே ஜ்ஞாநபக்திகளை யுடையனாய், ஏதத்ஜ்ஞாநோபதேஷ்டாவான ஆசார்யவிஷயத்திலே அதிஸ்நிக்தனாய், ஆஶ்ரிதோஜ்ஜீவநைகோத்ஸுகனாய், அவற்றில் ஸ்வகர்த்ருத்வாதி ப்ரதிபத்திரஹிதனாயிருப்பானொரு ஸதாசார்யனை ஆஶ்ரயித்தவதிகாரிக்கு அவஶ்ய ஜ்ஞாதவ்யமாய், ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ரதிமந்த்ரம் ப்ரகாஶகமாய், ப்ராமாண்ய பேதத்தாலே அர்த்ததார்ட்ய ஹேதுபூதமான ரஹஸ்யத்ரயமும் ஜ்ஞாதவ்யமாகக்கடவது.

அந்த ப்ராமாண்ய பேதங்கள் எவை யென்னில்; ஸகல ஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாகையும். ஸ்வரூபயாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமாகையும், ஶ்ருதிஸித்தமாகையும், ஶிஷ்டாசாரமாகையும், புருஷகார ப்ரதாநமாகையும், ஶரண்யாபிமதமாகையும், உபப்ரும்ஹண ஸித்தமாகையும், உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாகையுமாகிற இவைகள். இப்படி ப்ராமாண்யபேத முண்டாகையாலே மூன்று மநுஸந்தேயங்கள்.

அதுக்குமேலே அகாரவாச்யனுடைய ஶேஷித்வஸித்திஹேதுவான அந்யார்ஹதா நிவ்ருத்தியைப்பண்ணு நின்றுகொண்டு உகா

(க) பார

ரம் மகாரவிவரண மாகிறாப்போலேயும், இதில் விபக்தியில் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு விஷயவிஶேஷ ப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு மகாரம் சதுர்த்தீ விவரணமாகிறாப்போலேயும், உகாரோக்தாநந்யார்ஹத்வ ஸ்வத்வநிவ்ருத்திமுகேந நமஶ்ஶப்தம் உகாரவிவரணமாகிறாப்போலேயும், ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவான கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே ஸவிபக்திக நாராயணபதம் ஶேஷபூதவஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு விவரணமாகிறாப்போலேயும்,

நமஶ்ஶப்தத்தில் ஆர்த்தமாகவும் ஶாப்தமாகவும் சொல்லுகிற உபாய விஶேஷஸ்வரூபத்தையும் அதினுடைய நித்யயோகத்தையும் அதுவுமிகையாம்படியான ஆஶ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய குணயோகத்தையும் ஶுபாஶ்ரய விக்ரஹவத்தையையும் உபாய விஷயசேதநாத்யவஸாயத்தையும் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வவாக்யம் நமஶ்ஶப்த விவரணமாயும், கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணாயவென்கிற பதத்துக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி பூர்த்திஹேதுவான ஶ்ரீமத்தையும் தத்ஸ்வரூப ப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் தத்விரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகிற த்வயத்தினுத்தரவாக்யம் விவரணமாயும்,

உபாயஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்துக்கு ததங்கமான ஸாதநாந்தர த்யாகத்தையும் ஸ்வீகாராநபேக்ஷத்வத்தையும் விதிக்கிற சரமஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தம் விவரணமாயும், ப்ராப்ய ப்ரார்த்தநை பண்ணுகிற உத்தரவாக்யத்துக்கு தத்ஸித்திஹேதுவான விரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிற உத்தரார்த்தம் விவரணமாயும், ஆக, இப்படி அந்யோந்ய ஸங்க்ரஹ விவரணமாய்ப் போருகையாலும் ரஹஸ்யத்ரயமு மநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு த்யாஜ்யோபாதேயநிர்ணயஹேது ஸ்வரூபமாகையாலே அந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் ப்ரதமபாவியாக வேணுமிறே. தத்ப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூப நிஷேத விதிகளை உகாரநபஸ்ஸுக்களாலே சொல்லுகையாலும் ப்ரதம ரஹஸ்யமான திருமந்த்ரம் ப்ரதமாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இப்படி ப்ரதமாநுஸந்தேயமான திருமந்த்ரம் (க) [illegible]

(க) வ்ருத்தஹாரீத-ரு-சள

[illegible]-இஹ லௌகிகைஶ்வர்யம்" இத்யாதிப்படியே ஸகல புருஷார்த்தைகஸாதநமாய், விஷ்ணுகாயத்ரியிலே நாராயணாயவென்று ப்ரதமோபாத்தமாய் ஈஶ்வரனுடைய ஸகல குணங்களுக்கும் ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலே அல்லாத பகவந்மந்த்ரங்களிலே அதிகமாயிருக்கும். அதுக்குமேலே வ்யாப்யபதார்த்தம், வ்யாபகஸ்வரூபம், வ்யாபகப்ரகாரம், வ்யாபகனுடைய குணம், வ்யாப்திபலம், இவற்றைப்பூர்ணமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகாந்தரங்களிலும் அதிகமாயிருக்கும்.

இவ் வாதிக்யமில்லையேயாகிலும், ஆழ்வார்களாலும் ஆசார்யர்களாலும் வேதாந்தங்களாலும் வைதிகபுருஷர்களாலும், ஆதரிக்கப்படுகையாலும், கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுக்கும் ஸஹகரித்துப் போருகையாலும் ஸகல ஶப்தகாரணமாகையாலும், ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஆதரிக்க வேண்டும்படியான ஆதிக்யமுண்டு.

கர்மாத்யுபாயங்களுக்கு ஜபஹோம தர்ப்பணாதிகளாலே ஸஹகரித்துப் போராநிற்கச் செய்தேயும் இம்மந்த்ரம் பகவதேகோபாயர்க்கு அவ்வுபாயம் இதினுடைய ஶப்தாவ்ருத்தியை ஸஹியாமையாலும், வேதங்களும் வேததாத்பர்ய ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணியிருக்கிற ஆழ்வார்களும் இம் மந்த்ராநுஸந்தாந காலத்திலே (க) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃-ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" (உ) "எண்பெருக்கந் நலத்தொண்பொருளீறில வண்புகழ் நாரணன்" (ங) "நாரணனெம்மான் பாரணங்காளன்" (ச) "நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்" இத்யாதிகளாலே அர்த்தாநுஸந்தாநதத்பராராய் அநுஸந்தித்துப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகையாலும், ததுபாய நிஷ்டாரான நம்மாசார்யர்களும் அர்த்தாநுஸந்தாந தத்பரராய், அர்த்தத்துக்கு நிராஶ்ரயமாக நிலையில்லாமையாலே ஶப்தத்தையுமாதரித்துக்கொண்டு போருவர்கள். (ரு) "அன்று நான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்று இவ்வர்த்தஜ்ஞாந ஜநநமே ஜந்மமென்னுமிடத்தையும், இவ்வநுஸந்தாநமே காலக்ஷேபமென்னுமிடத்தையும் திருமழிசைப்பிரானருளிச்செய்தார்.

(க) தை-நா-கக
(உ) தி-வாய்-க-உ-க0
(ங) தி-வாய்-க0-ரு-உ
(ச) தி-வாய-உ-எ-உ
(ரு) தி-ச-வி-சுச

இவ்வர்த்தத்தை "திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வ்ளர்ந்து த்வயைகஸரணராவாய்" என்று அனந்தாழ்வானருளிச் செய்தார். விலக்ஷணரான நம்மாசார்யர்களெல்லார்க்கும் இவ்வர்த்தாநுஸந்தாநமே யாத்ரையாய்ப் போருகையாலே அவர்கள் ப்ரஸாதத்தாலே லப்த (லப்த) ஜ்ஞாநரான நமக்கும் அதிலர்த்தாநுஸந்தாநமே யாத்ரையாகக் கடவது.

இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான இம்மந்த்ரந்தான் (௧) "ఓమిత్యేకాక్షరమ్ - నమ ఇతి ద్వే అక్షరే, నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి, ఇత్యష్టాక్షరం ఛన్దసా గాయత్రీ చేతి-ஓமித்யேகாக்ஷரம், நம இதி த்வே அக்ஷரே, நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி-இத்யஷ்டாக்ஷரம் சந்தஸா காயத்ரீ சேதி" (௩) "ఓమిత్యగ్రే వ్యాహరేత్, నమ ఇతి పశ్చాత్, నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్-ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத், நம இதி பஸ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்" (௨) "ప్రణవాద్యం నమోమధ్యం నారాయణపదాన్తిమమ్-ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரணவஸஹிதமாகவே அஷ்டாக்ஷரமாய், ப்ரணவம் முதலாக நமஸ்ஸு நடுவாக நாராயணபதம் முடிவாக உச்சரிக்கக் கடவதென்கிற பதக்ரமநியதியை யுமுடைத்தாயிருக்கும்.

ஸ்ருதியிலே (௩) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (௪) "కో హ్యేవాన్యాత్ కః ప్రాణ్యాత్-கோஹ்யேவாந்யாத்க:ப்ராண்யாத்" (௪) "ఏష హ్యేవానన్దయాతి-ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" என்றோதுகிற அநந்யார்ஹ ஸேஷத்வ அநந்யஸரணத்வ அநந்யபோக்யத்வங்களை அவ்வேத தாத்பர்யமான இம்மந்த்ரத்தில் பதங்கள் மூன்றும் அடைவே ப்ரதிபாதிக்கையாலே இது ஸகராநுஸந்தேயமாயிருக்கும்.

இம்மந்த்ரம் ஆத்ம பரமாத்மாக்களுடைய ஸேஷஸேஷிபாவ ஸம்பந்தத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரகாஸிப்பிக்கிறது. இதுக்கு விஷயாபேக்ஷையும் ப்ரதிஸம்பந்த்யபேக்ஷையுமுண்டாகையாலும், அந்த ஸேஷத்வஸித்திதான் ஸ்வவிரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்தமானாலாகையாலும், (௫) "[illegible]-அகிஞ்சநக்ர

(௧) நாராயணோபநிஷத் (௨) பாஞ்சராத்ரம் (௩) யஜுஸ்-அஷ்ட-௨-௩
(௪) தைத்-ஆநந்த (௫) ஸ்ரீபாஷ்யகார முக்தகம்

, ஸ்யஶேஷத்வாநுபபத்தே:" என்கிறபடியே கிஞ்சித்காரமில்லாத போது ஶேஷத்வமநுபபந்நமாகையாலும், அந்த ஸம்பந்தத்துக்கு ஶேஷதயா அவ்வர்த்தங்களும் இதிலே ப்ரதிபாதிதமாகிறன.

அதில் ப்ரணவத்தாலே ஶேஷத்வஞ்சொல்லி, நமஶ்ஶப்தத்தாலே தத்விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்திசொல்லி, நாராயணபதத்தாலே அந்த ஶேஷத்வத்தை ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தமுகேந த்ருட(த்ருடீ)கரிக்கிறது. ஆகையாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாயிருக்கும்.

இதில் ப்ரதமபதம் அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்திபூர்வகமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. மத்யமபதம் ஸ்வரக்ஷகத்வநிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபாயத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. அநந்தரபதம் உபேயாபா(ஞ)ஸநிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபேயத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஸ்வரூபோபாயோபேய யாதாத்ம்யங்களைச் சொல்லுகிறது. இவ்வாகாரத்ரயமும் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இத்தாலும் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னக் குறையில்லை. இதுதான் இதுக்கு முன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே ப்ராப்தவ்யமாகையாலே ப்ராப்யம் சொல்லுகிறதென்று மருளிச்செய்வர்கள். ஆகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தமான ஸ்வரூபப்ரதிபாதநபரத்வமும்ப்ராப்யப்ரதிபாதநபரத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இது தனக்குத் தாத்பர்யம் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ பரமபோக்யத்வங்களை ப்ரதிபாதிக்கை. ப்ரணவத்தாலே சொல்லுகிற பகவச்சேஷித்வத்தையும் தத்விஷயமான ஸ்வஶேஷத்வத்தையும் அநுஸந்திக்க, தேவதாந்தர பரத்வபுத்தியும் அந்யஶேஷத்வபுத்தியும் நிவ்ருத்தையாம. நமஸ்ஸாலே சொல்லுகிற பாரதந்த்ர்யத்தையும் பகவதுபாயத்வத்தையு மநுஸந்திக்க ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய புத்தியும், ஸாத்யஸாதந ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். நாராயணபதத்தாலே சொல்லுகிற பகவத்போக்யதாதிஶயத்தையும் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையையு மநுஸந்திக்கவே அப்ராப்தவிஷய கிஞ்சித்காரபுத்தியும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். ஆக, இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரகாரார்த்தமும் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும அநுஸந்தாநார்த்தமும் அநுஸந்தாந ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அங்ஙனன்றிக்கே, இதுக்கு ப்ரதாநார்த்தம் ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகையென்றும், தாத்பர்யார்த்தம் ஸகல ஶாஸ்த்ரஸாரமாயிருக்கையென்றும், வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யஸ்வரூப நிரூபணமென்றும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸம்பந்தமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

இதுதான் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வகாரணத்வம், ஸர்வரக்ஷகத்வம், ஶ்ரிய:பதித்வம், ஸர்வஶேஷித்வம், அவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஏதத்ப்ரதிஸம்பந்தி உபாயத்வம், ஸர்வாதா(ధా)ரத்வம், ஸர்வாந்தர்யாமித்வம், ஸர்வஶரீரித்வம், ஸர்வவிதபந்துத்வம், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

சேதநனுடைய ப்ரகாரத்வம், ரக்ஷ்யத்வம், ஶேஷத்வம், இவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஶேஷபூத வஸ்துவினுடைய ஜ்ஞாநாநந்த(ద)த்வம், ஜ்ஞாநகுணகத்வம், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி, தத்விதமான பாரதந்த்ர்யம், தத்ப(ఫ)லததீயஶேஷத்வம், ஆதே(ధే)யத்வம், வ்யாப்யத்வம், ஶரீரத்வம், கைங்கர்யாஶ்ரயத்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாயிருக்கும்.

இதில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவம், (க) "అకారోకారమకారఇతి, తానేకధాసమభరత్ తదేతదోమితి- அகாரஉகாரமகாரஇதி, தாநேகதாஸமபரத்ததேததோமிதி" என்று மூன்றக்ஷரமாய், (க) "ఓమిత్యేకాక్షరమ్- ஓமித்யேகாக்ஷரம்" (உ) "மூலமாகிய வொற்றையெழுத்தை" என்றும் ஏகாக்ஷரமாய் ஶேஷிஶேஷ தததந்யார்ஹத்வங்களாகிற அர்த்தங்களுக்கு அக்ஷரத்ரயமும் வாசகமாகையாலே மூன்றுபதமாய், ஏவம்பூதமான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகையாலே ஒருவாக்யமாயிருக்கும்.

(ங) "నామరూపఞ్చ భూతానాం కృత్యానాఞ్చ ప్రపఞ్చనమ్। వేదశబ్దేభ్య ఏవాదౌ దేవాదీనాఞ్చకార సః- நாமரூபஞ்ச பூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம்। வேதஶப்தேப்ய ஏவாதௌ தேவாதீநாஞ்சகார ஸ:" என்று லௌகிகஶப்தங்களுக்கு வேதம் காரணமாயிருக்கும். (ச) "ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్స్థం- ருசோயஜூம்ஷிஸாமா

(க) நாராயணோபநிஷத் (உ) பெரி-திரு-௪-௫-௨ (ங) வி-பு-௧-௫-௬௩
(ச) ப்ருஹத்ஹாரீ-௩

நிதைகவாதர்வஹோநிச! ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம்" என்று வேதந் தனக்குத் திருமந்த்ரம் காரணமாயிருக்கும். இதில்மேலில்பதத்வயத் துக்கும் இப்ரணவம ஸங்க்ரஹமாகையாலே இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ர ணவம் காரணமாயிருக்கும். (க)"ప్రణవస్య చ ప్రకృతిరకారః-ப்ரணவஸ்ய ச ப்ரக்ருதிரகார:" (உ)"తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పరస్స మహేశ్వరః-தஸ்யப்ரக்ரு திலீநஸ்யய:பரஸ்ஸமஹேஶ்வர:" என்று ப்ரணவந் தனக்கு அகா ரம் காரணமாயிருக்கும்; இப்படி ஸாவரூப்தகாரணமான அகாரம (ங) "సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్య స్వభావతః । సమస్తవాచ్యమూలత్వాద్బ్రహ్మ ణో஽పి స్వభావతః। వాచ్యవాచకసమ్బన్ధస్తయోరర్థాత్ప్రతీయతే-ஸமஸ்தஶப்தமூல த்வாதகாரஸ்யஸ்வபாவத:। ஸமஸ்தவாச்யமூலத்வாத்ப்ராஹ்மணோபி ஸ்வபாவத: । வாச்யவாசகஸம்பந்தஸ்தயோரர்த்தாத்ப்ரதீயதே " என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துவுக்கு வாசக மாகையாலும், (ச) "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే । యేన జాతాని జీవన్తి-யதோவா இமாநிபூதாநிஜாயந்தே । யேநஜாதாநிஜீவந்தி" என்றும, (ரு) "மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகுங்காவலோன்" என்றும் காரண த்வ ரக்ஷகத்வங்களிரண்டும் ஏகாஶ்ரயமாகச் சொல்லுகையாலும், (சா) "అకారో విష్ణువాచకః-அகாரோவிஷ்ணுவாசக:" என்று ஸர்வவ்யா பகனாய் ஸர்வரக்ஷகனான வெம்பெருமானுடைய ஸமஸ்தசிதசித்கார ணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

இக்காரணத்வந்தான் ஸ்வரூபகாரணத்வமென்றும், ஸ்வபாவ காரணத்வமென்றும் த்விதம்.

அதில் ஸ்வரூபகாரணத்வமாவது - சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வ ரூப ஸத்பாவம் பகவத்ஸ்வரூபாதீநமாயிருக்கை. அதாவது—(எ) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (அ) "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (கூ) "న తదస్తి వినా యత్స్యాన్మయా భూతం చరాచరమ్-நததஸ்தி விநாயத்ஸ்யா ந்மயாபூதமசராசரம்" (கO) "యస్య చేతనస్య యద్ద్రవ్యం యావత్సత్తం శేషత్వా పాదనార్హం తచ్ఛేషతైకస్వరూపమ్ - யஸ்யசேதநஸ்யபத்த்ரவ்யம் யாவத் ஸத்தம் சேஷத்வாபாதநார்ஹம், தச்சேஷதைகஸ்வரூபம்" (கக) "தன்னுள் கலவாத தெப்பொருளும் தானில்லை" இத்யாதிகளில்

(க) வேதார்த்தஸங்க (உ) தை-நா-கO-உரு (ங) வாமநபுரா
(ச) தை-ப்ருகு-க-க (ரு) தி-வாய்-உ-அ-ரு (சா) மோக்ஷஸம
(எ) யஜு-அஷ்ட-உ- (அ) ரஹஸ்யாம்நாயப்ராம் (கூ) கீ-கO-ங கூ
(கO) (கக) தி-வாய-உ-ரு-ங.

சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வரூபம் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு விசேஷணதயா சேஷமாய்க்கொண்டு உண்டாய், அல்லாத போது இல்லையாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகையாலே, இந்த ஸ்வரூப ஸத்பாவஹேதுவான விசேஷணரூபசேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயா சேஷியான பகவத்ஸ்வரூபம், (க) "முன்னையமரர் முழுமுதலானே" (உ) "அமரர்முழுமுதல்" (ங) "யாவர்க்கும் யவர்க்கும்முன்னோன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே காரணமாயிருக்கை.

ஆனால், (ச) "ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ வித்த்யநாதீ உபாவபி" என்று சொல்லுகிற இவற்றினுடைய அநாதித்வத்துக்கு பங்கம்வாராதோ வென்னில்; விசேஷணத்வேந ஸ்திதமான வஸ்துக்களுக்கு விசிஷ்ட ஹேதுகோத்பத்தியாக வேண்டுகையாலே விசேஷ்ய ஹேதுக வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறதித்தனையொழிய ஒருகாலத்திலுண்டு, காலாந்தரத்திலில்லையென்று ஸத்பாவா ஸத்பாவங்களை சொல்லுதல், ஏவம் பூததயத்துக்கு ஒரு காலவிசேஷ கல்பனைபண்ணுதல் செய்யாமையாலே அநாதித்வபங்கம் வாராது; ஆனால் விசிஷ்டமாய்க்கொண்டே நித்யமாயிருக்குமாகில் இக்காரணத்வம் மநுபபந்நமாமே யென்னில், அந்ய நிரபேக்ஷமாக ஸித்தமான பகவத்ஸ்வரூபத்திலின்றும் ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டே சிதசித்துக்களினுடைய உதயமாகையாலே உபபந்நம். (ரு) "ப்ரதாநபும்ஸோரஜயோ: காரணம் கார்ய்யபூதயோ:- ப்ரதாந பும்ஸோரஜயோ: காரணங்கார்யபூதயோ:" என்று சிதசித்துக்களினுடைய கார்யத்வ நித்யத்வங்களை ஸ்ரீபராசரபகவானாலும் சொல்லப்பட்டது.

அநந்தரம், ஸ்வபாவகாரணத்வமாவது-சிதசித்துக்களை ஸ்வேச்சாதீநமாகத் தன்னுடைய லீலாபோக (ம்ஸ) விசேஷங்களுக்கு விஷயமாக நினைத்தவன்று ததுபகாரணமான தேஹேந்த்ரிய ப்ரதாநம் பண்ணுகைக்கும், ததநுரூப சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளுக்கும் ஹேதுபூதனாகை.

இவை கர்மஹேதுகமென்றிருக்க ஈஶ்வரன் ஹேதுவென்கிறபடி யென்னென்னில், (சு) "ஏஷஹ்யேவ ஸாது கர்ம காரயதி - ஏஷஹ்யேவஸாது

(க) தி-வாய-க-எ-அ (உ) தி-வாய்-க-எ-கூ (ங) தி-வாய்-அ-அ-க
(ச) கீ-கங-கக (ரு) வி-பு-க (சு) கௌஷீதகீ-ங-அ

கர்மகாரயதி" என்று கர்மத்துக்கு உத்பத்தியே பிடித்து ஈஶ்வரன் ப்ரேரகனாக வேண்டுகையாலும், அசேதநக்ரியை யாகையாலே தான் இவற்றுக்கு உத்பாதக மாகமாட்டாமையாலும், ஒரு க்ரியை தானே காலகர்த்ருபேதங்களாலே புண்யபாபங்க ளிரண்டுக்கும் ஹேதுவாயிருக்கையாலும், இவற்றுக்கு ஈஶ்வரேச்சை-ஹேதுவா மித்தனையொழிய கர்மம் ஹேதுவன்று.

ஈஶ்வரேச்சைதான் கர்மஹேதுகமானாலோ வென்னில், அவனுக்கு கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதத்வமில்லை. ஸ்வேச்சாதீந கர்மஹேதுக வ்யவஸ்திதத்வமும் ஸ்வேஷ்டமான ஜ்ஞாநப்ரதாநாதிகளோடே விரோதிக்கையாலும், போக (భోగ) ரஸ வைஷித்ய மில்லாமையாலும் (க) "త్వదఙ్ఘ్రిముద్దిశ్య కదాపి కేనచిత్ యథా తథా వాపి ஸக்ருத்க்ருதோஞ்ஜலி:। ததைவமுஷ்ணாத்யஶுபாந்யஶேஷத: ஶுபாநி புஷ்ணாதி" என்றும், (உ) "కామ్యస్య హాంతదభిసంధివిరామమాత్రాత్-க்ஷாம்யஸ்ய ஹோதகபிஸந்திவிராமமாத்ராத்" என்றும், (ங) "தீயினில் தூசாகும்" (ச) "காணொருங்கிற்றும் கண்டிலமால்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஓரஞ்ஜலிமாத்ரத்தாலே ஸகலபாபங்களையும் போக்குமென்கையாலே ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதி குலைகையாலும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுக்கையாலும் ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரனுக்குக் கூடாது. இனி இங்குள்ளது ஸ்வேஷ்டகார்யோபயோகியான கர்மஸம்பந்தத்தையும் தத்கார்யங்களையும் ஸ்வேச்சையாலே நிர்வஹித்துப் போருகிறானித்தனை, ஆகையாலே கேவலேஶ்வரேச்சையே ஹேதுவாகக்கடவது.

இவ்வர்த்தத்தை (ரு) "மீதந்தவாச்சை" (சு) "நீவைத்தமாய வல்லைம்புலன்கள்" (எ) "நடுவேவந்துய்யக் கொள்கின்றநாதன்" (அ) "துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாய்" (கூ) "கருமமும்கருமபலனுமாகியகாரணன்" (க0) "துயரமேதரு துன்பவின்பவினைகளாய்" (கக) "உற்றவிருவினையாய்" இத்யாதிகளிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தார்.

(க) ஸ்தோத்ர-ர (உ) வை-ஸ்த (ங) திருப்பாவை-ரு
(ச) பெரியதிருவ-ருக (ரு) தி-வாய்-ங-உ-க (சு) தி-வாய்-ரு-எ-அ
(எ) தி-வாய-க-எ-ரு. (அ) தி-வாய்-ங-க0-எ (கூ) தி-வாய்-ங-ரு-க0
(க0) தி-வாய-ங-சு-அ (கக) தி-வாய-க0-க0-அ

வைதிகபுத்ர ப்ருத்தாந்தத்திலும், அயோத்யாவாஸிகளுடைய மோக்ஷலாபத்திலும், ஶிஶுபால மோக்ஷாதிகளிலும் இவ்வர்த்தம் காணலாம். ஆக, இவ்வக்ஷர ஸ்வபாவத்தாலே பகவானுடைய ஸர்வகாரணத்வமும் ஸர்வப்ரகாரகாரணத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இவ்வகாரம், “అవరక్షణే-அவ ரக்ஷணே” என்கிற தா(ధా)துவிலே ஸித்தமாய், வகாரலோபம்பண்ணி, “அ” என்றுபதமாய், ரக்ஷணதர்மத்தைக்காட்டி (௧) “నహిపాలనసామర్థ్యమృతేసర్వేశ్వరంహరిమ్-நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்” (௨) “విష్ణుస్త్రైలోక్యపాలకః-விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலக:” (௩) “పాలనే విష్ణురుచ్యతే-பாலநே விஷ்ணுருச்யதே” என்றும், (௪) “நலகித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே இத்தர்மத்துக்கு ஆஶ்ரயபூதனுமாய், (௫) “అ ఇతి బ్రహ్మ-அ இதி ப்ரஹ்ம” (௬) “అకారో వై విష్ణుః-அகாரோ வை விஷ்ணு:” (௭) “అకారో విష్ణువాచకః-அகாரோ விஷ்ணுவாசக:” (௮) “అక్షరాణామకారో౽స్మి-அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி” (௯) “అ ఇతి భగవతో నారాయణస్య ప్రథమాభిధానమ్-அ இதி பகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்” என்று இவ்வக்ஷரத்துக்கு முக்யரூபேண வாச்யனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது.

இவ்வகாரந்தான் (௧௦) “అకారో వై సర్వా వాక్-அகாரோ வை ஸர்வா வாக்” என்று எல்லாவக்ஷரங்களுக்கு முயிராய்க்கொண்டு, அவ்வக்ஷர ஸ்வரூபங்களை ஸ்திதிப்பித்துக்கொண்டு நிற்குமென்கையாலே, அவ்வோஶப்தங்களுக்கு வாச்யமான ஸகலபதார்த்தங்களினுடைய வும்ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு அந்தஸ்தி(ஸ்தி)தனை வெம்பெருமானுக்கு வாசகமாகக் கடவதிறே.

ஆக, இத்தால்-அகாரவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரன் ரக்ஷகனென்றதாயிற்று. இந்த ரக்ஷணதர்மத்துக்கு விஷயாபேக்ஷயுண்டாகை யாலும் விஷயவிஶேஷநியமம பண்ணாமையாலும், பத்த(బద్ధ)முக்த நித்யாத்மகமான உபயவிபூதியும ரக்ஷ்யமாகக்கடவது. இத்தால் ஸர்வரக்ஷகனென்கிறது.

---

(௧) வி-பு-௧-௨௨-௨௧ (௨) (௩) (௪) தி-வாய்-௧-௪-௫
(௫) ருக்வேத-ஐதரேய-ஆரண்ய-௨-௨-௧ (௬) (௭) ஶேஷஸம்ஹி
(௮) கீ-௧௦. (௯) மஹாபாஷ்யவ்யா (௧௦) ஐதரேய-ஆரண்ய

இந்தபத்த (बद्ध) வர்க்கந்தான், முமுக்ஷுக்களென்றும் அஜ்ஞரென்றும் உபயகோடியாயிருக்கும். இதில் அஜ்ஞகோடியை ஸ்வலீலைக்கும், ஸ்வாதீநமான பூர்வபாக (भाग) ஶாஸ்த்ரத்துக்கும், அவர்களுடைய கர்மத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது-புண்யபாபரூபமான கர்மங்களை அவர்கள் பண்ணப்புக்கால் அநுமதிதாநத்தைப் பண்ணியும், அவை அவர்களுடைய பூர்வ பூர்வ கர்ம கார்யமென்று நினைக்கும்படி உதாஸீநனுமிருந்து, அவை தத்தத் காலங்களிலே ஸ்வஸ்வாநுபவங்களைப் பண்ணும்படி செய்வித்தும், அவர்கள் விமுகரானவன்று அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸத்தையை நோக்கியும், அவர்களுக்கு விரோதியான ஶத்ருபீடையாதி பீடாபித்யாதிகளை நிவ்ருத்தமாக்கி, அபேக்ஷிதமான அந்நபாநாதிகளைக்கொடுத்தும ரக்ஷிக்கை.

முமுக்ஷுக்களை ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும்; அதாவது-ஸ்வரூபவிரோதியான அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸ்வஸ்வகீய ஶேஷத்வத்தைப் பிறப்பித்தும், ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்தத்திலே ருசியைப் பிறப்பித்து, ததநுரூபமான ஸாதநவிஶேஷத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்தும், அந்த ஸாதநத்திலே அத்யவஸாயத்தை ப்ராப்திபர்யந்தமாக்கியும், விபரீதாசாரதாரூபேண நின்று அவர்களுக்கு தா (धा) ரகளையும் அநாதியான ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தையறுத்து அநந்தமான ஸ்வாநுபவத்தை அவிரோதமாகப் பண்ணிக்கொடுத்தும், ஸ்வபோகத்துக்கும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தமான உத்தரபாக (भाग) ஶாஸ்த்ரத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கை.

நித்யரையும் முக்தரையும போகா(भोगा)நுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது-(க) "आनन्दमयः-ஆநந்தமய:" எனகிறபடியே தான் நிரதிஶயாநந்த யுக்தனுமிருக்கையாலே (உ) "न शास्त्रं नैव च क्रमः-நஶாஸ்த்ரம்நைவசக்ரம:" என்கிறபடியே க்ரமவிவக்ஷைபண்ண வறியாதே அல்பாநந்த ஸ்ருஷ்டியிலே மக்நராய், ஸத்தையழிந்து ஸ்வாநுபவத்துக்காளாகாத வளவிலே, (ங) "மருந்தே நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்கிறபடியே ஸ்வாநந்தத்தை ஸாத்மிப்பித்து ஸ்வாநுபவத்துக்காளாக்கி ஸ்வாநுபவத்தைப் பண்ணிக்கொடுத்தும், தஜ்ஜநித

(க) தை-ஆநந்த (உ) காஶ்யபஸ்ம்ருதி-க (ங) தி-வாய்-க-ங-௬

ப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யத்தைக் கொண்டும், அந்தக் கைங்கர்யத்துக்காளாக்கி இவர்களுடைய சைதந்யநிபந்த(ப)நமான ஸ்வாஸ்ய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணி, (க) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தி(த்)தபகவந்முகோல்லாஸவிஷயத்வமே ப்ரயோஜநமென்றும், தத்விஷய ஜ்ஞாநமே சைதந்ய கார்யமென்றும் ப்ரதிபத்தியுண்டாம்படி பண்ணியும் ரக்ஷிக்கை.

ஆக, ஸகலஶப்தகாரணமான அகாரத்திலே தத்தச்ஶப்த வாச்யங்களாய் ரக்ஷ்யபூதங்களான த்ரிவித சேதநாசேதநங்களையும், ரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரனையும், ரக்ஷணப்ரகாரவிசேஷங்களையும், ரக்ஷணத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வமும், இத்தனையும் ரக்ஷகனான தன்னுடைய ப்ரயோஜந விசேஷங்களென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(உ) "స్వాధీన త్రివిధచేతనాచేతన స్వరూపస్థితిప్రవృత్తిభేదమ్- ஸ்வாதீந த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்தார். (ங) "ఇచ్ఛాత ఏవ తవ విశ్వపదార్థసత్తా-இச்சாத ஏவ தவ விஶ்வபதார்த்தஸத்தா" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானுமருளிச்செய்தார்.

ஆனால் இந்த ரக்ஷகனுடைய † விதா (பா) பேதத்தாலும், லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடைய துக்காநுபவத்தாலும், நித்யவிபூதியிலுள்ளாருடைய ஸுகாநுபவத்தாலும், இவற்றுக்கு ஹேதுபூதனான ஈஶ்வரனுடைய, (ச) "సమోஹం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోஸ్తి న ప్రియః—ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு நமேத்வேஷ்யோஸ்திநப்ரிய:" (ரு) "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்" (சு) "எள்கலிராகமிலாதான்" என்கிற ஸர்வஸமத்வத்துக்கும், (எ) "నివాసశ్శరణం సుహృత్-நிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்" (அ) "సుహృదం సర్వభూతానామ్-ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்" என்கிற ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்வத்துக்கும், (கூ) "సదా కారుణికోஸపి సన్-ஸதாகாருணிகோபிஸந்" என்கிற பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதாரூபையான க்ருபைக்கும் ஹாநிவாராதோ வென்னில்;

(க) தி-வாய்-உ-கூ-க (உ) கத்யத்ரயம் (ங) வைகுண்டஸ்தவம்
(ச) கீதை-கூ-உக (ரு) தி-வாய்-க-ள-ந (சு) தி-வாய்-க-ள-ரு
(எ) ஸுபால (அ) கீ-ரு-உக (கூ) லக்ஷ்மீதந்த்ர-கள
† (பா) த்விவிதபேத

இது ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபங்களினுடைய யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாதார் சொல்லும் வார்த்தை ; எங்ஙனே யென்னில் ; (க) "ఆనన్దో బ్రహ్మ-ஆநந்தோப்ரஹ்ம" (க) "ఆనన్దం బ్రహ్మణః-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மண:" (உ) "முழுநலம்" (ங) "எல்லையிலந் நலம்" (ச) "நலமுடையவன்" (ரு) "అపారసచ్చిత్సుఖసాగరే-அபாரஸச்சித்ஸுகஸாகரே" என்கிறபடியே ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களிரண்டாலும் அபரிச்சேத்யமான வாநந்தத்தை யுடையனாயிருக்கையாலும், (சு) "అశేషచిదచిద్వస్తు శేషిభూత-அசேஷசிதசித்வஸ்து சேஷிபூத" (எ) "అశేషచిదచిద్వస్తు శేషిణే-அசேஷசிதசித்வஸ்துசேஷிணே" என்று ஸர்வசேஷியாகையாலும், (அ) "యస్య చేతనస్య యద్ద్రవ్యం సర్వాత్మనా స్వార్థే నియన్తుం ధారయితుం చ శక్యం తచ్ఛేషైకస్వరూపమ్- யஸ்யசேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநாஸ்வார்த்தே நியந்தும்தாரயிதுஞ்சசக்யம் தச்சேஷைகஸ்வரூபம்" என்றும், (கூ) "యథేష్టవినియోగార్హం శేషశబ్దేన కథ్యతే-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் சேஷசப்தேநகத்யதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வார்த்த நியாம்யத்வ தார்யத்வாதிகளாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹமான சேஷவஸ்துக்களைத் தனக்கதிசய வித்த்யர்த்தமாகத் தன்னிச்சையாலே தனக்கிஷ்டமான ப்ரகாரத்திலே விநியோகம் கொள்ளுகையும், அப்படியே விநியோகப்படுகையும் (க0) "அம்மாவடியேன்" என்கிற உபயஸ்வரூபத்துக்கும் ப்ராப்தமாய், அதுதானே புருஷார்த்தமுமாயிருக்கையாலே. ஏவம்பூத விநியோக விஷயத்வ ஜ்ஞாநமிறே சைதந்யகார்யம்.

ஆனால் லீலாவிபூதியிலுள்ளார்க்கு இதில் துக்கம் நடப்பானென்னென்னில் ; ஏவம்பூதஸ்வரூப யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாமையாலே. ஆனால் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவதிகாரிகள், (கக) "மங்கவொட்டு" (கஉ) " இருள்தருமாஞாலத்துளினிப்பிறவியான் வேண்டேன்" (கங) "கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னும் குறுகாதோ" (கச) "நின் மாதாள்சேர்ந்து நிற்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ" (கரு) "அடைய

(க) தை-ஆநந்த (உ) தி-வாய்-க-க-உ (ங) தி-வாய்-க-உ-ரு
(ச) தி-வாய-க-க-க (ரு) (சு) தத்யத்ரயம்
(எ) வேதார்த்தஸ (அ) ஸ்ரீபாஷ்ய (கூ)
(க0) தி-வாய்-க-கூ-க (கக) தி-வாய்-க0-எ-க0 (கஉ) தி-வாய்-க0-சு-க
(கங) தி-வாய்-சு-கூ-கூ (கச) தி-வாய-ங-உ-ங (கரு) தி-மொ-கக-அ-சு

வருளாய்'' இத்யாதிகளாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்தை யாசைப்படுவானென்னென்னில் ;

ஶேஷபூதரான சேதநர்க்கு ஶேஷத்வ பராகாஷ்டாதர்ஶநம் பண்ணினவாறே இந்த லீலாவிஷயம் ப்ராப்தமாயிருந்ததே யாகிலும், (க) ''స్థిత్యుత్పత్తిప్రవృత్తిగ్రసననియమనవ్యాపనైరాత్మనస్తే శేషాశేషప్రపఞ్చే వపుః-ஸ்தித்யுத்பத்திப்ரவ்ருத்திக்ராஸநியமநவ்யாபநைராத்மநஸ்தே ஶேஷாஶேஷப்ரபஞ்சேவபு:'' என்கிறபடியே ரக்ஷகத்வ காரணத்வ ப்ரவர்த்தகத்வ ஸம்ஹர்த்ருத்வ நியந்த்ருத்வ வ்யாபகத்வாதி ஸகல ப்ரகாரங்களாலும் இந்த ஸ்தித்யாதி விஷயமான ஸகல ப்ரபஞ்சத்துக்கும் ஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரன், இப்படி ஸர்வப்ரகார ஶேஷமாகையாலே ஸ்வாயத்தஸ்வரூபரூபமாய் ஸ்வாதா(தா)ரக்ரியாகருமாய் ஸ்வபோக்யபூதருமான சேதநரை; (உ) ''శబ్దాదీన్విషయాన్ప్రదర్శ్య విభవం విస్మార్య దాస్యాత్మకం వైష్ణవ్యా గుణమాయయాత్మనిహాన్విప్లావ్య పూర్వః పుమాన్। పుంసా పణ్యవధూవిడమ్బివపుషా ధూర్తానివాయాసయన్ శ్రీరఙ్గేశ్వరి కల్పతే తవపరీహాసాత్మనే కేళయే -ஶப்தாதீந்விஷயாந்ப்ரதர்ஶ்ய விபவம் விஸ்மார்ய்தாஸ்யாத்மகம் வைஷ்ணவ்யா குணமாயயாத்மநிஹாந்விப்லாவ்ய பூர்வ: புமாந் । பும்ஸா பண்யவதூவிடம்பிவபுஷா தூர்த்தாநிவாயாஸயந் ஶ்ரீரங்கேஶ்வரி கல்பதே தவபரீஹாஸாத்மநே கேளயே'' (ங) ''அன்புருகிநிற்கு மதுநிற்கச்சுமடுத்தாய்'' (ச) ''உன்னடிப்போதுநானணுகாவகைசெய்து போதிகண்டாய்'' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியேஅவர்களுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தமான தாஸ்யைஶ்வர்யத்தை விஸ்மரிப்பித்து அத்தை த்ருமகரிப்பிக்கும் ஶப்தாதி விஷயங்களிலே ஸங்கத்தைப் பண்ணுவித்து, ஸ்வவிஶேஷணதயாஸ்வாதீநையான மாயையாலே கலங்கும்படி பண்ணி, பண்யவது(தூ)விடம்பிவபுஸ்ஸான புருஷனாலே தூர்த்தரை ஆயாஸிப்பித்து ரஸிக்கும் செருக்கரைப்போலே ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கு அபிமதையான ஶ்ரீரங்கேஶ்வரிக்குப் பரிஹாஸஹேதுவான லீலைக்கு விஷயமாக்கி, (ரு) ''క్రీడతేదేగవాన్భూతై ర్బాలః క్రీడనకై రివ-க்ரீடதே பகவாந்பூதைர்பால: க்ரீடநகைரிவ'' என்றும், (சு) ''இன்புறுமிவ்விளை

(க) ர-ஸ்த-உ-உச (உ) ஶ்ரீகுணரத்ந (ங) தி-வாய்-எ-க-க0
(ச) தி-வாய்-எ-க-ச (ரு) பாரத-ஆரண்ய (சு) தி-வாய்-ங-க0-ஸ

யரட்டுடையான்'' என்றும், (க) ''நளிர்மாமலருந்தியீட்டைப் பண்ணிவிளையாடும்விமலன்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவனை இசைவித்து இவனநுமதிப்படியே மோக்ஷப்ரதாநம்பண்ணி, ஸ்வ போக (भोग)த்துக்கு விஷயமாக நினைத்தவன்று அந்த மோக்ஷரூப போக(भोग)த்திலே ருசிபிறக்கும் போதைக்கு தத்ப்ரதிப(घ)டமான ஸம்ஸாரத்திலே (உ) ''நரகத்தைநகு'' என்கிற அருசிபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும், அந்த அருசிதனக்கு தத்விஷயமான ஹேய த்வ து:க்கரூபத்வாதிப்ரதிபத்தி அபேக்ஷிதமாகையாலும், ஸ்வ போகார்த்தமாக அதில ஹேயத்வாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து அதடியாக அருசியை விளைப்பித்து, அதடியாக உபேக்ஷாதிகளை யுண்டாக்குகிறுகையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக போக (भोग) ரூபமான மோக்ஷத்தை(ங) ''மங்கவொட்டு''(ச)''கூவிக்கொள்ளாய்'' (ரு) ''இனியுண்டொழியாய்'' என்று ப்ரார்த்திக்கிறுர்களித்தனை யல்லது,! (சு) ''எனக்கேகண்ணனையான் கொள்சிறப்பு-தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே'' என்றிருக்கிறவர்கள் பகவத்விநியோக விஶேஷவிஷயத்திலுடைய ஸ்வரூபாநுரூப்ப்ராப்ததையாலே தந்நிவ் ருத்தியை அபேக்ஷித்தார்களன்று;

ஆகையாலே (எ) ''సమో౽హం సర్వభూతేషు-ஸமோஹம்ஸர்வபூதே ஷு'' என்கிறவிடத்தில் வ்யாபகத்வ தா(धा)ரகத்வ ஆஶ்ரயணீயத்வ ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்களில் ஸாம்யத்தைச் சொல்லுகிற தித்தனை யல்லது, ஸர்வவிநியோகஸாம்யம் சொல்லுகிறதன்று. விநியோக ஸாம்யம் சொல்லுமாகில் விநியோகபேத(भेद) நிபந்தநமான ரஸ வைவித்யமில்லாமையாலே ஸர்வப்ரகாராநந்த(न्द) விஶிஷ்டமான ஶேஷிஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. இஷ்டவிநியோகார்ஹதையே வேஷமான ஶேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. நித்யவிபூதியில் குணாநுபவம் விக்ரஹாநுபவம் கைங்கர்யபரதை யென்கிற விஶே ஷங்களுக்கும் சேராது. ஆகையாலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் அநு குணமான வைஷம்யம் தோஷமன்று; ப்ராப்தமான ஸாம்யத்துக்கு ஹாநிசொல்லாமையாலே ஸமத்வஹாநியில்லை. ஏவம் ஸ்வரூப

(க) நாய்ச்சி-தி-மொ-கச. (உ) தி-வாய்-க0-சு-ரு (ங) தி-வாய்-க0-எ-க0 (ச) தி-வாய்-க0-க0-ங (ரு) தி-வாய்-க0-க0-சு (சு) தி-வாய்-உ-கூ-ச (எ) கீ-கூ-உகூ.

ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஸம்ஸாரத்திலே துஃக்கப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்குமவர்களுக்கு இந்த ப்ரதிபத்திதான் இந்த ஜ்ஞாநவிரோதியான ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்து தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷை பிறக்கைக்குறுப்பாகையாலே அந்த ப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பண்ணுகொழிந்ததும் ஸௌஹ்ருத்வகார்யமான ஹிதபரதையாலே யாகையாலே ஸௌஹ்ருத்வத்துக்கு ஹாநியில்லை.

ஸம்ஸாரத்தில் வாஸமும் அஜ்ஞாவஸ்தை குலைந்து ஜ்ஞாநம் பிறந்தபோது ததீயத்வாகாரேணவே தோற்றுகையாலே (க)"தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று அதுதானே புருஷார்த்தமாயிருக்கையாலும், தததுகுணமான ஜ்ஞாநவிசேஷத்தை (உ) "ददामि बुद्धियोगं तम् - ததாமிபுத்தியோகம்தம்" என்றும், (ந) "मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनञ्च-மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்றும், (ச) "என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாய்" (ரு) "மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிர்ஹேதுகமாகத் தானே பிறப்பிக்கையாலும் க்ருபாஹாநிவாராது. ஆகையாலே சேஷபூத ஸகலவஸ்துக்களுடையவும் ஸர்வவ்யாபாரங்களும் பகவத்ப்ரேரிதங்களுமாய் பகவத்ப்ரயோஜந ஹேதுக்களுமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

ஆனால், விதிநிஷேதரூபமான சாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், சாஸ்த்ரமாவது-(சா) "श्रुतिस्मृतिर्ममैवाज्ञा-ச்ருதிஸ்ஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வாமித்வ சேஷித்வ ரக்ஷகத்வாதி விசிஷ்டனான ஸர்வேச்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுக்கு அதிசயரூப ஸகல வ்யாபாராதிகளுக்கு முண்டான ருசிப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு ப்ரதர்சகமாயிருப்பதொன் றாகையாலே, (எ) "त्रैगुण्यविषया वेदाः-த்ரைகுண்ய விஷயாவேதாஃ" என்கிறபடியே அவனுக்கு லீலாவிஷயபூதருமாய்க்கொண்டு ஸ்வமமாயிருக்கிற ஸகல சேதநரையும் விஷயமாகவுடைத்தாயிருக்கும்.

(க) தி-வாய்-உ-கூ-ச (உ) ஸ்ரீ-க0-க0 (ந) ஸ்ரீ-கரு-கரு
(ச) தி-வாய்-உ-எ-அ (ரு) தி-வாய்-உ-எ-ஞ (சா) பாஞ்சராத்ரம்
(எ) ஸ்ரீ-உ-சரு

ஆகையாலே இப்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய பஹுவித லீலைக்கு உபயோகிகளாய்க்கொண்டு லீலாவிஷயபூத சேதநர்களான கர்மவிஶேஷங்களும் பஹுவிதங்களாயிருக்கையாலே அவற்றில் சில கர்மவிஶேஷங்களாலே பாஹ்யராய் நாஸ்திகராயிருப்பாரைக் குறித்து (க) “[illegible] ஶடசித்தஶாஸ்த்ரஶோதாபாயோபிசாரஶ்ருதி:” என்கிறபடியே அவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறக்கைக்குறுப்பாக அவர்களுடைய ருச்யநுஸாரம்பண்ணி அபிசாரக்ரியையை விதித்தும், ஶாஸ்த்ரோக்த தத நுஷ்டாநாநந்தரம் தத்பலலாபத்தாலே ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸம்பிறந்து அத்தாலே நாஸ்திக்யஹேதுவான பாபக்ஷயமாய் அந்த க்ரியையில் பாஹ்யஸாதி நிபந்தநமான பயம்பிறந்தவநந்தரம் பாரலௌகிக ஸாதநங்களை விதித்தும், அநந்தரம் அத்தை நிரூபித்து, ஸுக்ருதத்துக்குஹேது ஸுக்ருதாந்தரமாகவேணும்; அதுக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸுக்ருதம்வேணும்; அப்போது அநவஸ்தை வருமாகையாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யவ்ருத்தியில்லாதவனுக்கு ஸுக்ருதயோக்யதையில்லாமையாலும் ஸுக்ருதஹேதுத்வம் சொல்லவொண்ணாதென்று ஸம்ஶயித்தவனுக்கு ஸுக்ருதஹேது பகவத்க்ருபையென்னுமிடத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தும், க்ருபாகார்யமான ஸுக்ருதத்தாலே * நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணமான மோக்ஷத்திலே ருசிபிறந்தவனுக்கு மோக்ஷஸாதநங்களை விதித்தும், அந்த ஸாதநங்களுடைய துஷ்கரத்வ ஸாபாயத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிகளாலே அதிலே குத்ஸைபிறந்தவனுக்கு ஸுகரமாய் நிரபாயமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தை விதித்தும், உபாயபூதனை அவனுடைய ஸ்வதோஷ தர்ஶநத்வ அகார்யகரத்வ உத்துங்கத்வ துர்லபத்வாதிகளாலே இளைத்தவனுக்கு அவனுடைய வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தும் இப்படி ஆஶ்ரயணீயனானவனுடைய கார்யகரத்வ ஹேதுவான ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வாதிகளை விதித்தும். அவற்றினுடைய அபராதஜ்ஞாந தத்தண்டதாத்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலே வெருவினவனுக்கு அவற்றைரக்ஷிக்கையுக்தமாக்குகிற பரமகாருணிகத்வத்தை ப்ரகாஶிப்

(க) ருஙக-ஸ்த-உ.

பித்தும்,* భగవదాత్మనోస్స్వస్వామి భావసమ్బన్ధజ్ఞాననిబన్ధన భగవదుపాయవరణత్వప్రాప్యభావత్వాత్తదిష్టవినియోగత్వేన తదన్తర్భూత - பகவதாத்மனோ:ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநநிபந்தந பகவதுபாயவரணத்வ ப்ராப்ய பாவத்வாத்ததிஷ்டவிநியோகத்வேந ததந்தர்ப்பூதரானவர்களுக்கு தத்தத் ஜ்ஞாநஹேதுக க்ருபாவிதா(தா)நம்பண்ணியும், ஆக விவ்வளவும்வருந்தனையும் அவர்களுக்குப்பிறந்த பர்வக்ரமாநுஸாரம் பண்ணி கார்யகரத்வஹேதுவான பகவத்க்ருபையை விதித்துத் தலைக்கட்டுமென்றுகையாலே ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநம்.

இவற்றில் பந்தகங்களான பலங்களிலே நின்றவர்கள் விஷயத்திலே ஈஶ்வரனுக்கு லீலாரஸம்நடந்துபோருகையாலும், அல்லாதவிடங்களிலே அநுக்ரஹரஸமும் க்ருபாரஸமும நடந்துபோருகையாலும், பகவல்லீலாஹேதுத்வமும் பகவத்க்ருபா விஶ்வாஸஹேதுத்வமுமா யிருக்கும். இவ்வாகாரத்வயத்திலும் இருவர்க்கும் ப்ரயோஜநமுண்டாகையாலே ஶாஸ்த்ரத்தாலே இருவருடைய ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக இவ்வக்ஷரத்திற் சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்திலுடைய நிர்ஹேதுகத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

இப்படி ஸர்வகாரணபூதமாய் ஸர்வரக்ஷகமாய் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு நிரூபகமாயிருக்கையாலும், இதிற்சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்துக்கு புருஷகாரத்வாரா இவள்ஸந்நிதி அபேக்ஷிதமாகையாலும், இவ்வக்ஷரத்திலேறின விபக்தியிற் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமாகவேண்டுகையாலும் இவ்வக்ஷரத்திலேலக்ஷ்மீஸம்பந்தமும ஆர்த்தமாகச்சொல்லுகிறது.

“శ్రయత ఇతి శ్రీః-ஶ்ராயத இதி ஶ்ரீ:” (க) “అనన్యా రాఘవేణాహమ్-அநந்யாராகவேணாஹம்” (உ) “విష్ణోః శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீ:” (௩) “తాం శ్రితత్వాదుపసంశ్రయణాన్ని రాహుః-தாம்ஶ்ரிதத்வதுபஸம்ஶ்ரயணாந்நிராஹு:” இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபா(பா)வானை யாஶ்ரயித்திருக்கும் ப்ரபையைப்போலே பிரியில் ஸ்திதியில்லாதபடி பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஸ்திதியாயிறேயிருப்பது.

(க) ரா-ஸு-உக-கரு (உ) வி-பு-க-அ-கஉ. (௩)

ஸ்வரூபநிரூபகத்வமாவது - ஸாதாரண தர்மங்களைக்கொண்டு வஸ்துவேதென்று ஸங்கையுண்டானால் இன்னவஸ்துவென்று விஸேஷித்துக்கொடுக்குமது. அதாவது - ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ ஜகத்பதித்வாதிகளாலே வஸ்துவை நிரூபிக்கும்போதைக்கு அவை ஔபாதிகோத்பாதகருமாய், ஔபாதி(ஔ)க ரக்ஷகருமாய் ஔபாதிக ஸேஷிகளுமான ப்ரஹ்மாதிசேதநர்பக்கலிலேகௌணரூபேண வர்த்திக்கையாலே அவை ஸாதாரணமாகையாலும், ஸேஷித்வமும் ஸ்வநியோகத்தாலே ஸ்வாங்கீக்ருத சேதநப்ரப்ருதி லக்ஷ்மீபர்யந்தமானார் பக்கலிலே அநுவ்ருத்தமாகையாலும், அதுவும் ஸாதாரணமாகையாலும், விபுத்வமும் ப்ரக்ருத்யாதிகளிலே ஔபசாரிகமாக விபுத்வவ்யவஹாரம நடக்கையாலே ஸாதாரணமாகையாலும் இவை நிரூபகமாகமாட்டாது.

இனி ஓராகாரத்தாலும் வ்யக்த்யந்தர ஸம்பந்தமின்றியிலே அகாரார்த்தபூதனுக்கே அஸாதாரணமாயிருப்பது ஸ்ரிய:பதித்வமாகையாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருக்கக்கடவதென்கை.

ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் அஸாதாரணமன்றோ வென்னில் (க) "శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయప్రత్యనీక కల్యాణైకతానః - ஸ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேய ப்ரத்யநீககல்யாணைகதாந:" என்று நிகிலஹேய ப்ரத்யநீகமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்ரிய:பதித்வத்தை ப்ரதாநநிரூபகமாக பாஷ்யகாரரருளிச்செய்கையாலும், (உ) "திருமாலின்சீர்" என்று ஸ்ரிய:பதியினுடைய குணங்களென்று விஸேஷிக்கையாலும் லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாய், ஹேயப்ரத்யநீகத்வாதிகள் தத்விஸேஷணமாகக்கடவது. (ங) "ఆత్మా స సర్వభూతానామహంభూతో హరిస్స్మృతః । అహన్తా బ్రహ్మణస్తస్య సాహమస్మి సనాతనీ । అహన్తయా వినాహం హి నిరుపాఖ్యో న సిద్ధ్యతి । అహమర్థం వినాఽహన్తా నిరాధారా న సిద్ధ్యతి - ஆத்மா ஸஸர்வபூதாநா மஹம்பூதோ ஹரிஸ்ஸ்ம்ருத:। அஹந்தாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்யஸாஹமஸ்மிஸநாதநீ। அஹந்தயாவிநாஹம்ஹிநிருபாக்யோநஸித்யதி। அஹமர்த்தம்விநாஹந்தா நிராதாராநஸித்த்யதி" என்கிறபடியே ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மதயாவயாப்தமாய் அஹமாத்தபூதமான பகவத்ஸ்வரூ

(க) ஸ்ரீ தாபாஷ்யாவதாரிகை (உ) திருவாய-எ-கூ-கூ (ங) லக்ஷ்மீதந்-உ

பத்திலே அஹந்தார்த்தமான வ்யபதேஸ்யையுமாய், அஹந்தார்த்தமா ன நிரூபகபூதையுமாயிருக்குமென்கையாலும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாயிருக்கக் கடவது.

அதுக்குமேலே "ஶ்ரயத இதி ஶ்ரீ:-பராயத்த இதி ஶ்ரீ:" என்று பகவத் ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்துத் தன்னைத் தஞ்சமாயுடைய நித்யனுமாய் நிகிலஜகஜ்ஜநகனுமாய் இவளோடு நிரபாயபூதனுமாயிருக்கிற ஈஶ்வரன் ஸகல ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வாபி(ப்)ஷ்ட விக்ரஹங்களிலே வ்யாப்தனானபோது நித்யத்வ நிகிலஜகஜ்ஜநநீத்வாதிவிஶிஷ்டையாயிருக்கிற இவளும தந்த்ராயத்வ ரக்ஷணார்த்தமாகத் ததநுரூப விக்ரஹங்களிலே, (க) "ఈశ్వరయోర్వ్యాప్తి రాకాశాదిత్యయోరివ-உபயோர்வ்யாப்தி ராகாஶாதித்யயோரிவ" (உ) "తద్వద్రూపానురూప-தத்ஸ்வரூபாநுரூப" என்றும், (ங) "సర్వద్యోతకత్వే - குணத்வாலோகவத்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே குணத்வாரா அநுப்ரவேஶித்து ஸந்நிஹிதை யாயிருக்குமென்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபமுள்ளவிடமெங்கும் வ்யாபிக்கக்கடவளுமாய், (ச) "ஶ்ரீ:ஸஹஸ்ர-பரிபர்ஹ:" (ரு) "நித்யஶ்ரீ:-நித்யஶ்ரீ:" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தினுடைய இதரவ்யாவ்ருத்தி ஹேதுபூதையுமாய், (சு) "விஷ்ணுபத்நீ-விஷ்ணுபத்நீ" (எ) "విష్ణోశ్శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீ:" என்கையாலே பகவத்விஶேஷண (த்வ) பூதையுமாயிருக்கும்.

ஆகையாலே வ்யாப்திலக்ஷண விஶிஷ்டமான பகவத்ஸ்வரூபத் துக்கு ஜாதிலக்ஷண விஶிஷ்டமான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம நிரூபகமென்று மிடம ஸம்ப்ரதிபந்நம

இப்படி ஸ்வரூபநிரூபகபூதையாமளவின்றியிலே (அ) "తత్సు రత్న నిమతీవి కాసికమలేస్థితా । శ్రీదేవీపయసస్తస్మాదుత్థితాధృతపఙ்கஜா-கததஸ் ஸம்புரதகாந்திமத்விகாஸிகமலைஸ்திதா । ஶ்ரீர்தேவீபயஸஸ்தஸ்மா துத்திதாத்ருதபங்கஜா," " దివ్యమాల్యాంబరధరా స్నాతాభూషణభూషితా। పశ్యతాంసర్వదేవానాం యయౌవక్షస్థలంహరేః-திவ்யமால்யாம்பரதரா ஸ்நா தாபூஷணபூஷிதா । பஶ்யதாம்ஸர்வதேவாநாம் யயௌவக்ஷஸ்தலம் ஹரே:" (அ) "రాచాన్యాత్వామృతేదేవి సర్వయజ్ఞమయంవపుః । అధ్యాస్తే దేవ

(க)　(உ)　(ங) பரிபாஷாஶ்ருதம　(ச) ஶ்ரீஸாபாக்யம

(ரு) ரா-யு-கக-ரு-சரு　(சு) புருஷஸூக்தம　(எ) வி-பு-க-அ-கள

(அ) வி-பு-க-கூ-கoரு

జీవస్య యోగిచిన్త్యంగదాభృతః-காசாந்யாத்வாம்ருதேதேவி ஸர்வயஜ்ஞ மயம்வபுஃ। அத்யாஸ்தேதேவதேவஸ்ய யோகிசிந்த்யம்கதாப்ருதஃ" (க) "శ్రీవత్సవక్షః-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷாஃ" (உ) "அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வாபாவிகமாகவும் ஔபாதிகமாகவும் பகவத்ஸாரூப்யம்பெற்றிருக்கிற நித்யமுக்தவிக்ரஹங்களில் வ்யாவ்ருத்தி தோன்றும்படி இவ்யமங்களவிக்ரஹ நிரூபகபூதையாகையாலும், (உ) "அகலகில்லேனிறையும்" என்று பகவத்போக்யதையிலே ஆழங்காற்பட்டு க்ஷணகாலமும் விஶ்லேஷாஸஹையாய்க் கொண்டு போக்யத்வகுணத்தை யவகாஹித்து அநுபவிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், (௩) "భోగోపోద్ఘాతకేళీచుళికిత భగవద్వైశ్వరూప్యాను భావా-போகோபோத்காதகேளீசுளகித பகவத்வைஶ்வரூப்யாநுபாவா" என்று வைஶ்வரூப்யத்தைச் சிறுங்கிற்றநுபவிக்குமென்கையாலும்,

(௪) "ప్రశకనబలజ్యోతిర్జ్ఞానైశ్వర్యవిజయప్రథాః ప్రణతవరణప్రేమక్షేమఙ్కరత్వ పురస్సరాః । అపిపరిమళః కాన్తిర్లావణ్యమర్చిరితీన్దిరే తవభగవతశ్చైతే సాధారణాగుణ రాశయః ॥ అన్యేపియౌవనముఖాయువయోస్సమానా శ్రీరఙ్గమఙ్గళవిజృమ్భణవైజయ న్తి । తస్మింస్త్వయిచతస్యపరస్పరేణ సంస్తీర్యదర్పణఇవప్రచురంస్వదన్తే-ப்ரஶகநபலஜ்யோதிர்ஜ்ஞாநைஶ்வரீவிஜயப்ரதாஃ ப்ரணதபரணப்ரேமக்ஷேமங்கரத்வபுரஸ்ஸராஃ। அபிபரிமளஃ காந்திர்லாவண்யமர்ச்சிரிதீந்திரே தவபகவதஶ்சைதேஸாதாரணகுணராஶயஃ। அந்யேபியௌவநமுகா யுவயோஸ்ஸமாநா ஶ்ரீரங்கமங்களவிஜ்ரும்பணவைஜயந்தி । தஸ்மிம்ஸ்த்வத்வயிச தஸ்யபரஸ்பரேண ஸம்ஸ்தீர்யதர்ப்பண இவப்ரசுரம ஸ்வதந்தே" இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களும் அஶ்ரிதாங்கீகாரதத்ப்ரீத்யாதிகளும் முதலான ஸ்வரூபகுணங்களும், ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்யாதி யௌவநமுகங்களான விக்ரஹகுணங்களும் லக்ஷ்மீதத்பதிகளிருவர்க்கும் ஸ்வாதீநமாகவும் பராதீநமாகவு முண்டாயிருந்ததே யாகிலும் ஶ்ரீரங்கமங்கள வைஜயந்தியாயிருக்கிற லக்ஷ்மீபக்கலிலே லக்ஷ்மீபதியினுடைய குணங்களும லக்ஷ்மீபதியானவன்பக்கலிலே லக்ஷ்மீகுணங்

(க) ரா-யு-௧௧௪-௧௫ (உ) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦ (௩) ஶ்ரீகுணரத்ந-௪
(௪) ஶ்ரீகுண-௩௨

களும் கண்ணாடிப்புறத்திற்போலே அந்யோந்யம் ப்ரதிபலியாநின்றுகொண்டு பரம்பி மிகவுமினியவாகாநிற்குமென்று பகவத்குணங்களுக்கு இவளோடுண்டான அந்வயத்தையும் அத்தாலேயுண்டான அதிஶயத்தையும் சொல்லுகையாலும் பகவத்குணத்துக்கு நிரூபகபூதையாகையாலும்,

(க) "శ్రియాసార్ధంజగత్పతిరాస్తే-ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே" (உ) "వ్యూహేషు చైవసర్వేషు విభవేషు చసర్వశః । తథావ్యూహీంభవత్యేషామమచైవానపాయినీ-வ்யூஹேஷு சைவஸர்வேஷு விபவேஷு சஸர்வஶ: | ததாவ்யூஹீபவத்யேஷாமமசைவாநபாயிநீ" (ந) "దేవత్వేదేవదేహేయం మనుష్యత్వేచమానుషీ। విష్ణోర్దేహానురూపాం వైకరోత్యేషాత్మనస్తనూమ్-தேவத்வேதேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ | விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்" என்று உபயவிபூதியிலும் இவளுடைய நித்தியஸந்நிதியுண்டாகையாலே பகவத்விபூதிக்கு நிரூபகபூதையாகையாலும், பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு நிரூபகபூ(பூ)தை யென்றதாயிற்று.

(ச) "యద్భ్రూభఙ్గాః ప్రమాణం స్థిరచరరచనాతారతమ్యేమురారేః-யத்ப்ரூபங்கா:ப்ரமாணம்ஸ்திரசரசநாதாரதம்யேமுராரே:" என்றும், (ரு) "కటాక్షలాభాయకరోతిలోకాన్ పరాక్రమం తేపరిరమ్భణాయ। ముదేసముక్తింము రభిద్రమే తత్కథం ఫలాభావకథాస్యకర్తుః- கடாக்ஷலாபாயகரோதிலோகாந் பராக்ரமம்தேபரிரம்பணாய| முதேவமுக்திம்முராபித்ரமே,தத் கதம் பலாபாவகதாஸ்யகர்த்து:" என்றும் ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ மோக்ஷப்ரதத்வாதிகள் இவளுடைய ப்ரூ(பூ)பங்காநந்தரம் பண்ணுமென்றும், இவளுடைய கடாக்ஷலாபாதிகளுக்குறுப்பாகச் செய்யுமென்றும் சொல்லுகையாலும்,

(சா) "సహపత్న్యావిశాలాక్ష్యానారాయణముపాగమత్ - ஸஹபத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்" என்று ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு இவளோடேகூட பூர்வாங்காநுஷ்டாநம் பண்ணினனென்றும் சொல்லுகையாலும், அநந்தரம் ஆஶ்ரிதாபராதங்களைப்பொறுப்பித்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று இவளபேக்ஷிக்க அவர்களை ரக்ஷிக்கு

(க) வாயுபுரா (உ) (ந) வி-பு-க-கூ
(ச) ஶ்ரீகுணரத்ந-௬௪ (ரு) (சா) ரா-அ-சா-க

மென்கையாலும், காகாதிகள் இவள்ஸந்நிதியாலே உஜ்ஜீவித்தார்க ளென்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்கையாலும் அபராதாங்கீகாரத்துக்கு இவளைப் புரஸ்கரிப்பிக்குமென்னுமிடம் ஸ்ரீகுஹஸுக்ரீவ விபீஷ ணாதிகளளவிலே காண்கையாலும் ரக்ஷணத்துக்கு இவள்ஸந்நிதியே அபேக்ஷிதமென்றதாயிற்று.

(க) "దాసోహం కమలానాథ-தாஸோஹம்கமலாநாத" (உ) "மலர் மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" (ங) "திருமாலேநானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (ச) "திருமகளார்தனிக்கேள்வன் பெருமையுடை யபிரானார்" இத்யாதிகளாலே இவ்விபக்தியிற் சொல்லுகிற சேஷத் வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமென்றதாயிற்று.

ஆகையாலே இப்பதத்தில் ஸாப்தமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநு ஸந்திக்கதில்லை யாகிலும், (ரு) "యద్యప్యస్య త్రు:-யத்யபிஸர்ஜித்த:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற குணவித்ந்யாயத்தாலே ஆர்த்தமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநுஸந்தேயமாகக்கடவது.

இவ்வகாரத்திலே சதுர்த்தீவிபக்தியாய் (சு) "సుపాంసులుక్-ஸுபாம்ஸுலுக்" என்று விபக்திலோபமாய் "ప్రత్యయలోపే ప్రత్యయలక్షణం-ப்ரத்யயலோபேப்ரத்யயலக்ஷணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ர த்யயம் லுப்தமானாலும் ப்ரத்யயார்த்தம் கிடக்குமென்கையா லே, ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனானவெம்பெருமான்பொருட் டென்கிறது. அதாவது—இந்த சதுர்த்தி தாதர்த்த்யசதுர்த்தி யாய், இவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி சேஷமாயிருக்கு மென்கை.

சேஷத்வம் துக்கரூபமாகவன்றோ நாட்டில்கண்டு போருகிற தென்னில்; அகாரவாச்யவஸ்து ப்ரதிஸம்பந்தியாகையாலே ஸ்வ ரூபவித்திஹேதுவாகையாலும், ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலும், ஜ்ஞா நம பிறந்தால் இதுதானே புருஷார்த்தமாகையாலும் அபிமதவிஷய சேஷத்வவத் ஸுகரூபமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால் அகார வாச்யனுடைய சேஷித்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில விபக்திவ்யக்தியின்றியிலே யிருக்கச்செய்தே சதுர்த்தி விபக்தியென்றுமிடத்துக்கு ப்ரமாணமென்? ப்ரதமாவிபக்தி யாலு

(க) (உ) தி-வாய்-க-ங-க (ங) திருப்பல்லா-கக
(ச) தி-வாய்-க-சு-க (ரு) த்ரமிடபாஷ்ய (சு) பாணிநிஸூத்ரம்

லோவென்னில்; அப்போது ஆத்மவாசகமான மகாரமும் ப்ரதமாந்தமாய், பகவத்வாசகமான அகாரமும் ப்ரதமாந்தமானால் இருவருடையவும் ஐக்யபரமாதல், ஸமத்வபரமாதலாமத்தனை. அப்போது ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களுக்கும் சேராது. எங்ஙனேயென்னில்; (க) "పతింవిశ్వస్య-பதிம்விஶ்வஸ்ய" (உ) "పతింపతీనామ్-பதிம்பதீநாம்" (ங) "ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః - ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:" (ச) "కరణాధిపాధిపః-கரணாதிபாதிப:" (ரு) "ఈశతే దేవ ఏకః-ஈஶதே தேவ ஏக:" (சா) "పరవానస్మి-பரவாநஸ்மி" (எ) "భగవతేవాஉహమస్మి-பகவதேவாஹமஸ்மி" (அ) "దాసోஉహమ్-தாஸோஹம்" இத்யாதிகளாலே பகவச்சேஷித்வத்தையும் ஆத்மஶேஷத்வத்தையும் சொல்லுகிற ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். இந்த ஶேஷித்வ ஶேஷத்வங்கள்தன்னாலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் சேராதென்னுமிடம் சொல்லிற்று. இவ்வக்ஷரத்திற்சொன்ன கார்யத்வ ரக்ஷ்யத்வங்களோடும் விரோதிக்கும். ஆத்மா நித்யனேயாகிலும் இவனுடைய நித்ய ப்ரஹ்மவிஶேஷணத்வத்தாலே விஶேஷணத்வாரா கார்யத்வம் சொல்லக்குறையில்லை.

(எ) "నాహమపి నమమ, భగవత ఏవాహమస్మి-அஹமபி நமம, பகவத ஏவாஹமஸ்மி" என்று ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேக பாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுகிற நமஶ்ஶப்தத்துக்கும் வையர்த்த்யம் வரும். ஶரீராத்மபாவத்தைச் சொல்லுகிற நாராயணபதத்துக்கும் பாதகம்வரும். அதில் சதுர்த்தியிற் சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கும் உதயமில்லை. ஆக ஶாஸ்த்ரத்தோடு ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யத்தோடு ப்ரதிபாதிக்கவஸ்துவோடு ஶாஸ்த்ரவித்யநுஷ்டானத்தோடு வாசியற ஸகலத்தோடும் விரோதிக்கையாலே இவ்வகாரம் ப்ரதமாந்தமாகமாட்டாது. சதுர்த்த்யந்தமாகக்கடவது.

(கூ) "బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుంజీత- ப்ரஹ்மணே த்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மானம் யுஞ்ஜீத" என்று இந்த ஶேஷத்வத்தை ஸமர்ப்

(க) தை-நா-கக (உ) ஶ்வே-ஙு-எ (ங) ஶ்வே-ஙு-கசு

(ச) ஶ்வே-ஙு-கூ (ரு) ஶ்வே-க-கO (சா) ரா-ஆ-கரு-எ

(எ) பாஞ்ச (அ) .. (கூ) தை-நா

பணரூபகேநச்சொல்லுகிற ஶ்ருதிவாக்யத்தில் “ப்ரஹ்மணே” என்கிற சதுர்த்யந்தத்வமும், இதின்விவரணமாய் விஶேஷ்யமான நாராயணபதத்தில சதுர்த்யந்தமே இதுக்கு ப்ரமாணமாகக் கடவது.

ஆக இவ்வகாரம் சதுர்த்த்யந்தமாய் அகாரவாச்யனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி ஶேஷமாயிருக்கு மென்றதாயிற்று. ஆக அகாரத்தினுடைய ஶப்தஶக்தியாலே காரணத்வமும், தா(து)துவாலே ரக்ஷகத்வமும், அர்த்தபலத்தாலே ஶ்ரிய:பதித்வமும், சதுர்த்த்யந்த பதஶக்தியாலே ஶேஷித்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்பதத்திற் சொல்லுகிற காரணத்வ ரக்ஷகத்வ ஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீஸ்வரூப விஶிஷ்டமாயிருக்கச்செய்தே இதிற்சொல்லுகிற ஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களில் லக்ஷ்மீஸ்வரூபத்துக்கு அந்தர்ப்பாவமுண்டானவோபாதி காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களிலும் அந்தர்ப்பாவமுண்டாகக் குறையில்லையேயென்னில்; காரணத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்கு அஸாதாரண தர்மதயாலக்ஷணத்வேந நிர்த்தேஶிக்கப்படுகையாலே வ்யக்த்யந்தரத்தில் கிடவாததாகையாலே ப்ராதாந்யேந இவளுக்குக் காரணத்வமில்லை.

இனி காரணத்வாந்தர்ப்பாவம் சொல்லும்போது நிமித்தரூபேணவாதல்; உபாதாநரூபேணவாதல்; ஸஹகாரிரூபேணவாதல் சொல்லவேணும். (௧) “సదేవసోమ్యేదమగ్రఆసీత్, ఏకమేవాద్వితీయమ్-ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகமேவாத்விதீயம்” (௨) “సృష్టిస్సృజతిచాత్మానమ్-ஸ்ருஷ்டிஸ்ஸ்ருஜதிசாத்மாநம்” (௩) “కార్యేనన్తేస్వతనుముఖతస్త్వాముపాదానమాహుః — கார்யேநந்தேஸ்வதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹு:” இத்யாதிகளாலே நிமித்தோபாதாநங்களிரண்டும் அவனென்று சொல்லுகையாலே அந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது.

இனி ஸஹகாரி யென்னவேணும். அப்போதைக்கு ஸஹகாரிகள்தான் நிமித்தோபாதாநோபகரணரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும். அதில் நிமித்தரூபஸஹகாரிகளாவன—படநிர்மாண நிமித்தனான குவிந்தனுக்கு ஸஹகாரிகளான குவிந்தாந்தரங்கள். உபாதாநரூப ஸஹகாரிகளாவன—படோபாதாந பூததந்துவுக்கு ரக்தக்ருஷ்ணாதி

(௧) சாந்தோ-௬-௨-௧ (௨) வி-பு-௧-௨-௬௭ (௩) ர-ஸ்த-௨-௩௧

ரூபேண ஸஹகரிக்கிற த்ரவ்யாந்தரங்கள். உபகரணரூப ஸஹகாரிக ளாவன—ரதநிர்மாண க்ரியாஹேதுபூதங்களான வாஸ்யாதிகள்.

அவற்றில், (௧) "మనసైవజగత్సృష్టిం సంహారఞ్చకరోతియః- மநஸைவஜகத்ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரஞ்சகரோதியః" என்றும், (௨) "ஞானமூர்த்தேகொண்டு எல்லாக்கருமங்களும் செய்யெல்லையில்மாயன்" என்றும், நிமித்தபூதனை விஶ்வரனுக்குத் தன் ஸங்கல்பஜ்ஞாநமொழிய வேறொன்று அபேக்ஷிதமல்லவென்று சொல்லுகையாலும் "அத்விதீயம்" என்று நிமித்தாந்தர நிஷேதம் பண்ணுகையாலும், (௩) "సదేవ-ஸதேவ" (௩) "ఏకమేవ-ஏகமேவ" (௪) "అహమేవ-அஹமேவ" (௫) "బహుస్యామ్-பஹுஸ்யாம்" (௫) "స్వయమకురుత-ஸ்வயமகுருத" இத்யாதிகளாலே ஸச்சப்தவாச்யமான பரவஸ்துவொழிய உபாதாநாந்தரமில்லையென்று சொல்லுகையாலும். (௬) "సృష్టిస్థిత్యన్తకరణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్ । ససంజ్ఞాం యాతి భగవానేక ఏవ జనార్దనః- ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீமப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் । ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதி பகவாநேகஏவஜநார்தநః" என்று ப்ரஹ்மருத்ராதிரூபேண நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறான் ஜநார்த்தநனொருவனுமே; வேறுஸஹகாரிகளில்லையென்றும், (௭) "அவனே அகல்ஞாலம்படைத்திடந்தான்" என்றும், ஸஹகார்யந்தர நிஷேதம்பண்ணுகையாலும், இவனை நிமித்தோபாதாந ஸஹகாரிரூபேண ஸஹகாரியென்னவொண்ணாது.

சிதசித்துகளிலே இவன் அநுப்ரவேஶித்து நின்று ஸ்ருஷ்டிக்கிறவோபாதி இவள்பக்கலிலே இவன் அநுப்ரவேஶித்தாலும் உபாதாநாந்தர நிஷேதத்துக்கு விரோதம் பிறவாதிறேயென்னில்; அப்படிச் சொல்லவொண்ணாது. அபரிணாமியாய் பரிஶுத்தமான ப்ரஹ்மத்துக்கு அவற்றினுடைய அநுப்ரவேஶாபாவத்தில் உபாதாநஹேதுகமான பரிணாமித்வமும், அஜ்ஞத்வதுஃக்கித்வரூபமான அஶுத்தியும் ப்ரஸங்கிக்குமாகையாலே பரிணாமியான வசித்தையும் †அசிதாஶ்ரயமான வாத்மாவையும் அநுப்ரவேஶிக்க வேண்டுகை

---

(௧) வி-பு-ரு-உ௨-கரு (௨) தி-வாய-௩-௧௦-அ (௩) சாந்தோ-௬ ௨-௧

(௪) சாந்தோ-௭-௨ரு-௧ (௫) தை-ஆந- (௬) வி-பு-௧-௨-

(௭) தி-வாய-௬-௩-௨- † அவிதயாஶ்ரய

யாலும் இவளுடைய அநுப்ரவேஶாபாவத்தில் இப்படி வருவதொரு விரோதமில்லாமையாலும்,

அதுக்குமேலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை க்ரஹிக்கிற ப்ரமாணந்தான், (௧) "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే-யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" இத்யாதிகளாலே காரணத்வாதி விஶிஷ்டமாக க்ரஹிக்கையாலும், (௨) "బహు స్యాం-பஹுஸ்யாம" என்கிற ப்ரஹ்மஸங்கல்பாநந்தரம் ஜகத்து உண்டாகையாலும், ஸங்கல்பாத்பூர்வம் ஜகத்து இல்லாமையாலும், (௩) "అజామేకాం లోహితశుక్లకృష్ణాం బహ్వీం ప్రజాం జనయన్తీం సరూపామ్ - அஜாமேகாம் லோஹித ஶுக்லக்ருஷ்ணாம் பஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம்" என்று குணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதி ப்ரஜைகளை உத்பாதிக்குமிடத்தில் தான் அசேதநமாகையாலே, அசேதநமான ம்ருத்து புருஷப்ரயத்ந ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு க(டா)டாதிகளை உத்பாதிக்குமாபோலே (௪) "మయాధ్యక్షేణ ప్రకృతిః సూయతే సచరాచరమ్-மயாத்யக்ஷேண ப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதே ஸசராசரம்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாதி(தி)ஷ்டிதமாய்க்கொண்டே ஜகத்தை யுத்பாதிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், (௫) "విష్ణోస్సకాశాదుద్భూతం జగత్తత్రైవ చ స్థితమ్-விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவ ச ஸ்திதம்" என்றும், (௬) "సర్వకారణకారణే-ஸர்வகாரணகாரணே" என்றும், விஷ்ணு ஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனே ஜகத்காரணபூதனென்றும்சொல்லுகையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை காரணத்வேந க்ரஹிப்பதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், இவள் ஸங்கல்பத்தை யொழியவும் ஜகத்து உண்டாகையாலும், இவள் கூடாதபோது ஜகத்து உத்பந்நமாகாதென்கைக்கு ஒரு அநுபபத்தியில்லாமையாலும், இவள் காரணபூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவளுக்கு காரணத்வாந்தர்ப்பாவ ஶங்கையே பிடித்தில்லை.

காரணபூத ப்ரஹ்மஸ்வரூப நிரூபகத்வேந இவளுக்கு அவர்ஜநீயஸந்நிதி யுண்டேயாகிலும் அநுபயுக்த விஶேஷணங்களைப்போலே தத்க்ரியாந்வயமின்றிக்கே தத்விஷயப்ரீத்யாதிகளிலே அந்வயமாகக்கடவது. அப்படியே ரக்ஷகத்வமும் (௧) "యేన జాతాని జీవన్తి-யேந

(௧) தை-ப்ருகுவல்லி (௨) தை-ஆநந்தவ-௬ (௩) தை-நா-௪௨-௫
(௪) கீதை-௯-௧௦ (௫) வி-பு-௧-௪-௩௧ (௬) வி-பு-௬ ௫ ௭௨

ஜாதாநிஜீவந்தி" இத்யாதிகளிலே ப்ரஹ்மலக்ஷணமாகச் சொல்லப் படுகையாலும், (க) "ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం-ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்" (உ) "విష్ణుస్త్రిలోక్యపాలకః-விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலக:" (ங) "పాలనేవిష్ణురచ్యతే-பாலநேவிஷ்ணுருச்யதே" (ச) "సర్వపాతి-ஸர்வபாதி" (ரு) "విష్ణుఃపాల్యఇజ్యాపాతిచ-விஷ்ணு:பால்யந்சபாதிச" இத்யாதிகளாலே விஷ்ணுபரப்தவாச்யனை ஸர்வேச்வரனே ரக்ஷகனாகச் சொல்லுகையாலும், இவனுக்கு ரக்ஷகத்வாநர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது. இந்த ரக்ஷகத்வவிசிஷ்டமாய் அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக இஷ்டப்ராப்திப்ரத(ஜ)த்வலக்ஷணமாயிருக்கிறவுபாயத்வமு யாதொன்று, அதிலும் இவனுக்கு அந்தர்ப்பாவமில்லை.

எங்ஙனேயென்னில்; (சா) "మామేకంశరణంవ్రజ-மாமேகம்சரணம் வ்ரஜ" (எ) "తమేవశరణంగచ్ఛ-தமேவசரணம்கச்ச" (அ) "మామేవయేప్రపద్యంతే-மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" (கூ) "తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే-தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே" (க0) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వం యోవైవేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై। తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదంముముక్షుర్వైశర ణమహంప్రపద్యే-யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை। தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்முமுக்ஷுர்வை சரணமஹம்ப்ரபத்யே" (கக) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணே சரண்" (கஉ) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (கங) "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்" (கச) "களைகண்மற்றிலேன்" (கரு) "மூவாத் தனிமுதலாய்மூவுலகுங்காவலோன்" இத்யாதிகளிலே வ்யக்த்யந்தரநிஷேதபூர்வகமாக ஸர்வகாரணவஸ்துவுக்கே உபாயத்வத்தை விதிக்கையாலே.

ஜ்யோதிஷ்டோமம ஸ்வர்க்கஸாதநமாகாநிற்கச்செய்தேயும் ப்ரயாஜாதிகளான கர்மவிசேஷங்கள் ஸஹகாரித்வேந ஸஹாயமாகிறப் போலேயும், பக்தி பகவத்ப்ராப்திஸாதநமாகாநிற்கச்செய்தேயும் கர்மஜ்ஞாநங்கள் ஸஹகாரித்வேந ஸாதநமாகிறப்போலேயும், இவ

(க) கீதை-க அ சுக (உ) (ங)
(ச) வி-பு-க-உ-சுஎ (ரு) வி-பு (சா) கீ-க அ--சுசு
(எ) கீதை-க அ-சுஉ (அ) கீ-எ-க ச (கூ) கீ-கரு-ச
(க0) ஶ்வே-சு க அ (கக) தி-வாய-ரு-க0-கக (கஉ) தி-வாய-ரு-அ-கக
(கங) தி-வாய்-கூ-க-க0 (கச) தி-வாய்-ரு-அ-அ (கரு) தி-வாய-உ-அ-ரு

ளுக்கும் ஸஹகாரித்வேந உபாயத்வாந்தர்ப்பாவமுண்டாளுமோ வென்னில்; ஏதேனுமொன்றுக்கு ஸஹகாரித்வ முண்டாவது-ஸ்வரூ போத்பத்திமுகேநவாதல், உத்பந்நஸ்வரூப வர்த்த (*) நமுகேநவா தல், வர்த்தி(†) தஸ்வரூப பலப்ரதாநமுகேந வாதலாயிற்று;

உபாயபூதனான ஈஶ்வரன் (௧) “ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం-உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்வம்” என்று ஸித்தஸ்வரூபனுமாய் ஏகரூபனுமாய் அமோக (‡) ஸங்கல்பனுமாயிருக்கையாலே உத்பத்த்யாதிகளில் ஸஹகாரிஸாபேக்ஷதை யில்லாமையாலும், (௨) “களைவாய் துன்பம் களையா தொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்” என்றும், (௩) “உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்” என்றும், ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச் சொல்லுகையாலும் இவனுக்கு ஸஹகாரித்வமில்லை.

ப்ரஹ்மஸ்வரூப க்ராஹகப்ரமாணம் (௪) “యేన జాతాని జీవంతి-யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி” (௫) “యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై-யோவை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை” இத்யாதிகளாலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேந க்ரஹிக்கையாலும் (௬) “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்கிற உக்த்யநந்தரம் ஶோகநிவ்ருத்தி பிறக்கையாலும், இந்த வுக்திக்கு முன்பு ஶோகநிவ்ருத்தி பிறவாமையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தி-நிர்ஹேதுகக்ருபாவிஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரன் தன்னாலே உபபந்நமாகையாலும், (௭) “సర్వలోకశరణ్యాయ - ஸர்வலோகஶரண்யாய” (௮) “శరణ్యం శరణం యాతః-ஶரண்யம் ஶரணம் யாத:” (௯) “చరణౌ శరణం యాతః-சரணௌ ஶரணம் யாத:” (௫) “ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే-முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே” என்று ஸர்வஶரண்யனாகச் சொல்லுகையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேந க்ரஹிப்பதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவனுடைய உக்தியொழிய கேவலபகவதுக்தியாலே ஶோகநிவ்ருத்தி பிறக்கையாலும், இவள் ஸஹகரியாத போதும் உபாயத்வம் உபபந்நமாகையாலும், இவள் ஜகத்துக்கு உபாயபூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவனுக்கு உபாயத்வமில்லையென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

---

(௧) ர-ஸ்த-௨-௮௭ (௨) தி-வாய்-௫-௮-௮ (௩) தி-வாய-௫-௮-௩
(௪) தை-ப்ருகு- (௫) ஶ்வே-௬-௧௮ (௬) கீ-௧௮-௬௬
(௭) ரா-யு-௧௭-௧௫ (௮) ரா-யு-௩௪-௧௭ (௯)

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணமுகேந கார்யகரனாகிறவோபாதி இவளை யும் ஸஹகாரித்வேந அந்தர்ப்ப(ர்)வித்துக்கொண்டு கார்யகரனாகக் குறையென்னென்னில், குணங்கள் கார்யோபயோகியாகையாலும், குணத்வேந உண்டான அப்ருதக்ஸித்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந் யாநாதாரத்வத்தாலே கர்த்ருத்வாதாரஸங்காவகாசமில்லாமையாலே நைரபேக்ஷ்யஹாநி யில்லாமையாலும், இவள் சார்யாநுபயுக்தையா கையாலும், த்ரவ்யத்வேந வருகிற ப்ருதக்ஸித்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந்யாதா(தா)ரத்வ நிபந்தந கர்த்ருத்வாதிப்ரஸக்தியோக்யதை யாலே நைரபேக்ஷ்யஹாநியுண்டாகையாலும அதுவொவ்வாது. ஆகையாலே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவளுக்கு உபாயத்வாந்தர்ப் பாவமில்லை யென்றதாயிற்று. ஆகையாலே உபாயதசையில் இவ ளுக்குண்டான ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயபூதனானவனை உபாயத் வேந ஆஸ்ரயிக்கிற சேதநருடைய ஸ்வாபராதநிபந்தநபயநிவ்ருத்தி ஹேதுபூத புருஷகாரோபயோகியாகக்கடவது.

அப்படியன்றியிலே ஸ்ரிய:பதித்வத்துக்கு ப்ராதிஸம்பந்த்யபே க்ஷை யுண்டாகையாலும், தர்மிக்ராஹகமான ஸ்ரீஸப்தந்தான் "శ్రయత ఇతి-శ్రీః-ஸ்ரயத இதி ஸ்ரீ:" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தை யாஸ்ர யித்திருக்கையாலே ஸ்ரீஸப்தவாச்யை யானவளென்று சொல்லுகை யாலும், "శ్రీఙ్-సేవాయామ్-ஸ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வாஸ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஸே வித்திருக்குமென்கையாலும், (க) "అనన్యా రాఘవేణాహం భాస్కరేణ ప్రభా యథా - அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா" என் றும், (உ) "నిరాధారానసిద్ధ్యతి-நிராதாரா நஸித்யதி" என்றும், பகவத் ஸ்வரூபத்தை யாஸ்ரயித்தபோது தன்ஸத்தையாய், ஒழிந்தபோது ஸத்தையில்லையென்று சொல்லுகையாலும், ஸ்ரீயையொழிய அவனுக் கு ஸ்ரிய:பதித்வம் அநுபபந்நமாகையாலும, (௩) "విష్ణోః శ్రీః-விஷ்ணோ ஸ்ஸ்ரீ:" (௪) "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" (௫) "హ్రీశ్చ తే లక్ష్మీశ్చ పత్న్యౌ - ஹ்ரீஸ்சதே லக்ஷ்மீஸ்சபத்ந்யௌ" (௬) "తవశ్రియా-தவஸ்ரியா" (௭) "மலராள்மணவாளன்" (௮) "நாண்மலராள்நாயகன்" (௯) "திருமக

(க) ரா-ஸு-க-கசு (உ) லக்ஷ்மீதந்-உ (௩) வி-பு-க-கூ-அ-கஎ
(௪) ஸ்ரீஸூக்தம (௫) யஜு- (௬) ஸ்தோ-ர-
(௭) தி-வாய-க-க0-௪ (௮) தி-மொ-ரு-ரு- (௯) தி-வாய்-க-சு-க

ளார்தனிக்கேள்வன்” இத்யாதிகளிலே இவளை அவனுக்குப் பத்நீத்வேந சேஷபூதையாகச் சொல்லுகையாலும், ஸ்ரிய:பதித்வத்தில் அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம.

அப்படியே “𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 - ஸ்ரீயத இதி ஸ்ரீ:” என்று ஸர்வராலும் ஆஸ்ரயிக்கப்படுமென்று சொல்லுகையாலும் “𑌶𑍍𑌰𑍀𑌞𑍍 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂-ஸ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்” என்கிற தா(து)துவிலே கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ஸர்வர்க்கும் ஸேவாவிஷயபூதையாகச் சொல்லுகிறவள் தன்னுடைய மாத்ருத்வரூபமான சேஷித்வத்தாலே ஆஸ்ரிதரை அபராதோபகரண பூர்வகமாக ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருமென்று சொல்லுகையாலும், ஏவம்பூத சேஷித்வத்தாலே இவளுடைய புருஷகாராந்தர நிரபேக்ஷாஸ்ரயணீயத்வம் உபபந்நமாகையாலும், (௧) “𑌅𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 - அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ” (௨) “సకలం తదిదం ఉభయం తవైవ మాధవ-ஸகலம்தத்இதந்தவைவமாதவ” (௩) “దాసోహం కమలానాథ - தாஸோஹம்கமலாநாத” (௪) “திருமாலையல்லது தெய்வமென்றேத்தேன்” (௫) “திருமாலேநானுமுனக்குப்பழவடியேன்” (௬) “திருமாலை வணங்குவனே” இத்யாதிகளிலே இவளை சேஷித்வத்திலே அந்தர்ப்பவித்துச் சொல்லுகையாலும் இவளுக்கு சேஷித்வத்திலே அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆகையாலே நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற ஸகலகுணங்களும் பகவத்ஸ்வரூபாஸ்ரயமாயிருக்கச்செய்தேயும் வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஸ்ரயணத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் கார்யகரத்வத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸௌந்தர்யாதிகள் அநுபாவ்யமாயும் போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், காரணதசையில சிதசித்துக்கள் உபாதாநோபயோகியாயும, ஸங்கல்பம நிமித்தபர்யவஸாயியாயும், ஜ்ஞாநாதிகள் ஸஹகாரியாயும போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஸ்ரயித்திருந்ததேயாகிலும் காரணத்வரக்ஷகத்வாதிகளிலந்வயமின்றியிலே தத்விஷயாநுமோத புருஷகாரத்வ மாத்ரமேயாய் ஸ்ரிய:பதித்வ சேஷித்வங்களில் அந்வயமுண்டாமிடத்தில் விரோதமில்லை.

---

(௧) ஸ்ரீஸூக்தம் (௨) ஸ்தோ-ரத்ந (௩)
(௪) ௧. திருவ-௬௪ (௫) பல்லாண்டு-௧௧ (௬) திருவிரு-௬௫.

இந்த காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாபேக்ஷையுண்டாகையாலும், உபயவிபூதி ரக்ஷகனாகையாலும், ஶ்ரிய:பதியாகையாலும், ஸர்வஸ்மாத் பரனாகையாலும் (௧) "కారణన్తు ధ్యేయః-காரணந்துத்யேய:" (௨) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్-ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే-யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்-முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்றும் காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமாகவும் ஶரண்யமாகவும் சொல்லுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே உபாயமாயறுகையாலும், இதுதான் இதுக்குமுன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே மேல்ப்ராப்தவ்யமாகையாலும், இந்த உபாஸ்யத்வ ஶரண்யத்வ உபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களுக்கு விலக்ஷணவிக்ரஹாபேக்ஷையுண்டாகையாலும், இவ்வகாரத்தாலே ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வமும் உபயவிபூதிநாதத்வமும் ஶ்ரிய:பதித்வமும் ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமும் உபாஸ்யத்வமும் ஶரண்யத்வமும் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், உகாரம் (௩) "తదేవాగ్ని స్తద్వాయు స్తత్సూర్య స్తదు చన్ద్రమాః-ததேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்ததுசந்த்ரமா:" என்று ஏவகாரத்தையும் உகாரத்தையும் பர்யாயமாகச் சொல்லுகிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே அவதாரணார்த்தமாய்க்கொண்டு இந்த ஶேஷத்வ விரோதியான அந்யார்ஹதையைக்கழித்து அவனுக்கே ஶேஷமென்று அவதாரிக்கிறது.

ஸர்வாதிகனான அகாரவாச்யனுக்கு ஶேஷமான வஸ்துக்கு அந்யஶேஷத்வ யோக்யதையில்லையாயிருக்க இந்த ப்ரஸக்தப்ரதிஷேதமேதென்னில்; லோகத்திலே ஒருவனுக்கு ஶேஷமான க்ருஹக்ஷேத்ராதிகள் பிறர்க்கு அர்ஹமாகக் காண்கையாலும், "హిరణ్యం కుణ్డలాయ-ஹிரண்யம் குண்டலாய" என்றிருக்கச் செய்தேயும் கடகமகுடாதிகளுக்கும் அர்ஹமாகக் காண்கையாலும், (௪) "మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ, ఆచార్యదేవో భవ, అతిథిదేవో భవ-மாத்ருதேவோபவ, பித்ருதேவோபவ, ஆசார்யதேவோபவ, அதிதிதேவோபவ" என்று ஒருவனுக்கு அநேகவிஷய ஶேஷத்வத்தை விதிக்கக்காண்கையாலும்,

---

(௧) அதர்வ (௨) ஶ்வே-௬-௧௮ (௩) தை-நா- (௪) தை-ஶீக்ஷாவல்லி

அப்படியே ஈஶ்வரனுக்கு இவ்வாத்மவஸ்து ஶேஷமாமிடத்தில் அந்யர்க்கும் ஶேஷமாய் ஈஶ்வரனுக்கும் ஶேஷமாயிருக்குமோ வென்று ஶங்கைபிறக்க, அந்த ஶங்கையைக்கழித்து அவனுக்கே ஶேஷமென்கிறது.

ஶேஷத்வமாகில் அநந்யார்ஹமா யிருக்குமென்கிற நியமமாகில் க்ஷேத்ராதிவிஷயமாக அநயார்ஹமாவா னென்னென்னில்; அங்கு ப்ருதக்ஸ்திதியோக்யமான த்ரவ்யமாகையாலே க்ரயவிக்ரயாதிகளாலே அந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையுண்டு. இங்கு ப்ருதக்ஸ்தித்யயோக்யத்ரவ்யமாகையாலே அநயார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையில்லை.

எங்ஙனே யென்னில்; க்ஷேத்ரம் க்ரயவிக்ரயார்ஹமாகையாலும், புத்ரன் க்ரயவிக்ரயார்ஹனுமாய் மாதாபிதாக்களுக்கும் அநேக தேவதைகளுக்கும் ஶேஷமாயிருக்கையாலும், பார்யை பாணிக்ரஹண பூர்வகாலத்திலே மாதாபிதாக்களுக்கு ஶேஷமாயும் அநந்தரம் ஸோமகந்தர்வாதிகளுக்கும் ஶேஷமாயும் ஶரீராவதி(தி)யாயும் உபேக்ஷாவதியாயுமிருக்கையாலும், தேஹமும், பார்யாஶரீரம் பர்த்தாவுக்கு ஶேஷமாய, பர்த்ருஶரீரம தேவாதிகளுக்கு ஶேஷமாய், க்ரயவிக்ரய யோக்யமாயிருக்கையாலும், குணமும் நிராஶ்ரயமாகநில்லாதே ஓராஶ்ரயத்தைப்பற்றி நிற்கையாலே ஸ்வாஶ்ரய ஶேஷியான வ்யக்திக்குத் தானும் ஶேஷமாகையாலும க்ஷேத்ரபுத்ர தாரதேஹ குணாதிகளுக்கும் அநநயார்ஹத்வமில்லை.

குண்டலாபிமாநியான ஹிரண்யமும் கர்த்தாவினுடைய ருசிவிசேஷத்தாலே கடகாதிகளுக்கும யோக்யமாகையாலே அதுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை. * மாத்ருதேவோபவேத்யாதிகளும் அநேக விஷயவிதியாகையாலே அந்த விஷயபூதனானவனுக்கும அநந்யார்ஹத்வமில்லை.

இங்கு அப்படியன்றியிலே (க) "నతదస్తివినాయత్స్యాన్మయాభూతంచరాచరమ్-நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம்" (௨) "தன்னுள்கலவாதவெப்பொருளும்தானில்லையே" என்று ப்ருதக்ஸ்திதியோக்யமன்றென்கையாலும், ப்ருதக்ஸ்திதி சொன்னபோது ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வப்ரகாரித்வாதிகள் பங்க (ப⁴ங்க³) மாகையாலும்,

(க) கீதை-௧௦-௩௯ (௨) தி-வாய்-௨-௫-௩

(க) "𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍-ஆத்மைவேதம்ஸர்வம்" (உ) "𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍-ப்ரஹ்மைவேதம்ஸர்வம்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லி, தத்வ்யாப்தமான ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தத்தை "ஆத்மைவ" என்று அவத(த)ரித்துக்கொண்டு அஸாதாரணமாகச் சொல்லுகையாலும், (ங) "𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍-ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம்" (ச) "𑌦𑌾𑌸𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃-தாஸபூதா:" (ரு) "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 - ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம்" (சு) "குலதொல்லடியேன்" (எ) "தொல்லடிமைவழிவரும்தொண்டர்" இத்யாதிகளாலே இந்த ஶேஷத்வத்தை நிருபாதிகமாகவும் அநந்யஸாதாரணமாகவும் ஸ்வாபாவிகமாகவும் சொல்லுகையாலும், இப்படி ஶேஷமானவஸ்து ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாயிருக்குமென்று மேலே உக்தமாகையாலும், க்ரயவிக்ரயாநர்ஹம், அஸாதாரணம், நிருபாதிகம், நித்யம், ஔபாதிக தேஹவ்யாவ்ருத்தஶரீரம், குணியென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

ஆகையாலே க்ஷேத்ரபுத்ரதார தேஹாதிகளிற்போலே அந்யஶேஷத்வஶங்கா ஹேதுவான க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வ ஸாதாரணத்வ ஔபாதிகத்வ அநித்யத்வங்கள் இவ்விடத்திலில்லாமையாலே இங்கு அந்யஶேஷத்வஶங்கையே பிடித்தில்லை.

பூர்வோக்தமான ப்ருதக்ஸ்தித்யநர்ஹதையாலும், அஸாதாரணதையாலும், *மாத்ருதேவோபவேத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அநேகஶேஷத்வத்துக்கு உதயமில்லை. குண்டலார்ஹமான ஹிரண்யத்தினுடைய ஸ்வாம்யதீ(தீ)நமான மகுடார்ஹத்வம் இங்கும் ஶேஷ்யதீநமாகவுண்டாக, ஶேஷத்வம் ஶேஷிபூதபகவந்நியோகாதீநமாக வருகிறதாகையாலே பகவச்சேஷத்வமே யித்தனையொழிய அந்யஶேஷத்வமன்று.

இப்படி அந்யஶேஷத்வஶங்கையில்லாமையாலே தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷையில்லையென்றிட்டு தத்வாசகமான உகாரத்துக்கு உதயமில்லை யாகாதோவென்னில்; இப்படி ஶேஷபூதனைச் சொல்லுகிற சேதநன் கர்மஹேதுகமாக உத்பந்நமான ஶரீரஸ்தனாயிருக்கையாலே அந்த ஶரீரோத்பாதகரான மாதாபிதாக்களென்ன, அந்த ஶரீரத்தைப்பற்ற வுண்டான வர்ணாஶ்ரமநிபந்தநமாக வருகிற க்ரியா

(க) சாந்தோ-எ-உரு-உ (உ) ப்ருஹ-ச-ரு (ங)
(ச) (ரு) (சு) தி-வாய்-சு-கO-க (எ) தி-வாய்-க-உங

ப்ரதிஸம்பந்திகளான அக்நீந்த்ராதி தேவதைகளென்ன, இவர்களைப் பற்றி வருவதொரு கர்மோபாதிகசேஷத்வமுண்டாகையாலே தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற உகாரத்துக்கு உதயமில்லையென்ன வொண்ணாது.

ஆனால் கர்மஹேதுக சரீரஸ்தனாயிருக்கச் செய்தே தத்கார்யமான அந்யசேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கும்படி யென்னென்னில்; ஏவம்பூதனான சேதநன்விஷயமாக ஈச்வரன் நிர்ஹேதுகாங்கீகாரத்தைப்பண்ணி ஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்கையாலே ஸ்வாத்மசரீரங்களிலுண்டான அத்யந்தபேதஜ்ஞாநம்பிறந்து அந்த சரீரத்திற்காட்டில் அந்யனாகத் தன்னையநுஸந்தித்திருக்கையாலும், ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்குமென்கையாலே ஸ்வரூபவிருத்தக்ரியாஹேதுவான கர்மத்தை நேராக நிவர்த்திப்பித்து ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தையும் பரிக்ரஹிப்பித்துப்போருகையாலும் சரீரஹேதுவாயும் க்ரியாஹேதுவாயும வருகிற அந்யசேஷத்வங்களை நிவர்த்திப்பிக்கக் குறையில்லை.

(க) “యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే । తావాన్సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః-யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே । தாவாந் ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநதஃ” என்று ஆறு பெருகிப் போகாநின்றால் பிபாஸிதனுக்கு ஸ்வதாஹசாந்திமாத்ர ஜலபாநமே அபேக்ஷிதமானாப்போலே, ஸகலவேதங்களும் ஸகலார்த்தங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும் க்ருஹஸ்ததர்மம் வநஸ்தனுக்கு த்யாஜ்யமானாப்போலேயும, அதுதான் பிக்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமாமாபோலேயும், ஸ்வரூபப்ரதாநனானவனுக்கு சரீரப்ரதாநனானவனுடைய க்ரியை த்யாஜ்யமாகையாலும், (உ) “దేవర్షిభూతాత్మనృణాం పితౄణాం నకింకరో నాయమృణీచ రాజన్ । సర్వాత్మనా యశ్శరణం శరణ్యం నారాయణం లోకగురుం ప్రపన్నః - தேவர்ஷிபூதாத்மந்ருணாம்பித்ருணாம நகிங்கரோநாயம்ருணீசராஜந் । ஸர்வாத்மநாயச்சரணம் சரண்யம்நாராயணம்லோககுரும்ப்ரபந்நஃ” என்று பகவச்சேஷத்வோபாயத்வ ஜ்ஞாநமுடையவன் தேவதாந்தரங்களுக்கு கிங்கரனுமல்லன், ருணியுமல்லனென்றும், (ஙு) “బ్రహ్మచర్యేణ ఋషిభ్యః, యజ్ఞేన దేవేభ్యః, ప్రజయా పితృభ్యః-ப்ரஹ்மசர்யேணரிஷிப்யஃ,யஜ்ஞேநதேவேப்யஃ,ப்ரஜயாபித்ருப்யஃ” என்று சொல்லுகிற தேவர்ஷி பித்ரு பூதவிஷயங்க

(க) கீதை (உ) பாரத (ஙு) யஜுஃ

ளான ரிணமோசநார்த்த க்ரியாநிபந்தநமாக வந்த கிங்கரத்வத்தை அந்த க்ரியாஹேதுபூதமான ரிணித்வ விஶேஷபூர்வகமாக விஶேஷிக்கையாலும், (க) "యో వై స్వాం దేవతామతియజతే, ప్ర స్వాయై దేవతాయై చ్యవతే, న పరాం ప్రాప్నోతి, పాపీయాన్భవతి - யோ வைஸ்வாயதேவதாமதியஜதே, ப்ரஸ்வாயை தேவதாயை ச்யவதே நபராம் ப்ராப்நோதி, பாபீயாந்பவதி" என்று யாவனொருவன் ஸ்வரூபாநுரூபமான தேவதையையொழிய யஜிக்கிறான்; அவன் அந்த தேவதையின்பக்கல் நின்று ப்ரஷ்டனாம். அவனுக்கு பர(ஃ)ப்ராப்தியுமில்லை. பாபிஷ்டனுமாமென்கையாலும், (உ) "సంసేవ్య ఏకో హరిరిన్ద్రియాణాం సేవాఽన్యదేవేష్వభిచార ఏవ। అన్యోఽపి సేవ్యో యది దేవసామ్యాత్ కోవా హృషీకేశపదాభిధానః - ஸம்ஸேவ்ய ஏகோ ஹரிரிந்த்ரியாணாம் ஸேவாந்யதேவேஷ்வபிசார ஏவ। அந்யோபி ஸேவ்யோயதி தேவஸாம்யாத் கோவா ஹ்ருஷீகேஶபதாபிதாந:" என்று ஸகலேந்த்ரியங்களாலும ஸம்ஸேவ்யமானவனிருப்பான் ஹரிஶப்தவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரனென்றும், இந்த்ரியங்களைக்கொண்டு தத்வ்யதிரிக்த தேவதைகளை ஸேவிக்கறவில் பர்த்ருஶேஷமான ஶரீரத்தை அந்யபுருஷோபயோகமாக்கின ஸ்த்ரீக்கு வ்யபிசாரமே பலித்து பாதிவ்ரத்யஹாநி யுண்டாமாபோலே, ஹ்ருஷீகேஶனுடையதான ஹ்ருஷீகங்களை அந்யவிஷயமாக்குகையாலே அந்த ஹ்ருஷீகங்களுக்கும ஸ்வரூபஹாநியாய் அவற்றுக்குக்காரணியான தனக்கும் ஸ்வரூபஹாநி யுண்டாமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு இந்த்ரியங்களுடைய அந்யப்ரஸங்க க்ஷாமகாத்வ விஶேஷபூர்வகமாக பகவத்ப்ரதிஸம்பந்தி கர்மகாத்வத்தை விதிக்கையாலும், அந்யதேவதாப்ரதி ஸம்பந்திகமாய் ஸ்வரூபவிருத்த(த்)மான கர்மத்தினுடைய நிவ்ருத்தி-ஸ்வபூத ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனுக்கு ஸ்வத: ப்ராப்தமென்றதாயிற்று.

சிலர், இதினுடைய அப்ராப்தத்வஶங்கையைப்பண்ணி தத்பரிஹாரார்த்தமாக இந்த க்ரியைகள் பகவத்பர்யவஸாநபுத்த்யா அநுஷ்டேயங்களென்றும, அந்த தேவதாநாமங்களை பகவந்நாமங்களாக புத்திபண்ணி அநுஷ்டிப்பாரென்று சொல்லுவர்கள். அவற்றினுடைய விதா(ధా)நகாலத்தில, "అగ్నయే, ఇన్ద్రాయ - அக்நயே, இந்த்ராய" என்று அக்நீந்த்ராதிதேவதைகளை ப்ரதிஸம்பந்திகளாகச் சில க்ரி

(க) (உ)

யைகளை விதிக்கிறவோபாதி "விஷ்ணவே" என்று ஸர்வவ்யாபகனான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிஸம்பந்தியாகச் சில க்ரியைகளை விதித்தும் போராநின்றது.

அக்நீந்த்ராதி தேவதாப்ரதிஸம்பந்தி க்ரியைதானே பகவத்பர்யவஸாயியுமாய், அந்த தேவதாநாமங்கள்தானே பகவந்நாமங்களுமாமாகில் "விஷ்ணவே" என்று தனித்து விதிக்கக்கூடாது. அதுக்குமேலே அந்த க்ரியைகளுக்கு தத்தத்தேவதாப்ரதிஸம்பந்தித்வமில்லையாகில் ஸர்வக்ரியைகளிலும் விஷ்ணவேயென்று வ்யாபகத்வேந ஸர்வவிஶேஷ்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிஸம்பந்தியாக விதிக்க அமையும்.

அங்ஙனன்றியிலே அந்த தேவதைகளையும் ஸர்வேஶ்வரனையும் தனித்து விதிக்கக் காண்கையாலே அந்த விதிகளுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி அந்த தேவதைகளாகவேணும். ஆகையாலே அந்த தேவதைகள்தான் விஶேஷணத்வேந ஶேஷபூதராய்க்கொண்டு தங்கள் ஸ்வரூபம் ஸித்தமாயிருக்கச் செய்தேயும், "நாமவிஶேஷணத்வேந ஶேஷபூதர்; அவன் விஶேஷ்யத்வேந ஶேஷி" என்கிற ஜ்ஞாநமின்றியிலே "தேவோஹம், ஸ்வதந்த்ரோஹம்" என்று அஹங்காரமமகாரக்ர(ஃ)ஸ்தராயிருப்பார் சிலராகையாலே, பர்த்ருஶேஷபூதையான பார்யையானவள் ஆர்த்தவாதி தூஷிதையானவன்று அந்த பர்த்தாவோடு புத்ரர்களோடு வாசியற ஸ்வாங்கஸ்பர்ஶயோக்யதையில்லாதாப்போலே பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநமுடையார்க்கு தத்தத்தேவதா ப்ரதிஸம்பந்திகமான க்ரியைகள் த்யாஜ்யங்களாகையாலும், விதி விஶேஷ்யபர்யந்தமானபோதும் இந்த ந்யாயத்தாலே விஶேஷணத்துக்கு அஜ்ஞாநநிபந்தநமான அநுபாதேயத்வம் வருகையாலும், பூர்வோக்த ந்யாயத்தாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாநநிஷ்டனைக்குறித்து விதியில்லாமையாலும், ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமாம்படி நிர்ஹேதுகமாக லப்த(ஃ)ஜ்ஞாநரான ஆழ்வார், (க) "நீராய்நிலனாய்" என்று தொடங்கி ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வஶரீரத்வத்தை ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அநுஸந்தித்து, தமக்கு அநுபா(ஃ)வ்யத்தை நிர்ணயித்து பேக்ஷிக்கிற இடத்தில் (க) "கூராராழி வெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாராய்" என்று அஸாதாரண லக்ஷணமாயிருந்துள்ள ஶங்கசக்ரத(ஃ)ரமான விக்ரஹத்தோடே வரவேணுமென்றபேக்ஷிக்கையாலும்,

(க) தி-வாய்-௬-௯-௧

யஜ்ஞத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கு நித்யகர்மங்கள் த்யாஜ்யமாமாபோலே பகவத்ப்ராப்திநிஷ்டரானவர்களுக்கு இவை த்யாஜ்யமாகையாலும் ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவான்களுக்கு தத்ப்ரகாராநுஷ்டாநம் அநுபந்தமாகையாலே இது சொல்லவொண்ணாது.

கர்மஹேதுகோத்பந்ந ஶரீரமேயாகிலும் இந்த ஜ்ஞாநாநந்தரம் கர்மநிராஸபூர்வக கேவல பகவதிச்சா ஹேதுவான ஶரீரஸ்திதியாகையாலே இந்த இச்சாஶ்ரயம பகவத்விஷயமாகையாலும், பூர்வ ஜந்ம மாதாபித்ருஸாபேக்ஷத்வம் அநந்தரஜந்மத்தி லில்லாதாப்போலே இந்த ஶரீரோத்பாதகரான மாதாபித்ருவிஷயஸாபேக்ஷத்வம் இவனுக்கில்லாமை கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுவிதயமாகையாலும் தந்நிவ்ருத்தி அத்யந்தம் ப்ராப்தமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். (க)"ஸஹி வித்யாதஸ் தம் ஜநயதி ஸஹிவித்யாதஸ்தம்ஜநயதிதச்ச்ரேஷ்டம்ஜந்ம"(உ) "அன்றுநான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்றும் இந்த ஜ்ஞாநோத்பத்தியையும் ஜந்மாந்தரமாகச் சொல்லிற்றிறே.

ஜ்ஞாநம் பிறந்தவநந்தரத்திலே ஶரீரவிமோசநம் பிறக்குமாகில் ஒருவர்க்கும் இந்தஜ்ஞாநம் பிறவாதென்றும், இவனாலே அநேக சேதநரைத் திருத்தலாமென்றும, இவனுடைய சரமஶரீரமாகையாலே தனக்குண்டான வாதராதிஶயத்தாலும் ஈஶ்வரன் தன்னிச்சையாலே வைக்குமென்று பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்கையாலே பகவதிச்சையே ஹேதுவென்னக் குறையில்லை.

ஆனால் து:க்கஹேதுவான வ்யாத்யாதிகளுண்டாவானென்னென்னில், கர்மபலநதான் வ்யாத்யாதிரூபேணவும். தேவதாந்தரஸாபேக்ஷத்வரூபேணவும, தேஶகாலாதிநிபந்தநமான ஶீதோஷ்ணாதிகள், அநபாநாதி வாஞ்சையித்யாதிரூபேணவும த்ரிவிதமாயிருக்கும்.

அதில வ்யாத்யாதிகள் தஜ்ஜநிதக்லேஶாதிஶயத்தாலே ததாஶ்ரயமான ஸ்வரூபவிருத்த ஶரீரத்திலே உபேக்ஷைபிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே ஹிதபரனை யீஶ்வரன் தத்தேதுவான கர்மத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பிப்பன். தேவதாந்தரஸாபேக்ஷத்வம் ஸ்வரூபவிருத்தமாகையாலே ஸ்வரூபாநுகுணரக்ஷணம் பண்ணுகிற யீஶ்வரன் தத்தேதுவானகர்மத்தினுடைய நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தி

(க) ஆபஸ்தம்பதர்ம-க- (உ) தி-ச-வி-௬௪-

யைப்பண்ணும். தேஶகாலநிரந்தரமான ஶ்ரீமந்த்ராஷ்ணதிகள், அநந்யாராதிவார்ஜனை, இவை தேவதாந்தர ஶேஷத்வத்தோபாதி ஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்தம் விருத்தமின்றியிலே வ்யாக்யாதிகளோபாதி ஶரீரோபேக்ஷாதிகளை பிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே தத்ஹேதுவான கர்மத்தை அவன் உபேக்ஷித்திருக்கும். ஆகையாலே இசசாஹேதுவான ஶரீரஸ்திதிக்குங் குறையில்லை. அநந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தியும் அத்யந்தமநுபபந்நம். ஆக உகாரத்தாலே ஶாஸ்த்ரீயமான அக்நீந்த்ராதி தேவதாநுவர்த்தநத்தையும் மாதாபிதாசகளுடைய அநுவர்த்தநாதிகளையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது.

அங்ஙனன்றியிலே இவ்வுகாரம பகவத்வ்யதிரிக்த ஶேஷத்வத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறதென்றுமர்த்தம். தத்வ்யதிரிக்தஶேஷத்வத்தில் நிருபாதிக ப்ரஸங்கமில்லாமையாலே நிரஸ்தம். ஆக ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶேஷியான அகாரவாச்யனுக்கே அநந்யார்ஹ ஶேஷமென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், மகாரம் இப்படி ஶேஷபூதனாய் தேஹேந்த்ரியாதிவிலக்ஷணனாய் ஆநந்தரூபஜ்ஞாந ஸ்வரூபனுமாய் அஹம்ஶப்தவாச்யனுமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வாதி குணவிஶிஷ்டனுமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶனுமாய் அணுபரிமாணனானவாத்மாவை சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில ; (௧) “भूतानि चक्षुरादीनि-பூதாநிசக்ஷுராதீனி” இத்யாதியாலே தேஹோபாதானமான பூதபஞ்சகங்களும் இந்த்ரியங்களும் விஷயங்களும மனோஹங்காரங்களும் தொடக்கமான விருபத்துநாலு தத்வங்களையும் ககாராதி (ஃ) பகாராந்தமான இருபத்து நாலக்ஷரத்தாலும் சொல்லி, அநந்தரம்,(௨) “आत्मा तु समकारेण पञ्चविंशः प्रकीर्तितः - ஆத்மாதுஸமகாரேண பஞ்சவிம்ஶ:ப்ரகீர்த்தித:” என்று இருபத்தஞ்சாம் தத்வமான ஆத்மாவை இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமானமகாரத்தாலே இவற்றிற்காட்டில வேறுபடச்சொல்லுகையாலே; ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனென்னுமிடம்சொல்லிற்று.

ஆத்மாதான் தேஹாதிவிலக்ஷணனானபடி யென்னென்னில், தேஹமாகிறது - அவயவ ஸமுதாயமாகையாலே அந்த வவயவங்களுக்கு, என்னுடைய அவயவங்களென்று அந்யனாயிருப்பானொரு

(௧) பாத்மோத்தரே-௨௨௬- (௨)

னுடைய மமதைக்கு விஷயமாகையொழிய அஹம்வ்யவஹாரமில்லாமையாலும். ஒரு அவயவம் ஆத்மாவென்னும்போதைக்கு தத்தத(ஸ்ர)பாவத்திலும் * அஹம்வ்யவஹாரமுண்டாகையாலும், அவயவங்களெல்லாம் தனித்தனியே ஆத்மாக்களாமிடத்தில் ஆத்மபூதமாயிருக்கிற பாகத்திலுண்டானஸுகம் அந்யாத்மாவாயிருக்கிற ஜிஹ்வை அறியக்கூடாமையாலும், (க) "దేహస్తావదనాత్మోదృశ్యత్వాద్ఘటవచ్ఛ్రీ। ఆత్మా ఉద్రశ్యోమతో యస్మాత్సృమాం నైవసర్వదా। ప్రత్యక్షేణోపలభ్యస్తే యథైవాత్రఘటాదయః। తస్మాదుపలభ్యతే దేహోప్యతో నాత్మాభవేద్ధ్రువమ్ - தேஹஸ்தாவதநாத்மாபித்ருஶ்யத்வாத்கடவச்சுபே। ஆத்மாத்ருஶ்யோமதோயஸ்மாத்ப்ரமாணைரேவஸர்வதா। ப்ரத்யக்ஷேணோபலப்யந்தேயதைவாத்ரகடாதயஃ। ததோபலப்யதே தேஹோப்யதோநாத்மாபவேத்த்ருவம்" என்று அசக்ஷுர்விஷயமென்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகையாலே சக்ஷுர்விஷயமான தேஹம் ஆத்மாவாகக்கூடாதென்று சொல்லுகையாலும், நானும் என்னுடைய தேஹமென்றும் அஹமர்த்தபூதனை ஆத்மாவைக்காட்டில் இத(ம)ர்த்தபூதமான தேஹத்தைப் பிரியச்சொல்லுகையாலும் தேஹத்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமென்னுமிடம் ஸித்தம்.

"యోహమద్రాక్షం సోహం స్ప్రృశామి - யோஹமத்ராக்ஷம் ஸோஹம் ஸ்ப்ருஶாமி" என்று தர்ஶநஸ்பர்ஶநங்களிரண்டுக்கும் ஒருவனே கர்த்தாவென்று சொல்லுகையாலும், "నధీచ్ఛుర్వాత్మాకరణత్వాత్ప్రదీపవత్। తథాత్మానభవత్యన్యానీంద్రియాణ్యపిశోభనే - நசைவ சக்ஷுராத்மா கரணத்வாத்ப்ரதீபவத்। ததாத்மா நபவத்யந்யாநீந்த்ரியாண்யபி ஶோபநே" என்று சக்ஷுராதிகளைப்போலே பதார்த்த தர்ஶநத்துக்கு ஹேதுவாகச்சொல்லுகையாலே கரணபூதமான இந்த்ரியங்களிற்காட்டில் கர்த்ருபூதனை ஆத்மா வ்யாவ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆத்மஸந்நிதியுமுண்டாய் இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயஸ்பர்ஶமுமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் அந்தஃகரணாபாவத்தாலே விஷயஜ்ஞாநநிஷ்பத்தியொழிகையாலே அந்தஃகரணாபேக்ஷையுண்டாகையாலும் "ఆత్మామనోపినభవేత్కరణత్వాత్ప్రదీపవత్ - ஆத்மாமநோபிநபவேத்கர

(க) (உ)

ணத்வாத் ப்ரதீபவத்" என்று ஸ்ம்ருதிகளுக்குக் கரணமாகச் சொல்லுகையாலும் கர்த்தாவான ஆத்மாவுக்குக்கரணத்வம் கூடாமையாலும், பாஹ்யேந்த்ரியங்களினுடைய அபாவத்திலும் ஸ்ம்ருதியுண்டாகையாலே அவை ஸ்ம்ருதிகளுக்குக்கரணமாக மாட்டாமையாலும், இவையொழிய அந்தஃகரணாபேக்ஷையுண்டாகையாலே அந்தஃகரணரூபமான மநஸ்ஸிற்காட்டில் கர்த்தாவான ஆத்மா வ்யாவ்ருத்தன்.

“ తథైవబుద్ధేశ్చ కర్తృకరణత్వంచ శ్రూయతః - ததைவபுத்திஶ்சிக்தஞ்ச கரணத்வம்ச்ருயேரயதஃ" என்று அத்யவஸாயத்துக்கும் தர்ஶநத்துக்கும் புத்திசித்தங்களைக் கரணமாகச் சொல்லுகையாலே இவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான வாத்மா இவற்றிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தன்.

“ప్రాణోప్యనాత్మావిజ్ఞేయ†స్సుషుప్తేశ్చేతనోయతః-ப்ராணோப்யநாத்மா விஜ்ஞேயஸ்ஸுஷுப்தேஶ்சதநோயதஃ" என்றப்ராணனும் ஆத்மாவன்றென்கையாலும் இதுதான் ஒருவர்க்கு ஶேஷமென்கையாலும் ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகமாட்டாமையாலும் ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான ஆத்மா ப்ராணனில் வ்யாவ்ருத்தன்.

ஆசையாலே தேஹேந்த்ரியமநஃப்ராணாதிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம.

இ(ட)தம் ஶப்தவாச்யமான ஶரீராதிகளை கவர்க்கந்தொடங்கி ப(ஞ)காரமளவாகச்சொல்லி, அஹம்ஶப்தவாச்யமான ஆத்மாவை மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே ஆத்மா அஹம்ஶப்தவாச்யனே; அன்றாகில் பராக(X)ர்த்தத்திற்காட்டில் ஆத்மாவுக்கு பேத(தீக)கமான ப்ரத்யகர்த்தம ஸித்தியாது. அஹம் புத்தி(ர்)கோசரம் அஹங்காரரூபஜடம்; அது ஆத்மத்யோதகமென்கிறவிது ஶாந்தாங்காரமானது ஆதித்யதர்ஶநத்துக்கு ஹேதுவாகமாட்டாதாற்போலே இந்த ஜடரூபமான அஹங்காரம் ஸ்வயம்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஆத்மாவைத் த்யோதிப்பிக்கமாட்டா தாகையாலும் ஆத்மா அஹம்புத்திகோசரமாகவேணும்.

ஏவம்பூதமான தேஹாதிவைலக்ஷண்யமும் அஹமர்த்தமும் இவ்வக்ஷரஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

---

† (பா) సజ్ఞేన.

இதுதான் "మన-జ్ఞానే-மந-ஜ்ஞாநே" என்கிற தா(தா)துவிலே வ்யுத்பந்நமாய் வாச்யமான ஆத்மாவினுடைய (க) "అత్రాయంపురుష స్స్వయఞ్జ్యోతిర్భవతి-அத்ராயம்புருஷஸ்ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர்ப்பவதி" (உ) "జ్యోతిరహమస్మి - ஜ்யோதிரஹமஸ்மி" (௩) "విజ్ఞానఘనఏవ - விஜ்ஞாநகநஏவ" (௪) "విజ్ఞానంయజ్ఞంతనుతే-விஜ்ஞாநம்யஜ்ஞம்தநுதே" இத்யாதி ப்ரமாணஸித்தமாய், த(த)டாதிபதார்த்த ஸத்பாவத்திற்போலே‡ஸம்ஶயமின்றியிலேயிருக்கையாலே ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. இதுதான் அநுகூலமாகப்ரகாஶிக்கையாலே ஆநந்தரூபமாயிருக்குமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். "అహమిదంజానామినజానామి-அஹமிதம்ஜாநாமி நஜாநாமி" என்கிற ஸவ்யதிரிக்த பதார்த்தஜ்ஞாத்ருத்வ ஸம்ஶயம்போலன்றிக்கே "అహమ్-அஹம்" என்கிற ஸ்வரூபம ஜ்ஞாநாந்தரநிரபேக்ஷமாக நிஸ்ஸம்ஶயமாகத் தோன்றுகையாலே ஸ்வஸ்மைஸ்வயம் ப்ரகாஶமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால், ஆத்மாவினுடைய அநந்யாதீ(தீ)ந ப்ரகாஶகத்வாஹ்லாதகத்வ லக்ஷணமான ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், "మను-అవబోధనే-மநு-அவபோதநே" என்கிற தா(தா)துவிலே ஸித்தமாய், (௫) "నహివిజ్ఞాతుర్విజ్ఞాతేర్విపరిలోపోవిద్యతే-நஹி விஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே" (௬) "విజ్ఞాతారమరేకేనవిజానీయాత్-விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத்" (௭) "జ్ఞోఽతఏవ-ஜ்ஞோத ஏவ" என்று சொல்லுகிற ஜ்ஞாநகுணகத்வம் சொல்லுகிறது. எனக்கு ஜ்ஞாநம்பிறந்தது, நஶித்ததென்று ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும், ஜ்ஞாநம்தர்மமல்லவாகில் ஸமஸ்தகயவஸ்த்வாதியிற்சொல்லுகிறதிமாதா(தா)நத்துக்கு விஷயமதர்மியாய், அதினுடைய ஏகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலும், ஜ்ஞாநமத(த)ர்மமாகவேணும்.

அநந்தரம், "మాఙ్-మానే-மாங்-மாநே" என்கிற தாதுவிலே பரிமாணாஶ்ரயத்வம் ஸித்தமாய், அந்தப்பரிமாணம் மஹத்பரிமாணமன்று; அணுபரிமாணமென்னுமிடத்தை (அ) "ఏషోఽణురాత్మా-ஏஷோ

(க) ப்ருஹ-௬-௩-௯-   (உ) தை-௯ா-   (௩ ப்ருஹ-௪ ௪-௧௨
(௪) தை-ஆந   (௫) ப்ரு-௬-௩-௩௦   (௬) ப்ருஹ-௪-௪-௧௪
(௭) ப்ரஹ்மஸூத்   (அ) முண்ட-௩-௧௯

‡ "ஆத்மஸத்பாவத்தில்" என்றதிகபாடம்

ணுராத்மா" (க) "வாலாக்ர ஶதபாகஸ்ய ஶததா கல்பிதஸ்ய ச । பாகோ ஜீவ:-வாலாக்ர ஶதபாகஸ்ய ஶததா கல்பிதஸ்ய ச । பாகோ ஜீவ:" இத்யாதிகளாலே சொல்லுகையாலே அணுபரிமாணத்வம் சொல்லுகிறது. உத்க்ராந்தி க(ா)த்யாக(ா)திகள் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும் அணுபரிமாணனாக வேணும். (உ) "ஸோऽநந்த்யாய கல்பதே-ஸோநந்த்யாயகல்பதே" என்று பரமமஹத்பரிமாணபூதனாகவும் சொல்லாநின்றதே யென்னில், அப்போது (ங) "ஆத்மாऽபஹதபாப்மா-ஆத்மாபஹதபாப்மா" என்று சொல்லுகிற ஏகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலே மஹத்பரிமாணத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. முக்தாவஸ்தையில் திரோதா(ன)நிவ்ருத்திபிறந்து ப்ரகாஶிதமான குணத்தினுடைய ஆநந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது. ஆனால் ஆபாதசூடம் அநுவர்த்திக்கிற ஸுகது:க்காநுபவம் கூடுமோவென்னில், ஸ்வத(ர்)ம்மமான ஜ்ஞாநம் வ்யாப்தமாய் ஸர்வத்ர உண்டான ஸுகது:க்காதிகளை ஸ்வாஶ்ரயமான தர்மிக்கு ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே கூடும். ஆகையால் அணுபரிமாணனே; ஏவம்பூதமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஜ்ஞாநகுணகத்வ அணுபரிமாணத்வங்கள் தா(து)துத்ரயத்தாலும் சொல்லுகிறது.

இந்த ஜ்ஞாத்ருத்வம் குணாந்தரங்களுக்கு முபலக்ஷணமாய் நித்யத்வம் ஏகரூபத்வம் துடக்கமான குணங்களையும் சொல்லுகிறது. (ச) "அஜோ ஹ்யேக:-அஜோஹ்யேக:" (ரு) "நித்யோ நித்யாநாம்-நித்யோநித்யாநாம்" என்று நித்யனாகச் சொல்லுகையாலும், தேஹாந்தரக்ருத கர்மஹேதுகமான ஸுகது:க்காநுபவம் காண்கையாலும், நிஷ்கர்மனானபோது ஜந்மாதிகள் கூடாமையாலும் நித்யனாகவேணும். (உ) "ஆத்மாऽபஹதபாப்மா-ஆத்மாபஹதபாப்மா" என்கையாலே ஏகரூபன். இந்த நித்யத்வ ஏகரூபத்வங்கள் இதினுடைய அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்று.

ஆக, ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை அக்ஷரஸ்வபாவத்தாலும், தா(து)துக்களாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ஆத்மாவுக்கு வாசகமாயிருக்கிறது மகாரம். இதில் ஏகவசநம் ஜாத்யேகவசநமாய், (ரு) "நித்யாநாம் சேதநாநாம்-

(க) ஶ்வே-ரு-அ (உ) ஶ்வே-ரு-அ (ங) வி-பு-உ-கங-ஞ
(ச) தை-நா-கஉ (ரு) ஶ்வே-சு-கக

நித்யாநாம்சேதநாநாம்பஹூநாம்" என்று சொல்லுகிற பத்த(௧) முக்த நித்யாத்மகமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும் சொல்லுகிறது. ஸுகதுக்காதி வ்யவஸ்தாபேதத்தாலும் ஆத்மாக்கள் அநேகராக வேணும். ஆக, மகாரத்தாலே பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் த்ரிகுணத்ரவ்யமான அசித்வர்க்கமும் பகவச்சேஷபூதமாகையாலே, ஶேஷபூதவஸ்துக்களுக்கு கர்மாநுஷ்டாநோபகரணமாயும் கைங்கர்யோபகரணமாயு மிருக்கையாலும், (௨) "யத்தே ஸமதிகச்சந்தி-யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஶேஷியான பகவானுக்கு ஶேஷமாகையாலும், ஶேஷபூதவஸ்துவாசகமான விப்பதத்திலே அந்த அசித்வர்க்கமும் சொல்லப்படுகிறது.

சிதசித்துக்களிரண்டும் ஶேஷமாயிருக்கச்செய்தே ஸ்வதஶ் ஶேஷத்வவிஸ்ம்ருதியுள்ளது சேதநவஸ்துவாகையாலும், தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநாபேக்ஷையும் அவனுக்காகையாலும், தத்கார்யமான ஶேஷவ்ருத்தி ருசிபூர்வகமான தத்விஷயோபாயஸ்வீகாரம் பண்ணுவானும் சேதநனாகையாலும், ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வபோக(௩) விஷயமாயிருப்பதும் சேதநவஸ்துவாகையாலும், இந்த சேதநனுடைய ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே அசித்தினுடைய ஶேஷத்வமும் ஸித்திக்கையாலும் தத்வாசகமான பதத்தாலே அசித்தை உபலக்ஷிக்கிறது. அங்ஙனன்றிக்கே இதில் ஶப்தம் அசித்தாகையாலே ஶப்தாம்ஶத்தாலே அசித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறது. அர்த்தாம்ஶத்தாலே சித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம். ஆக, மகாரத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வத்துக்கு விஷயமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் த்ரிவிதாசித்வர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஶேஷமான வஸ்துக்களை ப்ரதமம் சொல்லாதே வஸ்துகதமான ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமம் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; வஸ்துதான் ஶேஷத்வேந உத்பந்நமானதாகையாலே ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி, அநந்தரம் உத்பந்நவஸ்துவேஷத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், ஶேஷபூதவஸ்துகத வ்யாபாரா

(௧)

திகளும் ஶேஷ்யதிகமென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காகவும், ஶேஷபூதபுருஷனுடைய புருஷார்த்தமும் ஶேஷிப்ரியவிஷயத்வமென்று தோற்றுகைக்காகவும், ஏவம்பூத ஜ்ஞாநாபாவத்தால் ஸ்வவிஷயாரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யதாவாநலத்தாலே த(ஃ)ஹ்யமாநமான வஸ்துவை தத்ப்ரதிபடமான ஶேஷத்வஜலத்தாலே ஆற்றவேண்டுகையாலும் ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி அநந்தரம் தத்விஶிஷ்டமான வஸ்துவைச்சொல்லக் குறையில்லை.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் உபயவிபூதிநாதனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமான து - தேஹேந்த்ரியாதிவிலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் அஹம் ஶப்தவாச்யமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் அணுபரிமாணமாய் நித்யமாய் ஏகரூபமாய் அநேகவிதமான ஆத்மவஸ்துவும் அவனுக்கு உபகரணபூதமான அசித்வஸ்துவு மென்றதாயிற்று.

இப் ப்ரணவார்த்தத்தை (க) "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேனொருவர்க்குரியேனோ" என்று திருமங்கையாழ்வாரும் அநுஸந்தித்தருளினார். "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்று அகாரார்த்தத்தையும், "ஒருவர்க்குரியேனோ" என்று உகாரார்த்தத்தையும், "அடியேன்" என்று மகாரார்த்தத்தையும். இப்ப்ரணவந்தான் ஶேஷஶேஷிரூபேண ஆத்மபரமாத்மாக்களிருவருடையவும் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் பகவத்ஸ்வரூபத்தையும் இரண்டையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில்; அகாரத்திலேறிக் கழிந்த சதுர்த்தீவிபக்தியாலே ஆத்மாவினுடைய ஶேஷத்வத்தைச்சொல்லி, அகாரத்தாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி, உகாரத்தாலே ததந்யார்ஹதாநிவ்ருத்தியைச்சொல்லி, மகாரத்தாலே ஶேஷமானவஸ்து தேஹேந்த்ரியமந:ப்ராணபுத்திவிலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் நித்யமாய் அணுபரிமாணமாய் ஏகஸ்வரூபமாயிருக்குமென்றுசொல்லி, ஆக இப்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தை யதா(ரூ)வாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

(க) தி-மொ-அ-க-ா

ஸவிபக்திகமான அகாரத்தாலே பரமாத்மாவினுடைய ஸர்வ காரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஶ்ரிய:பதித்வ ஸர்வஶேஷித்வங்களைச் சொல்லி, உகாரத்தாலே ஶேஷித்வத்தினுடைய அந்யார்ஹதா நிவ்ருத்தி சொல்லி, மகாரத்தாலே தத்வித்தமானவிஷயத்தைச்சொல்லி ஆக இப்படி பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யதாவாகப்ரதிபாதிக்கையாலே பரமாத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

அகாரத்தாலே ரக்ஷகனைச்சொல்லி மகாரத்தாலே ரக்ஷ்யவஸ்துவைச்சொல்லி † உகாரத்தாலே ரக்ஷ்யரக்ஷகனுடைய அநந்யார்ஹதா ரூபமான லக்ஷணம் சொல்லுகையாலே இப்ப்ரணவத்தாலே உபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அகாரத்தாலே ப்ராப்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தைசசொல்லி, மகாரத்தாலே பராப்தாவான ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லி, ஶேஷத்வமானதுஶேஷவ்ருத்தியொழிய ஸித்தியாமையாலே தத்வாசகமான சதுர்த்தியாலே கைங்கர்யத்தைச்சொல்லி, அவதா(தா)ரணத்தாலே (க) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிற கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே பரணவத்தாலே ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அகாரத்தாலே ஶேஷியான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி மகாரத்தாலே ஶேஷமான ஆத்மஸ்வரூபம்சொல்லி அகாரத்தில் தா(தா)துவாலே உபாயஸ்வரூபம்சொல்லி அதில் சதுர்த்தியாலே புருஷார்த்தஸ்வரூபம்சொல்லி அதிலே அந்யஶேஷத்வஶங்காரூபேண விரோதிஸ்வரூபம் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே அர்த்தபஞ்சகமும் சொல்லுகிறது. ஆக ப்ரணவத்தாலே பகவத்ஸ்வரூபமென்ன, சித்ஸ்வரூபமென்ன, தத்ஸம்பந்தஸ்வரூப விஶேஷமென்ன, உபாயஸ்வரூபமென்ன, ப்ராப்யஸ்வரூபமென்ன, இத்யாதிகளான ஸகலார்த்தங்களும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலே ஸகல ஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நமாகச் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தம் இப்படி ஶேஷபூதனான ஆத்மாவினுடைய அஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையும் தத்வித்தமான அந்யஶேஷத்வாபாவத்தையும் ஸ்வகதமான ஸ்வாமித்வ

(க) திருவாய்-உ-க-ச † (பா) சதுர்த்தியாலே

சேஷித்வங்களினுடைய ராஹித்யத்தையும் தத்பலிதமான பார தந்த்ர்யத்தையும் தத்பர்யவஸாந பூமியான ததீயசேஷத்வத்தையும் பாரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு* அநுரூபமான உபாயத்தையும் சொல்லுகிறது.

ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தை ப்ரதமம் விவரியாதே ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஸ்ஸப்தமாகைக்கடி யென்னென்னில்; இம மந்த்ரந்தான் ஆத்மஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதந பரமாகையாலே உகாரோக்தமான பகவத்வ்யதிரிக்தாநய சேஷத்வநிவ்ருத்திபர்த்ரத்தாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபூர்த்தி பிறவாமையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபண்ணுகை அநந்தரம ப்ராப்தமாகையாலே தத்வாசகமான நமஸ்ஸப்தம முற்படவேண்டுகையாலும், ஸ்வரூபத்தை ததீயசேஷத்வ பர்யந்தமாக வநுஸந்தித்து, ததநுரூபபுருஷார்த்தபரிக்ஷை பண்ணவேண்டுகையாலே ததீயசேஷத்வ வாசகமான நமஸ்ஸப்தம் புருஷார்த்த ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணபதத்துக்கு முன்னேயாகவேண்டுகையாலும், இப்பதத்திற் சொல்லுகிற ஸ்வரூபாநுரூபோபாயவரணம் ஸ்வஸ்வதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும ப்ரணவத்திற் சொல்லுகிற ப்ரகாரத்வ ரக்ஷ்யத்வ சேஷத்வ ததநந்யார்ஹத்வ ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதிகளுடைய ஸ்வார்த்தத்தை ஸ்வாதீநத்தை இவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியையும மேலே நாராயணபதத்திற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தஸ்வரூப கைங்கர்யத்தில்வருகிற ஸ்வகீயத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யாதி நிவ்ருத்தியையும பண்ணும் போதைக்கு காகாக்ஷிந்யாயததாலே இதுநடுவே கிடக்கவேண்டுகையாலும் ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஸ்ஸப்தமாகக்கடவது.

இந்த நமஸ்ஸப்தந்தான் "ந" என்றும், "ம"என்றும இரண்டு பதமாயிருக்கும. இதில மகாரம்—"மந-ஜ்ஞாநே" என்கிற தா(து) துவிலே ஷஷ்ட்யந்தவசநமாய், (து)தாத்வர்த்தம் ஜ்ஞாத்ருத்வமாகையாலே எனக்கென்கிற வர்த்ததத்துக்கு வாசகமாகிறது. இங்கு விஷயநியமம் பண்ணுமையாலே (க) "చేతనస్యయదామమ్యం స్వస్మిన్ స్వీయే చవస్తుని। మమఇత్యక్షరద్వంద్వం తేదామమ్యస్యవాచకమ్-சேதநஸ்யயதாமமயம் ஸ்வஸ்மிந்ஸ்வீயேசவஸ்துநி । மமஇத்யக்ஷரத்வந்த்வம்ததாமம்யஸ்ய

(க) அஹி-ஸம்ஹி-௫௨-௨௦

வாசகம்'' "అనాదివాసనారూఢమిథ్యాజ్ఞాననిబన్ధనా। ఆత్మాత్మీయపదార్థస్థాయా స్వాతన్త్ర్యస్వతామతిః-அநாதிவாஸநாரூடமித்யாஜ்ஞாநநிபந்தநா । ஆத்மாத்மீயபதார்த்தஸ்தாயா ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வதாமதிஃ" என்கிறபடியே அநாதிகாலஸஹிதமான விபரீதஜ்ஞாநமடியாக வுண்டாமதாய், "மமாஹம், மமேதம்" என்றுகொண்டு ஸ்வதந்த்ரமாகவும் ஸ்வகீயமாகவும் கிடக்கிற மமதாமூலக ஸ்வரூபவிருத்தமாய் நிவர்த்தியமான அஹங்காரமமகாரங்களைச் சொல்லுகிறது.

நிஷேதவாசியான நகாரம் அத்தை நிஷேதிக்கிறது (௧) "నాహంమమ స్వతన్త్రోహం నాస్మీత్యస్యార్థఉచ్యతే। నమే దేహాదికంవస్తు శేషఃపరమాత్మనః। ఇతిబుద్ధ్యానివర్తన్తే తాస్తాస్స్వీయామనీషితాః। అనాదివాసనాజాతైరోఘైస్తైస్తైర్వికల్పితైః। రూపితంయద్దృఢంచిత్తే స్వాతన్త్ర్యస్వత్వధీమయమ్। తత్తద్వైష్ణవసార్వాత్మ్యప్రతిబోధసముత్థయా। నమఇత్యనయావాచానఞాస్వస్మాదపోహ్యతే- நாஹம் மம ஸ்வதந்த்ரோஹம் நாஸ்மீத்யஸ்யார்த்தஉச்யதே । நமே தேஹாதிகம்வஸ்து ஶேஷஃபரமாத்மநஃ । இதிபுத்த்யாநிவர்த்தந்தே தாஸ்தாஸ்ஸ்வீயாமநீஷிதாஃ । அநாதிவாஸநாஜாதைரோகைஸ்தைஸ்தைர்விகல்பிதைஃ । ரூபிதம்யத்த்ருடம்சித்தே ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வத்வதீமயம் । தத்தத்வைஷ்ணவஸார்வாத்ம்யப்ரதிபோதஸமுத்தயா । நம இத்யநயாவாசாநஞாஸ்வஸ்மாதபோஹ்யதே" என்றும் (௨) 'யானே நீயென்னுடைமையும் நீயே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸ்வகீய பகவச்சேஷத்வத்தை த்ருடீகரியாநின்றுகொண்டு ஸ்வாஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறது.

இதில் அஹங்காரநிவ்ருத்தியாலே † ஸ்வஶேஷத்வபாவம் சொல்லிற்று. மமகாரநிவ்ருத்தியாலே ஸ்வாமித்வ ஶேஷித்வங்களிலுண்டான ராஹித்யமும் ஸ்வகீய வ்யாபாராதிகளுடைய ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியும் பலிக்கையாலே, இதநாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களினுடைய நிவ்ருத்தி சொல்லிற்று. ஆக நமஶ்ஶப்தத்தாலே (௩) "ద్వ్యక్షరస్తు భవేన్మృత్యుః-த்வ்யக்ஷரஸ்து பவேந்ம்ருத்யுஃ" (௪) 'మమేతి త్ర్యక్షరో మృత్యుః-மமேதித்ர்யக்ஷரோம்ருத்யுஃ" என்றும், (௨) "யானே யென்றனதே யென்றிருந்தேன்" என்றும், ஆத்மாவுக்கு நாஶகமான

---

† ஶேஷத்வம்.

(௧) அஹிர்ஸம்ஹி. (௨) திருவாய்-௨-௯-௯ (௩) பார-ஶாந்தி-௧௩.

அஹங்கார மமகாரங்களை நிவர்த்திப்பித்து, (க) "త్ర్యక్షరం బ్రహ్మణః పదమ్-த்ர்யக்ஷரம்ப்ராஹ்மணஃபதம்" (உ) "నమమేతిచశాశ్వతమ్ - நமமேதி ச ஶாஶ்வதம்" (ரு) "అహమపినమమ-భగవతఏవాహమస్మి-அஹமபி நமம-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (ச) "యాఃకాశ్చనకృతయోమమభవన్తి-తాసుమమతా నాస్తి-భగవతఏవతాః-யாஃகாஶ்சந க்ருதயோ மம பவந்தி-தாஸு மமதா நாஸ்தி பகவத ஏவதாஃ" என்று ஆத்மோஜ்ஜீவநமாயிருக்கிற ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஆத்மஸ்வரூபம் ஶேஷமாய் ஜ்ஞாதாவாயிருக்கையாலே ப்ரதமம் ஶேஷத்வவாசியானபதம உதித்தாப்போலே அஹங்காராதிகள் நிஷேத்யமாயேயிருக்கையாலே இங்கும் நிஷேத்யத்துக்கு முன்னே நிஷேதம் முற்படுகிறது.

கீழே அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம் சொன்னபோதே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்தமன்றோ வென்னில்,

பார்யைக்கு பர்த்ரு ஶுஶ்ரூஷணம் ஸ்வரூபமாய், அது அவனுக்கு போக்யமாயிருக்கச்செய்தேயும் போக(భోగ)ரஸத்திலே தனக்கும் அந்வயமுண்டாய், (ரு) "పతింయానాతిచరతిమనోవాక్కాయకర్మభిః। సాభర్తృలోకానాప్నోతిసద్భిస్సాధ్వీతిచోచ్యతే - பதிம்யா நாதிசரதி மநோ வாக்காயகர்மபிஃ । ஸா பர்த்ருலோகாநாப்நோதி ஸத்பிஸ்ஸாத்வீதி சோச்யதே" என்று அந்த ஶுஶ்ரூஷணந்தான் பர்த்ருலோகப்ராப்திக்கு ஸாதநமாயிருக்கையாலே ஶேஷபூதையானவளுக்கு ஸ்வாதந்த்ரயம் அநுவ்ருத்தமாயிற்று.

உபாஸகனுக்கு பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து கைங்கர்யருசியும் நடந்து போராநிற்கச்செய்தேயும் ப்ராப்ய ப்ராப்திஸாதநம் ஸ்வப்ரவ்ருத்திரூப கர்மாதிகளாகையாலே பகவச்சேஷமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் அநுவ்ருத்தமாய்ப் போந்தது.

அங்ஙனன்றியே ஸ்வரூப புருஷார்த்தங்கள் ஸ்வ(గ)தமல்லாத வோபாதி ஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரமும் ஸ்வகதமல்லவென்றதாயிற்று. "அது ஸ்வரூபம் பரகதம், விரோதிபரகதம், புருஷார்த்தம் பரகதமென்கிற ப்ரதிபத்திஸ்வகதம், அதுவும் பராதீநம்" என்கிற ஆச்சான்பிள்ளைவார்த்தை இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம்.

(க) பரா-ஶாந்தி-கக   (உ)   (ரு)
(ச)   (ரு)

அதவா, ஶேஷமானவஸ்து ஜ்ஞாதாவாயிருக்குமென்று மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே அந்த ஜ்ஞானத்தாலே ஹிதாஹிதவிஷயவிகாரமுண்டாய், அத்தாலே ஹிதரூபக்ரியை பண்ணிக்கொண்டு நமஸ்ஸப்தம் அதடியாகவருகிற ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிஷேதிக்கிறதென்னவுமாம்.

ஆகையாலே அங்கு பகவச்சேஷத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணிற்று. இங்கு அநந்யஶேஷத்வத்தினுடைய ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியையும் ஶேஷிபூத பகவத்ரக்ஷகத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியையும் பண்ணுகிறது.

ஶேஷபூதனை சேதநன் ஸ்வரக்ஷணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனானால் ஶேஷியான விஸ்வான் ரக்ஷகனுடனாமாகையாலே ஈஸ்வரனுடைய உபாயபாவம் ஆர்த்தமாகத்தோற்றுகிறது, ஆக இப்படி சேதநஸ்வரூபம் பகவதேகஶேஷமுமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமுமாயிருக்கையாலே பகவத்கதமான குணங்களோபாதி ப்ராப்யத்வ ப்ரதிபத்தி பண்ணலாயிருக்கிறது. அவன் குணங்களோபாதி அவன் அபிமாநத்தே கிடக்கையாலே;

இவ்வர்த்தத்தை (க) "அவரைப் பிராயந்தொடங்கியென்றுமாதரித்தெழுந்தவென் தடமுலைகள் துவரைப்பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத் தொழுதுவைத்தேன்" என்று நாய்ச்சியாருமருளிச்செய்தார். (உ) "ఇచ్ఛాత ఏవ తవ విశ్వపదార్థసత్తా నిత్యం ప్రియాః తవతు కేచన తే హి నిత్యాః। నిత్యం త్వదేకపరతన్త్రనిజస్వరూపా భావత్కమఙ్గళగుణా హి నిదర్శనం నః- இச்சாத ஏவதவ விஸ்வபதார்த்தஸத்தா நித்யம் ப்ரியாஸ்தவது கேசந தேஹி நித்யா:। நித்யம்த்வதேகபரதந்த்ரநிஜஸ்வரூபா பாவத்கமங்களகுணாஹி நிதர்ஶநம்ந:" என்று பகவத்ப்ரீதிவிஷயபூதராய்க்கொண்டு ததீய(த்)மாநாந்தர்ப்பூதரானவர்கள் அவன் குணங்களோபாதி ப்ராப்யபூதரென்னுமர்த்தத்தை ஆழ்வானுமருளிச்செய்தார். குணங்களோபாதி பரதந்த்ரர்களாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹரென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று. இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வமாவது - அவன் கொடுத்தார்க்கு ஸ்வம்மாம்படியிருக்கையிறே. அப்போதிறே பாரதந்த்ர்யஸித்தியும். ஆகையாலே (௩) "அடி

(க) நா·தி-௧-௪ (உ) வை-ஸ்த·௩௪ (௩) அமல ௧.

யார்க்கென்னை யாட்படுத்த விமலன்" என்றும், (௧) "యోఽహ్రీశిర్వహుమా వక్ష్యమయ్యయోధ్యానివాసినామ్। మత్ప్రియార్థం విశేషేణ రాసేనావిశ్వతామ్-யாப்ரீதிர் ஹூமாநஞ்சமப்யயோக்யாநிவாஸிநாம் | மத்ப்ரியார்த்தம் விஶேஷேண பாகேஷு நிவேஶ்யதாம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶேஷிபூத பகவத்ப்ரீதமாய் ஶேஷபூத சேதநபாரதந்த்ர்ய பூர்த்திஹேதுவாயிருக்கிற ததீயஶேஷத்வமும் இப்பதத்திலே சொல்லிற்றாயிற்று.

பகவச்சேஷத்வபூர்த்தி ததீயஶேஷத்வத்தாலேயாகில், அது கீழ்ச்சொன்ன பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தோடு விருத்தமாகாதோவென்னில்; இந்த ததீயஶேஷத்வம் ஶேஷியான ஈஶ்வரனுடைய நியோகநிபந்தநமாய்க்கொண்டு ஶேஷத்வகார்யமாய் வருகிறதாகையாலே, பதிவ்ரதையானவள் பர்த்ருநியோகத்தாலே தத்பந்துஶுஶ்ரூஷணம் பண்ணினால் பர்த்ருப்ரியகரமாய்க்கொண்டு பாதிவ்ரத்யாபிவ்ருத்தி(ஹே)துமாமாபோலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வாபிவ்ருத்தி(ஹே)ஹேதுவாமத்தொழிய ததவிருத்தமாகாது. ஆனாலும், (௨) "క్షేత్రజ్ఞః ప్రకృత్య స్వస్య-உத்தம:புருஷஸ்த்வந்ய:" என்கிற நடயத்தாலும், ஈஶ்வரன், (௩) "மனனுணர்வளவிலன், பொறியுணர்வவையிலன்" (௪) "இல்லது முள்ளது மல்லதவனுரு" என்கிறபடியே சேதநாசேதநவிஸஜாதீயனாகையாலும், ததீயரோகிலும் அநயத்வம் வாராதோவென்னில.(௫) "ఆనన్యార్హ న్యస్వ-அநந்யபரஸிந்தயந்த:" என்கிறபடியே இவர்கள்தான் அவனுக்கு அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணஜ்ஞாநவான்களாய்க்கொண்டு அநந்யராயிருக்கையாலும் (௬) "జ్ఞానీత్వాత్మైవ-ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ" என்றும், (௭) "பத்தராவியை" என்றும், ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமான தச்சேஷத்வஜ்ஞாநமுடையவர்கள் ஸர்வாத்மபூதனை தனக்கும் ஆத்மபு(பூ)தராகச் சொல்லுகிற க்ருஷ்ணைபாயநதாலே ஆத்மபரீங்களுக்கு அநயத்வமொராது.

இந்த ததீயஶேஷத்வம் (அ) "స్వేచ్ఛయోపశేషస్య తాదధీన్యఘటోత్తమః। భగవద్భక్తశేషత్వం స్వేచ్ఛయాపిస్వేచ్ఛవేత్-" அவேச்சயைவாப்ரஸ்யதா

(௧) ரா-அயோ- (௨) கீ-௧௫-௧௮ (௩) தி-வாய்-௧-௧-௨.
(௪) தி-வாய்-௧-௧-௪ (௫) கீ-௯-௨௨ (௬) கீ-௭-௧௮
(௭) தி-மொ-௧௦-௧-௮ (அ)

ததீயபலார்த்தந: | பகவத்பக்தஶேஷத்வம் ஸ்வேச்சயாபிக்வசித்ப வேத்" என்கிறபடியே ஶேஷபூதனை தன்னுடைய அதிசயமானதல்லாதாப்போலே ஶேஷபூதப்ரதிஸம்பந்தி நியோகாதிசமாக வன்றிக்கே, (க) "ఇతిస్వేచ్ఛయా దేవస్స్వభక్తవిషయే ప్రభుః । ఆత్మాత్మీయస్య సర్వస్య సఙ్కల్పయతి శేషతామ్ ॥ అన్యోన్యశేషభావోఽపి పరస్వాతన్త్ర్యసమ్భవః । తత్తదాకారభేదేన యుక్త ఇత్యుపపాదితమ్- இதிஸ்வேச்சயாதேவ ஸ்வபக்தவிஷயே ப்ரபு: | ஆத்மாத்மீயஸ்யஸர்வஸ்யஸங்கல்பயதிஶேஷதாம் | அந்யோந்யஶேஷபாவோபி பரஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பவ: | தத்ததாகாரபேதேந யுக்தஇத்யுபபாதிதம்" என்கிறபடியே ஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரீதிவிஷயபூதரானவர்களைப்பற்ற தத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வந்ததாகையாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹதாலக்ஷணமான அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ கார்யமித்தனையொழிய அத்தோடு விருத்த(த்த)மன்று.

ஸ்வப்ரியவிஷயபூதரைப்பற்ற ஶேஷபூதசேதநரை ஶேஷமாக்கி அதடியாகத்தான் ப்ரியதமனாயிருக்கு மென்கையாலே தத்ப்ரீதியே புருஷார்த்தமாயிருக்கும்; அவர்களுக்கு அந்தப்ரீதி ஔபாதிகமாகமாட்டாது. அதுதானே ப்ரயோஜநமாமித்தனை யாகையாலே ததீயஶேஷத்வம் நிருபாதிகமாகக்கடவது.

அங்ஙனன்றியிலே பகவச்சேஷத்வம்போலே ஸ்வத: வருகையன்றிக்கே பகவத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வருகையாலே ஔபாதிகமென்னவுமாம். ப்ரதிஸம்பந்தி விஷயங்களினுடைய புத்யதிசமாக ஏககாலீநமாக ஏகாஶ்ரயஸ்தமாய் வருகிற ஶேஷஶேஷிபாவம் ஆஶ்ரயபேதேந வுண்டாகிறதாகையாலே அந்யோந்யாஶ்ரய தோஷமில்லாமையாலே இந்த ததீயஶேஷத்வம் உபபந்நமென்றதாயிற்று.

ஆக இந்த நமஶ்ஶப்தத்தாலே அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீய ஶேஷத்வமும் பாரதந்த்ர்யாநுரூபமான உபாயமுமாகிற இந்த நாலர்த்தமும் சொல்லிற்று.

ஆனாலும் இது அநந்யஶரணத்வ ப்ரதாநமாயிருக்கும்; எங்ஙனேயென்னில்; கீழே ஆர்த்தமாக உபாயபாவம் சொல்லாநிற்கச்

(க)

செய்கையும் அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே, (க) "యశ్చదేవో మయాదృష్టః పురాపద్మాయతేక్షణః । సఏషపృథుదీర్ఘాక్షస్సమ్బన్ధీతేజనార్దనః । సర్వేషామేవ లోకానాంపితామాతాచమాధవః । గచ్ఛధ్వమేనంశరణం శరణ్యంపురుషర్షభాః. யஶ்சதேவோமயாத்ருஷ்டஃ புராபத்மாயதேக்ஷணஃ । ஸஏஷப்ருது தீர்க்காக்ஷஸ்ஸம்பந்தீதேஜநார்தநஃ । ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம் பிதாமாதாசமாதவஃ । கச்சத்வமேநம்ஶரணம்ஶரண்யம்புருஷர்ஷபாஃ' என்று ஸர்வலோகங்களுக்கும் ப்ரியஹிதங்களை நடத்திக்கொண்டு போருவாரொருவனாகையாலே எல்லார்க்கும் மாதாவுமாய் பிதாவுமாய் (உ) "உயிர்க்கெல்லாம் தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணன்" என்கிறபடியே அந்த ப்ரியஹிதங்களைகளெல்லாம் தோன்றும்படி பத்மாயதேக்ஷணனாயிருப்பான் யாவனொருவன்; அவனொரு தேவன் முன்பென்னாலே காணப்பட்டான்; அந்த ஜநார்த்தனன் ப்ருதுதீர்க்காக்ஷனாய்க்கொண்டு உங்களுக்கு ஸம்பந்தியாயிருக்கிறான்; அவனைச் சரணம்புகுருங்கோளென்று உபதேசிக்க, அநந்தரமேயிலே (ங) "ఏవముక్తాస్త్రయః పార్థాయమౌ చ భరతర్షభ । ద్రౌపద్యాసహితాస్సర్వేనమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్- ஏவமுக்தாஸ்த்ரயஃபார்த்தாயமௌசபரதர்ஷப! த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ருர்ஜநார்த்தநம்" என்றிப்படி சொல்லப்பட்ட பாண்டவர்களைவரும் த்ரௌபதியோடே கூடிக்கொண்டு நமஸ்ஸைப்பண்ணினார்களென்கிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலும் உபாயவாசகமாகச் சொல்லுகையாலும்,

(ச) "పఞ్చానాం కారణానాం హి పఞ్చమః ప్రధానముచ్యతే । విసర్గః పరమేశస్తు తత్రాఙ్గో'యం నిరూప్యతే । అనాదిః పరమేశో యశ్శక్తిమానచ్యుతః ప్రభుః । తస్మాత్పఞ్చమః ప్రధానో'యం పఞ్చసమనానామవాన் - பஞ்சாங்கா । உத்திஷ்டாஃபஞ்சாங்கா உதீர்யதே । ஸர்க்கஃபரமேஸ்வரஸ்யார்த்தோயம்நிரூப்யதே । அநாதிஃபரமே ஶோயஶ்ஶக்திமாநச்யுதஃப்ரபுஃ । தத்ப்ராப்தயேப்ரதாநோயம்பஞ்சாங்கமாநவாந்" என்று பஞ்சப்ராப்திக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகளிற்காட்டில் ப்ரதாநோபாயமாக பகவத்விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது நமஶ்ஶப்தமென்று நிர்வசி(ஃ)க்கையாலும், இவ்வுபாயாங்கமான ஸ்வப்ரவ்ருத்தி த்யாகத்தை ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திமுகேந இந்த நமஶ்ஶப்தத்திலே சொல்லுகையாலும் இந்த நமஶ்ஶப்தம் அநந்ய ஶரணத்வ ப்ரதாநமாகக்கடவது.

(க) பா-ஸபா-ராஜஸூ (உ) தி-மொ-எ-௪ (ங) பார-ஸபா (ச) அஹிர்ப்பு-ஸ

ஆக நமஸ்ஸப்தத்தாலே ஸ்வரூபவிருத்த(ஷ்)மான அஹங்கார மமகாரங்களினுடைய நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும், இந்தப் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீயசேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யத்துக்கு அநுரூபமான உபாயமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸ்வரூபம் சொல்லி நமஸ்ஸப்தத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் அகாரவிவரணமான நாராயணபதம்-பகவச்சேஷபூதனாய் பகவதேகரக்ஷ்யனுமாயிருந்துள்ள ஆத்மாவுக்கு தத்ரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் தச்சேஷியான சேஷித்வத்துக்குக் காரணமான ஸர்வாதா(ர)த்வ ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாந்தர்யாமித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வசரீரித்வாதிகளையுடையவனாய் அநுபாவ்யகுணஸமுத்ரனாய் உபாயோபேயபூதனாய் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதானத்வ விசிஷ்டனாய் ஸ்ரீயப்பதியாய் ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வகாரணனான ஸர்வேச்வரனைச் சொல்லுகிறது.

அகாரத்திற்சொன்ன ஸர்வரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயமான ரக்ஷ்யாம்சத்தைச் சொல்லுகையாலும் நாராயணபதத்தில் ஸமாஸத்வயத்தாலும ரக்ஷணப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகையாலும் அகாரவிவரணமாகிறது நாராயணபதம். "நார" என்றும், "அயந" என்றும் இரண்டுபதமாய் மேல் சதுர்த்திவிபக்தியுமாயிருக்கும். அதில் நாரபதம் "நர" என்றும்; "நார" என்றும "நாரா:" என்றுமாய் ஸ்வரூபேணவும் ப்ரவாஹரூபேணவும் நித்யமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில், ரேப(ர)ம் "ரிங்-க்ஷயே" என்கிற தா(து)விலே விக்ருதமாய் "ர" என்றுபதமாய், க்ஷயிஷ்ணுக்களான வஸ்துக்களைச் சொல்லி, நகாரம் அதனை நிஷேதித்து "நர" என்று நித்யபதார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. க்ஷயப்ரஸங்க நிஷேதமுகேந நித்யத்வம் சொல்லுகையாலே ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களான பதார்த்தங்களும் இந்த நாரபதத்தாலே சொல்லுகிறது.

யஸ்ய ஸ: நாராயண:" என்று பஹுவ்ரீஹியாய், ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களிலும் அநுப்ரவிஷ்டனைக்கொண்டு ஆகாரமாகிகளைப் போலே ஸ்வரூபத்தாலே வ்யாபிக்கையன்றிக்கே ப்ரதிபதார்த்தம் யாவத்ஸ்வரூபம் பரிஸமாப்ய ஆத்மதயா வ்யாபித்து நின்று நியமிக்குமென்று பீடக்கநயமே சொல்லுகிறது.

இத்தாலே, (௧) "யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேऽபி வா । அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தித:-யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபிவா அந்தர்ப்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்தித:" என்று ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணஸித்தமான ஸகலவஸ்துக்களிலும் உள்ளும்புறமும் வ்யாபித்து நிற்குமென்று ப்ரதிபாதிதமான அந்தர்வ்யாப்தியும், பஹிர்வ்யாப்தியும் சொல்லிற்றாயிற்று. இந்த வ்யாப்தித்வயமும் (௨) "அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்-அணோரணீயாந் மஹதோமஹீயாந்" என்கிற ஶ்ருதியிலும் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்வவ்யதிரிக்தாதா(ரா)ஸ்வரூபமான பஹிர்வ்யாப்தியிலே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள் ஸ்வரூபாஶ்ரயமாய்க் கொண்டிருக்கையாலே தத்வ்யாப்தியிலே அந்வயிக்கக்கடவன. அந்தர்வ்யாப்தியிலும், (௩) "அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா - அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (௪) "ஶாஸ்தா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய ஜகத:-ஶாஸ்தா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய ஜகத:" என்கிறபடியே நியந்த்ருத்வமாகையாலே, அது குணத்வாராவாகையாலே குணயுக்தனே வ்யாபிக்க வேண்டுகையாலும், வஸ்துதான் நிர்க்குணமாயிராமையாலும், தத்குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்கும்போதைக்கு குணகதத்வ வ்யாப்யவ்யாபகத்வங்களிரண்டு முண்டாகையாலே ஆத்மாஶ்ரயதோஷம் வருகையாலும், குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்கும்போதைக்கு அந்தக்குணந்தன்னிலும் குணி வ்யாபிக்கவேணும், அவைகளிலும் குணி வ்யாபிக்கவேணுமாகையாலே அநவஸ்தை வரும். ஆகையாலே அந்தர்வ்யாப்தியிலே குணங்களுக்கு அந்வயமில்லை.

இந்த காரணத்திலே லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அந்தர்ப்பவித்திருக்கையாலே அப்ருதக்ஸம்பந்தவாச்யமாய் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டமாயிருக்குமென்கிறவர்த்தம் ஸ்வரூபநிரூபகத்வேநவும்

(௧) தை-நா-௧௧ (௨) தை-௧௦ (௩) யஜு-ஆர-ப்ர ௩
(௪) வி-பு-௧-௧௭-௨௦

டான அவர் ஜநிபஸந்நிதியாலேயாதல். (௧) "దేవత్వే దేవదేహోయం మను ష్యత్వే చ మానుషీ । విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మనస్తనూమ్ - தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ । விஷ்ணோர் தேஹாநு ரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ் தநூம்" (௨) "త్వయా చ విష్ణునా చాప్య... వ్యాప్తం చరాచరమ్ - த்வயா ச விஷ்ணுநா சாப்ய ஜகத்வ்யாப்தம் சராசரம்" இத்யாதிகளிலே சொல்லுகிற விபூதிபேதங்களாலே யாதலாமத்தனையல்லது பரமபுருஷனுடைய லக்ஷணமான விபுத்வத்தாலன்று.

அப்படியே யாமாகில், ஸர்வத்ர வித்வாதி தோஷங்கள். "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" என்கிற விஷ்ணுவுடைய பத்நீத்வ ப்ரதிபத்தியாலும், ஸர்வேச்வரனுடைய, (௩) "ఈశానాం దేవపత్నీనాం-ஈசாநாம் தேவபத்நீநாம்" (௪) "ఈశ్వరీం సర్వభూతానాం-பராஸ்த்ராசராசரஸ்யைக" என்கிற ஈசித்வப்ரதிபத்தியாலும் விரோதிக்கும். ஆகையாலே ஸர்வவ்யாபித்வமும் சொல்லிற்று. அதாரத்திலே சொல்லுகிற ஸர்வவ்யாபித்வத்துக்கு ஸ்வரூபஸம்பந்தத்தால் நியமபந்தித்வமும், இதில் சொல்லுகிற ஸர்வவ்யாபித்வத்துக்கு கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வமுமாகிற அர்த்தபேதமுண்டாகையாலே பௌநருக்த்யமில்லை. ஆகையாலே வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் ஸகலவிசிஷ்டமாயேயிருக்கும்.

இதிற்சொல்லுகிற அந்தர்வ்யாப்தி, ஆத்மாவினுடைய நிரவயவத்வ நியந்த்ருபான அந்தர்வ்யாபகத்தாலே கூடாதென்னில்;- வ்யாப்ய வ்யாபகங்களான உபயஸ்வரூபமும் த்ரவ்யமாய்க்கொண்டு தேஜோத்ரவ்யங்களோபாதி ஸ்வச்சங்களாயிருக்கையாலே தகைக வற ஒருநீராகக் கலக்கைக்கு யோக்யதையுண்டு. ஆகையாலே நியந்தாவான வ்யாபகஸ்வரூபம் நியாம்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை வ்யாபித்து நிற்கக் குறையில்லை.

இதில் பஹிர்வ்யாப்தியாலே ஸர்வாதாரத்வமும், அந்தர்வ்யாப்தியாலே வ்யாபகத்வமும் ஸர்வாந்தர்யாமித்வமும் சொல்லுகிறது. இத்தாலே இதுக்கு விஷயபூதனான வாக்யார்த்தியினுடைய ஆதேயத்வ விதேயத்வ வ்யாப்யத்வங்கள் பலிக்கையாலே தல்லக்ஷணமான ஆத்மாவினுடைய சரீரத்வம் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே அவற்றுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியா ஆதாரத்வ வ்யாபகத்வாதி விசிஷ்டனாய் அபாஸ்தவாச்யனானவனுடைய சரீரத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௧) வி-பு-௧-௯. (௨) வி-பு-௧-௯ (௩) ப்லவதா-
(௪)

" (க) "ஸர்வ பூதாத்மகே ததாதே நகதஸ்திதிகாயத் ஸ்யாத்மபாபூதம்சராசரம்" என்று வ்யாப்யபதார்த்த ஸத்பாவம் வ்யாபகவஸ்த்வதீநமென்று சொல்லுகையாலே இந்த வ்யாப்தித்வயத்தாலும் ஸத்தாதா(ர)ரகத்வ நிபந்தநமான ரக்ஷகத்வம் சொல்லுகிறது.

இதிற்சொல்லுகிற ஶரீரஶரீரிபாவத்தாலே ஶரீரியைப்பற்ற ஶரீரம ஶேஷமாயிருக்குமென்று இந்த ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வத்தை த்ருடீகரிப்பிக்கையாலே ஶரீரியான ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வம் சொல்லுகிறது. இதிலே ஜ்ஞாநாதி குணவிஶிஷ்டனாகவும் சொல்லுகையாலே அநுபாவ்ய குணபூர்த்தியும் சொல்லிற்றாகிறது.

அயநபதம், "இண்-கதௌ-இண்-கதௌ" என்கிற தா(து)துவிலே ஸித்தமாய்க்கொண்டு அ(ய)நிவாசியாகையாலே. (உ) "அயநம் தஸ்ய" என்றும், (ங) "விஷ்ணு பாதம் பராயணம்-விஷ்ணுபோதம்விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்" என்று சொல்லுகிற உபாயத்வமும உபேயத்வமும், "கம்யதே அநேந" என்கிறகரணவ்யுத்பத்தியாலும, "கம்யதே" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும் ஸித்திக்கையாலே இத்தால் ப்ராபகத்வமும் ப்ராப்யத்வமும்சொல்லிற்றாயிற்று. ஹேயநிவர்த்தகத்வரூபமான உபாயத்வம் ஹேயப்ரதிப(க்ஷ)ட வஸ்துவுக்காகையாலும, உபேயத்துக்கு அநுபாவ்யகுணபூர்த்தியுண்டாக வேண்டுகையாலும், இதில் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வரூபமான உபயலிங்கவிஶிஷ்டத்வமும சொல்லுகிறது.

உபாயபூதனுடைய ரக்ஷகத்வமும் இந்த ப்ராப்யத்வமும் ஸர்வ ப்ரகாரவிஶிஷ்டமாகையாலும் பந்துலாபமும் ப்ராப்யமாகையாலும் (ச) "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர் நாராயண:-மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" என்றும, (ரு) "எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றமெனக்கரசென்னுடைவாணாள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியேப்ராப்யபூதரான ஸகலவிதபந்துக்களும் நாராயண ஶப்தவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரனென்கிறது.

(க) ஸ்ரீ-கo-கூக (உ) பாதமோத்தரே- (ங) விஷ்ணு-தர்-க-ரு௩
(ச) ஸுபாலோப (ரு) தி-மொ-க-க-கூ

அங்ஙனன்றியிலே இந்நாராயணபதம் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகமான வஸ்துவைச் சொல்லுகையாலே இதிற் சொல்லுகிற வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யங்களாலே மாத்ருத்வ பித்ருத்வ நிவாஸத்வங்களையும், ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வ பரமகாருணிகத்வாதிகளாலே உபாயத்வத்தையும், ஸௌந்தர்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே இந்நாராயணசப்தம் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

(க) "నరాజ్జాతాని తత్త్వాని నారాణీతి తతో విదుః । తాన్యేవచాయనంతస్య తేన నారాయణస్స్మృతః-நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி நாராணீதி ததோ விது: । தாந்யேவசாயநம் தஸ்ய தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத:" என்று நித்யதமேவ நரசப்தவாச்யனான ஸர்வேச்வரன் பக்கல் நின்று முத்பந்நமானவை நாரங்கள்; அவற்றை யிருப்பிடமாக வுடையவன் நாராயணனென்று சொல்லுகையாலே இந்த நாராயணபதத்தாலே ஸர்வகாரணத்வம் சொல்லிற்று.

இப்படி ஸர்வவ்யாபகனான நாராயணன் ஜகத்காரணனென்று சொல்லுகையாலே, (உ) "నారాయణాదేవసముత్పద్యన్తే బ్రహ్మరుద్రాదయోమరాః । సంహార్యాశ్చతథైవేమే సర్వేనారాయణాత్మకాః- நாராயணாதேவ ஸம்ருத்பத்யந்தே ப்ரஹ்மருத்ராதயோமரா:। ஸம்ஹார்யாச்சததைவேமே ஸர்வேநாராயணாத்மகா:" என்று அவனாலே ஸ்ருஜ்யருமாய் ஸம்ஹார்யருமான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு காரணத்வமங்கைகோபிடிக்கில்லை யென்னுமிடம், காரணவாக்யங்களில் ஸதப்ரஹ்மாதிசப்தங்கள், (ங)"గతిసామాన్యాత్-கதிஸாமாந்யாத்" என்கிறபடியே ஸாமாந்யவிசேஷத்தாலே வ்யக்திவிசேஷமான நாராயணன்பக்கலிலே பர்யவஸித்தவோபாதி ப்ரஹ்மசிவாதி சப்தங்களும் சாச்வதசிவ பரப்ரஹ்மபூதனான நாராயணன்பக்கலிலே பர்யவஸிக்குமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்பதத்திலே சேதநாசேதந சரீரியாகச் சொல்லுகையாலே, (ச) "కార్యేన నేస్వతనుముఖతస్త్వాముపాదానమాహుః-கார்யேநந்தேஸ்வதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹு:" என்கிறபடியே உபாதா(தா)நத்வ

(க) நாரஸிம்ஹபு-சுச-(உ) (ங) ப்ரஹ்மஸூ (ச) ர-ஸ்த-

மும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விசிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலே நிமித்தத் வஸம்ஹாரித்வங்களும். இதுதன்னாலே தச்சேஷத்வமும், வ்யாப்தியாலே காரயபூதஸமஸ்த வஸ்த்வாத்மகத்வமும், ஹேயப்ரதிபடத்தாலே தத்கததோஷ ஸ்பர்சராஹித்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஸங்க்ரஹவிவரண(X)ங்களான காரணத்வங்களுக்கு சேஷித்வவ்யாபகத்வங்களுக்கு ஹேதுவாகையாகிற ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தபேதங்களுண்டாகையாலே புநருக்தியாகாது.

ஆக, நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வேச்வரனுடைய ஆதா(தா)ரத்வ அந்தராத்மத்வ ரக்ஷகத்வ வ்யாபகத்வ சரீரித்வ சேஷித்வங்களைச் சொல்லுகையாலே தத்விஷயமான சேதநனுடைய கைங்கர்யத்தில் ப்ரார்த்தநாஹேதுவான சேஷத்வத்துக்குக் காரணமான ஆதேயத்வாதிகளும் கைங்கர்யத்துக்கடியான ப்ரீதிக்கு ஹேதுவானவநுபவத்துக்கு விஷயமான பகவத்ஸ்வரூபகுணாதிகளும், அநுபவவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அநுபவப்ரதாநம்பண்ணும் உபாயத்வமும், தத்தேதுவான உபயலிங்க வைசிஷ்டியும் இத்தனையும் ஸ்வரூபமாகச் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவான ஸர்வவிதபந்துத்வமும் கைங்கர்யத்துக்குக் கர்த்தாவான சேதநர்க்கும் தது(ப)கரணங்களான பதார்த்தங்களுக்கும் ஹேதுபூதனாகையாலே வந்தகாரணத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி தத்ப்ரதிஸம்பந்திகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

மகாரவிவரணமான ப்ரார்த்தநாயாம சதுர்த்தியாலே பகவதநந்யார்ஹ சேஷவஸ்துவுக்கு தத்ருபத்திஹேதுவான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைப் பண்ணுகிறதாகையாலே சேஷபூத வஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான சதுர்த்தி விவரணமாகக்கடவது.

இச்சதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமானபடி யெங்ஙனே யென்னில்; சதுர்த்தியாவது, "[illegible]-தாதர்த்யே சதுர்த்தீவக்தவ்யா" என்கையாலே தாதர்த்யவாசியாயிருக்கும். அதில் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தீ ஸ்வரூபதாதர்த்யத்தைச் சொல்லுகையாலும், நமச்சப்தம் அந்தஸ்வரூபத்தினுடைய ஸ்வரக்ஷணஹேதுவான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகையாலும,

தாதர்த்த்யஹேதுவான ஶரீராத்மபாவத்தினுடைய நித்யத்வத்தாலே தாதர்த்த்யம் நித்யமாகையாலே ஸ்வரூபதாதர்த்த்யம் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டாதொழிகையாலும், இச்சதுர்த்தியாலே ததர்த்தபூதமான ஸ்வரூபத்தினுடைய ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்த்யமுகேந கைங்கர்யத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், இது தனக்கு ப்ரார்த்தனையும் அர்த்தமாகலாயிருக்கையாலே தாதர்த்த்ய ப்ரார்த்தனைகளிரண்டையும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்த்யரூபகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாவாசகமாயிருக்கையாலே கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமென்னக் குறையில்லை.

கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய உத்துங்கத்வத்தாலும், அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வத்தாலும், இவனுடைய ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும், நமஶ்ஶப்தத்தில் உபாயநிஷ்டனை யிவன் லப்த(ஸ)கைங்கர்யனல்லாமையாலும், (க) "நித்யகிங்கரோ பவாநி" (உ) "நின்தாளிணைக்கீழ்வாழ்ச்சியான்சேரும்வகையருளாய்" (௩) "வானுயரின்பமன்னி வீற்றிருந்தாய நுனை நின்தாள்களையெனக்கே" (௪) "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" இத்யாதிகளாலே ப்ரார்த்தநாவிஶிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலும், ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும்.

(௪) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலா வடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்கிறபடியே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திவாசகமான நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்கு நிதாநமான அநுபவத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு போக்யபூதனை ஸர்வேஶ்வரனையும் போக்தாவாய் ஶரீரதயா ஶேஷமான வாத்மாவையும், நித்யமாகச்சொல்லுகையாலே கைங்கர்யஹேதுவான போ(ஜ்ய)கம் நித்யமாகையாலும், (௫) "ந ச புநராவர்த்ததே-நசபுநராவர்த்ததே" (௬) "அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்-அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" இத்யாதிகளிற்படியே யாவதாத்மபாவி அநுபாவ்

(க) கத்யத்ரயம் (உ) தி-வாய்-௩ உ-௪ (௩) தி-வாய்-௮-௧-௩

(௪) தி-வாய் ௩-௩-௧ (௫) சாந்தோ-௮ (௬) ப்ரஹ்மஸூ-௪-௪-௪

யமாகையாலும் தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸார்வகாலிகமாக ப்ரார்த்திக்கக் குறையில்லை.

இப்பதத்தில் போக்தாவான வாத்மாவை ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யப்ரகாஶித மான ஸ்வரூபாதிகளையுடையனாகச் சொல்லுகையாலே, அநுபவோபகரணமான ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஸங்கோசமில்லை யென்கையாலும், போக்யமான வீஶ்வரனை அபரிச்சிந்நரூபனாகச்சொல்லுகையாலும், போக(భోగ)ம் ஸர்வதேஶவ்யாப்தமாகையாலும், (௧) "తేషు సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి - தஸ்ய ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி" (௨) "ఇమాం ల్లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్ - இமாந்லோகாந்காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸர்வதேஶ வ்யாப்தமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

அப்ருதக்ஸித்தனைக்கொண்டு ஸர்வாவஸ்தைகளையாலே, நித்யாக்நிஹோத்ர மென்னுமிறக்கச்செய்தேயும் ஸாயம்ப்ராதகாலங் களொழிய மத்யகாலவிச்சித்தியையுடைய வக்நிஹோத்ரம் போலன் றிக்கே அந்தராங்கடாதிரங்கரூபமான ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் நடக்கு மென்கையாலே இந்த ப்ரார்த்தனை ஸர்வாவஸ்தாவிஶிஷ்டமா யிருக்கும்.

இவனுடைய ஶேஷத்வத்தை ஸர்வப்ரகாரமாக விதில்சொல் லுகையாலும் (௩) "నివాసశయ్యాసనపాదుకాంశుకోపధానవర్షాతపవారణాదిభిః - நிவாஸஶய்யாஸநபாதுகாம்ஶுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணாதிபிஃ" (௪) "சென்றால்குடையாமிருந்தாற் சிங்காசனமாம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதமாகச் சொல்லுகையாலும், ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படிப் பண்ணுமிடத்தில், (௫) "కురుష్వ మామనుచరం - குருஷ்வ மாமநுசரம்" (௬) "క్రియతామితి మాం వద - க்ரியதாமிதி மாம்வத" (௭) "ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான்" (௮) "உனக்கேநாமாட்செய்வோம்" (௯) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" இத்யாதிகளில்

---

(௧) சாந்தோ-௭-௨௫-௨ (௨) தை-ப்ருகு- (௩) ஸ்தோ-௪
(௪) ௧-திருவ-௫௩ (௫) ரா-அயோ-௩௧-௨௪ (௬) ரா-ஆர-௧௫-௭
(௭) தி-மொ-௯-௭-௧ (௮) திருப்பா-௨௯ (௯) தி-வாய்-௮-௫-௭

ஶேஷபூதனை விவனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியதியொழிய ப்ரகார்ந்திய தியில்லாமையாலே ஶேஷ்யதிகைகைங்கர்யமே ஸ்வரூபப்ராப்தமாகச் சொல்லுகையாலே உசிதகிஞ்சித்காரமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படி நியதப்ரதிஸம்பந்திக கைங்கர்யகர்த்தாவான வாத்மா வை ஜ்ஞாதாவாகச் சொல்லுகையாலும் (க) "[illegible]-அஹமந் நாதஃ" (உ) "[illegible] - ஸோஹம்நுதேஸர்வாந்காமாந்" (ங) "[illegible]-அத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே" இத்யாதிகளிலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போக்த்ருத்வத்தைச் சொல்லுகையாலும், இதிலே ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸாஸ்யாதிகள் நடக்கக்கூடுகையாலே தந்நிவ்ருத்தியும் இச்சமூர்த்தியாலே ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

ஆனால் இந்த நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனை கூடும்படி யென்னென்னில், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யநுபவிக்கைக்கு உபகரணமான ஜ்ஞாநம் ஆக்மகதமாயிருந்ததேயாகிலும் பகவ ததீந ஸத்தாகார(ர்)யகமாகையாலே ததநுமதியையொழிய அது அநுபாவ்யவிஷய விஶீகாரக்ஷமமல்லாமையாலும், இந்த ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான வஸ்துதான் பகவத்ஸ்வரூபக(ா)ந ருமாய், பகவததீநஸ்வ பாவமுமாயிருக்கையாலே தத்ப்ரேரிதமான வநுபவமொழிய ஸ்வாதீநமான வநுபவமில்லாமையாலும், விஷயப்ரகாஶத்வமும் தத்கார்யங்களு, (ச) "[illegible]- பக்தாநாம் த்வம்ப்ரகாஶஸே" என்றும், "[illegible]-ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரேண அக்ரூரமாலாகாராதிகாந்பரமபாகவதாந்க்ருத்வா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வததீநமாக வேண்டுகையாலும். தத்ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமும் அவனுடைய நியோகாதீநமாக தத்ப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பண்ணவேண்டுகையாலும், ஶேஷைகஸ்வரூபமான வஸ்துவுக்கு ஶேஷி ப்ரயோஜநத்துக்குறுப்பான ஶேஷியினுடைய நியமந(ந்) காரணத்தி விஷபதவமொழிய ஸ்வப்ரயோஜநாதிகளில்லாமையாலே ஶேஷபூதவஸ்துகதமாய் ஶேஷத்வஜ்ஞாநநிபந்தநமான வநுபவமென்ன, தத்ஹேதுகமான கைங்கர்யமென்ன, தத்விஷயரஸமென்ன, என்றிவைதன்னையும் ஸ்வாதீநமல்லாமையாலும், (ரு) "[illegible]

(க) தை-பருகு (உ) தை-ஆநு-க- (ங)
(ச) ஸ்ரீத-க- , (ரு) ஸ்தோ-ரத்ந-

ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௧) "அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்-அஹமந்நாதோஹமந்நாதோஹமந்நாத:" (௨) "ஸேதுப்ரீதிபுரஸ்க்ருதா:-ஸ்தத்ப்ரீதிபுரஸ்க்ருதா:" (௩) "உன்றன் திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின் புறுதும்" இத்யாதிகளிலே சேஷிப்ரயோஜநமே தங்களுக்கு ப்ரயோஜநமாகக் கொள்ளுகையாலும். (௪) "ஷஷ்டே-அஸ்மந்நதே" (௫) "ஸஷ்டவம்-லப்த்வாநந்தீபவதி" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற வாநந்தித்வம் பகவத்தீஸ்வரூபஸ்வபாவஙளை விஷயமுடைய பகவத்ப்ரீதிவிஷய ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதாகவேண்டுகையாலும், இவ்வாகாரந்தான் சேஷியான ஈஸ்வரனாலே லப்த(ம)மாகவேண்டுகையாலும், இந்த ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியை மத்யமபதமான நமஸ்ஸப்தம் காட்டுகையாலும், ஏவம்பூதஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனான இவனுக்கு ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனை அத்யந்த முபபந்நம்.

ஆக ஸவிபக்திகமான நாராயணபதத்தாலே ஸர்வசேஷியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவித கைங்கர்யங்களை ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்வாரஸ்ய நி(ர்)மயமான விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறது தலைக்கட்டுகிறது.

ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஈஸ்வரஸ்வரூபமும் த்யாஜ்யமான விரோதிஸ்வரூபமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஈஸ்வரன் ஸர்வசேஷியாயிருக்கும். சேதநன் அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கும். அந்யசேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய தேஹாத்மாபி(ஃ)மாநாதிகள் விரோதியாகக்கடவதென்றும், உகாரமகாரங்களாலே தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்றும் சொல்லிற்று.

ப்ரணவத்திலே ஈஸ்வரனுடைய உபாயத்வமும், சேதநனுடைய அநந்யசரணத்வமும, உபாயாந்தர ஸம்பந்தமும் ஸ்வரக்ஷணார்த்த ப்ரவ்ருத்தியும் ஸ்வரூபஹாநி யென்னுமிடமும், தந்நிவ்ருத்தியும் சொல்லிற்று. நமஸ்ஸப்தத்திலே ஈஸ்வரனுடைய ப்ராப்யத்வமும், சேதநனுடைய அநந்யபோக(ஃ)த்வமும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தம் அப்ராப்தமென்னுமிடத்தையும ப்ராப்யவிஷயமான ஸ்வகீயத்வ

---

(௧) தை-ப்ருகு- (௨) ரா-அயோ-க-௪- (௩) ஹி-ஸாக-௧௦-௩-௩
(௪) தை-ஆ-௬ (௫) தை-ஆ

ஸ்வாஸ்யாதிநிவ்ருத்தியும் சொல்லிற்று. நாராயணபதத்திலே இந்த ஶேஷித்வோபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்கள் ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபமும், அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோ(ஃ)க்யத்வங்கள் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபமும் சொல்லிற்று.

இப்படி மந்த்ரம் அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வாத்யாகாரத்ரய வாசகமாகையாலே வாக்யத்ரயாத்மகமாயிருந்ததேயாகிலும் (௧) "అకారార్థా య-அகாரார்த்தாய" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே, "అకారార్థాయైవస్వ మహమ్-அகாரார்த்தாயைவஸ்வமஹம்" என்று அகாரவாச்யனுக்கே ஶேஷம் நானென்று ப்ரதமபதார்த்தத்தைச் சொல்லி, "అథమమ్యనా-அதமஹ்யமந" என்று வாக்யபேதத்தைக் காட்டி நமஶ்ஶப்தார்த்தமான ஸ்வாதீநகாநிவ்ருத்தியையும் தத்கார்யமான ததீயஶேஷத்வ பர்யந்தமான தச்சேஷத்வத்தையும் சொல்லி, "నివహూనాంనిత్యానామయ నమితినారాయణపదమ్। యమాహా-நிவஹாநாம் நித்யாநாமயநமிதி நாராயணபதம் | யமாஹ" என்று நாரபத வாச்யமாகையாலே நித்யபதார்த்தங்களான சேதநாசேதந ஸமூஹங்களுக்கு அயநமாயிருக்குமென்று நாராயணபதம் யாவனொருவனைச் சொல்லுகிறதென்று நாராயணபதார்த்தத்தைச் சொல்லி, "అస్మై కాలంసకలమపిసర్వత్రసకలా స్వవస్థాస్వావిస్స్యుర్మమసహజకైంకర్యవిధయః - அஸ்மை காலமஸகலமபிஸர்வத்ரஸகலாஸ்வவஸ்தாஸ்வாவிஸ்யுர்மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்று அவன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவிதமான கைங்கர்யவிதிகள் ஆவிர்ப்பவிக்கவேணுமென்று சதுர்த்த்யர்த்தமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகையாலே ஏகவாக்யமாயிருக்கும்.

ஆக அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கே ஶேஷபூதன்; எனக்குரியேனல்லேன்; சேதநாசேதநங்களுக்கு அயநமான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே என்றும் எங்குமெப்போதும் எல்லா வடிமைகளும் செய்யப்பெறவேணுமென்கிறது.

ஆக, திருமந்த்ரத்தாலே சேதநனுடைய ஶேஷத்வமும், ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியும், இதினுடைய அநந்யார்ஹத்வமும், அநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனுடைய ப்ரக்ருதேஃபரத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதி

(௧) அஷ்டஶ்லோகி-௩.

களும், அவனுடைய அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும், பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீயசேஷத்வமும், பரதந்த்ரனுக்கநுரூபமான உபாயமும், ப(்ப)லமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தனையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௩) [దేహాసక్తాత్మబుద్ధిర్యదిభవతిపదం సాధువిద్యాత్తృతీయం స్వాతన్త్ర్యాంధోయదిస్యాత్ప్రథమమితరశేషత్వధీశ్చేద్ద్వితీయమ్ । ఆత్మత్రాణోన్ముఖశ్చేన్నమ ఇతిచ పదంబాన్ధవాభాసలోలశ్శబ్దం నారాయణాఖ్యం విషయచపలధీశ్చేచ్చతుర్థం ప్రపన్నః॥ தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதிபதம் ஸாதுவித்யாத்த்ருதீயம்ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோயதிஸ்யாத்ப்ரதமமிதரசேஷத்வதீச்சேத்த்விதீயம் । ஆத்மத்ராணோந்முகச்சேந்நமஇதிசபதம் பாந்தவாபாஸலோலச்சப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீச்சேச்சது ... ப்ரபந்நஃ.]

ரக்ஷகாந்தர ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது அகாரார்த்தத்தையநுஸந்தித்து மீளுவான்; ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது சதுர்த்த்யர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். சேஷ்யந்தர ப்ரதிபத்தி யுண்டானபோது உகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். தேஹாத்மாபி(்ப)மாநாதிகளுண்டானபோதுமகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஸாத்யஸாதநருசியும், பாகவத ஸஜாதீய புத்தியுமுண்டானபோது நமஶ்ஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஈஶ்வரவிபூதிபூதரோடே ராகத்வேஷமும் ஸ்வபந்துத்வ ப்ரதிபத்தியு முண்டானபோது நாராயணஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ப்ரயோஜநாந்தரருசி யுண்டானபோது சதுர்த்த்யர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான்.

திருமந்த்ரப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

(௩) அஷ்டஶ்லோகி-௬.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రియః పురుషకారాగ్ర్యం సచ్చిత్తామోదకారణమ్ ।
పరకాలార్యదాసేన ద్వయతాత్పర్యముచ్యతే ॥

ஶ்ரிய:புருஷகாராக்ர்யம் ஸச்சித்தாமோதகாரணம் ।
பரகாலார்யதாஸேந த்வயதாத்பர்யமுச்யதே ॥

(க) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (உ) "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (ங) "కోహ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్-கோஹ்யேவாந்யாத்க: ப்ராண்யாத்" (ச) "యాః కాశ్చన కృతయో మమ భవన్తి, తాసు మమతా నాస్తి, భగవత ఏవ తాః - யா:காஶ்சந க்ருதயோ மமபவந்தி, தாஸு மமதா நாஸ்தி, பகவத ஏவ தா:" இதி, (ங) "ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" (ரு) "ప్రహర్షయిష్యామి-ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய், ஶ்ரிய:பதியாய், ஸர்வஶேஷியாய், அகாரவாச்யனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷபூதமாய், ஆநந்தரூபஜ்ஞாந ஸ்வரூபஸ்வபாவமாய், அத்யந்தபராதீநமாய், ததேகபோக(ஃ)மாயிருக்கிற ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தை யதா(ஃ)வாக ப்ரதிபாதிக்கிற திருமந்த்ரமுகத்தாலே இவ்வாகாரங்களை விஶதமாக ஶிக்ஷித்து, அதில் ப்ரதமத்திலே ஶிக்ஷிதமான ஶேஷத்வத்துக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்தம் ஶேஷிபூ(ஃ)த பகவதநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யகாரணதந்மூலோல்லாஸரஸிகத்வமென்றும், அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தையாலே இந்தப் புருஷார்த்தலாபத்துக்கு உபாயம நிருபாதிகரக்ஷகனாய் நிரவதிகஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளையென்று நிஷ்கர்ஷித்திட்டு, இவ்வதிகாரிக்கு அநுரூபமாகவும் அபி(ஃ)மதமாகவும் ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரதயா ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாபி(ஃ)யுக்தோக்திரூபஸகலப்ரமாணங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களாயிருக்கிற உபாயோபேயங்களினுடைய பாதிபத்திப்ரார்த்தனைகளை விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது த்வயம்; இதில்சொல்லுகிற உபாயோபேயங்கள் ஸகலப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களானபடி யெங்ஙனேயென்னில் ;—

(க) யஜு-உ-அஷ்-க-ங (உ) (ங) தை-ஆ
(ச) (ரு) ஸ்தோத்ரரத்நம்

நிகிலஜகந்நிருபாதிக நிர்வாஹகனாய், அஜ்ஞாந து:க்கபரிணாம பர்யந்த பாராதந்த்ர்யாதிரூப ஹேயங்களுக்கு ப்ரதிபடனாய், ஸமஸ்தேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணனாய், விபுத்வநித்யத்வங்களாலே தேசகாலவஸ்த்வபரிச்சேத்யனாய், ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வ ஸாநுகூலத்வ ஸ்வரூபஸ்வபாவஜ்ஞாநசக்த்யாதிஷட்குணங்களாலும் அநந்தகல்யாண ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி குணங்களாலும் பரிபூர்ணனாய், ஸ்வாதீந த்ரிவித சேதநாசேதநஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகனாய், (௧) “ఈశావాస్యమిదగ్ం సర్వం-ஸர்வமிதம் ஜகத்ஸர்வம் யதேதஷ்டம் விதிபுஜ்யதே” என்கிறபடியே ஸகலவஸ்துக்களையும் ஸ்வார்த்தமாக ஸ்வயமேவ நியமித்து வ்யாபித்து ஆநந்தித்துக்கொண்டு போரக்கடவனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுடைய ஸங்கல்பாகாரத்துக்கு ப்ரகாசகமாயிருக்கிற சாஸ்த்ரம், (௨) “త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః-த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:” என்கிறபடியே அந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு நிர்வாஹ்யமான விபூதியைக் கேசஸ்த்தராய்க்கொண்டு ததபி(ஃ)மத லீலாவிஷயபூதராய் தத்த(த்)நராய் ப்ராக்ருதஸம்ஸ்ருஷ்டராய் ஸத்வரஜஸ்தமோரூப குணத்ரயோபேதராயிருக்கிற பத்த(ப)சேதநர்க்கு தத்ததபி(ஃ)மதபுருஷார்த்தஸாதநங்களுக்கு ப்ரதர்சகமாயிருக்கும்.

இதில் தமப்ரசுரசேதநர் பரஹிம்ஸையை ஸாதநமாகவும் சத்ருநிரஸந த(ஃ)நப்ராப்திகளைப் புருஷார்த்தமாகவும் நினைத்திருப்பார்கள். சாஸ்த்ரமும் அவர்களுடைய ருசிக்கீடாக அபி(ஃ)சாரக்ரியையை விதிக்கும்.

ரஜ:ப்ரசுரசேதநர் அஹிம்ஸாத்மக க்ரியாவிசேஷத்தாலே ஐஹிகமான புத்ரபச்வாதிகளையும் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வர்க்காதி போகங்களையும் பெற நினைத்திருப்பார்கள். தத்தநுரூபமாக சாஸ்த்ரமும் (௩) “వాయవ్యగ్ం శ్వేతమాలభేత భూతికామః-வாயவ்யம் ச்வேதமாலபேத பூதிகாம:” (௪) “చిత్రయా పశుకామో యజేత-சித்ரயா பசுகாமோ யஜேத” (௫) “కారీర్యా వృష్టికామో యజేత-காரீர்யா வ்ருஷ்டிகாமோ யஜேத” (௬) “జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత- ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோய

(௧)
(௨) கீ-உ-சரு
(௩) யஜு
(௪)
(௫)
(௬)

ஜேத’’ இத்யாதிகளாலே, (௧) “ఇహ వాముత్ర వా కామ్యం ప్రవృత్తం కర్మ కీర్త్యతే । కామతస్సుకృతం కర్మ ప్రవృత్తముపదిశ్యతే- இஹவாமுத்ரவா காம்யம் ப்ரவ்ருத்தம் கர்மகீர்த்யதே । காமதஸ் ஸுக்ருதம் கர்ம ப்ரவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே” என்கிற லக்ஷணத்தின்படியே பலப்ராப்த்யநு(ஸ)ந்தாநத்தோடே யநுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரவ்ருத்தகர்மவிசேஷங்களை அந்த ஐச்வர்யாதி புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும்.

ஸத்வப்ரசுரரானவர்கள ஸ்வவர்ண ஸ்வாச்ரமோசித கர்ம கலாபத்தாலே மோக்ஷபுருஷார்த்தத்துக்காக வி(த்)யை சிந்தித்திருப்பார்கள். அதுக்கிடாக ப்ரவ்ருத்தியும் (௨) “ధర్మేణ పాపమపనుదతి-தர்மேண பாபமபநுததி” (௩) “యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞதாநதபோநாசகங்களாலே ப்ராஹ்மணர் விவிதிஷந்தி” (௪) “జన్మాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే-ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபிः நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்திः ப்ரஜாயதே” (௫) “ஒன்றி நின்று நற்றவம்செய்து ஊழியூழி தோறெலாம் நின்று நின்றவன் குணங்களுள்ளியுள்ளம் தூயராய்” என்று ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரத்திலே சொல்லுகிற விஹிதகர்மத்தை. (௬) “నిష్కామం జ్ఞానపూర్వం తు నివృత్తముపదిశ్యతే-நிஷ்காமம் ஜ்ஞாநபூர்வந்து நிவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே” என்று ஆத்மஜ்ஞாநபூர்வகமாக ப(ல)ஸாபி(ஸ)ந்திரஹிதமாக வநுஷ்டிக்கை நிவ்ருத்தகர்மமென்கிற லக்ஷணத்தின்படியே, (௭) “అహరహస్సన్ధ్యాముపాసీత-அஹராஹம் ஸந்த்யாவந்தநத்தி” என்று ஸந்த்யாவந்தநத்திக்கடியான அநுஷ்டாநத்தி, (௮) “శాన్త ఉపాసీత” என்கிற காமக்ரோ(த)ஜயம், (௯) “సదా తద్భావభావితః-ஸதா தத்பாவபாவிதः” என்கிற அப்யாஸிகார்த்தபரிசீலநம், (௧௦) “క్రియావానేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠః-க்ரியாவாநேஷ ப்ரஹ்மவிதாம் வரிஷ்டः” என்கிற பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநம். (௧௧) “సత్యేన లభ్యః-ஸத்யேந லப்யः” என்கிற ஆர்ஜவம் தயை தாநம் அஹிம்ஸை அந(பி)த்யை யென்கிறகல்யாணம், (௧௨) “నాయమాత్మా ప్రవచనే

(௧)
(௨) நா-௭௯-௭
(௩) ப்ருஹ-௬-௪-௨௨
(௪) லக்ஷ்மீதந்த்ரம்
(௫) தி-ச-வி-௭௫
(௬)
(௭) சாந்தோ-௭-௨௬
(௮) சாந்தோ-௩-௧௪-௧
(௯) கீ-௮-௬
(௧௦) மு-௩-௧-௪
(௧௧) முண்ட-௩-௧-௫
(௧௨) கட-௧-௨-௨௩

ஸஞ்ஜ்ஞ:-நாயமாத்மாப்ரவசநேநலப்ய:" என்கிற மோக்ஷஹேதுபூத ஸிபாதங்களில் அதிகாராகாரதையென்று சொல்லப்படுகிற விவேகாதிஸப்தகங்களோடேகூட (க) "యత్కరోషి యదశ్నాసి యజ్జుహోషి దదాసి యత్ । యత్తపస్యసి కౌన్తేయ తత్కురుష్వ మదర్పణమ్- யத்கரோஷியதஶ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷிததாஸியத் । யத்தபஸ்யஸிகௌந்தேய தத்குருஷ்வமதர்ப்பணம்" என்கிறபடியே பகவத்ஸமாராதந புத்த்யாவநுஷ்டித்து, (உ) "సతతం కీర్తయన్తో మాం యతన్తశ్చ దృఢవ్రతాః । నమస్యన్తశ్చ మాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసతే-ஸததங்கீர்த்தயந்தோமாம்யதந்தஶ்ச த்ருடவ்ரதா:। நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே" என்றும், (௩) "வாசித்தும்கேட்டும் வணங்கிவழிபட்டும் பூசித்தும்போக்கினேன்போது" என்றும் சொல்லுகிற பகவத்பாதார்ச்சந ப்ரணாம ஸங்கீர்த்தநங்களையும்பண்ண, அத்தாலே உத்பந்நப்ரீதி விஶிஷ்டபகவத்ப்ரஸாதத்தாலே (௪) "కషాయే కర్మభిః పక్వే తతో జ్ఞానం ప్రవర్తతే-கஷாயேகர்மபி:பக்வே ததோஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே" என்கிறபடியே மனனகமலமான ஜ்ஞாநோத்பத்திவிரோதிபாபக்ஷயம்பிறந்து, அத்தாலே உள்ளியுள்ளம்தூயராய்க்கொண்டு உத்பந்நஜ்ஞாநராய், இந்த ஜ்ஞாநத்தினுடைய நைரந்தர்யரூபையான அநவரத பா(ப⁴)வனையுண்டாய், (௫) "ஞானநற்சுடர்கொளீ — என்பிலெள்கிநெஞ்சுருகி யுள்ளங்கனிந்தெழுந்ததோர்" என்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைகஸுகது:க்கராம்படி அவிச்சி(ச்சே²)ந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்ததியான பக்திபிறந்து ஸாக்ஷாத்கார ஸமாநமாய் அந்திமஸ்ம்ருதியுமுண்டாய்நடக்க, அத்தாலே (௬) "భిద్యతే హృదయగ్రన్థిశ్ఛిద్యన్తే సర్వసంశయాః । క్షీయన్తే చాస్య కర్మాణి తస్మిన్ దృష్టే పరావరే- பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஶயா: । க்ஷீயந்தேசாஸ்யகர்மாணி தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே" என்று ப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிஶ்ஶேஷ நிவ்ருத்திபிறந்து பகவல்லாபமாயிருக்குமென்று பலாதித்யாகபூர்வகமாக வநுஷ்டேயமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளை மோக்ஷஸாதநமாக விதிக்கும்.

ஸாத்த்விககுணோபேதரான சேதநர், நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்த(த⁴)நுரூபபராதீநஜ்ஞாநவத்தையாலே ஸ்வரக்ஷணோப்

(க) கீ. (உ) கீ-௯-௧௪ (௩) ௪-திருவ-௯௰
(௪) (௫) திரு-௪-வி-எ௯ (௬) முண்ட-௨-௨௮

ராப்தராய் அத ஏவபகவத்கைகபோக(ஸ்ஸ)ராயிருக்கிற நமக்கு லித்த ஸ்வரூபனும் நிருபாதிகரக்ஷகனும் அமோக(ஸ)ஸங்கல்பனும் வாத்ஸல்யாதி குணபூர்ணனுமான ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளை கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயாபாஸநிவ்ருத்திபூர்வகமாய் அந்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாய் விளம்பரஹிதமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான வுபாயமென்று அத்யவஸித்து, ஆரப்த(ப)ரசரீராவஸாநத்திலே (க) "யத்ரபூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:-யத்ரபூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா:" (உ) "விண்ணாட்டவர் மூதுவர்" என்று சொல்லப்படுகிற பெரியதிருவடி திருவநந்தாழ்வான் ஸேநைமுதலியார் தொடக்கமானாருடைய கைங்கர்யத்தை லபிக்க நினைத்திருப்பார்கள். அதுக்கு அநுரூபமாக வேதங்களும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் இப்புருஷார்த்தத்துக்கு உபாயம் (ங) "ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா-ந்யாஸஇதிப்ரஹ்ம" என்று ந்யாஸசப்தவாச்யனான பகவானையென்று அறுதியிட்டார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில்;—அதில ப்ரதமோபாத்தமான வேதம், (ச) "ஸத்யம் தபோ தமச்சமோ தானம் தர்ம: ப்ரஜநனமக்னயோ அக்நிஹோத்ரம் யஜ்ஞோ மாநஸம் ந்யாஸ-ஸத்யம்தபோதமச்சமோதாநம்தர்ம:ப்ரஜநநமக்நயோக்நிஹோத்ரம்யஜ்ஞோமாநஸம்" என்றுகொண்டு பூதஹிதமான ஸத்யம், ஸ்வதர்மநிரதனுக்கொண்டு காயசோஷணம் பண்ணுகையாகிற தபஸ்ஸு, மநோநியமநமாகிற தமம், சித்தோபரதியாகிற சமம், ஸத்துக்கள் விஷயமாகக்கொடுக்கிற தானம், விஹிதகரண நிஷித்தாகரணங்களாகிற தர்மம், ரிணாபகரண நிமித்தஸந்தாநஹேதுவான ப்ரஜோத்பத்தி, நித்யாக்நிஹோத்ரம், பலாபி(ஸ)ஸந்திரஹிதமானயாகம், ஆத்மஜ்ஞாநமென்றாப்போலே சொல்லுகிற ஸாதநஸமூஹங்களைச் சொல்லி, இந்த ஸத்யாதிவிசிஷ்டனுக்கொண்டு (ரு) "அந்ருசம்ஸ்யம் தயா ஸத்யமஹிம்ஸா க்ஷாந்திரார்ஜவம் । தானம் ப்ரஸாதோ மாதுர்யம் மார்தவஞ்ச யமா தச ॥-ஆந்ருசம்ஸ்யம்தயாஸத்யமஹிம்ஸாக்ஷாந்திரார்ஜவம் | தாநம்ப்ரஸாதோமாதுர்யம் மார்தவஞ்சயமாதச" "சௌசமிஜ்யா தபஸ்ஸத்யம் ஸ்வாத்யாயோபஸ்தநிக்ரஹம் । வ்ரதோபவாஸமௌனஞ்ச ஸ்நானஞ்ச நியமா தச-சௌசமிஜ்யாதபஸ்ஸத்யம்ஸ்வாத்யாயோபஸ்தநிக்ரஹ: | வ்ரதோபவாஸமௌநமௌ

(க) ஸாம-உதகா (உ) திருவிரு-உ (ங) தை-நா
(ச) தை-நா-எஅ (ரு)

நஞ்ச ஸ்நாநஞ்ச நியமாஃபரா" என்கிற யமநியமங்களையுடையனாய் சக்ராதிகளானவாஸநங்களிலேயொன்றிலேயிருந்து இடாபிங்களாதி நாடிகளை யோஷிப்பித்து ப்ராணாதிகளான ப்ராணவாயுக்களையும் வெல்லுகைக்காக ரேச(க)பூரககும்பகாதிகளாகிற ப்ராணாயாமங்களைப் பண்ணி. (க) "తత్ప్రాణాయామో దేహే యత్రయత్రవస స్థితి తత్రతత్రమనస్స్థైర్యమ్- நாஸ சமாயமேவா(ம்)நமேஹயத்ரயத்ராவஸந்திவைத்தத்ரதத்ரமநஸ்ஸ்தைர்யம்" என்கிறபடியே வாயுஸ்தாநத்திலே மநஸ்ஸைநிறுத்தி, (உ) "స్వాధానేన్ద్రియార్థేషు ప్రవృత్తం మానసం బుధః। తద్దోషదర్శనాత్తేభ్యస్సమాహృత్యబలేన తు। నివేశసంహరేత్ప్రత్యాహార ఇతిస్మృతః- ஸ்வபாவேநேந்த்ரியார்த்தேஷு ப்ரவ்ருத்தம் மாநஸம் புதஃ। தத்தோஷதர்சநாத்தேப்யஸ் ஸமாஹ்ருத்யபலேந து। நிவேசநம் ப்ரத்யாஹார இதிஸ்ம்ருதஃ" என்று விஷயங்களிலே ஸ்வபாவப்ரவணமான மநஸ்ஸை அவற்றின் தோஷங்களைக்காட்டி மீட்டு பகவத்விஷயத்திலே நிவேசிப்பித்து (௩) "విషయేభ్యోవైరాగ్యాదభ్యాసాద్గుణదర్శనాత్। పరమాత్మని సంరోధో మనసో ధారణా స్మృతా- விஷயேப்யோ வைராக்யாதப்யாஸாத்குணதர்சநாத்। பரமாத்மநி ஸம்ரோதோ மநஸோ தாரணா ஸ்ம்ருதா" என்கிறபடியே விஷயதோஷதர்சநஜந்ய வைராக்யத்தாலும், பரமாத்மபரிசயத்தாலும் அவன்பக்கலுண்டான ஸௌலக்ஷண்யத்தாலும் பரமாத்மாவின்பக்கலிலே பொருந்தநிறுத்தி அவ்வஸ்துவை நிரந்தரமாக த்யாநம்பண்ணி. (௪) "తదేకస్మృతిసన్తాన జనితోత్కృష్ట సంభ్రమాత్। ఆత్మమాత్రావభాసన్తు సమాధియోగినో విదుః - ததேகஸ்ம்ருதிஸந்தாநஜநிதோத்கர்ஷணம்ரமாத்। ஆத்மமாத்ராவபாஸந்து ஸமாதிம் யோகிநோ விதுஃ" என்று அநந்தரபாவியானவோத்தாலே த்யேயவஸ்து ஒன்றுமே தோற்றும்படியான சித்தவைகாக்ர்யத்தை யுடையனுமென்றும் சொல்லுகிற க்ரமத்திலே உபாஸித்து தர்சநஸமாநாகாரமான இந்த ஸமாதியாலே வருந்திப்புகுந்தாலும், யோகோபஸர்க்கமான சித்தவிக்ஷேபம் பிறக்குமென்று (௫) "ఉపసర్గోపహత ఈశ్వరం శరణముపగచ్ఛేత్- உபஸர்க்கோபஹத ஈச்வரம் சரணமுபகச்சேத்" என்று இப்ரகரணந்தன்னிலே விதிக்கையாலும், ஆதிபாரதீசன்ப்ர(ஃ)ஷ்டராகக்காண்கையாலும், இதுதான் துஷ்கரமுமாய் த்வைவர்ணிகாதிகாரமுமாய்,

---

(க) (உ) (௩) (௪) (௫)

ஸாத்யமுமாய் ப்ரமாதபஹுமாநமுமாய் துர்லபமுமாய் விளம்பபலப்ரதமுமாய் அந்திமஸ்ம்ருதிஸாபேக்ஷமுமாய் ஸ்வரூபாப்ராப்தமுமாயிருக்கையாலும், இதந்நிரபேக்ஷமாக பலப்ரதாந ஸக்தியில்லாமையாலும், "తానివాఏతాన్యవరాణితపాంసి- தாநிவாஏதாந்யவராணிதபாம்ஸி" என்று இந்தஸக்யாதிகளை அவரங்களென்றுசொல்லி "న్యాసఏవాత్యరేచయత్, తస్మాన్న్యాసమేషాంతపసామతిరిక్తమాహుః- ந்யாஸஏவாத்யரேசயத், தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்று ந்யாஸஸப்தவாச்யமான உபாயமே நமக்கவருக்கு ஆருபாயமில்லாதபடியானவுபாயமென்றுசொல்லி, அதுதானே இச்சேதநனுடைய ஸர்வப(௧)ரங்களையும் வஹிக்கைக்குப்ராப்தமாயிருக்கிறபகவத்விஷயமென்னுமிடத்தை "న్యాసఇతిబ్రహ్మా, బ్రహ్మాహిపరః, పరోహిబ్రహ్మా- ந்யாஸஇதிப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்மாஹிபர:, பரோஹிப்ரஹ்ம" என்றுசொல்லி, ஆகவிப்படி நிருபாதிகரக்ஷகமான பகவத்விஷயமே ஸர்வாதிரிக்தமான வுபாயம்; வ்யதிரிக்தங்களுடைய அபக்ருஷ்டங்களென்று சொல்லிற்று.

ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்திலே (௩) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వంయోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై । తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రకాశంముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే- யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவைவேதாம்ஸ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை। தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரகாஸம்முமுக்ஷுர்வைஸரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷோபாயமான ப்ரபத்தியையும், ப்ராப்யவிஷய விஸேஷத்தையும் ப்ராபத்திக்கு அதிகாரியையும் சொல்லிற்று.

எங்ஙனேயென்னில் ;—"யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" என்று சதுர்த்தஸபுவந ஸ்ரஷ்டாவாகவும் தேவாதிகளுக்கோராபத்து வந்தபோது சென்றறிவிக்கும்படி ப்ரதாநனாகையாலே ஸரண்யனாகவும் சொல்லப்படுகிற சதுர்முகனை யாவனொருவன் முன்புண்டாக்கினான்; "யோவைவேதாம்ஸ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்று ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் அறிகைக்கும், அந்யபதத்தாலே அர்த்தஜ்ஞாநமுண்டாய் உபாஸ்யோபாஸகபேதஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காகவும் யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதங்களைக்காட்டிக்கொடுத்தான். "தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரகாஸம்" என்று ஸேஷியானதானே

(௩) ஸ்வே-௬-௧௮

உபாயமென்று ஏவமாதிகளான வர்த்தங்களில் வ்யவஸாயரூபமான புத்திப்ரஸாதத்தைப்பண்ணித்தந்த அந்ததேவனை. "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷார்த்தியான நான் ஶரணம் புகுகிறேனென்று, ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ருஜ்யராகவும் கர்மவஶ்யராகவும் சொல்லுகையாலும், அவர்களுக்கு வேதப்ரதானமுகேந ருஷிஜநகனாய் வேதசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து அந்தராத்மதயா நின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுவிக்கிறானென்கையாலும், இவர்கள் ஸம்ஹார்யராகையாலும இவர்களுக்கு ஶரண்யத்வமில்லை. ஆகையாலே அகிலஜகத்காரணபூதனாய் அபேக்ஷிதபலப்ரதனாய் அஸ்ப்ருஷ்டதோஷ (ग न्ध) கந்தனாய் அநுபாவ்யகுணஸம்பந்நனாய் ஆத்யாத்மஜ்ஞாநஜநகனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் புருஷோத்தமனாய் ஸர்வரக்ஷகனான நாராயணனே ஶரண்யனென்னுமிடமும், மோக்ஷார்த்தியான நானென்கையாலே முமுக்ஷுத்வமே அதிகாரமென்னுமிடமும், "ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமான பரமபுருஷார்த்தஸித்திக்கு உபாயமென்னுமிடமும் சொல்லிற்று.

ப்ரபத்தியாவது-ப(ஃ)ரஸமர்ப்பண மென்னுமிடம் தோற்ற (௧) "ఏతంవిశ్వస్య-பதிம்விஶ்வஸ்ய" (௨) "బ్రహ్మణే త్వామహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత-ப்ரஹ்மணே த்வாமஹஸ ஓமித்யாத்மானம்யுஞ்ஜீத" என்று விஶ்வபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்வாமியாய் ப்ருஹத்வப்ரும்ஹணத்வ குணயுக்தமான மஹஸ்ஸாயிருக்குமென்கையாலே, (௩) "బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి-ப்ரஹ்மவேத ப்ரஹ்மைவபவதி" (௪) "నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜந: பரமம்ஸாம்யமுபைதி" (௫) "బ్రహ్మణో మహిమానమాప్నోతి-ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" (௬) "తద్భావభావమాపన్నః-தத்பாவபாவமாபந்ந:" (௭) "మమ సాధర్మ్యమాగతాః-மமஸாதர்ம்யமாகதா:" (௮) "தம்மையேயொக்கவருள்செய்வர்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதர்க்குப் பரமஸாம்யாபத்தியாகிற பலத்தைக்கொடுக்குமதாயிருக்கிற ப்ரஹ்மத்தின்பொருட்டு "ஓமித்யாத்மாநம்" என்று ஶேஷபூதவஸ்துவுக்கு ஶேஷத்வவாசகமான மந்த்ரமாகையாலே ஆத்மஸமர்ப்பணம் சேதந ஶப்

(௧) தை-நா-௧௧ (௨) தை-நா-௭௯ (௩) முண்ட-௩-௨௯ ௯
(௪) முண்ட-௩-௧-௩ (௫) தை-நா-௮0 (௬) வி-பு-௬-௭-௯௫
(௭) கீதை-௧௪-௨ (௮) திரு-மொ-௧௧-௩

தங்களிற்காட்டில் அந்தரங்கவாசகமான ப்ரணவத்தைச்சொல்லி, “யுஞ்ஜீத-புருஷ:” என்று மோக்ஷமான தனக்கு மோக்ஷத்வாரரூபமான போக(ப்ராப்ய)மாகிற பலப்ரகாசகமும் மோக்ஷியாய் ரக்ஷகனானவனுடைய க்ருத்யமென்று அநுஸந்தேயமென்று சொல்லிற்று.

இப்ப்ரபத்திதனக்கு பூர்வசரணஸ்வ போக்யதாபாதகத்வாதிஸாபேக்ஷதையில்லை. வதார்ஹனுக்கும் நின்றநிலையிலே அதிகாரமுண்டு. ஸரண்யன் சேதநனுடைய தோஷங்கண்டு கைவிடானென்று இஸ் ஸரணாகதியினுடைய வைதிக்யம் ப்ரஸித்தம்.

எங்ஙனேயென்னில் ; (க) “దేవా వై యజ్ఞాద్రుద్రమన్తరాయన్, సఆదిత్యాననా్వక్రమత, తేద్విదైవత్యాన్ ప్రాపద్యన్త, తాన్న ప్రతిప్రాయచ్ఛన్, తస్మాదపివధ్యం ప్రపన్నం న ప్రతిప్రయచ్ఛన్తి-தேவாவையஜ்ஞாத்ருத்ரமந்தராயந், ஸஆதித்யாநந்வாக்ரமத, தேத்விதைவத்யாந்ப்ராபத்யந்த, தாந்நப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபந்நம்நப்ரதிப்ரயச்சந்தி” என்றும், (உ) “దేవా వై త్వష్టారమజిఘాంసన్, సపత్నీః ప్రాపద్యత, తన్న ప్రతిప్రాయచ్ఛన్, తస్మాదపి వధ్యం ప్రపన్నం న ప్రతిప్రయచ్ఛన్తి-தேவாவைத்வஷ்டாரமஜிகாம்ஸந், ஸபத்நீ:ப்ராபத்யத, தந்நப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபந்நம் ப்ரதிப்ரயச்சந்தி” என்றும், தேவயாகத்திலே ஹவிர்ப்பாகத்துக்கு வந்தருத்ரன் அவர்கள் கொடோமென்றவாறே, அவன், நீங்கள்வத்யரென்று அவர்களைக் கொல்லத்தொடங்க, அவர்கள் ஆதித்யதேவதைகளைச் சரணம்புக, அவர்களும் எங்கள் பக்கலிலே ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் வத்ய(த்ய)ரேயாகிலும் நாங்கள் அவர்களை விடோமென்று ருத்ரனோடே மலைந்து ரக்ஷிக்கையாலும், தேவயாகத்திலே த்வஷ்டா தனக்கு ஹவிர்ப்பாகம் தரவேணுமென்றுவர, தேவர்களெல்லாருங்கூடி “இவன் அப்ராப்தஞ்சொன்னான். இவன்வத்யன்” என்று இவனை ஹிம்ஸிக்கத்தேட, அவன் தேவபத்நிகளைச் சரணம் புக, அவர்களும் “எங்கள்பக்கலிலே ப்ரபத்திபண்ணினவன் வத்யனேயாகிலும் நாங்கள் காட்டித்தாரோம்” என்று தேவர்களோடே மலைந்து நோக்குகையாலும், “வத்ய(த்ய)னேயாகிலும் ப்ரபந்நனை விடுவானல்லன்” என்றிவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தமாகையாலே, இப்படி ப்ரஸித்தமான ப்ரபத(த)நத்தை ப்ருத்யுபப்ருஹ்மணம்

(க) யஜு:   (உ) யஜு:

பண்ணின ரிஷிகளும் ஸ்ரீராமாயண பஞ்சமவேதாதிகளிலே வ்யக்தமாக வநுஸந்தித்தார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில்; (க) "कोन्वस्मिन्साम्प्रतं लोके गुणवान्कश्च वीर्यवान् । धर्मज्ञश्च-கோந்வஸ்மிந்ஸாம்ப்ரதம்லோகே குணவாந்கஶ்ச வீர்யவாந் । தர்மஜ்ஞஶ்ச" என்று "இந்தலோகத்திலே இப்போது ஶீலவானுமாய்வீர்யவானுமாய் தர்மஜ்ஞனுமாயிருப்பாரார்" என்று ப்ரஶ்நம்பண்ண, இவற்றைமேலே விஸ்தருதமாகக் காட்டினதாயிற்று ஸ்ரீராமாயணம். அதில் ஶீலவத்தையாவது-சிறியாரோடே பெரியன்தானேசெறிகை. வீர்யவத்தையாவது-அநாயாஸேந விரோதிநிரஸநஶீலனுகை. தர்மஜ்ஞதையாவது-அகதிகளாய் தூர்த்தபராபந்நராயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு நம்மையொழியப் புகலில்லை; இனி நம்மாலே நம்மைப்பெறுமித்தனையென்று ஶரணாகதிதர்மமே பரமதர்மமென்றிருக்கை. இந்த ஶீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும். தந்தாமுடைய தண்மையைப்பார்த்து ஆஶ்ரயிக்கக் கூசினவர்களுக்குக்கூசாமல் ஆஶ்ரயிக்கைக்கும், அவர்களிருந்தவிடத்தேசென்று முகங்காட்டி ஆஶ்ரயிப்பிக்கைக்கும், ஆஶ்ரயித்தால் அவர்களுடைய விரோதிநிரஸநத்துக்கு முறுப்பாகையாலே. இவை மேற்சொல்லப்புகுகிற தர்மஜ்ஞதையாகிற ஶரண்யதைக்கு உடலாயிருக்கும்.

இப்படிக்கு மேல் உபபாதிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்;—ப்ரதமத்திலே யஜ்ஞவிக்நத்தைப் பரிஹரித்துத் தரவேணுமென்று வந்த விஶ்வாமித்ரன் பின்னை தன் ஶீலாதிஶயத்தாலே (உ) "किङ्करौ समुपस्थितौ-கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ" என்று தானும் தன்னுடைமையும் சேர அவனுக்குக் காலாளாய்ப்போய் யஜ்ஞவிக்நகரான மாரீசஸுபாஹுக்களை அழியச்செய்து யஜ்ஞரக்ஷணம் பண்ணி ரிஷியினுடைய வாஞ்சிதத்தை ஸ(ஃ)பலமாக்குகையாலும்,

அநந்தரம் அபிஷேகம உபக்ரமித்து நடக்க, கைகேயிவரவ்யாஜத்தாலே அதுக்கு விரோதமவர, (ங) "वनवासो महोदयः-வநவாஸோமஹோதயः" என்று "ரக்ஷகத்வமே ஸ்வரூபமும் ஜீவநமுமாயிருக்கிற நமக்கு ஆர்த்தரிருந்தவிடத்திலே நாமேசென்று விநவி ரக்ஷிக்கும்படிப்பெறுவதே" என்று மஹதைஶ்வர்யம் பெற்றுப்போ

(க) ரா-பா-க-உ (உ) ரா-பா-ஙரு-க (ங) ரா-அ-உஉ-உ௯

லே முதலாக வநவாஸஸமுகிரென்றும் பேர்பெற்று ஸகலகைங்கர்யத்திலேதான் ஸாம்ராஜ்யாபிஷிக்தனை திருவனந்தாழ்வான் தம்பியாய் அடிமைசெய்யப் போந்தவிடத்திலே தத்துபகரண(ஞ)நித்ர பிடகைகளும் வில்லுங்கொண்டு பின்சென்றுபோமே ஸர்வரக்ஷண தீக்ஷிதனை தானும் தத்துபகரணமான பாகவதபுருஷகாரங்களையும் பின்னிட்டுக்கொண்டு காடேறப்போய் ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களால் குறையின்றியவன்றன் தன்னிலைமை யறிவியாதிருக்க, தன்க்ருபையாலேதானே அவனுக்கு (௧) "సహోనసహితో రామాలక్ష్మ జీవనసీత யோ-குஹேநஸஹிதோ ராமோ லக்ஷ்மணேந ச ஸீதயா" என்றும். (௨) "மானமுடைமன்மடநோக்கியுன்தோழியும்பியெம்பியென்றொழிந்திலை, உகந்ததோழன் நீயெனக்கு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பாகவதாங்கீகாரத்தையும் புருஷகாரகடாக்ஷத்தையும் புரஸ்கரிப்பித்து ரக்ஷ்யத்வேந அங்கீகரிக்க, "இங்கொழி" என்று சரமாவஸ்த்தமான கைங்கர்யத்திலே அந்வயிப்பித்தும்,

அநந்தரம் தண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிகள்பக்கலிலே சென்று (௩) "ఆవాసస్త్వహమిచ్ఛామి- ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி" என்று அவர்களபக்கலிலே தனக்கிருப்பிடத்தை யபேக்ஷித்துத்தாழ்நின்று அவர்களபேக்ஷிதம் ஸங்களைக்கேட்டு (௪) "ఏహి పశ్య శరీరాణి- ஏஹிபஶ்ய ஶரீராணி" என்று அவர்கள் தங்களுக்கு ராக்ஷஸராலுண்டான வாரத்தியைக்காட்ட ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு, (௫) "ప్రతిజ్ఞాతశ్చ రామేణ వధస్సంయతి రక్షసాం- ப்ரதிஜ்ஞாதஞ்ச ராமேண வதஸ்ஸம்யதி ரக்ஷஸாம்" என்று "உங்களுக்குப் பீடாகரரான ராக்ஷஸரைக்குட்டிக்குலையாய் அறுத்துப் பொகடக்கடவோம்" என்று ஸங்கல்பித்து அதுக்கு அநுரூபமாக கரதூஷணாதிகளை நிரஸித்தும்,

அநந்தரம் ஸர்வலோகஜநநியான பிராட்டிவிஷயத்திலே க்ரூரமானவபராதத்தைப் பண்ணின காகவிஷயமாகத் தம் நெஞ்சாலும் அநல்ப வக்யமென்று ப்ராஹ்மாஸ்த்ரத்தைவிட, (௬) "స పిత్రా చ పరిత్యక్తస్సురైశ్చ సమహర్షిభిః । త్రీన్ లోకాన్ సంపరిక్రమ్య తమేవ శరణం గతః । స తం నిపతితం భూమౌ శరణ్యశ్శరణాగతమ్ । వధార్హమపి కాకుత్స్థః కృపయా పర్యపాలయత్ -

(௧) ரா-பா-௧-௨௫ (௨) திருமொ-௫-௮-௧ (௩) ரா-ஆ-௫-௫௫
(௪) ரா-ஆ-௬-௧௬ (௫) ரா-பா-௧ (௬) ரா-ஸு-௩௮-௩௫

ஸமித்ராசபரித்யக்தஸ்ஸாஹாரம்ச ஸமஹர்ஷிபி: । த்ரீம்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணங்கத: । ஸதம்நிபதிதம் பூமௌ ஶரண்யஶ்ஶரணாகதம் । வதார்ஹமபிகாகுத்ஸ்த: க்ருபயா பர்யபாலயத்” என்று பிதாவான இந்த்ரன் முதலாக ஸகலதேவதைகளும் ரிஷிகளும் லோகத்ரயத்திலுமுண்டான ஸகலப்ராணிகளும் இவன் வத்ய(த்ய)னென்று தள்ளிவிட, மதிஶாந்தியந்தையாலே பூமியிலே வந்து விழ, அது தன்னை ஶரண்யரானதாம் (௧) “ప్రణిపాతప్రసన్నః-ப்ரணதப்ரஸந்நதயாளு:” என்கிறபடியே தன் க்ருபையாலே ஶரணாகதியாகக் ரக்ஷித்தும்,

அநந்தரம் ப்ராதாவான வாலியாலே ராஜ்யதா(ர)ங்களை இழந்து, இருந்தவிடத்திலும் இருக்கப்பெறுகை பர்வதாக்ரங்கள் தோறும் திரிந்த மஹாராஜருக்கு அவ்விடத்திலே புருஷகாரபூதையான பிராட்டிக்கு ஆஶ்வாஸகராம்படி பண்ணி, தன்னுடைய ஶீலவத்தையாலே தானேசென்று (௨) “చకారసఖ్యం రామేణ ప్రీతశ్చైవాగ్నిసాక్షికమ్ - சகாரஸக்யம்ராமேண ப்ரீதஶ்சைவாக்நிஸாக்ஷிகம்” என்று அவரோடே ப்ரீதிபூர்வகமாகத் தோழமைகொண்டு அவர் “நம்முடைய விரோதிநிரஸநத்துக்கு இவர் ஶக்தரோவன்றோ” என்று ஶங்கிக்க, (௩) “పాదాఙ్గుష్ఠేన చిక్షేప-பாதாங்குஷ்டேந சிக்ஷேப” (௪) “బిభేద చ పునస్సాలాన్-பிபேத சபுநஸ்ஸாலாந்” என்று ஸாலஸப்தகபே(஭)த(ந)ம் முதலான வ்யாபாரங்களாலே விஶ்வஸிப்பித்து விரோதியான வாலியைநிரஸித்து இழந்த ராஜ்யதாரங்களையும் மீட்டுக்கொடுத்தும்,

அதுக்குமேலே ஸ்வகுடும்பத்வாரா பிராட்டிக்கு ஆஶ்வாஸகராய், ராமதாஸபூதனை திருவடியை நலியப்புகுந்த ராவணனைமீட்கையாலே பாகவதாங்கீகாரமுடையனாய், (௫) “ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిలీ-ப்ரதீயதாம்தாஶரதாயமைதிலீ” என்று “பெருமாளும அவருடைமையுமசேரவிருக்கவிசையாய்” என்று ராவணனுக்கு ஹிதம் சொன்ன ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வானை, (௬) “త్వాం తు ధిక్ కులపాంసనమ్-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்” என்று பரிபவித்துப் புறப்படவிட, (௭) “పరిత్యక్తా మయా లఙ్కా-பரித்யக்தாமயாலங்கா” என்று நெருப்புப்பட்டவகத்

(௧) ஸ்தோ-ர (௨) ரா-பா-௪-௧௧ (௩) ரா-பா-௪-௧௫
(௪) ரா-பா-௪-௧௯ (௫) ரா-யு-௧௪-௩ (௬) ரா-யு-௧௬-௧௫ (௭) ரா-யு-௧௯-௫

தில் நின்றும் புறப்படுமாபோலே புறப்பட்டு (க)"రావణో నామ దుర్వృత్తో రాక్షసో రాక్షసాధిపః । తస్యాహమనుజో భ్రాతా విభీషణ ఇతి శ్రుతః । చతుర్భిస్సహ రక్షోభిర్భవన్తం శరణం గతః-ராவணோநாமதுர்வ்ருத்தோ ராக்ஷஸோ ராக்ஷஸாதிப: | தஸ்யாஹமநுஜோ ப்ராதா விபீஷண இதி ஶ்ருத: | சதுர்ப்பிஸ்ஸஹ ரக்ஷோபிர்ப்பவந்தம் ஶரணங்கத:" என்று சரணமடைய, ராவணனுக்கு அநுஜனான ப்ராதா இவன்; விபீஷணனென்று ப்ரஸித்தன். விசாரிந்து தப்பவல்லார் நாலுபேரோடே சரணமென்று வந்தான். ஆகையால் இவன் நின்றவிருந்தபடியாலும், வந்தகாலமிருந்தபடியாலும், ஶரணாகதருடைய வார்த்தை ஜீவிக்கும் கோஷ்டியென்று ஆனிலேகலந்து நலியலாமென்றுவந்து சரணம் புகுந்தானித்தனை. ஆபத்துவந்தவளவிலே ப்ராதாவைவிடவும் கூடாது. இவன் நம்முயிர்நிலையிலே நலியவந்தான்" என்று நிஶ்சயித்து (உ)"వధ్యతాం వధ్యతామేష-வத்யதாமவத்யதாம்" என்று ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவனைக் கைக்கொள்ளவொட்டோமென்று நிற்க, (ங)"మిత్రభావేన సమ్ప్రాప్తం న త్యజేయం కథఞ్చన దోషో యద్యపి తస్య స్యాత్సతామేతదగర్హితమ్-மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தம்நத்யஜேயங்கதஞ்சந | தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்ஸதாமேததகர்ஹிதம்" என்று "இவனுக்கு நீர் சொன்னதோஷமெல்லாமுண்டாகிலும் அது நம்முடைய லாபங்காணும். நமக்கு குணத்தியுமுண்டாக்கினையித்தனை. இது நமக்குக்கிடையாது காணும். எங்ஙனேயாகிலும் இவன்பண்ணின ஶரணவரணோக்தி ஆந்தரமான பா(பா)வத்தோடேயன்றிக்கே பாஹ்யமான பாவமேயாகிலும்வருந்தியும் கைவிடேனென்றருளிச்செய்து; "வருந்தியும்" என்றது-ஆஶ்ரிதர்க்கு அநபிமதராயிருப்பாரை "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்றிருக்கிற நாம், யேந கேநாபிப்ரகாரேண அவர்களுக்கு அவர்கள் அபி(ம)மதராம்படி பண்ணியும் கைக்கொள்ளுமத்தனையொழியக் கைவிடேனென்கை. இன்னமும் இவனைக் கைவிட்டால ஶரணாகதரக்ஷணமே ஸ்வரூபமாயிருக்கிற நமக்கு ஸத்பாவமில்லைகாணும். அதுக்குமேலே கபோதாதிகளைப்போலே உக்தாநுஷ்டானம்பண்ணிப் போருவார் நாலுஸத்துக்களிருந்தவிடத்தேசென்றால் நம்மைக்கண்டு புடவையொதுக்குவர்களென்றும், (ச)"ఆర్తో వా యది వా దృప్తః పరేషాం శరణాగతః । అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః కృతాత్మనా-ஆர்த்தோவாயதிவாத்ரு

(க) ரா-யு-கஎ-க௦. (உ) ரா-யு-கஎ உக. (ங) ரா-யு-கஅ ங. (ச) ரா-யு-கஅ-உஅ.

ப்த:பரேஷாம்ஶரணாகத:। அரி: ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய: க்ருதா த்மநா" என்று ஶரணாகதனாய் வருமவன் ஆர்த்தனாய்வரவுமாம், செருக்கனாய்வருவுமாம், அவன்தான் அநேகாபகாரங்களைப் பண்ணினவனாகவுமாம், ஶரணமென்ற வுக்திமாத்ரத்தாலே அவன் ஶர ண்யனை சேதநனால் ப்ராணனைவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படும்; ஶரணாகத ரக்ஷணத்துக்கு ப்ராணபரித்யாகம்பண்ணுகை பெரியவாதிக்யமன்று காணுமென்றும். (௧) "సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతి చ యాచతే। అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతం మమ - ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதிசயாசதே। அபயம்ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத்வ்ரதம்மம" என்று நம்பக்க லிலே ஸ்வகீய(த)பர ஸமர்ப்பணபூர்வகமாக ஒருகால் ப்ரபந்நனா னவனுக்கு ஸர்வபூதவிஷயமாகவும் அபயப்ரதாநம் பண்ணக்கடவோ மென்று காணும் நம்முடைய வ்ரதமென்று ப்ரக்ருத்யநுரூபமான ப்ரதிஜ்ஞையைப்பண்ணியும், (௨) "బద్ధాఞ్జలిపుటం దీనం యాచన్తం శరణాగతమ్ - பத்தாஞ்சலிபுடம்தீநம் யாசந்தம்ஶரணாகதம்" என்று சொல்லப் படுகிற காயிகமாநஸவாசிகரூபமான ப்ரபத்தி, (௩) "తే వయం భవతా రక్ష్యా భవద్విషయవాసినః - தேவயம்பவதாரக்ஷ்யா பவத்விஷயவாஸிந:" என்கிற மத(த)யிமாநமுண்டான தேஶவாஸம், இவற்றிலே அந்யதமமாத் ரமேயுண்டாகிலும் விடேனென்றருளிச்செய்து, ஏதத்ர்த்தமாக கபோதோபாக்யாநம், கண்டுவசநம் தொடக்கமான இதிஹாஸவசநங் களையருளிச்செய்த விடத்திலும் பெருமாள்பக்கலில் பரிவின்கனத் தாலேகலங்கி யொன்றையுமறியாதேயிருந்தமஹாராஜரைப்பார்த்து இவர் ப்ரக்ருதியிருந்தபடியால் இப்படித்தெளியுமவரல்லர். இவர் முன்பு வாலிநிமித்தமான பயத்தாலே வ்யாகுலரானவளவிலும் நம் முடைய ஶக்திகண்டு தெளிந்தாரத்தனை; இப்போது அப்படியு மன்றிக்கே நம்பக்கலிலே பரிவாலே கலங்கினவர்க்கு நமமுடைய ஶக்தியைக்கண்டாலொழிய தெளிகைக்கு உபாயமில்லை. அதனை ப்ரகாஶிப்பிப்போமென்று பார்த்து (௪) "పిశాచాన్ దానవాన్ యక్షాన్ పృథివ్యాం చైవ రాక్షసాన్। అఙ్గుళ్యగ్రేణ తాన్ హన్యామిచ్ఛన్ హరిగణేశ్వర - பிஶா சாந்தாநவாந்யக்ஷாந்ப்ருதிவ்யாஞ்சைவராக்ஷஸாந்। அங்குள்யக்ரேண தாந்ஹந்யாமிச்சந்ஹரிகணேஶ்வர" என்றுநமக்கெதிரிகளானாருடைய வொருகலத்தேயுண்டு ஒருமுகம்செய்து நம்மை நலியத்தணிந்து

(௧) ரா-யு-௧அ-௩௩. (௨) ரா-யு-௧அ-௨௭. (௩) ரா-ஆ-௧-௨. (௪) ரா-யு-௧அ.

வந்தானும் நம்சிறுவிரலிலேகமேகஸத்துக்கு இரைபோராரர்கள் கா ணும்; நாம் நினையாமல் கிடக்கிறதித்தனை காணுமென்று தம்மு டையபலத்தை யருளிச்செய்ய, அநந்தரம் பெருமாளுடைய பாக்யத்தாலே மஹாராஜர் தெளிந்து "அந்தவிபீஷணன் நம்மிலும் பரிவனாய்வந்தான்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று விண்ணப்பம்செய் ய, (௧) "ఆనయైనం హరిశ్రేష్ఠ దత్తమస్యాభయంమయా-ஆநயைநம்ஹரிஶ்ரேஷ் டதத்தமஸ்யாபயம்மயா" என்று "நாம் அவன்வந்தபோதே கைக் கொண்டோம்; 'நத்யஜேயம்' என்று விட்டோமென்றபோதே யறிந்திலீரோ கைக்கொண்டமை; உம்முடைய வநமதியைப்பார்த் திருந்தோமித்தனைகாணும்; கடுகக்கொடுபுகுரீர். அவன் நிற்கிற நிலைகண்டும விளம்பிக்கை குரக்கரசானவுமக்குக் கூடுமித்தனையொ ழிய நமக்குக்கூடாது காணும்" என்ன, அவரும் கொடுவந்து காட் டிக்கொடுக்க, (௨) "செல்வவிபீடணற்குவேறாகநல்லானை" என்று மஹாராஜரும் பரிகரமும இளையபெருமாள் முதலானாரும் பஹிரங் கம். ராமபரிகரத்தில் அவனை யந்தரங்கனென்றுமடிக்கைக்கொண் டு (௩) "అభిషిచ్యచలంకాయాం-அபிஷிச்யசலங்காயாம" இத்யாதிக ளிற்படியே அபி(ஷே)ஷிக்கனுக்குத் திருவுள்ளத்திலுண்டான ஸகல தாபங்களும்போய் செய்ததுவாயிற்றுச் செல்வனாய், பிரிவின்பலம் முடிபெற்றுப் பிரிந்த வவனுடைய ப்ராப்தியிலுங்காட்டில் இதிலே திருவுள்ளமுகந்து ரக்ஷித்தருளினாரென்றும்,

இப்படித் தன் ஶீலவத்தையாலே தானேசென்று ஆஶ்ரயணீ யனுமாய், வீர்யவத்தையாலே அவர்களுடைய விரோதிகளையுமழி யச்செய்து ஶரணாகதிதர்மத்தினுடைய ப்ரபாவத்தை ஶரண்யன் தானே யநுஷ்டித்துக் காட்டுகையாலே "குணவாந" "வீர்யவாந்" என்று சொல்லப்பட்ட ஶீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும், "தர்மஜ் ஞ:" என்று சொல்லப்பட்ட தன்னுடைய பரமோபாயத்துக்கு உறுப்பென்னுமிடமும், வவங்குண விஶிஷ்டனாய் ஶரண்யனான தன் னுடைய ப்ரபாவமும் ஶரணாகதனுடைய வாதிக்யமும், ஶரணாகதி யினுடைய வாதிக்யமும் ப்ரகடமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

இப்ப்ரகரணத்தால் ஶரணாகதனை யதிகரித்து ஆஸுரப்ர க்ருதிகளோடு ஸஹவாஸம்பண்ணலாகாதென்னுமிடமும், ஸத்ஸஹ

---

(௧) ரா-யு-௧அ-௩௪. (௨) தி-மொ-௬-அ-௫. (௩) ரா-பா-௧

வாஸம்பண்ணவேணுமென்னுமிடமும், அஸத்துக்களுக்கு ஹிதம் சொல்லலாகாதென்னுமிடமும், பகவத்ஸந்நிதியுள்ளதேஸம் ப்ராப்யமென்னுமிடமும, பகவதநுபவ விரோதியானதேஸம் த்யாஜ்யமென்னுமிடமும, ஸரணவரணத்துக்குப் புரஸ்சரணத்யபேக்ஷையில்லையென்னுமிடமும், பகவத்விஷயத்தில் பரிவாரானார்படியும்,பகவத்ஸமாஸ்ரயணமும் அங்கீகாரமும் ததீய புருஷகாராநுமதிகளாலேயென்னுமிடமும். வ்யதிரிக்தரான ஸகலரும் த்யாஜ்யரென்னுமிடமும, அவர்களும் இவனை விடவேணுமென்னுமிடமும, ஸரணாகதனுக்கு விஸ்வாஸமாத்யம் பிறந்தால விஸ்வாஸஹேதுபகவச்சக்தி தத்ப்ரகாஸகனும் அவனே யென்னுமிடமும், ஸரணவரணம் ஸ்வநிகர்ஷபுரஸ்கார பூர்வகமென்னுமிடமும சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்படியே மேலும் ரக்ஷ்யபூதனுடைய இதரஸாதநாநந்வயமும், ரக்ஷகனுடைய குணவத்தையே விஸ்வாஸஹேதுவென்னுமிடமும் (க) "शरैस्तु सङ्कुलां कृत्वा-ஸரைஸ்துஸங்குலாம்க்ருத்வா" என்கிற ஸ்லோகத்தாலும், (உ) "आशंसेयम्-ஆஸம்ஸேயம" என்கிற ஸ்லோகத்தாலும் சொல்லிற்றாயிற்று.

எங்ஙனேயென்னில்; பரபலார்த்த(ர்)நனாயிருக்கிற ரக்ஷகன் தானே எனக்கு விரோதியாயிருக்கிற லங்கையைத் தன்கையிலம்புகளாலே செருப்பும் தேவாரமும ஒக்கக்கட்டி ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படிபண்ணி அநந்யோபாயஸ்வரூபையானவென்னை யெடுத்துக்கொண்டுபோனானாகில், தம்பிறவிக்கும் தமக்கும் ஸத்ருஸமாயிருக்குமென்று ஸ்வஸக்தி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக தத்தே(ரீ)கரக்ஷ்யத்வப்ராதிபத்தியாலே, தன்னுடைய அநதாத்மாவானது ஸார்த்தம். அவர்பக்கலிலே அநேகம குணங்களுண்டு. ஆகையாலே சடக்கெனப் பெருமாள் என்னைக்கிட்டுவரென்று பருளிசெய்கையாலே அதிகாரியினுடைய இதரஸாதநாநந்வயமும், ஸரண்யன்பக்கல் குணவத்தையே ரக்ஷகமென்னுமிடமும சொல்லிற்று.

ஏவம்பூதப்ரபத்தி வைபவத்தையறிந்தவனாகையாலே ஸரண்யன் தானும தனக்கோராபத்து வந்தபோது (ங) "सुग्रीवं नाथमिच्छति-ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி"(ச) "सुग्रीवं शरणं गतः-ஸுக்ரீவம்ஸரணங்கத:"

(க) ரா-ஸு-ருக-ரு0 (உ) ரா-ஸு-ருஎ-சஉ (ங) ரா-கி-ச-கஅ
(ச) ரா-கி-ச-கக

என்று ப்ரபத்தியைப் பண்ணுமத்தனை. (க) "సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి-ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி" என்று ஶரணாகதன் ஶரண்யனுக்கு உபதேஶிப்பதும் ப்ரபத்தியை. இவர்தாம் (உ) "ప్రకృత్యాధర్మశీలస్య-ப்ரக்ருத்யாதர்மஶீலஸ்ய" என்று தர்மஶீலராகையாலும், † ராவணனைப்போலே நைஸர்க்கி(கி)கமான பாரதந்த்ர்யத்தைவிட்டு ஆரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகையன்றிக்கே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் ஐஶ்வரமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே முசித்துப் பாரதந்த்ர்யமிட்டு (௩) "పితరం రోచయామాస-பிதரம் ரோசயாமாஸ" என்றுவந்து மாதாபிதாக்களுக்கும் வஸிஷ்டாதிகளுக்கும் பரதந்த்ரனாய்த் திரியாநிற்க, விஶ்வாமித்ரன் ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான ரக்ஷணதர்மத்தை அர்த்தி(தி)க்க, எவ்வவஸ்தையிலும் ரக்ஷகத்வம் விடாதஸ்வரூபமாகையாலே அதுதன்னை, பிதாவினுடைய ஏவலாகையாலே பாரதந்த்ர்ய கார்யமாகக் கற்பித்து அவன்பின்னேபோய், (௪) "కింకరౌ సముపస్థితౌ-கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ" என்று அவனுக்குப் பரதந்த்ரனாக, அவனிவனுடைய ஶக்தியைக் கண்டிகையாலேயிருந்து ஈஶ்வரத்வஸூசகமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையுமுண்டாக்க, நம்முடைய பாரதந்த்ர்யம ஜீவித்தது ஶாரதக்ருஹமேயமைம்யும் நமக்கென்று மீண்டும் அங்கேவர, அவ்வளவிலே ரக்ஷணோபயோகியான புருஷகாரபூர்த்தியுண்டாயிற்று.

இனி ஸர்வரையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அபி(பீ)ஷிக்தனாகத் தேட, ரக்ஷணத்தில் பராதீநனாகையாலே ஆர்த்தரான ரக்ஷ்யவிஷயமிருந்தவிடத்தேற பித்ருவசந பரிபாலநவ்யாஜத்தாலேபோந்து (ரு) "ఆవాసంత్వహమిచ్ఛామి-ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி" என்று ரிஷிகளுக்குப் பரதந்த்ரனாகத்தேட, அவர்கள், (௬) "న్యాయవృత్తా యథాన్యాయ్యం తర్పయామాసురీశ్వరమ్-ந்யாயவ்ருத்தாயதாநயாயம் தர்ப்பயாமாஸுரீஶ்வரம்" என்று ஈஶ்வரஶேஷித்வஸம்பந்தாநுரூபமாக ஆராதிக்க, அத்தை விட்டு, திர்யக்யோநியாகையாலே அறிவில்லாதவனாய் வாயுபுத்ரனாகையாலே உள்ளவறிவும் தர்மாநபேக்ஷமாயிருக்கும் குரங்கின் காலைப்பிடிக்கக்கடவோமென்று பார்க்க, அவன், (௭) "దాసోహం కోసల

† அவனைப்போலே.

(க) ரா-யு-௧௯-௩௧ (உ) ரா-யு-௧௮-௩௪ (௩) ரா-பா-௪௫ ௩௦
(௪) ரா-பா-௩௧-௪ (ரு) ரா-ஆ-௫-௩௩ (௬) ரா-ஆ- (௭) ரா-ஸு-௪௨-௩௪

ஸ்த்ரஸ்ய-தா ஜோஹ்யஸ்மேகாவோ ஸைந்ந்யஸ்ய" என்று ஈ நிமேஷமாகாலே பிடிக்க, அத்தாலே அநந்நியோவு ப்ரஹீதமாய், (௧) ஸுக்ரீவம் ... வய்ஸாமஞ்சஞ்த" என்று "இவன் ராஜகத்ருத்துக்கு ஏற்றக்காரர் பெஷிக்கனுயிருக்கும்; நம்முடைய பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ப்ரதிஸமயமாக நிபாய" என்று மஹாராஜரைக் காலேப்பிடிக்க. அவனும் ஸரண்யராய் அபிமதவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அபிமதலாபம்பண்ணித் தரக்கடவோமென்று காலகல்பனை பண்ணி ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுத்து மத்தனுய் இவர்களை மறந்து விஷயபரவஸனுயிருந்துவிட, ஒரு குணவித்திக்காக குணியழிய வொண்ணாதென்றுபார்த்து, (௨) ... த்வாரஞ்துஸத்யாகதிக்ராந்தம் ஹநிஷ்யாமிஸபாந்தவம்" (௩) "... மாவாபி பதமந்வகாः" என்றுஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான கோபத்தைப்பண்ணுகையாலே பாரதந்த்ர்யம் ஸித்தியாதேயிருக்க, அத்தாலே அதிவிஷண்ணராய், இப்படிப் பாரதந்த்ர்யத்திலே யதிப்ரஸங்கம்பண்ணி யிருப்பாரொருவராகையாலும், (௪) "ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி" என்று விபீஷணப்பெருமாள் உபதேசித்தவளவிலே அதிப்ரீதராய் "நமக்கு ஸ்வரூபஸித்தியும் குணஸித்தியும் அபிமதஸித்தியும் இவராலேயிருந்தது. இவரோபாதி நமக்கு ஆப்ததமரில்லை. இவர்சொன்ன ப்ரகாரத்திலே செய்யக்கடவோம். இனிக் கடல்தான் ஒருதேவதையாகையாலும் ஜடப்ரக்ருதியாகையாலும் நம்மைச்சும்பிடுகொள்ளும்" என்று திருவுள்ளத்திலேகொண்டு (௫) "தத: ஸாகரவேலாயாம் தர்பானாஸ்தீர்ய ராகவ: । அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" -ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பாநாஸ்தீர்யாகவ:|அஞ்ஜலிப்ராங்முகஃக்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததேः" என்றுபாரதந்த்ர்யாபி(?)நிவேஶத்தாலே அபேக்ஷிதாநபேக்ஷிதநிரூபணம்பண்ணாதே ஸமுத்ரஸ்ஶரணமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண, அவன் ரத்நாகரனுகையாலே ஸத்துக்களுக்கெல்லாம் ஆவாஸமாகையாலும் (௬) "தஸ்ய ஸம்பவேத்" என்றவனுக்குப் பிறந்தகமாகையாலும், ஸரண்யனுகை முறையன்றென்றிருக்குமவனுகையாலே, "வந்து முகங்காட்டில் நாம் ஸரண்யராவு

(௧) ரா-கி-௪-௧௯. (௨) ரா-கி-௩0-௮௨. (௩) ரா-கி-௩0-௮௧
(௪) ரா-யு-௧௯-௩௧ (௫) ரா-யு-௨௧-௧ (௬) ரா-ஸு-௩-௩௯-௩0

தோம்; அப்போது ஸ்வரூபநாசம் பிறக்கும். வாராதபோது கொடுத்தவமாந் கிடக்காய் ஆபகாபமெயிடு யுள்ளது” என்றுவந்து முகங்காட்டாமலிருக்க, அப்போது (௧) “చాపమానయ సౌమిత్రే-சாபமாநயஸௌமித்ரே” என்று ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான சேஷ்டையே பேஷித்துவிட்டது. இப்படி அத்யந்தமபி(ந்)மதமான பாரதந்த்ர்யம் குலைக்கும்படி ப்ரதிபந்தகியாய்வந்து ஸரண்யனுடைய நிலையன்று அதிக்ருதிகளுக்குத் தொடுக்கவும் தானுமாய் நிற்கிற தசையிலே ஸரண்யனை வருணன் ஸரணாகதனாய்வந்து தோன்ற, அபராதம பண்ணினுனேயாகிலும் நாமிருந்தவிடத்திலே பயப்பட்டு வந்தவனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அவனுக்குத் தொடுத்தவம்புதன்னைவிட்டே அவன் விரோதிகளை யழியச்செய்து அவனைக்கொண்டு ஸ்வவிஷயமாகக் கிஞ்சித்கரிப்பித்து விட்டானென்று ரிஷி எழுதினானிறே. ஆகையாலே ஸ்ரீராமாயணத்தால் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று ப்ரபத்திவைபவமென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

மஹாபாரதத்தாலும் (௨)“సర్వేషామేవ లోకానాం పితా మాతా చ మాధవః । గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః-ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம் பிதாமாதாசமாதவ: । கச்சத்வமேநம்ஸரணம்ஸரண்யம்புருஷர்ஷபா:” என்று ஆபந்நானுக்கு வஸிஷ்டாதிகளுபதேசிப்பதும் ப்ரபத்தியை. த்ரௌபதியும், துஸ்ஸாஸநன் பரிப(ா)விக்க, பர்த்தாக்களும பந்துக்களும் கைவிட்டுப் புறம்பு புகலற்றிருக்கிற தசையிலே (௩)“శంఖచక్రగదాపాణే-ஸங்கசக்ரகதாபாணே” இத்யாதியாலே, ரக்ஷகனுப் பாரப்தனான க்ருஷ்ணன விஷயத்திலே ப்ரபத்திபண்ணினாளத்தனை யிறே.

[శంఖచక్రగదాపాణే-ஸங்கசக்ரகதாபாணே] (௪) “அதிர்முகமுடை வலம்புரிகுமிழ்த்தழலுமிழாழிகொண்டெறிந்தங்கெதிர்முகவசுரர் தலைகளையிடறு மெம்புருடோத்தமன்” என்றும, (௫) “கைகழலா நேமியான்நம்மேல்வினைகடிவான்” என்றும் ஆயுதமெடுத்தது ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்காகவன்றோ? [ద్వారకానిలయ-த்வாரகாநிலய] (௬) “పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతామ్ । ధర్మసంస్థాపనార్థాయ

(௧) ரா-யு-௨௰-௨௨ (௨) பா-ஆநுஶா- (௩) பா-ஸபா-௯௰ ௪௧
(௪) பெரி-தி-௪-௭-௩ (௫) பெரியதிருவ-௮௭ (௬) கீ-௪-௮-

సమ్భవామియుగేయుగే- பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஸாய ச துஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்றும் அவதாரபலம் ஸாதுபரித்ராண துஷ்க்ருத்விநாஸங்களுக்காகவன்றோ ஸங்கல்பித்தது. [అచ్యుత-அச்யுத] ஆஸ்ரிதராவில் (௧) "నత్యజేయమ్-நத்யஜேயம்" என்கிற வார்த்தை மறந்(தீ)கவர்ஜ்யமோ. [గోవింద-கோவிந்த] பசுக்களையும் தத்ப்ராயரையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணிற்று. [పుణ్డరీకాక్ష-புண்டரீகாக்ஷ] (௨) "వాహిమాం పుణ్డరీకాక్ష-பாஹிமாம் புண்டரீகாக்ஷ" (௩) "தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணன்" என்று நீ கண்படைத்தது ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணவன்றோ? எனக்கு நோவேண்டுவது ஒருபார்வையன்றோ? [రక్షమాం శరణాగతమ్ - ரக்ஷமாம் ஸரணாகதாம்] த்வதேகரக்ஷ்யையாயிருக்கிற வென்னளவிலே நீ பேசாததென்? என்னை ரக்ஷிக்கைக்கீடான பரிகரம் உனக்கில்லாமையோ? ஸாஸ்தஸ்தனோ? ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணத்தில் மோக(க்ஷ)ஸங்கல்பனோ? ரக்ஷணதர்மம் நீ பிறந்து படைத்ததன்றோ? இது தன்னில் ந்யூனமையுண்டோ? இது தனக்கு ப்ரதிபந்தகமுண்டோ? இத்தனையுமன்றியிலே உனக்கு ஸ்வரூபாநுரூப குணங்களுடையவிக்கியும் இததாலேயாயிருக்க, நான் பரிபவப்படுகைப்ராப்தமோவென்று ஸரண்ய ஸரணகருடைய ஸ்வரூபத்தை யதா(ர்)வாக வநுஸந்தித்து ப்ரபத்திபண்ண, (௪) "గోవిన్దేతియదాక్రన్ద త్కృష్ణా మాందూరవాసినమ్। ఋణంప్రవృద్ధమివమేహృదయాన్నాపసర్పతి-கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணா மாம் தூரவாஸிநம் । ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்பதி" என்றபோதே அபிமதஸித்தி பிறந்தி ருக்கச்செய்தேயும் ஸந்நிஹிதனாய் நின்று கார்யம் செய்யப்பெறாமையாலே தனிசாளனாய் நெஞ்சாறல்பட்டுப் போனானென்றும்.

(௫) "అప్యపాతకభీతస్త్వం సర్వభావేనభారత। విముక్తాన్యసమారమ్భోనారాయణపరోభవ-அபிபாதகபீதஸ்த்வம் ஸர்வபாவேநபாரத । விமுக்தாந்ய ஸமாரம்போ நாராயணபரோபவ" என்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைப் பார்த்து ஸர்வேஸ்வரனை ஸர்வகர்மப்ரேரகனாய் ஸர்வாவாஸனாய் ஸர்வாதா(ர)னாய் ஸர்வகர்மஸமாராத்யனாயிருக்கிற

(௧) ரா-யு-௧அ-௩ (௨.) ஜிதந்தே-௧- (௩) திமொ-௯-௧-௧
(௪) பா-உத்யோ-௫௯ (௫) விஷ்ணுதா-௧௧

நாராயணன் பக்கலிலே ஸகலக்ரியாநிவ்ருத்திபூர்வக ப(்)ரந்யாஸத்தை பண்ணியிரு வென்று உபதேசித்தான்.

(க) "తస్మాత్సర్వస్యభర్తారం విష్ణుం జిష్ణుం శ్రియఃపతిమ్। గోవిన్దం గోపతిం దేవం సతతం శరణం వ్రజ - தஸ்மாத் ஸர்வஸ்ய பர்த்தாரம் விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் ச்ரிய꞉பதிம்। கோவிந்தம் கோபதிம் தேவம் ஸததம் சரணம் வ்ரஜ" என்று ஸர்வலோகங்களையும் வ்யாபார ப(்)ரணம் பண்ணாநிற்கையாலே அதிப்ர பித்திருப்பானைப் ச்ரிய꞉பதியாய ஸர்வஸுலபனைப் ஜிஷ்ணுவாய ச(்ஹா)மற எல்லாருக்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கிறவனை சரணமாகப் பற்றுவென்று உபதேசிக்கையாலும்,

(உ) "సోహం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ। సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే-ஸோஹம் தே தேவதேவேச நார்ச்சநாதௌ ஸ்துதௌ ச। ஸாமர்த்யவான் க்ருபாமாத்ர மநோவ்ருத்தி꞉ ப்ரஸீத மே" என்று காமஜ்ஞாநாதி நிவ்ருத்திபூர்வக கேவலக் க்ருபா நிரபேக்ஷ ப்ரஸாதமே உபாயமென்று சொல்லுகையாலும்,

(௩) "బిభ్యతాం మృత్యుసంసారాదీశ్వరస్యాపవర్గదాత్। నాన్యత్ పశ్యామ్యహం త్రాణం త్వత్పాదాంబుజాత్ ఋతే శరణం సన్న్యాసమ్-பிப்யதாம் ம்ருத்யுஸம்ஸாராதீச்வரஸ்யாபவர்க்கதாத்। நாந்யம் பச்யாமி போஜாத் பத்மாத் சரணம் க்ருஷ்ய" என்று ஸ்வரூபநாசகமாயிருக்குள்ள ஸம்ஸாரநிமித்தமாக பயப்படாநின்றுள்ள சேதநர்க்கு தந்நிவ்ருத்திபூர்வக மோக்ஷலாபத்துக்கு ஸர்வநியந்தாவாயுள்ள தேவர் திருவடிகளையொழிய உபாயமில்லையென்று சொல்லுகையாலும், (ச) "స్మృతే సకలకల్యాణభాజనం యత్ర జాయతే। పురుషం తమజం నిత్యం వ్రజామి శరణం హరిమ్-ஸ்ம்ருதே ஸகலகல்யாணபாஜநம் யத்ர ஜாயதே। புருஷம் தமஜம் நித்யம் வ்ரஜாமி சரணம் ஹரிம்" என்று இதந் பரணம் புகுருகையாலும்,

பராண்டில்யனும் ஸமனாரிகளுடைய அர்த்தித்வையும் பகவல் லாபத்தினுடைய சீர்மையையும் அநுஸந்தித்து (௫) "వ్యాధివధబంధయా తాభూయసీ జన్మ సన్తతిః। తస్యామన్యతమం జన్మ సఞ్చిన్త్య శరణం వ్రజ - வ்ருணா தவ பதோ யாதா பூயஸீ ஜந்மஸந்ததி꞉। தஸ்யாமந்யதமம் ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்ய சரணம் வ்ரஜ" என்று ஸம்ஸாரபாரத(ஸ்)துக் கிரிகிற நீயர்த்த மேபோகிற ஜந்மத்திலே ஒருஜந்மத்தைப் பூவக்கிட்டாப்போல

(க)
(உ) வி-பு-௫-௭-௪௦
(௩)
(ச) வி-பு-௫
(௫)

மென்று நினைத்து ப்ரபத்தியைப் பண்ணிப் பிழைக்கவல்லையேயென்று உபதேசிக்கையாலும்,

(௧) "సాధ్యా భక్తిః-ஸாத்யா பக்தி:" இத்யாதி ச்லோகங்களாலே சதுர்விதாதிகாரிகளுக்கும் ப்ரபத்தியை உபாயமாகச் சொல்லுகையாலும், பாரதஸாரமான ச்லோகத்திலும், (௨) "మామేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే-மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே" என்று நான் கர்மாநுகுணமாகப் பிணைத்த ஸம்ஸாரத்தை என்னையே உபாயமாகப் பற்றுமவர்கள் தானே போக்குவேனென்றும், (௩) "భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా । తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత। తత్ప్రసాదాత్పరాం శాన్తిం స్థానం ప్రాప్స్యసి శాశ్వతమ్-ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா । தமேவ சரணம் கச்ச ஸர்வபாவேந பாரத । தத்ப்ரஸாதாத்பராம் சாந்திம் ஸ்தாநம் ப்ராப்ஸ்யஸி சாச்வதம்" என்று ஸர்வபூதங்களையும் யந்த்ராரூடமாகப் ப்ரமிப்பித்துக்கொண்டு ஹ்ருதிஸ்தனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை சரணம்புகு; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக சாச்வதமான பதத்தைப் ப்ராபிப்புதி என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரபந்நவ்யஸநதானே விதித்துப் போருகையாலும், மஹாபாரதத்துக்கும் இதுவே தாத்பர்யம்.

ஜிதந்தையிலும், ச்லோகத்ரயீப்ரவர்த்தகரான க்ருபாநிதானத்துடைய கண்ணழுக்குச் சேராறு. (௪) "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన-ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே விச்வபாவந" என்பது; (௫) "సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణం తవ-ஸர்வதா சரணத்வந்த்வம் வ்ரஜாமி சரணம் தவ" என்பது; ஸமாப்யதாய்க்கொண்டு (௬) "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య-த்வாமேவ சரணம் ப்ராப்ய" (௬) "పాహి మాం పుణ్డరీకాక్ష నాశరణం పరమ్-பாஹிமாம் புண்டரீகாக்ஷ நசரணம் பரம்" என்றும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகித்தார்கள். இதுதான், (௭) "ఇదం శరణమజ్ఞానామ్-இதம் சரணமஜ்ஞாநாம்" (௮) "అఙ్గ సర్వేచ భక్తానామ్. அஜ்ஞாநாமஜ்ஞாநாநாம்" (௯) "అకిం వాత్యతః-அவிக்யாத:" (௧௦) "அநி

(௧) வி. பு ௧-௪-௭௩ (௨) கீ-௭-௧௪ (௩) கீ-௧௮-௬௧

(௪) ஜித-௧-௧ (௫) ஜி-௧-௨ (௬) ஜி-௧-௪

(௭) ப்ரு-௬-௮௪ (௮) (௯)

(௧௦) ஜி-வ்யா-௧-௬-௮

விலேனுக்கருளாய்" (க) "அடியேனறிந்து" (உ) "அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அஜ்ஞரோடு ஸர்வஜ்ஞரோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும் உபாயமாயிருக்கும்.

இதில், அஜ்ஞராகிறார்-(௩) "జ్ఞానక్రియాభజనసమ్పదకిఞ్చనోஹமிచ్ఛాదికారశకనానుశయానపి జ్ఞ:-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ:" (௪) "உபாயாந்தரவிஜ்ஞாநாஶக்தோஜ்ஞஸ்யயுஜ்யதே-ఉపాయాన్తరవిజ్ఞానాశక్తోజ్ఞస్యయుజ్యతే" என்கிறபடியே பகவல்லாபத்துக்குத் தன்பக்கல் ஜ்ஞாநஶக்திகளில்லாதவர்கள்.

ஸர்வஜ்ஞராகிறார்-(௫) 'దివ్యజ్ఞానోపపన్నాస్తేనశిష్యాస్తత్త్వదర్శినః-திவ்யஜ்ஞாநோபபந்நாஸ்தேநஶக்தா:பரிபாலநே' (௬) "అహంతేసుభాషజ్ఞ-அஹம்தஸ்யாநுபாவஜ்ஞா" (௭) "సత్వంసమ్పదశగ్రీవ-ஸத்வாம்ஸம்ப்ரதஶக்ரீவ" என்று ரிஷிகளையும் * நாரீணாமுத்தமையையும் போலே ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயம் ஸ்வநுபஹாநியென்னுமிடத்தையும், உத்பத்திபலத்தைவைகளிலே கர்மஸ்வரூபாபேக்ஷமான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய தோஷத்தையும், (௮) "సద్యోపాయవైధుర్యం సాక్షాద్భగవతోవిదన్సర్వజ్ఞంశరణంయాతియోగమార్గపరాఙ్ముఖః-ஸத்ருபோபாயவைதுர்யம்ஸாக்ஷாத்பகவதோவிதந் | ஸர்வஜ்ஞம்ஶரணம்யாதி யோகமார்க்கபராங்முக:" என்று அநிலபுவந ஜநமாதிகளையும் (௯) "సాహయ్యకృత్యంకిన్నస్య - ஸாஹாய்யக்ருத்யமகிந்தஸ்ய" என்னும்படி. தானேசெய்கிற ஷாட்குண்யபூர்ணனுடைய தேஹவல்துக்களாலே அபரிச்சேத்யமான ஸ்வாபாவத்தை யறிகையாலே அநந்யஸாத்யமென்னுமிடத்தையு மறிந்திருக்குமவர்கள்.

பக்திபாவஸாகிறார்—பரவஶமதிநலமருளப்பெற்றபக்தியாலே (௧௦) "స్వరనేత్రాఙ్గవిక్రియా-ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா" என்னும்படி மொய்த்துக்கண்பனிசோர உடலம் நீராயலைந்து கரைய, சித்தமும் செவ்வையில்லாதே பாருஞ்ஞவிஷ்டமாய் (௧௧) "అధమ్యవిశేషాయాః చిదాజ్ఞాదస్యత్వరితశిథిలచిత్తాః- அதமநதிதகஷாயா:சேகசிதாஜாநதாஸ்ய|

(க)
(உ) திருவாய்-௫-௭-௨
(௩) பராசுணரத-௬௬
(௪)
(௫)
(௬)
(௭) ரா-ஸு ௨௨-௨௦
(௮)
(௯)
(௧௦)
(௧௧)

த்வரிதஸ்திதிசித்தா:" (க) "సార్వకాలం ప్రేమవశాద్భజనభక్తోపనయధీః ఉపాయం వాప్యపాయం వా క్షేమోనన్యావలమ్బితుమ్ - ஸார்வகாலம்ப்ரேமவ ஶாத்பஜநபக்தோபநயதி: | உபாயமவாப்யபாயம்வா க்ஷேமோநயந் நாவலம்பிதும்" என்னுமபடி ஸித்தலுணகயாலே அடைவுபட அநுஷ்டிக்கமாட்டாதே (உ) "ஆறுவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாய்" என்று ப்ரார்த்திக்குமவர்கள்.

இவ்வதிகாரித்ரயத்துக்கும் இப்ப்ரபத்தியே உபாயமென்று, (ரு) "అవిద్యాతః - அவித்யாத:" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே பௌஷ்கரமுநி வ்யாக்யாநம் பண்ணினுனென்று பட்டரருளிச்செய்தார். ஆகை யால் ஜிதந்தையிலும் தாத்பர்யமான வர்த்திதே.

(ச) "అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే - அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே" (ரு) "అహమస్మ్యపరాధానామ్ - அஹமஸ்ம்யபராதாநாம்" என்கிற இரண்டு ஶ்லோகங்களாலும் ப்ரபத்தியினுடைய லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்; [அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே] உபாயாந்தரங் களினுடைய துஷ்கரத்வ ஸாபாயத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிகளா லும், ஸித்தோபாயத்தினுடைய ஸஹாயாஸஹத்வப்ராப்திகளாலும் சேதநனுடைய பாரதந்த்ர்யத்தாலும் ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த் தம் வேறொன்றால் ஸாதிக்கப்படாதென்கிற ஜ்ஞாநம் பிறந்தவள வில் அவனுடைய வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ பரமகாருணிகத்வாதி குணாநுஸந்தாநஹேதுக மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாக புருஷார்த்த ப்ரதனானவன்தன்னையே உபாயமாக யாசிக்கை ப்ரபத்தியென்றும், "అహమస్మ్యపరాధానామాలయః - அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய:" என்று அபராதாநாமாலயனாய் அகிஞ்சநனாய் அகதியாயிருக்கிறவனுக்கு வாத்ஸல்யயுக்தராய் ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தித்வாதிகுணபரிபூர்ண ராய் ப்ராப்தராயிருக்கிற தேவரே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்ட ப்ராப்திக்கும் உபாயமாக வேணுமென்கிற ப்ரார்த்தநாரூபாநுஸந் தாநம் ப்ரபத்தியென்றும், இதினுடைய லக்ஷணம் சொல்லிற்று.

இப்படி ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களை லக்ஷணமாகச் சொல் லுகையாலே ஆநுகூல்யாதிகளானவாறும் உபாயவரணம்பண்ணின

(க)

(உ) தி-வாய்-சு-க௦-உ

(ரு)

(ச) விஷ்வக்ஸேநம்

(ரு) அஹி-ஸட-ருகு-ருஅ

வதிகாரிக்கு உபாயபூர்த்தியை விப்ரவாஸமேயுண்டாம் ஸ்வபாவ விஶேஷங்களென்று ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்யும் வார்த்தை.

(க) "శ్రుత్వా ధర్మానశేషేణ పావనాని చ సర్వశః-పునరేవాభ్యభాషత। కో ధర్మస్సర్వధర్మాణాం భవతః పరమో మతః-ச்ருத்வா தர்மாநசேஷேண பாவநாநிச ஸர்வஶ:। புநரேவாப்யபாஷத। கோதர்மஸ்ஸர்வதர்மாணாம்பவத: பரமோமத:" என்று ஸ்ரீபீஷ்மரோடே ஸகல தர்மங்களையும் கேட்ட தர்மபுத்ரன் அவற்றிலே தனக்கபி(ப்)மதமாயிருப்பதொரு தர்மத்திலே தத்பரனாய் விநிஶ்சயன்றிக்கே ஸகல தர்மங்களிலும் உமக்கு அபி(ப்)மதமான தர்மமேதென்று கேட்க, (உ) "ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోఽధికతమో మతః। యద్భక్త్యా పుండరీకాక్షం స్తవైరర్చేన్నరస్సదా-ஏஷமேஸர்வதர்மாணாம் தர்மோதிகதமோமத:। யத்பக்த்யா புண்டரீகாக்ஷம்ஸ்தவைரர்ச்சேந்நரஸ்ஸதா" என்று அச(ஞ்)லையான பக்தியாலே ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயிக்குமதே எனக்குப் பரமமான தர்மமென்று சொல்லுகையாலும், (ங) "ధర్మజ్ఞసమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ-தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம்வேதாஶ்ச" (ச) "విధయశ్చ వైదికాస్త్వదీయగంభీరమనోఽనుసారిణః-விதயஶ்சவைதிகாஸ்த்வதீயகம்பீரமநோநுஸாரிண:" என்று ஆப்த பரிக்ரஹமே ப்ரபலப்ரமாணம்; வேதம் இவர்கள் பரிக்ரஹத்துக்கு அநுமதிபண்ணிப்போமித்தனை யென்று சொல்லுகையாலும், ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ரபலம்.

அப்படிக்கு ஸ்வயோக(ஃ)மஹிம ஸாக்ஷாத்க்ருத தத்வஜ்ஞாநரா யிருக்கையின்றியிலே நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்த(ஃ) ஜ்ஞாநராய் நமக்குப் பரமாசார்யரான ஆழ்வார்களும் ஸம்ஸாரபயமநுவர்த்திக்கும்போதும், ப்ராப்யத்வரை வடிம்பிட்டபோதும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டு;

எங்ஙனேயென்னில், (ரு) "நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றானை" (சா) "மாலடியேகைதொழுவானந்தரமொன்றில்லையடை" என்றும், (எ) "தன்விலங்கைவைத்தான்சரண்" என்றும் பொய்கையாழ்வார், (அ) "பணிமலராளங்கம்வலம்கொண்டானடி" (அ) "பைங்கமலமேந்

(க) பார-ஆநு- (உ) பார-ஆநு- (ங) ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம்
(ச) ஸ்தோ-ரத்ந- (ரு) க-திருவ-ரு- (சா) க-திருவ-ருஅ-
(எ) க-திருவ-ருக- (அ) உ-திருவ-சா

திப்பணிந்தேன்" என்றும், (௧) "அவரிவரென்றில்லையரவணையான் பாதம் எவர்வணங்கி" என்றும், (௨) "அன்றிடர்கெடுத்தவாழியான் பாதம்பணிந்து" என்றும் - பூதத்தார், (௩) "அரணாம்நமக்கென்று மாழிவலவன்" என்றும், (௪) "சக்கரத்தான்தாள்முதலேநங்கட்குச் சார்வு" என்றும்-பேயாழ்வார், (௫) "அழகியான்றானேயரியுருவன் றானே பழகியான்தாளேபணிமின்" என்றும், (௬) "அடைக்கலம் புகுந்தவென்னை யஞ்சலென்னவேண்டுமே" என்றும் - திருமழிசைப்பிரான், (௭) "திருப்பொலிந்தசேவடி யென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்றும், (௮) "நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்" என்றும் - பெரியாழ்வார், (௯) "நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்" (௧௦) "புண்ணியம்யாமுடையோம்" (௧௧) "செங்கண்மால்சேவடிக்கீழ் அடிவீழ்ச்சிவிண்ணப்பம்" என்றும-நாய்ச்சியார், (௧௨) "திருக்கமலபாதம்வந்து" என்று-திருப்பாணாழ்வார், (௧௩) "கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமினீரே" (௧௪) "சிலையினாலிலங்கைசெற்றதேவனேதேவனாவான்" (௧௫) "உன்கடைத்தலையிருந்துவாழும்சோம்பர்" என்றும-ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், (௧௬) "உன்சரணல்லால் சரணில்லை" (௧௭) "உன்பற்றலலால்பற்றிலேன்" (௧௮) "உன்னிணையடியேயடையலல்லால்எங்குப்போயுய்கேன்" (௧௯) "மற்றொருபற்றிலேனென்றவனைத்தாளநயந்து" என்று பெருமாள், (௨௦) "நலம்புரிந்திறைஞ்சுமதிருவடியடைந்தேனே' (௨௧) "அற்றேன்வந்தடைந்தேனே" (௨௨) "உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்தேன்" (௨௩) "ஆழிவண்ணநின்னடியிணையடைந்தேன்" (௨௪) "கண்ணனேகளைகணீயே" (௨௫) "அடியிணைபணிவன்வருமிடரகலமாற்றோவினையே" என்று திரு

(௧) ௨-திருவ-௧௨ (௨) ௨ திருவ-௪௩ (௩) ௩-திருவ-௭௮
(௪) ௩-திருவ-௯௯ (௫) ௪-திருவ-௨௨ (௬) தி-ச-வி-௯௨
(௭) பெரி-தி-ரு-௪-௭ (௮) பெரி-தி-ரு-௫-௧ (௯) திருப்பாவை-௧
(௧௦) திருப்பாவை-௨௮ (௧௧) நா-தி-௮-௭ (௧௨) அமல-௧
(௧௩) திருமாலை-௯ (௧௪) திருமா-௭ (௧௫) திருமா-௩௮
(௧௬) பெரு-தி-௫-௧ (௧௭) பெரு-தி-௫-௩ (௧௮) பெரு-தி-௫-௫
(௧௯) பெரு-தி-௫-௧௦ (௨௦) தி-மொ-௧-௯-௨ (௨௧) தி-மொ-௧-௯-௯
(௨௨) தி-மொ-௫-௮-௯ (௨௩) தி-மொ-௫-௮-௧ (௨௪) தி-மொ-௪-௯-௧
(௨௫) திருநெடு-௧

மங்கையாழ்வார், (க) "எண்புகழ்நாரணன் திண்கழல்சேர்" (உ) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா - உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (ங) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (ச) "முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்" (ரு) 'கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (சு) 'ஆறெனக்குநின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (எ) "உன்னையல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" (அ) "களைகண்மற்றிலேன்" (கூ) "உம்மையான்கற்பியாவைத்தமாற்றம்சொல்லிச்சென்மின்கள்" (கO) "ஆத்தன்தாமரையடியன்றிமற்றிலமரண்" (கக) "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னலாலறிகின்றிலேன்" என்றும் நம்மாழ்வார், (கஉ) "மேவினேனவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே" (கங) "அன்பன்றன்னையடைந்தவர்களுக்கெல்லாமன்பன்" என்று ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஏககண்ட(த்)கமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருகையாலும்,

இவர்களைப் பின்சென்றவாளவந்தார் பாஷ்யகார் முதலானோரும், (க) "నధర్మనిష్ఠోస్మి-நகர்மநிஷ்டோஸ்மி-త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" (கச) "అశరణ్యశరణ్యామనన్యశరణశ్శరణమహంప్రపద్యే-அஶரண்யஶரண்யாமநந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (கரு) "సర్వధర్మాంశ్చసంత్యజ్యసర్వకామాంశ్చసాక్షరాన్ । లోకవిక్రాంతచరణౌశరణంతేవ్రజంవిభో-ஸர்வதர்மாம்ஶ்சஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந்லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணந்தேவ்ரஜம்விபோ" என்று இதரோபாய நிவ்ருத்திபூர்வகமாகவும், புருஷகாரபுரஸ்ஸரமாகவும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகிக்கையாலும், ஸ்ருதியும் ததுபப்ரும்ஹணம் பண்ணினரிஷிகளும் இத்தை ஆதரித்தவளவேயன்றியே ஆப்த பரிக்ரஹமும் அதிஶயித்திருக்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸர்வாதிகாரமானவுபாயம்.

(க) திருவாய்-க-உ-கO (உ) திருவாய-சு-கO-கO (ங) திருவாய-ரு-கO-கக
(ச) திருவாய்-எ-உ-கக (ரு) திருவாய்-ரு-அ-கக (சு) திருவாய-ரு-எ-கO
(எ) திருவாய்-ரு-அ-ங (அ) திருவாய-ரு-அ-அ (கூ) திருவாய-சு-அ-எ
(கO) திருவாய்-கO-க- (கக) திருவாய்-கO கO-ங (கஉ) கண்ணி-உ
(கங) கண்ணி-கக (கச) ஸ்தோ-ரத்ந (கரு) ஶரணாகதிகத்யம

அப்படியே, ஶாஸ்த்ரங்களில் புத்ரபஶ்வந்நாதிகளைப் புருஷார்த்தங்களாகச் சொல்லாநிற்கச் செய்தேயும், அவை அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகதோஷதுஷ்டமாய் து:க்கபஹுளமாயிருக்கையாலும், ஸ்வர்க்காதிபோக(భోగ)ங்களைப் பார்த்தால், (௧) "స్వర్గేపి పాతభీతస్య క్షయిష్ణోర్నాస్తి నిర్వృతిః। అసన్తోషశ్చ భవతి దృష్ట్వా దీప్తాం పరశ్రియమ్। సుఖవ్యాప్తమనస్కానాం సహసా పతనం తథా। శుభస్య కర్మణః కృత్స్నం ఫలం తత్రోపభుజ్యతే। న చాన్యత్క్రియతే భూయస్తత్ర దోషో మహానభూత్। అధశ్శిరోభిర్దృశ్యన్తే నారకైర్దివౌకసః। దేవాశ్చాధోముఖాన్ సర్వానధః పశ్యన్తి నారకాన్ - ஸ்வர்க்கேபிபாதபீதஸ்ய க்ஷயிஷ்ணோர்நாஸ்திநிர்வ்ருதி: । அஸந்தோஷஶ்சபவதித்ருஷ்ட்வாதீப்தாம்பரஶ்ரியம்। ஸுகவ்யாப்தமநஸ்காநாம்·ஸஹஸாபதநம் ததா। ஶுபஸ்யகர்மண:க்ருத்ஸ்நம்பலம்தத்ரோபபுஜ்யதே । நசாந்யத்க்ரியதேபூயஸ்தத்ரதோஷோமஹாநபூத் । அதஶ்ஶிரோபிர்த்ருஶ்யந்தே நாரகைர்திவௌகஸ: । தேவாஶ்சாதோமுகாந்ஸர்வாநத: பஶ்யந்திநாரகாந்" (௨) "దేవాస్స్వర్గం పరిత్యజ్య తత్రాప్సాన్మునిసత్తమ। విచేరురవనౌ సర్వే బిభ్రాణా మానుషం తనుమ్-தேவாஸ்ஸ்வர்க்கம்பரித்யஜ்ய தத்ராஸாந்முநிஸத்தம। விசேருரவநௌஸர்வே பிப்ராணா மாநுஷீம்தநும்" (௩) "ఆబ్రహ్మభవనాదేతే దోషాస్సన్తి మహామునే-ஆப்ரஹ்மபவநாதேதே தோஷாஸ்ஸந்தி மஹாமுநே" (௪) "ఆబ్రహ్మస్తమ్బపర్యన్తం జగదన్తర్వ్యవస్థితాః। ప్రాణినః కర్మజనితసంసారవశవర్తినః-ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா: । ப்ராணிந:கர்மஜநிதஸம்ஸாரவஶவர்த்திந:" (௫) "బ్రహ్మాద్యాస్సకలా దేవా మనుష్యాః పశవస్తథా। విష్ణుమాయామహావర్తమోహాన్ధతమసావృతాః-ப்ரஹ்மாத்யாஸ்ஸகலாதேவா மநுஷ்யா:பஶவஸ்ததா । விஷ்ணுமாயாமஹாவர்த்தமோஹாந்ததமஸாவ்ருதா:" (௬) "ఏతే వై నిరయాస్తాత స్థానస్య పరమాత్మనః-ஏதேவைநிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்யபரமாத்மந:" இத்யாதிகளாலே கூடவிருந்து ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறவனொருவன் புண்யக்ஷயத்திலே படித்துக்கொண்டு விழக்கண்டு தனக்கும் பதநபயம் நடக்குமென்றும், அதிபீதனாய் ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுவானைக் காணத் தன்னுடைய ஸாதநாநுஷ்டாநம் து:க்காநுபவமாய்த் தோற்றுமென்றும், பூர்வார்ஜித புண்யபலமநுபவிக்குமதொழிய புண்யாந்

---

(௧) வி-பு-௬-௫-௫௦ (௨) வி-பு-௧-அ- (௩)
(௪) விஷ்ணுதா-௩௦௪- (௫) வி-பு-௫- (௬) பாத-

காம ஆராதகஸம்பாதகமாகாமையாலே புண்யக்ஷயநிபந்தநமான ஸ்வர்க்க க்ஷயபயம் நடக்குமென்றும், நாரகிகளுடைய அஸஹ்யதுக்கானுபவ தர்ஶநத்தாலே பரிதப்தராவார்களென்றும், ஹிரண்யராவணாதிகளுக்கு பயப்பட்டு தேவஶரீரத்தைப்பொகட்டு மநுஷ்யஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்து பூமியிலே திரிவார்களென்றும், அதுதேவதைதான் துஶ்ஶீலதேவதை யாகையாலே ஸ்வத(ந்)த்ரபலாநுபவம் ஸஹியாமையாலே, யயாதியை “த்ருஷ்ட-த்வம்ஸ” என்று தள்ளினாப்போலே தள்ளுமென்று சொல்லுகையாலும், ப்ரஹ்மாதி பிபீலிகாந்தமாக ஸகலசேதநரும் கர்மஜநித ஸம்ஸாரவஶவர்த்திகளாகக்கொண்டு பகவந்மாயாரூபமான ஸம்ஸாரத்திலே மக்நராய்க்கொண்டு நிரந்தரதுக்கானுபவம் பண்ணுவர்களென்றும், ப்ரஹ்மபதா(ஞ)நுபவம் பண்ணுகிறவனும் க்ஷுத்பீடாதிஶயத்தாலே இஹலோகத்திலேவந்து ஸ்வமாம்ஸத்தை பக்ஷித்துப் பின்னையும் போயிருக்குமென்றுமெழுதுகையாலும், இப்படி இவை நாகஸ்தாநீயங்களென்றும் சொல்லுகையாலும், ஸ்வர்க்காதிபோக(ங்)ங்களும் அல்பமாய் அஸ்திரமாய் துக்கோதர்க்கமாய் துக்கமிஶ்ரமாய் ஸ்வரூபாநநுரூபமாயிருக்கையாலே அபுருஷார்த்தங்களென்றுசொல்லி, அதுக்குமேலே ஆத்மாநுபவரூபமான மோக்ஷஸுகத்தைப் பார்த்தால (௧) “அளவில்லாச் சிற்றின்பம்” என்கிறபடியே ஸ்வர்க்காதிபோகத்தை யதிஶயித்திருந்ததேயாகிலும் ஆத்மகதமான கைவல்யாநுபவமன்றியிலே (௨) “ஞானத்துள்நின்று” என்கிறபடியே தத்விது(ஷு)ர ஜ்ஞாநமாத்ராநுரூபரஸமாகையாலே ஶவாலங்காரத்தோபாதி அப்ராப்தமுமாய, (௩) “అత్ర విద్యాసువాశ్రమః । విధవాయాఇవాకల్పస్య యుక్తిస్వనప్లుతః-ஆத்மவித்யாஸுவாஶ்ரமஃ । விதவாயா இவாகல்பஸ்க்லப்பபக்தஸ்ய நிஷ்பலஃ” என்று விதவாலங்காரத்தோபாதி நிஷ்பலமுமாய் அவத்யமுமாயிருக்குமென்றுசொல்லி,

ஆக இப்படி புத்ராபா(ஶ்வா)த்யாத்ம ப்ராப்திபர்யந்தமானவை அபுருஷார்த்தங்களாகையாலே துர்நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதநுபவ ஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடம், (௪) “సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్ । త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి

(௧) திருவாய்-௪-௯-௧0 (௨) திருவாய்- (௩) (௪) ஜிதந்தே-௧-

మనీషిణః - ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம் । த்வாமேவ ஶரணம்ப்ராப்ய நிஸ்தரந்திமநீஷிண:" (௧) "సోఽధ్వనః పారమాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్- ஸோத்வந:பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்" (௨) "నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖభావైకలక్షణా । భేషజం భగవత్ప్రాప్తిః-நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா । பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்தி:" (௩) "యేన యేన ధాతా గచ్ఛతి తేన తేన సహ గచ్ఛతి - யேந யேந தாதா கச்சதி, தேந தேந ஸஹ கச்சதி" (௪) "రసం హ్యేవాయం లబ్ధ్వానన్దీ భవతి - ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" (௫) "కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్-காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந்" (௬) "నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి- நிரஞ்ஜந:பரமம்ஸாம்யமுபைதி" (௭) "బ్రహ్మణో మహిమానమాప్నోతి-ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" (௮) "మమ సాధర్మ్యమాగతాః-மமஸாதர்ம்யமாகதா:" (௯) "ఇమం మానవమావర్తం నావర్తన్తే-இமம்மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே" (௧௦) "ఏతత్సామ గాయన్నాస్తే-ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" (௧௧) "అహం సర్వం కరిష్యామి-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" (௧௨) "క్రియతామితి మాం వద-க்ரியதாமிதிமாம்வத" (௧௩) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி-துயரறுசுடரடி தொழுதெழு" (௧௪) 'ஒளிக்கொண்டசோதியுமாயுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" (௧௫) 'வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்' (௧௬) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" (௧௭) "பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட" (௧௮) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" (௧௯) 'மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்" (௨௦) "உற்றேனுகந்துபணிசெய்து" (௨௧) "அடியரோடிருந்தமை" (௨௨) "வீடுபெற்ற" (௨௩) "ఐకాన్తిక నిత్యకైఙ్కర్యైః ప్రహర్షయిష్యామి- ஐகாந்திகநித்யகைங்கர்யை:ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௨௪) "...కైఙ్కర్యప్రాప్త్య

---

(௧)　(௨) வி-பு-௬-௫-௫௧　(௩) பாமஸம்ஹி-
(௪) தை-ஆந-　(௫) தை-பருகு　(௬) முண்ட-௩-௧-௩
(௭) தை-நா-　(௮) கீ-௧௪-௨　(௯)
(௧௦) தை-ப்ருகு-　(௧௧) ரா-அ-௩௧-௨௫　(௧௨) ரா-அ-௧௫-௭
(௧௩) தி-வாய்-௧-௧-௧　(௧௪) தி-வாய்-௨-௩-௧௦　(௧௫) தி-வாய்-௩-௩-௧
(௧௬) தி-வாய்-௨-௯-௪　(௧௭) தி-வாய்-௪-௮-௩　(௧௮) தி-வாய்-௮-௫-௭
(௧௯) தி-வாய்-௯-௩-௭　(௨௦) தி-வாய்-௧௦-௮-௧௦　(௨௧) தி-வாய்-௧௦-௯-௧௧
(௨௨) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௧　(௨௩) ஸ்தோ-ர-த்ந　(௨௪) கத்யத்ரயம்

ஷ்டயா-கைங்கர்யப்ராப்த்யபேக்ஷயா" (௧) "நித்யை: ஸூரிபி:-நித்ய கிங்கரோ பவ" (௨) "நித்யகிங்கரோ பவிஷ்யஸி" (௩) "ஸ்வாநுபூதி ஸமுத்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம் । தேஹி-ஸ்வாநுபூதிஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம் । தேஹி" இத்யாதி ப்ரமாணவாக்யங்களாலே பஹுமுகமாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஆகையாலே ரக்ஷகத்வாதி குணோபேதனாய அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்குச் சேஷபூதனாய் ததீய (௫) ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவனான ஆத்மாவுக்கு, ஸர்வஶேஷியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஶ்ரிய:பதியாய விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனாய் ஸௌந்தர்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை யநுபவித்து அதனாலேயுண்டான ப்ரீதியாலே பண்ணப்படுவதான நித்யகைங்கர்யமே புருஷார்த்தம்; அதற்கு உபாயம் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணவிஶிஷ்டனானவன் திருவடிகளே யென்று சொல்லி, அதிரிக்தமாயிருப்பதோருபாயவிஶேஷத்தையும் சொல்லாமையாலே இவையே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸாரதயா ப்ரமாண ப்ரதிபாத்யங்களென்றதாயிற்று.

ஆனால் ஏதத்வ்யதிரிக்தஸாதனஸாத்யங்களை பஹுமுகமாக ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு ப்ரயோஜனமென்னென்னில், தர்மார்த்தகாமங்களும் பரலோகமும் பரதேவதையுமுண்டென்றறியாதே பாஹ்யஸாபாராய் நாஸ்திகராய்த்திரிகிற பாமரசேதநர்க்கு தத்ஜ்ஞாபகமான ஶாஸ்த்ரங்களிலே விஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக அவர்களுடைய ருசியைப் பின்சென்று ஶாஸ்த்ரோக்த பாஹ்மஸாரூப்யமாயிருக்கிற அபி(௬)சாரக்ரியையை விதித்தும் அதிலுக்தமான ப(௭)லதர்ஶனத்தாலே ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறந்து, அநந்தரம் தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக ஶரீரவியுக்தாத்ம போக(௮)மாயிருக்கிற பாரலௌகிக ஸாதனத்தையும், தத்ஸாதன ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளையும், பூர்வோக்த பரமஸாம்யாஷ்ட பூர்வகமாக ப்ரகாஶிப்பித்தும், தேஹாதிரிக்தமாத்மாவென்றறிந்தவளவிலே தத்கதமான பாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக பாரதந்த்ர்ய கைங்கர்யரூப மோக்ஷஸாதனத்தையும், தத்ஸாதனமான பக்தியையும் பூர்வோக்தபல

(௧) ஶரணாகதித்வயம்

ஸாதநநிஷேதபூர்வகமாக விதி(தி)த்தும், அந்தப் பாரதந்த்ர்யத்தினு டைய யதா(தா)வதர்தார்தமாக பூர்வோக்த பலஸாதநநிஷேத பூர்வகமாக பகவதப்ரீதிவிஷயகாலதவ ததத்யந்தாதி(தீ)நத்வ ப்ர திபத்திரூபமான வுபேயோபாயங்களை விதித்தும், இப்படி ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸமும் தேஹாதிரிக்தாத்ம யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் பிறக்கைக் காக இதர ஸாதநஸாத்யங்களை விதிக்கிறதாகையாலே இந்த ப்ரமா ணங்கள் ஸப்ரயோஜநங்கள்.

த்ரிவித சேதநாக்ஷகனான விஶ்வரன் இந்த க்ரமத்தைச் சிலர் விஷயத்திலே நிர்வஹித்தும், இந்த க்ரமமொழிய இந்த ஶாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞாநத்தைச் சிலர்க்கு கேவலக்ருபையாலே பிறப்பித்தும் போருகையாலே இந்தநியதி ஸ்வதந்த்ரேஶ்வரேச்சாநிப(ப)ந்தந மொழிய அபேக்ஷிதமன்று.

அபேக்ஷிதமாகில் பரஹிம்ஸாபரரான ச(க)ண்டாகர்ணாதிகளு டைய மோக்ஷம் அநுபபந்நமாம். ஸர்வர்க்கும் பரஹிம்ஸாதிகம் அநு ஷ்டேயமுமாம்; (௧) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" (௨) "அவனென் னுளிருள்தானறவீற்றிருந்தான்" (௩) "நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொ ழிந்தாய்" (௪) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன், அதுவுமவனதின் னருளே" (௫) "வைத்தேன்மதியால்" இத்யாதிகளாலே ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ரகாஶகன் அவனென்கிறத்தோடு விரோதிக்கும். ஆனால் இந்த க்ரமம் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாதோ வென்னில், உபயமும் ஈஶ்வரபுத்த்யா நியதவிஷயங்களாகையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாது. ஆனால் ஈஶ்வரனுக்கு வைஷம்யம் வாரா தோவென்னில், ஸ்வயமேவநியதாகாரமாயிருப்பதொரு வஸ்துவை அத்தைதக்குலைத்துத் தன்னுடைய புத்த்யதீநமாக நிர்வஹிக்கையோ றே வைஷம்யமவருவது. அங்ஙனன்றியிலே ஸகலமும் ஸ்வாதீநரூப மாகையாலே வைஷம்யம்வாராது. இந்தப்ரகாரந்தான் அவனுக்கு ஸ்வாபி(பீ)மத ப்ரயோஜநமாயிருக்கையாலே ஸாபேக்ஷமன்று.

ஆகையாலே த்வயத்திற்சொல்லுகிற உபாயோபேயங்களை யொழிந்த ஸகல ஸாதநஸாத்யங்களும் அத்யந்தவிலக்ஷணமான

---

(௧) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௨) தி-வாய்-௮-௭-௩ (௩) தி-வாய்-௫-௭-௧0
(௪) தி-வாய்-௮-௮-௩ (௫) தி-வாய்-௮-௭-௧0 (௪)

விந்தவுபாயோபேயங்களிலே ஆரோபிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்திக்கிறதாகையாலே இவற்றை ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரமென்னக் குறையில்லை.

இப்படி ஶ்ருதிகளும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும், விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக நிரதிஶய ஸுகரூபமான புருஷார்த்தத்தைப்பெற்று உஜ்ஜீவிக்கைக்குபாயம், (௧)"లోకానాం పరమో ధర్మః-லோகாநாம்பரமோதர்ம:" (௨)"రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః-ராமோ விக்ரஹவாந்தர்ம:" (௩)"కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్-க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" (௪)"நல்லறமாவனவும் நால்வேதமாத்தவமும் நாரணனேயாவது" என்று சொல்லப்படுகிற ஸித்தோபாயமென்று அறுதியிடுகையாலே நமக்கும் இவ்வுபாயவிஶேஷமே ஆதரணீயமாகக்கடவது.

ஆக, இப்படி ஸகல ப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களாய், மந்த்ரவித்தமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாய் அபி(பி)மதமுமாயிருந்துள்ள உபாயோபேயங்களை இரண்டுவாக்யத்தாலும் விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வாக்யத்வயாத்மகமாய்க்கொண்டு த்வயமென்று திருநாமமாய், திருமந்த்ரத்திலுடைய விஶதாநுஸந்தாநமாய், (௪)"మన్తారం త్రాయత ఇతి మన్త్రః-மந்தாரம்த்ராயத இதி மந்த்ர:" என்று அநுஸந்தாதாவை ரக்ஷிக்கையாலே மந்த்ரமாகவும், (௫)"ద్వయేన మన్త్రరత్నేన-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந" என்று மந்த்ரஶ்ரேஷ்டமாகவும் சொல்லப்படுகிற த்வயம் கடவல்லி முதலான உபநிஷத்துக்களிலே அதீ(தி)தமாய்ப் போருகையாலும், பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே, (௫)"ప్రథమం శృణు మన్త్రాణాం మన్త్రరాజమనుత్తమమ్। సర్వమన్త్రఫలాన్యస్య విజ్ఞానేన భవన్తి హి। ఏతన్మన్త్రమవిజ్ఞాయ యో నరో మామభీప్సతి-బాహుభ్యాం సాగరం తర్తుం స లఘ్వా ప్లవమిచ్ఛతి। తస్మాద్యో మామభీప్సేత యో వా సుఖితుమిచ్ఛతి। మన్త్రరాజమిమం విద్యాద్గురోర్వచనపూర్వకమ్-ப்ரதமம்ஶ்ருணுமந்த்ராணாம் மந்த்ரராஜமநுத்தமம்। ஸர்வமந்த்ரபலாநஸ்யவிஜ்ஞாநேநபவந்திவை। ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாயயோநரோமாமபீப்ஸதிபாஹுப்யாம்ஸாகரம்தர்த்துமலப்த்வாப்லவமிச்சதி। தஸ்மாத்யோமாமபீப்ஸேதயோவாஸுகிதுமிச்சதி। மந்த்ரராஜமிமம்வித்யாத்குரோர்வசநபூர்வகம்" என்றும், (௫)"మామేకఞ్చ శ్రియాయుక్తం భక్తియుక్తో నరోత్తమః। ద్వయేన మన్త్రరత్నేన మత్ప్రియో ణాభజేత్స

(௧) (௨) ரா-ஆ-௩௭-௧௩ (௩) பார-ஆ-௮௮

(௪) ச-திருவ-௭௨ (௫) பகவச்சாஸ்த்ரம்.

ష్యచిరాన్స్మృత్వాసాదేవమల్లోకంప్రసగచ్ఛసి" "మర్త్యత్వే వాసువృత్తే వామూర్ఖః పణ్డితఏవవా । లక్ష్మీశ్చమాంసురేశశ్చ ద్వయేనశరణంగతః। మల్లోకమచిరాల్లబ్ధ్వా మత్సాయుజ్యంసగచ్ఛతి-மாமேகஞ்சரண்யாயுக்தம் பக்தியுக்தோநரோத்த மః । த்வயேநமந்த்ராத்நேந மத்ப்ரியேண யஜேத்ஸதா । அசிராந்மத்ப்ர ஸாதேந மல்லோகஞ்ச ஸகச்சதி" "நார்வ் ருத்தோவா ஸுவ் ருத்தோ வா மூர்க்கः பண்டிதஏவ வா । லக்ஷ்மீஞ்சமாம்ஸுரேசஞ்ச த்வயேநஶர ணம்கதः । மல்லோகமசிராலப்த்வா மத்ஸாயுஜ்யம்ஸகச்சதி" என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும், (௧) "ద్వయవక్తా త్వమ్-த்வயவக் தாத்வம்" (க) "ద్వయమర్థానుసన్ధానేనసహసదైవంవక్తా-த்வயமர்த்தாநுஸந் தாநேந ஸஹஸதைவம்வக்தா" என்று பாஷ்யகாரருக்கும் ஶரண்யன் தானே யருளிச்செய்கையாலும்,

ஶ்ருதிவிதநமுமாய் ஶரண்யா ரி(ஞ)மதமுமாயிருந்ததேயாகி லும் ஆசார்யபாரம்பர்யைக்கு எல்லைநிலமாயிருக்குள்ள நித்யாநபாயி நியான பிராட்டி, (உ) "వేదామృతమహామ్భోధేర్ద్వయాఖ్యామృతముద్ధృతమ్ తద్ద్వయం శ్రావయిష్యామి సద్యోముక్తిప్రదం శుభమ్-வேதாம்ருதமஹாம்போதேர்ஹ ரிணாத்வயமுத்த்ருதம் । தத்த்வயம்ஶ்ராவயிஷ்யாமி ஸத்யோமுக்தி ப்ரதம்ஶுபம்" என்று தொடங்கி ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆதரித்து உப தேஶிக்கையாலும்,

ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தராங்குஶாக்ய பரமாசார்யரும், (௩) "ம யர்வறமதிநலமருளினன்" என்று தாமுமநுஸந்தித்து, (௪) "திரு வுடையடிகள்தம்நலங்கழல்வணங்கி" (௫) "வண்புகழ்நாரணன்திண் கழல்சேரே" என்று ஸங்க்ரஹேண பிறர்க்கு உபதேஶித்து, இம் மந்த்ரோக்தமான புருஷகாரபூதலக்ஷ்மீஸம்பந்தப்ரப்ருதி கைங்கர் யப்ரார்த்தநாபர்யந்தமான வர்த்தவிஶேஷங்களை ஸக்ரமமாக, (௬) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" (௭) "மானேநோக்கிமடவாளைமார்பிற்கொண்டாய்மாதவா" (௮) "மலா ராள்மைந்தன்" (௯) "திருமகளார்தனிக்கேள்வன்" (௧0) "திருவின் மணாளன்" (௧௧) "பூமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்று புருஷகார

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௩) தி-வாய்-௧-௧-௧
(௪) தி-வாய்-௧-௩-௮ (௫) தி-வாய்-௧-௨-௧0 (௬) தி-வாய்-௧-௩-௧
(௭) தி-வாய்-௧-௫-௫ (௮) தி-வாய்-௧-௫-௯ (௯) தி-வாய்-௧-௯-௯
(௧0) தி-வாய்-௧-௪-௧ (௧௧) தி-வாய்-௪-௫-௩

மானஸ்ரீஸம்பந்தத்தையும், (க) "எண்பெருக்கந்நலத்தொண்பொருளீறிலவண்புகழ்நாரணன்" என்று ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வத்தையும், (உ) "எம்பிரானெம்மான்நாராயணனாலே" (ந) "நலங்கிதத்தான்காத்தளிக்கும்பொழிலேழும்வினையேற்கே" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், (ச) "ஞானமூர்த்திநாராயணன்" என்று ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும், (ரு) "திண்ணமநாரணம்" என்று ஸர்வஶக்தியோகத்தையும், (சு) "நலந்தனம்பெருமான்நாராயணன்" என்று க்ருபாவத்தையையும்சொல்லி, ஆகவிப்படி ஆஶ்ரயணேபயோகியாயும்கார்யோபயோகியாயுமுள்ள குணவைஶிஷ்டியையும், (எ) "ஆறெனக்கு நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (அ) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (கூ) "நம்பெருமானடிமேல்சேமங்கொள்" (க0) "கண்ணனைத்தாள்பற்றி" (கக) "அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (கஉ) "உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" (கந) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண் நமக்கென்றுநாடொறுமேகசிந்தையனாய்" என்று ஸமாஶ்ரயிக்ரஹேயோகத்தையும், ததுபாயஸ்வீகாரத்தையும், (கச) "எழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பம்பயக்க" (கரு) "திருமாமகளிருந்தாமலிந்திருந்துவாழ்" (கசு) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" (கஎ) "அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே" என்று கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும், (கஅ) "கொடியேன்பருகின்னமுதே" (கக) "திருமாலின்சீரிறப்பெதிர்காலப்பருகிலுமார்வனே" (உ0) "அடியனேன்பெரியவம்மானே" (உக) "விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோன்" (உஉ) "நிறைஞானமுலகுக்குநாயகன்" என்று கைங்கர்யாஶ்ரயவஸ்துவையும்,

(உந) "நின்கோயில்சீய்த்து" (உச) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்

(க) தி-வாய-க-உ-க0 (உ) தி-வாய-க-எ-க (ந) தி-வாய-க-ச-ரு
(ச) தி-வாய்-ச எ-க (ரு) தி-வாய்-க0-ரு-க (சு) தி-வாய-ரு-கூ-க0
(எ) தி-வாய்-ரு-எ-க0 (அ) தி-வாய-ரு-அ-கக (கூ) தி-வாய்-ரு-கூ-கக
(க0) தி-வாய்-ந-க0-க0 (கக) தி-வாய்-சு-க0-க0 (கஉ) தி-வாய்-ரு-அ-ந
(கந) தி-வாய-ரு-க0-க0 (கச) தி-வாய-எ-க0-க (கரு) தி-வாய-சு-ரு-அ
(கசு) தி-வாய-சு-கூ-ந (கஎ) தி-வாய்-சு-ரு-கக (கஅ) தி-வாய-எ-க-எ
(கக) தி-வாய்-எ-கூ-கூ (உ0) தி-வாய-அ-க-ந (உக) தி-வாய்-அ-க-உ
(உஉ) தி-வாய்-அ-கூ-கக (உந) தி-வாய்-கூ-உ-க (உச) தி-வாய்-அ-ரு-எ.

ளாய்" (க) "கொடுவினையேனும்பிடிக்க நீயொருநாள்கூவுதல் வருதல்செய்யாய்" (உ) "உன்றன்திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள்வியக்கவின்புறுதும்" என்று கைங்கர்யத்தையும், (௩) "விண்டேயொழிந்தவினையாயினவெல்லாம்" (௪) "அமராவினைகளே" (௫) "நில்லாவல்லல்" என்று கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லி, ஆகவிப்படி அநேகவாக்யங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும்,

பெரியமுதலியாரும், (௬) "నధర్మనిష్ఠోస్మి-అకిఞ్చనోనన్యగతిః-త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி, அகிஞ்சநோநந்யகதி:-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" (௭) "కృపయాకేవలమాత్మసాత్కురు-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" என்று இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கையாலும், பாஷ்யகாரரும், (௮) "అనన్యశరణశ్శరణమహంప్రపద్యే-அநந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௮) "అనన్యశరణస్త్వత్పాదారవిన్దయుగళం శరణమహంప్రపద్యే-அநந்யஶரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௯) "శ్రీమన్నారాయణచరణారవిన్దయుగళం శరణమహం ప్రపద్యే-ஶ்ரீமந்நாராயணசரணாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௧௦) "నిత్యకింకరోభవాని-நித்யகிங்கரோபவாநி" என்று இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கையாலும், ஶரண்யாந்தர்க்கத ஜ்ஞாநபரிக்ரஹம் இதுக்கபிமதமாயிருக்கும்.

அதுக்குமேலே இதுதான் (௧௧) "கண்ணன்கழலிணைநண்ணும் மனமுடையீர்" என்கையாலே ஸர்வாதிகாரமுமாய், (௧௨) "సకృత్స్మృతోపిగోవిన్దో నృణాంజన్మశతైశ్చితమ్। పాపరాశిందహత్యాశు తూలరాశిమివానలః-ஸக்ருத்ஸ்ம்ருதோபிகோவிந்தோ ந்ருணாம்ஜந்மஶதைஶ்சிதம்। பாபராஶிம்தஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநல:" (௧௩) "సకృదుచ్చారితేనైవ కృతకృత్యోభవిష్యతి-ஸக்ருதுச்சாரிதேநைவ க்ருதக்ருத்யோபவிஷ்யதி" (௧௪) "సకృదేవప్రపన్నాయ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" என்கையாலே ஸக்ருதநுஷ்டேயமுமாய், (௧௫) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்

(க) தி-வாய்-௯-உ-௧௦ (உ) தி-வாய-௧௦-௩-௯ (௩) தி-வாய-௧௦-௪-௯
(௪) தி-வாய்-௧௦-௫-௯ (௫) தி-வாய-௧௦-௮-௧௧ (௬) ஸ்தோ-ர-உஉ
(௭) ஸ்தோர-௪-௮ (௮) ஶரணாகதிகத்யம (௯) ஶ்ரீரங்ககத்யம்
(௧௦) வைகுண்டகத்யம் (௧௧) தி-வாய்-௧௦-௫-௧ (௧௨) பார.
(௧௩) பஞ்சசாஸ்த்ரம் (௧௪) ரா-யு-௧௮-௩௩ (௧௫) தி-வாய்-௧௦-௫-௭

திதொன்றுமுடையாவேதம்சாரா” என்கையாலே புத்திபூர்வாநிஷ்ட பரிஹாரகமுமாயிருக்கும்.

(க) “సాధ్యభక్తిస్తు సా హన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ-ஸாத்யபக்திஸ்து ஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ” என்றும், (உ) “மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்” என்றும் சொல்லுகையாலும் ஆத்மபரமாத்மாக்களுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களாலும், இருவர்க்கும் கர்மபாரதந்த்ர்யமும் கர்த்தவ்யாம்ஶமுமில்லாமையாலும், ஸர்வபாபவிமோசகனாகையாலும், கர்மாவஸாநத்திலன்றிக்கே ஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகக்கடவது. (௩) “తస్య తావదేవ చిరం యావన్న విమోక్ష్యే, అథ సంపత్స్యే-தஸ்ய தாவதேவ சிரம், யாவந்ந விமோக்ஷ்யே, அத ஸம்பத்ஸ்யே” என்கிற ஸாதாரணவசநம் ஸாதநத்வயகதவிஷயஸாத்யங்களாலே ஶரீரமோக்ஷமும் கர்மமோக்ஷமுமாகக்கடவது.

ஶரீரமோக்ஷபர்யந்தமான விளம்பமும் தத்காலீந து:க்காநுபவமும் ப்ரபத்தவ்யனான ஈஶ்வரன் இவன்பக்கலிலே சபலனுமாய் ஹிதகாமனுமாயிருக்கையாலே இவனுக்கு நிர்வேதப்ரதாநம் பண்ணுமையாலும் ததநுரூப கர்மஸம்பந்தாநுமதி பண்ணியிருக்கையாலுமாகக்கடவது.

இவ்வாதிக்யங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்டில், (௪) “ధర్మజ్ఞసమయః ప్రమాణమ్-தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம்” (௫) “యథా తే తేషు వర్తేరన్ తథా తేషు వర్తేథాః - யதா தே தேஷு வர்த்தேரந், ததா தேஷு வர்த்தேதா:” இத்யாதிகளாலே ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ரபலமென்கையாலே தத்ஜ்ஞாபநார்த்தமாகவும் ஸாதகஸாத்யங்களில் ருசிவிஶ்வாஸங்களுக்காகவும் பூர்வாசார்யவசநங்கள் அநுஸந்தேயங்கள்.

அவையெவையென்னில், பட்டர்பாதிரிக்குடியிலே எழுந்தருளினபோது, மறவன், “முயற்குட்டியைப்பிடித்தேன், அதின்தாய் முன்னேவந்து தண்டனிட்டவாறே விட்டுப்போந்தேன்” என்ன, முயலுக்கு ஶரணாகதியே ரக்ஷகமென்று உபதேஶித்தாரில்லை. (௬) “అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః-அரி: ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:” என்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம் (உ) தி-வாய்-க-கO-௫ (௩) சாந்தோ-௫-௨-௪-௯

(௪) ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம் (௫) தை-ஶீக்ஷா (௬) ரா-யுக-௲-௨௧.

நிந்த்ஞாநம் வேடனுக்கில்லை. இப்படியிருக்க, ப்ரபத்திவைபவமிருந்தபடி யென்னென்று பட்டர் விஸ்மிதராநாரென்கிற வார்த்தையும்,

இவனகத்திலே யொதுங்கினோமென்றிறே நம்மை இவனுபசரித்தது. பரமசேதநன், தான்அபி(஧)மாநித்த திவ்யதேசங்களிலே வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களளவிலே என் நினைத்திருக்கிறானோ வென்று வித்த(ஸ)ராநாரென்கிற வார்த்தையும்,

பட்டர் ஜீயர்மடியிலே கண்வளர, இராமுடியத்துடைமாறத் தேடுதல் தூங்குதல்செய்யாதே ஸாவதா(஧)நராயிருக்க, ஜீயரைப் பார்த்து பட்டர், இப்படி நீர் எனக்குப் பரிவராயிருக்கைக்கடி நான் சொன்ன த்வயத்தை விஸ்வஸித்தகனமிறே யென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பட்டர் எம்பார் ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யம் கேட்டிருக்கச்செய்தேயும் இவர் பதஸ்தராகிறபோது பாஷ்யகாரர் இவர்கையிலே புஸ்தகத்தைக்கொடுத்து இவர்செவியிலே த்வயத்தை யருளிச்செய்து பெருமாள திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தாரென்கிற வார்த்தையும்,

சிறியாத்தான், எம்பார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு எனக்குப்ரியமாகவும ஹிதமாகவும் திருவுள்ளத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்தை யருளிசசெய்யவேணுமென்ன, எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதமே, த்வயத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்துக்கு மேற்பட ஸ்ரேஷ்டமாயிருப்பதொன்றில்லை; இத்தை விஸ்வஸித்திருமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும், அநாதிகாலம் எம்பெருமானோட்டை ஸம்பந்தத்தை யில்லைசெய்துதிரிகிற சேதநனை அவன் திருவடிகளிலே சேர்க்கைக்குப் பற்றுசு பிராட்டியுளளென்று நிர்ப்ப(ர)ராயிருமென்று சிறியாத்தானுக் கருளிச்செய்த வார்த்தையும,

பெற்றி ஸ்ரீபாதத்திலே த்வயஸ்ரவணம்பண்ணின கொற்றியம்மைப் பிராட்டி, திருமந்த்ரத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, அதுவும் த்வயத்துக்குள்ளே உண்டுகாண்; அதுகொண்டு கொள்ளுங்காரியத்தையும் த்வயத்தைக்கொண்டுகொள்ளா யென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

வீராணத்தருளாளப்பெருமாளுக்கு த்வயமருளிச்செய்கிற போது பிள்ளையைப்பார்த்து என்னையொழியப் புறம்பேபோமாகில், செய்தென்? நான் சொல்லும்போது நான் விஸ்வஸித்திருக்குமதையே சொல்லவேணுமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெரியகோயில் நாராயணன்மகன் ஏகாயநரோடே யிருக்கக் கண்டு பாஷ்யகாரர் அவனையழைத்துப் பெருமாள்திருமுன்னே கொண்டுபுக்கு, த்வயமொழியத் தஞ்சமில்லை; அத்தை விஸ்வஸித் திருவென்று சடகோபனையெடுத்துச் சூழ்த்துக்கொடுத்த வார்த்தையும், பாஷ்யகாரரைப்பிரிந்து திருமேனி வெளுத்துத் திருநாராயணபுரத்திலேயெழுந்தருளின அம்மங்கியம்மாளுக்கு, என்னைப்பிரிந்து க்லேஶித்துவந்தவனுக்கு முன்புசொன்ன த்வயமொழியக்கண்டிலேனென்று ஓருருத்வயத்தையும், ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புறவீடுவிட்டிருக்கிற தஶையிலே ஆழ்வானுக்குக் கர்ப்பூரநிகரத்தை வாயிலிட்டாற்போலிருக்கும் காணுங்கோளென்று அவர்க்கு த்வயத்தை யருளிச்செய்தாரென்கிற வார்த்தையும், எம்பெருமானார் அந்திமதஶையிலே ஸேவித்திருந்த முதலிகளுக்கு த்வயமொழியத் தஞ்சமில்லை யென்றிருங்கோளென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

அனந்தாழ்வான் நஞ்ஜீயரைப்பார்த்து, திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலேவளர்ந்து த்வயைகஶரணனாவாயென்று வாழ்த்தினானென்கிற வார்த்தையும், இவை முதலான இவ்வாசார்யவசனங்களுடைய ருசிவிஶ்வாஸங்களுக்காக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயங்கள்.

இப்படி ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதமான த்வயம் அநந்யஸாதநனாய் அநந்யப்ரயோஜநனான முமுக்ஷுவுக்கு அநுஸந்தேயமான வர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தில் திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதோக்தமான ஆத்மபாரதந்த்ர்யத்தாலும், சரமஶ்லோகத்தில் அஹம்பதோக்தமான ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் தோன்றின உபாயவிஶேஷத்தையும், அவற்றில் சதுர்த்தியாலும் உத்தமனாலும் தோன்றின உபேயவிஶேஷத்தையும், இதில் ப்ரதமபதோக்தமான ஶ்ரீஸம்பந்தத்தால்வந்த ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை முன்

விட்டுக்கொண்டு ஸ்வீகரித்து ப்ரார்த்திக்கையாலே அவற்றிற் காட்டில் இது அதிகமாயிருக்கும்.

ஆகையிறே,(க)“ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம்ஸத்யஸ்ஸம்ஸாரதாரணம் । த்வய மேகம் ஸ்ப்ருஹ ஸத்யம்-ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் ஸத்யஸ் ஸம்ஸாரதாரணம் । த்வயமேசந்துவிப்ரேந்த்ரநாஸ்த்யஸ்யஸத்ருஶம் புவி” என்றதும், ‘ த்வயேந மந்த்ரரத்நேந-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந” (க) “மந்த்ரரத்நம் த்வயம் ப்ரஹ்மந்... மந்த்ரரத்நத்வயம்ப்ரஹ்ம மந்ஶ்ருணுவக்ஷ்யாமிஸாம்ப்ரத” என்றதும்.

இத்த்வயத்துக்கதிகாரி, ப்ரணவத்தில் ப்ரதமபதத்தில் தா(ஶா)து ப்ரத்யயங்களால் தோன்றின ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்களை, அதில் சர மபதத்தில் தா(ஶா)த்வர்த்தத்தாலே தோற்றின ஜ்ஞாநத்தாலே தெ ளிந்துதேறி, தத்ப்ரதாக்நாநந்த ராகாரமான வாகந்தத்தில் நிலைநின் றவனுகையாலே. இப்படிப்பட்ட சேதநன் துர்லபனுகையாலே நம் பூர்வாசார்யர்கள் இதனை ரஹஸ்யமாக உபதேசித்துப் போருவார் கள்.

ஆகையாலே தா(ஶா)த்வர்த்தவிரோதிகாரமான நமஶ்ஶப்தார்த்த ஜ்ஞாநகார்யமான உபாயவரணத்தையும், ப்ரத்யயார்த்த ப்ரதிஸம் பந்திபூத மகாரார்த்த விரோதிகாரமான சதுர்த்த்யர்த்த ஜ்ஞாநகார்ய மான உபேயப்ரார்த்தனையும் வாக்யத்வயத்தாலும் சொல்லுகிற தாகையாலே இமந்த்ரம் ஸர்வாதிகமாயிருக்குமாபோலே தந்நிஷ் டனுன இவ்வதிகாரியும் ஸாத்யாந்தரத்திலும் ஸாதநாந்தரத்திலும் நிஷ்டரானவர்களில் அத்யந்தம் அதிகனுயிருக்கும்.

“மூர்க்கோவாபண்டிதோவாபி ஶுத்தோவாப்யஶுசிஸ்ஸதா । தஸ்மிந் த்வயேயதிஶ்ரத்தா ஸ பூஜ்யோ பவதித்ருவம் । ஶ்ருதவாந்வாகுலீநோவா தபஸ்வீவாபராஶர । த்வயாதிகாரிணோ சேதம் தூரதஃபரிவர்ஜயேத்-மூர்க்கோவாபண்டிதோவாபி ஶுத்தோவாப் யஶுசிஸ்ஸதா । தஸ்மிந்த்வயேயதிஶ்ரத்தாஸபூஜ்யோபவதித்ருவம்। ஶ்ருதவாந்வாகுலீநோவா தபஸ்வீவாபராஶர । த்வயாதிகாரிணோ சேதம் தூரதஃபரிவர்ஜயேத்” என்று அந்யநிஷேதபூர்வகமாக த்வ யாதிகாரியானவன் பூஜ்யதமனென்று சொல்லாநின்றதிறே.

(க) பஞ்சராத்ரம்

(க) "ஶரணமித்யபிவாசமுச்சரயம்" (க) "குருபரம்தவராங்கதாரந்தர" (௨) "மாதவனென்றதேகொண்டு-தீதவங்கெடுக்கும்" (௩) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்" என்று சொல்லுகையாலும், (௪) "ஸர்வஸுஹ்ருத்தமம்த்யாயந்ருணமே" என்றும் (௫) "ஸுஹ்ருதாம்ஸுஹ்ருத்" என்றும் சொல்லுகையாலும் நம்பூர்வாசார்யர்கள் மற்ற ரஹஸ்யத்வயத்திலும் அர்த்தமாத்ரத்தை மறைத்துப்போருவர்கள்; இதில் ஶப்தார்த்தங்களிரண்டையும் மறைத்துப்போருவார்கள்.

(௬) "இங்கப்பரிசுரைப்பார் - திருவருள்பெற்று இன்புறுவர்" என்கிறபடியே நம்மைப்பாராதே முன்பு சொன்னவர்களைப் பார்த்து இரங்கும்படி பண்ணும். இஶ்ஶப்த விஶேஷத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை யநுஸந்தித்தாலிறே கார்யகரமாவது. இம்மந்த்ரநிஷ்டையொழிய ஶப்தமாத்ரத்தை லபி(ஃ)க்கத்தேடுகை ஶ்ரமக்ருத்யம்; ஸ்வநாஶத்தோடேபோம். பலாலாபமாத்ரமாய் விடுமென்னுமிடம், (௭) "ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாயயோநரோமாமபீப்ஸதி । பாஹுப்யாம்ஸாகரம்தர்த்துமலப்த்வாப்லவமிச்சதி" என்கிற க்ரந்தத்தாலே சொல்லிற்று.

(௮) "பொய்யேகைமைசொல்லி-மெய்யேபெற்றொழிந்தேன் விதிவாய்க்கின்று" (௯) "தேனேயின்னமுதேயென்றென்றே சிலகூற்றுச்சொல்ல. தானேமெய்மெபெருமானவனென்றொழிந்தான்" (௧௦) "மாயம்சொல்லி வள்ளல்மணிவண்ணனே, என்றென்றே-உன்னைக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன்" என்கிறபடியே உபாயபூதன்பக்கல் க்ருபையும் ப்ராப்தியும் ஔதார்யமும், தன்பக்கல் ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களும் ஆர்த்த்யபி(ஃ)நிவேஶங்களுமேயிறே இவ்வுபாயத்துக்கு அபேக்ஷிதம்; அல்லது அபி(ஃ)ஜாத்யாநுகூல்யாதிகளன்றே.

(க) ர-ஸ்த-௨-௧௦௨ (௨) தி-வாய-௨-௭-௩ (௩) தி-வாய்-௧௦-௫-௭
(௪) கீதை-௧௮- (௫) கீதை- (௬) திருப்பா-௩௦
(௭) பாஞ்சராத்ரம் (௮) தி-வாய-௫-௧-௧ (௯) தி-வாய்-௫-௧-௨
(௧௦) தி-வாய-௫-௧-௩

(க) ‘‘అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాంగతో౽పి వా। ద్వయస్మరణమాత్రేణ స బాహ్యాభ్యన్తరశ్శుచిః । మూర్ఖో వా పణ్డితో వాపి నిన్దితో వాప్యనిన్దితః । ద్వయోచ్చారణమాత్రేణ నరః పూజ్యో న సంశయః- அபவித்ர: பவித்ரோவா ஸர்வாவஸ்தாங்கதோபி வா । த்வயஸ்மரணமாத்ரேண ஸபாஹ்யாப்யந்தரஶ்ஶுசி: । மூர்க்கோவா பண்டிதோவாபி நிந்திதோவாப்யநிந்தித: । த்வயோச்சாரண மாத்ரேண நர: பூஜ்யோ நஸம்ஶய:’’ என்னக்கடவதிறே.

(உ) ‘‘எழையேதலன்’’ இத்யாதியாலே அபி(ரு)ஜநவித்யாவ்ருத்தங்களால் தண்ணியரான ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் விஷயமாக அவை யொன்றையும்பாராதே பரன்யரான பெருமாள்தாம் ‘‘உன்தோழி’’ என்று புருஷகாரஸம்பந்தத்தையும், ‘‘உம்பி’’ என்று பாகவதாங்கீகாரத்தையு முண்டாக்கி, ‘‘தோழன் நீஎனக்கு’’ என்று தாமுமங்கீகரித்து, ‘‘இங்கொழி’’ என்று தா முகந்து கைங்கர்யத்தையும் கொண்டாரென்கையாலே ஜந்மவ்ருத்தாதிகள அப்ரயோஜகம், பகவத்ஸம்பந்தமே ப்ரயோஜகமென்னுமிடம் வ்யக்தம்.

இம்மந்த்ரந்தான் வாக்யத்வயத்தாலும் ஸித்தோபாயவிஷயமான ப்ரபத்தியையும், தத்பலமான உபேயப்ரார்த்தனையும் முக்யமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அதில் பூர்வவாக்யத்திற் சொல்லுகிற உபாயப்ரபத்தி அநாதிகாலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணாதிகளாலே குபிதனான ஸர்வேஶ்வரனை விலக்குக் கூடாமையாலே அந்த தோஷதர்ஶநபய நிவ்ருத்திஹேதுபூதமான புருஷகாரத்தைச் சொல்லுகிறது ஸ்ரீமத்பதம். அந்தப் புருஷகாரத்தாலே உத்பு(போ)தங்களாய், ததுபாயப்ரபத்த்யாஶ்ரயபூத சேதநனுடைய ஸதோஷத்வ அப்ராப்தத்வ நிகர்ஷாதிகளுக்கு நிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும், ப்ரபத்த்யந்தர்க்கதமான விஶ்வாஸத்துக்கு ஹேதுபூதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயணபதம். ப்ரபத்திக்கு விஷயமான வுபாயத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஸுலபனாகவேண்டுகையாலே அந்தஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறது ‘‘சரணௌ’’ என்று. ப்ரபத்திவிஷயபூதனான அவனுடைய உபாயத்வத்தைச்சொல்லுகிறது ‘‘ஶரணம்’’ என்று. ஆக பூர்வவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம் (உ) தி-மொ-ரு அ-க

லப்பட்ட உபாயத்வப்ரபத்திக்கு உபயுக்தங்களாய்க் கிடக்கிறன- இதில்சொல்லுகிற புருஷகாராதிகள்;

உத்தரவாக்யத்திற்சொல்லுகிற ப்ரார்த்தனைக்கு விஷயமான கைங்கர்யம் - மிதுநசேஷபூதனை விவனுக்கு மிதுநம் விஷயமானாலல்லது பூர்ணமாகாமையாலே, தத்பூர்த்திஹேதுவான ஶ்ரிய:பதித்வத்தைச் சொல்லுகிறது "ஶ்ரீமதே" என்று. அந்தக்கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாகவேண்டுகையாலே தத்ஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். அதில் ஸ்வப்ரயோஜநநிவ்ருத்தி பிறந்தாலல்லது சேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகாமையாலே தந்நிவ்ருத்தியைப்பண்ணுகிறது நமஶ்ஶப்தம். ஆக உத்தரவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கு உபயுக்தங்களாய்க்கிடக்கிறது இதிற்சொல்லுகிற ஶ்ரீமத்பதாதிகள்.

ஆகவிப்படி வாக்யத்வயத்தாலும் ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல்லுகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபநிரூபணமாகக்கடவது. இதுதான் பூர்வாசார்யநிரூபிதமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமந்த்ரஸித்தமான உபாயோபேயங்கள் ஶிஷ்டாசாரஸித்தமென்கை - இதுக்குத் தாத்பர்யார்த்தமாகக்கடவது.

இதில் வாக்யத்வயத்திலும் சொன்ன உபாயோபேயப்ரதிபத்திப்ரார்த்தனைகள் - பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரபத்திஹேதுபூத புருஷகாரவ்யதிரேகேணவும் கைங்கர்யப்ரதிபத்திபூர்த்திஹேதுபூத லக்ஷ்மீஸம்பந்த வ்யதிரேகேணவும் உதி(த்)யாமையாலே இவ்வாக்யத்வயத்துக்கும் ப்ரதாநார்த்தம் புருஷகாரபாரதந்த்ர்யமும் மிதுநகைங்கர்யப்ரார்த்தநமுமாகக்கடவது.

இப்ப்ரபத்தி * அபராதநாமாலயத்வாதிதோஷாநுஸந்தாநபூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுபவலாபத்துக்கும் அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யலாபத்துக்கும் ஹேது- (௧) "[illegible] -மமைவாதுஷ்க்ருதம் நிஞ்சித்" (௨) "[illegible] -மதபாபமேவாத்ரநிமித்தமாஸீத்" (௩) "என்பிழையே நினைந்தருளி"

(௧) ரா-ஸு-ஙஅ-௬௭ (௨) (௩) தி-வாய-க-௬-௭

இத்யாதிகளாலே ஸ்வதோஷமாகச் சொல்லுகையாலே இந்த ப்ரார்த்தனையும் ஸ்வதோஷாநுஸந்தாந பூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸ்வதோஷமாகக்கடவது.

அதில் பூர்வவாக்யம் புருஷகாரப்ரதாநமாகையாலே இதிற் சொல்லுகிற வர்த்தவிஶேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வாபராதநிபந்தந (ஃ)பீதி நிவ்ருத்தியாம்; உத்தரவாக்யம்-மிதுநகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரதாநமாகையாலே இதிற்சொல்லுகிற வர்த்தவிஶேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வரூபாநுரூப பலாலாப(ஃ)நியந்தந பீ(ஃ)தி நிவ்ருத்தியாம். "பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்க்ருபாவிஷயத்வஸித்தி:, உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்ப்ரீதிவிஷயத்வஸித்தி:" என்றுச்சான்பிள்ளை வார்த்தை.

பூர்வவாக்யோக்த தத்தேகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியில்லாதபோது அகிஞ்சந்யாவ்ருத்தியில்லை. தத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையில்லாதபோது ஶேஷத்வாவ்ருத்தியில்லை. "நானடியேன்" "அடியேன்நான்" என்கிற உபயவ்யாவ்ருத்தியும் ஸித்திக்கும்போதைக்கு உபயவாக்யாநுஸந்தாநமும் வேணும். ஆகவிதின் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும் ப்ரதாநார்த்தமும் அநுஸந்தாநப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக விப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்களுக்கு ப்ரதிபாதகமாய் ஸர்வாதிகாரமாய ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய் பரமரஹஸ்யமாய், மந்த்ரநிஷ்டருடைய வநுஷ்டாநமாகையாலே மந்த்ரார்த்தத்துக்கு ஶிஷ்டாசாரத்வாரா ப்ரமாணமாய், ஆசார்யருசி பரிக்ருஹீதமாய் வாக்யத்வயாத்மகமாயிருந்துள்ள த்வயம், பஞ்சவிம்ஶத்யக்ஷரமாய் ஷட்பதமாய் புருஷகாரம், நித்யயோகம், தத்பூதங்களாய் ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதி குணங்கள், உபாயோபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள், ஶுபாஶ்ரயவிக்ரஹம், ததுபாயத்வம், தத்விஷய ப்ரதிபத்தி, உபாயபலகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தி, ப்ரதிஸம்பந்திகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை, தத்விரோதிநிவ்ருத்தியாகிற பதார்த்தத்தையும் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்.

அதில் பூர்வவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (க)"

(க) ரா-அயோ-கக-க

த்ரம் నిర్వ్యాఘునన్దనః - ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம் நிபீட்யரகுநந்தந:” என்கிற உபாயவரணத்தையும், தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான திருவடிகளையும், தத்கேகாந்தமான குணவிசேஷங்களையும், தத்ஸஹபா(రా)வக புருஷகாரத்தையும் சொல்லுகிறது; உத்தரவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (க) “భవాంస్తు సహ వైదేహ్యా గిరిసానుషు రంస్యతే। అహం సర్వం కరిష్యామి-பஶ்யதோ ஜாக்ரதஶ்ச தே” அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி” என்று புருஷகாரமும் உபாயமுமான விருவருடையவும் சேர்த்தியிலே ஸஹஜஸார்வகாலீந கைங்கர்யரூபமான உபேயத்தை யபேக்ஷிக்கிறது.

“ப்ரபத்யே” என்று ஸ்வாநுஷ்டாநமாகையாலே பலஹேது பூதாநுஷ்டாநவாக்யம் முற்பட்டது. ப்ராப்தியிலேயிறே பலமை முற்படவேண்டுவது. அநுஷ்டாநதஶையில் ஸாதநமிறே முற்படுவது. அதில ப்ரதமபதம் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிக்ரஹ விஶிஷ்டவஸ்துவினுடைய புருஷகாரஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில் ப்ரதமாபேக்ஷிதமான புருஷகாரத்தையும் தந்நித்யயோகத்தையும் சொல்லுகிறது “ஶ்ரீமத்” என்று.

அதில் ஶ்ரீஶப்தம் புருஷகாரோபயோகி ஸ்வபாவவிஶேஷாபேக்ஷையாயிருந்துள்ள ஶ்ரீக்ருத்திருநாமமாய்க்கொண்டு “శ్రిఞ్-సేవాయామ్-ஶ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்” என்கிறதாதுவிலே முடிகையாலே ஆஶ்ரயத்வ விஷயத்வங்களைக் காட்டுகிறது. ஏகாஶ்ரயத்திலே உபயமும் கூடுமோவென்னில்; கர்த்ருபேதமும் விஷயபேதமுமுண்டாகையாலே கூடும். அந்த பேதங்களைச்சொல்லுகிறது - “శ్రీయత ఇతి శ్రీః-ஶ்ரீயத இதி ஶ்ரீ:” என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியும், “శ్రయత ఇతి శ్రీః-ஶ்ரயத இதி ஶ்ரீ:” என்கிற கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியும்.

எங்ஙனேயென்னில், “ஶ்ரீயதே” என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தாத்மவர்க்கத்தாலும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்காக ஆஶ்ரயணீயையாய்க்கொண்டு, (௨) “நங்கள்திரு” என்னும்படி இவர்களுடைய உபாயோபேயாத்யவஸாயங்களாகிறஸம்பந்தங்களுக்கு (௩) “అస్తు తే తథైవ సర్వం సమ్పత్స్యతే-அஸ்து தே ததைவஸர்வம்ஸம்பத்ஸ்யதே” என்கிறபடியே

(க) ரா-அயோ-௩௧-௨௫ (௨) ௨-திருவ-௮௪ (௩) கத்யத்ரயம்

ஆஶ்ரி(ஶ)த ரக்ஷணைப் பண்ணுகின்று கொண்டு ஆஶ்ரயணீயையாயும், "ஶ்ராயதே" என்கிற கர்த்தரிப்ரத்யயத்தாலே (௧) "நான்யத்ர நந்தி மம்ஸைதஜ்ஞகயெ" என்கிறபடியே தன் ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திரூப ஸக்காரிதரிக்காக ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயித்து (௨) "உன்திரு" (௩) "ஶ்ரீஸ்ஸ்ரயதே-ஶ்ரயந்தே ஶ்ரயம்பரம்" என்னும்படி அவனுக்கு ஸமத் ருணையாய்க்கொண்டு ஆஶ்ரிதையாயும், இவளுக்கு ஸ்வத்வமாம பா(ஶ)ர்த்வங்களும் ஸ்திரப்ரவ்ருத்திகளும் அவனதி(ஷ)னமென்கை யாலே இவள் புருஷகாரநிரபேக்ஷமாக ஆஶ்ரயணீயையுமாய் ஆஶ்ரி தையுமா யிருக்குமென்று உபயாநுபந்தி(ஷ)யான ஸ்வத்வஸ்வாமி த்வங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, ஈஶ்வரன் பரமப்ராணியாகையாலே அந்த ப்ராணிக் ஷமையாக ஸ்வஶேஷரூபயாகிகளாலே ஸர்வகாலமும் அநுபவி யாநின்றாலும் அபூர்வவத்விஸ்மயஜநகமான வைலக்ஷண்யத்தையு டையளாயிருக்கிற விவளை க்ஷணகாலவிஶ்லேஷாஸஹனாய்க்கொண் டு ஸேவித்திருக்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தராலும் ஸ்வரூப தோகுணைதம்ச ஸேவ்யமானையாயிருக்கு மென்னவுமாம்.

கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வத்வஸ்வாமித்வங்களாகிற விரண்டு ஸம் பந்தமுமில்லாதபோது ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநருடைய அபேக்ஷாஸித் திஹேதுவாயிருந்துள்ள புருஷகாரத்வம்(ஶ) கூடாது. ஆகையாலே ஆக(ஶ)ந்துகமின்றியிலே இவள் ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருந் துள்ள உபயஸம்பந்தத்தையும் தர்மிக்ராஹகமான ஶ்ரீஶப்தத்தில வ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இந்த ஸம்பந்தத்வயத்தையும், (௪) "ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్-ஈஶ் வரீம் ஸர்வபூதாநாம்" (௫) "అస్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ-அஸ்யேஶாநா ஜக தோ விஷ்ணுபத்நீ" (௬) "హ్రీశ్చ తే లక్ష్మీశ్చ పత్న్యౌ-ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ் ச பத்ந்யௌ" இத்யாதிகளாலே ஶ்ருதிதானே சொல்லிற்று.

(௭) "యస్యాః కటాక్షమనువీక్షణమీశ్వరాణామైశ్వర్యహేతురితిసార్వజనీనమేతత్। తాం శ్రీరిత్యుపసంశ్రయణాన్నిరాహుః త్వాంహి శ్రియశ్శ్రియముదాహురుదా

---

(௧) கா-தி-அ-௯ (௨) தி-வாய-௧௦-௧௦ ௨ (௩) வி-பு-௩-அ ௧௭
(௪) ஶ்ரீஸூக்தம் (௫) யஜு. (௬) யஜு-௩-௩-அஷ்ட.
(௭) வைகுண்டஸ்த-௨௭

ఠాః – யஸ்யா: கடாக்ஷணமநுக்ஷணமீஶ்வராணாமைஶ்வர்யஹேதுரி திவாசஃ ஶ்ருதிஶிரோகத:। தாபஸ்ரீதித்வதுபஸேவ்யமாநதிநாஹ:த் வாஹஹிப்ரியபூர்ப்ரியமுதாஹ:ருகாராவாச:" (௪)"యస్యావీక్ష్యముఖం తదింగితపరాధీనో విధత్తేఖిలం – யஸ்யாவீக்ஷ்யமுகமதிங்கிதபராதீநோ விதத்தே கிலம்" இத்யாதிகளாலே ஸர்வப்ராணிகளுக்குமுண்டான ஸம்ருத்தியெல்லாம் இவளுடைய கடாக்ஷாதீ(ந)மென்றும், இப்படிக்கொத்த இவளுடைய ஸத்தை பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்தாலேயாயிருக்குமென்றும் வ்யுத்பத்திஸித்தமான உபயஸம்பந்தத்தையும் ஆயி(ஃ)யுக்தாருளிசெய்தார்கள்.

(உ) "త్వంమాతా సర్వలోకానాం దేవదేవో హరిః పితా – த்வம்மாதா ஸர்வலோகாநாம் தேவதேவோ ஹரி: பிதா" (௩)"దేవదేవదివ్యమహిషీం – தேவதேவதிவ்யமஹிஷீம்" (௩)"అఖిలజగన్మాతరమ్ – அகிலஜகந்மாதரம்" என்னக்கடவதிறே.

இஸ்ஸம்பந்தத்வயத்துக்குண்டான ப்ரயோஜநவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது-ப்ருணேதி, ப்ராவயதி யென்கிற நிருக்தம்.

அதாவது-ஆசார்யோபதேஶத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களையும், தத்ரூபமாய் நிருபாதிகமாயிருக்குமுள்ள புருஷார்த்தத்தையும் யதாவாக அறிந்து, தத்ப்ரதிப(ந்)டமான ஸம்ஸாரத்தினுடைய ஹேயத்வ துக்கரூபத்வ ஜ்ஞாநத்தையுமுடையவன், ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தாலும் பகவத்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் விரோதிபாஹுள்யத்தாலும் ஸாதநாந்தரங்களுக்கு ஆளாகாதே ப்ராப்யருசயதிஶயத்தாலும் ஸம்ஸாரபீ(தி)தியாலும் ஆஶ்ரயணவிமுகனாக மாட்டாதே கிங்கர்த்தவ்யதாகுலனாய்நிற்க,

நிருபாதிக ஸுஹ்ருத்தாய் நிரவதிகக்ருபாவானாயிருக்குமுள்ள ஸர்வேஶ்வரன், (௪) "అన్తః ప్రవిష్టః శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా – அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (௫) "ஓருயிரேயோவுலகங்கட்கெல்லாம்" என்னும்படி ஸத்தாதா(ர)கனாய், (௬) "எவையுமெவரும் தன்னுள்ளேயாகியுமாக்கியும்-அவையுள் தனிமுதலெம்மான்" என்று

(க) ஶ்ரீஸ்தவ-க- (உ) வி-பு-க-க-௧உஎ (௩) ஶரணாகதிகத்யம்
(௪) யஜு-ஆரண்ய (௫) தி-வாய-அ-க-ரு (௬) தி-வாய்-க-௩-க

(க) "करणकलेबरैर्घटयितुं दयमानमनाः-கரணகளேபரைர்க்கடயிதும் தயமாநமநா:" (உ) "विचित्रा देहसम्पत्तिरीश्वराय निवेदितुम्-விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும்" என்றும் இவை புருஷார்த்தஜ்ஞாநமுண்டாய் தப்பிக்கைக்காக கரணங்களைக்கொடுத்து, (ங) "तत्सृष्ट्वा, तदेवानुप्राविशत्, तदनुप्रविश्य सच्च त्यच्चाभवत्-தத்ஸ்ருஷ்ட்வா, ததேவாநுப்ராவிஶத், ததநுப்ரவிஶ்ய, ஸச்சத்யச்சாபவத்" என்று அவற்றுக்கு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திஶக்தியுண்டாகைக்காக அநுப்ரவேஶித்தும், அவை ஸ்வதேஹபோஷணாதி ப்ரவ்ருத்திகளுக்குறுப்பாகப் புக்கவாறே அவற்றை யுபஸம்ஹரித்தும், அவ்வளவிலும் நிராஶனாய்விடாதே திரியவும் ஸ்ருஷ்டித்தும், இவற்றைப் பிரியமாட்டாமலும், இவைபடுகிற வ்யஸநத்தாலும் மிகவும் துக்கிதனாயும் இப்படி, (ச) "उपादत्ते सत्तास्थितिनियमनाद्यैश्चिदचितौ स्वमुद्दिश्य श्रीमानिति वदति वागौपनिषदी - உபாதத்தே ஸத்தாஸ்திதிநியமநாத்யைஶ்சிதசிதௌ ஸ்வமுத்திஶ்ய ஶ்ரீமாநிதி வததி வாகௌபநிஷதீ" என்றும், (ரு) "அடி யானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தமே ஹேதுவாக விவற்றினுடைய ஸத்தாப்ரதா(ந)நாதியான ரக்ஷணங்களைப்பண்ணி இவ்வர்த்தத்திலே ஸர்வரும்விஶ்வஸிக்கும்படி; உபநிஷத்தின்படியெடுப்பான வேதமயனை கொடியைக்கட்டி எல்லைநடந்துகாட்டி ஆஶ்ரிதோஜ்ஜீவநோத்ஸாஹகனாயிருக்க,

இப்படி ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவுள்ளம் புண்படும்படி சேதநர் (சு) "अतिक्रामन्नाज्ञाम्-அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்" என்றும், (எ) "बुद्ध्वाचतोच-புத்வாசதோச" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநாதிகாலம் புத்திபூர்வகமாகவும் அபுத்திபூர்வகமாகவும் த்ரிவிதகரணங்களாலும் அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாராதிகளைப் பண்ண, (அ) "यद्ब्रह्मकल्पनियुतानुभवेऽप्यनाश्यम्-யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம்" என்று அநேகமாயிரம் ப்ரஹ்மகல்பம் அநுபவியாநின்றாலும் அவ

(க) ர-ஸ்த-உ-சக (உ) விஷ்ணுதத்வே (ங) தை-ஆநந்தவல்லி
(ச) ர-ஸ்த-அஎ (ரு) தி-வாய்-கூ-ச (சு) ர-ஸ்த-உ-கூக
(எ) வர-ஸ்த-எகூ (அ) வைகுண்ட-ஸ்த-கூ0

ஹைபட்டுத்தோற்றுதபடிச் செய்கிறவபாரதட்ரம்பரைகளையுணர்ந்து (க) "క్షిపామ్యజస్రమశుభానాసురీష్వేవయోనిషు-க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமசுபாநாஸுரீஷ்வேவயோநிஷு" (உ) "న క్షమామి కదాచన-ந க்ஷமாமி கதாசந" (ங) "எரிபொங்கிக்காட்டும்" "அழல்விழித்தானையவுணர்க்கு" என்றும், (ச) "சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்" என்னும்படி நிக்ரஹ விஷயபூதரான சேதநரை, ராஜாக்கள் முனிந்தவர்களைப் பாணர் புலையர்க்குக் கொடுக்குமாபோலே (ரு) "ప్రణమన్తి దేవతాః-ப்ரணமந்தி தேவதா:" என்று கும்பிட்டுக்கடக்கநிற்கிற யமாதிகள் கையிலே காட்டிக் கொடுத்து ரௌரவாதிநரகங்களிலே தள்ளி யறுத்துத் தீற்றிப்போராநிற்க,

அவ்வளவில், நிவாரகரில்லாதபடி நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற வீச்வரனை யாபரிக்கவென்பதொன்றில்லை; இனிப் புருஷகாரமொழிய கதியில்லையென்று தெருடாநிற்கிற விச்சேதநர் பக்கல் அவன் திருவுள்ளத்திலுண்டான வழற்றியையாற்றி இவர்களை யவன் திருவடிகளிலே போகடுகைக்கு இவர்களோடும் அவனோடும் மாத்ருத்வ மஹிஷீத்வ ஸம்பந்தத்தையுடையளாய், (சு) "ప్రణిపాతప్రసన్నా హి మైథిలీ జనకాత్మజా - ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹி மைதிலீ ஜநகாத்மஜா" என்று ப்ரணிபாதமாத்ரத்திலே ப்ரஸந்நையாமென்று ப்ரஸித்தையாய்,

(எ) "செய்தநலினுக்கில்லைகைம்மாறு" என்று தலைசீய்ப்பது, (அ) "ఏష సర్వస్వభూతస్తు పరిష్వంగో హనూమతః-ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோ ஹநூமத:" என்று ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவதாம்படி (கூ) "దృష్టా సీతా-த்ருஷ்டா ஸீதா" என்று பெருமாளையுமுண்டாக்கி, (க0) "గృహీత్వా ప్రేక్షమాణా సా భర్తుః కరవిభూషణమ్ । భర్తారమివ సంప్రాప్తా జానకీ ముదితాభవత్-க்ருஹீத்வாப்ரேக்ஷமாணாஸா பர்த்து:கரவிபூஷணம்। பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீமுதிதாபவத்" என்று அக்கரையுமிக்கரையுமான விருப்புத்தோற்றுதபடி பெருமாளோடு ஒரு படுக்கையிலே யிருந்தாப்போலே ப்ரீதையாம்படி கைக்கண்டவடையாளம் கொடுத்து ராமகுணங்களாலேதேற்றி, அது "భర్తారమివ-பர்த்தாரமிவ"

(க) கீ-கசு-கக (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (ங) ச-திருவ-உக
(ச) திருநெ-கூ- (ரு) மாங்கள்யஸ்தவம் (சு) ரா-ஸு-உஎ-ருஎ
(எ) தி-மொ-ரு-அ-உ (அ) ரா-யு-க-சங (கூ) ரா-பா-க (க0) ரா-ஸு-ஙசு-ச

என்று த்ருஷ்டாந்தமாய்ப் போகாமல் இரண்டுதலைக்கும் உபகாரக ஞன திருவடிக்கு எதனைச்செய்வோமென்று தடுமாறுகிறவளன்றிலே,

அவன், "தேவரளவிலே தர்ஜநபர்த்ஸநாதிகளைப்பண்ணிப் போந்த விந்தராக்ஷஸிகள் பாபைகள்; வத்யைகள்; இவர்களை எனக்கொரு க்ஷணகாலம் விலைக்கு விஷயமாக்கவேணும்" என்ன, (௧) "పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం ప్లవంగమ । కార్యం కరుణమార్యేణ న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి-பாபாநாம்வா ஶுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம்ப்லவங்கம । கார்யம் கருணமார்யேண நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்று அவர்கள் தர்ஜந (பு)ர்த்ஸநாதிகளைப் பண்ணுகையாலே பாபைகளுமாம், (௨) "రాజసంశ్రయవశ్యానాం కుర్వతీనాం పరాజ్ఞయా-ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம்குர்வந்தீநாம்பராஜ்ஞயா" என்று சோறிட்டவன்சொன்னது செய்கையாலே ஶுபைகளுமாம், உன்பக்ஷத்தாலே அதார்ஹைகளுமாய், நல்லமனிச்சரால் ஸர்வவிஷயமாக க்ருபைபண்ணுகைசாஸ்த்ரார்த்தம்; நிரூபித்தால் பெருமாள் விஜயத்தைச்சொல்லி மீண்டுபோகாமல் (௩) "దాసీనాం రావణస్యాహం మర్షయామీహ దుర్బలా-தாஸீநாம்ராவணஸ்யாஹம்மர்ஷயாமீஹதுர்பலா" என்றபா(ஷ)ககேயாகிலும் பிறர் கண்குழிவு காண்கைக்கு ஶக்தையல்லாதவென்முன்பே பெருமாளுடைய நியோக(X)ப்ரதீக்ஷையிலேயிருக்க, இவர்களை நலியவிசாரித்த நீயன்றோ அபராதம் பண்ணினவனென்று பவநாத்மஜனோடே மறுதலித்து அவர்களை ரக்ஷிக்குமவளாய்,

அவர்கள் தங்களுக்கும் (௪) "భవేయం శరణం హి వః-பவேயம்ஶரணம்ஹிவ:" என்று அபயப்ரதாநம்பண்ணி, (௫) "అలమేషా పరిత్రాతుం రాక్షస్యో మహతో భయాత్-அலமேஷாபரித்ராதும்ராக்ஷஸ்யோமஹதோபயாத்" என்று இப்படிநிமித்தமாக நம்மைரக்ஷிக்கைக்கு நம்மாலே பர்த்ஸிதையான இவள்தானே அமையுமென்று விஶ்வஸிக்கும்படியிருக்குமவளாய்,

ஜந்மவ்ருத்த ஜ்ஞாநங்களால் குறையநின்ற காகவிபீஷணாதிகளு

---

† పరాజ్ఞయా

(௧) ரா-யு-௧௧௬-௪௪ (௨) ரா-யு-௧௧௬-௩௮ (௩) ரா-யு-௧௧௬-௪௪

(௪) ரா-ஸு-௫௮-௯௩ (௫) ரா-ஸு-௨௭-௪௫

ஸௌக்ரீவாதிகளும் இவனை முன்னிட்டு ஆச்ரயிக்கையாலே தந்தாமுடைய அபீஷ்டம்பெற்று க்ருதார்த்தராம்படி காருண்யவர்ஷத்தைச் சொரிகிற மழைக்கண்மடந்தையான இவளையொழியவில்லையென்றறுதியிட்டு (௧) "ஸர்வலோகசரண்யாய" (௨) "ஏதத் வ்ரதம் மம" என்று விருதுபிடித்து வ்ரதங்கொண்டு திரிகிறவர் அசரண்யரானவன்றும், (௩) "அசரண்யசரண்யாம்" என்று சரண்யையான இவளை பொழியப்புக லிலையென்று புகுந்து, பூர்வபாகத்தாலே பகவத்ஸமாச்ரயணத் துக்கஞ்சி ஸம்ஸாரதோஷத்தாலே இங்குப்பொருந்தமாட்டு ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யத்தாலே சக்யந்தராஹிதனாயிருக்கிறவென்னை அவன் திருவடிகளிலே சேர்த்து ரக்ஷிப்பிக்கை தேவர்க்கே பாரமென்று இவன் விண்ணப்பம் செய்யும் வார்த்தைகளைக்கேட்டு மாதாவான தன்விழவிலேயிட்டு வைத்துக்கொண்டு,

அநந்தரம் (௪) "ஸ்வவைபவத்துப்பியனைஸதாநுபூதயாப்யபூர்வவத்விஸ்மயமாதகாநயா" என்றும், (௫) "போகேசாபாத்ராக்கேளிகளிதபகவத்வைப்ரவநுபாவா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஜ்ஞையாய் ஸர்வசக்தியுக்தையாயிருக்கிற இவள் தன்னுடைய பாவ்யூஹாதி ஸகலவிக்ரஹங்களாலும் (௬) "வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையாய்" (௭) "என்னையுன்செய்கைநைவிக்கும்" (௮) "பண்டிவைக்கண்டறிவதெவ்வூரில்" (௯) "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்று அதில் அதி(௰)புக்தரானவர்களிடும்படியான குணசேஷ்டிதங்களாலும் போக்யதையாலும் ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும் அபூர்வமானவாச்சர்யங்களையுடைத்தாய். விபுவான தன் ஸ்வரூபத்திலேகதேசத்துக்குள்ளே அணுவானவிவன்ஸ்வரூபமிருக்குமாபோலே இவனுடைய ஸ்வரூபவிலாஸவ்யாபாரங்களாலுண்டான போக்யதைக்குள்ளே மக்ந(௧௧)னாய்,

---

(௧) ரா-யு-௧௭-௧௭ (௨) ரா-யு-௧௮-௩௩ (௩) சரணாகதிகத்யம்
(௪) ஸ்தோ-ரத்ந (௫) ஸ்ரீகுணரத்ந (௬) தி-வாய்-அ-௧-அ
(௭) தி-வாய்-௫-௧௦-௨ (௮) தி-மொ-அ-௧-அ (௯) தி-வாய்-உ-௫-௪

(௧) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" என்றி டைவிடாமல் ஆலிங்கநத்துக்குமேற்பட தர்மியில்லை யென்னும்படி பண்ணக்கடவதான போக்யதாதிஶயத்தாலும், (௨) "மலராள்தனத் துள்ளான்" (௩) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" (௪) "மலர்மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்று ஸ்வரூபஸத்தா போக(ங்)களெல்லாம் அவளிட்ட வழக்காய் (௫) "ஆலிங்கநாலாப விலோகநாத்யைர்விலாஸபேதைர்விவிதைர்விலோப்ய। ஆஹ்லாதயந் திப்ரிய மாஸ்ரிதாநாமம்போருஹே ரோஷமபாகரோஷி- ఆలిఙ్గనాలాపవి లోకనాద్యైర్విలాసభేదైర్వివిధైర్విలోభ్య । ఆహ్లాదయన్తీ ప్రియమాశ్రితానామమ్భో రుహే రోషమపాకరోషి" என்கிறபடியே. (௬) "మధురా మధురాలాపా-மது ராமதுராலாபா" என்றும் (௭) "பண்ணைவென்றவின்சொல்மங்கை" (௮) "பண்ணுலாவுமென்மொழிப்படைத்தடங்கண்ணாள்" (௯) "பா ன்மொழியாய்" என்னும்படி இனியபேச்சுக்களாலும * வடிக்கோ லவாளெடுங்கண்களாலும் துவக்கிக்கொண்டு (௧௰) "திருமகட்கே தீர்ந்தவாறு" என்னும்படி திருவுள்ளமீடுபட்டு ஒடமேற்றிக்கூலி கொள்ளும்போதானவளவிலே,

"தன்னுடைய பூர்வாபராதங்காலே நேர்கொடுநேரே உம்மு டைய திருமுன்பேவர அஞ்சி, உம்மையாஶ்ரயிக்கைக்கு என்னைக் கால்கட்டுகிறுனொருசேதநன்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று தனக்கு இவன் விண்ணப்பம்செய்யும் வார்த்தைகளையும் அவனைக்கேட்பித் து, அவன் இவனுக்கு ஸபாயநிஷ்டுரமாகக் கண்ணழிவுசொல்லும் பூர்வாபராத ரூபகர்மங்களுக்கும், நீர் உம்முடைய ஆஶ்ரயணத்தில் அபி(பி)முகரானவர்கள் விஷயத்திலே குற்றம்பார்த்தல், சிறுமை பார்த்து உபேக்ஷித்தல், காட்டித்தருகிற வென்னைப் பாராதொழி தல செய்தீராகில், உம்முடைய வாத்ஸல்யஶீலாதிகள் உமக்கில்லை யாய் ப்ரஸபித்வத்துக்கு அசலாய் உமக்கு தா(ஞு)ர்வர்த்தவித்திபு மின்றிக்கே எனக்கு ப்ரக்ருத்யர்த்தவித்தியுமின்றியிலே அவர்க ளுக்கு ப்ரத்யபார்த்தவித்தியுமின்றியிலே தா(ஞு)துக்ஷயத்தாலே

(௧) நா-வாய்-௩-௧௰-௮ (௨) ௩-திருவ-௩ (௩) தி-வாய-௩-௧௰-௮
(௪) தி-மொ-௮-௧௰-௧ (௫) (௬) ரா-ஸ-௯௯-௧௫
(௭) தி-ச-வி-௧௰௫ (௮) தி-ச-வி-௯௧ (௯)
(௧௰) ௧-திருவ-௪௨

போக(ஸ்ரு)க்ஷயம்பிறந்து ரக்ஷிக்கும் ரக்ஷிப்பிக்கும் ரக்ஷ்யமாயும் விளக்கக்கடவதான ஸ்வரூபஸித்தியுமின்றிக்கே உமக்குமவர்களுக்குமுண்டான ஒழிக்க வொழியாதவுறவுக்கும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகப் பண்ணின ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளுக்கும் ப்ரயோஜநமின்றிக்கே உம்முடைய ஜ்ஞாநஸக்திபூர்த்தி ப்ராப்திகளை ரக்ஷணோபயுக்தமாக்குகிற க்ருபையுமின்றியிலே அவை குற்றமறிகைக்கும் தண்டிக்கைக்கும் இவனிடம் பச்சை†வாங்காமைக்கும் நிவாரகரில்லாமைக்குமுறுப்பாய்சா(ஷா)நு காராய்விடுவீர்காணும்; கடலுக்குக்கொடுத்தவம்பைக் காட்டிலேவிட்டாற்போலே நீர்சொன்ன உம்முடைய கர்மபாரதந்த்ர்யத்தால்வந்த சாலுஷ்யத்தை, உம்முடையபக்கல் விமுகராய் ஸம்ஸாரப(ரவ்ரு)த்தராய் அந்யபரராய்த் திரிகிறவர்கள் பக்கலிலே நடத்திக்கொள்ளீர். அவித்யையாலும் ஜந்மமரணங்களாலும் காமக்ரோதாதிகளாலு மபிபூ(ஹ)தராய்க்கிடக்கிறவிநள் தருமானுலத்துக்குள்ளேகுற்றம்காண்கை மூர்க்கக்ருத்யங்காணும். இவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டருளீரென்று ஸரணாகதியில் அவிரதிரூபாத்யவஸாயத்தை அபேக்ஷித்தவர்க்கு, (க) "दयाशरणागतस्य सर्वसम्पत्-தயாஸரணாகதப்பாலர் வம்ஸம்பத்ஸ்யதே" என்று ஸரணாகதி தன்னாலே உமக்கெல்லாமுண்டாகக்கடவதென்று, (ங) "அஸ்து தே-அஸ்துதே" என்றாப்போலே அவன் குணவத்தைதன்னாலே அவன் இவனைக்கைக்கொள்ளும்படி, தோஷதர்ஸநத்தாலே அமுங்கிக்கிடக்கிற வாத்ஸல்யாதிகுணங்களை ப்ரகாஸிப்பித்து, (உ) "हिरण्यवर्णां हरिणीं-ஹிரண்யவர்ணாம் ஹரிணீம்" என்று பொற்பாவையானதான்விளக்குப்பொன்போலே இவனை அவனங்கீகரிக்கும்படி பண்ணி, (ஈ) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பே" (ச) "நமக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பனை" (ரு) "நெடும்பணைத்தோள்மகிழ்பீடுடைமுன்னையமரர்முழுமுதல்-என்னுடைய நன்னெஞ்சந்தன்னையகல்விக்கத்தானுமகில்லான்" என்னும்படி ஏகரஸனுக்கு ஸர்வஸக்தியாலும் இவள் தன்னாலும் விடுவிக்க வொண்ணாதபடியானவவ்வளவிலே, அவன்திருவிலே

(க) ஸ்ரீதயாசதகம் (உ) ஸ்ரீஸூக்தம் (ஈ) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௭
(ச) தி-வாய்-௪-௪-௮ (ரு) தி-வாய்-௧-௭-௮ † பார்த்துத்தவிராமை

ஒதுங்கிநின்று (௧) "நின்னபாதபங்கயம் நிரந்தரம் நினைப்பதாகநீ நினைக்கவேண்டும்" (௨) "அடியேன்செய்யும்விண்ணப்பம் - மெய்ந் நின்றுகேட்டருளாய்" (௩) "பெற்றம்பொருள்கேளாய் - மற்றை நம்காமங்கள்மாற்று" என்று இவன் பண்ணுகிற ஸாமாந்யரக்ஷைக்கு முதலாக கைங்கர்யப்ரார்த்தநாபர்யந்தமாக இவன் விண்ணப்பம் செய்யுமிவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டிருக்கும்.

இப்படியல்லது அநாதிகாலம் இவன்பண்ணின அந்யபரோக்திகளை, (௪) "வில்லாளன்நெஞ்சத்துளன்" (௫) "உடனிருந்தறிதி" என்னுமசொல்லும்படி ஹ்ருதயகுஹாகதனாய்க் கொண்டிருந்து தண்டகரனை ஈச்வரன்ஸந்நிதியிலே நின்று "க்ஷமஸ்வ-க்ஷமஸ்வ" என்பது, "ஸரணம்ப்ரபத்யே-ஸரணம்ப்ரபத்யே" என்பதாலே அது தான அபராதமாய்ப் பரிணமிக்குமிறே.

ஆகையிறே பாஷ்யகாரர் "தேவதேவதிவ்யமஹிஷீம்-தேவதேவதிவ்ய மஹிஷீம்" என்று பிராட்டியைச் சரணம்புக்கு "பாதாரவிந்தயுகளம் ஸரணமஹம்ப்ரபத்யே-பாதாரவிந்தயுகளம் ஸரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று பின்னை பகவத்விஷயத்திலே ஸரணம்புக்கு "மநோவாக்காயை:-மநோவாக்காயை:" என்று தொடங்கி "வர்த்தமாநம் வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம்க்ஷமஸ்வ-வர்த்தமாநம் வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வங்க்ஷமஸ்வ" என்று கரணத்ரயத்தாலும் காலத்ரயத்திலும் பண்ணும்பாதகங்களைப் பொறுக்கவேணுமென்றதும்.

ஆக, ஸம்பந்தத்தாலே ஸ்த்ரீத்வ ப்ரயுக்தமான மென்மையாலும் மாத்ருத்வ ப்ரயுக்தமான வாத்ஸல்யாதிஸயத்தாலும் அநாதிகாலார்ஜிதமான கர்மபந்தத்தாலே யந்த்ரித சேதநரை யங்கீகரித்து, மஹிஷீத்வ நிபந்தநமான வால்லப்யாதிஸயத்தாலும் நிரதிசய போக்யனாய் அபரிச்சிந்நனான ஸர்வேஸ்வரனைத் தன்பக்கலிலே அகப்படுத்தும்படியான போக்யதாதிஸயத்தாலும் அவன் இவர்களைக் கைக்கொள்ளும்படி பண்ணக்கடவதான ஸ்வபாவவிஸேஷங்களைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

---

(௧) தி-ச-வி-௧௦௧ (௨) திருவிரு-௧- (௩) திருப்பாவை-உ௯
(௪) ௪-திருவ-அ௬ (௫) திருமாலை-௩௪ (௬) ஸரணாகதிகத்யம

(க) "పితేవ త్వత్ప్రేయాన్ జనని పరిపూర్ణాగసి జనే హితస్రోతోవృత్త్యా భవతి చ కదాచిత్ కలుషధీః । కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహ జగతీతి త్వముచితైరుపాయైర్విస్మార్య స్వజనయసి మాతా తదసి నః-பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந் ஜநநி பரிபூர்ணாகஸி ஜநே ஹிதஸ்ரோதோவ்ருத்த்யா பவதி ச கதாசித் கலுஷதீ: | கிமேதந் நிர்தோஷ: க இஹ ஜகதீதி த்வமுசிதைருபாயைர் விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயஸி மாதா ததஸி ந:" என்று ஸாபராதசேதநவிஷயத்திலே பிதாவுக்குப்ராப்தமான ஹிதபரதையாலே சீறியருளின ஸ்வாமி (:) மதகாந்தனை விஸ்ம்ருதிதோஷ ப்ரகாசமானவுசிதோபாயங்களாலே அவன் இவைகளைப்பாரதந்த்ர்யமறந்து அங்கீகரிக்கும்படி பண்ணுகையாலே மாதாவாகின்றாளென்று இவ்வர்த்தத்தை ப(க)ட்டருளிச்செய்தார்.

ஆக விருத்தவ்யுத்பத்தித்வபக்ஷத்திலும், த்ரிவிக்ரமனவர்க்கத்தாலும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமுடைய விருத்தாந்தமாக வாஸ்ரயணீயையாயிருக்குமென்றும், தன்னுடைய ஸ்வரூபவிருத்தாந்தமாக விப்லவனை யாஸ்ரயித்திருக்குமென்றும் சொல்லுகையாலே அவனைக்குறித்துப் பாரதந்த்ர்யமாயிருக்குமென்னுமிடமும் த்ரிவிக்ரமவர்க்கத்துக்கும் பூஜ்யையாயிருக்குமென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்படி ஸர்வப்ரகாரஸேஷபூதையாயிருக்கையாலே இவனிலும் இவளுக்கதிசயப்போல கோறின ப்ரமாணமுண்டாகில் (உ) "பிதாபனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்று இவளைபத்தியிலே அவன் அவைக்குண்டு (ங) "நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்தெம்பிரானேக" (ச) "கொள்பொறியமாநிறிய நின்பின்னே படர்ந்தான்" என்னும்படி மேல்வருமநுயாத்ருத்வாநுவர்த்ய விவேகமற்றதாய் அமைசெய்யும்படியாய் தேசகாலவஸ்துக்களால் அபரிச்சேத்யமான வைஸ்வரூப்யத்தையளவிடுமளவிடவொண்ணாதபடியான போக்யதாதிசயத்தாலே அவனுக்குண்டான ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்யமசமித்தனை.

ஆனால் பாரதந்த்ரவஸ்துவுக்கு ஸம்ப்ரதாநத்ருத்யமான புருஷகாரத்வம் விருத்த (ஃ) மன்றோவென்னில்; ஸ்வதந்த்ரனை விஸ்

(க) ஸ்ரீகுணரத்ந (உ) திருவி 3-8அ (ங) பெரி-தி-ரு-க0-எ
(ச) த-பொ-உ-ரு-அ

வரன் தன்னுடைய நிருபாதிகஸௌஹார்த்தத்தாலே அத்வேஷாதி ஸமஸ்தாத்மகுணங்களையும் ஆசார்யஸமாஶ்ரயணத்தையு முண்டாக்கி, தத்த்வாரா ப்ராப்யவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞானத்தையும் பிறப்பித்து ஸம்ஸாரதோஷத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து புருஷகாரபூர்வகமாக வாஶ்ரயிக்க வேணுமென்கிற ஸங்கல்பானுரூபமாக வாஶ்ரயிப்பிக்கிறனாகையாலே, அவனுடைய ஹ்ருதயானு(ஸா)வநம்பண்ணிப் புருஷீகரிப்பித்து ஶேஷியான ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷப்ரதானம்பண்ணி, அவன் இவர்களையும் ரக்ஷித்துத் தானு முளனும்படி. அவன் ஸ்வரூப ரூபகுணாதிகளுக்கு அதிஶயமுண்டாக்குகிறளாகையாலே ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களுடையகார்யமித்தனை யல்லது அவற்றுக்கு விருத்த(ம்)மன்று.

ஆனாலும அந்யாதி(தீ)நாதிஶயம் ஸ்வதந்த்ரவஸ்துவுக்கு அநநுரூபமன்றோ வென்னில்; ஸ்வரூபாந்தர்கதையாய்க்கொண்டே இவனுக்கு வஸ்துத்வமாகையாலே அந்யத்வமில்லாமையாலே ஸ்வாதீநவிபவமேயாகக்கடவது; ஆகையாலே அநுரூபமாயிருக்கும். (௧) "స్వతశ్శ్రీస్త్వం విష్ణోస్స్వమసి తత ఏవైష భగవాం స్త్వదాయత్తర్ధిత్వేప్యనపరాధీన విభవః। స్వయాదీప్త్యారత్నం భవదపిమహార్ఘం నవిగుణం నకుణ్ఠస్వాతన్త్ర్యం భవతిచన చాన్యాహితగుణమ్-ஸ்வதஶ்ஶ்ரீஸ்த்வமஸிவிஷ்ணோஸ்ஸ்வமஸிததவைஷபகவாநத்வதாயத்தர்த்திதேப்யபதராதீநவிபவ:। ஸ்வயாதீப்த்யாரத்நம் பவதபிமஹார்க்கம் நவிகுணம் நகுண்டஸ்வாதந்த்ர்யம் பவதிசநசாந்யாஹிதகுணம்" (௨) "ప్రసూనం పుష్యన్తీమపి పరిమళర్ధిం జిగదిష న్త్వచైవ న్యాదేవం స్వదతఇతి కశ్చిత్ప్రయతే-ப்ரஸூநம்புஷ்யந்தீமபிபரிமளர்த்திம் ஜிகதிஷந்நைவாந்த்வாதேவம் ஸ்வதத இதிகஶ்சித்கலயதே" என்று ஸ்வகதையான திப்தியாலே மஹார்க்கமான ரத்நங்களுக்கும் ஸ்வகதபரிமளத்தாலே ஆதரணீயமான புஷ்பத்துக்கும் பராதீநாதிஶயத்வ நிபந்தநமான வைகுண்யமில்லாதாப்போலே பகவத்ஸ்வமமாய்க்கொண்டே ஶ்ரீயாயிருப்புதியாகையாலே ஷாட்குண்யபரிபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு உன்னால்வருகிற வதிஶயம பராதீநமன்றென்று இவ்வர்த்தவிஶேஷங்களை பட்டருளிச்செய்தார்.

ரக்ஷணோந்முகனான ஈஶ்வரனுடைய ஹ்ருதயாநுதா (ஸா) வந மாத்ரமாகில் இவளுக்குள்ளது, அது புருஷகாரமாமோவென்னில்;

(௧) ஶ்ரீகுணரத்நகோஶம். (௨) ஶ்ரீகுணரத்ந

ரக்ஷ்யபூதனை சேதநனுடைய ஸ்வாபராதநிபந்தநமானபயம் நிவ்ருத்தமாம்போது இவனை யாஸ்ரயிக்கவேண்டுகையாலும், இவன் அபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச்சேரவிட நாம்மைக்கொள்ளக்கடவோமென்கிற விஸ்வாஸஸங்கல்பத்தாலும புருஷகாரமாகக் குறையில்லை.

அநந்தரம் ப்ரத்யயரூபமான மதுப்பு நித்யயோகமதுப்பென்கையாலே "ஸ்ரயதே" என்கிற வர்த்தமாந லிங்கமான நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாவது, (க) "ஶ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேயப்ரத்யநீக-ஸ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேயப்ரத்யநீக:" என்கிறபடியே அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநமாய் உணர்முழுநலமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை "ஸ்ரிய:பதி:" என்று விஶேஷிக்கையாலும,

(உ) "நசஸீதா த்வயா ஹீநா-நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்று இவன் ப்ரக்ருதியறிந்தவர்கள் உண்மைப்பிரித்தால் இவள் க்ஷணகாலமும் ஸத்தையோடிராளென்று சொல்லும்படி விஶேஷிக்க ஸத்தையன்றிக்கே யிருக்கையாலும, (ங) "அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா அநந்யாராகவேணாஹம்பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" (ச) "அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா - அநந்யாஹிமயாஸீதாபாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என்று ஸத்தையும் ஸஞ்சாரமும் ப்ரகாஶ்யப்ரகாஶங்களும் ஆஸ்ரயமானவாதித்யனையொழியவின்றிக்கே யிருக்கக்கடவதான ஆதபம்போலே, எனக்கும் அவ்வோ ஆகாரங்கள் ஆஸ்ரயமான பெருமானையொழியவில்லையென்று தாமுமசொல்லி ஆஸ்ரயமானவர் தாமும் சொல்லுகையாலே நித்யாநபாயிநியாய்க்கொண்டு பிரியில ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கையாலும்,

ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகபூதையாய் (ரு) "ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (௬) "ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதம்-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதம்" (எ) "யஸ்யா வக்ஷ:ஸ்தலம் ஹரே:-யஸ்யாவக்ஷஸ்ஸ்தலம்ஹரே:" (அ) "திருமார்பிற்றிருமங்கை தன்னோடும்திகழ்கின்றதிருமாலார்" (௯) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்கிறபடியே லப்த(ஸ)ஸாரூப்யரான நித்யமுக்த

(க) கீதாபாஷ்யாவதாரிகை (உ) ரா-அயோ-ருக-ருக (ங) ரா-ஸு-உக-கங
(ச) ரா-யு-௪உக-௧௯ (ரு) ரா-யு-கக௪-கரு (௬)
(எ) வி-பு-க-௯- (அ) தி-வாய-கய-௯-௯ (௯) தி-வாய்-௬-க௦-க௦

விக்ரஹங்களிற்காட்டில் பகவத்விக்ரஹத்துக்கு வ்யாவர்த்தகங்களே சேஷணமாய்க்கொண்டு அவன் மார்புவிடாதவளாய், (௧) "వైకుణ్ఠేతు పరేలోకే శ్రియా సార్ధం జగత్పతిః। ఆస్తే విష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ - வைகுண்டேதுபரேலோகேஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி: | ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" (௨) "వ్యూహేషు చైవ సర్వేషు విభవేషు చ సర్వశః। తథా వ్యూహే భవత్యేషా మమ చైవానపాయినీ - வ்யூஹேஷுசைவஸர்வேஷுவிபவேஷுசஸர்வஶ: | ததாவ்யூஹேபவத்யேஷாமமசைவாநபாயினீ" (௩) "దేవత్వే దేవదేహేయం మనుష్యత్వే చ మానుషీ। విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మనస్తనుమ్ - தேவத்வேதேவதேஹேயம்மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ | விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பரவ்யூஹாதிவிக்ரஹங்கள்தோறும் அநுரூபவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி, (௪) 'வடிக்கோலவாள்நெடுங்கண்மாமலராள் செவ்விப்படிக்கோலங்கண்டகலாள்பன்னாள்" என்கிறபடியே அநுகுவிட்டகலாதவளாய், இப்படி ஸர்வகாலமும் அவன் ஸ்வரூபாதிகளோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கை.

ஆகவிப்படிப் புருஷகாரபூதையானவிவள் (௫) "திருமார்பத்துமாலைநங்கைவாசஞ்செய்பூங்குழலாள்" என்றும், (௬) "சேர்ந்ததிருமால்கடல்குடந்தை வேங்கடம்நேர்ந்தவென்சிந்தைநிறைவிசும்பு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபரூபாதிகளோடு பரவ்யூஹாதிகளோடு வாசியற அவனைவிடாதேயநுபவித்துக்கொண்டிருக்கைபாலே (௭) "చఞ్చలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢమ్। తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్ - சஞ்சலம்ஹிமந: க்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம் | தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யேவாயோரிவஸுதுஷ்கரம்" என்கிறபடியே த்ரு(ற)தகதியான வாயுவைமீட்கிலும் மீட்கவொண்ணாதபடி கண்விட்டவெங்கும் பட்டிபுக்குத்திரிகிற நின்றவாநில்லாநெஞ்சிற் பிறந்தநசிகுலைவதற்குமுன்னே (௮) "திருமாலைவிரைந்தடிசேர்மினோ" என்கிறபடியே ஆஶ்ரயிக்கலாமென்கிறது. இந்த நித்யவாஸம்

---

(௧) வாயவ்யே (௨) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௩) வி-பு-௧-௯-௧௪௫
(௪) ௨-திருவ-௮௨ (௫) தி-வாய-௧௦-௧௦-௨ (௬) ௩-திருவ-௩௦
(௭) கீதை-௬-௩௪ (௮) தி-வாய-௯-௧-௨

ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வகாலஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தைத் த்யோ(ஸ்ரீ)திப்பிக்கிறது.

நரு, அநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணாகரமாய் உணர்முழுநலமாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தையும், பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியாயிருக்கிற ரூபத்தையும் ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொண்டு, ஔதார்யஶீலாதிகுணங்களையும் இடைவிடாமல் அஸங்குசிதமாக அநுபவித்துப் போருகிற இவளுக்கு பாதுஃக்கர்மமும் தந்நிவ்ருத்யபேக்ஷையும் அநுபபந்நமாகையாலே கீழ்ச்சொன்ன புருஷகாரம் அக(ஞ)டிதமன்றோவென்னில்;

ஸர்வஶேஷியாயிருக்கிற ஈஶ்வரன் தனக்கு ஶேஷபூதரான நித்யமுக்தரையும் ஶேஷித்வாநுரூபமாக (௧) "सोऽश्नुते सर्वान् कामान् सह ब्रह्मणा विपश्चिता-ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா" (௨) "लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति-லப்த்வாநந்தீ பவதி" (௩) "सदा पश्यन्ति सूरयः-ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தன் ஸ்வரூபரூபாதிகளை யநுபவிப்பித்து அத்தாலேதான் ஆநந்தித்துக் கொண்டு போருவது, அதுக்குமேலே, (௪) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்று லீலாவிபூதியிலுள்ளாரைக்கொண்டு லீலாரூபேணாவிப்பதாய்ப் போரச்செய்கையும், ரக்ஷகத்வேந ஸித்தஸ்வரூபனாகையாலே (௫) "நல்கித்தான்காத்தளிக்கும்பொழிலேழும்" என்று ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டு போருகிறப்போலே, இவளும் அவனுக்குப் பத்நீத்வேந ஶேஷபூதையுமாய் பரமப்ரணயிநியுமாயிருக்கையாலே இந்தப் பத்நீத்வநிபந்தநமாக வுண்டான ப்ரஜைகள்பக்கல் மாத்ருத்வரூப(ப்ர)யுக்த கார்யமான ப்ரஜாஸம்ரக்ஷணமும் இவள் திருவுள்ளத்திலே நடந்துபோருகையாலே, அவனுடைய வைஶ்வரூப்யபோக(ஸ்ய)மெல்லாவற்றையும் உபோத்கா(த)த க்ரீடாரஸத்துக்குள்ளே சிறுங்கித்துக்கொள்ளும்படியான போக்யதாப்ரகர்ஷத்தை யநுபவித்து ஆநந்தித்து உந்மஸ்தகரஸமாய் அந்தாஸாதிஶயத்தாலவந்த ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே தன்னைநோக்கி (சா)சாடுவாதங்களைப்பண்ணுவது; இப்படி போக்யபூதையாயிருக்கிறவிவளுக்கு எத்தைச் செய்வோமென்று கண்கலங்குவதாகப்புக்கவாறே, அத்தலைய

(௧) தை-ஆ-௧ (௨) தை-ஆ-௭-௧ (௩) ஸாம-உத்தர
(௪) தி-வாய்-௩-௧௦-௬ (௫) தி-வாய-௧-௪-௫

யிலே அவனுடைய நீசபாஷணங்களும், அவனுடைய ரஸங்களும், இவனுக்கு அதிஸ்பார்த்தமாகத் தோற்றுமோபாதி, அந்த ப்ரத்யுபகார ஸாபேக்ஷதாநிபந்தநமாகக் கண்கலக்கமும் தோற்றுகையாலே, தன்பக்கலிலே ஏதேனுமொருபகாரம் கொள்ளாதபோது அவன் நினைவைப் பின்செல்லுகையாகிற நம்முடைய பாரதந்த்ர்யமுமிழந்து ஆஸ்ரயமுமிழக்கும்படிவருமாகையாலே நமக்கு ஆஸ்ரயமுமற்று போக(ஸ்ய)முமிழக்கும்படிவருமென்று பார்த்து, நீர்கொடுக்க அத்வேஷாதிகளாலுண்டான வாசார்யப்ராப்தியாலே லப்த(ப்)ஸம்யக் ஜ்ஞாநராகையாலே ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையுடையராய் ஸம்ஸாரத்திலும் பொருந்தமற்று, பூர்வாபராதஸம்பந்தத்தாலே அதடியான சிற்றக்கையுடையராயிருக்கிறவும்முடையபக்கல்வர அஞ்சி உம்மைக்கிட்டுகைக்கு என்னையாஸ்ரயித்து நிற்கிற சேதநரை அவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக் கைக்கொண்டருளீரென்று அவன் ப்ரயோஜநமே தனக்கு ப்ரயோஜநமாகையாலே அவனுடைய ஸ்ருஷ்ட்யவதாரரூபமான க்ருஷியின் பலமான சேதநாங்கீகாரத்துக்கு, அவனுக்கும் தனக்குமுண்டான ப்ரணயிப்ரணயி நீபாவம் தோற்றநியமியாநிற்கும்.

அவனும், விப்ருதித்வமும் ஸ்வாதீநமாம்படி நியந்தாவாய்ப் போருகிற வதிபபக்ஷிலுங்காட்டில் ப்ரணயித்வ நிபந்தநமான நியாமயாரவம் தனக்கதிமபமாக நினைத்திருப்பானொருவனாகையாலே இவளுடைய நியமநத்தை பரிஸாவர்த்தத்துக்கொண்டு இவர்களுடைய ரக்ஷணத்வதப பண்ணுநிற்குமாகையாலே இவளுடைய ஸ்வரூபத்துக்கும் அநுரூபமாய்க்கொண்டு அத்யந்தமுபயநமென்றுதாயிற்று.

ஆக மதுப்பாலே புருஷகாரத்துக்கு உபயுக்தமானவ்யவஸம்பந்தத்தையுமுடையளாயிருக்கிற இவள் (க) "செவ்வியடிக்கோலம் கண்டகலாள்" (உ) "திருவிருந்தமார்பில்சிரீதரன்" என்கிறபடியே ஆஸ்ரயணியதாஸ்துமோடே நித்யஸம்ஸ்லேஷையாயிருக்கையாலே, அந்த ஸம்ஸ்லேஷத்தால் வர்த்திக்கிறவநுபவம் தஜ்ஜநிதமான ஹர்ஷம் தத்காரகாஷ்டையானப்ரத்யுபகாரஸாபேக்ஷதை இவற்றால்

(க) உ-திருவ-அஉ. (உ) ச-திருவ-கூஉ.

வருகிற ரக்ஷணமும் நித்யமாகையாலே ஆஶ்ரயணோந்முகரான சேதநர்க்குத் தந்தாமுடைய ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலுண்டான நிகர்ஷமாதல், அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யநிபந்தநமான பீ(ப்)தியாதலின்றிக்கே ஸர்வகாலமும் ஆஶ்ரயிக்கலாமென்றிட்டு அவனுடைய ஸர்வகால ஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தையும் ஆஶ்ரயணத்தினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வத்தையும் சொல்லுகிறது.

ஆக ஶ்ரீமச்சப்தம் புருஷகாரத்தையும் புருஷகாரத்தினுடைய நித்யஸம்யோகத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் சேர்க்கப்பண்ணின பூர்வபாதத்திற் பரத்தாலே அநிஷ்டா(ஷ்ட)தமாய், பரிபூர்த்தவாச்யையாய்க்கொண்டு புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே ப்ரகாசிதமாய், பின்பு அவன் தானொருத்தன் சொல்லிலும், (௧) "అప్యహంజీవితంజహ్యాంత్వాంవాసీతేసలక్ష్మణామ్- அப்யஹம்ஜீவிதம்ஜஹ்யாம்த்வாம்வாஸீதேஸலக்ஷ்மணாம்" (௨) "కింకార్యంసీతయామమ-கிங்கார்யம்ஸீதயாமம" என்று அவன் தன்னைப்புறம்பே ஆக்ஷித்துக் கைக்கொள்ளும்படியான வாத்ஸல்யாதிகுண விசேஷங்களைச் சொல்லுகிறது.

இவள் ஜகத்துக்கு மாதாவாகையாலும் ஸ்த்ரீத்வத்தால்வந்த மார்த்தவத்தையுடையவளாகையாலும், ஸாபராதசேதநரை யங்கீகரித்து ரக்ஷிக்கையிலே அதிநிர்ப்பந்தமுடையவளாகையாலும் இவர்களளவிலே அவன் குறைசொல்லுகை பெற்றதாய் நஞ்சிடுகையோபாதி கூடாதிறே. ஆகிலும் இவள் இவர்களுடைய அபராதாதிஶயத்தையும் அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளையும், (௩) "క్రోధమాహారయత్తీవ్రమ్-க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம்" (௪) "కోపస్యవశమేయివాన్- கோபஸ்யவஶமேயிவாந்" என்று கோபமிட்ட வழக்காயிருக்கிற சீற்றத்தையும் கண்டவளாகையாலே "நாம் காட்டிக்கொடுத்தபின்பும் இவர்கள்பக்கல் இவனுடைய நினைவேது? நம்முடைய அபேக்ஷைக்காக வருமதிபண்ணினவளவேயோ? அன்றிக்கே தன்னினைவாலும் ரக்ஷணத்திலதி(தீ)க்ருதனோ?" என்று இவனைச் சோதிக்கைக்

---

(௧) ரா-ஆ-௫௦-௪௧ (௨) ரா-யு-௬௩-௬ (௩) ரா-ஆ-௰
(௪) ரா-யு-௫௯-௧௩௬

காக, (௧) "தாமனையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே இவள் குறைசொல்லக்கூடும்.

அவ்வளவிலும், (௧) "என்னடியாரது செய்யார், செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" (௨) "தோஷோயத்யபிதஸ்ய ஸ்யாத்" என்று நீ சொல்லுகிறகுற்றம் அவர்கள் செய்யார்கள்; செய்தார்களாகில் நமக்குப் பொல்லாதோ? நாம் ப்ரார்த்தித்தே போமித்தனை. அதுண்டாயிற்றாகில் நமக்கு குணாதிக்யமும் ஸ்வரூப ஸித்தியுமுண்டாக்குகிறார்களாமித்தனையென்று இவன் நிஷேதித்தாலும், அதினுடைய த்ருடகரணார்த்தமாக நானிப்போது கண்டேனென்று ஸஸாக்ஷிகமாகச் சொன்னாலும், அதுக்கென்? முன்புபோலே நாஸ்திகனாய் நம்மை யில்லைசெய்து செய்கிறார்களன்றோ. நம்முடையநிக்ரஹத்துக்கு விஷயவிபா(ஃ)கம்பண்ணித் தருகைக்கு நீயும், அதின்படியே போகைக்கு நானுமுண்டென்றன்றோ செய்கிறது. உன்கார்யமானசேர்த்தியை நீயுண்டாக்குமதொழியப் பிரிக்கை உனக்குப் பணியன்றென்று அவளோடே மறுதலைத்து ஆஸ்ரயிப்பித்துக்கொண்டு ரக்ஷிக்கைக்குஹேதுவாய், அவளாலே உத்ப(த்)விப்பிக்கப்பட்ட வாத்ஸல்யாதி குணங்களைச் சொல்லுகிறது.

இப்படி ஸ்வரூபகதமுமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யாபிபூ(ஃ)தமான வித்தகுணங்களை யுத்பவிப்பிக்கிறாளிவளாகையாலே இவை உபாய ஸ்வீகாரரூபாப்ரபணத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான வீப்வரன்பக்கல் பூர்வமநுத்பூ(ஃ)தங்களாய், தாத்காலிகமாக வுத்பந்நங்களாகிறதாகையாலும், உத்பா(ஃ)வகை இவளாகையாலும், ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அஸாதாரணாகாரமாய் அநாத்யவித்யாபிபூ(ஃ)தமாய்க்கிடக்கிற பக்தியோகத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற கர்மாதிகளுக்கு அங்கத்வமுண்டாகிறாப்போலேயும், அபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற வீஸ்வரனுக்கு உபாயத்வமுண்டாகிறாப்போலவும் இவளுக்கும் இவ்வுபாயத்தினுடைய வித்தத்வ நிரபேக்ஷத்வ ப(ஃ)ஞ்ஜகங்களான ஸாத்யத்வ ஸாபேக்ஷத்வங்களுக்கு ஹேதுபூதங்களான அங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களாதல், ப்ரதாநோபாயத்வமாதல் உண்டாமேயென்னில்; ஆகாது.

(௧) பெரி-தி-௪ ௯-௭. (௨) ரா-யு-௧௮-௩

எங்ஙனேயென்னில்; உபாயத்வமாவது தத்ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுக்கநுரூபமான அநிஷ்டத்தினுடைய நிவ்ருத்தியும், அநுரூபமாயபேக்ஷிதமான இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகையாகையாலே தத்ஜ்ஞாநத்துக்கும் தந்நிவ்ருத்திபண்ணுகைக்கும் அதுசெய்யுமிடத்தில அநிஹேதுகமாகச் செய்கைக்கும், அது தன்கார்யமாகச் செய்கைக்கும், அபேக்ஷிதங்களானவை ஜ்ஞாந ஶக்தி பூர்த்தி ப்ராப்திகளாகையாலும், கார்யாந்தரோபயுக்தங்களானவற்றை உபாயோபயுக்தங்களாக்குகைக்கபேக்ஷிதம் க்ருபையாகையாலும், உபாயத்வமுள்ளது தத்விஶிஷ்டனுக்கு; அவைதான் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களில் அதிக்ருதங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும ப்ரகாஶித்துக்கொண்டுபோருகையாலே அவற்றுக்கு உத்பாவகாபேக்ஷையில்லையாகையாலே இவனுக்கு இவ்வுபாயத்தினுடைய ஸித்தத்வ நிரபேக்ஷத்வங்களுக்கு ஹாநியுண்டாகாது; உத்பாவகாபேக்ஷையுள்ளது ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு. ஆகையிறே ஶரண்யாபிமதமான வித்வாக்யத்தில் த்ருதீயஸப்தமபதங்களிலே வாத்ஸல்யாதிகளையும ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் விபஜித்து அநுஸந்தித்தது.

ஆனாலும் புருஷகாரபூதையான இவளாலே ப்ரகாஶிதமான குணத்வாரா ஆஶ்ரயித்தாலல்லது உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவொண்ணாமையாலே தத்வாரா அங்கத்வம் வருமேயென்னில்; இவள் புருஷீகரித்தாலும் கார்யகாரணன ஈஶ்வரனுடைய க்ருபாபாவத்தில அநுகார்யகாமாகாமையாலே அங்கத்வம் வருமென்னவொண்ணாது.

ஆனால் புருஷகார நைரர்த்தக்யப்ரஸங்கமுண்டாகாதோ வென்னில்; சேதநனுடைய (௧) "என்பிழையேநினைந்தருளி" என்கிற ஸ்வாபராதபய நிபந்தநமாகவும் ஆஶ்ரயணீயனான ஈஶ்வரனுக்கு இவளைப்பற்றவுண்டான (௨) "அணிமாமலர்மங்கையொடன்பளவி" என்கிற ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்ய நிபந்தந நிக்ரஹநிவர்த்தநமாகவும் வருகிறதாகையாலே நைரர்த்தக்யம் ப்ரஸங்கியாது.

ஆக இந்நாராயணபதத்திலே புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூதங்களான வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌ

(௧) திருவாய்-௪ ௬-௭ (௨) திருவிருத்-௨-௪-௧

ஸப்பங்களைச் சொல்லுகிறது. (௧) "समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ-ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" (௨) "ஈறிலவண்புகழ்நாரணன்" (௩) "तत्सर्वं व्याप्य नारायणस्स्थितः-தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" (௪) "विश्वं नारायणम्-விஶ்வம்நாராயணம்" (௫) "நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதன்" இத்யாதிகளாலே ஸ்வரூப குணவிபூதிகளுக்கும் ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாயிருக்கிற நாராயணபதம் ரூபவிபூதிகளையும் குணாந்தரங்களையுமொழிய வாத்ஸல்யாதி பாத்ரங்களுக்கு வாசகமானபடி யெங்ஙனே யென்னில்;

நாரபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாய், அயநபதம் ததாஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாய், ஆக நாராயணபதம் குணவிக்ரஹவிபூதிவிஶிஷ்டவஸ்துவைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், இது ஶ்ரீமத்பதாநந்தரோக்தமாகையாலே * உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாமுடனிருந்தறிகிற விஶ்வாஸனை ஸ்வாபராதபயத்தாலே ஆஶ்ரயிக்கக் கூசின சேதநன், தத்பயநிவ்ருத்த்யுபயோகி புருஷகாரஸம்பந்தபூர்வகமாக வாஶ்ரயிக்கிற ப்ரகரணமாகையாலே "प्रपद्ये-ப்ரபத்யே" என்று வக்ஷ்யமாணமான வாஶ்ரயணத்துக்கு உபயுக்தமான குணப்ரகாஶமாத்ரமாகையாலும், குணாந்தரங்கள ஆஶ்ரயித்த சேதநனுக்கு ரக்ஷணத்திலுங்கை யுண்டானால் தந்நிவ்ருத்திபூர்வக விஶ்வாஸார்த்தமாக அநுஸந்திக்குமவை யாகையாலும், பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாரும (௫) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்று புருஷகாரத்தை முன்னிட்டு. "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்று ஆஶ்ரயிக்கிற தஶையிலே, "நிகரில்புகழாய்" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், "உலகமூன்றுடையாய்" என்று ஸ்வாமித்வத்தையும், "என்னையாள்வானே" என்று ஸௌஶீல்யத்தையும், "திருவேங்கடத்தானே" என்று ஸௌலப்யத்தையுமருளிச்செய்கையாலும், இந்நாராயணபதம், "गामानय, बलीवर्दांश्च-காமாநய, பலீவர்தஞ்ச" என்றுபசுக்களைக்கொண்டு வாவென்றவிடத்தில கோஶப்தத்துக்குள்ளே பலீவர்த்தமு மந்தர்ப்பூதமாயிருக்க, பலீவர்த்தஶப்தத்துக்குப் புநருக்தியுண்டாமென்று ஶங்கித்து, காமாநயவென்கிறவிடத்தில் கோஶப்தம பலீவர்த்தவ்யதிரிக்த கோ

(௧) வி-பு-௬-௫-௮௪ (௨) தி-வாய்-௧-௨-௰ (௩) ஸத்-ஸா-௧௧
(௪) தி-வாய்-௨-௭-௨ (௫) தி-வாய்-௬-௰-௰

மாத்ரத்துக்கே வாசகமென்று கோ(ஞ)ஶப்தத்தை ஸங்கோசித்தாப்போலேயும், "ப்ராஹ்மணாய-ப்ராஹ்மணாய" என்கிற ஸாமாந்ய ஶப்தம், "ஶ்ருதஶீலகுலஸம்பந்நம் ப்ராஹ்மணாய" என்கிற விஶேஷஶப்தஸந்நிதியிலே ஸங்குசிதமாமாப்போலேயும் ப்ரகரணபலத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கே வாசகமாகக்கடவது.

ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆஶ்ரயணீயத்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரயங்களுண்டாகிறாப்போலே ஆஶ்ரிதங்களான குணவிஶேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே. ஆகையாலே வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஶ்ரயணத்துக்குறுப்பாய், ஜ்ஞாநாதிகள் ஶரண்யத்வத்துக்குறுப்பாய, ஸௌந்தர்யாதிகள் ப்ராப்யத்வத்துக்குறுப்பாயிருக்கும்.

அதில் வாத்ஸல்யமாவது-"வத்ஸம்லாதி" என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படியே அத்ய(ஞ)ஜாதமான வத்ஸத்தின்பக்கல் தேநுவுக்குண்டானவாத்ஸம்; அதாவது — கவிபட்டபுல்லைக்காற்கடைகொள்ளும் தஶையிலும் தன்பக்கல ஜந்மஹேதுவாக அதினுடைய தோஷத்தை போக்யமாக ஸ்வீகரித்துத் தனனுடைய க்ஷீரத்தாலே த(ரு)ரிப்பித்துத் தன்னை நினைக்கும்படி பண்ணி, முன்னணைக்கன்றையும் புலலிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும குளம்பிலுங்கொண்டு ரக்ஷிக்கும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷம். ஈஶ்வரனும் தன்னையாஶ்ரயித்த சேதநர்விஷயத்தில் இருந்தநாளுளாலமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் (௧) "భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీం స్వవిషయాయాశ్చ భోగ్యబుద్ధేర్జననీం-பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம் ஸ்வவிஷயாயாஶ்ச போக்யபுத்தேர்ஜநநீம்" இத்யாதிகளிற்படியே பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை மறைத்துத் தன்பக்கலிலே போக்யதாபுத்தியைப் பிறப்பிக்கிற ஶரீரத்தோடே ஸம்பந்தித்திருக்கிற சேதநரைக் குற்றங்காண்கையாகிறது நம்முடைய தோஷமன்றோ? (௨) "துன்பமுமின்பமுமாகிய" இத்யாதிப்படியே ஸம்ஸாரஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களென்ன, கர்மார்ஜநபூமியென்ன, பலபூமியென்ன, கர்த்தாவான சேதநனென்ன, இத்தனையும் நாமிட்டவழக்காயிருக்க, அத்தை நிவர்த்திப்பியாதே (௩) "நீசநதவாக்கை" (௪) "கமநிதந்தாய்" என்னும்படி ஶரீரத்தைக்

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) தி-வாய்-௫-௧௦-௭ (௩) தி-வாய்-௫-௨-௧
(௪) தி-வாய்-௭-௧-௧௦

கொடுத்து (௧)"அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய்" (௨)"பலசமயமதிகொடுத்தாய்"(௩)"உள்ளம்பேதம்செய்திட்டு"என்னும்படி மதிவிப்ரமங்களைப் பண்ணுவித்து (௪)"தானுஞ்சாரமாய்ப்புக்கு" (௫) "கருமமும் கருமபலனுமாகிய காரணன்" (௬) "செய்கின்றகிதியெல்லாம் யானேயென்னும், செய்கைப்பயனுண்பேனும் யானேயென்னும்" என்று ஸ்வதந்த்ரகர்த்ருத்வபலித்வாதிகள் ஸ்வாதீநமாயிருக்கிற வஸ்து அநாத்யவித்யாஸம்பந்தத்தாலே ஒளிவரவுபடவிட்டிருக்கிறதெல்லாம் நம்மாலேவந்ததன்றோவென்று (௭) "பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்புமிந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை" (௮)"வன்சேற்றள்ளல்பொய்ந்நிலத்தழுந்தார்"(௯) "பிறந்தும்செற்றும் நின்றிடரும்பேதமைதீர்ந்தொழிந்தேன்" (௧௦) "சார்ந்தஇருவல்வினைகளும்சரித்துமாயப்பற்றறுத்துத்தீர்ந்து தன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தி"என்கிறபடியே தனபேறுகப்போக்கி (௧௧)"உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்", (௧௨) "என்னைமுற்றப்பருகினான்" (௧௩) "என்னைமுற்றுமுயிருண்டு" என்கிறபடியே போக்யமாக ஸ்வீகரித்து,(௧௪)"பாலேபோல்சீரில்பழுத்தொழிந்தேன்" (௧௫)"தொல்சீரைநன்னெஞ்சே யோவாதவூணாகவுண்"(௧௬)"திருமாலின்சீரிறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வனோ"(௧௭)"சீர்பரவாதுண்ணவாய்தானுறுமோ"என்னும்படி தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களாலே த(ர்)ப்பித்து(௧௮) "தாய்நாடுகன்றேபோல் தண்டுழாயானடிக்கேபோய்நாடிக்கொள்ளும்" (௧௯)"தாயைநினைந்தகன்றேயொக்கவென்னையுந்தன்னையேநினைக்கச்செய்து" (௨௦)"கறவாமடநாகுதன்கன்றுள்ளினாற்போல்மறவாதடியேனுன்னையேயழைக்கின்றேன்"(௨௧)"நின்றுகுமிறும்"என்கிறபடியே விடில்நாசகொட்டும்படி நிரந்தரம்நினைக்கப்

---

(௧) தி-வாய்-எ-௬-௬ (௨) தி-வாய்-௩-௧-௪ (௩) தி-வாய் ௫-௧௦-௪
(௪) தி-வாய்-௧௦-௮-௧௧ (௫) தி-வாய்-௩ ௫-௧௦ (௬) தி-வாய்-௫-௬-௪
(எ) திருவிரு-௧ (௮) திருவி-௧௦௦ (௯) தி-வாய்-௪-எ எ
(௧௦) தி-வாய்-௧-௫-௧௦ (௧௧) தி-வாய்-௯-௬-௫ (௧௨) தி-வாய்-௯-௬-௧௦
(௧௩) தி-வாய்-௧௦-எ-௩ (௧௪) பெரியதிருவ-௫௮ (௧௫) பெரியதிருவ-எ௮
(௧௬) தி-வாய்-எ-௯-௯ (௧எ) பெரியதிருவ-௫௨ (௧௮) ௧-திருவ-௩௦
(௧௯) தி-மொ-௪-௩ ௨ (௨௦) தி-மொ-எ-௧-௧ (௨௧) தி-வாய்-௬-௫-௧

பண்ணி (௧) "தோ³ஷோ யத்³யபி தஸ்ய ஸ்யாத்-தோஷோயத்யபி-தஸ்யஸ்யாத்" என்று ஆஶ்ரிதனுக்கொருகாலும் தோஷமில்லை; கண்டாலும் நமக்கு உபாதேயம்; நாம் விடோமென்பது; (௨) "ஸர்வபூ⁴தேப்⁴யோ அப⁴யம் த³தா³மி-ஸர்வபூதேப்யோ உபயம் ததாமி" என்று, (௩) "த்வாம் து தி⁴க் குலபாம்ஸநம்-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்பாரோடு, ரக்ஷணத்தில் ஸங்கைபண்ணி சிதறுரைப்பாரோடு, நம்பக்கல் பரிவாலே (௪) "வத்⁴யதாமேஷ-வத்யதாம்" என்பாரோடு, நிருபாதிக ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, "ஹந்யாமேஷ-ஹந்யாம்" "க்ஷிபாமி-க்ஷிபாமி" "ரக்ஷாமி-ரக்ஷாமி" என்பாரோடு வாசியற ஒருவராலும் ஒருபயம் வாராதபடி அபயப்ரதானம் பண்ணக்கடவேனென்பதாய், (௫) "கிம் கார்யம் ஸீதயா மம-கிங்கார்யம்ஸீதயாமம" என்று நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியை ஒருதலையாகவும் விட்டு (௬) "அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலும் ஐது நொய்தாக வைத்து என் மனந்தனுள்ளே வந்துவைகி வாழச்செய்தாய்" என்கிறபடியே ஸூரிகள் பக்கலிலும் ஸத்தாமாத்ரஹேதுவான ஸந்நிவேஶமாய், (௭) "வடதடமும் வைகுந்தமும் மதிள் துவராபதியும், இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு" என்று உகந்தருளின திவ்யதேஶங்களையும் உபேக்ஷித்து (௮) "பெண்ணுலாம்சடையினானும் பிரமனும் உன்னைக்காண்பானெண்ணிலாவூழியூழி தவம்செய்தார் வெள்கிநிற்ப-ஆனைக்கன்றருளையீந்த" (௯) "சிவனும்பிரமனும் காணாதருமாலெய்தியடிபரவவருளையீந்த" என்று உபாஸகரானாரும் லஜ்ஜிக்கும்படி அவர்களை உதாஸீநித்தும் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவாய், (௧௦) "விதி³தஸ்ஸஹி த⁴ர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாக³தவத்ஸல:-விதிதஸ்ஸஹிதர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸல:" என்று ஶத்ருகோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்தமாய், (௧௧) "யதி³வா ராவண: ஸ்வயம்-யதிவா ராவணஸ்ஸ்வயம்" என்று ராவணன் தான் வரிலும் கைக்கொள்ளக்கடவோமென்னும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷம்.

இந்த தோஷநிவ்ருத்தி, உபாயாந்தரபா(த்⁴)யியான "அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்⁴யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி-பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோ

---

(௧) ரா-யு-௧௮-௩ (௨) ரா-யு-௧௮-௩௩ (௩) ரா-யு-௧௬-௧௫
(௪) ரா-யு-௧௭-௨௩ (௫) ரா-யு-௪௧-௪ (௬) பெரி-தி-௫-௪-௮
(௭) பெரி-தி-௫-௪-௧௦ (௮) திருமா-௪௪ (௯) தி-வாய்-௧௦-௮-௩
(௧௦) ரா-ஸு-௨௪-௨௦ (௧௧) ரா-யு-௧௮-௩௫

சந வ்யாபாரத்தோடு விரோதியாதோவென்னில்; இங்குச்சொல்லுகிறது-ஆஶ்ரயணவிரோதிமாத்ரமாகையாலும், பாபவிமோசந ஹேதுவான †ஆத்மஸமர்ப்பணாநுஸந்தாநமாகையாலும், தா(ஷ)துவித்தமான ரக்ஷகத்வம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு உபயுக்தமாயோபாதி, பாபநிவ்ருத்த்யுபயோகியாகையாலே விரோதியாது.

அநந்தரம் ஸ்வாமித்வமாவது-இறைபெறுதன்னதாம்படி, "பகவத்ப்ராப்தி சேதநனுக்கன்று, சேதநப்ராப்தி பகவத்விஷயத்துக்கு" என்னும்படியாய், (க) "స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్। ఉభయోరేష సమ్బన్ధో న చాన్యోభిమతో మమ-ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம் । உபயோரேஷஸம்பந்தோ நசான்யோபிமதோமம" என்று சப்வரேணுண்டான பந்த(ந்த)விசேஷங்களெல்லாவற்றிலும் ப்ரதாநமாய், (உ) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவததேவாஹமஸ்மி" என்கிறபடியே ஸத்தாவிநதமாய் (ங) "ఆత్మ దాస్యం హరేః స్వామ్యం స్వభావం చ సదా స్మర-ஆத்மதாஸ்யம்ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம்" என்னும்படி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய், கீழ்ச்சொன்ன வாத்ஸல்யத்துக்கு நிதாநமாயிருப்பதொரு பந்த(ந்த)விசேஷம். இதடியாகவிறே ஸத்தாரக்ஷணம்துடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக இவனை ஈஶ்வரனங்கீகரித்தது.

கர்ஷகனானவன் தனக்கு போக்யமான வி(பி)ஷயவிஷயங்களை விட்டுப் பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டிக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே த்ரிபாத்விபூதியிலே (ச) "శ్రియా సార్ధం జగత్పతిః ఆస్తే-ஸ்ரியாஸார்த்தமாஸ்தே-பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" (ரு) "నిత్యైర్నిత్యోజ్జ్వలైః-கைங்கர்யநித்யநிரதைர்ப்பவதேகபோகை:" (சு) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கிறபடியே நிரதிசயமான போ(ப)க்கமுடையனாயிருக்கச்செய்தேயும், (எ) "ஸ்வர்காந்தரமேத" என்கிறபடியே அவ்வநுபவம் உண்டது நக்காட்டாதே (அ) "கல்லும்கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும்புல்லென்றொழிந்தனகொல்" என்னும்

(க)
(உ) யஜு: உஅஷ்டக-ங (ங)
(ச) வாயுபுராணம் (ரு) (சு) தி-வாய்-க-க-க
(எ) பஹோபநிஷத் (அ) பெரியதிருவந்தாதி † ஞானநுஸந்தாந

படி அவற்றையபேக்ஷித்து விமுகனுடைய தசையிலும் ப்ரஜையின் முதுகைக்கட்டிக்கொண்டுகிடக்கும் தாயைப்போலே "ஸ்வம் மே-த்வம் மே" என்றால், (க) "அஹம் மே-அஹம் மே" என்னும் தசையிலும் இரமடூட்டுவாரைப்போலே (உ) "யஸ்யாமதம் ந வேத-யமாத்மாநம் வேத" "ஸ்வயம் ஏவ ஸந் ந விஜாநந்தி- ஸ்வஹவஸநதம் நவிஜாநந்தி" (௩) "சரண்டெந்துகுடபாநநாளன்" (௪) "ஒழிவறநிறைந்துநின்ற" (௫) "எங்கணும் நிறைந்தவெந்தாய்" (௬) "அறியாவகையாலருவாகிநிற்கும்" என்கிறபடியே தானறிந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக உள்ளேநின்று ஸத்தையை நோக்கி, "ஸோபநம் ஸுஹ்ருத்-ஸேபரமம் ஸேவ்ய ஹ்ருத்" (௭) "ஸ்ரீ யோக்யதாக்ஷீண-ப்ரேயோத்பாத நிசேயவ:" (௮) "எனசிந்தித்தாய்" என்கிற தன் ஸௌஹார்தநிபந்தத்தாலே, (௯) "மாதவனென்றதே கொண்டு" (௧௦) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன" என்கிற வ்யாஜ்ருத்திமாத்ரத்தையும், அஜ்ஞாதமாய் புத்திபூர்வமின்றிக்கே யிருப்பதாய், பகவதநிசாரமே ஹேதுவாக விஹிதமின்றியிலே யிருந்துமதாய், ரத்நத்துக்கு சிக்ஷைபோலே ப்ரஜ்வலிக்கநமாயிருக்கிற யாத்ருச்சிக ஆநுகூல்ய ஸுக்ருதவிசேஷங்களை யுண்டாக்கி, (௧௧) "பொய்யேகைமைசொல்லி-மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்" என்னுமவற்றை ஸ்வீகாரத்துக்கு ஹேதுவாக்கி இதுவே ஹேதுவாக (௧௨) "என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாய்" என்கிற ஆபிமுக்யத்தையும் யுண்டாக்கி (௧௩) "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்த" என்கிற ஸ்வப்ராப்திருசியையுண்டாக்கி அந்த ருசியநுகுணமான புருஷார்த்தத்தையும் தத்நுரூபமான ஸாதநத்தையும் ததுபாயமான ஸ்வரூபத்தை யதாவச்ச்ரவணம் பண்ணுகைக்காக யதாஜ்ஞாநவானான ஆசார்யனுடைய ஸமாச்ரயணத்தையுண்டாக்கி, அவனாலே உபதிஷ்டமாய், (௧௪) "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோரூபம்-ப்ராப்துச்ச ப்ரத்யகாத்மந:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும், (௧௫) "உய்யும்வகை

(க) பட்டர்முக்தகம் (உ) ப்ருஹ-௫-௭-௨௨ (௩) தி-வாய்-௧-௧-௩.
(௪) தி-வாய்-௩-௨-௭ (௫) தி-வாய்-௩-௨-௪ (௬) தி-வாய்-௩-௧௦-௧௦
(௭) (௮) தி-வாய்-௭-௨-௪ (௯) தி-வாய்-௨-௭-௩
(௧௦) தி-வாய்-௧௦-௮-௧ (௧௧) தி-வாய்-௫-௧-௧ (௧௨) தி வாய்-௨-௭-௮
(௧௩) திருமாலை-௧௯ (௧௪) வ்ருத்தஹாரீத-௮- (௧௫) தி-மொ-௯-௩-௯

யுணர்ந்தேன்" (௧) "நின்றவொன்றையுணர்ந்தேன்" (௨) "மெய்ம் மையேமிகவுணர்ந்து" (௩) "அவனருளாலுறல்பொருட்டு என்னு ணர்விலுள்ளே யிருத்தினேன்" (௪) "அகநிறுத்திவைத்தமாயவல்லைம் புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன்"என்கிறபடியே யதா(ஞ)வாகவறி யும்படிபண்ணி, இவ்வர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்துக்குப்பலம் - உபாயோ பேயங்களை யதாவாகவறிந்து துணிந்து த்வரிக்கையாய், மற்றமுன் றர்த்தமும் பலப்ரார்த்தனைக்கும் ஸாதநவ்யவஸாயத்துக்கும்,ஆஶ்ர யமான ஸ்வரூபம் அநந்யார்ஹஶேஷமாய் அநந்யஶரணமாய் அநந்ய போக்யமாயிருக்குமென்றறிகைக்கும், இப்ப்ரார்த்தநாவ்யவஸாயங் களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபம்நிருபாதிகரக்ஷகமுமாய் நிரதி ஶயாநந்தயுக்தமாயிருக்குமென்றறிகைக்கும், இவற்றுக்கு விரோதி ஸ்வரக்ஷணார்த்தவ்யாபாரமும் ஸ்வஸாரஸ்யமுமென்றறிகைக்காகவு மாகையாலே தத்பலமான ப்ராப்யருசியை, (௫) "கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னுங்குறுகாதோ" (௬) "மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மன மேகமெண்ணும்" என்றும், (௭) "உனபாதம்சேர்வதடியேனெந்நா ளே"(௮)"அடியேனடிசேர்வண்ணமருளாய்" என்று ப்ரார்த்திக்கும் படிபண்ணின தத்விஷயவிஷய ஸாதநநிஷ்டையை,(௯)"களைவாய்து ன்பங்களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" (௰) "யாவராலு மொன்றும் குறைவேண்டேன்" என்று துணியும்படிபண்ணி அந்த ஸாதநாந்வயபலம் விஷயாந்தரப்ராவண்ய நிவ்ருத்தியாகையாலே, அதனை (௧௧) "இன்னுங்கெடுப்பாயோ? காட்டிப்படுப்பாயோ?" (௧௨) "குலமுதலடுந்தீவினைக்கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரைவல முதல்கெடுக்கும் வரமேதந்தருள்கண்டாய்" (௧௩) "முன்னைமாய மெல்லாமுழுவேரரிந்து" என்கிறபடியே கண்டகாட்சியிலே முடியும் படியான விஷயத்திலேமூட்டப்புகுகிறாயோ? இத்தைப்பக்கவேரோ டே போக்கவல்லனும்படி பண்ணியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்

(௧) தி-வாய-௮-௮-௫ (௨) திருமாலை-௩௮ (௩) தி-வாய்-௮-௮-௩
(௪) தி-வாய்-௫-௭-௮ (௫) தி-வாய-௬-௯ ௯ (௬) தி-வாய்-௯-௩-௭
(௭) தி-வாய்-௬-௧0-௫ (௮) தி-வாய் ௬-௧0-௨ (௯) தி-வாய்-௫-௮-௮
(௧0) தி-வாய்-௫-௮-௨ (௧௧) தி-வாய்-௬-௯-௮ (௧௨) தி-வாய்-௭-௧-௯
(௧௩) தி-வாய்-௭-௧-௭

றும்படிபண்ணி, இதரவிஷய ப்ராவண்ய நிவ்ருத்திக்குபலம்; (௧) "పరమాత్మని యో రక్తో విరక్తో ఽపరమాత్మని-பரமாத்மநியோரக்தோ விரக்தோ பரமாத்மநி" (௨) "மாற்பால்மனஞ்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு" (௩) "பிறந்தார்பிறந்தெய்தும்பேரின்பமெல்லாந்துறந்தார்தொழுதா ரத்தோள்" என்கிறபடியே ஸ்வவிஷய ப்ராவண்யமாகையாலே, (௪) "பேரமர்காதல்கடல்புரையவிளைவித்த" (௫) "கழியமிக்கதோர்காத ல்" (௬) "உன்னைவிட்டென்னனேதரிக்கேன்" என்னும்படி தன்பக் கலிலே ப்ராவண்யத்தையுண்டாக்கி அதுவேகருவியாக, (௭) "கண்டேதேபட்டதல்லால காதல்மற்றயாதுமில்லை" (௮) "அனையவந்து வாக்குமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்" என்னும்படி தேஹ ஸம்பந்திகளோட்டை யுறவையறுத்து, (௯) "శేషమపి శేషానమః-ஶேஷாமபிநமோநமः" (௧௦) "அடிகளடியேநினையுமடியவர்கள்தம்மடியான்" (௧௧) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தாய்" (௧௨) "அடியார்க்கென்னை யாட்படுத்தவிமலன்" என்கிறபடியே ஸ்வஸம்பந்திகளோட்டையுற வையுமுண்டாக்கி (௧௩) "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தே ன்" என்னும்படி ஆத்மப்ராப்திரூப மோக்ஷத்திலே அருசியைப் பிறப்பித்து, (௧௪) "உன்றன்திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும்" என்று அநந்யப்ரயோஜநருக்கு அர்ச்சிராதி மார்க்ககமநத்தையும் ஆதிவாஹிகஸத்காரத்தையும் (௧௫) "శతం మాలా హస్తాః-ஶதம்மாலாஹஸ்தா:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற திவ்யாப் ஸரஸ்ஸத்காரத்தையுமுண்டாக்கி (௧௬) "పరంజ్యోతిరుపసంపద్య స్వేనరూపే ణాభినిష్పద్యతే- பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்ய தே" என்கிற ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶத்தைப் பிறப்பித்து (௧௭) "கமலக் கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்" (௧௮) "கண்ணுள்நின்றகலான்" (௧௯) "நெஞ்சென்றுமுட்கண்ணாலகாணும்" என்கிற பாபக்தியை

(௧) பார்ஹஸ்பத்யஸ்ம்ருதி (௨) ௩-திருவ-௧௪ (௩) உ-திருவ-௪௨
(௪) தி-வாய்-௫-௩-௪ (௫) தி-வாய-௫-௫-௧௦ (௬) தி-வாய-௭-௨-௧
(௭) தி-வாய்-௯-௧-௧ (௮) தி-வாய்-௩-௧-௨ (௯)
(௧௦) தி-மொ-௨-௬-௧ (௧௧) திருப்பள்ளி-௧௦ (௧௨) அமல-௧
(௧௩) தி-வாய்-௪-௩-௧௦ (௧௪) தி-வாய்-௧௦-௩-௯ (௧௫) கௌஷீதகி
(௧௬) சாந்தோ-அ-௧௨ (௧௭) தி-வாய-௧-௯-௯ (௧௮) தி-வாய-௧௦-அ
(௧௯) பெரிய திருவ-௨௮

யும், *சூழ்விசும்பணிமுகிலிற்சொல்லுகிற பரஜ்ஞாநத்தையும், (௧) “அதனிற்பெரியவென்னவா”(௨)“முடிந்தவவா” என்கிற பரமபக்தியையுமுண்டாக்கி இவற்றாலேபண்ணும் பகவதநுபவத்தையும், அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தையும் கைக்கொள்ளுகைக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸ்வபாவவிசேஷம்.

அநந்தரம், ஸௌசீல்யமாவது- (௩)“మహతో మన్దైస్సహ నీరన్ధ్రేణ సంశ్లేషస్వభావత్వమ్-மஹதோமந்தைஸ்ஸஹநீரந்த்ரேணஸம்ச்லேஷஸ்வபாவத்வம்” என்கிறபடியே பெரியன் சிறியரோடேகலவாநின்றால் தன்பெருமை இருவர்நெஞ்சிலும் படாதபடி புரையறக்கலக்கை. அதாவது - (௪) “ఆనన్దో బ్రహ్మ-ஆநந்தோப்ரஹ்ம” (௫) “ఆనన్దం బ్రహ్మణో విద్వాన్-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வாந்” (௬) “உணர்முழுநலம்” (௭) “எல்லையிலந்நலம்” (௮)“உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்” (௯)“எப்பாலெவர்க்கும் நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்” என்கிற நிரதிசயாநந்தமான ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையும்,(௧௦)“తేజసాం రాశి మూర్జితమ్ தேஜஸாம்ராசிமூர்ஜிதம்” (௧௧)“షాడ్గుణ్యమయం వపుః-ஷாட்குண்யமயம் வபுஃ” (௧௨)“மணியுருவில்பூதமைந்தாய்” என்கிறபடியே அப்ராக்ருத பூதபஞ்சகத்தையுமுபாதாந(மா)கவுடைத்தாகையாலே நிரவதிகதேஜோரூபமாய்(௧௩)“పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహమ్-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்” என்கிறபடியே ஸ்வரூபகுணமான ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளுக்கு ப்ரகாசகமாய், (௧௪)“ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః- இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹஃ” என்று இச்சாக்ருஹீதமாய் அந்தஸ்வரூபகுணங்களிற்காட்டிலும் அபி(ம)மதமாயிருக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுமநுபவித்து,(௧௫)“ప్రశాన్తానన్తాత్మానుభవజమహానన్దమహిమ ప్రసక్తస్తైమిత్యానుకృతవితరఙ్గార్ణవదశమ్- ப்ரசாந்தாநந்தாத்மாநுபவஜமஹாநந்தமஹிமப்ரஸக்தஸ்தைமித்யாநுக்ருதவிதரங்கார்ணவதசம்” என்கிறபடியே நிஸ்தரங்கஜலதிபோலே (௧௬)“అవాక్యనాదరః-அவாக்யநாதரஃ” என்

---

(௧) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௦ (௨) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௧ (௩)
(௪) தை-ப்ருகு (௫) தை-ஆ-௯-௧ (௬) தி-வாய்-௧-௧-௨
(௭) தி-வாய்-௧-௨-௪ (௮) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௯) தி-வாய்-௧-௭-௨
(௧௦) (௧௧) பாஞ்சராத்ர (௧௨) திருநெ-௧
(௧௩) (௧௪) வி-பு-௬-௭-௮௪ (௧௫) வை-ஸ்த
(௧௬) சாந்தோ-௩-௧௪

கிற பெரியமேன்மையையுடையனாய்.(க)“வானோர்தனித்தலைவன்” (உ) “விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான்” என்கிற நித்யவிபூதியோகத்தாலும், (௩)“இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்” (௪)“நளிர்மாமலருந்திவீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்விமலன்” என்கிற லீலாவிபூதியோகத்தாலுமுண்டான நிரங்குசைஸ்வர்யத்தையுமுடையனாயிருக்கிற ஈஸ்வரனுடைய, (௫)“నతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చదృశ్యతే-நதத்ஸமச்சாப்யதிகச்சத்ருச்யதே” (௬) “యస్మాత్పరంనాపరమస్తికిఞ్చిత్-யஸ்மாத்பரம்நாபரமஸ்திகிஞ்சித்”(௭)“నత్వత్సమో స్త్యభ్యధికఃకుతో న్యః-நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிகக்குதோந்ய:” (௮) “இணையிலன்பிறனுடையிலன்” என்கிற ஸமாப்யதிகராஹித்யமான வைபவத்தையுமநுஸந்தித்து, (௯) “நாகணைமிசைநம்பிரான்” (௧௦) “செல்வர்பெரியர் சிறுமானிடவர் நாம்” (௧௧)“அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்” என்றுபயணத்துக் கஞ்சவேண்டாதபடி.(௧௨)“வானவர் சிந்தைபுள்வைத்துச்சொல்லும் செலவை - சொல்லுவன்பாவியேன்” என்றகன்ற வாழ்வாரை ஆச்ரிதரையொழியத் தனக்குச் செல்லாதபடியைக் காட்டிச் சேரவிட்டாற்போலேயும், (௧௩)“அழுக்குடம்பெச்சில்வாயால் தூய்மையில் தொண்டனேனுன்சொல்லினேன்தொல்லைநாமம்” என்றஞ்சின விவர்க்கு, “அஞ்சலென்றகாவிபோல்வண்ணர்வந்து என்கண்ணுள்ளேதோன்றினார்” என்னுமாபோலேயும் எல்லாரோடொக்கமேல்விழுந்து (௧௪)“హేకృష్ణ హేయాదవ హేసఖేతి-ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவஹேஸகேதி” என்னுமாபோலே தன்சிறுமையும் அவன் பெருமையும் நெஞ்சிற்படாதபடி யொருநீராகக்கலக்கையும், இப்படிக் கலவாநின்றால் (௧௫) “ఆత్మానంమానుషంమన్యే రామందశరథాత్మజమ్-ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே ராமம்தசரதாத்மஜம்” (௧௬)“అహంవో బాన్ధవోజాతః-அஹம்வோபாந்தவோஜாத:” என்று தானும் ஸஜாதீயனாய்ப் பொருந்துகையும்.

---

(௧) தி வாய-௧-௫-௧ (௨) தி-வாய-௧-௯-௨ (௩) தி-வாய்-௩-௧௦-௭
(௪) நா-தி-௧௪-௩ (௫) ஶ்வே-௬ ௮ (௬) தை-நா-
(௭) கீதை-௧௧ (௮) தி-வாய்-௧-௧-௨ (௯) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧
(௧௦) நா-தி-௧௦-௧௦ (௧௧) தி-வாய் ௫-௧-௭ (௧௨) தி-வாய்-௧-௧௦-௭
(௧௩) திருக்குறு-௧௨ (௧௪) கீ-௧௧-௪௧ (௧௫) ரா-யு-௧௨௦-௧௧
(௧௬) வி-பு-௫-௧௩-௧௩

ஸௌலப்யமாவது- (க)"నసన్దృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్- நஸந்த்ருஸே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஸ்யதி கஸ்சநைநம்" (உ) "నమాంసచక్షురభివీక్షతే తమ్- நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதே தம்" (ங) "கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றிவர்க்கும்கட்கரியகண்ணனை" (ச) "நேரேகடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும் காண்கிலான்கண்ணனடிக்கமலந்தன்னையயன்" (ரு) "கார்செறிந்தகண்டத்தனெண்கண்ணனுங்காணான்" என்று அதிஸயிதஜ்ஞாநரானவர்களுக்கும் அசக்ஷுர்விஷயமான தன்வடிவை சக்ஷுர்விஷயமாக்குகை. இந்த ஸௌலப்யபூர்த்தியுள்ளது-அர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே.

(சா) "తద్విష్ణోః పరమం పదం సదా పశ్యన్తి సూరయః- தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்ஸதாபஸ்யந்திஸூரய:" என்கிற பரத்வம் தேஸவிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸர்வராலுமாஸ்ரயிக்கவொண்ணாது. (எ) "ఏష నారాయణః శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః - ஏஷநாராயணஸ்ஸ்ரீமாந்க்ஷீரார்ணவநிகேதந:" (அ) "குரைகடல்தடங்கடற்கோளரவேறித்தன் கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணுறைபவன் போலவோர்யோகுபுணர்ந்த வொளிமணிவண்ணன்" (கூ) "பாற்கடல்பாம்பணைமேலபள்ளிகொண்டருளும்" (க௦) "பாற்கடலில்பையத்துயின்றபரமன்" என்கிறவ்யூஹம் ஸநகாதிகளுக்கும், ஆபத்துண்டானபோது ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமாஸ்ரயமாமதொழிய ஸர்வாபாஸ்ரயமாகமாட்டாது. (கக)"అజాయమానో బహుధా విజాయతే-அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே" (கஉ)"బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని-பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநி" (கங)"பிறப்பில்பல்பிறவிபெருமான்" (கச)"சன்மம்பலபலசெய்து" (கரு)"துயரில்மலியும்மனிசர்பிறவியிலதோன்றிக்கண்காணவந்து" (கசா)"நாட்டிற்பிறந்து"என்கிற விபவம்,தத்காலீந புருஷர்களுக்கேயாகையாலே பிற்பாடர்களுக்கு ஆஸ்ரயிக்கவொண்ணாது. (கஎ) "అన్తః ప్రవిష్టః శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా-அந்த:ப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (கஅ)శాస్త్రావిష్కరశేషస్య-

(க) தை-நா-　(உ) ருகவே-　(ங) தி-வாய்-எ-எ-கக
(ச) க-திருவ-ருகூ　(ரு) ச-திருவ-எங　(சா) ஸாம-உத்தர-
(எ) ஹரிவம்ஸ-　(அ) தி-வாய்-ங-க௦-உ　(கூ) திருவி-எகூ-
(க௦) திருப்பாவை-உ-　(கக) யஜு-ஆர-ங　(கஉ) கீ-ச-ரு
(கங) தி-வாய்-உ-கூ-ரு　(கச) தி-வாய்-ங-க௦-க　(கரு) தி-வாய்-ங-க௦-சா
(கசா) தி-வாய்-எ-ரு-உ　(கஎ) யஜு-ஆரண்ய　(கஅ) வி-பு-க-கஎ-உ௦

ஶாஸ்தாவிஷ்ணுரஶேஷஸ்ய" (க)"శాస్తా చరాచరస్య సర్వః-ஶாஸ்தாசரா சரஸ்யைசு" (உ) "ஒருயிரேயோவுலகங்கட்கெல்லாம்" என்கிற அந் தர்யாமித்வம்அசக்ஷுர்விஷயமாகையாலே ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது.

தேஶகாலவிப்ரகர்ஷாதிகளால் வருகிற குறைகளொன்றுமின் றிக்கே (ங)"అర్చావతారస్సర్వేషాం బాన్ధవో భక్తవత్సలః-அர்ச்சாவதாரஸ்ஸர் வேஷாம்பாந்தவோபக்தவத்ஸலஃ" (ச) "ఏ నమోన్యజనన్నాథం సాన్వయం పరమార్థతః-ஏநமேச்சஜநந்நாதம்ஸ்வாமிநம்பரமார்த்ததஃ" (ரு) "అశక్తమస్వతన్త్రఞ్చ రక్ష్యభూతం జనార్దనమ్ - அஶக்தமஸ்வதந்த்ரஞ்ச ரக்ஷ்யபூதம் ஜநார்த்தநம்" என்று ஸர்வவிதபந்துத்வத்தாலும் பூர்ணனாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸ்வதஃ நிருபாதிக ஸ்வாமியாயிருக்கச் செய்தே யும் அஶக்தனுமாய் பாதந்த்ரனுமாய் ரக்ஷ்யபூதனுமாய் (சு) "తదిచ్ఛయా మహాతేజా భుఙ్క్తే వై భక్తవత్సలః। స్నానం పానం తథా యాత్రాం కురుతే వై జగత్పతిః-ததிச்சயா மாஹாதேஜா புங்க்தே வை பக்தவத்ஸலஃ - ஸ்நாநம்பாநம் ததாயாத்ராம்குருதே வை ஜகத்பதிஃ" (எ) "అర్చకపరాధీనాఖిలాత్మస్థితిః-அர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதிஃ" என்று ஆஶ்ரிதாதீநமான போஜநஶயநாதிகளையும ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுமுடையனா ய் (அ)"பின்னானார்வணங்குஞ்சோதி திருமூழிக்களத்தானாய்" (கூ) "அடியோமுக்கேயெம்பெருமானல்லீரோ நீரிந்தநேரிர" என்று பிற பாடர்க்கும் ஆஶ்ரயணீயனும்படி * இம்மடவுலகர்காணவெழுந்த ருளியிருக்கிற வர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே ஸௌலப்யபூர்த்தியுள் ளது.

(கO)"మామ్-மாம்" என்று ஸேநாதூளிதூஸரிதமான திருக் குழலும் கையுமுளவுகோலும் சிறுவாய்க்கயிறும் தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸௌலப்யபரத்வமென்னும் படி யிருக்கும்-இந்நாராயணபதத்தில் ஸௌலப்யம்.

அதுக்கடி, (கக)"మయ్యాసక్తమనాః పార్థ-மய்யாஸக்தமநாஃபார்த்த" என்றும, (கஉ) "நாந்தகமேந்தியநம்பிரான்" என்றும், (கஉ) "தாழ்ந்த தனஞ்சயற்காகி" என்றும சொல்லுகிறபடியே தன்பக்கலி

(க) (உ) தி-வாய-அ-க-ரு (ங) விஷ்வக்-ஸம

(ச) பகவச்சாஸ்- (ரு) (சு) பாஞ்சராத்ரம்

(எ) ர-ஸ்-உ-எச (அ) திருநெ- (கூ) தி-மொ-ச-கூ-ரு

(கO) கீ-ச அ-சுரு (கக) கீ-எ-க (கஉ) பெரி-ச-கO-ச

லேசென்று பற்றித் தன்னை ரக்ஷகனாகப் பற்றின வர்ஜநனொருவனையுமபற்ற ஸாபல்யனானவனாகையாலே அது காதா(கா)சித்கமாகையாலும் இது நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற குடற்றுடக்கடியாக வந்ததாகையாலே ஸர்வவிஷயமாய் அகாவஸார்வகாலீநமாயிருக்கையாலும் இந்த ஸௌலப்யம ஸர்வாதிஶாயியாயிருக்கும்.

ஆக ஏவம்ரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்; ஸ்வதோஷதர்ஶநமாதல், அவனுடைய வ்யாப்தியாதல், உத்துங்கத்வமாதல், துர்லபத்வமாதலுண்டானால் ஆஶ்ரயணம் கூடாமையாலே, அவற்றை நிராகரித்து அவனை யாஶ்ரயிக்கைக்கு ஏகாந்தமாய் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூ(த்பா)தங்களாய், பின்னை அவள் தன்னையுமழிக்கவொண்ணாதபடியான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களை இந்நாராயணபதத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

இந்நாராயணபதம் வாத்ஸல்யாதிகள் நாலையும் சொல்லிற்றேயாகிலும் "ప్రపద్యే-ப்ரபத்யே" என்று ஆஶ்ரயண ப்ரகரணமாகையாலே ஆஶ்ரயணத்துக் கத்யந்தோபயோகியான ஸௌலப்யத்திலே ப்ரதாநமாகக்கடவது.

ஏவம்ரூபமான வாஶ்ரயணீயகுணங்கள்பற்றாசாக வாஶ்ரயிக்கிறது நிரதிஶயதுக்கபா(ஹ)ஹுஸம்ஸாரதுஃக்கநிவ்ருத்திபூர்வகமாக *நிஸ்ஸதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷண மோக்ஷலாபத்துக்காகையாலே. ததுபயோகியான விஷ்டாநிஷ்டங்களை யறிகைக்கும் தத்ப்ராப்திபரிஹாரங்களைப் பண்ணுகைக்கும், செய்யுமிடத்தில் நிரபேக்ஷமாகச் செய்கைக்கும், அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக் கநுகுணங்களான விக்குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணாநுகுணமாக்குகைக்குமநுகுணமாய், பாபவிமோசநப்ரகரணத்திலே பிரித்தநுஸந்தேயமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநஶக்தி பூர்த்திப்ராப்திக்ருபைகளும் ரக்ஷணதிஶங்கை கழிந்து விஶ்வஸிக்கைக்கு உறுப்பாக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயங்கள்.

ஜ்ஞாநமாவது, (க) "యోవేత్తి యుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణ సదాస్వతః । అ
జఙంస్వాత్ర సమ్యాధినిత్యం సర్వావగాహనమ్ । జ్ఞానం నామ గుణం ప్రాహుః-யோவேத்

(க) அஹிர்-ஸம-

தியுகபத்ஸர்வம்ப்ரத்யக்ஷேண ஸ்ததாஸ்வத: அஜடப் ஸ்வாத்மஸம்போதிநித்யம்ஸர்வாவகாஹநம் | ஜ்ஞாநம்நாமகுணம்ப்ராஹு:" என்கிறபடியே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் தன்னையும் ஆஶ்ரயத்தையும் நன்றாகவறிவிக்குமதாய், ஸ்வவ்யதிரிக்தவிஷயங்களையுகபத்ஸாக்ஷாத்கரிக்கை.

இத்தால், இவனுக்கு நிவர்த்யமான வநிஷ்டத்தையும், ப்ராப்தவ்யமான விஷ்டத்தையுமறியுமென்கிற தாமையாலே தனக்கு ஹிதாஹிதங்கள் தானறியாமையால் வந்தவிழவை நிவர்த்திப்பிக்கிறது.

ஶக்தியாவது-(௧) "జగత్ప్రకృతిభావో యస్సా శక్తిః-ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோயஸ்ஸாஶக்தி:பரிகீர்த்திதா" (௨) "కార్యేన త్వేషు ముక్తస్య పాదానమాహుః - கார்யேநந்தேஷ்வத நுமுகதஸ்தவா முபாதாநபாஹு:" என்கிற ஜகதுபாதாநஶக்தியாதல், படதைபோலாயித்வ ஸாங்கிப்ரீயுக்த ஸைநிகயுத்தாநாநம தடைக்கமான வச(ஸ்)து கடநாஸாமர்த்யமாதல், (௩) "యేనేదం పూర్ణం పురుషేణ సర్వం-யேநேதம்பூர்ணம்புருஷேணஸர்வம்" (௪) "பரந்தவண்டமிதெனக்காதெருங்கும் பரந்துளன்" என்கிற பரிஸமாப்யவர்த்திகவமாதல், அநாத்யசித்ஸம்பந்தாபிபூ(பூ)தனாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலே வேர்பற்றிப்போந்த விவ்வாத்மாவை "என்னையிசைவித்து" (௫) "என்னிசைவினை" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கால்வாங்கி யல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி பண்ணி நித்யவிபூதியிலே கொண்டுபோய்வைக்கை.

இத்தால், உத்பாத(க)கத்வ ஆத்மகத்வ அபி(பி)மதப்ரதத்வ ஸமஸ்தவஸ்த்வாதாரதவத்தாக்கும், (௬) "மேமபொருள்" (௭) "சார்ந்தவிருவல்வினை"யென்கிறபடியே எள்ளிலெண்ணெய்போலவும் அரணியில் அக்நிபோலவும் விடுவிக்கவொண்ணாதபடி பொருந்திவிடக்கிற அவித்யாதிகளை நிவர்த்திப்பித்து அப்ராக்ருதமான தேசத்தைக்கொடுக்கைக்கும் ஹேதுவான ஶக்தியைச்சொல்லுகையாலே ஸ்வாஶக்திநிபந்தநமாக பலம் இழக்கவேண்டாமென்கிறது.

---

(௧) (௨) ர-ஸ்த-௨-௩௬ (௩) தை-நா
(௪) தி-வாய்-௧-௧-௧௦ (௫) தி-வாய்-௧-௭-௪ (௬) திருமாலை-௩௮-
(௭) தி-வாய்-௧-௫-௧௦

பூர்த்தியாவது—அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வம். அதாவது-அபூர்வமான காம்யங்கள் உண்டாகவேணுமென்று கோலினால் அவை கர்த்ராந்தரஸாத்யமாதல், காலாந்தர ஸாத்யமாதல், யத்நவிசேஷ ஸாத்யமாதலின்றிக்கே ஸங்கல்பாத்பூர்வமேவ ஸித்தித்திருக்கை.

இத்தால், ஆச்ரிதாபி(ம)மத பலப்ராப்தியை ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச் சடக்கெனப்பண்ணிக்கொடுக்கைக்கு ஹேதுவான பூர்த்தியைச் சொல்லுகையாலே தன்னுடையபூர்த்தியடியாகப் பலமில்லையென்றஞ்சவேண்டாவென்கிறது.

ப்ராப்தியாவது - (க) "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిభూత-அசேஷசிதசித் வஸ்துசேஷிபூத" என்று ஸமஸ்தபதார்த்தாநபந்தி(ஸ)ஸகலாதிசயங்களுக்கும் தான் ப(ர)ஸியாயிருக்கை. இத்தால், ஆச்ரிதசேதந மோக்ஷப்ராப்திரூபபலத்திலே ப்ரீதியும் தன்னதென்று சொல்லுகையாலே ஸ்வபலத்வபுத்தியால் பலலாபமில்லையென்றஞ்சவேண்டாவென்கிறது.

கீழ்வாத்ஸல்யாதி ப்ரகரணத்திலே சொன்ன ஸ்வாமித்வத்துக்கும் இந்த சேஷித்வத்துக்கும் வாசியென்னென்னில்; அங்கு வஸ்துஸத்தை முதலாக கைங்கர்யப்ரதாநபர்யந்தமாகத்தானே செய்கைக்கு ஹேதுவான ஸ்வத்வாபி(ஸ)மாநப்ராயரூபஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லிற்று; இங்கு எல்லாதசைகளிலுமுண்டான ரஸவிசேஷங்களுக்கும் தான் பலியாகையாலுண்டான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது.

க்ருபையாவது - "కృపాహినామ స్వార్థనిరపేక్షపరదుఃఖాసహిష్ణుతా-க்ருபாஹிநாம-ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபரதுஃக்காஸஹிஷ்ணுதா" (உ) "దయాపరవ్యసనహరా-தயாபரவ்யஸநஹரா" (ங) దయా స్వేషాం దుఃఖాప్రసహనమ్-தயாஸ்வேஷாம்துஃக்காப்ரஸஹநம்" என்கிறபடியே பரதுஃக்கம ஸஹியாமல் அநிராகரணேச்சை பிறக்கை.

அதாவது - (ச) "కృపయాపర్యపాలయత్-க்ருபயாபர்யபாலயத்" (ரு) "ప్రణతజ్ఞదయాళుః-ப்ரணதஇதிதயாளுஃ" என்கிறபடியே, (சா) "అనన్యాహిమయాసీతా-அநந்யாஹிமயாஸீதா" (எ) "న చసీతాత్వయాహీనా-

(க) சரணாகதிகத்யம் (உ) (ங)
(ச) ரா-ஸு-ங௪-ஙச (ரு) ஸ்தோ-ர௩௬ (சா) ரா-யு-௧௨௧-௩௧
(எ) ரா-அயோ-ருங-ஙக

ரசஷீதாத்வயாஹிரா'' என்கையாலே ஸ்வரூபாந்தர்க்கதையுமாய், (க) "விஷ்ணுபத்நீ" (௨) "விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீ:" என்கையாலே த்ரவ்யாந்தரையுமாய், (௩) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியுந்திற்கும்" (௪) "பித்தர்பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்று அபி(ஸ்)மதவிஷயமுமாயிருக்கிற பிராட்டிவிஷயத்திலபசாரமாகையாலே பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான த்ரிவிதாபசாரமும்பண்ணின காகவிஷயமாக அவ்வபசாரங்களொன்றும் பாராமல் தன் க்ருபாதிஶயத்தாலே அநந்தாகத்தையுமகூட ரக்ஷிக்குமபடி யிருப்பதொரு ஆகாரமிறே. இத்தால அபசாராதிகளும்பாராமல் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவான க்ருபாவைபவத்தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வாபராதமடியாக பலஹாநியில்லையென்கிறது.

ஆக ஆஶ்ரிதகார்யோப யோகியாய் ஆஶ்ரயித்த சேதநருடைய அஜ்ஞாந அஶக்தி அபூர்த்தி அப்ராப்தி ஸாபராதத்வநிபந்தந பலஹாநிரூபபயத்துக்கு நிவர்த்தகமான ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்தி ப்ராப்தி க்ருபாரூபகுணங்களைச் சொல்லுகிறது. (௫) "త్వద్జ్ఞానశక్తికరుణాసు సతీషు నేహ పాపం పరాక్రమితుమర్హతి మామకీనమ్ - த்வத்ஜ்ஞாநஶக்திகருணாஸு ஸதீஷு நேஹபாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதிமாமகீநம்'' என்று இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானுமருளிச்செய்தார்.

இந்த வாத்ஸல்யாதியான குணவிஶேஷங்கள் இந்த நாராயண ஶப்தத்துக் கர்த்தமாக,(௬)"మాతా పితా భ్రాతా నివాసశ్శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణః - மாதாபிதாப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:'' இத்யாதிகளால் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்;- மாத்ருத்வத்தாலே வாத்ஸல்யத்தையும், பித்ருத்வத்தாலே ஸ்வாமித்வத்தையும, ப்ராத்ருத்வத்தாலே ஸௌஶீல்யத்தையும், நிவாஸஶப்தோக்த நித்யஸாந்நித்யத்தாலே ஸௌலப்யத்தையும், ஶரணஶப்தோக்தமான உபாயத்தாலே ததுபயோகியான ஜ்ஞாநாதிகளையும், ஸுஹ்ருத்த்வேந க்ருபாகார்யஹிதசிந்தாமுகேந காருணிகத்வத்தையும், கதித்வத்தாலே தத்குணவிஶேஷ விஶிஷ்டனுடைய ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லிற்று.

(க) ஸ்ரீஸ்தவம் (௨) வி-பு-க-அ-கஎ (௩) தி-வாய்-௩-௧௦-௧
(௪) திருவெ-௧அ (௫) அதிமாநுஷஸ்த-அக-௧ (௬) ஸுபால

ஆக, நாராயணபதந்தாலே, (௧) "[Grantha]-நாஶம்ப்ரேதநஜீவாநாம்ஸம்ஸாரப்ரோசயதேபுதை:" என்று ப்ராப்தாக்களான ப்ரத்யகாத்மாக்களைச்சொல்லி, அயநபதத்தாலே அவ்வாத்மாக்களுக்கு உபாயபூதனென்னுமர்த்தத்தைச்சொல்லி அவனை உபாயத்வேந ஆஶ்ரயிக்கைக்கும் உபாயகார்யமான அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதிகளைப் பண்ணுகைக்கும் உறுப்பான குணவிஶேஷங்களைச சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், இக்குணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய், (௨) "[Grantha]-நசக்ஷுர்க்ராஹ்ய:" (௩) "[Grantha]-ஸ்வப்நதீகம்யம்" (௪) "பொறியுணர்வவையிலன்" என்று சக்ஷுர்க்கோசரமல்லாமையாலும், கண்டாலல்லது ஆஶ்ரயிக்க விரகில்லாமையாலும், கண்டு ஆஶ்ரயிக்கைக்காக சக்ஷுர்க்கோசரமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது "[Grantha]-சரணௌ" என்கிறபதம்.

ஆஶ்ரயணத்துக்கு விக்ரஹமபேக்ஷிதமாகில் வாத்ஸல்யாதிகள் செய்கிறதென்னென்னில்; குற்றங்கண்டு கைவிடாமைக்கும் அங்கீகாரம் தன்பேறாகைக்கும் அங்கீகாரவிஷயபூதசேதநர்கிறுமைபாராமைக்கும் வாத்ஸல்யாதிகளுண்டானாலும் இவை யாஶ்ரயணோந்முகனைக் குறித்தாகையாலே ஆஶ்ரயணம் சக்ஷுரிந்த்ரியக்ராஹ்யமான விஷயத்திலல்லது கூடாமையாலே அந்த வாத்ஸல்யாதிகளாலே ப்ரகாஶிதமாய், ஸௌலப்ய குணகார்யமாய் (௫) "[Grantha]-மூர்த்தம்ப்ரஹ்ம" என்னும்படி குணங்களிலுமந்தரங்கமாய் (௬) "[Grantha]-அபிமதோருதேஹ:" என்கிறபடியே அபிமதமாய் (௭) "[Grantha]-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியே மாணிக்கச்செப்பில் பொன்போலே அகவாயில் ஆத்மகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கடவதாயிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆனால் விக்ரஹவாசகமான ஶப்தத்தையிட்டுச் சொல்லாதே ஏகதேசமாத்ரவாசகமான திருவடிகளையிட்டு விக்ரஹத்தைச் சொ

---

(௧)
(௨)
(௩) மநு-௧௨-௧௨௨
(௪) தி-வாய்-௧-௧-௨
(௫) சதுஶ்ஶ்லோகி-
(௬) வி-பு-௬-௭-௮௪
(௭) பாஞ்சராத்ரம

லிலுவானென்னென்னில்; ஆஶ்ரயணோந்முகனை விச்சேதநன் ப்ரணவோக்தமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஜ்ஞாநவானாகையாலும் இந்நாராயணபதத்திற்சொல்லுகிற ஸ்வாமித்வஶேஷித்வங்களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வத்வஶேஷித்வங்களை யநுஸந்தித்தவனாகையாலும், ப்ரஜைக்கு மாதாவினுடைய ஸர்வாவயவங்களிற்காட்டில் தனக்குதா(ா)ரகமான ஸ்தந்யத்தை உபகரிக்கையாலே ஸ்தநத்திலே விஶேஷப்ராப்தியுண்டாமாபோலே (க) "அடியேன்-சேவடியன்றிநபவேன்" என்று ஸ்வரூபத்து அநுரூபமான வம்ருத்தை (உ) "[illegible]- விஷ்ணோ:பதேபரமேமத்வஉத்ஸ:" (௩) "உன்தேனமலரும்திருப்பாதம்" (௪) "அம்ருதஸ்[illegible]-அம்ருதஸ்யந்திபாதபங்கஜே" என்கிறபடியே ப்ரவஹிக்கையாலும், ஶேஷபூதனுடைய வ்ருத்தியாகையாலும், கையைப்பிடித்துக் கார்யம் கொள்ளுமதிலும் காலைப்பிடித்துக் கார்யம்கொள்ளுமவன்பக்கலிலே க்ருபை அதிஶயித்திருக்கையாலே கார்யம் கடுகப்பலிக்கைக்குறுப்பாகையாலும், திருவடிக்கு வாசகமான ஶப்தத்தாலே விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக ஆஶ்ரயணப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஸூலமான விக்ரஹத்தை ச(ர)ரணஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது; அதவா, மேலே "ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்கிற வுபாயவரணத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாக விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகையாலே, ஈஶ்வரன் வாத்ஸல்யமுகேந ஸ்வதோஷதர்ஶநாதிபயநிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ருசியைப்பிறப்பித்து ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிமுகேந கார்யகரனாகிறவோபாதி, விக்ரஹத்வாராவும் ருசிஜநகனும் உபாயபூதனுமாகையாலே அந்த வுபாயத்வப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

(௫) "தெரிவைமாருருவமேமருவி" (௬) "மாதரார்கயற்கணென்னும் வலையுட்பட்டழுந்துவேனை" (எ) "சிலம்படியுருவில்கருநெடுங் கண்ணார்திறத்தனாய்" என்கிறபடியே நாஶகரமான நாரீஜநங்களுடைய நயநங்களிலும் அகப்பட்டு நாரகிகளாய்ப்போருகிற நாரஜநங்களை (௬) "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்தவழகன்" (அ) "காதல்

(க) தி-மொ-கக-அ-எ (உ) விஷ்ணுஸூக்தம் (௩) தி-வாய-க-ரு-ரு
(௪) ஸ்தோ-ரத்ந- (௫) தி-மொ-க-க-௩ (௬) திருமாலை-கக
(எ) தி-மொ-க-௬-உ (அ) தி-வாய்-ரு-௩-௪

கடல்புரையவிளைவித்தகாரமர்மேனி"(௧)"என்செய்யதாமரைக்கண் பெருமானோ" (௨) "என்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்னைநிறைகொண்டான்" (௩) "தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும்" என்கிறபடியே தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படிபண்ணி (௪) "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే-ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷநமஸ்தே" என்று தோற்றுத்திருவடிகளிலே விழும்படிபண்ணி (௪) "సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణం తవ-ஸர்வதாசரணத்வந்த்வம்வ்ரஜாமிஶரணம்தவ" என்று பின்னைத் தன்னையே உபாயமாகப்பற்றி, (௪) "పాహిమాం పుణ్డరీకాక్ష న జానే శరణం పరమ్ । త్వత్పాదకమలాదన్యన్మే జన్మాన్తరేష్వపి । నిమిత్తం కుశలస్యాస్తి యేన గచ్ఛామి సద్గతిమ్-பாஹிமாம்புண்டரீகாக்ஷ நஜாநேஶரணம்பரம் । த்வத்பாதகமலாதந்யந்மேஜந்மாந்தரேஷ்வபி । நிமித்தம்குஶலஸ்யாஸ்தியேநகச்சாமிஸத்கதிம்" என்று யாதொருகுஶலத்தாலே ஸத்கதியை ப்ராபிப்பன்; அந்தக் குஶலத்துக்கு நிமித்தம் தேவரீர் திருவடிகளையொழிய வேறில்லையென்று,ப்ரதமத்திலே தோற்பித்தகண்ணழகும்,தோற்று விழும் திருவடிகளையொழிய உஜ்ஜீவநோபாயமில்லையென்று சொல்லும்படிபண்ணி,(௪)"న కామకలుషం చిత్తం మమ తే పాదయోః స్థితమ్-நகாமகலுஷம்சித்தம்மமதேபாதயோஸ்ஸ்திதம்" என்று திருவடிகளில் ப்ராவண்யத்தாலே வேறொன்றில் மநஸ்ஸு கலங்காதபடிபண்ணி, ஆகவிப்படி ருசிஜநகனுமாய் ருசிபிறந்தால உபாயமாய், இதரவிஷயங்களில ஸங்கத்தைப்போக்கவற்றாய், (௫) "மாகமாநிலமும் முழுதும் வந்திறைஞ்சுமலரடி" (௬)"மேலைவிண்ணோருமமண்ணோரும்வந்திறைஞ்சுமென்தளிர்போலடி" என்கையாலே ஸர்வாபாஶ்ரயமாய், (௭)"திருமாநீள்கழல" (௮)"திருக்கமலபாதம்வந்து" என்கையாலே ஆஶ்ரிதர்இருந்தவிடங்களிலே தானேசென்று அங்கீகரிக்கக்கடவதாய், (௯) "நின்மன்னுசேவடிக்கேமறவாமைவைத்தாயால்" என்று ஜ்ஞாநவிஷயமாய் (௧௦) "உன்னிணைத்தாமரைகட்கன்புருகிநிற்குமது" (௧௧)"தொழுநீரிணையடிக்கேயன்புசூட்டிய" என்று பக்திவிஷயமாய், அந்த பக்தியாலேகலங்கி (௧௨)"ఉపాయం వాప్యుపాయం వా క్షమస్వ

---

(௧) தி-வாய-௧-௪-௨ (௨) தி-வாய-௫-௩-௨ (௩) தி-வாய-௭-௩-௩
(௪) ஜிதந்தே-௧- (௫) தி-மொ-௫-௮-௫ (௬) தி-மொ-௭-௪-௯
(௭) தி-வாய்-௧-௧௦-௧ (௮) அமலனு-௧ (௯) தி-மொ-௩-௫-௪
(௧௦) தி-வாய்-௭-௧-௧௦ (௧௧) திருவிரு-௨ (௧௨) ப்ரபந்நபாரி

స్వఫలమ్ముక్షు- உபாயம்வாப்யுபாயம்வாக்ஷமோந்யந்நாவலம்பிதும்” (௧) “என்னான்செய்கேன்” என்கிறபடியே உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ண ஶக்தரல்லாதார்க்கு (௨) “நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்” என்று உபாயமாய், (௩) “கண்ணன்கழலிணைநண்ணுமனமுடையீர்” (௪) “கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமின்” என்று உபதேஶஸமயத்திலும், (௫) “கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட” (௬) “கண்ணனைத்தாள்பற்றி” (௭) “வேங்கடமாமலைமேய” (௮) “ஆயனடியல்லதுமற்றறியேன்” என்றும் ஸ்வீகாரஸமயத்திலும் வ்யதிரிக்தங்களிற் செல்லாதபடி பண்ணக்கடவதாய், (௯) “செய்யநின்திருப்பாதத்தையானென்றுகொல்சேர்வது” (௧௦) “நீநிறைகின்றபிரான்கழல்காண்டுங்கொல்” (௧௧) “பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்” (௧௨) “త్వచ్చరణామ్బుజద్వయంమదీయమూర్ధానమలఙ్కరిష్యతి-కదాపునః. த்வச்சரணாம்புஜத்வயம்மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி-கதாபுநః” என்றுப்ராப்யமாக ப்ரார்த்திக்கப்படுமதாய், (௧௩) “தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல்புனைந்தேன்சரணங்கள்” என்கையாலே ப்ராப்யத்தைவந லப்த(ஃ)மாய் (௧௪) “நலங்கழலவனடிநிழற்றடம்” (௧௫) “ஆத்தன்தாமரையடி” என்று நிழல்கொடுத்து ஆப்தமாக வழிநடத்தி (௧௬) “தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து” (௧௭) “பாதபற்புத்தலைசேர்த்து” (௧௮) “பொன்னடிசேர்த்துவேறேபோகவிடல” என்று நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்க ப்ரார்த்தனைக்கநுகுணமாயருளி அடிக்கீழிருத்திக்கொண்டு இறப்பவைபேர்த்து (௧௯) “அடிக்கீழ்க்குற்றேவல்” என்கிற கைங்கர்யத்திலே மூட்டிமுடிய நடத்தக்கடவதாயிறே ச(ஃ)ரணோபலக்ஷிதமான விக்ரஹமிருப்பது.

ஆகையிறே ஸ்வரூபகுணங்களிலோரறிவுமின்றிக்கே விக்ரஹாநுபவைக பரையாயிருக்கிறசிந்தயந்தி (௨௦) “చిన్తయన్తీజగత్సూతింపరబ్ర

(௧) தி-வாய்-௫-௮-௩ (௨) தி-வாய-௫-௭-௧௦ (௩) தி-வாய-௧௦-௫-௧
(௪) திருமாலை-௬ (௫) தி-வாய்-௫-௮-௧௧ (௬) தி-வாய்-௩-௧௦-௧௦
(௭) தி-மொ-௧-௧௦-௧ (௮) தி-மொ- (௯) தி-வாய்-௭-௬-௨
(௧௦) தி-வாய்-௫-௯-௩ (௧௧) தி-வாய்-௯-௨-௨ (௧௨) ஸ்தோ-ரத்ந
(௧௩) தி-வாய்-௧௦-௪-௪ (௧௪) தி-வாய்-௧௦-௧-௨ (௧௫) தி-வாய்-௧௦-௧-௬
(௧௬) தி-வாய்- (௧௭) தி-வாய்-௨-௯-௧ (௧௮) தி-வாய்-௨-௯-௧௦
(௧௯) தி-வாய்-௧-௪ (௨௦) வி-பு ௫-௧௩-௨௧

హృస్వరూపిణః। నిరుచ్ఛ్వాసతయా ముక్తిం గతాన్యా గోపకన్యకా - சிந்தயந்தீ ஜகத் ஸூதிம் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம் । நிருச்சவாஸதயா முக்திங்கதாந்யா கோபகந்யகா" "తచ్చిత్తవిమలాహ్లాదక్షీణపుణ్యచయా తథా। తదప్రాప్తిమహాదుఃఖవిలీనాశేషపాతకా - தச்சித்தவிமலாஹ்லாதக்ஷீணபுண்யசயா ததா। ததப்ராப்திமஹாதுக்கவிலீநாஶேஷபாதகா" என்று, (க) "తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరంజనః పరమం సామ్యముపైతి - ததா வித்வாந் புண்யபாபே வித்தூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்கிறபடியே புண்யபாபவித்தூ(ధూ)நநபூர்வகமாகப் பெற்று அநுபவிக்கக்கடவ நிரதிஶயாநந்தரூபமான பரமஸாம்யாபத்திரூப மோக்ஷத்தை கேவலவிக்ரஹத்யாநத்தாலே பெற்றாளென்றெழுதுகிறதும்,

(உ) "ప్రసాదపరమౌ నాథౌ మమ గేహముపాగతౌ। ధన్యోஹమర్చయిష్యామీత్యాహ మాల్యోపజీవనః - ப்ரஸாதபரமௌ நாதௌ மமகேஹமுபாகதௌ। தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹமால்யோபஜீவந:" என்று பூவிலே கண்வைக்கில் ஸங்கம் செல்லுமென்று முகத்தைமாறவைத்துத் தொடுத்துவிற்று வயிறுவளர்க்கும்படி பதார்த்தவைஷம்யமறியாத மாலாகாரருமகப்பட, †ஸ்வரூபாநுகுணங்கள் ஒன்றுமறியாதே விக்ரஹதர்ஶநமாத்ரத்தாலே, "காந்தத்வம் ஸ்வரூபமாகையாலே அவர் ஜநீயமாய்க்கிடக்கிற தத்தனை; தண்ணளியேவிஞ்சியிருப்பது; இவ்வர்த்தம் ராஜமார்க்கத்தாலேபோய் கம்ஸக்ருஹத்திலே புகாதே (ங) "நம்தெருவின்னடுவே வந்திட்டு" என்னும்படி நானிருந்தமுடுக்குத் தெருத்தேடிக்கொண்டு வந்தபோதே தெரியாதோ? நான் க்ருதார்த்தனானேன்; தரித்ரனானவன் நிதியெடுத்தாப்போலே "வைத்தமாநிதி" (ச) "வைப்பாய்மருந்தாம" என்கிற ஆயர்கொழுந்தாகிற நிதியை பெற்று ‡அழைத்துக்கொடுத்து உஜ்ஜீவிக்கப்பாராநின்றேன்" என்று சொல்லும்படி ருசியே தொடங்கி மோக்ஷபர்யந்தமான பேற்றுக்கெல்லாம் விக்ரஹமே ஹேதுவாகவெழுதிற்றும்.

ஆக குணங்களையொழியவே விக்ரஹந்தானே விரோதிநிவ்ருத்தியையும் அபி(ீ)மதப்ரதாநமும் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது (சரணௌ) என்று.

(க) முண்ட-௩-க-ச (உ) வி-பு-ரு-கக-உ௧ (ங) நாச்சி-ச-ரு

(ச) தி-வாய்-க-எ-உ † ஸ்வரூபகுணங்கள் ‡ அழித்துக்கொடுத்துஜ்ஜீவிக்க

ஆனால் இவ்யமங்களவிக்ரஹதர்ஶநம் ஸர்வஸாதாரணமன்றோ? ஸர்வரும் முக்தராகவேண்டாவோவென்னில்; ருசிஜநகத்வஹேது வான ஸௌந்தர்யாதிகள் விக்ரஹத்துக்குண்டேயாகிலும், (க)"ஜ்ஞ [illegible] ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரேண அக்ரூரமாலாகாராதி ஸாம்பரமபாகவதாந்க்ருத்வா" என்கிறபடியே ரூபந்தான் ஸௌந்தர்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து ருசியைப்பிறப்பித்து மோக்ஷப்ரதாநம் பண்ணுகையாலே ஸர்வரும முக்தராகாதொழிகிறது.

ஆனால் "விக்ரஹமே ஸ்வதந்த்ரோபாயம்" என்கிறபடியென்னென்னில்; குணங்களையொழியவே விக்ரஹகதமான ஸௌந்தர்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து ருசிஜநகனுமாய் ஸவிக்ரஹனுமாய்க்கொண்டு பலப்ரதாநம் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தாலே சொல்லுகிறதல்லது, சைதந்யாநாதாரமான விக்ரஹத்துக்கு பலப்ரதாநஶக்தியுண்டென்கை *[illegible] வந்த்யாஸுதோயாதி போலே அஸங்கதம்.

"[illegible]-அவரக்ஷணே" என்று நிருபாதிகரக்ஷகத்வேந தா(ஞ) துஸித்தமான ரக்ஷகத்வம் இவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கொழிய சேதநாசேதநங்களிலேயொன்றுக்கு உபாயத்வம்சொல்லுகையாகிறது — ரக்ஷ்யத்வேநவும் ஶேஷத்வேநவும் ஸித்திக்குமந்த வஸ்துக்களினுடைய ரக்ஷ்யத்வஸாபேக்ஷமான அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்துக்கும், ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவாகையாலே தத்ஸாபேக்ஷமான கைங்கர்யத்துக்குமாஶ்ரயமானவாகாரத்தோடும், அவற்றுக்கு உபகரணமாய்க்கொண்டே ஸ்வரூபஸித்தியாகிற வாகாரத்தோடும விரோதிக்கும்; அதுக்குமேலே நிருபாதிகரக்ஷகமான இவ்யாத்மஸ்வரூபத்தோடும் விரோதிக்கும். ஆகையிறே அகாரோக்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயபூதனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான மகாரவாச்யனுக்கு அநந்தரபதத்தாலே ரக்ஷகத்வநிஷேதபூர்வகமாக ரக்ஷ்யத்வஸ்தாபநம்பண்ணிற்றும்; "ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிற விரோதியைப்பற்றி வருகிற ஸ்வீகாரத்தில் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தை ஏகபதத்தாலே வ்யாவர்த்தித்ததும்; ஆகையாலே ருசிஜநகத்வோபயோகியாய் அதுவே ஸ்வதந்த்ரோபாயமான விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

(க) ஸ்ரீ தாபாஷ்யம்

(௧) "மராமரமெய்தமாயவனென்னுளிரானெனில் பின்னையானொட்டுமேவனோ?" (௨) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூட" என்றும் சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபமும் புருஷார்த்தமும், (௩) "నచాహమపిరాఘవ-நசாஹமபிராகவ" (௪) "సహ వైదేహ్యాగిరిసానుషు రంస్యతే । అహం సర్వం కరిష్యామి-வைதேஹ்யாகிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே । அஹம ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று ஸூரிகளிலே பிரிகதிர்பட்டுத்தடர்ந்தடிமைசெய்யவந்த இளையபெருமாள்படியாலும், ஸாதநமும், (௫) "సభ్రాతుశ్చరణౌ గాఢం నిపీడ్య-ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம்நிபீட்ய" என்று அவர் பரிக்ரஹித்த திருவடிகளையாகக்கடவதிறே.

ஆக, "ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று (௬) "திருவுடையடிகள் தம்நலங்கழல்வணங்கி" (௭) "நாதனைவந்துன்திருவடியடைந்தேன்" (௮) "சீலமெல்லையிலானடி" (௯) "திருக்கமலபாதம்வந்து" (௧௦) "வண்புகழ்நாரணன்திண்கழல்" (௧௧) "நம்பிதன்நல்லமாமலர்ச்சேவடி" (௧௨) 'உன்பொற்றாமரையடி" (௧௩) "அருளுடையவன்தாள்" என்று வாத்ஸல்யம்தொடங்கி க்ருபாபர்யந்தமான குணவிசேஷங்களுக்கெல்லாம் ப்ரகாசகமான திருவடிகளைச் சொல்லிற்றாயிற்று. இப்பதத்தில் த்விவசநத்தாலே ஆஶ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய ஏகத்வம் பலிக்கையாலே உபாயத்தினுடைய நைரபேக்ஷ்யமும் சொல்லுகிறது.

அநந்தரம் ஶரணஶப்தம் (௧௪) "ఉపాయే గృహరక్షిత్రోః శబ్దః శరణమిత్యయమ్ । వర్తతే సాంప్రతం త్వేష ఉపాయార్థైకవాచకః-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் । வர்த்ததேஸாம்ப்ரதந்த்வேஷ உபாயார்த்தைகவாசகஃ" என்கிறபடியே உபாயவாசகமாய், கீழ்ச்சொன்ன ஸ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யதிவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாயிருக்கிற வஸ்துவை விஷயமாகவுடைத்தாய், சேதநகதமான ப்ரபத்தியின்ப்ரகாரவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது அவனே உபாயமென்று அத்த்ய(த்ய)வஸிக்கை.

---

(௧) தி-வாய-௧-௭-௬ (௨) தி-வாய-௬-௯-௩ (௩) ரா-அயோ-௫௩-௩௧
(௪) ரா-அயோ-௩௧-௨௫ (௫) ரா-அயோ-௩௧- (௬) தி-வாய்-௧-௩-௮
(௭) தி-மொ-௧-௬-௩ (௮) தி-வாய்-௯-௩-௧௧ (௯) அமலனா-௧-
(௧௦) தி-வாய-௧-௨-௧௦ (௧௧) (௧௨) திருப்பா-௨௯
(௧௩) தி-வாய்-௨-௧௦-௧௦ (௧௪) அஹி-ஸம்ஹி-௩௭-௩௬

466

இப்ப்ரமாணஸப்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷகனை யும் காட்டுமேயாகிலும் இப்போது ப்ரகரணபலத்தாலே உபாயமொ ன்றையுமே சொல்லக்கடவது.

ரக்ஷகத்வமாகிறதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரரூபமாய், உபாயத்வமாவதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரரூபமாயிருக்கை யாலே இரண்டும் பர்யாயமாயிருக்க, “[illegible]-உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ:” என்று இரண்டையும் பிரியச்சொல்லுவானென் னென்னில்; ரக்ஷகத்வமாவது - ந்ரிஸித்ராத்மவர்க்கத்திலுடையவும் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கையும் கர்மஜ்ஞாநா திஸாதந விசேஷாநுஷ்டாநம்பண்ணின வுபாஸகனுக்கு தத்தத்ஸா தந ஸாத்யபலங்களைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கையும்; உபாயத்வமாவது- அவ்யவதா(ந)நேந ஸ்வயமேவபலோத்பாதகமாயும் பலப்ரதாதாவு மாகை.

எவம்ரூபமான உபாயவிசேஷத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண் டு இப்ப்ரமாணஸப்தம் - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமத்தைக்கும் குணயோ கத்துக்கும் விக்ரஹத்தைக்கும், (௧) “திருமாலேநானுமுனக்குப் பழவடியேன்” (௨) “திருமாலெம்மான்” (௩) “திருவுடையடிகள” (௪) “நாரணனெம்மான்” (௫) “எம்பிரானெம்மான்” (௬) “நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்” (௭) “எம்மானையென்வெள்ளைமூர்த் தி” (௮) “எல்லாவுலகமுடையவொருமூர்த்தி” (௯) “திருநாரணன் தொண்டா” (௰) “[illegible] - ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிந்” என்று சேஷித்வத்திலுமந்வயமுண்டாய், (௧௧) “[illegible] - ஸீதாஸமக்ஷம்காகுத்ஸ்தமிதம்வசநமப்ரவீத்” (௧௨) “நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்” (௧௩) “திருநாரணன் தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ” (௧௪) “திருவாளனிணையடியே யடை” (௧௫) “திருமாலையிணைந்தடிசேர்மினோ” (௧௬) “அலர்மேல்மங்

---

(௧) திருப்பல்லா-௧௧ (௨) தி-வாய் ௮-௯-௧ (௩) தி-வாய-௧-௩-௮
(௪) தி-வாய்-௧௦-௫-௨ (௫) தி-வாய-௨-௭-௧ (௬) தி-வாய்-௨-௭-௨
(௭) தி-வாய்-௫-௮-௨ (௮) தி-வாய-௫-௮-௪ (௯) தி-வாய-௩-௭-௪
(௰) கத்யத்ரயம் (௧௧) ரா-ஆ-௧௫-௫ (௧௨) திருப்பாவை-௧
(௧௩) தி-வாய்-௯-௧-௧ (௧௪) தி-மொ-௯-௯-௧ (௧௫) தி-வாய-௪-௧-௨
(௧௬) தி-வாய்-௯-௧௦-௧௦

ணையுறைமார்பா - அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்” இத்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்திலுமந்வயமுண்டாய், (௧) “శ్రియాసార్ధంజగత్పతిః-ఆస్తే-ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி:-ஆஸ்தே” (௧) “తయాసహాసీనమ్-தயாஸஹாஸீநம்” (௨) “ప్రహర్షయిష్యామి-ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி” (௩) “கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே” (௪) “திருமாலின்சீர்றப்பெதிர்காலம் பருகிலுமார்வமோ” (௫) “பிணங்கியமரர்பிதற்றுங்குணம்” (௬) “கோலமேனிகாணவாராய்” (௭) “கூராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால்வாராய்” இத்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்திலு மந்வயமுண்டாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, அதில் ஶேஷித்வப்ராப்யத்வங்களைக்கழித்து, “ப்ராபகமாகவத்யவஸித்து” என்கிற வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆக ஶரணஶப்தத்தாலே (௮) “உன்பொற்றாமரையடியேபோற்றும்” (௯) “தாமரையன்னபொன்னாரடியெம்பிரானை” என்கிற ஸ்வாமித்வப்ராப்யத்வ விஶிஷ்டமான திருவடிகளையே ப்ராபகமென்கையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமமாய் ப்ராப்யத்துக்கு ஸத்ருஶமாயிருக்குமென்னுமிடத்தையும், உபாயபூதனானவன் ஸ்வகார்யமாகவும ஸ்வயம்ப்ரயோஜகமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது.

இத்தால், இவ்வுபாயம் உபாயாந்தரங்களைப்போலே ஸாத்யமாய் ஸாபேக்ஷமாய் வ்யவஹிதமுமாயிருக்கையன்றியிலே ஸித்த(த)மாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் நிரபாயமாய் அவ்யவஹிதமாயிருக்குமென்கிறது. உபாயமாவது - அநிஷ்டநிவர்த்தகமாயும் இஷ்டப்ராப்திக்குறுப்பாயுமிருப்பதொன்றிறே.

அதில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியாவது-தேஹாத்மாபிமாநம்தொடங்கி கைங்கர்யத்தில் ஸ்வகீயத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யபர்யந்தமாக வருகிற ஸ்வரூபவிருத்தமான அநிஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பிக்கை. அதாவது-(௧௦) “అనాత్మన్యాత్మబుద్ధిర్యా అస్వే స్వమితి యా మతిః। అవిద్యాతరుసమ్భూతిబీజమేతద్ద్విధా స్థితమ్ - அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதி:।

(௧) ஸைவபு-
(௨) ஸ்தோ-ர-௪௬
(௩) தி-வாய்-௬-௯-௫
(௪) தி-வாய்-௭-௯-௯
(௫) தி-வாய்-௧-௯-௪
(௬) தி-வாய்-௬-௭-௧
(௭) தி-வாய்-௯-௯-௧
(௮) திருப்பாவை-௨௯
(௯) தி-மொ-௭-௫-௭
(௧௦) வி-பு-௬-௭-௧௧

அவித்யாதிருஸம்பூதி பீஜமேதத்த்ரிதாஸ்திதம்" (௧) "நீ நுமக்கன்றிவை" என்கிறபடியே தானலலோகதேஹத்தைக் காணுகிறதைக்கும், (௨) "యస్యాస్మి-யஸ்பாஸ்மி" என்று பகவதநந்யார்ஹஶேஷமான தன்னை ஸ்வதந்த்ரனாக நினைக்கும், ஈஶ்வரவிபூதிபூதமானவற்றை என்னதென்றபி(ஃ)மானிக்கும் பேருந்த அஹங்காரமமகாரங்களாகிறவவித்யை, அதடியாகவருவதாய் மோக்ஷவிரோதியாகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு த்யாஜ்யமாய் இஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயுமுள்ள ஸுகங்களுக்கு ஹேதுவான புண்யகர்மம், ஸர்வஸாதாரணமாக த்யாஜ்யமான துக்கத்தை விளைவிக்கிற பாபகர்மம், அதடியாகவருகிற தேவதிர்யகாதி சதுர்விதஶரீரம், அநாதிகாலமாவிச்சிந்நமாகையாலே வருகிற அவித்யாவாஸநை, கர்மவாஸநை, ப்ரக்ருதிவாஸநை, அவ்வாஸநையடியாகவருகிற அவித்யாருசி கர்மருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தருசி, ஆக, *"பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்கிறவை, இவையடியாகவருகிற துர்மாநம், இவையடியாகவருகிற காமக்ரோதாதிகள், (௩) "நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப்பிணி" என்கிற ஜராமரணாதிகள், ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகமென்கிற தாபத்ரயங்களால் வருமதுக்கம். ஏவம்ரூபமானவற்றை விடுவிக்கை.

இஷ்டப்ராப்தியாவது - (௪) "[illegible]-ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபமவிஸ்ருஜ்ய" என்கிற ஶரீரஸம்பந்தநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டாகை. அதாவது-பகவதநுபவவிரோதியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யதாயோகம் விடுவித்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே (௫) "[illegible]-நயாமிபரமாமகதிம்" என்கிறபடியே ஆதிவாஹிகர்கையிலே காட்டிக்கொடாமல் தானேகொடுபோய், வருணேந்த்ரப்ரஜாபதிலோகங்களிலே அவர்கள் ஸத்கரிக்க வழிநடத்தி ஆவரணஸப்தகங்களையும் அதிக்ரமிப்பித்து, த்ரிகுணத்ரவ்யமான மூலப்ரக்ருதியையும் அதிலங்கிப்பித்து விரஜாஜலஸ்பர்ஶத்தாலே ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தை விடுவித்து (௬) 'అమానవంసమాసాద్య-அமாநவம்ஸமாஸாத்ய'' என்று அமாநவகரஸ்பர்ஶத்தையுண்டாக்கி அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களையும்

(௧) திருவாய்-௧-௨-௫ (௨) யஜு-௨-அஷ்-௩ (௩) திருவாய்-௪-௯-௮
(௪) ஶரணாகதிகத்யம் (௫) வராஹசரமம் (௬)

தாத்பர்யமான ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து அப்ராக்ருதவிக்ரஹத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, (௧)"ஶதம்மாலாஹஸ்தா:-ஶதம்மாலாஹஸ்தா:" என்கிற மானேய்நோக்கியரான மதிமுகமடந்தையரைக்கொண்டு ப்ரஹ்மாலங்காரத்தாலே அலங்கரிப்பித்து (௨)"கொடியணிநெடுமதிள்கோபுரங்குறுகினர்" என்கிற திவ்யகோபுரப்ராப்தியையுமுண்டாக்கி ராஜமார்க்கத்தாலேபோய், திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டி, (௧)"தமித்தம்வித்பாதேநாத்யாரோஹதி-தமித்தம்வித்பாதேநாத்யாரோஹதி" என்கிறபடியே பாதபீடத்திலே காலையிட்டுப் படுக்கையைத்துகைத்து மடியிலே சென்றேறி, ஆலிங்கநாலாப விலோகநாத்யநுபவமும் ஸ்வரூபரூபாத்யநுபவமும்பண்ணுவித்து அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தையுங்கொடுக்கை.

ஶேஷமானஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமானவிஷ்டம் - ததநுபவப்ரீதிஹேதுவான கைங்கர்யமாயிருக்க, ஶரீரவிமோசநமும் ப்ராப்தியும் அநுபவமும் முதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது - ஶரீரஸம்பந்தம் கைங்கர்யவிரோதியாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ரகாஶம் கைங்கர்யாஶ்ரயமாகையாலேயும், தேஶப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்தகமாகையாலேயும், அநுபவம் கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்கு நிதாநமாகையாலேயும், ஆக ப்ரதாநபலம் கைங்கர்யமாய், அல்லாதவை அவற்றுக்கு உபயுக்தங்களாயிருக்கும்.

ஶரணஶப்தம், ஏவம்ரூபமான வநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்திகளுக்கு அவ்யவஹிதமான வுபாயம் - ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாயிருக்கிறவனுடைய திருவடிகளென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "ப்ரபத்யே" என்று-இப்படிப் புருஷகாரமும் உபாயமும் வித்தமானாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டலாபத்துக்கும் அபேக்ஷையுடையனாய், அதுதான் ஶரண்யனான ஈஶ்வரனையே கொண்டு கொள்ளக்கடவனென்றிருப்பானொரு அதிகாரியில்லாமையாலேயிறே. இவ்வுபாயம் இதுக்குமுன்பு கார்யகரமாகாதொழிந்தது. ஆகையாலே இதுக்கு விஷயபூதனான வதிகாரியைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு அவ்வதிகாரிக்கு விஶேஷணமாய், கீழ்ச்சொ

(௧) கௌஷீதகி (௨) தி-வாய-௧௦ கூ-எ

ன்ன திருவடிகளை விஷயமாகவுடைத்தாய் அதளவு தான் உபாயமு மின்றிக்கே "சரணௌஶரணம்" என்கையாலே கர்மஜ்ஞாநாதி வ்யாவ்ருத்தமாய் த்விவசநத்தாலே ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷமாய், "ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே தான் உபாயஶரீரத்திலும் உபேயஶரீரத்திலும் புகாதே உபாயஸ்வீகாராத்மகமாய், (௧)"అహమస్మ్యపరాధానామాలయో౽కిఞ్చనో౽గతిః-அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோகிஞ்சநோகதி:" (௭) "త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః । శరణాగతిరిత్యుక్తా సా దేవే౽స్మిన్ ప్రయుజ్యతామ్-த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாமதி: | ஶரணாகதிரித்யுக்தாஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்" என்கிற ப்ரபத்திலக்ஷணவாக்யத்தின்படியே, "அஹமர்த்தத்துக்கு ஶேஷத்வமன்றோ நிரூபகம்; ஜ்ஞாநாநந்தங்களன்றே". அபராதாநாமாலயத்வமென்னும்படி ஸாபராதனை நான் தந்திவ்ருத்த்யுபாயரஹிதனென்கையாலே அகிஞ்சநன். நிவர்த்தகாந்தரமில்லாமையாலே அகதி; இப்படியிருக்கிற வெனக்கு ரக்ஷகரானதேவரே உபாயமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிற ப்ரார்த்தநாரூப வ்யவஸாயம் ஶரணாகதியென்கையாலும்,

(௨)"అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే మహావిశ్వాసపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతాయాచ్ఞా ప్రపత్తిః-அநந்யஸாத்யேஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் | ததேகோபாயதாயாச்ஞாப்ரபத்தி:" என்று ஸ்வாபீஷ்டமானப்ராப்யம் ப்ராப்யபூதனானவன்றன்னையொழிய வேறொருவரால் ஸாதிக்கவொண்ணாதே, அவன்றன்னையே கொண்டு ஸாதிக்கவேண்டும்படி அவன் ஜ்ஞாநஶக்திகளால் பூர்ணனாய், இவன்ஜ்ஞாநஶக்திகளால் பூர்ணனாயிருக்கையாலே ஶரீரவிஶிஷ்டனாழ்வான், தன்னை ஸ்பர்ஶிக்கமாட்டாத நாகபாஶத்தாலே பத்த(ப)ரானதஶையிலும் பெருமாளையே ரக்ஷகரென்றுவிஶ்வஸித்திருந்தாப்போலே மஹாவிஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸாதநாந்தரத்யாகபூர்வகமாகவும் ஸ்வீகாராங்கரஹிதமாகவும் அவனையேஉபாயமாகயாசிக்கை-ப்ரபத்தியென்கையாலும், ப்ரார்த்தநாகர்ப்ப(ர்ப)மாய் (௩)"வைத்தேன்மதியால்" (௪) "உணர்விலுள்ளேயிருத்தினேன்" என்று ரக்ஷ்யத்வாநுமதிரூபமாய்,

---

(௧) அஹி-ஸம்-௩௭-௩௮ (௨) விஷ்வக்ஸேநஸம் (௩) தி-வாய்-௮-௭-௧௦
(௪) தி-வாய்-௮-௮-௩

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபலமாய்க்கொண்டு ததநந்தரபா(ஞு)வியாகையாலே அசித்வ்யாவ்ருத்திஸூசகமாய் (௧)"த்வத³ங்க்⁴ரிமுத்³தி³-த்வதங்க்ரிமுத்திஶ்ய" என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ப்ராப்தமாய் ஸூலபமான திருவடிகளை விஷயமாக்கிக் கொடுக்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்கிற ஶப்தம் ப்ரபத்தியைக் காட்டுமோவென்னில்; "பத³-க³தௌ-பத்லு-கதௌ" என்கிற தாதுவினாலே கதிவாசியாய், அந்தகதிதான் "க³த்யர்தா²:-பு³த்³த்⁴யர்தா²:-கத்யர்த்தா:-புத்த்யர்த்தா:" என்று மாநஸகதியைக்காட்டுகையாலே ப்ரபத்திக்கு வாசகமாகிறது. இப்ப்ரபத்திதான்-மாநஸமோ, வாசிகமோ, காயிகமோவென்னில், இது அதிகாரிவிஶேஷணமாய் பலஸித்திக்கு உறுப்பின்றிக்கே யிருக்கையாலே இதில் நியமமில்லை.

த்ரிவிதகரணங்களிலுமுண்டாயிற்றதாகில் பெற்றல்லது நிற்கவொண்ணாத த்வராதிஶயத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவது ஆகையாலே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (௨) "சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் தேவபிரானையே தந்தைதாயென்றடைந்த" என்று த்ரிவிதகரணங்களாலும் சரணம்புக்கது. ஏககரணத்தாலுண்டாயிற்றதாகில இவ்வுபாயத்திலே அதிகரித்தவளவைக் காட்டக்கடவது. (௩) "துணிவினால்வாழா" (௪) "கடைத்தலையிருந்து வாழும்" என்று இத்துணிவுதானே வாழ்ச்சியாயிறே யிருப்பது.

மாநஸகதியாவது-(௫) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" (௬) "ஸ்ம்ருதா-ஸ்மர்த்தா" (௭) "த்வயவக்தா-த்³வயவக்தா" (௮) "ஸ்மரணமாத்ரேண-ஸ்மரணமாத்ரேண" என்கிறபடியே உபாயத்வேந அத்யவஸிக்கை. வாசிககதியாவது (௯) "அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (௧௦) "நாராயணாவோமணிவண்ணா நாகணையாய்வாராயென்னாரிடரைநீக்காய்" என்று வாசிகமாக ப்ரார்த்திக்கை. காயிககதியாவது-அஞ்ஜலிப்ரயோகம்பண்ணுதல்; ரக்ஷகவஸ்து இருந்தவிடத்தே வருதல் செய்கை. (௧௧) "ப³த்³தா⁴ஞ்ஜலிபுடம் தீ³நம் யாசந்தம் ஶரணாக³தம்-பத்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம்யாசந்தம் ஶரணாகதம்" என்று த்ரிவிதமான ப்ரபத்தியையும் சொல்லிற்று.

---

(௧) ஸ்தோத்ரம் (௨) தி-வாய்-௩-௫-௧௧ (௩) திருமாலை-௨௧
(௪) திருமாலை-௩௮ (௫) தி-வாய்-௮-௮-௩ (௬) வராஹசரமம்
(௭) த்³வயத்ரயம் (௮) ஸஹஸ்ரநாமம் (௯) தி-வாய-௬-௧௦-௧௦
(௧௦) சிறியதிருமடல் (௧௧) ரா-யு-௧௮-௨௭

"திநம்" என்று மாநஸத்தையும், "யாசந்தம்" என்று வாசிகத்தை யும், "பத்தாஞ்ஜலிபுடம்-ஹ்ருஷ்டம்" என்று காயிகத்தையும்.

உபாயமும் புருஷகாரமும் குணமும் விக்ரஹமும் கூடின பசுங் கூட்டாகக்கொண்டு பூர்ணமாயிருக்கச்செய்தேயும் அவை உபாய ப்ரகாஶகமாய் பலப்ரதாநம் க்ருபையாலே யாகிறாப்போலே, இங் கும் உபாயஸ்வீகாரம் காரணத்ரயத்தாலுண்டாயிற்றே யாகிலும், பலம் அவனாலேயாகையாலே பலத்வாரஶ்ரயபூதனான வதிகாரியினு டைய பூர்த்தியை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கடவதல்லது, ஒன்றிலும் ஸாதந பா(ஞ்)வமில்லை.

ஏவம்ரூபமான ப்ரபத்திக்கு ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிகளாலொரு வனை விஶேஷித்து இவன் அதிகாரியென்னமையாலும், (1) "ஸா நரா:-யோநர:" என்கையாலும், (௨)"ఏవముక్త్వా స్త్రియః పాంచాల్యా వచస్తథా । ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్- ஏவமுக்தாஸ்த்ரிய:பார்த் தாயமௌசபாரதர்ஷப । த்ரௌபத்யா ஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ரு ர்ஜநார்த்தநம்" என்றும், (௩)"రక్షమాంశరణాగతామ్-ரக்ஷமாம் ஶரணாகதா ம்" என்றும், (௪) "సోహం తేదేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ నచ । సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే - ஸோஹந்தே தேவதேவேஶ நார்சநா தௌஸ்துதௌநச । ஸாமர்த்யவாந்க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி: ப்ர ஸீதமே" என்றும், (௫) "తంప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేనస్రుతశోణితమ్ । విలోక్య శరణంజగ్ముస్తత్స్త్రో మధుసూదనమ్-தம்ப்ரபிந்ந ஶிரோக்ரீவமாஸ்யேநஸ் ருதஶோணிதம் । விலோக்யஶரணஞ்ஜக்முஸ்தத்பத்ந்யோ மதுஸூத நம்" என்றும், (௬) "త్రీఁల్లోకాన్ సంపరిక్రమ్య తమేవశరణంగతః-த்ரீந்லோ காந்ஸம்பரிக்ரம்யதமேவஶரணங்கத:" (௭)"త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవంశరణంగతః- த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்ச ராகவம்ஶரணங் கத:" என்றும், (௮) "పరమాపదమాపన్నోమనసాచిన్తయద్ధరిమ్-பரமாபதமா பந்நோமநஸாசிந்தயத்தரிம்" (௯) "மற்றாருமின்றி சரண்புகுந்தேனே" என் றும், (௧௦) "రాక్షసైర్వధ్యమానానాం వానరాణాం మహాచమూః । శరణ్యంశరణం

(க) வராஹசரமம் (உ) பார. (௩) பார-ஸபா-௬௮-௪௩

(௪) வி-பு-௫-௭-௭௦ (௫) வி-பு-௫ (௬) ரா-ஸு-௩௮-௩௩

(௭) ரா-யு-௪௧-௪௬ (௮) வி-தர்ம-௬௬-௪௭ (௯) திருமொ-௫-௮-௩

(௧௦) ரா-யு-௬௫-௪௧

యాతా రామం దశరథాత్మజమ్ - ராக்ஷஸைர்வத்யமாநாநாம் வாநராணாம் மஹாசமூ:। ஶரண்யம் ஶரணம் யாதா ராமம் தஶரதாத்மஜம்" என்றும். (௧) "సుగ్రీవం శరణం గతః - ஸுக்ரீவம் ஶரணங்கத:" (௨) "అఞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః - அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" என்றும், (௩) "స భ్రాతుశ్చరణౌ గాఢం నిపీడ్య - ஸப்ராதுஶ்சரணௌ காடம் நிபீட்ய" என்று, (௪) "ஏழையேதலன்" (௫) "நஞ்சுசோரவதோர்-சரணாய்" என்றும், (௬) "வெங்கூற்றந்தன்னையஞ்சிநின் சரணமசரணாய்" என்று மித்யாதிகளாலே ஜந்மவ்ருத்தாதிகளாலுத்க்ருஷ்டரோடு அபக்ருஷ்டரோடுவாசியறப்பலரும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்திபண்ணக் காண்கையாலும், இந்த ப்ரபத்திக்கபேக்ஷிதம் பகவதேகரக்ஷ்யத்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் ததநுரூபப்ராப்ய ருசியுமாகையாலே இந்த ருசிகளுக்கபேக்ஷிதம் சைதந்யமாத்ரமாகையாலே அது ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும், (௭) "దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్యమధిదైవతమ్ - தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்" (௮) "சடுமெடுப்புமிலீசன்" (௯) "கொள்கைகொளாமையிலாதான்" என்று ஸம்பந்தம ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே ஶரண்யனுக்கு உத்கர்ஷாபகர்ஷநிபந்தநமான உபேக்ஷாபேக்ஷைகளில்லாமையாலும், ஸர்வாதிகாரமாயிருக்கும்.

(௧௦) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మ - ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்ம" (௧௦) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః - தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (௧௧) "ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే - முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" இத்யாதிகளாலே வேதாந்தவிஹிதமாய் ஸகலஸாதநங்களிலுமதிகமாயிருந்ததேயாகிலும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளைப்போலே அங்கவித்யாஸாபேக்ஷையில்லாமையாலும் ஶாஸ்த்ரவிஹிதமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு அதிகாரமுண்டாயிருக்கிற பாகயஜ்ஞாதிகளைப்போலாதி ஸர்வாதிகாரமாகக்கடவது.

(௧௨) "తతస్సాగరవేలాయాం దర్భానాస్తీర్య రాఘవః - అఞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా

---

(௧) ரா-கி-௪-௧௯ (௨) ரா-யு-௨௧-௧ (௩) ரா-அயோ-௩௧-
(௪) தி-மொ-௫-௮-௧ (௫) தி-மொ-௫-௮-௪ (௬) தி-மொ-௫-௮-௬
(௭) ஜிதந்தை-௧- (௮) தி-வாய்-௧-௬-௩ (௯) தி.வாய்.௧-௬.௫
(௧௦) தை.நா. (௧௧) ஶ்வே.௬ ௧௮ (௧௨) ரா.யு ௨௧ ௧

ప్రహ్వశ్శీర్ష్యమహోదధేః- ததஸ்ஸாகரவேலாயாம்தர்ப்பாநாஸ்தீர்யராகவ: | அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததே:" என்று பெருமாள் கடலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் முழுகி மூக்கைப்புதைத்து முத்துவிளக்கிக் கீழ்மேலாகப்புல்படுத்துக்கிடந்து நியமங்களோடே சரணம்புக்காரென்கையாலே ப்ரபத்தி ஸாபேக்ஷமென்னுமாய், (க) "త్వాన్తు ధిక్కులపాంసనమ్- த்வாந்து திக்குலபாம்ஸநம்" என்று ராவணனாலே உபேக்ஷிதனை விபீஷணாழ்வான், (உ) "ఆజగామ ముహూర్తేన యత్ర రామస్సలక్ష్మణః- ஆஜகாம முஹூர்த்தேந யத்ர ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண:" என்று அந்க்ஷணந்தன்னிலேவந்து பெருமாளைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் ஸ்நாநாசமநாதிகளும் பண்ணாதே சரணம்புக்காரென்கையாலே ப்ரபத்தி நிரபேக்ஷமென்னுமாயிருந்தது.

ஆனால் என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; இந்த ஸ்வீகாரமானது ரக்ஷகனை விஶ்வாஸபக்ஷத்திலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நியமவிஶேஷஸாபேக்ஷமன்றியிலே விஷயமாத்ரஸாபேக்ஷமாயிருக்கிற வுபாயத்வத்தைப்பற்றுகிற வளவாகையாலே, அதுக்கபேக்ஷிதம் ரக்ஷகத்வஜ்ஞாநமாத்ரமேயாய், அவனாலே அதிஷ்டிதமான ஶரீராதிகளையும் ததுபகரணங்களையுங்கொண்டு கொள்வதொரு கார்யமில்லாமையாலே ப்ரபத்தி நிரபேக்ஷமாயேயிருக்கும். ஆனால்ப்ரதிபத்தாவான சேதநனுடைய ஸ்வபாவவிஶேஷங்கள் - உச(ஃ)சாரணாதிவ்யாபாரயோக்யான க(ஃ)டத்தியுடைய வர்ணாதிகள் தத்யோகமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் அவர்ஜநீயமாய்க்கொண்டு கிடக்குமாபோலே அவர்ஜநீயதயா அந்விதமாயக் கிடக்கக்கடவது. இத்தாலே, தந்நிபந்தநமாக த்யாஜ்யபாமஶமுமில்லை. அநுஷ்டேயாம்ஶமுமில்லை. இந்தபடியே அதிகாரமென்றதாயிற்று.

ஆனால், உபாயாந்தரத்பாகம் விதே(ஃ)யமாகிறபடியென்னென்னில்; இந்தப்ரபத்திக்கு விஷயபானவுபாயம உபாயாந்தர ஸந்நிதாநத்திலுதி(த)பாதபடி ஸ்வதந்த்ரமுமாய் நிரபேக்ஷமுமாயிருக்கையாலே அதுக்கு விஷயபூதனானவன் அவ்வாகாரங்களை யதாவத்ப்ரதிபத்திபண்ணவேண்டுகையாலும் இந்த ப்ரதிபத்திக்கு ஆஶ்ரயமான

(க) ரா.யு சகூ.சு
(உ) ரா.யு.கஎ.ய

ஸ்வரூபம் அத்யந்தபாரதந்த்ரமாயிருக்கையாலே க்ரியமாணமான க்ரியையாலே நிஷ்பந்நமானவை உபாயமாகமாட்டாமையாலும். உபாயாந்தரங்களை விடச்சொல்லிற்றித்தனையொழிய உபாயஸ்வரூபஸம்பாதநார்த்தமாகவும் உபாயக்ருதயோக்யதைக்காகவும் உபாயாந்தரத்யாகம் விதித்ததன்று. ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமாய் நியமவிது(து)ரமான ப்ரபத்தியைப் பண்ணுகிறேனென்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று இதில வர்த்தமாநம் உபாயவிஷயாபிமுக்யஸூசகமான ப்ரதிபத்திக்கும், "స్మ్రూ-ஸ்மர்த்தா" என்றவநந்தரம் "ததஃ" என்ற நைரந்தர்யத்தைக் காட்டுகையாலே ஸக்ருத்கரணம் அமையுமேயாகிலும் ஶ்ரீயஃபதித்வாதிவிஶிஷ்ட விஷயமாகையாலே (௧) "సుసుఖంకర్తుమవ్యయమ్-ஸுஸுகம்கர்த்துமவ்யயம்" என்று ஸாதநதஶையிலும், (௨) "நாள்கடலைக்கழிமின்" என்று ஸமாஶ்ரயணாநந்தரம ப்ராப்தியளவும்காலக்ஷேபமிதாகையாலே அந்தக் காலக்ஷேபார்த்தமாகவும், ஸம்ஸாரதோஷமும் பகவத்வைலக்ஷண்யமும் தத்ப்ராப்த்யபி(பே)க்ஷையும் நெஞ்சிலே நடந்தபோது பூர்வபரிக்ருஹீதமான வுபாயத்தை க்ருதாத்யவஸாயம் பண்ணுமத்தனையாகையாலும், அநந்யஶரணத்வம் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், (௩) "నమఇత్యేవవాదినః-நமஇத்யேவவாதிநஃ" என்று போக(போக)தஶையிலும் நடக்கையாலும், (௪) "ద్వయమర్థానుసంధానేనసహస దైవంవక్తాయావచ్ఛరీరపాతమత్రైవశ్రీరంగేసుఖమాస్వ- த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேநஸஹஸதைவம்வக்தாயாவச்சரீர பாதமத்ரைவஶ்ரீரங்கேஸுகமாஸ்வ" என்று ஶரண்யன்தானே யருளிச்செய்கையாலும், (௫) "வாழ்நாள்சென்றொளிந்நாளந்நாளுனதாள்பிடித்தேசெலக்காண்" என்கிறபடியே (௬) "స్థితేమనసిసుస్వస్థేశరీరేసతియోనరః-ஸ்திதேமநஸிஸுஸ்வஸ்தேஶரீரேஸதியோநரஃ" என்று, சரமும் பாங்காய், ஸத்வோத்கோகம் பிறந்தபோது அவனே யுபாயமென்கிற நினைவுமாறாமல செல்லக்கடவதென்னுமர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆனால், (௭) "సకృద్యాశేత్వః-நிதித்யாஸிதவ்யஃ" என்று அஸக்ருதாவ்ருத்திரூபமான உபாஸநகர்மகஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் இதுக்கு

---

(௧) கீ-௯-௨ (௨) தி-வாய்-௧-௯-௭ (௩) பார-ஶாந்தி-௩௫௭ ௪௪
(௪) ஶரணாகதிகத்யம் (௫) தி-வாய்-௫-அ ௩ (௬) வராஹசரமம
(௭) ப்ருஹ-௪ ௪-௫

வாசியேதென்னில்; அங்கு அநுஸந்தாநவிச்சேதத்தில் பலவிச்சேதம் பிறக்கையாலே விதி(தி)பரமாயிருக்கும். இங்கு அப்படி வருவதொரு ஸங்கடமில்லாமையாலும் ஸ்மர்த்தவ்யவிஷய ஸாரஸ்யத்தாலும் ராக(க)ப்ராப்தமாயிருக்கும்.

இப்பதந்தான், "ப்ரபத்யே" என்று அடைகிறேனென்கிறபடியாகையாலே, "ஜுஹோமி-ததாமி-ஜுஹோமி-ததாமி" என்னுமாபோலே தத்காலாநுஷ்டாநமாத்ரத்தைக் காட்டுகிறது. காலாந்தரவர்த்தித்வத்தைச் †சொல்லுகிறதன்றென்று ஸதாசார்யஸித்தமான ஸம்ப்ரதாயம்.

அங்ஙனன்றியிலே (௧) "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்கிற விஷயத்தை யாவத்காலமநுபவிக்கையாகிற பேற்றைப் பார்த்தால யாவச்சரீரபாதம இவ்வத்யவஸாயம் நடந்தாலும் ஸக்ருத்தென்கைக்கும் போராதபடியாய்க் காணிருப்பதென்று எம்பாரருளிச்செய்வர்;

"ஸக்ருதேவ-ஸக்ருதேவ" என்கிறது "ஸஹஸா" என்றபடியாய், (௨) "வரம்ஹுதவஹஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி: - வரம்ஹுதவஹஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி:" என்கிறபடியே, நெருப்பிலிருப்பு நன்றென்னும்படியான ஸம்ஸாரத்தில் பயமும், (௩) "ஆநந்தீபவதி-ஆநந்தீபவதி" என்கிற நிரதிசயாநந்தாநுபவமாகிற பகவத்ப்ராப்தி ருசியும் வடிம்பிடுகையாலே (௪) "வெந்நாள்நோய்வீயவினைகளைவேரறப்பாய்ந்து எந்நாள்யானுன்னையினிவந்துகூடுவன்" என்கிற ஆர்த்திக்கு ஸூசகமான த்வராதிசயத்தோடே சடக்கென வாய்பிக்கச்சொல்லுகிறதென்று ஆழ்வான் நிர்வஹிக்கும்.

ஆக திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்திலும் சொல்லுகிற அநந்யார்ஹசேஷத்வ அநந்யசரணத்வ அநந்யபோக்யத்வங்களாகிற வாகாரங்களையுடைய வதிகாரிஸ்வரூபத்தை யாச்ரயமாகவுடைத்தாய், ச்ரியபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனாயிருக்கிற ஈச்வரனை விஷயமாகவுடைத்தாய், ஸ்வாபராதபூயஸ்த்வ நிபந்தநமாகவும நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கு அஸ்ப்ருஷ்ட

(௧) தி-வாய-௨-௫-௪ (௨) (௩) தை-ஆநந்த
(௪) தி-வாய-௩-௨-௧ † சொல்லுகிறதென்று

ஸம்ஸாரகந்த(ந்த)ரநுபவிக்கும்விஷயம் ஷித்திக்குமோவென்கிறஉத் தேஶ்யதுர்லபத்வநிபந்தநமாகவும் ஸகலஸாம்ஸாரிகதுரிதவித்ர(த்ரா)நபூர்வகமாக அநுபாவ்யமாணநிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவை கலக்ஷணமான பரமபுருஷார்த்தத்தை ஒருப்ரபத்திமாத்ரம்ஸாதிக் கவற்றோவென்கிற உபாயபல்கு(ல்கு)த்வநிபந்தநமாகவும் வருகிற பயங்களைப் புருஷகாரோத்பூதமான வாத்ஸல்யகுணநுஸந்தாநத்தாலும் நாராயணபதோக்தமான நிருபாதிக ஸ்வாமித்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலும், தத்பதோக்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணநுஸந்தாநத்தாலும் மறுவலிடாதபடி போக்குகையாலே மஹாவிஶ்வாஸாத்மக மாய், ப்ரமாணப்ரமேயங்களாலும் ஶ்ரிதபரம்பரைகளாலும் குலைக் கவொண்ணாதபடியான வ்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக பூர்வவாக்யம் அசித்வ்யாவ்ருத்தி ஸூசகமாய்க்கொண்டு சேதநகதமான வ்யவஸாயத்தையும், தத்ப்ரகாரமான வுபாயத் தையும் அந்தவுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபவித்த த்வஸூசகமான விக்ரஹவத்தையும், உபாயகார்யோபயோகிஜ்ஞா நாதிவைஶிஷ்டியையும், ததாஶ்ரயணௌகாந்தமானவாத்ஸல்யாதிகுண யோகத்தையும் ததுத்பா(த்பா)வக புருஷகாரத்தினுடைய நித்யஸம் ஶ்லேஷத்தையும புருஷகாராபேக்ஷிதமான உபயஸம்பந்தத்தை யும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இப்படி ஶ்ரியஃபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வே ஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலாதிகளிலும் ஸர்வதேஶாதிகளி லும் அநுஷ்டேயமான கைங்கர்யத்தை தத்விரோதிநிவ்ருத்த்யபே க்ஷாஸஹிதமாக ப்ரார்த்திக்கிறது உத்தரவாக்யம்.

கீழ்ஸ்வீக்ருதமான வித்தஸாதநம், (௧) "తావదార్తిస్తథావాఞ్ఛా తావన్మోహః స్తథాసుఖమ్। యావన్నయాతి శరణం త్వామశేషాఘనాశనమ్-தாவதார் த்திஸ்ததாவாஞ்சாதாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம்| யாவந்நயாதிஶரண ம்த்வாமஶேஷாகநாஶநம்" என்று ரக்ஷகனாய் ஸகலபுருஷார்த்தங்க ளுக்கும் விரோதியான பாபங்களெல்லாவற்றையும் போக்குமவனா யிருக்கிற வுன்னை உபாயமாகவரிக்குமளவாயிற்று, ப்ரஷ்டைஶ்வர்ய னுகையால் வருகிறவார்த்தி, அபூர்வைஶ்வர்யத்தில் வாஞ்சை, ப்ர

(௧) வி-பு-௧-௯. ௭௩

க்ருத்யாத்மவிவேகம் பிறவாமையால் வருகிறமோஹம், நிரந்தரபக வதநுபவாலாபத்தாலேவந்த வஸாதமாகிறவிவை யுண்டாவதென் கையாலே, ஆர்த்தன் முதலான நாலதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிரு க்கும்ஆஜ்ஞையாலே ஶரணபதத்திற்சொன்ன இஷ்டப்ராப்திரூபபல த்தைவிவரியா நின்றுகொண்டு இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் பண்ணினவன் பகவதநுபவாபி(ீ)லாஷை யுடையவனென்று விஶேஷித்துக்கொடு க்கிறது உத்தரவாக்யம். ஆக பூர்வவாக்யத்தாலே உபாயபரிக்ரஹம் சொல்லி உத்தரவாக்யத்தாலே உபாயலாபமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

"ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத- ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்க்ககா மோயஜேத" என்று ஸ்வர்க்ககாமனைப் ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே இழியுமாபோலே உபாயஸ்வீகார பூர்வபாவியான முமுக்ஷுத்வத்தா லும் ப்ரதமரஹஸ்யத்தில் நாராயணபதத்தில் கைங்கர்யப்ரார்த்தனை பண்ணின வதிகாரியினுடைய வரணமாகையாலும், (௧) "தர்மார்த்த காமை: கிமலம்ப்ரகாஸ்தே- தர்மார்த்தகாமைரலமல்பகாஸ்தே" (௨) "கண்டுகேட் டுற்றுமோந்துண்டுழலுமைங்கருவிகண்டவின்பம் தெரிவரியவளவி லாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தேன்" என்கிற வைஶ்வர்யாதிகளிற்காட் டில் வ்யாவ்ருத்தி ஸித்தமாயிருக்க, இதுகொண்டு உத்தரவாக்யத்தா லே விஶேஷிக்கவேணுமோ; இதுகொண்டு விஶேஷிக்கிறது உபாய பூதனானவீஶ்வரனுக்கு, இவனுக்கபேக்ஷிதமான பலஜ்ஞாநமில்லா மையாலேயோ? பலப்ரார்த்தநாநந்தரமல்லது பலப்ரதாநம் பண்ணு னென்றோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும் உபாயதவேஷ வ்ருத்த னாகையாலுமஅது சொல்லவொண்ணாது. உபாயவரணமாவது இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரம்பண்ணித் தரவேணுமென்றபே க்ஷைபிறே. ஆனாலெதுக்காகவென்னில்:—

(௩) "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே- முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ர பத்யே" என்கிற விவ்வதிகாரியினுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலே புரு ஷார்த்தாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வகமான மோக்ஷேச்சையைக்காட்டிற்றே யாகிலும் உபாயவரணமாத்ரத்தாலே உபேயலாபமும் தன்னடை யேவருமேயாகிலும் (௪) "அத்யாத்மயோகாதிகமேந தேவம் மத்வா தீ

(௧)
(௨) திருவாய்-௪-௯-௰ (௩) ஶ்வே-௬-௧௮
(௪) கட-௧-௨-௧௨

ரோஹர்ஷசோகௌ ஜஹாதி-అధ్యాత్మయోగాధిగమేన దేవంమత్వాధీరో హర్షశోకౌజహాతి" (௧) "తరతిశోకమాత్మవిత్-தரதிசோகமாத்மவித்" என்றும், (௨) "తత్సుకృతదుష్కృతే విధూనుతే-தத்ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே விதூநுதே" (௩) "పుణ్యపాపే విధూయ-புண்யபாபே விதூய" என்றும், (௪) "సంసారసాగరంఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్ । త్వామేవశరణంప్రాప్యనిస్తరన్తి-ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேசபாஜநம் । த்வாமேவசரணம்ப்ராப்யநிஸ்தரந்தி" என்றும், (௫) "సోధ్వనః పారమాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమంపదమ్-ஸோத்வநஃ பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்" என்றும், (௬) "పరంజ్యోతిరుపసమ్పద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే-பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்றும், (௭) "నిరఞ్జనః పరమంసామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி" என்றும், (௮) "ఏతమానన్దమయమాత్మానముపసఙ్క్రామతి-ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி" என்றும் (௮) "అశ్నుతేకామాన్-அச்நுதேகாமாந்" (௮) "లబ్ధ్వానన్దీభవతి-லப்த்வாநந்தீபவதி" என்றும், (௯) "యేనయేనధాతాగచ్ఛతి తేనతేనసహాగచ్ఛతి-யேநயேநதாதாகச்சதி தேநதேநஸஹகச்சதி" இத்யாதியாலே சோகநிவ்ருத்தி, புண்யபாபரூப கர்மவிமோசநம், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம், தேசப்ராப்தி, ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாசம், பரமஸாம்யாபத்தி, ஸாமீப்யம், குணாநுபவம், தஜ்ஜநிதாநந்தம், தத்காரிதகைங்கர்யமென்கிற அநேகபுருஷார்த்தங்களைச் சொல்லுகையாலே இவை பகவச்சேஷபூதனான இவனுக்கு ஸ்வயம்புருஷார்த்தமன்று. அநதிசேஷத்வோபபத்திஹேதுவான கைங்கர்யமே ஸ்வயம்புருஷார்த்தம். சோகநிவ்ருத்தி-கைங்கர்யாதிகாரியினுடைய ஸ்வசேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்திபூத பகவத்ஸ்வரூபஜ்ஞாந வைசத்யத்தாலே பிறந்த தெளிவைக் காட்டுகையாலேயும், புண்யபாபவிமோசநம்- கைங்கர்யருசிப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம் - கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், தேசப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்தகமாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ரகாசம் - கைங்கர்யத்தினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வத்தைக் காட்டுகையாலேயும், குணாநுபவம்-கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்

---

(௧) சாந்தோ-எ-௧-௩ (௨) கௌஷீத-௧-௪ (௩) முண்டக-௩-௧-௩
(௪) ஜிதந்தே (௫) கட-௧-௩-௯ (௬) சாந்தோ-௮-௧௨-௨
(௭) முண்ட-௩-௧-௩ (௮) தை-ஆ௨ (௯) பர.ஸம்ஹி

குறப்பாகையாலேயும், ஆநந்தித்வம்-ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யார்த்தமாகையாலேயும், பகவதநுஹந்த்தி-ஸர்வதேஶவிதக்கைங்கர்யப்ராப்திக்காகையாலேயும், இவை அங்கதயாவுபாதேயங்கள். ப்ரதாநபலம் கைங்கர்யமென்னைக்காக உத்தரவாக்யத்தாலே விஶேஷிக்கிறது.

ஏவம்ரூபமான பலத்துக்கு ஸாதநமாகக் கர்மயோகாதிகளை விதிக்கையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வக ஸித்தோபாயவரணத்துக்கு அதிகாரியாகத்தோற்றுகைக்காக பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். இதினுடைய பலமான ஐஶ்வர்யாத்யதிகாரிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகைக்காக உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். ஸாதநாந்தரநிஷ்டரில் வ்யாவ்ருத்திக்குப் பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். ஸாத்யாந்தரநிஷ்டரில் வ்யாவ்ருத்திக்கு உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். (க) "అన్తరిక్షగతశ్శ్రీమాన్-அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாந்" (உ) "సతు నాగవరశ్శ్రీమాన్-ஸதுநாகவரஶ்ஶ்ரீமாந்" (ங) "கைவிட்டதலேயிருந்துவாழும்" (ச) "நல்லார்கள்வாழும்நளிரரங்கம்" (ரு) "வேங்கடத்தைப்பதியாகவாழ்வீர்காள்" என்கிறபடியே உபாயோபேயாத்யவஸாயங்களையிறே (சா) "లక్ష్మణో లక్ష్మిసంపన్నః-லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்கிற ஸ்வரூபஜ்ஞாநமாகிற ஸம்பத்துடையவதிகாரிக்கு ஐஶ்வர்யமாவது

ஏவம்ரூபோபாயபலமாய் ப்ராப்யமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும் தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையும் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும் சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம்.

இதில் ஶேஷத்வஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனான இவ்வதிகாரி அந்தஶேஷத்வாநுகுணமான கைங்கர்யவ்ருத்தியைப் புருஷார்த்தமாக ஸ்வஜ்ஞாநதஶையிலே நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்கும்போது அந்தவ்ருத்தி- (எ) "సర్వం పరవశం దుఃఖమ్-ஸர்வம்பரவஶம்துக்கம்" (அ) "సేవా శ్వవృత్తిః-ஸேவாஶ்வவ்ருத்தி:" என்கிறபடியே இவனுக்கு துக்கஹேதுவுமின்றிக்கே ஸ்வரூபாநுரூபமுமின்றிக்கே யிருக்கும்போதைக்கு ப்ரதி

(க) ரா-யு-கக-கஎ (உ) விஷ்ணுதர்மம (ங) திருமாலை-ஙஅ
(ச) நா-தி-கக-ரு (ரு) நா-தி-அ-ங (சா) ரா-பால-கஅ-உக
(எ) மநு-ச-கசா0 (அ) மநு-ச-ச

ஸம்பந்திபூதனானவன் அநபாயகுணஸம்பந்நனுமாய் ஸ்வாமியுமாக வேண்டுகையாலே அவற்றை ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயண பதம்.

அந்தக் கைங்கர்யந்தான் சேஷவஸ்துவுக்கிறே. அந்த சேஷத்வம் சேஷியை விஷயீகரித்திறேயிருப்பது. சேஷிதான் ஸ்ரிய:பதியாயிருக்கையாலே கைங்கர்யமும் அவ்வஸ்துவுக்காக வேணுமே. ஆகையிறே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (௧) "அடிமை செய்வார் திருமாலுக்கே" என்றது. ஆக (௨) "திருமாலெம்மான்" (௩) "திருமாலேநானுமுனக்குப்பழவடியேன்" (௪) "ஸ்ரிய:பத்யுச்சேஷ் ஷோ-ஸ்ரிய:பத்யுஸ்சேஷோஹம்" (௫) "தாஸ்ஸம்ஸ்தலோகாநாம்-தாஸோஹம்கமலாநாத" என்று சேஷியானவன் ஸ்ரிய:பதியாயல்லதிராமையாலே சேஷித்வபூர்த்தியுள்ளது தத்வைசிஷ்டியிலேயானாப்போலே, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தியும் தத்வைசிஷ்டியிலேயாயிருக்கையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது "ஸ்ரீமதே" என்று. இத்தால் சேஷியான ஈஸ்வரன் ப்ராப்யனானவோபாதி சேஷித்வஸ்வரூபாந்தர்பூதையான இவளும் ப்ராப்யபூதையென்றதாயிற்று.

இச்சப்தம் இவளுடைய ப்ராப்யத்வத்தைக் காட்டுமோவென்னில்; "நாராயணாய" என்கிறவிடத்தில நாராயணன்பொருட்டென்கிற தாதர்த்த்யம் ஸ்வரூபமாகையாலேயிறே ததர்த்தபூதனான சேதநனுக்கு தஜ்ஞாநமும் தததநுரூபபலமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபமும் ப்ராப்யமாகிறது. அந்நாராயணபதத்துக்கு "ஸ்ரீமதே" என்கிறபதம் விசேஷணமாய்க்கொண்டு ஸ்ரிய:பதியான நாராயணன்பொருட்டென்று விசேஷிக்கையாலே தத்விசிஷ்டமான ஸ்வரூபமே ப்ராப்யமென்று காட்டக்கடவது.

ஆனால் ப்ராப்யம் இரண்டாகிறதோவென்னில்;-சேஷித்வேந ஸ்வத:ப்ராப்யபூதன் ஈஸ்வரன். அவனுக்கு மஹிஷியாய்க்கொண்டு நித்யஸம்ச்லிஷ்டையாகையாலே ப்ராப்யபூதை இவளென்றதாயிற்று. விஷ்ணுபத்நியாகையாலே ஜகத்துக்கு ஈசாநையானவளென்று ச்ருதிதானே சொல்லிற்றிறே.

---

(௧) தி-வாய் ௩-௫-௧௧ (௨) தி-வாய்-௮-௯-௧ (௩) திருப்பல்லா-௧௧
(௪) (௫)

(௧) "यत्रास्ते पुरुषोत्तमः शान्तस्ते, ततः फणिपतिशय्या-யத்ராஸ்தே புருஷோத்தம: ஶாந்தஸ்தே, தத:பணிபதிஶய்யா" என்றிறே ஆளவந்தாரும்; (௨) "देवदेवदिव्यमहिषीमखिलजगन्मातरम्-தேவதேவ திவ்யமஹிஷீம் அகிலஜகந்மாதரம்" என்று மஹிஷீத்வ ஸம்பந்தமாக மாத்ருத்வத்தை அருளிச்செய்தாரிறே பாஷ்யகாரரும்; (௩) "கோலந்திருமாமகளோடுன்னைக் கூடாதே" (௪) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப" (௫) "நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில் சீய்த்து" (௬) "எழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பம் பயக்கவினிதுடன் வீற்றிருந்து" (௭) 'திருமாமகளிருந்தாமலிந்திருந்துவாழ்" என்று மிதுநத்தையிறே ப்ராப்யமாக அருளிச்செய்தது நம்மாழ்வாரும்; (௮) "श्रियः सार्धं जगत्पतिः-ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:" என்று ஒருதேசவிஶேஷத்திலே ஸதாபஶ்யந்திக்கு விஷயமாயிருப்பதும் ஒருமிதுநமிறே. ஆகையிறே அடிமைசெய்யவந்தவரும் (௯) "सह वैदेह्या-सर्वं करिष्यामि-ஸஹவைதேஹ்யா-ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்ததும்; ஆக இஶ்ரீஶப்தம், "ஶ்ரீயதே", "ஶ்ரயதே" என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படியே ஸ்வபோக(भोग)ஸௌக்யத்தாலே அவனை ஸேவித்துக்கொண்டு (௧௦) "श्रद्धया देवो देवत्वमश्नुते-ஶ்ரத்தயாதேவோதேவத்வமஶ்நுதே" (௧௧) "अप्रमेयं हि तत्तेजो यस्य सा जनकात्मजा-அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜோயஸ்யஸாஜநகாத்மஜா" (௧௨) "திருமங்கைதன்னொடும்திகழ்கின்ற" இத்யாதிகளின்படியே பரிமளம் பூவை ஶ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும், ப்ரபை மாணிக்கத்தை ஶ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும் அவனுக்கு அதிஶயாவஹையாயிருக்குமென்று ஶேஷபூதரான சேதநர்க்கு கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிப்ரயுக்தமான அநுபவத்துக்கு விஷயமான குணங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தும் கைங்கர்யத்தை ஒன்றுபத்தாகவளர்த்துக்கொடுத்தும் இவர்களுக்கு நித்யாஶ்ரிதையாயிருக்குமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில் மதுப்பு நித்யயோகமதுப்பாய் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால் அபரிச்சிந்நாநந்தமான பகவத்விஷயத்தைத் தலைநீர்ப்பாட்டி

---

(௧) சதுஶ்லோகீ-௧ (௨) கத்யத்ரயம் (௩) தி-வாய-௬-௯-௩
(௪) தி-வாய்-௪-௯-௧௦ (௫) தி-வாய்-௯-௨-௧ (௬) தி-வாய்-௭-௧௦-௧
(௭) தி-வாய்-௬-௫-௮ (௮) வாயுபுரா- (௯) ரா-அயோ-௩௧-௨௦
(௧௦) ய.ஜு-காட-௩ (௧௧) ரா-ஆர-௩௭-௧௮ (௧௨) தி-வாய்-௧௦-௬-௯

லே யநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயத்தாலே (க)“அகலகில்லேனிறையும்” என்று க்ஷணகாலவிஶ்லேஷாஸஹையாய்க்கொண்டு பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாம்யர்ச்சாவதாரமென்கிறவெல்லாவவஸ்தைகளிலும் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளெங்கும் விடாமல் நித்யஸந்நிஹிதையாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் பண்ணும் கைங்கர்யத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு கைங்கர்யவர்த்த(ர்)கையாயிருக்குமென்கிறது.

ஆகையாலே மிதுநஶேஷபூதனானவனுக்கு (உ)“அல்லிமாமலராள் தன்னொடுமடியேன்கண்டுகொண்டல்லல்தீர்ந்தேன்” (௩)“வாரணிமுலையாள்மலர்மகளோடுமண்மகளுமுடனிற்பச்சீரணிமாடநாங்கைநன்னடுவுள்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே காரணிமேகம் நின்றதொப்பானைக் கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே” என்கிறபடியே ஒருமிதுநமே ப்ராப்யமாயிருப்பது.

இவ்விஶிஷ்டத்திலே ஒன்றைப்பிரித்து ப்ராப்யமாக நினைக்குமன்றும் ப(ஃ)லாபாவமாத்ரமன்றிக்கே ஸ்வநாஶத்தையும் பலிப்பிக்குமாகையாலே (௪) “தன்னைநயந்தாளை” என்று விஶேஷண வ்யதிரேகேண விஶேஷ்யமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாக நினைத்த ஶூர்ப்பணகைக்கு முக்க்யாங்கஹாநி பிறந்ததும், (௫) “பொல்லாவரக்கன்” என்னும்படி விஶேஷணமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகநினைத்த ராவணனுக்கு அங்கஹாநியளவில்போகாமல் அந்யமான தேஹத்தைநஶிப்பித்ததும். (௬) “அநந்யா ராகவேணாஹம்- அநந்யாராகவேணாஹம்” (௭) “நச ஸீதா த்வயா ஹீநா-நசஸீதாத்வயாஹீநா” என்கிற வுடலையுமுயிரையும் பிரித்தவனைத் தாம் உடலையுமுயிரையும் பிரித்துவிட்டார்.

(௮) “திருவிருந்தமார்பன்ஸ்ரீதரனுக்காளாய்” (௯) “திருவில்லாத்தேவரைத்தேறேல்” (௧௦)“தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு” (௧௧) “திருமார்பாவுனக்காகித்தொண்டுபட்டநல்

(க) தி-வாய-௬-௧௦-௧௦ (உ) தி-மொ-௪-௩-௬ (௩) தி-மொ-௨-௩-௧
(௪) பெரியதிருமடல் (௫) திருப்பாவை-௧௧ (௬) ரா-ஸு-௨௧-௧௬
(௭) ரா-அயோ-௫௩-௩௧ (௮) ௪-திருவ-௬௨ (௯) ௪-திருவ-௫௩
(௧௦) ௧-திருவ-௬௭ (௧௧) தி மொ-௬-௩-௯

லேனை" (௧) "திருமார்பாசிறந்தேனின்னடிக்கே" (௨) "புல்குமணை யாந்திருமாற்கரவு" என்று ஶேஷித்வந்தொடங்கி கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வ பர்யந்தமாக மிதுநப்ரதிஸம்பந்திகமாகவிறே யநுஸந்தித்துக்கொண்டு போந்தது.

ஆக நிரதிஶயாநந்தயுக்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யநுபவித்து அவன் உகப்பதையாவது, அவ்வநுபவமடங்கலும் உபோ(த்க)ாதமாத்திலே சுருங்கிக்கொள்ளும்படியான வவனுடைய போக்யதாதிஶயத்தை யநுபவித்து அவன் உகப்பதையாவது, அவ்வநுபவமடங்கலும் உபோ(த்)க்காதமாத்திலே சிறுக்கிக்கொள்ளும்படியான வவனுடைய போக்யதாதிஶயத்தை யநுபவித்து அவன் உகப்பதனுவதாய்க்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் துணையின்றிக்கே காமதாபமிகுந்ததசையிலே உசிதோபாயங்களாலே இவர்களையுண்டாக்கி ஸிஸிரோபசாராதிகள் பண்ணிக்கொண்டு போருகையிறே இம்மிதுநவிஷயத்துக்கு இவன்பண்ணும் கைங்கர்யமாவது.

ஆக ஶ்ரீமத்பதத்தாலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபோடும் கைங்கர்யப்ரயத்தோடுமுண்டான நித்யஸம்பந்தத்தை யுடையவளாகையாலே மாதாபிதாக்களிருவரும் சேரவிருக்க ஶிஶ்ருஷிக்கும்புத்ரனைப்போலே இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்யக்கடவனென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் ப்ராப்யமான கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாகுமல்லது புருஷார்த்தமாகாமையாலே அதிலுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ஸ்வாமித்வத்தையும், தநுப்ப(த்)வகப்ரீதி நிரதநாநுபவத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஶேஷித்வமுண்டாகையாலே ப்ரதிஸம்பந்திபூதனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணநிரவத்யத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

(௩) "𑌇𑌮𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍀 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍 - இமாம்லோகாந்காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" (௪) "𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑌹 - ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ" (௫) "பிணங்கியமரர்பிதற்றுங்குணம்" (௬) "கோதிலவண்புகழ்கொண்டுசமயிகள்பேதங்கள்சொல்லிப்பிதற்றும்பிரான்" என்றும் சொல்லுகிறகுணங்களை யநுபவித்தும் (௭) "[illegible] - சதுர்ப்புஜம்ஸ்யாமளாங்க:

(௧) தி-மொ-௬-௨-௨ (௨) க-திருவ-௫௬ (௩) தை-ப்ருகுவல்லி
(௪) தை-ஆநந்த (௫) தி-வாய-௧-௩-௪ (௬) தி-வாய்-௪-௨-௪
(௭)

பரமேவ்யோம்நிநிஷ்டித:" (க) "తమసః పరమో ధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధరః-தமஸ:பரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதர:" (உ) "மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" (ங)"துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி" (ச)"ஆதியஞ்சோதியுரு" என்றும் சொல்லுகிறவிக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணி யநுபவித்து, (ரு) "రసో హ్యేవాయం లబ్ధ్వానన్దీభవతి-ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" என்கிறபடியே நிரதிஶயாநந்தியாய், அநந்தவாநந்தம்ஹேதுவாக விளையுமதிறே அடிமையாவது. அதில் நாரபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாகிறது. அயநபதம் அவற்றுக் காஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது.

அதில் ஸ்வரூபம் (சா)"సత్యం జ్ఞానమనన్తం బ్రహ్మ-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ராஹ்ம" (எ) "மனனுணர்வளவிலன்பொறியுணர்வவையிலன் உணர்முழுநலம்" (அ) 'இல்லதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு, எல்லையிலந்நலம்" என்கிறபடியே ஸசப்தவாச்யமாகையாலே அஸச்சப்தவாச்யமானவசித்திலும், ஜ்ஞாநமென்கையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநரான பத்த(బద్ధ)ரிலும், அநந்தமென்று தேஶகாலவஸ்த்வ பரிச்சேதரஹிதமாகச் சொல்லுகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபரான நித்யரிலுமதிகமாய், நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ஸர்வஸ்மாத்பரமாயிருக்கும்.

ரூபமும் (கூ) "నభూతసఙ్ఘసంస్థానో దేహోఽస్య పరమాత్మనః-நபூதஸங்கஸம்ஸ்தாநோதேஹோஸ்யபரமாத்மந:"(கo)"నతస్య ప్రాకృతా మూర్తిః-நதஸ்யப்ராக்ருதாமூர்த்தி:"என்கையாலே ப்ரக்ருதிவிகாரமாய், அஙஏவஹேயமாய்,குணத்ரயாத்மகமாகையாலே திரோதா(ధా)யகமாயிருக்கும் ப்ராக்ருதஶரீரம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ருதமாய், (கக) "ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః-இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:"(கஉ) "வேண்டுவேணடுருவம்" என்கையாலே அபிமதமாய், (கங) "పఞ్చశక్తిమయం వపుః-பஞ்சஶக்திமயம்வபு:" என்கையாலே பஞ்சோபநிஷண்மயமாய், (கச) "నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా-நீலதோயதம

(க) ரா-யு-ககச-சரு (உ) திருநெ-க (ங) தி-வாய-ங-கO-சா
(ச) தி-வாய்-ங-ரு ரு (ரு) தை-ஆநந்த (சா) தை-ஆந-க
(எ) தி-வாய்-க-க-உ (அ) தி-வாய்-க-உ-ச (கூ) பாரத
(கO) வாயுபு-ஙச சO (கக) வி-பு-சா-எ-அச (கஉ) தி-வாய்-அ-க-க
(கங) (கச) தை-நா-கக

த்யஸ்தாவித்யுல்லேகேவபாஸ்வரா" (௧) "நீலமுண்டமின்னன்ன மேனி" என்றும் மின் விழுங்கின மேகம்போலே உள்வாயிலே புகர்த்து (௨) "மைப்படி மேனி" என்கிறபடியே கண்டார் கண்கள் வவ்வலிடும்படி குளிர்ந்து (௩) "పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహః - பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியே ஸ்வரூபாதிப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு ஸர்வாதிகமாயிருக்கும்.

குணமும், (௪) "జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజాంస్యశేషతః । భగవచ్ఛబ్దవాచ్యాని వినా హేయైర్గుణాదిభిః - ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநிவிநாஹேயைர்குணாதிபி:" (௫) "అపహతపాప్మా విజరో విమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సోఽపిపాసస్సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః - அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோ அபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" (௬) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్ - யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" இத்யாதிகளாலே ஹேயப்ரதிபடமாய் கல்யாணைகதாநமாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, ஹேயமாய் பராதீநமாயிருக்கிற குணங்களிலதிகமாய், (௭) "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களை ச(மு)த்யோதகல்பமாக்கவற்றாய், (௮) "యతో వాచో నివర్తన్తే - అప్రాప్య మనసా సహ - யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே, அப்ராப்யமநஸாஸஹ" என்கையாலே வாங்மநஸ்ஸுக்கு அவிஷயமாய் அபரிச்சிந்நமாயிருக்கும்;

விபூதியும், (௯) "పాదోఽస్య విశ్వా భూతాని - త్రిపాదస్యామృతం దివి - பாதோஸ்ய விஶ்வா பூதாநி, த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி" (௧௦) "அயர்வறுமமரர்கள திபதி" (௧௦) "நிலனிடை விசும்பிடையுருவினனருவினன்" என்று உபயவிபூதியும் ஈஶ்வரனுக்கு விபூதியாகச் சொல்லுகையாலே அபரிச்சிந்நமாயிருக்கும்.

ஆகவிப்படி ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெல்லாவற்றாலும் அபரிச்சிந்நனாய் அநுபாவ்யகுண ஸம்பந்நனாயிருக்கிறவன் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாக விந்நாராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலே

---

(௧) திருவிரு-௨௯ (௨) திருவி-௩௪ (௩)
(௪) வி-பு-௬-௫-௭௯ (௫) சாந்தோ-௮-௭-௧ (௬) முண்ட-௨-௨-௭
(௭) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௮) தை-ஆநந்த (௯) புருஷஸூக்தம்
(௧௦) தி-வாய்-௧-௧-௩

இதில் ப்ரார்த்திக்கிற கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதமாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால், (௧)“सर्वं परवशं दुःखम्-ஸர்வம் பரவஶம் துக்கம்” (௨) “सेवा श्ववृत्तिः-ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:” (௩) “अपरश्रेष्ठ्यभावात्-அபரப்ரேஷ்யபாவாத்” என்கிற ஸேவாநிஷேதகம் பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயமென்றதாயிற்று.

திருமந்த்ரத்தில் நாராயணபதத்திற்சொன்ன குணங்களடங்கலும் ஆஶ்ரயணத்துக்கும் உபாயக்ருத்யத்துக்கு முடலாகிறாப்போலே இந்நாராயணபதோக்தமான குணங்கள் ப்ராப்யமாயிருக்கும். ஸ்வரூபத்துக்கு ஶேஷித்வஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரய முண்டாகிறாப்போலே ஸ்வரூபாநுபந்திகளான குணங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே.

பத்தசேதநருடைய ஶரீரவிமோசநாநந்தரம் அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்த(ர்)ருடைய அநுபவகைங்கர்யங்களைக் கொடுக்கையாலே வாத்ஸல்யம்ப்ராப்யம். ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைக் கொடுக்கையாலே ஸ்வாமித்வம் ப்ராப்யம். (பத்த)பத்தனானவன் தண்மையும் தன்மேன்மையும் பாராதே அயர்வறுமமரர்களான ஸூரிகளுடைய அநுபவத்தைக் கொடுக்கையாலே ஶீலகுணம் ப்ராப்யம். அநாதிகாலமமாம்ஸாஸ்ருகாதிமயமான துர்விஷயங்களைக்கண்டு களித்துப்போந்த கண்களைக்கொண்டு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணும்படி பண்ணுகையாலே ஸௌலப்யம் ப்ராப்யம். ச(ர்)ந்தாநுவர்த்தநப்பண்ணிக் கைங்கர்யம் பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவனுக்கு அநுகுணமான வநுபவகைங்கர்யங்களை யறிகைக்குறுப்பாகையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ராப்யம். நிரதிஶயாநந்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை அஸங்குசிதமாக வநுபவித்து அநுபவஜநிதாநந்த ஸாகராந்தர்நிமக்நராய்க்கொண்டு ஆஶ்ரயமழியும்படியான தஶைகளிலே (௪)“மருந்தேதங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கு” என்கிறபடியே ஸாம்யபோக(ர்க)ப்ரதனாய், (௫)“यआत्मदा बलदा-யஆத்மதா பலதா”

---

(௧) மநு-௪-௧௬௦ (௨) மநு-௪-௬ (௩)

(௪) தி-வாய்-௯-௫-௪ (௫)

என்கிறபடியே போ(ஷ்)க்த்ருத்வஶக்தியைக் கொடுத்து புஜிப்பிக்கையாலே ஸர்வஶக்தித்வம் ப்ராப்யம்.

இந்த வ்ருத்திதான் அவனுக்கு உபகரிக்கிறானென்கையன்றிக்கே தன் ஸ்வரூபவிகாஸார்த்தமாகச் செய்கிறோமென்று அநுஸந்திக்கும்போதைக்கு அவன் பூர்ணனாகவேண்டுகையாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் ப்ராப்யம். அதில் ஸ்வஸாரஸ்யதாநிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகரஸ்யத்தையே ப்ரயோஜநமாகச் செய்கைக்கு உறுப்பாகையாலே ஶேஷித்வம் ப்ராப்யம். ஶேஷபூதமான ஸ்வரூபம் கிஞ்சித்காரமில்லாதபோது *அஸந்நேவவாகையாலே அந்த ஸ்வரூபத்தினுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமான வ்ருத்திகொள்ளுகைக்கு உறுப்பாகையாலே க்ருபாகுணம் ப்ராப்யம். ப்ரீதிஹேதுவான அநுபவத்துக்கு விஷயமாகையாலே ஸௌந்தர்யஸௌகந்த்யா(த్యా)திகளான விக்ரஹகுணங்களும் ப்ராப்யங்கள்.

ஆகவிப்படி ப்ராப்யபூதங்களான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களோடு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தோடு நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்க்கொண்டிருக்கிற ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். ஆனாலும் கீழில் நாராயணபதம் ஆஶ்ரயணப்ரகரணமாகையாலே ஸௌலப்யப்ரதாநமானவோபாதி இதுவும் கைங்கர்யப்ரகரணமாகையாலே ஸ்வாமித்வப்ரதாநமாயிருக்கும். ஏவம்ரூபமான ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை யநுபவித்து அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே, (௧) "హావుహావుహావు, అహమన్నమహమన్నమహమన్నమ్-ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே நிரதிஶயபோக்யமான ஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டனாய், அந்தஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே (௨) "ఏకధా భవతి, ద్విధా భవతి, త్రిధా భవతి, శతధా భవతి, సహస్రధా భవతి, అపరిమితసహస్రధా భవతి-ஏகதா பவதி, த்விதா பவதி, த்ரிதா பவதி, ஶததா பவதி, ஸஹஸ்ரதா பவதி, அபரிமிதஸஹஸ்ரதா பவதி" என்கிறபடியே கைங்கர்யாநுகுணமாக அநேகவிக்ரஹங்களைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, அதுதான் ஒருதேஶவிஶேஷத்திற்பண்ணுமடிமையால் ஆராமையாலே, (௩) "యేనయేన ధాతా గచ్ఛతి, తేనతేన సహ గచ్ఛతి-யேநயேந தாதா கச்சதி, தேநதேந ஸஹகச்சதி" என

(௧) தை-ப்ருகுவல்லி (௨) சாந்-௭-௨௬-௨ (௩) பரமஸம்ஹிதா

ன்கிறபடியே ஸர்வதேசங்களிலும் பகவதநுவ்ருத்திபண்ணி த்ரி விதகரணங்களாலும் செய்யுமடிமையை ப்ரார்த்திக்கிறது, இப்பதத்தில் சதுர்த்தியாலே.

இவ்வடிமைதான் ஸித்திப்பது-இதுக்கு ப்ரதிபந்தகமான அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதி ஸகலவிரோதிகளும் நிவ்ருத்தமானாலாகையாலே;இதுக்குவிரோதியானஜ்ஞாநாநுதயம் அந்யதாஜ்ஞாநம் விபரீதஜ்ஞாநமென்கிற அவித்யை, அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான அஸத்கர்மங்கள், இவையடியாக வரக்கடவதாயும் இவற்றுக்குக் காரணமாயும் பீஜாங்குரந்யாயம்போலே வருகிற தேவதிர்யங் மநுஷ்யஸ்தாவராத்மகமான சதுர்விதசரீரங்களும் இவற்றைப்பற்றிவருகிற ருசிவாஸநைகள், இவையடியாக அவர்ஜநீயமாய்வரும் ஆத்யாத்மிகாதி தைவிகாதிபௌதிகமென்கிற தாபத்ரயங்கள், புத்ர பஶ்வந்நாதிரூபேணவும் ஸ்வர்க்காதிரூபேணவும் வருகிற ஐஹிகாமுஷ்மிக க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தவாஞ்சை, (௧) "இறப்பதற்கேயெண்ணாது" (௨) 'இறுகலிறப்பு"என்கிற கைவல்யபுருஷார்த்தவாஞ்சை, ஸ்வகர்த்ருத்வாதிகள், இவற்றினுடைய நிவ்ருத்திபூர்வகமாய்(௩) "ஸஹஜகைங்கர்யவிதய:-ஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்னும்படி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

விரோதிநிவ்ருத்தியும் கைங்கர்யமும் அபேக்ஷிதமாகில் இரண்டையும் ப்ரார்த்தியாதே கைங்கர்யமாத்ரம ப்ரார்த்யமாவானென்னென்னில், நிவ்ருத்தவிரோதிகளுக்கல்லது கைங்கர்யம உதியாமையாலே ப்ரார்த்தனைதானே விரோதிநிவ்ருத்தியையும் காட்டுமென்கிற ப்ராதாந்யம்தோற்றக் கைங்கர்யமாத்ரத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது. விரோதிநிவ்ருத்தியே ஸ்வயமுத்தேஶ்யமாகில்,அது-ப்ராப்யத்தில்ருசியின்றிக்கே ஸம்ஸாரபீதிமாத்ரமுள்ள கேவலனுக்கிறே. ஆகையிறே, (௪) "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே-ஜராமரண மோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்யயதந்தியே"என்றும், (௫) "மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்" என்றும் சொல்லுகிறது.

---

(௧) திருநெ-௧- (௨) தி-வாய்-௪-௧-௧௦ (௩) அஷ்டஶ்லோகி
(௪) கீதை-௭-௨௯ (௫) தி-வாய்-அ-௩-௨

ஆக விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது, தாதர்த்த்யவாசியான விச்சதுர்த்தியாலே.

இச்சதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தநையைக் காட்டுகிறபடியென்னென்னில் ; (க) "[Telugu script]-தாதர்த்த்யேசதுர்த்திவக்தவ்யா" என்று தாதர்த்த்யத்தைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், அந்த தாதர்த்த்யாஶ்ரயம் ஸஹஜகைங்கர்யத்தை ஸ்வதஸ்ஸித்தஸ்வபாவமாகவுடைத்தானவஸ்துவாகையாலே கைங்கர்யவிஶிஷ்டவேஷத்திலே ததர்த்தமாயிருக்குமென்று காட்டவற்றாகையாலும், இநாராயணபதம்-தா(ஞ)ரகனாய் நியந்தாவாய் வ்யாபகனாய் அதஏவ ஶரீரியாய் ஶேஷியானவஸ்துவையும் தா(ஞ)ர்யமாய் நியாம்யமாய் வ்யாப்யமாய்ஶரீரமாய் ஶேஷமானவஸ்துக்களையும் காட்டுகையாலே ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுடைய தாததீநயம் பலிக்கையாலே, தத்பூர்த்தியுள்ளது-வ்ருத்தி ததீநமாகவநுஸந்தித்து அவன்பக்கலிலே அந்தக் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷித்தாலாகையாலும், கீழுபாயவரணம் பண்ணினவதிகாரி அநந்யார்ஹஶேஷமாகிற ஸ்வரூபதாததீந்யஜ்ஞாநவானாகையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளுக்கு நிரபேக்ஷஸாதநம் அவன்திருவடிகளேயாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையாலே அநந்யஶரணத்வமாகிற ஸ்திதிதாததீந்யம் ஸித்திக்கையாலும், உபாயபலமாய்க்கொண்டு ப்ராப்தவ்யமான வநந்யபோ(ஞ)தவமாகிற வ்ருத்திதாததீந்யம் இதஃபூர்வம் லப்(ப)தமல்லாமையாலே அது ப்ரார்த்த்யமாயறுகையாலும், பரிமளமுகவை ஶலாக்யமாக்குமாபோலேயும் ப்ரபைமாணிக்யத்தை ஶலாக்யமாக்குமாபோலேயும் ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு அதிஶயாவஹமாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபப்ராப்திரூபமானகைங்கர்யப்ரார்த்தனையைக் காட்டக்குறையில்லை.

ஆக இச்சதுர்த்தியாலே ஶேஷத்வஜ்ஞாநநந்தரபாவியாய் அந்த ஶேஷத்வோபபத்திஹேதுவாய், உபாயபலமாய், (உ) "[Telugu script]-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று ஸ்வீகரித்த வுபாயத்தின்பலமாக, (௨) "[Telugu script]-கதாஹமைகாந்திகநித்யகிங்கரஃப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்று பெரியமுதலியாராலும், (௩) "[Telugu script]

(க) வ்யாகரணவ்ருத்தி (உ) ஸ்தோத்ரரத்நம (௩) கத்யத்ரயம

ப்ரபத்யே - அநந்யசரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம்சரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௧) "నిత్యకింకరో భవాని-நித்யகிங்கரோபவாநி" என்று பாஷ்யகாரராலும், (௨) "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாராலும் ப்ரார்த்திக்கப்படுவதாய் ஸ்வரூபநிரூபகஸமாநமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

ஏவம்ரூப கைங்கர்யாச்ரயமாய் பகவதநந்யார்ஹ சேஷமான ஆத்மஸ்வரூபமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் சேஷியான பகவத்ஸ்வரூபமும் (௩) "నిత్యో నిత్యానాం-நித்யோநித்யாநாம்" என்கிறபடியே நித்யமாகையாலும், அந்தநித்யத்வத்தையும், போக்தாவான விஷ்ணுவுண்டாக்கவொண்ணாதான போக்யதாப்ரகர்ஷத்தை யுடைத்தான ஸ்வரூபரூபகுணாதி வைலக்ஷண்யத்தையும் இந்நாராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலும், போக(విరో)விரோதியான ஸகலப்ரதிபந்தகங்களும் ஸ்வீக்ருதமான உபாயத்தாலே நிவ்ருத்தமாகையாலும், போகம் நித்யமாய் அத்தாலேவந்த ஹர்ஷமும் நித்யமாய் ஹர்ஷப்ரேரிதமான கைங்கர்யமும் நித்யமாகையாலும், போக(స్థా)ஸ்தாநமான விபூதியும்-(௪) "కాలం స పచతే తత్ర న కాల స్తత్ర వై ప్రభుః-காலம்ஸபசதே தத்ரநகாலஸ்தத்ரவைப்ரபு:" என்கிறபடியே காலாதிகமாக நாசாதிகளையுடைத்தன்றிக்கே யிருக்கையாலும், (௫) "న చ పునరావర్తతే-நசபுநராவர்த்ததே" (௬) "అనావృత్తిశ్శబ్దాత్-அநாவ்ருத்திச்சப்தாத்" (௭) "సర్గేపి నోపజాయంతే ప్రళయే న వ్యథంతి చ-ஸர்க்கேபிநோபஜாயந்தேப்ரளயேந வ்யதந்தி ச" (௮) "புணர்த்தொடிக்கினுமேபோகவொட்டார்" என்றும், (௯) "மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர்மற்றதுகையதுவே" என்றும், (௧௦) "ஏற்றினைத்தேணிவாநதி" இத்யாதிகளாலே யாவதாத்மபாவிபுநராவ்ருத்தியில்லாத போகத்தைச்சொல்லுகையாலே (௧௧) "நாளும்நீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்" என்கிறபடியே தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸர்வகாலமும் ப்ரார்த்திக்கிறது.

இத்தால் (௧௨) "క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశంతి-க்ஷீணேபுண்யேமர்த்யலோகம்விசந்தி" (௧௩) "గతాగతం కామకామా లభంతే-கதாகதம்காமகாமா

---

(௧) கத்யத்ரயம் (௨) தி-வாய-௩-௩-௧ (௩) ஶ்வே-௪-௧௩
(௪) பார-மோக்ஷ (௫) சா-அ- (௬) பாஷ்யஸூ
(௭) கீதை- (௮) பெரி-தி-௪-௫-௨ (௯) தி-வாய்-௪-௧௦-௧௧
(௧௦) பெரி-தி ௪-௩-௩ (௧௧) தி-வாய்-௩-௮-௪ (௧௨) கீ- (௧௩) கீதை-

மாலபந்தே” (௧) “తద్యథేహ కర్మచితో లోకః క్షీయతే, ఏవమేవాముత్ర పుణ్యచితో లోకః క్షీయతే-தத்யதேஹ கர்மசிதோ லோகஃ க்ஷீயதே, ஏவமேவாமுத்ர புண்யசிதோ லோகஃ க்ஷீயதே” (௨) “గత్వాగత్వా నివర్తన్తే చన్ద్రసూర్యాదయో గ్రహాః - கத்வாகத்வா நிவர்த்தந்தே சந்த்ரஸூர்யாதயோ க்ரஹா:” (௩) “ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః పునరావర్తినోఽర్జున-ஆப்ரஹ்ம புவநால்லோகா: புநராவர்த்திநோர்ஜுந” (௪) “குடிமின் ஷுமின் சுவர்க்கமெய்தியும் மீள்வர்கள்” என்கிறபடியே புண்யக்ஷயத்தில் மீண்டு பஞ்சாக்நிவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே கர்மபரவசனைக்கொண்டு பிறக்கையாலே போக்குவரத்துக்கேகாலம்போருமொழிய அநுபவிப்பதொரு அம்சமில்லை. ஆகையாலே புண்யத்தாலே ஜயித்தவனுடைய லோகங்கள் க்ஷீணமாமென்கிற ஸ்வர்க்காதிபோகங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதநிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்திலே ப்ரகாசிதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவராகையாலே அநுபவோபகரணமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸங்கோசமின்றிக்கே, (௫) “సర్వతః పాణిపాదం తత్సర్వతోఽక్షిశిరోముఖమ్। సర్వతః శ్రుతిమల్లోకే సర్వమావృత్య తిష్ఠతి-ஸர்வத: பாணிபாதந் தத்ஸர்வதோக்ஷிஶிரோமுகம் | ஸர்வத: ஶ்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி” (௬) “இழிந்தகன்றுயர்ந்து” (௭) “உளனலகளவுயானுமுளனாவன்” என்கிற முக்தஸ்வரூபம் விபூதித்வயத்தையும் வ்யாபிக்குமாகையாலும் போக்யமானவஸ்துதான அபரிச்சிந்நாநந்தத்தை யுடையனைக்கொண்டு நித்யவிபூதியிலயனையிருக்கச் செய்தேயும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக (௮) “అజాయమానో బహుధా విజాయతే-அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே” (௯) “பிறப்பிலைபல்பிறவிப்பெருமான்” இத்யாதிப்படியே ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண வைதரிக்கையாலும், (௰) “సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి-ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி” (௧௧) “ఇమాంల్లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్-இமாந் லோகாந் காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந்” என்கிறபடியே திவ்யலோகம் திருமாமணிமண்டபம் முதலான பரமபதத்திலே போக(భోగ)

(௧) சாந்தோ-௮-௧௬ (௨) வி-பு-௧-௩-௪0 (௩) கீ-௮-௧௬
(௪) தி-வாய்-௪-௧-௯ (௫) கீதை-௧௩-௧௪ (௬) தி-வாய-௧-௩-௬
(௭) பெரியதிருவ-௭௬ (௮) யஜு-ஆரண-௩-ப்ர ௯) தி-வாய-௨-௯-௫
(௧0) சாந்தோ-௭-௨௫-௨ (௧௧) தை-பருகு

ஸ்தாநத்தோடு ஆமோதம்முதலான வ்யூஹஸ்தாநங்களோடு திருவயோத்யை ஸ்ரீமதுரைதொடக்கமான விபவஸ்தாநங்களோடு கோயில்முதலான உகந்தருளின நிலங்களோடு வாசியற "அந்தமிலடிமை" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நமான வடிமை செய்யவேணுமென்கிறது.

இத்தாலே (க) "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்" என்கிறபடியே, கர்மஜ்நித ஸம்ஸாரவஶவர்த்திகளான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கே அநுபாவ்யமாய் அஸ்திரமான ஐஶ்வர்யாதிகளைப்பற்ற நித்யத்வத்தாலே சிறிது அதிகமாய், (௨) "ఏషో౽ణురాత్మా-ஏஷோऽணுராத்மா" (௩) "స్వరూపమణుమాత్రం స్యాద్జ్ఞానానన్దైకలక్షణమ్ - ஸ்வரூபமணுமாத்ரம்ஸ்யாத்ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம்" என்கிற ஆத்மாநுபவமாத்ரமாகையாலே ஸங்குசிதமாய் அத்பல்பமாய் தேஶபரிச்சிந்நமான வாத்மாநுபவஸுகத்தில வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இவ்வாத்மா, அப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாய்க்கொண்டு ஸர்வாவஸ்தைகளிலு மநவிதனாயிருக்கையாலே (௪) "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రం జుహుయాత్ -யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்" என்று நித்யாக்நிஹோத்ரமாக விதியாநின்கசெய்தேயும் ஸாயங்காலமும் ப்ராதஃகாலமுமொழிந்த காலங்களில் விச்சிந்நமான அக்நிஹோத்ரமும் போலன்றிக்கே போகோ(భోగ)பரதியை புடைத்தாயிருப்பதொருகாலமுமின்றிக்கே ஒலக்கத்தோடு நாய்ச்சிமாரும் தாமுமான வேகாந்தஸமயயோடுவாசியற வெல்லாவவஸ்தைகளிலும் சத்ரசாமராதிகளாயும் படிக்கம் ஒட்டுவட்டில்களெடுத்தும அடிமைசெய்வனாகவேணுமென்கிறது.

இத்தால், (௫) "ఆత్మానం వాసుదేవాఖ్యం చిన్తయన్ - ஆத்மாநம்வாஸுதேவாக்யம்சிந்தயந்" என்கிறபடியே, மநுஷ்யாநந்தம்தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தபர்யந்தமாக ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாம்படி *தேயஶதகாமத்தாலே பெருகக்கொடுசேர்ந்த ப்ரஹ்மாநந்தத்தை மநுஷ்யாநந்தத்தளவிலே நிறுத்தி பகவதாநந்தத்துக்கு வகையிட்டுப்பேசத் தேடினவும் (௬) "ఏకైకగుణావధీప్సయా సదాస్థితాః-ஏகைககுணாவதிப்ஸ

(க) திரு-வாய்-௯-௬-௧௦ (௨) முண்டக-௩-௧-௯ (௩) அஹிர்-ஸ ௬-௯-௨௮
(௪) ஆபஸ்த-ஶ்ரௌத-௩ (௫) வி-பு-௬-௭-௯ (௬) ஸ்தோ-ரத்ந

யாஸதாஸ்திதா:" என்று நித்யநிர்த்தோஷமான வேதங்களாலும் எல்லைகாணவொண்ணாதபடி. (க) "கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை யொடியாவின்பப்பெருமையோன்" (உ) "எப்பால்யவர்க்கும்நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்" என்கிற ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளையநுபவித்தும், (௩) "స్వైశ్వర్యాశ్వైసదానుభూత్యా ప్యపూర్వ్యవద్విస్మయమాదధానయా- ஸ்வவைஶ்வரூப்யேணாஸதாநுபூதயா ப்யபூர்வவத்விஸ்மயமாதததாநயா" என்று ஏவம்ரூபஸ்வரூபாதிகளைக் கொண்டு ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும் (ச) "பித்தரபனிமலர் மேல்பாவைக்கு" என்று அடைவுகெடும்படி அபூர்வாமுசர்யத்ஸகப் பண்ணக்கடவளான பெரியபிராட்டியாரோடுண்டான ஸம்ப்லேஷத்தாலும் (ரு) "అహమన్నమ్-அஹமந்நம" (௬) "உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்" (எ) "என்னைமுற்றப்பருகினான்," என்கிறபடியே நிரதிஶயபோக்யபூதரான நித்யமுக்தரையநுபவித்தும் பரமாநந்தியாகாநிற்கச் செய்தேயும், ஸம்ஸாரிகளோபாதி நிரந்தராநுபவம் பண்ணுகைக்கு யோக்யரான வத்மாக்கள் அநாதயசித்ஸம்பந்தராய்க் கொண்டு தன்னையநுபவிக்கப்பெறாதே பஹுதரவிஷயைகபோக(భో)ராய் நிரந்தரதுஃகாநுபவம் பண்ணுகிறபடியைக்கண்டு (அ) "సర్వకాకీనరమీతి-ஸர்வகாகிநாமேக" (௯) "గృశంధమితినుఃషితః-ப்ருஶம்பவதி துஃகித:" என்று திருவுள்ளம்நொந்தும அவர்கள்பண்ணுகிற அக்ருத்யகரணாதிகளைக்கண்டு (௧௦) "క్రోధమాహారయత్తీవ్రమ్-க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம" (கக) "క్రోపస్యవశమేయివాన-கோபஸ்யவஶமேயிவாந" என்கிறபடியே க்ரோதாவிட்டவழக்காய், (கஉ) "నీచాస-க்ஷிபாமி" (க௩) "నక్షమామి-நக்ஷமாமி" (கச) "నత్యజామి-ஹநபாப" என்கிறபடியே தள்ளிக்குட்டிக்குலையாக அறுத்துத்தீர்த்துவேனென்னும்படிக்கோபபரவஶனாயும், இப்படி லீலாவிபூதியோட்டை ஸம்பந்தநிமித்தமாக துஃக்கைகபரஸமகமானபகவத்போக(భో)த்திக்காட்டில (கரு) "భోగమాత్రసామ్యలిఙ్గాత్-போகமாத்ரஸாம்யலிங்காத்" (க௬) "జగద్వ్యాపారవర్జమ్"

(க) திருவாய்-அ-அ-உ (உ) திருவாய்-க-ம-உ (௩) ஸம்தா-?-தரு
(ச) திருநெ-க-அ (ரு) தை-ப்ருகு (௬) திருவாய்-௬-௬-ரு
(எ) திருவாய்-௬-௬-க0 (அ) மஹோபநிஷத்-க (௯) ரா-அ-உ-சக
(க0) ரா-ஆ-உச (கக) ரா-யு-ரு௬-க௩௬ (கஉ) கீ-க௬-க௯
(க௩) வராஹபு (கச) (கரு) ப்ரஹ்மஸூ (க௬)

సర్వేశః పరమాత్మనః-ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜ்யேண ஸத்ருஶ:பரமாத்மந:" என்று லீலாவிபூதிநிர்வாஹகத்வமின்றிக்கே (க) "నోపజనం స్మరన్నిదం శరీరం-நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்" என்கிறபடியே பூர்வாநுபவதுஃக்கஸ்ம்ருதிக்கும் அவகாஶமில்லாதபடி நிரந்தரம் பகவதநுபவம்பண்ணுகிற முக்தபோகத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இந்த சேதநர்விஷயமாக(உ) "మోదతే భగవాన్భూతైర్బాలః క్రీడనకైరివ-மோததே பகவாந் பூதைர்ப்பால:க்ரீடநகைரிவ" (ங) "హరేర్విహారసక్రీడా కన్దుకైరివజన్తుభిః-ஹரேர்விஹாரக்ரீடாகந்துகைரிவஜந்துபி:" (ச) "களிர் மாமலருந்திவீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்விமலன்" (ரு) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்கிற லீலாருபஸாநுபந்தியானவாநந்தம் நடக்கையாலே இந்தவாநந்தோபயோகியுமாய், ஶேஷபதிஶபரூபமாகையாலே ஶேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாயிருக்கையாலே இது ஆநந்தாவஹமாயேயிருக்க, இக்கைப்பற்ற விஶ்வாஸுக்கு துஃக்கித்வமும் க்ரோதபாரவஶ்யதாநிபந்தநமான அநிஷ்டாவஹத்வமும் சொல்லுகிறது - நிருபாதிகஸம்பந்த நிபந்தநமாகவும தந்நிவ்ருத்திசசாருபதயாநிபந்தநமாகவும் அக்ருத்யகரணத்யாஶ்ரயபூதரான சேதநர்க்குநேரே தண்டத(்)ரணைச்சொண்டு ஶிக்ஷித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகவும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹமடியாகவுமாகையாலே ஆநந்தித்வத்தோடு விரோதியாது.

இந்தக் கைங்கர்யகரணாஶ்ரயபூத ஸ்வரூபகதமான ஶேஷத்வம் ஸர்வப்ரகாரமென்று, "ஶேஷத்வமாகிறது(சூ) "యత్త్వనియోగార్హం శేషత్వం-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமஶேஷஶப்தேநகத்யதே" என்கிறபடியே இஷ்டமான ப்ரகாரகாரங்களெல்லாம்விநியோகபடுகைக்குயோக்யம" இத்யாதியாறசொல்லுகையாலே(எ) "నివాసశయ్యాసన-நிவாஸஶய்யாஸந" (அ) "சென்றாலக்குடையாம" (கூ) "దాసస్సఖా-தாஸஸ்ஸகா" (கO) "ஊருமபுள்" இத்யாதிகளிற்படியே சத்ரசாமராபாணிகளாவது, அவைதாநாவது, (கக) "సఏకధాభవతి-త్రిధాభవతి-ஶதகதாபவதி-அபரிமிததாபவதி" என்கிறபடியே அநேகவிக்ர

(க) சாந்தோ-அ-கஉ-ங (உ) பாரத-ஆரண் (ங)

(ச) நா-தி-கசு-ச (ரு) தி-வாய-ங-கO-கூ (சு)

(எ) ஸ்தோ-ர-சுO (அ) க-திருவ-ருங (கூ) ஸ்தோ-ர-சூக

(கO) தி-வாய-கO-உ-ங (கக) சாந்தோ-எ-உசு உ

ஹபரிக்ரஹம் பண்ணுவதாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்கிற பெரிய திருவடி திருவநந்தாழ்வான் முதலானவரைப்போலேயும், அத்திருவனந்தாழ்வானை தொடர்ந்தடிமை செய்யவந்தவிடத்திலே ஸர்வப்ரகாரசேஷவ்ருத்தி ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வவிதபந்துத்வத்தை (க) "भ्राता भर्ता च बन्धुश्च पिता च मम राघवः- ப்ராதாபர்த்தாசபந்துஶ்சபிதாசமமராகவ:" என்றுசொல்லி (உ) "अहं सर्वं करिष्यामि-அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்துசத்ரசாமராபாணிகளாவது, கநித்ரபிடகாத(ர)ராவது, வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்லுவது, பலமூலாஹாராதிகள் பண்ணுவது, குஸுமபஸபநாதிகள்பண்ணுவது, ஸாலாஸம்நிவேஸாதிகளபண்ணுவதாயக்கொண்டு ஸாவஷிதசேஷவ்ருத்தியிலும் அந்வயித்தாப்போலவும் எல்லாவடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவேணுமென்கிறது.

இத்தால் ஸம்ஸ்லேஷமான்ற வுமேயுகப்பிக்கும் நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியுடைய போக(ர்க)த்திற்காட்டில வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபமும் மிதுநசேஷமாய், போக(ர்க)மும இருவருடைய சேர்த்தியிலேயாய், கைங்கர்யமும் மிதுநவிஷயத்திலே யாயிருக்கையாலே, பகவதேகசேஷமாய் பகவதேகபோக(ர்க)மாய் பகவதேகப்ரீதி ஹேதுபூதவ்ருத்திகமுமான லக்ஷ்மீபோகத்திற காட்டில் முக்தபோக(ர்க)ம வ்யாவ்ருத்தமாயிறே யிருப்பது.

ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் பண்ணுமிடத்தில் தான் அத்யந்தபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவானாயிருக்கையாலே தனக்குள்ளது "கரிஷ்யாமி" என்கிற ஸங்கல்பமாத்ரமேயாய் ப்ரேரகத்வம அவன்கையிலே யாகையாலே, (ங) "कुरुष्व मामनुचरम्-குருஷ்வமாமநுசரம்" (ச) "क्रियतामिति मां वद-க்ரியதாமிதிமாம்வத" (ரு) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" (சு) "ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான்" (எ) "பணியாநம்பியென்னை யாமேயடியேனைபபணிகொண்ட" இதயாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியேஸ்வேச்சாநிவ்ருத்திகமாய், (அ) "தோளிணைமேலும்நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் தாளிணைமேலும் புனைந்ததண்ணந்துழா

(க) ரா-அயோ-ருஅ-௩க (உ) ரா-அயோ-௩௧-உரு (௩) ரா-ஆ-௩௧-உஉ
(ச) ரா-ஆ-கரு-எ (ரு) தி-வாய்-அ-ரு-எ (சு) தி-மொ-சு எ-க
(எ) தி-வாய்-ச-அ-உ (அ) தி-வாய-க-கூ-எ

யுடையம்மான்" என்கிறபடியே தோளிலும் மார்பிலும் திருமுடியி லும் திருவடிகளிலும் அவனணிய அவ்விடங்களிலே கிடந்து ஸ்வ ரூபஸத்தையும் போகமுமாய்க்கிடக்கிற திருத்துழாயோபாதியும் பரேச்சாதீநபரப்ரேரிதவ்யாபாரபாரம்யமாயிருக்கவேண்டுகையாலே உசிதகிஞ்சித்காரமாக வேணுமென்கிறது.

"கிங்கர்ம இதி-கைங்கர்யம்" என்று யாதொன்றை திருமுக மலர்த்திக்குறிப்பு, அதிறே கைங்கர்யமாவது. ஆகையிறே கூடப் போன இளையபெருமாளோடு படைவீட்டிலிருந்த ஸ்ரீபரதாழ்வா னோடு இங்கொழியென்ற சொற்படியே வழியடிகெடாமலிருந்த ஸ்ரீ குஹப்பெருமாளோடுவாசியற ஸ்வரூபம் குலையாதொழிந்தது.

"எங்கள் திருத்தகப்பனாரிறைக்கத்திருநந்தவனத்துக்கு மடை மாறிவிட்டு அடிமைசெய்யவுமாம்; திருமாலைகட்டி யடிமைசெய்ய வுமாம், தமிழ்மாலைசெய்து அடிமைசெய்யவுமாம்; கட்டினமாலையை ச்சூடிக்கொடுத்தடிமை செய்யவுமாம். இதில் ப்ரகாரநியதியில்லை. ப்ரதி ஸம்பந்திநியதியேயுள்ளது" என்று ஆண்டாள்வார்த்தையாக ஆசா ரியனிவனை யருளிச்செய்ததும்.

இத்தாலே ஸ்வேச்சாதீநமான கைங்கர்யம் ஸ்வரூபத்துக்கு அநநுரூபமன்றென்கிறது. இவ்வடிமைக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வ ேஸ்வரன் (க) "அமராழியானவனெவ்விடத்தானயானார்" என்னு ம்படி உத்துங்கத்வமானையாலும், (உ) "நமோகடல்வண்ணா" (ங) "సత్యకామస్సత్యసంకల్పః-ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" என்னும்படி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் பூர்ணனாயிருக்கையாலும், பரார்த்தபரா திஸந்ருத்திஹேதுபூதமான ஸ்வகதஸேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும் புருஷார்த்தமாக வேண்டுகையாலும், (ச) "తదానుభూతిసంభూతప్రీతికారితదాసతాం। దేహి మే కృపయా నాథ న జానే గతిమన్యథా-ததாநுபூதிஸம்பூதப்ரீதி காரிததாஸதாம் । தேஹிமேக்ருபயாநாதநஜாநேகதிமந்யதா" என்று அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தைக்கொண்டருளவேணு மென்றும், (ச) "సర్వావస్థోచితాశేషశేషతైకరతిస్తవ। భవేయం పుండరీకాక్ష త్వమేవైవం కురుష్వ మామ్-ஸர்வாவஸ்தோசிதாஸேஷஸேஷதைகரதிஸ்தவ। பவே யம்புண்டரீகாக்ஷத்வமேவைவங்குருஷ்வமாம்" என்று ஸர்வாவஸ்

(க) தி-வாய-ரு-க-எ (உ) (ங) சாந்தோ-அ-க-ரு
(ச) ஸ்தோத்ரரத்நம்

னைகயிலும் உசிதசேஷவ்ருத்திப்ரகாரஸனும்படி பண்ணியருளவே ணுமென்றும், "த்வாஸ-பவாநி" என்றும் பாஷ்யகாரர் ப்ரார்த்திக்கையாலும், (க) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுமவனாகவேணுமென்று இவ்வர்த்தநிஷ்டரான நம்மாழ்வார் ப்ரார்த்திக்கையாலும், சேஷபூதனுகையாலே தத்ஸம்பந்தத்தி அபேக்ஷிதமாயிருப்போலேயும், பரதந்த்ரனுகையாலே தத்ப்ரீதிதமாக வேண்டியிறவோபாதியும் சேஷத்வபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவானுக்கு அனுரூபங்களான ஜ்ஞாநத்வத்தையுடையனுகையாலே தத்ஜ்ஞாநஹேதுகபார்த்தனை அபேக்ஷிதமாகையாலே அந்த ப்ராப்தநாரூபமாகத்துக்கு வாசகமான இந்த சதுர்த்திவிபக்தியாலே ஸமக்ரகைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறாயிற்று.

ஆக இப்பதத்தாலே பகவதநந்யார்ஹ சேஷபூத ஸ்வஸ்வாமித்தஸ்வரூபனாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்வரூபாநுரூபமாக (ஶ்ரீ)விரோதியான ஸம்ஸாரவ்யாதியாலே யாக்ராந்தனானவனாய், (உ) "[illegible]-நிர்வாணம்பேஷஜம்பிஷக்" (௩) "மருத்துவனாயநின்றமாமணிவண்ணன்" (௪) "நோய்களறுக்கும்மருந்து" என்ற வித்தௌஷதத்தைப்பெற்று அந்தவ்யாதியில் நின்றும் முக்தனாய் அர்ச்சிராதிகதியாலே அகாலகால்யமான தேசத்திலேபுக்கு (ரு) "அடியார்கள்குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே (௬) "அடியரோடிருந்தமை" என்னும்படி (எ) "ஞாலக்கபில்லாவானவர்" என்கிறபடியே நிரந்தராநுபவமே யாத்ரையானவானவர்க்கு நற்கோவையாய், அஸங்குசிதமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிற பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தாலே அபாவருமர்காதிப்ரியான ப்ரீவைகுண்டநாதனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை (அ) "உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறை" (௯) "வானவர்போகமுண்பரே" என்கிறபடியே (கO) "அதனிற்பெரியவென்னவா" என்னும்படி பெருகினவா

(க) தி-வாய ௩-௩-க (உ) ஸஹஸ்ரநாம (௩) பெரி-தி-ரு-௩-௬

(௪) தி-வாய-௬-௩-௩ (ரு) தி-வாய்-உ-௩-கக (௬) தி-வாய்-கO-௯-கக

(எ) தி-வாய்-அ-௩-கO (அ) தி-வாய-கO-அ-எ (௯) தி-வய்-௯-௯-கக

(கO) தி-வாய-கO-கO-கO

(ஷ)விஶேஷத்தோடே யநுபவித்து அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே (௧) "హావుహావుహావు, అహమన్నమహమన్నమహమన్నమ్, అహంశ్లోకకృత్, అహంశ్లోకకృత్-ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம், அஹம் ஶ்லோகக்ருத், அஹம் ஶ்லோகக்ருத்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அக்ரமமாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அது கிஞ்சித்காரத்திலே மூட்ட, அத்தாலே தேஶகாலாவஸ்தாக்ரியாபரிச்சேதங்களொன்றையும் ஸஹியாதபடி ஸர்வதேஶத்திலும் ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வவிதமான ஶேஷவ்ருத்திகளை உபயஸ்வரூபத்துக்கு மநுகுணமாம்படி பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

(௨)"సోஶ్నుతే సర్వాన్ కామాన్-ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" என்று மாநஸமாகவும், (௩) "అహమన్నమ్-அஹமந்நம" (௪) "నమ ఇత్యేవవాదినః-நம இத்யேவவாதிந:" என்று வாசிகமாகவும், (௫)"ఛాయావాసత్త్వమనుగచ్ఛేత్-சாயாவா ஸத்வமநுகச்சேத்" (௬) "అనుసంచరన్-அநுஸஞ்சரந்" (௭) "బద్ధాంజలిపుటాః-பத்தாஞ்ஜலிபுடா:" என்று காயிகமாகவும் இப்படி த்ரிவிதகரணங்களாலு மடிமைசெய்யுமிடத்தில் (௮) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே ஸ்வப்ரயோஜநதைகளோபாதி மிக்கதுநறுக்கிப் போகடலாம்படியுமாய், அவை விநியோகங்கொள்ளுமவனுக்கே யுறுப்பாமதொழியத் தனக்கென்னவொரு வம்ஶமின்றியிலே யிருக்குமாபோலே "படியாய்" என்று அசித்ஸமமாய், (ஏ) "கண்ணியெனதுயிர்" என்று மாலையோபாதி அத்தலைக்கதிஶயகரமாகவே ஶிக்ஷிதமான ஸ்வரூபத்துக்குத் தனக்கென்னவொன்றுமின்றிக்கே ஶேஷியுகந்தவடிமையிலே அந்வயமாய், (அ) "பவளவாய்காண்பேனே" (௯) "எனைக்கொள்ளுமீதே" என்று சைதந்யவிநியோகம் அத்தலைக்காகக்கொள்ளவேணுமென்றபேக்ஷையும் தன்முகோல்லாஸங்கண்டு உகக்கைகயுமாயிறே ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தாலிருப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வயம்போக்யமென்றும் ஸ்வகீயமென்றும் வருகிற ப்ரதிபத்திகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறது நமஶ்ஶப்தம்.

---

(௧) தை-ப்ருகு (௨) தை-ஆ-௧ (௩) தை-ப்ருகு
(௪) பார-ஶாந்தி-௩௩-௭ (௫) பரமஸம்ஹி (௬) தி-வாய்-௨-௯-௪
(௭) தி-வாய் ௪-௩-௫ (௮) பெ-ருதி-௪ ௧

நநு, இங்கே (க) "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாரவமுதம்" என்று நித்யாபூர்வமாய் நிரதிஶயபோக்யமான விஷயத்தினுடைய ஸ்வரூபரூபகுணைஶ்வர்யாநுபவம்பண்ணி ப்ரீதனாகில், அந்த ப்ரீதிப்ரேரிதமாய்வருமது கைங்கர்யமென்று சொல்லுகையாலும், கர்த்தாவானவிவனை ஜ்ஞாதாவாகச்சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போ(भो)க்த்ருத்வமும் ஸித்தமாகையாலும், (உ) "సోஶ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ - ஸோஶ்நுதே ஸர்வான்காமான்" (௩) "సదా పశ్యంతి - ஸதா பஶ்யந்தி" (௪) "అత్ర బ్రహ్మ సమశ్నుతే - அத்ர ப்ரஹ்ம ஸமஶ்நுதே" என்று குணவிக்ரஹங்களுக்கு போக்தாவாகச்சொல்லுகையாலும், (ரு) "లబ్ధ్వానందీ భవతి - லப்த்வாநந்தீபவதி" என்று ஆநந்தித்வத்தைச்சொல்லுகையாலும், ஸ்வரூபாநுபந்தியாய் வருகிற கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களை நிவர்த்திப்பிக்கக் கூடுமோவென்னில்;

போக்தாவான விவனுக்கு போகோ(भो)பகரணமான ஜ்ஞாநமென்ன, இந்த போக்த்ருத்வரூபமான ஜ்ஞாநமென்ன, இவை பகவதீநஸத்பாவமாய் பகவதீநவ்யாபாரமுமாய் பகவதர்த்தமுமாயல்லதிராமையாலே, தத்ப்ரேரிதமாயல்லது அவை அநுபாவ்யவிஷயத்தை விஷயீகரிக்கவும் ப்ரதிபத்திபண்ணவுமல்லாமையாலும் லோகத்தில் பதார்த்தங்களுக்கு வர்ணாஸாதிகள் ப்ரதிவஸ்து(?)பிந்நமாய்க்கொண்டு ஒன்றினுடையரஸமும் வர்ணமும் ஆக்ருதியும் மற்றையதுக்கின்றிக்கே அதுக்கே நியதமாயிருக்குமாபோலேயும் அநேகவிதமான ரத்நங்களில ப்ரபைகள்தோறும் ஸ்வதந்த்ரத்தங்களான ரத்நக்ருஷ்ணாதிவர்ணங்கள் தத்ததந்தர்க்கதமாய்க்கொண்டு தோற்றுமாபோலேயும் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துஸத்பாவஹேதுவாய் ஶேஷியாயே ஸித்தமான ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே ஸமஸ்தவஸ்துகதவ்யாபாரங்களாலும் வருகிற ரஸிகத்வம் தன்னதென்கிற பலித்வம் தோன்றுகிறப்போலே, (ரு) "యావత్ సత్తం శేషత్వాపాదనార్హం స్వార్థే నియంతుం ధారయితుం చ శక్యం - யாவத்ஸத்தம் ஶேஷத்வாபாதநார்ஹம், ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதுஞ்ச ஶக்யம்" (௬) "జ్ఞానానందమయస్త్వాత్మా శేషో హి పరమాత్మనః - ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்ம

(க) தி-வாய்-உ-ரு-௪ (உ) தை-ஆநந்த (௩) ஸாம-உத்தர
(௪) (ரு) (௬)

௩" என்று ஶேஷத்வாபாவத்தில் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படி ஸத்தா வ்யாப்தஶேஷமாய் தா(ர்)யமாய் நியாம்யமாயும் போருகிறவெல்லா வவஸ்தைகளிலும் தா(த)ரகனாய் நியந்தாவானவவனுடைய ப்ரயோஜநார்த்தமாகவேதார்யமாயும் நியாம்யமாயும்போரக்கடவதாய் தத்ப்ரயோஜநவ்யதிரேகேண ஸ்வப்ரயோஜநவிஷயமென்னுமன்று ஸத்தையில்லையாய் "ஶேஷோஹி" என்று வடிவான வாநந்தரூப ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளீடு ஶேஷத்வமென்று ப்ரஸித்தமாய் அபி(தி)மாநிப்ரயுக்தாஹமர்த்தமாயிருக்கிற இவ்வஸ்துவுக்கு பாரதந்த்ர்யவிஷயத்வமொழிய ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லாமையாலும் அநுபாவ்யமான ஸ்வவைலக்ஷண்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பிப்பாலும் அவனேயாகையாலும் ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமும் தத்பரீதமாய் வருவதாகையாலும் அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியாலே ஸ்வகர்த்ருத்வ ப்ரதிபத்திரஹிதமாகவும் ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வபோக்த்ருத்வப்ரதிபத்திரஹிதமாகவும் ப்ரார்த்திக்கக்குறையில்லை.

ஸத்தாவ்யாப்தமின்றிக்கே ஔபாதிகமாய் அநித்யமுமான பர்த்ருபார்யாஸம்பந்தத்திலகப்பட இருவர்க்குமுண்டான ஸம்ஶ்லேஷஜநிதஸாரஸ்யத்தில பர்த்ருமுகவிகாஸமே ப்ரயோஜநமாய் அதுக்குறுப்பாக ஸம்ஶ்லேஷம்நடவாதே ஸ்வஸாரஸ்யார்த்தமென்று நினைத்தல், தேஹதா(ர)ணமென்று நினைத்தல் செய்தவன்று பாதிவ்ரத்யஹாநியாகாநின்றால் ஸத்தாவ்யாப்தஶேஷவஸ்துவுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே.

தன்னை ஶேஷமாகவுணர்ந்தவன்று, (௧)"అథవాకిన్ను సమర్పయామి தே-அதவாகிந்நுஸமர்ப்பயாமிதே" என்றும், (௨) "எனதாவியாரியானார்" (௩) "அதுவுமற்றங்கவன்தன்னது" என்றும், ஸமர்ப்பணம் அநுஶயத்துக்கு விஷயமாமாபோலே தன்னை போக்யமாகவுணர்ந்தவன்று, (௪)"ஆகமுற்றுமகத்தடக்கியாவியல்லல்மாய்த்ததே" என்கிறபடியே கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களிரண்டும் அவன்பக்கலிலேயாயிருக்கையாலே (௫) "யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்" என்கிற

(௧) ஸ்தோ-ரத்ந (௨) தி-வாய்-௨-௩-௪ (௩) தி-வாய்-௭-௯-௧௦
(௪) தி-வாய்-௪-௩-௩ (௫) தி-வாய்-௨-௯-௯

ஸ்வகர்த்த்ருத்வபலித்வ ப்ரதிபத்திகளுக்கு அநுஸந்திக்கவேண்டி யிறேயிருப்பது.

ஸ்வரூபாநுஸந்தாநதசையில் அநுரூபமானதாஸ்யத்வம்-ஸௌகுமார்யாநுஸந்தாநதசையில அநநுரூபமாயிருக்குமாபோலே, வ்ருத்திதசையில் ஸௌநகார்யத்தில கண்வைக்கைடு ஸ்வரூபாநுஸந்தாநமும் அப்ராப்தமாயிறே வஸ்துவைலக்ஷண்யத்துக்கு நிரூபகம்; (க) "यद्यत् प्रियं तदिह पुण्यमपुण्यमन्यत् - யத்யத்ப்ரியம் ததிஹபுண்யமபுண்யம் அந்யத்" என்கிறபடியே அவனுக்கு ப்ரியவிஷயமாயிருக்கையிறே அஹமர்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபம். ஆகையிறே, (உ) "अहमन्नम् - அஹமந்நம்" என்று, (ந) "ஆட்கொள்வானொத்தென்னுயிருண்ட" (ச) "உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்" என்று இவ்வாத்மவஸ்துவை போக்யமாகவநுஸந்திக்கிறது.

ஆக இக்கமம்ஸம்பந்தத்தாலே போஜநத்துக்குத்தாலும் மயிருமுழுவும்போலே போக்தாவான ஈஸ்வரனுடைய போகத்துக்கு விரோதியான, "நான் கர்த்தா" என்றும், "எனக்கு புனகுபலித்தது" என்றும் வருகிற அஹங்காரமமகாரரூபமான விரோதியைச் சொல்லுகிறது.

"நம:" என்கிறவிது-இவ்வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறபடியெங்ஙனேயென்னில்; "ம:" என்று ஜ்ஞாநவாசியான அக்ஷரத்திலே ஷஷ்ட்யந்தமாய, எனக்கென்றும் என்னுடையதென்றும் சொல்லுகிற வர்த்தத்தைக்காட்டுகையாலே (ரு) "चेतनस्य यदा मम स्वस्मिन् स्वीये च वस्तुनि । ममेति पक्षपातत्वं तदा ममत्वं स्वभावकम् - சேதநஸ்ய யதா மம ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வீயே ச வஸ்துநி । மமேதி பக்ஷபாதத்வம் ததா மமத்வம் ஸ்வபாவகம்" என்கிறபடியே அஹமர்த்தத்திலே பர்யவஸிதமான "ம:" என்கிற ஷஷ்டியந்தமகாரம் நானெனக்கென்கிற அஹங்காரத்தையும், அஹமர்த்தாநுபந்தியான ஸ்வபரவாதிகளிலே பர்யவஸிதமான "ம:" என்கிற மமகாரம் இது-எனக்கு, என்னுடையதென்கிற மமகாரத்தையும் காட்டவற்றாகையாலும், "ந" என்று அத்தை நிஷேதித்து நிற்கையாலும், (சு) "मम इति द्व्यक्षरो मृत्युः - மமேதி த்வ்யக்ஷரோ ம்ருத்யு:" என்று நாபகர

(க) அதிமாநுஷஸ்தவ (உ) தை-ப்ருகுவ (ந) தி-வாய-கூ-சு-எ
(ச) தி-வாய-கூ-சு-ய (ரு) அஹி-ஸம்ஹி-கூஉ-உ௦ (சு) பாரத

மான்-அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதாகையாலேபோக(ஞ்ஞ)விரோதியான அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதென்னக்குறையில்லை.

இந்தவிரோதிதான் - ஸ்வரூபாநுஸந்தாநதஶையில், எனக்கு நான் ஸ்வாமியென்றும், எனக்கு நான்ஶேஷியென்றும் காட்டும். உபாயாநுஷ்டாநம் என்னுடைய பலத்துக்கு உபாயமென்று காட்டும். பலதஶையில் பலரூபவ்ருத்திகளுக்குக் கர்த்தாநான்; இது என்னுடைய பலமென்றுகாட்டும். இப்படி மூன்றுவகைப்பட்ட அஹங்காரமமகாரங்களையும் நிவர்த்திப்பிக்கிறது இந்நமஶ்ஶப்தம்.

ப்ரணவத்திலே பகவதநந்யார்ஹஶேஷமான வஸ்துவை ஜ்ஞாதாவாகச் சொன்னவநந்தரம் அகில அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது திருமந்த்ரத்தில் நமஶ்ஶப்தம். இதரோபாயப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபூர்வகமானபகவதேகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியை, (க) "సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య-మాం వ్రజ-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய-மாமவ்ரஜ" என்று விதித்தவநந்தரம் அகில அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது ஏக பதம். பகவத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயண பதத்துக்கு அநந்தரமானவிநமஶ்ஶப்தம் அகில அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறது.

ஆசார்யஸேவாபலம் - அவதாரணக்ரயத்திலு மர்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்து உஜ்ஜீவிகைகாணென்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்யும் வார்த்தை. ஆக கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்திபண்ணுகிற விநமஶ்ஶப்தத்தாலே போக(ஞ்ஞ)த்திலே ஹேயாஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக, ஶ்ரீமதே யென்கிற பதத்தாலும் நாராயணாயவென்கிற பதத்தாலும் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தமாயிருக்கிற விஷயம் போக(ஞ்ஞ)ப்ரதிஸம்பந்தியென்கையாலே போக்யவஸ்துவினுடைய வைலக்ஷண்யம்சொல்லிற்று. "நம:" என்கிற பதத்தாலே நிரதிஶயபோக்யமான வல்லவிஷயமாக வுடைத்தாய் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட கைங்கர்யரூபபோகத்தில் வைலக்ஷண்யம்சொல்லுகிறது.

(க) கீதை-கஅ-௬௬

ஆக உத்தரவாக்யத்தாலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுவான ஶ்ரீமத்தையும் தத்ஸ்வரூபப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும், தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று. ஆக வாக்யத்வயத்தாலும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநபலமான உபாயவரணத்தையும் தத்பலமானவுபேயவேஷத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக உபாயவரணாத்மகமான வாக்யத்துக்கு பரிகரமான விரோதிரூபஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதிநிபந்தநபயத்துக்கு நிவர்த்தகமான புருஷகாரத்தையும், தத்பயநிவ்ருத்திஹேதுபூத ததாஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதி குணவைஶிஷ்ட்யத்தையும், ததாஶ்ரயண ஸௌகர்ய ஹேதுபூத ஸௌலப்யப்ரகாஶக விக்ரஹயோகத்தையும், ததுபாயத்வத்தையும் தத்ப்ராப்யத்தையும், தத்பலகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தியையும் பலப்ரார்த்தனையையும் பலவிரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

“ப்ரபத்யே” என்று அத்யவஸாயத்தையும், “ஶரணம்” என்று அதுக்கு உபேயவ்யாவ்ருத்திரூபமான உபாயத்வத்தையும், “நாராயணசரணௌ” என்று அதுக்கு ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தியையும், “ஶ்ரீமந்” என்று அதிஶீக்ரகதாநுரூபமானத்தையும் சொல்லுகிறது பூர்வவாக்யம். “நம” என்று விரோதிநிவ்ருத்தியையும், “ஆய” என்று ப்ராப்யப்ரார்த்தனையையும், நாராயணனென்று ப்ராப்யப்ரதிஸம்பந்தியையும், ஶ்ரீமதேயென்று ப்ராப்யம் ஒருமிதுனமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம்.

அங்கவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்யஸாதநவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்ய வ்யாவ்ருத்தியும் அநித்யவ்யாவ்ருத்தியும் பலித்வவ்யாவ்ருத்தியும் பலாந்தரவ்யாவ்ருத்தியும் ப்ராப்திவ்யாவ்ருத்தியும் அபூர்த்திவ்யாவ்ருத்தியும் பண்ணிற்றாயிற்று.

ஆக வாக்யத்வயத்தாலும், (க) “ఈశానాంజగతామధీశదయితాంని త్యానపాయాంశ్రియం సంశ్రిత్యాశ్రయణోచితాఖిలగుణస్యాంఘ్రీహరేరాశ్రయేఇష్ట

(க) அஷ்டஶ்லோகீ-க

పాయతయాశ్రియాచ సహితాయాత్మేశ్వరాయార్థయేకర్తుం దాస్యమశేషమప్రతి హతంనిత్యన్త్వహంనిర్మమః-ஏஸாநாமஜகதாமதிஸ்தபிதாம்நித்யாநபாயா ஸ்ரீயம்ஸம்ஸ்ரீத்யாஸ்ரயணோசிதாகிலகுணஸ்பாதக்ரீஹரேராஸ்ர யே । இஷ்டோபாயதயாஸ்ரியாசஸஹிதாயாத்மேஸ்வராயார்த்தயே கர்த்தும் தாஸ்யமஸேஷமப்ரதிஹதம்நித்யந்த்வஹம் நிர்மம:" என்கிற படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனை ஸர்வேஸ்வரனுக்கு வல்லபையாய் ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களுக்கு மீஸ்வரியாய் அவனோடு நித்யாநபாயி யான பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக வாத்ஸல்யாதிகுணவிஸிஷ்டனான எம்பெருமான் திருவடிகளையே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கு மிஷ்டப்ராப்திக்கு முபாயமாக வரிக்கிறேன்; நித்யாநபாயிநியான அவளோடே நித்யஸம்யுக்தனாய் ஸர்வஸ்வாமியானவனுக்கு எல்லாதேஸத்திலும் எல்லாகாலத்திலும் எல்லாவவஸ்தைகளிலும் எல்லாவடிமைகளிலும் அவனேவினபடிகளிலே செய்யப்பெறுவேனாகவேணும். அவ்வடிமைக்கு விரோதியான அஹங்காரமமகாரங்களைப்போக்கித் தந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறது.

ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

శ్రీరఙ్గశ్రీమదాఖ్యేన పరకాలానుజీవినా ।
రచితేయం సతాం ప్రీత్యై ద్వయతాత్పర్యదీపికా ॥

ஸ்ரீரங்கஸ்ரீமதாக்யேந பரகாலாநுஜீவிநா ।
ரசிதேயம் ஸதாம் ப்ரீத்யை த்வயதாத்பர்யதீபிகா ॥

ஸ்ரீபரகாலஸ்வாமியருளிச்செய்த ரஹஸ்யக்ரந்தத்தில்
த்வயப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

పరకాలార్యదాసేన శ్రీరఙ్గశ్రీమతాధునా ।
శరణ్యాభిమతశ్లోక తాత్పర్యమనుసన్ధ్యతే ॥

பரகாலார்யதாஸேந ஸ்ரீரங்கஸ்ரீமதாதுநா ।
ஸரண்யாபிமதஸ்லோக தாத்பர்யமநுஸந்த்யதே ॥

சரமஶ்லோகப்ரகரணம்

ப்ரணவோக்த பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வஜ்ஞாநவானுக்கு, அதில் அகாரத்தில் தா(து)த்வர்த்தத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிற பகவந்நிருபாதிக ரக்ஷகத்வத்தையும் தத்விஷயமாய் ததேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்தையும, அதில விபக்தியாலே ப்ரதிபாதிக்கிற ததிஷ்டவிநியோகார்ஹஶேஷத்வத்தையும, அந்த ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாக நமஸ்ஸப்தோக்தமான ஸ்வபாரதந்த்ர்யத்தையும ஸவிபக்திக நாராயணபதோக்தமான பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தில ஸ்வப்ரயோஜநவி(து)ரா பகவத்ப்ரயோஜநைகரஸிகத்வரூபமான ததேகபோக(்த்ரு)த்வத்தையும யதாவாகவநுஸந்தித்தவனுக்கு நமஸ்ஸப்தோக்தமானவர்த்தத்தை விவரிக்கிறது த்வயத்தில பூர்வவாக்யத்தாலே.

அதில் நமஸ்ஸில்ப்ரதிபாதிக்கிற பாரதந்த்ர்யாநுரூபமாக ப்ரதிபாதிக்கிற ஸித்தோபாயத்தை உபாயவரணம்பண்ணுகிற தன்னுடைய அநாதிகாலார்ஜிதமான வக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூப நாநாவிதாபசாரத்தையும், தந்நிபந்தநமாக “க்ஷிபாமி” “நக்ஷமாமி” “ஹந்யாம்” என்கிறபடியே ஆஸுரியான யோநிகளிலே தள்ளியறுத்துத்தீற்றுமவனென்றிருக்கிற வீஶ்வரஹ்ருதயத்தில் சீற்றத்தையும் அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஹேதுவானவவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளையும் நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் நிகிலஜகந்நிருபாதிக நிர்வாஹகத்வத்தாலே, (க) “[illegible]-அபித:பாவகோபமம்” என்கிற

(க) ரா-அ-கக-உக

படியே அனுகவரியனாயிருக்கிறபடியையுமறிந்து அச்சிற்றத்தை
யாற்றி அவன்திருவடிகளிலே தன்னைச் சேரவிடுகைக்குத் தன்
னோடும் அவனோடும ஸந்தாநிபந்தநமான ஸம்பந்தமுடையளாய்,
தன்ஸ்வரூபரூபகுண சேஷ்டிதங்களாலும் ஆலிங்கநாலாபவிலோ
கநாதி விலாஸபேதங்களாலும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனானவனை
யடக்கியாளவல்லளாய் அவன் தன் ஐஶ்வர்யமெல்லாவற்றோ
டுங்கூட ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும அபூர்வவத்விஸ்மயங்க
ளைப்பண்ணுகிற தன்னுடைய போக்யதாதிஶயத்தாலே ஸர்வஜ்ஞ
னானவனையும் மதிமயங்கப்பண்ணவல்லவளாய் நித்யாநபாயிநியா
ன பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக, அபராதஜ்ஞாநாதிகளாலே
அதிஶ(ஸ்ங்)கமாய் புருஷகாரபூதையான வவளாலே உத்பூதங்க
ளான வாத்ஸல்யாதிகளை முன்னிட்டு ஸ்வரூபகுணங்களிலுங்காட்
டில்தானேஉபாயமாகவற்றாய் ஶுபாஶ்ரயமான திவ்யமங்கள விக்ர
ஹத்தைத்தனக்கு அநுரூபமான ப்ரகாரத்தாலே புரஸ்கரித்துப்பற்றி
யிருக்குமவனுக்கு நாராயணபதோக்தமான வர்த்தங்களைவிவரிக்கிற
உத்தரவாக்யத்தாலே தம்தபோக(ஞ்ஜ்)த்வரூபமான கைங்கர்யத
தைத் தத்ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுவானஶ்ரீமத்வத்தையும தத்ஸ்வ
ரூபப்ராப்ததாஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும தத்ப்ரேரிதத்வ
ஹேதுவான ஶரீரித்வத்தையும தத்ப்ரயோஜநஹேதுவான ஶேஷித்
வத்தையும், கைங்கர்யத்திலுடைய ப்ரீதிகாரிதத்வஹேதுவான வநு
பவத்துக்கு விஷயமான ஸ்வரூபகுணாதிவைலக்ஷண்யத்தையும நுஸந்
தித்து அதில் ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸாரஸ்யாதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக
ப்ரார்த்திக்கிறவதிகாரிக்கு ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமான வந்தவுபாயவர
ணம் தந்த்ராஸகலோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாயல்லதிராமையாலும,
உபயப்ரார்த்தனையும நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகனுக்கல்லது கூடா
மையாலும உபாயவரணத்தைத்ததங்கமான கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாங்
காத்யாகபூர்வகமாக விதித்து, த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீக்ருதோபாய
னானவனுக்கு தத்பலாநுபவ ப்ராப்யவிரோதி ஸகலபாபங்களையும்
நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பிக்கிறேனென்று நிவ்ருத்தவிரோதிகனு
டைய நிர்ப்ப(ஞ்)ரத்வாநுஸந்தானத்தையும் சொல்லித்தலைக்கட்டு
கிறது சரமஶ்லோகம்.

இந்தவித்தோபாயவரணம் தத்தத்ஸகலஸாதநாந்தரத்யாகபூர்வகமாகில் அந்தஸாதநாந்தரங்களை விதிக்கிற ச்ருதிஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸ புராணாதிஸகலசாஸ்த்ரங்களோடும், தத்தநுஷ்டாநத்தாலே முக்தராநாருண்டாகையாலே அநுஷ்டாநத்தோடும் இவற்றினுடைய த்யாகத்தை விதிக்கிறவிப்ரலோகத்துக்குக் கீழுடங்களும் இவற்றைப் பரகக வ்யபதேசிக்கையாலே ப்ரகரணத்தோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இந்தத்யாகவிதி அநுபபந்நமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்,

எங்ஙனேயென்னில் :—"వస న్తేవస న్తేజ్యోతిషాయజేత - வஸந்தே வஸந்தே ஜ்யோதிஷா யஜேத," "జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత-ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத" என்று ஸ்வர்க்கார்த்தியானவன் ஜ்யோதிஷ்டோமயாகத்தாலே யஜிப்பான்; வஸந்தந்தோறும் யஜிப்பானென்றும், "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రం జుహుయాత్ స్వర్గకామః-யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத்ஸ்வர்க்ககாம:" என்று ஸ்வர்க்கார்த்தியானவன் யாவச்சரீரபாதம் அக்நிஹோத்ரம் பண்ணுவானென்றும், (க) "ధర్మేణ పాపమపనుదతి-தர்மேண பாபமபநுததி" என்று தர்மாநுஷ்டாநத்தாலே பாபத்தைப்போக்குவானென்றும், (உ) "యజ్ఞేన దానేన తపసా నాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேந தாநேந தபஸா நாசகேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி" என்று நாசகரமான பலாபிஸந்தியை யொழிந்திருக்கிற யஜ்ஞதாநங்களாலும் ஜ்ஞாநயோகத்தைப் பெறுவர்களென்றும், (ங) "అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయాఽమృతమశ్నుతే— அவித்யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயாऽம்ருதமஶ்நுதே" என்று அவித்யாசப்தவாச்யமான கர்மத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் வித்யாசப்தவாச்யமான ஜ்ஞாநத்தாலே இஷ்டமான மோக்ஷத்தையும் பெறுவர்களென்றும், (ச) "సర్వాపేక్షా చ యజ్ఞాదిశ్రుతేరశ్వవత్-ஸர்வாபேக்ஷா ச யஜ்ஞாதிச்ருதேரச்வவத்" (ச) "సహకారిత్వేన చ-ஸஹகாரித்வேந ச" என்று வேத(ந)விசேஷமான பக்தியோகம் கர்மாத்யங்கங்களை யபேக்ஷித்திருக்கும்; "யஜ்ஞேநதாநேந" என்கிற ச்ருதியுண்டாகையாலே; கமநஸாதநமானவச்வம் அபேக்ஷா

(க) தைத-நா-௭௯ (உ) ப்ரு-௪-௪-௨௨ (ங) ஈசா-௧௧
(ச) ப்ரஹ்மஸூ

காரணாபேக்ஷயாயிருக்குமாபோலே யென்றும், வித்யைக்கு ஸஹகாரியாகையாலே யென்றும் (க) "ఫలసమ్బన్ధసహితకర్మభిరాత్మానం ప్రీణయన్తి స ప్రీతోఽలం ఫలాయ-பலஸம்பந்தித்ஸயா கர்மபிராத்மாநம்ப்ரீணந்தி, ஸப்ரீதோலம்பலாய" என்று பலஸம்பந்தத்திலிச்சையாலே †அநுஷ்டேயமான கர்மங்களாலே பரமாத்மாவை ப்ரியப்படுத்தக்கடவன்; ப்ரீதனானவன் பலப்ரதாநத்தில் ஸமர்த்தனென்றும், (உ) "ఇయాజ సోఽపి సుబహూన్ యజ్ఞాన్ జ్ఞానవ్యపాశ్రయః । బ్రహ్మవిద్యామధిష్ఠాయ తర్తుం మృత్యుమవిద్యయా-இயாஜஸோபிஸுபஹூந்யஜ்ஞாந்ஜ்ஞாநவ்யபாஸ்ரய:|ப்ரஹ்மவித்யாமதிஷ்டாயதர்த்தும் ம்ருத்யுமவித்யயா" என்று அவித்யாஸப்தவாச்யமான கர்மத்தினுடைய வநுஷ்டாநத்தாலே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தைப்பற்ற அத்தாலே நாஸகமான ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கைக்காக ஆத்மஜ்ஞாநவானாய்க்கொண்டு அநேகயஜ்ஞங்களை யஜித்தானென்றும,

(ங)"వర్ణాశ్రమాచారవతా పురుషేణ పరః పుమాన్ । విష్ణురారాధ్యతే పన్థా నాన్యస్తత్తోషకారకః-வர்ணாஸ்ரமாசாரவதாபுருஷேணபர:புமாந | விஷ்ணுராராத்யதேபந்தாநாந்யஸ்தத்தோஷகாரக:" என்று ஸ்வவர்ணாஸ்ரமோசித கர்மாநுஷ்டாநவானான புருஷனாலே ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஸ்வரன் ஆராதிக்கப்படும்; அதில்லாதவன் அவனை ப்ரியப்படுத்தமாட்டானென்று மித்யாதிகளாலே வர்ணாஸ்ரமகர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாகவுடைத்தாய் ஜ்ஞாநஸாதநமான கர்மத்தினுடைய அவஸ்யாநுஷ்டேயத்வம் சொல்லுகையாலும்,

அதுக்குமேலே, (ச) "బ్రహ్మవిదాప్నోతి పరమ్-ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்" என்று ப்ரஹ்மத்தையதாவாகவறிந்தவன் அந்தப் பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்றும்,(ச)"సత్యం జ్ఞానమనన్తం బ్రహ్మ యో వేద నిహితం గుహాయాం పరమే వ్యోమన్, సోఽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహ బ్రహ్మణా విపశ్చితా-ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம,யோவேதநிஹிதம்குஹாயாம்பரமேவ்யோமந்ஸோஸ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணாவிபஸ்சிதா" என்று ஸத்யஸப்தவாசயனாகையாலே அஸத்யஸப்தவாச்யமானவசித்திற்

---

† 'ப்ராத்தையாலே' என்று அதிகபாடம

(க) த்ரமிடபாஷ்யம் (உ) வி-பு-க-க-கஉ (ங) வி-பு-ங-அ-க

(ச) தை-ஆ-க.

காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய், ஜ்ஞாநமென்று-அஸங்குசித ஜ்ஞாநவானாகச் சொல்லுகையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநனான பத்த(பத்த)ாத்மாவிலும் ஸங்கோசந்தீர்ந்து விகஸிதஜ்ஞாநவானான முக்தாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தனாய், அநந்தமென்று விபுத்வநித்யத்வ ப்ரகாரித்வங்களாலே தேசகாலவஸ்து பரிச்சிந்நமென்கையாலே அணுவாகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபனான நித்யாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய் ஹ்ருதயகுஹையிலும் பரமவ்யோமத்திலுமிருக்கிற ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை யாவனொருவனறிகிறான், அவன் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தோடேகூட அவனகுணங்களை யநுபவியாநிற்குமென்றும்,

(௧) “ తమేవం విద్వానమృత ఇహ భవతి నాన్యః పన్థా అయనాయ విద్యతే-தமேவம்வித்வாநம்ருத இஹ பவதி நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே” என்று - கீழ், “ సహస్రశీర్షా పురుషః-ஸஹஸ்ரசீர்ஷா புருஷ:” என்று தொடங்கி, “ ఆదిత్యవర్ణం తమసస్తు పారే-ஆதித்யவர்ணம் தமஸஸ்து பாரே” என்கிற விடமறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட ஸர்வசக்தியுக்தனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் புருஷசப்தவாச்யனாய் காலத்ரயவர்த்தி ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் காலத்ரயத்துக்கும் ப்ரகாரியாய மோக்ஷப்ரதனாய் விபூதித்வயத்துக்கும் நிர்வாஹகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையனாயிருக்கிற மஹாபுருஷனை எவம்பூதனாகவறிந்தவன் அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷத்தை ப்ராபிக்கும். இந்த மோக்ஷப்ராப்திக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநமொழிய வேறு வழியில்லையென்றும்,

(௨) “ బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి-ப்ரஹ்மவேத ப்ரஹ்மைவ பவதி” என்று ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவன் தத்ஸாரூப்யத்தை பெறுமென்றும், (௩) “ తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-ததா வித்வாந்புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி” ப்ரஹ்மத்தை யதாவாக வறிந்தவன் ப்ராஹ்மப்ராப்திக்கு விரோதியாய் ஸுகதுக்கங்களுக்கு ஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களை நேராகவிட்டு அகல்மஷனாய் ப்ரஹ்மத்தோடு ஸாம்யாபத்தியாகிற மோக்ஷத்தைப் பெறுமென்றும்.

---

(௧) புருஷஸூக்தம் (௨) முண்ட-௩-௨-௯ (௩) முண்ட-௩-௧-௩

(௧) “ అసన్నేవ స భవతి, అసద్బ్రహ్మేతి వేద చేత్, అస్తి బ్రహ్మేతి చేద్వేద సన్తమేనం తతో విదుః - அஸந்நேவஸபவதி, அஸத்ப்ராஹ்மேதிவேதசேத், அஸ்திப்ராஹ்மேதிசேத்வேதஸந்தமேநம் ததோவிது:” என்று ப்ராஹ்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் அஸத்கல்பன், ப்ராஹ்மஜ்ஞாநவானாகில உஜ்ஜீவிக்குமென்றும், (௨) “ప్రశాసితారం సర్వేషామణీయాంసమణీయసామ్। రుక్మాభం స్వప్నధీగమ్యం విద్యాత్తం పురుషం పరమ్ - ப்ரஸாஸிதாரம்ஸர்வேஷாமணீயாம்ஸமணீயஸாம் । ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்யம் வித்யாத்து புருஷம்பரம்” என்று ஸர்வநியந்தாவாய் அணுபூத பதார்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் அணுபூதமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமாய் அசக்ஷுர்விஷயமாயிருக்கிற பரஸ்வரூபத்தை யறிவானென்றும், (௩)“యస్మిన్ద్యౌః పృథివీ చాన్తరిక్షమోతం మనస్సహ ప్రాణైశ్చ సర్వైః, తమేవైకం జానథ ఆత్మానమన్యా వాచో విముఞ్చథ, అమృతస్యైష సేతుః- யஸ்மிந்த்யௌ:ப்ருதிவீசாந்தரிக்ஷமோதம்மநஸ்ஸஹப்ராணைஸ்சஸர்வை:, தமேவைகம்ஜாநதாத்மாநம்யாவாசோவிமுஞ்சத, அம்ருதஸ்யைஷஸேது:” என்று யாவனொருவன் பக்கலிலே பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளும் மந:ப்ராணாதிகளும் கோப்புண்டுகிடக்கின்றன - அவனொருவனை யறியுங்கோள்; அல்லாத வார்த்தைகளை விடுங்கோள்; அவ்வறிவு மோக்ஷத்துக்கு வழியென்றும்,

(௪) “ క్షేత్రజ్ఞః కరణీ జ్ఞానం కరణం తస్య తేన తత్ । నిష్పాద్య ముక్తికార్యం వై కృతకృత్యో నివర్తతే - க்ஷேத்ரஜ்ஞ: கரணீ ஜ்ஞாநம்கரணம் தஸ்யதேநதத் ॥ நிஷ்பாத்யமுக்திகார்யம்வைக்ருதக்ருத்யம்நிவர்த்ததே” என்று கரணியான க்ஷேத்ரஜ்ஞன் கரணமானஜ்ஞாநத்தாலே முக்திகார்யத்தை நிஷ்பந்நமாக்கி க்ருதக்ருத்யனாய் மீளாதிருக்குமென்றும், (௫) “విజ్ఞానం ప్రాపకం ప్రాప్యే పరే బ్రహ్మణి పార్థివ । ప్రాపణీయస్తథైవాత్మా ప్రక్షీణాశేషభావనః- விஜ்ஞாநம்ப்ராபகம்ப்ராப்யேபரேப்ரஹ்மணிபார்த்திவ । ப்ராபணீயஸ்ததைவாத்மாப்ரக்ஷீணாஸேஷபாவந:” என்று ப்ராப்யமான பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமிடத்தில் ப்ராபகம் ஜ்ஞாநம்; ப்ராபிப்பான் ப்ரக்ஷீணாஸேஷபாவநனான வாத்மாவென்று மித்யாதிகளாலே கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநத்தை பகவத்ப்ராப்தி ஸாதநமாக விதிக்கையாலும்,

---

(௧) தை-ஆநந்த (௨) மநு-௧௨-௧௨௩ (௩) முண்ட-௨ ௨-௫
(௪) வி-பு-௬-௭-௯௪ (௫) வி-பு-௬-௭-௯௩

அந்த ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தாலேயே, (௧) "యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్ - யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய: தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்" என்று யாவனொருவனை ஆத்மபூதனாக ஈஶ்வரன் வரிக்கிறான், அவனாலே பெறப்படும்; வரிக்கப்பட்டவனுக்குத் தன்னுடைய விக்ரஹத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்குமென்றும், (௨) "భక్త్యా చ ధృత్యా చ సమాహితాత్మా జ్ఞానస్వరూపం పరిపశ్యతీహ - பக்த்யா ச த்ருத்யா ச ஸமாஹிதாத்மா ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் பரிபஶ்யதீஹ" என்று தைர்யத்தாலே ஸமாஹிதமான நெஞ்சையுடையவன் பக்தியாலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனான பரமாத்மாவை இங்கே காணுமென்றும், (௩) "హృదా మనీషా మనసాభిక్లృప్తో య ఏతద్విదురమృతాస్తే భవన్తి - ஹ்ருதா மநீஷா மநஸாபிக்லுப்தோ ய ஏதத்விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்தி" என்று ஹ்ருதயசப்தவாச்யையான பக்தியை வடிவாகவுடைய ஜ்ஞாநத்தாலே மநஸ்ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே யறுதியிட்டு ஸந்திக்கிறார் யாவர் சிலர், அவர்கள் அம்ருதரூபமான மோக்ஷத்தைப் பெறுவர்களென்றும்,

(௪) "నాథ యోనిసహస్రేషు యేషు యేషు వ్రజామ్యహమ్ । తేషు తేష్వచ్యుతా భక్తిరచ్యుతాస్తు సదా త్వయి - நாத யோநிஸஹஸ்ரேஷு யேஷு யேஷு வ்ரஜாம்யஹம் । தேஷு தேஷ்வச்யுதா பக்திரச்யுதாஸ்து ஸதா த்வயி" என்று-நாதனே! கர்மாநுகுணமாக வெத்தனையோநிகளிலே நான் பிறப்பன்; அவ்வோயோநிகளெல்லாவற்றிலும் ஆஶ்ரிதரை நழுவவிடாத வுன்பக்கலிலே அச்யுதையான பக்தி யுண்டாகவேணும்; (௫) "సమస్తజగతాం మూలే యస్య భక్తిః స్థిరా త్వయి । ధర్మార్థకామైః కిం తస్య ముక్తిస్తస్య కరే స్థితా - ஸமஸ்தஜகதாம் மூலே யஸ்ய பக்தி: ஸ்திரா த்வயி । தர்மார்த்தகாமை: கிம் தஸ்ய முக்திஸ்தஸ்ய கரே ஸ்திதா" என்று-அகில ஜகத்துக்கும் காரணபூதனான வுன் பக்கலிலே யாவனொருவனுக்கு அசலையான பக்தி யுண்டாகிறது; அவனுக்கு தர்மார்த்தகாமங்களால் ப்ரயோஜநமென்? மோக்ஷம் அவன் கையதன்றோவென்றும், இத்யாதிகளாலே கர்மஜ்ஞாநஸாத்யையான பக்தியை ப்ராப்திஸாதநமாக விதிக்கையாலும் கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுடைய பரித்யாகம் ஶாஸ்த்ரவிருத்தம்,

---

(௧) கட-௧-௨-௨௩ (௨) (௩) தை-நா

(௪) வி-பு-௧-௨௦-௧௮ (௫) வி-பு-௧-௨௦-௨௭

அவ்வளவன்றிக்கே, "శుకో ముక్తః, వామదేవో ముక్తః-ஶுகோமுக்த:, வாமதேவோமுக்த:" என்று முக்தரான ஶுகவாமதேவாதிகள், (க) "ఉపమానమశేషాణాం సాధూనామ్-உபமாநமஶேஷாணாம்ஸாதூநாம்" என்று ஸகல ஸாதுக்களுக்கும் உபமாநமான ப்ரஹ்லாத பரத ஶபரீ முதலான வல்லாத முமுக்ஷுக்கள் இவர்களெல்லாரும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளை யநுஷ்டித்தார்களென்கையாலே விலக்ஷணரானவர்களாலநுஷ்டிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுடைய த்யாகத்துக்கு அநுஷ்டாந விரோதமுண்டு;

அதுக்குமேலே, (உ) "నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయో హ్యకర్మణః । శరీరయాత్రాపి చ తే న ప్రసిద్ధ్యేదకర్మణః - நியதம்குரு கர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோஹ்யகர்மண: । ஶரீரயாத்ராபிசதே நப்ரஸித்த்யேதகர்மண:" என்று-நீ, உனக்கு நியதமான கர்மத்தைப் பண்ணு; ஜ்ஞாநநிஷ்டையிற் காட்டில கர்மநிஷ்டை ஶ்ரேஷ்டை. உன்னுடைய ஶரீரயாத்ரையும் காமத்தை யொழிந்தபோது ஶாஸ்த்ரீயாநுஷ்டாநமில்லாமையாலே ஸித்தியாதென்றும, (உ) "కర్మణైవ హి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః-கர்மணைவ ஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய:" என்று-ஜநகாதிகளான யோகிகள் கர்மயோகத்தாலே ஆத்மப்ராப்திரூபையான ஸித்தியையடைந்தார்களென்றும், (ங) "స్వకర్మనిరతస్సిద్ధిం యథా విన్దతి తచ్ఛృణు । యతః ప్రవృత్తిర్భూతానాం యేన సర్వమిదం తతమ్ । స్వకర్మణా తమభ్యర్చ్య సిద్ధిం విన్దతి మానవః-ஸ்வகர்மநிரதஸ்ஸித்திம் யதாவிந்ததி தச்ச்ருணு! யத:ப்ரவ்ருத்திர்ப்பூதாநாம்யேநஸர்வமிதம்ததம்| ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்யஸித்திம்விந்ததிமாநவ:" என்று-ஸ்வகர்மத்திலே நிரதனானவன் யாதொருபடி ஸித்தியைப்பெறுகிறான்; அத்தைக்கேள்; ஸர்வபூதங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்தி யாவனொருவனபக்கல்நின்றுமாயிருக்கிறது. யாவனொருவனாலே இதெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கிறது. அவனை ஸ்வகர்மத்தாலே யர்சித்து ஸித்தியைப்பெறக்கடவன் மநுஷ்யனானவனென்றும,

(ச) "నియతస్య తు సన్న్యాసః కర్మణో నోపపద్యతే-நியதஸ்யதுஸந்யாஸ: கர்மணோநோபபத்யதே" என்று கர்மத்தில் நியதனானவனுக்கு

(க) வி-பு க-கரு-கருசு (உ) கீ-ங-உ0 (ங) கீ-
(ச) கீ-

அதினுடைய த்யாகமநுபபந்நமென்றும், (௧) "ఆరురుక్షోర్మునేర్యోగం కర్మ కారణముచ్యతే-ஆருருக்ஷோர்முநேர்யோகம்கர்மகாரணமுச்யதே" என்று ஜ்ஞாநயோகத்திலே செல்ல வாசைப்பட்டவனுக்கு கர்மயோகத்தைக் காரணமாகச் சொல்லப்படாநின்றதென்றும், (உ) "యజ్ఞదానతపఃకర్మ నత్యాజ్యం కార్యమేవతత్ । యజ్ఞోదానం తపశ్చైవ పావనాని మనీషిణామ్-யஜ்ஞதாநதப:கர்மநத்யாஜ்யம்கார்யமேவதத் । யஜ்ஞோதாநம்தபஶ்சைவபாவநாநிமநீஷிணாம்" என்று யஜ்ஞதாநதபோரூபமானகர்மம் த்யாஜ்யமன்று; கர்த்தவ்யமே; யஜ்ஞதாநதபஸ்ஸுக்களே ஜ்ஞாநவான்களுக்குப் பாவநமாயிருக்குமென்றும்,

(௩) "శ్రేయాన్ ద్రవ్యమయాద్యజ్ఞాజ్జ్ఞానయజ్ఞః పరన్తప। సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే-ஶ்ரேயாந்த்ரவ்யமயாத்யஜ்ஞாத் ஜ்ஞாநயஜ்ஞ:பரந்தப । ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்தஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே" என்று த்ரவ்யமயமான யஜ்ஞத்திற்காட்டில ஜ்ஞாநயஜ்ஞம் மிகவும்ஶ்ரேஷ்டம்; அநுஷ்டிதமான கர்மங்களெல்லாம் ஜ்ஞாநத்திலேகொடுவந்துமுட்டுமென்றும், (௪) "యథైధాంసి సమిద్ధోఽగ్నిర్భస్మసాత్కురుతేఽర్జున। జ్ఞానాగ్నిః సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా-யதைதாம்ஸிஸமித்தோக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந । ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா" (௫) "నహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే। తత్స్వయం యోగసంసిద్ధః కాలేనాత్మని విన్దతి-நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம்பவித்ரமிஹவித்யதே। தத்ஸ்வயம்யோகஸம்ஸித்த:காலேநாத்மநிவிந்ததி" என்று எரிகிறவக்நியானது விறகுகளை யாதொருபடி பஸ்மஸாத்தாக்கும்; அப்படியே ஜ்ஞாநமாகிறவக்நி ஸர்வகர்மங்களையும பஸ்மஸாத்தாக்கும, ஜ்ஞாநத்தோடொக்கப் பரிசுத்தமாக்க வல்லது இந்த லோகத்திலில்லை. அந்த ஜ்ஞாநத்தைக் கர்மயோகத்திலே ஸித்தனானவன் காலக்ரமத்தாலே பெறாநிற்குமென்றும்,

(௬) "భోక్తారం యజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్ । సుహృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా మాం శాన్తిమృచ్ఛతి-போக்தாரம்யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் । ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் ஜ்ஞாத்வாமாம் ஶாந்திம்

(௧) கீ-௬-௩
(உ) கீ-௧௮-௫
(௩) கீ-௪-௩௩
(௪) கீ-௪-௩௭
(௫) கீ-௪-௩௮
(௬) கீ-௫-௨௯

ருச்சதி" என்று யஜ்ஞதபஸ்ஸூக்களாலே வருகிற பலங்களுக்கு போக்தாவாய் ஸர்வலோக மஹேஶ்வரனாய் ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தாக வென்னை யறிந்து ஆத்மாநுபவரூபையான ஶாந்தியை யடையாநிற்குமென்றும், (௧) " భక్త్యా మామభిజానాతి యావాన్యశ్చాస్మి తత్త్వతః । తతో మాం తత్త్వతో జ్ఞాత్వా విశతే తదనన్తరమ్-பக்த்யாமா மபிஜாநாதி யாவாந்யஶ் சாஸ்மித்தத்வதஃ। ததோமாம்தத்த்வதோஜ்ஞாத்வாவிஶதேததநந்தரம்" என்று பக்தியோகத்தாலே என்னை உள்ளபடி யறியாநிற்கும்; அநந்தரம் யதாவாக வென்னை ப்ராபியாநிற்குமென்றும்,

(௨) " భక్త్యాత్వనన్యయా శక్య అహమేవంవిధోర్జున । జ్ఞాతుం ద్రష్టుం చ తత్త్వేన ప్రవేష్టుం చ పరన్తప- பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜுந। ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டுஞ்சதத்த்வேநப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப" என்று அநந்யையான பக்தியாலே ஏவம்விதனான நானறிகைக்கும் ப்ராபிக்கைக்கும் ஶக்யனென்றும், (௩) "మద్భక్తిం లభతే పరామ్-மத்பக்திம்லபதேபராம்" என்று என்பக்கலிலே பரையான பக்தியைப் பெறுமென்றும், (௪) " మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు । మామేవైష్యసి సత్యం తే ప్రతిజానే ప్రియోసి మే - மந்மநாபவமத்பக்தோ மத்யாஜீமாம் நமஸ்குரு। மாமேவைஷ்யஸிஸத்யந்தேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று என்பக்கலிலே நெஞ்சை வை, உனக்கு நல்லனான வென்னைக்குறித்து யஜி; என்னை நமஸ்கரி; இப்படிச்செய்தால் என்னையே அடையக்கடவை; உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறேன்; நீ எனக்கு ப்ரியனாகாநின்றாயாகையாலேயென்று மித்யாதிகளாலே பதினெட்டோத்தாலும் ஆதரத்தோடே யுபதேஶிக்கப்பட்ட கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகாதிகளுடைய த்யாகம் ப்ரகரணவிருத்தம்;

ஆகவிப்படி ஶாஸ்த்ரவிரோதமும் அநுஷ்டாந விரோதமும் ப்ரகரணவிரோதமும் பிறக்கையாலே இதிற் சொல்லுகிற த்யாகம் அர்த்தமாகமாட்டாதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்

அவையில்லாமையாலே அது அர்த்தமாகமாட்டாது; எங்ஙனேயென்னில்; (௫) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వం యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై - తం హి దేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే -

(௧) கீ-௧௮-௫௫ (௨) கீ-௧௧-௫௪ (௩) கீ- (௪) கீ-௧௮-௬௫
(௫) ஶ்வே-௬-௧௮

யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதி தஸ்மை । தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரகாஶம் முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று சதுர்த்தஶபுவநஸ்ரஷ்டாவாய் ப்ரதாநனான ப்ரஹ்மாவையாவனொருவன் முன்பு ஸ்ருஷ்டிக்கிறான் ; யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதப்ரதாநம் பண்ணினான் ; ஸர்வேஶ்வரனாய் ஆத்மாத்மஜ்ஞாநஜநகனாயிருக்கிற அவனை முமுக்ஷுவான நான் ஶரணம் புகுகிறேனென்றும்,

(க) "బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత-ப்ரஹ்மணே த்வாமஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று நிரவதிகதேஜோரூபமான ப்ரஹ்மத்தின்பொருட்டு ஆத்மாவை ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பிப்பானென்றும், (உ) "న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వమానశుః- நகர்மணா நப்ரஜயா தநேந த்யாகேநைகே அம்ருதத்வமாநஶு:" என்று கர்மயோகாதிகளாலன்றிக்கே அவற்றினுடைய த்யாகமாகச்சொல்லுகிற ப்ரபத்தியாலே அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷம்பெற்றார்களென்றும், (ந) "సంన్యాసస్త్యాగ ఇత్యుక్తః శరణాగతిరిత్యపి- ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்தஶ்ஶரணாகதிரித்யபி" என்று ந்யாஸத்தையும் த்யாகத்தையும் ஶரணாகதியையும் பர்யாயமாகச்சொல்லுகிறதிறே.

(ச) "సత్యం తపో దమశ్శమో దానం ధర్మః ప్రజననమగ్నయో ఽగ్నిహోత్రం యజ్ఞః- ஸத்யம்தபோதமஶ்ஶமோதாநம்தர்ம:ப்ரஜநநமக்நயோக்நிஹோத்ரம் யஜ்ஞ:" என்று சொன்ன கர்மயோகத்திலும், "మానసమ్-மாநஸம்" என்று சொன்ன ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களிலும் அதிகம் ந்யாஸஶப்தவாச்யமான ப்ரபத்தியென்றும், அந்த ந்யாஸமாகிறது, (ச) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మా-ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா" (ச) "ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷிணோ ப்ராஹ்மணம்" என்கிற ப்ரபத்த்யுபமான பகவத்ஸ்வரூபமென்றும், அதுதான், (ச) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః- தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (ரு) "తేషాన్తు తపసాం న్యాసమతిరిక్తం తపశ్శ్రుతమ్ - தேஷாந்துதபஸாம்ந்யாஸமதிரிக்தம்தபஶ்ஶ்ருதம்" என்கிறபடியே ஸர்வாதிகமான உபாயமென்றும்,

---

(க) தை-நா-எக (உ) தை-நா (ந) பாஞ்சராத்ரம்
(ச) தை-நா-சு-ரு0 (ரு)

(௧) "సర్వోపాధివినిర్ముక్తం క్షేత్రజ్ఞం బ్రహ్మణిన్యసేత్ । ఏతజ్జ్ఞానఞ్చ జ్ఞేయఞ్చ శేషోన్యో గ్రన్థవిస్తరః- ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம்ப்ரஹ்மணி ந்யஸேதேதஜ்ஜ்ஞாநஞ்சஜ்ஞேயஞ்சஶேஷோந்யோக்ரந்தவிஸ்தர:" என்று ப்ரக்ருத்யாதிவிலக்ஷணனாகவாத்மாவையறிந்து அவனைப்ரஹ்மத்தின்பக்கலிலே ந்யஸிப்பான் ; இதுவேயறிவும், அறியப்படுவதும்; இதொழியவையெல்லாம் க்ரந்தப்ரபஞ்சத்தை ; நிரர்த்தகமென்றும். (௨) "సర్వేషామేవలోకానాం పితామాతా చ మాధవః । గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః- ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம்பிதாமாதாசமாதவ:। கச்சத்வமேநம்ஶரணம்ஶரண்யம்புருஷர்ஷபா:" என்று ஸர்வலோகத்துக்கும் ஹிதபரனான பிதாவும் ப்ரியபரையான மாதாவும் ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன்; புருஷஶ்ரேஷ்டரே! ஶரண்யனானவனை ஶரணம் புகுருங்கோளென்றும், (௩) "దుర్యోధన హృషీకేశం ప్రపద్యస్వ జనార్దనమ్- துர்யோதந ஹ்ருஷீகேஶம்ப்ரபத்யஸ்வஜநார்த்தநம்" என்று துர்யோதநனே! ஹ்ருஷீகேஶனை ஜநார்த்தநனை ப்ரபத்திபண்ணென்றும்,

(௪) "తంప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేనస్రుతశోణితమ్ । విలోక్య శరణం జగ్ముస్తత్పత్న్యో మధుసూదనమ్- தம்ப்ரபிந்நஶிரோக்ரீவமாஸ்யேநஸ்ருதஶோணிதம் । விலோக்யஶரணம்ஜக்முஸ்தத்பத்ந்யோமதுஸூதநம்" என்று திருவடிகளாலே மிதிபுண்டொருத்த காளியனைக்கண்டு அவனுடைய பத்நிகள் மதுஸூதநனை க்ருஷ்ணன் திருவடிகளிலே ஶரணம்புக்கார்களென்றும், (௫) "ఆర్తో వా యది వా దృప్తః పరేషాం శరణాగతః । అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః కృతాత్మనా- ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்த:பரேஷாம்ஶரணாகத: । அரி:ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:க்ருதாத்மநா" என்று ஆர்த்தனாகவுமாம், த்ரு(த்ரு)ப்தனாகவுமாம், ஶரணாகதனானவன் ஶத்ருவானாலும் ப்ராணன்களைவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படுமென்றும், (௬) "తమేనమజం విష్ణుమచ్యుతం పురుషోత్తమమ్ । భక్తప్రియం సురశ్రేష్ఠం భక్త్యా త్వం శరణం వ్రజ- தமேநமஜம்விஷ்ணுமச்யுதம்புருஷோத்தமம்। பக்தப்ரியம் ஸுரஶ்ரேஷ்டம் பக்த்யாத்வம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று அபரிச்சிந்ந ஸ்வரூபனாய் நித்யனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் ஆஶ்ரிதரைநழுவவிடாத

---

(௧) (௨) பாரத-ஆரண்ய (௩) பாரத-
(௪) வி-பு-ரு- (௫) ரா-யு-௧௮-௨௮ - (௬)

னாய் பக்தப்ரியனாய் ஸர்வதேவதைகளிலுமதிகனான புருஷோத்த மனை பக்தியோடே ஶரணம்புகு வென்றும,

(௧) "దురాచారోపి సర్వాశీ కృతఘ్నో నాస్తికః పురా । సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయా శరణం యది । నిర్దోషం విద్ధి తం జన్తుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః- துராசாரோ பிஸர்வாஶீக்ருதக்நோநாஸ்திக:புரா । ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம்ஶ்ரத் தயாஶரணம்யதி । நிர்தோஷம்வித்திதம்ஜந்தும்ப்ரபாவாத்பரமாத் மந:" என்று துராசாரனாய் பஹ்வாஶியாய் ஒருவனை பண்ணின உப காரத்தை யில்லை செய்யுமவனாய் நாஸ்திகனாய் இவையிலே நெடுங்கா லமடியிட்டுப்போந்தவனேயாகிலும் ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ் வரனை ஶ்ரத்தையோடே ஶரணமாக வாஶ்ரயிக்குமாகில் ஶரணய னான பரமாத்மாவினுடைய ப்ரபாவத்தாலே அவனை நிர்தோஷ னாக புத்திபண்ணென்றும், (௨) "తావదార్తిస్తథా వాఞ్ఛా తావన్మోహస్తథా సుఖమ్। యావన్న యాతి శరణం త్వామశేషాఘనాశనమ్- தாவதார்த்திஸ்ததாவா ஞ்சாதாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம் | யாவந்நயாதிஶரணம்த்வாமஶே ஷாகநாஶநம்" என்று ஸர்வபாபநாஶகனான உன்னை ஶரணம்புகா னயாதொருநாளில், அவனானவ்ருத்தி ஐஶ்வர்யாபஹர்மாக வருகிற ஆர்த்தியும் அபூர்ணைஶ்வர்யவாஞ்சையும் ஆத்மஜ்ஞாநாபாவமா கிற மோஹமும் பகவதநுபவாலாபநிபந்தமான அஸுகமுமென் றும், (௩) "శరణ్యం శరణం యాతో గోవిన్దం నావసీదతి ஶரண்யம்ஶரணம்யா தோகோவிந்தம் நாவஸீததி" என்று ஶரண்யனான கோவிந்தனை ஶரணம் புக்கவர்களுக்கு ஒருகாலும் அவஸாதமில்லையென்றும்,

(௪) "వృథైవ భవతో యాతా భూయసీ జన్మసన్తతిః। తస్యామన్యతమం జన్మ సంచిన్త్య శరణం వ్రజ- வ்ருதைவபவதோயாதாபூயஸீஜந்மஸந்ததி:| தஸ்யாமந் யதமம் ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்ய ஶரணம் வ்ரஜ" என்று போக([illegible])மோக்ஷாதி யோக்யமன்றியிலே வ்யர்த்தமே போனஜந்மங்களிலே யொருஜந்ம மாக நினைத்து இஜ்ஜந்மத்திலே ஶரணம்புகுவென்றும், இத்யாதிக ளாலே ஸர்வதர்மபரித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரபத் தியை மோக்ஷத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவும் பின்னையும் ஸ்வாமி

---

(௧) ஸாத்வ-௪௬ ௨௬ (௨) வி-பு-௧-௯-௭௩ (௩) [illegible]
(௪) வி-பு- [illegible]

மதபுருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதநமாகவும் சொல்லுகையாலே ஶாஸ்த்ரவிரோதமுமில்லை.

கண்டு முசுகுந்தாதிகள் ப்ரபத்தியாலே மோக்ஷம்பெற்றார்களென்கையாலே அநுஷ்டாநவிரோதமில்லை; இப்ப்ரகரணந்தன்னிலே,(க) "దైవీహ్యేషాగుణమయీమమమాయాదురత్యయా।మామేవయేప్రపద్యన్తేమాయామేతాంతరన్తితే-தைவீஹ்யேஷாகுணமயீமமமாயாதுரத்யயா। மாமேவயேப்ரபத்யந்தேமாயாமேதாந்தரந்திதே" என்று எனக்கு லீலோபகரணமாய் ஸத்வாதிகுணமயியான வென்னுடையமாயை ஒருவரால் அவிழ்க்கப்போகாது; என்னையே ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்யாவர் சிலர் அவர்கள் என்மாயையைக் கடப்பார்களென்றும், (உ) "యేయథామాంప్రపద్యన్తే తాంస్తథైవభజామ్యహమ్ - யேயதாமாம்ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவபஜாம்யஹம்" என்று யாவர் சிலர் யாதொருபடி என்னை ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்; அவர்களை அப்படியே பஜியாநிற்பனென்றும்,

(ங) "తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యేయతఃప్రవృత్తిఃప్రసృతాపురాణీ-தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யேயதஃப்ரவ்ருத்திஃப்ரஸ்ருதாபுராணீ" என்று யாவனொருவன்பக்கல்நின்றும் ப்ரவ்ருத்திபுண்டாகிறது; காரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், (ச) "ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జునతిష్ఠతి। భ్రామయన్సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా। తమేవశరణంగచ్ఛ సర్వభావేనభారత। తత్ప్రసాదాత్పరాంశాన్తిం స్థానంప్రాప్స్యసిశాశ్వతమ్-ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுநதிஷ்டதி। ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநிமாயயா। தமேவஶரணங்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத। தத்ப்ரஸாதாத்பராம்ஶாந்திம் ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யஸிஶாஶ்வதம்" என்று ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வப்ராணிகளையும்யந்த்ராரூடங்களாக்கிமாயையாலே ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு ஹ்ருதயப்ரதேஶத்திலே நில்லாநிற்கும்; அவனையே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உபாயமாகவடை; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே பரையான ஶாந்தியையும் ஶாஶ்வதமான ஸ்தாநத்தையும் ப்ராபிப்புதியென்று மித்யாதிகளாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் உபாயமாக ப்ரபத்தியைப் பலபடியாக விதிக்

(க) கீ-எ-கச (உ) கீ- (ங) கீ-கரு-ச
(ச) கீ-கஅ-சுக

கையாலே ப்ரகரணவிரோதமில்லாமையாலே இஸ்ஸ்லோகத்தில் சொல்லுகிற கர்மாதித்யாகவிதியும் தத்த்யாகபூர்வகமான ஸித்தோபாயவரணவிதியும் அத்யந்தமுபபந்நம்;

ஆனால் இது கர்மஜ்ஞாநாதிகளை விதிக்கிற ஸாஸ்த்ரத்தோடே விரோதிக்கையாலே துர்ப்பலமாய் இதிற்சொல்லுகிறவர்த்தம் அநுபபந்நமாகாதோவென்னில்; ப்ரபத்திவிதாயகஸாஸ்த்ராந்தரங்களோடே விரோதிக்கையாலே கர்மாதிவிதாயகஸாஸ்த்ராந்தரங்கள் துர்ப்பலமாய் அவ்வர்த்தம் அநுபபந்நமாகவுமாயிருக்கையாலே அது சொல்லவொண்ணாது.

இப்படி விரோதம்சொல்லும்போது நாஸ்திக்யாதிஸபக்ஷத்தாலே பாஷிமஸாபரான சேதநனைக்குறித்து அவர்களுக்கு ஸாஸ்த்ரவிஸ்வாஸம் பிறக்கைக்காக விதிக்கிற ஸ்யேநவிதிக்கும் ஸாஸ்த்ரவிஸ்வாஸம்பிறந்தா ஐஹிகமாயமுஷ்மிகமாயுமுள்ள புருஷார்த்தங்களைக் காமிக்கிறவர்களைக் குறித்து விதிக்கிற ஜ்யோதிஷ்டோமாதிவிதிக்கும் ஸமஸாரபி(ர்)நமுனவர்களைக் குறித்து விதிக்கிற மோக்ஷவிதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம வருகையாலும்,

ப்ராஹ்மணதர்மமாக விதிக்கிற யஜநயாஜநாத்யயநாத்யாபநதாநப்ரதிக்ரஹங்களுக்கும் க்ஷத்ரியதர்மமானயஜநாத்யயநதாநங்களுக்கும், வைஸ்யதர்மமாக விதிக்கிற க்ருஷிகோரக்ஷணவாணிஜ்யாதிகளுக்கும் ஸூத்ரதர்மமாக விதிக்கிற ஸுஸ்ரூஷைக்கும அந்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும,

ப்ரஹ்மசாரி தர்மமாகவிதிக்கிற ஸமிதாதா(தா)நாதிகளுக்கும் க்ருஹஸ்ததர்மமான பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளுக்கும வாநப்ரஸ்ததர்மமாக விதிக்கிற வநவாஸாதிகளுக்கும பிக்ஷுதர்மமாகவிதிக்கிற காஷாயதண்டதாரணாதிகளுக்கும் அந்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும், (க) “నహింస్యాత్సర్వాభూతాని-நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி” என்கிற பூதஹிம்ஸாநிஷேத விதிக்கும், (உ) “అగ్నీషోమీయంపశుమాలభేత-அக்நீஷோமீயம்பஸுமாலபேத” என்கிற பஸ்வாலம்பவிதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம் வருகையாலும், (ந) “యావజ్జీవమగ్నిహోత్రంజుహో

(க) (உ) (ந) ஆபஸ்த-ஸூத்ர.ந

யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத்" என்கிற நித்யகர்மாநுஷ்டாநவிதிக்கும், (௧) "సన్న్యస్య సర్వకర్మాణి-ஸந்யஸேத் ஸர்வகர்மாணி" என்கிற த்யாகவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

(௨) "జ్ఞానామృతేన తృప్తస్య కృతకృత్యస్య యోగినః । నైవాస్తి కించిత్కర్తవ్యమస్తి చేన్న స తత్త్వవిత్-ஜ்ஞாநாம்ருதேந த்ருப்தஸ்ய க்ருதக்ருத்யஸ்ய யோகிந: । நைவாஸ்தி கிஞ்சித்கர்தவ்யமஸ்தி சேந்ந ஸ தத்த்வவித்" என்கிற கர்மத்யாகத்துக்கும், (௩) "యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேந தாநேந தபஸாநாஶகேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி" என்கிற ஜ்ஞாநஸாதநகர்மாநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநமென்கிற ஜ்ஞாநயோகத்தினுடைய மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும், (௪) "విద్యాం చావిద్యాం చ యస్తద్వేదోభయం సహ । అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయామృతమశ్నుతే-வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச யஸ்தத்வேதோபயம் ஸஹ । அவித்யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயாம்ருதமஶ்நுதே" என்று ஜ்ஞாநயோகத்தையும் கர்மயோகத்தையும் யாவனொருவன் கூட அறிகிறான்; அவன் கர்மயோகத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் ஜ்ஞாநயோகத்தாலே இஷ்டப்ராப்தியையும் பெறுமென்றும், (௫) "ఉభాభ్యామేవ పక్షాభ్యాం యథా ఖే పక్షిణాం గతిః । తథైవ జ్ఞానకర్మభ్యాం ప్రాప్యతే పురుషోత్తమః-உபாப்யாமேவ பக்ஷாப்யாம் யதா கே பக்ஷிணாம் கதி: । ததைவ ஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ப்ராப்யதே புருஷோத்தம:" என்று பக்ஷி தன் பக்ஷத்வயத்தாலும் ஆகாஶத்திலே பறக்குமாபோலே ஜ்ஞாநகர்மங்களிரண்டாலும் பரமாகாஶநிலயனான ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராபிக்கப்படுமென்றும், (௬) "యథాన్నం మధుసంయుక్తం మధు చాన్నేన సంయుతమ్ । ఏవం తపశ్చ విద్యా చ సంయుక్తం భేషజం మహత్-யதாந்நம் மதுஸம்யுக்தம் மது சாந்நேந ஸம்யுதம் । ஏவம் தபஶ்ச வித்யா ச ஸம்யுக்தம் பேஷஜம் மஹத்" என்று மதுஸம்யுக்தமான அந்நமும் அந்நஸம்யுக்தமான மதுவும் க்ஷுத்துக்கு பே(ஷ)ஷஜமானாபோலே, கர்மஸாத்யமாய் ததநுரூபாநுஷ்டாநஸஹிதமான ஜ்ஞாநமும், ஜ்ஞாநஸாதநமான கர்மமுமாகிற கர்மஜ்ஞாநஸமுச்சயம் மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

---

(௧) (௨) (௩) ப்ருஹ-௪ ௪-௨௨
(௪) ஈஶாவா-௧௧ (௫) (௬)

இந்த ஸமுச்சயவிதிக்கும், (க) “నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో న మేధయా న బహునా శ్రుతేన। యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్- நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ ந மேதயா ந பஹுநா ச்ருதேந। யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம்ஸ்வாம்” என்று கர்மஜ்ஞாநங்களால் புருஷார்த்தம் லப்யமன்று; தத்பாசபூர்வகமான பக்தியோகத்தாலே லப்யமென்று பக்தியோகவிதிக்கும் விரோதம்வருகையாலும்,

(உ) “సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్ -ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்” என்கிற ஸச்சித்தாநந்தரூபமாத்ரோபாஸநமாகிற ஸத்வித்யையோடே (ங) “అథయ ఇహాత్మానమనువిద్య వ్రజన్త్యేతాంశ్చ సత్యాన్ కామాన్, తేషాం సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి- அதய இஹாத்மாநமநுவித்ய வ்ரஜந்த்யேதாம்ச ஸத்யாந்காமாந், தேஷாம் ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி” என்று- அநந்தரம் யாவர் சிலர் பரமாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஸத்யகாமாதிகுணவிசேஷங்களையும் கூடவறிந்து உபாஸிக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு ஸர்வலோகங்களிலும் காமசாரித்வமுண்டாமென்கிற ஸகுணோபாஸநபரையான த(ஹ)ஹரவித்யையும் விரோதிக்கையாலும்,

உபாஸ்யவஸ்துவை, (ச) “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్ -யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்” (ரு) “పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే। స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియా చ- பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே। ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச” என்று யாவனொருவன் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறான்; அவனுடைய ஶக்தி அநேகப்ரகாரையாயிருக்கும்; ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநபலாதிகளையுடையனாயிருக்குமென்கிற ஸகுணவாக்யத்தோடே “நிர்க்குணம், நிரஞ்ஜநம் - నిర్గుణం, నిరఞ్జనమ్” என்கிற நிர்க்குணவாக்யத்துக்கு விரோதம்வருகையாலும்,

(சா) “య ఏషోఽన్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే హిరణ్యశ్మశ్రుర్హిరణ్యకేశ ఆప్రణఖాత్సర్వ ఏవ సువర్ణః, తస్య యథా కప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ, మహారజత వాసః- ய ஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருச்யதே। ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர்ஹிரண்யகேச ஆப்ரணகாத்ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:, தஸ்ய

(க) கட-க-உ-உங (உ) சாந்தோ-சா உ-க (ங) சாந்தோ-அ-க-சா

(ச) முண்ட-க-க-க (ரு) ச்வே-சா-அ (சா) சாந்தோ-க-சா-சா

யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ ! மஹாரஜதம் வாஸ:" என்று ஆதித்யமண்டலத்தின் நடுவே ஹிரண்யனான புருஷன் காணப்படா நின்றான்; ஆபாதசூடம் ஹிரண்யவர்ணனாயிருக்கிற அவனுக்கு அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள் திருப்பரியட்டம் பொன்னிறத்த வாடையாயிருக்குமென்றும், (௧) "ధ్యేయస్సదా సవితృమణ్డలమధ్యవర్తీ నారాయణస్సరసిజాసనసన్నివిష్టః । కేయూరవాన్ మకరకుణ్డలవాన్ కిరీటీ హారీ హిరణ్మయవపుర్ధృతశఙ్ఖచక్రః - த்யேயஸ்ஸதா ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தீ நாராயணஸ்ஸரஸிஜாஸநஸந்நிவிஷ்ட: ! கேயூரவாந்மகரகுண்டலவாந்கிரீடீ ஹாரீ ஹிரண்மயவபுர்த்ருதஶங்கசக்ர:" என்று ஆதித்யமண்டலாந்தர்வர்த்தியாய்ச் செவ்வித்தாமரைப் பூவை ஆஸநமாகவுடையனாய்த் தோள்வளையும் குழையும் திருச்செய்யமுடியுமாரமுமுடையனாய் திகழும் பொன்மேனியுமாய் நிறபானாய், ஶங்கசக்ரதாரியான நாராயணன் த்யேயனென்கிற விக்ரஹத்தோடே, (௨) "యత్తదద్రేశ్యమగ్రాహ్యమగోత్రమవర్ణమచక్షుశ్శ్రోత్రంతదపాణిపాదం నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మం యద్భూతయోనిం పరిపశ్యన్తి ధీరాః - யத்தத்தேஶ்யமக்ராஹ்யமகோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரம் ததபாணிபாதம் நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம் யத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்தி தீரா:" என்று சக்ஷுரிந்த்ரியக்ராஹ்யமின்றிக்கே மாநஸஜ்ஞாநவேத்யமுமின்றிக்கே நாமவர்ணரஹிதமுமாய் சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ர பாணிபாதரஹிதமாய் நித்யமாய் அநவச்சிந்நபரிமாணமாய் ஸர்வவ்யாப்தமாய் அதிஸூக்ஷ்மமாய் ஸத்தாயோகி ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கும் வஸ்துவை தி(தீ)ரரானார் உள்ளபடி காண்பர்களென்றும், *ரூபவர்ணாதி நிர்த்தேஶவிஶேஷணவிவர்ஜிதமாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகிற ரூபாதிநிஷேதம் விரோதிக்கையாலும்,

(௩) "పాదోఽస్య విశ్వా భూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి - பாதோஸ்ய விஶ்வா பூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி" என்று லீலாவிபூதி ஒருகாலும் நித்யவிபூதி முக்காலுமாயிருக்குமென்கிற விபூதித்வயத்தோடே (௪) "నేహ నానాస్తి కిఞ్చన - நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந" என்கிற நாநாத்வ நிஷேதம் விரோதிக்கையாலும் இப்படி ஆபாதசூடம் பரஸ்பர விருத்தமாய்த் தோற்றுகிற ஶாஸ்த்ரங்களும் விடவேண்டி வரும்.

(•) (௨) முண்ட-௧-௧-௬

அப்போது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும் ஆஸ்திக்யமுமின்றியிலே யொழியுமாகையாலே இப்படி வருகிற விரோதத்தை குணவர்ணாஶ்ரமபாகருச்யாதிபேதங்களாலே வேறுபட்டுவருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாக்கிப் பரிஹரிக்கக்கடவது.

எங்ஙனேயென்னில்; தமோகுணப்ராசுர்யநிபந்தநமான பராஹிம்ஸாபரதையாலும் ரஜஃப்ராசுர்யநிபந்தநமான க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தார்த்தித்வத்தாலும் ஸத்த்வப்ராசுர்யநிபந்தநமான முமுக்ஷுத்வத்தாலும் வருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே ஶ்யேநவிதிக்கும் மோக்ஷவிதிக்கும் வருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம; ஹிம்ஸாநிஷேதம் ஸாமாந்யமாகையாலும் பஶுவிஶஸநவிதி கர்மநிபந்தநமாகையாலும் அவற்றுக்குண்டான விரோதம பரிஹ்ருதம். நித்யாக்நிஹோத்ரவிதி தத்த்யாகவிதிகள் கர்மயோகநிஷ்டையும் ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டையுமாகிறவதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாகையாலே அவற்றுக்குவருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸமுச்சயவிதியும் கர்மயோகத்தில் விஶ்வாஸமாந்த்யத்தாலே உபயஸாபேக்ஷனானவனைக் குறித்தாகையாலே பரிஹ்ருதம். பக்திவிதியும், கர்மஜ்ஞாநஸஹக்ருதையான பக்தியே கார்யகரமாவதென்கிற பாகம் பிறந்த வதிகாரிக்காகையாலே கர்மஜ்ஞாநங்களோடு அதுக்குண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸகுணவித்யைதஹரவித்யைகளுக்குவருகிற விகல்பமும் ஸ்வரூபமாத்ரத்திலும் குணவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்திலுமுண்டான ருசிவிஶேஷத்தால்வந்த வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே பரிஹ்ருதம்.

ஸகுணவாக்யத்துக்கும் நிர்க்குணவாக்யத்துக்குமுண்டான விரோதம், (க) "అపహతపాప్మా విజరో విమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సో౭పిపాసస్సత్యకామస్సత్యసంకల్పః - அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோ உபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பஃ" என்று ஹேயப்ரதிபடனாகையாலே அபஹதபாப்மாவாயிருக்கும். நித்யயௌவநஸ்வபாவனைக்கொண்டு ஏகரூபனாயிருக்கையாலே ஜராரஹிதனாயிருக்கும், நித்யனாகையாலே நாஶரஹிதனாயிருக்கும்; நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூபனாகையாலே விஶோகனாயிருக்கும். அகர்மவஶ்யனா

(க) சாந்தோ-அ-எ-க

கையாலே க்ஷுத்பிபாஸாதிரஹிதனாயிருக்குமென்கிற ஹேயகுண ராஹித்யத்தையும், ஸத்யமான காமங்களையுடையனாயிருக்கும், ஸத்யமான ஸங்கல்பங்களையுடையனாயிருக்குமென்கிற கல்யாணகுண ஸாஹித்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்.

நிர்விக்ரஹஸவிக்ரஹங்களுக்குண்டான விரோதமும், (க) "இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:- இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:" என்கிற இச்சாக்ருஹீதமான விக்ரஹத்தையும், கர்மாதீநமானஶரீரபரிக்ரஹ மில்லாமையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்; (உ) "நேஹ நாநாஸ்தி-நேஹநாநாஸ்தி" என்கிறவாக்யம் த்ரவ்யபேதத்தாலே பி(ரு)ந்நமான விபூதித்வயத்தினுடையவும் விஶிஷ்டைக்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே விபூதியோகம்சொல்லுகிற வாக்யத்துக்கு† முண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம்.

ஆகயிப்படி பரஸ்பரவிருத்தமான வர்த்தவிஶேஷங்கள் குணவர்ணநபே(த்)தபிந்நமாய் வருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமானவோபாதி இதுவும்அதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கும்.

அதாவது (ங) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதே: பரமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் பகவச்சேஷமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிவிஶிஷ்டமாயிருக்குமாத்ம ஸ்வரூபமென்றறிந்து, ததநுகுணமான புருஷார்த்தம்ஸ்வயத்நஸாத்யமென்கிறவளவிலேநிற்கிறவனைக்குறித்து கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களை விதிக்கிறது; (ச) "உணர்வு முயிருமுடம்புமமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம், உணர்வைபெறவூர்ந்து" என்றும், (ரு) "மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநாதிகளெல்லாம் புறணிதமாமபடி சரமமானபகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதத்யந்தபாரதந்த்ரமாய் பகவதேகபோக(ஶேஷ)மாயிருக்கும ஆத்மஸ்வரூபமென்றறிந்து, அந்தபகவதேகபோகத்வமாகிற புருஷார்த்தம் பாரதந்த்ரமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நத்தால் வித்தியாது; நிருபாதிகரக்ஷகனைவனாலே லப்யமென்றறிந்து, (சு) "என்னான்

(க) வி-பு-சு-எ-அச (உ) ப்ருஹ-சு-ச-கக (ங) தி-வாய்-க-ங-சு
(ச) தி-வாய்-அ-அ ங (ரு) திருமாலை-ஙஅ (சு) தி-வாய்-ரு-அ ங
† இங்கே சிலபதம் காணவில்லை

செய்கேன்" என்கிறபடியே ஸ்வரூபத்தில் ஸ்வரக்ஷண ஜ்ஞாநாபாவத்தாலும், புருஷார்த்தம் அநந்யஸாத்யமென்கிற ஜ்ஞாநவத்தையாலும் பக்திபாரம்பத்தாலும் அநந்யகதிகளாய், பலத்தில் ப்ராரப்தகர்மாவஸாநமாகிற விளம்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதவர்களுமாயிருக்கிறவர்களைக் குறித்து ப்ரபத்தியோகத்தை விதிக்கிறதென்கை.

இப்படி ஜ்ஞாநவிபாக(భా౯) நிபந்தநமான ருசியைப்பற்றிவருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாகையாலே கர்மஜ்ஞாநாதிவிதாயக ஶாஸ்த்ரத்துக்கும் ப்ரபத்திவிதாயகஶாஸ்த்ரத்துக்கும் விரோதப்ரஸங்கமே பிடித்தில்லை. ஶாஸ்த்ரசோ(దిే)திதமான ஸகலதர்மங்களும் ஸர்வர்க்கு முபாதேயமல்லாமையாலும் (க) "యావానర్థఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే। తావాన్సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః. யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே । தாவாந்ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநத:" என்று த்ரயஶப்யராய் பகவல்லீலாவிஷயபூதரான சேதநரைக்குறித்து அவ்வொருடைய குணருசிகளுக்கு அநுகுணமாக ஶாஸ்த்ரசோதிதமான வர்த்தங்களில், ஸர்வத்ர பாநதுகிடக்கிற ஜலத்தில த்ருஷார்த்தனுக்கு ஸ்வதாஹஶாந்திக்கானவளவே அபேக்ஷிதமாமாபோலே அறிவுடையனவனுக்கு ஸ்வாதிகாராநுகுணமானவே அபேக்ஷிதமாய் தத்வ்யதிரிக்தங்களானவை த்யாஜ்யமென்கையாலும், வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களில் ஸ்வவர்ணாஸ்வாஶ்ரமாதிகளுக்கு விஹிதமான தர்மங்களை உபாதேயமாகவிதித்து தத்வ்யதிரிக்த வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை த்யாஜ்யதவேந விதிக்கையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூப தர்மாநுஷ்டாநத்தாலும் வ்யதிரிக்த தர்மத்யாகத்தாலுமல்லது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதைதான் கூடாமையாலும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவானைப் பகவதேகரக்ஷ்யத்வ ப்ரதிபத்தியாகிற ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்திலே யிழியுமவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமாய் அஹங்காரகர்ப்பமான கர்மயோகாதிகளினுடைய த்யாகவிதி அத்யந்தமுபபந்நமென்றதாயிற்று.

(உ) "సన్న్యస్యత్యఖిలాన్ కర్మాణ్యపి। ఉపాయోయం చతుర్థస్తే ప్రోక్తః శీఘ్రఫలప్రదః। అస్మిన్ హి వర్తమానానాం విధ్యభావప్రసంగతః। పూర్వే త్రయ ఉపాయాస్తే ధర్మాయాస్తే నిరాకృతాః- ஸந்யாஸஸ்த்யாகஇத்யுக்தஶ்ஶரணாகதிரித்

(க) கீ-உ-சகா (உ) அஹிர்ப்பு-லஎ

உபாரம்யாயம்சதுர்த்தஸ்தே ப்ரோக்தஸ்ஸர்வபலப்ரத: । ஆகி ஞ்சனவாதமாநாநாம் விதெளவிப்ரவிஷேவிதே। பூர்வேத்ரயஉபாயா ஸ்தேபவேயுரமநோஹரா:" என்று ஸங்யாஸஶப்தத்தாலும் த்யாக ஶப்தத்தாலும் ஶரணாகதிஶப்தத்தாலும் சொல்லப்பட்ட சதுர்த் தோபாயமான ப்ரபத்தி ஆரப்த(ப்த)ஶரீராவஸாநத்திலே ஃபலமாகை யாலே ஶீக்ரபலப்ரதமாயிருக்கும்; ப்ராஹ்மணோத்தமராலே ஸே விக்கப்பட்டிருக்கிறவிந்தவிதியிலே நடக்குமவர்களுக்கு முன்பு சொன்னகர்மஜ்ஞாநபக்தி யென்கிற மூன்றுஉபாயங்களும் மநோஹ ரங்களன்று. ஆகையாலே அநுரூபங்களன்றென்று ப்ரபத்தியினு டையஉத்கர்ஷமும் கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய வபகர்ஷமும் பகவச் சாஸ்த்ரத்திலும் சொல்லிற்று.

(க) "సాధనం భగవత్ప్రాప్తౌ స ఏవేతి స్థిరా మతిః । సాధ్యభక్తిస్స్మృతా సైవ ప్రపత్తిరితి గీయతే । ఉపాయో భక్తిరేవేతి తత్ప్రాప్త్యాం యా తు సా మతిః । ఉపాయభక్తిరేత స్యాః పూర్వోక్తైవ గరీయసీ । ఉపాయభక్తిః ప్రారబ్ధవ్యతిరిక్తాఘనాశినీ । సాధ్యభక్తి స్తు సా హంత్రీ ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ- ஸாதநம்பகவத்ப்ராப்தெள ஸஏவேதி ஸ்திராமதி: । ஸாத்யபக்திஸ்ஸ்ம்ருதாஸைவ ப்ரபத்திரிதிகீயதே । உ பாயபக்திரேதஸ்யா: பூர்வோக்தைவகரீயஸீ। உபாயபக்தி:ப்ராரப்த வ்யதிரிக்தாகநாஶிநீ । ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ" என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு பகவானே உபாயமென்கிற வ்ய வஸாயாத்மகஜ்ஞாநம் ஸாத்யபக்தியாக வநுஸந்திக்கப்படும்; அது வே ப்ரபத்தியென்றுசொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்திக்கு பக்தியே உபாயமென்கிற நினைவுக்கு 'உபாயபக்தி'யென்றுபேர். இத்தைப் பற்ற முன்புசொன்னப்ரபத்தி ஶ்ரேஷ்டை; அதுக்கு ஹேது- உபாயபக்தியென்கிறபக்தியோகம் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தமான பூர் வாகோத்தரா(க)க ரூபமானபாபத்தைப்போக்குமத்தனை; ஸாத்ய பக்தியென்கிற ப்ரபத்தியோகம் ப்ராரப்தத்தையும் நஶிப்பிக்குமா கையாலே யென்று ப்ரபத்தியினுடைய ஸாவோபாயாதிக்யம் ப்ரதே ஶாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

இப்படி அதிகாரிபேதத்தாலே அவிருத்த(த)மாயிருக்கச்செய்தே யும் ஆபாதப்ரதீதியில் ஆபாஸமாகத்தோற்றுகிற விரோதத்தைப்

(க) லக்ஷ்மீதந்த்

பரிஹரிக்கைக்காகச் சிலர் வேதாந்தமான தர்மங்களுக்கதிகாரி யில்லாத ஸ்த்ரீஶூத்ராதிர்யாகாதிகள் பலமூகாங்கம் ... இவர்களுக்கு ப்ரபத்தியோகம் விதிக்கிறது; அல்லாத த்ரைவர்ணி கருக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகள் விதிக்கிறதென்று விஷயவிபாக(ஞா)ம் பண்ணினார்கள்; (௩)"మాం హి పార్థ వ్యపాశ్రిత్య యేఽపి స్యుః పాపయోనయః । స్త్రియో వైశ్యాస్తథా శూద్రాస్తేఽపి యాన్తి పరాం గతిమ్ । కిం పునర్బ్రాహ్మణాః పుణ్యా భక్తా రాజర్షయస్తథా-மாம்ஹிபார்த்தவ்யபாஶ்ரித்யயேபிஸ்யுः பாபயோநயः। ஸ்த்ரியோவைஶ்யாஸ்ததாஶூத்ராஸ்தேபியாந்திபராங்கதிம்। கிம்புநர்ப்ராஹ்மணாः புண்யாபக்தாராஜர்ஷயஸ்ததா" என்று, பார்த்தனே! பாபயோநிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ரவைஶ்யாதிகளாயவர் சிலர்; அவர்களும் என்னையாஶ்ரயித்து பரமயானகதியை ப்ராபிப்பர்கள்; புண்யயோநிகளான ப்ராஹ்மணர், ராஜர்ஷிகள் பக்தராயிருக்கிறவர்கள் என்னைபஜித்துப் பரகதியைப்ராபிப்பாகளென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ வென்கையாலே ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கும் பஜநாதிகாரமுண்டாகையாலும், கர்மஜ்ஞாநாதிகளைவிட்டு ப்ரபத்தியைப்பண்ணென்று விதிப்பது தாமாதிகாரமுள்ள விடத்திலேயாகிலும், இந்த பக்த்யதிகாரஹேதுவான ஜாத்யாதிவைகல்யமில்லாத க்ஷத்ரியனான வர்ஜுநனைக்குறித்து தர்மங்களைவிட்டு என்னைப்பற்றென்று விதிக்கையாலும், அந்தவிஷயவிபாக(ஞா)ம் அயுக்தம்.

தர்மஶப்தத்தாலே பலாதிகளைச் சொல்லுகிறதாய் பலஸங்க கர்த்ருத்வங்களைப்பரித்யஜித்து தர்மஸ்வரூபமாத்ரத்தை யநுஷ்டியாநின்றுகொண்டு தத்தங்கமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண மோக்ஷஸித்தியுண்டாமென்கிறதென்பார்கள் சிலர்;

இவ்விடத்தில் பலத்யாகபூர்வகமாக தர்மத்தை யநுஷ்டியென்று சொல்லாமையாலும், பலத்யாகத்தைச்சொல்லி ஸ்வரூப நிஷேதம் பண்ணுகையாலே தர்மஸ்வரூபாநுஷ்டாநம் ப்ரஸ்துதமானாலும், (௨) "కర్మణ్యేవాధికారస్తే మా ఫలేషు కదాచన । మా కర్మఫలహేతుర్భూర్మా తే సఙ్గోఽస్త్వకర్మణి-கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மாபலேஷுகதாசந। மாகர்மபலஹேதுர்ப்பூர்மாதேஸங்கோஸ்த்வகர்மணி" என்று கர்மத்திலே உனக்கதிகாரம்; பலத்திலதிகாரமில்லை; கர்மபலஹேதுவாகாதே

---

(௩) கீ-௯-௩௨ (௨) கீ-௨-௪௭

தென்று உனக்குக் கர்மாநுஷ்டாநத்தில் அலைக்கழுண்டாவதென்கை
யாலே பலத்யாகம் சொல்லவொண்ணாமையாலும், லக்ஷண்யாபல
த்தைச் சொல்லுகிறதென்ன வேண்டிவது, தர்மஸ்வரூபம் சொல்
லுகிறதென்னுமிடத்தில் விரோதமுண்டாணபோதாகையாலும், (க)
“ నిశ్చయంశృణు మే తత్ర త్యాగే భరతసత్తమ ! త్యాగో హి పురుషవ్యాఘ్ర త్రివిధస్సంప్ర
కీర్తితః । యజ్ఞదానతపఃకర్మ న త్యాజ్యం కార్యమేవతత్ । యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పా
వనాని మనీషిణామ్ । ఏతాన్యపి తు కర్మాణి సఙ్గం త్యక్త్వా ఫలాని చ । కర్తవ్యానీతి మే పార్థ
నిశ్చితం మతము త్తమమ్- நிஶ்சயம்ஶ்ருணு மே தத்ர த்யாகே பரதஸத்தம |
த்யாகோ ஹி புருஷவ்யாக்ர த்ரிவிதஸ்ஸம்ப்ரகீர்த்திதः | யஜ்ஞதாநதப:கர்
ம ந த்யாஜ்யம் கார்யமேவைதத் | யஜ்ஞோ தாநம் தபஶ்சைவ பாவநாநிம
நீஷிணாம் | ஏதாந்யபி து கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா பலாநி ச | கர்த்த
வ்யாநீதி மே பார்த்த நிஶ்சிதம் மதமுத்தமம்” இத்யாதிகளாலே கீழ்ச்
சொன்ன பலத்யாகத்தை நிகமிக்கிறதென்றுமபோதும் நிகமநத்தில்
பலமில்லாமையாலும், (உ) “ఇతి తే జ్ఞానమాఖ్యాతం గుహ్యాద్గుహ్యతరం మయా ।
విమృశ్యైతదశేషేణ యథేచ్ఛసి తథా కురు- இதி தே ஜ்ஞாநமாக்யாதம் குஹ்யாத்
குஹ்யதரம் மயா | விம்ருஶ்யைதததேஷேண யதேச்சஸி ததா குரு”
என்றிப்படி குஹ்யாத்குஹ்யதரமான ஜ்ஞாநம் உனக்கென்றலே
சொல்லப்பட்டது; நீ இவற்றையடங்கவிசாரித்து யாதொருபடி
இச்சித்தாய்; அப்படியேசெய்யென்று முன்பேநிகமித்துவிட்டு, (ங)
“ సర్వగుహ్యతమం భూయశ్శృణు మే - ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ஶ்ருணுமே”
என்று முன்புசொன்னகுஹ்யதரமான தர்மாதிகளிற்காட்டில் குஹ்
யதமமாகையாலே விலக்ஷணமான ஸித்ததர்மத்தைச் சொல்லுகி
றேன்; கேளென்று இதினுடைய வைலக்ஷண்யம் முன்பே ப்ரஸ்
துதமாகையாலும் இதின் வைலக்ஷண்யத்தாலே ஶோகநிவ்ருத்தி
ஸ்வரஸமாகப் பிறக்கையாலும், இங்கு நிகமிக்கிறதென்கை புநருக்
தியாகையாலும் பலத்யாகம் சொல்லுகிறதென்கிறபக்ஷம் துஷ்டம்.

சிலர் அநாதிகாலார்ஜிதமான பாபங்களினுடைய நிரஸபூர்வக
நிரஸயமாக பகவத்ப்ரேமரூபேண நடக்கப்பட்ட பக்தியோகா
ரம்ப விரோதியான நாநாவிதபாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக விதி
க்கிற க்ருச்ச்ரசாந்த்ராயண கூஶ்மாண்டாதிகளான ப்ராயஶ்சித்த

(க) கீ-கஅ-ச (உ) கீ-கஅ-கூக (ங) கீ-கஅ-கூசு

தர்மங்கள் சேர்க்கலேக அநுஷ்டிக்குமவையர்கையாலும் இஷ்டகாம களாகையாலும் அவற்றைவிட்டு தத்ஸ்தானே யென்னைப்பற்றென் றுசொல்லுகிற தென்பர்கள்; பக்தியோகாரம்பவிரோதி துஷ்க்ருத த்தையுடையனல்லாமையாலும, ஜிதேந்த்ரியனாகையாலும் பக்த்யா ரம்பவிரோதி பாபநிபந்தநமோகமும ப்ராயஶ்சித்தமும நிஷ்ப்ரஸங்க தமல்லாமையாலும் மோக்ஷஸாதந பூதகர்மாதிவாசகமான தர்மஶப் தத்தை ப்ராயஶ்சித்ததர்மமாத்ரத்தைச சொல்லுகிறதென்கைக் கும் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஸர்வஶப்தத்துக்குப்பொருளில் லாமையாலும், அதுவுமர்த்தமன்று.

சிலர் கர்மயோகாதிகளிலே ப்ரமஶமுண்டாகில் தத்ப்ராயஶ் சித்தமாக ப்ரபத்தியைவிதிக்கிற தென்பர்கள்; (க) "ఏషా తేఽభిహితా సాంఖ్యే బుద్ధిర్యోగే త్విమాం శృణు- ஏஷாதேபிஹிதாஸாங்க்யேபுத்திர்யோகேத் விமாம்ஶ்ருணு" என்று ஆத்மயோகத்தில் இந்தபுத்தி உனக்குச் சொல்லப்பட்டது; கர்யோகத்திலிந்தபுத்தி உனக்குச்சொல்லப்படு கிறது; காமயோகத்திலிந்த-புத்தியைக்கேளென்று கர்மயோகத் தைச்சொல்ல வாரம்பித்தவளவிலே, (உ) "నేహాభిక్రమనాశోఽస్తి ప్రత్యవాయో న విద్యతే- நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்திப்ரத்யவாயோநவித்யதே" என்று இந்தக் கர்மயோகத்தில ஆரப்த(ப்த)மானவம்ஶத்துக்கு நாஶ மில்லை; நடுவிச[illegible]ளுல் ப்ரத்யவாயமுமில்லையென்று ப்ராயஶ் சித்த நிரபேக்ஷமாகவும் சொல்லுகையாலே அதுவுமர்த்தமன்று.

(ங) "తమేవం విదిత్వాఽతిమృత్యుమేతి నాన్యః పన్థా విద్యతేఽయనాయ- தமேவம் விதித்வாதிம்ருத்யுமேதிநாந்யபந்தாவித்யதேயநாய" என்று ஜ்ஞாந யோகத்தாலே ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கலாமதொழிய ப்ராப்திக்கு உபாயம்வேறில்லை யென்றும், (ச) "తమేవైకం జానథ ఆత్మానమన్యా వాచో విముఞ్చథ- தமேவைகம்ஜாநதாத்மாநமந்யாவாசோவிமுஞ்சத" "అమృతస్యైష సేతుః- அம்ருதஸ்யைஷஸேது:" என்று பரமாத்மாவான ஸர் வேஶ்வரனொருவனையுமே யறியுங்கள்; அவ்வறிவே அம்ருதஸ்வரூப மான மோக்ஷத்துக்குவழி; அல்லாதவார்த்தைகளை விடுங்களென்று, ஜ்ஞாநயோகத்தை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், தந்நி ஷ்டனுக்குக் கர்த்தவ்யமொன்றுமில்லையென்று, கர்மத்யாகம்-"జ్ఞా

(க) கீ-உ-ங௯ (உ) கீ-உ-சO (ங) ஶ்வே-ங-அ (ச) முண்ட-உ-உ-ரு

మృతేన తృప్తస్య-ஜ்ஞாநாம்ருதேந த்ருப்தஸ்ய" என்கிற ஶ்லோகத்திலே சொல்லுகையாலும், ஜ்ஞாநயோகலாபத்துக்கு தத்ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸ்தாநே என்னைப்பற்றென்று சொல்லுகிறதென்று சிலர் சொல்லுவர்கள் ;

(க) "కర్మణైవ హి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః- கர்மணைவஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜநகாதய:" என்று கர்மந்தன்னை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், (உ) "యజ్ఞేన దానేన తపసా నాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேநப்ராஹ்மணாவிவிதிஷந்தி" என்று கர்மத்தை ஜ்ஞாநஸாதநமாகச சொல்லுகையாலும், த்யாகாநந்தரம் ஜ்ஞாநயோகவாசகமாயிருப்பதொரு ஶப்தமில்லாமையாலும் "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவாக்யம ஆத்மஜ்ஞாநவாசகமல்லாமையாலும், ப்ரபத்தியே மோக்ஷந்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவிதிக்கையாலும, (௩) "యథా పుష్కరపలాశ ఆపో న శ్లిష్యన్తే, ఏవమేవంవిది పాపం కర్మ న శ్లిష్యతే-யதாபுஷ்கரபர்ணஆபோநஶ்லிஷ்யந்தே, ஏவமேவம்விதிபாபம் கர்மநஶ்லிஷ்யதே" என்று யாதொருபடி தாமரையிலேயில்நீர்தங்காது; அப்படியே ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டன்பக்கல் பாபம்ஸம்ஶ்லேஷியாதென்றும், "జ్ఞానాగ్నిః-ஜ்ஞாநாக்நி:" இத்யாதிப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வக்நிதானே ஸர்வகர்மங்களையும் பஸ்மமாக்குமென்றம், (௪) "యథైషీకాతూలమగ్నౌ ప్రోతం ప్రదూయేత, ఏవం హాస్య సర్వే పాప్మానః ప్రదూయన్తే-யதைஷீகாதூலமக்நௌப்ரோதம்ப்ரதூயேத, ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாந:ப்ரதூயந்தே" என்று நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோலே ஸகலபாபங்களும நஶிக்குமென்றம், இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநயோகந் தன்னாலே ஸகலபாபங்களும் போமென்கையாலே இங்குச்சொல்லுகிற "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற ஸ்வயம்பாபவிமோசநோக்தி சேராமையாலும், (ரு) "చోదనాలక్షణోऽర్థో ధర్మః-சோதநாலக்ஷணோர்த்தோதர்ம:" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸாதநபூதகர்மஜ்ஞாநாதிவாசகமான தர்மஶப்தத்தை கர்மயோகமாத்ரத்திலே ஸங்கோசிப்பிக்கவொண்ணாமையாலும், விஹிதஜ்ஞாநத்துக்கு அங்கமாக விஹிதமானகர்மத்தைவிட்டால் விஹிதகர்மத்யாகமாகிற தூஷணமவருகையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று ;

(க) கீ-௩ ௨0 (உ) ப்ரு-௬-௪-௨௨ (௩) சாந்தோ-௪-௧௪-௩
(௪) சாந்தோ-ரு-௨௪-௩ (ரு) பூர்வமீமாம்ஸா

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டே என்னை ஶரணவரணம் பண்ணுவானென்று ஶரணாகதிப்ரஶம்ஸையிலே இதுக்குத் தாத்பர்யம்; தர்மத்யாகத்திலன்றென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; ப்ரஶம்ஸையைக் காட்டுகிற அபிப்ராயமில்லாமையாலும், தர்மங்களினுடைய த்யாகம் விருத்த(ஶ)மாகையாலே, வருந்திக்கல்பித்தாலும் ப்ரஶம்ஸையால் "மாஶுச:" என்கிற ஶோகநிவ்ருத்தி கூடாமையாலும் அதுவுமர்த்தமாகமாட்டாது;

பஶுவிதியில் பஶுதந்த்ரத்தைப்பண்ணுதல், பூர்ணாஹுதியைப்பண்ணுதல் செய்வானென்று பஶுதந்த்ரத்யாகத்தில தாத்பர்யமின்றிக்கே பூர்ணாஹுத்யநுஷ்டாநமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமானாற்போலே இங்கும் தர்மத்யாகத்திலே தாத்பர்யமில்லை; ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்திலே தாத்பர்யமென்கிற பக்ஷமும், ஸாதநாந்தரபரித்யாகமில்லாதபோது அநுஷ்டிக்கவொண்ணாத ப்ரபத்திக்கு பஶுதந்த்ரத்யாகத்தில தாத்பர்யமின்றிக்கே பூர்ணாஹுத்யநுஷ்டாநமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமாகவிதிக்கிற பூர்ணாஹுதிந்யாயம் த்ருஷ்டாந்தமல்லாமையாலே அர்த்தமன்று;

தர்மஶப்தத்தாலே பகவத்வ்யதிரிக்த தேவதாந்தராராதநரூபமாக வேதவேதாந்தங்களிற் சொல்லுகிற தர்மத்தைச்சொல்லுகிறதாய், அந்த தர்மங்களைவிட்டு மோக்ஷோபாயமாக பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்தைப் பண்ணுவானென்று, இதரதேவதாப்ரதிஸம்பந்திக கர்மநிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகப்ரதிஸம்பந்திகமான கர்மத்தைவிதிக்கிறதாய், அத்தாலே பகவத்விஷயத்தோடே ஐகாந்த்யம் விதிக்கிறதென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்; தேவதாந்தரங்கள் இங்கு ப்ரஸ்துதமல்லாமையாலும், ப்ரஸ்துதமானாலும், (௩) "యేప్యన్యదేవతాభక్తా యజన్తే శ్రద్ధయాన్వితాః । తేపిమామేవ కౌన్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వకమ్-யேப்யந்யதேவதாபக்தா யஜந்தே ஶ்ரத்தயாந்விதா: । தேபிமாமேவகௌந்தேய யஜந்த்யவிதிபூர்வகம்" என்று யாவர் சிலர் அந்யதேவதாபக்தராய்க் கொண்டு ஶ்ரத்தையோடே யஜிக்கிறார்கள்; அவர்களும்நம்மையே யஜிக்கிறார்களென்கையாலே தேவதாந்தராராதநத்திலும் பகவதைகாந்த்யத்துக்கு விரோதமில்லையென்கையாலும், ஶரணவரணமாகிறது-ஸமாஶ்ரயணமாத்ரமின்றிக்கே உபாயப்ரார்த்தநாரூபமாகை,

(௩) கீ-௯-௨௩

யாலே தர்மஶப்தம் தத்ப்ரதிகோடியாய்க்கொண்டு த்யாஜ்யமான ஸாதநதர்மத்தைக் காட்டுமதொழிய கேவலம் ஆராதநரூபமான தர்மத்தைக் காட்டாமையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று;

சிலர், ஶரணாகதிவிரோதிகளான தர்மங்களைவிட்டு ஶரணாகதியைப் பண்ணுவானென்று சொல்லுகிறதென்பர்கள்; விரோதித்தவற்றைவிடுகைக்கு விதிவேண்டாவாகையாலும், தர்மஶப்தம் விருத்த(ஜ)கர்மத்தைவ(ஸ)சியாமையாலும், ஸர்வதர்மங்களையுமென்கை கூடாமையாலும், அதுவுமர்த்தமன்று.

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டு நின்றவனுக்கு விஹிததர்மபரித்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாக "ஶரணம்வ்ரஜ" என்று ப்ரபத்தியைவிதிக்கிறதென்பர்சிலர் ; அதுவுங்கூடாது; அவற்றுக்கு நியதப்ராயஶ்சித்தமாகவிதிக்கிற தர்மங்களோடே விரோதிக்கையாலும், விதிவிஷயபூதனானவர்ஜுநனுக்கு விஹிததர்மத்யாகப்ரஸங்கமில்லாமையாலும், விதிக்கப்படுகிற இந்தப்ராயஶ்சித்ததர்மந்தான் பலஸாதநதர்மத்யாகத்தைப்பற்றவோ? பலவிது(ர)ரதர்மத்யாகத்தைப் பற்றவோவென்று விசாரித்தால், பலஸாதநதர்மமநுஷ்டியாதபோது பலாபாவமாத்ரமொழிய தோஷமில்லாமையாலே ப்ராயஶ்சித்தாபேக்ஷையில்லை.

கிஞ்சபலஸாதநதர்மப்ராயஶ்சித்தமாகில், நான் மோக்ஷவிரோதி ஸகலபாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்கிற உக்திகூடாது. பலவிதுரமானநித்யநைமித்திகதர்மங்களில் நைமித்திகதர்மத்யாகத்தில் பேதேந ப்ராயஶ்சித்தமின்றிக்கே நிமித்தம்வந்தபோது ததநுபந்தியான நைமித்திகத்தை யநுஷ்டிக்கவே அதிலுடையதோஷம் பரிஹ்ருதம். அதுக்கு அதிகாரமுண்டத்தனையொழிய ப்ராயஶ்சித்த தர்மத்துக்கு அதிகாரமில்லை. நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்னப்பார்க்கில், தத்த்யாகத்தைப்பற்றவிதிக்கிற ப்ராயஶ்சித்தகர்மத்தோடே விரோதிக்கும்.

அந்த ப்ராயஶ்சித்த தர்மங்களாதல், ஶரணவரணமாதலென்று ஸமவிகல்பமாகச் சொல்லப்பார்க்கில், அந்தப்ராயஶ்சித்ததர்மங்கள் ஸாமாந்யமான ஶரணவரணத்தைப்பற்ற ப்ரபலமாகையாலே ஸமவிகல்பமாகச் சொல்லவொண்ணாது.

அந்த தர்மங்களும் ஶரணவரணமுங்கூட நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாமென்று ஸமுச்சயமாகச் சொல்லப்பார்க்கில், ஏகஶப்தத்தில் சொல்லுகிற அவதா(ர)ரணத்துக்கு விரோதம்வரும்; அவைதான் இந்த ஶ்லோகத்தில ஸந்நிஹிதங்களுமல்ல; ஆகையாலே ஸமுச்சயம் கூடாது.

அஸந்நிஹிதங்களான வந்தப்ராயஶ்சித்தங்கள்தான் ஸ்வதந்த்ராதிகாரங்களுமாயிருக்கும்; ஆகையாலே விஹிததர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாக ஶரணவரணம் விதிக்கிறதென்னுமர்த்தமநுபபந்நம்.

பக்தியோகத்துக்கு அங்கமான கர்மாதிகளிலே வைகல்யம் பிறந்தால் தத்ப்ராயஶ்சித்தம ப்ரபதநமென்பர் சிலர்; தர்மஶப்தம் அங்கஸஹிதமாய் வேதோக்தமான ப்ரதாநோபாயத்தை யல்லது அங்கதர்மமாத்ரத்தை வசியாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ர வாசகமென்கைக்கு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ரத்தைச் சொல்லும்போது தர்மவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்துக்கு வையர்த்த்யம்வருகையாலும் அது சொல்லவொண்ணாது.

அங்கதர்மவைகல்யப்ராயஶ்சித்தமாம்போது, ஶக்யாம்ஶத்யாகப்ராயஶ்சித்தமோ? அஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமோவென்று விகல்பித்தால், அதிகாராநுகுணமான வநுஷ்டாநஸமயத்தில் ஸாமாந்யேந ஸர்வவர்ணாஶ்ரமதர்மங்களும் ஒருவனாலநுஷ்டித்துத் தலைக்கட்டப்போகாமையாலும, ஒருவனைக்குறித்து விதியில்லாமையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபமான விஹிதங்களானவற்றில் ஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமொழிய அஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்ன வொண்ணாது. ஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்னில் அவற்றைக்குறித்து விதிக்கிற அந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களோடே விரோதிக்கும். ஆகையாலே. அங்கவைகல்ய ப்ராயஶ்சித்தமென்கிற பக்ஷம துஷ்டம்.

சிலர் ஶிஷ்டவிஹிதமான ஶர்மஜ்ஞாநாதி ஸாதநவிஶேஷங்களை நிஷேதித்துத் தலைக்கட்டுகிறதித்தனை யல்லது தத்த்யாகத்தை விதிக்கிறதன்றென்பர்கள். எங்ஙனேயென்னில்; (க) "ఏవముక్త్వా హృషీకేశం గుడాకేశః పరంతప — நயோத்ஸ்யாமீதி கோவிந்தமுக்த்வா தூஷ்ணீம்பபூவஹ" (உ) "విసృజ్య సశరం చాపం — ரதோபஸ்த உபாவிஶத்" என்று நான்

(க) கீ-உ-கூ (உ) கீ-க-சஎ

யுத்தம்பண்ணக்கடவேனல்லேனென்று தேர்த்தட்டிலே விழுந்த வர்ஜுநனை யுத்தத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தமாகையாலும், (க) "నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయో హ్యకర్మణః। శరీరయాత్రాపి చ తే న ప్రసిద్ధ్యేదకర్మణః-நியதம்குருகர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண: । ஶரீரயாத்ராபிசதேநப்ரஸித்த்யேதகர்மண:" (௨) "ధర్మ్యాద్ధి యుద్ధాచ్ఛ్రేయోఽన్యత్ క్షత్రియస్య న విద్యతే। లోకసంగ్రహమేవాపి సంపశ్యన్ కర్తుమర్హసి-தர்ம்யாத்தி யுத்தாச்ச்ரேயோந்யத்க்ஷத்ரியஸ்யநவித்யதே । லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஶ்யந்கர்த்துமர்ஹஸி" என்று கர்மத்தை நியதமாகப்பண்ணு; கர்மாநுஷ்டாநமே ஶ்ரேஷ்டம்: கர்மவிதுரனானவனுக்கு ஶரீரயாத்ரையும் ஸித்தியாது. க்ஷத்ரியனானவனுக்கு தர்மஸஹிதமான யுத்தத்திற்காட்டில நல்லதுமில்லை. லோகஸங்க்ரஹத்தைப் பார்த்தாகிலும் கர்மத்தைச்செய்யென்றுமித்யாதிகளாலே கர்மம் அவஶ்யம கர்த்தவ்யமென்கையாலும், (௩) "అథ చేత్త్వమిమం ధర్మ్యం సంగ్రామం న కరిష్యసి। తతః స్వధర్మం కీర్తిం చ హిత్వా పాపమవాప్స్యసి- அத சேத்த்வமிமந்தர்ம்யமஸங்க்ராமமநகரிஷ்யஸி । ததஸ்ஸ்வதர்மங்கீர்த்திஞ்சஹித்வாபாபமவாப்ஸ்யஸி" "తతో యుద్ధాయ యుజ్యస్వ నైవం పాపమవాప్స్యసి-ததோயுத்தாயயுஜ்யஸ்வநைநம்பாபமவாப்ஸ்யஸி" என்று நியதர்மமான விஹதயுத்தத்தைப் பண்ணுயாகில தர்மத்தையும் கீர்த்தியையுமிழந்து பாபத்தையடைவதி; ஆகையாலே யுத்தத்தின்பொருட்டு யுக்தனுப் இப்படிப் பாபதனதயடையாதேகொளளென்று கர்மமநுஷ்டியாதபோது பாபிஷ்டனுமென்கையாலும், (௪) "యే త్వేతదభ్యసూయంతో నానుతిష్ఠంతి మే మతమ్। సర్వజ్ఞానవిమూఢాంస్తాన్విద్ధి నష్టానచేతసః- யேத்வேததப்யஸூயந்தோநாநுதிஷ்டந்திமேமதம் । ஸர்வஜ்ஞாநவிமூடாம்ஸ்தாந்வித்திநஷ்டாநசேதஸ:" நானுதரித்து உபதேசித்த கர்மத்தை அஸூயைபண்ணுகின்றுகொண்டு யாவர்சிலர் அநுஷ்டியாதிருக்கிறுர்கள்; அவர்கள் ஜ்ஞாநஹீநராய் நஶிக்குமவர்களாக புத்திபண்ணு; கர்மத்தையநுஷ்டியாதுசெல் நஷ்டனுமென்றும், (௫) "మోహాత్తస్య పరిత్యాగస్తామసః పరికీర్తితః- மோஹாத்தஸ்யபரித்யாகஸ்தாமஸ:பரிகீர்த்தித:" என்று மோஹத்தாலே கர்மத்தினுடைய பரித்யாகம் தாமஸமென்று கர்மத்யாகத்தை தம:கார்யமாகச்சொல்லுகை

(க) கீ-௩-௨௦ (௨) கீ-௨-௩௧ (௩) கீ-௨-௩௩
(௪) கீ- (௫) கீ-௧௮-௭

யாலும், (௪) "సఙ్గం త్యక్త్వా ఫలఞ్చైవ స త్యాగస్సాత్త్వికో మతః - ஸங்கம் த்யக்த்வா பலஞ்சைவ ஸத்யாகஸ்ஸாத்விகோ மத:" என்று ஸங்கத்தையும் பலத்தையும் விடுகிறது ஸாத்விகத்யாகமென்கையாலும், (௨) "న హి దేహభృతా శక్యం త్యక్తుం కర్మాణ్యశేషతః । నియతస్య తు సన్న్యాసః కర్మణో నోపపద్యతే - நஹி தேஹப்ருதா ஶக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யஶேஷத:। நியதஸ்ய து ஸந்ந்யாஸ: கர்மணோ நோபபத்யதே" என்று-ஶரீரியானவனுக்கு கர்மங்கள் ஸோகவிடவொண்ணாதென்றும், நித்யமான கர்மத்தினுடைய த்யாகம் கூடாதென்கையாலும், (௩) "కర్తవ్యానీతి మే పార్థ నిశ్చితం మతముత్తమమ్ - கர்த்தவ்யாநீதி மே பார்த்த நிஶ்சிதம் மதமுத்தமம்", கர்மங்கள் கர்த்தவ்யமென்றே எனக்கு உத்தமமான மதமென்கையாலும், (௪) "స్థితోఽస్మి గతసన్దేహః కరిష్యే వచనం తవ - ஸ்திதோஸ்மி கதஸந்தேஹ: கரிஷ்யே வசநந்தவ" என்று நீ திருவுள்ளமானபடியே கர்மானுஷ்டானம் பண்ணக்கடவேனென்கையாலும், அப்படியே பார்த்தனுக்கும் ப்ரவ்ருத்தமாகையாலும்.

"மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" இத்யாதிகளிலே அங்கமாகவிதித்த ப்ரபத்தியை ப்ரதாநமாகவிதிக்கக்கூடாமையாலும், சிரகாலஸாத்யமாய் துஷ்கரமான கர்மஜ்ஞாநங்களாலே ஸாத்யமானவர்த்தத்தை ஒருப்ரபத்திமாத்ரம் ஸாதிக்கக்கூடாமையாலும், கிழ்லோகநாங்குறை துஷ்கரத்வாதிகளாலே ஶோசம்பிறந்ததாகச் சொல்லாமையாலும், (௫) "దుఃఖమిత్యేవ యత్కర్మ కాయక్లేశభయాత్త్యజేత్ । స కృత్వా రాజసం త్యాగం నైవ త్యాగఫలం లభేత్ - துஃக்கமித்யேவ யத்கர்மகாயக்லேஶபயாத்த்யஜேத் । ஸக்ருத்வா ராஜஸம் த்யாகம் நைவத்யாகபலம்லபேத்" என்று கர்மத்தை காயக்லேஶபயத்தாலே துஃக்கமென்றுவிட்டானாகில் அது ராஜஸத்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலஸித்தியில்லையென்கையாலும் விஹிதாநுஷ்டாநம் ஸ்வரூபஹாநியாயாகில விதிநிஷேதஶாஸ்த்ரவஶ்யரன்றிக்கே யொழியுமாகையாலும், "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதியும் அநுஷ்டிப்பாரில்லாமையாலே அதுக்கும் வையர்த்த்யம் வருகையாலும், விஹிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுக்கு அங்கதயாப்ரபத்திவிதாநம் பண்ணுகிறதென்னுமளவில், ப்ரபத்தியினுடைய அந்யநிரபேக்ஷதாநியந்தா ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வத்தைசொல்லுகிற அவதாரண

---

(௧) கீ-கஅ-கூ (௨) கீ-கஅ-கக (௩) கீ-கஅ-கூ
(௪) கீ-கஅ-எகூ (௫) கீ-கஅ-அ

வாசியான ஏகபதத்துக்கு வையர்த்த்யம்வருமென்ன வேண்டாதபடி தேவதாநதராங்களை வ்யாவர்த்திக்கலாமாகையாலும், இங்குச்சொல்லுகிற த்யாகம் கர்மஸ்வரூபத்யாகமாகமாட்டாது.

ஆகையாலே கீழ்ச்சொன்ன கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களில்ப(ஃ)ல்ஸங்காதிகளையும் ஸ்வதந்த்ரஸாதநமெனகிற ப்ரதிபத்தியையும் விட்டு தத்ஸாதநஸமாராத்யனானவனையே பலப்ரஸாதகனாகபுத்தி பண்ணு; அவற்றாலே ப்ரீதனான நான் என்னைப்பெறுகைக்கு விரோதியான ஸர்வபாபங்களில் நின்றும் விமோசிக்கிறேன். ஆன [illegible] எனக்குப்ரஸாதநமான கர்மயோகத்தில் கர்த்தவ்யாகர்த்த[illegible]யாலே†மோஹிக்கக்கடவையல்லையென்று உக்தார்த்தத்தை [illegible]தென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; அது அர்த்தமன்று;

காம்ய அல்பம் கர்த்தவ்யமென்றதும், அகரணத்தில் பாபம் வருமென்றதும் ஸாதகமான கர்மத்திலன்றிக்கே ஸ்வவர்ணஸ்வாஸ்ரமோசிதமான தர்மத்திலே யாகையாலும், கர்மம் ஸ்ரேஷ்டமென்னுமிடம், கர்மயோகத்தை ப்ரஸம்ஸித்தபடி யாகையாலும், (க) "ஸ்ரீ ஷீர்யதப்யஸ்மாய ந:-யேத்வேதப்யஸம்பந்த:" என்கிறவிடம் அநுஷ்டிக்கச்சொன்னதிலே அஸூயையைப்பண்ணில்நஷ்டனுமென்கிறதொழிய அநுஷ்டியாதபோது நஷ்டனுமென்கிறதன்றாகையாலும், அநுஷ்டியாதவன் நஷ்டனுமென்னில், கர்மயோகநிரபேக்ஷனாய்விட்ட ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கு நாஸம்வரவேண்டுகையாலும், கர்மஸ்வரூபத்யாகம் தாமஸகார்யமென்றவிடம் "மோஹாத்" என்று விஸேஷிக்கையாலும், நாஸ்திகத்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலும்; ஸாத்விகத்யாகமாகச்சொன்ன பலாதித்யாகம் நாஸ்திகவ்யாவ்ருத்திபரமாகையாலும், அங்ஙனன்றாகில் கர்மஸ்வரூபத்யாகம் பண்ணின ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கும் ஸாத்விகத்வமின்றியிலே யொழிகையாலும், கரணங்கள் குர்வத்ரூபங்களாகையாலே கர்மங்களை விடப் போகாதென்கிறவிடம் பகவத்ப்ரீணநகர்மத்தைவிடுகை பக்ஷமல்லவென்கிறத்தாலே பரிஹ்ருதமாகையாலும் "கர்த்தவ்யாநி" என்கிறவிடம் "த்யாஜ்யம்தோஷவத்" என்று ராகத்வேஷாதிகளோபாதி ஆத்மாவுக்கு கர்மம பந்தகமாகையாலே த்யாஜ்யமென்கிறவர்களை

(க) ஸ்ரீ-கீ-௩-௯

† மோஹிக்க

வ்யாவர்த்திக்கிறதாகையாலும் கர்மத்தை யங்கமாகவுடைத்தான ஜ்ஞாநந்தன்னையே கர்மத்துக்கு அங்கமாகவிதிக்கையாலே அங்கமானப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக விதிக்கக்கூடாதென்கிற விரோத மில்லாமையாலும்,

தபஃகர்மாதிஸாத்யமான பாபநிவ்ருத்தி க்ருஷ்ணாநுஸ்ம்ருதி மாத்ரத்தாலே.ஸித்திக்குமென்றெழுதுகையாலே ப்ராபல்யதௌர்ப்பல்யமில்லாமையாலும், த்யாகபலஸித்தியில்லை யென்கிறவிடம் ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸாத்யமானஜ்ஞாநத்தை ஆசைப்படில் அதுகிடையாதென்கிறதாகையாலே அத்தோடு விரோதமில்லையா கையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபதர்மத்தை யநுஷ்டேயமாகச்சொல்லி தத்வ்யதிரிக்ததர்மத்தை த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகிறதாகையாலே விதிநிஷேத ஶாஸ்த்ரவையர்த்ர்யம்வருமென்ன வொண்ணாதாகை யாலும், (க) "మాశుచస్సమ్పదం దైవీమభిజాతోసి పాణ్డవ-மாஶுசஸ்ஸம்பதந்தைவீமபிஜாதோஸிபாண்டவ" என்கிற ஶோகநிவ்ருத்தியாலே ஶோகம் அநுமேயமானவோபாதி இங்கும், "మాశుచః-மாஶுசஃ" என்கையாலே ஶோகம் அநுமிக்கலாயிருக்கையாலே ஶோகம் ப்ரஸ்துதமன்றென்கிறது தூஷணமாகமாட்டாமையாலும், ப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக விதிக்கையாலும்,

(உ) "ఇతి తే జ్ఞానమాఖ్యాతమ్- இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம்" என்று அந்த ஜ்ஞாநப்ரகரணந்தன்னிலே நிகமித்துவிடுகையாலே, புநருக்திவருகையாலும், (ங)"అహం హి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తా చ ప్రభురేవ చ-அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம்போக்தாசப்ரபுரேவச" என்று ஸர்வயஜ்ஞங்களுக்கும் போக்தாவும்நானே; பலப்ரதாநம் பண்ணுமவனும்நானே, யென்று தானேசொல்லுகையாலே "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடம் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களாலே ப்ரீதனானநானென்கிறவிஶேஷணம் இங்குக்கூடாமையாலும், தேவதாந்தரவ்யாவ்ருத்தி "மாம்"என்கிறபதத்தாலே ஸித்திக்கையாலே ஏகபதத்துக்கு வ்யாவர்த்த்யமில்லாமையாலும், (ச) "నానుశోచితుమర్హసి-நாநுஶோசிதுமர்ஹஸி" (ரு) "నైవం శోచితుమర్హసి

(க) கீ-௧௬-௫ (உ) கீ-௧௮-௬௩ (ங) கீ-௯-௨௪
(ச) கீ-௨-௨௫ (ரு) கீ-

ஸர்வம் ப்ராப்தும் அர்ஹஸி” என்று நீ ப்ராப்திக்கக்கட வைப ஸ்லேயென்று சொல்ல, அவனும், (க) “యత్త్వయోక్తం వచస్తేన మోహోఽయం విగతో మమ-யத்த்வயோக்தம்வசஸ்தேந மோஹோயம்விகதோமம” என்று அத்யாத்மவிஷயமாக நீ திருவுள்ளமான வார்த்தைகளாலே என்னுடைய மோஹம்போயிற்றென்று அவன் ப்ரதிவசநம் பண்ணுகையாலும்,

(௨) “సర్వగుహ్యతమం భూయశ్శృణు మే పరమం వచః-ஸர்வகுஹ்யதமம்பூய ஶ்ஶ்ருணுமே பரமம்வச:” (௩) “రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్రమిదముత్తమమ్। ప్రత్యక్షావగమం ధర్మ్యం సుసుఖం కర్తుమవ్యయమ్-ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம்பவித்ரமிதமுத்தமம்। ப்ரத்யக்ஷாவகமம்தர்ம்யம்ஸுஸுகம்கர்த்துமவ்யயம்” என்று ராஜகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகத்தைக்காட்டிலும், (௪) “ఇతి గుహ్యతమం శాస్త్రమిదముక్తం మయానఘ-இதிகுஹ்யதமம் ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம்மயாநக” என்று குஹ்யதமமாகச் சொல்லப்பட்ட புருஷோத்தமவித்யாதிகளிற்காட்டிலும் அதிகமாய், ஸர்வகுஹ்யதமமென்றும், (௫) “ఏతద్వై మహోపనిషదం దేవానాం గుహ్యమ్-ஏதத்வை மஹோபநிஷதம்தேவாநாம்குஹ்யம்” என்று ஶ்ருதியிலும், (௬) “ఏతన్మహోపనిషదం దేవానాం గుహ్యముత్తమమ్- ஏதந்மஹோபநிஷதம்தேவாநாம்குஹ்யமுத்தமம்” என்று ஸ்ம்ருதியிலும் தேவகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட ந்யாஸஶப்தவாச்யமான ப்ரபத்தியை ஸர்வாதிகமாகப் பிரியச்சொல்லுகையாலும், உக்தஸாதநநிகமனமென்கிற பக்ஷமாத்ரமன்று;

ஆகையாலே கீழுபதிஷ்டமான கர்மாதிகளிலே (௭) “తత్కిం కర్మణి ఘోరే మాం నియోజయసి కేశవ - தத்கிம்கர்மணிகோரேமாம்நியோஜயஸி கேஶவ” என்று பின்பு கோரமான இக்கர்மத்திலே என்னையென் செய்யமூட்டுகிறு யென்கையாலே கர்மங்களிலே துஷ்கரத்வாதிபயம் நடக்கையாலும், (௮) “కచ్చిన్నోభయవిభ్రష్టశ్ఛిన్నాభ్రమివ నశ్యతి-கச்சிந்நோபயவிப்ரஷ்டஶ்சிந்நாப்ரமிவநஶ்யதி” என்று யோகப்ரஷ்டனானவன் சி(஛ி)ந்நாப்ரம்போலே நஶிக்குமென்கையாலே கர்மயோக

(க) கீ-
(௨) கீ-௧௮-௬௪
(௩) கீ-௯-௨
(௪) கீ-௧௫-௨௦
(௫) தை-நா-௭௯
(௬)
(௭) கீ-௩-௧
(௮) கீ-௬-௩௮

ம் ஸாபாயமென்கிறபயம் நடக்கையாலும், (க) "చఞ్చలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢమ్ । తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్-சஞ்சல மஹி மநஃ க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத் த்ருடம்। தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம்" என்று மநஸ்ஸு விஷயங்கள் தோறும் புட்டி புக்கு ஒன்றில் நிலைநில்லாதே யிருப்பதொன்று; ப(ப)லவத்தாய் த்ருடமாயிருக்கும்; ஸததகதியான வாயுவினுடைய நிரோத(த)மிதானுப் போலே, அந்த மநஸ்ஸை விஷயங்களில் நின்றும் மீட்கையரிதென்று புத்திபண்ணுநின்றேனென்கையாலே காமயோகாதிகளுடைய† வநுஸந்தாநமும் கப்பட துஷ்கரமென்றுபயப்படுகையாலும்,

(உ) "యతతో హ్యపి కౌన్తేయ పురుషస్య విపశ్చితః । ఇన్ద్రియాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభం మనః ॥ తాని సర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీత మత్పరః-யததோஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஶ்சிதஃ। இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மநஃ। தாநி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீத மத்பரஃ" என்று ஜ்ஞாநவானைக்கொண்டு இந்த்ரியஜயம் பண்ணுகையிலே யத்நியாநிற்கிற புருஷனுக்கும் அது அரிது; மநஸ்ஸையும் தன்வழியிலே அபஹரித்துக்கொள்ளுமென்கையாலே இந்த்ரியப்ராபல்ய நிபந்தநமான பயம் நடக்கையாலும், தத்பரிஹாரார்த்தமாக அந்த இந்த்ரியங்களை நியமித்து என்பக்கலிலே தத்பரனுவானென்கையாலும்,

(௩) "దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా-தைவீ ஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா" என்று எனக்கு லீலாபரிகரமாய் குணத்ரயாத்மிகையான எனனுடைய இந்தமாயையை ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால கடக்கவரிதென்கையாலும், (௪) "ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జున తిష్ఠతి । భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా-ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேऽர்ஜுந திஷ்டதி। ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா" என்று ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வருடையவும் ஹ்ருதயப்ரதேஶங்களிலே நில்லாநிற்கும்; ஸத்தாயோகி ஸகலபதார்த்தங்களையும் யந்த்ராரூடமாக்கி ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு; என்கையாலே, ஈஶ்வராதீநமஜகத்து, தன்னால செய்யலாவதொருக்ருத்யமில்லை யென்றறிகையாலும்,

---

(க) கீ-௬-௩௪ (உ) கீ-௨-௬௦ (௩) கீ-௭-௧௪

(௪) கீ-௧௮-௬௧ † அநுஷ்டாநம

(௧)"మత్తస్స్మృతిర్జ్ఞానమపోహనంచ-மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்று பூர்வார்த்தத்திலுடைய ஸ்ம்ருதியும் ஜ்ஞாநாபோஹநாதிகளான விவையுமென்னாலே யென்கையாலே சேதந வ்யாபாரைகஸாத்யமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றறிகையாலும், "మామేవయే ప్రపద్యంతే మాయామేతాం తరంతి తే - மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாந்தரந்திதே" என்று என்னையே யாவர்சிலர் ப்ரபத்தி பண்ணுகிறார்கள; அவர்கள் இந்தமாயையைக் கடப்பர்களென்றும், (௨)"తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే-தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே"(௩) "తమేవశరణంగచ్ఛసర్వభావేనభారత-தமேவஶரணம்கச்சஸர்வபாவேநபாரத" இத்யாதிகளாலே ஸர்வகாரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், ஸர்வபாகாரத்தாலும் அவனையே ஶரணமாகவடையென்றும பலவிடங்களிலும ப்ரபத்தியைவிதிக்கச் சேட்கையாலே ப்ரபத்திபலலது ஸம்ஸாரநிஸ்தரணோபாயமில்லை யென்கிற ப்ரபத்திவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநம பிறக்கையாலும,

ஸுகரமாய் நிரபாயமாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸித்தமாய் பாதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாய் அவிளம்ப்யபலப்ரதமான விவ்வுபாயங் கிடக்க துஷ்கரமாய் ஸாபாயமாய் ஸாபேக்ஷமாய் பஹுதரஜந்மஸாத்யமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் விளம்ப்யபலப்ரதமான ஸாத்யோபாயங் களிலே என்னைமூட்டாநின்றாய், அவை துரநுஷ்டேயமாயிராநின்றது; (௪) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்கிறபடியே ஸாதநாந்தரங் களைக்காட்டி அகற்றநினைக்கிறாயோ! விலக்ஷணோபாயமான வுன் னைக்காட்டி உஜ்ஜீவிப்பிக்கிறாயோ! (௪)"என்செய்வானெண்ணினாய் கண்ணனே" என்று ஶோகாவிஷ்டனானவளவிலே இப்படி ஸாதந விஶேஷஶ்ரவணத்திலே ஶோகமிறக்கும்படி பாகமிறந்தபின்பு,

இனி நீபூர்வோக்தமானகர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களைஸாங்க மாகஸவாஸநபரித்யாகபண்ணிவாதஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாய்க் கொண்டுஉன்னுடையதோஷமேபோக்யமாய்,உன்சிறுமைபாராதே உனக்குமுன்னின்று கார்யம்செய்யுமவனாய், அதிலும என்பேறு கச் செய்வேனாயிருக்கிறவென்னை உன்னுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு அவ்யவஹிதமாய் உன்னினைவையும அபேக்ஷியாதபடி நிரபேக்ஷஸாதநமாகநினை; அநந்தரம் ஜ்ஞாநாதிகுண

---

(௧) கீ-௧௫-௧௫ (௨) கீ-௧௫-௪ (௩) கீ-௧௮-௬௨
(௪) பெரியதிருவந்தாதி-௬

விஶிஷ்டனை நான் என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்த ஸர்வப(த)ர்த்தனை யுன்னை என்னைப்பெறுகைக்கு விரோதியானஎல்லாப்பாபங்களும் நமக்கிடமன்றென்று விட்டுப்போம்படி பண்ணக்கடவேன்; ஆனபின்பு ஸாதநாந்தர துஷ்கரத்வாதிகளைப்பற்ற ஶோகிக்கக்கடவையல்லை யென்கிறவிதுவே சரமஸ்லோகத்துக்குச் சரமமானவர்த்தமென்று நம்பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்வர்களென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தார்.

நம்மாழ்வாரும் இவ்வுபாயாநுஸந்தாநதசையிலே (௧)"நோற்ற நோன்பிலேன்" என்று கர்மயோகத்தை யில்லையென்றும், "நுண்ணறிவிலேன்" என்று ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களை யில்லையென்றும், கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அநந்வயாநுஸந்தாநபூர்வகமாக "அம்மான்" என்று ஸ்வாமித்வத்தையும் "சிரீவரமங்கலநகர்விற்றிருந்த" என்று ஸௌலப்யத்தையும், "எந்தாய்" என்று ஸௌஶீல்யத்தையும், "உனக்குமிகையல்லேன்" என்று வாத்ஸல்யத்தையும் முன்னிட்டு "தமியேனுக்கருளாய்" "அருளாயுய்யுமாறெனக்கே" என்று பகவத்க்ருபையையநுஸந்தித்து "நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்று உபாயவிதாநத்தையும், "கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட" "ஏகசிந்தையனாய்" என்று விதி(தி)விஷயமான ப்ரபத்தியையும் அருளிச்செய்தார்.

திருமங்கையாழ்வாரும் (௨)"பிறவிநோயறுப்பானேணிலேன்", (௩)"மற்றேலொன்றறியேன்" "நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோரறம்செய்துமிலேன்" என்று இதரோபாயஶூந்யதையை யருளிச்செய்து "நாயேன்வந்தடைந்தேன்" என்று தம்முடைய நைச்யத்தைப் புரஸ்கரித்து "ஆற்றேன்வந்தடைந்தேன்" என்று அநந்யஶரணத்வரூபமான அஸாதாரணத்தைமுன்னாக உபாயவரணம் பண்ணியருளினார்.

ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும் (௪)"குளித்துமூன்றனலை யோம்பும் குறிகொளந்தணமைதன்னையொளித்திட்டேன்" என்று கர்மயோகத்தினுடைய ஸவாஸநபரித்யாகத்தைச்சொல்லி "என்கணில்லை" என்று ஜ்ஞாநயோகாநந்வயத்தை யநுஸந்தித்து "நின்க

(௧) தி-வாய-௫-௭-௧ (௨) தி-மொ-௧-௯-௧ (௩) தி-மொ-௧-௯-௩
(௪) திருமாலை-௨௫

ஙம்பத்தனல்லேன்" என்று பக்தியோகாநந்வயத்தை யநுஸந்தித்து "நம்பீகடல்வண்ணு" என்று ஸரண்யகுணபூர்த்தியை யநுஸந்தித்து "எனக்கருள்செய்கண்டாய்" என்று ப்ரபத்த்யுபாயவரணம் பண்ணி யருளினர்.

(௩) "கறவைகள்பின்சென்று கானம்சேர்ந்துண்போம்" என்று கர்மயோகாநந்வயத்தையும், "அறிவிலலே" "அறிவொன்றுமில்லே" என்று ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களினுடைய அநந்வயத்தையுமருளிச்செய்து, "புண்ணியம்நாமுடையோம்" என்றுஸித்தோபாயாநந்வய ப்ரதிபத்தியையுமருளிசெய்து, ப்ரபத்தி இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக விருக்குமென்னுமிடத்தை நாய்ச்சியாருமருளிசசெய்தார்.

இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஸாதநாந்தராநந்வயபூர்வகமாகப் பலவிடங்களிலும ப்ரபத்தியை யருளிசசெய்துகொண்டு போருகையாலே இதிற்சொல்லுகிற த்யாகவிதாநம் அத்யந்தமநுரூபமாயேயிருக்குமாகையாலே இவ்வாழ்வார்கள் திருவுள்ளத்தை யநுவிதா(நு)நம்பண்ணிப்போந்த யாமுநமுனிகள பாஷ்யகாரர் முதலான பூர்வாசார்யர்களும் ஸாதநாந்தரபரித்யாகபூர்வகமாக இப்ப்ரபத்தியை யருளிச்செய்தார்.

எங்ஙனேயென்னில்;-யாமுநமுனிகள், (உ)"न धर्मनिष्ठोऽस्मि-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி" என்கிற ஸ்லோகத்திலே, "நதர்மநிஷ்டோஸ்மி" என்று பேற்றுக்குறுப்பாகக் கர்மயோகத்தி லந்வயமில்லையென்றும, "न चात्मवेदी-நசாத்மவேதீ" என்று ஜ்ஞாநயோகத்தி லந்வயமில்லையென்றும், "न भक्तिमांस्त्वच्चरणारविन्दे-த்வச்சரணாரவிந்தேநபக்திமாந" என்று பக்தியோகத்திலந்வயமில்லையென்றும, "अकिञ्चनः-அகிஞ்சநः" என்று இதுக்குஅதிகாரஸக்திவாஞ்சா(ஞா)நதபாதிகளுமில்லையென்றும் "अनन्यगतिः-அநந்யகதிः" என்றுரக்ஷகாந்தரமில்லையென்றும் "शरण्य-ஸரண்ய" என்று உபாயபூதனுடைய குணபூர்த்தியை யருளிச்செய்து "त्वत्पादमूलं शरणं प्रपद्ये-த்வத்பாதமூலம்ஸரணம்ப்ரபத்யே" என்று "मामेकं शरणं व्रज-மாமேகம்ஸரணம்வ்ரஜ" என்று விதித்ததேவர்திருவடிகளின் மூலத்தை அந்தவுபதேஸக்ரமத்திலே ப்ரபத்திபண்ணுகிறேனென்றருளிச்செய்தார்.

---

(௩) திருப்பாவை-உஅ (உ) ஸ்தோ-ரஉ

பாஷ்யகாரரும் (க) "పిత్రంమాతరం-பிதரம்மாதரம்" என்று தொடங்கி "సర్వధర్మాంశ్చ సంత్యజ్య-ஸர்வதர்மாம்ஶ்சஸந்த்யஜ்ய" என்கிற இறுதியாக சேதநாசேதநரூபங்களான ப்ராப்யாபாஸங்களையும் ப்ராபகாபாஸங்களையும் பரித்யஜித்து "లోకవిక్రాంతచరణౌశరణం తేఽవ్రజం విభో-லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணம்தேவ்ரஜம்விபோ" என்று திருவுலகளந்தருளின திருவடிகளையுபாயமாக வரிக்கிறேனென்று புராணவசநப்ரக்ரியையாலே இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக ஶரணவரணம் பண்ணி, ஸ்வவசநத்தாலே ஶரணம்புகுகிறவளவிலும (௩) "ఐకాంత్య ప్రాప్త్యుపాయభూతభక్తితదుపాయసమ్యగ్జ్ఞానతదుపాయసమీచీనక్రియా-கைங்கர்யப்ராப்த்யுபாயபூதபக்திததுபாயஸம்யக்ஜ்ஞாநததுபாயஸமீசீநக்ரியா" என்று தொடங்கி "అదృష్టసన్తారోపాయః- அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயः" என்கிற இறுதியாக கைங்கர்யப்ராப்திக்கு உபாயமான பக்தி, ததுபாய ஜ்ஞாநயோகம், ததுபாயமான கர்மயோகம், ததங்கமான ஶமதமாதிகளாகிற ஸமஸ்தாத்மகுணங்களாலும்நிஹீநனாயிருப்பனென்றும், அநாதிபாபவாஸநையின் மிகுதியாலே இவற்றுக்கடியான ஆத்மஜ்ஞாநமுங்கூடவில்லாதபடி பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வப்ரகாஶனாகையாலே அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயனாயிருப்பனென்று கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயவிஶேஷங்களினுடைய வநந்வயத்தை யருளிச்செய்து, (௩) "నిఖిలజనుజాతశరణ్య! శ్రీమన్నారాయణ! తవచరణారవిన్దయుగళం శరణమహం ప్రపద్యే-நிகிலஜநுஜாதஶரண்யஶ்ரீமந்நாராயண தவசரணாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று ஶரண்யகுணாநுஸந்தாநபூர்வகமாக ஸ்வாபராதபயநிவர்த்தகபுருஷகாரத்தைப் புரஸ்கரித்து ஆஶ்ரயணோபயோகிகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனானவவன் திருவடிகளிலேஶரணம்புக்கார்.

ஶ்ரீவத்ஸாங்காசார்யரும், (உ) "త్వామామనన్తి-த்வாமாமநந்தி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே-தேவரீர், ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநங்களாகிற ஸாதநவிஶேஷங்களாலே லப்ய(ர்)ராகவும் அநயைரலப்யராகவும் சொல்லுவர்கள். அயோத்யாவாஸிகளான சராசரஸஹிதங்களானப்ராணிகள் இவற்றிலெந்தவுபாயத்தாலே ப(ர)ஜித்தார்களென்று வ்யதிரேகத்தாலே ஸித்தோபாயம் இதரஸாதநநிரபேக்ஷமென்னுமிடத்தை

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) வரதராஜஸ்தவ-ககூ

ரும் "தயாஸிந்தோ-கருணாம்ருதாப்தே" என்று பகவத்க்ருபையே உபாயமென்று உதாஹரணபூர்வகமாக வருளிச்செய்து (க)"ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞை:-ஸ்வகைர்க்குணைஸ்ஸ்வைஸ்சரிதை:"என்கிறஶ்லோகத்திலே ஶமதமாதிகுணவிஶிஷ்டராய்க்கொண்டு கர்மயோகாதிகளாலே தேவரைபஜிக்குமவர்களுக்கும் அவற்றைக் கார்யகரமாக்குவது தேவர்க்ருபையானபின்பு அந்த க்ருபையை எனக்கு அவலம்பமாக அநுஸந்தித்திருப்பனென்றருளிச்செய்து, (உ)"யத்யப்யஹம்-யதித்வ பக்தோபி" என்று கர்மஜ்ஞாநபக்திகளாகிற ஸாதநவிஶேஷங்களிலந்வயமில்லையேயாகிலும் தேவருடையக்ஷமாதயாதி மங்களகுணங்களுண்டாகையாலே தேவர் திருவடிகளை நான்வரிக்கக் குறையில்லையென்று இதரோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப்ரபத்தியை பகவத்ப்ராப்த்யுபாயமாகவருளிசசெயதார்.

ஶ்ரீபராசரபட்டரும்,(ங)"ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம்-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம்" இத்யாதிகளாலே கர்மயோகாதிகளென்ன, இச்சாதிகார ஶக்த்யநுஶயாதிகளென்ன, இவற்றிலொன்றிலுமெனக் கந்வயமில்லையென்று இதரோபாயஹாநியை முன்னிட்டு "ஶரணம்பவ-ஶரணம்பவ" என்று உபாயப்ரார்த்தநைபண்ணியருளினார். அபயப்ரதகுருஸூநுவான ஸுந்தரவரராஜாசார்யரும் இஶ்ஶ்லோகதாத்பர்யமருளிசசெய்கிறவிடத்தில் (ச) "மத்ப்ராப்த்யர்த்ததயா-மத்ப்ராப்த்யர்த்ததயா" இத்யாதியாலே என்னைப்பெறுகைக்குறுப்பாக என்னாலே சொல்லப்பட்ட எல்லாஸாதநங்களையும் ஸவாஸநமாகவிட்டு அநந்தரம் என்னை யொருவனையுமே என்னைப்பெறுகைக்குஸாதநமாக வ்யவஸாயத்தைப்பண்ணு; ஏவம்ரூப வ்யவஸாயயுக்தனான வுன்னை ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஸகலகுணங்களாலும் பூர்ணனானநான் என்னைப்பெறுகைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான எல்லாப்பாபங்களாலும் விரஹிதனாக்குகிறேன்; ஶோகியாதே கொள்ளென்று இதரோபாய நிவ்ருத்திபூர்வகமான ஸித்தோபாயவரணத்தை இதுக்குத்தாத்பர்யமாக வருளிச்செய்தார்.

ஆகையாலே ஸகலஸாதநாஸஹமான ஸித்தோபாயத்தை ஸாதநாந்தர கர்மாதித்யாகவிதாநபூர்வகமாக விதிக்கையாலே இஶ்ஶ்லோ

(க) வர-ஸ்த-௯௪ (உ) வர-ஸ்த-௯௫ (ங) ரங்க-ஸ்த-அ௯
(ச) அஷ்டஶ்லோகி

கத்துக்கு ஸ்வாரஸிகமானவர்த்தம் துமேயென்னுமிடம் ஸர்வஸம் ப்ரதிபந்நமென்றதாயிற்று.

ஏவம்ரூபமான காமாத்யுபாயங்களைக் கிழடையப்பரக்கச்சொல்லி அநந்தரம் இந்தப்ரபத்தியைச்சொல்லி இதுக்கவ்வருகே யோருபாயம சொல்லாமையாலே, இத்தைச் சரமஸ்லோகமென்று நம்மாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள்.

[மாம்ஶரணம்வ்ரஜ-𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜] என்னையே உபாயமாகப்பற்றென்று தானே யாதரித்துவிதிக்கையாலும், "𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿-அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுதானே பாபவிமோசநம பண்ணுவிக்கக்கடவேனென்று ப்ரேமத்தோடே சொலலுகையாலும ஶரண்யாபி(பி)மதத்வம் இதுக்குத் தாத்பர்யம்.

"𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯-ஸர்வதர்மாந்பரித்பஜ்ய" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தஸாதநத்யாகத்தையுமசொல்லுகிறது. தவயத்தில ஈஶ்வரபாரதந்தர்ய நிபந்தநமாக வுபாயம்சொலலுகிறது. இதில ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ரய நிபந்தநமாக வுபாயம்சொலலுகிறது. ஆகையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபம் சொலலுகை இதுக்குப்ரதாநார்த்தம்.

இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் ஸ்வீகார்ய ஸ்வரூபதர்ஶநத்திலல்லது கூடாமையாலே அநுஸந்தாநம் ஸௌலப்யமென்று நம்பூர்வாசார்யரகளருளிசசெய்வர்கள்; ஸ்வதந்த்ரனை யீஶ்வரனுககு ஸ்வரூபமானவுபாயத்வத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கிறது. அது இதரோபாயத்யாகதநிலலலது கூடாமையாலே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று ததங்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகம் சொலலிற்று.

அவன் உபாயத்வோ ஆஶ்ரயணீயனும்போது ஆஶ்ரிதகதமான தோஷாதிகள் பாராமல் ஆஶ்ரயணீயனாகவேண்டுகையாலே தத்பயோகியான வாத்ஸல்யாதிகுணத்தை "மாம" என்கிறவிடத்திலே சொல்லுகிறது. அவ்வுபாயகார்யமான விஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு ஓரதிகாரவிஶேஷாபேக்ஷை யுண்டாகையாலே அவ்வதிகாரிவிஶேஷணமான ஸித்தோபாயப்ரதிபத்தியை, "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிடத்தாலே சொலலுகிறது; அவ்வுபாயகார்யமான பாபவிமோசநத்துக்கு அபேக்ஷிதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. ஸித்தோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியுக்தனான வதிகாரியைக்காட்டுகிறது "த்வா" என்று; மேலில் பத

விஷயமும் உபாயக்ருத்யமான பாபவிமோசநத்தையும் உபாயஸ்வீகாரபலமான நைர்ப்ப(ர்)ர்யத்தையும் சொல்லுகிறது.

இதிற்சொல்லுகிற நிரபேக்ஷோபாயத்வமும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரதத்வமும் ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இதுதான் ஈஶ்வரஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; இந்த வுபாயவரணமும் தத்கார்யமான நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநமும் பகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதேகஶேஷமாயிருக்கிற வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்றலுமாயிருக்கும்.

இதில் பூர்வார்த்தம் அதிகாரிக்ருத்யம் சொல்லுகிறது. உத்தரார்த்தம உபாயக்ருத்யத்தையும் அதிகாரிக்ருத்யலேஶத்தையும் சொல்லுகிறது. அதிகாரிக்குக்ருத்யம் இதரோபாயங்களைவிட்டு அவனையே உபாயமாகப்பற்றி நிர்ப்ப(ர்)ரனாயிருக்கை. உபாயத்துக்கு க்ருத்யம்-த்யாகஸ்வீகாரங்களுக்கு ப்ரேரகனாய் விரோதித்துப் பற்றுவிக்கையும, ஸ்வேநரூபேண நின்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளைப்பண்ணுகையும்.

(ஸர்வதர்மாநித்யாதி) இதில் தர்மஶப்தம் இஶ்ஶ்லோகத்தில் ப்ரதாநப்ரதிபாத்யமான ஸித்தோபாயத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமான த்யாகத்துக்கு விஷயமான ஸகலதர்மங்களையும உபாதாநம் பண்ணுகிறது.

இதுதான் - "ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம்தர்ம:" என்று பலஸாதநதயா ஸ்வஸாத்யமாக ஶாஸ்த்ரசோதி(தி)தமான தர்மங்களைசசொலலுகிறதாய், அத்தாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் கர்மயோகத்தையும், பக்தியோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் ஜ்ஞாநயோகத்தையும் சொல்லுகிறதென்னில் ;-(க)"रामो विग्रहवान् धर्मः-ராமோவிக்ரஹவாந்தர்ம:" (உ)"कृष्णं धर्मं सनातनम्-க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்மத்துக்கு தர்மஶப்தவாச்யத்வமின்றியிலேயொழியும் ; அப்போது "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதிக்கு வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும்; மோக்ஷயிஷ்யாமியோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இத்தர்மஶப்தம்-"ஶ்ரேயஸ்ஸாதநதர்ம:"என்றும், "चोदनालक्षणोऽर्थो धर्मः-சோதநாலக்ஷணோர்த்தோதர்ம:" என்

(க) ரா-ஆர-௩௭-௪௫ (உ) பாரத-ஆர-அஅ

ம் சொல்லுகிறபடியே பல[illegible]ஸாத்யஸாதநங்களான தர் மத்தைச் சொல்லக்கடவது.

இந்த தர்மஶப்தந்தான், தர்மமென்றும், பரதர்மமென்றும், பரமதர்மமென்றும் த்ரிவிதமாயிருக்கும். இதில தர்மஶப்தத்தாலே (க) "శృణుష్వ పరమం కర్మ ద్వివిధం తదిహోచ్యతే । ఏకం ప్రవర్తకం ప్రోక్తం నివర్తక మథాపరమ్ । కామతస్తు కృతం కర్మ ప్రవృత్తముపదిశ్యతే । నిష్కామం జ్ఞానపూర్వన్తు నివృత్తముపదిశ్యతే । ప్రవర్తకఞ్చ స్వర్గాదిఫలసాధనముచ్యతే । నివర్తకాఖ్యం వేదేషు విజ్ఞేయం మోక్షసాధనమ్-ஶ்ருணுஷ்வ பரமம் கர்ம த்விவிதம் ததிஹோச்யதே। ஏகம் ஸம்ப்ரவர்த்தகம்ப்ரோக்தம்நிவர்த்தகமதாபரம்। காமதஸ்துக்ருதம் கர்மப்ரவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே । நிஷ்காமஞ்ஜ்ஞாநபூர்வந்துநிவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே । ப்ரவர்த்தகஞ்சஸ்வர்க்காதிபலஸாதநமுச்யதே । நிவர்த்தகாக்யம்வேதேஷு விஜ்ஞேயம்மோக்ஷஸாதநம்" என்கிறபடியே லோகத்தில் கர்மம் இரண்டுபடியாகச் சொல்லப்படாநின்றது. அவைநகேள்! ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும், நிவர்த்தககர்மமென்றும்; அதில ப்ரவர்த்தகமாவது-பலாபிஸந்தியோடே ஸ்வர்க்கஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள். நிவர்த்தகமாவது-பலாபிஸந்திரஹிதனுப்கொண்டு ஸ்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாகக்கொண்டு மோக்ஷஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கும் கர்மயோகாதிகளென்று த்விவிதமாகச் சொல்லுகிற கர்மங்களில், ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

பரதர்மஶப்தத்தாலே பந்தகமான ஸ்வர்க்காதிபுருஷார்த்தஸாதநங்களிற்காட்டில் மோக்ஷஸாதநமாகையாலே விலக்ஷணமாய் ஸாத்யமான கர்மயோகாதிகளைச் சொல்லுகிறது. பரமதர்மஶப்தத்தாலே க்ஷுத்ரபலஸாதநமுமின்றிக்கே ஸ்வயத்நஸாத்யமுமின்றிக்கே விததமுமாய் பரமபுருஷார்த்தஸாதநமுமாய், (உ) "యే చ వేదవిదో విప్రా యే చాధ్యాత్మవిదో జనాః । తే వదన్తి మహాత్మానం కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్-யேச வேதவிதோவிப்ரா யேசாத்யாத்மவிதோஜநா: । தேவதந்திமஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணந்தர்மம்ஸநாதநம்" என்று வேதவித்துக்களாய் பூர்வபாக(ஞ)நிஷ்டரானவரோடு அத்யாத்மவித்துக்களாய் உத்தரபாக(ஞ)

(க)

(உ) பார-ஆர-அஅ

நிஷ்டாநுரோதேவாச்ரயஸாதநதர்மமென்று சொல்லப்படுவதாய் ஸர்வாதிரிக்தமான ஸித்தஸாதநத்தைச் சொல்லுகிறது.

இத்தர்மஶப்தம் பலஸாதநதர்மவாசகமாகையாலே இவை மூன்றையும் சொல்லுமேயாகிலும் மோக்ஷோபாயம் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையாலும், முமுக்ஷுவான இவ்வதிகாரிக்கு ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்தங்களில் அபேக்ஷையில்லாமையாலும், இங்கு த்யாஜ்யதயா தர்மஶப்தோக்தமாயிற்று-ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளுமன்றிக்கே ஸ்வீகார்யத்வேந விதிக்கையாலே பரமதர்மமுமன்றிக்கே மோக்ஷஸாதநதயா ஶாஸ்த்ரசோதிதமாய் ஸாத்யமான பரதர்மமாத்ரமென்னுமிடம் ப்ரகரணபலத்தாலும் விதிபலத்தாலும் ஸித்தம்.

இப்படிப் பரதர்மம் த்யாஜ்யமாகச் சொல்லுகையாலும், ஸ்வதந்த்ரஸாதநமான பரமதர்மம் அங்கமாகமாட்டாமையாலும், பரதர்மாங்கமான பரமதர்மமும் த்யாஜ்யத்வேந உபாதாநம்பண்ணப்படுகிறது. அந்யானதர்மங்களில் அபேக்ஷையில்லாதபோதே அங்கத்திலும் அபேக்ஷையில்லையிறே.

இதில் பஹுவசநத்தாலே (௧) “కర్మణైవహి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః-கர்மணைவஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய:” என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவும், (௨) “సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే-ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே” (௩) “కషాయే కర్మభిః పక్వే తతో జ్ఞానం ప్రవర్తతే-கஷாயே கர்மபி: பக்வே ததோ ஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே” என்று அங்கஸாதநமாகவும் சொல்லப்பட்ட கர்மயோகமும், (௪) “నహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే । జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా-நஹி ஜ்ஞாநேந ஸத்ருஶம் பவித்ரமிஹ வித்யதே। ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா” (௫) “జ్ఞానాదేవ చ కైవల్యం ప్రాప్యతే యేన ముచ్యతే- ஜ்ஞாநாதேவ சகைவல்யம்ப்ராப்யதே யேந முச்யதே” என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதநரூபமாயும், இந்தஜ்ஞாநம் தைலதாராவதவிச்சிந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமாய், அநவரதபா(భా)வநாரூபையான பக்தியாய்ப் பரிணதமாகையாலே பக்த்யங்கமாகவும் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநயோகமும், (௬) “ఉభాభ్యామేవ పక్షాభ్యాం-உபாப்யாமேவ பக்ஷா

(௧) கீ-௩ ௨௦ (௨) கீ-௪-௩௩ (௩)
(௪) கீ-௪-௩௮ (௫) (௬) நாரஸிம்ஹபு

ப்யாம்" இத்யாதியாலே மோக்ஷஸாதநமாகச்சொல்லப்பட்ட கர்ம ஜ்ஞாநஸமுச்சயமும். (க) "భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః-பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய:" (உ) "స్వకర్మజ్ఞానవైరాగ్యసాధ్యభక్త్యేకగోచరః-ஸ்வகர்மஜ்ஞாநவைராக்யஸாத்யபக்த்யேககோசர:" என்று கர்மஜ்ஞாநஸாத்யமாய் மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகமும்,

(௩) "జన్మ కర్మ చ మే దివ్యమేవం యో వేత్తి తత్త్వతః। త్యక్త్వా దేహం పునర్జన్మ నైతి మామేతి సోఽర్జున-ஜந்மகர்மசமேதிவ்யமேவம்யோவேத்தி தத்த்வத:। த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதிஸோர்ஜுந" என்று என்னுடைய திவ்யமான அவதாரத்தையும் அதில் திவ்யவ்யாபாரங்களையும் யாவனொருவன் உண்மையாகவறிகிறான்; அவன் ஶரீரத்தைவிட்டுப்போனால் மீண்டுபிறவான்; என்னை ப்ராபிக்குமென்கிற (௪) "நிலவரம்பில பலபிறப்பாய்" என்கிற அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமும்,

(௫) "యో మామేవమసమ్మూఢో జానాతి పురుషోత్తమమ్ స సర్వవిద్భజతి మాం సర్వభావేన భారత- யோமாமேவமஸம்மூடோஜாநாதிபுருஷோத்தமம்। ஸஸர்வவித்பஜதிமாம்ஸர்வபாவேநபாரத" என்று யாவனொருவன் என்னை அஸம்மூடனாய்க்கொண்டு புருஷோத்தமனாகவறிகிறான்; இந்தப் புருஷோத்தமத்வஜ்ஞாநமாகிறது த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யதாவாகவறிந்து அவற்றில் வ்யாவ்ருத்தனாகவும், (௬) "ఉత్తమః పురుషస్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః। యో లోకత్రయమావిశ్య బిభర్త్యవ్యయ ఈశ్వరః - உத்தம:புருஷஸ்த்வந்ய:பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத:। யோலோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யயஈஶ்வர:" என்கிற ந்யாயத்தாலே அவற்றுக்கு வ்யாபகனாகவும் தா(தா)ரகனாகவும் நியாமகனாகவும் நிற்கையாலே அவனெல்லாமறிந்தவனாகையாலே அவன் ஸர்வபாவத்தாலும் என்னையடைந்தவனென்றும், (௭) "ఇతి గుహ్యతమం శాస్త్రమిదముక్తం మయానఘ। ఏతద్బుద్ధ్వా బుద్ధిమాన్ స్యాత్ కృతకృత్యశ్చ భారత- இதிகுஹ்யதமம்ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம்மயாநக। ஏதத்புத்த்வாபுத்திமாந்ஸ்யாத்க்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத" என்றிப்படி குஹ்யதமமான இந்தஶாஸ்த்ரம் இதுகேட்கைக்கு அதிகாரியாம்படி நீ அபாபனாகையாலே உனக்குஎன்னாலே சொல்லப்பட்டது; இந்தப்

(க) கீ-கக-டுச (உ) கீதார்த்தஸங்க்ரஹ (௩) கீ-௪-௯
(௪) திருவாய்-க-௩-உ (௫) கீ-க௫-க௯ (௬) கீ-க௫-க௭ (௭) கீ-க௫-உ0

புருஷோத்தமத்வத்தை புத்திபண்ணினவன் அபிமதபலாபத்தாலே க்ருதக்ருத்யனுமென்கிற, (௩) "ஆமெனப்பாரியலன்னோரில்லை" என்கிற புருஷோத்தமவித்தையும்,

(௨) "దేశోయంసర్వకామధుక్-தேசோயம்ஸர்வகாமதுக்" (௩) "మధురానామనగరీపుణ్యాపాపహారీశుభా - மதுராநாமநகரீ புண்யாபாபஹாரிணீ" என்று ஸர்வகாமபலப்ரதமாகவும், அதிஷ்டத்ருக்திஷ்டப்ராப்திப்ரதமாகவும் ஸ்வயம்ப்ராப்யமாகவும் சொல்லுகிற புண்யக்ஷேத்ர வாஸமும், -

(௪) "స్తువన్నామసహస్రేణనిత్యంభక్తిసమన్వితః। సర్వపాపవిశుద్ధాత్మా యాతిబ్రహ్మసనాతనమ్-ஸ்துவந்நாமஸஹஸ்ரேண நித்யம் பக்திஸமந்வித: ஸர்வபாபவிசுத்தாத்மா யாதி ப்ரஹ்மஸநாதநம்" என்று பக்தியுக்தனாய்க்கொண்டு அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணுமவன் ஸர்வபாபங்களும்போய் ஶுத்தாத்மாவாய் ஸநாதநமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்கிற (௫) "பாடீரவன்நாமம் வீடுபெறலாமே" என்று சொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தனமும்.

(௬) "கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினைகளையலாம்" என்றும், *மாகந்தநீர்கொண்டு தூவிவலம்செய்கையும் (௭) "பூவிற்புகையும் விளக்கும்சாந்தமும் நீருங்கொண்டு" (௮) "பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியம்செய்தவாறு" என்கிறபடியே பூசனைசெய்கையும், (௯) "புண்ணியம்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்கள்தூவி யெண்ணுமின் எந்தைநாமம் இப்பிறப்பறுக்கும்" என்று இத்யாதிகளாலே சொல்லப்பட்ட திருவிளக்கெரிக்கை திருமாலையெடுக்கை திருவலகிடுகை முதலான ஸாதநபுத்தியாலே செய்யப்படுவதாய், ருசிபேதத்தாலும் பாகபேதத்தாலும் அத்யந்தபிந்நமாய் ஆகமபேதத்தோபாதி அஸங்க்யாதமான வுபாயவிசேஷங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அவாந்தரபாஹுள்யத்தைப்பற்ற பஹுவசநமாகவுமாம், அதில் கர்மம்-அக்நிஹோத்ர தர்ஶ பூர்ணமாஸாக்நிஷ்டோம தீர்க்கஸத்ராதிரூபேண பஹுவிதம். ஜ்ஞாநமும் உபாஸ்யவஸ்துஸ்வரூபபேதத்தைப்பற்றி வருகிற ஸத்வித்

(௧) பெரிய-தி-௧-௧-௩ (௨) காருடபுரா (௩)
(௪) ஸஹஸ்ரநாம (௫) தி-வாய்-௧௦-௫-௫ (௬) தி-வாய்-௧௦-௨-௮
(௭) தி வாய் ௫-௨-௧ (௮) தி-வாய்-௧௦-௨-௪ (௯) தி-வாய்-௧௦-௨-௫

யதாஹாவித்யாதிபேதத்தாலே பஹுவிதம்; பக்தியும் (க) "[illegible] [illegible] ஸம்ஸித்தம் கீர்த்தயந்த:" (உ) "మన్నాథా:-மச்சரபா:" இத்யாதி-
களிற சொல்லுகிற அர்ச்சநஸ்தவப்ரணாமாதிகளாலே பஹுவிதமாய்
இப்படிவருகிற வ்யக்த்யாநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது; பஹுவிதமு-
மென்று சொல்லுவர்கள்; ஆக பஹுவசநத்தாலே மோக்ஷ[illegible]
த்யாபாதாநமாகச் சொல்லுகிற கர்மங்களினுடைய ஆநந்த்ய[illegible]
யும் ப்ரதிவ்யக்தியிலுண்டான வாநந்த்யத்தையும் சொல்லிற்
ற்று, (ரு) "நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த" என்னக்கடவதிறே.

இதில், "தர்மாந்" என்கிற த்விதீயாந்தம்-இந்தநாமங்கள் மேற்
சொல்லுகிற த்பாகத்துக்கு விஷயமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது;
ஆகையாலே பகவதுபாயவரணம் பண்ணுமதிகாரிக்கு தத்வ்யதிரிக்
த ஸகலஸாதபதார்மகளும் த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

இந்தர்மவிசேஷணமான ஸர்வசப்தம் த்ரைவர்ணிகஸாதார
ணமாய் பாஹ்மசாயாத்யாச்ரமங்கள்தோறும் அநுவ்ருத்தமாய,(சு)
"సన్ధ్యాహీనో ఽశుచిర్నిత్యమనర్హస్సర్వకర్మసు-ஸந்த்யாஹீநோசுசிர்நித்யமநர்
ஹஸ்ஸர்வகர்மஸு" "తే త్వఘం భుఞ్జతే పాపాః - தேத்வகம் புஞ்சதே
பாபா:" என்று-பாபத்தையே புஜிக்கிறவர்களாகையாலே அவர்
கள்பாபிஷ்டர்களென்றும், அநநுஷ்டாநத்தில் ஸாவகாமாநர்ஹராக
வும், அநுஷ்டாநத்தில் அர்ஹராகவும் சொல்லுகையாலே இந்தக்
கர்மாநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதாபாதகங்களான (ரு) "ஓதியுரு
வெண்ணுமந்தி" "ஐவேள்வி" என்கிற ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்
ஞாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

கர்மயோகாதிகளுக்கு யோக்யதாபாத(ட)கமாகில் இக்கர்மங்
கள், இவற்றையொழிய வுதயமில்லாத ப்ரதாநகர்மங்களுக்கு த்பாக
விஷயத்வம் சொன்னபோதே (சா)"సాధ్యాభావే మహాబాహో సాధనైః కిం ప్ర
యోజనమ్-ஸாத்யாபாவே மஹாபாஹோ ஸாதநை:கிம்ப்ரயோஜநம்" எ
ன்று ஸாத்யமில்லாதபோது ஸாதநங்களாலே யென்னப்ரயோஜந
முண்டென்கிற ந்யாயத்தாலே இதுக்கும் த்பாகவிஷயத்வம் சொல்
லிற்றாகாதோ; ஆயிருக்க ஸர்வசப்தத்தாலே பிரியச்சொல்லவேண்
டுகிறதென்னென்னில்;

(க) கீ-க-கச (உ) கீ க-௯ச (உ) தி-வாய்-[illegible]
(சு) தக்ஷஸ்ம்ரு (ரு) க-திருவ-௯௯ (சா) வி-பு-[illegible]

ஸாதநமான தர்மத்துக்கு யோக்யதாபாதகமாயிருக்கிற ஆநுகூல்யமில்லையேயாகிலும், "ஸ்ரேயஸ்ஸாதகம் தர்ம:" என்கிற ந்யாயத்தாலே மோக்ஷஸாதநகர்மமே இத்தர்மஶப்தத்துக்கு அர்த்தமென்று நினைக்கையாயிருக்கையாலே அவற்றுக்கு த்யாகவிஷயத்வம் சொல்லுகிறதென்று தோன்றுகையாலும், த்யாகவிஷயத்வமில்லாதபோது "ஸக்ஷ்ஸ்பர்ஶஸ்து-அநர்ஹஸ்ஸர்வகர்மணாம்" என்று ஸர்வகர்மாநர்ஹத்வம் சொல்லுகையாலே "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிற ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரத்துக்குமநர்ஹனாய், அதுக்கும் இதரயோக்யதாபாதகதர்மங்கள் அபேக்ஷிதமாமென்று வருகிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கைக்காக ஸர்வஶப்தத்தாலே பிரித்துச்சொல்லுகிறது.

வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு (க)"வைத்தேன்மதியால்" (உ) "அவனதருளாலுறற்பொருட்டு என்னுணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்". (ங)"யானுமென்னெஞ்சுமிசைந்தொழிந்தோம்" இத்யாதிகளிற்படியே அறிவும் அநுமதியும் இசைவுமேயிறே அபேக்ஷிதம். அதுதானும், (ச) "என்னிசைவினை" (ரு) "இசைவித்தென்னை" (உ) "அவனதின்னருளே" என்று பரஸ்வாதீநமாயிறே யிருப்பது. அதுக்குவேண்டுவது சைதந்யமாத்ரமேயிறே;

அதறிக்கே, ஸர்வகாமங்களுக்கும் யோக்யதையபேக்ஷிதமாகில் இந்த ஸாதநபாவஸ்தைக்கும் யோக்யமாக ஒரு ஸத்பாவஸ்தை அபேக்ஷிதமாகவேண்டிவரும்; அதுகாணாமையாலே அவை இதுக்கநபேக்ஷிதங்கள்;

(சு) "దురాచారోపిసర్వాశీకృతఘ్నో నాస్తికః పురా। సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయాశరణంయది। నిర్దోషంవిద్ధితంజన్తుంప్రభావాత్పరమాత్మనః-துராசாரோபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்நோ நாஸ்திக: புரா। ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம் ஶ்ரத்தயா ஶரணம் யதி। நிர்தோஷம் வித்தி தம் ஜந்தும் ப்ரபாவாத்பரமாத்மந:" என்று நிஷித்தாசாரனாய் ஸர்வாஶியாய் பிறர்பண்ணின உபகாரத்தை இல்லைசெய்து திரிபவனாய், தர்மாதர்மங்களும் பரலோகமும் பரதேவதையுமில்லையென்று திரிபவனாய் இவ்வஸம்ர்யாதையிலே பழகவடிபட்டுப்போந்தவனாயிருக்குமவனும் ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ஶ்ரத்தையோடே ஶரணமாக ஆஶ்ரயித்தா

(க) தி-வாய-அ-எ (உ) தி-வாய-அ-அ-கூ (ங) பெரியதிருவ-உசு
(ச) தி-வாய-க-எ-ச (ரு) தி-வாய-ரு-அ-கூ (சு) ஸாத்வதஸ-௳கக

ளுகில் அந்த ஜந்துக்களை ஶரண்யனான பரமாத்மாவின் ப்ரீதிக்காக நிர்த்தோஷர்களாகவே புத்திபண்ணுகைகையாலே இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு இவையபேக்ஷிதமென்று சொல்லிற்றிறே.

அங்ஙனன்றிக்கே (க) "తతస్సాగరవేలాయాం దర్భానాస్తీర్య రాఘవః । అఞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః - ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பானாஸ்தீர்ய ராகவ: । அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" என்று கடற்கரையிலே ப்ராங்முகத்வாதி நியமங்களோடே புல்படுத்துக் கையுமஞ்ஜலியுமாய்க் கிடந்து ஶரணவரணம் பண்ணினவர்க்கு இந்த யோக்யதையும், (௨) "చాపమానయ-சாபமாநய" என்கிற ஸாதநாந்தரத்தில் நினைவுமிறே அது பலியாதொழிந்தது.

(௩) "రావణో నామ దుర్వృత్తః-ராவணோ நாம துர்வ்ருத்த:" என்று தனக்குண்டான தண்மையை முன்னிட்டு ஶரணம்புக்க ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்குத் தன்னபிமதஸித்தியும் பிறந்து (௪) "సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి-ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி" என்று பிறர்க்கும் உபதேஶிக்கைக்கு அதிகாரமுண்டாகக் காண்டோமிறே. ஆகையாலே யோக்யதை தேடவும் வேண்டா; அயோக்யதை போக்கவும் வேண்டா; உண்டான யோக்யதை ப்ரதிபந்தகமென்றும், அயோக்யதை பற்றாசென்று நிற்கையே அதிகாரம்.

அதுக்குமேல் யோக்யதாஸாபேக்ஷமென்னில், அவை த்ரைவர்ணிகாதிகாரமாகையாலே இதினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வமும் பக்ந(భగ్న)மாம். ஆக மேற்சொல்லுகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு இங்குச் சொல்லுகிற யோக்யதை அநபேக்ஷிதமென்கைக்காகப் பிரித்துச் சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று.

ஆனால், (௫) "శాన్తో దాన్త ఉపరతస్తితిక్షుః సమాహితో భూత్వాత్మన్యేవాత్మానం పశ్యేత్ - ஶாந்தோ தாந்த உபரதஸ்திதிக்ஷு: ஸமாஹிதோ பூத்வா ஆத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத்" என்று பாஹ்யாப்யந்தரேந்த்ரிய நியமங்களையுடையவனாய் ஸர்வபோகத்திலுமுபரதனாய் ஸம்ஸாரநிஸ்தரணேச்சையுடையனாய் ஏகாக்ரசித்தனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே பரமாத்மாவை த்யானம்பண்ணுவானென்கிற ஜ்ஞானயோக ஸாதநமான ஶமதமாத்யாத்மகுணங்களும் ஸத்யார்ஜவதயாதிகளும்

(க) ரா-யு-உக (௨) ரா-யு-உக-உஉ (௩) ரா-யு-கஎ-க0

(௪) ரா-யு-உ0 (௫) ப்ருஹ-௬-ச உ௩

ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதிகளும் இதுக்கு அபேக்ஷிதமாகையாலே இந்த ஸ்வரூபத்திலே உபாத்தமானாலோவென்னில்; அவை உபாயோபகாரமுமின்றிக்கே உபாயஸ்வீகாராங்கமுமின்றிக்கேயிருந்தாலும் ஸித்தோபாயத்திலே அதிக்ருதனானவனுக்கு அந்தவுபாயபலமாய்க் கொண்டு ஸம்பாவிதங்களான ஸ்வபாவங்களாகையாலே ப்ராப்யந்தோடே உபாதேயமாமதொழிய த்யாஜ்யமாகாது;

ஆத்மகுணமானவிவை த்யாஜ்யமென்னில், ஶேஷஶேஷித்வ ரக்ஷ்யரக்ஷகத்வ போக்த்ருத்வ போக்யத்வ ஜ்ஞாநாதிகளும் த்யாஜ்யமாகவேண்டிவரும்; அப்போது ஸ்வஸத்தாபோகாதிகளுமின்றியிலே யொழியும்; ஆகையாலே ஶமதமாதிகள் த்யாஜ்யமென்னவொண்ணாது;

இஸ்ஸர்வஶப்தத்திலே, (௧) "[illegible] லோகஸங்க்ரஹமேவாபிஸம்பஶ்யந்கர்த்துமர்ஹஸி" என்று லோகத்திலுள்ளார் ஆதரிக்கைக்கு உறுப்பாகவுமநுஷ்டிக்கைக்கு அர்ஹனாகாநின்றுமென்ற பூர்வோக்தகர்மங்களும், புத்ரனைப்பெற்ற பிதா அநுஷ்டிக்கும் ஜாதகர்மநாமகரணாதிகளும் த்யாஜ்யதயா உபாதாநம் பண்ணப்படுகிறது.

ஸ்வீகார்யமான உபாயம் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தப்ரவ்ருத்தி நிரபேக்ஷமாயிருக்கையாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே நஷ்டகஷாயனாய் ஜ்ஞாநயோகத்தைப்பெற்ற அதிகாரி ஸாத்யஸித்த்யநந்தரம் ஸாதநஸாபேக்ஷையில்லாமையாலே அந்தக்கர்மத்தை நிவர்த்திக்கில், ஜ்ஞாநயோகாநுகுணபாகமில்லாதவனும், (௨) "[illegible] யத்யதாசரதிஶ்ரேஷ்ட:" என்கிற ந்யாயத்தாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தைத்தவிரும்; ஜ்ஞாநயோகத்திலந்வயமில்லாதே கர்மத்தைவிட்டால் உபயப்ரஷ்டனாய் நஶிக்கும்; அவனுக்கு நாஶகமானபாபம் கர்மத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனான ஜ்ஞாநயோகாதிகாரியை ஸ்பர்ஶிக்கும்; ஆகையாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகையாலே அவனுக்கு லோகஸங்க்ரஹார்த்த ப்ரவ்ருத்திகளும் ஜாதகர்மநாமகரணாதிகளும் அநுஷ்டிக்கவேணும்; இவன் ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரம் பண்ணினவனாகையாலே ஸாத்யமானஜ்ஞாநயோகலாபமில்லையென்

---

(௧) கீ-௩-௨௦ (௨) கீ-௩-௨௧

திறவலாபமில்லாமையாலும், ஸ்வீக்ருதமானவுபாயம் "நச்சுமாமருந்தம்" என்கிறபடியே அத்யந்தஸௌலப்யமாகையாலே பாபஸ்பர்ஶமுண்டாமென்கிற பயமில்லாமையாலும், "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற வுபாயத்தையெடுத்துறுகைப்பாலே ஸ்வநிவர்த்யமாயிருப்பதொரு பாபமில்லாமையாலும், இவனுக்கு அநுஷ்டேயமல்ல; இனி அநுஷ்டித்தானாகில் ஆநுஶம்ஸ்யப்ரேரிதனாய் அநுஷ்டித்தானித்தனை; புத்ரார்த்தமான பும்ஸவநாதிகளும் பாபபயப்ரேரிதனாயநுஷ்டிக்கக்கடவனல்லன்; உபாயோபகாரபுத்த்யாவுமின்றிக்கே கர்த்தவ்யபுத்த்யாவுமின்றிக்கே ஆநுஶம்ஸ்யத்தாலே செய்கையாலே அதுவும் பாபவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்திலே அந்தர்ப்பூதமாய் மோக்ஷயிஷ்யாமியிலே அந்வயித்து ஈஶ்வரைகநிவர்த்யமாம்; ஆகையாலே லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்தி இவனுக்கு த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

சிலர் யோக்யதாபாதகதர்மங்கள் அப்ருதக்தர்மங்களாகையாலும், தர்மஶப்தம் ஸாங்கமான ஸாதநதர்மங்களைச் சொல்லுகையாலே யோக்யதாபாதகங்களும் தர்மஶப்தந்தன்னிலே உக்தமாகையாலும், தர்மஶப்தவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தம் யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாகமாட்டாது; ஆகையால் ஸர்வஶப்தம் ஸாகல்யவாசியாமித்தனையென்பர்கள்; தர்மஶப்தம் ஶ்ரேயஸ்ஸாதநதர்மவாசியாகையாலே யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாகமாட்டாமையாலும் ஸாகல்யம் தர்மஶப்தஸ்தமான பஹுவசநத்தாலே ஸித்தமாகையாலும் யோக்யதாபாதகதர்மமும்கூட த்யாஜ்யதர்மவாசகதர்மஶப்தவிஶேஷண ஸர்வஶப்தத்திலே உபாத்தமாய் த்யாஜ்யமென்கையாலே தர்மங்களினுடைய நிரவஶேஷத்யாகமும் பலிக்கையாலும், ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸித்தஸதாசார்யர்களெல்லாரும் ஸர்வஶப்தம் யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாக அருளிச்செய்கையாலும், ஸாகல்யவாசியென்கிறது அர்த்தமன்று;

இந்ததர்மங்கள் உபாயோபயோகியன்றாகிலும், (க) "[illegible] விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்று வர்ணாஶ்ரமவிஹிதமாகையாலே யநுஷ்டேயமாகாதோவென்னில்; உபாயப்ரகரணமாகையாலே உபாயத்துக்கு யோக்யதாபாத(ஃ)கமானவற்றை வாசகா

(க) ப்ரஹ்மஸூ-௩-௪-௩௨.

மொழிய விஹிதமாய்வருகிற வாகாரம் இவ்விடத்திலே அப்ரஸ்துத மாலகையாலே த்யாஜ்யமாகாதென்னவொண்ணாது;

அதவா; ஸ்வாகபுருஷார்த்தவிருத்தமாக ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கு விதயாதிகள த்யாஜ்யமாமாபோலே மோக்ஷார்த்தமாக விததாமஸ்வீகாரமாகிற யாகத்திலே தீக்ஷிதனுக்கும் விஹிதாபாமும் த்யாஜ்யமென்னவுமாம்;

(க) "ஸ்த்ரியம்ஸம்ஸர்க்க-தஸ்யையமய விஜஷ:" என்கிற வசனாகத்தாலே பராணமவரணத்வயும் ஒருபாகமாக நிரூபித்தானிறே வேத புருஷன்; ஆனாலும், இவை பகவத்விஷயத்துக்கு ஆஜ்ஞாரூபமாகய காயமாகையாலே பகவத்ப்ரீதியாகிற பரமப்ரயோஜநவிததிககாக அனுஷ்டேயமாகக்கடவது; அல்லது, விஹிதமான வாகாரத்தாலேயும் உபாயதத்துக்கு யோக்யதாபாதகமான வாகாரத்தாலேயும் த்யாஜ்யமாகக்கடவது;

ஸாதனஸ்வீகாரத்துக்கு ஸ்வரக்ஷணத்திலசக்தியும் அப்ராப்தியும் விளம்பாக்ஷமத்வமுமுடையவனிறே அதிகாரி; (உ) "ఇదం శరణమజ్ఞానా మిదమేవ విజానతాం । ఇదం తితీర్షతాం పారమిదమానన్త్యమిచ్ఛతాం - இதம்சரணமஜ்ஞாநாமிதமேவவிஜாநதாம் இதம்திதீர்ஷதாம்பாரமிதமாநந்த்யமிச்சதாம்" (ங) "అజ్ఞ సర్వజ్ఞ భక్తానాం ప్రపత్తావధికారితా - அஜ்ஞஸர்வஜ்ஞபக்தாநாம்ப்ரபத்தாவதிகாரிதா" (ச) "అవిద్యాతః அவித்யாத:" இத்யாதிகளாலே ஸ்வஸ்வரூபம் பகவதேகரக்ஷ்யமாகவறிவைத்திக்கையாலே ஸ்வரக்ஷணத்திலே அஜ்ஞாசக்திகளும், உபேயஸ்வரூப மநந்யஸாத்யமாக வறிவைத்திக்கையாலே அப்ராப்தியும், ப்ராப்யவைலக்ஷண்யானுஸந்தாநத்தாலே விளம்பாக்ஷமத்வமுமுடையராய், அதவா அநந்யகதிகளாயிருக்கிறவர்களுக்கு இப்ப்ரபத்தியிலதிகார மென்று சொல்லிற்றிறே. ஆகையாலேயிறே இவ்வுபாயம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது.

ஆக, "ஸர்வதர்மாந்" என்று ஸாத்யமான ஸகலஸாதனங்களையும் த்யாஜ்யதயா உபாதானம்பண்ணிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், "பரித்யஜ்ய" என்று இவற்றினுடைய த்யாகப்ரகாரம் சொல்லுகிறது. இதுதான், "த்யஜ, த்யஜ்ய, பரித்யஜ்ய" என்று த்யாகமும் ல்யப்பும் உபயமுமாய த்ரிவிதமாயிருக்கும்; இதில்

(க) தை-கா- (உ) மநு-சு-அச (ங) (ச)

ஸ்பஷ்டமான த்யாகஶப்தத்தாலே அபிமதபுருஷார்த்தஸித்திக்கு அநுரூபமாய் ஸஹாயாந்தராஸஹமான வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கிற வதிகாரிக்கு ததங்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை விதிக்கிறது.

ஸத்வித்யாநிஷ்டனுக்கு தத்வ்யதிரிக்தவித்யாந்தரத்யாகம் ஆர்த்தமாகஸித்திக்கிறப்போலே புருஷார்த்தலாபத்துக்கு இதரநிரபேக்ஷமான வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்குமவனுக்கு இதரோபாயத்யாகம் ஆர்த்தஸித்தமாய் வருகையாலே இவ்விடத்திலே த்யாகத்துக்கு விதேயத்வமில்லையென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்;

அது சொல்லவொண்ணாது; விதேயமான ஶரணவரணத்துக்கு தத்வ்யதிரிக்தோபாயத்யாக வ்யதிரேகேண உதயமில்லாமையாலே அங்கியான வுபாயவரணம் விதேயமாகிறவோபாதி அங்கமான த்யாகமும் விதேயமாக வேண்டுகையாலே; ஆகையாலே (க) "ప్రక్షాళ్య పాదావాచామేత్స్నాత్వావిధివదర్చయేత్ । స్థిత్వార్ఘ్యం దానవేదద్యాద్ధ్యాత్వాదేవం జపే న్మనుమ్- ப்ரக்ஷாள்யபாதாவாசாமேத்ஸ்நாத்வாவிதிவதர்ச்சயேத் । ஸ்தித்வார்க்யம்பாநவேதத்யாத்த்யாத்வாதேவம்ஜபேந்மநும்" இத்யாதிகளாலே பாதப்ரக்ஷாளநம்பண்ணி ஆசமநம்பண்ணுவான்; ஸ்நாநம்பண்ணி விதியுக்தமானப்ரகாரத்திலே அர்ச்சிப்பான்; ஆதித்யனுக்கு நின்று அர்க்யப்ரதாநம்பண்ணுவான்; மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான தேவதையைத்யாநம்பண்ணி தத்ப்ரதிபாதகமான மந்த்ரத்தை ஜபிப்பானென்று விஶிஷ்டமாக விதிக்கிறப்போலே இங்கும் த்யாகஸ்வீகாரங்களை விஶிஷ்டமாக விதிக்கிறது.

அவ்விடத்தில் ஆர்த்த(ஃ)மாக ஸித்தியாமையாலே விதிக்கிறது; இங்கு ஸித்ததர்மஸ்வீகாரந்தானே ததிதரதர்மத்யாகத்தைக் காட்டுகையாலே விதேயத்வமில்லையென்னில்; அது சொல்லவொண்ணாது; இவ்வதிகாரிக்கு நிஷித்தகர்மாந்வயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியாமோபாதி ஸாதநாந்தராந்வயத்திலும் ப்ராயஶ்சித்தியாமென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கையன்றிக்கே விதேயமாக வேண்டுகையாலே;

எங்ஙனேயென்னில்; (உ) "ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయా హీయతేఽనయా । అపాయసంప్లవే సద్యః ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేఽప్యేతదేవహి - உபாயாபாயஸமயோகே நிஷ்டயாஹீயதே

(க) (அ)லக்ஷ்மீதந்த்-கஎ

யா । அபாயஸம்ப்லவே ஸத்ய: ப்ராயஸ்சித்தம் ஸமாசரேத் । உபாயா நாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவஹி" என்று நிஷித்தமாய் த்யாஜ்யமான ஹிம்ஸாத்யபாயாந்வயத்திலும் ஸாதநமான கர்மாத்யுபாயாந்வயத்திலும் இந்த ஸித்ததர்மநிஷ்டைக்கு ப(த்)ங்கம்வருகையாலே அபாயாந்வயத்தில் சடக்கென ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணுவான்; உபாயாந்வயத்திலும் அப்படியே ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணுவானென்று ஸாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே;

ஆகையாலே, அந்வயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தியாக வேண்டுமவற்றினுடைய த்யாகம், நிஷித்தமான பூதஹிம்ஸை "న హింస్యాత్ సర్వా భూతాని" - நஹிம்ஸ்யாத்" என்று விதேயமானவோபாதி விதேயமாக வேண்டுகையாலும், த்யாகந்தனக்குஹேது துஷ்கரத்வாதிகளிலுங்காட்டில் ஸ்வரூபவிருத்த(த்)மென்கிற பாதிபத்தியே ப்ரதாநமாகையாலும், ஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்யாகம் விதேயமாகக்கடவது.

இப்படி விஹிதமானத்யாகம் ஸாதநாந்தரங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமோ? பலத்யாகமோ? உபாயபுத்தித்யாகமோவென்னில்; கர்மயோகாதிகள் ஸ்வாபிமதபுருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதநங்களென்கிற ப்ரதிபத்தியைவிட்டு அவற்றையநுஷ்டித்து உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவேண்டி விழுகையாலும், அப்போது புத்தித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிதமான கர்மயோகாதிகள் ப்ரபத்திக்கு அங்கமாகையாலே இதினுடைய ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வஹாநி வருகையாலும், ஸர்வாதிகாரமின்றிக்கேயொழிகையாலும், தர்மஸப்தம் தர்மகதமானவுபாயத்வப்ராதிபத்திவாசகமல்லாமையாலும், (க) "శ్రేయస్సాధనం ధర్మః - ச்ரேயஸ்ஸாதநம்தர்ம:" என்று தர்மஸப்தத்துக்கு உதயம ஸாதநத்வேநவாகையாலே இத்தர்மஸப்தம் ஸாதநதர்மத்தையே வசி(ச)க்கையாலும், "ఏవ ద్వాభ్యాం దేవర్షే విజ్ఞేయం మోక్షసాధనమ్ - நிவர்த்தகாக்யம் தேவர்ஷே விஜ்ஞேயம்மோக்ஷஸாதநம" என்று நிவர்த்தகதர்மத்துக்கு மோக்ஷஸாதநத்வம் ஸாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே ஸாதநத்யாகம் பண்ணவொண்ணாமையாலும், இவ்வுபாயம் அகிஞ்சநாதிகாரமின்றிக்கே யொழிகையாலும், (உ) "అహమస్మ్యపరాధానామాలయోఽకిఞ్చనోఽగతిః। త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః - அஹமஸ்ம்யபராதாநா

(க) பூர்வமீமாம்ஸா (உ) அஹி-ஸம-ரு-சு-ரு-அ

மாலயோகிஞ்சநோகதி: । த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாமதி:" என்று - நான் அபராதாநாமாலயனுகாநின்றேன் ; அநுமர்த்தமஹேஷத்வாதிகளால நிரூபிதமாகையன்றிக்கே அபராதத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படி ஸாபராதன்; அத்யந்தபாரதந்த்ரனுகையாலே அகிஞ்சநன்; தவதேகரக்ஷ்யமாகையாலே அகதியென்று தன்னுடைய அபராதபூயஸ்தையையும் ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையுமநுஸந்தித்து, நீயே உபாயமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை ஶரணாகதியென்கிற லக்ஷணவாக்யத்தோடே விரோதிக்கையாலும், இது ஸ்வரூபப்ரகாரமன்றிக்கே விஶிஷ்டவேஷப்ரகாரமாகையாலே, இதினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வம் பக்ஷ(ஃ)மாகையாலும் புத்திக்யாகபக்ஷம அர்த்தமன்று

இந்த தர்மஶப்தத்தில் உபாதாநம்பண்ணிற்று ப(ஃ)லஸங்காதித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டேயமான நிவர்த்தகதர்மமாகையாலே ப்ரஸஜ்யபாதிஷேதத்துக்கு இடமில்லாமையாலும், தர்மஶப்தம் ப(ஃ)லவாசியல்லாமையாலும் புநருக்திப்ரஸங்கத்தாலும் பலத்யாகபக்ஷமுமர்த்தமன்று;

ஸ்வாபிலஷிதமான புருஷார்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹிக்கிற இவனுக்கு ஸாதநரூபதர்மத்யாகம் பண்ணுகை விருத்தமல்லாமையாலும், முமுக்ஷுத்வத்தாலே ஸ்வர்க்கஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமகர்மம் த்யாஜ்யமானவோபாதி வித்தஸாதநபரிக்ரஹத்தாலே இவையும த்யாஜ்யமாகக்கடவதாகையாலே இங்குவிதிக்கிறது ஸாத்யஸாதநரூபதர்மங்களுடைய ஸ்வரூபத்யாகத்தை யென்றதாயிற்று.

வித்தஸாதநம் ஸகலேதரநிரபேக்ஷமாகையாலும், ஸஹாயாந்தராஸஹமாகையாலும், ஸாதநாந்தரங்கள் ஸ்வரூபவிருத்தங்களாகை-யாலும், ஸகலேதரஸாபேக்ஷமாகையாலும் ப்ராப்யவிரோதிகளாகையாலும், துஷ்கரங்களாகையாலும, இவை த்யாஜ்யமாகக்கடவன.

பகவதேகரக்ஷ்யத்வேந வித்தஸ்வரூபனுப் பகவதேகஶேஷபூதனுயிருக்கையாலே ததிதரவ்யாபாராஶ்ரயத்வம் விருத்த(ஃ)மாகையாலே ஸ்வரூபவிருத்தமாயிருக்கும்; வித்தஸ்வரூபனுய் ஏகரூபனுப் பரமசேதநனுய் அமோகஸங்கல்பனுகையாலே ஸஹகாரிநி

பேக்ஷமாகவிருக்கும். ரக்ஷணார்த்தமான ஸ்வவ்யாபாரதர்ஶநத்தில் ரக்ஷகனானவீஶ்வரன் ரக்ஷணாந்நிவ்ருத்தனுமாகையாலே சணற்கயிறு கண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே ஸஹாயாந்தராஸஹமாயிருக்கும். சிரகாலஸாத்யமாய்ஸாபாயமுமாயிருக்கையாலே துஷ்கரங்களாயிருக்கும்; ஸாயஸாரிக ஸகலதுரிதவிதாநபூர்வகமாக அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அப்ராக்ருதமான தேஶத்திலேபோய்ப்புக்கு நிரந்தரபகவதநுபவஜநித நிரதிஶயாநந்தஹ்ருஷ்டனாய் அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷ பலாத்க்ருதனாய்க்கொண்டு "ஸஏகதா பவதி-அபரிமிததாபவதி" என்கிறபடியே அநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி யாவதாத்மபாவி பண்ணுகிற கைங்கர்யத்துக்கு ஸ்வாநுஷ்டேயமாய் ஸ்வதந்த்ரகார்யமாயிருக்கிற கர்மாதிகள் ஸத்ருஶபலமல்லாமையாலே ப்ராப்யவிஸத்ருஶமாயிருக்கும்;

ஆகையாலே, (க)"ஶீதோ பவ ஹநூமத:-ஶீதோபவஹநூமத:" என்று நெருப்பை நீராக்கவல்லஶக்தி யுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், லங்காபவநத்திலே இருந்தை(ஸ்)யான பிராட்டி, (உ)"தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத்-தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத" என்றிருந்தாப்போலேயும், (ங)"ரக்ஷ மாம் ஶரணாகதாம்-ரக்ஷமாய்ஶரணாகதாம்" என்று த்ரௌபதி க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வ(ஸ்)வையாய்க்கொண்டு தன்கையைவிட்டிருந்தாப்போலேயுமிருக்கிறதே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்த்தி பிறந்ததாவது.

ஸ்வஸ்வரூபம், (ச) "கரணாதிபாதிப:-கரணாதிபாதிப:" என்று கரணங்களோடு கரணிபோடுவாசியற ஹ்ருஷீகேஶனை வணிட்ட வழக்காகையாலும், ததேகரக்ஷ்யத்வேந வஸ்துஸ்வரூபனாகையாலும ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதையுமில்லை. ப்ராப்தியுமில்லை. ரக்ஷ்யத்வபாரதந்த்ர்யங்களிரண்டும் ஸ்வஸ்வரூபத்தவேஷமாகையாலே பரேச்சாதீநமாய் பரகதமான வ்யாபாரம் ரக்ஷகமாம்; ஸ்வீய பரப்ரேரிதமேயாகிலும் ஸ்வகதமானவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமாட்டாதபடியாயிறே யிருப்பது.

பரஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தாலும், "அரக்ஷணே-அவரக்ஷணே"

(க) ரா-ஸு-ருரு-உக (உ) ரா-ஸு-ருரு-ருo (ங) பார-ஸபா-கஅ-சஉ
(ச) ஸ்ரீவேதா-கக

என்று ரக்ஷகத்வேநக்ருஹீதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவனாகையாலே ரக்ஷகத்வம் நிருபாதிகமாகையாலும், (க)"[illegible]-உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்த்வம்" என்று உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்தில் பராப்தியில்லையாகையாலே ஸ்வரூபத்தில ஸாதநாந்தரங்கள்புகுர வழியில்லை.

ஆகையிறே *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்கள் (உ)"நோற்ற நோன்பிலேன்" என்றும், (ங)"நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோரறம்செய்துமிலேன்" (ச) "மற்றோர் நெறியொன்றறியேன்" என்றும், இவ்வுபாயாந்தராநந்வயத்தை யருளிச்செய்தது. (ரு) "నజానేశరణంపరమ్-நஜாநேஶரணம்பரம" என்னக்கடவதிறே.

ஸாதநாநுஷ்டாநயோக்யமான புண்யகாலங்கள், ஸாதநமான புண்யக்ஷேத்ரவாஸம், தர்மாநுஷ்டாநத்துக்கு காரணமான ஶரீரஸம்பந்தம், ஸாதநாநுஷ்டாநமக்கே மரணமுண்டானால் வரும் ஶரீராந்தரப்ராப்தி இவையெல்லாவற்றிலும் எனக்கு மஹத்தாநபயம நடவாநிற்கிறதென்கையாலே ஸாதநாந்தரங்கள ஸ்வரூபஜ்ஞாநவானுக்கு பயஜநகமாயிறேயிருப்பது.

(சு) "అథపాంతకభీతస్త్వం సర్వభావేనభారత। విముక్తాన్యసమారమ్భో నారాయణపరో భవ-அதபாதகபீதஸ்த்வம ஸாவபாவேநபாரத | விமுக்தாந்ய ஸமாரம்போ நாராயணபரோபவ" என்று ஸாதநாந்தரங்கள் பாதகமென்று பயப்பட்ட நிஸர்வப்ரகாரத்தாலும், பாரதனே! அந்யஸமாரம்பங்களைவிட்டு நாராயணபரனுவாயென்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைக்குறித்து பாதகமென்று உபதேஶிக்கையாலும், ப்ராயஶ்சித்த விஷயமாகச் சொல்லுகையாலும் (எ) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்று பகவத்விஷயத்துக்குப் புறமபாகைக்கு உறுப்பாகையாலும், உத்தேஶ்யமான பகவத்பாரதந்த்ர்யத்துக்கு விரோதியாகையாலும் அதர்மமென்று போரப்ராப்தமாயிருக்க, தர்மமென்று பேரிடுகிறது இவ்வளவுபாகம் வாராதவர்களுடைய ப்ரதிபத்தியாலேயிறே.

(க) ர-ஸ்த- (உ) தி-வாய-ரு-எ (ங) தி-மொ-க-கூ-ச (ச) தி-மொ-க-கூ-க
(ரு) ஶ்ரீநதே-க (சு) விஷ்ணுதர்ம கூசு-எக (எ) பெரியதிருவ-கூ

ஆகையாலே இங்குச்சொல்லுகிறது விஹிதஸாதநவ்யதிரிக்தஸாத்ய ஸாதநங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமென்றாயிற்று ஸம்ப்ரதாயம்.

இப்படி த்யாஜ்யமான தர்மந்தான், அநுஷ்டேயதயா சாஸ்த்ரவிஹிதமான அர்த்தத்துக்கு வாசகமாகையாலே விஹிதாநுஷ்டாந ரூபேணவும் நிஷித்தபரிஹாரரூபேணவுமென்கிற உபயவிததர்மத்துக்கும் வாசகமாயிருக்கிறது. இதைத்த்யாஜ்யதயா உபாதாநம்பண்ணுகிறதால், நிஷித்தபரிஹாரத்யாகமாகிறது நிஷித்தாநுஷ்டானமாகையாலே நிஷித்தாநுஷ்டானம் லக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகாதோவென்னில், அது ஸகலப்ரவ்ருத்திகளினுடையவும் நிவ்ருத்தியை ஸஹிக்குமொழிய ப்ரவ்ருத்தியைஸஹியாது. அதுக்குமேலே நிஷித்தாநுஷ்டாநபலமான பாபம் ஈச்வரனுடைய நிக்ரஹமாகையாலே, அவனை யதிசயிப்பித்து ஸ்வரூபஸித்தியாயிருக்கிற இவ்வதிகாரிக்கு தந்நிக்ரஹகாரணமான நிஷித்தாநுஷ்டானம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது. புருஷார்த்தமும் பகவத்கைங்கர்யமாகையாலும் நிஷித்தம் த்யாஜ்யமாயிருக்கும். ஆக ஸ்வரூபஸாதந புருஷார்த்தங்கள் மூன்றினுடையவும் வேஷத்தைப்பார்த்தாலும் நிஷித்தாநுஷ்டானம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது.

இவையன்றியில் பகவந்நிக்ரஹஹேதுவாய் நரகப்ராப்திஹேதுவான ப்ரஹ்மஹத்யாதிகள் பகவதபசாராதிகள் த்யாஜ்யமின்றியிலே யொழியும். ஆனால் நிஷித்தபரிஹாரம் தர்மசப்தார்த்தமின்றிக்கே யொழிந்ததோவென்னில்; தர்மமாவது- அநுஷ்டேயதயா சாஸ்த்ர விஹிதமானதாகையாலே, “இதம் குரு, இதம் மா கார்ஷீ:-இதம் குரு, இதம் மாகார்ஷீ:” என்று விதிநிஷேதாத்மகமான உபயத்தையும் வசிக்குமாகையாலே இது சொல்லவொண்ணாது.

ஆனால் என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்;-(௧)“ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வா பூதாநி-நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி” (௨) “ந கலஞ்ஜம் பக்ஷயேத்-நகலஞ்ஜம் பக்ஷயேத்” இத்யாதிகளாலே ஸாமாந்யேந சொல்லுகிற நிஷித்தநிவ்ருத்திமாத்ரம் தர்மசப்தவாச்யமன்று; ஆனாலும் ஸாதநரூபதர்ம வாசகமான இத்தர்மசப்தத்தில் உபாத்தமன்று; ஆகையாலே ஸாமாந்யேந நிஷித்தாநுஷ்டானம் வருமென்கிற ப்ரஸங்கமில்லை.

இதில் மோக்ஷஸாதநரூபமான விதிநிஷேதாத்மகமான தர்மங்

(௧) (௨)

க்கைச் சொல்லுகிறது. அதினுடைய த்யாகத்தில் ஸாதநவித்தியில் ஸாமக்ரியாயிருக்கிறவொரு நிஷித்தமில்லாமையாலே தத்ஸாதநா பேக்ஷையில்லாதனவுக்கு த்யாஜ்யதாசங்கையில்லை. நிஷித்தபரிஹாரத்திலே யர்மயிக்கிறஸ்வாக்ஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தனுக்கு அதஏவப்ரபத்திக்குதிகாரஹாநிவருகையாலே பூர்வார்ஜிதபாபப்ராயஶ்சித்தம் த்யாஜ்யமாமோபாதி நிஷித்தபரிஹாரமும் த்யாஜ்யமாகக்கடவது.

(க) "త్రివిధాం పశ్య దేవేశ కర్మణో గహనాం గతిమ్। నిషేధవిధిశాస్త్రాభ్యాం విధాఞ్చ నిబోధ మే। అనర్థసాధనం కించిత్ కించిచ్చాప్యర్థసాధనమ్। అనర్థపరిహారాయ కించిత్ కర్మోపదిశ్యతే। త్రైరాశ్యం కర్మణామేవం విజ్ఞేయం శాస్త్రచక్షుషా। అపాయోపాయసంజ్ఞౌ తు పూర్వౌ రాశీ పరిత్యజేత్। తృతీయో ద్వివిధో రాశిరనర్థపరిహారకః। ప్రాయశ్చిత్తాత్మకః కశ్చిద్యశ్చాన్యోఽనర్థనాశకః। తదంశం నైవ కుర్వీత ముముక్షుః పూర్వరాశివత్-

த்ரிவிதாம்பஶ்யதேவேஶ கர்மணோ கஹநாங்கதிம் । நிஷேதவிதிஶாஸ்த்ரேப்யஸ்தாம் விதாஞ்சநிபோதமே । அநர்த்தஸாதகம் கிஞ்சித் கிஞ்சிச்சாப்யர்த்தஸாதகம் । அநர்த்தபரிஹாராய கிஞ்சித் கர்மோபதிஶ்யதே த்ரைராஶ்யம் கர்மணாமேவம் விஜ்ஞேயம் ஶாஸ்த்ரசக்ஷுஷா । அபாயோபாயஸம்ஜ்ஞௌ து பூர்வௌ ராஶீ பரித்யஜேத் । த்ருதீயோ த்விவிதோ ராஶிரநர்த்தபரிஹாரக: । ப்ராயஶ்சித்தாத்மக: கஶ்சித் யஶ்சாநர்த்தநாஶக: । தமம்ஶம் நைவ குர்வீத முமுக்ஷு: பூர்வராஶிவத்" என்று விஷேதவிதிஶாஸ்த்ரங்களில் கர்மத்தினுடைய ப்ரகாரம் த்ரிவிதமாயிருக்குங்காண்; அந்தப்ரகாரத்தை யென்பக்கலிலே யறியென்று தொடங்கி அநர்த்தரூபநரகாதிகளுக்கு ஸாதநமாயிருக்கும் சில; போக(ஸ்வர்க) மோக்ஷரூபபுருஷார்த்தஸாதநமாயிருக்கும் சில; அநர்த்தபரிஹாரஸாதநமாயிருக்கும் சில; இப்படி த்ரிவிதமாயிருக்குமென்று ஶாஸ்த்ரசக்ஷுஸ்ஸாலே யறியப்படும்; அதில் அநர்த்தஸாதநமான அபாயகர்மம் ஸகலேதரோபேக்ஷகமாய்க்கொண்டு ஸித்தஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹிக்கிறவனுக்கு ததங்கமாகையாலே த்யாஜ்யம்; அநர்த்தபரிஹாரகர்மத்தில் பூர்வார்ஜிதபாபபரிஹாரமான ப்ராயஶ்சித்தகர்மம் ஸித்ததர்மஸ்வீகாரத்துக்கு யோக்யதைகள் போகவும் வேண்டாதபடி யிருந்தபடியே அதிகாரமாகையாலே த்யாஜ்யம். ஆகாமியநர்த்தபரிஹாரமான கர்மம் ஶரணவரணாநந்தரம் அநர்த்தஹேதுவான கர்மங்க

(க) லக்ஷ்மீதந்த்ரம்

யில் புத்திபூர்வகப்ரவ்ருத்தி கூடாமையாலும், அபுத்திபூர்வகம்ஸ்ஸாத்ம்ருதயத்தில் படாமையாலும் பட்டாலும், பாபவிமோசனமான ஸர்வஶப்தத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கையாலும் த்யாஜ்யமென்று ஸ்வரூபமான தர்மத்யாகப்ரகாரம் ஶாஸ்த்ரங்களிலே பரக்கச்சொல்லப்பட்டது; ஆகையாலே மோக்ஷஸாதநதயாவிஹிதமான விதி நிஷேதாத்மகமான ஸகலதர்மங்களும் ஸாங்கமாக த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

அதவா, ஸர்வதர்மபரித்யாகவிதாநபூர்வகஶரணவரணவிதிவிஷயபூதனான இவ்வதிகாரிக்கு கர்த்தவ்யத்வேந விஹிதமாயிருப்பதொன்றில்லாமையாலும், ஶரண்யப்ரபாவத்தாலும், ஸர்வபாபவிமோசகமான விஷயத்தைப்பற்றியிருக்குமவனுக்கு அவஶமாகப் புகுந்தவை பந்தகமாகமாட்டாமையாலும், ஸாமாந்யேநவுண்டான நிஷித்தநிவ்ருத்தித்யாகத்தைச்சொல்லவுமாமென்றநுஸந்திப்பர்கள்.

இப்படி உபாயோபயோகியன்றாகிலும் ஶிஷ்யபுத்ரர்களுடைய வுஜ்ஜீவநத்துக்காகவும் லௌகிகருடைய ஸங்க்ரஹத்துக்காகவும் தந்தாமுடையவாந்ருஶம்ஸ்யத்தாலும் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தையநுஷ்டித்துப் போருவர்கள்; அவ்வநுஷ்டாநம் ஸ்வவிபூதிபூதரான சேதநருடைய உஜ்ஜீவநஹேதுவாகையாலே ஈஶ்வரப்ரீதிவிஷயத்வமாகிற புருஷார்த்தம் அநுஷ்டாதாவுக்கு ஸித்திக்கையாலே இவை அநுஷ்டேயங்கள்.

கர்த்ருகரணத்ரவ்யமந்த்ரங்கள் பேதியாதிருக்கச்செய்தேயும் நினைவுமாறாட்டத்தாலே ஒருகர்மத்துக்கே ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும் நிவர்த்தககர்மமென்றும் பேராகிறவோபாதி நிவர்த்தகதர்மமும் நினைவுமாறாட்டத்தாலே ப்ராப்யத்திலே அந்வயிக்கும். ஆக, த்யஜவென்கிறத்தாலே ஸாத்யமான ஸகலஸாதநங்களினுடையவும் த்யாகத்தைச்சொல்கிறது.

அநந்தரம் பரியென்கிற வுபஸர்க்கத்தாலே ஸாதநதர்மம் ஸ்வரூபாநுரூபமன்றாகிலும் ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த்தம் ஸ்வயத்நஸாத்யஸாதநலப்ய(ஹ)மென்றுகேட்டுப்போந்தவாஸனையாலே த்யக்தமானவுபாயங்களிலும் வாஸனையநுவர்த்திக்குமாகில் அதிகாரத்துக்கு ப(ங்)கமாகையாலும், அபாயஸம்யோகத்திற்போலே உபா

ஸம்யோகத்திலும் ப்ராயஸ்சித்தியாமென்று இதுசொல்லுகையா லும், வாஸனையும் ருசியும் கிடக்குமாகில் ஸித்தஸாதநத்தி லந்வய மின்றிக்கே யொழிகையாலும், ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் பந்த(பத்த)த்தை யுமநுஸந்தித்தால் ஸாதநாந்தராந்வயமாகிறது ராஜமஹிஷி உஞ்சவ்ரு த்திபண்ணுதல் குடஞ்சுமத்தல்செய்தால் ராஜாவுக்கு அவத்யமாமோ பாதி ரக்ஷகனானவீஸ்வரனுக்கு அவத்யமாமாகையாலும் வாஸநா ருசிகளுங்கூடவிடவேண்டுகையாலே ஸவாஸநமான த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதநாந்தரங்களின் ப்ரத்வம்ஸாபாவமன்றியி லே அத்யந்தாபாவமநுரூபமாகையாலே ப்ரதிபத்தியும் அத்யந்தாபா வமாகவேண்டுகையாலே ஸாதநாந்தரஸத்பாவப்ரதிபத்தியன்றிக்கே (க)"సర్వేశ్వరం సర్వ-ஹஜாகேஸரணம்பரம்"என்றிருக்கையே பூர்ணா திகாரம். இப்படி அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்திவிஸிஷ்டனாகையாலேத்யா கந்தானில்லை யென்னலாம்படியிருக்கும்; ஆகையாலே இதிற்சொல் லுகிற த்யாகமாகிறது ஸாதநாந்தரங்களினுடைய அநந்வயாநுஸந் தாநமென்னுமிடம் இந்த வுபஸர்க்கத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இந்தவுபாயாந்தராநந்வயமே ஸித்தோபாயாந்வயப்ரதிபத்தி யாகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகையாலே, த்யாஜ்யாநந்வயநிபந்தந மான த்யாகாபாவத்தாலே ஸ்வீகாரத்திலநந்வயம் வரவொண்ணாது; ஸித்தஸாதநம் ப்ரவ்ருத்திஸஹமல்லாதவோபாதி நிவ்ருத்திரூபக்ரி யையையும் ஸஹியாதாகையாலே; இதில் த்யாகம்விதிக்கிற ப்ரகரண த்திலே ஸாதநாந்தரங்களைப் பரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு போருகை யே அப்ரஸ்துதமாகையாலே; அநுஷ்டாநவாக்யத்தில் ஸ்வீகாரமா த்ரமேயிறே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது.

இவைதன்னிலநுஷ்டாநத்துக்கு அஸக்தனானவன் (உ)"సోஹం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ। సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే
ஸோஹம்தேதேவதேவேஸ நார்ச்சநாதௌஸ்துதௌ ச । ஸாமர்த் த்யவாந்க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்திঃப்ரஸீதமே" என்று தேவதேவே ஸனே! தேவருடைய அர்ச்சநஸ்தவநாதிகளில் நான்ஸக்தனல்லே ன்; கேவலக்ருபையாலே ரக்ஷ்யபூதனென்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ர

(க) ஸ்ரீகீதை-க (உ) வி-பு-ரு-எ-எ0

[illegible] வேணும்; ஸ்வீகாரத்தில் [illegible] ஏகைகமே [illegible] ஸ்வேனென்றும், அதிலே யதிகா[illegible]லென் (௧) "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய" என்கிறபடியே அப்ராப்தமென்றறிவு பிறக்கவேணுமென்றும். இவை நமக்கு அப்ராப்தமென்கிற ஜ்ஞானமுடையவர்கள் (௨) "மோக்ஷநோன்மிலேன்" (௩) "மநுஷ்யனல்லேன்றறியேன்" என்கிறபடியே அவை யெனக்கில்லையென்றறிவர்கள்; ஆகையாலே ஸித்தோபாயவரணம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது.

அப்போது ஸ்யப்பில்சொல்லுகிற த்யாகாங்கத்வம்ஸித்திக்கும்படியென்னென்னில், ஸர்வோபாயஸங்க்யாசமிருப்பாரில்லாமையாலே யதாயோக்யம்விட்டுப் பற்றுவாரும் அநந்வயாநுஸந்தானம் பண்ணிப் பற்றுவாருமாயிருக்கையாலே அங்கத்வஸித்திக்குக்குறையில்லை. இவற்றில் இலலை யென்றறிவிக்கிறவர்களுக்கு வாஸநாருசிகளுங்கூட வில்லாமையாலே அவர்களே முக்யாதிகாரிகள். ஏவம்ரூபமான ருசிவாஸனைகளுடைய வத்யந்தாபாவம் த்யாகவாசகமான "த்யஜ்ய" என்கிற ஶப்தத்துக்கு விஶேஷணமான பரிஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது. தர்மஶப்தத்திலுபஸர்க்கம் தர்மாநுஷ்டாநயோக்யதாபாதகங்களை யுபாதாநம்பண்ணுகையாலே த்யாஜ்யவிஶேஷவாசகமாகிறவோபாதி த்யாகஶப்தத்திலுபஸர்க்கமும் வாஸநாருசிகளையுங்கூட வுபாதாநம்பண்ணுகையாலே த்யாகம் விஶேஷவாசகமாகிறது. வ்ரஜவிலஸித்திக்கிற பரைகரக்ஷ்யத்வப்ரதிபத்தியில் ஸ்வாதந்த்ர்ய ராஹித்யத்தைக்காட்டுகிற ஏகபதமும் உபாயஸ்வரூபத்துக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹமாகிறவோபாதி த்யஜ்யவென்று விதிக்கிற ஸாதநாந்தரங்கள் பரைகரக்ஷ்யத்வவிரோதியென்கிற ப்ரதிபத்தி ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹமாயிருக்கும்.

அங்கியான ஸ்வீகாரமாகிறது ஸித்தஸாத்யத்வாந்வய ப்ரதிபத்தியினுடைய வநுஸந்தானமாகையாலே உபாயநைரபேக்ஷ்ய விரோதியல்லாதவோபாதி அங்கமானத்யாகமும் ஸித்தஸாதநாந்தராநந்வய ப்ரதிபத்தியாகையாலே நைரபேக்ஷ்யவிரோதியாகாது. ப்ராக்ருதப்ராக்தாந்விதமான வகாரம் ஸ்வரூபத்திலநந்வயார்ஹதை

---

(௧) ஶரணாகதிகத்யம (௨) தி-வாய்-௫-௭- (௩) தி-மொழி-௯-௮

[illegible]

ஸஙருபத்தில் (க) "மானிடவர்க்கென்று பேச்சப்படுவதற்கு இல்லேன்" என்றும், (உ) "மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கல்லால்" என்றும் அந்யஸ்பர்ஸம் நாசகரமாயிருக்குமோபாதி, உபாயத்திலும், (ந) "களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" (ச) "உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றும்குறைவேண்டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இதரஸாதநஸ்பர்ஸமும் ஸ்வயத்னஸ்வீகாரமும் நாசகரமாயிருக்குமாகையாலே ஸாதநாந்தரங்களினுடைய அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்தி இந்தப் பரிஸப்தத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

உபாயாபாயங்களினுடைய ஸம்யோகத்தில் ப்ராயஸ்சித்தியமென்று கீழ்சொல்லிற்று. அவ்விடத்தில் அவனுக்குச்சொல்லுகிற ப்ராயஸ்சித்தமாவது-(ரு) "అపిచేత్సుకృతంకృత్వాస్యాదమోహ యోగమేవనిషేవేతనాన్యంయజ్ఞంసమాచరేత్ - அபிசேத்பாதகம் கிஞ்சித்யோகீகுர்யாத்ப்ரமாததஃ। யோகமேவ நிஷேவேத நாந்யம் யத்நம் ஸமாசரேத்" என்று யோகாப்யாஸநிரதனானவன் ப்ரமாதத்தாலே யேதேனும் பாபம்பண்ணினால் யோகத்தையே ஸேவிப்பான்; வேறொருயத்நமநுஷ்டிப்பானல்லனென்று யோகிக்கு ப்ராமாதிகபாபஸம்பந்தில் யோகாப்யாஸந்தானே ப்ராயஸ்சித்தமானாபோலே, "ఉపాయస్యాపినేసద్యః ప్రాయశ్చిత్తంసమాచరేత్ । ప్రాయశ్చిత్తిరియంసాత్రయత్పునశ్శరణంవ్రజేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదేవహి - அபாயஸம்ப்லவே ஸத்யஃ ப்ராயஸ்சித்தம் ஸமாசரேத்। ப்ராயஸ்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புநஸ் ஸரணம் வ்ரஜேத்। உபாயாநாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவஹி" என்று ப்ரபத்தியென்னுமிடம் சொன்னதோ?

(சு) "కృతేసాపేనుతాపోవై యస్యపుంసః ప్రజాయతే। ప్రాయశ్చిత్తంతుతస్యైకం హరిసంస్మరణంపరమ్ - க்ருதே பாபே நுதாபோ வை யஸ்ய பும்ஸஃ ப்ரஜாயதே।

(க) நா-தி-க-ரு (உ) பெரி-தி-ந-ச ரு (ந) தி-வாய்-ரு-அ-அ

(ச) தி-வாய்-ரு-அ-உ (ரு) லக்ஷ்மீ-தந்த்ர (சு) வி-பு-உ-அ-அ

ப்ராயஶ்சித்தங்களையும் [illegible] என்று பரம பண்ணினவளவிலே யாவனொருபுருஷனுக்கு அநுதாபமிறக்கிறது; அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் ஹரிஸம்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனே அந்தப் பாபங்களைப்போக்குவனென்று நினைக்கையென்றும், (௧) "க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம்பரம-க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம்பரம" என்று பகவத்ப்ரகாரத்வாநுஸந்தாநமே ஸர்வப்ராயஶ்சித்தங்களிலும் அதிகமான ப்ராயஶ்சித்தமென்று ப்ரதேஶாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

அவ்விடத்தில் புந:ப்ரபதநமாவது - புந:ப்ரயோகமின்றிக்கே பூர்வக்ருதப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வாநிஷ்டநிவாரகத்வரூபமான வாகாரத்தை யநுஸந்தித்து வ்யவஸிதனாகை. ஆனகபாலே (௨) "ஸக்ருதேவ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருத:-ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்த:க்ருத:" (௩) "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸக்ருத்ப்ரபத்தியோடு விரோதியாது.

அநந்தரம் "த்யஜ்ய" என்கிற ல்யப்பாலே இத்யாகம் மேற்சொல்லுகிற வுபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமானவன்று கர்த்தவ்யம்; அல்லாதபோது கர்த்தவ்யமன்றென்கிறது. உபாயாந்தரங்களைவிட்டு ஸித்தோபாயத்தைப்பற்றுதேயிருக்குமாகில் உபயப்ரஷ்டனாய் விநாஶத்தோடே தலைக்கட்டுமத்தனையிறே. ஆகையாலே, த்யாகம் மேலிட்டு நரகம் வஸ்தவ்யமாகியாதல், த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீக்ருதமானவுபாயம் மேலிட்டு பரமபதம் என்கிறுமுறிப்படிச் செல்லுதல் செய்யும்படியிறே யென்னிலையென்று ஜீயாருளிச்செய்தது. ஆக த்யாகம் ஸித்தோபாயவரணம்பண்ணுமதிகாரியைப் பற்றவாகையாலே த்யாகவிஷிக்கு மநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதமில்லை; ஆக, ல்யப்பாலே இங்கு விதேயமானத்யாகம் வ்ரஜவென்று விதிக்கிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்றதாயிற்று.

நநு, இந்தகர்மபரித்யாகம் விதேயமாகில் இதில் மேற்சொல்லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திகூடாது; எங்ஙனேயென்னில், உபாயாந்தரங்களை ஸ்வரூபவிருத்தமென்று விட்டவனுக்கு ஶோகமில்லாமையாலே "மாஶுச:" என்கிற நிஷேதவிதி கூடாமையாலே, அதுக்கு மேலே உபாயாந்தரங்களை துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டுத் தன்

(௧) வி-பு-௨ (௨) லக்ஷ்மீ-த-௧௭ (௩) ரா-யு-௧௮-௩௩

னுடைய புருஷார்த்தலாபத்துக்கு தூருபாயமில்லாமையாலே ஸோகித்தவனுக்கு இந்தவுபாயஸௌகர்யத்வம் முன்புசொன்ன வுபாயங்களைத் தானேவிடுகையாலே யுண்டாகையாலே த்யாகத்துக்கு விதேயத்வமில்லை யாகையாலும், அந்தவுபாயத்யாகந்தான் துஷ்கரத்வாதி ப்ரதிபத்தியாலேயாகையாலும், விளம்பாக்ஷமனான புருஷனுக்கு பஹுதாஜந்மஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களில் துஷ்கரத்வாதி ப்ரதிபத்தி பிறக்கையாலும், புருஷார்த்தவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநத்தாலே தத்ப்ராப்தியிலே அதித்வரை நடக்கையாலே அதில்விளம்பத்தைக ஸஹியாமல் சிரகாலஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களைவிட்டு அவிளம்ப்ய பலப்ரதமாயிருப்பதொரு வுபாயம் காணாமையாலே ஸோகிக்கிறவனைக்குறித்து ஸ்வதப்ராப்தமான த்யாகத்தையநுவதித்து உத்தஸாதநத்தை விதிக்கிறதாகையாலும், விஹிதமானவுபாயத்தை விடச்சொல்லிவிதிக்கில் ஸாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருகையாலும், ஒருபலத்துக்கு குருவாயும் லகுவாயுமிருப்பதிரண்டு உபாயத்தைவிதித்தால லகூபாயமுண்டாயிருக்க குரூபாயத்திலிழிவாரில்லாமையாலே லகூபாயமான ப்ரபத்த்யுபாயஸந்நிதியில் குரூபாயமானபக்த்யுபாயத்துக்கு அநுஷ்டாநமில்லாமையால் வருகிற வப்ராமாண்யத்தாலும், குரூபாயஸந்நிதியில் லகூபாயத்துக்கு உதயமில்லாமையாலே இந்தத்யாகம் விதேயமன்று; ஸ்வயமேவத்யக்தோபாயனானவனுக்கு அந்தத்யாகத்தையநுவதித்து ஸரணவரணமாத்ரம் விதிக்கிறதென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்.

அது சொல்லவொண்ணாது; அத்யந்தபாரதந்த்ரமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமல்லாத ஸாதநாந்தரதர்ஸநத்தாலே ஸோகித்தவனைக்குறித்து அவற்றினுடைய த்யாகபூர்வகமாக வநருபோபாயத்தை விதித்து ஸோகியாதே கொள்ளென்கையாலே ஸோகநிஷேதவிதி கூடாதென்கிறவிடம் அர்த்தமல்லாமையாலும், உபாயாந்தரங்களை துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டவனுக்கு அதுராஜஸத்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலமான வாகிஞ்சந்யஸித்தியுமில்லை யென்னுமிடம், (க)"దుఃఖమిత్యేవయత్కర్మ కాయక్లేశభయాత్త్యజేత్ । సకృత్వారాజసంత్యాగం నైవత్యాగఫలంలభేత్" - துக்கமித்யேவயத்கர்மகா

(க) கீ-கஅ-அ

யக்லேஶபயாத் த்யஜேத் ஸக்ருத்வா ராஜஸத்யாகம் நைவ த்யாகபலம் லபேத்" என்று இழே சொல்லி து:க்கத்வாதி பயநிபந்தநமான ராஜஸத்யாகத்தை நிஷேதிக்கையாலும், து:க்கத்வாதி பயநிபந்தநமான த்யாகத்தில் ஶாஸ்த்ரீயாநுஷ்டாநத்தில் ஸர்வஶக்தத்துக்கு வையர்த்யம் வருகையாலும், பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ரக்ஷகவ்யாபாரம் ரக்ஷ்யமாய்த் தொழிய ரக்ஷ்யவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமாட்டாமையாலும், ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யாபாரம் பாதகாதிகளோபாதி ப்ரதிபந்தகமாகையாலும், ஸாகாரமுமாய் அநாரூபமுமாய் நிரபாயமுமான ஸாதநத்திலுடைய ஸ்வீகாரத்துக்காக தத்விருத்தமாய் து:ஷ்கரமுமாய் ஸாபாயமுமாய் ஸ்வரூபாநநுரூபமாயிருக்கிற ஸாதநாந்தரங்களை விடச் சொன்னவித்தால் ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருமென்னவொண்ணாதாகையாலும், குணாநுகுணமாக விஹிதமான ஶ்யேநசித்யாதிகள் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம்பிறந்து யதாவான புருஷார்த்ததத்ஸாதநங்களிலே ருசிபிறந்தவாறே த்யாஜ்யமாக விதிக்கிறாப்போலே ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதிகளே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்றநுஸந்தித்தவனைக்குறித்து விஹிதமான ஸாதநாந்தரங்கள் அநந்யார்ஹஶேஷத்வாநந்யஶரணத்வாநந்யபோக்யத்வங்களாகிற ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவானைக்குறித்து த்யாஜ்யமாகவிதிக்க ப்ராப்தமாகையாலும், பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமான புருஷார்த்தத்தை யறிந்திருக்கச்செய்தேயும் ஐஶ்வர்யாதிபுருஷார்த்தங்களிலே அபிலாஷை நடக்கக்காண்கையாலும், ஸாதநத்திலும் ஒருவன் ர்த்தபரீக்ஷைபண்ணி ஜீவிக்கக்காணநிற்கச்செய்தேயும் ஒருவன் க்ருஷிபண்ணி ஜீவிக்கக்காண்கையாலும், பூர்வபூர்வகர்மாநுகுணமாக ஸாகாரதுஷ்கரமார்க்கங்களிலே ருசிபிறக்குமாகையாலும் ஸாத்யஸாதநங்கள் ஆயாஸாதிகளாலே துஷ்கரமாகிறவோபாதி ஸித்தஸாதநத்திலும் விஶ்வாஸதௌர்லப்யத்தாலருமையாலே துஷ்கரத்வமுண்டாகையாலும், லகூபாயமென்று இதிலே குருபாயத்திலிழிவாரில்லையென்கிற தூஷணமல்லாமையாலும், ஆகையாலே ஸகலஸாதநங்களையும் ஸஹியாதேயிருப்பதாய் ஸ்வயம்நிரபேக்ஷமான ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரத்தை இதில் விதிக்கிறதாகையாலே ததங்கமான த்யாகம் விதேயமென்கிறது.

ஆக, பதத்வயத்தாலும் த்யஜ்யமான தர்மங்களையும், த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகம்-ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்னுமிடத்தையும் சொல்லிற்று.

அநந்தரம் த்யாகாங்கமான ஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லுகை[illegible]யாய்க்கொண்டு ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தை "மாம்" என்கிற பதத்தாலே சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் பதர்கூட்டைவிட்டு மணியை[illegible]தை யண்டைகொள்ளென்பாரைப்போலேயிறே இந்தவிதிவசுமென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வரென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். ஸாதநாந்தரங்கள் ஸாபாயங்களாய் அநேகங்களாய் அசேதநங்களாயிருக்கையாலே பதர்கூட்டம்போலேயென்றது. இவன் ஸித்தஸ்வரூபனாய் ஒருவனாய் பரமசேதநனாயிருக்கையாலேமணிபர்வதம்போலே யென்கிறது.

"மாம்" என்று த்வத்ஸாரத்யேஸ்திதனானவென்னையென்றபடி. இத்தால் நீவிமுகனானவன்றும் அந்தர்யாமியாய்நின்று ஸத்தையைநோக்கியும், கரணகளேபரவிதுரனாய் அசித(ஃ)விஶேஷிதனானவன்றும் தன்பக்கலிலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், பின்பு நீ அபி(ஃ)முகனாயுஜ்ஜீவிக்கக்கூடுமோவென்று கரணகளேபரப்ரதாநம் பண்ணியும், பின்பு அவற்றைக்கொண்டு ப்ரவ்ருத்திகள் செய்கைக்காக அநுப்ரவேஶித்து, தன்னைப்பெறுகைக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷமுண்டாமோவென்னும் நசையாலே வேதங்களையும்வைதிகரையும் ப்ரவர்த்திப்பித்து,(க)"ధృతినియమనరక్షావీక్షణైశ్శాస్త్రదానప్రభృతిభిరచికిత్స్యాన్ ప్రాణినః ప్రేక్ష్య భూయః సురమనుజతిరశ్చాం లీలయా తుల్యధర్మా త్వమవతరసి దేవో జాపి సన్నవ్యయాత్మా - த்ருதிநியமநரக்ஷாவீக்ஷணைஶ்ஶாஸ்த்ரதாநப்ரப்ருதிபிரசிகித்ஸ்யாந்ப்ராணிந:ப்ரேக்ஷ்ய பூய:ஸுரமநுஜதிரஶ்சாம்லீலயா துல்யதர்மாத்வமவதரஸிதேவோஜாயிஸந்வ்யயாத்மா" என்றிப்படியே த(ஃ)ரித்துநியமித்துரக்ஷணவகாசமானரக்ஷாபேக்ஷை பார்த்திருந்து ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ணிசெய்துபோந்த விவ்வோராகாரவிஶேஷங்களாலே ரக்ஷணவகாஶம்பண்ணிக்கொடாமையாலே ரக்ஷணத்திலொரு சிக்கையில்லாத ப்ராணிகளைப்பார்த்து தேவதிர்யகாதியோநிகளிலே அவர்களோடு ஸமாநதர்மாவாய்க்கொண்டு அவதரியாநிற்புதி ; ஜநநமரணாதியோக்யமின்

(க) ர.ஸ்.த.உ.சு௮

றிக்கே நித்யனாயிருக்கச்செய்தேயுமென்கிறபடியே, ஓலைப்புறத்தில் செல்லாதவிடத்தை யெடுத்துவிட்டு நடத்துவாரைப்போலே ராம க்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணுவதாய் இப்படி எதிர்சூழல்புக்குத் திரிகிற தன்வ்யாபாராதிகளைக் காட்டுகிறான்.

"மாம்" என்று தன்வ்யாமோஹத்தைக் காட்டுகிறானென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வர்; அதாவது - (௧) "வைகுண்டே து பரே லோகே-வைகுண்டேதுபரேலோகே" இத்யாதிகளிற்படியே "த்ருத்வா பகவதஸ்ஸஹ-பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்கிற வைகுந்தத்தமரரும் முனிவருமான பரிஜனமமரர்களோடு ஸ்ரீபூமி நீளைகளோடுமெழுந்தருளியிருந்து நிரந்தரபூர்ணானுபவம் நடக்கச்செய்தேயும் லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடைய விழவேதிருவுள்ளத்திற்பட்டு (௨) "ஸம்ஸாரிணஸ்-ஸம்ஸாரிணோமேத" என்று அவ்வநுபவம் உண்டாருக்காட்டாதே திருவுள்ளம்புண்பட்டு இவர்களையும் அவ்வநுபவத்திலே மூட்டலாமோவென்னும் நசையாலே அவதரித்துத் தாழநின்று அவன்கால் தலையிலேபடநின்று வ்யாபரித்த தன்வ்யாமோஹமெல்லாம் தோற்றும்படியிருக்கை.

"நீ உனக்குபோக்யமான ஶப்தாதிவிஷயங்களை புஜிக்கையாலே உன்னுடம்பில புசரைப்பார்; எனக்கு போக்யமான வுன்னையநுபவிக்கப்பெறுமையாலே என்னுடம்பில் வெளுப்பைப்பார்" என்று சட்டையைவிழவிட்டுக் காட்டுகிறானென்று எம்பார் அருளிச்செய்வர். போக்தாவுக்குத் தன்போக்யஜாதத்திலே யொன்றுகுறையிலும் குறைவாயிருக்குமிறே; (௩) "அஹமந்நம்-அஹமந்நம்" என்று ஆத்மவஸ்து அத்தலைக்கு போக்யமாயிறேயிருப்பது.

ஆக, "மாம்" என்று பரவ்யூஹாதிகளையும் விபவாந்தரங்களையும் இவ்வவதாரந்தன்னில் நவநீதசௌர்யாத்யபதாநாந்தரங்களையும் வ்யாவர்த்திக்கு, உனக்கு ஸாரதியாய் உனக்கு இழிதொழில் செய்து நிற்கிற வென்னையென்று, (௪) "பார்த்தன்செல்வத்தேரேறுசாரதி" என்றும், (௫) "கோல்கையிற்கொண்டு பார்த்தன்றன்தேர்முன்னின்றான்" என்றும், (௬) "தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்க்

(௧) வாயுபுராணம் (௨) மஹோபநிஷத் (௩) தை-ப்ருகு
(௪) தி-மொ-௨-௧0-௮ (௫) தி-மொ-௨-௩-௧ (௬) தி-மொ-௧௧-௫-௮

தான்" என்றும் சொல்லுகிற *தேசமறியவோர்சாரதியான நிலையைக்காட்டுகிறது.

"யாம்" என்று ஆஶ்ரயணீயமான வ்யக்தியைச்சொல்லுகையாலே ஆஶ்ரயணீயனையோநிபாக(க)"நிகரில்புகழாயுலகம்மூன்றுடையாய் என்னையாள்வானே திருவேங்கடத்தானே" என்று ஆழ்முதல்வராலே அநுஸந்திக்கப்பட்டு அநுஷ்டாநவாக்யத்தில் நாராயணபதத்திலே யநுஸந்தேயமான வாத்ஸல்யாதிகுணசதுஷ்டயங்களும் அநுஸந்தேயங்கள்.

வாத்ஸல்யமாவது - அன்றீன்றகன்றின்பக்கல் தாய்பசுவுக்குள்ள வ்யாமோஹம்; அதாவது-ஈவிப்பட்ட கறையில் புல்லையும் காற்கடைகொள்ளும் தேநுவானது-தன்கடையில்நின்றும் புறப்பட்டகன்றினுடைய தோஷத்தைத்தன்பேறாகநக்கித் தன்முலைப்பாலாலே அத்தை த(சு)ரிப்பிக்குமாபோலே, ஆஶ்ரிதகதமான தோஷமே போக்யமாக வங்கீகரித்து (க) "பாலேபோல்சீர்" என்கிற தன் கல்யாணகுணங்களாலே அவர்களை ரக்ஷிக்கை. ஸ்வாமித்வமாவது-ஆஶ்ரிதருடைய பேறிழவிலுண்டான ஸுகதுக்கங்கள் அவர்களுக்கன்றிக்கேயாம்படி அவர்களையுடையனாகை. ஸௌஶீல்யமாவது-(உ) "அவாப்தஸமஸ்தகாம:-அவாக்யநாதர:" என்கிறபடியே பெரியமேன்மையுடையனாய் (ங) "அவனெவ்விடத்தான் யானார்" என்னும்படியிருக்கிறவன் க்ஷுத்ரஸம்ஸாரியான சேதநனோடே அவன் சிறுமையாதல் தன்பெருமையாதல் தன்னெஞ்சிற்படாதபடி புரையறக்கலக்கை. ஸௌலப்யமாவது-(ச) "கட்கரியபிரமன் சிவனிந்திரனென்றிவர்க்குக்கட்கரியகண்ணனை" என்கிறபடியே அதீந்த்ரியனான தான் எல்லாருடையகண்ணுக்கு இலக்காய்க்கொண்டு ஸுலபனாயிருக்கை.

(ரு) "[illegible]-நயோத்ஸ்யாமி" என்று தர்மத்திலே அதர்மபுத்திபண்ணி யுத்தத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்தனான அர்ஜுனன் தோஷம்பாராமல் மேல்விழுந்து தன்பேறாக அவனுக்கு அத்யாத்மோபதேஶம் பண்ணுகையாலே வாத்ஸல்யம்காணலாம்.

(க) பெரியதிருவ-ருஅ (உ) சா.தோ-ரு-கச-உ (ங) தி-வாய்-ரு-க-எ
(ச) தி-வாய-எ-எ-கக (ரு) கீ-உ-கூ

[illegible] அர்ஜுநனுக்கு இழிதொழில் செய்யும் [illegible] யைப் அப்ராதநனும் நிற்கிறநிலையிலே [illegible] ஸ்வாஹகத்வாதிகளை யுபதேசியாநின்றுகொண்டு (௧) "தேவர்தலை மன்னர்தாமே" என்றும் (௨) "பார்த்தன்றன்தேரையூருந்தேவன்" என்றும் சொல்லும்படியாயிருக்கிற ஸௌஸ்வரூப்யத்தைக் காட்டு கையாலே ஸ்வாமித்வம் காணலாம்.

அதிசயிதஜ்ஞாநரான ஸூரிகளுக்கு மெட்டவரியனாயிருக்கிறதானே, (௩) "హే కృష్ణ హే యాదవ హే సఖేతి-ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகேதி" (௪) "సేనయోరుభయోర్మధ్యే రథం స్థాపయ మేఽచ్యుత-ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேச்யுத" என்று வாராய தோழனே! க்ருஷ்ணனே யாதவனே யென்றழைத்து, "தேரைநடத்து; புரவியைவிட்டுக்குளிப்பாட்டு" என்னும்படி "பார்த்தர்க்காய், ஐவர்க்காய், தேர்மன்னர்க்காய்" என்கிறபடியே அவர்களுக்கு கையாளாய்க்கொண்டு *பாங்காக முன்னைவரோடன் பளவிநிறகையாலே ஸௌசீல்யம் காணலாம்.

(௫) "న సందృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్-நஸந்த்ருசே திஷ்டதிரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம்" (௬) "న మాంసచక్షురభివీక్షతే తమ్-நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம்" (௭) "యస్యావతారరూపాణి సమర్చన్తి దివౌకసః-யஸ்யாவதாரரூபாணி ஸமர்சந்தி திவௌகஸ:" (௮) "అపశ్యన్తః పరం రూపమ్-அபஶ்யந்த:பரம்ரூபம்" என்றும், (௯) "நேரேகடிக் கமலத்துள்ளிருந்துங்காண்கிலான்" (௧௦) "கார்செறிந்தகண்டத்தானெண்கண்ணான்காணான்" (௧௧) "நீறுடிதான்காணமாட்டாத" என்று மித்யாதிகளாலே சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்வயத்நத்தால்காண நிலமின்றிக்கேயிருக்கிற விக்ரஹத்தை (௧௨) "దివ్యం దదామి తే చక్షుః పశ్య మే యోగమైశ్వరమ్- திவ்யம் ததாமிதேசக்ஷு:பஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்" என்று அர்ஜுநனுக்கு திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து

---

(௧) ௪-திருவ-௧௬ (௨) நா-மொ-௬ ௫ ௯ (௩) கீ-௧௧-௪௧
(௪) கீ-௧-௨௧ (௫) தை-நா- (௬) ரு-வேத-
(௭) வி-பு (௮) (௯) ௧-திருவ-௫௬
(௧௦) ௪-திருவ-௭௩ (௧௧) ௪-திருவ ௨௭ (௧௨) கீ-௧௧-௮

[illegible] அதற்குப் [illegible]
[illegible] விஶ்வரூபதர்ஶநத்தாலேவர்த ஐஶ்வர்யம் [illegible]
ளவன்றனக்கே, (க) “కిరీటినంగదినంచక్రహస్తమిచ్ఛామిత్వాంద్రష్టుమహం [illegible] తేనైవరూపేణచతుర్భుజేనసహస్రబాహోభవవిశ్వమూర్తే- கிரீடிநம் [illegible] ஹஸ்தமிச்சாமித்வாத்ரஷ்டுமஹந்ததைவ! தேநைவரூபேண சதுர்புஜேநஸஹஸ்ரபாஹோபவவிஶ்வமூர்த்தே” என்று பரிசரிதபூர்வமான ஶுபாஶ்ரயவிக்ரஹத்தையே காணவேணுமென்று பார்த்திருக்கவளவிலே, (உ) “వ్యపేతభీః ప్రీతమనాః పునస్త్వంతదేవమేరూపమిదంప్రపశ్య- வ்யபேதபீஃப்ரீதமநாஃ புநஸ்த்வந்ததேவமேரூபமிதம்ப்ரபஶ்ய” என்று ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹத்தைக் காட்டியும், (ங) “తద్విష్ణోఃపరమంపదం సదాపశ్యన్తిసూరయః- தத்விஷ்ணோஃ பரமம்பதம்ஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ” என்று நித்யஸூரிகள் கண்டு ஸத்தைபெறும், (ச) “భర్తారంపరిషస్వజే- பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே” என்று பிராட்டிமாரணைந்து ஸத்தைபெறும் போருகிற திவ்யவிக்ரஹத்தை அர்ஜுநனுக்குக்கடாக்ஷியாதாங்குகைக்கும் துர்யோதநாதிகளிலக்காகவந்திலே யெய்யவும்பண்ணிநிற்கையாலே ஸௌலப்யம் காணலாம்.

இந்த வாத்ஸல்யாதிகளிலுங்காட்டில் கீழ்ச்சொன்னவ்யாமோஹகுணமே ஆஶ்ரிதருக்கு உத்தாரகமாவது; (ரு) “வாரிக்கொண்டுன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்று ஆர்வுற்றவென்னையொழியவென்னில் முன்னம்பாரித்துத் தானென்னைமுற்றப்பருகினான்” என்கிறபடியே ஒருசேதநனைப்பெற்றானாகில் உஜ்ஜீவித்தல், இல்லையாகில் நாவிலும் பல்லிலும் நீரற்றுக்கிடக்கும்படியான வ்யாமோஹத்தோடேயென்னைமுற்றப்பருகினானென்றாரிறே; (சு) ‘உய்வுபாயம்மற்றின்மைதேறி” என்று-தம்முடைய ஆத்மஸத்தையை அவனுக்கலங்காரமான திருவாபரணம் திருமாலைகளாகவும், இவருடைய வுக்தி மாத்ரமே திருப்பீதாம்பரம்முதலானவலங்காரங்களாகவுங்கொள்ளும்படியான வ்யாமோஹமல்லது உஜ்ஜீவநோபாயமில்லையென்றாரிறே.

(க) கீ-கக-சகூ.　(உ) கீ-கக-சகூ.　(ங) ஸாம-உத்தர
(ச) ரா-ஆர-டுO-ருகூ.　(ரு) தி-வாய்-கூ-சு கO.　(சு) தி-வாய்-சா-ரு-கக

...காட்டில் ப்ரணயித்தகாட்டில் இவளுக்கு விசேஷம் நிருபா திகத்வமும் இந்தவ்யாமோஹகுணமுமென்று ஆச்சான்பிள்ளை வார்த்தை.

இவ்விடத்தில் "மாம்" என்கிற வபுரோக்ஷநிர்த்தேசத்தாலே ப்ரகாசிதமாய், கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யகுணத்துக்கு விஷயமாய், ஆச்ரயணோபயோகிதபாத்யத்திலே (ஹ) சரணசப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட விக்ரஹத்தையும் சொல்லுகிறது.

அதாவது-ஸேநாதூளிதூஸரிதமாய் அலையெறிகிற கொத்தார் கருங்குழலும், ஸ்மிதபிந்தாஸ்தபநிதமான கோளிழைவாண்முகமும், ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநத்தாலே சீறிச்சிவந்து சிதறவலர்ந்த தாமரைத் தடாகம்போலே கண்டவிடமெங்கும் அலையெறிகிற திருக்கண்களும், காளமேகநிபச்யாமமாயிருண்டு குளிர்ந்த திருமேனியும், குருமாமணிப்பூண்குலாவித்திகழும் திருமார்பிலே நந்தவனமாலையும் அதுக்குப் பரபாக(ஹ)மாம்படி சாற்றின வந்திபோன்ற நிறத்தாடையும், தாக்கினாவுளவுகோலும், ஜ்ஞாநமுத்ராபோடேகூடின வணிமிகுதாமரைக்கையிலே கொத்த சிறுவாய்க்கயிறுமாய் நிற்கிறநிலையைக்காட்டுகையாலே விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும் தோற்றுகிறது.

"மாம்" என்ற விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதமாய் வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டவஸ்துவைச்சொல்லுகையாலே, (க) "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (உ) "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷோநித்யஸ்ரீ-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதகம்" (ந) "திருமார்பில்திருமங்கைதன்னோடும் திகழ்கின்ற" என்கிறபடியே இந்த விக்ரஹத்துக்கு நிரூபகபூதையாய், (ச) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பாநிகரில்புகழாய்" இத்யாதியாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு உத்பாத(ஹ)வகையாக நம்மாழ்வாராலே யநுஸந்திக்கப்படிருப்பாளாய், ஆச்ரயிக்கிற சேதநரை அபராதாபாகரணபூர்வகமாக வங்கீகரிக்கும்படி பண்ணக்கடவ புருஷகாரத்துக்கநுரூபமான வுபய விஷய ஸம்பந்தத்தையுடையளாயிருக்கிறலக்ஷ்மியோடுண்டான ஸம்பந்தம் இப்பதத்திலே யநுஸந்தேயம்.

(க) ரா-யு-கக-கரு (உ) (ந) தி-வாய-கo-ங-க
(ச) தி-வாய்-ஙு-கo-கo

(க) "[illegible] [illegible]ஸ்வர:-ஸ்ரீகர்ப்ப: பரமேஸ்வர:" (உ) "திருவுடையடிகள்" (ங) "திருமகளார் தனிக்கேள்வன் பெருமையுடையபிரானார்" என்றும் (ச) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பே" என்றும், (ரு) "திருவின்மணாளன் என்னுடைச்சூழலுளான்" என்றும், வாத்ஸல்யாதிகள் ப்ரகாஶிக்கிறது-ஶ்ரீஸம்பந்தத்தாலேயிறே.

ஆக, புருஷகாரவஸ்துவையும் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶேஷங்களையும் சொல்லுகையாலே அநுஸந்தாநரஹஸ்யத்தில் ப்ரதமபதமான ஶ்ரீமத்பதத்தையும் நாராயணபதத்தையும் நினைக்கிறது.

இப்படி வேண்டுகிறது நித்யாநுஷ்டாநங்களுக்கு ஐக்யமுண்டாகவேண்டுகையாலே; ஶ்ரீமானான நாராயணனையிறே அநந்ய உபாயமாக ப்ரார்த்திக்கிறது; ஆக, ஶ்ரீமத்தையைச் சொல்லுகையாலே அபராதாதிகளைப்பாராமல் ரக்ஷிக்குமென்கிறது; நாராயணபதத்தால் புருஷகாரபூதையானவள் (சா) "சிதகுரைக்குமே" என்றும், "என்னடியார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்றும் அவளோடே மறுதலைத்துரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லுகிறது.

இப்படி ஶ்ரியஃபதியான நாராயணனுகிறான் க்ருஷ்ணனென்னுமிடம் (எ) "ఏష నారాయణశ్శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః। నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాం పురీమ్ - ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந:। நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோமதுராம்புரீம்" என்றுசொல்லிற்று; (அ) "రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని-ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி" என்கையாலே ஶ்ரியஃபதித்வமநுவர்த்திக்குமிறே. குணியானவஸ்துபுக்கிடத்தே குணங்களும் புகுருமாகையாலே நாராயணத்வமும் அநுவ்ருத்தமாகக் குறையில்லை.

(கா) "కృష్ణ ఏవ హి లోకానాముత్పత్తిరపి చాప్యయః-க்ருஷ்ண ஏவஹிலோகாநாமுத்பத்திரபிசாப்யய:" (கo) "అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రళయస్త

(க) ஸஹஸ்ரநாமம் (உ) தி-வாய்-க ங-அ- (ங) தி-வாய்-க- சா-க
(ச) தி-வாய-கo-கo-எ (ரு) தி-வாய்-க-க-க- (சா) பெரி-தி-ச க-உ
(எ) ஹரிவம்ஶம் (அ) வி-பு-க- (கூ) பார-ஸபா-கூஅ- (கo) கீ-எ-க

...ம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத: ப்ரபவ: ப்ரளயஸ்ததா" (௧) "మత్తః పరతరం నాన్యత్కించిదస్తి ధనంజయ - மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிகணா இவ" (௨) "మయాతతమిదంసర్వం జగదవ్యక్తమూర్తినా- மயா ததமிதம் ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா" (௩) "మత్స్థానిసర్వభూతానినచాహంతేష్వవస్థితః। నచమత్స్థానిభూతానిపశ్యమేయోగమైశ్వరమ్- மத்ஸ்தாநி ஸர்வபூதாநி நசாஹம்தேஷ்வவஸ்தித: । நசமத்ஸ்தாநி பூதாநி பஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்" இத்யாதிகளாலே நாராயணபதோக்தமான ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வஸம்ஹார்த்த்ருத்வங்களும் ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாதாரத்வாதிகளும் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலு மநுஸந்திக்கப்படாநின்றதிறே. ஆகையாலே ஶ்ரிய:பதியாய் நாராயணனானவென்னை யென்றபடி.

ஆனால் நாராயணஶப்தோக்தங்களானஸகலகுணங்களும் அநுஸந்தேயங்களாகாதோவென்னில்; "மாம்" என்று ஆஶ்ரயணீயவ்யக்தியைச் சொல்லுகையாலே ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகளை இங்கே அநுஸந்தித்து, அஹமென்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்டப்ராபணவன்பக்கலிலே ததுபயோகிகளான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் அநுஸந்திக்கப்ராப்தமாகையாலே ஸகலகுணங்களும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்கிற நியமமில்லை,

ஆக வாஶ்ரயிக்கிற சேதநனுடைய ஸ்வாபராதபயநிவ்ருத்திஹேதுபூத புருஷகாரயோகமும், ஸ்வதோஷதர்ஶநபயநிவ்ருத்திஹேதுபூதவாத்ஸல்யமும், அப்ராப்ததாநிபந்தநபயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வமும், ஸ்வநைச்யதாநிபந்தந பயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸௌஶீல்யமும். துர்லபத்வநிபந்தபயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸௌலப்யமும், "மாம்" என்கிற வாஶ்ரயணீயவஸ்துவின்பக்கலிலே யநுஸந்தித்ததாயிற்று.

அநந்தரம், ஏகஶப்தம் - இவ்வுபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லுமிடங்களிலே (௪) "త్వమేవోపాయభూతో మేభవ-த்வமேவோபாயபூதோமேபவ" (௫) "తమేవశరణంగచ్ఛ-தமேவஶரணம்கச்ச" (௬) "మామేవయే ప్రపద్యన్తే-மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" (௭) "తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే-

(௧) ஸ்ரீ-எ-எ (௨) ஸ்ரீ-கூ ச (௩) ஸ்ரீ- (௪) அஹிஸம-ருக-ரு௧
(௫) ஸ்ரீ-௧அ-௬௨ (௬) ஸ்ரீ-எ-௧௪ (௭) ஸ்ரீ-௧௫-௪

மோக்ஷார்த்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே" (க) "[illegible]மேவஸரணம்ப்ராப்ய" (உ) "பாதம்சரணாகத்தந்தொழுந்தாய்" (ங) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (ச) "நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்" இத்யாதிகளாலே அவதா(ரு)ரணஸஹிதமாகப்ரயோகித்துக்கொண்டு போருகிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே உகாரம்போலே ஏகஸப்தமும் அவதாரணமாய் உபாயத்திலுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வரூப நைரபேக்ஷ்யத்தைக் காட்டுகிறது.

'ஏகஸப்தத்துக்குப்பொருள் த்விதீயவ்யாவ்ருத்திபிறே. இத்தால் எது வ்யாவர்த்த்யமென்னில்; உபாயத்வேநாஸ்ரயணீயமாகிற விவ்வஸ்துவுக்கு விஸேஷணமான ஏகஸப்தமாகையாலே தத்ப்ரதிகோடியான வுபாயாந்தரங்களும்; உபாயோபயோகிகளாய் வருமவைபிறே-வ்யாவர்த்த்யங்களாவது; அதில் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்யாகம் கீழேசொல்லுகையாலே அவைவ்யாவர்த்த்யங்களொன்னவொண்ணாது. ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலும் பகவதநந்யார்ஹஸேஷத்வ ஸ்வரூபநிஷ்டையாலும், (ரு)"మత్తః పరతరం నాన్యత్కిఞ్చిదస్తి ధనఞ్జయ-மத்த:பரதரம்நாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திதநஞ்ஜய" என்கிற வாஸ்ரயணீயனுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தாலும், தேவதாந்தரங்கள் இங்கு அப்ரஸ்துதங்களாகையாலும்-அவை வ்யாவர்த்த்யங்களென்னவொண்ணாது. இது தான் ஸித்தமான ஸாதநத்தைப்பற்றி வருகிற ப்ரதிபத்திமாத்ரமாகையாலே அதிலுபாயத்வமாதல்,அங்கத்வமாதலில்லாமையாலே "ஸரணம்" என்று, உபாயத்வம்-மாமென்று நிர்த்தேஸிக்கப்பட்ட வஸ்துவின்மேலே கிடக்கையாலும், அதுதான் ஸஹாயாந்தரங்களை ஸஹியாதபடி நிரபேக்ஷமாகையாலும், ப்ரபத்திபிலுபாயத்வமும் அங்கபாவமுமில்லை.

உண்டாமாகில் இவ்வுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபமான ஸித்தத்வ நைரபேக்ஷ்யங்களில்லையாம். ஆனால் ஏகஸப்தத்துக்கு வ்யாவர்த்த்யமாகவொன்றில்லாமையாலே அது நிரர்த்

(க) ஜீதா-க- (உ) தி-வாய-ரு-எ-க0 (ங) தி-வாய்-ரு-அ-கக
(ச) தி-வாய்-ரு-க0-கக (ரு) கீ-எ எ

நமாமியென்னில்; உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திக்கு மவகாசமில்லையே யாகிலும், ஸித்தோபாய ப்ரதிபத்தியில் அங்கபாவமில்லையேயாகிலும், "యదనన్తరం యద్భవతి తత్తస్య కారణమ్- யதநந்தரம் யத்பவதி தத்தஸ்யகாரணம்" என்று யாதொன்றுண்டான வநந்தரத்திலே யாதொன்றுண்டாம்; அதுக்கு முன்னிலது காரணமாமென்கிற ந்யாயத்தாலே, (க) "ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం న తు గుణౌ- உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவதத்வம்ந துகுணௌ" என்று உபாயத்வம் நித்யமேயாகிலும் இவனுடைய ஸ்வீகாராநந்தரம் அவனுடைய உபாயபாவம் ஜீவிக்கையாலே ஸ்வீகாரத்திலே அங்கபுத்திபிறக்கைக்கு யோக்யதையுண்டாகையாலே அதுவ்யாவர்த்த்யமாகலாம்.

ஆனால் அங்கபாவம் கழிகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அங்கமாவது அங்கிக்கு கிஞ்சித்காரமாமதிறே. அந்த கிஞ்சித்காரந்தான் - ஸ்வரூபோத்பாதகமாயாதல், உத்பந்நஸ்வரூபத்துக்கு வர்த்த(ர்)கமாயாதல; வர்த்தி(ர்)தஸ்வரூப பலப்ரதமாயாதலாயிருக்கும். அதில் ஸித்தஸ்வரூபமாகையாலே உத்பத்த்யபேக்ஷையில்லை. ஏகரூபமாகையாலே வ்ரு(ர்)த்த்யபேக்ஷையில்லை. பரமசேதநனாகையாலும், அமோக(க)ஸங்கல்பனாகையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனாகையாலும் நிருபாதிக ஸௌஹ்ருத்தாகையாலும, பலப்ரதாநத்திலும் அந்யஸாபேக்ஷதையில்லை.

"యద్యత్సాధనం తత్తత్సాఙ్గమ్-யத்யத்ஸாதநம்தத்தத்ஸாங்கம்" என்கிறபடியே உபாயமாகில் அங்கஸாபேக்ஷமாயன்றோ இருப்பது, பக்த்யாதிகளைப்போலேயென்னில; அது உபாயத்வநிபந்தநமன்று; ஸாத்யத்வநிபந்தநம்; எங்ஙனேயென்னில்; பக்தி-(உ) "జన్మాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే- ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி: | நராணாம்க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணேபக்தி:ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே சிரகாலஸாத்யமாகையாலே கர்மஜ்ஞாநங்களை யபேக்ஷித்திருக்கும். சிரகாலேந நிஷ்பந்நமாக வேண்டுகையாலே பகவத்ப்ரஸாதாதி ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும். அசேதநமாகையாலே பலப்ரதாநத்திலும ஈஶ்வராநுக்ரஹ ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும்.

(க) ர-ஸ்த-உ (உ) லகலத்ரிஸம்ருதி

இவ்வுபாயம் அவற்றை யபேக்ஷித்திராது. ஆகையாலே ஸ்வீகாரம் அங்கமாகமாட்டாது. உபாயாந்தரங்கள் உபாயமாகிறது பல ப்ரதானதேவர்களுக்கு ப்ரஸாதநமாகிறவோபாதி இதுவும் ப்ரஸாதநமாகாதோவென்னில்; அவர்கள் பலப்ரதாநோந்முகரல்லாமையாலே ப்ரஸாதநஸாபேக்ஷதையுண்டு; இங்கு உபாயபூதனான ஈஸ்வரன் எதிர்சூழல்புக்கு ஆள்பார்த்துத் திரிகிறவனாகையாலும் நிருபாதிக ரக்ஷகனாகையாலும் அவனுக்கு ப்ரஸாதநமாகச் செய்யவேண்டுவதில்லை. உண்டென்றிருக்கில் தனக்கு ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தையும் கழித்து அவன் ரக்ஷகத்வத்தையும் ஸோபாதிகமாக்குகிறானித்தனை.

ஆனால் இவ்வுபாயம் இத்தனைநாளும் ஜீவியாதொழிவானென்னென்னில; உபாயமாவது-ஒருவனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரம்பண்ணுகையாகையாலே அதுக்கொரு அதிகாரியாகில அபேக்ஷிதம்; ஸ்வீகாரம் என்செய்யவென்னில்; ப்ரயோஜநாந்தரபரரிலும் ஸாதநாந்தரநிஷ்டரிலுங் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமான வநந்ய ப்ரயோஜநத்வ அநந்யஸாதநத்வங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

இப்படி இவனுடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனாய் நிருபாதிக ரக்ஷகனாயிருக்கிறவன் பக்கலிலே "யாச்ஞா ப்ரபத்தி:-யாசநாப்ரபத்தி:" "ப்ரார்த்தநாமதி:-ப்ரார்த்தநாமதி:" என்கிற ப்ரார்த்தனை வேண்டுவானென்னென்னில்; மோக்ஷதசையில ஸர்வம்கரிஷ்யாமி யென்கிற ஸங்கல்பாநுகுணமாக ஸர்வதேஶஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் கொள்ளுவதாக வொருப்பட்டிருக்கச்செய்தேயும் அடிமைகொள்ளுகிறவன் உத்துங்கதத்வமாகையாலும் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷனாகையாலும், அடிமைதான் ஸ்வரூபஸத்தாஹேதுவான ஶேஷத்வத்தினுடைய வுத்பத்திஹேதுவாய்க்கொண்டு அநுரூபமாய் அபிமதமாயிருக்கையாலும், ஶேஷவ்ருத்தியிலாதராதிஶயத்தாலும் ப்ரார்த்தனைவேண்டினவோபாதி இங்கும் உபாயபூதனானவன் ரக்ஷணோந்முகனாயிருக்கச்செய்தேயும் அவன்ஶ்ரிய:பதித்வ நாராயணத்வாதிகளாலே ஸர்வாதிகனாயிருக்கையாலும், தன்னுடைய ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலே இவ்வுபாயத்தில் தனக்குண்டான வாதராதிஶயத்

தாலும் பரதந்த்ரசேதநனுகையாலும் சைதந்யகார்யமான ப்ரார்த்தனைவேணும்.

அங்கு கைங்கர்யம் சேஷபூதமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்தமாகைபாலே சேஷபூதனுடைய சைதந்யகார்யமாக ப்ரார்த்தனைபுகுந்தது. இங்கு உபாயவிசேஷமும் பாரதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகையாலே பரதந்த்ரனுடைய சைதந்ய கார்யமாக ப்ரார்த்தனைபுகுந்தது. ஆகையாலே இந்தஸ்வீகாரம் அதிகாரியை விசேஷித்துக்கொடுக்கிறது. உபாயமுமன்று. உபாயாங்கமுமன்று; ப்ரபத்தவ்யனுக்கு ரக்ஷகத்வவிசேஷித்வாதிகள் ஸ்வரூபமானுப்போலே ரக்ஷ்ய ஸ்வரூபனுன ப்ராப்தாவுக்கும் இப்ப்ரபத்தி ஸ்வரூபம்.

"அவ-ரக்ஷணே" "மந-ஜ்ஞானே" என்கைபாலே ரக்ஷணதர்மாஶ்ரய வஸ்துவுக்கு ரக்ஷ்யவிஷயம் அபேக்ஷிதமானுப்போலே ஜ்ஞாநாஶ்ரயவஸ்துவுக்கும் ஜ்ஞேயவிஷயம் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். இருவர்க்கும் இரண்டும் விஷயமாயிருக்கையாலும், இரண்டும் தர்மிக்ராஹக ப்ரமாணஸித்தமாகையாலும் இருவர்க்கும் இரண்டும் ஸ்வரூபமாயிருக்கும்.

இனி அதிகாரிக்கு அங்கபாவமுண்டாகில் ஸ்வீகாரத்துக்கும் அங்கபாவமுண்டு. க்ஷாத்ர அந்தத்துக்கு ஸாதநமின்றிக்கே போஜநாபேக்ஷாதயோதகமாகிறவோபாதி, இதுவும் உபாயத்வஸம்பாதநம் பண்ணுகிறதன்று. ரக்ஷாபேக்ஷாத்யோதகமாய்க் கிடக்கிறது. (க) "த்வமேவோபாயபூதோ மே பவ-த்வமேவோபாயபூதோமேபவ" (உ) "தத்தேசோபாயதாயாச்ஞா-தத்தேசோபாயதாயாச்ஞா" என்றிறே லக்ஷணவாக்யங்களும்.

(ங)"உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன் அதுவுமவனதின்னருளே" என்று இப்ப்ரதிபத்திக்கு உபாயகார்யத்வமுண்டிதகனையல்லது உபாயமேஷாத்வமில்லை; (ச)"உன்மனத்தாலென்னினைந்திருந்தாய்"(ரு) "என்செய்கின்றாய்சொல்லு"என்று அவன்நினைவேயிறே உபாயம். இத்தலைக்கு(சா)"ஶ்ரீஸ்வ-தத்தஸ்ய" என்றிருக்கைக்கு மேலில்லையே; ராஜமஹிஷி க்ஷுளிகைகுத்துதல், குடம் சுமத்தல்செய்யுமோபாதியிறே இவன் ஸ்வரக்ஷண வ்யாபாரத்திலிழிகையாகிறது. ராஜாவுக்கு போகயோக்யமாய் அவனுலேரக்ஷ்யமான ஶரீரரக்ஷணபண்ணினுல

(க) அஹி-ஸம்-ருக-ருஅ. (உ) விஷ்வக்ஸேநஸம் (ங) தி-வாய்-அ-அ-ங
(ச) தி-மொ-உஎ-க (ரு) (சா) ரா-ஸ-ருகர-ருO

அவளுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ராஜாவுக்கும் அவத்யமாமாபோலே யிறே ஈஶ்வரஶேஷமாய் ஈஶ்வரைகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபஸமரக்ஷணத்திலிவனிழிந்தால் இவனுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ஈஶ்வரனுக்கும் அவத்யமாயிருக்கும்படியாகையாலே இவ்வேகஶப்தம்வ்ரஜவென்று விஹிதமான ஸ்வீகாரத்திலங்கபாவத்தைக் கழிக்கிறது.

அதவா, இவ்வேகஶப்தம் ஶரணஶப்தவிஶேஷணமாய், அத்தாலே அத்விதீயமான வுபாயமெனகிறதென்றருளிச்செய்வர்கள். அத்தாலும் உபயநைரபேக்ஷ்யமே பலிக்கிறது. நிரபேக்ஷோபாயமாகையாலேயிறே ஆநுகூல்யாதிகளும் அங்கநின்றிக்கே ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்களாகப் பூர்வாசார்யர்களருளிச செய்வர்கள்.

(ஶரணம்) கீழ், மாமென்றுஸ்வீகார்யதவேந சொன்னவஸ்துவை ஸ்வீகரிக்கும ப்ரகாரத்தைச சொல்லுகிறது. (ஶரணம்) (௧) "ఉపాయేగృహరక్షిత్రోశ్శబ్దశ్శరణమిత్యయం । వర్తతేసామ్ప్రతన్త్వేష ఉపాయార్థైకవాచకః-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் । வர்த்ததேஸாம்ப்ரதந்த்வேஷஉபாயார்த்தைகவாசகः" என்கிறபடியே ஶரணஶப்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷிதாவையும காட்டுமேயாகிலும் "సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிற ஸாதநாந்தரத்யாகத்துக்கு அநந்தரபாவியாய் "పాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோசநத்துக்குப் பூர்வபாவியான ஶரணவரணமாகையாலே உபாயவாசியாய்க் கிடக்கிறது.

(௨) "ప్రియాసార్ధంజగత్పతిరాస్తే-ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே" என்றும, (௩) "సర్వే నిమేషా జజ్ఞిరే-ஸோபஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ" என்றும், (௪) "సదాపశ్యన్తి-ஸதாபஶ்யந்தி" என்றும், ஶ்ரியபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனானவஸ்துவையே ப்ராப்யமாகச் சொல்லுகையாலும், த்வயத்திலுத்தரவாக்யத்தில் ஶ்ரீமச்சப்தத்தாலும நாராயணபதத்தாலும் ஶ்ரியஃபதியாய் கல்யாணகுணாகரமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹவிஶிஷ்டமானவஸ்துவையே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திதயாப்ராப்யமாகச் சொல்லு

(௧) அஹி-ஸம-௩௬ ௩-௬ (௨) வாயுபுராணம் (௩) தை-ஆ-௧-
(௪) ஸாம்-உத்தர-

கையாலும், இதில் "மாம்" என்று நிர்த்தேஶிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு உபேயத்வாவரணமுண்டாகையாலே இப்போது உபேயத்வாவரணத்தைக்கழித்து உபாயத்வாவரணத்தைச் சொல்லுகிறது.

இதிற்ப்ரஸ்துதமான ஸாதநாந்தரத்யாகமே இத்தையும் ஸாதநத்திலே யொதுக்கித் தாராதோவென்னில்; (௩) "తస్యకార్యంనవిద్యతే தஸ்யகார்யம்நவித்யதே" (உ) "క్షేత్రజ్ఞః కరణీజ్ఞానం కరణం తస్య తేనతత్ । నిష్పాద్యముక్తికార్యం వై కృతకృత్యం నివర్తతే - க்ஷேத்ரஜ்ஞ꞉கரணீஜ்ஞாநம் கரணம் தஸ்ய தேநதத் । நிஷ்பாத்யமுக்திகார்யம்வைக்ருதக்ருத்யம்நிவர்த்ததே" என்கிறபடியே ஸாத்யஸித்த்யநந்தரம்ஸாதநத்யாகம் கூடுமாகையாலும், ப்ராபகஸமயத்திற்போலே ப்ராப்யஸமயத்திலும் ஸாதநாந்தரத்யாகம் வேண்டுமாகையாலும், த்யாஜ்யமான ஸாதநாந்தரங்கள் இத்தை ஸாதநத்திலொதுக்கித் தரமாட்டாது.

ஆனாலும் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கதயா விதேயமான வுபாயாந்தரத்யாகமாகையாலே ஸ்வீகார்யவஸ்துவினுடைய வுபாயத்வத்தைக் காட்டுமேயென்னில்; "అపేక్షితప్రాప్త్యభిధానంప్రాప్త్యా-ஆக்ஷேபக꞉ப்ராப்தாதாபிதாநிகம்க்ராஹ்யம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே அர்த்தஸித்தமாய் வருமதிலும் ஶப்தத்தால்வருமது அழகியதாகையாலே மாமென்று நிர்த்தேஶிக்கப்பட்டவஸ்துவினுடைய உபாயத்வாவரணத்தைக் காட்டுகிறது. ஆக ஶரணஶப்தம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்துக்கு அவ்யவஹிதஸாதநம் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்து வென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் வ்ரஜவென்று ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது. "மாம்" என்று ஸ்வீகார்யவஸ்துவைச் சொல்லிற்று. ஏகமென்று அதினுடைய நைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லிற்று. ஶரணமென்று ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தைச் சொல்லிற்று; இதில ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

இதில் பரித்யாஜ்யமாகச் சொல்லிற்று (௬) "యేచవేదవిదోవిప్రా యేచాధ్యాత్మవిదోజనాః । తేవదన్తిమహాత్మానంకృష్ణంధర్మంసనాతనమ్- யேசவேதவிதோவிப்ராயேசாத்யாத்மவிதோஜநா꞉தேவதந்திமஹாத்மாநம்க்ரு

(உ) வி-பு-௬-௭-௯௮ (௩) பார-ஆர-௮௮

ஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்ம வ்யதிரிக்தமான ஸா த்யஸாதநங்களையும், ததங்கத்யாகவிஹிதமான ஸித்ததர்மத்தையும், இங்கு ஸ்வீகார்யத்வேந விதிக்கிறது-ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமாய் நிர பேக்ஷமான ஸித்ததர்மத்தை;

ஆக, வ்ரஜவென்று ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை யங்கமாகவுடைத் தாய், அதவவத்யாஜ்யகோடியிலுமுத்தீர்ணமாய், வாத்ஸல்யகுண விஶிஷ்டமாய், நிரபேக்ஷமான வஸ்துவைவிஷயமாக வுடைத்தாய் உபாயகோடியிலும் உபேயகோடியிலுமநநுப்ரவிஷ்டமாய் மஹா விஶ்வாஸபூர்வகமாய் ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய், அத்யவஸாயாத்ம மாய் பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், சைதந்யகார்யமாய் பகவத் ப்ரீதிஹேதுவாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், வ்யபிசாரவிளம்பரஹிதமாய் ஸக்ருதநுஷ்டேயமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தை விதிக்கி றது.

எங்ஙனேயென்னில்;-"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" "வ்ரஜ" என்று த்யாகஸ்வீகாரங்களிரண்டையும் ஏககர்த்ருகமாகச் சொல்லுகை யாலும், த்யஜ்யவென்கிற விடத்தில் ல்யப்பாலும் இந்த ஸ்வீகாரம் த்யாகாங்கமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. இந்த வுபாயவரணந் தான்-உபாயமுமன்றிக்கே உபாயாங்கமுமின்றிக்கேபகவதுபாயத்வ ஜ்ஞாநமாத்ரமாகையாலே சைதந்யகார்யமாய் ஶரண்யனுடைய வுப தேஶமாய்க்கொண்டு உபாயகார்யமாகையாலே த்யாஜ்யகோடியிலு த்தீர்ணமாயிருக்குமென்கிறது. ஸ்வதோஷதர்ஶநாதிகளாலே பீ (பி)தனுய் ஆஶ்ரயணத்தில் வெருவினவனுக்கு தத்பீதிநிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டவஸ்துவை யாஶ்ரயணீயமாக நிர்த்தே ஶிக்கிற மாமென்கிற பதத்தில் த்விதீயாந்தத்வத்தாலே வாத்ஸல் யாதிகுண விஶிஷ்டவஸ்துவை விஷயமாகக் காட்டுகிறது. "மாமே கம்ஶரணம்" என்று அவ்வஸ்துவினுடைய நிரபேக்ஷோபாயத்வத் தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வீகாரம் உபாயகோடியிலநநுப்ரவிஷ்ட மென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது.

"[illegible]-மஹாவிஶ்வாஸபூர்வ கம் ததேகோபாயதாயாச்ஞா" என்று லக்ஷணவாக்யத்திற் சொல் லுகையாலும், (க) "[illegible]

(க) லக்ஷ்மீதந்த்-கஎ-எ0

శక్యస్సమ్యగ్ఘ్నాదనిదమ్ప్రథమాదపి । రక్షిష్యత్యనుకూలాన్న ఇతియాసుదృఢామతిః స విశ్వాసోభవేచ్ఛక్రసర్వదుష్కృతనాశనః - ஶக்தேஸ்ஸுலபத்வாச்சக்ருபாயோகாச்சஶாஶ்வதாத் । ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தாதநிதம்ப்ரதமாதபி ரக்ஷிஷ்யத்யநுகூலாந்ந இதி பாஸ்ஸுத்ருடாமதி: ஸ விஶ்வாஸோ பவேச்சக்ர ஸர்வதுஷ்க்ருதநாஶந:" என்று ஸர்வஶக்தியோகத்தாலும் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நிர்ஹேதுகமான க்ருபாயோகத்தாலும் ஸ்வாபாவிகமான நியந்த்ருநியாம்யஸம்பந்தத்தாலும், இவ்வாகாரங்களால் விமுகரல்லாதவமையை ரக்ஷிக்குமென்கிற த்ருடாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும், "ப்ரபத்யே" என்று இந்த ஸ்வீகாரத்தை ஸ்வகதமாக வநுஸந்திக்கிறவிடத்தில் "ப்ர" என்கிற வுபஸர்க்கத்தாலே மஹாவிஶ்வாஸத்தைச் சொல்லுகையாலும, (௧) "విశ్వాసపూర్వకంభగవన్తం నిత్యకింకరతాం ప్రార్థయే-விஶ்வாஸபூர்வகம்பகவந்தம் நித்யகிங்கரதாம் ப்ரார்த்தயே" என்று பாஷ்யகாரர் விஶ்வாஸபூர்வகமாக ப்ரார்த்திக்கையாலும், மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது;

ஆக, இத்தால் ஸ்வக்ருததோஷதர்ஶநத்வம் உபாய(ஃ)பல்குத்வம்,உததேஶ்ய துர்லபதைமாகிற ஶங்காத்ரய நிவர்த்தக பகவத்ஸ்வரூபகுணாநுஸந்தாநத்தாலே பிறந்த மஹாவிஶ்வாஸத்தைச் சொல்லுகிறது.

இவை ஶங்காத்ரய நிவர்த்தகமாகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; (௨) "நங்கள்திரு" என்று ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநனோடும் ஆஶ்ரயணீயனான ஈஶ்வரனோடுமுண்டான மாத்ருத்வமஹிஷீத்வரூபமான ஸம்பந்தத்தையுடையளாகையாலே ஸ்வாபராதபீதனான சேதநனுக்கு ஆஶ்ரயணீயையாய் அவன்சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் அவற்றை ஈஶ்வரனைக்கேட்பித்தும் இவனபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேர்விக்கைக்குறுப்பான ஶ்ரீமத்தையை யநுஸந்திக்கையாலும், அவளாலே உத்பூ(ஃ)தமாய் தோஷமேபோக்யமாக வங்கீகரிக்கைக்கு உறுப்பான வாத்ஸல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலும் ஸ்வக்ருததோஷதர்ஶநத்தாலேவந்த பயம்போம்.

ஸ்வத்திலுடையவனாபம் ஸ்வாமிக்காகையாலே தன்பேறாகக் காரியம் செய்கைக்குறுப்பான ஸ்வாமித்வரூப ஸ்வரூபாநுஸந்தாந

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) ௨-திருவ ௫௪

த்தாலும், அஶரண்யஶரண்யத்வமாகிற குணாநுஸந்தாநத்தாலும், உபாயபல்குத்வ நிபந்தநமான பயம் போம். நாராயணனென்கிற ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தயுக்த ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலும் ஆஶ்ரிதருக்குச் செய்யவேண்டுமவை யறிகைக்கீடான ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும் அறிந்தாற்போலே தலைக்கட்டுகைக்குறுப்பான ஸௌஶக்தியோகத்தையும் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகச் செய்கைக்குறுப்பான ஔதார்ய குணத்தையும் அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்குறுப்பான குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணோபயுக்தமாக்குகிற க்ருபாகுணத்தையு மநுஸந்திக்கையாலும் உத்தேஶ்யதுர்லபத்வமடியாகவந்த பயம் போம்.

ஆக இப்படித் தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாகவும் குணஸித்த்யர்த்தமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்கிற மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாயிறே ப்ரபத்தியிருப்பது. “யாச்ஞாப்ரபத்தி:-யாசநாப்ரபத்தி:” “ப்ரார்த்தநாமதி:-ப்ரார்த்தநாமதி:” (௧) “தகவேனுக்கருளாய்” (௨) “அடிசேர் வண்ணமருளாய்” (௩) “அருளாயுய்யுமாறெனக்கு” என்று ப்ரார்த்தநாரூபமாக வநுஸந்திக்கையாலும் இவ்வுபாயத்தில் ஸ்வீகர்த்தாவுக்குண்டான வாதராதிஶயத்தாலும் ப்ரார்த்தநாரூபமாயிருக்குமென்னுமிடத்தைக்காட்டுகிறது. (௪) “அறங்காணப்பதிவாய-உன்னையென்மனத்தகத்தே திறம்பாமைக்கொண்டேன்” (௫) “களைகண் மற்றிலேன்” (௬) “உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்” என்கையாலும், (௭) “ஸக்ருந்மதி: ஸக்ருந்மதி:” என்று த்ருடாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும், அத்யவஸாயாத்மகமாயிருக்கும்.

(௮) “வைத்தேன்மதியால்” என்று அநுமதியைச் சொல்லுகையாலும், “மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ” என்கிற வுபதேஶாநுகுணமாக “ப்ரபத்யே” என்றநுஸந்திக்கையாலும் பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாயிருக்கும். ப்ரணவோக்தமான பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வஜ்ஞாநம் ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்த ஸம்பாதகம்பண்ணுகிறதன்றிக்கே சேதநனை யிவனுடைய ப்ரதிபத்திரூபமாகையாலே சைதந்யகார்யமாகிற வ்யாபாரஸாதநாந்தர நிவ்ருத்திபூர்வகமான

(௧) தி-வாய-௫-௭-௨ (௨) தி-வாய-௬-௧௦-௨ (௩) தி-வாய-௫-௭-௧
(௪) தி மொ-௬-௩-௨ (௫) தி-வாய-௫-௮-௮ (௬) தி-வாய்-௫-௮-௨
(௭) லக்ஷ்மீதந் (௮) தி-வாய்-௮-௭-௧௦

ஸித்தஸாதநத்வ ப்ரபத்தியும் உபாயத்வஸம்பாதநம் பண்ணுகிற தன்றிக்கே ஸித்தமானவுபாயத்தைப் பற்றவுண்டான ப்ரபத்தி யாகையாலே சைதந்யகார்யமாயிருக்கும்.

(௧) "உன்கடைத்தலையிருந்துவாழும்சோம்பரையுகத்தி" என்கையாலும், நானே ஸர்வபாபங்களையும் போக்குகிறேனென்கையாலும் பகவத்ப்ரீதிஹேதுவாயிருக்கும்; தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயா ரக்ஷ்யமானவஸ்துவுக்கு ஸ்வவ்யாபாரநிஷேதபூர்வகமாக ரக்ஷகவ்யாபாரைகரக்ஷ்யமாகை உசிதமாகையாலும் பரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு பரவ்யாபாரமேரக்ஷகமாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்கும்; ஸித்தரூபமாகையாலும் (௨) "సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః-ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" என்று அமோக(4)ஸங்கல்பமாகையாலும், ப்ராரப்த(3)கர்மாவஸாநம் பார்க்கவேண்டாதபடி ஆரப்தஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகையாலும் வ்யபிசாரவிளம்பவிதுரமாயிருக்கும்.

"సకృదేవం ప్రపన్నస్య కృత్యం నైవాన్యదిష్యతే - ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம்நைவாந்யதிஷ்யதே" என்று (௩) "సకృదేవహి శాస్త్రార్థః కృతస్సంసారతారకః - ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதஸ்ஸம்ஸாரதாரக:" (௪) "నరస్యబుద్ధిదౌర్బల్యాదుపాయాన్తరమిష్యతే-நரஸ்யபுத்திதௌர்ப்பல்யாதுபாயாந்தரமிஷ்யதே" என்றும, ஸக்ருதநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே ஸம்ஸாரதாரகமென்கிறபடியே ஈஶ்வரனே யுபாயமென்று ஒருகாலநுஸந்தித்தால் பின்னை கர்த்தவ்யமில்லை யென்கையாலும், இதில் விஶ்வாஸம் பண்ணமாட்டாத துர்ப்பலபுத்திகளாகையாலே உபாயாந்தரம் தேடுகிறார்களத்தனை யென்கையாலும், ஸக்ருதநுஷ்டேயமென்னுமிடம் ஸித்தம்.

ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய் பின்பு கர்த்தவ்யாம்ஶமின்றியிலே யிருந்ததாகிலும் ஸ்வர்க்கார்த்தமான ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸப்தாஹஸ்ஸிலே ஸமாப்தமானாலும் தத்கார்யமான வக்நிஹோத்ரஹோமம் யாவச்சரீரபாதம் அநுஷ்டேயமாகிறாப்போலே இதில் விஶ்வாஸம் யாவத்பலப்ராப்தி நடக்கவேணும். "అగ్నిహోత్రం జుహుయాత్స్వర్గకామః

---

(௧) திருமா-௩௮ (௨) சாந்தோ (௩) லக்ஷ்மீ-௧௭-௭௫
(௪)

அக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்ஸ்வர்க்ககாம:" என்று அநுஷ்டியாத போது ஸ்வர்க்கமாகிற பலஸித்தியில்லையாய் அநுஷ்டாநத்தாலே பலஸித்தியாகிற அக்நிஹோத்ரஹோமத்தையும் கேவலசைதந்யகார்யமான ஸ்வீகாரத்தில் மேல்வருகிற விஸ்வாஸவிஶேஷத்தையும் ஸமமாகச் சொல்லலாமோவென்னில்; விஸ்வாஸத்துக்குப் பலஹேதுத்வமில்லையாகிலும் ப்ரபத்திநிஷ்டையை ப்ரகாஶிப்பிக்கையும் யாவத்பலப்ராப்தி காலக்ஷேபமாகையும் ஸம்ஸாரதோஷாநுஸந்தாநதஶையில் நிர்ப்பயனாயிருக்கையுமாகிற பலங்கள் இதுக்குமுண்டாகையாலே சொல்லலாமல்லது ஸாதநாங்கத்வம் ஸ்வீகாரத்துக்குமில்லையாயிருக்க தத்கதமான விஸ்வாஸத்துக்கு உண்டாகிறதன்றிறே.

இந்த விஸ்வாஸாவ்ருத்திகள் கணையத்துக்குள்ளிருப்பாரைப் போலேநிர்ப்பர(ஷ)னாயிருக்கைக் குறுப்பென்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்வர். ஏவம்ரூபமான ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது, "வ்ரஜ" என்கிற மத்யமபுருஷைகவசநத்தாலே; "ப்ரபத்யே" என்கிற ஸ்வீகாராநுஸந்தாநத்திற்காட்டில் இதுக்குவாசி - த்யாகவிஶிஷ்டமாக விதிக்கையும் நிரபேக்ஷமாகவிதிக்கையும், ஸௌலப்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்து விஷயத்வம் இரண்டுக்குமுண்டு.

இதுதான் "வ்ரஜ-கதௌ" என்கிற தாதுவிலே கதிவிஶேஷமாய், ச(X)த்பர்த்தய-புத்த்யர்த்தமாய், புத்திகதியைக் காட்டுகிறது. இந்த கதிவிஶேஷம் (௧) "బద్ధాఞ్జలిపుటం దీనం యాచన్తం శరణాగతమ్-பத்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம் யாசந்தம்ஶரணாகதம்" என்கிறபடியே த்ரிவிதகரணத்தாலுண்டாயிற்றாகில் பூர்ணப்ரபத்தியாய், அதிகாரிவைபவம் ப்ரகாஶிக்கக்கடவது. ஏககரணமாத்ரத்தாலே யானபோது பகவத்வைபவம் ப்ரகாஶிக்கக்கடவது. ஆனாலும் ப்ரபத்தியாகிறது ப்ரதிபத்தியாகைபாலே மாநஸமாகக்கொள்ளக்கடவது. ஆக இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு தர்மத்யாகம் அங்கமாகக்கடவது. த்யாகவிஶிஷ்டமான ஸ்வீகாரம் அதிகாரிவிஶேஷணமாகக்கடவது. ஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனான வதிகாரிக்கு வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டன் உபாயமாகக்கடவன்;

---

(௧) ரா-யு-௧அ உ௭

ஆக, பூர்வார்த்தம்-த்யாஜ்யமான ஸாதநங்களையும் அவற்றினுடைய வாஸநையத்தையும் த்யாகத்தையும் த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகம் அங்கமென்னுமிடத்தையும் ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தையும் தந் நைரபேக்ஷ்யத்தையும், ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும ஸ்வீகாரத்தையும சொல்லிற்று.

ஆக இத்தால் அதிகாரிக்ருத்யம்சொல்லி, மேல்இப்படி ப்ரபத்தவ்பனான ஈஸ்வரக்ருத்யத்தையும் ப்ரபத்தாவானவதிகாரியுடைய க்ருதப்லேஸத்தையும் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்தவ்பக்ருத்யம் ப்ரபத்தவ்யபலமோக்ஷவிரோதி ஸகலபாபநிவர்த்தநம; ப்ரபந்நக்ருத்யம் தத்பலநிர்ப்ப(ர்ப)ரத்வாநுஸந்தாநம; (அஹந்த்வேத்யாதி) "அஹம்" என்று கீழ்ச்சொன்ன வுபாயபலமான இஷ்டப்ராப்தி-அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமாயிருக்கையாலே நிவர்த்யமானவநிஷ்டஸ்வரூபம் மேற்சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு நிவர்த்தகமானஸ்வரூபத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. உபாயமாகவுன்றுலே ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட நானென்றபடி.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற வுத்தமனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாய்க் கொண்டு அஹம் ஶப்தம்வாராநிற்கப் பிரித்து அஹமென்கிறவிதுக்கு ஒருவிவக்ஷையுண்டு; அதாவது-த்வத்ஸ்வீக்ருதனான நானென்றவாறே ஸ்வீகார்யரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணவைஶிஷ்டியேதோற்றும; அத்தை வ்யாவர்த்தித்துக் கார்யகரத்வோபயோகி ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணவைஶிஷ்டி தோற்றுகைக்காக;

(அஹம்) தேவமநுஷ்யாத்யபிமாநிகளுடைய அஹமர்த்தம் அவ்வளவிலே பர்யவஸிக்கும்; ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம்பண்ணினவனுடைய வஹமர்த்தம் ப்ரக்ருதே:பரமாய், பரஶேஷமான வாத்மவஸ்துவின்பக்கலிலே பர்யவஸிக்கும்; ஈஶ்வரனுடைய அஹமர்த்தம் ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தங்களையும் தனக்கு விபூதியாகவுடையவனாகையாலே உள்ளதெல்லாம்காட்டும். இவ்வஹம்ஶப்தம் கீழ்ச்சொன்னவிடத்தில் ஸௌலப்யாதிகுணோபேதனான நிலையைக்கழித்து ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனான நானென்கிறது; அதுக்கடி மேற்சொல்லுகிற பாபவிமோசநத்துக்கு ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் அபேக்ஷிதமாகையாலே;

ஆக ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் நிருபாதிக ஸர்வஶேஷியாய் நிரவதிகதயாவானான நானென்றபடி. (க) "త్వజ్ఞానశక్తికరుణాసు సతీషు నేహ పాపం పరాక్రమితుమర్హతి మామకీనమ్- த்வ த்ஜ்ஞாநஶக்திகருணாஸு ஸதீஷு நேஹ பாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதிமா மகீநம்" என்று ஜ்ஞாநஶக்திக்ருபாதிகளைப் பாபநிவ்ருத்திக்குப் பரிகரமாகவாழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

நிவர்த்தநாதிகாரி ஸ்வரூபமும் நிவர்த்த்யமின்னதென்னுமிட மறிகைக்கும் ஸர்வஜ்ஞனாகவேணும்; (உ) "நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி" என்னக்கடவதிறே. அறிந்தபடியேசெய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஸர்வஶக்தியாகவேணும்;

இந்த ஸர்வஶக்தித்வம் (ங) "முழுவதுமகப்படக்கரந்தோராலிலைச்சேர்ந்த" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்த ஶக்தியோகத்திலும் (ச) "பக்கமே கண்டாருளர்" என்று அதீந்த்ரியனான தன்னை இந்த்ரியகோசரனாக்கின ஶக்தியோகத்திலும் (ரு) "எஞ்ஞான்றுமெங்குமொழிவறநிறைந்துநின்ற" என்று அணுபூதவஸ்துக்களிலே விபுவான தான்பரிஸமாப்யவர்த்தித்வரூபஶக்தியோகத்திலும் (சு) "நினைந்தவெல்லாப் பொருள்கட்கும்வித்தாய் முதலிற்சிதையாமே" என்று ஜகத்துக்கு உபாதாநமாகாநிற்கப் பரிணமியாதே காரணமான ஶக்தியோகத்திலும் அதிகமாயிருக்கும்.

அதுக்கடி நித்யஸம்ஸாரியாய் பகவத்விமுகனான சேதநனை என்னை இசைவித்து நானுமிசைந்தேனென்னும்படி, (எ) "தானொட்டிவந்தென்தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து" என்கிறபடியே இசைவித்து (அ) "ఏనచ్ఛద్మవాదః-சேதநசேதஸிவாதஃ" என்கிற அவிவாதத்தை யுண்டாக்கிப் பாபவிமோசநம் பண்ணுகைபாலே எதிர்த்தலையை யிசைவிக்கவேணும். அவற்றுக்குத் தன்னிசைவேயமையும்; ஆகையாலே அவற்றிற்காட்டில் இதுக்காதிக்யமுண்டு;

(க) அதிமாநுஷஸ்த-கக (உ) தி-வாய்-ச-அ-சு (ங) திருவாசிரி-அ
(ச) பெரி-தி-ச-க-அ (ரு) தி-வாய்-ங-உ-எ (சு) தி-வாய்-க-ரு-உ
(எ) தி-வாய்-க-எ-எ (அ) பார

ஸர்வஶக்தனானாலும் அபூர்ணனாயிருக்குமாகில் ப்ரயோஜநத்திலே நினைவாய் இவன்கார்யம் செய்யக்கூடாது; அது வேண்டாதபடி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்குமென்கிறது; ஸர்வஜ்ஞனுமாய ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனானாலும் பிறர்கார்யம்செய்யக்கூடாதே; அதுவேண்டாதபடி நிருபாதிகஶேஷியென்கிறது.

ஸர்வஜ்ஞத்வம் அபராதங்களை யறிகைக்கும், ஸர்வஶக்தித்வம் ததநுகுண தண்டதரனாகைக்கும், அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் இல வற்றைக்கொடுத்துக் கழித்துக்கொள்ளவொண்ணாமைக்கும், ஸர்வஸ்வாமித்வம் இப்படிச் செய்யாநின்றால் நிவாரகரில்லாமைக்கும் உறுப்பாயிறே இதஃபூர்வம்போந்தது; இப்போது அவற்றைக்கழித்து ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை ரக்ஷணவிதியிலும் ஸர்வஶக்தித்வத்தை ரக்ஷண வ்யாபாரத்திலும் அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வத்தை ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷ ரக்ஷணத்திலும் ஸ்வாமித்வத்தைத் தன்பேறாகச்செய்கையிலும் உபயுக்தமாக்குகைக்கு பரதுஃக்காஸஹிஷ்ணுதாலக்ஷணமான பரமதயை வேணும்; இதுக்காக நிருபாதிகதயாவானாகவிருக்குமென்கிறது;— ஆக க்ருபாஸஹக்ருதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களே இவனுக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாவது;

(க) "விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார்" (உ) "சேமம்செங்கோனருளே" (௩) "ஆழியானருளேநன்று" என்றும், (௪)"துணியேனினிநின்னருளல்லது" என்று ஆழ்வார்களருளிச்செய்தார்கள். (௫)"కృపయా కేవలమాత్మసాత్కురు-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" (௬) "కేవలం మదీయయైవ దయయా-கேவலம்மதீயயைவதயயா" (௭) "కృపయా శరణం భవ-க்ருபயாஶரணம்பவ" (௮) "దయస్వ మాం గుణమయరఙ్గమన్దిర-தயஸ்வமாம்குணமயரங்கமந்திர" (௯) "దేహి మే కృపయా నాథ-தேஹிமேக்ருபயாநாத" இத்யாதிகளாலே க்ருபையே உத்தாரகமென்னுமிடத்தை ஆசார்யர்களுமருளிச்செய்தார்கள்.

ஆக, இந்த ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்கள் இவ்வஹமர்த்தத்திலே அநுஸந்தேயங்கள். இவைசேதநனுடைய அநந்யஸாதநத்வ வ்யவ

(க) தி-வாய்-௫-௧-௧ (உ) திருவிருத்தம் ௨௭ (௩) தி-மொ-௧-௧-௪
(௪) தி-மொ-௧௧-௮-௮ (௫) ஸ்தோ-ர (௬) ஶரணாகதிகத்ய
(௭) (௮) ர-ஸ்த (௯) ஸ்ரீரங்ககத்ய

ஸ்ரயத்துக்கு மடியாய் ஈஸ்வரனுடைய விரோதிநிரஸநத்துக்கும் பரிகாரமுமாயிருக்கும்.

"மாம்"என்று தன் ஸௌலப்யத்தைக் காட்டினான். "அஹம்" என்று பரத்வத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்கிற நிலையிலே *தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தஸௌலப்யம் தோற்றும். "அஹம்" என்கிற நிலையிலே * தார்மன்னர்தங்கள்தலைமேலான பரத்வம்தோற்றும்; "மாம்" என்று (க) "பற்றலர்வீயக்கோல்கையிற் கொண்டு பார்த்தன்தன்தேர்முன்னின்றான்" என்று, *கொல்லா மாக்கோலான வுளவுகோலும், கையுமானநிலையைக் காட்டினான். அஹமென்று (உ) "வெள்ளைவிளிசங்குவெஞ்சுடர்திருச்சக்கரமேந்துங்கையன்" என்று கையும் திருவாழியுமான வேஷத்தைக்காட்டுகிறான்; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாம" என்கையாலே "மாம்"என்று தர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக்காட்டினான்; "அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே அஹமென்று அதர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்று ஶரணமென்கிறவுக்தியும் ஸஹியாதநிரபேக்ஷமான நிலையாகையாலே உக்திக்கு விபரீதமான நிலையைக்காட்டினான்; "அஹம்" என்று பாபவிமோசகத்வத்காலே அநுஷ்டாநத்துக்கு விபரீதமானநிலையைக் காட்டுகிறான்; "அஹம்மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே பந்தகனானநானே விமோசகனானால் வேறுநிவாரகருண்டோவென்று தன்னுடைய ஸமாப்யதிகராஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறான்.

ஆக, ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுமாய் ஸர்வஸ்வாமியுமாய் பரமதயாவானுமான நானென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "த்வா" என்று நிவர்த்யபாபாஶ்ரயபூதனாய், நிவ்ருத்த்யுபாயத்தைப்பற்றி அவன்பக்கலிலே ஸர்வப(ர்)ரங்களையும் ந்யஸித்து விமுகவ்யாவ்ருத்தி ஸூசகமான ப்ரபத்தியையுடையனாய் பாபநிவ்ருத்த்யவஸர ப்ரதீக்ஷகனான வதிகாரியைச்சொல்லுகிறது.

"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று விஹித்தப்ரகாரத்திலே ஸாதநாந்தரங்கள் நமக்கு ஸாதகமன்றென்கிற ப்ரதி

(க) தி-மொ-உ-கக (உ) பெரி-தி-ஆ-க-எ

பக்திவிஶிஷ்டனாய், தத்தேதுவான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவானாய், தத்தேதுவான விஶ்வஸைகரக்ஷகத்வப்ரதிபத்தியையுடையனாய் தத்கார்யமான பகவதேக ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தையும் தத்பர்யவஸாநபூமியான ததீயஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தையுமுடையனாய், புருஷார்த்தாந்தரங்களில் விமுகனாய், ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வபுத்தியை வாஸநபரித்யாகம்பண்ணி, (௧)"జ్ఞానక్రియాభజనసంపదకిఞ్చనోహం ఇచ్ఛాధికారశకనానుశయానభిజ్ఞః-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாதநாந்தரங்களின் ஸம்பந்தத்தாலே அகிஞ்சநனாய், அவற்றிலிச்சையுமின்றிக்கே, அதிகாரமுமின்றிக்கே அஜ்ஞாநஶக்திகளையும் அப்ராப்தியையுமுணர்ந்து அத்தாலே தத்விஷயமான அநுஶயமுமின்றிக்கே ஸித்தோபாயப்ரதிபத்த்யநுவ்ருத்தியும் ஸாதநாந்தரஸமானமாக வநுஸந்தித்திருப்பானாய், ஆகவிப்படி த்யாகஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனாகக் கொண்டு ஸர்வஸ்வலபனானவென்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றி க்ருதக்ருத்யனாய் நிற்கிறவுன்னை யென்றபடி.

"அஹம்" என்கிறவிடத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனாய் உபாயபூதனானவனுடைய ஸ்வேதரஸகலஸாதநாந்தர நைரபேக்ஷ்யத்தாலும் "த்வா" என்கிறவிடத்தில் அஜ்ஞாநாஶக்திகளையும் அப்ராப்தியையுமுடையனாய்க்கொண்டு பரித்யக்தஸமஸ்தஸாங்கஸாதநனானவதிகாரியினுடைய வாகிஞ்சந்யத்தாலும், இதராக்ஷயரக்ஷகபாவத்தினுடைய ஸௌஸாத்ம்யம் தோற்றுகிறது.

ஏவம்பூதனான வதிகாரியினுடைய க்ருதக்ருத்யதையை (உ) "తస్యైవం విదుషః-தஸ்யைவம்விதுஷ:" என்கிறவநுவாகத்தாலே சொல்லிற்று. "ஏவம்விதுஷ:" என்று ஸத்யம், தபஸ்ஸு, தமம்முதலாக யஜ்ஞம்முடிவாக கர்மயோகத்தைச்சொல்லி, "மாநஸம்" என்று ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களைச் சொல்லி இவற்றை யொன்றுக்கொன்று உத்க்ருஷ்டமாகச் சொல்லி, எல்லாத்துக்கும் மேலாக "బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత - ப்ரஹ்மணேத்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணன் திருவடிகளிலே ஆத்மாத்மா

(௧) ர-ஸ்த-உ-அக (உ) தை-நா

ஆத்மாத்மீயாதிலே பரஸமர்ப்பணமாகிற ப்ரபத்தியை ந்யாஸஶப்தத்தாலே சொல்லி, ‘‘తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః-தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:’’ என்று அந்தப்ரபத்தியே ஸத்யதபஆதிகளான ஸாதநாந்தரங்களிலதிகமாகச்சொல்லி, இப்படிக் கீழ் அநுவாகத்வயத்திலும் சொன்ன ஸாதநாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வகமான ஸித்தோபாயபரிக்ரஹத்தை ‘‘ஏவம்விதுஷ:’’ என்றுசொல்லி ‘‘தஸ்ய’’என்று இந்த ஶரணாகதிஸ்வரூபத்தை யதாவாக வநுஸந்தித்தசேதநனுக்குஸ்வீக்ருதந்யாஸரூபஸாதநவைபவத்தாலே ஸர்வ கர்மாநுபூர்த்தியையும் சொல்லிற்று.

‘‘ஆத்மாயஜமாந:’’ என்றுதொடங்கி ‘‘ஶ்ரோத்ரமக்நீத்’’ என்று முடிவாக ஶரணாகதிஜ்ஞாநவானான புருஷனுடைய வாத்மாத்மீயங்களை யாகோபகரணமாகவருத்து இத்தையொருயாகமாகச்சொல்லி, ‘‘யாவத்த்ரியதே ஸா தீக்ஷா’’என்றுதொடங்கி, ‘‘ஸர்வவேதஸம்வா ஏதத்ஸத்ரம்’’ என்று முடிவாக இவனுடைய ஶரீரஸ்திதியுள்ளவளவும் தீக்ஷையாகச்சொல்லி இவனுடைய ஸ்திதிகமநஶயநாதிவ்யாபாரங்களாலே ஸர்வகர்மங்களினுடையவும் ஸித்தியாகச்சொல்லி, ‘‘யந்மாணம்ததவப்ருதம்’’ என்று இந்த யாகத்துக்கு அவப்ருதம் இவனுடைய ஶரீரவிமோசநமாகச் சொல்லி ‘‘ய ஏவம்வித்வாநுதகயநே ப்ரமீயதே’’ என்றுதொடங்கி ‘‘ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி’’ என்ற இறுதியாக அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநமும், ஆதிவாஹிகஸத்காரமும், ஆவரணத்திலங்கநமும் விரஜாஸ்நாநமும் ஸூக்ஷ்மஶரீரவிதூநநமும் அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டகாவிர்ப்பாவமும், அப்ராக்ருதவிக்ரஹபரிக்ரஹமும், அகாலகால்யமான திவ்யதேஶப்ராப்தியும், ஐரம்மதீயதிவ்யஸர:ப்ராப்தியும், திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய அப்ராக்ருதாலங்காரமும், திவ்யகோபுரப்ராப்தியும், அநந்தகருடாதிஸூரிபரிஷத்ப்ரத்யுத்கமநமும் ராஜமார்க்ககமநமும் ப்ரஹ்மவேஶ்மப்ரவேஶமும், அப்ராக்ருததிவ்யமண்டபப்ராப்தியும் பரமாத்மதர்ஶநமும், பரமபுருஷஸ்துதிப்ரணாமாதிகளும், தத்ஸமீபப்ராப்தியும், பர்யங்காரோஹணமும், பகவதுத்ஸங்காஸநமும், ஆலோகாலாபாலிங்கநாதிகளும் ஸ்வரூபகுணவிக்ரஹாத்யநுபவமும், அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயமும், ப்ரீதிப்ரேரிதாநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹமும் ஸர்வதேஶாதிவிஶிஷ்டஸர்வப்ரகார கைங்கர்யப்ராப்தியும் கைங்கர்யஜநிதபகவந்

முழுகோவலா ஸாதபவமுமாகிற புருஷார்த்தமாப்பதை கிறது.

(க) "విదుః కృష్ణం బ్రాహ్మణాస్తత్త్వతో యే తేషాం రాజన్ సర్వయజ్ఞాస్సమాప్తాః-விதுஃக்ருஷ்ணம்ப்ராஹ்மணாஸ்தத்வதோயேதேஷாம்ராஜந்ஸர்வ யஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தா:" என்றும், (உ) "కృషిర్భూవాచకశ్శబ్దః-க்ருஷிர்பூ வாசகஶ்ஶப்த:" இத்யாதிப்படியே ஸத்தாதாரகனும் மோக்ஷப்ரத னுமான க்ருஷ்ணனையே நிருபாதிகரக்ஷகனாக வறிந்தவர்கள் ஸர்வ யஜ்ஞங்களும் பூர்ணமாக வநுஷ்டித்தார்களென்று சொல்லிற்று.

(௩) "కృతాన్యనేన సర్వాణి తపాంసి పరమాణి వై। సర్వే తీర్థాస్సర్వ యజ్ఞాస్సర్వ దానాని చక్షణాత్। కృతాన్యనేన మోక్షస్తస్య హస్తే న సంశయః-க்ருதாந்யநேந ஸர்வாணிதபாம்ஸிதபதாம்வர । ஸர்வேதீர்த்தாஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸர்வதாநாநிசக்ஷணாத் । க்ருதாந்யநேநமோக்ஷஶ்சதஸ்யஹஸ்தேநஸம் ஶய:" என்று இந்தவுபாயஜ்ஞாநமுள்ள புருஷனைக் கீழே சொல்லி அவனாலே எல்லாதபஸ்ஸுக்களும் பண்ணப்பட்டன; ஸர்வயஜ்ஞங் களும் பண்ணப்பட்டன; எல்லா தீர்த்தஸ்நாநங்களும் பண்ணப் பட்டன; ஸர்வதாநங்களும் பண்ணப்பட்டன; மோக்ஷம் அவன் கையிலே; இவ்வர்த்தத்தில் ஸந்தேஹமில்லையென்று சொல்லிற்று.

(௩) "యాని శ్రేయస్సాధనాని విహితాని తపాంసి వై। తేషాం తు తపసాం న్యాసమ తిరిక్తం తపశ్శ్రుతమ్-யாநிநிஶ்ரேயஸார்த்தாநிசோதிதாநிதபாம்ஸிவை । தேஷாந்துதபஸாம்ந்யாஸமதிரிக்தம் தபஶ்ஶ்ருதம்" என்று மோக்ஷ ஸாதநமாக ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்ட தபஸ்ஸு முதலான ஸாதநங்களெல்லாவற்றிலும் ந்யாஸமென்கிற ஸாதநமே உத்க்ருஷ்ட ஸாதநமென்றும் சொல்லி, "సమిత్సాధనకాదీనాం యజ్ఞానాం న్యాసమాత్మ నః। నమసా యోఽకరోద్దేవే స స్వధ్వర ఇతీరితః॥ యాగసాధనభూతేన స్వాత్మనా చేజ్య మీశ్వరమ్। అయజత్ సర్వ ధర్మాణి ప్రథమానీతి చ శ్రుతమ్-ஸமித்ஸாதநகாதீநாம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸமாத்மந: । நமஸா யோகரோத்தேவே ஸஸ்வத்வர இதிரித:யாகஸாதநபூதேநஸ்வாத்மநாசேஜ்யமீஶ்வரம் । அயஜந்தா நிதர்மாணிப்ரதமாநிதிசஶ்ருதம்" இத்யாதியாலே ஸமிதாதிஸாத நங்களாலே பண்ணப்படுவதான யஜ்ஞங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்

(க) பார-ஆ௬. (உ) (௩)

[illegible] ஸையார்ந்த பக்ஷிலே ஆத்மயாகம் பண்ணியிருக்கு மதுலே கலயஜ்ஞமாவதென்றும், யாகஸாதநபூதன் தன்னாலே இஜ்யனான ஸர்வேஶ்வரனை யஜிக்குமது ப்ரதாநகர்மமென்றும் சொல்லிற்றிறே;

ஏவம்ரூபமான ஶரணவரணம்பண்ணிக் க்ருதக்ருத்யனான அதிகாரிக்கு (க) "కిమహం సాధు నాకరవమ్, కిమహం పాపమకరవమ్-கிமஹம் ஸாது நாகரவம், கிமஹம் பாபமகரவம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே புண்யகர்மங்கள் பண்ணிற்றிலோமே, பாபகர்மங்கள் பண்ணினோமேயென்கிறபயமில்லை. உபாயதேவதாவரணீயனான விஶ்வாஸ (உ) "స్మరామి-ஸ்மராமி" என்கிறபடியே இவனுக்கபேக்ஷிதஸகலக்ருத்யங்களும் நிர்வஹித்துக்கொண்டுபோருமாகையாலே இவனுக்குக் கர்த்தவ்யம் ஸ்வநிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையும் வாஸநாநுபந்தமாகப்பிறந்த தப்புக்களுக்கு உபாயத்திற்பண்ணின விஶ்வாஸாதிஶயத்தாலே நிர்ப்ப(ர்)ரனாயிருக்கையும்.

ஆக "த்வா" என்று த்யாகஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனான வுன்னையென்று ஸ்வீகர்த்தாவான அதிகாரிவிஶேஷத்தைச் சொல்லிற்று; மேல் ஸ்வீகார்யவஸ்துக்ருத்யத்தையும் ஸ்வீகர்த்ருக்ருத்யலேஶத்தையும் சொல்லுகிறது.

"அஹம்" என்று நிவர்த்தகஸ்வரூபம்சொல்லி "த்வா" என்று நிவர்த்யாஶ்ரயம் சொல்லி, அநந்தரம் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்று நிவர்த்யஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது. (ஸர்வபாபேப்ய:) பாபமும் பஹுவசநமும் ஸர்வஶப்தமுமாய், இதுவும் த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்; பாபஶப்தத்தாலே அநர்த்தரூபது:க்கஹேதுவானவற்றைச் சொல்லுகிறது. அதில் நரகபலஹேதுவான கேவல பாபத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; ப்ரகரணமாகையாலே புண்யபாபரூபமான உபயவிதகர்மத்தையும் சொல்லுகிறது: அதுக்கடி மோக்ஷவிரோதிப்ரகரணமாகையாலே;

(ங) "తస్మిన్ సుకృతదుష్కృతే విధూనుతే-தஸ்மின் ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே விதூநுதே" (ச) "పుణ్యపాపే విధూయ-புண்யபாபே விதூய" (ரு) "సుకృతదుష్కృత

(க) தை. (உ) வராஹசரம (ங) கௌஷீ க-க-ச
(ச) முண்டக-ங-க-ங (ரு)

[illegible]பாபக்ருத்யாம் (அ) "ஸ்வ[illegible]
[illegible] - தஸ்யப்ரியாஜ்ஞாதயஸ்ஸுக்ருதம்[illegible] அப்ரியா[illegible]
க்ருதம்" இத்யாதிகளாலே ஸுக்ருதஶப்தவாச்யமான புண்யத்துடன் துஷ்க்ருதஶப்தவாச்யமான பாபத்துடன்வாசியற இரண்டையுமுதறிப்போகுமென்றும், ஸுக்ருதத்தை இவனிருந்தாளில் இவன்பக்கலநுகூலித்தார்பக்கலிலும், துஷ்க்ருதத்தை இவன்பக்கல் ப்ரதிகூலித்தார்பக்கலிலும் பகிர்ந்திடுமென்றும் சொல்லுகையாலே உபயமும் பாபஶப்தவாச்யமாய் நிவர்த்யகோடியிலே புகுமவையிறே.

ஆழ்வாரும், (உ) "சார்ங்கவிருவல்வினைகளும் சரித்து" என்று எள்ளிலெண்ணெய்போலவும் அரணியில்அக்நிபோலவும் விடாமற் பொருந்தியிருப்பதாய் ஸர்வஶக்தியாலும் விச்சேதிக்கவரிதாம்படி வலிதாயிருக்கிற புண்யபாபரூபத்தாலே உபயவிதமானகர்மங்களை விரகர்செறிஞரவர்தள்ளுமாபோலே தள்ளியென்றாரிறே; "விதிருத்தவான்" என்கிற மோக்ஷப்ரகரணமாகையாலே ஐஹிகமானபுத்ரபஶ்வந்நாதிரூபபலஹேதுவானபுண்யத்துடன் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வர்க்காதிபலஹேதுவான புண்யத்துடன தாபத்ரயாதிரூபவேதுவானபாபத்துடன் ரௌரவாதிநரகஹேதுவானபாபத்துடன் வாசியற எல்லாவற்றையும் பாபஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது.

ஆக, பாபஶப்தத்தாலே ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கஹேதுவாய் நிரதிஶயாநந்தரூப பகவத்ப்ராப்திக்கும் ப்ரதிபந்தகமான ஸகலகர்மங்களையும் சொல்லிற்று; ஸ்வரூபவிரோதியாயும் ஸாதநவிரோதியாயும் ப்ராப்யவிரோதியாயும் ப்ராப்திவிரோதியாயும் சதுர்விதமாயிறே விரோதிதானிருப்பது. அதில் ஸ்வரூபவிரோதி ப்ரணவத்திலே மத்யமபதத்தாலும் திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதத்தாலும் நிவ்ருத்தமாயிற்று; ஸாதநவிரோதி இஸ்ஸ்லோகத்தில் ப்ரதமபதத்தாலும் த்விதீயபதத்தாலும் சதுர்த்தபதத்தாலும் நிவ்ருத்தமாயிற்று. ப்ராப்யவிரோதி த்வயத்தில்சரமபதத்தாலே நிவ்ருத்தமாயிற்று. ப்ராப்திவிரோதி † (நிவ்ருத்தி) சொல்லுகிறது இப்பதத்தாலே.

(அ) (உ) திருவாய்-க-ரு-[illegible] † குண்டலிதமக்ஷரித்தம

இவை ஸம்ஸாரத்திலே ப்ராப்தியில்லாத [illegible] சொல்லுகிறது. அவையாவன;— அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்கள். அவித்யையாகிறது-அஜ்ஞாநம்; அதுதான் ஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும்; ஜ்ஞாநாநுதயமாவது - ஒருபதார்த்தவிஷயமாக வொரு ஜ்ஞாநமும் உதியாமை; அந்யதாஜ்ஞாநமாவது-பதார்த்தவிஷயமான ஸ்வபாவத்தை அந்யதாவாக க்ரஹிக்கை, ஸம்ப்ரதிபந்நமாய் ஸ்வேதமான ஶங்கத்தை பீதமாகக்ரஹிக்குமாபோலே. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-பதார்த்தஸ்வரூபத்தை விபரீதமாகக்ரஹிக்கை: ரஜ்ஜுவிலஸர்ப்பபுத்திபோலே; அதாவது-ஆத்மாவென்று ஒருவஸ்துவுண்டென்றறியாமையும், ஆத்மாவுண்டென்றறிந்தால் அவனை ஸ்வதந்த்ரனாக நினைக்கையும், ஆத்மாவாகிறது-தேஹமென்றறிகையும்.

கர்மமாவது-அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமாகவும், புண்யபாபரூபமாகவும், பாதகம் அதிபாதகம் மஹாபாதகம் துடக்கமான விஶேஷங்களாலே பஹுவிதமாய், பூர்வாகோ(கௌ)த்தராகரூபமாயுமிருக்கும்;- அக்ருத்யகரணமாவது-ஶாஸ்த்ரங்களில் அவிஹிதமானவற்றைச் செய்கை; க்ருத்யாகரணமாவது விஹிதமானவற்றைச் செய்யாதொழிகை. பகவதபசாரமாவது-பகவதர்ஹமான த்ரவ்யங்களைத் தான் ஜீவிக்கையும், ஜீவிப்பார் பக்கலிலே ஸாபேக்ஷனாயும் அயாசிதமாகவும் யாசிதமாகவும் ஜீவிக்கையும், அர்ச்சாவதாரத்தில் உபாதாநஸம்ருதி, ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரனை தேவதாந்தரங்களோடு ஸமமாக நினைக்கையும், அவனதான ஆத்மாத்மீயங்களைத் தன்னதாக நினைத்திருக்கையும் முதலானவை. பாகவதாபசாரமாவது-அர்த்தகாமாபி(*)மாநாதிகளடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே த்வேஷம் பண்ணுகையும், ஜ்ஞாநாதிகரானவர் விஷயத்தில ஜ்ஞாநத்வாரா உபதேஷ்டரென்று காண்கையன்றிக்கே ஜந்மவ்ருத்தங்களையிட்டுக் குறைய நினைக்கையும், †விலக்ஷணர் பக்கலிலே க்ஷேபோக்தி பண்ணுகையும் அவர்கள் பக்கலிலே ஸஜாதீயபுத்தியும் முதலானவை; அஸஹ்யாபசாரமாவது-பகவத்பாகவதவிஷயமான உச்ச்ராயங்களைக்கண்டால் அஸஹமாநனாய்க்கொண்டு அதிவ்ருத்தி பண்ணுகை.

---

† "விகலகரணா" என்று பாடாந்தரம்.

ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாவது - தேவதிர்யக் மநுஷ்யஸ்தாவரரூப புராணசதுர்விதஸரீரஸம்பந்தம்; இவையடியாகவரக்கடவதான ராகத்வேஷம்முதலானவை. ருசிவாஸனைகளாவன - குணதாரதம்யத்தாலே யிந்தவஜ்ஞாநாதிகளைப்பற்றிவரக்கடவதான ருசியும் அவற்றைப் பற்றிவருகிறவநாதிவாஸனையும்; ஆழ்வாரும், (க) "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்று ப்ரதாநமான வஜ்ஞாநாஸத்ப்ரவ்ருத்திதேஹஸம்பந்தங்களை யருளிச்செய்து "இந்நின்றநீர்மை" என்று தத்ஹேதுமானருசிவாஸனைகளை யருளிச்செய்து "இனியாமுறாமை" என்று அவைதான் பகவந்நிவர்த்த்யமாகவருளிச்செய்தாரிறே;

ஆக, "பாபேப்ய:" என்றபஹுவசநத்தாலே ப்ராப்திவிரோதி ஸகலபாபங்களையும்சொல்லிற்று. ஆகவிவ்வளவாலே ஸாதநாந்தர நிஷ்டனுடன் ஸித்தஸாதநநிஷ்டனுடன்வாசியற ஸாதாரணமாக நிவர்த்திப்பிக்கப்படும் பாபங்களைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் ஸர்வஸப்தத்தாலே ஸித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு விசேஷநிவர்த்த்யமானபாபத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாவது - (உ) "తదధిగమ ఉత్తరపూర్వాఘయోరశ్లేషవినాశౌ, తద్వ్యపదేశాత్," "ఇతరస్యాప్యేవమశ్లేషః - ததிகம உத்தரபூர்வாகயோரஸ்லேஷவிநாஸௌ, தத்வ்யபதேஸாத்," "இதரஸ்யாப்யேவமஸ்லேஷ:" என்று பூர்வாகத்துக்கு அஸ்லேஷத்தையும், ப்ராமாதிகமாகப்பிறந்தஉத்தராகத்துக்குவிநாஸத்தையும்சொல்லிவைத்து, "భోగేనత్వితరే క్షపయిత్వాథసమ్పద్యతే - போகேநத்விதரே க்ஷபயித்வாதஸம்பத்யதே" என்று அந்த பூர்வோத்தராகங்களையொழிந்தப்ராரப்தகார்யமானபுண்யபாபரூபகர்மங்கள் ஸாதநாந்தரநிஷ்டனுக்கு அநுபவவிநாஸ்யமாயிருக்குமென்றுசொல்லிற்று. ஸித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு அப்படியன்றிக்கே ப்ராரப்த (ஙு) மும்ஸர்வஸப்தவாச்யமாய்க்கொண்டு நிவர்த்த்யமாமென்கிறது.

அதுக்கடி - பாபஸப்தோபபதமானஸர்வஸப்தத்தாலே; நிவர்த்த்யாம்ஸத்தைச்சொல்லுமாகையாலே, ஸர்வஸப்தந்தனக்குஸங்கோசமில்லாமையாலும், "மாஸுச:" என்கிறஸோகநிவ்ருத்தி - பாபங்களினுடைய நிரவஸேஷத்யாகத்திலல்லதுகூடாமையாலும் ப்ராரப்த

(க) திருவிருத்தம்-க (உ) ப்ரஹ்மஸூ.

ஞ்ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; (க) "సాధనం భగవత్ప్రాప్తౌ స ఏవేతి స్థిరామతిః । సాధ్యభక్తిస్స్మృతా సైవ ప్రపత్తిరితి గీయతే । ఉపాయాభక్తిరేవేతి తత్ప్రాప్త్యై యా తు సా మతిః । ఉపాయభక్తిరేతస్యాః పూర్వోక్తైవ గరీయసీ ॥ ఉపాయభక్తిః ప్రారబ్ధ వ్యతిరిక్తాఘనాశినీ । సాధ్యభక్తిస్తు సా హన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ-ஸாதநம்பகவத்ப்ராப்தௌஸஏவேதிஸ்திராமதி: । ஸாத்யபக்திஸ்ஸ்ம்ருதாஸைவப்ரபத்திரிதிகீயதே । உபாயோபக்திரேவேதிதத்ப்ராப்தௌயாதுஸாமதி: । உபாயபக்திரேதஸ்யா: பூர்வோக்தைவகரீயஸீ । உபாயபக்தி:ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தாகநாஶிநீ । ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ." என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு பகவத்விஷயமேஸாதநமென்கிற நினைவுக்கு ஸாத்யபக்தியென்றுபேர்; அதுப்ரபத்தியென்று சொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்த்யுபாயம் பக்தியென்கிறநினைவுக்கு உபாய பக்தியென்றுபேர். இதிற்காட்டில் பூர்வோக்தையான ப்ரபத்திக்கே ஶ்ரேஷ்டதை; உபாயபக்தியானபக்தியோகம் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தங்களானபாபங்களைப்போக்கும்; ஸாத்யபக்தியான ப்ரபத்தியோகம் ப்ராரப்த(ப)ரூபபாபத்தையும்போக்குமென்றுசொல்லுகையாலும், ப்ரபத்தி-ப்ராரப்தவிநாஶியென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்;

ஆனால் ப்ரபந்நனுக்கு துக்கஹேதுவான ப்ராரப்தஶேஷம் அநுபவிக்கவேண்டுவானென்னென்னில், ப்ராரப்தகர்மநிபந்தநஶோகமொழிய ப்ராரப்தஶரீரவிஷயமானஶோகமில்லாமையாலே; உண்டாயிற்றதாகில் அப்போதே நஶிக்கும்; ஆகையிறே பாஷ்யகாரர் "ఆరబ్ధకార్యాననారబ్ధకార్యాంశ్చ సర్వానఘౌఘాన్ క్షమస్వ-ஆரப்தகார்யாநநாரப்தகார்யாம்ஶ்ச ஸர்வாநகௌகாந் க்ஷமஸ்வ" என்றுப்ராரப்தமும் ப்ரபத்தவ்யனை பகவான்க்ஷமிக்கத்தீருமாகவருளிச்செய்தது;

ஶரண்யனானவீஶ்வரனும் (உ) [స్మర్తామివిశ్వరూపఞ్చమామజమ్ తత స్తంమ్రియమాణన్తు కాష్ఠపాషాణసన్నిభమ్ । అహం స్మరామిమద్భక్తం నయామిపరమాంగతిమ్] "ஸ்மர்த்தா" என்று மாநஸமானப்ரபத்தியைச் சொல்லி, "தத:" என்று அதினுடைய நைரந்தர்யத்தைக்கழித்து "ம்ரியமாணம்" என்று ஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகச்சொல்லி, தத்ஶப்தத்தாலே ஸாதகனிற்காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாசியென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பித்து "காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்" என்று அந்திமஸ்

(க) பகவசாஸ்த்ரம். (உ) வராஹசரமம

ம்ருதியும் அநபேக்ஷிதமென்று, "அஹம்ஸ்மராமி" என்று அந்திமஸ்ம்ருதியையுந்தானே ஏறிட்டுக்கொண்டு, "மத்பக்தம்" என்று அவனுடைய அந்தாங்கதையைச்சொல்லி "பரமாங்கதிம்நயாமி" என்று தானே ஆதிவாஹிகனுமாய்க்கொண்டு தேஶவிஶேஷத்தைப்ராபிப்பனென்கையாலே இவனுக்கு ப்ராரப்தகர்மமநுபவிக்கவேண்டாமெனுமிடத்தை யருளிச்செய்தான்;

(க) "నావిరతో దుశ్చరితాన్నాశాన్తో నాసమాహితః । నాశాన్తమానసో వాపి ప్రజ్ఞానేనైవమాప్నుయాత్ - நாவிரதோதுஶ்சரிதாந்நாஶாந்தோநாஸமாஹித:। நாஶாந்தமாநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைவமாப்நுயாத்" என்று-துஷ்கர்மங்களிலநின்றும நிவ்ருத்தனன்றாகிலும் இந்தப்ரபத்திஜ்ஞாநத்தாலேஜ்ஞாநலாபமுண்டாகக்கடவதென்றுசொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ராரப்தகர்மமும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது.

அதுக்குமேலே "ஸர்வதர்மாந" என்று த்யாஜ்யத்வேநவிஹிதமானதர்மங்களிலஉபாயத்வபுத்தியினுட்டிறறாகில் அதுவும் ஸர்வஶப்தவாசயமாகக்கடவது; அதுக்கடிஸாதநாந்தரஸத்பாவப்ரதிபத்தியும் அத்யந்தாபாவமாகவேணுமென்று பரிஶப்தத்தாலே சொல்லுகையாலே, ஸதாசார்யோபதிஷ்டஜ்ஞாநனும் பகவத்ஸமாஶ்ரயணம்பண்ணினவநந்தரம கர்மஹேதுகஶரீரஸ்தனாகையாலே அந்த கர்மப்ராபல்யத்தாலும் அநாதிவாஸநாநிபந்தநமாகபுத்திபூர்வகமாகவும் ப்ராமாதிகமாகவுமுண்டானபாபங்களும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாய்க்கொண்டு நிவ்ருத்தமாகக்கடவது.

இவன் ஸ்வீகரித்தஸாதநம் பலாவ்யபி(ச)சாரியாகையாலும், (உ)"துன்பவினைகள்" என்றும், (ங)"உற்றவிருவினையாய்" என்றும், *பாவமுமறமுமே உபாயபூதனுடைய கோபமுமருளுமாகையாலே அவன் பொறுத்தேனென்னத்தீருமதாகையாலும், இவன்தான் பூர்வாகத்தோடு உத்தராகத்தோடு ப்ராரப்தத்தோடுவாசியற ப்ராப்தி விரோதி - ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்திக்கு நிரபேக்ஷஸாதநயாக பகவத்விஷயத்தைப்பற்றி யிருக்கையாலும் சேதநக்ருதமானவற்றில்ஶேஷிப்பதொன்றில்லையிறே; பாஷ்யகாரரும்

(க) (உ) தி-வாய-ங-உ-அ (ங) தி-வாய்-க0-க0-அ

(க) “వర్తమానం వర్తిష్యమాణం సర్వం క్షమస్వ వர்த்தமாநம்வர்த்திஷ்யமாணஞ்சஸர்வம்க்ஷமஸ்வ” என்று வர்த்தமாநபாபத்தோடேகூட ஆகாமியான பாபத்தையும்கூட்டி அவையெல்லாவற்றையும் க்ஷமிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்ததும்; அத்தைப்பற்றவிறே, உத்தராக(ஷ)ம் அவஶமாகவருமதாகையாலும், புத்திபூர்வகமாகவந்தாலும் ஜ்ஞாநவானாகையாலே அநந்தரக்ஷணத்திலே அநுதப்தனாகையாலும், ப்ரபந்நனுடைய ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்திகளையும க்ருபையையுமநுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தாநத்தாலே க்ருதசித்தனாகையாலும், ஸர்வஶப்தாந்தர்ப்பூதமாகக்கடவது;

காலக்ஷேபார்த்தமாகப்பண்ணுமநுகூலவ்ருத்திகளில் ஸாதநபுத்தி பின்னாட்டிற்றாகில அதுவும ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது. (உ) “సకృదేవ ప్రపన్నాయ-ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய” (ங) “సకృదేవం ప్రపన్నస్య-ஸக்ருதேவம ப்ரபந்நஸ்ய” என்று புநஃப்ரபத்திநிஷேதபூர்வகமாக ஸக்ருத்ப்ரபத்தியே அமையுமென்று நிறகச்செய்தேயும் ஆபத்தஶைகளிலே கலக்கத்தாலே ப்ரபத்திபண்ணிற்றாகில அதுவும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்திகளும் ஸர்வஶப்தாந்தர்ப்பூதமாகக்கடவது. இவன் *காட்டாறோடியல்லொழிந்து நாரணனை நண்ணினவனாகையாலே, ஏவம்பூதஜ்ஞாநவான்களாய் வித்யாஸாதநபரிக்ரஹம்பண்ணியிருக்கும்ஸாத்விகாக்ரேஸரானவர்களும் தந்தாமைப்பற்ற விதியின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும இத்தனையாகமில்லாத ஶிஷ்யபுத்ராகளைப்பற்ற நாம இவர்களுஜ்ஜீவநத்துக்கு ஹேதுவாகையொழிய நாஶத்துக்கு ஹேதுவாகவொண்ணாதென்கிற வாத்ஸல்யத்தாலே யநுஷ்டிக்கவேண்டுவன சில கர்மங்களுண்டு; இவை ஆந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே யநுஷ்டித்தாலும ஒருபலத்தோடேஸந்திப்பிக்கக்கடவது; அந்தபலத்தில் இவனுக்கு அபேக்ஷயில்லாமையாலும் உண்டானாலும அப்ராப்தமாகையாலும் அதுவும்பாபமேயாகையாலே ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது;

ஆக, “ஸர்வபாபேப்யஃ” என்று-அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்கள், பூர்வோத்தராக(ஷ)ப்ராரப்தங்கள், ஶரீரஸம்பந்தநிபந்தநமாகவும அபிமாநநிபந்தநமாகவும் ஆந்ருஶம்ஸ்யத்

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) ரா-யு-௧௮-௩௩ (ங) பாஞ்சராத்ரம

தாதுலும் வரக்கடவ்தாய் ப்ராப்திவிரோதியான ஸகல பாபங்களையும் சொல்லிற்று.

அங்ஙனன்றியிலே “பாபேப்ய:” என்கிற பஹுவசநத்திலே ஸர்வ பாபங்களும் உபாத்தமாயிற்றதாய் ஸர்வஶப்ததாலே இவையெல்லாவற்றையுமென்று ஸாகல்யபரமாகவும் சொல்லுவார்கள்; பாபங்களிலே சிறிது கிடப்பது ப்ரபத்தவ்யன்குறையாலேயாதல், ப்ரபத்தாவின் குறையாலேயாதலாகவேணுமே; அஹம்ஶப்தோக்தமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளில் குறையில்லாமையாலே ப்ரபத்தவ்யன்பக்கல் குறையில்லை; “த்வா” என்கிறவிடத்தில் த்யாகஸ்வீகாரங்களில் வைகல்யமில்லாமையாலே ப்ரபத்தாவின்பக்கல குறையில்லை.

“மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்று ஏவம்ரூபஸகலபாபங்களினுடைய வும் நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. (மோக்ஷயிஷ்யாமி) யாவை சிலபாபங்கள் நிமித்தமாக நீ பயப்படுகிறாய்; அந்தப்பாபங்கள்தானே புன்னைவிட்டுப்போம்படி பண்ணுகிறேன்; இதில் தாத்வர்த்தத்தாலே அவைதான் என்னைப்பற்றின ராஜகுலஸம்பந்தத்தாலே இவன் நமக்கு ஆஶ்ரயமன்றென்று கள்ளர்பட்டதுபட்டுப் போமென்றபடி;

அதாவது-(௧)“வாளேறுமறிகடலோமாருதமோதீயகமோகாளே வொருங்கிறறும்கண்டிலமால” என்கிறபடியே ஆகாஶத்திலேகரந்து கிடக்கிறதோ? ஸமுத்ரஜலத்திலேகரைந்துபோயிற்றோ? காற்றோடேபறந்துபோயிற்றோ? நெருப்பிலேபுக்குவெந்துபோயிற்றோ? மஹாப்ரஸ்தாநம்போயிற்றோ?; “ந ஜ்ஞாயதே க்வ கதா-கண்டகேநைவகண்டகம்” என்னுமாபோலே கன்றாய்வந்தவஸுரனைக்கொண்டு விளாவாய் வந்தவஸுரனை நிரஸித்தவனுடைய திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தவனிலே அநாதிகாலம் என்னைக்குடிமைகொண்டுபோந்த வலியபாபங்களைப் பார்ஶ்வத்திலும் கண்டிலோமீயென்று ஆஶ்ரயபூதனுமறியாதபடிபோகை.

(௨)“நின்னுள்ளேனாய்ப்பெற்றநன்மை” என்று நாம் பகவதாஶ்ரயபூதரென்கிறவநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே “சுமமெனாதேகைவிட்டோடித்தூறுகளபாய்ந்தன” என்கிறபடியே அநாதிகாலார்ஜிதமான மஹாபாபங்களெல்லாம் காடுபாய்ந்துபோயிற்றென்றுநின்றதிறே.

(௧) பெரியதிருவ-   (௨) பெரி-தி-டு ௬-௩

(க) "యథేషీకాతూలమగ్నౌ ప్రోతం ప్రదూయేత, ఏవంహాస్యసర్వేపాప్మానః ప్రదూయన్తే-யதைஷீகாதூலமக்நௌப்ரோதம்ப்ரதூயேத,ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாந:ப்ரதூயந்தே" என்றும்"ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும்மணிவிளக்கை-மனத்தினாற்சிந்திக்கப்போயபிழையும்புகுதருவாநின்றனவும்தீயினிற்றூசாகும்" என்கிறபடியே (உ)"வடமதுரைப்பிறந்ததாதுசேர்தோள்கண்ணன்சரண்" என்று நினைக்க, பூர்வாகோத்தராசப்ராரப்தம் முதலான ஸகலபாபங்களும் நெருப்பினிற் பட்டபஞ்சுபோலே பிணங்காணவொண்ணாதபடி தக்த(ஓ)மாய்ப் போமென்கிறது.

இதில்ணிசசாலே உபாயபூதனானவீஸ்வரனுக்கு இந்தப்பாப விமோசநத்தில் ப்ரயோஜககர்த்ருத்வமொழியஸ்வயங்கர்த்ருத்வமில்லை; ஆதித்யஸந்நிதியில அந்தகாரம்போலே தானேவிட்டுப்போமென்கிறது.

இவைதானே விட்டுப்போகையாவது-புகுந்து கழிந்ததென்று தெரியாதபடி போகை; - அதாவது- இவைஸ்ம்ருதிவிஷயமானாலும் ஸ்வநிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநத்தாலே இவன்நிர்ப்பயனாம்படிபோகை. "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்தில் பவிஷ்யதர்த்தஸூசகமானவசநம் பலவிளம்பம்சொல்லுகிறதன்று;"ஏதத்கர்மகரிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்தில் தாத்காலிகமான ஸங்கல்பத்துக்குவாசகமாகிறாப்போலே ஸத்ய:காலீநவிரோதிநிவ்ருத்தியில் ஸங்கல்பத்தைச்சொல்லுகிறது. உபாயபூதனுடையவிந்தஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ப்ராப்திவிரோதிஸகலபாபங்களுமபோமென்கையாலே, பாபங்களாவன-பகவந்நிக்ரஹரூபமாயிருப்பதொன்றாய், அவன் க்ஷமித்தேனென்னத்தீருமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது; சேதநன்பண்ணினகர்மங்கள் அப்போதேநஸிக்கும்; க்ரியாவானானவன் அஜ்ஞனானகையாலே மறக்கும்; ஸர்வஜ்ஞனானவீஸ்வரனுடைய ஹ்ருதயத்திலே கிடந்திறே இவை பலபர்யந்தமாவது; நிருபாதிகரக்ஷகனானவீஸ்வரன் (ங)"நீயென்னைக் கைக்கொண்டபின்" என்கிறபடியே இவனை ரக்ஷ்யத்வேநவங்கீகரித்தவன்று அவற்றைப் பொறுத்தோமென்னத்தீருமே, ஆகையிறே

(க) சாந்தோ-ரு-உச-ங (உ) தி-வாய-கூ-க-கூ (ங) பெரி-தி-ரு சு-உ

(க) "[illegible]-ஸர்வம்கைமஸ்வ" என்றும், (உ) "[illegible] [illegible]-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" என்றும் பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்தது. ஆகையாலே இவனுடைய பூர்வாச(ஞ)க்தை கூமித்து உத்தராகத்திலவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கும்; ஆகையாலேபாபங்களெல்லாம பகவத்ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே நிவ்ருத்தமாமென்றதாயிற்று.

(ரு) "போர்த்தபிறப்பொடுநோயொடுமூப்பொடிறப்பவைபேர்த்துப்பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கித்தன்தாளின்கீழ்ச்சேர்த்து" என்று நித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே *தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச்சென்று சேனையை நாசம்செய்திட்டு நடத்தின திருவரங்கர்தாம் பணித்தமெய்ம்மைப்பெருவார்த்தையிற் சொல்லுகிற ஸித்தஸாதநத்தைப்பற்றினவர்களுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான விஷ்டப்ராப்தி பலமாயிருக்க, (ச) "[illegible]-ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஸ்ரித்யயதந்தியே" என்று ஜராமரணாக்யாஸ்ரயமான ஸரீரவிமோசநமாத்ரத்தையே பலமாகவிழிந்த கேவலனுக்குப்போலே விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே பலமாகச்சொல்லுவானென்?; ஸேஷத்வஜ்ஞாநபூர்வகமாக உபாயவரணம்பண்ணினவிவ்வதிகாரிக்கு இஷ்டரூபமான கைங்கர்யலாபமே ப்ரதாநபலமாய் தத்ஸித்திக்காகவிரோதிநிவ்ருத்தியும் அப்ரதாநபலமாய்க்கொண்டுவருமதாயிருக்கவென்னில;

இவ்வுபாயவரணம்பண்ணினவிவ்வதிகாரியுடைய பகவத்கைங்கர்யார்த்திதவமாகிற முமுக்ஷுத்வத்தாலும் பகவதநந்யார்ஹஸேஷத்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக ததநுரூபோபாயவரணம் பண்ணினவனாகையாலும இவன் ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் ஏவம்ரூபஸேஷத்வமேநிலைநின்றவேஷமாய் இங்கு நிவர்த்யமாகச் சொல்லுகிறவவித்யாதிகள்வநதேறிபாகையாலே, அநத விரோதி-நிவ்ருத்தமானால், (ரு) "[illegible]-மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்று ஸ்வரூபத்துக்கு ஸஹஜமாய் உபாயபலமாய் இவனுக்கு அபிமதமானகைங்கர்யம் "[illegible]-ஆவிஸ்ஸ்யு:" என்கிறபடியே தன்னடையே ஆவிர்ப்பவிக்குமதாகையாலும்,மலயோகத்தாலேமழுங்கின

(க) ஸாரணாகதிகத்யம் (உ) ஸ்தோ-ரத்ந- (ரு) திவாய-எ-ரு-கO
(ச) கீதை-எ-உ-கூ (ரு) அஷ்டஸ்லோகி

[illegible]
ஒளிப்ரகாசிக்குமாபோலே ஸ்வாபாவிகமான கைங்கர்யம் ப்ரகாசிக்கு மாகையாலே விரோதிநிவ்ருத்தியே ப்ராப்யமென்கிறவர்களை [illegible] ப்ரதாநபலமான கைங்கர்யம் சொல்லாதே தத்ஸங்கமான விரோதிநிவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்று.

(க) "శేషోహిపరమాత్మనః-ஶேஷோஹிபரமாத்மந:" என்று ஶேஷத்வைக ப்ரஸித்தமானவாத்மஸ்வரூபத்துக்கு அவித்யாதிகளான விரோதிகள் வந்தேறியென்னுமிடமும் தந்நிவ்ருத்தியே ப்ராப்யமென்னுமிடமும் சொல்லுகிறது; (க) "యథానక్రియతేజ్యోత్స్నామలప్రక్షాళనాన్మణేః। దోషప్రహాణాన్న జ్ఞానమాత్మనః క్రియతేతథా। యథోదపానకరణాత్క్రియతేన జలాంబరమ్। సదేవనీయతేవ్యక్తి దసతస్సమ్భవఃకుతః। తథాహేయగుణధ్వంసాదవబోధాదయోగుణాః। ప్రకాశ్యన్తేనజన్యన్తే నిత్యాఏవాత్మనోహితే-யதாநக்ரியதேஜ்யோத்ஸ்நாமலப்ரக்ஷாளநாந்மணே: । தோஷப்ரஹாணாந்நஜ்ஞாநமாத்மந:க்ரியதேததா । யதோதபாநகரணாத்க்ரியதேநஜலாம்பரம் । ஸதேவநீயதேவ்யக்திரஸதஸ்ஸம்பவ:குத: । ததாஹேயகுணத்வம்ஸாதவபோதாதயோகுணா: । ப்ரகாஶ்யந்தேநஜந்யந்தேநித்யாஏவாத்மநோஹிதே" என்று-யாதொருபடி ரத்நத்துக்கு ஆகந்துகமான அழுக்கைப்போக்குகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான வொளியைப்ரகாஶிப்பிக்கிறதொழிய அபூர்வமானவொளியுண்டாகிறதின்றிக்கே யொழிகிறது; அப்படியே ஆத்மாவுக்கு வந்தேறியான தோஷத்தைப்போசகுகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநத்தைப்ரகாஶிப்பிக்கையொழியமுன்பில்லாததொருஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குகிறதன்றென்றும், யாதொருபடி கிணற்றைச்கல்லஜலாகாஶங்கள் அப்போதுண்டாகிறதன்றே; பூர்வமே உள்வாயிற்கிடக்கிறவற்றைப்ரகாஶிப்பிக்கிறது; அப்படியே ஹேயகுணங்கள்கழிகைபாலே ஜ்ஞாநாதிகுணங்கள் ப்ரகாஶிக்கின்றன; அவையாத்மாவுக்கு நித்யங்களாயன்றோ விருப்பனவென்றும் சொல்லிற்று;

பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும், "పూర్వంముక్తాఃకర్మబన్ధైర్మద్దేశప్రాప్తిపూర్వకమ్। నిస్సృజ్య చాభవన్నిత్యే మమసాధర్మ్యమాగతాః। ఆవిర్భూతస్వరూపాశ్చవిధ్వస్తాశేషకల్మషాః। సమస్తహేయప్రధ్వంసాద్జ్ఞానానన్దాదయోగుణాః। ప్రకాశ్యన్తేన

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம்

ஸ்தோத்ரைஸ்ஸ்துத்வா ... பூர்வம்முக்தாஃகர்மபந்தாத்மதேஹப்ராப்தேஃபூர்வகம் । நிஸ்ஸங்கோசர்பவந்த்யேதேமமஸாதர்ம்யமாகதாஃ ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபாஶ்சவித்வஸ்தாஶேஷகல்மஷாஃ । ஸமஸ்தஹேயரஹிதத்வம்ஸாத்ஜ்ஞாநாநந்தாதயோகுணாஃ । ப்ரகாஶ்யந்தேநஜந்யந்தே நித்யாஹ்யாத்மகுணாஶ்சதே" என்று ஸகலப்ரதிபந்தக கர்மங்களாலும் முக்தராய் நம்முடைய தேஶத்தைப்ராபித்து நம்மோடே ஸாதர்ம்யம்பெற்றவர்கள் முன்புஸங்குசிதமான ஜ்ஞாநாதிகள் ப்ரகாஶிக்கையாலே நிஸ்ஸங்கோசராவர்களென்றும், அஶேஷபாபங்களும் வித்வஸ்தங்களாய்ப்போகைபாலே ஆவிர்ப்பூதமான ஸ்வபாவத்தையுடையவர்களென்றும, ஸமஸ்தஹேயங்களும் கழிகையாலே ஜ்ஞாநாநந்தாதிகுணங்கள் ப்ரகாஶிக்கிறனவித்தனை; உண்டாகிறனவன்று; ஆத்மாவுக்கு நித்யங்களானகுணங்களிறே அவையென்று பகவான்றானேயருளிசசெய்தான்;

ஶ்ருதியிலும், (க) "పరంజ్యోతిరుపసమ్పద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే- பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்று பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸைக்கிட்டினால்ஸ்வாபாவிகமானஸ்வரூபம்ப்ரகாஶிக்குமென்று சொலலிற்றிறே; (உ) "సమ్పద్యావిర్భావస్స్వేనశబ్దాత్-ஸமபத்யாவிர்ப்பாவஸ்ஸ்வேநஶப்தாத" என்று ஸூத்ரத்திலும் சொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ரதாநபலம இஷ்டப்ராப்திரூபகைங்கர்யமேயாகிலும்; அதுக்கு விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரமே யபேக்ஷிதமாகிறவாகாரத்தாலே ப்ரதாநமாக விரோதிநிவருத்தியைச சொல்லிற்று;

கேவலனுக்கு விரோதிநிவ்ருத்தியானவாறே பகவத்ப்ராப்தியும் அநுபவமும் அநுபவஜநிதப்ரீதியும், ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும் உண்டாகாதொழிவானென்னென்னில; (ங) "యత్త్వవినియోగార్హం సర్వస్వం... -யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் ஶேஷஶப்தேநகத்யதே" என்று கைங்கர்யார்ஹமானஶேஷத்வஜ்ஞாநமுடையனுய் தத்கார்யமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தை யநுஸநதித்து ததநுரூபமான புருஷார்த்தாபேக்ஷையும்பண்ணி, ததநுரூபோபாயவரணமும் பண்ணுகையன்றிக்கே (ச) "பிறவித்துயரற ஞானத்துள் நின்று" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தாத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலேநின்றுமின்மினி

(க) சாந்தோ-   (உ) ப்ரஹ்ம ஸூ   (ங)
(ச) தி-வாய-க-எ-க

போலே தோற்றுகிறதன்னைக்கண்டுகொண்டிருக்கிறவளவே புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு பகவதநுபவமும் தத்ப்ரீதியும் ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும் உண்டாயிற்றில்லை; அல்லது ஆத்மாவுக்கு கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தப்ரார்த்தனை ஸ்வாபாவிகாகாரமல்லாமையன்று;

ஶேஷபூதனுக்குக்கைங்கர்யம்ஸஹஜம்; ஜ்ஞாதாவுக்குத்தப்ரார்த்தனைஸஹஜம். ஆயிருக்க, கேவலனுக்கு இந்த ஜ்ஞானம்பிறவாதொழிந்தது ஶேஷியானவீஶ்வரனுடைய இச்சாதீநமானவிநியோகமொழிய ஸ்வாதீநமாகவருவதொன்றில்லாமையாலே இஷ்டப்ராப்திரூபமான பகவதநுபவத்துக்கும் அர்ஹதாமாத்ரமே இவனுக்குள்ளது; ஶேஷியானவன் அநுபவிக்கும்போதல்லது அநுபவிக்கவொண்ணாதே; ஆகையிறே (க)"క్రియతామితి మాం వద-க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்றும, (உ) "கூவிக்கொள்ளாய்" என்றும ப்ரார்த்திததும், "సర్వం కరిష్యామి-ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்கிற ஸங்கல்பத்தளவிலேநின்றதும்; ஆகையாலே கைங்கர்யம் ஆத்மாவுக்கு ஸஹஜமேயாகிலும் தத்ப்ரோதா(கூ)யகமான விரோதியைப்போக்கிக் கைங்கர்யத்தைப்ரகாஶிப்பிக்கிறான் ஈஶ்வரனேயெனகிறது.

ஆக, "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று உபாயக்ருத்யம் சொல்லுகிறது;

அன்றியிலே, (ங)"మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు । మామేవైష్యసి సత్యం తే ప్రతిజానే ప్రియోఽసి మే-மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாம நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யந்தேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று-"என்பக்கலிலே நெஞ்சைவை; என்னையேஸ்நேஹபூர்வகமாக விடைவிடாமல த்யாநமபண்ணு; ஸர்வகர்மங்களாலும் என்னையே யாராதி; என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வப(ூ)ரனாய்க்கொண்டு நமஸ்ஸைப்பண்ணு, அநந்தரம என்னையே அடையக்கடவை; நீஎனக்கு ப்ரியனாகையாலே உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறேன்" என்று கீழ்சசொன்ன ஸ்வப்ராப்திக்கு ஒருஸாதநாந்தரத்தை விதிக்கிறதாகையால இஸ்லோகத்தில தனித்துப் பலம்சொல்லாதே அதுக்கு அபேக்ஷிதமான விரோதிநிவ்ருத்தி அங்குச்சொல்லாமையாலும், இவ்வுபாயவிஶேஷஸ்வீகாரமபண்ணினவதிகாரிக்கு விஶே

(க) ரா-அ-கரு-ரு (உ) திருவாய்-௧௦-௧௦- (ங) கீ-௧௮-௬௫

ஷேணநிவர்த்யமான விரோதிவேஷம்சொல்லவேண்டுகையாலும், "பாபேப்ய:" என்கிற பதத்தாலும் ஸர்வஶப்தத்தாலும் அந்த விரோதிகளைசொல்லி "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; ஆக, "அஹம்" என்று சொன்ன வுபாயபூதனுடைய க்ருத்யம் சொல்லிற்று;

அநந்தரம் "த்வா" என்று நிர்த்தேஶித்த வதிகாரியினுடைய க்ருத்யலேஶம் சொல்லுகிறது ;- "மாஶுச:" என்று; (மாஶுச:) ஶோகியாதே கொள்ளென்று விதிக்கிறது; இத்தால் "வ்ரஜ" என்கிற விதியோபாதி ஶோகநிஷேதவிதியும் கர்த்தவ்யமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது; இனி ஶோகிக்கையாவது - அநிஷ்டநிவ்ருத்திரூப பலத்துக்கு ஸ்வேதர ஸகலஸஹாயாஸஹமாய் வாத்ஸல்யாதிகுண விஶிஷ்டமாய் ஜ்ஞாநாதிகுணவிஶிஷ்டமாயிருக்கிற வஸ்துவை யுபாயமாகப்பற்றி ஸ்வப(ஃ)ரங்களையும் அவன்பக்கலிலே ந்யஸித்து நிற்கிறநிலைக்கு விருத்த(ஃ)மிறே;

ஆகையாலே ப்ரணவத்திலே பகவதேகரக்ஷ்யபூதனாகவும் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனாகவும் சொல்லப்பட்ட வாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வநிபந்தநமாக வருகிற ஸ்வரக்ஷகத்வாபிமாநத்தையும் ஸ்வஶேஷித்வாபிமாநத்தையும் ஸ்வஸ்வாமித்வாபிமாநத்தையும் ஜ்ஞாநவாசிதாத்வாஶ்ரயமான ஷஷ்ட்யந்தமகாரத்தாலே அதை நிஷேதிக்கிற விடத்திலே நிஷேத்யவாசியான மகாரத்துக்குமுன்னே நிஷேதாக்ஷரமான நகாரம் முற்பட்டாப்போலேயும் புருஷார்த்தத்தில் ஸ்வகீயத்வாதி நிஷேதம்பண்ணுகிற நமஶ்ஶப்தம் கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசிபதத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும், ஸர்வதர்மபரித்யாகம்சொல்லுகிறவிடத்தில் த்யாகத்தினுடைய வத்யந்தாபாவத்திலல்லது ஸ்வரூபபூர்த்தியில்லாமையாலும், ஸ்வீகாரயோபாயத்துக்கு உதயமில்லாமையாலும், தத்வாசகமான பரிஶப்தம் த்யாகஶப்தத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும் "வ்ரஜ" என்று விஹிதமான வுபாயஸ்வீகாரம் ஸித்தோபாயவிஷயமான ப்ரதிபத்திமாத்ரமாய்த் தானுமுபாயமுமின்றிகே ஸஹகாரியுமின்றிகே யொழிகையாலே ததவ்யாவர்த்தகமான ஏகபதம் ஸ்வீகாரவிதாநம்பண்ணுகிற வ்ரஜவென்கிறபதத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும் ந்யஸ்தபரனான விவனுக்குண்டான ஶோகோதயமும் ஸ்வபலாந்வயத்தையும் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தையும்

காட்டுமாகையாலே, மோக்ஷம் ப்ரஸ்துதமாவதுக்கு முன்னே நிக்ஷேபாக்ஷரம் முற்படுகிறது;

ஸ்வகதஸ்வீகாரம் உபகாரஸ்ம்ருதியும் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் பரஸ்வீகாரவிஷயத்வமும் பரபலப்ராப்தியுமே ஸ்வரூபாயவாம்படியிறே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தைப் பார்த்தாலிருப்பது; ஆகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு யாவத்பலப்ராப்தி நிர்ப்பரனுமாய் நிர்ப்ப(ய)னுமாயிருக்கையே கர்த்தவ்யமென்கிறது.

அதாவது-தன்னுடைய பாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபூதனுடைய நிருபாதிகரக்ஷகத்வாநுஸந்தாநத்தாலும நிர்ப்பயனாயிருக்கையும், தன்னுடைய வாகிஞ்சந்யாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபூதனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணாநுஸந்தாநத்தாலும் நிர்ப்பரனாயிருக்கையும் தான் ஶேஷபூதனாகைபாலே பலித்வமில்லை; பாதந்த்ரனாகையாலே உபாயகர்த்ருத்வமில்லை; பலாலாபநிபந்தநமாகவும் உபாயாபாவநிபந்தநமாகவும ஶோகிக்க ப்ராப்தியில்லை; உபாயாந்தரஶ்ரவணத்திலே ஶோகித்திலனாகில் அவற்றினுடைய துஷ்கரத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிதோஷங்களறிந்திலனும், இவற்றினுடைய த்யாகத்திலல்லது ஸித்தோபாயாந்வயமுண்டாகாதென்னுமிடமும் அறிந்திலனாகையாலே உபாயாதிகாரமில்லை; ஸித்தோபாயஶ்ரவணத்திலே ஶோகித்தானாகில் அவனுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வமும் ஸ்வரூபப்ராப்தத்தையும் முதலானகுணங்களையுமறிந்திலன்; அதில் தனக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஶமொன்றுமில்லை யென்கிற வாகாரமுமறிந்திலனாகையாலே உபேயாதிகாரமில்லை;

ஆகையாலே முன்புற்றை ஶோகாநுவ்ருத்தி ஸாத்யஸாதநயாதாத்ம்யஜ்ஞாநகார்யம்; பின்புற்றை ஶோகநிவ்ருத்தி - ஸித்தஸாதநயாதாத்ம்யஜ்ஞாநகார்யம்; ஸித்தோபாயஸ்வீகாராநந்தரம்ஶோகமநுவர்த்திக்கிறதாகில த்யாகஸ்வீகாரத்திலந்வயமில்லை; அதுக்கு முன்பு ஶோகித்திலனாகிலும் த்யாகஸ்வீகாரங்களிலந்வயமில்லை; துஷ்கரங்களாய் ஸ்வரூபவிருத்தங்களான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய தர்மமும், ஸுகரமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமானஸாதநதர்மமும் தத்ஸாபேக்ஷதையும் வ்யவஹிதத்வமும் அநிலநுமையும் அஸாமர்த்த்யமும் ஸ்வீகர்த்தாவினுடைய கிஞ்சநதையும் விரோதிபாஹுள்யமும் தந்

நிவ்ருத்தியில் அஶக்தியுமிறே ஶோககாரணம்; இவை யிந்த யில்லாமையாலே ஶோகிக்கவேண்டாவென்கிறது;

எங்ஙனேயென்னில்; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று துஷ்கரத்வாதிதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜிக்கச்சொல்லுகையாலே ஸாதநாந்தரதர்ஶநமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "மாமேகம்ஶரணம் வ்ரஜ" என்று ஸுகரஸாதநத்தைப் பற்றச்சொல்லுகைபாலே அநுரூபஸாதநாதர்ஶநநிபந்தநமாக ஶோகிக்கவேண்டா; "மாம்" என்று வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டனைச்சொல்லுகையாலே ஸ்வதோஷமடியாகவும் அவனுடையவப்ராப்தியடியாகவும் தன்னுடைய தண்மையடியாகவும அவனுடைய துர்லபத்வமடியாகவும் ஶோகிக்கவேண்டா; "ஏகம்" என்று நிரபேக்ஷமாகச சொலலுகையாலே ஸாபேக்ஷதையடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "ஶரணம்" என்று அவ்யவஹிதஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலே வ்யவஹிதமென்று ஶோகிக்கவேண்டா; "வ்ரஜ" என்று மாநஸவ்யாபாரமாகச் சொலலுகையாலே அருமையடியாக ஶோகிக்கவேண்டா;"அஹம"என்று ஜ்ஞாநாதி குணபூர்ணமாகச சொலலுகையாலே அஸாமர்த்த்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; அதில ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே நிவர்த்த்யாபமுமும் ப்ராப்தவ்யாபமுமறியானென்று ஶோகிக்கவேண்டா; ஸர்வஶக்தித்வத்தாலே நிவ்ருத்திப்ராப்திகளில அஶக்தனென்று ஶோகிக்கவேண்டா; அவாப்தஸமஸ்தகாமனுகையாலே அபூர்த்தியடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; ஸ்வாமியாகையாலே அப்ராப்தனென்று ஶோகிக்கவேண்டா; க்ருபாவத்தையாலே காரியம்செய்யுமோ செய்யானோவென்றஞ்சவேண்டா; "த்வா" என்று ஆகிஞ்சந்யத்தைச சொலலுகையாலே ஸ்வரக்ஷணோபாயமடியாக வுபேக்ஷிக்குமென்று ஶோகிககவேண்டா; ஸர்வபாபவிமோசகனுகைபாலே விரோதிபாஹுள்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; (மோக்ஷயிஷ்யாமி) அவை தானே விட்டுபோமென்கைபாலே நிவ்ருத்தியிலஶக்தியடியாக ஶோகிக்கவேண்டா;

ஆக, துஷ்கரத்வாதி தோஷதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜித்து வத்ஸலனுமாய் ஸ்வாமியுமாய் ஶீலவானுமாய் ஸுலபனுமாய் நிரபேக்ஷனுமாய் பரமாப்தனுமாய் நிரவதிகதயாவானுமாயிருக்கிற

శ్రీ

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పరమకారుణికరాన

అఴకియ మణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారరుళిచ్చెయ్ద

ఆచార్యహృదయమ్

౧-౨ ప్రకరణఙ్గళ్

ఇదఱ్కు

తిరునారాయణపురత్తాయ్ అరుళిచ్చెయ్ద

వ్యాఖ్యానముమ్

విశదవాక్శిఖామణియాన

మణవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్ద వ్యాఖ్యానముమ్

సభాపణ్డితరాన

శ్రీమాన్ పుదుప్పట్టు తిరువేఙ్కటాచార్యరాల్

పరిశోధిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపకసభైయారాల్

కాఞ్చీపురమ్

శ్రీనివాస ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ శెయ్యప్పట్టమ.

1916

Title page only printed at the Sreenikathanum Press, Madras.

[illegible]వ గ్రన్థముద్రాపక సభ [illegible]
ఉభయ [illegible]

ఈసభలో తెనుఁగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రన్థములు,

	రూ.అ.పై.
౧. రామచరమశ్లోకము	౦-౧-౬
౨. భారతాది తనిశ్లోకము	౦-౨-౬
౩. శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము)	౦-౯-౦
౪. దుష్కరశ్లోకటిప్పణి	౦-౨-౬
౫. ముదల్ (తిరువన్దాది) వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రతిపదసహితము	౦-౧౦-౦
౬. రెండో తిరువన్దాది	౦-౬-౦
౭. మూడో డిటో,	౦-౬-౦
౮. నాల్గవ డిటో	౦-౭-౦
౯. తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉరై ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము)	౨-౪-౦
౧౦. తిరువాశిరియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము)	౦-౩-౦
౧౧. పెరియతిరువందాది	౦-౭-౦
౧౨. తిరువెఴుకూత్తిరుక్కై	౦-౨-౦
౧౩. శిఱియతిరుమడల్	౦-౫-౦
౧౪. పెరియతిరుమడల్	౦-౭-౬
౧౫. శ్రీవచనభూషణమ్	౧-౧౨-౬
౧౬. శరణాగతి భార్యవిచారమ్	౦-౨-౦
౧౭. ప్రపత్త్యనుపాయతవిచారమ్	౦-౧-౦
౧౮. నాయమాత్మభాష్యమ్	౦-౨-౬
౧౯. ఇరామానుశనూత్తన్దాది	౧-౧౨-౦
౨౦. యమకరత్నాకరమ్	౨-౧౧-౦
౨౧. తిరుప్పల్లాణ్డు	౦-౭-౬

	రూ.అ.పై.
౨౨. తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్బదసహితమ్	౧-౫-౬
౨౩. దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	౨ ౦-౦
౨౪. తత్త్వసఙ్గ్రహమ్	౦-౨-౦
౨౫. గురుపరమ్పరాప్రభావమ్	౨-౧-౬
౨౬. యతీన్ద్రప్రవణప్రభావమ్	౦-౧౨-౬
౨౭. తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్	౦-౧౩-౦
౨౮. ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్బద ప్రమాణత్తిరట్టు సహితమ్	౧-౬-౬
౨౯. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 1st	౧-౮-౦
౩౦. రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ 2nd	౦-౯-[illegible]
౩౧. పరన్దరహస్యమ్	౦-౮-[illegible]
౩౨. సమ్ప్రదాయ అకరాతి	౧-౧[illegible]
౩౩. చతుశ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్	౦-[illegible]
౩౪. నాచ్చియార్ తిరుమొழி	౧-[illegible]
౩౫. చరమశ్లోకటిప్పణి	౧[illegible]
౩౬. స్తోత్రరత్నవ్యాఖ్యానమ్	౦[illegible]
౩౭. పెరుమాళ్ తిరుమొழி	౦-[illegible]
౩౮. తిరుప్పావై ఆఱాయిరప్పడి	[illegible]
౩౯. కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్	౦-[illegible]
౪౦. గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం	

పైకనుపరిచిన గ్రన్థములకన్నిటికిని పైన్డుచార్జ ప్రత్యేకము.

ఇట్లు,

మ. తిరువేఙ్గడముడయానయ్య,

కార్యదర్శి ధనాధికారి

౭౦. ౩౧. వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్న

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

966
(7391)

பரமகாருணிகரான

திருவரங்கச்செல்வனாரென்கிற

பரகாலார்யரருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்.

இது

ஸபாபண்டிகரான

புதுப்பட்டு திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்றாகப் பரிசோதிக்கபபட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபக சபையாரால்

பிங்கள நாம ஸமவத்ஸரம

ஸ்ரீ நிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அசசிடபபட்டு பிரசுரமசெயயபபட்டது.

1918

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபை
(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

		ரூ.அ.ப.
1.	ராமசரமஶ்லோகம்	0-1-6
2.	பாரதாதி தனிஶ்லோகம்	0-2-6
3.	பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் (தாத்பர்யஸஹிதம)	0-7-0
4.	ஷண்மததர்ஶிநி	0-1-6
5.	துஷ்கரஶ்லோக டிப்பணி	0-2-6
6.	யதிதர்மஸமுச்சயம	0-9-0
7.	முதல் திருவந்தாதி (அரும பத ப்ரதிபதஸஹிதம)	0-9-0
8.	இரண்டாம திருவந்தாதி	0-6-0
9.	மூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0
10.	நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
11.	திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபததாதபர்யம)	1-14-0
12.	திருவாசிரியம்	0-3-0
13.	பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
14.	திருவெழுக்கூற்றிருக்கை	0-3-0
15.	சிறியதிருமடல்	0-4-6
16.	பெரிய திருமடல்	0-5-0
17.	இராமாநுச நூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0-8-0
18.	திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6
19.	திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0
20.	திருப்பல்லாண்டு	0-7-6
21.	பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0
22.	,, 4 to 7	2-13-0
23.	,, 8 to 11	2-10-0
24.	ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
25.	பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸவ்யாக்யாநம 1 & 2	2-0-0
26.	,, 3 to 5	3-5-0
27.	திருச்சந்த விருத்தம-ஸவ்யாக்யாநம	1-6-0
28.	திருமாலை-ஸவ்யாக்யாநம்	0-14-0
29.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0
30.	அமலனாதிபிரான்	0-7-6
31.	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
32.	உபதேசரத்தினமாலை	1-0-0
33.	ஞானஸாரம்-ப்ரமேய ஸாரம் ஸவ்யாக்யாநம	0-8-0
34.	ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகை யென்கிற பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம	1-3-6

மேல்கண்ட க்ரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காரியதரிசி தனாதிகாரி,

நெ. ௩௪, வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

லென்னைப் பற்றுகையாலும், (க) "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇-ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம்நைவாந்யதிஷ்யதே" என்று என்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றின வுனக்கு கர்த்தவ்யாம்ஶமில்லாமையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணகனான நான் உன்னுடைய வவித்யாதி ஸகலபாபங்களையும் மறுவலிடாதபடிபோக்கி அஸங்குசிதமான வநுபவகைங்கர்யங்களிலே யநவயிப்பித்து ஆநந்தநிர்ப்பரனும்படி பண்ணுகிறேனென்கையாலும ஒருப்ரகாரத்தாலும் ஶோகிக்கஹேதுவில்லை; நீ உன்னுடைய ஸர்வப(ஃ)ரங்களையும என்பக்கலிலேவைத்து வாழும் சோம்பனுப் செயல்தீரசிந்தித்து வாழ்ந்து கண்ணனைத் தாள்பற்றிக் கேடின்றிக்கேயிருக்கையாலே உன்னைப் பார்த்தாலும ஶோகிக்கஹேதுவில்லை; ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனான நான் சன்மசன்மாந்தரம காத்துத் தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளும்வனுப், இருவல்வினைகளும சரித்து வீடுதிருத்தி விசும்பேறவைக்கப் பாரிக்கையாலே என்னைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்கஹேதுவில்லை; (உ)"துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாய்" (௩)"உற்றவிருவினையாய்"(௪)"நல்வினையுமதீவினையுமாவன்" என்கிறபடியே விரோதியாகிறது என்னுடைய நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களாய் *வினைபற்றறுக்கும் விதியானநம்முடைபவதீநமாய் நாம பொறுத்தோமென்னத் தீருமதாகையாலே விரோதியைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்கஹேதுவில்லை.

இனி ஶோகித்தாயாகில் நமக்கு ஶேஷமும் பாரதந்த்ரமுமாய் அதஏவபலஸாதநங்களிலந்வயமின்றிக்கே யிருக்கிற வுன்ஸ்வரூபத்தையுமழித்து உன்னைப் பலியுமாக்கி ஸ்வதந்த்ரனுமாய்க்கொண்டு ஆதித்யஸந்நிதியிலந்தகாரம நில்லாதாபபோலே ஹேயப்ரத்யநீகனானநம்முடைய ஸந்நிதியிலே ஹேயம்நில்லாதென்கிறநமப்பாவத்தையுமழித்தாயாவுதி; (ரு) "𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌹𑌮𑌹𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍀-ஈஶ்வரோஹமஹம்போகீ" என்று அஹங்காரமமகாரதூஷிதனாய் "நநமேயம" என்று மமகாரதூஷிதனாய்,-ரக்ஷகனான நானே "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்னும்படி பண்ணிக்கொண்டு அதுக்கடியானபாபம மூர்த்தாபிஷிக்தமாயிருக்க, ஶோகியாதிருந்த வறிவுகேட்டோபாதிபோரும்; நீயும் என்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனுப் நானும்உன்கார்யம் எனக்கு(ஃ)பரமாக வேறிட்டுச்

(க)

(உ) தி-வாய்-௩-௧௦-அ

(௩) தி-வாய்-௪௦-௧௦-அ

(௪) ௬-திருவ-௫௭

(ரு) கீ-௧௬ ௧௪

கொண்டு ஸகலபாபங்களையும் போக்குவேனென்பது ஶோகிக்கை யும், ஶோகித்தாயாகில் நீபண்ணின ப(்)ரந்யாஸமும் வ்யர்த்தமாய் நான் பாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்றதும நிரர்த்தகமாய் உன் கார்யத்துக்கு நீயேகடவையாய், பழையபாபபலாநுபவமும் நீயுமாய் விடுவிதி; ஆனபின்பு ஶோகத்தைவிட்டு நிர்ப்ப(ர்)ரனுமாய் நிர்ப்பய னுமாய் மத்ப்ராப்தியில் நிஸ்ஸம்ஶயனுமாய்க்கொண்டு ஸுகமேயிரு வென்றதாயிற்று.

ஆக, த்யாஜ்யஸ்வரூபத்தையும், த்யாகம் ஸ்வீகாராங்கமென் னுமிடத்தையும், ஸ்வீகார்யமான வுபாயத்தின் சீர்மையும, தந்நைர பேக்ஷ்யத்தையும், உபாயத்வம் ஔபாதிகமனறென்னுமிடத்தையும, ஸ்வீகாரம் மாநஸமென்னுமிடத்தையும், உபாயம ஸர்வஶக்தியுக்த மென்னுமிடத்தையும, அதிகாரியுடைய வாகிஞ்சந்யத்தையும, நிவர் த்த்யமான பாபங்களையும, தத்பாஹுள்யத்தையும, தந்நிவ்ருத்தி ப்ரகாரத்தையும, அதிகாரியி[redacted]ப்ப(ர்)ர்யத்தையும்சொல லித் தலைக்கட்டுகிறது,

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

சரமஶ்லோகப்ரகரணம முற்றிற்று.

திருவரங்கச்செல்வனுரென்கிற பரகாலார்யரருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநலலான ரஹஸ்யம முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தத்வத்ரயம்.

தீகை

விஶதவாக்ஶிகாமணியாகிய

ஸ்ரீமணவா[redacted]னிகளருளிச்செய்த

வ்யாக்யானம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபாபண்டிதரான

புதுப்பட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்கு பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

ஸ்ரீநிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது

விஜய ஸ்ரீத்ராம

ரௌக்ஷிரிமாஸமை தலை.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை

(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

	ரூ. அ. ப.
1. ராமசரமஸ்லோகம்	0-1-6
2. பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	0-2-6
3. தஷ்கரஸ்லோக டிப்பணி	0-2-6
4. பராசரவிசிஷ்ட பரமதாம சாஸ்த்ரம் (தாத்பர்யஸஹிதம்)	0-7-0
5. திருப்பல்லாண்டு	0-7-6
6. பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம் 1 & 2 பத்து	2-0-0
7. ,, 3 to 5 ,,	3[illegible]
8. திருச்சந்த விருத்தம்-வ்யாக்யானம்	1-6-0
9. திருமாலை-வ்யாக்யானம்	0-14-0
10. திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0
11. அமலனாதிபிரான்	0-7-6
12. பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0
13. ,, 4 to 7	2-13-0
14. ,, 8 to 11	2-10-0
15. திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6
16. திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0
17. முதல் திருவந்தாதி (அரும்பத ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-9-0
18. இரண்டாம் திருவந்தாதி	0-6-0
19. மூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0

	ரூ. அ. ப.
20. நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
21. திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபதத்தாத்பர்யம்)	1-14-0
22. திருவாசிரியம்	0-3-0
23 பெரிய திருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
24. திருவெழுகூற்றிருக்கை	0-3-0
25. சிறிய திருமடல்	0-4-[illegible]
[illegible] பெரிய திருமடல்	0-5-0
[illegible]ராமாநுச நூற்றந்தாதி ([illegible]ரையுடன்)	0-8-0
2[illegible]தேசரத்தினமாலை	1-0-0
29. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
30. ஷண்மதத்வம்ஸிநி	0-1-6
31. யதிராமஸமுச்சயம்	0-9-0
32. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்காஷம்	2-5-0
33 ஞானஸாரம்-ப்ரமேயஸாரம் வ்யாக்யானம்	0 8-0
34. ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகையென்கிற பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்	1-3-6
35. ஆர்த்திப்ரபந்த வ்யாக்யானம்	0-6-0
36 ஸபதகாதை	0-8-0
37 தத்வத்ரய வ்யாக்யானம்	0-12-6

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானய்யா,

காரியதரிசி தனாதிகாரி,

[illegible], வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தத்வத்ரயம்.

தொடங்கும்போதநுஸந்திக்கும் தனியன்கள்.

நாயனார் பத்மநாபரருளிச்செய்த

பிள்ளைலோகாசார்யர் விஷயமான தனியன.

லோகாசார்ய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே।
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம:॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாயபரம்பரையிலெட்டுத்தனியன்.

லோககுரும் குருபிஸ்ஸஹ பூர்வை:
கூரகுலோத்தமதாஸமுதாரம்।
ஸ்ரீநகபத்யபிராமவரேசௌ
தீப்ரசயாநகுரும் ச பஜேஹம்॥

பூர்வோக்தகுருபரம்பரைக்கு ப்ரத்யேக தனியன்கள்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யருளிச்செய்த

கூரகுலோத்தமதாஸர் விஷயமான தனியன்.

லோகாசார்யக்ருபாபாத்ரம் கௌண்டிந்யகுலபூஷணம்।
ஸமஸ்தாத்மகுணாவாஸம் வந்தே கூரகுலோத்தமம்॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை விஷயமான தனியன்.

நம: ஸ்ரீசைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே।
ப்ரஸாதலப்த பரமப்ராப்ய கைங்கர்யசாலிநே॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த மாமஹாராண.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள்பிள்ளை தனியன்.

லோகாசார்ய பதாம்போஜ ராஜஹம்ஸாயிதாந்தரம் ।
ஜ்ஞாநவைராக்யஜலதிம் வந்தே ஸௌம்யவரம் குரும் ॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த
திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான்
தாதரண்ணரையன் விஷயமான தனியன்.

ஸ்ரீஜிஹ்வாவதீசதாஸம் தம் ஜ்யேஷ்டம் ஸாத்விகம் விதும் ।
ஸம்ஸாரார்ணவஸந்தாரகாரணம் க்ருபயா ஜ்ஞாநநிதிம் ஸ்ரீரங்கவரயோ ॥

சாற்றும்போதநுஸந்திக்கும்

தனியன்கள்

வானமாமலை ஜீயரருளிச்செய்தது.

கோதிலுலகாசிரியன் கூரகுலோத்தமதாதர்
தீதில்திருமலையாழ்வார்செழுங்குரவை மணவாளர்
ஓதரியபுகழ்நாவீறுடையபிரான்றாதருடன்
போதமணவாளமுனி பொன்னடிகள்போற்றுவனே.

வாழியுலகாசிரியன்வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழிமுடும்பையென்னும்மாநகரம் - வாழி
மனஞ்சூழ்ந்த பேரின்பமல்குமிகு நல்லார்
இனஞ்சூழ்ந்திருக்குமிருப்பு.

ஓதுமுடும்பையுலகாசிரியனருள்
ஏதமறவாதவெம்பெருமான் - தீதில்
வழுவாச்சிறுநல்லூர்மாமறையோன்பாதந்
தொழுவார்க்குவாரா துயர்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம்.

விசதவாக்சிகாமணியான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தத்வத்ரயவ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.

"அநாதிமாயயா ஸுப்த:" (க) என்கிறபடியே, அநாத்யசித் ஸம்பந்த நிபந்தநமான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தாலே அபிபூதராய், ஆத்மஸ்வரூபம் ப்ரக்ருதே:பரமாய், ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய், பகவதநந்யார்ஹசேஷமா யிருக்கும்படியையறியப்பெறாதே, "தேவோऽஹம், மநுஷ்யோऽஹம்" (உ) என்று ஜடமான தேஹத்திலே அஹம் புத்தியைப் பண்ணியும், தேஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலும் "ஈச்வரோऽஹமஹம் போகீ" (ங) என்று, ஸ்வதந்த்ர புத்தியைப் பண்ணியும், சேஷத்வ ஜ்ஞாநமுண்டாய்த்ததாகில் அப்ராப்தவிஷயங்களிலே அத்தை விநியோகித்தும், இப்படி "யோऽந்யதா ஸந்தமாத்மாநமந்யதா ப்ரதிபத்யதே । கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா" (ச) என்கிறபடியே ஆத்மஸ்வரூபத்தில் அந்யதா ப்ரதிபத்திரூபமாய், அகில பாபமூலமான ஆத்மாபஹாரத்தைப்பண்ணி, அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டமான சப்தாதிபோகைகதத்பரராய்; "விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும் । பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" (ரு) என்கிறபடியே, கரணகளேபரமாய், போகமோக்ஷஸாதநமாய், அசித்விசேஷிதமாய்க் கிடக்கிற தசையிலே பரமதயாளுவான ஸர்வேச்வரன், ஸ்வசரணஸமாச்ரயணோபகரணமாகக்கொடுத்த சரீரத்தைக்கொண்டு ஸமாச்ரயணத்தைப் பண்ணி யுஜ்ஜீவிக்கலாயிருக்க, அத்தைச்செய்யாதே "அந்நாள்நீதந்தவாக்கைபின் வழியுழல்வேன்" (சு) என்கிறபடியே, அதின்வழியேபோய், ஆறு நீஞ்சக்கொடுத்த [illegible] அக்கரையேறலாயிருக்க நீர்வாய்க்காலே [illegible]

...யும் ஸம்ஸாரத்துக்குட்லாக்கி, அநாத்யவித்யா ஸஞ்சித அநந்த புண்யபாபரூப கர்மாநுகுணமாக மாறிமாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து, பிறந்தஜந்மந்தோறும் துரந்ததாபத்ரய தவாநல தப்யமாநராய், இப்படி அநாதிகாலம் போராநிற்கச்செய்தேயும், அதி... தத மறியாமையாலே, அதிலே ஒரு க்லேஶமன்றிக்கே கர்ப்ப ஜந்ம பால்ய யௌவந வார்த்தக மரண நரகரூபாவஸ்தா ஸப்தகத்தை ப்ராபித்து, து:க்கபரம்பரைகளை யநுபவித்து, இப்படி அநர்த்தக்லேஶபாஜநமான ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே அழுந்திக்கிடந்தலை...ற சேதநருடைய அநர்த்தவிஶேஷத்தை யநுஸந்தித்து, இவர்களுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு க்ருஷிபண்ணிக்கொண்டு போருகிற ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேஶ்வரன், (எ) "[illegible] । [illegible]" என்கிறபடியே, தன்னுடைய திருவுள்ளத்திற் பிறந்த அபாரகாருண்யத்தாலே, (அ) "ஜாய[illegible] । [illegible]" என்கிறபடியே, ஜாயமாநகாலத்திற்பண்ணின விஶேஷ கடாக்ஷத்தாலே நிரஸ்த ரஜஸ்தமஸ்கனாய், ப்ரவ்ருத்தஸத்வகுணகனாய், முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு தத்வஜ்ஞாநம் பிறந்தாலல்லது மோக்ஷஸித்தியில்லாமையாலே, தத்வஜ்ஞாநம் ஸம்பாத்யமாமளவில், அது ஶாஸ்த்ரஜந்யமாதல் உபதேஶகம்யமாதல் ஆகவேண்டுமாகையாலும், ஶாஸ்த்ர ஜந்யமாமளவில் (கூ) "[illegible]" என்கிறபடியே அநேகக்லேஶஸாத்யமாகையாலே துஸ்ஸாத்யமாகையாலும், வருந்தி ஸாதிக்கப்பார்த்தாலும் (க0) "[illegible]" என்கிறபடியே, சேதநர் மந்தமதிகளுமாய், மந்தாயுஸ்ஸுக்களுமாய் அதுக்குமேலே விக்நங்களும் அநந்தங்களாயிருக்கையாலே எல்லார்க்கும் ஸித்திக்கை அரிதாகையாலும்; இனித்தான் ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு அநதிகாரிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு முமுக்ஷுத்வமுண்டானாலும் [illegible] ...படி யிருக்கையாலும்; உபதேஶ[illegible]

[illegible]

திருவுள்ளம்பற்றி; ஸகலஶாஸ்த்ரநிபுணராய் ஸகல சேதநோஜ்ஜீவநகாமராய் பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகாசார்யர், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிகளிலே துரவகாஹமாம்படி பரக்கச்சொல்லப்படுகிற சிதசிதீஶ்வர தத்வங்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஶேஷங்களை, அகில சேதநர்க்கும் ஸுக்ரஹமாகவும் ஸுவ்யக்தமாகவும் இப்ரபந்தமுகேந வருளிச்செய்கிறார்.

நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், ஆச்சான்பிள்ளை முதலான பூர்வாசார்யர்களுடைய ப்ரபந்தநிர்மாணத்துக்கும்கருத்தறிவி[illegible] நிரஹங்காரராய் பரஸம்ருத்திப்ரியராய் க்யாதிலாபாதி நிரபேக்ஷ[illegible]யிருக்கிறவிவர்கள் பலரும் ப்ரபந்தமிடவேண்டுவானென்? ஒருவரிட்ட ப்ரபந்தத்தை மற்றுமுள்ளவர்கள் பரிபாலநம்பண்ண வல்லராதோ? என்னில்; ஆழ்வார்கள்பலரும் ஏககண்டராயருளிச்செய்கையாலே அர்த்தத்துக்கு ஆப்ததமத்வமிகுத்தாப்போலே, ஆசார்யர்கள் பலரும் ஏககண்டமாக வருளிச்செய்த வர்த்தமென்று ம[illegible]மதிகளும் விஶ்வஸிக்கைக்காக; இன்னமுமோரொன்றில் அவிஶதமானவர்த்தவிஶேஷங்கள், ஒரொன்றிலே விஶதமாயிருக்கும் அதுக்கடி ஸூக்திவிஶேஷங்களும் ஸங்கோசவிஸ்தரங்களும். [illegible] ஏககர்த்ருகங்களான ப்ரபந்த விஶேஷங்களுக்கு மொக்கும்.

(வ்யாக்யாநம்.) (முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம்போது தத்வத்ரயஜ்ஞானமுண்டாகவேணும்) முமுக்ஷுவானவன்-மோக்ஷேச்சையுடையவன், ஸம்ஸாரவிமோசநத்தில இச்சையுடையவனென்றபடி. முமுக்ஷுவான—என்கையாலே, ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியில் இச்சை ஒருவனுக்குண்டாகையிலுள்ள அருமை தோற்றுகிறது. இந்தவிச்சை பிறவாமையிறே, அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்தது. உஜ்ஜிஜீவயிஷுவான ஸர்வேஶ்வரனும் இச்சை பிறக்குமளவுமிறே பார்த்திருக்கிறது.

ஸம்ஸாரத்தைப் பூண்கட்டிக்கொள்ள விச்சிக்கக்கட[illegible] [illegible] இச்சைபிறக்கை [illegible]

இவர் சேதந னென்றதும் ஸாபிப்ராயம். அசித்துக்கு வைலக்ஷண்யப்ர யோஜநமுண்டாகத் தொடங்குகிறதும் இப்போதென்கை; அநாதி காலம் வ்யர்த்தமே போய்த்ததித்தனையிறே சைதந்யம்; அதா வது-உஜ்ஜீவநத்துக்கு உறுப்பாகாமை. இனித்தான் ஸம்ஸார நிவ் ருத்தியை யிசசிக்கிறது—*நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவை கலக்ஷணையாகிற பகவத்ப்ராப்திக்கு உறுப்பாகவிறே. (கக) தாமரை யாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமதிறேயுணர்வாவது; ஆத்ம ப்ராப்திக்கு உறுப்பாக ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை யிச்சித்தாலும் விப ரீதஜ்ஞாநகாரியமாமித்தனை. ஆகையால பகவத்ப்ராப்திக்கு விரோதி யான ஸம்ஸாரத்தினுடைய விமோசநத்திலிச்சையுடையவனான வதிகாரிக்கு, அப்படி யிருந்துள்ள மோக்ஷமாகிற புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கும்போது தத்வத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாகவேணுமென்கை.

தத்வஜ்ஞாநோதபத்திக்கு முன்னே முமுக்ஷை ஜநிக்கக்கூடு மோ? என்னில; (கஉ) "பரீக்ஷ்ய லோகாந்" (அ) "ஜாயமாநம்" இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிற சொல்லுகிற ப்ரக்ரியையாலேகூடும்.

உண்டாகவேணு மென்று அவஶ்யாபேக்ஷிதத்வம் தோற்ற அருளிச்செய்கையாலே, (கங) "தத்த்வஜ்ஞாநாந்மோக்ஷலாப:" என் கிற நியமம் தோற்றுகிறது. (கங) "தத்த்வஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ:" என்கிற விது, ஸகல வித்யாநத ஸாதாரணமிறே. மோக்ஷத்திலும் தத்வத் திலுமிறே விப்ரதிபத்திபுள்ளது. ஆனால (கங) 'ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ:' என்கிற நியமம் கொள்ளும்போது (கச) "பஶுர்மநுஷ்ய: பக்ஷீ வா யே ச வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா: । தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்" (கரு) "யம் யம் ஸ்ப்ருஶதி பாணிப்யாம் யம் யம் பஶ்யதி சக்ஷுஷா । ஸ்தாவராண்யபி முச்யந்தே கிம் புநர் பாந்தவா ஜநா:" என்று, ஜ்ஞாநயோகயதையில்லாத திர்யக் ஸ்தாவரங்களுக்கும் வைஷ்ணவ ஸம்பந்தத்தாலே மோக்ஷஸித் தியைச் சொல்லுகிற வசநங்களுக்கு வையர்த்யம் வாராதோ? என்னில்; வாராது; அவற்றுக்கு முமுக்ஷுத்வந்தானுமில்லையிறே. இங்கு, முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கிறே மோக்ஷஸித்திக்கு தத்வஜ் ஞாநமுண்டாகவேணு மென்றது, அங்கு தானும் முமுக்ஷுத்வ மும், தத்வஜ்ஞாநமும், இரண்டும் இவற்றின் பக்கலில்லையே

யிருக்கச்செய்தேயும், இவை யிரண்டாலும் பூர்ணனாயிருப்பானொரு வைஷ்ணவனுடைய அபிமாநமேயிறே! கார்யகரமாகச் சொல்லுகிறது.

ஆகையாலே, அபிமாநியானவனுடைய ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தைக் கடாக்ஷித்தே, அபிமாநாந்தர்ப்பூதமான விவற்றுக்கும் ஈஶ்வரன் கார்யஞ்செய்கையாலே, "தத்வஜ்ஞாநாந் மோக்ஷ:" (கங) என்கிறவிது, அவ்விடத்திலும் ஸத்வாரகமாக ஸித்திக்கும். தத்வஜ்ஞாந மென்றதே,- தத்வத்ரயஜ்ஞாநம் என்கையாலே தத்வங்களை அதிகமாகவும், ந்யூநமாகவும் கொள்ளுகிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதங்கள் அர்த்தாத் ப்ரதிக்ஷிப்தங்கள்.

இவர் தாம் தத்வத்ரயம் - என்று நிர்ணயிக்கைக்கு ப்ரமாண மென்? என்னில்; நிர்த்தோஷ ப்ரமாணமான வேதாந்தம், "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (கரு) என்று போக்த்ருத்வத்தாலும், போக்யத்வத்தாலும், ப்ரேரயித்ருத்வத்தாலும், சித் அசித் ஈஶ்வர தத்வங்கள் மூன்றையுமிறே சொல்லுகிறது. ஆகையாலே "வேதாந்தப்ரதிபாத்யம், தத்வத்ரயமே" என்று நிஶ்சயித்து, மோக்ஷமுண்டாமபோது தத்வத்ரயஜ்ஞாந முண்டாகவேணும் என்கிறார்.

ஆனால், "தமேவம் வித்வாந் அம்ருத இஹ பவதி। நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே" (கஎ) என்று வேதாந்தங்கள், பகவத்தத்வ ஜ்ஞாநமொன்றுமே மோக்ஷஸாதந மென்னாநிற்க; தத்வாந்தரங்களின் ஜ்ஞாநத்தையும் இவர் மோக்ஷஸாதநமாக வருளிச்செய்வானென்? என்னில்; பகவத் தத்வத்தை யறியும்போது, ஸகல சேதநாசேதந விலக்ஷணமாகவும், இவற்றுக்கு காரணமாகவும், வ்யாபகமாகவும், தாரகமாகவும், நியாமகமாகவும், ஶேஷியாகவு மறியவேண்டுகையாலும், தத்வாந்தரங்களை யறியாதபோது இப்படி யறிய வழி இல்லாமையாலும், தத்வத்ரயஜ்ஞாந முண்டாகவேணும் என்னக் குறையில்லை. "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (கரு) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேநாம்ருதத்வமேதி" (கஅ) என்கிற ஶ்ருதிக்கும் ஹ்ருதய மிதுவிறே; இதன்றாகில், "தமேவம் வித்வாந்" (கஎ) இத்யாதி ஶ்ருதி

(௨) தத்வத்ரயமாவது - சித்தும், அசித்தும்

(௩) சித்தென்கிறது - ஆத்மாவை.

யோடு இதற்கு விரோதம்வரும். ஆகையால் இந்த ஶ்ருதிச்சாயை யாலே இவரும் அருளிச்செய்தாராகையாலே, வேதாந்தவிரோத ப்ரஸங்கமேயில்லை.

௨. (அவதாரிகை) தத்வத்ரயந்தானேதென்னு மாகாங்க்ஷை யிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(வ்-ம்) (தத்வத்ரயமாவது சித்துமசித்து மீஶ்வரனும்) என்று. சித்—ஆவது-சைதந்யாதாரமானவஸ்து. அசித்—ஆவது-சைதந்ய அநாதாரமானவஸ்து. ஈஶ்வரன் - ஆகிறான்-யோகவைஶேஷிகாதி தந்த்ரத்திலுள்ளார் சொல்லுகிற கணக்கிலேயொரு புருஷவிஶேஷ மன்றிக்கே, வேதாந்திகள சொல்லுகிற சிதசிந்நியந்தா. (௧௯) "க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர: க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:" (௨௦) "ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞ பதிர்குணேஶ:" என்னக்கடவதிறே.

௩. (அ-கை.) உத்தேஶக்ரமத்திலே, தத்வத்ரயத்தினுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஶேஷங்களை உபபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, ப்ரதமம் சித் தத்வத்தை உபபாதிக்க உபக்ரமிக்கிறார்;

(வ்-ம்) சித் என்கிறது ஆத்மாவை - என்று. நடுவிற்றிருவீதிப் பிள்ளை பட்டரும், ஆச்சான் பிள்ளையும, முதலான ஆசார்யர்கள் தத்வத்ரயமருளிசசெய்கிற விடத்தில், அசித்உபக்ரமமாக வரு ளிச்செய்தார்கள். இவர் சித் உபக்ரமமாக அருளிசசெய்தார். இதுக் குக்கருத்து-அசித் தத்வம் ஹேயதயா ஜ்ஞாதவ்ய மாகையாலும், ஈஶ்வரன் உபாதேயதயாஜ்ஞாதவ்ய னாகையாலும, இப்படி இர ண்டுதத்வத்தையு மறிகைக்கு அதிகாரியான சேதநனுடைய ஸ்வ ரூபந் தன்னை முதலிலே யறிந்துகொள்ளவேணுமிறே! என்று.

அவர்கள்தானப்படி யருளிச்செய்வானென்? என்னில்; ஆத் மாவினுடைய ப்ராக்ருதே: பாத்வஜ்ஞாநம் ப்ரக்ருதியை யறியாத போது கூடாமையாலே, முந்துற ப்ராக்ருதிதத்வத்தையறிந்து, அநந் தரம் தத்வ்யதிரிக்தனைப் ததந்தர்வர்த்தியான ஆத்மாவை யறிந்து

அந்தர்யாமியாய் ஶரீரத்துக்கு ஆத்மாவைப் போலே உபாஸகனுக்கு அபிமானியாயிருக்கிற பரமாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை யறிகை புத்யாரோஹக்ரமமாகையாலே யருளிச் செய்தார்கள்.

அஸிதுபக்ரமமாகச் சொல்லுகிறவிது, (உக) "அந்நமயம்" தொடங்கி "ஆநந்தமயன்" அளவும் ஆரோஹித்த ஶ்ருதிமர்யாதைக் குச்சேரும்; ஸிதுபக்ரமமாகச சொல்லுகிறவிது, (கரு) "ஸோகாமஹாமஹ்யம் ஹ்ரீஶ்ரீதாஸ" இத்யாதிஶ்ருதிக்குச் சேரும்; ஆகையால், இரண்டுக்ரமமும வேதாந்தஸித்தம்; (உஉ) "ஸிதஸிதவிஶிஷ்டஸ்வஹாவ" என்று ஆளவந்தாரும், (உங) "அஶேஷசிதசிதவஸ்துஶேஷிணே" என்று பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்த வசநங்கள் உபயகோடியிலும் சேரும். எங்ஙனேயென்னில்; ஸிதுபக்ரமயோஜனைக்குத்தானே ஸ்வரஸமாயிருந்ததிறே. அஸிதுபக்ரமயோஜனையில் வந்தால் க்ரமவிவக்ஷையன்று, அவர்களப்படி யருளிச்செய்தது; ஸமஸ்தபதமாக வருளிச்செய்கையாலே. ஸமாஸத்தில அப்யர்ஹித மாதல், அல்பாச்தரமாதல் முற்படக்கடவதென்கிற ந்யாயத்தைப்பற்ற அல்பாச்தரமான ஸிச்சப்தம முன்னாக வருளிச் செய்தார்களித்தனை. அப்யர்ஹிதனான ஈஶ்வரனதன்னை முதலிலெடாதே, ஸிசசப்தத்தாலே சேதநனைச்சொல்லிற்று, (உச) "த்வாஸுபர்ணா" என்கிற வநுஶாஸநபலத்தாலே; இபபடி யிரண்டு க்ரமமும் வேதவைதிகபரிக்ருஹீதமாகையாலே, இரண்டும் முக்யமென்று கொள்ளக்குறையிலலை.

ஸிச்சப்தம், (உரு) "ஜ்ஞாநாஶ்ரயஶ்சித்ஸம்வித்தி..." என்று, ஜ்ஞாநவாசிஶப்தங்களோடே ஸஹபடிதமாகையாலும், ஜ்ஞாநாஶ்ரயவஸ்துவில் இதுக்கு ப்ரவ்ருத்திப்ராசுர்ய மில்லாமையாலும், (கக) "க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:" (உகூ) "யச்சாத்மநி திஷ்டந்நாத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" (உஎ) "ஆத்மாஶ்வோத்மாக்ஷர:" (உஅ) "ஆத்மாஜ்ஞாநமயோऽமல:" என்று, இப்படி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே பலவிடங்களிலும் சொல்லுகையாலே, ஆத்மஶப்தத்துக்கு ஜீவவிஷயத்தில்

(௬.) ஆத்மஸ்வரூபம்—"சென்றுசென்று பரம்பரமாய்" என்கிறபடியே, தேஹேந்த்ரிய மந:ப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாய், நித்யமாய், அணுவாய், அவ்யக்தமாய், அசிந்த்யமாய், நிரவயவமாய், நிர்விகாரமாய், ஜ்ஞாநாஸ்ரயமாய், ஈஸ்வரனுக்கு நியாம்யமாய், தார்யமாய், ஸேஷமாயிருக்கும்.

ப்ரஸித்திப்ராசுர்ய முண்டாகையாலும், சித்தென்கிறது - ஆத்மாவை யென்று, ஸ்புடமாக வருளிச்செய்கிறார்.

௬. (அ·கை.) இனி, இந்த ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூப மிருக்கும்படி யெங்ஙனே? என்கிற ஸங்கையிலே, ஆத்மஸ்வரூபலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார்

(வ்-ம்) (ஆத்மஸ்வரூபம் "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்றுதொடங்கி). ஸ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே ஒன்றைச் சொல்லலாயிருக்க, இப்போது ஆழ்வாரருளிச்செய்த சந்தையை யெடுத்தது தத்வ ப்ரதிபாதகங்களான ஸ்ருத்யாதிகளிலுங்காட்டில் தத்வதர்ஸிகளில் ப்ரதாநரான ஆழ்வாருடையவசநமே தத்வநிர்ணயத்துக்கு முக்யப்ரமாணமென்று தோற்றுகைக்காக; (உக) "வியஸ்ய வைதிகாஸ்த்ய ஸ்ரீம உபாதாநவஸாமிந:" என்றிறே பரமாசார்யரு மருளிச்செய்தது. ஸ்வரூபமாவது-ஸ்வம்மானரூபம். அதாவது - அஸாதாரணாகாரம். (௩0) "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்றது-போய்ப்போய் ஒன்றுக்கொன்று மேலாயிருக்கிற * அந்நமயப்ராணமய மநோமயங்களுக்கு அவ்வருகா யென்றபடி. 'தேஹேந்த்ரிய மந:ப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய்' என்கிற விடத்தில் புத்தி ஸப்தத்தால்-மஹதநுக்ருஹீதமான அந்த:கரணத்தைச் சொல்லுகிறதோ? ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதோ? என்னில்; இவருக்கிங்கு விவக்ஷிதம் ஜ்ஞாநமாகவேணும்; தத்வஸேகரத்தில் தேஹாதிவைலக்ஷண்ய மருளிச்செய்கிறவிடத்தில் அப்படி யருளிச்செய்கையாலே. (௩க) "தேஹேந்த்ரிய மந: ப்ராணதீப்யோந்ய:" என்றிறே! ஆளவந்தாரு மருளிச்செய்தது. உத்தேஸம், லக்ஷணம், பரீக்ஷையென்று மூன்றுவகைப்பட்டிறே! தத்வநிர்ணயக்ரம மிருப்பது; அதில் "சித்துமசித்துமீஸ்வரனும்" என்று, தத்வத்ரயத்தையுமுத்

(ரு) ஆத்மஸ்வரூபம் தேஹாதி விலக்ஷணமானபடி யென்? என்னில்;

தேசித்து, உத்தேசக்ரமத்திலே அவற்றினுடைய ஸ்வரூபசோதநம் பண்ணுவதாக நினைத்து, ப்ரதமத்திலே சித்சப்தோத்திஷ்டனான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபசோதநம் பண்ணுவதாக உபக்ரமித்து, "தேஹேந்த்ரிய மந:ப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய்" என்று தொடங்கி "சேஷமாயிருக்கும்" என்னுமளவாக ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்தார். அத்தைப்பரீக்ஷிக்கிறார்மேல்.

(ரு)(அ-கை.)அதில் ப்ரதமத்திலே ஆத்ம ஸ்வரூபத்தினுடைய தேஹாதி வைலக்ஷண்யத்தை சோதிப்பதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸுக்களுடைய ப்ரச்நத்தை அநுபாஷிக்கிறார்;

(வ்-ம்.) (ஆத்ம ஸ்வரூபம் தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடியென்? என்னில்) என்று. இது தன்னை தத்வசேகரத்திலே இவர் தாமே விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

தேஹம்-அநேகாவயவ ஸங்காதாத்மகமென்னுமிடம் ஸித்தம்; அதில் எல்லா அவயவங்களுக்கும் சைதந்யமுண்டாகில், அநேக சேதநோபலப்தி ப்ரஸங்கிக்கும். அவயவங்களுக்கு அந்யோந்யம் விவாதநீயமமும், அவற்றில் பமதாபுத்தியும், மமதாவ்யவஹார முங்கூடாது. [“ஓரவயவத்துக்கே சைதந்யங்கொள்ளில்; அது விச்சிந்நமானால். அவயவாந்தரம் அதநுபவித்ததை ஸ்மரிக்கக்கூடாது. பின்பு, அஹம்புத்தி வ்யவஹாரங்களும். மமதாபுத்தி வ்யவஹாரங்களுங் தவிரவேணும்; ஸர்வ சரீரவ்யாபியான ஸுகது:காநுபவமுங் கூடாது. அவயவ ஸங்காதாத்மகமன்று, சரீரம் அவயவி, அதிலே சைதந்யமென்னவு மொண்ணாது: உபலம்பாநுபபத்திகளில்லாமை யாலே. அவயவி ஸ்வீகாரம் அநுபபந்நமாகையாலே. கிஞ்ச, (௧௨) “[illegible]” என்று, சரீராஹமர்த்தங்களில் பிறக்கிற பேத ப்ரதிபத்தியும், பேத வ்யவஹாரமும் கூடாது; (௧௩) “[illegible]” என்கிற விடத்திற்போலே, அமுக்யமென்ன வொண்ணாது; முக்யே பாதமில்லாமையால். அன்றிக்கே, அஹம்

புத்திக்கு ஸரீரம் விஷயமென்று கொண்டாலும், ஸ்ம்ருதியாலும் ஸ்ம்ருத்யர்த்தாபத்திகளாலும் தேஹாதிரிக்தனுப், தேஹாந்தரபரிக்ரஹயோக்யனை ஆத்மாஸித்தன். பாஹ்யேந்த்ரியங்களும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; ஒருவனே ஸர்வேந்த்ரிய விஷயங்களையு மறிகையால். இப்படிக் கொள்ளாதபோது, "யாவனொருவன் நானிவ்வர்த்தத்தைக் கண்டேன், அந்தநானே ஸ்பர்ஸியா நின்றேன்" என்கிற ப்ரதிஸந்தாநமுங் கூடாது. சக்ஷுஸ்ஸே ஆத்மாவாகில், அந்தன் ரூபத்தை ஸ்மரியா தொழியவேணும். ஸ்ரோத்ரமே ஆத்மாவாகில், பதிரன் ஸப்தத்தை ஸ்மரியா தொழியவேணும். இப்படி மற்றை யிந்த்ரியங்களிலுங்கண்டுகொள்வது. அந்தஃகரணமும் ஆத்மா வாகமாட்டாது; கர்த்தாவினுடைய ஸ்மரணுதி கார்யங்களுக்குக் கரணமாகக் கல்பிதங்களாகையாலே. இது தானே ஸ்மரிக்கிற தென்ன வொண்ணாது; ஸ்மரணத்துக்குக் கரணமில்லாமையாலே. கரணமும் இது தானேயென்னவொண்ணாது; விருத்தமாகையாலே. வேறேயொன்று கரணமென்னில்; அது பாஹ்யகரணமாகில், அதில்லாதவனுக்கு ஸ்ம்ருதி கூடாது; அந்தஃகரணமாகில், ஆத்மாவுக்கு மநஸ்ஸென்று பேரிட்டதாய்விடும். அந்தஃகரணம் அநபேக்ஷிதமாகில், இந்த்ரியார்த்தஸம்பந்தமுண்டானபோதெல்லாம்ஜ்ஞாநம்பிறக்கவேணும்; ஆகையால், மநஸ்ஸும் ஆத்மாவாகமாட்டாது. ப்ராணன்களும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; ஸங்காதரூபங்களாகையாலே. தேஹம் ஆத்மாவென்கிற பக்ஷத்துக்குச் சொன்ன தூஷணங்கள் இங்கும் துல்யம். ஜ்ஞாநமும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, நஸித்தது" என்று க்ஷணிகமுமாய், ஆத்மதர்மமுமாய்த் தோற்றுகையாலே. ஸ்திரனு யிருப்பானுெ ராத்மா வுண்டென்னுமிடம், "நேற்றுக்கண்டவானே இன்றுங் காணுநின்றேன்" என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே ஸித்தம்"] என்று, இபபடி விஸ்தரேண வருளிசசெய்தாரிறே.

(௬) (அ-கை.) இப்படி தனித்தனியே யெடுத்துக் கழிக்குமளவில் க்ரந்தவிஸ்தரமாமென்று மந்தமதிகளுக்கும ப்ரதிபத்தியோக்யமாமபடி, தேஹாதிகளை ஸமுச்சித்யோபாதாநம் பண்ணி, அவற்றிற் காட்டில ஆத்மாவுக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தைச் சில யுக்திவிஸேஷங்களாலே ஸங்க்ரஹமாக வருளிச்செய்கிறார்;

(கூ) தேஹாதிகள் "என்னுடைய தேஹாதிகள்" என்று, ஆத்மாவில் வேறுபட்டுத்தோற்றுகையாலும், 'இதம்' என்று தோற்றுகையாலும், ஆத்மா "நான்"என்று தோற்றுகையாலும், இவை யொருகால் தோற்றி யொருகால் தோற்றாமையாலும், ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும், இவை பலவாகையாலும், ஆத்மா ஒருவனாகையாலும், ஆத்மா—இவற்றில் விலக்ஷணனென்று கொள்ளவேணும்.

(வ்ய.) (தேஹாதிகள்) என்று தொடங்கி. "தேஹாதிகள் "என்னுடைய தேஹாதிகள்" என்று - ஆத்மாவில் வேறுபட்டுத் தோற்றுகையாலும், "இதம்" என்று தோற்றுகையாலும், ஆத்மா "நான்"என்று தோற்றுகையாலும்" அதாவது-தேஹாதிகளானவை என்னுடையதேஹம், என்னுடைய விந்த்ரியம், என்னுடைய மநஸ்ஸு, என்னுடையப்ராணன், என்னுடைய புத்தியென்று, மமதாபுத்திக்கும், மமதாவ்யவஹாரத்துக்கும் விஷயமாய்க்கொண்டு அஹமர்த்தபூதனான வாத்மாவுக்கு அந்யமாய்த்தோற்றுகையாலும், அப்படியே "இது தேஹம், இது இந்த்ரியம்" என்று இதம்புத்தி வ்யவஹாரவிஷயமாய்க் கொண்டு அஹமர்த்த வ்யதிரிக்தமாய்த் தோற்றுகையாலும்; அங்ஙனன்றிக்கே, ஆத்மா அஹமர்த்தபூதனாய்க்கொண்டு தோற்றுகையாலு மென்றபடி.

"இவை ஒருகால் தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாலும் ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும்" 'இவை' என்று தேஹேந்த்ரியாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹம் ஒருகால் தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாவது-ஜாக்ரத்தசையில் (நூ) "ஸ்தூலோஹம், க்ருசோஹம்" இத்யாதிகளாலே அஹம் புத்தி வ்யவஹாரவிஷயமாய்க்கொண்டு ஆத்மத்வேந தோற்றியிருந்ததேயாகிலும், ஸுஷுப்திதசையில் அப்படி தோற்றாதிருக்கை.

ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாவது - "உறங்குவதுக்கு முன்பு இவையெல்லாம அறிந்திருந்த நான் உறங்குகிறபோது என்னுடம்பு முட்படவறிந்திலேன்" என்று, ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணுகையாலே, உபயாவஸ்த்தையிலும் தேஹாதந்யனா யிருப்பானொரு ஆத்மா உண்டென்று தோற்றுகை.

அதவா, ஜந்மமரணபாக்த்வத்தாலே தேஹம் ஒருகால் தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாலும், "நான் ஜந்மாந்தரத்தில் பண்ணின அதினுடையபலமிது" என்கிற லோகவ்யவஹாரத்தாலே, ஆத்மா ஜந்மமரணரஹிதனாய்க்கொண்டு எப்போதுந் தோற்றுகையாலு மென்னவுமாம்.

அப்படியே, சக்ஷுராதிரூபேண தோற்றியிருக்கிற விந்த்ரியங்கள், அந்த பதிராந்த்யவஸ்தைகளில் தோற்றாமையாலும்; ஸங்கல்பாதிஹேதுத்வேந தோற்றியிருக்கிறமநஸ்ஸு, ஒரு காலவிசேஷங்களிலே மூடமாய்க்கொண்டு ஒன்றுந் தோற்றாமையாலும்; உச்ச்வாஸநிச்வாஸாதிகளாலே தோற்றியிருக்கிறப்ராணன்கள், ஒரோ மோஹதசைகளிலே நெற்றியைக்கொற்றிப் பார்க்கவேணும்படி தோற்றாமையாலும்; விஷயக்ரஹணவேளையில் ப்ரகாசிக்கிறஜ்ஞாநம் விஷயக்ரஹணாபாவதசையில் தோற்றாமையாலும்; இப்படியன்றிக்கே, "நான் கண்ணும்செவியும் முன்பு விளங்கவிருந்தேன், இப்போது அந்தனும் பதிரனுமானேன்; முன்பு என்னுடைய மநஸ்ஸு விசதமாயிருக்கும், இப்போ தொன்றுந் தெரிகிறதில்லை; நானப்போது நிஷ்ப்ராணனாய்க் கிடந்தேன், இப்போது ஸப்ராணனானேன்; எனக்கப்போது ஜ்ஞாநமுண்டாயிருந்தது, இப்போது நசித்தது" என்று, இவை தோற்றினபோதோடு தோற்றாதபோதோடு வாசியற ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும்,

இவை பலவாகையாலும் ஆத்மா ஒருவனாகையாலும்; மீண்டும் இவை யென்று தேஹாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹத்துக்குப்பன்மை அநேகாவயவ ஸங்காதாத்மக மாகையாலே; இந்த்ரியங்களுக்குப் பன்மை சக்ஷுஸ்ச்ரோத்ராதிவ்யக்தி பேதத்தாலே. மநஸ்ஸுக்குப்பன்மை - மநோபுத்தி சித்தாஹங்கார ரூபமானபேதத்தாலே. ப்ராணனுக்குப்பன்மை, ப்ராணாபாநாதி பேதத்தாலே; புத்திக்குப்பன்மை — கடஜ்ஞாந படஜ்ஞாநாதிபேதத்தாலே. இப்படி தேஹாதிகளோரொன்றே பலவாகையாலும்; இங்ஙனன்றிக்கே, அஹம்புத்தி வ்யவஹாரார்ஹனான ஆத்மா ஒருவனாகையாலும், ஆத்மா இவற்றில் விலக்ஷணனென்றுகொள்ளவேணும். அதாவது-இப்படி தேஹாதிப்ரகாரத்தையும், ஆத்மாவினுடைய ப்ரகாரத்தையும் நிரூபித்தால், ஆத்மா தேஹாதிகளானவற்றில்

(எ.) இந்தயுக்திகளுக்குக் கண்ணழிவுண்டேயாகிலும், ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதி விலக்ஷணனாகக் கடவன்.

வேறுபட்டிருப்பானொருவனென்று அவஶ்யம் அங்கீகரிக்கவேணு மென்கை.

எ. (அ-கை.) இப்படி யுக்தியாலே ஸாதிதமான வர்த்தத்தை ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார்;

(வ்-ம்.) (இந்த யுக்திகளுக்குக் கண்ணழிவுண்டேயாகிலும் ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனாகக் கடவன்) என்று. கண்ணழிவுண்டே யாகிலும் என்கையாலே - ஸர்வதா இதுக்குக் கண்ணழிவுசொல்ல வொருவர்க்கும் போகாது; அதுதானுண்டாய்த்தாகிலும் இவ்வர்த்தம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி ஸகலஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே, ஶாஸ்த்ரபலந்தானே இவ்வர்த்தத்தை ஸாதிக்குமென்று கருத்து (௩௫) "பஞ்சவிம்ஶோऽயம் புருஷ:" (௩௬) "பஞ்சவிம்ஶ ஆத்மா ப₄வதி" (௩௭) "[illegible] ப்ரக்ருதிருச்யதே ॥ ஆத்மா து [illegible] பஞ்சவிம்ஶ: ப்ரகீர்தித:" (௩௮) "[illegible] புருஷ: பஞ்சவிம்ஶக: । ஸ ஏவ ஸர்வபூ₄தாத்மா நர இத்யபி₄தீ₄யதே" (௨௭) "ஆத்மா ஶுத்₃தோ₄ऽக்ஷர: ஶாந்தோ நிர்கு₃ண: ப்ரக்ருதே: பர: । ப்ரவ்ருத்₃த்₄யபசயௌ நாஸ்ய ஏகஸ்யாகி₂லஜந்துஷு" (௩௯) "பிண்ட₃: ப்ருத₂க்₃யத: பும்ஸ: ஶிர:பாண்யாதி₃லக்ஷண: । ததோऽஹமிதி குத்ரைதாம் ஸம்ஜ்ஞாம் ராஜந் கரோம்யஹம்" (௪௦) "கிம் த்வமேதச்சி₂ர: கிம் நு ஶிரஸ்தவ ததோ₂த₃ரம் । கிமு பாதா₃தி₃கம் த்வம் வை தவைதத் கிம் மஹீபதே ॥ ஸமஸ்தாவயவேப்₄யஸ்த்வம் ப்ருத₂க்₃பூ₄ய வ்யவஸ்தி₂த: । கோऽஹமித்யத்ர நிபுணோ பூ₄த்வா சிந்தய பார்தி₂வ ॥"

(அ.) அஜடமாகையாவது - ஜ்ஞாநத்தையொழியவுந் தானே தோற்றுகை.

(க.) ஆநந்தரூப மாகையாவது-ஸ்வரூபமா யிருக்கை.

---

(௪௧) "புமாந் ந தேவோ ந நரோ ந பஶுர்ந ச பாதப: | ஶரீராக்ருதிபேதாஸ்து பூபைதே கர்மயோநய: || ஆகாஶவாய்வக்நிஜல ப்ருதிவீப்ய: ப்ருதக் ஸ்திதே | ஆத்மந்யாத்ம மயம் பாவம் க: கரோதி கலேவரே" என்று, இப்படி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதி ஸகல ஶாஸ்த்ரப்ரதிபந்நமான ஆத்மாவினுடைய தேஹாதிவிலக்ஷணத்வம் துரபஹ்நவ மென்று நினைத்திறே! ஶாஸ்த்ர பலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனாகக் கடவனென்று ஸந்நி ஶ்சயமாக இவரருளிச்செய்தது.

அ. (வ்-ம்.) (அஜடம்) இத்யாதி. அஜடத்வமாவது - அநந்யாதீநப்ரகாஶத்வம். ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ மென்றபடி. ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ மாகையாவது-தீபம் தீபாந்தரநிரபேக்ஷமாக ஸ்வவ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகிற வோபாதி, ப்ரகாஶாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஸ்வ வ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகை.

அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுந் தானே தோற்றுகை) என்று. (௪௨) "ஹ்ருத்யந்தர்ஜ்யோதி: புருஷ:" (௪௩) "அத்ராயம் புருஷ: ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர்பவதி" (௪௪) "விஜ்ஞாநகந:" (உ௮) "ஜ்ஞாதா ஜ்ஞாநமய:" (௪௫) "ஜ்ஞாநமயம் ஹ்யாஹு: ஸ்வஸம்வேத்யம் ஜ்ஞாநரூபிண:" (௪௬) "ஆத்ம ஸம்வேத்யம் தஜ்ஜ்ஞாநம்" என்னக்கடவதிறே.

க. (வ்-ம்.) (ஆநந்தரூபம்) இத்யாதி. ஆநந்தரூபத்வமாவது-ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வம். அதாவது—ஸ்வபாவமேயநுகூலமாயிருக்கை. (௪௭) "அநுகூல்யம் ஸுகம் து:கம் ப்ராதிகூல்யமிதி ஸ்ம்ருதே | ஸ்வாத்ம ஸ்வாநுகூலோ ஹி ஸ்வாத்மா ஸாக்ஷிக வைபவ:" என்கிறபடியே, தனக்குத்தானே ஸ்வரூபமா யிருக்கை யென்றபடி.

(௧௦.) உணர்ந்தவன் ஸுகமாக உறங்கினேனென்கையாலே ஸுகரூபமாகக் கடவது.

௧௦. (அ-கை) இப்படி ஆத்மஸ்வரூபம் ஸுகரூபமாயிருக்கு மென்னுமிடத்தில், ஸர்வலோகப்ரஸித்த ப்ரத்யபிஜ்ஞையை ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார்; (உணர்ந்தவன்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம.) "ஸுகமாகவுறங்கினேனென்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞைதானோ, இதில் ப்ரமாணம்" என்னிறே! ஸகலலோகத்திலும் இதை அனுஸந்திசெய்தது; ஸுஷுப்திதசையில் பாஹ்யார்த்த ஜ்ஞானமில்லாமையாலும், ப்ரத்யக்த்வஸ்புரண முண்டாகையாலும், ஸுப்தோத்திதனாலே பராம்ருஷ்டமான ஸுகம் ஸ்வரூபஸுகமாகவேணுமிறே. "இப்போது ஸுகம் பிறக்கும்படி உறங்கினேன்" என்னன்றிறே 'ஸுகமாகவுறங்கினேன்' என்கிறவித்துக்குப் பொருளென்னவொண்ணாது; ப்ரதிபத்திஸமயம், அப்படியனுஸந்திக்கை "இனிதாகப் பாடினேன்" என்கிறப்போலே யிருக்கையாலே; இது தன்னை பாஷ்யத்திலே (௪அ) "ஸர்வம் ஹி ஸுப்தோத்தித: ஸுகமஹமஸ்வாப்ஸம், ந கிஞ்சிதஹமவேதிஷமிதி ஸ்வாத்மாநம் ஜ்ஞாதாரமநுஸந்தாய ஸுகஸ்வமநுபவம்(?) ப்ரத்யவம்ருஶதி; தஸ்மாத் ஸுகரூபோ ஜ்ஞாதைவ ப்ரதிபந்நா(?) ... ப்ரத்யக்ஷம் ..." என்று, பாஷ்யகாரருளிச்செய்தார். ஸ்வரூபம் அநுகூலமன்றாகில், ப்ரேமாஸ்பதத்வம் கூடாது. (௪௯) "ஜ்ஞாநாநந்தமய: ஶுத்த:" இத்யாதிகளாலும் இவ்வாக்யம் ஸித்தம் (௫௦) "ஆநந்தோஜ்ஞாதி(?)" (உஅ) "நிர்மாணமயவாயாத்மா(?)" (௫௧) "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா" (௫௨) "ஜ்ஞாநாநந்தைக லக்ஷண:" இத்யாதி ஸ்ம்ருதிகளிலும் ஆத்மாவினுடைய ஆநந்தரூபத்வம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

ஆக, கீழ் ப்ரக்ருதே: பரத்வம் சொல்லுகையாலே தேஹாத்மவாதம் நிரஸ்தமாய்த்து; அணுத்வ ஆநந்தரூபத்வங்களைச் சொல்லுகையாலே ஜடாத்மவாதம் நிரஸ்தமாய்த்து.

(கக.) நித்யமாகையாவது - எப்போது முண்டாகை.

(கஉ) எப்போது முண்டாகில் ஜந்மமரணங்க ளுண்டாகிறபடி யென்? என்னில்; ஜந்மமாவது - தேஹஸம்பந்தம், மரணமாவது-தேஹவியோகம்.

(கக) (வ்-ம்) (நித்யமா) இத்யாதி. நித்யத்வமாவது-ஸர்வகால வர்த்தித்வம். அத்தை யருளிச்செய்கிறார். (எப்போது முண்டாகை) என்று.

(கஉ) (அ-கை) ஏகத்விரோதி ஶங்கையை யநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார்; (எப்போது முண்டாகில்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம்.) அதாவது-ஆத்மா ஸர்வகாலவர்த்தியாயிருக்குமாகில், (ருங) "ப்ரஜாபதி: ப்ரஜா அஸ்ருஜத" (ருச) "ஸ ந்தேஹோ ஜாயதே" (ருரு) "யதா வா ஜாதி ஸம்ஸ்காரி ஜாயதே" (ருசு) "யத: ப்ரஸூதா ஜகத: ப்ரஸூதீ தோயேந ஜீவாந் வ்யஸஸர்ஜ பூம்யாம்" இத்யாதி ப்ரமாணங்களால் ஆத்மாவுக்குச் சொல்லப்படுகிற ஜந்மமரணங்க ளுண்டாகிறபடி யென்? என்னில்; அவற்றிற் சொல்லுகிற ஜந்மமாவது-தேஹஸம்பந்தம்: மரணமாவது-தேஹவியோக மென்கை

நித்யனாகில் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு ஏகத்வாவதாரணம் கூடா தென்னில் ; ஏகத்வமாவது - நாமரூபவிபாகா பாவமாகையாலே, கூடும். ஸம்ஹாரதசையில் ஆத்மா விநாசியாகில். ஈஶ்வரனுக்கு உபாதாநத்வங்கூடாது; அக்ருதாப்யாகமக்ருதவிப்ரணாஶங்களும் வரும். ஆகையால், ஆத்மநித்யத்வம் கொள்ளவேணும். (ருஎ) "ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபஸ்சித்" (ருஅ) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶௌ" (ருகூ) "நித்யோ நித்யாநாம்" (சூ0) "ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்த்யநாதீ உபாவபி" (சூக) "ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசிந் நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூய: அஜோ நித்ய: ஶாஶ்வதோऽயம் புராணோ ந ஹந்யதே ஹந்யமாநே ஶரீரே" என்று, ஆத்மநித்யத்வப்ரதிபாதிகைகளான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் அநேகமிறே.

(௧௫.) அணுவானபடி என்னென்னில்;

(௧௬.) ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தில் நின்றும் உத்க்ரமித்துப்போவது வருவதாமென்று சாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே, ஆத்மா அணுவாகக்கடவது.

---

(௧௫) (வ்யா. அசித்விலக்ஷணமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாய், நித்யமாயிருந்தாலும் விபுவாயிருக்கலாமிறே; ஏவம்பூதமான வாக்யங்களாலே அணுவென்று ப்ரதிபாதிக்கையென்னே? என்கிற ஜிஜ்ஞாஸாபரமாக அவதாரிக்கிறார்: (அணுவானபடி யென்னென்னில்) என்று.

(௧௬) (வ்யா. கை) அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார், (ஹ்ருதயப்ரதேசத்தில் நின்றும்) என்று தொடங்கி.

(வ்யா. அதாவது (௬௨) "ஹ்ருதி ஹ்யேஷ ஆத்மா" என்று ஹ்ருதயஸ்திதியையும் (௬௩) "தஸ்ய ஹைதஸ்ய ஹ்ருதயஸ்யாக்ரம் ப்ரத்யோததே தேந ப்ரத்யோதேநைஷ ஆத்மா நிஷ்க்ராமதி சக்ஷுஷோ வா மூர்த்நோ வாந்யேப்யோ வா சரீரதேசேப்ய:" என்று உத்க்ரமணத்தையும், (௬௪) 'யே வை கே சாஸ்மால்லோகாத் ப்ரயந்தி சந்த்ரமஸமேவ தே ஸர்வே கச்சந்தி' என்று கமநத்தையும், (௬௫) "தஸ்மால்லோகாத் புநரேத்யஸ்மை லோகாய கர்மணே" என்று ஆகமநத்தையும், நிர்தோஷப்ரமாணமான வேதாந்தசாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே அணுவாகக்கடவதென்கை. விபுவாகில் இவையொன்றும் கூடாதிறே. ஸூத்ரகாரரும் ஆத்மாவினுடைய அணுத்வம் ஸாதிக்கிறவளவில், (௬௬) "உத்க்ராந்தி கத்யாகதீநாம்" என்று இவற்றாலேயிறே! முந்துற ஸாதித்தது; (௬௭) "ஏஷோணுராத்மா சேதஸா வேதிதவ்ய:" (௬௮) "வாலாக்ரசதபாகஸ்ய சததா கல்பிதஸ்ய ச । பாகோ ஜீவ: ஸ விஜ்ஞேய:" (௬௯) "ஆராக்ரமாத்ரோ ஹ்யவரோபி த்ருஷ்ட:" (௭௦) "ஸூக்ஷ்மாணாமப்யஹம் ஜீவ: । ஸூக்ஷ்மோ ஹ்யேஷ பராத்மேதி கீர்த்யதே ॥" இத்யாதி ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலும் ஆத்மாவினுடைய அணுத்வம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

(௨௫.) அணுவாய், ஹ்ருதயத்தளவிலே நிற்குமாகில், ஶரீரம் எங்குமொக்க ஸுகதுக்கங்களை புஜிக்கிறபடி யென்? என்னில்;

(௨௬.) மணித்யுமணிதீபாதிகள் ஓரிடத்திலேயிருக்க ப்ரபை எங்குமொக்க வ்யாபிக்குமாபோலே, ஜ்ஞாநம் எங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே அவற்றை புஜிக்கத்தட்டில்லை.

(௨௫.) (அ-கை.) இப்படி யிருக்குமாகில், ஸர்வஶரீரவ்யாபியான ஸுகதுக்காநுபவம் கூடும்படி யெங்ஙனே? என்கிற சங்கையை யநுவதிக்கிறார்; (அணுவாய்) என்று தொடங்கி.

(வ்யா.) அதாவது - அணுபரிமாணமாய ஹ்ருதயப்ரதேஶமாத்ரத்திலே நிற்குமாகில், (௭௧) "வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய ஶததா கல்பிதஸ்ய ச, ஆராக்ரமாத்ரோ ஹ்யவரோபி த்ருஷ்ட:" என்று ஆபாதசூடம், ஶரீரமெங்குமொக்க ஸுகதுக்கங்களை புஜிக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்னிலென்கை.

(௨௬) (அ-கை.) அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்; (மணித்யுமணி) என்று தொடங்கி.

(வ்யா.) அதாவது - மணித்யுமணிதீபாதிகளாகிற ப்ரபாவத்பதார்த்தங்கள் ஏகதேஶஸ்தங்களாயிருக்கச்செய்தேயும், தத்ப்ரபை சுற்றெங்கும் வ்யாபிக்கிறாப்போலே, ஆத்மா ஹ்ருதயப்ரதேஶத்திலே யிருக்கச்செய்தே தத்தர்மமான ஜ்ஞாநம் எங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே, ஶரீரமெங்குமொக்க ஸுகதுக்கங்களை புஜிக்கைக்கொரு பாதிகமில்லை யென்கை.

இதுதான், (௭௨) "குணாத்வாலோகவத்" என்கிற ஸூத்ரார்த்தம்; (௭௩) "வாஶப்தோ சோத்யவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த:; ஆத்மா, ஸ்வகுணேந ஜ்ஞாநேந ஸகலதேஹம் வ்யாப்யாவஸ்தித:, ஆலோகவத்; யதா மணித்யுமணிப்ரப்ருதீநாமேகதேஶவர்த்திநாமாலோகோ அநேகதேஶவ்யாபீ த்ருஶ்யதே, ததா ஹ்ருதயஸ்தஸ்யாத்மநோ ஜ்ஞாநம் ஸகலதேஹம் வ்யாப்ய வர்த்ததே, ஜ்ஞாத்ரு: ப்ரபாஸ்தாநீயஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வாஶ்ரயாதந்யத்ர வ்ருத்தி

(கஎ.) ஒருவனேககாலத்திலே யநேக தேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறதும் ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே.

ப்ரதீபவதாவேஸஸ்ததாஹி தர்ஸயதி'' என்றிறே! இதுக்கு பாஷ்யம்.

இப்படி, ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே ஸாவத்ம்யதையும் புஜிக்குமென்னுமிடம் ப்ருஹதாரண்யகத்திலே சொல்லப்பட்டது. (எசு) ''ப்ரஜ்ஞயா வாசம் ஸமாருஹ்ய வாசா ஸர்வாணி நாமாந்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ப்ராணம் ஸமாருஹ்ய ப்ராணேந ஸர்வாந் கந்தாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா சக்ஷு: ஸமாருஹ்ய சக்ஷுஷா ஸர்வாணி ரூபாண்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஸ்ரோத்ரம் ஸமாருஹ்ய ஸ்ரோத்ரேண ஸர்வாந் ஸப்தாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஜிஹ்வாம் ஸமாருஹ்ய ஜிஹ்வயா ஸர்வாநந்நரஸாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஹஸ்தௌ ஸமாருஹ்ய ஹஸ்தாப்யாம் ஸர்வாணி கர்மாண்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஸரீரம் ஸமாருஹ்ய ஸரீரேண ஸுகது:கே ஆப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயோபஸ்தம் ஸமாருஹ்ய உபஸ்தேநாநந்தம் ரதிம் ப்ரஜாதிமாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா பாதௌ ஸமாருஹ்ய பாதாப்யாம் ஸர்வா இத்யா ஆப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா தியம் ஸமாருஹ்ய தியா விஜ்ஞாதவ்யம் காமாநாப்நோதி'' என்றிப்படி சொல்லுகையாலே.

(கஎ) (அ-யாக) ஏகஸரீரமாத்ரத்துக்கு இப்படிக் கொண்டாலும் ஒருவன் ஏககாலத்திலே அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறது ஸ்வரூபவ்யாப்தியாலே யாகவேண்டாவோ! என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஒருவன்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம்) ஒருவனுக்கே அநேகதேஹ பரிக்ரஹம, காலபேதத்தாலே ஸம்பவிக்குமிறே; அத்தைவ்யாவர்த்திக்கைக்காக (ஏககாலத்திலே) என்கிறது. ஏககாலே அநேகதேஹபரிக்ரஹம் ஸௌபரிப்ரப்ருதிகளிலே ஸம்ப்ரதிபந்நமிறே.

(கஅ.) அவ்யக்தமாகையாவது - கடபடாதிகளை க்ரஹிக்கிற சக்ஷுராதிகளால் தோற்றாதிருக்கை.

(ககூ.) அசிந்த்யமாகையாவது - அசித்தோடு ஸஜாதீய மென்று நினைக்கவொண்ணாதிருக்கை.

(கஅ) (வ்-ம.) (அவ்யக்தமாகையாவது - கடபடாதிகளை க்ரஹிக்கிற சக்ஷுராதிகளால் தோற்றாதிருக்கை.) (எரு) "வேதநாதி [illegible]" என்றிறே! பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்தது. அப்படியே யிவரு மருளிச் செய்கிறார்.

இங்ஙனன்றிக்கே, ஒரு ப்ரமாணத்தாலும் தோற்றாதிருக்கை யென்னில் துச்சத்வம் வருமிறே. ஆகையால், மாநஸஜ்ஞாநகம்ய மித்தனை யல்லது ஐந்த்ரியஜ்ஞாநகம்யம் அன்றென்கை.

அவ்யக்தபதார்த்தம். (ரு0) "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்று தொடங்கி ஆத்மஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிற ஆழ்வாரும், (ருஉ) "ஞானங்கடந்ததே" என்று, ஐந்த்ரியஜ்ஞாநாகோசரத்வத்தையிறே! அருளிச்செய்தது.

(ககூ) (வ்-ம) (அசிந்த்யமாகையாவது - அசித்தோடு ஸஜாதீய மென்று நினைக்கவொண்ணாதிருக்கை) (ருங) "[illegible]" என்றிறே! இதுக்கும் பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தது.

ஆகையாலே, இவரு மிப்படி யருளிச்செய்கிறார். அங்ஙனன்றிக்கே, அசிந்த்யத்வமாவது - ஒருபடியாலும் சிந்திக்கைக்கு யோக்ய மன்றிக்கே யிருக்கையென்னில்; ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமான ஶ்ரவணமநநாதிகளுக்கும் வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்குமிறே. ஆகையால் அசித் ஸஜாதீயபுத்த்யநர்ஹத்வமே அசிந்த்ய பதார்த்த மாகக் கடவது.

ஆக. (எசு) "அவ்யக்தோऽயமசிந்த்யோऽயம்" என்று, கீதோபநிஷதாசார்யன் அருளிச்செய்தபடியே, இவரும் ஆத்மஸ்வரூப

(உ0.) நிரவயவமாகையாவது - அவயவ ஸமுதாய மன்றிக்கே யிருக்கை.

(உக.) நிர்விகார மாகையாவது - அசித்துப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே யொருபடிப் பட்டிருக்கை.

(உஉ.) இப்படி யிருக்கையாலே ஶஸ்த்ரம், அக்நி, ஜலம், வாதம், ஆதபந்தொடக்கமான வற்றால் சேதித்தல், தஹித்தல், நனைத்தல், ஶோஷிப்பித்தல்செய்கைக்கு அயோக்யமா யிருக்கும்.

வைலக்ஷண்ய ப்ரகடநார்த்தமாக இவ்விடத்திலே யருளிச்செய்தா ராயிற்று.

(உ0) (வ்-ம்) (நிரவயவமாகையாவது- அவயவஸமுதாய மன்றிக்கே யிருக்கை); அதாவது - (எ) "விஜாநதே" என்றும், (சஅ) "விஜாநதே" என்றுமசொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநைகாகார மாகையாலே, அசித்வஸ்துக்களைப்போலே அவயவஸங்காதாத்மக மன்றிக்கே யிருக்கை.

(உக) (வ்-ம்.) (நிர்விகார மாகையாவது - அசித்துப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே யொருபடிப்பட்டிருக்கை.) அதாவது - (கக) "அஜோ நித்ய ஶாஶ்வதோ" (ம-அ) "ந ஜாயதே ம்ரியதே வா" என்று, அக்ஷரஶப்தவாச்யமான வஸ்துவாகையாலே, க்ஷணக்ஷரண ஸ்வபாவ மாகையாலே, க்ஷரஶப்தவாச்யமான அசித்தைப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே, ஸதைகரூபமாயிருக்கை.

ஆகையிறே (எக) "அவிகாரோயமுச்யதே" என்று, கீதாசார்யன் அருளிச்செய்தது.

(உஉ.) (அ-கை.) ஏவம்ப்ரகார மாகையாலே, சேத்யாதி விஸஜாதீயமா யிருக்குமென்கிறார் மேல்:

(வ்-ம் (இப்படி) என்று தொடங்கி, இப்படியென்று - அவ்யக்தாதிகள் நாலையும் அநுபாஷிக்கிறதாதல், நிர்விகாரத்வ மாத்ரத்தையாதல். (ஶஸ்த்ரம்-அக்நி) இத்யாதி, அதாவது-ஶஸ்த்ராக்ந்யாதிகள் சேதநதஹநாதிகளைப் பண்ணும்போது தத்தத்வஸ்துக்

(உரு.) ஆர்ஹதர் ஆத்மாவை தேஹபரிமாணன் என்றார்கள்.
(உச.) அது ஶ்ருதிவிருத்தம்.

களிலே வ்யாபித்துச் செய்யவேண்டுகையாலும், ஆத்மா ஸர்வ அசிதத்த்வ வ்யாபகனாகையாலே, அவற்றிற் காட்டில் அத்ய ந்தஸூக்ஷ்மபூதனாகையாலும்; வ்யாப்யமாய் ஸ்தூலமா யிருக்கிற விவை வ்யாபகமாய் ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மவஸ்து வை வ்யாபித்து விகரிப்பிக்கமாட்டாமையாலே, ஶஸ்த்ராக்நிஜலவாதாதிகளா லேவரும் சேதந தஹந க்லேஶந ஶோஷணங்களுக்கு அனர்ஹ மாயிருக்குமென்கை. (எஅ) "நைநம் சிந்தந்தி ஶஸ்த்ராணி நைநம் தஹதி பாவக: । ந சைநம் க்லேதயந்த்யாபோ ந ஶோஷயதி மாருத:॥ அச்சேத்யோ(அ)யம் அதாஹ்யோ(அ)யம் அக்லேத்யோ(அ)ஶோஷ்ய ஏவ ச । நித்ய: ஸர்வகத: ஸ்தாணுரசலோ(அ)யம் ஸநாதந:" என்றருளிச்செய்தானிறே.

(உரு) (அ-கை) இப்படி, நிர்விகாரமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு பரிணாமித்வங்கொள்ளுகிற ஆர்ஹதமதம் அயுக்தமென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பிக்கிறார் மேல்; (ஆர்ஹதர்) இத்யாதியால்,

(வ-ம்) ஆர்ஹதராகிறார் - ஜைநர். அவர்கள் (எக) "யாவத் தேஹ வ்யாபீ நா" இத்யாதிப்ரகாரேண ஆபாதசூடம் தேஹத்திலுண் டான ஸுகாத்யநுபவம், ஆத்மாதேஹபரிமாணனல்லாதபோது கூடாது; ஆகையால், ஆத்மா ஸ்வகர்மாநுகுணமாகப் பரிக்ரஹிக் கும் கஜ பிபீலிகாதி ஶரீரங்களுக்கு அநுகூலமாக பரிணமித்து, தத்தத்தேஹபரிமாணனாயிருக்குமென்றிறே சொல்லுவது. அத்தை யருளிச்செய்கிறார், (தேஹபரிமாணனென்றார்கள் என்று).

(உச) (அ-கை) அத்தைநிராகரிக்கிறார்; (அதுஶ்ருதிவிருத்தம்) என்று.

(வ-ம்) இவ்விடத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதையான ஶ்ருதி யேதென்னில்; (கக) "அஜ்ஞாதாக்ஷரம் ஹரம்" என்று, ஆத் மாவினுடைய நிர்விகாரத்வ ப்ரதிபாதிகையான ஶ்ருதியாகவேணும்; "தேஹபரிமாணன் என்கிறபக்ஷம், ஆத்மா நிர்விகாரன் என்கிற

உரு. அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஶைதில்யம் வரும்.

உசு. ஜ்ஞாநாஶ்ரய மாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக் கிருப்பிடமா யிருக்கை.

ஶ்ருதியாலே பாதிதம்" என்று இவர்தாமே தத்வஶேகரத்திலே யருளிச்செய்கையாலே. (சுஎ) "ஸ ஷோடஶதா" (சுஅ) "வாலாக்ர ஶதபாகஸ்ய" இத்யாதி ஶ்ருதிகளும், தேஹபரிமாணபக்ஷத்துக்கு பாதிகைகளாகையாலே அவற்றையும் இவ்விடத்திலே சொல்லுவாருமுண்டு.

(உரு) ஏதத்விஷயமாக தூஷணாந்தரமும் அருளிச்செய்கிறார்;

(அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஶைதில்யம் வரும்) என்று. அதாவது-தேஹபரிமாணம் என்னும்பக்ஷத்தில், ஸம்ஸித்தயோகராய் ஸௌபரியைப்போலே ஏககாலத்திலே யநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்குமவர்களுக்கு தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை யநேகமாக பிந்நமாக்கிக்கொண்டு அவ்வவதேஹங்களைப்பரிக்ரஹிக்கவேண்டிவருமென்கை. பரகாயப்ரவேஶமுமேக அநேகஶரீரங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்தூலமான ஶரீரத்தைவிட்டு ஸூக்ஷ்மமான ஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹிக்குமளவில், இதுக்கெல்லாமது அவகாஶம் போராமையாலே ஶைதில்யம் வருமென்னவுமாம். (எகூ) "ஸ்வஸ்தா தாகாத்ருஷ்ய" என்கிற ஸூத்ரத்தில் சொல்லுகிறபடியே, அல்ப மஹத்பரிமாணங்களான கஜ பிபீலிகாதி ஶரீரங்களை, ஸ்வகர்மாநுகுணமாகப் பரிக்ரஹிக்குமவர்களுக்கு, கஜ ஶரீரத்தைவிட்டு பிபீலிகா ஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹிக்குமளவில் கஜஶரீர ஸமபரிமாணமா யிருக்கும். அந்த ஸ்வரூபத்துக்கு பிபீலிகாஶரீரம் அவகாஶம் போராமையாலே ஶைதில்யம் வருமென்று இங்ஙனே இவ்வாக்யத்துக்கு யோஜித்தாலோ வென்னில்; "யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு" என்கையாலே, அது இவ்விடத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதமன்று.

(உசு) (ஜ்ஞாநாஶ்ரய மாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமா யிருக்கை.) ஜ்ஞாநமாவது - ஸ்வஸத்தாமாத்ர

உ௭. ஆத்மா, ஜ்ஞாநத்துக் கிருப்பிடமன்றிக்கே ஜ்ஞாநமாத்ர மாகில்;

உஅ. நானறிவேன்று சொல்லவேணும், நானறியா நின்றேனென்னக்கூடாது.

தாலே ஸ்வாச்ரயத்தைப் பற்றி ஸ்வ பரவ்யவஹாரத்துக்கு உடலாயிருப்ப தொரு ஆத்மதர்மம். இதுக்கு ஆத்மா ஆச்ரயமாகையாவது - தீப ப்ரபைகளிரண்டும் தேஜோத்ரவ்யமாயிருக்கச்செய்தே தீபம் ப்ரபைக்கு ஆச்ரயமா யிருக்கிறாப்போலே தானும் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபனா யிருக்கச்செய்தே ஸ்வதர்மமான ஜ்ஞாநத்துக்குத் தன்னையொழிய ப்ருதக்ஸ்திதியுபலம்பங்கள் இல்லாதபடி தான் ஆதாரமாயிருக்கை. (அ௰) "ஜ்ஞோऽத ஏவ" (அக) "ஸ ஜ்ஞாதா ..." (அ௨) "ந பச்யோ ம்ருத்யும் பச்யதி" (அ௩) "விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்" (அ௪) "ஜாநாத்யேவாயம் புருஷ:" (அ௫) "ஏஷ ஹி த்ரஷ்டா ச்ரோதா க்ராதா ரஸயிதா மந்தா போத்தா கர்த்தா விஜ்ஞாநாத்மா புருஷ:" (அ௬) "..." இத்யாதி ச்ருதிகளாலே, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸித்தம்.

(உ௭) ஏவம்பூதமான ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வத்தை யிசையாதே ஜ்ஞாநமாத்ர மென்று சொல்லுகிற பௌத்தாதிகளுடைய மதத்தை நிராகரிக்கைக்காக தத்பக்ஷத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஆத்மா, ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிட மன்றிக்கே ஜ்ஞாநமாத்ரமாகில) என்று.

(உஅ) (அ௭) "அஹமிதம் ஜாநாமி" என்கிற ப்ரத்யக்ஷத்தாலே அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (நானறிவு)என்றுதொடங்கி.

அதாவது - ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாச்ரயத்வ மன்றிக்கே கேவலம் ஜ்ஞாநமாயிருக்குமளவு யுள்ளதாகில், "நானறிவு' என்று, தன்னை ஜ்ஞாநமாத்ரமாகச் சொல்லுகையொழிய, "நான் இத்தை யறியாநின்றேன்" என்று, தன்னை ஜ்ஞாதாவாகச் சொல்லக்கூடாதென்கை.

உ௯. ஜ்ஞாதாவென்றபோதே, கர்த்தா போக்தா வென்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து.

௩௰. கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள்ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிஶேஷங்களாகையாலே.

இவ்வர்த்தத்தை நானறியாநின்றேன் என்கையாலே, விஷய க்ராஹியான தொரு ஜ்ஞாநத்துக்குத்தான் ஆஶ்ரயமென்னுமிடந் தோற்றாநின்றதிறே; இப்படி, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரத்யக்ஷஸித்த மாகையாலே அபாதிதமென்றுகருத்து.

(அஅ) "[illegible]" என்று, பட்டரும் இப்படியிறே! பௌத்தமத நிராகரணம் பண்ணுகிற விடத்தில் அருளிச்செய்தது.

(உ௯) ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் மூன்றும் சொல்லவேண்டியிருக்க, 'ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாய்' என்று ஜ்ஞாத்ருத்வ மாத்ரத்தைச் சொல்லி, மற்றையவை யிங்குச் சொல்லாதொழிவா னென்? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(ஜ்ஞாதா வென்றபோதே கர்த்தா போக்தா என்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து) என்று.

(௩௰) இப்படி, ப்ரதிஜ்ஞாமாத்ரத்தால் போராதென்றுஅதுக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிஶேஷங்க ளாகையாலே) என்று.

(அகூ) "ஹேயோபாதேயதா ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாத்ருத்வ ஸாதநம் । தத்த்வ ஹாநோபாதாநசிகீர்ஷா கர்த்ருதாஶ்ரயா" என்கிறபடியே, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம், ஹேயோபாதேய ப்ரதிபத்திக்கு ஹேதுவாயிருக்கும்; அவ்வோ ஹேயங்களை விடுகையாலும், உபாதேயங்களைப் பற்றுகையாலும் உண்டான சிகீர்ஷை - கர்த்ருத்வமடியாயிருக்கும்; கர்த்தாவுக்கேயிறே! சிகீர்ஷை யுள்ளது; அந்த சிகீர்ஷைதான் ஜ்ஞாநாவஸ்தா விஶேஷமிறே; அத்தோடு கர்த்ருத்வத்துக்கு

௩௧. சிலர், குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது; ஆத்மாவுக் கில்லை யென்றார்கள்.

உண்டான ப்ரத்யாஸத்தியைக் கடாக்ஷித்து கர்த்ருத்வத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷ மென்று உபசரித்து அருளிச்செய்கிறா ரல்லது, கர்த்ருத்வமாவது - க்ரியாஶ்ரயத்வ மாகையாலே, அத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமென்று முக்யமாகச்சொல்லப்போகாதிறே.

க்ரியையாவது- (கூய) "ஜாநாதி, இச்சதி, யததே, கரோதி" என்று, ஜ்ஞாநசிகீர்ஷா ப்ரயத்நாநந்தரபாவியான ப்ரவ்ருத்தி யாகையாலும், ததாஶ்ரயத்வம் கர்த்ருத்வ மாகையாலும், அத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிஶேஷமென்றது உபசாரப்ரயோகம் என்றே கொள்ளவேணும்.

இனி, போக்த்ருத்வமாவது - போகாஶ்ரயத்வம். போகமாவது - ஸுகதுஃகரூபமான வநுபவஜ்ஞாநம். அது ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமிறே. ததாஶ்ரயத்வத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமென்று சொல்லுகையாலே இதுவும் ஔபசாரிகம்.

இப்படி, ஜ்ஞாத்ருத்வத்துக்கும் இவற்றுக்கு முண்டான ப்ரத்யாஸத்த்யதிஶயத்தாலே ததைக்யகதநம் பண்ணலாம்படி யிருக்கையாலே, ஜ்ஞாத்ருத்வம் சொன்னபோதே கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் சொல்லிற்றாய்த்தென்னத் தட்டில்லையிறே.

(௩௧) இப்படி ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமா யிருந்துள்ள கர்த்ருத்வத்தை யில்லை யென்று, ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வத்தைக்கொள்ளுகிற ஸாங்க்யரை நிராகரிக்கிறார்; (சிலர்) என்று தொடங்கி.

சிலரென்று அவர்கள்பக்கல் தமக்குண்டானஅநாதரம் தோற்ற வருளிச்செய்கிறார்.

(குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது ஆத்மாவுக் கில்லை யென்றார்கள்.) குணங்களென்றும் ப்ரக்ருதியென்றும் பேதமில்லையிறே! இவர்களுக்கு; ஆகையாலே, ப்ரக்ருதிக்கே யென்கிற ஸ்தாநத்திலே (குணங்களுக்கே) என்கிறார்.

ரு௨. அப்போதிவனுக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும், போக்த்ருத்வமும் கோலேயும்.

(கக) "ப்ரக்ருதிர்ஹி - ஸர்வஜீவ போகஹேதுகாரிணீ, ஸாவயவப்ரகாஶஸ்வபாவா நச்வரா ஸம்ஸாரகாரணகாரிணீ, ஸத்த்வஜ்ஞாத்ருத்வகாரிணீ, காமக்ரோத ரஜோகுண விவேககாரிணீ, ஸந்த்யந்தகாந்தி மோககாரிணீ, ஸுகது:க்கவேதகாரிணீ, ஸகலராஜஸதாமஸ வ்ருத்திகாரிணீ" என்றிறே! அவர்களுடைய ஸித்தாந்தம். ஆகையால், ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது, ஆத்மாவுக் கில்லையென்றபடி. அதாவது-கடவல்லியிலே, (கஎ) "நஜாயதே ம்ரியதே" இத்யாதியாலே, ஆத்மாவுக்கு-ஜந்மமரணாதிகளான ப்ரக்ருதி தர்மங்களை யெல்லாம் ப்ரதிஷேதித்து, (கஉ) "ஹந்தா சேந்மந்யதே ஹந்தும் ஹதஶ்சேந்மந்யதே ஹதம். உபௌ தௌ ந விஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹந்யதே" என்று, ஹநநாதிக்ரியைகளில் கர்த்ருத்வத்தையும் நிஷேதிக்கையாலும், ஸ்ரீகீதையிலே ஸர்வேஶ்வரன்றானே, (கங) "நாந்யம் குணேப்ய: கர்த்தாரம் யதா த்ரஷ்டா நுபஶ்யதி" (கச) "கார்யகாரண கர்த்ருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதிருச்யதே। புருஷ: ஸுகது:க்காநாம் போக்த்ருத்வே ஹேதுருச்யதே" என்று சொல்லுகையாலும், இப்படி அத்யாத்மஶாஸ்த்ரங்களிலே ஆத்மாவுக்கு அகர்த்ருத்வத்தையும், குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே, கர்த்ருத்வமுள்ளது ப்ரக்ருதிக்கே; ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வமில்லை; போக்த்ருத்வமாத்ரமே யுள்ளதென்றுய்த்து அவர்கள் சொல்லுவது.

(ரு௨) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (அப்போது) என்று தொடங்கி.

அதாவது - ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வமாய் ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வ மில்லையானபோது, இவனுக்கு விதி நிஷேதரூபமான ஶாஸ்த்ரத்துக்குத்தான் அதிகாரியாய்க்கொண்டு அதின் வஶத்திலே நடக்கவேண்டுகையும், விஹித நிஷித்தகரண ப்ரயுக்த ஸுக து:க்கரூப பலபோக்த்ருத்வமும் சேராதென்கை.

௩௩. ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளில் கர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபப்ரயுக்த மன்று.

௩௪. குணஸம்ஸர்க்க க்ருதம்.

சேதநன் கர்த்தாவாகாதபோது ஶாஸ்த்ரத்துக்கு வையர்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும். (௯௫) "ஶாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்த்ரி" (௯௬) "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்" என்னக்கடவதிறே.

இனித்தான், (௯௭) "ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத" (௯௮) "முமுக்ஷுர்ப்ரஹ்மோபாஸீத" என்று, ஸ்வர்க்கமோக்ஷாதிபல போக்தாவையிறே! கர்த்தாவாக ஶாஸ்த்ரம் நியோகிக்கிறதும்; ஆகையாலே, பலபோக்தாவே கர்த்தாவாகவும் வேணுமிறே. அசேதநத்துக்கு கர்த்ருத்வமாகில் சேதநனைக்குறித்து விதிக்கவுங்கூடாது. (௯௯) "ஶாஸநாத் ஶாஸ்த்ரம்" என்னக்கடவதிறே. ஶாஸநமாவது ப்ரவர்த்தநம். ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகத்வம் - போதஜநநத்வாரத்தாலே. அசேதநமான ப்ரதாநத்துக்கு போதத்தை விளைக்கப்போகாதிறே; ஆகையால் ஶாஸ்த்ரம் அர்த்தவத்தாம்போது போக்தாவான சேதநனுக்கே கர்த்ருத்வ மாகவேணும். இதெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே! அப்போதிவனுக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும், போக்த்ருத்வமுங் கொள்ளலாயு மென்று அருளிச்செய்தது.

(௩௩) ஆனால், கர்த்ருத்வமெல்லாம் இவனுக்கு ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாமோ? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளில் கர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபப்ரயுக்த மன்று) என்று.

ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளாவன - ஸ்த்ர்யந்நபாநாதி போகங்களை யுத்தேஶித்துப் பண்ணும் ஸ்வ வ்யாபாரங்கள். அவற்றில், கர்த்ருத்வம் ஔபாதிகமாகையாலே ஸ்வரூப ப்ரயுக்த மன்றென்கை.

(௩௪) ஆனால், அதுதானிவனுக்குவந்தபடியென்? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (குணஸம்ஸர்க்க க்ருதம்) என்று.

௩௫. கர்த்ருத்வந்தா னீஶ்வராதீநம்.

குணங்களாகிறன - ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள். அவற்றினுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தாலே யுண்டானதென்றபடி. (௫௦௦) "ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணாநி குணை: கர்மாணி ஸர்வஶ: । அஹங்கார விமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே" என்னக்கடவதிறே. இதெல்லாம், (௬௬) "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலே, பூர்வபக்ஷஸித்தாந்த ரூபேண, பாஷ்யகாரர் தாமே விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

(௩௫) இப்படி ஸாங்க்யபக்ஷத்தை நிராகரித்து, ஆத்மாவுக்கே கர்த்ருத்வத்தை ஸாதித்தார்-கீழ்; இந்தகர்த்ருத்வந்தான் ஸ்வாயத்தமோ பராயத்தமோ வென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (கர்த்ருத்வந்தான் ஈஶ்வராதீநம்) என்று.

அதாவது இவ்வாத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வந்தான் ஸ்வாதீநமன்றிக்கே, ஈஶ்வராதீநமாயிருக்குமென்றபடி.

(௫௦௧) "பராத்து தச்ச்ருதே:" என்று, வேதாந்த ஸூத்ரத்தாலே, ஆத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வம் பராயத்தமென்று ஸித்தமாகச்சொல்லப்பட்டதிறே. ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வத்துக்காக கர்த்ருத்வம் ஆத்மகர்மமென்று கொள்ளவேணும். அந்த கர்த்தாவுக்கு தர்மமான ஜ்ஞாநேச்சாப்ரயத்நங்கள் பகவததீநங்களாயிருக்கையாலும், அந்த ஜ்ஞாநாதிகள் பகவதநுமதியொழிய க்ரியாஹேதுவாகமாட்டாமையாலும், இவனுடைய கர்த்ருத்வம் ஈஶ்வராதீநம் என்கிறது. "இவனுடைய புத்திமூலமான ப்ரயத்நத்தையபேக்ஷித்து ஈஶ்வரன் அநுமதிதாநம்பண்ணுகையாலே, அந்தக்ரியாநிபந்தநமான புண்யபாபங்களும் சேதநனுக்கேயாகிறது" என்று, விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளையும; இப்படி, கர்த்ருத்வம் பரமாத்மாயத்தமானாலும் விதிநிஷேதவாக்யங்களுக்கும் வையர்த்யம் வாராது; (௫௦௨) "க்ருதப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்து விஹிதப்ரதிஷித்தாவையர்த்யாதிப்ய:" என்று, பரிஹரிக்கப்படுகையாலே; அதாவது - விஹிதப்ரதிஷித்தங்களுக்கு வையர்த்யாதிகள் வாராமைக்காக, இச்சேதநன்பண்ணின ப்ரதமப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்

துக்கொண்டு ஈஶ்வரன் ப்ரவர்த்திப்பிக்கு மென்றபடி. எங்ஙனே யென்னில்; எல்லாசேதநருக்கும் ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸ்வபாவமாகை யாலே, ஸாமாந்யேந ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியோக்யத்வ முண்டாயே யிருக்கும்; இப்படியான ஸ்வரூபத்தை நிர்வஹிக்கைக்காக, ஈஶ்வ ரன் அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு நில்லாநிற்கும்; அவனாலே யுண் டாக்கப்பட்ட ஸ்வரூபஶக்தியை யுடையனான சேதனன், அவ்வோ பதார்த்தங்களிலே யுத்பந்நஜ்ஞாந சிகீர்ஷா ப்ரயத்நனாய்க்கொண்டு வர்த்தியாநிற்கும்; அவ்விடத்தில் மத்யஸ்தனாகையாலே, உதாஸீ நனைப்போலே யிருக்கிற பரமாத்மாவானவன் அந்தசேதநனுடைய பூர்வவாஸநாரூபமான விஹிதநிஷித்த ப்ரவ்ருத்தியிலே யநுமதியையும் அநாதரத்தையு முடையனாய்க்கொண்டு, விஹிதங்களிலே யநுக்ர ஹத்தையும், நிஷித்தங்களிலே நிக்ரஹத்தையும் பண்ணாநிற்பானாய், அநுக்ரஹாத்மகமான புண்யத்துக்கு பலமான ஸுகத்தையும், நிக் ரஹாத்மகமான பாபத்துக்குப்பலமான துஃகத்தையும் அவ்வோசேத நர்க்குக் கொடாநிற்கும். இது தன்னை யபியுக்தருஞ் சொன்னார்.

(௩௦௩) "[illegible] ஸோ[illegible]" என்று, அடியிலே, "ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வாந்த ராத்மாவான ஸர்வேஶ்வரன், தனக்குண்டாக்கிக்கொடுத்த ஜ்ஞாத் ருத்வரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யஶக்தியாலே இப்புருஷன்றானே அவ் வோவிஷயங்களிலே ஜ்ஞாந சிகீர்ஷாப்ரயத்நங்களை யுண்டாக்கிக் கொண்டு வர்த்தியாநிற்கும்; அவ்விடத்திலே அஶாஸ்த்ரீயங்க ளிலே உபேக்ஷித்தும், ஶாஸ்த்ரீயங்களிலே அநுமதிபண்ணியும், அவ்வோ விஷயங்களிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களைப் பண்ணாநின்று கொண்டு, அவ்வோகர்மபலத்தையும் ஸர்வேஶ்வரன் கொடாநிற்கு மென்றார்கள். இப்படி ஸர்வப்ரவ்ருத்திகளிலும் சேதநனுடைய ப்ரதமப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டு பரமாத்மா ப்ரவர்த்திப் பியாநிற்குமென்றதாய்த்து" என்று, தீபப்ரகாஶத்திலே ஜீயரும் அருளிச்செய்த வர்த்தங்கள் இவ்விடத்திலே யநுஸந்தேயங்கள்.

ஆனால், (௧௦௪) "ஏஷ ஹ்யேவ ஸாது கர்ம காரயதி, தம் யமேப்யோ லோகேப்ய உந்நிநீஷதே, ஏஷ ஏவாஸாது கர்ம காரயதி, தம் யமதோ நிநீஷதே" என்று—உந்நிநீஷையாலும், அதோநிநீஷையாலும், ஸர்வேஶ்வரன்றானே ஸாத்வஸாது கர்மங்களைப் பண்ணுவியாநிற்குமென்கிறவிது சேரும்படியென்? எனில்: இது ஸர்வஸாதாரணமன்று. யாவனொருவன் பகவத்விஷயத்தில் அதிமாத்ரமான ஆநுகூல்யத்திலே வ்யவஸிதனாய்க்கொண்டு ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அவனை யநுக்ரஹியாநின்றுகொண்டு பகவான்றானே ஸ்வப்ராப்த்யுபாயங்களாய் அதிகல்யாணங்களான கர்மங்களிலே ருசியை ஜநிப்பிக்கும்; யாவனொருவன் அதிமாத்ர ப்ராதிகூல்யத்திலே வ்யவஸிதனாய்க்கொண்டு ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அவனை ஸ்வப்ராப்தி விரோதிகளாய், அதோகதிஸாதநங்களான கர்மங்களிலே ஸங்கிப்பிக்கும் என்று இந்த ஶ்ருதிவாக்யங்களுக்கு அர்த்தமாகையாலே. இது தன்னை ஸர்வேஶ்வரன்றானே யருளிச்செய்தானிறே. (௧௦௫) "அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே। இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமந்விதா:" என்று தொடங்கி, (௧௦௬) "தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் । ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே॥ தேஷாமேவாநுகம்பார்த்தமஹமஜ்ஞாநஜம் தம: । நாஶயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா" என்றும், (௧௦௭) "அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹுரநீஶ்வரம்" என்றுதொடங்கி (௧௦௮) "மாமாத்மபரதேஹேஷு ப்ரத்விஷந்தோऽப்யஸூயகா:" என்னுமளவாக அவர்களுடைய ப்ராதிகூல்யாதிஶயத்தைச் சொல்லி, (௧௦௯) "தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் । க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு" என்றும் அருளிச்செய்கையாலே.

ஆகையால், அநுமந்த்ருத்வமே ஸர்வஸாதாரணம்; ப்ரயோஜகத்வம் விஶேஷவிஷயமென்று கொள்ளவேணும். (௧௧௦) "க்ருத ப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்து" என்கிற, ஸூத்ரத்திலே இத்தனையும் பாஷ்யகாரர் தாமே அருளிச்செய்தார்.

௬௩. ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகில் ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிவனை ஜ்ஞாந மென்று சொல்லுவானேன்? என்னில்;

இவை யெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே! (கர்த்ருத்வத்துக்கு ஈஶ்வராதீநம்) என்று அருளிச்செய்தது.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று அது; 'ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகை யாவது-ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமாயிருக்கை'' என்று, ப்ரதமத்திலே ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வத்தைச் சொல்லி, ஜ்ஞாந மாத்ரமென்பாரை நிராகரித்துக்கொண்டு, ஜ்ஞாத்ருத்வ கதநாநந்தரம் கர்த்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் சொல்லவேண்டுகையாலே, அவை யிரண்டும் ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே தன்னடையே வருமென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பித்து, குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது; ஆத்மாவுக் கில்லையென்பாரை நிராகரித்துக்கொண்டு, ஆத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வத்தைஸ்தாபித்து, அந்த கர்த்த்ருத்வத்தில் ஸ்வரூபப்ரயுக்தமல்லாத வ்யபதேசத்தையும், அதுதானிவனுக்கு வருகைக்கடியையுஞ்சொல்லி, இப்படி ஆத்மாவுக்குண்டான கர்த்த்ருத்வந் தான் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஈஶ்வராதீநமாயிருக்குமென்று நிகமித்தாராய்த்து.

இதெல்லாம ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வகதந மடியாக வந்ததிறே.

இப்படி, ஆத்மா ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாயிருக்குமாகில், (௧௱)''யோ விஜ்ஞாநே திஷ்டந்'' (௭௭) ''விஜ்ஞாநமய:'' (௧௧௧) ''விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே' என்றும், (௧௧௨) ''ஜ்ஞாந ஸ்வரூபமத்யந்த நிர்மலம் பரமார்த்த:'' (௧௧௩) ''ஜ்ஞாநஸ்வரூபமகிலம் ஜகதேதத் அபுத்தய: । விஜ்ஞாநம் பரமார்த்தோஹி த்வைதிநோ த்யப்ரமஶிந:' என்றும், ஶாஸ்த்ரங்களிலே இவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானென்? என்கிற ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்;

(ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகில ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானென்னென்னில) என்று.

௩௭. ஜ்ஞாநத்தையொழியவுந் தன்னை யறிகையாலும், ஜ்ஞாநம் ஸாரபூதகுணமாய் நிரூபகதர்மமாகையாலும் சொல்லிற்று.

௩௮. நியாம்யமாகையாவது - ஈஶ்வரபுத்த்யதீநமாக வெல்லா வ்யாபாரங்களு முண்டாம்படி யிருக்கை.

இப்படி, ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுகைக்கு மூலம் இன்னதென்கிறார்; (ஜ்ஞாநத்தையொழியவும் தன்னை யறிகையாலும்) என்று தொடங்கி.

அதாவது - ஜ்ஞாநம் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶகமாயிருக்குமோபாதி, ஜ்ஞாநநிரபேக்ஷமாகத் தனக்குத்தானே ப்ரகாஶிக்கையாலும், ஜ்ஞாநம் இவனுக்கு ஸாரபூதகுணமாகையாலும், ஸ்வரூபாநுபந்தித்வேந ஸ்வரூபநிரூபக தர்மமாகையாலும் சொல்லிற்றென்கை.

இதுதான்- (கக௪) "தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஶ: ப்ராஜ்ஞவத் । யாவதாத்மபாவித்வாச்ச ந தோஷஸ் தத்தர்ஶநாத்" என்கிற ஸூத்ரத்வயத்தாலும் சொல்லப்பட்டது. (கஎரு) "ஜ்ஞாநாத் வ்யதிரேகேண, ஜ்ஞாநஸ்ய யாவதாத்மகுணத்வாத்; ஸ்வாபாவிகத்வேந ஸ்வரூபநிரூபக குணத்வாத், ஸ்வரூபவத் ஜ்ஞாநவத் ஸ்வப்ரகாஶத்வாச்ச வ்யபதேஶ:" என்றிறே! தீபத்திலே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

(நியாம்யமாகையாவது - ஈஶ்வரபுத்த்யதீநமாக எல்லா வ்யாபாரங்களும் உண்டாம்படி யிருக்கை.) அதாவது - (ககசு) "யஸ்ய சேதநஸ்ய யத் த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதும் ச ஶக்யம் தச்சேஷதைகஸ்வரூபம் ச தத் தஸ்ய ஶரீரம்" என்று இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, அந்தராத்மதயா நின்று நியமிக்கை - ஈஶ்வரனுக்கு ஸார்வகாலிகமாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து அவனுக்கு நியாம்யமாகையாவது-ஶரீரத்தினுடைய ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளும் ஶரீரியினுடைய புத்த்யதீநமாக உண்டாமாபோலே, ஶரீரபூதமான இவ்வாத்மவஸ்துவினுடைய ஸகல வ்யாபாரங்களும், ஶரீரியான பரமாத்மாவினுடைய புத்த்யதீநமாகவே யுண்டாம்படி யிருக்கையென்றபடி.

௩௯. தார்யமாகையாவது-அவனுடைய ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களை யொழிந்தபோது தன் ஸத்தை யில்லையாம்படி யிருக்கை.

இப்படி, தச்சரீரதயா தததீந ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளையும் அசேதநமான ஶரீரம்போலே தானாக வொரு ப்ரவ்ருத்தி பண்ணமாட்டாதபடி யிருக்கையன்றிக்கே, ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்களை ஸ்வாபாவிககர்மங்களாக வுடையனாகையாலே, ஜ்ஞாந சிகீர்ஷா ப்ரயத்நபூர்வக ப்ரவ்ருத்திக்ஷமனா யிருக்கையாலும், ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளிலும் இவனுடைய ப்ரதம ப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்துக் கொண்டு ஈஶ்வரன் அநுமதிதாநம் பண்ணுகையாலும், விதிநிஷேத ஶாஸ்த்ர வையர்த்த்யமுமில்லை.

(௩௯) இவனுடைய ப்ரவ்ருத்திமூலமாக ஈஶ்வரன் பண்ணும் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களுக்கும், ததநுகுணமான பலப்ரதாநத்துக்கும் விரோதமில்லையென்னுமிடம் கீழே சொல்லப்பட்டது.

(தார்யமாகையாவது - அவனுடைய ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களை யொழிந்தபோது தன்ஸத்தை யில்லையாம்படி யிருக்கை.) அதாவது (௩௪௭) "ஏஷ ஸேது-ர் விதரண:" (௧௧௮) "ஸத்-வம் ச ஜாநே ச ப்ரதிஷ்டிதம்" (௧௧௯) "ஸர்வேஶ்வராணி ஸர்வபூதாநி ஸவிதுஸ் ஸவிதாந ஸம்வித்தா:" (௧௨௦) "ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத:" என்று, இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஈஶ்வரன் ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் பற்றி நியமேநதாரகனாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து தார்யமாகையாவது - தனக்கு நியமேந தாரகமாய்க்கொண்டு தன் ஸத்தாஹேதுவாயிருக்கிற அவனுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், இந்த ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வத்துக்கும் ஸத்தாநுப்ரவ்ருத்திரூபமான ஸ்திதிக்கும் ஹேதுவாயிருந்துள்ள அவனுடைய நித்யேச்சாகார்ய ஸங்கல்பத்தையும் ஒழிந்தபோது தன் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படியிருக்கையென்றபடி.

இப்படி, தார்யவஸ்துக்களை ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களிரண்டாலும் தரிக்குமென்னுமிடம் அபியுக்தராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபா

...க்கப்பட்டது. எங்ஙனே யென்னில்; "ஈஶ்வரன் தன் ஸ்வரூப நிரூபகதர்மங்களுக்கும், நிரூபிதஸ்வரூப விஶேஷணங்களான குணங்களுக்கும்போலே, ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த த்ரவ்யங்களுக்கும் அவ்யவஹிதமாக ஸ்வரூபேண ஆதாரமாயிருக்கும். அவ்வோ த்ரவ்யங்களை யாஶ்ரயித்திருக்கும் குணாதிகளுக்கு அவ்வோ த்ரவ்யத்வாரா ஆதாரமாயிருக்கும். ஜீவர்களாலே தரிக்கப்படுகிற ஶரீரங்களுக்கு ஜீவத்வாரா ஆதாரமாயிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். ஜீவனை த்வாரமாகக்கொண்டு, ஸ்வரூபத்தாலும் ஆதாரமாமென்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுவர்கள். இப்படி, ஸர்வமும் ஆஶ்ரயத்தைப்பற்ற அப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாகையாலே, இவற்றின் ஸத்தாதிகள் ஆஶ்ரயஸத்தாதீநங்கள்; ஸர்வவஸ்துக்களினுடையவும் ஸத்தை ஸங்கல்பாதீநையாகையாலே அநித்யங்கள் அநித்யேச்சையாலே யுத்பந்நங்களாயும், நித்யங்கள் நித்யேச்சாஸித்தங்களாயு மிருக்கை. இவ்வர்த்தத்தை (௧௨௧) "[illegible]" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே அபியுக்தர் விவேகித்தார்.'

"இத்தாலே, ஸர்வத்தினுடையவும் ஸத்தாநுவ்ருத்திரூபையான ஸ்திதியும் ஈஶ்வரேச்சாதீநையானபடியாலே ஸர்வமும் ஈஶ்வரஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்று சொல்லுகிறது. குருத்ரவ்யங்கள் ஸங்கல்பத்தாலே த்ருதங்களென்று ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுமது (௨௨) "[illegible] ॥ [illegible]" என்கிறபடியே, ஒரோதேஶவிஶேஷங்களிலே விழாதபடி நிறுத்துகையைப்பற்ற. இப்படி இச்சாதீநஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு பரமாத்மஸ்வரூப மென்செய்கிறது? என்னில்; பரமாத்மாவினுடைய விச்சை யிவ்வஸ்துக்களை பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபாஶ்ரிதங்களாக வகுத்துவைக்கும். இப்படி, ஸர்வவஸ்துவும் ஈஶ்வரஸ்வரூபாதீநமுமாய், ஈஶ்வரேச்சாதீநமுமாயிருக்கும்; லோகத்திலும் ஶரீரம்-ஶரீரியினுடைய ஸ்வரூபாஶ்ரயமுமாய், ஸங்கல்பாஶ்ரயமுமா யிருக்கக்காணாநின்றோம். இவனிருந்தகாலமிருந்து, இவன் விட்டபோது ஒழிகையாலே ஸ்வரூபாஶ்ரிதம். இவ்வர்த்தம், ஸங்கல்பமில்லாத ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தைகளிலே தெளிவது. ஜாகராதிதஶைகளில் ஸங்கல்பத்தாலே விழாதபடி தாங்கும்

௬௦. சேஷமாகையாவது - சந்தந குஸும தாம்பூலாதிகளைப் போலே, அவனுக்கிஷ்ட விநியோகார்ஹமா யிருக்கை.

ஸங்கல்பாஶ்ரித மெனைக்கடவது" என்று, இப்படி ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே.

(சேஷமாகையாவது-சந்தநகுஸுமதாம்பூலாதிகளைப்போலே அவனுக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹமா யிருக்கை.) அதாவது-சந்தந குஸுமாதி பதார்த்தங்கள் தனக்கென்னவிருப்பதோராகாரமின்றிக்கே, பூசுமவனுக்கும் சூடுமவனுக்கும் உறுப்பாய், விநியோகங் கொள்ளுமவனுக்குத் தானும் விநியோகங்கொண்டு, தானுகந்த விஷயங்களுக்குங் கொடுக்கலாம்படி இஷ்டவிநியோகார்ஹமா யிருக்குமாபோலே, சேதநவஸ்துவா யிருக்க ஸ்வப்ரயோஜநகந்தமன்றிக்கே தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவ வைலக்ஷண்ய மெல்லாவற்றாலும் சேஷிக்கு அதிசயகரமாய், விநியோகத்தளவில் அவனுக்குத் தானும் விநியோகங்கொண்டு, (கஉ௩) "அடியார்க்கென்னைப்படுத்தவிமலன்" என்கிறபடியே, தானுகந்தவர்களுக்கும் உறுப்பாக்கலாம்படி வேண்டினபடி விநியோகத்துக்கு யோக்யமாயிருக்கை யென்றபடி. சித்த்ரவ்யத்துக்கு அசித்த்ரவ்யங்களை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிற்று- பாரதந்த்ர்யாதிசயம் சொல்லுகைக்காகவிறே. ஆகம் ஸ்வரூப யாதாத்ம்யம் இதுவாகையாலே யிறே! பராப்யுத்கர்ஷம் பண்ணுகிறதசையிலே (கஉ௪) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று, ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது (கஉ௫) "பரகதாதிஶயாதாநேச்சயோபாதேயத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ ஶேஷ: பர: ஶேஷீ" என்று, சேஷசேஷித்வலக்ஷணம் பாஷ்யகாரராலே யருளிச்செய்யப்பட்டது. இந்த லக்ஷணவாக்யார்த்தத்தை யநுஸரித்துக்கொண்டு, (கஉ௬) "உத்தேஶ்யாதிஶயாதாநேச்சயோபாதேயத்வம் யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ ஶேஷ: பர: ஶேஷீ" என்று, சேஷசேஷித்வலக்ஷணத்தை அபியுக்தரானவர்களும் சொல்லிவைத்தார்கள். (கஉ௭) 'யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் ஶேஷஶப்தேந கத்யதே' என்று சொல்லுகையாலே, சேஷத்வமாவது- இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வம் என்று ஶாஸ்த்ரஸித்தம்.

௪௧. இதுதான் க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே, ஶரீரம்போலே யவற்றுக் கயோக்யமா யிருக்கை.

இப்படி, ஈஶ்வரவிஷயத்தில் ஆத்மாவுக்குண்டான ஶேஷத்வந்தான், (௧௨௮) "யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி" (௧௨௯) "[illegible]" (௧௩௦) "தாஸபூதாஸ் ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: । நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச" (௧௩௧) "ஸ்வோஜ்ஜீவநேச்சா யதி தே ஸ்வஸத்தாயாம் ஸ்ப்ருஹா யதி । ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸதா ஸ்மர" என்று, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே சொல்லப்படாநின்றதிறே.

(௪௧) ஒருவனுக்கு க்ருஹக்ஷேத்ராதிகளும் ஶேஷமாய், ஸ்வஶரீரமும் ஶேஷமா யிருக்கச்செய்தே, க்ருஹக்ஷேத்ராதிகள் - ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு அர்ஹமாய், ஶரீரம் - அவற்றுக்கு அநர்ஹமாயிருக்கக்காண்கையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமாமிடத்தி லிருக்கும்படி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இதுதான்) என்று தொடங்கி.

இதுதானென்றது - இப்படி ஈஶ்வரஶேஷமாகச் சொல்லப் பட்ட ஆத்மவஸ்துதா னென்றபடி.

(க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே) என்கிற விடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே- தநதாந்யாராம தாஸ தாஸீவர்க்கங்களைச் சொல்லுகிறது.

(ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே) என்கிறவிடத்தில், ப்ருதக்ஸித்தியாவது- ஸம்ஹாபலம்பநியம மின்றிக்கே, ஶேஷியானவனை யொழியவும் தான்ஸித்திக்கை.

ஆதிஶப்தத்தாலே - அநேக ஸாதாரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது; க்ருஹக்ஷேத்ர தாஸதாஸீப்ரப்ருதிகள்- பித்ரு புத்ர ஜ்யேஷ்ட கநிஷ்டாதிகளுக்கு ஸாதாரண ஶேஷமாயிருக்கும்; புத்ரனும்

௬௨, ஆத்மஸ்வரூபந்தான், பத்த முக்த நித்யரூபேண மூன்று படிப் பட்டிருக்கும்.

பர்த்தா பித்ரு பித்ருவ்யாதிகளுக்கு ஸாதாரணஶேஷமாயிருக்கும்; களத்ரமும் (௧௱௨) “𑌸𑍋𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃, 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌜𑌾𑌃” என்று - பாணிக்ரஹணாநந்தரம் ஸோமாதிகளுக்கு ஶேஷமாகச் சொல்லுகையாலே, அநேகஸாதாரணமாயிருக்கும்; இப்படி யன்றிக்கே, ஶரீரம்போலே யவற்றுக்கு அயோக்யமாயிருக்கையாவது- அப்ருதக்ஸித்தமாய், அநந்யஸாதாரணமான ஶரீரம்போலே. ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளானவற்றுக்குத் தான் அநர்ஹமாயிருக்கை.

“ப்ருதக்ஸ்த்தித்யாதிகளுக்கு” என்று பாடமாகில், ஆதிஶப்தத்தாலே-ப்ருதகுபலப்த்தியைச் சொல்லுகிறது. அப்போதைக்கு, இதுதான் க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர மித்ர களத்ராதிகளைப்போலே, பிரிந்துநிற்கைக்கும், பிரிந்துதோற்றுகைக்கும் அர்ஹமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே, ஶரீரம்போலே தவபயாநர்ஹமாயிருக்குமென்று பொருளாகக்கடவது. (௧௱௩) “𑌏𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌧𑌾𑌰𑌾𑌧𑍇𑌯𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌨𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌶𑍇𑌷𑌶𑍇𑌷𑌿𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚” என்றும், (௧௱௪) “𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌤𑍈𑌕𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍” என்றும் வேதார்த்தஸங்க்ரஹத்திலும், ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும், ஆத்மஶரீரபாவலக்ஷணமாக பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த நியந்த்ருநியாம்யபாவம், ஆதாராதேயபாவம், ஶேஷஶேஷிபாவமாகிற மூன்றும் இவ்விடத்திலே சொல்லப்படுகையாலே, (௧௱௫) “𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍” என்று, இத்யாதி ஶ்ருதிஸித்தமான ஆத்மாவினுடைய பரமாத்மஶரீரத்வம் அர்த்தாத் உக்தமாயிற்று.

ஆக, கீழே ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய ஶோதநம்பண்ணப்பட்டது.

(௬௨) இனி, ஏவம்பூதமான ஆத்மஸ்வரூபம், அநாத்யசித்ஸம்பந்த தத்வியோக ததந்வயங்களாலே பத்தமுக்த நித்யரூபேண த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்:

௪௩ பத்தரென்கிறது-ஸம்ஸாரிகளை.

௪௪ முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றவர்களை.

---

(௪௨) (ஆத்மஸ்வரூபந்தான் பத்தமுக்தநித்ய ரூபேண மூன்று படிப்பட்டிருக்கும்) என்று.

இதில், பத்தரென்கிறதாரை! என்னுமாகாங்க்ஷையிலே யரு ளிச்செய்கிறார்: (பத்தரென்கிறது ஸம்ஸாரிகளை) என்று.

அவர்களாகிறார் - நிலைதலவத், தாருவஹ்நிவத், தர்விவேச குணத்ரயாத்மகாநாதி பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வரூபராய், அநாத்யவித்யா ஸஞ்சிதாநந்த புண்யபாபரூப கர்மவேஷ்டிதராய், தத்தத் கர்மாநுகுண விவித விசித்ர தேவாதிரூபதேஹவிசேஷ ப்ரவிஷ்டராய், அவ்வோ தேஹங்களிலே அஹம்புத்தியையும் தேஹாநுபந்திகளிலே மமதாபுத்தியையும் பண்ணி தர்வாஸநாருசி விவசராய், ஸ்வஸ்வகர்மாநுகுண ஸுகதுக்கபரம்பரைகளை யநுபவிக்குமவர்கள்.

(௪௪) இனி, முக்தரென்கிறதாரை யென்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றவர்களை) என்று; அவர்களாகிறார்—அநாதிகர்ம ப்ரவாஹ ப்ரயுக்தமான ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் நடவாநிற்கச்செய்தே, மோக்ஷருசிக்கு ப்ரதிபந்தகமான கர்மவிசேஷம், அநுபவத்தாலே யாதல், ஸாமாந்யேநவநுஷ்டிக்கும் ப்ராயச்சித்த கர்மங்களாலே யாதல், அநபிஸம்ஹிதபலமாய் அநு யுத்கடமான ப்ராமாதிக புண்யங்களாலேயாதல் க்ஷபித்து, அநுகூலயாக ஜாயமாநதசையில் பகவத்கடாக்ஷத்தா லுண்டான ஸத்வோத்ரேகத்தாலே மோக்ஷருசிபிறந்து, ஸத்குருஸமாச்ரயண ஸம்ப்ராப்த வேதாந்தவேத்ய பரப்ரஹ்மஜ்ஞாநராய், தத்ப்ராப்திரூப மோக்ஷ ஸித்த்யர்த்தமாக, ஸ்வவர்ண ஸ்வாச்ரமோசிதமான கர்மங்களை பலஸங்க கர்த்ருத்வத்யாக பூர்வகமாக வநுஷ்டித்து (௧௩௧) “[illegible]” என்றும் (௧௩௨) “[illegible]” என்னும் சொல்லுகிறபடியே, அந்த ஸத்கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே ஜ்ஞாநோத்பத்தி விரோதி ப்ராசீநகர்மம் க்ஷபித்தவாறே அந்தக்கரணம்

௪௫. நித்யரென்கிறது - ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளை.

நிர்மலமாய், பகவதேகாவலம்பியான ஸம்யக்ஜ்ஞாநமுதித்து, அநந்தரம், (௧௱௮) "ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாந ஸமாதிபி꞉ । நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி꞉ ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே, இப்படி பஹுதர ஜந்மஸாத்யமான கர்மஜ்ஞாநங்களாலே பிறந்த தைலதாராவதவிச்சிந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூப பக்திமூலமாகவரும் பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயாதல், அன்றிக்கே தன்னுடைய நிர்ஹேதுகஸௌஹார்த்தவிஶேஷத்தாலே யாத்ருச்சிகாதி ஸுக்ருத பரம்பரைகளைக் கல்பித்து, அதடியாக விஶேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணி, அநந்தரம் அத்வேஷத்தைஜநிப்பித்து, ஆபிமுக்யத்தை யுண்டாக்கி ஸாத்விக ஸம்பாஷணத்தை விளைத்து, அவ்வழியாலே ஸதாசார்ய ஸமாஶ்ரயணத்திலேமூட்டி, தது꞉பதேஶமுகேந தத்வஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்தல், தன்னுடைய விஶேஷகடாக்ஷந்தன்னாலே தத்வஜ்ஞாநத்தைப்பிறப்பித்தல்செய்து, மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாகத் தன்திருவடிகளே உபாயமென்று நிற்கும்படிபண்ணும் பகவதாகஸ்மிகக்ருபையாலே உபாயாந்தரவிஷயத்தில் பிறந்த துஷ்கரத்வாதி புத்திமூலமாக வரும் ப்ரபதநமூலமான பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயாதல, ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் கழிந்து ஆவிர்பூதஸ்வரூபராய் பகவதநுபவ கைங்கர்யைக போகரானவர்கள்.

அவிஶேஷேண, "முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்றவர்களை" என்கையாலே பகவதநுபவத்தில் ருசியின்றிக்கே, தத்ஸமாஶ்ரயணத்தைப்பண்ணி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை யுண்டாக்கிக்கொண்டு தேஶவிஶேஷத்திலேபோய் ஸ்வஸ்வரூபாநுபவம்பண்ணியிருக்கும் கேவலரையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௪௫) இனி, நித்யரென்கிற தாரையென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(நித்யரென்கிறது - ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளை) என்று. ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாதவென்கையாலே - முக்தரை வ்யாவர்த்திக்கிறது; நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரரிறே! அவர்கள்; இவர்கள் அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரிறே! (௧௱௯) "ஸஹாத

ஸமஜ்ஞாஸ்யா ஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வபாவா:” என்றாரிறே! பட்டர்; (௧௮௰) “நித்யோ நித்யானாம்” என்றும், (௫௮) “ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீசநீசௌ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆத்மஸ்வரூபம் நித்யமாயிருக்க; (௧௮௧) “ஸதைவ” என்பது, (௧௮௧) “ஸதா பச்யந்தி” என்பதாகிறது பகவத்விஷயஜ்ஞாந ராஹித்ய ஸாஹித்யங்களாலேயிறே; ஆகையால், இவர்களை நித்யரென்கிறதும், பகவத்ஜ்ஞாநத்துக் கொருநாளும் ஸங்கோச மில்லாமையாலே யென்று கொள்ளவேணும். இந்த வைபவத்தைப்பற்றவிறே! (௧௮௨) “யத்ர பூர்வே ஸாத்யா: ஸந்தி தேவா:” என்றும், (௧௮௩) “பத்ரமிச்சந்த ருஷயஸ்ஸ்வர்விதஸ்தபோதீக்ஷாமுபநிஷேதுரக்ரே ... யஜாரேவாணா:” என்றும் ஸ்ருதி இவர்களை ஸ்லாகிக்கிறது. பாஷ்யகாரரும் இவர்களுடைய வைபவத்தை, (௧௮௪) “ஸ்வஸ்வரூபாநுரூப” இத்யாதியாலே, ஸ்ரீகத்யத்திலே பரக்கவருளிச்செய்தார்.

ஆகையாலே, “ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத” என்றபோதே, இவர்களுடைய வைபவமெல்லாம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அசேஷ சேஷவ்ருத்தியிலும் அந்விதனாய், கைங்கர்யபரர்க்கெல்லாம் படிமாவாயிருக்கையாலே, திருவநந்தாழ்வானை சேஷனென்கிறது. (௧௮௫) “நிவாஸ சய்யாஸந பாதுகாம்சுகோபதாந வர்ஷாதபவாரணாதிபி: । சரீரபேதைஸ்தவ சேஷதாம் கதைர்யதோசிதம் சேஷ இதீரிதே ஜநை:” என்றிறே! ஆளவந்தாரு மருளிச்செய்தது.

மற்றுள்ள ததீயரைப்போலே அதீயமாயிராதே, ஸர்வேச்வரன் அமுதுசெய்த சேஷமொழிய வமுதுசெய்யாத நியமத்தைப் பற்ற, சேஷாசநரென்று-ஸேநமுதலியாரை நிரூபிக்கிறது. (௧௮௬) “த்வதீயபுக்தோஜ்ஜித சேஷபோஜிநா” என்றாரிறே! ஆளவந்தாரும்; (௧௮௭) “வநாஜ்ஞாயஸ்ய ஸம்ஸாரஸ்ய ஸ்வாமிநோ ... பரிஷதாச்ச ஸேநாந்யஸ்த்தி:” என்று, ஆழ்வாரு மருளிச்செய்தார்.

ஆதிசப்தத்தாலே - (௧௮௮) “சேஷசேஷாசந கருட ப்ரமுக நாநாவிதாநந்த பரிஜந பரிசாரிகா பரிசரித

௫௬. ஜலத்துக்கு அக்நி ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்த்தாலீ ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தாதிக ளுண்டாகிறாப்போலே, ஆத்மாவுக்கும் அசித்ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசிக ளுண்டாகிறன.

ஹாரணயஹமே'' என்கிறபடியே, பகவத் கைங்கர்யைகபோகராயிருந்துள்ள வைநதேயப்ரமுகரான நித்யஸித்தரை யெல்லாம் சொல்லுகிறது.

(௫௬) பூர்வோக்தமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை யுடைய ஆத்மாவுக்கு அவித்யாதி தோஷஸம்பந்தம் வந்தபடியென்? என்கிற சங்கையிலே, ஸத்ருஷ்டாந்தமாக ததுத்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; ஜலத்துக்கு என்று தொடங்கி.

அதாவது ஸ்வபாவதஏவ நிர்விகாரமாய் ஶீதளமாயிருக்கிற ஜலத்துக்கு, அக்நியோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டையான ஸ்த்தாலியோட்டை ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தோத்ரேக ரூபங்களான விகாரங்க ளுண்டாகிறாப்போலே, ஸ்வதஜ்ஞாநாநந்தாமல ஸ்வரூபனான ஆத்மாவுக்கும் குணத்ரயாஶ்ரயாசித்ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யாகர்ம வாஸநாருசிக ளுண்டாகிறனவென்கை.

இவருடைய திருத்தம்பியாரும், ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலே (௧௨௧) "அவித்யாகாரண அநாத்யசித்ஸம்பந்தம்" என்று அருளிச்செய்தாரிறே,

இப்படி, ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே (௨௮) "நிர்வாணமய ஏவாயமாத்மா ஜ்ஞாநமயோऽமல: । து:கஜ்ஞாநமயா தர்மா: ப்ரக்ருதேஸ்தே ந சாத்மந: ॥ ஜலஸ்ய நாக்நிஸம்ஸர்க: ஸ்தாலீஸங்காத் ததாபி ஹி । ஶப்தோத்ரேகாதிகாந் தர்மாந் தத்கரோதி யதா ந்ருப ॥ ததாத்மா ப்ரக்ருதே: ஸங்காதஹம்மாநாதிதூஷித: । பஜதே ப்ராக்ருதாந் தர்மாந் அந்யஸ்தேப்யோ ஹி ஸோऽவ்யய: ॥" என்று சொல்லப்பட்டது.

அவித்யையாவது-அஜ்ஞாநம். அதுதான்-ஜ்ஞாநாநுதய, அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந ரூபேண அநேகவிதமாயிருக்கும்.

௪௭. அசித்துகழிந்தவாறே அவித்யாதிகள் கழியுமென்பர்கள்.

கர்மமாவது-கரணத்ரயக்ருதமாய், புண்யபாபாத்மகமான க்ரியாவிசேஷம். அதில், புண்யம் ஐஹிகாமுஷ்மிக நாநாவித போக ஸாதநதயா பஹுவிதமாயிருக்கும்; பாபமும்-அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசாராஸஹ்யாபசார ரூபேண அநந்தமாயிருக்கும்.

வாஸனையாவது - முன்புசெய்துபோந்தவற்றிலே மீளவும் மூளுகைக்குறுப்பான ஸம்ஸாரம். இதுதான், ஹேதுபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

ருசியாவது - ரஸாந்தரத்தாலும் மீட்கவொண்ணாதபடி யொன்றிலேசெல்லுகிற விருப்பம். இதுவும், விஷயபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

அவித்யாகர்மவாஸநாருசிக ளுண்டாயிற்றின வென்னாதே, உண்டாகிறன வென்கையாலே - இவற்றினுடைய ப்ரவாஹரூபத்வம் சொல்லப்பட்டது,

௪௭. இப்படி, ஆத்மாவுக்கு வந்தேறியான அவித்யாதிகள் தானே எவ்வவஸ்த்தையிலே கழிவது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(அசித்துகழிந்தவாறே அவித்யாதிகள் கழியுமென்பர்கள்) என்று. அதாவது-காரணநிவ்ருத்யா கார்யநிவ்ருத்தியாகையாலே, அசித்ஸம்பந்த நிபந்தநமாக வந்த விவையும், தத்ஸம்பந்தம் கழிந்தவாறே கழியுமென்று தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்க ளென்றபடி.

"என்பர்கள்" என்ற வித்தை பரமதமாக்கி, * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர்களுக்கு பகவத்ப்ரஸாதவிசேஷத்தாலே, அசித்துகழியும்முன்னே அவித்யாதிகள் கழிகைக்காண்கையாலே அந்த நியமமில்லையென்று இவர்க்குக்கருத்து என்று சொல்லுவாரு முண்டு. அது முக்யமன்று; அவர்கள் திருமேனியோடே யிருக்கச் செய்தே, பரமபக்தி பர்யந்தமாகப் பிறந்ததேயாகிலும் (க௫௦) "விண்ணப்படலம் விள்ளவிழித்துன்னை மெய்யுற்று உள்ளவுலகளவும் யானு முளனாவனென்கொலோ" என்கையாலே; (௩௫௧) "ஊலவ-௰

௪௮. இம்மூன்றும் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்.

௪௯. சிலர், ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்றார்கள்

ஊம வஶ்ருதி வஶ்ருதி" என்கிற முக்தாவஸ்த்தையில், வைஶத்யம் அசித்து கழிவதற்கு முன்பில்லாமையாலே.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்றது-ஆத்மஸ்வரூபம் பத்தமுக்த நித்யரூபேண மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கு மென்றும, அதில் பத்தசேதநர்க்கு அவித்யாத்புத்பத்திமூலமும், தந்நிவ்ருத்திக்ரமமும் சொல்லி நின்றது.

௪௮. இப்படி உக்தமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும், இத்தனை சேதந ரென்று ஸங்க்யேயமா யிருக்குமோ? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(இம்மூன்றுந் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்) என்று. இம்மூன்றும் அநந்தமாயிருக்குமென்றால் வர்க்கத்ரயமுமாக அநந்தமென்று தோற்றுமென்று நினைத்து, தனித்தனியேயென்று விஶேஷிக்கிறார். அநந்தமாயிருக்கு மென்றது அஸங்க்யேயமா யிருக்குமென்றபடி.

௪௯. உக்தமான ஜீவாநந்த்யத்துக்கு விரோதியான ஐகாத்ம்யவாதத்தை நிராகரிக்கிறார் மேல்;

(சிலர் ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்றார்கள்) என்று தொடங்கி; சிலரென்று-அநாதரோக்தியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

இப்படிச் சொல்லுவர்கள்தாங்களாரோ? என்னில்; ஜீவாத்வைத ப்ரதிபாதக ஶாஸ்த்ரத்தில் குத்ருஷ்டிகள். அதாவது-ப்ரஹ்மாத்வைதமென்றும், ஜீவாத்வைதமென்றும் ஶாஸ்த்ரப்ரதிபாத்யமான வத்வைதம் த்விவிதமா யிருக்கும். ஜீவாத்வைதமாவது-ப்ரகாராத்வைதம். இதுக்கு நியாமகமேது! என்னில்; ப்ரஹ்மப்ரகரணங்களிலே (௧௫௬) "ஸர்வம் ஸமாப்னோஷி ததோஸி ஸர்வ:" (௧௫௭) "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" (௧௫௮) "ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம்" என்று, ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ப்ரஹ்மாத்வைதத்தை ப்ரதிபாதிக்கையிலும், ஸாமாநாதிகரண்யம் ப்ரகாரபேதவிஶிஷ்ட ப்ரகார

௫௦. அந்தப்பக்ஷத்தில், ஒருவன் ஸுகிக்கிறகாலத்திலே வேறே யொருவன் துக்கிக்கக்கூடாது.

யேகத்வபரமாகையாலும், (௪௫௫) "ஸகலஸூ ஸமஸ்த ஸ்வரூபமுதே" என்று, ப்ரகாரபஹுத்வம் கண்டோக்த மாகையாலும், ஐக்யஸ்ருதிக்கு ஶேஷமான (௪௫௬) "நேஹநாநாஸ்தி" இத்யாதி பேதநிஷேதம் ஸ்ருஷ்டிவாக்யவிரோதிபேதவிஷயமாகையாலும், ஸாமாந்யநிஷேதம் விஹிதவ்யதிரிக்த விஷயமாகையாலே ப்ரகாரி பஹுத்வ நிஷேதபரமாகையாலும், (௪௫௭) "நதத்ஸமஸ்சாப்யதிகஸ்ச த்ருஸ்யதே" என்று, ப்ரஹ்மதுல்யப்ரகார்யந்தர நிஷேதகண்டோக்தியாலும் ப்ரகார்யத்வைதமே ப்ரஹ்மாத்வைதம்.

ஜீவபஹுத்வம் ஸ்ருதிஸித்தமாகையாலும். அல்லாதபோது பத்தமுக்தவ்யவஸ்தாநுபபத்தியாலும், உபதேஶாநுபபத்தியாலும், ஸுகாதிவ்யவஸ்தாநுபபத்தியாலும், (௪௫௮) "ஸோஹம் தேவோ நநாரோ நவஸுநசவதாநைவஸம்பவதிர்யோநிமோ தேவம் ஸ்ருஜாநிவேஸநஸ்ஸ। தேவாதிமோஹதேவஸ்யே" இத்யாதிகளாலே, தேவாதி ஶரீரபேத விஶேஷநிஷேதம் கண்டோக்தமாகையாலும், முக்தாத்மாக்களுக்கு ஸாம்யத்தை சொல்லுகையாலும் ஜீவாத்வைதம் ப்ரகாராத்வைதமே.

இதுதான் ஸ்ருதப்ரகாஶிகையிலே, ஆதிபாத சதுஶ்லோகி வ்யாக்யாநோபக்ரமத்திலே (௪௫௯) "ப்ரஹ்மாத்வைதம் ஜீவாத்வைதம் ப்ரஹ்மாத்வைதம் த்ரிவிதம் ஶாஸ்த்ர ப்ரதிபாத்யம்" என்று தொடங்கி, ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

இப்படி ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஜீவாத்வைதத்துக்கு ஹ்ருதயமறியாதே: ஆத்மபேதமில்லை ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்று, சிலகுத்ருஷ்டிகள் சொன்னார்களென்கை.

௫௦. அது அயுக்தமென்னுமிடம் ஸாதிக்கிறார்;

(அந்தபக்ஷத்தில்) இத்யாதியாலே. அதாவது-அப்படி ஆத்மபேதமில்லாதபக்ஷத்தில், (௪௬௦) "ஸுகதுக்க" என்று, ஒருவன்

ருக. அது தேஹபேதத்தாலே யென்னில்.

ருஉ. ஸௌபரிஶரீரத்திலு மதுகாணவேணும்.

ருங. ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், ஒருவன் முக்தனாகையும், ஒருவன் சிஷ்யனாகையும், ஒருவன் ஆசார்யனாகையும் கூடாது.

ஸுகோத்தரனா யிருக்கிறகாலத்திலே வேறொருவன் (கசுo) "அஹம் து:கீ" என்று, து:கோத்தரனாயிருக்கிற இந்த ஸுகது:கவ்யவஸ்தை கூடாதென்கை; ஸுகது:கங்களிரண்டும் ஏகாஶ்ரயகதமாகில் உபயப்ரதிஸந்தானமும் ஒருவனுக்கே யுண்டாகவேணுமிறே; ஆகையால், ஸுகது:கங்கள் நியதங்களாகையாலே, ஆத்மபேதமுண்டாகவேணுமென்று கருத்து.

ருக. அந்த ஸுகது:கவ்யவஸ்தைக்கு ஹேது, தேஹபேதமென்கிறவர்களுக்கிதை யநுவதிக்கிறார்;

(அது தேஹபேதத்தாலே யென்னில்) என்று.

ருஉ. அதுக்கு அநுபபத்தி சொல்லுகிறார்;

(ஸௌபரிஶரீரத்திலும் அது காணவேணும்) என்று. அதாவது-தேஹபேதம் ஸுகது:கநியமத்துக்கு ஹேதுவாகில், அநேக தேஹபரிக்ரஹம்பண்ணின ஸௌபரிஶரீரத்திலும் அந்த நியமம் காணவேணுமென்கை.

தேஹபேதம் ஸுகது:கநியமத்துக்கு ஹேதுவன்றாகில், ஜந்மாந்தராநுபவத்தை இஜ்ஜந்மத்திலே ஸ்மரிக்க வேண்டாவோ! என்னில்; ஸ்மரியாதொழிகிறது ஸம்ஸ்காரத்திலுடைய அநுத்பவத்தாலேயாதல், நாஶத்தாலேயாதல் ஶரீராந்தரத்தில் ஸுகது:கஸ்ம்ருத்யாதிகளின்றிகளே யொழிகிறதும் இரண்டதொன்றாலே யென்னில், ஒருஶரீரந்தன்னிலும் ஸ்ம்ருதிகூடாதொழியவேணும். ஆகையால், ஸுகது:கநியமத்துக்கு ஹேது-தேஹபேதமென்னவொண்ணாது.

ருங. அப்படி, ஸுகது:க வ்யவஸ்தாநுபபத்தியே யன்று. ஏகாத்மாவென்னும்பக்ஷத்தில் பத்தமுக்த வ்யவஸ்தாநுபபத்தியும் ஶிஷ்யாசார்ய வ்யவஸ்தாநுபபத்தியும் உண்டென்கிறார் மேல்;

௫௪. விஷமஸ்ருஷ்டியுங்கூடாது.

௫௫. ஆத்மபேதம் சொல்லுகிற ஶ்ருதியோடும் விரோதிக்கும்.

(ஒருவன்ஸம்ஸரிக்கையும்) என்று தொடங்கி. அதாவது-ஏகாத்மாவாகில், (௧௬௧) "அநேகஜந்ம ஸாஹஸ்ரீம் ஸம்ஸாரபதவீம் வ்ரஜந் । மோஹஶ்ரமம் ப்ரயாதோஸௌ வாஸநாரேணுகுண்டித:" என்கிறபடியே ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், (௧௬௨) "ஶுகோ முக்தோ வாமதேவோ முக்த:" என்கிறபடியே ஒருவன் முக்தனாகையும், (௧௬௩) "தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத், ஸமித்பாணி: ஶ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம், தஸ்மை ஸ வித்வாநுபஸந்நாய ஸம்யக் ப்ரஶாந்தசித்தாய ஶமாந்விதாய யேநாக்ஷரம் புருஷம் வேத ஸத்யம் ப்ரோவாச தாம் தத்த்வதோ ப்ரஹ்மவித்யாம்" என்கிறபடியே, ஒருவன் ஶிஷ்யனாய்வந்து உபஸத்திபண்ண ஒருவன் ஆசார்யனாயிருந்து அவனுக்குஉபதேஶிக்கையுங் கூடாதென்கை.

(௫௪) இன்னமுமோரநுபபத்தி சொல்லுகிறார்; (விஷமஸ்ருஷ்டியுங்கூடாது) என்று. அதாவது - ஏகாத்மாவாகில் தேவதிர்யகாதிரூபேண, சில ஸுகோத்தரமாகவும், சில து:கோத்தரமாகவும், சில ஸுகது:கமிஶ்ரமாகவும், இப்படி லோகத்தில் பதார்த்தங்களை விஷமமாக ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கக்கூடாதென்கை. ஜீவபேதமும், கர்மதாரதம்யமுமிறே! விஷமஸ்ருஷ்டிக்குஹேது.

(௫௫) இப்படி, யுக்தியாலே அநேகவிரோதங்களை தர்ஶிப்பித்தார் கீழ்; இவ்வளவேயன்று, இப்பக்ஷத்துக்குஶ்ருதிவிரோதமுமுண்டென்கிறார்; (ஆத்மபேதம் சொல்லுகிற ஶ்ருதியோடும் விரோதிக்கும்) என்று. அதாவது-ஏகாத்மாவென்கிறபக்ஷம், (௧௭௦) "நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோ விததாதி காமாந்" என்று, ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிற ஶ்ருதிக்கும் சேராதென்றபடி. இந்த ஶ்ருதி ஆத்ம

ஜை: ஶ்ருதி, ஔபாதிகபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்ன வொண்ணாது.

௫எ. மோக்ஷதசையிலும பேதமுண்டாகையாலே.

௫அ. அப்போது தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேதமும் கழிந்து, ஆத்மாக்கள் ஸ்வரூபம் அத்யந்தம் ஸமமாய், ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடியிருந்ததேயாகிலும்.

பேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்னில்; (கசு) "ஹொஸாஹொமஸ்மி" என்றும், (சஅ) "ஸ்யமாநாநஸி" என்றும், (௫அ) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜா வீஶநீஶௌ" என்றும், (கசுசு) "நிதோ நிதாநாம்" ... விஜ்ஞாநமயஃ" என்றும், ஜீவைகத்வ ப்ரதிபாதிகைகளான அநேகஶ்ருதிகளோடும் விரோதிக்கும். ஆகையால், இது ஔபாதிகபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்றிறே! அவர்கள் சொல்லுவது.

(௫சு) அத்தை நிஷேதிக்கிறார்; (ஶ்ருதி, ஔபாதிகபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவொண்ணாது) என்று. ஔபாதிக பேதமாவது - தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேதமும்.

(௫எ) ஔபாதிகபேதமென்ன வொண்ணாமைக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார்; (மோக்ஷதசையிலும் பேத முண்டாகையாலே) என்று. அதாவது - (கசு௫) "ஸஹாவஸ்மி" (கசுசு) "ஸோ ஸாயஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்" (கசுஎ) "ஸதாநாம் பரமாஃ" (கசுஅ) "ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபத்யதே" (கசுகூ) "யஸ்மிந்தே விராஜதே ஸதா ஸம்ஸாரஸாகரே" என்று, மோக்ஷதசையிலும் ஆத்மபேதத்தை ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகையாலே அப்படி சொல்லவொண்ணாதென்கை.

மோக்ஷதசையாவது - ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்ததசையிறே. அந்ததசையிலும் ஆத்மபேதம் ஶ்ருதி ஸித்தமாகையாலே, (கஎ0) "நித்யோ நித்யாநாம்" என்கிற ஶ்ருதியும் ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று.

(௫அ) ஆனால், ஆத்மபேதப்ரதிபத்திக்கு ஹேதுவாய், ஔபாதிகமாயிருந்துள்ள தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேத

௫௯. பரிமாணமும், எடையும், ஆகாரமு மொத்திருக்கிற பொற்குடங்கள், ரத்நங்கள், வ்ரீஹிகள் தொடக்கமானவற்றுக்கு பேதமுண்டாகிறாப்போலே ஸ்வரூபபேதமும் ஸித்தம்.

௬௦. ஆகையா லாத்மபேதம் கொள்ளவேணும்.

மும்கழிந்த ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபம் அத்யந்தஸமமாய், ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் பேதகதநத்துக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி யிறே! மோக்ஷதசையிருப்பது; அவ்விடத்தில், ஆத்மபேதம் ஸித்திக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்கிற வாதிப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (அப்போது) என்று தொடங்கி - (ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாத படி யிருந்ததேயாகிலும்) என்று.

(௫௯) த்ருஷ்டாந்தமுகேந பேதத்தை ஸாதிக்கிறார்; (பரிமாணமும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - அளவும், தூக்கமும், வடிவும் ஒத்திருக்கிற பொற்குடங்கள், ரத்நங்கள், வ்ரீஹிகள் முதலான பதார்த்தங்களுக்கு பேதகமா யிருப்பதொரு லக்ஷணமில்லையேயாகிலும் அதிலே நாநாத்வம் காண்கிறாப்போலே, ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்ல வொண்ணாதபடி ஏகாகாரரான முக்தாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வரூபபேதம் ஸித்திக்குமென்றபடி.

(௬௦) கீழ்ச் சொன்னவற்றையெல்லாம் அநுபாஷித்துக்கொண்டு, "ஆகையால் ஆத்மபேதம்கொள்ளவேணும்" என்று நிகமிக்கிறார்.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று - சிலர் ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாத்மாவே யுள்ளதென்றார்கள் என்றுதொடங்கி இவ்வளவாக, முன்பு தாமருளிச்செய்த ஜீவாநந்த்யப்ரதிபடமான ஏகாத்மவாதத்தை உத்க்ஷேபித்து, யுக்தியாலும், ஶாஸ்த்ரத்தாலும் பஹுமுகமாக வத்தை தூஷித்து, ஆத்மபேதத்தை ஸாதித்தாராயிற்று. கீழே, ஆத்மஸ்வரூபலக்ஷணத்தை விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார். அதில், அசித்விலக்ஷணத்வம், அஜடத்வம், ஆநந்தரூபத்வம், அவ்யக்தத்வம், அசிந்த்யத்வம், நிரவயவத்வம், நிர்விகாரத்வம்,

௬௧. இப்போ திவர்களுக்கு லக்ஷணம், ஶேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வம்.

௬௨. இவர்களுடைய ஜ்ஞாநந்தான் ஸ்வரூபம்போலே நித்ய த்ரவ்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாயிருக்கும்.

௬௩. ஆனால், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசி என்? என்னில்;

ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமாகிற விவை ஜீவேஶ்வர ஸாதாரணம். நியாம்யத்வாதிகள் மூன்றும் சிதசித்ஸாதாரணம். நித்யத்வம் தத்வத்ரய ஸாதாரணம். அணுத்வமும் அசித்பரமாணுஜீவஸாதாரணம். இவை யித்தனையும் சேரக்கூடி, ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அசிதீஶ்வர வ்யாவ்ருத்தியை விச்சிப்பிக்கையாலே, இவற்றைலக்ஷணமென்னக் குறையில்லை.

(௬௧) அப்படியன்றிக்கே, ஸங்க்ரஹமாக வொருலக்ஷணம் அருளிச்செய்கிறார், (இப்போது இவர்களுக்கு லக்ஷணம், ஶேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வம்) என்று. இவர்களென்கிறது-த்ரிவித சேதநரையும். லக்ஷணமாவது - அஸாதாரண தர்மமிறே. ஆகையால், ஶேஷத்வமாத்ரத்தைச் சொல்லில் அசித்வ்யாவ்ருத்தி வித்தியாமையாலும், ஜ்ஞாத்ருத்வமாத்ரத்தைச் சொலில் ஈஶ்வரவ்யாவ்ருத்தி வித்தியாமையாலும், ஶேஷத்வேஸதி ஜ்ஞாத்ருத்வமே லக்ஷணமென்கிறார்.

(௬௨) இப்படி, ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்குமுண்டான ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யங்களை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இவர்களுடைய ஜ்ஞாநந்தான்) என்று தொடங்கி. (ஸ்வரூபம்போலே நித்யத்ரவ்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாயிருக்கும்) இத்தால்-நித்யத்வ த்ரவ்யத்வ அஜடத்வ ஆநந்தரூபத்வங்கள், ஸ்வரூபத்தோபாதி ஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டென்றபடி.

(௬௩) நித்யத்வாதிகளை யுபபாதித்து வைதர்ம்யத்தைச்சொல்லுமளவில் அநேகக்ரந்த வ்யவஹிதமாமென்று நினைத்து, ஸாதர்ம்யஞ் சொன்ன வநந்தரம், வைதர்மயத்தையும் சொல்லுவதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸு ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஆனால், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசி யென்? என்னில்) என்று.

சுச. ஸ்வரூபம் - தர்மியாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக் கயோக்யமாய், தன்னை யொழிந்தவற்றை ப்ரகாஶிப்பியாமலே தனக்குத் தான் ப்ரகாஶிக்கக் கடவதாய், அணுவாயிருக்கும். ஜ்ஞாநம்-தர்மமாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு யோக்யமாய், தன்னை யொழிந்தவற்றை ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவதாய், தனக்குத்தான் ப்ரகாஶியாதே ஆத்மாவுக்கு ப்ரகாஶிக்கக் கடவதாய், விபுவா யிருக்கும்.

சுரு. அதில்; சிலருடையஜ்ஞாநம் எப்போதும் விபுவாயிருக்கும்; சிலருடையஜ்ஞாநம் எப்போதும் அவிபுவாயிருக்கும்; சிலருடைய ஜ்ஞாநம் ஒருகால் விபுவாய் ஒருகால் அவிபுவாயிருக்கும்.

(சுச) வைதர்ம்யந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வரூபம் தர்மியாய்) என்றுதொடங்கி. அதாவது-தர்மித்வம், ஸங்கோச விகாஸாயோக்யத்வம், ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்தா ப்ரகாஶகத்வம், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம், அணுத்வம், இவைஸ்வரூபத்துக்குவிஶேஷம்.

தர்மத்வம், ஸங்கோச விகாஸயோக்யத்வம், ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்த ப்ரகாஶகத்வம், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶரஹிதத்வம், ஸ்வாஶ்ரயஸ்ய ஸ்வப்ரகாஶகத்வம், விபுத்வம், இவை ஜ்ஞாநத்துக்கு விஶேஷமென்றபடி. (விபுவாயிருக்கும்) என்ற-ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸ்வாபாவிகவேஷத்தை யருளிச்செய்தாரித்தனையிறே.

(சுரு) ஸகல சேதநருடைய ஜ்ஞாநமும் இப்படி யிராதொழிவானென்? என்கிற சங்கையிலே ஸங்கோசா ஸங்கோச நிபந்தநமான தாரதம்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அதில் சிலருடையஜ்ஞாநம்) என்று தொடங்கி.

அதாவது (களO) "அயர்வறு மமரர்கள்" என்கிறபடியே பகவத்ஜ்ஞாநத்துக்கொருநாளும் ஸங்கோசமின்றிக்கே தத் ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளை ஸதாநுபவம்பண்ணுகிறநித்யஸூரிகளுடைய ஜ்ஞாநம், எப்போதும் விபுவாயிருக்கும். * பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமாயிருக்கிற பத்தருடையஜ்ஞா

சுசு. ஜ்ஞாநம் நித்யமாகில் "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, நஶித்தது" என்கிறபடி யென்? என்னில்;

சுஎ. இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரித்து, விஷயங்களை க்ரஹிப்பது மீளுவதாகையாலே, அப்படிச்சொல்லக் குறையில்லை.

நம், கர்மாநுகுணமாக ஸங்கோசவிகாஸங்களோடே கூடிக்கொண்டு எப்போதும் அவிபுவாயிருக்கும். (கஎக) "கரைகண்டோர்" என்கிறபடியே, பகவதப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக்கடந்து அக்கரைப்பட்ட முக்தருடையஜ்ஞாநம், பூர்வாவஸ்த்தையில அவிபுவாய், உத்தராவஸ்த்தையில (கஎஉ) "ஸ ச ஆநந்த்யாய கல்பதே" என்கிறபடியே, விபுவா யிருக்குமென்கை.

(சுசு) இனிமேல், ஜ்ஞாநத்துக்குச்சொன்ன நித்யத்வாதிகளை உபபாதிக்கிறார்; அதில் ப்ரதமத்திலே, "எனக்கிப்போது ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, எனக்கிப்போது ஜ்ஞாநம் நஶித்தது" என்று, உத்பத்தி விநாஶவத்தாகச் சொல்லப்படுகிற ஜ்ஞாநத்துக்கு நித்யத்வம கூடும படி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கைக்காக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஜ்ஞாநம் நித்யமாகில் "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது நஶித்தது என்கிறபடி யென்னென்னில) என்று-

(சுஎ) அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்; (இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரித்து விஷயங்களை க்ரஹிப்பது மீளுவது ஆகையாலே அப்படி சொல்லக் குறையில்லை) என்று. அதாவது - (கஎஉ) "ஸ ச ஆநந்த்யாய கல்பதே" (சுஅ) "ஸர்வஜ்ஞத்வாய கல்பதே" என்று, முக்ததசையில் ஸர்வவிஷயமாகச் சொல்லுகையாலே ஸர்வத்தையும ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்கு யோக்யமா யிருக்கச்செய்தேயும, (கஎங) "யதா கக்ஷ்யாஸு ஸக்தஸ்ய தேஹிநோ ஜ்ஞாநம்" என்கிறபடியே, காமத்தாலே ஸங்குசிதமாய், (கஎச) "யதா ஹி ஸ்நாதகஸ்யாபி ஶக்திர் க்ஷத்ரஜ்ஞஸம்ஜ்ஞிதா । ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு ஸ்ர்வத்ர தாரதம்யேந வர்த்ததே । ப்ராணிஷு ஸ்த்தாவரஸ்த்தாவரேஷு ததோதிகா" என்கிறபடியே, காமாநுகுணமான தாரதம்யத்தை யுடைத்தாய்க்

சூ-அ. இது தான் ஏகமா யிருக்கச்செய்தே நாநாவாய்த் தோற்று கிறது. ப்ரஸரணபேதத்தாலே.

கொண்டு, (கஎரு) "இந்த்ரியாணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் யத்யேகம் க்ஷரதீந்த்ரியம் । தேநாஸ்ய க்ஷரதி ப்ரஜ்ஞா த்ருதே: பாதாதிவோதகம்" என்கிறபடியே, இந்த்ரியத்வாரா புறப்பட்டு விஷயங்களை க்ரஹிப்பது மீளுவதாலகயாலே, தாத்ருஶமான விகாஸத்தாலும் ஸங்கோசத்தாலும் வந்த ப்ரகாஶாப்ரகாஶங்களைக் கொண்டு, பிறந்தது நஶித்தது என்னக்குறையில்லை என்கை.

(சூ-அ) இப்படி, இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரிக்கிற ஜ்ஞாநம் ஏகமா யிருக்கசெய்தே, விஷயக்ரஹணவேளையில் ப்ரகாஶிக்கும்போது தாஶந ஶ்ரவணாதி ஸம்ஜ்ஞாபேதத்தை யுடைத்தாய்க்கொண்டு, அநேகத்வேந ப்ரகாஶிக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இதுதான் ஏகமாயிருக்கச்செய்தே நாநாவாய்த் தோற்றுகிறது, ப்ரஸரணபேதத்தாலே) என்று. அதாவது-ஏகமுக மாக ப்ரஸரிக்கை யன்றிக்கே, சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ராத் யநேகேந்த்ரிய த்வாரா ப்ரஸரித்து, ரூபஶப்தாத் யநேகவிஷயங்களை க்ரஹிக்கிற விதுக்கு தர்ஶந ஶ்ரவணாதி ஸம்ஜ்ஞாபேதேந தோற்றுகிற நாநாத் வம்-ப்ரஸரணபேத நிபந்தநமென்கை. இத்தால் - நித்யமான ஜ்ஞா நத்துக்கு உத்பத்திவிநாஶ வ்யவஹாரஹேது வின்னதென்று சொன்ன வநந்தரத்திலே, ப்ராஸங்கிகமாக அதினுடைய நாநாத் வேந ப்ரகாஶநஹேதுவும் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

ஆத்மாவினுடைய தர்மபூதஜ்ஞாந நித்யத்வம், (கஎசு) "ந ஹி விஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர் விபரிலோபோ வித்யதே, ந ஹி த்ரஷ்டுர் த்ருஷ்டேர் விபரிலோபோ வித்யதே" (கஎஎ) "ஜ்ஞாநம் வைராக்ய மைஶ்வர்யம் யஶஸ் ஶ்ரீர்ஜ்ஞாநமேவ ச । ஸ்ருஷ்டிஸ்ஸ்வாத்மஸ்வரூபஸ்ய நித்யஸித்தம் ஸ்வபாவஜம் । அவ்யயாநி க்ஷராணாம் தஶைதாநி ஜகத்பதே । ஸர்வஜ்ஞதா த்ருப்திரநாதிபோத ஸ்வதந்த்ரதா நித்யமலுப்தஶக்தி: । தஸ்யாப்யமேயஸ்ய ததைவ யாவ யோகாந: । ஆகாஶவஜ்ஜ நித்யோ ஹி நித்யஜ்ஞாநவாநேவ ஹி தே" என்று, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளில் சொல்லப்பட்டதிறே.

௬௯, த்ரவ்யமானபடி யென்னென்னில்;

௭௦. க்ரியாகுணங்களுக் காஶ்ரயமாய், அஜடமா யிருக்கை யாலே த்ரவ்யமாகக்கடவது.

---

(௬௯) இப்படி யிருந்துள்ள ஜ்ஞாநநித்யத்வத்தை யருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழ்; இனி, இதினுடைய த்ரவ்யத்வத்தை உபபாதிப்பதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (த்ரவ்யமான படி யென் ? என்னில்;) என்று.

(௭௦) தத்ஹேதுக்களை யருளிச்செய்து த்ரவ்யத்வத்தை ஸாதிக்கிறார்; (க்ரியாகுணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய் அஜடமாயிருக்கை யாலே த்ரவ்ய மாககடவது) என்று. க்ரியையாவது - ஸங்கோசவிகாஸங்கள். குணமாவது - ஸம்யோகவியோகங்கள். அஜடத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம், (௧௭௮) "க்ரியாஶ்ரயோ த்ரவ்யம், குணாஶ்ரயோ த்ரவ்யம்" என்று, த்ரவ்யலக்ஷணம் சொல்லப்படுகையாலே, க்ரியாஶ்ரயத்வமும் குணாஶ்ரயத்வமும் ஒரொன்றே த்ரவ்யத்வஸாதகம். இவற்றோடே அஜடத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே அதுவும் த்ரவ்யத்வஸாதக மென்று இவர்க்குக்கருத்து. எங்ஙனே ? என்னில்; ஜடவஸ்துக்க ளிலே த்ரவ்யாத்ரவ்யங்க ளிரண்டு முண்டு; அஜடவஸ்துக்களிலே அத்ரவ்யமாயிருப்ப தொன்றிலலையிறே. ஆகையால-"ஜ்ஞாநம், த்ரவ்யம், அஜடத்வாத், யதஜடம, தத்த்ரவ்யம, யதாஆத்மாதி" என்று அஜடத்வந தனனைக்கொண்டே தரவ்யத்வம ஸாதிக்கலாமிறே. ஆகையிறே ! "இதுதான் அஜடமுமாய், ஸஙகோசவிகாஸங்களுக் கும் ஸம்யோக வியோகாதிகளுககும் ஆஶ்ரயமுமாயிருக்கை யாலேத்ரவ்யம" என்று, ததவஸாரததிலும் இவ ரருளிச்செய்தது. இப்படி த்ரவ்யமாயிருக்குமாகில, இதுக்கு ஆத்மகுணத்வம் கூடும்படி என்? என்னில்; நித்யததாஶ்ரயத்வத்தாலே கூடும். (௧௭௯) "ஆஶ்ரயாதந்யதோ வ்ருத்தேராஶ்ரயேண ஸமந்வயாத் । த்ரவ்யத்வஞ்ச குணத்வஞ்ச ஜ்ஞாநஸ்யைவோபபத்யதே" என்றிறே ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது. ஆஶ்ரயாதந்ய தோவ்ருத்தித்வம, க்ரியாஶ்ரயத்வஙக சொன்னபோதே சொல்லிற் றாயிறறு. இதுதான் ஜ்ஞாநத்துககே யன்றிறே' தீபாதிதேஜஃபதார்

எக. அஜடமாகில் ஸுஷுப்தி மூர்ச்சாதிகளில் தோற்றவேண்டாவோ வென்னில்;

எஉ. ப்ரஸரண மில்லாமையாலே தோன்றுது.

எரு. ஆநந்தரூபமாகையாவது - ஜ்ஞாநம்ப்ரகாஶிக்கும்போது அநுகூலமாயிருக்கை.

எச. விஷஶஸ்த்ராதிகளைக் காட்டும்போது ப்ரதிகூலமாகைக்கடி தேஹாத்மப்ரமாதிகள்.

த்தப்ராஸயகளுக்கு யொக்குமிறே. ஆகையால், த்ரவ்யத்வ குணத்வங்களிரண்டும் ஜ்ஞாநத்துக்கு உபபந்நம்.

(எக) கீழ் ஜ்ஞாநத்துக்குத் தாமருளிச்செய்த அஜடத்வ விஷயமான ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (அஜடமாகில்ஸுஷுப்திமூர்ச்சாதிகளில தோற்றவேண்டாவோ? என்னில்) என்று. அதாவது-ஜ்ஞாநம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்குமாகில் எபபோதும் ப்ரகாஶிக்கவேண்டாவோ, ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்த்தைகளில் ப்ரகாஶியாதொழிவானென்? என்கை.

(எஉ) அதக்கு உத்தர மருளிச்செய்கிறார்; (ப்ரஸரண மில்லாமையாலே தோன்றுது) என்று. அதாவது-ஜ்ஞாநம ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயமேவப்ரகாஶிப்பதுதான விஷயக்ரஹணவேளையிலிறே. ஸுஷுபத்யாத்யவஸ்தைகளில தமோகுணத்பபிபவத்தாலே ஸங்குசிதமாய், திரோஹிதங்களான மணிப்ரகாஶாதிகளைப்போலே, ப்ரஸரண மில்லாமையாலே ப்ரகாஶியாதென்கை.

(எரு) இனிமேல், இதினுடைய வாநந்தரூபத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (ஆநந்தரூபமாகையாவது) என்று தொடங்கி; ஜ்ஞாநம் ப்ரகாஶிக்கும்போதாவது-ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு விஷயங்களைதர்ஶிப்பிக்கும்போது; அப்போதிறே இதுதான் ப்ரகாஶிப்பது. அவ்வவஸ்தையில் அநுகூலமாயிருக்கையாவது - அவ்வோ விஷயங்களெல்லாம் அநுகூலமாய்த் தோற்றுகையாலே, அவற்றை விஷயீகரித்த விந்தஜ்ஞாநம-ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸுகரூபமாயிருக்கை.

(எச) ஆனால், விஷஶஸ்த்ராதிகளை தர்ஶிப்பிக்கும்போது அவற்றை விஷயீகரித்த ஜ்ஞாநம் ப்ரதிகூலமாயிருப்பானென்? என்

௭௫. ஈஶ்வராத்மக மாகையாலே யெல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம், ப்ராதிகூல்யம் வந்தேறி.

௭௬. மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமாகில், ஒருவனுக்கு ஒருகாலோரிடத்திலே அநுகூலங்களான சந்தந குஸுமாதிகள், தேசாந்தரே காலாந்தரே இவன்றனக்கும், அத்தேசத்திலே அக்காலத்திலே வேறேயொருவனுக்கும் ப்ரதிகூலங்களாகக்கூடாது

கிற ஶங்கையை யுடகொண்டு அருளிச்செய்கிறார்; (விஷஶஸ்த்ராதிகள்) என்று தொடங்கி. அதாவது - அவற்றை ஸ்பர்சிக்கும்போது, அவற்றை விஷயீகரித்த ஜ்ஞானம் து:கரூபமாயிருக்கைக்குக் காரணம் அவற்றில் பாதகத்வபுத்திக்கு மூலமான தேஹாத்மப்ரமமும், கர்மமும், ஈஶ்வராத்மகத்வஜ்ஞாநராஹித்யமுமென்கை;

௭௫. இவை தனக்கு ஸ்வாபாவிக வேஷமேது? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஈஶ்வராத்மக மாகையாலே) என்று தொடங்கி. அதாவது - (ஙஅய) "ஜகத் ஸர்வம் ஶரீரம் தே" (கஅக) "தாநி ஸர்வாணி தத்வபு:" (கஅ௨) "தத் ஸர்வம் வை ஹரேஸ்தநு:" என்று, ஸகலபதார்த்தங்களும் பகவச்சரீரமென்று ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்டு நின்றதிறே. அப்படி பகவதாத்மகமாகக் காணும்போது, ஸகலமநுகூலமாய்க்கொண்டு தோற்றுகையாலே எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம்; இவற்றில் தோற்றுகிற ப்ராதிகூல்யம், தேஹாத்மப்ரமாதி மூலமாகையாலே வந்தேறி என்கை.

(௭௬) இப்படி, ஈஶ்வராத்மகமாகையாலே ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவமென்பானென்? சந்தந குஸுமாதிகளிலுண்டான வாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமன்றோ' என்கிற சங்கையிலே மேலே யருளிச்செய்கிறார்; (மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமாகில்) என்று தொடங்கி. மற்றையாநுகூல்யமென்கிறது - தாமருளிச்செய்த பகவதாத்மகத்வத்தால் வந்த வாநுகூல்யத்தை யொழிய, சந்தநகுஸுமாதி பதார்த்தங்களில் தோற்றுகிற வாநுகூல்யத்தை. அது அவற்றுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகில், போக்தாவாயிருப்பானொருவனுக்கு ஒருகாலத்திலே ஒருதேசத்திலே அநுகூ

[illegible] ப்ரத்யக்ஷமாயு, காலாந்தரத்திலேயாதல், தேசாந்தரத்திலேயாதல்; இவன்றனக்கே ப்ரதிகூலங்களாவது; இவனுக்கநுகூலங்களாயிருக்கிற தேசகாலங்கள்தன்னிலே வேறேயொருவனுக்கு ப்ரதிகூலங்களாவதாகை கூடாது, இப்படி, ப்ரதிகூலங்களாய்த் தோற்றக் காணாநின்றோமிறே. ஆகையால, பகவதாத்மகத்வ ப்ரயுக்தமான வாநுகூல்யமே ஸ்வாபாவிகம்; மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமன்று, என்கை. (கஅுரு) "வஸ்த்வேகமேவ து:காய ஸுகாயேர்ஷ்யாகமாய ச । கோபாய ச யதஸ்தஸ்மாத் வஸ்து வஸ்த்வாத்மகம் குத: । ததேவ ப்ரீதயே பூத்வா புநர்து:காய ஜாயதே । ததேவ கோபாய யத: ப்ரஸாதாய ச ஜாயதே । தஸ்மாத் து:காத்மகம் நாஸ்தி ந ச கிஞ்சித் ஸுகாத்மகம்" என்று, இவ்வர்த்தம் ஸ்ரீபராஸரபகவானாலே விஸதமாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்? என்னில்; விஷயஸந்த்ராதிகள் ப்ரதிகூலங்களாயும், சந்தநகுஸுமாதிகள் அநுகூலங்களாயும் தோற்றுகிறது - தேஹாத்மபாமாதிகளாலே. ஸர்வாத்மகமாகையாலே, எல்லாபதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம், ஆகையால, அவ்வாகாரத்தாலே காணும்போதும், ஸர்வவிஷய ப்ரகாஸகமாயிலும், ஜ்ஞாநம் - ஆநந்தரூபமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று - "சித்தென்கிறது ஆத்மாவை" என்று, முதலிலே சித்பதவாச்யமான ஆத்மவஸ்துவை உத்தேசித்து, அநந்தரம், "தேஹாதிவிலக்ஷணமாய்" என்று தொடங்கி "ஸேஷமாயிருக்கும்" என்னுமளவாக தத்ஸ்வரூப லக்ஷணத்தை விஸ்தரேண சொல்லி, "தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடியென்; என்னில" என்று தொடங்கி "ஸேஷமாகையாவது" என்னுமளவாக உக்தலக்ஷணத்தைப் பரீக்ஷித்து, அநந்தரம், ஏவம்பூதமான வாத்மஸ்வரூபம் பத்த முக்த நித்யரூபேண த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்படியையும், பத்தாத்மாக்களுக்கு அவித்யாதிக ஞானடாகைக்கு ஹேதுவையும், தந்நிவ்ருத்தி க்ரமத்தையும, த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்படியையும் சொல்லி, அந்த ஜீவாநந்த்ய ப்ரதிபடமான ஏகாத்மவாதத்தை யுக்திஸாஸ்த்ரங்களாலே நிரஸித்து, ஆத்ம

ரூபமாக தாரதம்யங்களுக்கு முண்டான [illegible] ப்ரஸம்பித்து, அநந்தரம், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கு முண்டான ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யங்களைச் சொல்லி, ஜ்ஞாந விபுத்வ ப்ரஸங்கத்திலே த்ரிவித சேதநருடைய ஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டான விசேஷத்தைச் சொல்லி, முன்பு ஜ்ஞாநத்துக்குச் சொன்ன நித்யத்வ த்ரவ்யத்வாஜடத்வாநந்தரூபத்வங்களை யடைவே ஸமர்த்தித்து, இப்படி சித்தத்வத்தினுடைய வேஷத்தை யருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

சித்ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

அசித்ப்ரகரணம்

க. அசித்து-ஜ்ஞாநசூந்யமாய், விகாராஸ்பதமாயிருக்கும்.

உ. இது, ஶுத்தஸத்வமென்றும், மிஶ்ரஸத்வமென்றும், ஸத்வ ஶூந்யமென்றும் த்ரிவிதம்.

ங. இதில் சுத்தஸத்வமாவது - ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதே கேவலஸத்வமாய், நித்யமாய், ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாய்,

---

தத்வத்ரயமாவது-சித்தும அசித்தும ஈஶ்வரனும் என்று உத்தேசித்த க்ரமத்திலே, ப்ரதமம் சித்சப்தவாச்யனான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை ஸ்புடமாக வருளிச்செய்தார் கீழ்; அநந்தரம், அசித்வஸ்துவினுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விசேஷங்களை அதிஸ்புடமாக வருளிச்செய்கிறார்.

(க) அதில் ப்ரதமத்திலே அசில்லக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அசித்து - ஜ்ஞாநசூந்யமாய், விகாராஸ்பதமா யிருக்கும்) என்று. அசித்தாகிறது-சைதந்யாநாதாரமான வஸ்துவிறே! அதுதன்னை யருளிச்செய்கிறார்; (ஜ்ஞாநசூந்யமாய்) என்று. அத்தைப் பற்றவிறே! ஶ்ருதி, போக்யஶப்தத்தாலே அசித்தைச் சொல்லிற்று. விகாராஸ்பத மாகையாவது - விகாரத்துக்கு இருப்பிடமாயிருக்கை. விகாரமாவது-அவஸ்த்தாந்தராபத்தி; அதாவது-சித்ஸ்வரூபம்போலே, ஸதைகரூபமா யிராதொழிகை.

(உ) இப்படி இதினுடைய லக்ஷணத்தை யருளிச்செய்தவநந்தரம், இவ்வசித்தத்வந்தான் - ஸத்வைகாதாரமாயும், ஸத்வாதிகுணத்ரயாதாரமாயும், ஸத்வாதிகுணஶூந்யமாயும், மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (இது, சுத்தஸத்வமென்றும், மிஶ்ரஸத்வமென்றும, ஸத்வசூந்யமென்றும் த்ரிவிதம்) என்று

(ங) உத்தேசித்த க்ரமத்திலே, அசித்த்ரயத்தினுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிப்பதாக நினைத்து, ப்ரதமம்

கர்மத்தாலன்றிக்கே கேவலபகவதிச்சையாலே விமாந கோபுரமண்டப ப்ராஸாதாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய், நிரவதிக்தேஜோரூபமாய், நித்யமுக்தராலும் ஈச்வரனாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதாய், அத்யத்புதமாயிருப்பதொன்று.

ஶ்ரீஸங்கல்பத்தின்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (இதில் சுத்தஸத்வமாவது) என்று தொடங்கி சுத்தஸத்வமென்றது - குணாந்தரம் கலசாதஸத்வகுணத்தையுடையதென்றபடி; அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதேகேவலஸத்வமாய்) என்று. (கஅச) "[illegible]" (சஅரு) "[illegible]" (சஅசு) "[illegible]" (சஅஎ) "[illegible]" என்று, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே யிப்படி சொல்லாநின்றதிறே. (நித்யமாய்) அதாவது,- அநாதிநிதநமா யிருக்கை. (சஅஅ "[illegible]" (கஅகூ) "[illegible]" (சகூ0) "[illegible]" என்று, இதினுடைய நித்யத்வமும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே சொல்லப்பட்டது. (ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாய்) ஸாத்த்விகமாகையாலே ஜ்ஞாநாநந்த ஜநகமாயிருக்குமிறே. ஸத்வம் - ஜ்ஞாநஸுகாவஹமாயிறே! இருப்பது. ஆகையிறே! (சஅஎ) "[illegible]" என்ற வநந்தரத்திலே "[illegible]" என்றது.

(கர்மத்தாலன்றிக்கே கேவல பகவதிச்சையாலே, விமாந கோபுர மண்டப ப்ராஸாதாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய்) அதாவது-சேதநன் கர்மாநுகுணமாக விச்சிக்க. அந்த விச்சாநுகுணமாக பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே சதுர்விம்ஶதிகத்வமாய்க்கொண்டு பரிணமித்து, சேதநர்க்கு போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாகிற ப்ரக்ருதிதத்வம்போ லன்றிக்கே, ஸ்வபோகார்த்தமாக வுண்டான பகவதிச்சையாலே விமாநகோபுராதிரூபேண பரிணமியாநிற்கு மென்கை. (சகூக) "[illegible]

[illegible]
[illegible] நிர்வ்ருதாம் வைஸ்ரீஷு” (௧௯௨) “ஸர்வாஸ்ச [illegible]
ஹணாஃ” (௧௯௩) ஆஜாநுகே ஸஹஸ்ரவேஷ்டிதம் [illegible]
என்று ஸ்ருதியிலேயும் ஸங்க்ரஹேண நித்யவிபூதியிலுண்டான திவ்யநகர திவ்யாயுதாதிகள் சொல்லப்பட்டது.
இது தன்னை பாஷ்யகாரர் ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலே (௧௯௪) “திவ்யாவரண ஶதஸஹஸ்ராவ்ருதே, திவ்யகல்பகதரு [illegible] ஶோபிதே, திவ்யோத்யாந ஶதஸஹஸ்ர கோடிபிராவ்ருதே, அதிப்ரமாணே, திவ்யாயதந [illegible] திவ்யாஸ்தாந மண்டபே” என்று தொடங்கி, விஸ்தரேண அருளிச்செய்தாரிறே. (நிரவதிகதேஜோரூபமாய்) அதாவது - அநவதிகாதிஶய ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களையும் கத்யோதகல்பமாக்கும்படி, அளவிறந்த தேஜஸ்ஸே வடிவாயிருக்கை. (௧௯௫) “ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ர தாரகம் நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோயமக்நிஃ” (௧௯௬) “க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸஃ பராகே” [illegible] “[illegible] தேஜஸா” என்னக்கடவதிறே. (௧௯௭) “சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச் சோதி” (௧௯௮) ‘சுழிபட்டோடும் சுடர்ச்சோதி வெள்ளம்’ (௧௯௯) “விளங்குசுடர்ச்சோதி” என்று ஆழ்வாரும், இதினுடைய நிரவதிக தேஜோரூபத்வத்தைப் பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய்தாரிறே.

(நித்யமுக்தராலும் ஈஸ்வரனாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதாய்) அதாவது - இதினுடைய பரிமாணத்தை ஒருவராலும், அளவிட வொண்ணாதபடி யிருக்குமாயிறறு. (௨௦௦) ‘யதக்ஷரே பரமே வ்யோமந்’ [illegible] [illegible] என்று ஸ்ருதியால் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதென்று ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது நித்யமுக்தருக்கு [illegible] குமிறே. ஈஸ்வரஜ்ஞாநத்தோபாதி இவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸாவதர்மித்வமுண்டாகையாலே; அவனாலே பரிச்சேதிக்கலாமாகில் இவர்களாலும் பரிச்சேதிக்கலாமிறே. ஆகையால் அவனுக்குமிதொன்னை. ஆனால், இவர்களுடைய ஸர்வஜ்ஞதைக்குக் கொத்தை வாராதோ? என்னில்; வாராது. ஸர்வஜ்ஞதையாவது - ஸர்வத்தையுமுள்

௫. அஜடமானபோது, நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் ஈச்வரனுக்கும் ஜ்ஞாநத்தையொழியவும் தோற்றும்.

ளபடி யறிகையிறே. பரிச்சேத்யமாகில் பரிச்சேதித்தறிகையும், அபரிச்சேத்யமாகில் அப்படி யறிகையுமிறே! உள்ளது; ஸீமையில் லாததொன்றுக்கு ஸீமையறியாமை ஸர்வஜ்ஞதைக்கு அநுகுண மென்னுமிடம், (உ0௪) "தேவி த்வந்மஹிமாவதிர் ந ஹரிணா நாபி த்வயா ஜ்ஞாயதே யத்யப்யேவமதாபி நைவ யுவயோ: ஸர்வஜ்ஞதா ஹீயதே । யந்நாஸ்த்யேவ ததஜ்ஞதாமநுகுணாம் ஸர்வஜ்ஞதாயா விது: வ்யோமாம்போஜமிதந்தயா கில விதந் ப்ராந்தோயமித்யுச்யதே" என்று, ஸ்ரீஸ்துதியிலே ஆழ்வானருளிச்செய்தார். இங்ஙனன்றாகில், (உ0உ) 'தனக்குந் தன்றன்மை யறிவரியான்' என்கிறவிதுவும், ஸர்வஜ்ஞதையோடு விரோதிக்கும். ஆகையால், நித்யமுக்தேச்வரர்களால் அபரிச்சேத்யமென்றவிதில் குறையில்லை; இத்தால், இதினுடைய வைபவம் சொன்னபடி. (அத்யத்புதமா யிருப்பதொன்று) அத்யத்புதத்வமாவது அநுக்ஷணம் அபூர்வாச்சர்யாவஹத்வம். (உ0௫) "[illegible]" என்றாரிறே! பாஷ்யகாரர். ஆக, சுத்தஸத்வமாவது-இப்படி யிருப்பதொன்றென்றதாயிற்று.

(௪) (இத்தைச்சிலர் ஜடமென்றார்கள், சிலர் அஜடமென்றார்கள்) அதாவது - இந்த சுத்தஸத்வந்தன்னை, இந்தர்சநஸ்தர்களிலே சிலர் ஜடமென்றுசொன்னார்கள்; அங்ஙனன்றிக்கே, சிலர் அஜடமென்றுசொன்னார்களென்கை. (உ0௪) "[illegible]" என்றிறே! அபியுக்தருஞ்சொல்லிற்று.

(௫) ஜடமாகையாவது-ஸ்வயம்ப்ரகாசமன்றிக்கே யிருக்கை; அஜடமாகையாவது-ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கை. அத்தை யருளிச் செய்கிறார்; (அஜடமானபோது, நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் ஈச்வரனுக்கும் ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுந்தோற்றும்) என்று. அஜடமானபோதென்றது-ஜடமென்றும் ஒருபக்ஷஞ் சொல்லுகையாலே, அப்படி யன்றிக்கே யிப்படியானபோதென்றபடி. அந்தப்பக்ஷத்தை விட்டு இத்தை யுபபாதிக்கையாலே இவர் தமக்கு இதுவே இஷ்

வுள்ளமென்று தோற்றுகின்றதிறே; ஜ்ஞாநத்தை யொழியவும் தோற்றுமென்றது - ஜ்ஞாநத்தாலே தன்னை யறியவேண்டாதபடித் தானே ப்ரகாசிக்குமென்றபடி.

(சு) இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்குமாகில், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஜ்ஞாநவேத்யமாக வேண்டாதே தானே தோற்றவேண்டாவோ? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தோற்றாது) என்று இதுதான், அபியுக்தராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது. எங்ஙனே யென்னில்; "த்ரிவிதாசேதநங்கள்" என்றெடுத்து, "அவற்றில், ப்ரக்ருதியும் காலமும் ஜடங்கள்; சுத்தஸத்வமான காவ்யபதத்தையும ஜடமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள். ஜடத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாசமன்றிக்கே யிருக்கை. பகவச்சாஸ்த்ராதி ப்ராமாண்யம் பண்ணினவர்கள் ஜ்ஞாநாத்மகமாக ப்ராஸ்தாவிததமாகையாலே, சுத்தஸத்வத்ரவ்யத்தை ஸ்வயம்ப்ரகாசமென்பார்கள் இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசமாகில், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ப்ராஸ்தாவேத்யமாக வேண்டாதே தானே தோற்றவேண்டாவோ? என்னில்; ஸாவாகமாக்களுடையவும் ஸ்வரூபமும், தர்மபூதஜ்ஞாநமும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்க, ஸ்வரூபம் தனக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய் வேறொருவர்க்கும் ஜ்ஞாநாந்தர வேத்யமானாப்போலவும், தர்மபூதஜ்ஞாநமும் ஸ்வாஸ்ரயத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய், இதர்க்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசமல்லாதாப்போல வும், இதுவும் நியதவிஷயமாக ஸ்வயம்ப்ரகாசமானால் விரோத மில்லை. (௨௦ரு) "யோவேத்தி யுகபத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத: । தம் ப்ரணம்ய ஹரிம் ஸாஸ்த்ரம் ந்யாயதத்வம் ப்ரசக்ஷ்மஹே" என்கிறபடியே, தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலே ஸர்வத்தையும் ௨
ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஈஸ்வரனுக்கு சுத்தஸத்வத்ரவ்யம் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்னில்; இவனுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநம், இவ்யாத்மஸ்வரூபம் முதலாக ஸர்வத்தையும் விஷயீகரியாநிற்க, இவ்யாத்மஸ்வரூபம் - ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக் கிறாப்போலே இதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கலாம். இப்படி யிருக்கும் துல்யம். விஷயப்ரகாசநகாலத்திலே தர்மபூதஜ்ஞாநமும்

எ. ஆத்மாவிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் பிந்நமானபடி யேன்? என்னில்;

அ. நானென்று தோற்றாமையாலும், ஶரீரங்களாய்ப் பரிணமிக்கையாலும், விஷயங்களையொழியவுந் தானே தோற்றுகையாலும், ஶப்தஸ்பர்ஶாதிகளுண்டாகையாலும் பிந்நமாகக்கடவது.

ஸ்வாஶ்ரயமாத்ரத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானாப்போலே முக்தர்க்குமவ்வவஸ்தையிலே இது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானால் விரோதமில்லை. தர்மபூதஜ்ஞாநத்தினுடையஸ்வாத்மப்ரகாஶநஶக்தியானது விஷயப்ரகாஶநமில்லாதகாலத்தில் கர்மவிஶேஷங்களாலே ப்ரதிபத்தையானாப்போலே, ஶுத்தஸத்வத்தினுடைய ஸ்வாத்மப்ரகாஶநஶக்தியும் பத்ததசையில் ப்ரதிபத்தையாகையாலே, ஶுத்தஸத்வம் பத்தர்க்கு ப்ரகாஶியாதொழிகின்றது. (உ0கூ) [illegible] இவ்வளவு அவஸ்தாநதாபத்தி, விகாரித்ரவ்யத்துக்கு விருத்தமன்று. ஆகையால, ப்ரமாணப்ரதிபந்நார்த்தத்துக்கு யுக்திவிரோதஞ்சொல்ல வழியில்லை." என்று இப்படி, ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே.

(எ) கீழ், ஆத்மாவும அஜடமாய் ஜ்ஞாநமும் அஜடமாயிருக்கச்செய்தே, அந்யோந்யம் பிந்நமெனுமித்தை தர்ஶிப்பித்தாப்போலே ஶுத்தஸத்வமும் அஜடமாயிருக்கச்செய்தே, இவையிரண்டிலும் பிந்நமாயிருக்கும்படியை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக, தஜ்ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஆத்மாவிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் பிந்நமானபடி யென்? என்னில்) என்று.

(அ) அநேகஹேதுக்களாலே யது தன்னை தர்ஶிப்பிக்கிறார்; (நானென்று தோற்றாமையாலும) என்று தொடங்கி; அதாவது - ஆத்மவஸ்து ப்ரத்யக்காகையாலே அஹமென்று ப்ரகாஶியாநிற்கும்; இது பராக்காகையாலே இதமென்றிறே! ப்ரகாஶிப்பது. இத்தாலே ஆத்மாவில் பிந்நமென்றபடி. ஶரீராதிகளாய்ப் பரிணமிக்கையாலே, ஆத்மாவிலும ஜ்ஞாநத்திலும் இரண்டிலும் பிந்நமென்றபடி ஏகரூபனாகையாலே, ஆத்மாவுக்குப் பரிணாமமில்,

க. மிஶ்ரஸத்வமாவது-ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் மூன்றோடுங்கூடி பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு திரோதாயகமாய், விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாய், நித்யமாய். ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ப்ரதேஶபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலும் ஸத்ருஶமாயும் விஸத்ருஶமாயு மிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய், ப்ரக்ருதி, அவித்யை, மாயையென்கிற பேர்களை யுடைத்தா யிருக்கும் அசித்விஶேஷம்.

லையிறே;ஜ்ஞாநத்துக்குப் பரிணாமமுண்டேயாகிலும் ஶரீராதிகளாய் பரிணமியாதிறே. விஷயநிரபேக்ஷமாக ப்ரகாஶிக்கையாலும், ஶப்தஸ்பர்ஶாதிகளுக்கு ஆஶ்ரயமாகையாலும்,விஷயஸந்நிதியிலொழிய ப்ரகாஶிப்பதுஞ்செய்யாதே ஶப்தாத்யாஶ்ரயமன்றிக்கே தத்ஜ்ஞாநகமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தில் பிந்நமென்றபடி.

(கூ) ஆகவிப்படி, சுத்தஸத்வத்தினுடைய ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம். மிஶ்ரஸத்வப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்வதாக (மிஶ்ரஸத்வமாவது) என்று தொடங்குகிறார்; மிஶ்ரஸத்வமாவது- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களோடே கூடின ஸத்வகுணத்தை யுடைத்தானது. அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸத்வரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் மூன்றோடுங்கூடி) என்று. (உ0எ) "[illegible]" என்று (உ0அ) "[illegible]" (உகக) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.(பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்குதிரோதாயகமாய்) அதாவது - குணத்ரயாத்மகமா யிருக்கையாலே ரஜஸ்தமோம்ஶத்தாலே ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு திரோதாநத்தைப் பண்ணு மென்கை. சேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு திரோதாயகமா யென்று ஸாமாந்யேந சொல்லாதே, "பத்தசேதநருடைய" என்று விஶேஷிக்கையாலே,கர்மஸம்ஸ்ருஷ்டரானசேதநருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கே அது திரோதாயக மென்றபடி. அல்லது, ஐச்சிகமாக ப்ராக்ருத ஶரீரபரிக்ரஹம்பண்ணுகிற நித்யமுக்தருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் இது ஸங்கோசத்தைப் பண்ணவேண்டிவருமிறே. ஆகையாலே,

(௨௰) "[illegible]" என்கிறபடியே நித்யமுக்தரும் இங்கேவந்து ப்ராக்ருததேஹங்களைப் பரிக்ரஹித்து சேஷிக்கு அதிசயத்தைப் பண்ணுமளவில் அவர்களுக்கிது ஸங்கோசத்தைப் பண்ணமையாலே, பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கே இது திரோதாயகமென்னுமிடம் ஸித்தம். (௨௧௧) "[illegible]" (௧) "அநாதிமாயயா ஸுப்த:" (௨௧௨) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. (விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாய்) விபரீதஜ்ஞாநமாவது-அதஸ்மிம்ஸ்தத்புத்தி. அதாவது-அநாத்மாவானதேஹத்தில் ஆத்மபுத்தியும், அஸ்வதந்த்ரமான ஆத்மவஸ்துவில ஸ்வதந்த்ரபுத்தியும், அநந்யசேஷமானவது தன்னில் அந்யசேஷத்வபுத்தியும், அநீஸ்வரரானவர்கள் பக்கல ஈஸ்வரத்வபுத்தியும், அபுருஷார்த்தமான ஐஸ்வர்யாதிகளிலே புருஷார்த்தத்வபுத்தியும் அநுபாயங்களானவற்றில உபாயத்வபுத்தியும் தொடக்கமானவை. யதாஜ்ஞாநத்தைமறைக்குமளவன்றிக்கே, இப்படியிருந்துள்ள விபரீதஜ்ஞாநங்களையும் பத்தசேதநர்க்கு உண்டாக்காநிற்குமாயிற்று, (௨௧௩) "[illegible] விபரீதஜ்ஞாநஜநநீம்" என்று இதுதன்னை பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தாரிறே. (நித்யமாய்) அதாவது-உத்பத்திவிநாசரஹிதமாயிருக்கை. (௨௧௪) "அஜாமேகாம்" (௨௧௫) "[illegible]" (௨௧௬) "[illegible]" (௨௧௭) "விகாரஜநநீம் அஜ்ஞாம் அஷ்டரூபாம் அஜாம் த்ருவாம்" என்னக்கடவதிறே. (ஈஸ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய்) அதாவது-ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலைக்கு உபகரணமாயிருக்கை. (௨௧௮) "க்ரீடதோ பாலகஸ்யேவ சேஷ்டாம் தஸ்ய நிசாமய" (௨௧௯) "[illegible]" (௨௨௰) "[illegible]" என்று

சொல்லப்படுகிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய லீலைக்கு [illegible] யானப்ரக்ருதியிறே ப்ரதானோபகரணம். (௨௨௪) "ஸவிகாரஸவிகார ஸ்வபாவோ ஹி ஸர்வஸ்யாதிர் அவ்யய:" என்னக்கடவதிறே. (௨௨௫) "ஔத்ஸர்கிகாத் ஸ்வபாவேந" என்று, தானே பரிணமி[illegible] [illegible]றது. (ப்ரதேசபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலும் ஸத்ருஶ [illegible] விஸத்ருஶமாயுமிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய் [illegible] தேசபேதமாவது-குணவைஷம்யமில்லாத ப்ரதேசமும், குணவை[illegible]ஷம்யமுள்ள ப்ரதேசமும். இது தனக்கு குணவைஷம்யமுள்ள[illegible] கார்யோந்முகமான ஸ்தூலத்திலேயிறே. அல்லாதவிடமெல்லாம் குணஸாம்யாபந்நமாயிருக்குமித்தனை. அதில், குணவைஷம்யமில்லாதவிடம ஸத்ருஶவிகாரமாயிருக்கும், வைஷம்யமுள்ளவிடம் விஸத்ருஶவிகாரமாயிருக்கும். ஸத்ருஶவிகாரமாவது - நாமரூபவிபாக நிர்த்தேஶாநர்ஹமாயிருக்கும் ஸூக்ஷ்மவிகாரம். விஸத்ருஶவிகாரமாவது - நாமரூபவிபாக நிர்த்தேஶயோக்யமாயிருக்கும் ஸ்தூலவிகாரம். (௨௨௬) "ப்ரக்ருதிர்ஹ்யஸ்ய ஸத்த்வஞ்ச" என்கையாலே, அவ்யக்தாவஸ்தையிலுள்ள விகாரமெல்லாம் ஸத்ருஶமாயிருக்கும்; மஹதாதி-விஸத்ருஶவிகாரமாயிருக்கும்.

இனி, காலபேதமாவது - ஸம்ஹாரகாலமும், ஸ்ருஷ்டிகாலமும். ஸம்ஹாரகாலத்தில இது அவிபக்த தமஸ்ஸாய்க்கிடக்கையாலே. ஓரிடத்திலும் குணவைஷம்யமில்லாமையால் எங்குமொக்க ஸத்ருஶவிகாரமாயிருக்கும். ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே விபக்தமாய், கார்யோந்முகமாய், குணவைஷம்யமபிறந்தவாறே விஸத்ருஶவிகாரத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். ஸததவிகாராஸ்பதமாயிருக்கையாலே, இதுக்கு ஸத்தாப்ரயுக்தமிறே விகாரம்; அதினுடைய ஸௌக்ஷ்ம்யா ஸௌக்ஷ்ம்ய நிபந்தநமான விபாகநிர்த்தேஶமிறேயுள்ளது. அல்லது, நிர்விகாரமாயிருப்பதோரவஸ்தையும் இல்லையிறே. (ப்ரக்ருதி, அவித்யை, மாயை என்கிற பேர்களை யுடைத்தாயிருக்கும் அசித்விஶேஷம்) மிஶ்ரஸத்த்வமாவது-இப்படியிருப்பதோர் அசித்விஶேஷமென்று வாக்யார்த்தம்.

க0. ப்ரக்ருதியேன்கிறது - விகாரங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே; அவித்யையேன்கிறது - ஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே; மாயை யேன்கிறது - விசித்ரஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணுகை யாலே.

கக. இதுதான் "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்பூதமிங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதிமானாங்காரமனங்கள்" என்கிறபடியே, இருபத்துநாலுதத்வமாயிருக்கும்.

(க0) ப்ரக்ருத்யாதிநாமபேதங்கள் இதினுடைய ஸ்வபாவங்களைப்பற்றவந்ததென்கிறார்; (ப்ரக்ருதியென்கிறது) என்றுதொடங்கி, அதாவது-(உஉச) "மூலப்ரக்ருதிரவிக்ருதி:" இத்யாதிகளிலே, ப்ரக்ருதிஶப்தம் காரணவாசியாகச்சொல்லப்பட்டதிறே இதுதான் உபாதாந காரணத்துக்கேவாசகம். ஆகையிறே ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஜகதுபாதாநத்வத்தைச் சொல்லுகிற ஸூத்ரகாரர், (உஉரு) "ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத்" என்று, ப்ரக்ருதிஶப்தத்தாலே சொல்லிற்று. ஆகையால், இத்தை ப்ரக்ருதியென்கிறது - மஹதாதிவிகாரங்களைத் தன்பக்கலில் நின்றும் ஜநிப்பிக்கையாலே. அவித்யாஶப்தம், வித்யாபாவத்துக்கும், வித்யேதரத்துக்கும், வித்யாவிரோதிக்கும் வாசகமாயிருந்ததேயாகிலும், விஷயாநுகுணமாயிறே ப்ரயோகமிருப்பது ஆகையால், இத்தை அவித்யை என்கிறது- ஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே. (ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்குத் திரோதாயகமாய்) என்று, இதினுடைய ஜ்ஞாநவிரோதித்வந்தான் கீழே சொல்லப்பட்டதிறே. ஆஸுரராக்ஷஸாதிகளை, ஆஶ்சர்யகரத்வத்தைப் பற்ற மாயாஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறாப்போலே, இத்தையும் மாயை என்கிறது - விசித்ர ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே. அதாவது- ஒன்றுபோலொன்றன்றிக்கே, விஸ்மயநீயங்களான கார்யங்களை ஜநிப்பிக்கை.

(கக) ஏவம்பூதமான வஸ்துதான், கார்யகாரணரூபேண அநேகதத்வமாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (இதுதான் உஉசு) பொங்கைம்புலன்) என்று தொடங்கி. ஐம்புலன் - ஶப்தாதிகள்; பொங்குதலால் - சேதநனை விக்ருதாகாரம்படி பண்ணுமவை கீழான விஷயத்தினுடைய வுத்ரேகஞ் சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் விஶேஷ்யமாத்ரமே அபேக்ஷிதம். பொறியைந்தாவன -

கஉ. இதில் ப்ரதமதத்வம் ப்ரக்ருதி.

கங. இது, அவிபக்ததமஸ்ஸென்றும், விபக்ததமஸ்ஸென்றும், அக்ஷரமென்றும் சில வவஸ்த்தைகளை யுடைத்தா யிருக்கும்.

ஶ்ரோத்ராதிகள். கர்மேந்த்ரியம் - வாகாதிகள். ஐம்பூதம் - ககநாதிகள், "இங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதி" என்றது - ஸம்ஸாரதஶையில் இவ்வாத்மாவோடே அத்யந்த ஸம்ஸ்ருஷ்டையாய்க் கிடக்கிற ப்ரக்ருதி யென்றபடி. இங்கும் விஶேஷ்யமாக்ரமிறே! தத்வ ஸங்க்யைக்கு வேண்டுவது. மானாங்காரமனங்களாவன-மஹானும், அஹங்காரமும், மநஸ்ஸும்; இப்படி இருபத்துநாலு தத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிற வாழ்வார் தந்மாத்ரங்களை யருளிச்செய்யாதே, ஶப்தாதிகளை யருளிச்செய்தது, தந்மாத்ரங்களுக்கு பூதங்களோடு ஸ்வரூபபேத மின்றிக்கேயிலே அவஸ்தாபேதமாத்ர மாகையாலே. தந்மாத்ரங்களான பூதங்கள் பத்தையும் அஞ்சு தத்வமாக்கி, ஶப்தாதிகளைந்தையும் ஐந்து தத்வங்களாகக்கொண்டு இவையும், ஞாநகர்மேந்த்ரியங்களும், ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காரங்களுமாக சதுர்விம்ஶதி தத்வமென்றுகொள்ளுவதும ஒருபக்ஷ முண்டாகையாலே, உபயபக்ஷத்திலும் தத்வஸங்க்யையில் ந்யூநாதிரேக மில்லையிறே. ஆகையால், இப்பாட்டிற சொன்னபடியே, இருபத்துநாலு தத்வமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

(௧௨) இப்பாட்டில் தத்வங்களைச்சொன்ன வித்தனை யொழிய, அவற்றினுடைய க்ரம கதநம்பண்ணிற்றில்லையிறே; ஆகையால், இதில ப்ரதமதத்வமேது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இதில் ப்ரதமதத்வம ப்ரக்ருதி) என்று ப்ரக்ருதியென்றும், ப்ரதாநமென்றும், அவ்யக்தமென்றும் ப்ரதமதத்வத்துக்குப்பேர். ப்ரக்ருதி என்று சொல்லுகைக்கடி முன்னே சொல்லப்பட்டது; ப்ரதாநமென்கிறது - எம்பெருமானுடைய லீலைக்கு ப்ரதாநமான வுபகரண மாகையாலே; அவ்யக்தமென்கிறது - அநபிவ்யக்தரூபவிபாகமாகையாலே.

(௧௩) இப்படி, ப்ரதமதத்வமான ப்ரக்ருதிக்குண்டான வவஸ்த்தாவிஶேஷங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (இது அவிபக்ததமஸ்ஸு)

...ட்கை. அதாவது (உஉ) "அவ்யக்தாக்ஷரே லீயதே, தமஸி ஏகீபவதி" என்கிறபடியே, அவ்யக்தாவஸ்தையைக் குலைந்து அக்ஷராவஸ்தமாய், அதுதானும் குலைந்து அதிஸூக்ஷ்மமாய், தமஸ்ஸப்தவாச்யமாய், அதுதானும் நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாம்படி ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஏகீபவித்து நிற்கையாலே அவிபக்த தமஸ்ஸென்றும், ஸர்க்ககாலம் வந்தவாறே (உஉ) "...தமஸ்... " என்கிறபடியே, அவனாலே படைக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு நாமரூபவிபாக போக்யமாம்படி அவன் பக்கல் நின்றும் விபக்தமாய், கார்யோந்முகமாகையாலே விபக்த தமஸ்ஸென்றும்; அநந்தரம், தத்ஸங்கல்ப விஶேஷத்தாலே புருஷஸமஷ்டி ஸர்ப்பமான வசேதநமென்று விவேகிக்கைக்கு யோக்யமாம்படியான தமோவஸ்தையைக் குலைந்து, புருஷஸமஷ்டி கர்ப்பத்வம் தோன்றும்படியான அவஸ்தையை ப்ராபித்து நிற்கையாலே அக்ஷரமென்றும், இங்ஙனே சிலவவஸ்தைகளை யுடைத்தாயிருக்குமென்கை. ஆகையால், இது அவிபக்ததமஸ்ஸாகையாவது - அவ்யக்தாக்ஷராவஸ்தைகளைக் குலைந்து தமஸ்ஸப்தவாச்யமாய், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஏகீபவித்து நிற்கை. விபக்ததமஸ்ஸாவது - நாமரூபவிபாகார்ஹமாம்படி விபக்தமாய், கார்யோந்முகமாகை; அக்ஷரமாகையாவது - இது அசித்தென்றும், இதிலேயே புருஷஸமஷ்டி கிடக்கிறதென்றும் விவேகிக்கவொண்ணாதபடி, அதிஸூக்ஷ்மமாயிருக்கிற தமோவஸ்தையைக் குலைந்து புருஷஸமஷ்டிகர்ப்பத்வம் தோன்றும்படியான வவஸ்தையை பஜிக்கை யென்றதாயிற்று, (உஉக) "...

[illegible]

கச. இதில் நின்றும், குணவைஷம்யத்தாலே மஹதாதிவிகாரங்கள் பிறக்கும்.

கரு. குணங்களாகிறன-ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள்.

கசு. இவை ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளான ஸ்வபாவங்களாய், ப்ரக்ருத்யவஸ்தையிலநுத்பூதங்களாய், விகாரதசையிலுத்பூதங்களாயிருக்கும்.

(உகூக) [illegible]" என்று, ஸுபாலோபநிஷத் வ்யாக்யாநத்திலே ஸ்ருதப்ரகாசிகாகாரர், இதினுடைய அவஸ்தாவிசேஷங்களை ஸுஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்தார்.

இத்தால், அக்ஷரமும், தமஸ்ஸும் குஸுமத்தினுடைய முகுளகோரகாவஸ்தைகள்போலே, இதினுடைய ஸங்கோசதசையாகையாலே, மஹதாதிகளைப்போலே தத்வாந்தரமன்று என்னுமிடம் ஸித்தம்.

(கச) இனி, இந்தப்ரக்ருதியில்நின்றும் மஹதாதிவிகாரங்கள் ஜநிக்கைக்கு மூலம் இன்னதென்கிறார்; (இதில் நின்றும், குணவைஷம்யத்தாலே மஹதாதிவிகாரங்கள் பிறக்கும்) என்று. குணங்களுக்கு வைஷம்யமாவது பரஸ்பரோத்ரேகம்.

(கரு) அப்படியிருக்கிற குணங்கள்தானெவை? என்னுமாகாங்க்ஷையிலே, (குணங்களாகிறன-ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள்) என்கிறார்;

(கசு) இவை தானிருக்கும்படி எங்ஙனேயென்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார், (இவைப்ரக்ருதிக்கு) என்று தொடங்கி. '(இவை

௧௭. ஸத்வம் - ஜ்ஞாநஸுகங்களையும், உபயஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளான ஸ்வபாவங்களாய்) (௨௬௨) "ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதிஸம்பவா:" (௨௬௩) "ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணாநி குணை: கர்மாணி ஸர்வஶ:" (௨௬௪) "ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி ப்ரக்ருதேர்குணா:" என்னக்கடவதிறே. ஸ்வரூபாநுபந்திகளென்றது - ஆகந்துகங்களன்றிக்கே ஸத்தா ப்ரயுக்தங்களாகையாலே, இவற்றை யொழிந்திருப்பதோரவஸ்தை யுமில்லையென்கை. இவற்றை ஸ்வபாவங்களென்றும், ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளென்றும் சொல்லுகையாலே, (௨௬௫) "[illegible]" என்று, இவற்றை த்ரவ்யங்களாகவும், இவைதானே ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபமாகவும் கொள்ளுகிற ஸாங்க்யமதம் நிரஸ்தமாயிற்று. இந்த மதநிராகரணார்த்தமாகவிறே! ஆளவந்தார். (௨௬௬) "[illegible]" என்று, பிரித்தருளிச்செய்தது. (ப்ரக்ருத்யவஸ்த்தையில் அநுத்பூதங்களாய், விகாரதசையில உத்பூதங்களாயிருக்கும்) அதாவது - ஸாம்யாபந்நங்களாயிருக்கையாலே, ப்ரக்ருத்யவஸ்த்தையில் இவற்றினுடைய ஸ்வரூபவிபாகம் தோற்றாது. வைஷம்யாபத்தியாலே விக்ருத்யவஸ்த்தையில இவற்றினுடைய ஸ்வரூபவிபாகம் தோற்றியிருக்குமென்கை. (௨௬௭) "[illegible]" என்றிறே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

(௧௭) விகாரதசையில் இவைதான் கார்யைகநிரூபணீயங்களாகையாலே, கார்யகதநமுகத்தாலே இவற்றினுடைய ஸ்வரூபங்களைதர்ஸிப்பிக்கிறார்; ஸத்வம்-ஜ்ஞாநஸுகங்களையும், உபயஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்) அதாவது-ஸத்வகுணம் நிர்மலமாகையாலே,

௧௮. ரஜஸ்ஸு - ராகத்ருஷ்ணாஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

௧௯. தமஸ்ஸு விபரீதஜ்ஞாநத்தையும், அநவதாநத்தையும் ஆலஸ்யத்தையும், நித்ரையையும் பிறப்பிக்கும்.

௨௦. இவை ஸமங்களானபோது விகாரங்கள் ஸமங்களுமாய், அஸ்பஷ்டங்களுமா யிருக்கும்; விஷமங்களானபோது, விகாரங்கள் விஷமங்களுமாய், ஸ்பஷ்டங்களுமாயிருக்கும்.

ஜ்ஞாந ஸுகாவரண மன்றிக்கே அவற்றுக்கு ஜநகமுமாய், அவற்றினுடைய பேற்றுக்கு ப்ரவர்த்திக்கும்படி அவையிரண்டிலும் ஸங்கத்தையு முண்டாக்கு மென்கை. (௨௩௮ "தத்ர ஸத்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாசகமநாமயம் । ஸுகஸங்கேந பத்நாதி ஜ்ஞாநஸங்கேந சாநக" என்கடவதிறே,

(௧௮) (ரஜஸ்ஸு - ராகத்ருஷ்ணா ஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்) (௨௩௯) "ரஜோ ராகாத்மகம் வித்தி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம் । தந்நிபத்நாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கேந தேஹிநம்" என்னக்கடவதிறே. ராகமாவது - யோஷித் புருஷர்களுக்கு அந்யோந்யமுண்டான ஸ்ப்ருஹை. த்ருஷ்ணையாவது-ஶப்தாதி ஸர்வ விஷயஸ்ப்ருஹை; கர்மஸங்கமாவது-க்ரியைகளில் ஸ்ப்ருஹை.

(௧௯) (தமஸ்ஸு-விபரீதஜ்ஞாநத்தையும், அநவதாநத்தையும் ஆலஸ்யத்தையும், நித்திரையையும் பிறப்பிக்கும்) (௨௪௦) ; "தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம் வித்தி மோஹநம் ஸர்வதேஹிநாம் । ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபிஸ் தந்நிபத்நாதி பாரத" என்னக்கடவதிறே. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-வஸ்துயாதாத்ம்ய விபரீதவிஷயமானஜ்ஞாநம்-அநவதாநமாவது-செய்யுமதொன்றில் குறிக்கோளில்லாமை. ஆலஸ்யமாவது ஒரு கார்யத்திலும் ஆரம்பமற்றிருக்கும் சொப்பம்; நித்திரையாவது-புருஷனுக்கு இந்த்ரியப்ரவர்த்தந ஶ்ராந்தியடியாக வருகிறஸர்வேந்த்ரியப்ரவர்த்தநோபரதி.

(௨௦) இனி யிக்குணங்களினுடைய ஸமதசையிலும், விஷமதசையிலும், ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்களிருக்கும் படியை யரு

உக. விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரம் மஹான்.

உஉ. இது, ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று த்ரிவிதமாய், அத்யவஸாயஜநகமாயிருக்கும்.

ளிச்செய்கிறார்; (இவை ஸமங்களானபோது) என்று தொடங்கி. அதாவது - இக்குணங்கள் பரஸ்பரோத்ரேகமாதல், ந்யூநாதிரேகமாதலன்றிக்கே ஸாம்யாபந்நங்களாயிருந்தபோது, ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்கள் நாமரூபவிபாகராஹித்யத்தாலே தன்னில் ஸமங்களுமாய், ப்ரமாணங்களால் தர்சிக்கப்போகாதபடி ஸ்பஷ்டங்களுமன்றிக்கே யிருக்கும். இக்குணங்கள் உத்ரேகித்து விஷமங்களானபோது, ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்களும் நாமரூபவிபாகஸாஹித்யத்தாலே தன்னில விஷமங்களுமாய், ப்ரமாணங்களாலே தர்சிக்கலாம்படி ஸ்பஷ்டங்களுமாயிருக்குமென்கை. ப்ரதேசபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலுமென்று கீழ்ச்சொன்னதுக்கும், இந்த குணஸாம்ய வைஷம்யங்களேயிறே ஹேது. அது இங்கே விசதமாயிற்று.

(உக) இந்தகுண வைஷம்ய ப்ரயுக்தமான விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரமேது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே,(விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரம மஹான்) என்கிறார்.

(உசக.) "குணஸாம்யாத்ததஸ்தஸ்மாத் க்ஷேத்ரஜ்ஞாதிஷ்டிதாந்முநே । குணவ்யஞ்ஜநஸம்பூதிஸ் ஸர்க்ககாலே த்விஜோத்தம" என்னக்கடவதிறே. அதாவது - குணஸாம்யத்தையுடைத்தாய், க்ஷேத்ரஜ்ஞனான பத்தசேதநனாலே அதிஷ்டிதமான அவ்யக்தத்தில் நின்றும் வ்யக்தகுணோத்ரேக ஹேதுவாகையாலே, குணவ்யஞ்ஜந மென்று பேரான மஹத்தத்வம் உத்பந்நமாமென்றபடி.

(உஉ) இதினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படி யெங்ஙனே? என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இது ஸாத்விகம்) என்று தொடங்கி. அதாவது-இந்தமஹத்தத்வம், (உசஉ) "ஸாத்விகோ ராஜஸஸ்சைவ தாமஸஸ்ச த்ரிதா மஹாந்" என்று ப்ரகாசப்ரவ்ருத்தி மோஹஹேதுவான ஸத்வ ரஜஸ் தமோரூபகுணத்ரயத்தாலே, ஸாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்று த்ரிவிதமாய், (உசந) "மஹாந்

௨௬. இதில் நின்றும், வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதியென்று த்ரிவிதமான அஹங்காரம் பிறக்கும்.

‘பௌத்தி லக்ஷண:” என்று, புத்தி லக்ஷணமாகையாலே அத்யவஸாய ஜநகமாயிருக்கும் என்கை.

அதில், ஸாத்விகபுத்தியாவது-(௨௪௪) “ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச கார்யாகார்யே பயாபயே। பந்தம் மோக்ஷஞ்ச யா வேத்தி புத்திஸ்ஸா பார்த்த ஸாத்விகீ” என்று ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுடையவும், கார்யாகார்யங்களினுடையவும், பயாபயங்களினுடையவும், பந்த மோக்ஷங்களினுடையவும் யதாவத் வ்யவஸாயமென்றும்; ராஜஸபுத்தியாவது-(௨௪௫) “யயா தர்மமதர்மஞ்ச கார்யஞ்சாகார்யமேவ ச। அயதாவத் ப்ரஜாநாதி புத்திஸ்ஸா பார்த்த ராஜஸீ” என்று, தர்மாதர்மங்களையும், கார்யாகார்யங்களையும் அந்யதா வாக வறுதியிடுகையென்றும்; தாமஸபுத்தியாவது - (௨௪௬) “அதர்மம் தர்மமிதி யா மந்யதே தமஸாவ்ருதா। ஸர்வார்த்தாந் விபரீதாம்ஶ்ச புத்திஸ்ஸா பார்த்த தாமஸீ” என்று, அதர்மத்தை தர்மமாகவும், தர்மத்தை அதர்மமாகவும், இப்படி ஸர்வார்த்தங்களையும் விபரீதமாகவும் நிஶ்சயிக்கையென்றும், பகவான் தானே கீதோபநிஷத்திலே யருளிச்செய்தான்.

ஆக, ப்ரக்ருதியினுடைய விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதம விகாரமிதென்றும, அதினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படியும், அதினுடைய க்ருத்யமும சொல்லிற்றாயிற்று.

(௨௬) இனி, மற்றுமுண்டான விகாரங்களும் க்ரமத்திலே சொல்லப்படுகிறது;(இதில் நின்றும்) இத்யாதி. அதாவது-இந்த மஹானில்நின்றும், (௨௪௭) “வைகாரிகஸ்தைஜஸஶ்ச பூதாதிஶ்சைவ தாமஸ:। த்ரிவிதோऽயமஹங்காரோ மஹத்தத்வாதஜாயத” என்கிறபடியே, ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸரூப பேதத்தாலே வைகாரிகமென்றும், தைஜஸமென்றும், பூதாதியென்றும் த்ரிவிதமான வஹங்காரமும் பிறக்குமெனகை. இத்தால - த்ரிகுணாத்மிகையான மூலப்ரக்ருதியில் நின்றும் பிறந்ததாகையாலே, மஹானும் த்ரிகுணாத்

௨௪. அஹங்கார மபிமாந ஹேதுவாயிருக்கும்.

௨௫. இதில் வைகாரிகத்தில்நின்றும் ஶ்ரோத்ரத்வக் சக்ஷுர்ஜிஹ்வாக்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்த்தங்களென்கிறகர்மேந்த்ரியங்களைந்தும்,மநஸ்ஸுமாகிறபதினோரிந்த்ரியங்களும்பிறக்கும்

மகமாயிருக்கும்; அப்படியேத்ரிகுணாத்மகமான மஹானில் நின்றும் பிறந்ததாகையாலே, அஹங்காரமும் த்ரிகுணமாயிருக்குமென்கை.

(௨௪) (அஹங்காரம் அபிமாநஹேதுவாயிருக்கும்) அதாவது-தேஹாத்மாபிமாநாதிகளை ஜநிப்பிக்கை. இத்தால் - இதினுடைய க்ருத்யம் சொல்லப்பட்டது.

(௨௫) (இதில் வைகாரிகத்தில் நின்றும்) இத்யாதி. அதாவது இப்படி த்ரிவிதமான அஹங்காரத்தில் வைகாரிகமாவது-ஸாத்விகாஹங்கார மாகையாலே, இதில நின்றும், ஸத்வகார்யமானலகுத்வப்ரகாஶத்வங்களையுடைத்தான இந்த்ரியங்கள் பதினொன்றும் பிறக்குமென்கை. வைகாரிகத்தில் நின்றும் ஏகாதஶேந்த்ரியங்களும் பிறக்குமென்று சொல்லிவிடாதே (ஶ்ரோத்ர த்வக் சக்ஷுர் ஜிஹ்வ ஆக்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களைந்தும், வாக் பாணி பாத பாயு உபஸ்த்தங்களென்கிற கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், மநஸ்ஸுமாகிற பதினோரிந்த்ரியங்களும்) என்று, இப்படியருளிச்செய்தது-இவற்றினுடைய கார்யபேதத்தையும், ஸம்ஜ்ஞாபேதத்தையுமொழிய, இவற்றினுடைய ஸ்வரூபபேதமும், வ்யவஹாரபேதமும் தோற்றுகைக்கென்று, மநஸ்ஸுக்கு கார்யம் உபயஸஹகாரித்வம். அதுதான் இவ்விடத்தில் சொல்லாதொழிந்தது-மேலே யிவை தன்னை விஸ்தரேண சொல்லுகிறவிடத்திலே சொல்லுகிறோமென்று. இந்த்ரியங்கள் ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்று அருளிச்செய்கையாலே இவற்றை ராஜஸாஹங்காரகார்ய மென்கிறபக்ஷம் ப்ரதிக்ஷிப்தம். (௧௪௮) ‘‘ [illegible] ’’, என்றும் (௨௪௧) ‘ [illegible]

க்ஷிணீ ப்ராவிஶத் । திஶஶ்ஶ்ரோத்ரம் பூத்வா கர்ணௌ ப்ராவிஶந் । ஓஷதிவநஸ்பதயோ லோமாநி பூத்வா த்வசம் ப்ராவிஶந் । சந்த்ரமா மநோ பூத்வா ஹ்ருதயம் ப்ராவிஶத் । ம்ருத்யுரபாநோ பூத்வா நாபிம் ப்ராவிஶத் । ஆபோ ரேதோ பூத்வா ஶிஶ்நம் ப்ராவிஶந்” என்கிறபடியே, தேவாதிஷ்டிதங்களாகையாலே தேவஶப்த வாச்யங்களான இந்த்ரியங்கள் பதினொன்றும் ராஜஸாஹங்கார கார்யமென்பர்கள் சிலர், ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்பர்கள் சிலரென்று சொல்லி, அதில் ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்கிறதே ஸ்வபக்ஷமாக ஸ்ரீபராஶரபகவான் நிஶ்சயிக்கையாலே, இவர்க்கு இப்படி அருளிச்செய்யக் குறையில்லையிறே. இந்த்ரியங்கள் பதினொன்று என்கிற நியமமும் வ்யஷ்டி விஷயமன்று, ஸமஷ்டி விஷயம்; (உ௫௰) “தேஷாம் த்வவயவாந் ஸூக்ஷ்மாந் ஷண்ணாமப்யமிதௌஜஸாம் । ஸந்நிவேஶ்யாத்மமாத்ராஸு ஸர்வபூதாநி நிர்மமே” என்று, அணுக்களாகையாலே, ஸூக்ஷ்மங்களான இந்த்ரியங்களினுடைய அம்ஶங்களை ஆத்மமாத்ரைகளிலே ப்ரவேஶிப்பித்து ஸர்வபூதங்களையும் ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டித்தானென்று மநுவசநமுண்டாகையாலே. இதில், (உ௫௧) “ஸூக்ஷ்மாந்” என்கையாலே (உ௫௨) “அணவஶ்ச” என்கிற ஸூத்ரமர்யாதையாலே, இந்த்ரியங்கள் அணுவென்றும், (உ௫௩) ‘அவயவாந்’ என்கையாலே, இந்த்ரியங்கள்தோறும் வ்யக்தி பாஹுள்யமுண்டென்றும், ஆத்மமாத்ரைகளிலே கூட்டினென்கையாலே, அடியிலே கொடுத்த இந்த்ரியங்களை யாவத்ஸம்ஹாரம் அநுவர்த்திக்குமென்றும், (உ௫௪) “ஶரீரம் யதவாப்நோதி யச்சாப்யுத்க்ராமதீஶ்வர: । க்ருஹீத்வைதாநி ஸம்யாதி வாயுர்கந்தாநிவாஶயாத்” என்கிறபடியே, ஶரீரத்தைவிட்டு ஶரீராந்தரத்தை ப்ரவேஶிக்கும்போது இந்த்ரியங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு போமென்றும் தோற்றுகிறது. (உ௫௫) “ஷண்ணாம்” என்றும் (உ௫௬) “மந:ஷஷ்டாநி” என்றும் சொல்லுகிற ஸங்க்யாநிர்த்தேஶத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை, இந்த்ரியாந்தரங்களும் கூடிப்போகையாலே.

உசு. பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், இதில் நின்றும் ஆகாஶமும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் வாயுவும் ரூபதந்மாத்ரையும் பிறக்கும் இதில் நின்றும் தேஜஸ்ஸும் ரஸதந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் அப்பும் கந்ததந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும்.

(உசு) இனிமேல்,(உநின)"ஶப்த தந்மாத்ர ஸமுத்பத்தி க்ரமம்" என்கிறபடியே, பூதாதிஶப்தவாச்யமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் தந்மாத்ரபஞ்சகமும், தத்விஶேஷமான ஆகாஶாதி பஞ்சபூதங்களும் உத்பந்நங்களாம் க்ரமம் அருளிச்செய்கிறார்; (பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - பூதாதிஸம்ஜ்ஞிகமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் ஆகாஶத்தினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையான ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; இந்த ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் வ்யக்தஶப்த குணகமான ஆகாஶமும், வாயுவினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் ஸ்பர்ஶகுணகமான வாயுவும்; தேஜஸ்ஸினுடைய ஸூக்ஷ்மமான ரூப தந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்த ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் ரூபகுணகமான தேஜஸ்ஸும், அப்பினுடைய ஸூக்ஷ்மமான ரஸதந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்த ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் ரஸகுணையான அப்பும், ப்ருதிவியினுடைய ஸூக்ஷ்மமான கந்ததந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்தகந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடையஸ்தூலாவஸ்தையாய், கந்த குணையான ப்ருதிவி பிறக்கும் என்கை.

ஆகாஶமும் ஸ்பர்ஶ தந்மாத்ரையும் பிறக்கும், வாயுவும் ரூப தந்மாத்ரையும் பிறக்கும் என்று உத்பத்திசொல்லுகிற வளவில், பூதத்தை முற்படச்சொல்லி தந்மாத்ரையைப் பின்படச்சொல்லிக்கொண்டுவந்தது - பூதோத்பத்திக்கு அநந்தரம் தந்மாத்ரோத்பத்தி யென்கிற க்ரமம் தோற்றுகைக்காக. இந்த தந்மாத்ராத்தந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமம் நமமாசார்யர்களுக்கு மிகவும் ஆதரணீயமாய்ப்

௨௭. ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை தொடக்கமான நாலுதந்மாத்ரைகளும் ஆகாஶம் தொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் கார்யமாய், வாயுதொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் காரணமாயிருக்குமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

போரும்; அதுக்கடி - (௨௫௬) "[illegible] விகாரா:" என்கிற ஶ்ருதிக்கு ஸ்வரஸார்த்தம் ஸித்திக்கையாலே; (௨௫௭) "[illegible]" என்று, இந்தக்ரமத்தை யாதவப்ரகாஶாதிகளும் ஆதரித்துக்கொண்டு போந்தார்கள்.

(௨௭) இனி, பூதாத் தந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமமும் ஶாஸ்த்ர ஸித்தமாகையாலே அத்தையும் ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை தொடக்கமான நாலுதந்மாத்ரைகளும்) என்று தொடங்கி. அதாவது-பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ஆகாஶம் பிறக்கும், ஆகாஶத்தில் நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் வாயு பிறக்கும், வாயுவில நின்றும் ரூபதந்மாத்ரைபிறக்கும். ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும் தேஜஸ்ஸு பிறக்கும், தேஜஸ்ஸில் நின்றும் ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ரஸதந்மாத்ரையில நின்றும் ஜலம் பிறக்கும், ஜலத்தில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், கந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும் என்றபடி.

இந்தக்ரமம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணஸித்தம்; பூர்வக்ரமம் புராணாந்தரஸித்தமென்று சொல்லுவர்கள்; அது சொல்லவொண்ணாதிறே. (௨௫௬) "[illegible] விகாரா:" என்று, ஆகாஶாதிபூதங்களைந்தையும், இந்த்ரியங்களோபாதி கேவலம் விக்ருதிகளாக ஶ்ருதி சொல்லுகையாலே. ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே (௨௫௮) "[illegible]

ஜ-ஹ" என்று தொடங்கி, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதிகளுக்கு காரண மாகச்சொன்ன வாகாஶாதி பதார்த்தங்களையும், தந்மாத்ரலக்ஷண மான பூதங்களாக ஸ்ரீ பராஶரபகவானுக்கு விவக்ஷித மென்று நினைத்து வ்யாக்யாதாக்கள் வ்யாக்யாநம்பண்ணி னைகையாலே. ஆகையால், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும் பூதாத்தந்மாத்ரோத்பத்தி ஸ்பஷ்டமாய்த் தோற்றியிருந்ததே யாகிலும், வ்யாக்யாந ப்ரக்ரியை யைப் பார்த்தால் தந்மாத்ராத் தந்மாத்ரோத்பத்தி யென்றே கொள் ளவேணும். பூதாத் தந்மாத்ரோத்பத்தி பக்ஷத்திலும், (உருகூ) "[illegible]" என்று சொல்லுகிற ஷோடஶ விகாரங்களாகிறது-பூதங்களை யொழிய ஏகாதஶேந்த்ரியங் களும் ஸ்பர்ஶாதிகளைந்தும் என்று. தந்மாத்ரங்களுக்கு பூதங்க ளோடு ஸ்வரூபபேதமின்றியிலே அவஸ்தாபேதமாத்ர மாகை யாலே; (உருகூ) "[illegible]" என்று ப்ரக்ருதி மஹ தஹங்காரங்களையும், ஆகாஶாதிகளைந்தையுஞ் சொல்லுகிறதென் றும் ஸ்ருதப்ரகாஶிகையிலே நிர்வஹிப்பர்கள். இதுதான், ஸ்ரீவேதவ்யா ஸபகவானாலே (உருகூ) "[illegible]" என்று, மோக்ஷதர்மத்திலே யாஜ்ஞவல்க்ய ஜநக ஸம்வாதத்திலே சொல்லப்பட்டது. அப்படியே யமஸ்ம்ருதியி லும் (உகூ0) "[illegible]

ஷோடசமஸ்யதா:" என்று சொல்லப்பட்டது; இந்த ஸ்ம்ருதியில் ப்ராக்ருதிகளிலே பரிகணிக்கையாலும், ப்ரதமத்திலே யெடுக்கையாலும் மந்தவ்யதையாலே மநஸ்ஸினுடைய ப்ராதாந்யம் சொல்லப்படுகிறது. ஸங்கல்பரூபத்தாலே காரணமான மநஸ்ஸு லக்ஷிக்கப்படுகிறதென்று ஸாந்தோக்யோபநிஷத் வ்யாக்யாநத்திலே ஸ்ருதப்ரகாசிகாகாரராலே வ்யாக்யாதமாயிற்று; இப்படி இதிஹாஸாதிகளிலே சொல்லப்படுகையாலே, (௨௫௬) "அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய:" என்கிற ஸ்ருதிக்கு ப்ரக்ருத தந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமத்தில் விரோதாபாவம் ஸுஸ்பஷ்டம். (௨௬௧) "த்வசாபீஜ இவாவ்ருதம்" என்கிற த்ருஷ்டாந்தபலத்தாலே த்வக்கில்லாத பீஜத்துக்கு அங்குர ஸக்தியில்லாதவோபாதி, ஆவரணத்வத்தை யொழிந்தபோது உத்தரகார்யஸக்தியில்லை யென்று தோற்றுகையாலும் காரணத்வத்தை யொழிய உத்தரோத்தர விசேஷங்களில (௨௬௨) "ஸூக்ஷ்மாஸூக்ஷ்மஸ்ய கரணாநி ... ந்யாஸ்தி வாஸவா:" என்று, ஸ்வவிசேஷத்துக்குச் சொல்லுகிற குணஸம்பந்தமில்லாமையாலும், (௨௬௩) "ஸ்ப்ரஷ்டவ்யம் ஸ்பர்சமாத்ரம் து வ்யோம ஸப்தாத்மகம் ததா । ரூபம் தத்வ்யாப்தி ... ஸ்பர்சமாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத் । ஸ்ப்ருஷ்டவ்யம் ரூபமாத்ரம் து ஸப்தமாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத் । தஸ்மாத் தந்மாத்ராஹ்ருதா ... விசேஷ ... ஸ்ம்ருதா:" என்கிற புராணவசநங்களினுடைய வாக்குண்யத்துக்காகவும், (௨௬௪) "தேஜஸ்யாபோ தேஜோ வாயௌ ஸம்ப்ரலீயதே । ... ஸர்வே ப்ரக்ருதாவாகாசஸ்ய ... ப்ரதிஷ்டிதா ப்ரக்ருத்யாஸ்ம ..." என்று, இதில் அதிக்ருதனை ஸாங்க்யவாசஸ்பதி சொல்லுகையாலும். "கார்யோத்பாதகங்களான தத்வங்கள் ஸ்வஸ்வகாரணைவ்ருதங்களாய்க்கொண்டே யுத்பாதிக்கிறதென்று சொல்லவேணும்" என்று, தத்வத்ரய விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்கையாலும், (௨௬௫) "ஆகாசம் ஸர்வசைவ ஸ்பர்சமாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத்" (௨௬௬) "ஆகாசம் ... ஸ்பர்சமாத்ரம் ததா" (௨௬௭) "ஸ்பர்சமாத்ரம் ததாகாசம் ஸமாவ்ருணோத்" (௨௬௮) "ஆகாசம் ஸப்தமாத்ரம் து ஸ்பர்சமாத்ரம்

ஸமாவ்ருணோத்'' (௨௬௮) ''ஸ்பர்ஶமாத்ரஸ்து வை வாயு ரூபமாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத்'' (௨௬௯) ''ரஸமாத்ராணி சாம்பாம்ஸி ரூபமாத்ரம் ஸமாவ்ருணோத்'' என்று, ஸ்ரீபராஶரபகவானாலே உக்தமாகையாலும், ''முன்புத்தை தந்மாத்ரைகளோடே கூடிக்கொண்டு உத்தரோத்தர தந்மாத்ரைகள் ஸ்வவிஶேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே'' என்று, இவர்தாம் மேலேயருளிச்செய்கையாலும் ஆவரண க்ரமம் கொள்ளவேணும்.

அப்படியே, பூர்வபாவியமத்தைப்பற்ற ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதிகளுக்கு ஸ்வஸ்வவிஶேஷங்களை உத்பாதிக்குமளவில, ஸ்வஸ்வபூர்வபூதஸாஹாயத்வமும் கொள்ளவேணும். அதாவது-பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரையை பூதாதி ஆவரிக்கும்; இதில நின்றும் ஆகாஶம் பிறக்கும், அநந்தரம் இந்த ஶப்ததந்மாத்ரையில்நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையை ஶப்ததந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதையாய், ஆகாஶத்தை ஸஹாயமாக வுடைத்தான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் வாயுபிறக்கும். இந்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் ரூபதந்மாத்ரை பிறக்கும். ரூபதந்மாத்ரையை ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையாவரிக்கும், இப்படி ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராவ்ருதையாய், வாயுவை ஸஹாயமாக வுடைத்தான ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும் தேஜஸ்ஸு பிறக்கும். இந்த ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும், ரஸதந்மாத்ரையை ரூபதந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ரூபதந்மாத்ராவ்ருதையாய், தேஜஸ்ஸை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் அப்பு பிறக்கும்; இந்த ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், கந்ததந்மாத்ரையை ரஸதந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ரஸதந்மாத்ராவ்ருதையாய், அப்பை ஸஹாயமாகவுடைத்தான கந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும் என்கை. ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதமாய், ஆகாஶத்தை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் வாயுபிறக்குமென்று தொடங்கிச் சொன்ன விஶேஷோத்பத்தியில் க்ரமம் பூதாத் தந்மாத்ரோத்பத்திபக்ஷத்துக்கும் சேரும்; பூர்வபூர்வபூதத்தில் நின்றும் உத்தரோத்தர தந்மாத்ரோத்பத்தி

யாகிறவிது விசேஷம். இது தத்வத்ரய விவரணத்தில் ஆச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்த க்ரமம்.

இங்ஙனன்றிக்கே, தத்வநிரூபணத்திலே ஜீயரருளிச்செய்ததும் ஒருக்ரமமுண்டு. அதாவது- பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் அதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையான ஆகாஶம் பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரத்தையும் ஆகாஶத்தையும் பூதாதியாவரிக்கும்; இப்படி பூதாத்யாவ்ருதமாய் ஸ்தூலாகாஶஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு விக்ருதமான ஶப்ததந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம் பிறக்கும்; இதில் நின்றும் ஸ்பர்ஶகுணகமான வாயு பிறக்கும்; அவை யிரண்டையும், காரணமான ஶப்ததந்மாத்ரை யாவரிக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதமாய், வாயு ஸஹக்ருதமாய் விகரித்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ரூபதந்மாத்ரை பிறக்கும்; அதில் நின்றும் ரூபகுணகமான தேஜஸ்ஸு பிறக்கும்; அவை யிரண்டையும், காரணமான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை யாவரிக்கும்; இத்தாலே ஆவ்ருதமாய், தேஜஸ்ஸஹக்ருதமாய் விகரித்த ரூபதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும்; இதில் நின்றும ரஸகுணகமான ஜலம் பிறக்கும்; அவை யிரண்டையும் காரணமான ரூபதந்மாத்ரம் ஆவரிக்கும்; இத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அப்பஸ்ஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு விகரித்த ரஸதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரம் பிறக்கும், அதில் நின்றும் கந்தகுணகமான ப்ருதிவி பிறக்கும்; அவையிரண்டையும், காரணமான ரஸதந்மாத்ரம் ஆவரிக்குமென்கை. இதில் முற்பட்ட க்ரமத்திலே, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதி சதுஷ்டயத்துக்கு ஸ்வஸ்வவிஶேஷோத்பாதநத்தில் பூர்வபூர்வபூத ஸாஹாய்யம் சொல்லப்பட்டது; பிற்பட்ட க்ரமத்தில் பூர்வதந்மாத்ரத்துக்கு உத்தரோத்தரதந்மாத்ரோத்பாதநத்தில் ஸ்வவிஶேஷ ஸாஹாய்யம் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் அந்யோந்ய விரோதமில்லை. ஒன்றில் இரண்டும் அநுக்தமேயாகிலும், இரண்டும் அபேக்ஷிதமாகையாலே, ஆவரணகரத்திலும் "பூர்வபூர்வ தந்மாத்ரம்-உத்தரோத்தர தந்மாத்ரத்தையும், தத்விஶேஷத்தையும் ஆவரிக்கும்" என்று ஜீயரருளிச்செய்கையாலும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே, (உ௫௦) "ஶப்தமாத்ரம் ததாகாஶம்-பூதாதிஸ்ஸ ஸமாவ்ருணோத்" என்றவிதுக்கு - (உ௫௦) "ஶப்தமாத்ரம் - ஶப்ததந்மாத்ரம், ததா

உஅ. தந்மாத்ரங்களாவன - பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தைகள்.

காஶஸ்ய-ஸூக்ஷ்மாகாஶஸ்ய ஸஹ-ஏ தாமஸாவ்ருணோச்ச; ஸதேந ப-ஏவ-ஏவ-ஏவ-ஏ தந்மாத்ரா ஏ-ஏ தஸ்மாத்தந்மாத்ரதா ஸ்ம்ருதா தஸ்மி ஶேஷாணா ஹ்யணோக்தி ஶ்ருதிஷு’ என்று, பிள்ளை பெருமாள் ஜீயர் வ்யாக்யாநம்பண்ணுகையாலும், தத்வத்ரய விவரணத்தில், தந்மாத்ரத்துக்கு ஆவரணம் சொன்னபோதே தத்விஶேஷத்துக்கு ஆவரணம் சொல்லிற்றில்லையேயாகிலும் அது உபலக்ஷணமாயித்தனை. அல்லாதபோது, அவ்விடந்தன்னில் பூதாத்தந்மாத்ரோத்பத்தி சொல்லவும் போகாது. ஆகையா லிரண்டும் கொள்ள வேணும்.

தத்வநிரூபணத்தில், தந்மாத்ர தத்விஶேஷங்க ளிரண்டுக்கும் ஆவரணம் சொல்லுகிறவளவில இரண்டையும் சேர்த்துப்பிடித்துச சொல்லப்பட்டதேயாகிலும், விஶேஷாத்பத்திக்கு முன்பே தந்மாத்ரத்துக்கு ஆவரணங்கொள்ளவேணும் தவிர்க்கவொண்ணாத பீஜத்துக்கு அங்குரஶக்தியில்லாதாப்போலே, ஆவரகத்தையொழிந்த போது உத்பாதகஶக்தியில்லையென்னுமிடம் கீழே சொல்லப் பட்டதிறே. இப்படி, பூததந்மாத்ரஸ்ருஷ்டி சொல்லுகிறவிடத் திலே ஆவரணக்ரமம்-வக்தவ்யமாயிருக்கச் செய்தேயும். அருளிச செய்யாதொழிந்தது அபேக்ஷிதமல்லாமையன்று; ஸங்க்ஷேபேண உத்பத்திக்ரமத்தை யருளிச்செய்தாரித்தனை. பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் இப்படியிறே அருளிச்செய்தது.

(உஅ) ஆக, பூததந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமம் அருளிசசெய்தார் கீழ்; அதில் தந்மாத்ரங்கள்தான் எவை? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (தந்மாத்ரங்களாவன - பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தைகள்; என்று அதாவது - (உளக) “தஸ்மிம் ஸ்தஸ்மிம்ஸ்து தந்மாத்ரம் தேந தந்மாத்ரதா ஸ்ம்ருதா । தந்மாத்ராண்யவிஶேஷாணி அவிஶேஷாஸ்ததோ ஹி தே । ந ஶாந்தா நாபி கோராஸ்தே ந மூடாஶ்சாவிஶேஷிண:” என்று, ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வலக்ஷணமான விஶேஷங்களை யுடைத்

உக மற்றையிரண்டஹங்காரமும் ஸ்வகார்யங்களைப் பிறப்பிக்கும்போது, ராஜஸாஹங்காரம் ஸஹகாரியா யிருக்கும்.

தல்லாத ஶப்தாதிமாத்ரத்தை குணமாகவுடைத்தாயிருக்கிற ஆகாஶாதிபூதஸூக்ஷ்மங்கள்.

ஶாந்தத்வமாவது - அநுகூலவேதநீயத்வம்; கோரத்வமாவது - ப்ரதிகூலவேதநீயத்வம், மூடத்வமாவது - உதாஸீநவேதநீயத்வம். அதில், ஸ்வபாவமே ஶாந்தங்களாயிருக்கும் - பூமியும் ஜலமும்; கோரங்களாயிருக்கும் - தேஜஸ்ஸும் வாயுவும்; மூடமாயிருக்கும் ஆகாஶம். மேளநத்தாலே யெல்லாபூதங்களும், ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வங்களை யுடையனவாயிருக்கும். தந்மாத்ரங்களுக்கு இந்த ஶாந்தத்வாதிவிஶேஷமில்லாமையாலே, அவை அவிஶேஷங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. ஆகையாலே, தந்மாத்ரங்களென்றும், அவிஶேஷங்களென்றும் பர்யாயம். அதில் அபியுக்தரான யாதவப்ரகாஶாதிகளும், (உஎஉ) "தந்மாத்ராண்யவிஶேஷா இத்யுச்யந்தே, ஶாந்தகோரமூடத்வ ரூபவிஶேஷரஹிததயா அவிஶேஷா ஶைத்யௌஷ்ண்யாதிவிஶேஷா ஸுகது:க்கமோஹாத்மகாஸ் ஸாத்விகராஜஸதாமஸவிஶேஷஶூந்யத்வாத். தேஷாமேவ தந்மாத்ரத்வம், ஸாத்விகராஜஸதாமஸரூபவிஶேஷாபாவாத் தேஜஸாத்விகாஹங்காரவிஶேஷாநுபலப்தே:" என்று சொல்லிவைத்தார்கள்.

ஆக, தாமஸாஹங்காரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஸாத்விகாஹங்காரத்தில் நின்றும் ஏகாதஶேந்த்ரியங்களும், தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் பூததந்மாத்ரங்களும் உத்பந்நமாம் க்ரமம் சொல்லுகின்றது.

(உக) இனி, ராஜஸாஹங்காரத்தினுடைய கார்யம் சொல்லுகிறது, (மற்றையிரண்டு அஹங்காரமும) என்று தொடங்கி. அதாவது - ஸாத்விகதாமஸாஹங்காரங்களிரண்டும் ஸ்வகார்யங்களை யுத்பாதிக்கும்போது, பீஜத்தினுடைய அங்குரத்துக்கு ஜலம்போலவும், அக்நியினுடைய ஜ்வலநத்துக்கு வாயுபோலவும், ராஜஸாஹங்காரம் ஸஹகாரியாயிருக்குமென்கை. இது ஸஹகரிக்கை

வைஷாகவேக்ஷ்வ த்ரயம்ஸ்ய தபு:ரஷேவம் வக்ஷ்யாவ்ருத்தி
வலிதயம் தைஜஸவ்ருதே து। ஸத்வக்ஷேத்ரஜ்ஞாஸாவ து யோஜ்ஞ
ஹமணாஸ்ஸ்யதா:। ப்ராணம் வை யம் ஸரீரஸ்ய தேதரக்ஷஷி
ஹமணாஸ்ஸ்யதா:" என்று சொல்லுகையாலே; இதிஹாஸாதிகள்
தன்னிலேயும் இந்த்ரியங்களுக்கு பௌதிகத்வம் சொல்லப்படுகை
யால் பூதங்கள் இவற்றுக்குக் காரணமாகவேணுமே! என்ன;
(பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்தனை) என்கிறார். அதாவது-இதிஹா
ஸாதிகளில் இந்த்ரியங்களுக்குச் சொன்ன பௌதிகத்வம் - பூதங்க
ளாலுண்டான ஆப்யாயநமாத்ரத்தைப் பற்றவாகையாலே, இந்த்ரி
யங்களுக்கு பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்தனை, காரணங்க ளன்றென்
கை. ஆப்யாயகத்வமாவது - போஷகத்வம்; இன்னமும், அஹங்கா
ரத்தை இந்த்ரியங்களுக்கு நிமித்தகாரணமாகவும் பூதங்களை யிவற்
றுக்கு உபாதாநகாரணமாகவும் சொல்லுகிறதொரு குத்ருஷ்டிமத
முண்டிறே. (உ௭௬) "ஸஹஜாநவ்ருத்தி யாணி ப்ருதிவ்யாதி தத்வ
வைவ ஸந்தாநா ஜைவோவாடாநதவ்ய:" "ஸாஞ்ஜயம்ஹிஸ்ஸம்ருத்
ரநா: ஸாவொஜயஜ ப்ராணவேஷ்டோஜாஜயேவாக:" "ஜதிஸ்ரோத்தே
ரிதிவிடேஷாஹர:, தஷயந்துஷ; ஸஹஜாநவ்ருத்ரேவோவாடா
நவேகவி ஸந்தாந ஜாவ்ருாயகவேக வி தயாநிரூவெஸாவ
வதை:" என்று; பிள்ளைபெருமாள் வாரெடுத்துக்கழித்தது. அது
வும், "இந்த்ரியங்களிலே சிலவற்றை" என்று தொடங்கி இவரரு
ளிச்செய்த க்ரமந்தன்னாலே ப்ரதிக்ஷிப்தம். அப்போதைக்கு, (அது
ஸாஸ்த்ரவிருத்தம்) என்றது. (உ௭௭) "வைகாரிகஸ்ச தைஜஸ்ச தா
ஜவாவைகாரிகா: ஸ்ம்ருதா:" இத்யாதிகளாலே இவற்றை
ஸாத்விகாஹங்கார கார்யமாகவே சொல்லுகிற புராணாதிகளுக்கு
விருத்தமென்கை. புராணாதிகளைப்பற்ற, (உ௭௬) "ஸாஞ்ஜயம்ஹி ஸஸ
ம்ருதா:" இத்யாதி ஸ்ருதிக்கு ப்ராபல்யமுண்டேயாகிலும், (உ௭அ)
"ஜதி ஹாஸபுராணாப்யாம் வேதம்ஸமுபப்ரும்ஹயேத்"
என்கையாலே, உபப்ரும்ஹணாநுகூலமாக அதுக்குஅர்த்தங்கொள்
ளவேணுமென்று கருத்து. ஆனால், உபப்ரும்ஹணங்கள் தன்னிலே
யும் பௌதிகத்வஞ் சொல்லுகையாலே, இவற்றுக்கு பூதங்கள் கார
ணமாயன்றோ தோற்றுகிறது என்ன; (பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்

௩௨. இவைகூடினாலல்லது கார்யகரமல்லாமையாலே, மண்ணையும் மணலையும் நீரையும் சேர்த்தொரு த்ரவ்யமாக் கிச்சுவரிடுவோரைப்போலே, ஈஶ்வரனிவற்றையெல்லாம் தன்னிலே சேர்த்தோரண்டமாக்கி, அதுக்குள்ளே சதுர் முகனை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்

தனை) என்று நிர்வாஹம். ச்ரோத்ராதிகளான இந்த்ரியங்களுக்கு ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களாலுண்டான ஆப்யாயநம் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே ப்ரஸித்தம் இதுதான் ஸ்வாபலோபநிஷத்வ்யாக்யாநத்திலே,(உஎகூ) "ப்ராணாதீநா மிந்த்ரியாணாம் ஹி வ்ருத்திவ்ருத்தி ஸமாஸ்ருதே ராவ்ருத்யநுஸாரிண்யோ திஷ்டந்தி விஷயேஷு" "ஊர்த்வம் ப்ராணமுந்நயத்யபாநம் ப்ரத்யகஸ்யதி" (உஎ0) "ஶ்ரோத்ரம் ஸந்தோஷ ப்ராணஸ்தம் வ்ருத்திவ்ருத்தி:" இதி ஸ்ம்ருதி, "வாயுரப்யம் ஸம்ப்ரதாநமித்யாதிநா ப்ராணாநாம் ஸர்வேஷு தத்வேஷு" இதி ஶ்ருதி: என்று, ஸ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யராலே அபிஹிதமாயிற்று.

இப்படி, இந்த்ரியங்களுக்கு பூதங்கள் எப்போதும் ஆப்யாயகங்களாயிருக்குமென்னுமிடம், மோக்ஷதர்மத்திலே, ப்ருகு பரத்வாஜ ஸம்வாதத்திலே (உஅ0) "க்ஷயவ்ருத்தௌ நித்யம் யாந்தி வர்த்தந்தே ச ஹி" என்று, ஸுவ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால், பூதங்கள் இந்த்ரியங்களுக்கு ஆப்யாயகங்களித்தனை; காரணங்களன்று என்றதாயிற்று.

(௩௨) ஆக, இப்படி மஹதாதிபதார்த்தங்களினுடைய வுத்பத்திக்ரமம் அருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழ்; இவற்றைக்கொண்டு ஈஶ்வரன் அண்டஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்படியை யருளிச் செய்கிறார் மேல்; (இவைகூடினாலல்லது கார்யகரமல்லாமையாலே) என்று. அதாவது-(உஅக) "நாநாவீர்யா: ப்ருதக்பூதாஸ்ததஸ்தே ஸம்ஹதிம் விநா । நாஶக்நுவந் ப்ரஜா: ஸ்ரஷ்டுமஸமாகம்ய க்ருத்ஸ்நஶ:" என்கிறபடியே, ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வங்களாலே நாநாஶக்தியுக்தங்களாய் ப்ருதக்பூதங்களாயிருக்கிற விம்மஹதாதி

பதார்த்தங்கள் பரஸ்பர ஸங்கதமானாலல்லது அண்டரூபமான கார்யத்தை யுத்பாதிக்கமாட்டாமையாலே யென்கை.

(மண்ணையும், மணலையும், நீரையும் சேர்த்து ஒரு த்ரவ்யமாக்கிச் சுவரிடுவாரைப்போலே) அதாவது - ப்ருதக் வீர்யங்களாய், ப்ருதக்ஸ்திதங்களா யிருக்கிறமஹதாதிவிசேஷாந்தங்களை அந்யோந்யம்சேர்த்து தத்ஸமுதாயாத்மக மானதொரு த்ரவ்யமாக்கி பித்தி ரூபமானதொரு கார்யத்தை நிர்மிப்பாரைப்போலே என்கை.

(ஈச்வரன் இவற்றையெல்லாந் தன்னிலேசேர்த்து ஓரண்டமாக்கி) அதாவது-ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவானவீச்வரன், (உ௪உ) "ஸமேத்யாந்யோந்யஸம்யோகம் பரஸ்பரஸமாச்ரயா:" (உ௪௩) "ஏகஸங்காதலக்ஷாச்ச ஸம்ப்ராப்யைக்யமசேஷத: । மஹதாத்யா விசேஷாந்தா ஹ்யண்டமுத்பாதயந்தி தே" என்கிறபடியே இவற்றையெல்லாம் அந்யோந்யம் ஸங்கதமாக்கி யிவற்றாலே அண்டஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணியென்கை. இவ்வண்டத்துக்குள்ளே மஹதாதிகார்யங்களை யடையக்காண்கையாலே, மஹதாதிபதார்த்தங்களெல்லாவற்றையுஞ்சேர்த்து அண்டஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணினனென்னுமிடம் ஸுவ்யக்தம். ஆகையாலே, (உ௪௪) "பூதேப்யோண்டம் மஹாபுத்தே ப்ருஹத்ததுதகேசயம்" என்று, பூதங்களில் நின்றும் அண்டம் உத்பந்நமாம்; அது உதகத்திலே கிடக்குமென்று சொன்னது உபலக்ஷணம் (உ௪௫ "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமவாஸ்ருஜத்। ததண்டமபவத்தைமம் ஸஹஸ்ராம்சுஸமப்ரபம்" என்று, அப்புக்களில்நின்றும் அண்டம் உத்பந்நமாமென்று மநுபகவான்சொன்னதும் உபலக்ஷணம். அதாவது-பூர்வபூதாம்சங்களோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டமுமாய், ப்ருதிவியும் தனக்குள்ளே கரைந்துகிடக்கிற ஜலத்தில்நின்றும் உத்பந்நமாய் அதிலே கிடக்குமென்றபடி.

இப்படி, அண்டஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணும்படியை யருளிச்செய்து, அநந்தரம், இந்தபாஹ்யமானபூதங்கள் ஆந்தரமான வாசாதிகளாய்ப் பரிணமித்தபின்பு அவற்றைக்கொண்டு லோகவிபாகங்களைப்பண்ணுகைக்காகவும், அந்த லோகங்களில் தேவாதிஜீவபிா

௯௫. அண்டத்தையும் அண்டகாரணங்களையும் தானே யுண்டாக்கும்; அண்டத்துக்குட்பட்டவஸ்துக்களை சேதநர்க்கந்தர்யாமியாய் நின்றுண்டாக்கும்.

கங்களைப் பண்ணுகைக்காகவும், இவ்வண்டத்துக்குள்ளேபத்தாத்ம ஸமஷ்டிபூதனான ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்படியை யருளிச்செய்கிறார்;(அதுக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்) என்று. சதுர்முகனுக்கு பத்தாத்ம ஸமஷ்டிபாவமாவது-இவ்வண்டத்துக்கு வேண்டும் கர்மவஶ்யசேதநர் இவன் ஶரீரத்திலே யுண்டாய்க்கிடக்கை. இப்படி சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தது இனிமேலுண்டான ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் ஸத்வாரகமாகநின்று செய்வதாகவிறே,

(௯௫) அதுதன்னை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியிலும், வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியிலும் ஸர்வேஶ்வரன் செய்யும் க்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (அண்டத்தையும், அண்டகாரணங்களையும் தானேயுண்டாக்கும்,; அதாவது - ஸமுதாயகார்யமான வண்டத்தையும், தத்காரணமான மஹதாதி பதார்த்தங்களையும் ஸத்ய ஸங்கல்பனான தன்னுடைய அவ்யவஹிதஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்குமென்கை. (௨௮௬) "𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 । 𑌅𑌪 𑌏𑌵 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌵𑌾𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌭𑌵𑌦𑍍𑌧𑍈𑌮𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍" என்னக்கடவதிறே.

(அண்டத்துக்கு உள்பட்ட வஸ்துக்களை சேதநர்க்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று உண்டாக்கும்) அதாவது-சதுர்முகாதி சேதநருடைய ஹ்ருதயங்களிலேயிருந்து, (௨௮௭) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌪𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌚" என்று, ஸங்கல்பஜ்ஞாநாதிகளை ஜநிப்பித்துக்கொண்டு, அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்குமென்கை. (௨௮௮) "𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌹𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌃" என்று, ஈஶ்வரன் ஸகலகர்த்ருஶரீரியாய்க்கொண்டு ஸகலகார்யங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் என்னக்கடவதிறே.

௩௯. அண்டங்கள்தானநேகங்களாய், பதினாலுலோகங்களோடேகூடி, ஒன்றுக்கொன்று பதின்மடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு, ஈச்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துகஸ்தாநீயங்களாய், ஜலபுத்புதம்போலே ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும்.

---

(௩௯) (ஈச்வரன் இவற்றையெல்லாந் தன்னிலே சேர்த்து ஓரண்டமாக்கி) என்று, ஸர்வேச்வரன், மஹதாதிபதார்த்தங்களைச் சேர்த்து அண்டஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுமென்னும் இவ்வளவிறே அருளிச்செய்தது; இப்போது, அந்த அண்ட பஹுத்வத்தையும், அவற்றினுடைய கட்டளையிருக்கும்படியையும், அவைதான் ஸர்வேச்வரனுக்கு இன்னவிநியோகத்துக்கு உறுப்பென்னுமத்தையும், அவற்றினுடைய பரிமாணப்ரகாரத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்; (அண்டங்கள் தான்) என்று தொடங்கி. (அண்டங்கள்தான் அநேகங்களாய்) (உ௪௯) "அண்டாநாம் து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச । ஈத்ருசாநாம் ததா தத்ர கோடிகோடிசதாநி ச" என்னக்கடவதிறே. (பதினாலுலோகங்களோடேகூடி) பதினாலுலோகங்களாவன-கீழில் அண்டகபாலத்துக்குமேல் எண்பத்துமூன்று நூறாயிரத்தைப்பதினாயிரம் யோஜநம் உயர்த்தியுடைத்தான கர்ப்போதகத்தின்மேலே, (உ௫௦) "ஸப்ததிஸ்து ஸஹஸ்ராணாம் த்விஜோச்ச்ராயோऽபி விஸ்தர: । தசஸாஹஸ்ரமேகைகம் பாதாளம் முநிஸத்தம । ஏகைகம் ஸப்தஸாஹஸ்ரம் பாதாளம் முநிஸத்தம" என்கிறபடியே, ஒவ்வொன்று பதினாலாயிரம் யோஜநத்தளவு உயர்த்தியையும் பரப்பையுமுடைத்தாய், தைத்யதாநவபந்நகஸர்ப்பாதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமாய், (உ௫௧) "ஶுக்லக்ருஷ்ணாருணா: பீதா: சார்க்கரா: சைலகாஞ்சநா: । பூமயோ யத்ர மைத்ரேய வரப்ராஸாதசோபிதா:" என்கிறபடியே. ஶுக்லங்களாயும், க்ருஷ்ணங்களாயும், அருணங்களாயும், பீதங்களாயும், அவாலுகாமயமான சர்க்கராரூபமாயும், சைலமாயும், பொன்னாயுமிருக்கிற ஸ்தலவிசேஷங்களையுடையவையாய், விலக்ஷணமான மாளிகைகளாலே யலங்க்ருதமாய், ஸ்வர்க்காதிகளிலுங்காட்டில் அதிசயபோக்யமாய், அதலமென்றும், விதலமென்றும்,

திதலமென்றும், கபஸ்திமத்தென்றும் சொல்லப்பட்ட தலாதலமென்றும், மஹாதலமென்றும், ஸுதலமென்றும், பாதாளமென்றும் பேரையுடைத்தான அதோலோகங்களேழும், இதுக்குமேல் எழுபதினாயிரம் யோஜநமகலத்தை யுடைத்தாய், ஸப்தத்வீபஸாகரபர்வதாதி விசிஷ்டமாய், பாதசாரிகளான மநுஷ்யாதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமாய், பத்மாகாரமான பூலோகமும், பூலோகத்துக்குமேல் ஆதித்யனுக்குக்கீழ் நூறாயிரம் யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், கந்தர்வாதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமான புவர்லோகமும், ஆதித்யனுக்குமேல் த்ருவனுக்குக்கீழ் பதினாலுநூறாயிரம் யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், ஸாதிகாரரான க்ரஹ நக்ஷத்ரேந்த்ராதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமான ஸ்வர்லோகமும், த்ருவனுக்குமேல் ஒருகோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், (௨௯௨) “விநிவ்ருத்தாதிகாராஸ்து மஹர்லோக நிவாஸிந:” என்று நிவ்ருத்தாதிகாரராய் அதிகாரஸாபேக்ஷரான இந்த்ராதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமான மஹர்லோகமும், அந்த மஹர்லோகத்துக்குமேல் இரண்டுகோடியோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், ப்ரஹ்மபுத்ரர்களான ஸநகாதிபரமயோகிகள் வர்த்திக்கும் தேசமான ஜநர்லோகமும், ஜநர்லோகத்துக்குமேல் எட்டுகோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், வைராஜாக்யரான ப்ரஜாபதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமான தபோலோகமும், தபோலோகத்துக்குமேல் நாற்பத்தெட்டுகோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், (௨௯௩) “தேஷாஞ்சேஷாஞ்ச வை ப்ரஹ்மலோகா ஈஶ்வரஸ்யாநேகஸம்ஸ்திதா: ஸ்தித்யை லோகா: । விஷ்ணோர்ந்யஸம்ஸ்திதா லோகா விஶாலா: ஸாங்க்யஸாங்க்யயோகாநாம் ஸாந்தாநாம் ப்ரவாஸஸ்து ஜகதி” என்கிற படியே, ப்ரஹ்ம விஷ்ணு சிவர்களும், அவர்களை யுபாஸித்து தத்ப்ராப்தி பண்ணினவர்களும் வர்த்திக்குந்தேசமான ஸத்யலோகமும், ஆக ஊர்த்வாத:ஸ்தாநங்களுக்கு நடுவு அறுபதுகோடியோஜநம் அண்டோச்ச்ராயமாயிருக்கும். ஐம்பதுகோடியோஜநம் அண்டோச்ச்ராயமென்பாருமுண்டு. அதில், ௨௯௪, “ஸூர்யாதூர்த்வேசாதஶ்சைவ கோட்யஸ்து பஞ்சவிம்ஶதி:” என்கிற ஶாஸ்த்ரவசநத்தின்படியே, ஸூர்யனுக்குமேல் இருபத்தைஞ்சுகோடியும், கீழ் இருபத்தைஞ்சுகோடியுமாயிருக்கும்.

இப்படியிருந்துள்ள சதுர்த்தஶபுவனங்களோடே கூடி, (ஒன்றுக்கொன்று பதித்துமடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு) அதாவது மேழ்ச்சொன்ன பதினாலுலோகத்தையும், (195) “ஏவமண்டகடாஹேந திர்யகூர்த்வமதஸ்ததா । கபித்தஸ்ய யதா பீஜம் ஸர்வதோ வை ஸமாவ்ருதம்” என்கிறபடியே, உள்வாயில் விளாஞ்சதையை விளாவோடு எங்குமொக்க ஆவரிக்கும்போலே, (196) “கோடியோஜநஸாஹஸ்ர: கடாஹஸ்ஸம்வ்ருதஸ்ஸ்தித:” என்று, கோடியோஜநமடிப்பம் அவகாஶதயோக்தமானபடியே அண்டகடாஹம் ஆவரித்துநிற்கும். ஸாண்டகடாஹமான இவ்வண்டம், (197) “தஶோத்தரேண பயஸா மைத்ரேயாண்டஞ்ச தத்வ்ருதம்” என்கிறபடியே, தன்னில் பதித்துமடங்கு பரந்திருக்கிற ஜலதத்வத்தாலே ஆவ்ருதமாயிருக்கும். (198) “ஏஷா ஶதகோடிவிஸ்தாரா பஞ்சாஶத்கோடிஹீநா ந । ஸமேதாண்டகடாஹேந ஸத்வீபாப்திமஹீயஸீ” என்று, ஸாண்டகடாஹமான பூமண்டலம் பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாரும், (199) “ஸமேருஶ்ச ஶதகோடிவிஸ்தீர்ணம் ஸார்ணவகடாஹம்” என்று, வாராஹபுராணத்திலே சொல்லுகையாலும், இப்படி, ஸ்காந்தபுராணத்திலே ஶிவரஹஸ்யத்திலே பரக்கச் சொல்லுகையாலும், மேருவைச் சுற்றும் பஞ்சாஶத்கோடிவிஸ்தாரத்தைக் கொண்டு பூமியை ஶதகோடிவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாருமாயிருக்கும். இதில், இரண்டத்தொரு மர்யாதையைத்தளமாக்கி, அதில் பதித்துமடங்கு பெருத்தஜலதத்வத்தாலே ஆவ்ருதமாயிருக்குமென்றபடி. அண்டகடாஹத்தைப்பற்ற பதித்துமடங்கு பெருத்த ஜலதத்வத்தாலே ஆவ்ருதமென்பாருமுண்டு. இப்படி தஶோத்தரமாய்க் கொண்டு ஜலதத்வத்தை தேஜஸ்தத்வம் ஆவரிக்கும், அப்படி யத்தை வாயுதத்வம் ஆவரிக்கும், வாயுவை ஆகாஶம் ஆவரிக்கும், ஆகாஶத்தை அஹங்காரம் ஆவரிக்கும், அஹங்காரத்தை மஹத்தத்வம் ஆவரிக்கும், அந்த மஹத்தத்வத்தை அவ்யக்தம் ஆவரிக்கும் (200) “[illegible]” என்று, அபரிமிதப்ரமாணமான அவ்யக்தத்துக்கு ஆவரணத்வப்ரயுக்தமான தஶோத்தரத்வம் கூடும்படி யெங்ஙனே? என்னில்; ஆபிரத்திலே பத்துமுண்டாமாபோலே அபரிமிதஸங்க்யையிலே யதுவுமுண்டாகையாலே

௩௭. பூதங்களில் ஆகாஶம் அவகாஶஹேது; வாயு வஹநாதி ஹேது; தேஜஸ்ஸு பசநாதிஹேது; ஜலம் ஸேசந பிண்டீகரணாதிஹேது; ப்ருதிவி தாரணாதிஹேது வென்பர்கள்.

கூடும். (௩௦௧) "தாநிவஹ்நிநியோகாநி ஸப்த ஸப்தாஸ்து தாநி நாவ்ருதி: । வ்ருதம் தஶகுணேநாண்டம் ஸப்ததாவரணைர்வ்ருதா । அவ்யக்தேநாவ்ருதோ ப்ரஹ்மந் ஸர்வஸ்ஸர்வஸ்ஸர்வதோ தஹாநு । ஸமஸ்தாவரணாநாம் ஸர்வவிஷ்வக்ஸ்தாவ்ருதாநு தம்" என்கிறபடியே, இப்படி தஶோத்தரங்களான ஸப்தாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு; (ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துகஸ்தாநீயங்களாய்) அதாவது-க்ரீடாபரனான பாலனுக்கு க்ரீடநகங்கள்போலே, க்ரீடாரஸாநுபூஷணனான ஈஶ்வரனுக்கு லீலோபகரணங்களாயிருக்கை. (௩௦௨.) "ஹரேர்விஹரதஃ க்ரீடாகந்துகைஃ கேசித்ஜகத்துஜி:" என்றும், (௩௦௩) "க்ரீடதே பகவாந் பூதைர்பாலஃ க்ரீடநகைரிவ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஈஶ்வரனுக்கு விபூதியாக லீலோபகரணமாயிறே இருப்பது. (ஜலபுத்புதம்போலே, ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும்) அதாவது - இவ்வண்டங்களை ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்குமளவில், ஒவ்வொரு படையாக இட்டுஅகமெடுக்குமாபோலே, க்ரமத்தாலேபரிணமிக்கை யன்றியே, (௩௦௪) "நக ஸோணவிவ்ருதஸ்ய ஜலபுத்புதவத்" என்கிறபடியே, நீர்க்குமிழிபோலே யொருகாலே உத்பந்நங்களாமென்கையும், அநேக ஜலபுத்புதங்கள் ஏககாலத்திலே யுகபத்பந்நங்களாமாபோலே, (௩௦௫) "ஸகலாநி ஸஹஜாநி" என்கிறபடியே, ஸகலாண்டங்களும் ஏககாலத்திலே யுகபத்பந்நங்களாமென்கையும். ஆக, "அண்டங்கள் தான் அநேகங்கள்" என்னுமிடமும், அவை தான் எல்லாமொன்றுபோலே யிருக்குமென்னுமிடமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௩௭) பூதபஞ்சகங்களுக்கும் தனித்தனியே விநியோகங்களை தர்ஶிப்பிக்கிறார்மேல்; (பூதங்களில் ஆகாஶம் அவகாஶஹேது) அதாவது - ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், ஸ்த்திதி கமநாதிகளுக்கு இடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவிது - ஆகாஶத்துக்கு விநியோகமென்கை. (௩௦௬) "ஸூக்ஷ்மத்வாதவகாஶத்வாத் ஸர்வ

௩௮ ஶ்ரோத்ராதி ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்துக்கும் அடைவே ஶப்தாதிகளைந்தையும் க்ரஹிக்கை தொழில்; வாகாதிகர்மேந்த்ரியங்களைந்துக்கும் விஸர்க்க ஶில்ப கத்யுக்திகள் தொழில்; மநஸ்ஸு-இவை யித்தனைக்கும் பொது.

[illegible] விவக்ஷிதா" என்று, இதுக்கு அநேகவிநியோகங்களுண்டாயிருக்க இதொன்றையும் அருளிச்செய்தது இதினுடைய ப்ராதாந்யத்தைப் பற்ற. இதுதான் மற்றையவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். (வாயுவஹநாதிஹேது) வஹநம் - வஹிக்கை. ஆதிஶப்தத்தாலே - வ்யூஹநசேஷ்டாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுதான்-(௩௦௭) "வாயோ: [illegible]" என்று சொல்லப்பட்டதிறே. (தேஜஸ்ஸு-பசநாதிஹேது) பசநமாவது-பாகம்பண்ணுகை, ஆதிஶப்தத்தாலே-ஔஷ்ண்ய ப்ரகாஶாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுவும், (௩௦௮) "[illegible]" என்று. கதிதமாயிற்று (ஜலம் ஸேசநபிண்டீகரணாதிஹேது) ஸேசநமாவது-நனைக்கை, பிண்டீகரணமாவது - திரட்டுகை. ஆதிஶப்தத்தாலே - ஶைத்ய மார்த்தவாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுவும் - (௩௦௯) "[illegible]" என்று, அபிஹிதமாயிற்று. (ப்ருதிவி தாரணாதிஹேது, என்பர்கள்) தாரணம்-தரிக்கை, ஆதிஶப்தத்தாலே, மூர்த்திமத்வ குருத்வாதிகளைச் சொல்லுகிறது. (௩௧௦) "[illegible]" என்று, இதுவும் வ்யாஹ்ருதமாயிற்று. என்பர்கள் என்றது-தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்கள் என்றபடி.

(௩௮) இனி, ஏகாதஶேந்த்ரியங்களினுடையவும் வ்ருத்திபேதத்தை யருளிச்செய்கிறார்மேல் (ஶ்ரோத்ராதி) இத்யாதி.

௫௯. ஆகாஶாதி பூதங்களுக்கு அடைவே ஶப்தாதிகள் குணங்களாயிருக்கும்.

௬௦. குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணத்தாலே.

ஶ்ரோத்ரத்துக்கு ஶப்தக்ரஹணமும், த்வகிந்த்ரியத்துக்கு ஸ்பர்ஶக்ரஹணமும், சக்ஷுஸ்ஸுக்கு ரூபக்ரஹணமும், ஜிஹ்வைக்கு ரஸக்ரஹணமும், க்ராணத்துக்கு கந்தக்ரஹணமும் தொழில்; (௫௧௧) "त्वक् चक्षुर्नासिका जिह्वा श्रोत्रमत्र च पञ्चमम्। शब्दादीनामवाप्त्यर्थं बुद्धियुक्तानि वै द्विज" என்னக் கடவதிறே; இந்த ஶ்லோகத்தில், இந்த்ரியங்களை வ்யுத்க்ரமமாக வெடுக்கையாலே, இன்னதுக்கு இன்னது விஷயமென்கிற நியமம் ந்யாயங்கொண்டு நிஶ்சயிக்கவேணும். ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கு ஶப்தாதிகளை க்ரஹிக்கை தொழிலென்னுமிவ்வளவே ப்ரகாஶிப்பது. (வாகாதி) இத்யாதி. இப்படி வ்யுத்க்ரமமாக வருளிச்செய்தது வாக்யஸ்வாரஸ்யத்துக்காக. இத்தால, வாக்குக்கு உக்தியும், பாணிக்கு ஶில்பமும், பாதத்துக்கு கதியும், உபஸ்தபாயுக்களுக்கு ஜலமலவிஸர்ஜநமும் தொழிலென்கை. (௫௧௨) "पायूपस्थौ करौ पादौ वाक् च मैत्रेय पञ्चमी। विसर्गशिल्पगत्युक्ति कर्म तेषां च कथ्यते" என்னக்கடவதிறே. (மநஸ்ஸு - இவையித்தனைக்கும்பொது) அதாவது - ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் ஸ்வஸ்வவிஷயங்களை க்ரஹிக்கும்போதும், கர்மேந்த்ரியங்கள் ஸ்வஸ்வ கர்மங்களைப் பண்ணும்போதும் மநஸ்ஸஹகாரம் வேண்டுகையாலே உபயாத்மகமான மநஸ்ஸு - இவையித்தனைக்கும் ஸாதாரணமாயிருக்குமென்கை.

(௫௯) ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கு விஷயங்களாகச் சொல்லப்பட்ட ஶப்தாதிகள் ஐந்தும், ஆகாஶாதிகளுக்கு ப்ராதிநியதகுணங்களா யிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (ஆகாஶாதி பூதங்களுக்கு) இத்யாதியால். அதாவது - ஆகாஶகுணம்-ஶப்தம், வாயுகுணம்-ஸ்பர்ஶம், அக்நிகுணம்-ரூபம், ஜலகுணம்-ரஸம், பூகுணம்-கந்தம் என்றபடி.

(௬௦) இப்படி, ப்ராதிநியதகுணங்களான பூதங்களுக்கு குணவிநிமயம் வருகைக்கு அடி யருளிச்செய்கிறார்; (குணவிநிமயம் -

பஞ்சீகரணத்தாலே) என்று. குணவிநிமயமாவது - ஏகபூதத்திலே பூதாந்தரகுணங்களும் காணலாம்படி பூதங்களிலுண்டான குணக் கலப்பு. ஸ்ருதப்ரகாஸிகாசாரர் ஸூக்ஷ்மபக்ஷீயத்திலே, (௩௧௩) "தேஜோவார்யந்நாநாம் வ்யதிகர ப்ராஸக்த்யாவிநிமயஃ" என்கிறவிதுக்கு (௩௧௪) "விநிமய-வ்யவஹாரஸம்மிஸ்ரீகரணாத்" என்றாரிறே. இங்கும், பரஸ்பர ஸம்மிஸ்ரீகரணமே விநிமயஸப்தார்த்தம். அங்கு, பூதங்களுக்கு அந்யோந்யம் கலப்புச்சொல்லிற்று; இங்கு, குணங்களுக்கு அந்யோந்யம் கலப்புச்சொல்லுகிறது. குணங்களுக் கந்யோந்யம் கலப்பாவது-பூதமும் பூதாந்தரமும்போலே, குணமும் குணாந்தரமும் தன்னிலே கலக்கையன்று; ஒன்றினுடையகுணம் ஒன்றிலேபுக்கு, எல்லாவற்றிலும் எல்லா முண்டாம்படியிருக்கை. அதவா, விநிமயமாவது - ஒன்றைக்கொடுத்து ஒன்றைக் கொள்ளுகையாய், தன் குணத்தை பூதாந்தரங்களுக்குக்கொடுத்து, அதின் குணத்தைத் தான் பஜிக்கையென்னவுமாம்; இத்தால், தன்குணம் அந்யத்தின் பக்கலிலுண்டாய் அந்யத்தினுடையகுணம் தன்பக்கலிலுண்டாம்படியிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. இந்த குணவிநிமயம்-பஞ்சீகரணத்தாலே என்றதுக்குக்கருத்து - குணங்களாகையாலே ஆஸ்ரயாதந்யமே தோவ்ருத்தியில்லையிறே இவற்றுக்கு; ஆகையால், த்ரவ்யத்தினுடைய கலப்பே குணக்கலப்புக்கு ஹேதுவென்கை. பஞ்சீகரணமாவது - (௩௧௫) "ஸர்வம் ஜாதேஷு ஸம்பூதாநி த்வேதா த்வேதா ஸுஸம்ஸ்திதஃ। பஞ்சாஸ்ய பஞ்சஸ்ய பஞ்சகைக பஞ்சபஞ்சாத்மக தயாஸ்தித்வா ஸர்வபூதாநி தேஷாம் ஸர்வாணி ப்ராஹுரேவாம் தேஜஸ் ஸ்யாத்ஸமவாயாத்। ஸர்வாதீயாநி வாயோஸ்ச தேஜஸ் ஸமவாயாத்" இத்யாதி புராணங்களிலே சொல்லுகிறபடியே ஆகாஸாதிபூதங்களைந்தையும் தனித்தனியே யிரண்டு கூறாக்கி, அவற்றிலே யொருகூறை நாலுகூறாக்கி, அந்தக்கூறுகளை பூதாந்தரங்களிலே கூட்டி, ஸர்வபூதங்களிலும் ஸர்வமுண்டாம்படி பண்ணுகை. இப்படி பஞ்சீகரணமானாலும், அவிபக்தமானவர்த்தங்கள் ப்ரதாநங்களாய் நிற்கையாலே, ஆகாஸாதிபூதபேத வ்யவஹாரத்துக்கும் குறையில்லை.

௬௧. ஆகாஶம்-கறுத்துத்தோற்றுகிறதுமத்தாலே.

௬௨. முன்புத்தை தந்மாத்ரைகளோடே கூடிக்கொண்டு, உத்தரோத்தரதந்மாத்ரைகள் ஸ்வவிஶேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே, குணாதிக்யமுண்டாயிற்றென்றும் சொல்லுவர்கள்.

---

௬௧. (ஆகாஶம் கறுத்துத் தோற்றுகிறதும் அத்தாலே) அதாவது - அதிஸூக்ஷ்மதையாலே கண்ணுக்குத் தோற்றாதபடியிருக்குமாகாஶத்துக்கு சக்ஷுர்விஷயத்வமும், (ஙகசு) "யத் க்ருஷ்ணம் தத் அந்நஸ்ய" என்று, ப்ருதிவிக்கு உள்ளதொன்றாகச் சொல்லுகிறக்ருஷ்ணத்வமும் உண்டாயிற்றது பஞ்சீகரணத்தாலே என்கை இத்தால், த்ரிவ்ருத்கரணத்தைச் சொன்னவநந்தரம், ஶ்ருதிதானே, (ஙகஎ) "யதக்நே ரோஹிதம் ரூபம் தேஜஸஸ் தத் ரூபம் யச்சுக்லம் தத் அபாம் யத் க்ருஷ்ணம் தத் அந்நஸ்ய" என்று, அக்நியிலே த்ரிரூபத்வத்தை தர்ஶிப்பித்தாப்போலே, இவரும் பஞ்சீகரணத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம், அதுதன்னை ஸர்வத்தையும் பற்ற ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதொரு பூதத்திலே தர்ஶிப்பித்தாராயிற்று. இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே (ஙசஅ) "யதக்நே ரோஹிதம் ரூபம் தேஜஸஸ்தத்ரூபம் । ஶுக்லம் க்ருஷ்ணம் அப்யேவம் அக்நிரேவ த்ரிரூபதா । ஶ்ருத்யைவ தர்ஶிதா தஸ்மாத் ஸர்வத்ர ஸம்ஹதா:" என்று, பாஷ்யகாரரு மருளிச்செய்தார். சாந்தோக்யத்தில், பஞ்சீகரணம்சொல்லாதே த்ரிவ்ருத்கரணத்தைச் சொல்லுவானென் ? என்னில்; இங்கு, தேஜோபந்நங்கள் மூன்றினுடையவும் உத்பத்திமாத்ரமிறே சொல்லிற்று; ஶ்ருத்யந்தரத்திற் சொல்லுகிற ஆகாஶவாயுக்களினுடையவும், அவ்யக்த மஹதஹங்காராதிகளினுடையவும் உத்பத்தி தானுஞ் சொல்லிற்றில்லையிறே; ஆகையால், தேஜோபந்நமாத்ரகதநம்- தத்வாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமானாப்போலே, த்ரிவ்ருத்கரணகதநமும்-பஞ்சீகரணத்துக்கும் உபலக்ஷணம். இப்படி பஞ்சீகரணத்தாலே ஸகலபூதங்களும் பரஸ்பரமிஶ்ரங்களாகையாலே, ஶப்தாதிகுணபஞ்சகமும் ஸர்வபூதங்களிலுமுண்டாயிருக்குமென்று,குணவிநிமயஹேதுசொல்லிற்றாய்நின்றது.

(௬௨) இனி, ஆகாஶாதிகளில் பூர்வபூர்வத்தைப்பற்ற, உத்தரோத்தரத்வத்துக்கு குணாதிக்ய முண்டாகைக்கு மூலம் அருளிச்

செய்கிறார்; (முன்புத்ஸைததந்மாத்ரைகள்) என்று தொடங்கி; அதாவது-ஶப்ததந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய்க்கொண்டு, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான வாயுவை ஜநிப்பிக்கையாலே வாயுவுக்கு ஸ்பர்ஶஶப்தங்களிரண்டும் குணமாயிற்று. இப்படி, ஶப்ததந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அவையிரண்டோடுங்கூடி நின்று, ரூபதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான தேஜஸ்ஸை ஜநிப்பிக்கையாலே அத்தத்வத்துக்கு, ஶப்தஸ்பர்ஶரூபங்களாகிற மூன்றுகுணங்களுமுண்டாயிற்று. இப்படி, பூர்வ தந்மாத்ர த்வயவிஶிஷ்டமான ரூபதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அவைமூன்றோடே கூடி நின்று, ரஸதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான ஜலத்தை ஜநிப்பிக்கையாலே, அதுக்கு ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸங்களாகிற நாலுகுணங்களுமுண்டாயிற்று. இப்படி, பூர்வ தந்மாத்ரத்ரய விஶிஷ்டமான ரஸதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய்க்கொண்டு, கந்த தந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான ப்ருதிவியைப் பிறப்பிக்கையாலே, அதுக்கு ஶப்தாதிகளான அஞ்சு குணங்களும் உண்டாயிற்று என்கை. இத்தால் ஏகைகதுணாஶ்ரயமான ஆகாஶாதிபூதங்களுக்கு குணவிஶிமயம் பஞ்சீகரணப்ரயுக்தமானவோபாதி உத்தரோத்தரபூதங்களில் குணாதிக்யமும் ஸ்வஸ்வதந்மாத்ரங்களுக்குண்டான ஆவரணப்ரயுக்தமென்றதாயிற்று என்றும சொல்லுவார்களென்று கீழ்ச்சொன்னத்தோடே இத்தையும் ஸமுச்சயித்தருளிச் செய்கிறார்; இப்படி, தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்களென்கை. (௬௧௧) "ஆகாஶம் ஶப்தமாத்ரம் து ஸ்பர்ஶமாத்ரம் ஸமாவிஶத் । ரூபம் ததைவாவிஶத: ஶப்தஸ்பர்ஶகுணாவுபௌ । ஶப்தஸ்பர்ஶௌ ச ரூபஞ்ச ரஸமாத்ரம் ஸமாவிஶத் । தஸ்மாச்சதுர்குணா ஹ்யாபோ விஜ்ஞேயாஸ்து ரஸாத்மிகா:" என்னக்கடவதிறே.

(௨௫) உத்தேஶக்ரமத்திலே, ஶுத்தஸத்வ மிஶ்ரஸத்வங்களினுடைய ஸ்வரூபாதிகளைத் தெளியவருளிச்செய்தார் கீழ்; இனி, ஸத்வஶூந்யமாகிறது ஏது? என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச் செய்கிறார்; (ஸத்வஶூந்யமாவது-காலம்) என்று. ஸத்வகுணம்-ரஜ

சச. இது, ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய், கலாகாஷ்டாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய், நித்யமாய், ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ஶரீரபூதமாயிருக்கும்.

ஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கும் உபலக்ஷணமாய், ஸத்வஶூந்யமென்றது - ஸத்வாதிகுணத்ரய ஶூந்யமென்றபடி. இத்தால், கேவல ஸத்வமாயும் குணத்ரயாஶ்ரயமாயுமிருக்கிற அசித்த்வயத்தையும் பற்ற இது வ்யாவ்ருத்தஸ்வரூபமாயிருக்குமென்கை.

(சச) இதினுடைய ப்ரகாரம் ஏது? என்னுமாகாங்க்ஷையிலே சொல்லப்படுகிறது மேல்; (இது, ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய்) ப்ரக்ருதியென்கிறது - அவ்யக்தத்தை; ப்ராக்ருதமென்கிறது - வ்யக்தத்தை; ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலதத்வம் ஹேதுவாகையாவது - இவற்றை ஸ்வஸங்கல்பாதிகளாலே பரிணமிப்பிக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், காலத்தினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, அவ்வவகாலங்கள் வந்தவாறே யிவற்றை நிர்வஹிக்கையாலே, இவற்றினுடைய பரிணாமங்களுக்கு இது அவஶ்யாபேக்ஷிதமாயிருக்கை; (௧௨௦) "ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ ப்ரவிஶ்யாத்மேச்சயா ஹரி: । க்ஷோபயாமாஸ ஸம்ப்ராப்தே ஸர்க்ககாலே வ்யயாவ்யயௌ" (௧௨௧) "காலேஸம்ஹதி யோக்யதாம் விதிவிதோ நைநா நைஶோஜ்ஜூதோ ஸந்தோதாஹ்ருதி பஞ்சவிம்ஶகாணீ ஸ்வாங்கப்ரவ்ருத்தநியே । அண்ணாநாவர ணைஸஹஸ்ரைகோரக:" என்கிறபடியே, ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறபோது, அக்காலம் வருமளவும் பார்த்துக்கொண்டிருந்திறே ஸ்ருஷ்டித்தது. இதுதான் ஸ்திதியாதிகளுக்கு மொக்குமிறே. இப்படி, காலப்ரதாநமாக ஸர்வேஶ்வரன் நிர்வஹிக்கருளுகை யாலே, இவ்விபூதியில் ஸகலபதார்த்தமும் காலக்ருத பரிணாமமாயிருக்கும். இவற்றினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலம் ஹேதுவென்னுமிடம், இதினுடைய அந்வயவ்யதிரேகங்களாலே, லௌகிகபதார்த்தங்களிலே காணலாமிறே. ஆகையால், காலத்தினுடைய ப்ரக்ருதிப்ராக்ருத பரிணாமஹேதுத்வம், ஆகமத்தாலும். ப்ரத்ய

ஷத்தாலும் ஸித்தம். அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்னத்துக்கு உபயோகியான விதின் பரிணாமவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது; (கலாகாஷ்டாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய்) (நூஉஉ) “காஷ்டா பஞ்சதஶாக்யாதா நிமேஷா முநிஸத்தம । காஷ்டாத்ரிம்ஶத் கலா த்ரிம்ஶத் கலா மௌஹூர்த்திகோ விதி: । தாவத்ஸங்க்யைரஹோராத்ரம் முஹூர்த்தைர் மாநுஷம் ஸ்ம்ருதம் । அஹோராத்ராணி தாவந்தி மாஸ: பக்ஷத்வயாத்மக: । தைஷ்ஷட்பிரயநம் வர்ஷம் த்வேயநே தக்ஷிணோத்தரே । அயநம் தக்ஷிணம் ராத்ரிர் தேவாநாமுத்தரம் திநம் । திவ்யைர்வர்ஷஸஹஸ்ரைஸ்து க்ருதத்ரேதாதிஸம்ஜ்ஞிதம் । சதுர்யுகம் த்வாதஶபிஸ் தத்விபாகம் நிபோத மே । சத்வாரி த்ரீணி த்வே சைகம் க்ருதாதிஷு யதாக்ரமம் । திவ்யாப்தாநாம் ஸஹஸ்ராணி யுகேஷ்வாஹு: புராவித: । தத்ப்ரமாணை: ஶதை: ஸந்த்யா பூர்வா தத்ராபிதீயதே । ஸந்த்யாம்ஶகஶ்ச தத்துல்யோ யுகஸ்யாநந்தரோ ஹி ஸ: । ஸந்த்யாஸந்த்யாம்ஶயோரந்தர்யஃ காலோ முநிஸத்தம । யுகாக்யஸ் ஸ து விஜ்ஞேய: க்ருதத்ரேதாதிஸம்ஜ்ஞித:” என்று தொடங்கி, “நிஜேந தஸ்ய மாநேந ஆயுர்வர்ஷஶதம் ஸ்ம்ருதம் । தத்பராக்யம் தததர்த்தம் பரார்த்தமபிதீயதே” என்னுமளவாக, காலத்தினுடைய பரிணாமவிஶேஷம், ஸ்ரீபராஶரபகவானாலே கதிதமாயிற்று. இதுதன்னை, நம்பிள்ளை திருவீதிப்பிள்ளைபட்டர், “நிமேஷம் பதினைந்துகொண்டது காஷ்டை, காஷ்டை முப்பதுகொண்டது கலை, கலை முப்பதுகொண்டது முஹூர்த்தம், முஹூர்த்தம் முப்பதுகொண்டது திவஸம், திவஸம் முப்பதுகொண்டது பக்ஷத்வயரூபமான மாஸம், மாஸமிரண்டுகொண்டது ருது, ருதுமூன்றுகொண்டது அயநம், அயநமிரண்டுகொண்டது ஸம்வத்ஸரம். இப்படி, மாநுஷஸம்வத்ஸரம் முந்நூற்றறுபதுகொண்டது ஒரு தேவஸம்வத்ஸரம், தேவஸம்வத்ஸரம் பன்னீராயிரங்கொண்டது சதுர்யுகம். அதில், க்ருதயுகம் நாலாயிரம், த்ரேதை மூவாயிரம். த்வாபரம் இரண்டாயிரம், கலியுகம் ஆயிரம். க்ருதயுகத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை நானூறு, அபரஸந்த்யை நானூறு; த்ரேதைக்கு பூர்வஸந்த்யை முந்நூறு, அபர

ஸந்த்யை மூன்னூறு; த்வாபரத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை யிருநூறு, அபரஸந்த்யை யிருநூறு; கலியுகத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை நூறு, அபரஸந்த்யை நூறு. இப்படி எழுபத்தொன்று சென்ற சதுர்யுகம் ஒரு மந்வந்தரம்; இப்படி பதினாலுமந்வந்தரம ஆயிரம் சதுர்யுகம். இது ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒருபகல்; ராத்ரியும் இத்தோடே ஸமமா யிருக்கும். இப்படி அஹோராத்ரங்களும், மாஸஸம்வத்ஸரங்களு மாகப் பெருக்கி, ஶதாந்தமாக பரிகணிதமான ப்ரஹ்மாயுஸ்ஸுக்கு பரமென்று பேராம்.” என்று ஸுவ்யக்தமாக வருளிச்செய்தார். ஆக, காலத்தினுடைய கலாகாஷ்டாதிரூப பரிணாமப்ரகாரம் சொல்லப்பட்டது. (நித்யமாய்) இவ்விடத்தில் நித்யத்வமாவது - (௧௨௩) “𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇” என்கிறபடியே ஆத்யந்தரஹிதமாகை.

(ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய்) அதாவது - நிகிலஜகது தயவிபவலயலீலனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு தத்தல்லீலோபகரண மாகை. ப்ரக்ருதி புருஷகாலங்கள் மூன்றும் லீலோபகரணமா யிறே இருப்பது. அதில், ப்ரக்ருதிபுருஷர்கள் ஸ்ருஷ்ட்யாதி களுக்கு கர்மீபவித்து லீலோபகரணமாவர்கள்; இது, ஸஹகாரித் வேந லீலோபகரணமாயிருக்கும்; ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை நிர் வஹிக்குமிடத்தில் ஸத்யஸங்கல்பனான தான் அடியிலபண்ணி வைத்த காலநியமம் தப்பாதபடி அவ்வவகாலாகமநம பார்த் திருந்தே நிர்வஹிக்கையாலே. இது தன்னை நிமேஷகாஷ்டாதி ரூபேண பரிணமிப்பிக்கையாலே, இது தான் ஸ்ருஷ்டிவிஷயமுமா யிறே இருப்பது. ஆக இப்படிகளாலே ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரி கரமா யிருக்கும். இத்தை க்ரீடாபரிகரமென்றே சொல்லுகையாலே காலக்ருதபரிணாமமேயாய்ச் செல்லுகிறலீலாவிபூதியிலே யிதுக்கு விநியோகம. (௧௨௪) “𑌨 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃” என்கிறபோக விபூதியில் இதுகொண்டு அபேக்ஷையில்லை யென்றதாயிற்று. அநந் தரம், ஏவம்பூதமான காலதத்வம்-ஈஶ்வரனுக்கு அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமா யிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார், (ஶரீரபூதமா யிருக்கும்) என்று. (௧௨௫) “𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑌾𑌲 𑌏𑌵 𑌚 । 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌯” (௧௨௬) “𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤

௯௫. மற்றை யிரண்டசித்தும், ஈஶ்வரனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாயிருக்கும்

காலஸ்வரூபவிஹாரஸ: । ப்ரதாநபுருஷவ்யக்திஸ்வரூபாணாம் வ்யக்திஸ்ரூபவஹேதவ:''(க-உ-எ) "விஷ்ணோ ஸ்வரூபாத் பரதோதிதே த்வே ரூபே ப்ரதாநம் புருஷஶ்ச விப்ர । தஸ்யைவ தேந்யேந த்ருதே வியுக்தே ரூபாந்தரம் தத்த்விஜ காலஸம்ஜ்ஞம்''

என்னக்கடவதிறே, ஒருசேதநனோடு ஒருத்ரவ்யத்துக்குண்டான ப்ருதக்ஸித்த்யநர்ஹாதாராதேயபாவமும், நியந்த்ருநியாம்ய பாவமும், ஶேஷஶேஷி பாவமும் ஒரொன்றே ஶரீரலக்ஷணமாயிறே இருப்பது; காலஸம்ஜ்ஞிகாசித்த்ரவ்யத்துக்கு எதத் ஸம்பந்தத்ரயமும் ஈஶ்வரனோடே யுண்டாகையாலே, இது அவனுக்கு ஶரீரமாயிருக்குமென்றதாயிற்று. இப்படி, ப்ரக்ருத்யாதி பரிணாம ஸஹகாரியான காலம் - ஈஶ்வரனுக்கு ஶரீரமாயிருக்குமென்கை யாலே ஸஹகாரிகாரணமும் ஈஶ்வரனேயென்னுமதுக்கு விரோத மில்லை. ஆக, ஸத்வஶூந்யமாகிறது இன்னதென்றும், அது செய்யும் கார்யமும், அதுக்குறுப்பான வதினுடைய பரிணாமமும், அதினுடைய அநாதிநிதநத்வமும், அதுதான் ஈஶ்வரனுக்கு இன்னதுக்குப் பரிகரமாயிருக்குமென்றும், அதுதான் அவனுக்கு ஶரீரமா யிருக்குமென்றும் சொல்லிநின்றது.

(௯௫) த்ரிவிதாசித்தையும் அருளிச்செய்கிறவிடத்தில, அவனுக்கு போகோபகரணமான கௌரவத்தைப்பற்ற ஶுத்தஸத்வத்தை ப்ரதமமருளிச்செய்தார்; அநந்தரம, அவனுடையலீலைக்கு ப்ரதாநோபகரணமாய்க்கொண்டு ப்ரதாநஶப்தவாச்யமான மிஶ்ர ஸத்வத்தை யருளிச்செய்தார்; அநந்தரம, அந்த ப்ரதாநபரிணாமத்துக்கு ஸஹகாரியாய்க்கொண்டு லீலோபகரணமா யிருக்கும் ஸத்வ ஶூந்யத்தை யருளிச்செய்தார். இப்படி அசித்த்ரயத்தையும சொல்லுகிறவிடத்தில, (ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய்) என்று, காலதத்வத்துக்கு விநியோகம் சொன்னவோபாதி, பூர்வாசித் த்வயத்துக்கும் விநியோகம் சொல்லப் பட்டதில்லையிறே. அத்தை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (மற்றை யிரண்டு அசித்தும்) என்று தொடங்கி. ஈஶ்வரனுக்கும், ஆத்மா

௪௯. போக்யங்களாகிறன - விஷயங்கள்; போகோபகரணங்களாகிறன - சக்ஷுராதிகரணங்கள்; போகஸ்தாநங்களாகிறன-சதுர்த்தஶபுவநமும், ஸமஸ்ததேஹமும்.

வுக்கும் என்றது - சேதநரிறே அசேதநத்துக்கு போக்தாக்கள், சேதநராகவுள்ளது ஈஶ்வரனும் ஆத்மாவுமிறே; ஆனபின்பு, உபயர்க்கும் போக்யாதிகளாயிருக்குமென்றபடி. 'ஆத்மாவுக்கு' என்ற ஏகவசநம் ஜாத்யபிப்ராயமாகையாலே த்ரிவிதசேதநரையும்சொல்லுகிறது. இப்படி, உபயாசித்தும் உபயர்க்கும் போக்யாதிகளாயிருந்ததேயாகிலும் கேவல பகவதிச்சையாலே தத்போகார்த்தமாக ப்பரிணமிக்கையாலும் அநவாதாபரோக்ஷித ஸ்வ பர ஸ்வரூபரான நித்யமுக்தரில், (௲௨௭) 'திருமகளும் நீயும்' என்கிறபடியே, அம்மிதுநத்தினுடைய போகத்துக்குக் கைதொடுமானமா யிருக்குமதொழிய (௲௨௮) "ஸுஹம்88" என்றிருப்பா ரில்லாமையாலும், ஶுத்தஸத்வத்தினுடைய விநியோகம் ஈஶ்வரப்ராதாநமாயிருக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, சேதநகர்மாநுகுணமாக பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே பரிணமிக்கையாலும், சேதநரெல்லாரும் தேவாதிஶரீரங்களிலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணி ஸ்வதந்த்ரபோக்தாக்களா யிருக்கையாலும், ஈஶ்வரனுக்கு இந்தவிபூதியில் லீலாரஸமே ப்ரசுரமாய் போகரஸம் அத்யல்பமாகையாலும் மிஶ்ரஸத்வத்தினுடைய விநியோகம் பத்தசேதநப்ரதாநமா யிருக்கும்.

(௪௯) அந்த விபூதியில் போக்யங்களாவன - அப்ராக்ருதமான ஶப்தாதிகள். போகோபகரணங்களாவன - திவ்யமால்யாதிகளும், சத்ரசாமராதிகளும், கரணங்கள் தானும். போகஸ்தாநங்களாவன- அப்ராக்ருத ரத்நமயமான மண்டபமென்ன மாளிகையென்ன இத்யாதிகளும். பஞ்சோபநிஷண்மயமான திவ்யவிக்ரஹங்களும். இப்படி, நித்யவிபூதி ப்ரக்ரியையும் இவ்விடத்திலே யருளிச்செய்ய வேண்டியிருக்க, ஸங்கோசித்து லீலாவிபூதி ப்ரக்ரியாமாத்ரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (போக்யங்களாகிறன) என்றுதொடங்கி இது தானே உபயவிபூதிக்குமாகாதோ? என்னில்; போகோபகரணங்களில் ப்ரதாநங்கள் சொல்லாமையாலும், போகஸ்தாநங்களில் வைஷம்யத்தாலும் சேராது. இங்கு, சேதநர்க்கு போகமாவது - ஸுகது:கரூபமான அநுபவஜ்ஞாநம். அந்தஜ்ஞாநத்துக்கு விஷய

௪௭ இதில், முற்பட்டவசித்துக்குக் கீழெல்லையுண்டாய், சுற்றும் மேலுமெல்லையின்றிக்கே யிருக்கும்; நடுவிலசித்துக்குச் சுற்றுங்கீழுமெல்லையின்றிக்கே, மேலெல்லையுண்டாயிருக்கும், கால மெங்குமொக்க வுண்டாயிருக்கும்.

காலந்தான் - பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

[illegible], ஶப்தாதிவிஷயங்கள் போக்யங்கள். அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு உபகரணங்களாகையாலே, இந்த்ரியங்கள் போகோபகரணங்கள். யாதொரு அதிகரணத்திலே நிற்கிற சேதநனுக்கு அந்தஜ்ஞாநம் பிறக்கிறது, அது போகஸ்த்தாநஶப்தத்துக்கு அர்த்தமாகையாலே போகஸ்த்தாநங்களென்று லோகங்களையும், தேஹங்களையும் சொல்லுகிறது. லோகவிபாகம் கீழே சொல்லப்பட்டது. ஸமஸ்த தேஹங்களாவன - ஸுரநரதிர்யக் ஸ்த்தாவராத்மகமான ஶரீரங்கள். ஈஶ்வரனுக்கு இந்தவிபூதியிலுண்டான போக்ய போகோபகரணாதிகளையும், அவதாரகந்தமான க்ஷீரார்ணவ ஶயநத்திலும் அவதாரவிஶேஷங்களிலும், அர்ச்சாவதாரங்களிலுமுண்டான விநியோகவிஶேஷங்களாலே கண்டுகொள்வது

௪௭. அநந்தரம், த்ரிவித அசித்தினுடையவும் பரிணாமங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (இதில் முற்பட்ட அசித்துக்கு) என்று தொடங்கி. பூர்வாசித்துக்குக் கீழெல்லையுண்டு என்கிறது - மிஶ்ரஸத்வாவதியாகையாலே. நடுவில் அசித்துக்கு மேலெல்லை யுண்டென்கிறது - ஶுத்தஸத்வாவதியாகையாலே; காலத்துக்கு அங்ஙனொரு அவச்சேதமில்லாமையாலே எங்குமொக்க வுண்டாயிருக்கும் என்கிறது. இப்படி, ஸார்வத்ரிகையான காலந்தான் உபயவிபூதியிலும் நித்யமென்றிறே தமக்குத் திருவுள்ளம்.

(௪௮) இங்ஙனன்றிக்கே, இதுக்குவிபூதி விபாகத்தையிட்டு ஒருபேதம் சொல்லுவாருமுண்டென்கிறார்; (காலந்தான்-பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யம் என்றும் சொல்லுவர்கள்) என்று. இப்படி சொல்லுகைக்கடி-பரமபதத்தில் இதுக்கு உத்பத்யாதிகளுண்டாக ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லாமையாலும், இந்த விபூதியிலே

௪௧. சிலர் காலத்தை யில்லையென்றார்கள்.

இதுக்கு உத்பத்யாதிகளைச் சொல்லுகையாலும், வ்யூஹக்ருத்யங்களைச் சொல்லுமிடத்திலே கால ஸ்ருஷ்டியை அநிருத்த க்ருத்யமாகச் சொல்லாநின்றதிறே. ப்ரக்ருதியை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - மஹதாதிரூபேண பரிணமிப்பிக்கையானாப்போலே; காலத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - நிமேஷகாஷ்டாரூபேண பரிணமிப்பிக்கை; ஸததபரிணாமியான ப்ரக்ருதிக்கு மஹதாதிரூபமான ஸ்தூல பரிணாமம்போலேயிறே ஸததபரிணாமியான இதுக்கும் நிமேஷாதிரூபேண பரிணாமம். அந்த மஹதாதியோபாதி நிமேஷாதியான இதுவும் உத்பத்திவிநாசவத்தாகையாலே இவ்வளவைக்கொண்டு காலம் இங்கு அநித்யமாயிருக்கும் என்கிறது; பரமபதத்தில் ஈத்ருச பரிணாமவிசேஷ ப்ரயுக்தோத்பத்த்யாதி வ்யவஹாரராஹித்யத்தாலே நித்யமாயிருக்கும் என்கிறது. இப்படி, காலத்துக்கு பரிணாமங்கொள்ளாதே ஏகரூபத்வத்தைக்கொண்டு, இப்படியிருந்துள்ள காலந்தான், தன்னுடைய நிமேஷம், காஷ்டை, முஹூர்த்தம், அஹோராத்ரம் தொடக்கமாக பரார்த்தமீறாகவுண்டான விசேஷ வ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவான நிமேஷோந்மேஷங்கள், ஆதித்யகதி தொடக்கமான அவச்சேதகங்களோடே ஸம்பந்தித்திருக்கும். ஆகையாலே, க்ஷணலவாதிபேத வ்யவஹாரமுண்டாகிறதென்று சொல்லுவதும் ஒருபக்ஷமுண்டிறே. இதுவிறே! தத்வத்ரயவிவரணத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை ப்ராதாந்யேந வருளிச்செய்தது; அந்தப்பக்ஷத்தில் உபயவிபூதியிலும் காலஸ்வரூபம் ஏகரூபமாயிருக்குமாகையாலே பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யமென்கிறவிது சொல்லப்போகாது. ஆகையால், இது பரிணாமபக்ஷத்தை யவலம்பித்து சிலர் சொன்னதென்று கொள்ளவேணும், நம்முடைய தர்சநஸ்தர்தங்களிலே யிங்ஙனேயும் சிலரருளிச்செய்கையாலே, அத்தையும் தர்சிப்பித்தருளினாராயிற்று.

(௪௧) காலந்தன்னை யில்லையென்று பௌத்தாதிகள் சொல்லுகையாலே, (சிலர் காலத்தை யில்லையென்றார்கள்) என்கிறார்.

௩௦ ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், ஆகமத்தாலும் ஸித்திக்கையாலே அது சொல்லவொண்ணாது.

௩௧. பலரும் திக்கென்று தனியேயொரு த்ரவ்ய முண்டென்றார்கள்.

---

(௩௦) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (ப்ரத்யக்ஷத்தாலும்) இத்யாதியாலே. ப்ரத்யக்ஷமாவது - ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான ஸமஸ்த பதார்த்தமும காலக்ருதபரிணாமமாகவே காணப்படுகிறவிது; ஆகமமாவது - ஸ்ருத்யாதிகள். (௩௨௯) "கலாமுஹூர்த்தா: காஷ்டாஶ்சாஹோராத்ராஶ்ச ஸர்வஶ:" (௩௩௦) "ஐயஸ்ஸ்ரோயவஸ வாஸஷிகாவ்ருதம், ஸஞ்ஜஸ்ய ஸம்விஸ்ரமே ஷாவ்ருதம்" என்று காலபரிணாம விஶேஷங்களான கலை காஷ்டை முஹூர்த்த மஹோராத்ரங்கள் ருதுவிஶேஷங்களைச் சொல்லாநின்றதிறே! ஸ்ருதி; (௩௩௧) "காலஸ்வரூபம் விஷ்ணோஶ்ச யந்மயோக்தம் தவாநவ" இத்யாதியாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே பிதாநான் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டதிறே. புராணாந்தரங்களிலும், இதிஹாஸாதிகளிலும் இப்படி கண்டுகொள்வது; இதுக்கென்னவே நிர்மிதமாய், அத்யயநாதி காலநியமங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ரத்தை வேதத்துக்கு த்ருஷ்டியாகச் சொல்லாநின்றதிறே அந்த ஶாஸ்த்ரந்தன்னில், "இந்தக்காலத்திலே இன்னதுண்டாம்" என்று சொன்னால அது ப்ரத்யக்ஷிக்கலாயிராநின்றதிறே. ஆகையால், ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், ஆகமத்தாலும் இப்படி ஸித்திக்கையாலே காலாபாவம் சொல்லவொண்ணாதென்கை.

௩௧- வைஶேஷிகாதிகள் ப்ருதிவ்யாதிகளோபாதி திக்கென்றும் தனியே யொரு த்ரவ்யமுண்டென்று சொல்லுகையாலே, (பலரும் திக்கென்று தனியே யொருத்ரவ்ய முண்டென்றார்கள்) என்கிறார். (௩௩௨) "த்ரவ்யாணி ப்ருதிவ்யப்தேஜோ வாய்வாகாஶகாலதிகாத்மமநாம்ஸி நவைவ" என்றிறே! அவர்கள்சொல்லுவது (௩௩௩) "க்ஷமாம்போஜ்யோதிரநிலோ நப: காலதிகாத்மாந இதி ப்ராஹுர் த்ரவ்யாணி நவ தத்விதஃ" என்றானிறே வரதராஜன்.

௫௪. பலஹேதுக்களாலும், ஆகாஶாதிகளிலே அந்தர்ப்பூதமாகையாலே அதுவுஞ்சேராது.

௫௫. சிலர் ஆவரணாபாவம் ஆகாஶமென்றார்கள்.

---

(௫௪) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (பலஹேதுக்களாலும்) இத்யாதியாலே. அதாவது- நாலுபேர் நாலு திக்கிலும் நின்றால், நால்வர்க்கும் நடுவானப்ரதேஶம் ஒருவனுக்குக்கிழக்காய், ஒருவனுக்கு மேற்காய், ஒருவனுக்கு வடக்காய், ஒருவனுக்குத் தெற்காய்த் தோற்றா நின்றதிறே. அதுக்கடி - த்ரவ்ய மன்றிக்கே ப்ரதியோக்யநுகுணகால்பநிகமாகை. நால்வர்க்கு நடுவே யிருக்கிற ப்ருதிவ்யாதிகள் த்ரவ்யமாகையாலே இப்படி விப்ரதிபத்திவிஷயமாகிறதில்லையிறே. இனித்தான், ஆதித்யன் உதிக்கிறவிடம் கிழக்காகவும், அவன் அஸ்தமிக்கிறவிடம் மேற்காகவுமிறே கொள்ளுகிறது. அதுதான், மஹாமேருவுக்கு நாலுபார்ஶ்வத்திலும் பேதித்திறே இருப்பது. ஆகையாலேயிறே நாலுபார்ஶ்வத்திலுமுள்ளவர்களுக்கு மஹாமேரு வடக்காயிருக்கிறது. (௫௫௪) "ஸர்வேஷாமேவ வர்ஷாணாம் மேருருத்தரதஸ்ஸ்தித: । ... ஸர்வேஷாம் த்வீபவர்ஷாணாம் ... யத:" இதுதான், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே சொல்லப்பட்டது. இப்படி, பலஹேதுக்களாலும் ஆகாஶாதிகளிலே அந்தர்ப்பூதமாய், தனக்கென்னவொரு த்ரவ்யவ்யவஸ்தையில்லாமையாலே திக்கென்று ஒரு த்ரவ்ய முண்டென்கிற வதுவும் சேராதென்கை (ஆகாஶாதி) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே-பூமியைச் சொல்லுகிறது. இவற்றிலே, திக்கு அந்தர்ப்பூதமாகையாவது-ஸூர்யனுடைய உதயாதிகளுக்கு ஈடாக விவற்றுக்குள்ளே திக்விபாகத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளுகிறதொழியப் பிறித்துக்காணலாவதொரு வஸ்துவின்றிக்கே யிருக்கை. அதுவும சேராதென்றது, முன்பேயு மொரு பக்ஷத்தை நிஷேதிக்கையாலே ஸமுச்சயம்.

(௫௫) ப்ருதிவ்யாதி சதுஷ்டயத்தோபாதி ஆகாஶத்தையும் பாவரூபபதார்த்தமாகக் கொள்ளாதே, ஆவரணாபாவரூபமாகக் கொள்ளுகிற பௌத்தமதத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (சிலர் ஆவரணாபாவம் ஆகாஶமென்றார்கள்) என்று (௫௫௫) "ஆவ்ருயதே அநேந" என்கிற கரணவ்யுத்பத்தியாலே, ஆவரணங்களாவன -

பாவரூபேண தோற்றுகையாலே அதுவுஞ் சேராது.

வேறே சிலர் இதுதன்னை, நித்யம், நிரவயவம், விபு, அப்ரத்யக்ஷமென்றார்கள்,

பூதாதியிலே பிறக்கையாலும், அஹங்காராதிகளிலில்லாமையாலும், கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலும் அவை நாலுஞ்சேராது.

...ர்த்தங்களான ப்ருதிவ்யாதிகளாய், அவற்றினுடைய ஆகாஶஶப்தவாச்யமல்லது, இது ஆகாஶம் என்று ...படி பாவரூபமானதொரு பதார்த்தமன்று எனகை. ...ந்தவ்யாபிவ்யாத்ருஹாவ ஶாஸ்த்ராகாஶ இதிவக்தும் என்று, இது பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது.

...) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (பாவரூபேண) இத்யாதி ...அதாவது-பாவரூபத்வேந அங்கீகரிக்கப்பட்ட ப்ருதிவ்யா...யாதி (௨-௨-௭) "ஆத்மஸ்ருஷ்டந் ஜகதி, ஆத்ம ஹுஸ்ய:" என்று, ஸ்ருஷ்டியாதிகளுடைய பதார்த்துக்கு தேஶமாய்க் ...டி, ஆகாஶமும் பாவரூபேணதோற்றுகையாலே, இத்தை ...பாவரூபமாகச் சொல்லுகிற வது சேராதென்கை; 'அது ...ம் என்று நிஷித்தஸமுச்சயம்; இதுதன்னை, (௨-௨-௮) "ஆகாஶே சாவிஶேஷாத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலே, (௨-௨-௯) "ஆகாஶஞ்ச நிரோதத்ரயாந்தர்பூதம், யதஸ்ததேவாவஸ்துவாதீ ஆகாஶஸ்யாவஸ்துத்வம் ஸித்தமிதி, அவிஶேஷாத், ப்ருதிவ்யாதிவதாகாஶஸ்யாபி ஸ்ருஷ்டிவதாக்ருஷ்யம் ஜதிப்ரஸாநாதிவதபடிஶகாதம்" என்று தொடங்கி பாஷ்யகாரர் விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

(௫௫) இனி, ஆகாஶத்துக்கு நித்யத்வ நிரவயவத்வ விபுத்வ அப்ரத்யக்ஷத்வங்கள் கொள்ளுகிற நையாயிக வைஶேஷிகமதத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (வேறேசிலர்) என்றுதொடங்கி.

(௫௬) அதுதன்னை நிராகரிக்கிறார்; (பூதாதியிலே பிறக்கையாலும்) இத்யாதியாலே. அதாவது-பூதாதி ஸம்ஜ்ஞிகமான தாமஸாஹங்காரத்திலே உத்பந்நமாகையாலும், ஒன்றிலே நின்றும் உத்

௫௭. த்வகிந்த்ரியத்தாலே தோற்றுகையாலே, வாயு அப்ரத்யக்ஷமென்கிற வதுவுஞ்சேராது.

௫௮. தேஜஸ்ஸு-பௌமாதி பேதத்தாலே பஹுவிதம்.

பந்நமானதொன்றுக்கு ஸாவயவத்வம் ஸித்தமாகையாலும் நித்யம், நிரவயவமென்கிற விரண்டுஞ் சேராது. (பூதாதியிலேபிறக்கையாலும்) என்றது, பூதந்மாத்ரத்தினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாகையாலே, அதுக்கும் இதுக்குமுண்டான ஐக்யத்தைப்பற்ற. இனி, விபுவாகில ஸர்வகதமாக வேணுமிறே? ஸ்தூலமான வஹ்யகாராதிகளில் இதுக்கு வ்யாப்தியில்லாமையாலே அதுவும் சேராது. பஞ்சீகரணப்ரயுக்தமான ரூபவத்வத்தாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலே அப்ரத்யக்ஷமென்கையும் சேராது. "ஆகாசம் கறுத்துத் தோற்றுகிறது அத்தாலே" என்னாநிறேகிழ்; இது தன்னை, (௩-௪௦) "ஜ்ஞாநஶக்திநஸ்தாகாஶவாயு திவ்யதா ணாவபேக்ஷ்ய வ்யக்ஷிப்த வம்ஶீக்ஷணே ந ஸ்தி வைதூர்ய ஸ்தாக்ஷ்யக்ஷிஸ்வைவிரோயஃ" என்று, பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தார்.

(௫௭) வாயுவும் ப்ரத்யக்ஷமன்று, ஸ்பர்ஶாநுமேயமென்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது. அத்தையும் நிராகரிக்கிறார்; (த்வகிந்த்ரியத்தாலே) என்று தொடங்கி. அதாவது-ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களிலே ஏதேனு மொன்றுக்கு கோசரமானபோதே ப்ரத்யக்ஷத்வம் ஸித்தமாகையாலே, த்வகிந்த்ரியத்தாலே தோற்றுகிறவாயுவை அப்ரத்யக்ஷமென்ன வொண்ணாதென்கை.

(௫௮) இனி, பரஸ்பர விலக்ஷணஸ்வபாவங்களான பூதவிஶேஷங்களில் ஜ்ஞாதவ்யாம்ஶங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (தேஜஸ்ஸு - பௌமாதிபேதத்தாலே பஹுவிதம்) அதாவது - பௌமம், திவ்யம், ஔதர்யம், ஆகரஜமென்கிற பேதத்தாலே அநேகவிதமாயிருக்குமென்கை. பார்த்திவமாத்ரேந்தநமான தேஜஸ்ஸு - பௌமம், அதாவது - தீபாதி. ஜலமாத்ரேந்தநமான தேஜஸ்ஸு - திவ்யம், அதாவது - ஆதித்யாதி; பார்த்திவஜலேந்தநமான தேஜஸ்ஸு - ஔதர்யம், அதாவது - ஜாடராக்நி; நிரிந்தநமான தேஜஸ்ஸு

௫௯ அதில் ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸு-ஸ்த்திரம்; தீபாதிதேஜஸ்ஸு அஸ்த்திரம்.

௬௦. தேஜஸ்ஸுக்கு நிறம் சிவப்பு; ஸ்பர்ஶமௌஷ்ண்யம்.

௬௧ ஜலத்துக்குநிறம்வெளுப்பு; ஸ்பர்ஶம் ஶைத்யம்; ரஸம் மாதுர்யம்.

௬௨. பூமிக்கு நிறமும் ரஸமும் பஹுவிதம்.

௬௩. ஸ்பர்ஶம் இதுக்கும் வாயுவுக்கு மநுஷ்ணாஶீதம்.

ஆசாரஜம், அதாவது-ஸுவர்ணாதி.

(௫௯) இதில், ஸ்திராஸ்த்திர விபாகம் பண்ணுகிறார்; (அதில் ஆதித்யாதி) என்றுதொடங்கி. சிரகாலவர்த்தித்வத்தாலே ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸு ஸ்திரமென்கிறது; க்ஷிப்ரவிநாஶித்வத்தாலே தீபாதிதேஜஸ்ஸு அஸ்த்திரமென்கிறது.

(௬௦) (தேஜஸ்ஸுக்கு நிறம் சிவப்பு) இத்தாலே-தேஜஃ பதார்த்தங்களில் வர்ணபேதம் பதார்த்தாந்தர ஸம்ஸர்க்கக்ருதமென்கை. (ஸ்பர்ஶமௌஷ்ண்யம்) இத்தால், உஷ்ணஸ்பர்ஶம், ஶீதஸ்பர்ஶம், அநுஷ்ணாஶீதஸ்பர்ஶமென்கிற த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் இதுக்கு ஸ்பர்ஶம் ஔஷ்ண்யமென்கை. இதுதான், தேஜஃ பதார்த்தங்களான ஸுவர்ணாதிகளில் (ப)பலவத்ஸஜாதீயத்ரவ்யங்களாலே அபிபூதமாகையாலே தோன்றாது.

(௬௧) (ஜலத்துக்கு நிறம் வெளுப்பு) இதுக்கு ஸ்வாபாவிக வர்ணமிது. வர்ணபேதம் வந்தவிடம் ஔபாதிகம். (ஸ்பர்ஶம்ஶைத்யம்) இத்தால், த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் ஶைத்யம் இதுக்குள்ளதென்கை. ஆகையால், இதுக்கு ஸ்பர்ஶபேதமுண்டாகிறதும் அந்யஸம்ஸர்க்கத்தாலே. (ரஸம்மாதுர்யம்) இத்தால்-இதுக்கு ஸ்வாபாவிகரஸமிது, ரஸாந்தராபத்தி ஸம்ஸர்க்கஜமென்கை.

(௬௨) (பூமிக்கு நிறமும், ரஸமும் பஹுவிதம்) அதாவது-லோகத்தில் காணப்படுகிற நாநாவித வர்ணரஸங்களுக்கெல்லாம் உத்பத்தி ஸ்தாநமிதுவென்கை.

(௬௩) (ஸ்பர்ஶம் இதுக்கும், வாயுவுக்கும் அநுஷ்ணாஶீதம்) அதாவது-த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, இவற்றுக்கு

௬௮. இப்படி, அசித்து மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கும்.

ஸ்பர்ஶம் இதுவென்னை. ஆகையால், இவற்றிலும் காதாசித்கமாகக் காணப்படுகிற ஸ்பர்ஶபேதமும் ஔபாதிகம்.

(௬௮) (இப்படி, அசித்து மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கும்) இப்படி யென்று-ஸிம்ஹாவலோகந ந்யாயத்தாலே, முன்பு அருளிச்செய்தவற்றையெல்லாம் கடாக்ஷித்து அநுபாஷித்துக்கொண்டு, அசித்தத்த்வோபந்யாஸத்தை நிகமிக்கிறாராயிற்று.

ஆக ப்ரதமத்திலே, "அசித்து-ஜ்ஞாநஶூந்யமாய், விகாராஸ்பதமாயிருக்கும்" என்று, அசித்தினுடைய லக்ஷணத்தைச்சொல்லி, அநந்தரம், அதுதான் ஶுத்தஸத்த்வாதிபேதேந த்ரிவிதமாயிருக்கும்படி சொல்லி; உத்தேஶக்ரமத்திலே ப்ரதமம் ஶுத்தஸத்த்வமாகிற அசித்தினுடைய ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி, தத்அநந்தரம், மிஶ்ரஸத்த்வமாகிற அசித்விஶேஷம் இன்னதென்றும், அதுதான் சதுர்விம்ஶதி தத்த்வமாயிருக்குமென்றும், அதில் ப்ரதமதத்த்வம் இன்னதென்றும், அந்தத்த்வத்தினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களிருக்கும்படியையும், அதில் நின்றும் தத்த்வாந்தரங்கள் உத்பந்நமாகைக்கு ஹேது-அதினுடைய குணவைஷம்யமென்றும், அந்தகுணங்கள்தான் இன்னதென்றும், அவைதான் அதுக்கு அவிநாபூதங்களாய், அதினுடைய அவஸ்தாபேதங்களாலே அநுத்பூதங்களாயும் உத்பூதங்களாயுமிருக்குமென்றும், அவைதான் கார்யாநுமேயங்களென்றும், அவற்றினுடைய வைஷம்ய ப்ரயுக்தமான மஹதாதி தத்த்வோத்பத்திக்ரமத்தையுஞ்சொல்லி; அநந்தரம், இப்படியுத்பந்நங்களான தத்த்வங்களினுடைய ஸமுதாயகார்யமான அண்டோத்பத்தியையும், அந்தவண்டத்துக்குள்ளில் ஸமஷ்டிபுருஷ சதுர்முகோத்பத்தியையும், ஈஶ்வரன் ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி பதார்த்தங்களை அத்வாரகமாகவும் ஸத்வாரகமாகவும் நின்று ஸ்ருஷ்டிக்கும்படியையுஞ்சொல்லி; அநந்தரம், அண்டங்களினுடைய பஹுத்வத்தையும், அவற்றினுடைய கட்டளையையும், அவைதான் ஈஶ்வரனுக்கு லீலோபகரணங்களென்னுமத்தையும், அவற்றினுடைய உத்பத்தி ப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லி, அநந்தரம் ஆகாஶாதிபூதங்களுக்குத் தனித்தனியேயுண்டான விநியோகத்தையும், ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்

களுக்கும், உபயாத்மகமான மநஸ்ஸுக்குமுண்டான வ்ருத்திபேதத்தையும், ஆகாசாதிகளுக்கு சப்தாதிகள் ப்ரதிநியத குணங்களாயிருக்கும்படியையும், அவற்றுக்கு குணவிநிமயம் வருகைக்கு ஹேதுவையும் குணாதிக்யத்துக்கு ஹேதுவையுஞ்சொல்லி; இப்படி, மிச்ர ஸத்வத்தினுடைய ப்ரகாரத்தை விஸ்தரேண உபபாதித்து, அநந்தரம், இதினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாயிருந்துள்ள ஸத்வசூந்யமாகிற வசித்விசேஷத்தையும் ஸங்க்ரஹேண சொல்லி: அநந்தரம், ஏதத்பூர்வோக்தமான வசித்த்வபத்தினுடைய விநியோகப்ரகாரத்தையும், அசித்த்ரயத்தினுடைய பரிணாமங்களையுஞ் சொல்லி, ஏதத்கர்சைநகதேசிகளுடைய காலவிஷயப்ரதிபத்திபேதத்தையும்காட்டி, அநந்தரம், கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவற்றில் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளுடைய விப்ரதிபத்தி ப்ரகாரங்களையும், அவைதான் அயுக்தமென்னுமிடத்தையுஞ்சொல்லி, அநந்தரம், பரஸ்பரவிலக்ஷணமான பூதவிசேஷங்களில ஜ்ஞாதவ்யாம்சங்களையும் தர்சிப்பித்து, இப்படி, அசித்த்ரயத்தினுடைய ப்ரகாரத்தைப் பரக்க அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

அசித்ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஈஶ்வரப்ரகரணம்.

க. ஈஶ்வரன், அகிலஹேய ப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாய், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுணகண பூஷிதனாய், ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்த்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய், "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ" என்கிற சதுர்வித புருஷர்களுக்கு மாஶ்ரயணீயனாய், தர்மார்த்தகாம மோக்ஷாக்ய சதுர்வித பலப்ரதனாய், விலக்ஷணவிக்ரஹ யுக்தனாய், லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனாயிருக்கும்.

இப்படி, சிதசித்ரூபமான தத்வத்வயத்தினுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஶேஷங்களை ஸுவ்யக்தமாம்படி யருளிச்செய்து, அநந்தரம் (௪௯) "க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:" என்கிறபடியே, ததுபயநியந்தாவான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை ஸம்ஶயவிபர்யயமற வருளிச்செய்கிறார்.

அதில் ப்ரதமஸூர்ணையாலே, ஈஶ்வரத்வம் அஸாதாரணதர்மதயா வஸ்துவுக்கு நிரூபகமாயிருக்கையாலே, "ஈஶ்வரன்" என்றே வஸ்துவை நிர்த்தேஶித்து, தத்ஸ்வரூபாதி வைலக்ஷண்யத்தை ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்.

(க) அதில், ப்ரதமத்திலே குணிகளுக்கும் ஆதாரபூதமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அகிலஹேய ப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாய்) என்று; அதாவது-ஸமஸ்தஹேய ப்ரதிபடமாய், த்ரிவிதபரிச்சேதரஹிதமாய், ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஸுகரூபத்வமே வடிவான ஸ்வரூபத்தை யுடையவனென்கை. (௩௪௧) "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" (௩௪௨) "விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம" (௩௪௩) "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" என்னக்கடவதிறே. (௩௪௪) "அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணாநந்தஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூப" என்றிறே எம்பெருமானாரருளிச்செய்தது. அப்படியே இவருமருளிச்செய்கிறார்.

ஆனால், கல்யாணைகதாநத்வமும், ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணத்வமும் இவரருளிச்செய்யாதொழிவானென்னென்னில்; ஹேயப்ரத்யநீகதை புக்கவிடத்தே கல்யாணைகதாநத்வம் வருமென்னுமதைப்பற்றவும், ஆநந்தரூபத்வம் சொல்லுகையாலே தன்னடையே ஸித்திக்குமென்னு மதைப்பற்றவும் கல்யாணைகதாநத்வம் அ[illegible]லர். ஸ்வேதரஸமஸ்த வஸ்து விலக்ஷணலிங்கத்வம் உபயவிஶிஷ்டத்வ ப்ரயுக்தமாகையாலே, அர்த்தாதுக்தமென்று அருளிச்செய்திலர்.

(ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுணகண பூஷிதனை) ஆதிஶப்தத்தாலே - குணபூர்ணையில், எம்பெருமானருளிச்செய்த குணங்களையெல்லாம் சொல்லுகிறது; குணங்களுக்கு கல்யாணத்வமாவது - ஆஶ்ரிதர்க்கு பரமபோக்யமாயிருக்கை, கணஶப்தம் - ஸமூஹவாசி. பூஷிதனாகையாவது - இவற்றாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கை. திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்துக்கு திவ்யாபரணங்கள்போலேயாயிற்று, திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு குணங்கள் ஔஜ்ஜ்வல்யகரமாயிருக்கும்படி. இத்தால் (௩௫) "ய: ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வவித்" (௩௬) 'பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" (௩௭) "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோऽஸௌ" என்கிற குணகணயோகத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்) ஜகச்சப்தத்தாலே - கார்யவஸ்துவைச்சொல்லுகிறது. ஸகலஶப்தத்தாலே - ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டிரூபமான ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. ஸர்க்கமாவது - ஸ்ருஷ்டி; இதுதான், ஸத்வாரகாத்வாரகரூபேண த்விவிதையாயிருக்கும். ஸ்திதியாவது - ரக்ஷணம்; இதுவும், பாஹ்யாப்யந்தரரூபேண த்விவிதமாயிருக்கும். ஸம்ஹாரமாவது அழிக்கை; இதுவும் ஸத்வாரகாத்வாரகரூபேண த்விவிதமாயிருக்கும். இவையெல்லாம், மேல இவநுபாதிக்கிறவிடத்திலே காணலாம். (௫௫) "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே, யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி, தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத் ப்ரஹ்ம" இத்யாதி ஶ்ருதிகளாலே, இவனுடைய ஸகலஜகத்

ஸர்க்காதிகள் சொல்லப்படாநின்றதிறே. இத்தால், கீழ்ச்சொன்ன குணவிஶிஷ்டனான இவனுடைய வ்யாபார விஶேஷங்களை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(௩௪௮) ("ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞானீ" என்கிற சதுர்விதபுருஷர்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனாய்) ஆர்த்தனானவன்-முன்புண்டான ஐஶ்வர்யத்தையிழந்து அதைப்பெறவேணுமென்று ஆசைப்படுமவன். ஜிஜ்ஞாஸுவாகிறான் - ஜ்ஞானஸ்வரூபனான வாத்மாவை யநுபவிக்கவாசைப்படும் கேவலன். அர்த்தார்த்தியாகிறான்- அபூர்வமாக ஐஶ்வர்யத்தை யாசைப்படுமவன். ஜ்ஞானியாகிறான்- பரமபுருஷார்த்தமான பகவத்ப்ராப்தியை யாசைப் படுமவன். (௩௪௯) "ஆர்த்த:-ப்ரதிஷ்டாஹீந: ப்ரஷ்டைஶ்வர்ய: புநஸ்தத்ப்ராப்திகாம:, அர்த்தார்த்தீ-அப்ராப்தைஶ்வர்யதயா ஐஶ்வர்யகாம:, தயோர்முகமைஶ்வர்யவிஷயதயா ஏககல்பத்வாதேகவதாயிகார:, ஜிஜ்ஞாஸு:-ப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபாவாப்தீச்சு:; ஜ்ஞாநமேவாஸ்ய ஸ்வரூபமிதி ஜிஜ்ஞாஸுரித்யுக்தம், ஜ்ஞானீ ச "இதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம்" இத்யாதிநாபிஹிதபகவச்சேஷதைகரஸாத்மஸ்வரூபவித், ப்ரக்ருதிவியுக்தகேவலாத்மந்யபர்யவஸ்யந் பகவந்தம் ப்ரேப்ஸு: பகவந்தமேவ பரமப்ராப்யம் மந்வாந:" என்று, சதுர்விதாதிகாரி வேஷத்தையும், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலே யருளிச்செய்தாரிறே இந்தசதுர்விதபுருஷ ஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை (௩௫௦) 'சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநா: ஸுக்ருதிநோऽர்ஜுந। ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞானீ ச பரதர்ஷப" என்றும், (௩௫௧) "சதுர்விதா மம ஜநா பக்தா ஏவ ஹி தே ஸ்ம்ருதா:। ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞானீ சைவ சதுர்தக:" என்றும், தானே யருளிச்செய்தானிறே. இத்தால் ஜகத்காரணபூதனுகக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவனுடைய ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தையருளிச்செய்தாராயிற்று.

(தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்ய சதுர்விதபலப்ரதனைப்) (௩௫௨) "தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாக்யம் புருஷார்த்தம் உதாஹ்ருதம்" என்று, புருஷார்த்தம் சதுர்விதமாயிறே இருப்பது. தர்ம

மாவது-இஷ்டாபூர்த்தங்கள்; இஷ்டமாவது-யாகாதி; பூர்த்தமாவது (வா)தாதி. அர்த்தமாவது-ஸுவர்ணரஜதாதிகள். காமமாவது-ஐஹிகபாரலௌகிக போக்யபதார்த்தாநுபவஸுகம். மோக்ஷமாவது-ஆத்மாநுபவ பகவதநுபவங்கள் இவற்றில். தர்மம் - ஸாதநதயா புருஷார்த்த மாயிருக்கும் ; அர்த்தம் - ஸாதநதயாவும், ஸ்வயமாயும் புருஷார்த்தமாயிருக்கும் ; காமமோக்ஷங்களிரண்டும் - ஸ்வயம் புருஷார்த்தமாயிருக்கும். ஏவம்விதமான சதுர்விதபலங்களையும் அதிகாராநுகுணமாகக் கொடுக்குமவனென்கை.

இத்தால் - ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனான விவனுடைய ஸகலபல ப்ரதத்வத்தையும் அருளிச்செய்தாராயிற்று. (௩௫௩) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

(விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனும்) அதாவது விக்ரஹந்தான், ஸ்வரூபகுணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாயென்று தொடங்கி மேலருளிச்செய்கிற வைலக்ஷண்யத்தையுடைய விக்ரஹத்தோடே கூடியிருக்குமவனென்கை. (௩௫௪) "नीलतोयदमध्यस्था विद्युल्लेखेव भास्वरा" இத்யாதியாலே விக்ரஹவைலக்ஷண்யம் ப்ரஸித்தம். (௩௫௫) "स्वाभिमतानुरूपैकरूपाचिन्त्यदिव्याद्भुतनित्यनिरवद्यनिरतिशयौज्ज्वल्यसौन्दर्यसौगन्ध्यसौकुमार्यलावण्ययौवनाद्यनन्तगुणनिधिदिव्यरूप" என்று, திவ்யமங்கள விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையருளிச்செய்தாரிறே எம்பெருமானார்.

இத்தால், கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூபகுணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாய், ஜகத்காரணத்வத்துக்கும், ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்துக்கும், ஸர்வபலப்ரதத்வத்துக்கும் ஏகாந்தமான திவ்யவிக்ரஹயோகத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனுமாயிருக்கும்) அதாவது (௩௫௬) "உனக்கேற்கும்" என்னும்படியான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையளாய்

உ. அகிலஹேயப்ரத்யநீகனாகையாவது - தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸு போலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும் விகாராதி தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடனா யிருக்கை.

சேதநர்க்கு புருஷகாரபூதையாயும், ப்ராப்யையாயு மிருக்கும் ப்ரதாநமஹிஷியான பெரிய பிராட்டியார்க்கும், அவளோடொக்கச் சொல்லலாம்படி யிருக்கும் பூமிநீளைகளான மற்றை யிரண்டுபிராட்டிமார்க்கும் அநுரூபநாயகனாயிருக்குமென்கை.

(௩௫) "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்று, லக்ஷ்மி பூமிகளிருவரையும் வேதபுருஷன் சொன்னவிது நீளைக்கும் உபலக்ஷணம். (௩௬) "வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: । உபாப்யாம் பூமிநீளாப்யாம் ஸேவித: பரமேஶ்வர:" என்னக்கடவதிறே. (௩௭) "ஸ்வாபிமதநித்ய நிரவத்யாநுரூப ஸ்வரூப ரூப குண விபவைஶ்வர்ய ஶீலாத்யநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேய கல்யாண குணகண ஶ்ரீவல்லப, ஏவம்பூத பூமிநீளாநாயக" என்றிறே எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது; இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன விக்ரஹவைலக்ஷண்யம், காட்டிவரித்த நிலாவாசாதபடி யநுபவிக்கக்கடவரான பிராட்டிமாரோட்டைச்சேர்த்தியை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உ) இப்படி, உக்தமான ஸ்வரூபாதிகளை விஸ்தரேண உபபாதித்தருளுகிறார் மேல். அதில, ப்ரதமத்திலே "அகிலஹேயப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாய" என்றவிதில், அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அகிலஹேயப்ரத்யநீகனாகையாவது) என்று தொடங்கி. ஹேயமாவது-தோஷம். அகிலஹேயமென்கையாலே - த்ரிவிதசேதநாசேதந தோஷங்களையும் சொல்லுகிறது. "த்ரிவித சேதநாசேதநதோஷமும் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது" என்று இதுதன்னை வ்யக்தமாக மேலே யருளிச்செய்கிறாரிறே.

(தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸுபோலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும்) என்றது - தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸு ப்ரதிபடமாயிருக்குமாபோலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடன் ப்ரதிபடனாயிருக்குமாபோலேயுமென்கை.

௫௫. அநந்தனுகையாவது - நித்யனுய், சேதநாசேதநங்களுக்கு வ்யாபகனுய், அந்தர்யாமியா யிருக்கை.

(விகாராதிதோஷங்கள்) என்கிறவிடத்தில், விகாரஶப்தத்தாலே - த்ரிவிதாசித்திநுடையவும் பரிணாமத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆதிஶப்தத்தாலே - பத்தசேதநருடைய அஜ்ஞாநது:க்கங்களையும் முக்தருடையசேறுகோய்த்துச்கழுவினுரைப்போலே, ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டராய் விடப்பட்ட வாகாரத்தையும், நித்யருடைய பரிச்சிந்நஸ்வரூபத்வ பாரதந்த்ர்யங்களையும் சொல்லுகிறது. பாரதந்த்ர்யம் தோஷமோ? என்னில்-புருஷனுக்கு ஸ்தநோத்பேதம்போலே ஸ்வதந்த்ரனுக்கு தோஷமென்கை. இத்தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடமாயிருக்கையாவது-தான்மாருயிருக்கை. ப்ரதிபட மென்கையாலே- (உ-அ) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ" என்கிறபடியே, ஸ்வரூபநிபந்தநமாக மலஸம்பந்தமில்லையேயாகிலும், உபாதிநிபந்தநமான மலஸம்பந்தத்துக்கு யோக்யமான வாத்மஸ்வரூபத்திற்காட்டில் பகவத் ஸ்வரூபத்துக்கு வாசிதோற்றுகிறது. (௩௰) "[illegible]" (௩௧) "[illegible]" (௩௨) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

ஹேயப்ரத்யநீகத்வமாவது - ஆஶ்ரிதருடைய ஹேயநிரஸகத்வத்துக்கு அடியான ஹேயப்ரதிபடத்வ மென்னவுமாம் என்னுமொருயோஜநையுமுண்டிறே. கத்யவ்யாக்யாநங்களிலே நஞ்சீயர் ஆச்சான்பிள்ளை முதலான வாசார்யர்களருளிச்செய்தது. "ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும்" என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தாலே, அதுவும் இவ்விடத்துக்கர்த்தமானுலோ வென்னில்; விகாராதிதோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடனுயிருக்கையாலே, இவ்விடத்தில் இவர்க்கது விவக்ஷிதமன்று.

(௫) அநந்தரம், அநந்தத்வத்தை யுபபாதிக்கிருர்; (அநந்தனுகையாவது) என்று தொடங்கி. அநந்தத்வமாவது தேஶதஃ காலதோவஸ்துதஶ்சாபரிச்சேத்யத்வம்; விபுத்வாத்தேஶபரிச்சேத

௪. அந்தர்யாமியானால் தோஷங்கள்வாராதோவென்னில் ;

௫. ஶரீரகதங்களான பால்யாதிகள் ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப் போலே, த்ரிவிதசேதநாசேதநதோஷமும் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது.

ராஹித்யம், நித்யத்வாத் காலபரிச்சேதராஹித்யம்,ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களுக்கும் ப்ரகாரியா யிருக்கையாலும், தனக்கு ப்ரகார்யந்தர மில்லாதபடி நிற்கையாலும், ஸத்ருஶவஸ்த்வபாவத்தாலே வஸ்துபரிச்சேதராஹித்யம். அத்தை யருளிச்செய்கிறார் ; (நித்யனாய், சேதநா சேதநங்களுக்கு வ்யாபகனாய், அந்தர்யாமியா யிருக்கை) என்று. இத்தால், நித்யனாகையாலே, இன்னகாலத்திலுள்ளான் காலாந்தரத்தில் இல்லையென்கிற காலபரிச்சேதமு மின்றியிலே, ஸகல சேதநாऽசேதநங்களுக்கும் வ்யாபகனாய்க் கொண்டு விபுவாயிருக்கையாலே, இன்ன தேஶத்திலுள்ளான், தேஶாந்தரத்தி லில்லையென்கிற தேஶபரிச்சேதமின்றியிலே, ஸர்வாந்தர்யாமியாகையாலே ஸர்வத்துக்கும் தான் ப்ரகாரியாய், தனக்கு ப்ரகார்யந்தர மில்லாதபடி யிருக்கையாலே, இன்னவஸ்துபோலே யென்கிற வஸ்துபரிச்சேதமு மின்றியிலே யிருக்கை யென்றதாயிற்று. (௩௯௩)“நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம்” (௩௯௪) “அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா” (௩௯௫) “யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்” (௧௫௭) “ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே” என்னக்கடவதிறே.

(௪) இவற்றோடு தானொட்டற்றிருக்கையன்றிக்கே, அந்தர்யாமிதயா அவஸ்திதனாயிருக்குமாகில், தத்கததோஷங்கள் வாராதோ வென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார் ; (அந்தர்யாமியானால் தோஷங்கள் வாராதோவென்னில்) என்று.

(௫) அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார்; (ஶரீரகதங்களான) என்றுதொடங்கி. அதாவது - இந்த ஶரீரத்தை யதிஷ்டித்து ஸ்வாதீநமாக நிர்வஹித்துக்கொண்டிரா நிற்கச்செய்தேயும், தத்கதமான பால்ய யௌவநாதி விகாரங்கள் ததந்தர்வர்த்தியான ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப்போலே,த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களுக்கும்அந்தர்யாமியாய்,

௬: ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாகையாவது - ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனாயிருக்கை.

௭. அதாவது-கட்டடங்க வநுகூலமாய், ப்ரகாஶமுமாயிருக்கை.

இவற்றை ஶரீரமாகக்கொண்டு இராநிற்கச்செய்தேயும் தத்கத தோஷம் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது என்கை. (௩-௯௯) "ஆவிசேருயிரி னுள்ளா லாதுமோர்பற்றிலாத பாவனையதனைக்கூடி லவனையுங் கூடலாமே" என்றிறே! ஆழ்வாருமருளிச்செய்தது. ஶரீரியான ஜீவாத்மாவுக்கு ஶரீரகதங்களான பால்யாதிகள் வந்ததில்லை யே யாகிலும், ஶரீரஸம்பந்த நிபந்தநமாக துக்காஜ்ஞாநாதிகள் வருகிறவோபாதி, ஶரீரபூதமான இவற்றோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே இவனுக்குமிங்ஙனே சிலதோஷங்கள் வாராதோ ? என்னில்; வாராது. அதுக்கடி-ப்ரவேஶஹேது விஶேஷத்தாலே ; இவனைப்போலே கர்மமடியாக வன்றிக்கே, அநுக்ரஹமடியாகவிறே அவனுக்கு இவற்றில் ப்ரவேஶமிருப்பது. (௩-௭) "அநஶ்நந்" (௩-௮) "[illegible]" (௩-௯௯) "விஷ்ணவே ப்ரபவிஷ்ணவே" என்னுநின்றதிறே.

(௬) அநந்தரம், ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார் ; (ஜ்ஞாநாநந்த) இத்யாதியாலே. ஜ்ஞாநாநந்தங்களையே ஸ்வரூபமாக வுடையனாயிருக்கை யென்று, ஶப்தத்துக்கு அர்த்தம் சொல்லவேண்டியிருக்க, ஜ்ஞாநமென்றும ஆநந்தமென்றும் பிரிந்துச்சொல்லலாவது, இரண்டவஸ்த்தை யின்றிக்கே ஜ்ஞாநமே ஸ்வரூபமாய், அதுதான் அநுகூலமாயிருக்கை - ஆநந்தமாகையாலே, "ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனாயிருக்கை" என்று அருளிச்செய்கிறார். "அநுகூலஜ்ஞாநமே ஸ்வரூமாயிருக்க ஜ்ஞாநாநந்தங்களென்று பிரித்துச்சொல்லுகிறது, இரண்டுமுண்டாகைக்காக" என்றிறே இவர்தாமிட்டருளின கத்யவ்யாக்யாநத்திலே யருளிச்செய்தது.

(௭) "ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனாயிருக்கை" என்றதுதன்னை யுபபாதிக்கிறார் ; (அதாவது) இத்யாதியாலே. கட்டடங்கவென்றது - ஸ்வரூபமுள்ள பரப்பெங்கும் என்றபடி. இத்தால், ஸ்வரூபத்தில் அநுகூலமாயாதல், அப்ரகாஶமா யாதலிருக்கு மிடமில்லை யென்கை. ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனென்றவிதில், ஏகஶப்தார்த்தமிதுவிறே.

அ. இவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள் நித்யங்களாய், நிஸ்ஸீமங்களாய், நிஸ்ஸங்க்யங்களாய், நிருபாதிகங்களாய், நிர்த்தோஷங்களாய், ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்கும்.

ஆநுகூலத்வமாவது - ஆஹ்லாதகரத்வம். ப்ரகாஶத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம். (௧௰) "ஆநந்த்யாய் நப்ரகாஶஸ்வ ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிருத்தமம் யஸ்ய ஸூர்யாதயோ யஸ்ய ஸமித் ஜ்ஞாநாத் நந்ந ஸூர்யாதயோ:" என்னக்கடவதிறே.

அ. இப்படி, ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யுபபாதித்த வநந்தரம், ஸ்வரூபாஶ்ரிதமான குணங்களினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (இவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள்) என்று தொடங்கி. ஆதிஶப்தத்தாலே-பலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களும், வாத்ஸல்யாதிகளும், ஶௌர்யாதிகளுமாகிற குணவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது.

நித்யங்களாகையாவது - உத்பத்தி விநாஶரஹிதங்களா யிருக்கை. ஸ்வரூபாநுபந்திகளாகையாலே, யாவதாஶ்ரயபாவிகளா யிருக்குமிறே. (௧௧) "தஸ்யைதே ஶாஶ்வதா:" என்று, குணங்களினுடைய நித்யத்வம் ஶ்ருதிஸித்தம். (௧௧) "காந்திஜாதிகா: கல்யாணகுணா:; தஸ்யைதே ஶாஶ்வதா: நித்யஜாத்யா:" என்றிறே இந்தஶ்ருதிக்கர்த்தம். (௧௨) "ஈறிலவண்புகழ்" என்றாரிறே ஆழ்வார்.

நிஸ்ஸீமங்களாகையாவது - ஓரொன்றே அவதிகாணவொண்ணாதிருக்கை. (௧௩) "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" என்று, மீண்டுவிட்டதிறே ஆநந்தகுணத்தையெல்லாங் காணப்புக்க வேதம். இது, ஆநந்தகுண மொன்றிலுமன்றிறே; குணங்களெல்லாம் இப்படியேயிறே இருப்பது. (௧௪) "உபர்யுபர்யப்ஜபுவோ(அ)பி பூருஷாந் ப்ரகல்ப்ய தே யே ஶதமித்யநுக்ரமாத் கிரஸ்த்வதேகைககுணாவதீப்ஸயா ஸதா ஸ்திதா நோத்யமதோ(அ)திஶேரதே" என்னக்கடவதிறே. (௧௫) "உயர்நலம்" என்றிறே! ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தது.

நிஸ்ஸங்க்யங்களாகையாவது- இப்படிப்பட்ட குணங்கள் தான் எண்ணிறந்திருக்கை. (௩௭௬) "[illegible]" (௩௭௭) "[illegible]" [௩௭௮] "[illegible]" [௩௭௯] "[illegible]" என்னக் கடவதிறே. (௩௮௦) "எண்ணில் தொல் புகழ்" என்றாரிறே ஆழ்வாரும். (௩௮௧). "[illegible]" என்கிற ஶ்லோகத்திலே, குணங்களினுடைய நித்யநிஸ்ஸீமநிஸ்ஸங்க்யத்வங்களை யருளிச்செய்தாரிறே ஆழ்வான்.

நிருபாதிகங்களாகையாலே - ஸ்வோத்தயாதிகளிலே ஈஶ்வரேச்சையாகிற உபாதியை யபேக்ஷித்திருக்கும் சேதநகுணங்கள் போலன்றிக்கே, ஸ்வாபாவிகங்களா யிருக்கை. ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் (௩௮௨) "[illegible]" என்கிறவிடத்துக்கு வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிற ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர், அநவதிகாதிஶயபதத்தாலே நித்யஸித்த வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறதென்று முந்துறவொரு யோஜநைபண்ணி, (௩௮௩) "[illegible]

ஷ்டாத்தாத்ருக் ப்ரமாணகம் ஹி மயா நிர்திஷ்டம் த்வயீஶ்வரே" என்று, அநந்தரயோஜனையிலே யிவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்தாரிறே. (ந-அச) "ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" என்று, குணங்களினுடைய ஸ்வாபாவிகத்வத்தை ஶ்ருதி சொல்லா நின்றதிறே. இந்த ஶ்ருதியில், க்ரியையென்கிறது-நியமநத்தை; (ந-அரு) "பாரமைஶ்வர்ய-ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதீநாம் ஸ்வாபாவிகத்வோக்தே:; க்ரியா-நியமநம்" என்றிறே இதுக்கும் ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர் வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்று.

நிர்த்தோஷங்களாகையாவது - ஹேயகுண ஸம்ஸர்க்கமாகிற தோஷமின்றிக்கேயிருக்கை. (ந-அசு) "அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோऽபிபாஸ: ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப:" (ந-அஎ) "ஸத்வாதயோ ந ஸந்தீஶே யத்ர ச ப்ராக்ருதா குணா:" (ந-அஅ) "ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேயைர்குணாதிபி:" (ந-அகூ) "தேஜோபலைஶ்வர்ய மஹாவபோத ஸுவீர்யஶக்த்யாதி குணைகராஶி:। பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேஶாதய: ஸந்தி பராவரேஶே" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரயம் - ஹேயப்ரத்யநீக மாகையாலே, இவற்றுக்கு, ஹேயகுணஸம்ஸர்க்க தோஷப்ரஸக்திக்கு யோக்யதையில்லையிறே.

ஸமாநாதிகரஹிதங்களாகையாவது - சேதநாந்தரகுணங்களை ஸமமாகவும், ஈஶ்வரகுணங்களை அதிகமாகவுமுடைத்தாயிருக்கும் சேதநகுணங்கள் போலன்றிக்கே, தனக்கொத்ததும மிக்கதுமின்றிக்கேயிருக்கை. (கறு-எ) "ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்கிற ஸமாதிகதரித்ரவஸ்துவை யாஶ்ரயமாக வுடையவையாகையாலே, இவையும ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்குமிறே. (ந-கூய) "ஷோ ஷோவயாவயிஸாதிஶயா நஸந்திருணவைர்ஹ்ரூணவந்நவாஷைவதா: । ஜ்ஞாநைஶ்வர்யஶக்திவீர்ய பலார்ச்சிஷாம் ரஹஸ்ய ஸாம்யாதிஶய ஸம்பவோ ந யுக்தி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே, இவையித்தனையும பட்டருளிச்செய்தாரிறே.

௯. இவற்றில் வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு விஷயமநுகூலர், ஶௌர்யாதிகளுக்கு விஷயம் ப்ரதிகூலர், இவற்றுக்குக் காரணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்கெல்லாரும் விஷயம்.

---

(௯) இப்படியிருந்துள்ள குணங்கள்தான் மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கையாலே, அம்மூன்று வகைக்கும் விஷயங்களை வகுத்து அருளிச்செய்கிறார்; (இவற்றில்) என்று தொடங்கி. (வாத்ஸல்யாதிகள்) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே, ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய மார்த்தவார்ஜவாதிகளான குணவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது; விஷயம் அநுகூலரென்றது - ஆஶ்ரிதரென்றபடி.

(ஶௌர்யாதிகளுக்கு) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே, பராக்ரமத்தைச்சொல்லுகிறது. விஷயம் ப்ரதிகூலரென்றது - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளென்றபடி. (௫௯௧) "த்விஷத்ஸந்நஹேத்வம் த்விஷத்ஸந்நவஸாஹஜயேத் । ஸாத்வாநுத்விஷஸாஜந் த்ரயாணா ஶிவாத்வா:" என்று, ஆஶ்ரிதவிரோதிகள் தனக்கு ஶத்ருக்களென்று அருளிச்செய்தானிறே.

(இவற்றுக்கு காரணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள்) என்கிறவிதில், ஆதிஶப்தத்தாலே - பலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களைச் சொல்லுகிறது.

வாத்ஸல்யாதிகளுக்கும், ஶௌர்யாதிகளுக்கும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் காரணமானவையாவது (௫௯௨) "ப்ரக்ருஷ்டம் விஜ்ஞாநம் பலமதுலமைஶ்வர்யமகிலம் விமர்யாதம் வீர்யம் வரத பரமா ஶக்திரபி ச । பரம் தேஜஶ்சேதி ப்ரவர குணஷட்கம் ப்ரதமஜம் குணாநாம் நிஸ்ஸீம்நாம் கணநவிகுணாநாம் ப்ரஸவபூ:" என்றும், (௫௯௫) "ஜ்ஞாநகுணஷட்கஸ்யைவாஷ்டபேதா:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அவற்றுக்கு ஊற்றுவாயாயிருக்கை.

அவைதான், வஸ்தூத்கர்ஷாபாதக ஷாட்குண்யாயத்தகுணபாவமாயிறே இருப்பது. "எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மகுணங்களாவன - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஷட்குணங்களும், அதிலேபிறந்த ஸௌஶீல்யாதிகளும்" என்கிற வாக்யத்துக்கு அர்த்தமே

ழுதுகிறவளவில், "அதிலே பிறக்கையாவது - வஸ்துத்கர்ஷாபாதக ஷாட்குண்யாயத்தகுணபாவமாகை" என்றிறே விவரணத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது.

இந்தகுணஷட்கத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஜ்ஞாநமாவது- (௱௯௪) "அஜடம் ஸ்வாத்மஸம்போதி நித்யம் ஸர்வாவகாஹநம் । ஜ்ஞாநம் நாம குணம் ப்ராஹு: ப்ரதமம் குணசிந்தகா:" என்கிறபடியே, என்றுமொக்க ஸர்வவிஷயப்ரகாஶகமுமாய், ஸ்வப்ரகாஶமுமானகுணவிஶேஷம்; ஶக்தியாவது - (௱௯௫) "ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோ யஸ்ஸா ஶக்தி: பரிகீர்த்திதா" என்கிற ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவமாதல், அகடிதகடநாஸாமர்த்யமாதல். பலமாவது- (௱௯௬) "ஶ்ரமஹாநிஸ்ஸதா தஸ்ய ஸததம் குர்வதோ ஜகத் । பலம் நாம குணஸ்தஸ்ய கதிதோ குணசிந்தகை:" என்கிற ஜகத்காரணத்வப்ரயுக்தமானஶ்ரமமின்றியிலேயொழிகையாதல், [௱௯௭] "ஸர்வயோரண ஸாரஸ்ய" என்கிறஸமஸ்தவஸ்துதாரணஸாமர்த்த்யமாதல். ஐஶ்வர்யமாவது - [௱௯௮] "கர்த்ருத்வம் நாம யத்தஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய பரிப்ரும்ஹிதம் । ஐஶ்வர்யம் நாம தத்ப்ரோக்தம் குணதத்வார்த்தசிந்தகை:" என்கிறகர்த்ருத்வலக்ஷணமான ஸ்வாதந்த்ர்யமாதல், ஸமஸ்தவஸ்துநியமநஸாமர்த்த்யமாதல். வீர்யமாவது-௱௯௯ "தஸ்யோபாதாநபாவேபி விகாரவிரஹோ ஹிய: । வீர்யம் நாம குணஸ்ஸோயம் அச்யுதத்வாபராஹ்வய:" என்று, ஜகதுபாதாநமாகாநிற்கச்செய்தேயும்ஸ்வரூபவிகாரமின்றியிலே யொழியும்படியானஅவிகாரதை. தேஜஸ்ஸாவது - [௨௦௦] "ஸஹகார்யநபேக்ஷா யா தத்தேஜஸ் ஸமுதாஹ்ருதம்" என்கிற ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யமாதல், பராபிபவநஸாமர்த்யமாதல். இவற்றுக்கு எல்லாரும் விஷயமாகையாவது- அநுகூலரக்ஷணாதிகளும் ப்ரதிகூலநிரஸநாதிகளும் - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு நிர்வஹிக்கவேண்டுகையாலே, இவற்றுக்கு ஸர்வரும் விஷயமாயிருக்கை.

ஜ்ஞாநம் அஜ்ஞர்க்கு; ஶக்தி அஶக்தர்க்கு, க்ஷமை ஸாபராதர்க்கு, க்ருபை துக்கிகளுக்கு, வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்கு, ஶீலம் மந்தர்க்கு; ஆர்ஜவம் குடிலர்க்கு; ஸௌஹார்த்தம் துஷ்டஹ்ருதயர்க்கு; மார்த்தவம் விஶ்லேஷ பீருக்களுக்கு; ஸௌலப்யம் காணவாசைப் பட்டவர்களுக்கு. இப்படி யெங்கும் கண்டுகொள்வது.

இப்படி குணங்களை மூன்றுவகையாக்கி அவற்றுக்கு விஷயங்களை தர்ஶிப்பித்தவளவன்றிக்கே, குணங்களுக்கு ப்ரத்யேகம் விஷயநியமமுண்டாகையாலே, அத்தையும் தர்ஶிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, கீழெடுத்தகுணங்களிலே சிலவற்றுக்குத் தனித்தனியே விஷயங்களை தர்ஶிப்பிக்கிறார்; (ஜ்ஞாநம் அஜ்ஞர்க்கு) என்று தொடங்கி.

ஜ்ஞாநமாவது - சேதநருடைய ஹிதாஹித நிரூபணத்துக்கு உறுப்பானகுணமாகையாலே, (௩௦௭) "ஸாஸ்த்ரஜ்ஞாந பஹுக்லேஶ புத்திசலந பாதகம் | ஸ்வஹிதவீக்ஷணை: யஶ் தம் ஸ்வேஹ தேஜஸா ஜ்ஞாநாயநாய" என்கிறபடியே, ஸ்வஹிதாஹிதநிரூபணத்திகளில் அஜ்ஞராயிருக்குமவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஶக்தி அஶக்தர்க்கு) என்றது-ஶக்தியாவது - அகடிதகடநாஸாமர்த்யமாகையாலே, ஸ்வேஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களில அஶக்தராயிருக்குமவர்களுடைய கார்யஸித்திக்கு உறுப்பாயிருக்குமெனகை. (க்ஷமை ஸாபராதர்க்கு) என்றது - க்ஷமையாவது - அபராத ஸஹத்வமாகையாலே, (௩௦௮) "ஸஹஸ்ரஶோபராதாநாம் நாராயண:" என்கிறபடியே, அபராதஸஹிதராகத்தங்களை யநுஸந்திக்கிருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (௩௦௯) "க்ஷமாவாநாயேந்த்ர தாவிந்த்ர வ்யாத்யம் ஸாவாநயேவிந்த்ர வைக்யியஸ்ராஸ" என்றிறே பட்டருளிச்செய்தது. (க்ருபை துக்கிகளுக்கு) என்றது - க்ருபையாவது - பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுத்வமாகையாலே, ஆவாரார்துணையென்றலைநீர்க்கடலுளழுந்தும நாவாய்போல- பிறவிக்கடலுள்நின்று துளங்குகைமுதலான துக்கமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்கு மெனகை. (௩௧௦) "தயாஸாதவ்யஸநஹராஸவ்யா

[illegible]" என்று அருளிச்செய்தாரிறே பட்டர். (வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்கு) என்றது-வாத்ஸல்யமாவது- அன்றீன்றகன்றினுடம்பின் வழும்பை யாதரித்து புஜிக்குந்தேநுவைப்போலே ஆஸ்ரிதருடைய தோஷங்களை போக்யமாகக்கொள்ளுவதொரு குணமாகையாலே, அவித்யாகர்மாதிதோஷ ஸஹிதராகத் தங்களை யநுஸந்திப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (ஸீலம் மந்தர்க்கு) என்றது - ஸீலமாவது-பெரியவன் தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக்கலக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, தங்களுடையதண்மையை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஆர்ஜவம் குடிலர்க்கு) என்றது-ஆர்ஜவமாவது - கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாயிருக்கையாகையாலே, தங்களுடைய கரணத்ரய கௌடில்யத்தை நினைத்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஸௌஹார்த்தம் துஷ்டஹ்ருதயர்க்கு) என்றது-ஸௌஹார்த்தமாவது-எப்போதும் நன்மையை சிந்தித்திருக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, ஸர்வகாலமும் தீமையே சிந்தித்திருக்கும் துஷ்டஹ்ருதயராகத் தங்களை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (மார்த்தவம் விஸ்லேஷபீருக்களுக்கு) என்றது-மார்த்தவமாவது - ஆஸ்ரிதவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாத மென்மையாகையாலே, தன்னுடைய விஸ்லேஷத்தில் பயமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (ஸௌலப்யம் காணவாசைப்பட்டவர்களுக்கு) என்றது - ஸௌலப்யமாவது - அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தைக் கண்ணுக்கிலக்காம்படி பண்ணுகையாகையாலே, தன்னைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை.

இத்தால், இவனுடைய ஜ்ஞாநத்தில் அபேக்ஷையுள்ளது - தந்தாமுடைய ஹிதாஹித நிரூபணத்தில் அறிவில்லாதவர்களுக்காகையாலே, ஜ்ஞாநம் - அஜ்ஞர்க்காயிருக்கும். இவனுடையஸக்தியில் அபேக்ஷை யுள்ளது - ஸ்வேஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்தில் அஸக்தராயிருப்பாருக்காகையாலே, ஸக்தி - அஸக்தர்க்காயிருக்கும். பொறையில் அபேக்ஷையுள்ளது - அபராதமுடையார்க்கா

௧௦. இப்படி, ஈஶ்வரன் கல்யாண குணங்களோடேகூடி யிரு க்கையாலே,

கையாலே, க்ஷமை - ஸாபராதர்க்காயிருக்கும். ஐயோவென்று இரங்கவேண்டுவது - நோவுபட்டவர்க்காகையாலே, க்ருபை-து:கிகளுக்காயிருக்கும்; தோஷத்தை போக்யமாகக் கொள்ளவேண்டுவது - தோஷவான்களுக்காகையாலே, வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்காயிருக்கும். தன்மையைப்பாராதே புரையறக்கலக்கவேண்டுவது-தாழ்ந்தவர்கள் விஷயத்திலே யாகையாலே, சீலம் - மந்தர்க்காயிருக்கும். கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாய்க்கொண்டு தன்னை யமைத்துப் பரிமாறவேண்டுவது - செவ்வைக்கேடாம்விஷயத்திலாகையாலே, ஆர்ஜவம் - குடிலர்க்காயிருக்கும். தானெப்போதும் நன்மை சிந்திக்கவேண்டுவது - தந்தாமுக்குத் தீமைகளைச்சிந்திக்கும் தீமனத்தர்விஷயத்திலாகையாலே, ஸௌஹார்த்தம் - துஷ்டஹ்ருதயர்க்காயிருக்கும். விரஹம்பொறாத மென்மைவேண்டுவது - விரஹத்துக்கு அஞ்சுவார்திறத்திலாகையாலே, மார்த்தவம் - விஶ்லேஷபீருக்களுக்காயிருக்கும். அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தைக் கண்ணுக்கு இலக்காக்கவேண்டுவது - அவ்வடிவைக் காண்கையிலாசையுடையவர்களுக்காகையாலே,ஸௌலப்யம்- காணவாசைப்பட்டவர்களுக்காயிருக்குமென்று, குணங்களினுடைய விஷயப்ரதிநியதத்வத்தை தர்ஶிப்பித்தாராயிற்று. (இப்படியெங்குங்கண்டு கொள்வது) என்றது - கீழ்ச்சொன்னப்ரகாரத்திலே அநுக்தமான குணங்களெல்லாவற்றுக்கும் ப்ரத்யேகம் விஷயங்களை தர்ஶித்துக் கொள்வது என்றபடி.

௧௦. ஏவம்பூதகுணவிஶிஷ்டனாகையாலே, ஈஶ்வரன் ஆஶ்ரித விஷயத்தில் பரிமாறிப்போரும்படிகளை விஸ்தரேண வொருசூர்ணையாலே யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இப்படி, ஈஶ்வரன் கல்யாண குணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே) என்றுதொடங்கி.

இப்படியென்று - கீழுக்தமான குணயோகப்ரகாரத்தைப் பராமர்ஶிக்கிறது. (கல்யாணகுணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே) என்று, குணயோகத்தை ஹேதுவாக வருளிச்செய்தது - மேற்

பிறர்நோவு கண்டால், ஐயோ! என்றிரங்கி, அவர்களுக் கெப்போதுமொக்க நன்மையைச் சிந்தித்து, தனக் கேயாயிருத்தல், தனக்கும் பிறர்க்கும்பொதுவாயிருத்தல் செய்யாதே, நிலா, தென்றல், சந்தநம், தண்ணீர்போலே பிறர்க்கேயாய், தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் பக்கல் ஜந்ம ஜ்ஞாநவ்ருத்தங்களாலுண்டான நிகர்ஷம் பாராதே,

---

சொல்லுகிறபரிமாற்றங்களெல்லாம் ஒரோகுணகார்யமென்றுதோற் றுகைக்காக. (பிறர்நோவுகண்டால் ஐயோ! என்று இரங்கி) இது-க்ருபாகார்யம். பிறர்நோவுகண்டால் ஐயோ! என்று ஈடுபடுகிறது-பரதுக்காஸஹிஷ்ணுவாகையாலேயிறே. (அவர்களுக்கு எப்போது மொக்க நன்மையைச்சிந்தித்து) இது - ஸௌஹார்த்தகார்யம். எப்போது மொக்கவென்றது - இவர்கள் அறிந்தகாலத்தோடு அறியாதகாலத்தோடு வாசியற ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. ஆஶ்ரித ஸர்வமங்களாந்வேஷணபரனாயிருக்கிறது - ஸௌஹார்த்தத்தாலே யிறே.(தனக்கேயாயிருத்தல். தனக்கும் பிறர்க்கும் பொதுவாயிருத்தல்செய்யாதே, நிலா, தென்றல், சந்தநம், தண்ணீர்போலே பிறர்க்கேயாய்) இது-ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யகார்யம். ஸ்வார்த்தபரனாயேயிருத்தல், ஸ்வார்த்த பரார்த்தங்கள் இரண்டுக்கும் பொதுவாயிருத்தல் செய்கையன்றிக்கே, சந்த்ரிகாதிபதார்த்தங்கள்போலே, பரார்த்தைகவேஷனாயிருக்கிறது—பாரதந்த்ர்யத்தாலே யிறே, (தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் பக்கல் ஜந்மஜ்ஞாநவ்ருத்தங்களால் உண்டான நிகர்ஷம்பாராதே) இது-ஸாம்யகுணகார்யம். ஆஶ்ரிதர் பக்கல் ஜந்மாதிகளால் உண்டானதண்மை பாராமல் பரிமாறுகிறது - (௪௦௫) "ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு" என்கிறபடியே, ஜந்மாதிகளால் உத்க்ருஷ்டரோடு அபக்ருஷ்டரோடு வாசியறஆஶ்ரயணீயத்வே ஸமனாயிருக்கும் ஸ்வபாவத்தாலேயிறே. (தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான்தஞ்சமாய்) இது - அஶரண்ய ஶரண்யத்வகார்யம். தாங்களும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று, பிறரும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்றென்றுகைவாங்கின தஶையில் தான் ரக்ஷகனாகிறது -]௪௦௬] பற்றிலார்பற்றநின்றானாகையாலேயிறே.

தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான்தஞ்சமாய், ஸாந்தீபிநீபுத்ரனையும், வைதிகன் புத்ரர்களையும் மீட்டுக்கொண்டுவந்தாப்போலே அரியனசெய்தும், அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும், அவர்களுக்கு த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையுமுண்டாக்கியும்,

---

(ஸாந்தீபிநீபுத்ரனையும், வைதிகன் புத்ரர்களையும் மீட்டுக்கொண்டுவந்தாப்போலே அரியனசெய்தும், அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும்) இது - ஸத்யகாமத்வகார்யம். (சாஎ) "மாதவத்தோன்புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானை" என்கிறபடியே, நெடுங்காலத்திலே கடல் கொண்டுபோன ஸாந்தீபிநீ புத்ரனையும், (சா௩அ) "பிறப்பகத்தேமாண்டொழிந்த பிள்ளைகளைநால்வரையும்" என்கிறபடியே, ஜநித்தபோதே, [சாகூ] "என்னுடைமனைவி காதல் மக்களைப் பயத்தலும்காணேன்" என்கிறபடியே, பெற்ற தாயும் தர்ஶிக்கப்பெறாதபடி நாய்ச்சிமார் தங்கள் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யழைப்பிக்க, (சாகo) "தப்பினபிள்ளைகளை" என்கிறபடியே, கைதப்பிப்போய் * சுடரொளியாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதியிலே கிடந்த வைதிகன்புத்ரர்களையும், (சாoஎ) 'உருவுருவேகொடுத்தான்' என்றும், (சாகக) "உடலொடுங்கொண்டு கொடுத்தவனை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அவ்வவ ரூபங்களோடேமீட்டுக்கொடுவந்துகொடுத்தாப்போலே, துஷ்கரங்களைச்செய்தும் ஆஶ்ரிதர் அபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டுகிறது-[சாகக] "ஶுஶ்ரூ[illegible] தாக்ஷணவிஷயொ ... நாராயண[illegible] ஸொ[illegible] ..." என்கிற ஸத்யகாமனுகையாலேயிறே. "ஸத்யகாமனுகையாவது - ஸாந்தீபிநீ புத்ரனைக்கொடுவந்தாப்போலே, ஸகலாபேக்ஷிதங்களும் முடிக்க வல்லனுகை." என்றிறே நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், தத்வத்ரயத்திலே யருளிச்செய்தது.

(அவர்களுக்கு, த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையுமுண்டாக்கியும்) இது - ஸத்யஸங்கல்பத்வகார்யம். உத்தாநபாத

தந்தாம் ஸ்வம் தாந்தாம் விநியோகம் கோண்டாப்போலேயிருக்க தன்னையும் தன்னுடைமையையும்வழங்கி, அவர்கள் கார்யம் தலைக்கட்டினால்தான் க்ருதக்ருத்யனாய்,

---

புத்ரனை த்ருவனுக்கு, ஸ்வர்க்கத்தினுடைய ஊர்த்வாவதியிலே அபூர்வமாயிருப்பதொருபதம் கல்பித்துக் கொடுத்தாப்போலே, ஆஶ்ரிதர்க்குப் பண்டில்லாதவற்றையு முண்டாக்குகிறது - அபூர்வ போக்யங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவல்ல அமோகஸங்கல்பனாகையாலே யிறே. "ஸத்யஸங்கல்பனாகையாவது - த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாத வற்றையுமுண்டாக்கவல்லனாகை" என்று, இதுவும்பட்டர்தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. (தம்தாம்ஸ்வம் தாம்தாம் விநியோகங்கொண்டாப்போலே யிருக்கத் தன்னையும் தன்னுடைமையையும் வழங்கி) இது-ஔதார்யகார்யம். (௪௧௨) "[illegible]" என்கிறபடியே, தங்களுடைமையைத் தாங்கள் விநியோகங் கொள்ளுமாபோலே விநியோகங் கொள்ளலாம்படி, ஆத்மாத்மீயங்களை ஆஶ்ரிதர்க்குக்கொடுக்கிறது-கொடுத்தோம் என்னு மபிமாநம் தன்னெஞ்சிலில்லாதபடியாகவும், கொள்ளுமவர்களுக்கு ப்ரத்யுபகாரந்தேடி நெஞ்சாறல்பட வேண்டாதபடியாகவும்கொடுக்கும்பரமோதாரனாகையாலேயிறே.

(அவர்கள் கார்யம் தலைக்கட்டினால், தான் க்ருதக்ருத்யனாய்) இது-க்ருதித்வகார்யம்! ஆஶ்ரிதர் கார்யந்தலைக்கட்டினால், அவர்கள் க்ருதக்ருத்யராகையன்றிக்கே, (௪௧௩) "[illegible]" இத்யாதிப்படியே, தான் க்ருதக்ருத்யனாகிறது - ஆஶ்ரிதரக்ஷணம்பெற்றால், பேறுதன்னதாயிருக்கும்ஸ்வபாவத்தாலேயிறே. † "க்ருதியாவது - ஆஶ்ரிதருடையவபேக்ஷிதம் பூர்ணமானால், தான்க்ருதக்ருத்யனாகை." என்றிறே பட்டரும் அருளிச்செய்தது

---

† [பா] க்ருதித்வமாவது.

தான் செய்த நன்மைகளொன்றையும் நினையாதே அவர்கள் செய்த ஸுக்ருதலவத்தையேநினைத்து, அநாதிகாலம் வாஸிதங்களான ரஸங்களைமறக்கும்படி யெல்லா தசையிலும் இனியனாய்,பார்யா புத்ரர்கள்குற்றங்களைக் காணாக் கண்ணிட்டிருக்கும் புருஷனைப் போலே, அவர்கள் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தால்நினையாதே,

---

(தான்செய்த நன்மைகளொன்றையும் நினையாதே, அவர்கள் செய்தஸுக்ருதலவத்தையேநினைத்து) இது-க்ருதஜ்ஞதாகார்யம்; தன் திறத்திலே யொருஸமானாக்கிமுதலானஸுக்ருதலேஸத்தைப்பண்ணினால், அவர்களுக்குத் தான் எல்லா நன்மைகளுஞ் செய்தாலும் அவற்றை யொன்றையும் நினையாதே, அவர்கள் செய்த ஸுக்ருதலவத்தையே நினைத்திருக்கிறது-செய்த நன்றியறியுமவனாகையாலேயிறே. "க்ருதஜ்ஞனாகையாவது - ஆஸ்ரிதருடைய ஸுக்ருதலவத்தை யொன்றையும் நினைத்து, தான் செய்த நன்மைகளொன்றும் பாராதேயிருக்கை" என்று, இதுவும் பட்டரருளிச்செய்தார். (அநாதிகாலம வாஸிதங்களான ரஸங்களை மறக்கும்படியெல்லா தசையிலும் இனியனாய்) இது - மாதுர்யகார்யம். அநாதிகாலமே பிடித்துக்கொளுந்திக்கிடக்கிறப்ராக்ருதவிஷயரஸங்களை விஸ்மரிக்கும்படி ஸர்வாவஸ்தையிலும இனியனாகிறது - (௬௧௪) "ஸர்வரஸ:" என்கிறபடியே, நிரதிஸயபோக்யனாயிருக்கையாலேயிறே.

(பார்யாபுத்ராதிகள் குற்றங்களைக் காணாக்கண்ணிட்டிருக்கும் புருஷனைப்போலே, அவர்கள் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தாலேநினையாதே) இது-சாதுர்யகார்யம். பார்யா புத்ராதிகளோடே கூடி வர்த்திப்பானொரு புருஷன், அவர்கள் செய்கிற குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் காணாதானைப்போலே யிருக்குமா போலே ஆஸ்ரிதர் செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது - ஆஸ்ரித தோஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனாகையாலேயிறே.

குற்றங்களைப் பெரியபிராட்டியார் காட்டினாலும் அவளோடே மறுதலைத்துத் திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷித்து, காமினியுடைய அழுக்கு உகக்கும் காமுகனைப்போலே, அவர்கள் தோஷங்களை போக்யமாகக் கொண்டு அவர்கள் பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாய், பிரிந்தால் அவர்கள்வ்யஸநம் தானேபடியென்னும்படி தானீடுபட்டு

வர்த்திப்பானொருபுருஷன், அவர்கள் செய்கிற குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் காணாதாரைப்போலே யிருக்குமாபோலே, ஆஶ்ரிதர்செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச்செய்தேயும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது - ஆஶ்ரித தோஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனாகையாலேயிறே. (குற்றங்களைப் பெரியபிராட்டியார் காட்டினாலும் அவளோடே மறுதலைத்துத்திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷித்து) இது - ஸ்த்தைர்யகார்யம். சொன்னது செய்யவேண்டும்படி தனக்கு அபிமதையாய், சேதநர் குற்றங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேரவிடும் பெரியபிராட்டியார் (சகரு) "தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே, குற்றங்களைக்காட்டினாலும், (சகரு) "என்னடியார் அது செய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்று, அவளோடே மறுதலைத்து நிஶ்சலனாய் நின்று ரக்ஷிக்கிறது - ஸ்திர ஸ்வபாவனாகையாலேயிறே; (காமினியுடைய அழுக்கு உகக்கும் காமுகனைப்போலே, அவர்கள் தோஷங்களை போக்யமாகக்கொண்டு) இது - பாரவஶ்யகார்யம். காமினிவிஷயத்தில்பாரவஶ்யத்தாலே அவளுடம்பிலழுக்கைவிரும்பும் காமுகனைப்போலே, ஆஶ்ரிதரானவர்களுடைய ப்ராக்ருதஸம்பந்தாதிதோஷங்களை போக்யமாகக்கொள்ளுகிறது - பரமப்ரணயியாகையாலேயிறே. (அவர்கள்பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும்செவ்வியனாய்) இது - ஆர்ஜவகார்யம். மநோவாக்காயங்கள் மூன்றிலும் செவ்வைக் கேடராயிருக்குமவர்கள் பக்கலிலே, நீரேறுமேடுகளிலே விரகாலே நீரேற்றுவாரைப்போலே, தன்னையமைத்து த்ரிவித கரணங்களாலும் செவ்வியனாய்ப் போருகிறது - ருஜுஸ்வபாவனாகையாலேயிறே. (பிரிந்தால் அவர்கள்வ்யஸநம் தானேபடியென்னும்படி தான் ஈடுபட்டு) இது - மார்த்தவகார்யம். (சகசு) "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம் பவதி து:கித:" என்றும் (சகஎ) "தஜ்ஜீவேயம்க்ஷண

அவர்களுக்குப் பாங்காகத் தன்னைத்தாழவிட்டு, அவர்களுக்குக்கட்டவுமடிக் கவுமாம்படி யெளியனாய், அன்றீன்ற கன்றுக்குத் தாயிரங்கி முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிடவந்தவர்களையும் கோம்பிலும் குளம்பிலுமேற்குமாபோலே பெரியபிராட்டியாரையும் ஸூரிகளையும் விட்டு ஸ்நேஹித்துக் கோண்டுபோரும்.

கக. இவனே ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்.

உஙி" என்கிறபடியே, தன்னைப்பிரிந்தால் ஆஶ்ரிதர்படும் வ்யஸநம்-கடல்போன்ற தன் வ்யஸநத்துக்கு ஒரு குளப்படி மாத்ரமென்னும்படி தான் க்லேஶப்படுகிறது ஆஶ்ரிதவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாதமென்மையாலேயிறே. (அவர்களுக்குப்பாங்காகத்தன்னைத்தாழவிட்டு) இது - ஸௌஶீல்யகார்யம். ஜந்மாதிகளால் தண்ணியராயிருக்குமவர்களுக்கு அநுகூலமாக ஸர்வேஶ்வரன், ஸர்வோத்க்ருஷ்டனான தன்னைத்தாழவிடுகிறது - ஶீலவத்தையாலேயிறே. (அவர்களுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி யெளியனாய்) இது - ஸௌலப்யகார்யம். அவதாரதஶையிலே நவநீதசௌர்யவ்யாஜத்தாலே (சகஅ) "சிக்கெனவார்த்தடிப்ப" என்கிறபடியே யஶோதாதிகளுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி யெளியனாயிற்றது-(சகக) எளிவருமியல்வினனாகையாலேயிறே. (அன்று ஈன்றகன்றுக்குத்தாயிரங்கி முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலு மேற்குமாபோலே, பெரிய பிராட்டியாரையும் ஸூரிகளையும்விட்டு ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோரும்) இது-வாத்ஸல்யகார்யம். அன்று தான்பெற்ற கன்றுக்குத் தாயான பசுவிரங்கி, முன்புதான் ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோந்த முன்னணைக்கன்றையும், தனக்கு போக்யமானபுல்லிடவந்தவர்களையும் உட்பட மூசிக் கொம்பிலேகோத்தெடுப்பது,குளம்பாலே மிதிப்பதாமாபோலே, பரிம்பணாதி போக்யோபகரணையான பெரியபிராட்டியாரையும், முன்பு ஸ்நேஹவிஷயமாய்ப்போந்த நித்யஸூரிகளையும் தள்ளிவிட்டு, இன்று ஆஶ்ரயித்தவிவர்களை ஸ்நேஹித்துக் கொண்டுபோருகிறது - வத்ஸலனாகையாலேயிறே.

(கக). ஆக, "ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாணகுணகணபூஷிதனாய்" என்றத்தை விஸ்தரேண உபபாதித்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம்

கஉ. சிலர்பரமாணுவை காரணமென்றார்கள்.

"ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்திதிஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்" என்றத்தை, விஸ்தரேண உபபாதிப்பதாக வ்யக்ரமிக்கிறார்; (இவனேஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்)என்று. இவன் என்று, கீழ்ச்சொன்ன விலக்ஷணஸ்வரூபகுண விஶிஷ்டனான ஈஶ்வரனைப்பராமர்ஶிக்கிறது; அவதாரணத்தாலே, ஜகத்காரணத்வத்தினுடைய அந்யயோக வ்யவச்சேதம்பண்ணுகிறது; வேதாந்தத்திலே (சஉ0) "𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍" என்று சாந்தோக்யத்திலும்,(சஉக)"𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌾𑌇𑌦𑌮𑍇𑌕𑌏𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍" என்று வாஜஸநேயகத்திலும், (சஉஉ) "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌾𑌇𑌦𑌮𑍇𑌕𑌏𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍" என்று ஐதரேயகத்திலும், ஸத்ப்ரஹ்மாத்மரூப ஸாமாந்ய ஶப்தங்களாலே சொல்லப்பட்ட காரணவஸ்துவேது? என்னுமாகாங்க்ஷையிலே, கதிஸாமாந்யந்யாயத்தாலே (சஉ௩) "𑌏𑌕𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍"என்று, மஹோபநிஷத்திலே விஶேஷிக்கப்பட்ட நாராயணனே ஜகத்காரணபூதனாக நிஶ்சயித்திருக்கும்பரமவைதிகராகையாலே, "இவனே" என்று ஸாவதாரணமாக வருளிச்செய்கிறார்.

(ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்) என்றது - ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி ரூப ஸமஸ்தகார்யங்களுக்கும் காரணபூதனென்றபடி. இத்தால்- ஸமந்வயமும், அவிரோதமும், ஸாதநமும், பலமுமாகிற வர்த்தகசதுஷ்டயத்தையும் அடைவே ப்ரதிபாதிக்கிறவுத்தரமீமாம்ஸையில் அத்யாயசதுஷ்டயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, (சஉச) "𑌅𑌥𑌾𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾" என்று, ஜிஜ்ஞாஸ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரஹ்மத்துக்கு லக்ஷணமாக (சஉரு)"𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑌃" என்று, ஜகத்காரணத்வத்தைச்சொல்லி, அதினுடைய அயோகாந்யயோகவ்யவச்சேதமுகத்தாலே, ஜகத்காரணவஸ்து ப்ரதிபாதக ஸகலவேதாந்தவாக்யங்களுக்கும் ப்ரஹ்மணிஸம்யகந்வயத்தைப்ரதிபாதித்த ப்ரதமாத்யாயத்தில் அர்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(கஉ) அவிரோத ப்ரதிபாதகமான த்விதீயாத்யாயத்திற்படியே, ப்ரஹ்மகாரணத்வவிரோதியான பரமாணு காரணவாதிகளை நிராகரிக்கிறார்; (சிலர் பரமாணுவை காரணமென்றார்கள்)

௧௫. பரமாணுவில் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஶ்ருதிவிரோதத்தாலும் அது சேராது.

௧௬. காபிலர் ப்ரதாநம் காரணமென்றார்கள்.

என்றுதொடங்கி. சிலரென்று, பௌத்தார்ஹத வைஶேஷிகாதிகளைச்சொல்லுகிறது. இதில், பௌத்தார்ஹதர்க்கு கேவல பரமாணுக்களே ஜகத்காரணமாக மதமாயிருக்கும்; வைஶேஷிகாதிகளுக்கு பரமாணுக்கள் உபாதாநகாரணமாய், அநுமாநிகேஶ்வரன் நிமித்தகாரணமாக மதமாயிருக்கும். இவர்களில்பௌத்தவைஶேஷிகாதிகள், பார்த்திவாப்யதைஜஸவாயவீயங்களென்று, பரமாணுக்கள் சதுர்விதமாகக்கொள்ளுவர்கள்; ஆர்ஹதர், ஏகரூபமாகக்கொள்ளுவர்கள். இங்ஙனே சிலவிஶேஷங்கள் உண்டானாலும், பரமாணுகாரணத்வாங்கீகாரம் எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்கையாலே, சிலரென்று, ஸமுச்சித்யோபாதாநம்பண்ணுகிறார்.

(௧௫) இவர்கள், மஹீ மஹதாதி ஸகலகார்யங்களும் பரமாணுபரிணாமமென்றிறே! சொல்லுவது. அந்தப்பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார்; (பரமாணுவில் ப்ரமாண மில்லாமையாலும், ஶ்ருதிவிரோதத்தாலும் அதுசேராது) என்று. அதாவது-ஜகத்காரணதயா அங்கீகரிக்கப்படுகிற பரமாணுக்கள் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமுமன்றியே, ஆகமஸித்தமுமன்றியே, அநுமாநத்தாலே ஸாதிக்கப்பார்க்கில், அது,ஆகமவிருத்தமான வர்த்தத்தை ஸாதிக்கமாட்டாமையாலே, அநுமாநஸித்தமுமன்றியே யிருக்கையாலே, பரமாணுஸத்பாவத்தில் ஒரு ப்ரமாணமும் இல்லாமையாலும், ஈஶ்வரனே ஜகத்காரணம் என்கிற ஶ்ருதிக்கு விரோதமாகையாலும், பரமாணுக்கள் ஜகத்காரணம் என்கிறவது சேராது என்கை.

(௧௬) அநந்தரம், ஜகத்துக்கு ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரகாரணம் என்று சொல்லுகிற காபிலமதத்தை நிராகரிக்கைக்காகவத்தை யுத்க்ஷேபிக்கிறார்; (காபிலர் ப்ரதாநம் காரணமென்றார்கள்)என்று. காபிலரென்கிறது - கபிலமதநிஷ்டரான ஸாங்க்யரை. ம்ருதாத்மகமான க(வ)டத்துக்கும்ருத்த்ரவ்யமே காரணமாகிறாப்போலே, ஸத்வ ரஜஸ் தமோமய ஸுகதுக்கமோஹாத்மகமான ஜகத்துக்

கரு. ப்ரதாநம் அசேதந மாகையாலும், ஈஶ்வரனதிஷ்டியாத போது பரிணமிக்க மாட்டாமையாலும், ஸ்ருஷ்டிஸம் ஹாரவ்யவஸ்த்தை கூடாமையாலும் அதுவும் சேராது.

கசு. சேதநனும் காரணமாகமாட்டான்,

கும், குணத்ரயங்களினுடைய ஸாம்யரூபமான ப்ரதாநமே ஸ்வதந்த்ரமான காரணம். ததிபாவேந பரிணமியாநிற்கும் பயஸ்ஸுக்கு அந்யாபேக்ஷமாக ஆதஞ்சபரிஸ்பர்தம் முதலான பரிணாமபரம்பரை ஸ்வதஏவகூடுகிறாப்போலேயும், மேகவிமுக்தமாய் ஏகரஸமாயிருக்கிறஜலத்துக்கு நாரிகேள தால சூத கபித்த நிம்ப திந்த்ரிண்யாதிவிசித்ர ரஸரூபேண பரிணாமப்ரவ்ருத்தி காணப்படுகிறாப்போலேயும் பரிணாமஸ்வபாவமாய், ப்ரதிஸர்க்காவஸ்த்தையில்ஸத்ருஶபரிணாமமுமாயிருந்த ப்ரதாநத்துக்கு, அநந்யாதிஷ்டிதமாக வேஸர்க்காவஸ்த்தையில் குணவைஷம்ய நிமித்தமான விசித்ர பரிணாமங்கூடுமாகையாலே, ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமாய்க்கொண்டு ஜகத்காரணமாகிறதென்றிறே! அவர்கள் சொல்லுவது.

(கரு) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (ப்ரதாநம் அசேதநமாகையாலும்) என்றுதொடங்கி. அதாவது - விசித்ரஜகதாகாரேண பரிணமிக்குமிடத்தில், இன்னபடி பரிணமிப்போமென்றிருக்கைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி ப்ரதாநம் சைதந்யரஹிதமான வஸ்துவாகையாலும், (சஉசு) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஈஶ்வரன் அதிஷ்டித்தபோதொழிய பரிணமிக்கமாட்டாமையாலும், ததநதிஷ்டாநமொழிய பரிணமிக்குமாகில், ஸர்வகாலமும் ஸ்ருஷ்டியேயாய்ச் செல்லுமதொழிய ஸம்ஹ்ருதமாய்க் கிடக்கையென்னுமது கூடாமையாலே, காலபேதேந வருகிற ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார வ்யவஸ்த்தை கூடாமையாலும், ப்ரதாநம் காரணமென்கிற வதுவும் சேராதென்கை. (அதுவும்) என்று-பூர்வோக்த பரமாணு காரணவாதத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது.

கசு. இப்படி அசேதநமான ப்ரதாநத்தை ஜகத்காரணமாகக் கொள்ளுகிறபக்ஷத்தை நிராகரித்த வநந்தரம், சேதநனை ஜகத்கா

௧௭. கர்ம பரதந்த்ரனுமாய் துக்கியுமாயிருக்கையாலே.

ரணமாகக்கொள்ளும் பாசுபதாதிமதத்தை நிராகரிக்கிறார்;(சேதந னுமகாரணமாகமாட்டான்) என்று. ஸம்பந்தத்தாலே, கீழ்ச்சொன்ன வசேதநத்தை ஸ்மரிப்பிக்கிறது. ஆகமஸித்தேஸ்வரன் நிமித்த காரணமென்றும், ஆநுமாநிகேஸ்வரன் நிமித்தகாரணமென்றும், பாஸுபதவைசேஷிகாதிகள்சொல்லுகிற ருத்ரன் - சேதநரிலே அந்யதமனிறே; (௪௨௭) "ஹிரண்யகர்ப்ப: ஸமவர்த்ததாக்ரே" இத்யாதி வாக்யங்களைக்கொண்டு, சேதநரிலே அந்யதமனான ப்ரஹ்மாவையும் ஜகத்காரணமாகச் சொல்லுவாருமுண்டிறே. அவை யெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே (சேதநனும்) என்று, பொதுவிலே யருளிச்செய்தது. காரணமாகமாட்டான் என்றது- காரணமாக க்ஷமன் அல்லன் என்றபடி.

(௧௮) எத்தாலேயென்னவருளிச்செய்கிறார்;(கர்மபரதந்த்ரனு மாய்) என்றுதொடங்கி. அதாவது - அஸங்குசித ஜ்ஞாநஸக்திக னாய்க்கொண்டு, தான்நினைத்தபடி யொன்றுஞ்செய்ய க்ஷமனல்லா தபடி கர்மாதீநனுமாய், ஆநந்தியாய்க்கொண்டு ஜகத்வ்யாபாரத் திலே மூளுகைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி துக்கியுமாயிருக்கை யாலேயென்கை. (௪௨௮) "அவஸஹதவாஸா" என்கிறபடியே; அகர்மவஸ்யனுமாய், (௫௧) "ஆநந்தய:" என்கிறபடியே, நிரதி ஸயாநந்தியுமாயிருக்குமவனுக்கிறே! அப்ரதிஹதஜ்ஞாநஸக்திக னாய், மநப்ரீதியோடே பண்ணும் ஜகத்வ்யாபாரங்கூடுவது; (௪௨௯) "ப்ரஹ்மாத்யா: ஸகலா தேவா மநுஷ்யா: பஸவஸ்ததா । விஷ்ணுமாயாமஹாவர்த்தமோஹாந்ததமஸாவ்ருதா: । ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா: । ப்ராணிந: கர்மஜநிதஸம்ஸாரவஸவர்த்திந:" என்கிறபடியே, கர்மவஸ்யருமாய், (௪௩௦) "ததக்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய தேநாஸ்ய ஸம்ஸாரதநயேநது । வாஸநா ஸம்ஸ்ரயேணைவ ஹிம்ஸ்ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டிநாஸயா । யஸ்ஸாஸ்த்ரைஸ்ஸம்வாஸ ஸம்ஸ்தாஷ்ட: । ததா ஸ்வாஸ்ரய வாஸநாவிஷ்டஸக்ஷாம் ஸமவிஷ்யதி" என்கிறபடியே, தலையறுப்பாரும், அறுப்புண்பாரு மாய்க்கொண்டு துஃகிகளுமாயிருப்பார்க்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங் கூடாதிறே.

கஅ. ஆகையால் ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்குகாரணம்.

ககூ. இவன்காரணமாகிறது - அவித்யாகர்மபரதியோகாதிகளா லன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலே.

கஅ. ஆக, இப்படி விரோதிபரிஹாரங்களைப் பண்ணி, ப்ரதிஜ்ஞாநுகுணமாக நிகமிக்கிறார் ; (ஆகையால், ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்குக்காரணம்) என்று. ஆகையால் என்றது - சேதநாசேதநங்கள் இரண்டும் காரணமன்றிக்கே யொழிகையாலேயென்கை.

(ககூ) லோகத்திலே அவித்யாகர்மநிபந்தநமாகவும், பரதியோக நிபந்தநமாகவும் காரணமாகையுண்டாகையாலே அவற்றைக்கழித்து, இவனுடைய காரணத்வஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் ; (இவன் காரணமாகிறது) என்றுதொடங்கி. அவித்யாகர்மநிபந்தநமான காரணத்வம் ஸகலஜந்துஸாதாரணம். அதாவது- லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகமாய்க்கொண்டு வருகிற காரணத்வம், வைஷயிகஸுகப்ராவண்யஹேதுவான வஜ்ஞாநத்தாலும், கர்மத்தாலுமிறே. அதில், ஶாஸ்த்ரவஶ்யமானவற்றினுடைய வுத்பாதகத்வம் கர்மப்ரதாநமா யிருக்கும் ; அல்லாதது, அவித்யா ப்ரதாநமாயிருக்கும். இரண்டும், ஒன்றையொன்றுவிட்டிராது. அதிகாரிபுருஷர்களான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய காரணத்வம் பரதியோகப்ரதாநமாயிருக்கும்.(சஙக) "ப்ராஜாபத்யம்த்வயா கர்ம ஸர்வம் மயி நிவேஶிதம்" (சஙஉ) "ஸ ஏஷ ஏவ ஸர்வேஷாம் ஸ்ரஷ்டா ஸர்வேஷு லோகேஷு ஸ்ரஷ்டா । தஸ்மாதேஷ ஸ்ரஷ்டாரஸ்ஸ்ரஷ்டிஸம்ஹாரகாரகா" இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது. "ஆதிஶப்தத்தால், இவர்க்குவிவக்ஷிதம் - அவர்ஜநீயமான ரோகமோ" என்று, நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டர் அருளிச்செய்ததாமித்தனை. "இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்கள், எம்பெருமானுக்கு அவித்யாகர்மநிபந்தநமோ ? அன்றிக்கே, அவர்ஜநீயமாயிருப்பதொரு ரோகமோ ? இல்லையாகில், பரப்பேரிதனுய்க்கொண்டு செய்கிறானோ?" என்றிறே! அவர் ஶங்காவாக்யத்தில் அருளிச்செய்தது.

இவற்றாலன்றிக்கே, ஸ்வேச்சையாலே என்றது (சஙங) "நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம்" (சஉஅ) "ஸ்வேச்சாவதாரா" (சஙச)

உ௦. ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே, இதுதான் வருத்தமற்றிருக்கும்.

உக. இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவலலீலை.

“ந தஸ்யேஶே கஶ்சந” என்கிறபடியே, அவித்யாதிதோஷப்ரதிபடனாய், தனக்கொரு நியாமகரின்றிக்கே யிருப்பானொருவனாகையாலே, தன்னிச்சையொழிய ஹேத்வந்தரமில்லை யென்றபடி. (சஉ௫) “[illegible]” (சஉ௬) “[illegible]” என்றிறே! பட்டருளிச்செய்தது.

உ௦. இப்படி, இச்சையாலே யானாலும் இதுதான் ஆயாஸரூபமாயிருக்குமோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே இதுதான் வருத்தமற்றிருக்கும்) என்று. அதாவது - யத்நரூபமான காயிகவ்யாபாரத்தாலன்றிக்கே, அயத்நமான மாநஸவ்யாபாரரூபஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே, இந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரந்தான் அவனுக்கு அநாயாஸமா யிருக்குமென்கை. (சஉஎ) “ஸோऽகாமயத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி” (சஉஅ) “[illegible]” (சஉகூ) “நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும் வித்தாய்முதலிற்சிதையாமே மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமை” என்னக்கடவதிறே.

(உக) அநாயாஸமாயிருந்ததேயாகிலும், அவாப்த ஸமஸ்த காம தயா பரிபூர்ணனாயிருக்கிறவனுக்கு இந்தவ்யாபாரத்தால் ப்ரயோஜநமென்? என்ன வருளிச்செய்கிறார்; (இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவலலீலை) என்று. அதாவது - இந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரூப வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் வெறும் லீலையென்றபடி. லீலையாவது - தாதாத்விகரஸமொழிய காலாந்தரத்தில் ஒருவதொருபலத்தைக்கணி

சியாமல் பண்ணும் வ்யாபாரமேயாகிலும், "இதுக்குப்ரயோஜநம்" என்று, ஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநமாகச் சொல்லுகையாலே, தாதாத்விகரஸமாத்ரத்தைச் சொல்லிற்றாகக்கடவது. இந்தஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரந்தான் - ஸார்வபௌமரான ராஜாக்களுக்கு த்யூதாதிகள் போலேயும், பாலர்க்கு மணற்கொட்டகம்போலேயும் தாதாத்விகரஸமாயிருப்பதொன்றிறே இவனுக்கு. இத்தால், (௪௪௦) "லோகவத்து லீலாகைவல்யம்" என்கிற ஸூத்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. (௪௪௧) "க்ரீடதோ பாலகஸ்யேவ சேஷ்டாம் தஸ்ய நிசாமய" என்று, ஸ்ரீபராஶரபகவானும் (௪௪௨) "க்ரீடதே யோ நியோஜ்யஸ்து யதா காமம் ஹரேர்வசீ। க்ரீடதே ஹரிரேவாந் ஜீவைர்பாலோ க்ரீடநகைரிவ" என்று, ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானும், (௪௪௩) "தளிர்மாமலருந்தி வீட்டைப்பண்ணி விளையாடும்விமலன்" (௪௪௪) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்று ஆழ்வாரும், இவனுடைய ஜகத்வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் லீலையாகவே சொன்னார்களிறே.

ஆனால், (௪௪௫) "சென்றுசென்றாகிலும் கண்டு சன்மம்கழிப்பானெண்ணி யொன்றியொன்றி யுலகம்படைத்தான்" என்றும், (௪௪௬) "உய்யவுலகுபடைத்து" என்றும், (௫) "விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்। பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" என்றும், (௪௪௭) "மாயவன்றன்னை வணங்கவைத்தகரணமிவை" என்றும், (௪௫) "அஸிதவிஹித தாநுக்ரஹ ப்ரவிஸ்தர ததஸ் கரணகளேபரப்ரதாநம் தத்வயாநர்ததாம்" என்றும், சேதநருடைய உஜ்ஜீவநம் ப்ரயோஜநமாக ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணினானென்று சொல்லுகிற இவ்வசநங்களுக்கு சைமர்த்யம் ஏதாமோதாவில்லையில்; ஏதாவது. என்னுமென்னில்; உபப்ரயோஜந முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், லீலையேப்ரயோஜநமென்றதித்து - ப்ராசுர்யத்தைப்பற்றச்சொன்ன வித்தனையாகையாலே; (௪௪௮) "நாநாவர்ணாகாரபரிணாமேஷு தத்வஸ்வரூபவிஶேஷவிகல்பிதந்ருத்தஸங்க்ருதா। க்ஷாந்த்யநுக்ரஹ ப்ரியஸம்ஸ்க்ருதக்ஷேமஸம் ஸ்வாதந்த்ர்யமைஶ்வர்யவாத்ஸல்யாநுஜ்ஞா ஸஹாஸ்" என்கிறபடியே, நினைத்தபடி செய்யவல்ல ஶக்திய

யகாபகோபாத்யாய, டா
ஸ... ஸாமிநாதையர் —

௨௨. ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலைகுலையாதோவென்னில் ;

௨௩. ஸம்ஹாரந்தானும் லீலையாகையாலே குலையாது.

ணகையாலே, ஸகலாத்மாக்களையும் யுகபதேவமுக்தராக்கவல்லனா யிருக்கச்செய்தேயும், ஸ்வாதீநஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகரானவாத்மாக் களை கர்மத்தை வ்யாஜீகரித்துக் கைகழியவிட்டு, ஶாஸ்த்ரமர்யா தையிலே வரவர வங்கீகரிப்பனென்றிருக்கிறவிது லீலாரஸேச் சையாலேயிறே. லீலாவிபூதியென்றிறே இதுதனக்கு நிரூபகம், ஆகையாலே, இவ்விபூதியில் லீலையே ப்ரசுரப்ரயோஜநமாய்ச் செல் லுகையாலே, ஸூத்ரகாராதிகளெல்லாரும், ஸ்ருஷ்டிப்ரயோஜ நம்-லீலையேயாகச்சொல்லுகையாலே, இவரும் "கேவலலீலை" என் றருளிச்செய்தாராயிற்று.

(௨௨) இப்படி ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறது-லீலார்த்தமாகவா கில், ஸம்ஹாரதசையில் லீலைகுலையாதோ வென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார் ; (ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலைகுலையாதோ வென் னில்) என்று.

(௨௩) அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் ; (ஸம்ஹாரந்தானும் - லீலை யாகையாலே குலையாது) என்று. அதாவது - கொட்டகமிட்டுவிளை யாடுகிறபாலர்க்கு, இட்டகொட்டகந்தன்னை மீளவழித்துப்போக டுகிறதுதானும் லீலையாயிருக்குமாபோலே, இவற்றை ஸம்ஹரிக் கைதானும் ஸ்ருஷ்டியோபாதி லீலையாயிருக்கையாலே, எப்போ தும் லீலைகுலையாதென்றபடி. (சசக) "[illegible]"என்றும், (சநo) "[illegible]" என்றும், ஸ்ருஷ்டியோபாதி ஸம்ஹாரத்தையும் அவனுக்கு லீலை யாக வருளிச்செய்தாரிறே எம்பெருமானார்.

ஆக, இதுக்குக்கீழ் ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்கு காரணமென்றும், இவன்காரணமாகிறது ஹேத்வந்தரங்களாலன்று; ஸ்வேச்சையா லேயென்றும், ஸங்கல்பமாத்ராவக்லுப்தமாகையாலே, இதுதான் அநாயாஸமாயிருக்குமென்றும், இதுதனக்கு ப்ரயோஜநம் லீலை யென்றும் சொல்லிநின்றது.

உ௪. இவன், தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே, உபாதாநமுமா யிருக்கும்.

(உ௪) இனி, இவனுக்கு ஜகத்தைப்பற்றவுண்டான காரணத்வம், கடபடாதிகளைப்பற்ற குலாலாதிகளுக் குண்டான காரணத்வம் போலே,நிமித்தத்வ மாத்ரமோவென்கிற ஶங்கையிலே, உபாதாநகாரணமும் இவனே யென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (இவன் தானே) என்று தொடங்கி. லோகத்தில், கார்யோத்பத்தியில் காரணம் நிமித்தோபாதாநஸஹகாரிரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும். இதில், நிமித்தகாரணமாவது - உபாதாநமான வஸ்துவை கார்யரூபேண விகரிப்பிக்கும் கர்த்த்ருவஸ்து. உபாதாந காரணமாவது - கார்யரூபேண விகரிக்கைக்கு யோக்யமான வஸ்து. ஸஹகாரிகாரணமாவது-கார்யோத்பத்திக்கு உபகரணமான வஸ்து; கடபடாதிகளுக்கு குலால குவிந்தாதிகள் நிமித்தமாய்,ம்ருத் தந்த்வாதிகள் உபாதாநமாய், தண்டசக்ரவேமாதிகள் ஸஹகாரியாயிருக்கும். இங்ஙனன்றிக்கே, ஜகத்ரூபகார்யோத்பத்தியில் ஈஶ்வரனே த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கும். எங்ஙனேயென்னில்;(௯௩எ) "஬ஹு-ஸ்யாம்" என்கிற ஸங்கல்பவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு நிமித்தகாரணனாயும், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற ஸூக்ஷ்ம சிதசித்விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு உபாதாந காரணமாயும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸஹகாரிகாரணமாயுமிருக்கும். ஆகையாலே,உபாதாநகாரணமும் இவனே யென்கிறார்.

"இவன்" என்று, கீழ் நிமித்தகாரணமாகச் சொன்ன ஈஶ்வரனைப்பராமர்ஶிக்கிறது. சிதசித்துக்கள் இரண்டும் அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமாய்க் கொண்டு, தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளே அந்தர்ப்பூதமாம்படி யிருக்கையாலே, "தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே" என்கிறார். "உபாதாநமுமாயிருக்கும்" என்று, கீழ்ச் சொன்ன நிமித்தகாரணத்வத்தோடே உபாதாந காரணத்வத்தையும் ஸமுச்சயிக்கிறது.

இத்தால், ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஜகத்காரணத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாந்த ஸூத்ரத்தில் நிமித்தகாரணத்வத்தை ஸாதித்த வநந்தரம், (உ௫) "ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநு

உ௫. ஆனால், நிர்விகாரனென்னும்படி யென்னென்னில்;

ரோபாத்'' என்று, உபாதாந காரணத்வத்தையும் சொன்னப்போ லே, இவரும் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உ௨௫) "ப்ரக்ருதிஸ்ச" என்றத்தை யுட்கொண்டிறே இவரும உபாதாநமுமாயிருக்குமென்றது. அங்கு, (௨௨௫)' ப்ரதிஜ்ஞா த்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத்'' என்று, ஸாத்யம்முன்னாக ஸாதநத் தைச்சொல்லிற்று; இங்கு, "இவன், தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக் கையாலே'' என்று, ஸாதநம் முன்னாக ஸாத்யத்தைச்சொல்லிற்று. அங்கு, (சுருக) "யேநாஸ்ருதம் ஸ்ருதம்பவதி அமதம் மதம் அவிஜ்ஞா தம் விஜ்ஞாதம்பவதி'' என்று, ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வ விஜ்ஞாந ப்ர திஜ்ஞையாலும், (சுருஉ) "யதா ஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம் ம்ருண்மயம் விஜ்ஞாதம் ஸ்யாத்'' என்கிற த்ருஷ்டாந்தமான க்ருஷ் டாந்ததாலும், "ஏகஸ்துபரிணாம-ஜகத்ரூ'' என்கிற சொல் லிற்று அந்த ஏகஸ்து ஸாங்ஷ்மசிந்தசித்விசிஷ்டமான ப்ரஹ்மமிறே. அத்தைப்பற்ற இவரும், "தானே'' என்கிறசொல் லாலே யருளிச்செய்தது. ஆகையால், அந்த ஸாதநத்தை இதென்னத்தட்டில்லை. (சுருசு) "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம்'' (சுருச) "ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி'' (சுருரு) "ஸர்வஸ்ய வஸீ ஸர்வஸ்யேஸாந:'' (சுருசு)' ஸ வா அயமாத்மா ஸர்வஸ்ய வஸீ ஸர்வஸ்யேஸாந: ஸர்வஸ்யாதிபதி:'' (சுருஎ)' ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி ஸாந்த உபாஸீத'' இத்யாதி களாலே, இந்த நிமித்தோபாதாநங்களையத்தை, ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் ஸ்வவ்யக்தமாகச் சொல்லாநின்றனவிறே.

(௨௫)இப்படி தானேஜகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமாகில்,(சுருஅ)" நிர் குணம் நிரஞ்ஜநம் நிஷ்களம் நிஷ்க்ரியம் ஸாந்தம்'' (௬௪௧)" ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம''(௬௪௨)" அவிகாராய ஸுத்தாய'' என்று, இவனை நிர்விகாரனாகச்சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஸங்கையை யநு வதிக்கிறார்; (ஆனால், நிர்விகாரனென்னும்படி யென்னென்னில்) என்று.

உசு. ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லாமையாலே.

உஎ. ஆனால், பரிணாம முண்டாம்படி யென்னேன்னில்;

உஅ. விஶிஷ்டவிஶேஷணஸத்வாரகமாக.

(உசு) அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார். (ஸ்வரூபத்துக்கு) இத்யாதியாலே; அதாவது-சிதசித்ரூபவிஶேஷண விஶிஷ்டனான தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்குமிடத்தில் விஶேஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லாமையாலே, நிர்விகாரனென்னக் குறையில்லை யென்கை.

(உஎ) ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லையாகில், "இவன் தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கிறான்" என்ற பரிணாமம்-இவனுக்குண்டாம்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார்; (ஆனால், பரிணாம முண்டாம்படி யென்னேன்னில்) என்று.

(உஅ) அதற்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்; (விஶிஷ்டவிஶேஷண ஸத்வாரகமாக) என்று. (கர்ம) "விஶிஷ்டஞ்ச தத்விஶேஷணஞ்சேதி விஶிஷ்டவிஶேஷணம்" என்று, ப்ரதமம் கர்மதாரய ஸமாஸத்தைப்பண்ணி, (ஸஹ) "ஶரீரேண ஸஹ வர்த்ததே இதி ஸஶரீரகம்" என்று, அநந்தரபதத்தை ஸங்க்ரஹித்து (த்ருதீ) "விஶிஷ்டவிஶேஷணேந ஸஶரீரகம் விஶிஷ்டவிஶேஷணஸஶரீரகம்" என்று, த்ருதீயாதத்புருஷஸமாஸத்திற்கு வ்யுத்பத்தி பண்ணிக்கொள்வது. விஶிஷ்டமாவது - விஶேஷ்யாத்மகமானதாய், விஶிஷ்டமான விஶேஷணமென்று - தண்டகுண்டலாதிகள்போலன்றிக்கே ஶரீர பூதமாகையாலே, ப்ருதக்ஸித்யர்ஹமல்லாத விஶேஷத்தை யுடைத்தான சிதசித்ரூப விஶேஷணத்தைச் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, விஶிஷ்டவிஶேஷணமென்கிற விதுக்கு - ஶரீரபூதமாய்க்கொண்டு, என்றுமொக்கத் தன்னோடே கூடி யிருக்கிற விஶேஷண மென்று பொருளாகவுமாம். அப்போதும், ப்ருதக்ஸித்யர்ஹமான தண்டகுண்டலாதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி ஸித்திக்குமிறே. விஶேஷணத்தாலே ஸத்வாரகமாகவென்றது - இப்படி அப்ருதக்ஸித்தமான விஶேஷணமாகிற ஹேதுவாலே த்வாரஸஹிதமாக இவனுக்கு பரிணாமமுண்டாகிறதென்கை. இத்தால். அப்ருதக்ஸித்தமான சிதசித்ரூப விஶேஷணத்வாரா இவனுக்கு பரிணாம முண்டாகிறதென்றதாயிற்று.

௨௬. ஒரு சிலந்திக்குண்டான ஸ்வபாவம் ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாதொழியாதிறே.

---

(௨௬) இப்படி,ஸ்வரூபத்திற்கு விகாரமின்றிக்கே யிருக்க,ஸ்வஶரீரபூதவிஶேஷணத்வாரா, கார்ய ஜாதத்துக்கெல்லாம் இவனே உபாதாநமாகை கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(ஒரு சிலந்திக்கு உண்டான) என்று தொடங்கி. அதாவது - அல்பஶக்திகமான சிலந்திக்கு ஸ்வரூபவிகாரமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, ஸ்வஶரீரபூத விஶேஷண முகத்தாலே தந்துஜாதமான கார்ய ஜாதத்துக்குத் தான் உபாதாநமாம்படி யுண்டான ஸ்வபாவம், (௪௯0) "பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதைவ ஶ்ரூயதே" என்று ஓதப்படுகிற ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாதொழியாதிறேயென்கை. (௪௯௧) "யதோர்ணநாபிஸ் ஸ்ருஜதே க்ருஹ்ணதே ச" (௪௯௨) "ஊர்ணநாபிர்யதா ஸூத்ரம் ஸ்ருஜதே ஸம்ஹரத்யபி । ததா ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிவிநாஶம் ஸ்வயம் தநுதே ஹரிஃ ॥" என்னக்கடவதிறே. (௪௯௩) "க்ஷாரோர்ணநாபேஸ் தந்தூந் ஸ்ருஜத ஸ்வாங்காத் ஸ்வாபாவிகஶக்திஸ் ஸ்வநிஷ்டாதாந்தரீயகோ ஸ்வாபாவிகஶக்திஸ்ஸ்வாம்ஸ்வாம் ஊஷ்மா யாவத் ஸ்திதா ஸ்வாஹாராஜாநபேக்ஷா ஸ்வஸேவஸாநாதிஶயகரீ ஸோர்ணநாபஸ்ய லீலா ॥" என்றருளிச் செய்தாரிறே பட்டர்.

இப்படி, நிமித்தோபாதாந காரணத்வங்களைச்சொல்லி, ஸஹகாரி காரணத்வம் சொல்லாதொழிந்தது - ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குண யோகம் கீழே சொல்லுகையாலும், நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு ஐக்யம் சொல்லுகையாலும், தன்னடையே ஸித்திக்குமென்னுமத்தாலே. ஆகையிறே வேதாந்த ஸூத்ரத்திலும், இது விஶேஷித்துச் சொல்லாதொழிந்தது.

(௩0)ஆக,ஈஶ்வரனே த்ரிவித காரணமுமென்னுமிடம் ஸாதித்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம், (௨௭) "அஜாபேக்ஷா" (௪௯௪) "ஶௌர நாராயணவதீ" (௪௯௫) "த்ரிகுணம் தஜ்ஜகந்த்ராமிர நாராவரஸ்வாவரம்யம்" (௪௯௬) "ஸஜோதீஷ்யகா" (௫அ) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ ஊவ

௩௰. ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது-அசித்தைப் பரிணமிப்பிக்கையும், சேதநர்க்கு ஶரீரேந்த்ரியங்களைக் கொடுத்து ஜ்ஞாந விகாஸத்தைப் பண்ணுகையும்.

௩௧. ஸ்த்திதிப்பிக்கையாவது - ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களிலே, பயிருக்கு நீர்நிலைபோலே, அநுகூலமாக ப்ரவேசித்து நின்று ஸர்வ ரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை.

ஜாவீஶநீஶௌ” இதி “அஜோ நித்யஶ் ஶாஶ்வதோயம் புராண:” இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, நித்யமாயிருந்துள்ளவசித்தையும் சித்தையும் ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது தானேதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார்; (ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது) என்று தொடங்கி. கீழ், ஜகத்காரணபூதனாகச் சொல்லப்பட்ட வீஶ்வரன் சேதநாசேதநாத்மகமான ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது-(சாந்தோ) “ததைக்ஷத பஹு ஸ்யாம்” என்கிறபடியே, தன்னோடு அவிபக்தமாய்க்கிடந்த தமஶ்ஶப்தவாச்யமானவசித்தை-(மநு) “ததஸ்ஸ்வயம்பூர்பகவாநவ்யக்தோ வ்யஞ்ஜயந்நிதம் । மஹாபூதாதி வ்ருத்தௌஜா: ப்ராதுராஸீத் தமோநுத:” என்கிறபடியே, ஸ்வஸங்கல்ப விஶேஷத்தாலே ஸ்வஸ்மாத் விபக்தமாக்கி, அநந்தரம் அக்ஷராவஸ்த்தமாக்கி, அது தன்னைப்பின்பு அவ்யக்தாவஸ்தமாக்கி, அத்தை வ்யக்தஶப்தவாச்யமான ஸமஷ்டி வ்யஷ்டிரூப ஸமஸ்தகார்யங்களுமாம்படி பரிணமிப்பிக்கையும், (சது:) “அவிபக்தவிஶேஷிதாநுவ்ருத்தயஸ்த்ரி ஸம்ஸாரத:” என்கிறபடியே, கரணகளேபர விதுரனாய், போக(மோக்ஷ)மோக்ஷ ஶூந்யனாய், அசித்விஶேஷிதனாய்க்கிடந்த சேதநனுக்கு, போகஸ்தாநமான ஶரீரத்தையும், போகோபகரணங்களான விந்த்ரியங்களையும் கொடுத்து, போகமோக்ஷ பாகித்வார்ஹனும்படி முன்பு ஸங்குசிதமாய்க்கிடந்த ஜ்ஞாநத்தினுடைய விகாஸத்தைப் பண்ணுகையுமென்கை. சேதநனுக்கென்றவிது-ஜாத்யேகவசநம்.

அநந்தரம், ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களினுடைய ப்ரகாரங்களையுமருளிச்செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம்ஸ்த்திதியினுடைய ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்த்திதிப்பிக்

௬௨. ஸம்ஹரிக்கையாவது அவிநீதனான புத்ரனை பிதாவிலங்கிட்டு வைக்குமாபோலே, விஷயாந்தரங்களிலே கைவளருகிற கரணங்களைக் குலைத்திட்டுவைக்கை

கையாவது) என்று தொடங்கி. ஸ்த்திதிக்கையாவதென்றதே, ஸ்த்திதிப்பிக்கையாவதென்றது-ஸ்த்திதியாவது-ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள்போலே கர்த்ருகதமன்றிக்கே, ரக்ஷணத்துக்கு கர்மீபவிக்கிற வஸ்துகதமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, ஸ்த்திதிப்பிக்கையே கர்த்ருவ்யாபாரமாகையால்.

(ஸ்ருஷ்டமான) இத்யாதி. அதாவது (௪௭௦) "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா" என்கிறபடியே, தன்னாலே ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களிலே, பயிருக்கு ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு அநுகூலமாய் நிற்கும் நீர்நிலைபோலே (௪௭௦) "ததேவாநுப்ராவிஶத்" என்கிறபடியே தத்ரக்ஷணாநுகூலமாக வுள்ளே ப்ரவேசித்து நின்று, தத்தத்வஸ்த்வநுகுணமான ஸர்வ ரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை யென்கை. அநுப்ரவேஶப்ரயோஜநத்திற்கு அநுகூலதயாப்ரவேஶம இவர்க்கிவ்விடத்தில் விவக்ஷிதம. இத்தால் - ஸ்த்திதிப்பிக்கையாவது-நிலைப்பிக்கையாகையாலே, தத்ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகை யென்றதாயிற்று.

(௬௨)அநந்தரம், ஸம்ஹார ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸம்ஹரிக்கையாவது)என்று தொடங்கி, அதாவது-(௫)"விவித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்" என்கிறபடியே, ஸ்வஸமாஶ்ரயணத்தைப் பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உறுப்பாகத் தான் கொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு தன்னை வழிபடுகையன்றிக்கே, பாஹ்யவிஷய ப்ரவணனாய்ப்போகப்புக்கவாறே, விதிநிஷேதவஶ்யனாய் ஒடுங்கிவர்த்தியாமல், ஸ்வைரசாரியான புத்ரனை ஹிதபரனான பிதாவானவன் ஒரு வ்யாபாராக்ஷமனல்லாதபடி விலங்கையிட்டு ஒடுக்கி வைக்குமாபோலே, தன்னை யொழிந்த விஷயங்களிலே அதி ப்ரவணமாய் நடக்கிற கரணங்களைக்குலைத்து ஒடுக்கிவிட்டு வைக்கை யென்கை.

(௬௩)இனி, இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் தான் ப்ரத்யேகம் சதுர்விதமாயிருக்கையாலே, அத்தையும் தர்ஶிப்பிக்கைக்காக வருளிச்

௯௩. இம்மூன்றும் தனித்தனியே நாலு ப்ரகாரமாயிருக்கும்.

௯௪. ஸ்ருஷ்டியில், ப்ரஹ்மாவுக்கும், ப்ரஜாபதிகளுக்கும், காலத்திற்கும், ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், ரஜோகுணத்தோடே கூடி ஸ்ருஷ்டிக்கும்.

௯௫. ஸ்த்திதியில், விஷ்ணவாதிரூபேண அவதரித்து, மந்வாதிமுகேந ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து, நல்வழி காட்டி,

---

செய்கிறார். (இம்மூன்றும், தனித்தனியே நாலு ப்ரகாரமாயிருக்கும்) என்று. (௪௭௧) "ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: காலஸ்ததைவாகிலஜந்தவ: । விபூதயோ ஹரேரேதா ஜகத: ஸ்ருஷ்டிஹேதவ: ॥" என்னக்கடவதிறே.

௯௪. (ஸ்ருஷ்டியில்) இத்யாதி; அதாவது-ஸ்ருஷ்டியில் வந்தால், சதுர்த்தஶபுவந ஸ்ரஷ்டாவாய் ஸமஷ்டி புருஷனான ப்ரஹ்மாவுக்கும், அவனாலே ஸ்ருஷ்டராய் நித்யஸ்ருஷ்டி கர்த்தாக்களான தஶப்ரஜாபதிகளுக்கும், ஸ்ருஷ்டிக்கு அபேக்ஷிதமான காலத்திற்கும், ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகங்களான ஸகல ஜந்துக்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகளையத் தன் பக்கலிலே பர்யவஸிக்கும்படி அந்தராத்மாவாய், ப்ரவ்ருத்திஹேதுவான ரஜோகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்குமென்கை. (௪௭௨) "[illegible] । [illegible] ரஜோமய:" என்னக்கடவதிறே.

௯௫. (ஸ்த்திதியில்) இத்யாதி. அதாவது - ஸ்த்திதியில் வந்தால் (௪௭௩) "[illegible]" என்கிற விஷ்ணவவதாரம் தொடக்கமாக, (௪௭௪) "[illegible]" (௪௭௫) "எங்நின்றயோநியுமாய்ப் பிறந்தாய்" என்கிறபடியே அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணி, (௪௭௬) "[illegible]" என்று, ஆப்ததமனாக ஶ்ருதிப்ரஸித்த

காலத்துக்கும், ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், ஸத்வகுணத்தோடே கூடி ஸ்த்திதிப்பிக்கும்.

௩௮. ஸம்ஹாரத்தில், ருத்ரனுக்கும், அக்ந்யந்தகாதிகளுக்கும், காலத்துக்கும், ஸகலபூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், தமோகுணத்தோடே கூடி ஸம்ஹரிக்கும்.

னுமனு முதலான யாஜ்ஞவல்க்ய பராஶர வால்மீகி ஶௌநகாதிகள் முகேந ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணரூப ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து, சேதநர் அபதே(யே)ப்ரவ்ருத்தராகாமல் ஈடேறுகைக்கு உறுப்பான நல்வழிகளை தர்ஶிப்பித்து, ரக்ஷோபயோகியான காலத்துக்கும், லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று ரக்ஷகமான ஸர்வ பூதங்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகள் தன்னதாம்படி அந்தராத்மாவாய், ஜ்ஞாநப்ரகாஶாதிஹேதுவான ஸத்வகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்த்திதிப்பிக்குமென்கை. (௬௭௭) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. புராணத்தில் (௬௭௭) "[illegible] விஷ்ணு:" என்று - விஷ்ணவவதாரமொன்றையும் சொன்னவிது-அவதாராந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமென்று கொள்ளவேணும்; "விஷ்ணவாதிரூபேண அவதரித்து" என்று, இவர் அருளிச்செய்கையாலே.

௩௮. (ஸம்ஹாரத்தில்) இத்யாதி. அதாவது - ஸம்ஹாரத்தில் வந்தால், ஸம்ஹர்த்தாக்களில் தலையான ருத்ரனுக்கும், அவாந்தர ஸம்ஹர்த்தாககளான அக்ந்யந்தகாதிகளுக்கும், ஸம்ஹாரோபயோகியான காலத்துக்கும், ஒன்றுக்கொன்று நாஶகமான ஸகல பூதங்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகளெல்லாம் தன்னதாம்படி அந்தராத்மாவாய், கண்பாராமல் செய்கைக்கு உறுப்பான தமோகுண விஶிஷ்டனுப்க்கொண்டுஸம்ஹரிக்குமென்கை.(௬௭௮) "[illegible]

௫௭. சிலரை ஸுகிகளாகவும், சிலரை து:கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தால் ஈஶ்வரனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்கள் வாராதோ வென்னில்;

௫௮. கர்மமடியாகச் செய்கையாலும், மண்தின்ற ப்ரஜையை

ந்ருஸிம்ஹாத்யாஸ்ததாபரா:। விநாஶம் கர்த்துமீஶஸ்ய ஸந்தி தேவ ஹர்த்தந:" என்னக்கடவதிறே. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் சதுர்விபாகஞ் சொல்லுகிறவிடத்தில் அம்ஶஶப்தத்தாலே - ப்ரஹ்மாதிகளைச் சொல்லிற்று அவர்கள் அவனுக்கு ப்ரகாரபூதராகையாலே யென்னுமிடத்தை, அநந்தரம், (௪எகூ) "ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: காலஸ்ததைவாகில ஜந்தவ: விபூதயோ ஹரேரேதா ஜகத: ஸ்ருஷ்டிஹேதவ: । விஷ்ணுர் மந்வாதய: கால: ஸர்வபூதாநி ச த்விஜ । ஸ்திதேர் நிமித்தபூதஸ்ய விஷ்ணோரேதா விபூதய: । ருத்ர: காலாந்தகாத்யாஶ்ச ஸமஸ்தாஶ்சைவ ஜந்தவ: । சதுர்த்தா ப்ரவிபக்தஸ்ய தா ஜநார்தந விபூதய:" என்று, மூன்று ஶ்லோகத்தாலே ஸ்புடமாக ப்ரதிபாதித்தானிறே ஸ்ரீபராஶரபகவான். இத்தை நினைத்திறே இவரும், "அந்தர்யாமியாய்" என்று அருளிச்செய்தது. (௪அகூ) "விஷ்ணுர் மந்வாதய:" என்கிற ஶ்லோகத்தில், விஷ்ணுவையும் விபூதியாகச்சொன்னவிது அவதாரப்ரயுக்தமான விக்ரஹபரமாகக்கடவது.

௫௭. இனி, விஷமஸ்ருஷ்டியடியாக மந்தமதிகளுக்கு உண்டாகக்கடவ ஶங்கையைப்பரிஹரிக்கைக்காக ப்ரதமம், தத்விஷயஶங்கையையநுவதிக்கிறார்; (சிலரை) என்று தொடங்கி. அதாவது-ஸ்ருஷ்டிக்கிறவளவில், ஸர்வாத்மாக்களையும் ஏகப்ரகாரமாக வன்றிக்கே, தேவமநுஷ்யாதிவிபாகே(ஸாமே)ந, சில வாத்மாக்களை ஸுகிகளாகவும், சிலவாத்மாக்களை து:கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தால், ஸர்வஸமனுப், பரமதயாவானுமிருக்கும் ஈஶ்வரனுக்கு, எல்லாரளவிலும் ஒத்திராமையாகிற வைஷம்யமும், து:கிகளாக ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே, பரது:காஸஹிஷ்ணுத்வ ரூபையான க்ருபையில்லாமையும் வாராதோ வென்கிறதாகிலென்கை.

௫௮. அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார்; (கர்மமடியாக) என்று தொடங்கி. அதாவது-சிலரை ஸுகிகளாகவும், சிலரை து:கிகளாகவும், ஸ்ருஷ்

நாக்கிலே குறியிட் டஞ்சப்பண்ணும் மாதாவைப் போலே ஹிதபரனுய்ச் செய்கையாலும் வாராது.

௩௯. இவன்றான் "முந்நீர்ஞாலம்படைத்த வெம்முகில்வண்ணன்" என்கிறபடியே ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்.

டிக்கிறவிது-விஷமஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பான சேதநருடைய கர்மமடியாகச் செய்கையாலும், துக்கிகளாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறவிது-தனக்கு ரோககரமான மண்ணை விரும்பித்தின்ன ப்ரஜையை மேலே தின்னுதபடி நாக்கிலேகுறியிட்டு மண்தின்ன பயப்படும்படி பண்ணும் ஹிதபரையான மாதாவைப்போலே, இவர்கள், மேல் துக்கஹேதுவான கர்மங்களைப் பண்ண வஞ்சும்படி ஹிதபரனுய்ச் செய்கையாலும், வைஷம்ய நைர்க்க்ருண்யங்களிரண்டும் இவனுக்கு வாராதென்கை.

இத்தால், (௪௮0)"வைஷம்ய நைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத்" என்கிற வேதாந்த ஸூத்ரார்த்தத்தை யருளிச் செய்தாராயிற்று. (௪௮௧)"நிரூடாத்ருஷ்டஸஹகாரிணம் ஸ்ருஜஸி லோகம் விசித்ரம் ஸ்வேச்சயைவ ப்ரபோ । வைஷம்ய நிர்க்ருணத்வயோ: ப்ரஸக்தி: ஸஹகார்யத: ஸமாதத்ஸே ஸமம் ஸ்ருஜந்நபி" என்று இது தன்னை பட்டரும் அருளிச்செய்தாரிறே.

௩௯ ஆக, 'ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்" என்றத்தை யுபபாதித்தாராய் நின்ருர் கீழ்; அநந்தரம், "விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனுப்" என்றத்தை யுபபாதிப்பதாக வுபக்ரமிக்கிருர்; (இவன்றான்) என்று தொடங்கி. நடுவுசொன்ன ஆர்த்தாதி சதுர்வித புருஷஸமாஸ்ரயணீயத்வமும், தர்மாதி சதுர்விதபல ப்ரதத்வமுமாகிற விவை யிரண்டையும் உபபாதியா தொழிவானென்னென்னில், (௪௮௨) "காரணந்து த்யேய:" (௪௮௩) "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே, காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமும், ஆஸ்ரயணீயமுமாகையாலே, காரணத்வஞ் சொன்னபோதே, (௩௯0) "சதுர்விதா பஜந்தே மாம்" என்கிற சதுர்விதபுருஷ ஸமாஸ்ரயணீயத்வமும், (௪௮௪) "பலமத உபபத்தே:" என்கிறபடியே, பலப்ரதத்வஹேதுவான

௪௦. விக்ரஹந்தான் ஸ்வரூப குணங்களிலுங் காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாய், ஸ்வாநுரூபமாய்,

---

ஸர்வஶக்தியோகம், கீழே உக்தமாகையாலே, தர்மாதி சதுர்வித பலப்ரதத்வமும் அர்த்தாத் உக்தமென்னும் நினைவாலும், அவற்றில் உபபாதநீயாம்ஶம் மிகவுமில்லாமையாலும் ததுபபாதநம் பண்ணிற்றிலர். ஆகையாலே, கீழ்ச்சொன்ன காரணத்வத்தோடே விக்ரஹயோகத்துக்கு அந்வயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு கிளருகிறார்; (இவன்றான் (௩) "மூநீர் ஞாலம்படைத்த வெம்முகில் வண்ணன். என்கிறபடியே, ஸவிக்ரஹனுப்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்) என்று.

அதாவது - இப்படி ஜகத்ஸர்க்காதி கர்த்தாவாகச்சொல்லப் பட்ட விவன்றான், எனக்காக, ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் வர்ஷஜலமென்று மூன்றுவகைப்பட்ட நீரை யுடைத்தான ஸமுத்ரத்தோடே கூடின ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்த வர்ஷுகவலாஹகம்போலே யிருக்கிறவடிவை யுடையவனை யென்று, ஆழ்வாருடைய திவ்யப்ரபந்தத்திற் சொல்லுகிறபடியே, விக்ரஹ ஸஹிதனுப்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றையும்பண்ணுமென்கை. "முகில்வண்ணன்" என்கிறவிது - ஔதார்யகுணபரமாக, வ்யாக்யாதாக்கள் பலரும் வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்களேயாகிலும், விக்ரஹபரமாக விவாருளிச்செய்கையாலே, இங்ஙனுமொரு யோஜனையுண்டென்று கொள்ளவேணும். ஒன்றுக்குப் பலயோஜனையு முண்டாயிறேயிருப்பது.

௪௦. இனி, இந்த விக்ரஹத்திறுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யொருசூர்ணையாலே விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார்; (விக்ரஹந்தான்) என்று தொடங்கி. ஸ்வரூப குணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாகையாவது-ஆநந்த மயமானஸ்வரூபமும் ஆநந்தாவஹமான குணங்களும் போலன்றியே, நிரதிஶயாநந்தாவஹமா யிருக்கையாலே, அவற்றிற்காட்டிலும் மிகவுமபிமதமாயிருக்கை. (சுஅு) "உ௱ா௨ரூ ஹீ தாஸிஉ௦ெதாாா-ஹெ௨ஹ௱ஃ" என்னக்கடவதிறே. ஸ்வாநுரூபமாகையாவது - அநநுரூபமாயிருக்கச்செய்தேயும் அபிமதமாயிருக்கு மவைபோலன்றிக்கே, தனக்குஅநுரூபமாயிருக்கை.

நித்யமாய், ஏகரூபமாய், ஶுத்தஸத்வாத்மகமாய், சேதந தேஹம்போலே ஜ்ஞாநமயமான ஸ்வரூபத்தை மறைக்கை யன்றிக்கே, மாணிக்கச்செப்பிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாப் போலே யிருக்க, பொன்னுருவான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ப்ரகாஶகமாய்,

---

நித்யமாகையாவது - ஸ்வரூபகுணங்களோபாதி அநாதிநிதந மாயிருக்கை. லோகத்தில் அவயவிகளுக்கு அநித்யத்வம் காண்கையாலே இதற்கும் அவயவித்வேந அநித்யத்வம் வாராதோ வென்னில்; வாராது. "எங்குமொக்க அவயவஸம்பந்த மாத்ரமல்ல அநித்யத்வஹேது; அவயவாரப்தத்வம். அவயவ ஸம்பந்தமாத்ரமே அநித்யத்வ ஹேதுவாமாகில், கரசரணாத்யவயவ ஸம்பந்தமுண்டான வாத்மாவுக்கும் விநாஶம் வரவேணும்; இங்கு அப்படி அவயவாரப்தத்வத்தில் ப்ரமாணமில்லாமையாலே, இது கரசரணாத்யவயவ யோகியாகாநிற்கச்செய்தேயும் நித்யமாயே யிருக்கும்" என்று, இப்படி விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்தாரிறே.

ஏகரூபமாகையாவது- வ்ருத்தி க்ஷயாதிவிகார ரஹிதமாயிருக்கை. (௩௯௨) " ஸதைகரூபரூபாய " என்னக்கடவதிறே. ஶுத்தஸத்வாத்மகமாகையாவது - குணாந்தர ஸம்ஸர்க்கமில்லாத ஸத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்கிற அப்ராக்ருத த்ரவ்யமே வடிவாயிருக்கை. (௪௮௫) " ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி: " என்னக்கடவதிறே.

சேதநதேஹம்போலேயித்யாதி - பொன்னுருவான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ப்ரகாஶகமாகையாவது-ஶுத்தஸத்வாத்மகமாகையாலே, குணத்ரயாஶ்ரயமான சேதந தேஹம்போலே ஜ்ஞாநமயமாகையாலே, தேஜோரூபமான ஸ்வரூபத்தை புறந்தோற்றாதபடி மறைக்கையன்றிக்கே, மாணிக்யத்தைச் செப்பாகச்சமைத்து அதிலே பொன்னையிட்டு வைத்தால் உள்ளிருக்கிற பொன்னை அது புறம்பே நிழலெழும்படி தோற்றுவிக்குமாபோ

நிரவதிகதேஜோருபமாய்,ஸௌகுமார்யாதி கல்யாணகுண கண நிதியாய், யோகித்யேயமாய், ஸகலஜநமோஹநமாய், ஸமஸ்த போக வைராக்ய ஜநகமாய்,

---

லே, (௪அ௭) "எண்ணும் பொன்னுருவாய்" என்கிறபடியே, ஸ்ப்ரு ஹணீயமாகையாலே, பொன்னுருவென்று சொல்லப்படுமதான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்குத்தான் ப்ரகாஶகமாயிருக்கை.

நிரவதிகதேஜோரூபமாகையாவது - நித்யமுக்த விக்ரஹங்களும் இதுவும் ஏகஜாதீய த்ரவ்யமாயிருக்கச்செய்தே, ஏகஜாதீய த்ரவ்யாத்மகமான கத்யோதஶரீர தேஜஸ்ஸிற்காட்டில் ஆதித்ய ஶரீரத்திற்குண்டான தேஜோதிஶயம்போலே, இவை ஸர்வதிக தேஜஸ்ஸாம்படி தான் நிரவதிக தேஜஸ்ஸை வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கை.

ஸௌகுமார்யாதி கல்யாண குணகண நிதியாகையாவது - ஸௌகுமார்யம், ஸௌந்தர்யம், லாவண்யம், ஸௌகந்த்யம், யௌவநம் முதலான கல்யாணகுண ஸமூஹத்திற்குக் கொள்கலமாயிருக்கை. (௪அ௯) "ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்ய யௌவநாத்யநந்த குணநிதி திவ்யரூப:" என்று, எம்பெருமானாருளிச்செய்தாரிறே.

யோகித்யேயமாகையாவது - பகவத்பாரபரரான பரமயோகிகளுக்கு ஶுபாஶ்ரயமாய்க்கொண்டு எப்போதும் த்யாநவிஷயமாயிருக்கை. (௪௯0) "தாவாநஸ்ய மஹிமா அதோ ஜ்யாயாம்ஶ்ச பூருஷ: பாதோஸ்ய விஶ்வா பூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி". என்று அஸாதாரண விக்ரஹமே யோகிசிந்த்யமாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

ஸகலஜநமோஹநமாகையாவது - ஜ்ஞாநஜ்ஞ விபாக(ஶாம)மற ஸகலஜநங்களையும் ஸ்வவைலக்ஷண்யத்தாலேபிச்சேற்றுமதாயிருக்கை. (௪௯௧) "பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" (௪௯௨) "ஸர்வஸத்வமநோஹர:" (௪௯௩) "கண்டவர் தம்மனம் வழங்கும்" என்னக்கடவதிறே.

ஸமஸ்தபோக வைராக்ய ஜநகமாகையாவது - தன்வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டவர்களுக்கு ஸ்வேதர ஸகல விஷயாநுபவத்தி

நித்யமுக்தாநுபாவ்யமாய், * வாசத்தடம் போலே ஸகலதாப ஹரமாய், அநந்தாவதார கந்தமாய் ஸர்வ ரக்ஷகமாய், ஸர் வாஶ்ரயமாய்,

---

லும் ஆசையறுதியை விளைக்குமதாயிருக்கை. (சகூ௩) "பேரின்ப மெல்லாம் துறந்தார் தொழுதாரத்தோள்" என்னக்கடவதிறே.

நித்யமுக்தாநுபாவ்யமாகையாவது - அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாதி குணகரான நித்யராலும் முக்தராலும், (கூ௫)*ஸதாபஶ்யந்திப்படி யே அநவரத மநுபவிக்கப்படுமதா யிருக்கை.

* வாசத்தடம்போலே ஸகல தாபஹரமாகையாவது-(சகூச) "கண் கை கால் தூய செய்ய மலர்கள்" என்று தொடங்கி ஆழ்வார் வர்ணித்தபடியே, திவ்யாவயவங்களும் திருமேனியு மான சேர்த்தியாலே, பரப்புமாறத் தாமரைபூத்து பரிமளம் அலை யெறியாநிற்பதொரு தடாகம்போலே யிருக்கையாலே, தன்னைக் கிட்டினவர்களுடைய ஸாம்ஸாரிக விவிததாபத்தோடு விரஹ தாபத்தோடு வாசியற ஸகலதாபத்தையும் போக்குமதாயிருக்கை.

அநந்தாவதார கந்தமாகையாவது- (சகூ௫) "அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" (சகூ௬) "பஹூநி மே வ்யதீதாநி" என்று சொல்லப்படுகிற அஸங்க்யாதமான அவதாரங்களும், அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு, தீபா த்பந்ந ப்ரதீபம்போலே வருகிறவை யாகையாலே அவை யெல் லாவற்றிற்கும் மூலமாயிருக்கை. (சகூஎ) "பூதாநாம் ய தவ்யயம்" (சகூ௮) "கலௌ கலௌ ஜாயமாநா" (சகூகூ) "ஆதியஞ் சோதியுருவை யங்குவைத் திங்குப்பிறந்த" என்னக் கடவதிறே.

ஸர்வரக்ஷகமாகையாவது - ஐஶ்வர்யார்த்திகளோடு, கேவல ரோடு, பகவச்சரணார்த்திகளில் உபாஸகரோடு ப்ரபந்நரோடு, அநு பவகைங்கர்யபரரான நித்யமுக்தரோடு வாசியற ஸர்வருடைய வும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளைப் பண்ணுவது திவ்ய மங்கள விக்ரஹாபேதனைப்கொண்டாகையாலே, எல்லாருக்

உ. அஸ்த்ர-பூஷண பூஷிதமாயிருக்கும்:

௪௨. ஸம்பூர்ணஸ்வரூபந்தான, பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமென்றஞ்சுப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும்.

கும் ரக்ஷகமாயிருக்கை. ஸர்வாஶ்ரயமாகையாவது—உபய விபூதிக்கும் ஆஶ்ரயமாயிருக்கை. அஸ்த்ரபூஷணபூஷிதமாகையாவது, கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வாஶ்ரயத்வஸூசகமாமபடி, அஸ்த்ரபூஷணாத்யாயத்திற் சொல்லுகிறபடியே, விபூத்யபிமாநிகளான திவ்யாயுதங்களாலும, திவ்யாபரணங்களாலும் அலங்க்ருதமாயிருக்கை. (௫00) “[illegible] ” என்னக்கடவதிறே.

௪௧ ஆக, “விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தனைப்” என்றத்தை யுபபாதித்தார் கீழ்; அநந்தரம, இந்த விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான வீஶ்வரனுடைய பரத்வாதி பஞ்சப்ரகாரத்தையும, தனித்தனியே ஸவ்யக்தமாக தர்ஶிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் அது தன்னை யுத்க்ஷேபிக்கிறார். (ஸம்பூர்ணஸ்வரூபந்தான், பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம, அந்தர்யாமித்வம, அர்ச்சாவதாரமென்று அஞ்சு ப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும்) என்று. “லக்ஷ்மீ பூமிநீளா நாயகனைப்” என்றத்தையும் உபபாதித்துவிட்டு, பின்னை

சஉ. அதில் பரத்வமாவது - அகாலகால்யமான நலமந்தமில்லதோர் நாட்டிலே நித்யமுக்தர்க்கு போக்யனாய்க் கொண்டெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

யிது சொல்லாதொழிவா னென்னென்னில்; அதில் உபபாதிக்க வேண்டுவது பணியில்லாமையாலும், (ஶ்ரீ-51) "ஏதே வை நிரயா [illegible] ... ஜநாதிப: ... [illegible] ... பாரமேஶ்வரா:" என்கையாலே, மேல் சொல்லுகிற பரத்வத்திலே அர்த்தாதுக்தமா மென்னுமத்தைப் பற்றவும் தனித்து உபபாதித்திலர். ஆகையால், விரோதமில்லை.

"ஈஶ்வரஸ்வரூபம்" என்கிறவிடத்தில், ஸ்வரூபஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது - ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தையாதல், விக்ரஹ விஶிஷ்டமான ஸ்வரூபந்தன்னையாதல். ஸங்க்ரஹேண இட்டருளின மற்றை யிரண்டு தத்வத்ரயப்படியிலும், ஒருபடியிலே, "திருமேனியும் அஞ்சுபடியாயிருக்கும்; அதாவது - பரத்வமும், வ்யூஹமும், அந்தர்யாமித்வமும், விபவமும், அர்ச்சாவதாரமும்" என்றும், மற்றைப் படியிலே, "ஈஶ்வரஸ்வரூபம் ஹேயப்ரதிபடமாய்" என்று தொடங்கி, "பத்நீ பரிஜநவிஶிஷ்டமாயிருக்கும்" என்றத்தை யுபபாதித்தவநந்தரம், "இதுதான் அஞ்சுபடியாயிருக்கும்" என்று இதம் ஶப்தத்தாலே - ப்ரக்ருதமான ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தைப் பராமர்ஶித்து, அதுதான் பரத்வாதிரூபேண பஞ்சப்ரகாரமாயிருக்குமென்றும் இவர்தாமே யருளிச்செய்கையாலே; இப்படி, பரத்வாதி பஞ்சப்ராகார விஶிஷ்டனா யிருப்பானென்னுமிடத்தை, (ஶ்ரீ-52) "ஏதே ப்ரகாராஸ் ஸமுத்திஷ்டா: [illegible] । பரோ வ்யூஹஶ்ச விபவோ நியந்தா ஸர்வதேஹிநாம் । அர்ச்சாவதாரஶ்ச ததா தயாளு: புருஷாக்ருதி: । இத்யேவம் பஞ்சதா ப்ராஹுர் மாம் வேதாந்தவிதோ ஜநா:" என்று, விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதையிலே தானே யருளிச்செய்தானிறே.

சஉ. இனி, இந்த அஞ்சுப்ரகாரத்தையும் அடைவே யுபபாதிக்கக் கோலி, ப்ரதமம், பரத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அதில் பரத்வமாவது) என்று தொடங்கி. அதாவது - அவையைந்திலும் வைத்துக்கொண்டு, பரத்வமாவது (ஶ்ரீ-53) "நகாரஸ்ய [illegible]

சஙு. வ்யூஹமாவது - ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரார்த்தமாக வும், ஸம்ஸாரிஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவும், உபாஸகாநுக்ர ஹார்த்தமாகவும், ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபே ண நிற்கும்நிலை.

க்ஷா:" என்றும், (நுசச) "க்ஷராத்மாநாவீசதே தேவ ஏக:" ... "...விச்வஸ்ய பரிணாமோ ஹேதவ:" என்றும் (நுருரு) "யாவ... ந ஜாத்யா பரிணாமோ ... காலாதிமாதவ பரமேச ... விசேஷ:" என்றும், (நுசஎ) "யத்ராவாதம் ச வைகுண்டே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, காலக்ருதபரிணாம மில்லாத தேசமாகையா லே, கால கால்யமன்றிக்கே யிருப்பதாய், (நுஎ) "நலமந்தமில்லதோர்நாடு" என்னும்படி, ஆநந்தம் அளவிறந்து அத்விதீயமா யிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே, (நுஎஅ) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யா: ஸந்தி தேவா:" (நுஎகூ) "யத்ரர்ஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:" என்றும், (கஎ0) "அபர்வருமமார்கள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நித்யாஸங்குசித ஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளான நித்யஸூரிகளுக்கும், (நுகஎ0) "ஸஹஸ்ர கோடி ப்ரதீகாசா: ஸர்வே ஸந்தி ஸதாநிசா: | யத்ஸ நிஷ்டே விராஜந்தே ஸம்ஸார ஸம்ஸாரபயாபநோதா:" என்கிறபடியே, நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரராய், அஸங்குசித ஜ்ஞாநரான முக்தர்களும், அநுபவவிஷய பூதனுக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பென்கை. (நுகக) "வேதாந்த விஜ்ஞாந ஸுநிச்சிதார்த்தா: ஸந்ந்யாஸ யோகாத் யதய: சுத்தஸத்வா: | தே ப்ரஹ்மலோகே து பராந்தகாலே பராம்ருதா: பரிமுச்யந்தி ஸர்வே" என்னக்கடவதிறே.

சஙு. அநந்தரம், வ்யூஹத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (வ்யூஹமாவது) என்று தொடங்கி, அதாவது - வ்யூஹத்துக்கு விநியோகம் லீலாவிபூதியிலே யாகையாலே, இவ்விபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்டியென்ன, ஸ்திதியென்ன, ஸம்ஹாரமென்ன, இவற்றை நிர்வஹிக்கைக்காகவும், புபுக்ஷுக்களான ஸம்ஸாரிகளை அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதிகளைப்பண்ணி - ரக்ஷிக்கைக்காகவும், முமுக்ஷுக்களாய் உபாஸிக்குமவர்களுக்கு, ஸம்ஸார நிவ்ருத்திபூர்வகமாகத் தன்னை வந்து ப்ராபிக்கைக்கு உடலான அநுக்ரஹத்தைப் பண்ணுகை

௪௪. பரத்வத்தில் ஜ்ஞாநாதிகளாறும் பூர்ணமாயிருக்கும்; வ்யூஹத்தில் இவ்விரண்டு குணம் ப்ரகடமாயிருக்கும்.

த்து உடலாகைக்காகவும், ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தர்களாய்க்கொண்டு நிற்கும்நிலை வ்யூஹமாவதென்கை. இதில், இன்ன வ்யூஹத்தாலே யின்னது செய்யுமென்னுமிடம், மேல் உபபாதநத்திலே கண்டுகொள்வது. (௫௧௨) "[illegible]" என்றும் (௫௧௩) "[illegible]" என்றுதொடங்கி, (௫௧௪) "[illegible]" என்றும், (௫௧௫) [illegible]" என்றும். பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளும், ஸம்ஸாரி ஸம்ரக்ஷணமும் உபாஸகாநுக்ரஹமுமாகிற வ்யூஹக்ருத்யங்களும், ஸங்கர்ஷணாதி வ்யூஹங்களும் சொல்லப்பட்டதிறே. (௫௧௨) "[illegible]" என்கிறவிடத்தில், சதுர்விதமாகச் சொலலிற்று - வாஸுதேவரையுங் கூட்டுகையாலே.

௪௪. இந்த பர வ்யூஹங்களுக்கு, தன்னில விசேஷமேதென்னவருளிச் செய்கிறார்; (பரத்வத்தில) என்றுதொடங்கி. அதாவது (௫௧௬) "[illegible]" என்றும், (௫௧௭) [illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, 'வாஸுதேவரூபமான

௪௫: அதில் ஸங்கர்ஷணர், ஜ்ஞாநபலங்க ளிரண்டோடுங்கூடி ஜீவதத்வத்தை யதிஷ்டித்து, அத்தை ப்ரக்ருதியில் நின்றும் விவேகித்து, ப்ரத்யும்நாவஸ்த்தையையும் பஜித்து, ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநத்தையும் ஜகத்ஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பர்.

பரத்வத்தில் ஜ்ஞாநபலைஶ்வர்ய வீர்ய ஶக்தி தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறுகுணங்களும் பரிபூர்ணமாயிருக்கும். ஸங்கர்ஷணாதிரூபமான வ்யூஹத்தில், (௫௧௮) "[illegible]" என்கிறபடியே, அவஶிஷ்டமான குணசதுஷ்டயமும தத்ர தத்ராநுவ்ருத்தமாய்நிற்கச்செய்தேயும, அதிகரித்த கார்யங்களுக்கு அநுகுணமான விவ்விரண்டுகுணமேப்ராகாஶமாயிருக்குமென்கை. (௫௧௯) "[illegible]" என்று, இதுதன்னை ஆழ்வானருளிச் செய்தாரிறே.

௪௫. இனி, இந்தஸங்கர்ஷணாதிகள் மூவர்பக்கலிலும் ப்ரகாஶிக்கிற குணவிஶேஷங்களையும், இவர்கள்தான் இன்னக்ருத்யங்களுக்குக் கடவராயிருப்பார்களென்னுமத்தையும, தனித்தனியே யருளிச் செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளமபற்றி, ப்ரதமம் ஸங்கர்ஷணர்படியை யருளிசசெய்கிறார்; (அதில்ஸங்கர்ஷணர்) என்று தொடங்கி. அதாவது - வ்யூஹ த்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஸங்கர்ஷணர், (௫௨௦) "[illegible]" என்றும் (௫௨௧) "[illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வகுணங்களுமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் கார்யாநுகுணமாக ஜ்ஞாநபலங்களிரண்டோடுங்கூடி, (௫௨௨) "[illegible]" என்றும், (௫௨௩) "[illegible]

௪௩. ப்ரத்யும்நர், ஐஶ்வர்யவீர்யங்களிரண்டோடுங்கூடி, மநஸ் தத்வத்தை யதிஷ்டித்து, தர்மோபதேஶத்தையும், மநு சதுஷ்டயந் தொடக்கமான சுத்தவர்க்க ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பர்.

[illegible] ஜீவதத்வமதிஷ்டாய [illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரக்ருதிக்குள்ளே மயங்கிக்கிடக்கிற ஜீவதத்வத்தை யதிஷ்டித்து, அந்த வதிஷ்டாந விஶேஷத்தாலே யித்தை ப்ரக்ருதியிலே நின்றும், நாமரூபவிஶேஷந தோற்றும்படி விவேகித்து, (௫௨௪) "[illegible]" என்றும், (௫௨௫) "[illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரத்யும்நாவஸ்தையையும் பஜித்து, (௫௨௬) "[illegible]" என்றும், (௫௨௭) "[illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, வேதாதி ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநத்தையும், ஜகத் ஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணக்கட வராயிருப்பரென்கை.

௪௩. அநந்தரம், ப்ரத்யும்நர்படியை யருளிச் செய்கிறார்; (ப்ரத்யும்நர்) என்றுதொடங்கி. அதாவது-ப்ரத்யும்நர் (௫௨௮) "[illegible]" என்றும், (௫௨௯) "[illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸகல குணங்களு முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், கார்யாநுகுணமாக விஶேஷேண ஸ்புடங்களாயிருக்கிற ஐஶ்வர்ய வீர்யங்களோடேகூடி, (௫௩௰) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநப்ரஸரணத்வாரமான மநஸ்தத்வத்தை யதிஷ்டித்து (௫௩௧) "[illegible]

ஸ்ரௌதஸ்மார்த்தாணி கர்மாணி ப்ரவர்த்தயதி கேசவ:" என்கிறபடியே
சாஸ்த்ரார்த்தானுஷ்டான ரூபமான தர்மங்களினுடைய உபதே
சத்தையும், (ருஙஉ) "ப்ராஹ்மணானாம் முகேப்யோ வை ப்ரஹ்மவா
தாத்யுதாதிகா: । பஞ்சராத்ரவிதானஜ்ஞா ஸர்வசாஸ்த்ர
மதாந்விதா: । க்ஷத்ரியாணாம் ச பாஹுப்யாம் வைச்யானாம் ஊருதோ வ்யஜ
நயத் ஸர்வதேவைஸ்ச ஸர்வாந் யஜ்ஞாந் ப்ரவர்த்தயன் । ப்ராஹ்ம
ணாதிவர்ணானாம் ஸ்த்ரீபும்ஸயோர் ஜாதமேவச । ஸர்வேஷாம்
ஸர்வமேவைதத் ப்ராஹ்மணாதிவர்ணானாம் । ஸஹஸா ஸம்பவ
ஸம்பூதா ஸ்த்ரீபும்ஸயோர் ஜாதயா । ப்ராஹ்மணாஸ்தத
ஸ்தே ப்ராஹ்மணானாம் ஜாதித: । ஸர்வேஷாம் ஸர்வஸம்ஸ்தா
நமாஸம் ஜாதானாம் யாஜிந: । நிர்மத்ஸரா: ஸாத்த்விகா நாமைவ ப்ர
வர்த்திதா: । ப்ராஹ்மணாதிவர்ணிஷ்டா வேதசாஸ்த்ரா
விதா: । வ்யூஹானாம் வ்யூஹஸம்ஸ்தானம் ஸர்வதேவமய
தே: । த்வாதசாக்ஷரமந்த்ரா நிஷ்டாத்மவாக்யம் । ஸர்வ
ப்ரயாணமேவச நிஷ்டா ஸர்வேஷாம் ஸ்ருஷ்டிஸ்ச தேஷாம்
ஸர்வேஷாம் ஸத்த்வஸம்ஸ்தித:" என்று விஷ்வக்ஸேநஸம்
ஹிதையிற் சொல்லுகிறபடியே, முகபாஹூருபாதஜராய், மிது
னமாயிருக்கிற ப்ராஹ்மணாதிமனுசதுஷ்டயந்தொடக்கமாக இந்த
மனுக்கள்பக்கலிலேநின்றும மிதுனங்களாய்க்கொண்டு, தனித்தனி
யே வர்ணபேதேந வுண்டான மாநவமாநவஸந்ததியும், அப்படியே
ஸ்த்ரீயும் மிதுனங்களாய்க்கொண்டு, அந்தமாநவா பக்கலிலேநின்
றுமுண்டானமாநவரும், அவர்கள் பக்கலிலே நின்றுமுண்டான
மநுஷ்யருமாய்க்கொண்டு, நிர்மத்ஸராராய், ஸாத்த்விகஸத்வஸ்தராய்,
தேஹாந்தமநயயாஜிகளன்றிக்கே பலாபிஸந்தி ரஹிதராய்க்கொ
ண்டு, பகவத்ஸமாராதநரூபமான கர்மத்தை யநுஷ்டியாநிற்பா
ராய், வேதாந்தத்திலே நிஷ்ணாதராய், த்வாதசாக்ஷரமுகேந அத்
யாத்மசிந்தகராய், ஸர்வேஶ்வரனுடைய வ்யூஹாநுவ்ருத்தியை
எப்போதும்பண்ணி நின்றுகொண்டு, பகவத் ப்ராப்தியைப்பண்
ணுகிற்கும் ஸாத்த்வர்க்கத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணக்க
டவராயிருப்பரென்கை.

௬௯ அநிருத்தர், ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களிரண்டோடுங்கூடி ரக்ஷணத்துக்கும், தத்வஜ்ஞாந ப்ரதாநத்துக்கும், காலஸ்ருஷ்டிக்கும், மிஶ்ரஸ்ருஷ்டிக்கும் கடவராயிருப்பர்.

---

௬௯. அநந்தரம், அநிருத்தர்படியை யருளிச்செய்கிறார். (அநிருத்தர்) என்று தொடங்கி, அதாவது - அநிருத்தர், (௫௩) "[illegible]" என்றும், (௫௪) "[illegible]" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகுணங்களுமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், கார்யாநுகுணமான ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களோடேகூடி, (௫௫) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கும், உஜ்ஜீவநஹேதுவான தத்வஜ்ஞாநப்ரதாநத்துக்கும், "[illegible]" என்றபடியே த்ருடிமுதலாக த்விபரார்த்த பர்யந்தமாகவுண்டான காலஸ்ருஷ்டிக்கும், (௫௬) "[illegible]" என்று, விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிற் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரஹ்மாவினுடைய முகபாஹூரு பாதஜராய், ப்ராஹ்மணாதிவர்ணராய், ரஜஸ்ப்ரசுரராய், பர்வபாக

மார்க்க நிஷ்ணாதராய், பலவாதத்திலே ரமியாநிற்பாராய், ஈஶ்வர னையொழிய தேவாதிகளையே ஆராத்யராக நினைத்து. அதிலே சிலர் தமப்ராசுரராய் பகவந்நிந்தையைப்பண்ணி, ஆராத்யனும் நியந்தா வாயிருக்கிற வவனையறியாமல் வ்யக்தமான வேதவாதங்களிலே மநஸ்ஸைவைத்து, ஒருவர்க்கொருவர் அவற்றை ஸல்லாபித்துக் கொண்டு, † ஆகையாலே, பகவத்ஜ்ஞாந பக்திகளில் அந்வயமின் றிக்கே, ஸ்வர்க்காதிகளிலே ரமியாநின்று கொண்டு, ஸ்வகர்மபலா வஸாநத்திலே அதஃபதித்து காமவிஷயமான மநஸ்ஸையுடைய ராய், ஜராமரணங்களை யடைந்து, ஸம்ஸாரமார்க்க காமிகளாய்த் திரியுமவர்களாகிற மிஶ்ரவர்க்கத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும் பண் ணக் கடவராயிருப்ப ரென்கை.

"அண்டத்தையும், அண்டகாரணங்களையும் தானேயுண்டாக் கும், அண்டத்துக்கு உட்பட்டவஸ்துக்களை, சேதநர்க்கு அந்தர் யாமியாய்நின்று உண்டாக்கும்" என்று, ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியெல்லா ம் அத்வாரகமாகவும். வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியெல்லாம் ஸத்வாரகமாக வும், இவர்தாம் கீழ் அருளிச்செய்கையாலும், "இவ்வண்டத்திலே பத்தாத்ம ஸமஷ்டிபூதனை ப்ரஹ்மாபிறக்கும்; இதுக்குக்கீழ் ஸ்வ ஸங்கல்பத்தாலே, எம்பெருமான்றானே ஸ்ருஷ்டித்தருளும்; இது க்குமேல், ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ்டித்தரு ளும்" என்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்கையாலும், வ்ய ஷ்டி ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் ஸத்வாரகமாகவே கொள்ளவேண்டுகை யாலே, ப்ரத்யும்நக்ருத்யமாகச் சொன்ன ஶுத்தவர்க்க ஸ்ரு ஷ்டி அத்வாரகம்; அநிருத்தக்ருத்யமாகச் சொன்ன மிஶ்ரவர்க்க ஸ்ருஷ்டி ஸத்வாரகமென்னவொண்ணாது. ஆகையால், ஶுத்த வர்க்கஸ்ருஷ்டியும், மிஶ்ரவர்க்கஸ்ருஷ்டியும், ஸத்வாரகஸ்ருஷ்டி தன்னிலே சேதநருடைய கர்மவிஶேஷப்ராப்தமான ஸங்கல்ப விஶேஷத்தாலேயாகக் கடவது. இந்த ஶுத்தவர்க்கஸ்ருஷ்டியும் மிஶ்ரவர்க்கஸ்ருஷ்டியும் எம்பெருமான்றானே யருளிச்செய்யக் கேட்ட வநந்தரம், (நிக) " [illegible]

---

† அநந்விதம்.

௪அ. விபவம், அநந்தமாய் கௌணமுக்யபேதத்தாலே பேதித்திருக்கும்.

[illegible] " என்று, ஸேனைமுதலியார்கேட்க, (௫௩அ) " [illegible] " என்று, பகவான்றானே யருளிச்செய்கையாலே,

௪அ ஆக, வ்யூஹத்தின்படியை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ், அநந்தரம், விபவத்தின்படியை விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார் மேல், (விபவம், அநந்தமாய்) என்று தொடங்கி. அதாவது - (௫௩௯) " [illegible] " என்றும்,* (௫௪௦) " [illegible] " என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, விபவமானது - பரிகணித்துத் தலைக்கட்டப் போகாதபடி அநந்தமாய், கௌணமுக்யமுமாகிற பேதத்தாலே யிரண்டுவகையாகப் பிரிந்திருக்குமென்கை. விபவமாவது - இதர ஸஜாதீயமாய்க்கொண்டு ஆவிர்ப்பவிக்கை. இதில். கௌணமென்றது - அவரமென்றபடி; முக்யமென்றது - ஶ்ரேஷ்டமென்றபடி. கௌணமாவது - ஆவேஶாவ

௪௯. மநுஷ்யத்வம், திர்யக்த்வம், ஸ்த்தாவரத்வம் போலே, கௌணத்வமும், இச்சையாலேவந்தது; ஸ்வரூபேண வன்று.

௫௰. அதில், அப்ராக்ருத விக்ரஹங்களுமாய், அஜஹத்ஸ்வபாவ விபவங்களுமாய், தீபாதுத்பந்ந ப்ரதீபம்போலே யிருக்கக்

காரம்; முக்யமாவது - ஸாக்ஷாதவதாரம். ஆவேஶந்தான்-ஸ்வரூபாவேஶமென்றும், ஶக்த்யாவேஶமென்றும் த்விவிதமாயிருக்கும். அதில், ஸ்வரூபாவேஶமாவது - ஸ்வம்மானரூபத்தாலே ஆவேஶிக்கை; அதாவது பரஶுராமாதிகளான சேதநருடைய ஶரீரங்களிலே, தன்னுடைய வஸாதாரணவிக்ரஹத்தோடே யாவேஶித்து நிற்கை. ஶக்த்யாவேஶமாவது - கார்யகாலத்திலே வ்யாஸாதிகளான சேதநர்பக்கலிலே ஶக்திமாத்ரத்தாலே ஸ்புரித்துநிற்கை.

௪௯. இனி, முக்ய விபவத்தோடு கௌணவிபவத்துக் குண்டான ஸாம்யவைஷம்யங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (மநுஷ்யத்வம்) என்று தொடங்கி. அதாவது - (௫௪௧) "[illegible]" என்கிறபடியே, ராமக்ருஷ்ணத்வாதியான மநுஷ்யத்வம், மத்ஸ்ய கூர்மத்வாதியான திர்யக்த்வம், குப்ஜாம்ரத்வமாகிற ஸ்த்தாவரத்வமாகிற இவை இச்சையாலேயானாப்போலே ஆவேஶரூபமான கௌணத்வமும் இச்சையாலே வந்ததென்னுமாகாரமொக்கும்; அப்ராக்ருதமாயிருந்துள்ளஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தோடே வந்ததன்றென்கை. உபாத்தவசநங்கள் இச்சையாலேவந்ததென்கிற மாத்ரத்தைச்சொல்லிற்றேயாகிலும், கௌணத்வமாவது மநுஷ்யத்வாதிகள்போலே, அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தை இதரஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு அவதரித்ததல்லாமையாலே, ஸ்வரூபேணவந்ததன்றென்னுமிடமும் ஸித்தமித்தே.

௫௰. இன்னமும், உபாஸ்யத்வாநுபாஸ்யத்வகதநமுகத்தாலும், உபயத்துக்குமுண்டான விஶேஷத்தை தர்ஶிப்பிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் முக்யவிபவத்தினுடைய வுபாஸ்யத்வத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச்செய்கிறார்; (அதில்) என்று

கடவதான முக்யப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களாயிருக்கும்.

௫௪. விதிஶிவபாவக வ்யாஸ ஜாமதக்ந்யார்ஜுந வித்தேஶாதிகளாகிற கௌண ப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம், அஹங்காரயுக்த ஜீவர்களை யதிஷ்டித்து நிற்கையாலே, முமுக்ஷுக்களுக்கநுபாஸ்யங்கள்.

தொடங்கி. அதாவது - உபயவிதமான விபவத்திலும் வைத்துக் கொண்டு, (௫௪௨) "ப்ராதுர்ப்பாவாஸ்து முக்யா யே மதம்ஶத்வாத் விஶேஷத: । அஜஹத்ஸ்வபாவவிபவா திவ்யா: ப்ராக்ருதவிக்ரஹா: । தீபாதுத்பந்நதீபாபா ஜகதோ ரக்ஷணாய தே । அர்ச்யா ஏவ ஹி ஸேவ்யாஸ்தே ஸம்ஸாரோத்தாரணாய து । முக்யா உபாஸ்யா: ஸர்வேஷாம் முமுக்ஷூணாம் நிராஶிஷ:" என்கிறபடியே (௫௪௩) *ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப் பிறந்ததாகையாலே, அப்ராக்ருதவிக்ரஹங்களுமாய், (௫௪௪) "அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந்" என்கையாலே, விடாதேயிருந்துள்ள அஜத்வாऽவ்யயத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வாதியான ஸ்வபாவ விபவங்களை யுடையவையுமாய், அதஏவ தீபத்தில்நின்றும் உத்பந்நமான ப்ரதீபம் ஸ்வகாரணமான தீபத்தினுடைய ஸ்வபாவங்களை யுடைத்தாயிருக்குமாபோலே, ஸ்வகாரணதுல்ய ஸ்வபாவமாயிருக்கிற முக்யப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களாயிருக்குமென்கை.

௫௪ அநந்தரம், கௌணவிபவத்தினுடைய வநுபாஸ்யத்வத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச் செய்கிறார்; (விதிஶிவ) இத்யாதியாலே. அதாவது-(௫௪௫) "அதாந்யாந் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ப்ராதுர்ப்பாவாந் யதாக்ரமம் । மத்ஸ்யகூர்மவராஹாத்யா: ஸ்ருஷ்டிகார்யே நியோஜித: । ஶங்கராவேஶஸம்பூதோ ஸம்ஹாரே விநியோஜித: । மோஹநார்த்தம் தாநவாநாம் பாலரூபீ பதேஸ்தித: । ஶேஷாவேஶஸம்பூதோ ராம: ஸ்வாநந்தவைபவ: । வ்யாஸஸ்து கேவலம் வேதவிபாகாயைவ யோஜித: । அர்ஜுநஸ்ய நரஸ்யாபி ரூபாவேஶாத்மகோऽபவத் । ஶ்ரீமாந் ஶாஸ்தா நராணாம் ச । வஸுமாநாம் வித்தேஶஸ்ததைவ ச । ஶக்ராதிரூபாஸ்வாவேஶோ த்விதீய:

[illegible] ” என்கிறபடியே, ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான ப்ரஹ்மாவும், ஸம்ஹாரகர்த்தாக்களான ஶிவபாவகர்களும், வேதங்களைவ்யஸித்த வ்யாஸனும், துஷ்டக்ஷத்ரிய நிரஸநம்பண்ணின ஜமதக்நிபுத்ரனான பரஶுராமனும், (நிசா) “ [illegible] ” என்கிறபடியே, சாபதரனுப்க்கொண்டு ஜகத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டுபோந்த கார்த்தவீர்யார்ஜுநனும், ஔதார்ய ப்ரதாநனான வித்தேஶனும், ஆவேஶத்தாலே, க்ரோடீக்ருதரானகருத்ஸ்த முசுகுந்த ப்ரப்ருதிகளுமாகிற கௌணப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம், ஸ்வாதந்த்ர்ய ரூபமான அஹங்காரயுக்தரான ஜீவர்களை கார்யார்த்தமாக ஆவேஶமுகேந அதிஷ்டித்துநிற்கையாலே, புபுக்ஷுக்களாயிருப்பார்க்கொழிய முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களன்றென்கை. “வ்யாஸஜாமதக்ந்யார்ஜுநன்” என்கிறவிடத்தில், அர்ஜுநனென்றது - பாண்டுபுத்ரனான வர்ஜுநனையாகவுமாம்; அவனையும் ஆவேஶாவதாரமாக, இதிஹாஸாதிகளிலே சொல்லுகையாலே. இந்தகௌணப்ராதுர்பாவாநுபாஸ்யத்வந்தான் (நிசா) “ [illegible] ’ என்றும், ஸம்ஹிதாந்தரத்திலும் சொல்லப்பட்டதிறே.

உபாத்தவசநங்களில், புத்தமுநியையும் ஆவேஶாவதாரங்களிலே யொன்றாகச் சொன்னவிது, (நிசா) “மாவுருவிற்கள்ளவேடம்” என்று, ஸ்வேநரூபேண வவதரித்ததாகச்சொன்ன நம்மாசார்யர்கள் வசநத்தோடு விருத்தமன்றோவென்னில்; கல்பபேதத்தாலே யப்படியுஞ் செய்யக்கூடுகையாலே விருத்தமன்று.

ஜாமதக்ந்யன் - ஸ்வரூபாவேஶாவதாரமாயிருக்க, ஶக்த்யாவேஶங்களோடே ஸஹபடித்தது - ஸ்வரூபேண ஆவேஶிக்கிறது,

௫௨. நித்யோதித ஶாந்தோதிதாதிபேதமும், ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத்ம்யமும்,

---

ஶக்திவிஶேஷத்தாலே யாகையாலே யென்று நியமித்துக்கொள்வது.

௫௩. ஆக, விபவங்களினுடைய ஆநந்த்யத்தையும், அதில் கௌணமுக்ய விபாகத்தையும், அந்த கௌணமுக்யங்களுக்குண்டான பரஸ்பர விஶேஷத்தையும் அருளிச்செய்தார்கீழ்; அநந்தரம் கீழ்ச்சொன்ன பரவ்யூஹங்களிலும் முக்யவிபவங்களிலும் உண்டான அவாந்தரபிதைகளும், அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ணாதிபேதங்களுஞ் சொல்லவேண்டியிருக்கச் செய்தேயும், சொல்லாமைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (நித்யோதித) இத்யாதியாலே. நித்யோதித ஶாந்தோதிதாதி பேதமாவது - (௫௪௯) "நித்யோதிதாத்ஸம்பபூவ ஶாந்தோதித இதீரித:" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே, நித்யமுக்தாநுபாவ்யராய், நித்யோதித ஸம்ஜ்ஞராயிருக்கிற பரவாஸுதேவரும், அவர்பக்கலில் நின்றும் உத்பந்நராய், ஸங்கர்ஷண வ்யூஹகாரணமாய், ஶாந்தோதித ஸம்ஜ்ஞராயிருக்கிற வ்யூஹவாஸுதேவரும் முதலான வாஸுதேவமூர்த்தியில்பேதமும், வ்யூஹங்கள் நாலென்றும், மூன்றென்றும், ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லும். "நாலுமுண்டாயிருக்க மூன்றென்கிறது-வ்யூஹவாஸுதேவரூபத்துக்கு பரரூபத்திற்காட்டில் அநுஸந்தேய குணபேதமில்லாமையாலே" என்று, அபியுக்தர் சொல்லுகையாலே, இவர், கீழ் வ்யூஹத்ரயமென்றருளிச்செய்ததுக்கும், இங்குவ்யூஹ வாஸுதேவருண்டாக வருளிச்செய்ததுக்கும் விரோதமில்லை.

(ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத்ம்யமாவது - ஶாந்தோதிதோத்பத்தி சொன்ன வநந்தரம், (௫௫௦) "வாஸுதேவாத்ஸ ஶாந்தோதிதாத் ... ஸர்வப்ரகாஶகோ யோநி: । உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தம் ய: ... ஶாந்தோதிதாத்ஸ வாஸுதேவாத் ... । உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தம் ... ஸ்தித: । ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் ... யஜ்ஞமூர்த்தி ...

கேசவாதி மூர்த்த்யந்தரமும்.

பரஃ । வாஸுதேவஸ் ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நோऽநிருத்தஶ்ச வ்யூஹஃ" என்றும், (௫௫௧) "ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாக்யதுரீயாதிஸ்வரூபிணாம் க்ருபயா ஹரிஃ । உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தம் ஸ்வஸ்யாதி வ்யூஹஸம்ஸ்திதஃ । ஸ்வப்நாதிவ்யூஹாநாம் த்யாயிநாம் ஶாந்தயே । தத்தத்ஸ்வஜீவாநாம் தந்நிவ்ருத்த்யர்த்தமேவ ச । ஸ்வஜீவாநாம் அதிஷ்டாதா ஸர்வதா । கர்மணா ... உபாஸ்யஸ்ஸர்வதா ... ப்ரயோஜநஃ" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாகத் தன்க்ருபையாலே பண்ணினதாய், த்யாயிகளுடைய சேதஶாந்தியின்பொருட்டும், தத்தத்பதஸ்த்தஜீவர்களுக்குத் தந்நிவ்ருத்தியின்பொருட்டுமாய், தத்தத்அவஸ்த்தஜீவர்களுக்கு அதிஷ்டாத்ருத்வேந தத்பதஸ்தனாய்க்கொண்டு கர்மவஶ்யரான சேதநர்க்கு உபாஸ்யனாகையே ப்ரயோஜநமுமாய்க்கொண்டு, வ்யூஹசதுஷ்டயத்திலும் ப்ரத்யேகமுண்டான ஜாக்ரத் ஸ்வப்நஸுஷுப்தி துரீயஸம்ஜ்ஞகமான நாலுவடிவையுமுடையனாயிருக்கை.

கேஶவாதிமூர்த்த்யந்தரமாவது - (௫௫௨) "ஸந்தி த்வாதஶமூர்த்தாஸ்தே ஶக்திபிஸ் ஸர்வஶோயாஃ । கேஶவாத்யாஸ்து தே ஸர்வே லலாடாதிஷு ஸம்ஸ்திதாஃ । ஶரீரரக்ஷகாஸ்தே வை த்யாயிநாம் தாபஶாந்தயே" என்றும், (௫௫௩) "கேஶவாதித்ரயம் தத்ர வாஸுதேவாத் ஸமுத்திதம் । ஸங்கர்ஷணாத்து ஜாதம் வை கோவிந்தாதித்ரயம் ததா । த்ரிவிக்ரமாதிகம் த்ரயம் ப்ரத்யும்நாத் ஸமுத்திதம் । ஹ்ருஷீகேஶாதிகம் தத்து அநிருத்தாத் ஸமுத்திதம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, லலாடாதிகளிலே நின்று ஶரீரரக்ஷணத்தைப் பண்ணி நின்றுகொண்டு, த்யாயிகளுடைய தாபஶாந்தியின் பொருட்டாயிருப்பதாய், வ்யூஹசதுஷ்டயத்திலும் ஒவ்வொன்றிலே மும்மூன்றாக உத்பந்நமாய், மூர்த்த்யந்தரஸமாஹ்வயமாயிருக்கிற கேஶவாதி வ்யூஹாந்தரம்.

ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமானபத்மநாபாதிவிபவமும், உபேந்த்ர த்ரிவிக்ரமததிபக்த ஹயக்ரீவ நரநாராயண ஹரிக்ருஷ்ண மத்ஸ்ய கூர்மவராஹாத்யவதார விஶேஷங்களும்,

---

ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமான பத்மநாபாதிவிபவமாவது-(நிநச) “பத்மநாபோ த்ருவோऽநந்த: ஶக்த்யாத்மா மதுஸூதந: । வித்யாதிதேவ: கபிலோ விஶ்வரூபோ விஹங்கம: ॥ க்ரோடாத்மா படபாவக்த்ரோ தர்மோ வாகீஶ்வரஸ்ததா । ஏகார்ணவாந்தஶ்ஶயந: கமடேஶ்வர ஏவ ச ॥ வராஹோ நரஸிம்ஹஶ்ச பீயூஷஹரணஸ்ததா । ஶ்ரீபதிர்தேவ: காந்தாத்மா அம்ருதாஹரணஸ்ததா ॥ ராஹுஜித் காலநேமிக்ந: பாரிஜாதஹரஸ்ததா । லோகநாதஸ்து ஶாந்தாத்மா தத்தாத்ரேயோ மஹாப்ரபு: ॥ ந்யக்ரோதஶாயீ பகவாநேகஶ்ருங்கதநுஸ்ததா । தேவோ வாமநதேஹஸ்து ஸர்வவ்யாபீ த்ரிவிக்ரம: ॥ நரோ நாராயணஶ்சைவ ஹரி: க்ருஷ்ணஸ்ததைவ ச । ஜ்வலத்பரஶுத்ருக்ராமோ ராமஶ்சாந்யோ தநுர்தர: ॥ வேதவித்பகவாந் கல்கீ பாதாலஶயந: ப்ரபு: । த்ரிம்ஶந்நவைவ தேவா வை விபவா: பத்மநாபத:” என்று, முப்பத்தொன்பதாக அஹிர்ப்புத்ந்யஸம்ஹிதாதிகளிலே சொல்லிற்றேயாகிலும் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே முப்பத்தாகச் சொல்லியிருக்கையாலே, இவர் ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமென்றதில் குறையில்லை. இனி, அந்த முப்பத்தொன்பதிலே மூன்றைக் குறைத்துக்கொள்ளுகையிறே யுள்ளது. அவையாவன:- கபில தத்தாத்ரேய பரஶுராமரூபமான ஆவேஶாவதாரங்கள். உபேந்த்ர த்ரிவிக்ரம ததிபக்த ஹயக்ரீவ நரநாராயண ஹரிக்ருஷ்ண

அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ண க்ருத்யஸ்த்தாநாதி பேதங்களும்,

மத்ஸ்யகூர்மவராஹாத்யவதாரவிஶேஷங்களாவன - அவதாரகந்த மாகையாலே ஸர்வாவதாரங்களுக்கும் அநிருத்தனே காரணமாகச் சொல்லிற்றேயாகிலும், முன்புசொன்ன பத்மநாபாதிகளிலே ஸஹபடிதங்களானவற்றிலே, பூர்வோக்தமான விபவதத்தில்நின்றும் விபவாந்தரங்களாக வுத்பந்நங்களானவையு முண்டென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பிக்கை முதலான சிலப்ரயோஜநத்தைப்பற்ற, (ருருஈ) "ஸ ஏவைதாநி தைவீயாஸ் ப்ராதுர்பாவஸ் ஸஹஸ்ரஶ: | ப்ராதுர்பாவாஶ்ச ... ஸஹஸ்ரஶ: | உபேந்த்ராய ... த்ரிவிக்ரம ... | ... ஹயஶிரோ யதா | நரோ நாராயணஶ்சைவ ஹரிக்ருஷ்ணஸ் ததைவ ச" என்று, பிரித்தெடுத்துச் சொல்லப்பட்ட இந்த்ரனுக்குத் துணையாயிருந்து ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ணுகிற வுபேந்த்ராவதாரமும், எல்லைநடப்பாரைப்போலே லோகத்தை யளந்து அவனிழந்த வைஶ்வர்யத்தைக் கொடுத்த த்ரிவிக்ரமாவதாரமும், அவனுக்கு அம்ருதப்ரதாநார்த்தமாகக்கொண்ட தந்வந்த்ரியவதாரமும், வேதப்ரதாநார்த்தமாகக் கொண்ட ஹயக்ரீவாவதாரமும், ஶிஷ்யாசார்யரூபேண நின்று திருமந்த்ரத்தைவெளியிட்டருளின நரநாராயணாவதாரங்களும். அவர்களோடொக்க தர்மதேவதைபக்கலிலே பிறந்து லோகரக்ஷணம்பண்ணின ஹரியும் க்ருஷ்ணனுமான வவதாரங்களும், ப்ரளயரக்ஷணம், மந்தராதாரத்வம், பூம்யுத்தரணமாகிற விவற்றோடே வித்யாப்ரதாநங்கள்பண்ணின மத்ஸ்ய கூர்ம வராஹாவதாரங்களும், ஆதிஶப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருதங்களான நரஸிம்ஹ கல்க்யவதாரந்தொடக்கமானவையும்.

அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ணக்ருத்யஸ்த்தாநாதி பேதங்களாவன - கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட பரவ்யூஹவிபவங்களாகிற வவற்றினுடைய (ருருஎ) "ஸம்ஜ்ஞயா யா நாம நியதோ ... | ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந ... தயா ஸஞ்ஜீவ ... | ஶா... ஸங்கர்ஷண ... நாயக: | ...

துரவதாரங்களுமாய், குஹ்யதமங்களுமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறிலோம்.

[illegible]" என்றும், [illegible] " [illegible] " என்றும், இத்யாதிகளாலே சொல்லப்படுகிற புஜபேதங்களும் வர்ணபேதங்களும், இந்தவ்யூஹபேத விபவபேதங்களுக்கெல்லாம் ப்ரத்யேகமுண்டான க்ருத்யபேதங்களும், ஆமோதாதிகளும், அயோத்யாமதுராதிகளுமாய்க்கொண்டு வ்யூஹவிபவங்களுக்கு ப்ரத்யேகமுண்டானஸ்த்தானபேதங்களும். ஆதிசப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருதங்களான பூஷணவஸ்த்ராதி பேதங்களும். (துரவதாரங்களுமாய், குஹ்யதமங்களுமா யிருக்கையாலே, சொல்லுகிறிலோம்) என்றது - இவையெல்லாஞ் சொன்னாலும், ஒருவர்க்கு புத்திபண்ணவுமரிதாய், அவதாரரஹஸ்யங்களாகையாலே, மிகவும் குஹ்யமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறோமில்லையென்கை.

௫௩. அவதாரங்களுக்கு ஹேது - இச்சை.

௫௪. பலம் - ஸாதுபரித்ராணாதித்ரயம்.

---

௫௩. லோகத்தில், ஜந்மங்களுக்குஹேது - கர்மமாயன்றோ இருப்பது; இவனுடைய வவதாரங்களுக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளிச்செய்கிறார்; (அவதாரங்களுக்குஹேது-இச்சை) என்று அதாவது - (௪௯௫) "பஹுதா விஜாயதே" (௪௯௯) "பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி" (௪௭௫) "பலபிறப்பாய்" (௫௫௯) "எந்நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்" (௫௯0) "மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த" என்று, இப்படி பஹுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிற விவனுடைய வவதாரங்களுக்குஹேது - இப்படி யவதரிப்போமென்னும் ஸ்வேச்சை யொழிய ஹேத்வந்தரமில்லை யென்கை. ௫௪௪) "ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா" என்று, தானேயருளிச்செய்தானிறே. "ஆத்மமாயயா" என்றது - ஆத்மேச்சயா என்றபடி. (௫௯௧) "மாயா வயுநம் ஜ்ஞாநம்" என்று, மாயாஶப்தம் ஜ்ஞாநவாசியாகையாலே, இச்சாரூபமான ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது. (௫௯௨) "இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:" என்னக் கடவதிறே. (௫௯௩) "[illegible]" என்றும், (௫௯௪) "[illegible]" என்றும், அவதாரஹேது- இச்சையென்னுமிடத்தை, ஆழ்வான் விஶதமாக வருளிச்செய்தாரிறே.

௫௪. ஹேதுவிதுவானாலும். இவ்வவதாரங்கள் தனக்கு பலமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார்; (பலம்-ஸாதுபரித்ராணாதித்ரயம்) என்று. அதாவது-(௫௯௫) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் | தர்மஸம்ஸ்தாபநார்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்று, அவன்றானருளிச்செய்தபடியே, தன்பக்கல் ப்ரேமயுக்தராய், தன்னுடைய வநுபவமொழிய க்ஷணகாலமும்

௫௫. பலப்ராமாணங்களிலும் ப்ருகுஶாபாதிகளாலே பிறந்தானென்கையாலே, அவதாரங்களுக்கு ஹேது - கர்மமாக வேண்டாவோ வென்னில்;

செல்லாதே தன்னைக்காண வேணுமென்றாசைப்பட்டிருக்கும் ஸாதுஜநங்களைத் தன்னுடைய ரூபசேஷ்டிதாவலோகநாலாபநாதிகளாலே ரக்ஷிக்கையும், தத்விரோதிகளான துஷ்க்ருத்துக்களை நிரஸிப்பிக்கையும், தன்னுடைய வாராதநரூபமாய், க்ஷீணமாய்க்கிடக்கிற வைதிகதர்மத்தை ஆராத்யனான தன் ஸ்வரூபத்தை தர்ஶிப்பித்து ஸ்தாபிக்கையுமாகிற விம்மூன்றுமே பலமென்கை. (௫௬) "[illegible]" என்றிறே! இந்தஶ்லோகத்துக்கர்த்தம், பாஷ்யகார ரருளிச்செய்தது. (௫௭) "[illegible]" என்றிறே! ஆழ்வானு மருளிச்செய்தது.

௫௫. அவதாரம் இச்சமென்றறியாதே, கர்மநிபந்தநமாக நினைத்து மந்தமதிகள் பண்ணும் ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (பலப்ரமாணங்களிலும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - இதிஹாஸ புராணரூபமான பலப்ரமாணங்களிலும், (௫௮) "[illegible]" என்றாப்போலே யுண்டான ப்ருகுஶாபம்முதலா

௫௬. அவைதன்னிலே ஶாபம் வ்யாஜம்; அவதாரமைச்சமே ன்று பரிஹரித்தது.

௫௭. அந்தர்யாமித்வமாவது-அந்த꞉ ப்ரவிஶ்யநியந்தாவாயிருக்கை.

௫௮. ஸ்வர்க்க நரகப்ரவேஶாதி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸகல சேதநர்க்கும் துணையாய், அவர்களை விடாதேநிற்கிற நிலைக்

ணவற்றாலே பிறந்தானாகச் சொல்லுகையாலே, அவதாரஹேது-இச்சையன்றிக்கே, கர்மமாகவேண்டாவோவென்கிறதாகிலென்கை.

௫௬. அதுக்கு உத்தரமருளிச் செய்கிறார்; (அவைதன்னிலே) என்று தொடங்கி. அதாவது (௫௯) "தபஸாராதிதோ தேவோ ஹ்யவதத் வரவத்ஸல꞉ । லோகாநாம் ஸம்ப்ரியார்த்தாய ஶாபம் தம் க்ருஹீதவாந்" என்று, உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்திலும், (௬௦) "ஸர்வாவதாரேஷு தேவேஷு ஜநநம் ஸ்வேச்சயைவ து । *ஸாக்ஷாத் ஸ்வேச்சயைவ ஶ்ரேயஸ்ஸாதோ꞉ । இஜஸ்வேச்சயைவ ஸ்வதீர்த்தாவதீர்யதா" என்று, லிங்கபுராணாதிகளிலும் சொல்லுகையாலே, ப்ருகுஶாபாதிகளாலே பிறந்தானென்கிற வவைதன்னிலே, ஶாபம் வ்யாஜமாத்ரம்; அவதாரம் இச்சாக்ருஹீதமென்று பரிஹரித்ததென்கை.

௫௭. ஆக, இப்படி விபவத்தை யுபபாதித்தவநந்தரம், அந்தர்யாமித்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அந்தர்யாமித்வமாவது) என்று தொடங்கி அதாவது - (௨௫) "ய ஆத்மநி திஷ்டந்" (௬௧) "அந்த꞉ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம்" (௬௨) "ஶாஸ்தா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய ஜகதோ யோ ஹ்ருதி ஸ்தித꞉" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, சேதநருடைய வுள்ளேப்ரவேஶித்து ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நியந்தாவாயிருக்கை அந்தர்யாமித்வமாவதென்கை.

௫௮. இதுதான், ஆத்மாவினுள்ளே தன் ஸ்வரூபத்தாலே வ்யாபித்துநின்று நியமிக்குமதும், ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே வ்யாபித்திருந்து நியமிக்குமதுமாய்க்கொண்டு த்விவிதமாயிருக்கையாலே, உபயத்தையுமருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வர்க்க நரகப்ரவேஶாதி) என்று தொடங்கி. அதாவது - (௬௩) "அந்த

---

* ஸாராக்ஷ-கோரசை.

குமேலே ஶுபாஶ்ரயமானதிருமேனியோடே கூடிக்கொண்டு அவர்களுக்கு த்யேயனாகைக்காகவும், அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும், பந்துபூதனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயகமலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

யாதி ஸ்வர்க்கம் ஶ்வப்ரம் வா ஸ்வேஷ்டாம்பஸ்யவ்ருத்திகள்'' என்று தொடங்கி, (௩௭௪) ''ஸ்வர்க்க நரகயோஶ்சைவ ஸந்தாதா ஹி கேஶவ:'' என்று சொன்னபடியே, புண்யநிபந்தநமாகஸ்வர்க்கத்தைப்ரவேஶிக்கையும், பாபநிபந்தநமாக நரகத்தை ப்ரவேஶிக்கையும், உபயநிபந்தநமாக கர்ப்பத்தை ப்ரவேஶிக்கையும் முதலான வெல்லாவவஸ்தைகளிலும், எல்லாசேதநர்களும், இராமடமூட்டுவாரைப்போலே உள்ளேபதிகிடந்து ஸத்தையேபிடித்துநோக்கிக்கொண்டு போருகையாலே துணையாய், அவர்களை யொருகாலும் விடாதே அந்தராத்மாவாய் நிற்கிற நிலைக்குமேலே, (௩௭௫) ''அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோ ஜ்யோதிரிவாதூமக:'' என்றும், (௩௭௬) '' நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா '' என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஜ்யோதிரூபமாய், ஶ்யாமளமானதன்னை முட்டாக்கிடும்படி, செம்பொனேதிகழுகிற புகராலே, நீலதோயதத்தை விழுங்கின வித்யுல்லேகைபோலேயிருக்கையாலே, பாஹ்யவிஷயப்ரவணமானமநஸ்ஸை அதில்நின்றும் பற்றறுத்து, தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாக்கிக்கொள்ளும்படி, ஶுபாஶ்ரயமான திருமேனியோடே அந்தசேதநர்க்கு த்யாநருசிபிறந்தபோது த்யேயனாகைக்காகவும், புத்த்யாதிகளுக்கு நியாமகனாய்க்கொண்டு அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும் நாராயணத்வப்ரயுக்தமான குடற்றுடக்காலே பந்துபூதனாய்க்கொண்டு, (௩௭௬) ''பத்மகோஶப்ரதீகாஶம் ஹ்ருதயஞ்சாப்யதோமுகம்'' என்கிற, ஹ்ருதயகமலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பென்கை. அந்தராத்மதையை முதற்சொல்லி, அதுக்குமேலே ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதய கமலத்திலிருக்குமிருப்பைச் சொல்லித் தலைக்கட்டிற்று, விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான பரத்வாதிகளைச் சொல்லிவருகிற ப்ரகரணமாகையாலே.

௫௯. அர்ச்சாவதாரமாவது - "தமருகந்ததெவ்வுருவும்" என்கிற படியே, சேதநர்க் கபிமதமான த்ரவ்யத்திலே விபவவி ஶேஷங்கள்போலன்றிக்கே, தேஶகாலாதிகாரி நியமமில் லாதபடி ஸந்நிதிபண்ணி அபராதங்களைக் காணுக்கண் ணிட்டு, அர்ச்சகபரதந்த்ரமான ஸமஸ்த வ்யாபாரங்களை யுமுடையனுய்க்கொண்டு, கோயில்களிலும், க்ருஹங்க ளிலும் எழுந்தருளிநிற்கும் நிலை.

---

௫௯. ஆக, அந்தர்யாமித்வத்தை யுபபாதித்தாராய் நின்றுர் கீழ்; அநந்தரம், அர்ச்சாவதாரத்தை யுபபாதிக்கிறுர் ; (அர்ச்சாவ தாரமாவது) என்று தொடங்கி. அதாவது - (௫௭) " தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவந்தானே" என்று, ஆஶ்ரிதர் யாதொன்றைத் தனக்குத் திருமேனியாகக் கோலினுர்கள், அத்தையே தனக்கு வடிவாகக்கொள்ளுமென்கிறபடியே,ஆஶ்ரிதரானசேதநர்க்கு அபி மதமான ஸ்வர்ணரஜதாதி ஶிலாபர்யந்தமான ஏதேனுமொருத்ரவ் யத்திலே, அயோத்யாமதுராதி தேஶநியமமென்ன, பதினாயி ரம்ஸம்வத்ஸரம் நூறுஸம்வத்ஸரமென்றுப்போலே யுண்டான கால நியமமென்ன, தஶரத வஸுதேவாதிகளென்றுப்போலேயில் அதி காரிநியமமென்ன, இவற்றையுடைத்தாய்க் கொண்டு ஸந்நிதிபண் ணின ராமக்ருஷ்ணுதிவிபவ விஶேஷங்கள்போலன்றிக்கே,(௫௮) " ஸர்வத்ர ... " என்கிறபடியே, ஒரு தேஶநியமமில்லாதபடியாகவும்; அர்ச்சகனுடையவபேக்ஷா காலமொழிய தனக்கென்று ஒரு காலநியமமில்லாதபடியாகவும், ருசியுடையாரெல்லார்க்குமாகையாலே, இன்னுரென்பதொரு அதி காரிநியமமில்லாதபடியாகவும் ஸந்நிதிபண்ணி, " ஸர்வஸஹி ஷ்ணு: " என்கிறபடியே ஸஹிஷ்ணுவாகையாலே, அவர்கள்செய் யுமபராதங்களைக் காணுக்கண்ணிட்டு, " ... " என்கிறபடியே, அர்ச்சகபரதந்த்ரமான ஸ்நாநஶயநாதிகளான ஸமஸ்தவ்யாபாரங்களையுமுடையனுய்க்கொண்டு எழுந் தருளிநிற்கும்நிலை-அர்ச்சாவதாரமாவதென்கை. (௫௯) " ... " என்கையாலே, அர்ச்சாஶப்தம் - ப்ர திமாவாசி.

௪௰. ருசிஜநகத்வமும், ஶுபாஶ்ரயத்வமும், அஶேஷலோக ஶரண்யத்வமும். அநுபாவ்யத்வமு மெல்லா மர்ச்சாவதாரத்திலே பரிபூர்ணம்.

௪௧. ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை மாறுடிக்கொண்டு

௪௰. இவ்வர்ச்சாவதாரத்தினுடைய ருசிஜநகத்வாதி குண பூர்த்தியை யருளிச் செய்கிறார்; (ருசிஜநகத்வமும்) என்றுதொடங்கி, அதாவது - ஶாஸ்த்ரங்களால் திருத்தவொண்ணுதே விஷயாந்தரங்களிலே மண்டிவிமுகராய்ப் போரும சேதநர்களுக்குத் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யகுணங்களாலே வைமுக்யத்தைமாற்றி, தன்பக்கலிலே ருசியை ஜநிப்பிக்கையும், ருசிபிறந்தவநந்தரம், தன்னை பஜிக்குமவர்களுக்கு, கண்ணுக்கும் நெஞ்சுக்கு மினிதாம்படி ஶுபாஶ்ரயமா யிருக்கையும், அவ்வளவன்றிக்கே, தன்னையே உபாயமாக ஸ்வீகரிக்குமளவில் குணகுண நிரூபணம்பண்ணுதே, ஸகலலோகங்களி லுள்ளவர்களுக்கும் ஶரண வரணார்ஹமாயிருக்கையும். உபாயமானமாத்ரமாய் ஒருதேஶவிஶேஷத்திலேபோனால் அநுபாவ்யமாம்படி யிருக்கையன்றிக்கே, வைலக்ஷண்யத்தில் வாசியறிந்தவர்களுக்கு (௫௮௦) "என்னமுதனைக்கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணுவே" என்னும்படி, அநுபாவ்யமா யிருக்கையுமாகிற விவையெல்லாம் அர்சசாவதாரத்திலே பரிபூர்ணமாயிருக்குமென்கை. (௫௮௧) "[illegible]" என்று, இவ்வர்ச்சாவதாரத்தில், ஆஶ்ரிதருகந்ததொருத்ரவ்யத்தைத் தனக்குத் திருமேனியாகக்கொண்டு அவர்களுக்கு உபாஸ்யனுமாய், ப்ராப்யனுமாயிருக்குமென்னுமிடம், ஶ்ரீஶௌநக பகவானாலுஞ் சொல்லப்பட்டதிறே.

௪௧. இன்னமும், இவ்வர்ச்சாவதார குணதிக்யத்தை யருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு. இப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டி யருளுகிறார்; (ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை) என்றுதொடங்கி. அதாவது - (௫௮௨) "[illegible]" என்கிறபடியே, சேதநனுக்கு ஸ்வத்வமும், தனக்கு ஸ்வாமித்வ

அஜ்ஞரைப்போலேயும், அசக்தரைப்போலேயும், அஸ்வதந்த்ரரைப்போலேயும் இருக்கச்செய்தேயும், அபாரகாருண்ய பரவசனாய்க்கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளும்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

மும் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்க, இவன் தன்னுடைமைகளோடேகூடத் தன்னையும ஸமர்ப்பிக்கும்படி ஸ்வாமித்வம் இவன்பக்கலிலும், ஸ்வத்வம் தன்பக்கலிலுமாகத் தன்னிச்சையாலே மாறாடிக்கொண்டு, (நூகூஅ) "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" (கூசகூ) "பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே" (நூஅச) "ந தஸ்யேஶே கஶ்சந" என்றும் (நூஅநு) "ஸர்வேஶ்வரேஶ்வர꞉ [illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய், நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற தன்னையமைத்துக்கொண்டு, தன்காரியமும் பிறர்காரியமு மறியமாட்டாத வஜ்ஞரைப்போலேயும், தன்னைத் தான்ரக்ஷிக்கமாட்டாத அஶக்தரைப்போலேயும், தனக்கென்னவொருமுதன்மையில்லாத அஸ்வதந்த்ரரைப்போலேயும்நிற்கச்செய்தேயும், விழுக்கையுமுட்பட விடமாட்டாதபடி கரைபுரண்டுசெல்லுகிற காருண்யம் இட்டவழக்காய்க்கொண்டு, நேத்ரபுத்ரவிதரணம்முதலாக மோக்ஷதாநபர்யந்தமாக யதாதிகாரம் சேதநருடைய ஸகலாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளுமென்கை.

(நூஅகூ) "அர்ச்சாவதாரஸ்ஸர்வேஷாம் பாந்தவோ பக்தவத்ஸல꞉ । ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்" என்று, அர்ச்சாவதாரமானது - ஸர்வர்க்கும் பாந்தவமாய், பக்தவத்ஸலமாயிருக்கும். ஸ்வத்வமானது - ஆத்மாவின் பக்கலிலும், ஸ்வாமித்வமானது - என் பக்கலிலும் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்குமென்றும், (நூஅஎ) "[illegible] மமாயம் கேஶவ꞉ [illegible] । மமாயம் [illegible] ராமதேவ꞉ பரஶ்வங்க꞉" என்று, இப்படி ஶேஷித்வம் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்கச்செய்தேயும், என்னுடைய கேசவனென்றும், பரசுவை யடையாளமாகவுடைய தேவனான ராமன் என்னுடையவனென்றும். (நூஅஅ) "மமாயம் [illegible] நாராயண꞉ [illegible]

வராஹவேஷோ பகவாநேஷ நாராயணஸ்ஸ்வயம்" என்று, என்னுடையவன் இந்த வாமநனானவன், ப்ரபுவான நரஸிம்ஹரூபியானவன், வராஹவேஷத்தையுடைய பகவான், அப்படியே நரநாராயணனென்றும், (௫௮௯) "யதா க்ருஷ்ணஸ் ததா ராமஸ் ததாயம் திஷ்டதே ப்ரபு: | க்ராமேऽஸ்மிந் வாஸுதேவோऽஸௌ திஷ்டதே" என்னும்படியே க்ருஷ்ணனும், ராமனும் என்னுடையவனென்றுஞ் சொல்லாநிற்கும். என்னுடைய க்ராமத்திலிருக்கிற பகவான் என்னுடையவனென்னும் மமத்வபுத்தியுண்டாகாநிற்கும். (௫௯௦) ". விஶ்வஸ்ய ஜகதாம் நாதஸ் ஸர்வஶக்திர் நிராகுல: | அஶக்தவத் ஸ்வதந்த்ரோ ஹி பரதந்த்ரவத் ஸேவிஜநாதீந:" என்று, பரமார்த்தத்தால் ஜகந்நாதனாப், ஸ்வாமியான ஜநார்த்தநனை அஶக்தனாகவும், அஸ்வதந்த்ரனாகவும், ரக்ஷ்யபூதனாகவும் சிந்திப்பதுஞ் செய்யாநிற்கும். (௫௯௧) "த்ருப்யத்யேவ ஹி தேஜஸ்வீ பக்தஸ்நேஹாத் ஸ தேவஸ்து | ஸ்நாநம் பாநம் ததா யாத்ராம் கரோதி ஜகதாம் பதி:" என்று, பெரிய தேஜஸ்ஸையுடைய ஜகத்பதியானவன், பக்தனுக்கு வத்ஸலனாய்க்கொண்டு அவன் இச்சித்தபோது அமுதுசெய்யாநிற்கும்; அப்படியே, ஸ்நாநத்தையும் பாநத்தையும் யாத்ரையையும் பண்ணாநிற்குமென்றும், (௫௯௨) "ஸ்வதந்த்ரஸ் ஸ்வஜகந்நாதோऽப்யஸ்வதந்த்ரோ யதா ததா | ஸர்வஶக்திர் ஜகத்ஸ்ரஷ்டாऽப்யஶக்தவச் சேஷ்டதே" என்று, ஸ்வதந்த்ரனாய் ஜகந்நாதனாயிருக்கச்செய்தேயும், அவன் யாதொருபடி அஸ்வதந்த்ரன், அப்படியாகாநிற்கும் ஸர்வஶக்தியாய் ஜகத்துக்கு ஸ்ரஷ்டாவாயிருக்கச்செய்தேயும், அஶக்தரைப்போலே சேஷ்டியாநிற்குமென்றும்; (௫௯௩) "ஸர்வாந் காமாந் ப்ரயச்சந்வை ஸ்வாம்யஶக்தவதீக்ஷ்யதே | ஸதா க்ஷமாவாநர்ச்சாயாம் ஸர்வதேவேஶ்வர: ப்ரபு:" என்று, எல்லாக்காமங்களையும் கொடாநின்று ஸ்வாமியாயிராநிற்கச்செய்தேயும், அஶக்தரைப்போலே காணப்படாநிற்கும்; அபராதங்களில் அறிவிலனாகாநின்றுகொண்டு, எப்போதும் க்ஷமையைப் பண்ணாநிற்குமென்றும், (௫௯௪) "அர்ச்சாவதாரவிஷயே மயாப்யுத்தேஶதஸ்ததா | உக்தா குணா ந ஶக்யந்தே வக்தும் வர்ஷஶதைரபி" என்று, அர்ச்சாவதார விஷயத்தில் என்னாலும் சுருக்கச்

சொல்லப்பட்ட வஸ்துவை; குணங்களானவை நூறுவர்ஷம் கூடினாலும் சொல்ல ஶக்யங்களல்லவென்றும், (௫௬௫) "ஐகைதவஷைத்ஸ்வாதிகாமா ஸதொஜ்ஞாநமதொநவா" என்று, என்னுடைய ப்ரஸாதமொழிந்தாலும், ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜ்ஞாநமில்லாதபோது சொல்லமுடியாதென்றும், (௫௬௬) "ஸவம் ஸஞ்ஜ்ஞாகாரொஹஸ்தாநாம் வதாஸ்யா: | ப்ரவ்ஸாதிவ் ப்ரவ்ஸாஜ்ஞாயாம் ஶ்ரேஷ்டொத்தரோத்தர:" என்று, இப்படி பரவ்யூஹாதி பஞ்சப்ரகாரனை நான் அநுபதிக்கிற வாத்மாக்களுக்கு, பூர்வ பூர்வ ப்ரகாரங்களிற் காட்டில் உத்தரோத்தர ப்ரகாரத்தில் ஸௌலப்யத்தாலே ஶ்ரேஷ்டனாயிருப்பேனென்றும், (௫௬௭) "ஸௌலப்யே ஜகத்ஸ்வாமீ ஸுலபொ ஹ்யுத்தரோத்தர:" என்று, ஜகத்ஸ்வாமியான நான், ஸௌலப்யத்தாலே மேலே மேலே ஸுலபனாயிருப்பனிறே! என்றும், (௫௬௮) "ஸர்வாதிஶாயிஷாட்குண்ய ஸம்பூர்ணம் மந்த்ரஸம்ஸ்தோ விஶ்வயொ: ஶக்தி வாச்யாத்மநா பிம்பஸ்தே க்ருபயா ஸ்தித:" என்று, ஸர்வத்தையும் அதிஶயிப்பதான ஷாட்குண்யரூபமானது - மந்த்ர பிம்பங்களிலே நிற்கும்; மந்த்ரத்திலே வாச்யாத்மநா என்றும் நிற்கும்; பிம்பத்திலே க்ருபையாலே நிற்குமென்றும், இப்படி, அர்ச்சாவதாரத்தினுடைய குணாதிக்யம் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே ஸர்வேஶ்வரன் தன்னாலே யருளிச்செய்யப்பட்டதிறே. (௫௭௮) "ஸ்தூலாத்ஸூக்ஷ்மாஶ்ரிதஸ்ய வாஸாத்ஜந்நாஸ்ய ஜ்ஞாநதிகேதநேஷு விகாட்டிஜேஷு ஸ்ரஷ்டுரஸ்ய | ஸஹஸ்ரஸஹிஷ்ணுவஸ்ய ஶ்ரேயாய நாவிர்பூதி: வ்ருணீஷே ஹ்ருதயாஸஹிஷ்ணுவத ஸ்தஶ்ரீரங்கராஜ ஸ்தயஸெ" என்று. அவதாரங்களை யருளிச்செய்தவநந்தரத்திலே, அர்ச்சாவதாரவைபவத்தை, ஸங்க்ரஹேண ஒரு ஶ்லோகத்தாலே யருளிச்செய்தாரிறே! பட்டர்.

ஆக, ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும், அந்த ஸ்வரூபத்தையும் நிறம்பெறுத்தும் குணவைலக்ஷண்யத்தையும் அக்குணங்களடியாக அவன்பண்ணும் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களையும், அப்படி காரணபூதனானவனுடைய ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீய

த்வத்தையும், அவனுடைய ஸர்வ பலப்ரதத்வத்தையும், காரணத்வாத்யுபயோகியான விலக்ஷணவிக்ரஹயோகத்தையும். அந்த விக்ரஹ வைலக்ஷண்யாநுரூபமான லக்ஷ்மீ பூமி நீளா நாயகத்வத்தையும், அந்த விக்ரஹயோகப்ரயுக்தமான பரத்வாதிபஞ்சப்ரகாரத்வத்தையும் அருளிச்செய்து, ஈஶ்வரதத்வத்தை நிகமித்தாராயிற்று.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌜𑌗𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍇 ॥

ஸர்வஜ்ஞஜகதாசார்யக்ருததத்வத்ரயஸ்யய: ।
வ்யாக்யாமாக்யந்நமஸ்தஸ்மை ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகிநே ॥

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈஶ்வரப்ரகரணம் - முற்றிற்று.

—:(o):—

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

தத்வத்ரயவ்யாக்யானம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

தத்வத்ரய வ்யாக்யான ஸுத்தாஸுத்த பத்ரிகை.

அஸுத்தம்	ஸுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
ஸ்யூத	ரயூத	7	9
யாவ்யாதிரேக	யத்யதி + யரேக	9	27
உத்தேஸம	நு. (அ-கை) உத்தேஸம	10	29
(நு) (அ-கை) அதில்	அதில்	11	9
தேஹம்	"தேஹம்	,,	15
விவாத	அவிவாத	,,	18
["ஓரவய	ஓரவய	,,	19
ஸரீரம் அவ	ஸரீரம், அவ	,,	23
கர்த்தா	(ஸம்பர்த்தா)	12	11
கல்பிதங்களாகை	கல்பிதமாகை	,,	12
அந்த:கரண	அந்தகரண	,,	16
அந்த:கரண	அந்தகரண	,,	17
ஸிரவைவ	ஸ்ரீவாதவ	15	20
க்லேஸாத	க்லேஷத	24	3
மைஸதில்யம்	மைஸதில்யமும்	25	2
மைஸதில்யம்	மைஸதில்யமும்	,,	13
விடுகையாலும	விடுகையிலும்	27	26
'கையாலும	கையிலும்	,,	27
' இவனுடைய	இவனுடைய	31	22
இப்படி	"இப்படி	,,	25
பூர்வவாஸநா	பூர்வவாஸநா	32	10
" ஸர்வஜ்ய	ஸர்வஜ்ய	,,	20
எனில்	என்னில்:	33	6
இப்படி	கக. இப்படி	34	20
இப்படி	கஎ. இப்படி	35	6
(ஸியாம்ய	கஅ. (ஸியாம்ய	35	21

அசுத்தம்	சுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
(௩௬) இவனு	இவனு	36	12
(தார்ய	௩௬. (தார்ய	36	15
" இத்கால்	இத்தால்	37	16
நக்ஷத்ரா	நக்ஷத்ரம்	,,	20
(ஸேஷ	௩௭. (ஸேஷ	38	5
ஜாஷா	ஜாஷா	,,	26
ஸொா	ஸொா	39	9
ஸவ த்ரா	ஸவ த்ரா	,,	10
ஞதரா	ஞதரா	,,	10
[illegible]. (ஆத்ம	(ஆத்ம	41	3
இதில்	[illegible]. இதில்	,,	5
ஸம்ஸாரம்	ஸம்ஸ்காரம	45	8
ஜீவாத்வைத	அதில், ப்ரஹ்மாத்வைதமாவது-ப்ரகார்யத்வைதம். ஜீவாத்வைத	46	25
நாமத் தாலேயாதல்	நாமத்தாலேயாதல்	48	23
மாணொ	மாணொ	49	7
இந்தமரு	௪௩. இந்தமரு	,,	27
(௪௩) அத்தை	அத்தை	50	14
கேழ	௪௪. கேழ	51	27
சொலில்	சொல்லில்	52	18
விபுவாய்	அவிபுவாய்	53	11
ஸ்வப்ரகா	ஸ்வயம்ப்ரகா	,,	19
நஹிதவெ	நஹிதவெ-ஷ-ப்ரவெ	55	24
போதும்	போது	59	17
அஜடமெமறு	அஜடமென்று	61	23
உவந்த்ர, யவந்ரா	உவந்த்ர (அவந்த்ரக்ஷ ரெவியமெ) உதி-யவந்ரா	72	25
ஸாஷ்வெஷஷ	ஸாஷ்	72	25
கஷவஷஸவ	கஷவஷஸ	,,	26
மஸ-ீ	மஸ-ீ	,,	,,

அசுத்தம்	சுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
க்ஷேத்ர	தத்க்ஷேத்ர	,,	27
வேதாந்த	வேதாந்த	,,	30
ப்ரயாணஸமய	ப்ரயாணம் தச்ச்லாக்யம்,	73	8
விஜ்ஞேய	விஜ்ஞேய	,,	10
விதீர்ண	விதீர்ண	,,	11
ஸ்வரூபாப	ஸ்வரூபாநுப	74	3
விசேஷாக	விசேஷா:, ப்ரகாசாதிகா	,,	25
சைதந்யம்	சைதந்யம்	75	12
விஷயஸ்ப்ருஹை. கர்ம	விஷயஸ்ப்ருஹை. ஸங்கமமாவது- புத்ரமித்ராதிகளாவில் ஸம்ச்லேஷஸ்ப்ருஹை. கர்ம	,,	19
விசேஷாஹி	விசேஷஸாஹி	76	11
தாசேஸஸ	தாசேஸ்ஸு	,,	28
சக்ஷு ஜிஹ்வ	சக்ஷுர்ஜிஹ்வா	78	16
ஆக்ராண	க்ராண	,,	17
என்றும்	என்று	,,	29
சிசா	சிசும்	79	4
ப்ரதாநத்வம்	ப்ரதாநத்த்வம்	83	3
ஸ்பஸ	ஸ்பர்ஸ	84	15
ளாழ்வார்	ளாழ்வான் (இப்படி எங்குங்கண்டுகொள்வது.)	86	6
ஐகாந்த்யாஸ்ர	ஐகாந்த்யாஸ்ர	87	15
தேநஸவெந்த	தேநஸ்வந்த	,,	17
ப்ரதிவ்யாம்ஸமான	ப்ரதிவ்யம்ஸமான	88	28
சயமேவெந்த்ரியஸ்ரஷ்டி	சபமேந்த்ரியஸ்ரஷ்டி	89	12
ஸ்வாதிவண்க	ஸ்வந்தாந்த்ராதிவண்க	89	13
வண்கஸ்ர	வண்கஸ்ரஸ்ர	,,	14
இந்த்ரியவண்கஸ்ர	இந்த்ரியவண்கஸ்ரஸ்ர	,,	15
சநவஸ்ர	சநலவஸ்ர	,,	15

அஶுத்தம்	ஶுத்தம்	பக்கம்.	வரி
வ்யாயகலெக	வ்யாயகலெகனா	90	18
வெ.தஃ	வெதூஃ	,,	19
ஐக்ஷாஸ	ஐக்ஷ்வாஸு	92	11
சொன்னது உபலக்ஷணம்	சொன்னதும்	,,	20
சொன்னதும் உப லக்ஷணம்	சொன்னதும் பூதாந்தரத் துக்கு முபலக்ஷணம்.	,,	23
ஜஹாம்ஸ	ஜஹாவ்ரும்	94	22
பதினாலாயிரம்	பதினாயிரம்	,,	23
அவாலுக	வாலுக	,,	20
ஸர்க்காரூபமாயும்	ஸர்க்கராரூபங்களாயும்	,,	,,
ஸைலமாயும்	ஸைலரூபமாயும்	,,	,,
மாளிகைகளாலே மலங்	மாளிகைகளாலேயும், ப்ராஸாததோரணங்க ளாலேயுமலங்	,,	22
மடுப்பம் அவகாஸ தயோக்தமான	ம(ா)டுப்பமாக ஸைவோக்தமான	96	8
ஆவயுக்கும்	ஆவரிக்கும்	,,	28
நக்ஷ்ரஜேண	தக்ஷ்ரஜேண	97	19
விணீகா	விஞ்ஞீகா	98	22
இங்கு	அங்கு	101	22
செய	செயஃ	103	22
ஹ்யயீயதெ	ஹியீயதெ	104	11
புவநமும்	புவநங்களும்	107	3
தேஹமும்	தேஹங்களும்	,,	,,
காஷ்டாரூபேண	காஷ்டாதிரூபேண	109	6
ஜக-லஸ்ரு	ஜகு-லஸ்ரு	111	16
பதஃ''	பதஃ'' என்று	,,	18
இது	இதே	112	11
நீரவா	நிரவா	,,	20
கும்படி	கும்படியைச்	115	11
விலக்ஷணவிக்க	விலக்ஷண	118	6

அபாத்தம்	பாத்தம்	பக்கம்.	வரி
உபாஸி	உபாஸிங்களி	,,	7
ஸாம்ஷ்டி வ்ருஷ்டி	ஸாமஷ்டி வ்யஷ்டி	,,	,,
ஸாரூ கயா	ஸாரூ கயா	119	12
த்வீவா:	த்வீவா:	,,	14
ப்ராதிரா	ரா	120	19
ஸாங்ஷை	ஸாங்ஷை	121	13
ஸஃஸ	ஸஃஸ	122	17
ப்ரதிபடனுபிருக்கை யாலே	ப்ரதிபடமா(று)பிருக்கை" என்கையாலே	122	26
அநாகூல	அநுகூல	124	29
குணத்தைசொல்லாங்கா	குணத்தை (தின்)சொல்லுங்கா	125	24
ஸெவெக்க	ஸெவெக்க	126	12
ஜொகாஜ்ஞாம்	ஜொகொத்ஞாம்	,,	13
நிருபாதிகங்களாகை யாலே-ஸ்வே	நிருபாதிகங்களாகையா ஸாது - பாதந்த்ரஸௌ கங்களாகையாலே, ஸ்வோ	126	19
ஹாணகூவஷி	ஹாணக்ஷூவஷி	127	1
ஸாஜாஸீ	ஸாஜாஸீ	,,	3
ஜ்ஞாரம்	கO. ஜ்ஞாரம்	130	1
இப்படி குண	(கO) இப்படி குண	,,	7
வெயாத்யம்	வெயாகயம்	,,	25
கO. இப்படி	கக. இப்படி	132	1
கO. எவம்பூத	(கக. எவம்பூத	,,	24

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీభగవచ్ఛాస్త్రాన్తర్గత జితన్తాస్తోత్రమ్.

966
(3077)

ఇతఱ్కు

పరమకారుణికరాన

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానమ్,

ఐస్తు జితన్తై కళుక్కుమ్ పదవురైయుమ్.

ఇతు

శ్రీమాన్, పుదుప్పట్టు - తిరువేఙ్కటాచార్యరాల్

సన్తాక పరిశోధిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపకసభైయారాల్,

చెన్నై,

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిడప్పట్టతు.

విజయతేతరామ్.

సిద్ధార్థినామ సంవత్సరమ్

1919

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రన్థముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్.)

ఈసభలో తెనుఁగులిపిలో యచ్చువేసిన గ్రన్థములు,

		రూ.అ.పై.
౧.	రామచరమశ్లోకము	౦-౧-౬
౨.	భారద్వాది తనిశ్లోకము	౦-౨-౬
౩.	దుష్కరశ్లోకటిప్పణి	౦-౨-౬
౪.	శాణ్డిల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము)	౦-౯-౦
౫.	ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్పద ప్రమాణ తిరట్టుసహిత	౧-౬-౬
౬.	రహస్యత్రయమీమాంసాభాష్యమ్ ౧-వ సంపుటం	౧-౮-౦
౭.	డిటో ౨-వ సంపుటం	౦-౯-౦
౮.	పరద్వరహస్యమ్	౦-౮-౦
౯.	చతుశ్లోకీసవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬
౧౦.	చరమశ్లోకటిప్పణి	౧-౮-౬
౧౧.	శరణశబ్దార్థవిచారమ్	౦-౨-౦
౧౨.	తిరుప్పల్లాణ్డు	౦-౭-౬
౧౩.	తిరుప్పావై మూవాయిరప్పడి అరుమ్పదసహితమ్	౧-౫-౬
౧౪.	తిరుప్పావై ఈరాయిరప్పడి నాలాయిరప్పడికళ్	౦-౧౩-౦
౧౫.	తిరుప్పావై ఆఱాయిరప్పడి	౧-౮-౦
౧౬.	నాచ్చియార్ తిరుమొళి	౧-౧౦-౬
౧౭.	పెరుమాళ్ తిరుమొళి	౦-౧౨-౬
౧౮.	కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్	౦-౧౫-౬
౧౯.	ముదల్ (తిరువన్దాది) వ్యాఖ్యానారుమ్పద ప్రతిపదసహితము	౦-౧౦-౦
౨౦.	రెండో తిరువన్దాది	౦-౬-౦
౨౧.	మూడో డిటో	౦-౬-౦
౨౨.	నాల్గవ డిటో	౦-౭-౦
౨౩.	తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయ ఉక్తి ప్రతిపద తాత్పర్యసహితం)	౨-౪-౦
౨౪.	తిరువాశిరియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము)	౦-౩-౦
౨౫.	పెరియతిరువందాది	౦-౭-౦
౨౬.	తిరువెళుక్కూత్తిరుక్కై	౦-౨-౦
౨౭.	శిఱియతిరుమడల్	౦-౫-౦
౨౮.	పెరియతిరుమడల్	౦-౭-౬
౨౯.	ఇరామానుశనూత్తన్దాది	౧-౧౨-౦
౩౦.	శ్రీవచనభూషణమ్	౧-౧౨-౬
౩౧.	ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్	౦-౧-౦
౩౨.	న్యాయమాత్మ భాష్యమ్	౦-౨-౬
౩౩.	యమకరత్నాకరమ్	౨-౧౧-౦
౩౪.	దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	౨-౦-౦
౩౫.	తత్త్వసఙ్గ్రహమ్	౦-౨-౦
౩౬.	గురుపరమ్పరాప్రభావమ్	౨-౧-౬
౩౭.	యతీన్ద్రప్రవణప్రభావమ్	౦-౧౨-౬
౩౮.	సమ్ప్రదాయ అకరాతి	౧-౧౩-౦
౩౯.	స్తోత్రరత్న వ్యాఖ్యానమ్	౦-౭-౬
౪౦.	గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం	౧-౦-౦
౪౧.	ఆచార్యహృదయం ౨ ప్రకరణములు	౨-౦-౬
౪౨.	తాత్పర్యదీపికై	౨-౪-౬
౪౩.	జితన్తాస్తోత్రవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬

పై కనుపరిచిన గ్రన్థములకన్నిటికిని బైణ్డుచార్జి ప్రత్యేకము.

మ. తిరువేఙ్గడముడయానయ్య,

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

నెం. ౩౧ వెంకటాచల [illegible]వీధి చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పరమకారుణికరాన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్ద

వ్యాఖ్యానసహితమాన

జితన్తాస్తోత్రమ్.

శ్రీమత్కృష్ణ సమాహ్వాయ నమో యామునసూనవే।
యత్కటాక్షణ లక్ష్యాణాం సులభ శ్శ్రీధరస్సదా ॥

అవతారికె.

జితన్తైయానతు-ఋగ్వేదఖిలమ్; తత్ప్రతిపాదన పరమాన శ్రీ పురుషసూక్తమ్ సర్వశ్రుతికళిలుమోతి ప్పోరుహుం పోలే, ఇతువుమ్-శ్రీశాస్త్రత్తిలుమ్ ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలుమ్ "మహామన్త్రమ్" ఎన్ఱు తిరుమన్త్రత్తోపాతి పరమరహస్యమాకచ్చొల్లి ప్పోరుహు తొన్ఱు.

వేదాక్షరరాశియాకిల్ పౌరుషేయమాన ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే ఎఴుతి ప్పడిత్తు ప్పోరువా నెన్నెన్నిల్;—ఖిలమాకిఱతు-అప్రహతం స్థానమ్; సూత్రకారర్కళ్ ఖిలసహితమాక త్తాఙ్గళధ్యయనమ్ పణ్ణిప్పోన్దవర్క శాక్తైయాలే, స్తూత్రవిధానఙ్గళిలే "మన్త్ర

మాక వినియోగిత్తు ప్పోరానిన్దార్కళితే. ఇప్పడి ఇతిహాస పురాణఙ్గళిలే శ్రీశాస్త్రత్తిలే “ జితన్తఇతి మన్త్రేణ” ఎన్ఱు మన్త్రమాక వినియోగిత్తు ప్పోరుమత్తోన్ఱు.

శ్వేతద్వీపవాసికళ్ క్షీరాబ్ధినాథనుడైయ సౌన్దర్యాదికళిలే తోఱ్ఱిణుపట్టు చ్చొల్లుమ్ స్తోత్రమ్; ఇతుక్కు స్తోత్రత్వముమ్-* స్తవప్రియనుక్కు ప్రియతనుమాకై.

బ్రహ్మాదికళుక్కు దుష్ప్రాపమాన స్థలత్తిలే తోఱ్ఱినవితు-ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే ఎళ్లుతిప్పడిక్కుమ్పడి సులభమానపడి యెన్నెన్నిల్;—ఇమ్మన్త్రత్తుక్కు ప్రతిపాద్యనాన క్షీరాబ్ధినాథనై త్తిరువడితొళువాదరిత్తు శ్రీ నారదభగవాన్ శ్వేతద్వీపత్తిలే శెన్ఱు వళవిలే, ఏకత ద్విత త్రితర్కళ్ తపస్సుపణ్ణి క్కణ్డు ఇవర్కళుక్కుమ్ కిట్టవొణ్ణాతవిషయత్తై నమ్మాల్ కాణముడియాతెన్ఱు మీణ్డు, అవర్కళైక్కుఱిత్తు “ఎనక్కు చ్చెయ్యవడుప్పతెన్” ఎన్ఱు కేట్క, “ఇత్తిరుమాళికైక్కుళ్ళే శ్వేతద్వీపవాసికళ్ క్షీరాబ్ధినాథనై క్కణ్డు పణ్ణుమ్ స్తోత్రమ్ నెడునాళే నాఙ్గళ్ తపస్సుపణ్ణుకిఱ మాకైయాల్ జ్ఞాతవ్యమాయిత్తు; ఎఙ్గళ్ పక్కలిలే ఇత్తై లభిత్తు అనుసన్ధి” ఎన్న, అవనుమ్ అవర్కళ్ పక్కలిలే జితన్తైయై లభిత్తుప్పోరానిఱ్క, జయన్తమెన్గిఱ పర్వతత్తిలే భగవదుపాసనమ్ పణ్ణుకిఱ బ్రహ్మావై వన్దు అనువర్తిత్తు ప్పిఱన్దవృత్తాన్తత్తై అవనుక్కు విజ్ఞాపిక్క, “ఎనక్కు అన్దస్తోత్రత్తై చ్చొల్” ఎన్ఱు శ్రీనారదభగవాన్ పక్కలిలే గ్రహిత్తాన్ కుటుమ్పి; అవన్ పక్కలిలే పుక్కతాకైయాలే ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే ఎళ్లుతప్పట్టు భగవత్పరరా యిరుప్పా రెల్లార్క్కుమ్ లభిక్కుమ్పడి సులభమాయిత్తు; ఇతు జితన్తైయినుడైయ అవతారమ్.

ఇతు తన్నుడైయ ఉళ్వామై యనుసన్ధిత్తాల్ ప్రవృత్తిక్కు వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కుఱతు. ప్రాప్య ప్రాపకజ్ఞ శిరస్థైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. (జితన్తే) "ప్రపత్తిక్కు అధికారికళ్-అజ్ఞరుమ్ సర్వజ్ఞరుమ్ భక్తిపరవశరు మెన్ఱు త్రివిధర్" ఎన్ఱు భట్టరరుళిచ్చెయ్తారిఱే. (౧) [అవిద్యాతో దేవే పరిబృఢతయా వా విదితయా స్వభక్తేర్భూమ్నా వా జగతి గతిమన్యామవిదుషామ్ । గతి గ్గమ్యశ్చాఽసౌ హరిరితి జితన్తాహ్వయ మనోరహస్యం వ్యాజహ్రే సఖలుభగవాన్ శౌనకమునిః] అజ్ఞనాకిఱాన్ భగవల్లాభత్తుక్కు త్తన్పక్కలిలే జ్ఞానశక్త్యాదిక ళిల్లాతవన్; సర్వజ్ఞనాకిఱాన్—"దేశకాల వస్తుక్కళాలే పరిచ్ఛేదిక్క వొణ్ణాత వైభవత్తైయుడైయవన్ ఈశ్వరన్" ఎన్ఱిరుక్కైయాలే అనన్యసాధ్యనన్ఱిరుక్కుమవన్; భక్తిపరవశనాకిఱాన్—జ్ఞానశక్త్యాదికళుణ్డాయిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ అడైవుపడ అనుష్ఠిక్కమాట్టాతవన్; ఇవర్కళ్ మూవరుమ్ భగవద్విషయమొఴియ వేఱుపాయ ముణ్డెన్ఱఱియాతవర్కళ్; ఇవర్కళుక్కు. ప్రాపకనుమాయ్ ప్రాప్యనుమాయిరుక్కుమ్ సర్వేశ్వరనెన్ఱు జితన్తేమెన్ఱు పేరైయుడైత్తానమన్త్రరహస్యత్తై సర్వజ్ఞనాన శౌనకభగవాన్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణిప్పిఱువతే యెన్గిఱార్.

(౨)"స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతమ్" ఎన్ఱుమ్, (3) "ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావశ్చ"ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే ద్వయత్తుక్కధికారియానాన్ - ఈశ్వరనుక్కే అనన్యార్హ శేషభూతనానానిఱే ; ఇప్పడిప్పట్ట శేషత్వత్తై యుడైయ వివ్వాత్మాక్కళ్, అనాదియాన ప్రకృతి సమ్బన్ధత్తాలేఅఱియాతే, ఈశ్వరనుడైయ స్వామిత్వస్వాత

(౧) భట్టర్ముక్తకమ్. (౨) (3)

న్రియజ్గళై త్తజ్గళ్ తలైయిలే యేఱిట్టుక్కొణ్డు ఆత్మాపహారికళాయ్ వర్తిప్పర్ కళ్.

ఆత్మాపహారమావతు— అహఙ్కార మమకారఙ్గళ్; (౧) "ద్వ్యక్షరస్తు భవేన్మృత్యుః" ఎన్నుమ్, (౧) "మమేతి ద్వ్యక్షరో మృత్యుః" ఎన్నుమ్ శ్లోకఙ్గళిఱపడియే, (౨) "యానే యెన్నైయఱియకిలాతే యానేయెన్ఱనతే యెన్ఱిరున్దేన్" ఎన్ఱిఱే అభియుక్తర్ వార్తైయుమ్; పాపఙ్గళిల్ తలైయాన పాపముమ్ ఇవ్వాత్మాపహారమే. (౩) "యోన్యథా సన్తమాత్మానమ్" ఇత్యాదికళిలే స్ఫుటమ్; పాపత్తుక్కు ప్రాయశ్చిత్తమ్ - ఇవ్వాత్మాభగవచ్ఛేషమెన్ఱాల్ వివాదమ్ పణ్ణాతిరుక్కై. (౪) 'తేన చేద వివాదస్తే" ఎన్ఱుమ్, (౫) "ఉమ్మైయిర్ వీడుడైయా నిన్ఱెపిడు శేయ్మినే" ఎన్నుమ్, (౬) "క్షేత్రజ్ఞస్యేశ్వరజ్ఞానాద్విశుద్ధిః పరమామతా" ఎన్నుమ్ శ్లోకఙ్గళ్ కడవతిఱే.

ఈశ్వరన్ ఇప్పడి అహఙ్కార మమకారగ్రస్తరాయ్ శబ్దాదివిషయప్రవణరాయ్, అతిలే (౭) "పరమేశ్వర సంజ్ఞోఽజ్ఞ కిమన్యో మయ్యవస్థితే" ఎన్నుమ్, (౮) "ద్విధాభజ్యేయమప్యేవం ననమేయన్తు కస్యచిత్" ఎన్ఱు మిరుక్కుమ్ హిరణ్య రావణాదికళైప్పోలే తన్నోడే యెతిరమ్బుకొత్తు నిఱ్కుమ వాత్మాక్కళై ప్పార్త్తరుళి, "ఇవై శాస్త్రమార్గఙ్గళాలే తిరుత్త వొరుప్పట్టతల్ల; ఇవర్ కళుడైయ విషయప్రావణ్యమే పత్రస్రాశాక నమ్ముడైయ వస్తుకళైయుమ్ శీలాదిగుణఙ్గళైయుమ్ కాట్టి త్తిరుత్తుమ్బోమ్; ఇవర్ కళుడైయ పాపఙ్గళై క్షమిత్తుక్కు విషయమాక్కుమ్బోమ్" ఎన్ఱు నడ్రియిట్టు, ప్రథమ

(౧) భార-ఆశ్వ-౫౧-౩౦. (౨) తిరువాయ్-౨-౯-౯. (౩) భార-ఆది-౭౪-౨౮
(౪) మను-౮-౯-౨. (౫) తిరువాయ్-౧-౨-౧. (౬)
(౭) వి-పు-౧-౧౭-౨౩. (౮) రా-యు-౩౬-౧౧.

త్తిలే రుచిజనకనాయ్ రుచిపిఅద్దార్కుక్క ఉపాయముమాయ్, అతిలే నిష్కరానార్కుక్క ప్రాప్యనుమాయిరుక్కుమ్పడియై చ్చొల్లు కిఱతు-ఇప్పిబన్ధమ్.

ప్రాప్యప్రాపకజ్గళై ముతల్శ్లోకత్తిలే సజ్గ్రిహేణచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకజ్గళాలే విస్తరిక్కిఱతెన్ఱు భట్టర్ నిర్వాహమ్. ముత లిరణ్డుశ్లోకత్తాలే ప్రాప్యప్రాపకజ్గళైచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకజ్గళాలే అతు కూడియాన శరణ్యత్తైయె చ్చొల్లుకిఱతాకవుమామ్; శరణ్యత్తైయె ముతలిల్శొల్లి ఉపాయోపేయజ్గళైచ్చొల్ల ప్రాప్తమాయిరుక్క, పిన్నై శరణ్యత్తైయె చ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్; * మునియేనాన్మకనిలే తిరువాణైయిట్టు ప్పిన్పు అతు పెఱావాణైయల్లామై సాధిత్తాప్పోలే ఇతువెన్ఱు తిరునఱైయూరరైయర్ నిర్వాహమ్.

ప్రవేశమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

జితం తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ।
నమస్తేऽస్తు హృషీకేశ మహాపురుషపూర్వజ ॥ (౧)

(ప్రతిపదమ్) హే పుణ్డరీకాక్ష=శెన్దామరై పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయ ఎమ్బెరుమానే! తే=ఉన్నాలే, జితమ్=జయమడైయప్పట్టతు, హే విశ్వభావన=ఇన్ద జగత్తైయుణ్డాక్కిన సర్వేశ్వరనే! తే=నమః=ఉనక్కు, శరణమడైకిఱేన్, హృషీకేశ=ఎన్ ఇన్ద్రియఙ్గళై విషయప్రవణమాకామల్ నియమిక్కుమవనాయ్, మహాపురుష=అర్థికళుడైయ అపేక్షితఙ్గళై మికవుమ్ కొడుక్కవల్ల పరమోదారనాయ్, పూర్వజ=సృష్ట్యవతారాదికళాలే ఎతిర్ శూழ்న్దు పుక్కు ఎన్నై అభిముఖమాక్కుకైక్కు ముఱ్పాడనాన సర్వేశ్వరనే! న-మః . అస్తు=ఎనక్కాకై తవిరవేణుమ్; తే-అస్తు = ఉనక్కేయామ్పడి పణ్ణియరుళ వేణుమ్. (౧)

వ్యా:—ముతల్ శ్లోకత్తాలే ప్రాప్యనిష్కర్షపర్యన్తమాక ఇవన్ ప్రార్థిక్కుమ్పడియాక, ఈశ్వరన్ తన్నరుళాలే తోట్రిత్తు కొణ్డపడియై చ్చొల్లుకిఱతు.

(జితం తే) (౧) "యాతానుమ్ పఱ్ఱి నీఙ్గుమ్ విరతమ్" ఎన్గిఱపడియే విషయాన్తరఙ్గళై పఱ్ఱి, "ఎమ్బెరుమాన్ ముకత్తిల్ విழிయేన్" ఎన్ఱు ఇవన్ వ్రతమ్కొణ్డిరుక్క, ఈశ్వరన్ (౨) "తానోట్టివన్దు" ఎన్గిఱపడియే విషయాన్తరఙ్గళిల్ తువక్కైయఱుత్తు స్వరూపజ్ఞానత్తైయుణ్డాక్కి "అవశ్యమ్ ఉన్మైకొణ్డల్లతువిడేన్" ఎన్ఱువ్రతఙ్గొణ్డు, యాదృచ్ఛికమాక ఇవన్ విషయాన్తరఙ్గళిలే నెకిழ்

(౧) తిరువిరు-౯౫. (౨) తిరువాయ్-౧-౮ 3

నిన్ఱవళవిలే (౧) "ఇరున్దార్ కణ్డుకొణ్డు" ఎన్గిఱపడియే తన్నుడైక్కాట్టి జయిత్తు, ఇవన్ తోఱ్ఱమైకణ్డు ప్రీతనాయ్ "తోఱ్ఱారార్" ఎన్ఱు కేట్టరుళ, (౨) "తోఱ్ఱోమ్ మడనెఞ్జ మెమ్పెరుమాన్ నారణఱ్కు" ఎన్గిఱపడియే "జయస్తవ" ఎన్గిఱాన్.

తృతీయార్థే షష్ఠియాయ్— ఉన్నాలే జయమెన్నుతల్; భావేనిష్ఠైయాయ్ †ఉన్నుడైయ విత్తు జయమెన్నుతల్; బన్ధమడియాన సఙ్కల్పమ్ అవనత్తు; అతిన్ సన్నిధియిలే కర్మముడియాక వన్ద వివన్ సఙ్కల్పమ్ జీవిక్కుమో; సర్వశక్తిసఙ్కల్పత్తై విషయచపలనుడైయ సఙ్కల్పమ్ అఴిక్కవో;

నామ్ ఎన్గొణ్డు ఉన్నై వెల్లవెన్న; (పుణ్డరీకాక్ష) అఴకియ కణ్గళాకిఱ బ్రహ్మాస్త్రత్తైయుడైయ వునక్కు వెల్లవుణ్డాతతుణ్డో? చేతనర్ చేతనఙ్గళై యకప్పడుత్తువతు కణ్వఴియాలేయాకైయాలే తిరుక్కణ్గళాలే జయిత్తాయెన్నై; స్వతన్త్రనై ముత్తైయెక్కాట్టి మీట్కలామ్; విషయప్రవణనై మీట్క అఴకల్లతు పరికరముణ్డో?

(నమస్తే) ఆరత్తై ఆర్ వెన్ఱారెన్నిల్; ఆరాయ్న్దవాఱే ఉన్నత్తై నాన్ అపహరిక్క ఎన్నై జయిత్తు, నీయే ఉన్నత్తైక్కొణ్డాయాయిరున్దతు; (3) "అహమపి నమమ; భగవత ఏవాఽహమస్మి" ఎన్న క్కడవతిఱే; నమశ్శబ్దమ్ శరణపర్యాయమాకైయాలే ప్రపదనమెన్నవుమామ్; ఎఙ్ఙనేయెన్నిల్; కణ్ణఴకిలే యీడుపట్టు మిడుక్కఱుకైయాలే అశక్తాధికారమాన వుపాయత్తై పఱ్ఱుకిఱాన్. ప్రాప్యత్తిల్ రుచిపిఱన్దాల్ అత్తై లభిక్కుమ్ సాధనమిఱే అనన్తరమ్ తేట్టమ్; అత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. విషయాన్తరఙ్గళిల్ తువక్కైయఱుత్త వుపకా

(౧) తిరువాయ్-౮-౪-౨ (౨) తిరువాయ్-౨-౧-౪.(3) †ఉన్నుడైయతు.

తత్తుక్కు ప్రత్యుపకారమాక ఎన్నాత్మావై త్తన్దేనెన్ఱు ఆత్మసమర్పణత్తై చ్చొల్లుకిఱతెన్ఱుమామ్; (౧) "ఎన తావితన్దొழిన్దేన్" ఎన్ను మాపోలే. ఇతువక్కై ప్పొరుళ్.

(నమః తే అస్తు) అప్పడి ఎనక్కాకై తవిర్న్దు ఉనక్కేయామ్పడి పణ్ణియరుళవేణుమ్; (౨) "మనక్కారామై మన్నియుఱైకాయినియుణ్డొழియాయ్" ఎన్ను మాపోలే; రుచియై ప్పిఱప్పిత్తు త్తన్నైయాక వుపకరియానిఱ్క మేల్వీழున్దు అర్థిప్పా నెన్నెన్నిల్;— రుచియై విళైప్పిత్తు స్వరూపజ్ఞానత్తై యుణ్డాక్కినవాఱే స్వరూపానుగుణమానవడిమైయై ప్రార్థిక్కిఱాన్, కూనికూన్నిమిర్న్ద యోగ్యత్తై పెఱ్ఱవాఱే, (౩) "వస్త్రే ప్రగృహ్యోగోవిన్ద మమగేహం వ్రజేతి వై" ఎన్ఱు మఴిపిత్తాప్పోలే, ఇఙ్గుమ్ ఆత్మావినుడైయ కోణాకైయాలే కణ్ణழకాలే నిమిర్త్తుక్కొణ్డానెన్గె; అహఙ్కార మమకారమాకిఱ కోణ్పోయ్ పారతన్త్ర్యమ్ ప్రకాశిత్తాలిఱే కైఙ్కర్యరసత్తుక్కు యోగ్యమావతు. శ్రీమాలాకారర్ అழకాలే రుచియై ప్పిఱప్పిత్తు (౪) "పునః పునః ప్రణమ్యాహ మాలాకారోతివిస్మితః" ఎన్ఱు తిరువడికళిలే విழుమ్పడి పణ్ణి అడిమైకొణ్డానిఱే.

(విశ్వభావన) మేల్ అపేక్షితమ్ శెయ్కైక్కు ప్రాప్తిశొల్లుకిఱతు; విశ్వంభావయతీతి విశ్వభావనః; ఉరుమాయ్న్దు కిడన్ద విస్తజగత్తై యుణ్డాక్కినవనల్లైయో? ఇల్లాతత్తై యుణ్డాక్కినవనుక్కు ఉళ్ళతుక్కొరుగుణమ్ విళైప్పిక్కై పణియుణ్డో? * ముముక్షు సిస్ృక్షయావన్ఱో భగవత్సృష్టి.

(౧) తిరువాయ్-౨-౩-౪. (౨) తిరువాయ్-౧౦-౧౦-౬.
(౩) వి పు-౫-౨౦-౧౧. (౪) వి-పు-౫-౧౯-౨౩.

(హృషీకేశ) సృష్టికాలత్తిల్ విలక్కుమ్ పరికరమిన్ఱై ఇప్పోతు ఉన్నిన్ద్రియఙ్గళై త్తిరుత్తవొణ్ణామైయాలే విలక్కుమ్ పరికరముణ్డోయెన్నిల్; అన్నైయుమ్ నీయిట్ట వఴక్కన్ఱో? "హృషీకాణీన్ద్రియాణ్యాహుః స్తేషామీశో యతో భవాన్ । హృషీకేశ ఇతి ఖ్యాతః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "ఇరుడీకేశన నెమ్పిరా సిలఙ్గై యరక్కర్ కులమ్ మురుడుతీర్త్తపిరాన్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే. ఇన్ద్రియఙ్గళుక్కు ఎన్నోడుణ్డాన సమ్బన్ధమ్ కర్మోపాధికమ్; (౨) "యశ్చక్షుషి తిష్ఠన్-వాచితిష్ఠన్" ఎన్గిఱపడియే నిరుపాధికసమ్బన్ధమ్ ఉన్పాడేయన్ఱో?

(మహాపురుష) శక్తియుణ్డానాలుమ్ వల్లతెల్లామ్ శెయ్వారుణ్డోవెన్నిల్; (పురుష) "పురు-బహు, సనోతీతి-పురుషః" ఎన్నుమ్పడియే మఱిత్తు ఉన్పాడు నరవేణ్డాతపడియపేక్షితఙ్గళై మికవుమ్ కొడుక్కవల్ల పరమోదారనల్లైయో? (మహాపురుష) ఉన్నైయుమ్ ఉన్నుడైమైయైయుమ్ "భక్తానామ్" ఎన్గిఱపడియే అర్థియాయ్క్కొడుక్కై; (3) "ససర్వానర్థినో దృష్ట్వా సమేత్య ప్రతినన్ద్య చ" ఎన్నక్కడవతిఱే.

(పూర్వజ) కీఴ్ప్పోన్న ఔదార్యన్నన్నై అనుష్ఠానత్తాలే విళక్కినతు. సృష్టియో ఽవతారత్తోడు ఉపాయత్తోడు వాశియఱ ఇప్పేఱు తుడక్కమాన వెల్లాత్తుక్కుమ్ ముఱ్పాడనల్లైయో ? (౪) "బహుస్యామ్" ఎన్ఱు ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్నతాన వ్రోపాతి (౫) "సఏకాకీ నరమేత" ఎన్నుమ్పడియే తన్నతాకచ్చొల్లి

(౧) తిరువాయ్-౨-౩-౧౦. (౨) బృ-౫-౧-౫.
(3) రా-అయో-౧౬-౨౭. (౪) తై-౬-౬. (౫) మహోపని.

దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్య మధిదైవతమ్।
సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణన్తవ॥ (౨)

ఌన్రితే. అవతారత్తిలుమ్ సృష్టమానజగత్తిలే నమ్మై యభిముఖరాక్క-డవారు ఎన్నుమ్ నోయాశైయాలే (౧) "సమ్భవామ్యాత్మమాయయా" ఎన్ఱు స్వేచ్ఛైయాలేయాయిత్తేయిరుప్పతు; (౨) "సః-దేవైరర్థితో జజ్ఞే" ఎన్ఱు దేవర్కళుడైయ వర్థిత్వమిత్తైయో ఎన్నిల్: అతువ్యాజమ్; సాధుపరిత్రాణమే ప్రయోజనమ్. (3) పరిత్రాణాయ సాధూనామ్" ఎన్ఱుతొడఙ్గి "ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ సమ్భవామి యుగేయుగే" ఎన్ఱానిత్తే. అర్జుననుడైయ యుద్ధప్రోత్సాహనవ్యాజమాక స్వవిషయభక్తియోగత్తై అవతరిప్పిత్తాప్పోలే, (౪) "ఉపాయోపేయత్వేతదిహ తవ తత్త్వమ్" ఎన్ఱు ఉపేయభావత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ నిత్యమిత్తే. ఒరుత్తన్ స్వీకరిత్తపోతాక ఉపాయమాకిఱా నిన్ఱిత్తే. భోగవేళైయిలుమ్ పఞ్చలక్షుడియి ఱ్పొఙ్గళిత్తాక-ట్టిల్ తన్నుడైయ ముఖప్పొదుత్తోన్ఱుక్కైక్కాకవిత్తే తిరుక్కులై వాయ్నై తరుళిన్ఱు; ఇష్టభోగస్థానా అవిచ్ఛిన్నమాకవేణుమెన్ఱు అభినివేశమ్ పిఱన్దగనుక్కు, అప్పోతు అవిచ్ఛిన్నభోగస్థానమ్ ఎఙ్గేయోవెన్ఱు తేడవేణ్డాతపడి (౫) "శ్రియాసార్ధం జగత్పతిః-ఆస్తే" ఎన్గిఱపడియే నిత్యవిభూతియిలే ఇవనుడైయ వరవాఱుపార్త్తిరుక్కిఱానిత్తే. (౧)

(పదవురై) దేవానామ్-విష్ణుభక్తియుడైయ దేవర్కళుక్కుమ్ దానవానాఞ్చ - విష్ణుభక్తివిహీనరాన ఆసురప్రకృతికళుక్కుమ్

---

(౧) గీ ౪-౬. (౨) రా-ఆ-యో-౧-౭.
(3) గీ-౪-౮. (౪) ర-స్త-౨-౮౪. (౫) వాయు-పు.

సర్వదా-ఆనుకూల్యత్తై యోడు ప్రాతికూల్యత్తై యోడు వాశియఱ, సామాన్య మధిదైవతమ్-సర్వసాధారణమాక ప్పఱ్ఱిలామ్పుడి యిరుక్కిఱ, తవ-దేవరీరుడైయ, చరణద్వన్ద్వమ్-శేర్త్తియఴకై యుడైయ తిరువడికళై, శరణమ్-ఉపాయమాక, ప్రజామి-అధ్యవసిక్కిఱేన్.(౨)

(౨ శ్లో-వ్యా-దేవానా మిత్యాది) కీఴ్ శ్లోకత్తిలే ఉపేయత్తై నిర్ణయిత్తు, తత్సిద్ధ్యర్థకమాక ఉపాయత్తై అధ్యవసిక్కిఱాన్. ఉపేయత్తిలుమ్ తలైయాన ఉపేయత్తై లభిత్తాప్పోలే ఉపాయత్తిలుమ్ తలైయాన ఉపాయత్తై లభిక్కప్పెఱ్ఱపడి; పుత్రపశ్వన్నాదికళైయే ప్రాప్యమెన్ఱిరుప్పారుమ్, దేవర్కళై ప్పఱ్ఱి స్వర్గత్తై లభిక్కైయే పురుషార్థమెన్ఱిరుప్పారుమ్, ఈశ్వరనైయే పఱ్ఱివైత్తు ఇన్ద్రపదమ్ ముతలాన పదఙ్గళైయే పురుషార్థమెన్ఱు అవన్బక్కలిలే లభిక్క విరుప్పారుమా యిరుక్కిఱ సంసారత్తిలే సర్వాధికనాయ్ సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనాయ్ ఉభయవిభూతినాయకనాయిరుక్కిఱ సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళిలే నిత్యకైఙ్కర్యత్తైయే పురుషార్థ మెన్ఱిరుక్కై యాకిఱ ఇతు ఒరుత్తరుక్కుమ్ కిట్టువతొన్ఱన్ఱే.

(౧) "మనుష్యాణాం సహస్రేషు" ఎన్ఱుమ్, (౨) "స మహాత్మా సుదుర్లభః" ఎన్ఱుమ్ అవన్ఱనక్కుమ్ దుర్లభమాయిత్తే యిరుప్పతు; అతుపోలే ఉపాయఙ్గళిలుమ్ వన్దాల్ కర్మయోగాద్యుపాయఙ్గళై ప్పఱ్ఱువారుమ్ (౩) "కింజప న్ముచ్యతే జన్తుర్జన్మ సంసార బన్ధనాత్" ఎన్ఱిఱపడియే తిరునామఙ్గళై ప్పఱ్ఱువారుమ్, (౪) "దేశోయం సర్వకామధుక్" ఎన్ఱిఱపడియే దేశవిశేషఙ్గళై ప్పఱ్ఱువారుమ్,

(౧) గీ-౭-౩. (౨) గీ-౭-౧౯.
(౩) భార-అను-౧౪౯. (౪) నారసింహపు

ఆక ఇప్పడి చేతనభేదత్తోపాతి ఉపాయభేదముమ్ అసఙ్ఖ్యాతమాక చ్చొల్లుకిఱ సంసారత్తిలే సుశకమాయ్ నిరపాయమా యిరుక్కుఱ సిద్ధోపాయపరిగ్రహమ్ కిడైప్ప తొన్ఱనిఱ్కే; అప్పడిప్పట్ట ఉపాయ పరిగ్రహత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. ద్వయత్తుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణుకిఱ తాకిల్, అతిల్ క్రమ మొత్తియ ముఱ్పడ ప్రాప్యనిష్కర్షమ్ పణ్ణవా నెన్నెన్నిల్, ఇప్పాప్యత్తాన్ ఇత్తైయిల్ రుచియాల్ వన్ద తన్నిక్కే రుచియే తొడఙ్గి ఉత్తైయాల్ వన్దతాకైయాలే ముఱ్పడనిష్కర్షిత్తు అనన్తరమ్ ఉపాయస్వీకారత్తై ప్పణ్ణుకిఱాన్;

“దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్య మధిదైవతమ్” ఎన్ఱు- ఇ ప్పపాయస్వీకారత్తుక్కు అధికారి నియతియిల్లై యెన్గిఱతు; దేవర్కళాకిఱార్ - ఈశ్వరనుక్కు అనుకూలకోటియిలుళ్ళార్; దానవరాకిఱార్ - ప్రాతికూల్యత్తిలే వ్యవసితరా యిరుక్కుమవర్కళ్; (౧) “విష్ణుభక్తిపరో దేవో విపరీతస్తథాసురః” ఎన్నక్కడవతిఱే; (౨) “ద్వౌ భూతసర్గౌ లోకేஸ్మిన్ దైవ ఆసుర ఏవచ” ఎన్ఱు ఇరణ్డుక్కూఱ్ఱై అన్తర్భావిత్తైయిఱే సృష్టి.

(సామాన్య మధిదైవతం చరణద్వన్ద్వమ్) సర్వసాధారణమాన తిరువడికళై; ఇత్తాల్ సమ్బన్ధసామాన్యత్తై చ్చొల్లుకిఱత్తు; ఆశ్రయణీయత్వే సమమాయిరుక్కుమపడియై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇప్పడి విశేషిక్కిఱతు ఎత్తాలేయెన్నిల్, విముఖరానకాలత్తిల్ ఆశ్రితవిరోధికళై స్జిట్టు ఉక్రియచ్చెయ్యుమవ నాకైయాలే; (౩)“అపునర్క్కిష్టమ్ శలమ్బురేన్ద జ్గరుళిల్లాత్తన్మైయాళన్” ఎన్నక్కడవతిఱే; నిహీన

---

(౧)   (౨) గీ.౧౬-౬

(౩) తిరు-౯-౬.

న్మగుణవృత్తరోడు ఇవర్గళ్ ఉత్కృష్టరోడు వాశియఱ ఎల్లా క్కుమ్ ఆదిత్యోదయమ్బోలే ఎనక్కెనక్కెన్ఱు పఱ్ఱలామ్బడియాన రువడికళైనె.

రావణనైచ్చిలై తిఱ్ఱువన్ద శ్రీవిభీషణాళ్వాన్ (౧) "సర్వ లోక శరణ్యాయ" ఎన్ఱు వఴక్కుప్పేశి పఱ్ఱలామ్బడియిఱే యిరు ప్పతు; (౨, "సమోహం సర్వభూతేషు" ఎన్ఱిఱే శరణ్యన్ వార్త్తై, (3) "వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతి దుఃఖితః" ఎన్ఱు ఆశ్ర యణయోగ్యమాన మనుష్యసామాన్యత్తిలే కృపై మిక్కిఱే యిరు ప్పతు; పరదుఃఖాసహిష్ణుత్వమిఱే కృపైయావతు; ఆశ్రయణవేళై యిలే (౪) "యదివా రావణ స్స్వయమ్" ఎన్ఱానిఱే: (౫) "ఎల్లా పులకుమ్ తొఴుమాతిమూర్త్తి" ఎన్ఱుమ్, (౬) "పాతునిన్ఱ పాన్న జ్ఞఴల్" ఎన్ఱుమిఱే అభియుక్తర్ వార్త్తై.

(సర్వదా) ప్రాతికూల్యమ్ పణ్ణుకిఱవేళైయేయానాలుమ్ రక్షాపేక్షైయే వేణ్డువతాక విషయీకరిక్కుమ్ తిరువడికళ్; (౭) "పాపానాం వా - కార్యం కరుణమార్యేణ" ఎన్నక్కడవతిఱే. (౮) "ఈనుమెదుప్పు మిలీశన్" ఎన్ఱు ఆఴ్వారు మరుళిచ్చెయ్తతుక్కు మడి ఇతువిఱే. (౯) "అనాలోచిత విశేషాఽశేష లోకశరణ్య" ఎన్ఱతుక్కుమ్ ముతలితువిఱే; (చరణద్వన్ద్వమ్) అన్యోన్యమ్ శేర్త్తి యఴకై చ్చొల్లుకిఱతు. ఉపాయమాక వనుసన్ధిక్కుమళవిలే వేఱొరు ప్రయోజనమ్ వేణ్డా; ప్రయోజనముమ్ ఇతువే పోరుమెన్నిరుక్కై.

---

(౧) రా-యు-౧౭-౧౫. (౨) గీ-౯-౨. (3) రా-అయో-౨-౪౦.
(౪) రా-యు-౧౮-3౪. (౫) తి-వాయ్-3-3-౫. (౬) 3-తిరువ-౭౭.
(౭) రాయు-౧౧౬. (౮) తి-వాయ్-౧-౬-3. (౯) శరణాగతిగద్య

(శరణం ప్రపద్యే) ఉపాయమాక వరిక్కిఱ్ఱేన్; కీழ్చ్చొన్న సర్వాధికారత్వమ్ సిద్ధోపాయత్తుక్కుళ్ళదెన్ఱెన్గై; సాధనాన్తరఙ్గళ్ అధికృతాధికారఙ్గళాయిత్తే యిరుప్పదు; "వ్రజ-గతౌ" ఎన్గిఱ గత్యర్థమ్ బుద్ధ్యర్థమాయ్, అధ్యవసిక్కిఱేనెన్ఱపడి; ఇత్తాల్ శరణ్యన్ సన్నిధి వేణ్డా, ప్రాప్తియే అమైయుమెన్గై; ఆచార్య రుచిపరిగ్రహీతమాన వాక్యత్తిల్ క్రియాపదత్తిల్ వర్తమాన నిర్దేశత్తుక్కు మడి "వ్రజామి" ఎన్గిఱ వర్తమాననిర్దేశమే; అతె గౌణమాక ఉపదేశిత్తు ఫోనుకిఱదుమ్-అతినుడైయ (౧)"సకృదేవ ప్రపన్నాయ" ఎన్గిఱ వాక్యత్తైప్పఱ్ఱి; ఆకసకృద్విధానమ్-ఈశ్వరవిషయీకారత్తైప్పఱ్ఱి; ప్రాప్యరుచియాలే ప్రాప్తియళవుమ్ శెల్ల వనువర్త్తిక్కక్కడవదు రాగత్తాలే; (వ్రజామి) వ్రీహిస్వీకారమ్ దేవతాముద్దిశ్య ద్రవ్యత్యాగ రూపమాన యాగము మన్ఱిక్కే, తదఙ్గమాన ప్రయాజాదికళుమన్ఱిక్కే యిరుక్కిఱాప్పోలే ఉపాయస్వీకారముముపాయమన్ఱు, అతుక్కఙ్గము మన్ఱిక్కే అధికారివిశేషణమాయ్క్కిడక్కిఱదు.

(తవ) (౨) "అప్యహం జీవితం జహ్యామ్" ఎన్ఱుమ్, (౩) "కపోతో వానరశ్రేష్ఠ కిం పునర్మద్విధో జనః" ఎన్ఱుమ్ తన్నైయుపాశ్రయమాకి శరణాగత పరిత్రాణమ్ పణ్ణిన కపోతోపాఖ్యానము మరుళిచ్చెయ్త దేవరుడైయ, "చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి" ఎన్ఱన్వయమ్.

ముతల్ శ్లోకమ్ ప్రాప్యసఙ్గ్రహమానపోతు, ఇన్ద శ్లోకమ్ - "నమస్తే" ఎన్గిఱ పదత్తుక్కు వివరణమాకిఱదు. వివరణాపేక్షై

(౧) రా-యు-౧౮-౩౩. (౨) రా-అ-౧౦-౧౯.
(౩) రా-యు-౧౮-౨౫.

ఏక స్త్వమసి లోకస్య స్రష్టా సంహారక స్తథా ।
అధ్యక్షశ్చానుమన్తాచ గుణమాయా సమావృతః॥ (3)

మెన్నెన్నిల్; (౧) "మద్యాజీమాం నమస్కురు" ఎన్ఱు నమశ్శబ్దమ్ సాధనాన్తరత్తుక్కుమ్ సాధారణమాకైయాలే † శరణశబ్ద పర్యాయమ్ నమశ్శబ్దత్తినుడైయ వివరణమాకిఱతు; (౨) "గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః" ఎన్ఱు విధిత్త శరణాగతియై యుడైయ వనుష్ఠానవేళైయిలే "ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్" ఎన్ఱు నమస్సై ప్పణ్ణినార్కళ్. ఆకైయాలే స్థానప్రమాణత్తాలే శరణశబ్దపర్యాయమ్ నమశ్శబ్దమ్. (౨)

లోకస్య-ప్రత్యక్షసిద్ధమాయుమ్ శ్రుతిసిద్ధమాయుముళ్ళ సకల పదార్థఙ్గళైయుమ్, స్రష్టా-సృష్టిత్తవన్, ఏకః-సహాయాన్తర నిరపేక్షనాన, త్వమ్-నీయొరువనే, అసి-ఆకిఱాయ్; తథా-అప్పడియే, సంహారకః-హితకామనాయ్ సంహరిక్కుమవనుమ్ నీయొరువనేయాకిఱాయ్; అధ్యక్షశ్చ-రక్షాపేక్షై ప్రతీక్షకనాయుమ్, అనుమన్తాచ-బన్ధకమాన కర్మఙ్గళిలే ప్రవృత్తియానిన్ఱాలుమ్ నిషేధియామల్ అనుమతిప్రదానమ్ పణ్ణుమవనాయుమ్, గుణమాయా సమావృతః-సత్త్వ రజస్తమోమయియాన ప్రకృతియాలే చేతనరుక్కు స్వస్వరూపత్తై ఉళ్ళపడి యఱికైక్కు అసాధ్యనాయు మిరానిన్ఱాయ్; (3)

(3-శ్లో-వ్యా—ఏక స్త్వమసీత్యాది) కీఴిరణ్డుశ్లోకత్తాలే ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళై చ్చొల్లినార్నాయ్, అనన్తరముపాయస్వీకారత్తుక్కుడియాన శరణ్యత్తైయై చ్చొల్లుకిఱతు మేలిల్ శ్లోకఙ్గళ్. అతిలినశ్లోక

---

(౧) గీ-౧౮-౬౫. † శరణశబ్దమాకిఱ పర్యాయపదమ్-శరణశబ్దపర్యాయమ్ నమశ్శబ్దః
(౨) భార-౭౮-౧౮౯.

త్తిల్ అన న్తరమ్ శరణ్యత్తై క్కుఱిక్కుమ్ అవస్థైయిల్ జగత్కార ణత్వ ప్రయుక్తమాన సర్వజ్ఞత్వాది మహాగుణఙ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు.

(౧) "కారణన్తు ధ్యేయః" ఎన్గిఱపడియే ఉపాస్యమ్ జగ త్కారణవస్తువానపోతి శరణ్యముమ్ జగత్కారణవస్తువేయిఱే. ఎఙ్ఙనేయెన్నిల్; (౨) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతితస్మై" ఎన్ఱు జగత్కారణవస్తువై చ్చొల్లి, "ముముక్షుర్వై శరణ మహం ప్రపద్యే" ఎన్ఱు మోక్షసిద్ధిక్కాక అవ న్తిరువడికళిల్ పణ్ణుమ్ ప్రపత్తియై సోపానమాక విధిత్తతిఱే.

[లోకస్యస్రష్టా-త్వమ్-ఏకః-అసి] లోకశబ్దత్తాలే "లోక్యత ఇతి లోకః" ఎన్గిఱ వ్యుత్పత్తియాలే ప్రత్యక్షసిద్ధమాయ్ శ్రుతి సిద్ధముమాయుళ్ళ సకలపదార్థఙ్గళుక్కుమ్ స్రష్టావెన్గై; "త్వమ్" ఎన్గిఱఏకవచనత్తాలే స్రష్ట్రన్తరవ్యావృత్తియై చ్చొల్లుకిఱతు (౩) "ఆకా శాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః, అగ్నేరాపః, అద్భ్యః పృథివీ" ఎన్ఱు అచేతనఙ్గళుక్కుమ్, (౪) "బ్రహ్మాసృజత్" ఇత్యాదికళాలే చేతనర్ క్కుమ్ శ్రుతిస్మృతికళిలే కర్తృత్వమ్ శొల్లానిఱ్క, ఈశ్వరనే సర్వ స్రష్టా వెన్గిఱపడియెన్నెన్నిల్, చేతనాచేతనశరీరియానవన్ సర్వస్ర ష్టావాకైయాలే సర్వస్రష్టా ఈశ్వరనే; (౫) "స్వాత్ శరీరాత్ సిసృ క్షుర్వివిధాః ప్రజాః" ఎన్ఱు మనుః; (౬) "సఏవ సృజ్యస్సచ సర్గకర్తా సఏవ పాత్యత్తిచ పాల్యతేచ। బ్రహ్మాద్యవస్థాభి రశేషమూర్తి ర్విష్ణుర్వరిష్ఠో వరదోవరేణ్యః" ఇతి పరాశరః; (౭) "తదభిధ్యానా దేవతు తల్లిఙ్గాత్సః" ఇతిసూత్రమ్.

---

(౧) అధర్వశిఖా, (౨) శ్వే-౬. (౩) తై-అ. (౪)
(౫) మను-౧-౮. (౬) వి-పు-౧-౨-౨౧. (౭) బ్రహ్మసూ-౨-౩-

ఏకపదత్తాలే సహాయాన్తరనిరపేక్షత్తైయు చొల్లుకిఱతు. (౧)"ఏకాకీ న రమేత" ఎన్ఱు ఇవృత్తన్న తానపడిశొల్లుకిఱతు (౨) "బహుస్యాం ప్రజాయేయ" * ఎన్ఱు ఇవనుడైయ ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్న తెన్గిఱతు. (3) "ఏకమేవా ద్వితీయమ్" ఎన్ఱు సహకారి నైరపేక్ష్యమ్ శొల్లుకిఱతు; ఇన్ద సహాయాన్తరనైరపేక్ష్య న్దన్నై (౪) "తనిమాప్పుకళ్ఙ్ఞే ఎణ్ణాన్ఱుమ్" ఎన్గిఱపాట్టిలే ఆళ్వారరుళి చ్చెయ్తారిఱే; ఇత్తాల్ అర్థిత్వనిరపేక్షమాక వివక్షైయుణ్డాకి నవన్ అర్థిత్వముముణ్డానాల్ రక్షిక్కచ్చొల్లవేణ్డావితేయెన్గై, చరమ శ్లోకత్తిల్ ఏకపదమ్ ఉపాయనైరపేక్ష్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇన్ద ఏక పదమ్ ఉత్పాదకత్వత్తిల్ నైరపేక్ష్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు.

(తథాసంహారకః) సృష్టియోపాతియుమ్ హితకామనాయ్ సంహరిక్కుమాయ్ నీ యొరువనుమే యన్ఱో? పురుషార్థోపయోగియాక శరీరత్తైక్కొడుక్క, ఇత్తైక్కొణ్డు పరహింసాదికళిలే ఇఴిన్దు అతిప్రవృత్త నాయ్ త్తన్నై నశిప్పిత్తుక్కొళ్ళుమళవిలే అన్ద శరీరత్తైయుమ్ అఴియ చ్చెయ్కై హితమేయిఱే. ఇత్తాలుమ్ శరణ్యత్తైయె చ్చొల్లుకిఱతు. ఇవన్ఱన్నై ఇవన్కైయిల్ కాట్టిక్కొడామైయాలే.

(అధ్యక్షశ్చ) "సృష్టిప్రయోజనమాన మోక్షరుచి ఇవర్క ళుక్కు ఉణ్డాకవర్త్తై" ఎన్ఱు అవసరప్రతీక్షనాయిరుక్కై అవడిక్కై చ్చొల్లుకిఱతు; (౫) "ఆళ్పార్ త్తుఴితరువాయ్ కణ్డుకొళ్" ఎన్న క్కడవతిఱే; పురుషార్థసాధనమాన స్వశరీరఙ్గళై పురుషార్థత్తిలే విట్టై యన్ఱిక్కే సృష్టిసంహారత్తుక్కే విషయమావతే ఇవై" ఎన్ఱు ఇవ

(౧) మహోప. (౨) తై. ఆ.
(3) ఛా-౬-౨. (౪) తి-వాయ్-౮-౧౦-౮.
(౫) శ-తిరువ-౬౦. * ఇతినుడైయ

శ్రీనివాసన్ వనఙ్గత్తై [illegible]మున్నిత్తిరుక్కిఱపడియై చొల్లుకిఱతెన్ఱు [illegible]; (౨) "వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతిదుఃఖితః" ఎన్నక్కడవతిఱే; ఇప్పడి యిరుక్కైయాలె అవన్ పురుషార్థత్తై యపేక్షిత్తాల్ రక్షిక్కచ్చొల్లవేణ్డావిఱే.

(అనుమన్తాచ) విషయాన్తరఙ్గళిల్ ప్రావణ్యత్తాలే తత్సాధనమాన బన్ధకకర్మఙ్గళిలే ప్రవృత్తియానిన్ఱాలుమ్ అజ్ఞనాయ్క్కొణ్డు నిషేధిక్క [illegible]త్తాతే నిఱ్కుమ్; ఎత్తాలే యెన్నిల్, "క్షుద్రప్రయోజనత్తుక్కాక [illegible]వాకిలుమ్ నమ్పక్కలిలే వరప్పెఱ్ఱోమ్; సర్వశక్తియాన నాముళోమిఱే; ఇదమ్ వన్దవిడత్తిలే రక్షిక్కక్కడవోమ్" ఎన్నుమ్ నినైవాలే; ఇప్పడి వత్సలనానవన్ ఇత్తలై ఇశైన్దాల్ హితకామనెన్నుమిడమ్ శొల్లవేణుమోవెన్ఱు కరుత్తు.

(గుణమాయా సమావృతః) ఇప్పడి ఇవర్కళ్ బహిర్ముఖరాకైక్కడి యెన్నెన్నిల్; గుణమయియాన మాయైయాలే మఱైక్కప్పడుకైయాలే; (౧) "భగవత్స్వరూప తిరోధానకరీమ్" ఎన్గిఱపడియే ఇచ్చేతననై మాయై మఱైక్కైయాలే అవనైయుమ్ మఱైత్తామిఱే; తన్నుడైమైయానవివన్ గుణవశ్యనాయ్ పోయ్నిన్ఱ దశైయిలే కలఙ్గినాల్ ఇగ్గుణసమ్బన్ధ మిన్ఱిక్కే సర్వజ్ఞనానవనే శరణ్యనాకవేణు[illegible]న్ఱు కరుత్తు. (౨) "సత్త్వాదయోన సన్తీశే యత్రచ ప్రాకృతాగుణాః" ఎన్నక్కడవతిఱే. ముతల్ శ్లోకమ్ సర్వసఙ్గ్రహమానపోతు ఇశ్లోకమ్ "విశ్వభావన" ఎన్గిఱపదత్తినుడైయ వివరణమాకిఱతు.

(3)

(౧) శా-అ-౨-౪౦.

(౧) శరణాగతిగ.

(౩) వి-పు-౬-౫-౭౯.

సంసారసాగరం ఘోర మనన్త క్లేశభాజనమ్ ।
త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః ॥ (౮)

(పదవురై) మనీషిణః-మనస్సై విషయాదికళిల్ శెల్లవొట్టామల్ జయిత్తిరుక్కుమవర్కళ్, త్వామేవ - మోక్షప్రదనాన ఉన్నైయే, శరణమ్-నిరపేక్షోపాయమాక, ప్రాప్య-స్వీకరిత్తు, అనన్తక్లేశభాజనమ్ - అసఙ్ఖ్యాతమాన దుఃఖఙ్గళుక్కు ఆకరమాయ్, ఘోరమ్-ఆత్మస్వరూపత్తై నశిప్పిక్కైయాలే మికవుమ్ కొడియతాయ్, సంసారసాగరమ్-స్వయత్నత్తాల్ కడక్కవరితాన సంసారమాకియ సముద్రత్తై, నిస్తరన్తి-కడక్కిఱార్కళ్. (౮)

(౮-శ్లో-వ్యా) జనిస్థితిలయఙ్గళుక్కాశ్రయమాకైయుమ్ సహకారినైరపేక్ష్యముమితే భగవల్లక్షణమ్. అతు - ఇశ్లోకత్తిల్ సొల్లుకిఱతు. (సంసారసాగర మిత్యాది) కీఴ్చ్చొన్న భగవత్కారణత్వమ్-(౧) "కారణన్తుధ్యేయః" ఎన్ఱుమ్, (౨) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతిపూర్వమ్" ఎన్ఱుమ్, "ముముక్షుర్వై శరణమహంప్రపద్యే" ఎన్ఱుమ్ ఉపాయద్వయత్తుక్కుమ్ సాధారణమాకైయాలుమ్ ప్రపత్తి ఉపాసనత్తుక్కు అఙ్గమావతోడియ స్వతన్త్రోపాయమాన్నుక్కు అనుష్ఠానముణ్డోవెన్న; సృష్టియిల్ కర్మభవిత్తవర్కళిలే శీన్దాముడైయ మనస్సుక్కు నిర్వాహకరాయిరుప్పార్ శిలర్ ఉన్నైయే ఉపాయమాకప్పఱ్ఱి సంసారత్తై కడక్కవా నిఱ్పార్కళెన్కిఱతు. ఇత్తాల్ ప్రపత్తిక్కు ప్రమాణ ప్రసిద్ధియేయన్ఱు ఉళ్ళతు; శిష్టాచారముముణ్డెన్కిఱతు.

---

(౧) అథర్వశిఖా. (౨) శ్వేతా-ఉ.

సంసారమాకిఱతు- అవిద్యా కర్మ వాసనారుచి ప్రకృతి సమ్బన్ధఙ్గళుమ్, షడ్భావవికారఙ్గళుమ్; పుత్ర మిత్ర కళత్రాదికళుమ్ తత్కార్యమాక్కైయాలే సంసార శబ్దవాచ్యఙ్గళాకిఱన విత్తై. (౧) "జన్మ సంసారబన్ధనాత్-ముచ్యతే" ఎన్ఱు జన్మాదికళై కార్య వర్గఙ్గళాకవుమ్, అవిద్యాదికళై కారణవర్గమాకవుమ్ శొల్లిత్తిరిత్తే.+ పరిచ్ఛేదిక్కవొణ్ణామైయాలుమ్ తన్నుక్కు లిఖ్తిన్దారై కొణ్డు ఇఖ్తియు మత్తాకైయాలుమ్ పుకలా మిత్తనై పోక్కు, పుక్కాల్ తన్దామాల్ కత్తైయేఱ వొణ్ణామైయాలుమ్ ఇత్తై సాగరమాక నిరూపిక్కిఱతు.

(ఘోరమ్) ౬ కొడితాయిరుక్కై, అతాకిఱతు-సర్వర్క్కుమ్ దుఃఖమెన్ఱు తోఱలామ్ నరకాదికళైప్పో లన్ఱిక్కే ఆత్మావుక్కు వినాశహేతువా యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, (౨) "ఇన్నము తేన తోన్ఱ" ఎన్ఱు ముకప్పిలే ఆకర్షకమా యిరుక్కుమ్ తన్నైయై యుడైత్తాయిరుక్కై. అహఙ్కారసిద్ధిక్కుమ్ విషయా న్తరభోగత్తుక్కుమ్ సంసారికళ్ ఉపాయానుష్ఠానమ్ పణ్ణుకిఱార్కళిత్తే. (అన న్తక్లేశభాజనమ్) [illegible] తాపత్రయదుఃఖత్తాలే తొక్కైయత్తో క్లేశత్తుక్కెల్లామ్ [illegible]యిరుక్కై. (౩) "సలమన్దమిల్ల తో[illegible]" ఎన్ఱు [illegible] తిల్ సుఖత్తుక్కు ముడివిల్లాతాప్పోలే [illegible] ముడివిల్లైయెన్ఱు.

[illegible] (ప్రాప్య) తారతమ్య[illegible] [illegible] చొల్లిల్ [illegible]

+ [illegible] స్సంసారస్య కార్య[illegible] [illegible] సంసార [illegible] అవిద్యాకర్మవాసనారుచి ప్రకృతి[illegible] [illegible] [illegible] సంపరమపద[illegible]

వ్విక్కు ముపాయత్తినుడైయ సౌలభ్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. (త్వామ్) “ఏకస్త్వమసి” ఎన్గిఱ శ్లోకత్తిల్ జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన మహాగుణఙ్గళైయుడైయ వున్నై; అవధారణత్తాలే జగత్సృష్టియిల్ సహాయాన్తర నైరపేక్ష్యమ్పోలే ఉపాయభావత్తిలుమ్ సహాకారి సాపేక్ష నల్ల న్నెన్గిఱతు. (౧) “త్వమేవోపాయ భూతో మే భవ” ఎన్గిఱ విత్తినుడైయ ఉపబృంహణమాన శాస్త్రత్తిలుమ్ ఇన్ద నైరపేక్ష్యమ్ ఉక్తమిత్తే. (౨) “మామేవ యే ప్రపద్యన్తే” ఎన్నిత్తే శరణ్యాన్ వార్త్తైయుమ్; ఆచార్యసేవైయుమ్ ఇవ్వవధారణత్తుక్కు త్తాత్పర్యమఱికై.

“శరణమ్” ఎన్ఱు ఉపాసనత్తై వ్యావర్త్తిక్కిఱతు. “వ్రజామి శరణం తవ” ఎన్గిఱవిడత్తిలే వ్రజామియినుడైయ స్థానత్తిలే “ప్రాప్య” ఎన్గిఱతు - భగవల్లాభత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ సులభమెన్ఱు తోన్ఱుకైక్కాక; (3) “అతెనక్కు నిన్పాతమే శరణాక త్తన్దొళిన్దాయ్” ఎన్ఱు ఇవ్వుపాయప్రసిద్ధియై భగవత్ప్రసాదకార్యమాక ఆళ్వా రరుళిచ్చెయ్తారిత్తే. (నిస్తరన్తి) ఉన్నాలే ఇత్తైక్కడప్పార్కళ్. (మనీషిణః) మనోశేతారః-మనీషిణః. [illegible] మానసైన్యముమ్ సాధనాన్తరప్రవణ[illegible] ఇల్లాదవర్కళ్.

(౪) “ సర్వ[illegible] ” ఎన్ఱు శాస్త్ర[illegible] [illegible] ఉడిక్కిఱతు ఇశ్లోకముమ్. [illegible] [illegible] అతినుడైయ

(౧) [illegible] (౨) [illegible]
(౩) [illegible] (౪) [illegible]

[illegible]రూపం నచాకారో నాయుధాని నచాస్పదమ్।
తథాపి పురుషాకారో భక్తానాం త్వం ప్రకాశసే॥ (౫)

సావణ్యత్తుక్కాక ఫలపర్యన్తమాన శిష్టాచారమ్ శొల్లుకిఅతు [illegible] (౪)

[illegible]) రూపమ్ - ఉన్నుడైయ, దివ్యాత్మస్వరూప[illegible] తే-ఉన్నుడైయ ప్రయోజనత్తుక్కాక. న-ఇరాతు; ([illegible] [illegible]త్యాకారమ్ కుఱైన్దు ఆశ్రిత పారతన్త్ర్యరూపాకారత్తై [illegible] మెన్నుపడి). ఆకారశ్చ-దివ్యమఙ్గళవిగ్రహముమ్, తే-న-త్వదర్థమా[illegible] యిరాతు; ఆస్పదంచ-పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానఙ్గళుమ్, తే-[illegible]త్వదర్థమాయిరాతు. (ఇవైయెల్లామ్ ఆశ్రితాధీనమా యిరుక్కు[illegible]పడి) భక్తానాం-త్వమ్ - భక్తర్కళుడైయ ఉడైమైయాననీ తథాపి-ఇప్పడి స్వరూపాదికళై ఆశ్రితార్థమాక్క వైత్తిరుక్కచ్చెయ్ [illegible]యుమ్, పురుషాకారః - పురుషసూక్తాదికళిల్ ప్రతిపాద్యమాన [illegible]ర్వాధిక్యాకారమ్ కుఱైయాతవనాయ్, ప్రకాశసే-(ఇప్పడిస్స[illegible] [illegible]ర్వాధికవస్తు ఆశ్రితపరతన్త్రమా యిరుప్పతేయెన్ఱు) విస్మయనీ[illegible]మాన కల్యాణగుణఙ్గళాల్ విళఙ్గానిన్ఱాయ్. (౫)

(౫-శ్లో-వ్యా) (నతేరూపమిత్యాది) "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి" ఎన్ఱు ఉన్నైయే ఉపాయమాకప్పఱ్ఱి సంసారత్తై క్కడక్కుమవర్కళుక్కు ఉన్నైయుమ్ ఉన్నుడైమైయైయుమ్ అనుకూలమాక్కి వైప్పతెన్ఱిఅతు ఇత్తాల్; ఆశ్రితర్ తఙ్గళైయుమ్ తఙ్గళుడైమైయైయుమ్ ఈశ్వరనుక్కాక్కి వైక్కిఅతు స్వరూపత్తాలే; అవన్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయైయుమ్ అవర్కళుక్కాక్కి వై[illegible]అతు వాత్సల్యశీల్యాదికళాలే; ఆకైయాలే ఇత్తాల్ వాత్సల్య[illegible]

గాశీల్యాదికళై చ్చొల్లుకిఱతు, ఇత్తాలుమ్ శరణ్యత్తైయుమ్ చొల్లుకిఱతు; [illegible] "ఏకస్త్వమసి" ఎన్గిఱ శ్లోకత్తిల్ చొన్న స్వామిత్వ సౌలభ్యఙ్గళో [illegible]టే వాత్సల్య సౌశీల్యఙ్గళుమ్ శరణ్యలక్షణమాక్కైయాలే.

(నతేరూపమ్) "రూపమ్" ఎన్ఱు దివ్యాత్మస్వరూపత్తై చ్చొల్లు[illegible]ఱతు; "ఆకారమ్" ఎన్ఱు దివ్యవిగ్రహత్తై మేలే శొల్లుకైయాలే; [illegible] [illegible]క్కత్తాల స్వరూపాదికళ్ ఇవనుక్కల్లై యెన్గిఱ [illegible]శఙ్కైనేయెన్నిల్ [illegible] "తే" ఎన్ఱు నిర్దేశిత్తువైత్తు స్వరూపాదికళై నిషేధిక్కైయాలే; [illegible]షేధిక్కిఱతు ఎవ్వాకారత్తాలే యెన్నిల్, స్వరూపాదికళాలే దేవర్ [illegible]ళ్ళువ తొరుకార్యమిల్లై యెన్ఱు స్వార్థత్తై నిషేధిక్కిఱతు.

(తే-రూపమ్-నతే) ఉన్నుడైయ దివ్యాత్మస్వరూపముమ్ [illegible]నక్కు యిరాతు; ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కనుకూలమాయిరుక్కిల్ [illegible]తన్త్రమాయిరుక్కిఱతు పరతన్త్రమా యిరుక్కిలుమిరుక్కుమ్; (౧) "మయిస్థితే దేవానా జ్ఞాపయత కిం నృపైః" (౨) "[illegible] సముపస్థితా" ఎన్నుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే. సర్వనియన్తా [illegible]వన్ ఒరు సంసారిక్కు పుత్రనానానిఱే. ఇతిఱే ఆశ్రితార్థమాన [illegible]స్వరూపాన్యథాభావమ్.

ఇన్ద స్వరూపశబ్దత్తాలే స్వరూపాశ్రయమాన జ్ఞానశక్త్యాది [illegible] యుముపలక్షిక్కిఱతు, ఎత్తాలే యెన్నిల్, ఇశ్లోకత్తై వివరి[illegible]క్కిఱ కూరత్తాళ్వాన్, (౩) "ప్రవరగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాద యస్తే" ఎన్ఱానిఱే. (౪) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్" ఎన్ఱు శ్రుతిసిద్ధ[illegible]మాన సర్వజ్ఞత్తైయుమ్ యుడైయవన్, ఆశ్రితార్థమాక (౫) "అవిజ్ఞాతా" ఎన్ఱు అజ్ఞనుమాయ్, ఆయుధమెడేనెన్ఱు ఆయు[illegible]దుత్తు

---

(౧) (౨) రా-యు-౩౧-౮. (౩) [illegible]

(౪) ముణ్డ-౧-౧-౯. (౫) భార-ఆను-౧౪౯.

...ల్ప హానానితే. (౬) "అనన్యాధీనత్వం తవ కిల జగుర్వ్యా సముఖరాః పరాధీనం త్వాంతు ప్రణతపరతన్త్రం మనుమహే। అపి త్వా యం భోః శ్రయతి బత సార్వజ్ఞ్యమపి తే యతో దోషం భక్తేష్వావరదనైవా కలయసి" ఎన్ఱు అభ్యాసుకా ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పారతన్త్ర్యత్తైయుమ్ తద్గతదోషత్తిల్ అజ్ఞత్తైయైయుమ్ కొన్నానితే.

దివ్యవిగ్రహముమ్ ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కనుకూలమాన ప్రకాశత్తైయుడైత్తాయిరుక్కుమ్; పరమపదత్తిల్ సూరికళుక్కు భోగ్యమాయిరుక్కుమ్; వ్యూహఙ్గళిల్ వన్దాల్ శ్వేతద్వీపవాసికళుక్కు భోగ్యమాయిరుక్కుమ్; బ్రహ్మాదికళుక్కు ఆశ్రయణీయమాయిరుక్కుమ్; విభవఙ్గళిల్ వన్దాల్ అతీన్ద్రియమాన విగ్రహత్తై సాధుపరిత్రాణార్థమాక ఇన్ద్రియగోచరమాక్కి అనుభవిప్పిక్కప్పార్త్తాల్ అనుభవిక్కలాయిరుక్కుమ్; ఇన్ద వాకారశబ్దత్తాలే ఆకారాశ్రయమాన దివ్యాభరణఙ్గళైయు ముపలక్షిక్కిఱతు, (౧) "భూషణాన్యాయుధాని" ఎన్ఱానితే ఆళ్వానుమ్. (౨) "వస్త్రాణ్యాభరణానిచ।తం వినా కైకయీ పుత్రం భరతం ధర్మచారిణమ్" ఎన్ఱవైయుమ్ ఆశ్రితార్థమాయితే ఇరుప్పతు.

(ఆయుధాని) ఇవైయుమ్ ఆశ్రితవిరోధి నిరసనత్తుక్కు ఆయుధమాయుమ్ విన్నైయల్లు అనుభవిప్పార్కు ఆభరణమాయుమిరుక్కుమ్; (౩) "ఎప్పోతుమ్ కైకళలా నేమియాన్ నమ్మేల్ విన్నైకడివాన్" ఎన్ఱుమ్; (౪) "కూరారాళి వెణ్శఙ్గేన్ది కొడియేన్పాల్ వారాయ్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "శఙ్గెన్నుమ్ శక్కరమెన్నుమ్ తుళా

(౧) పరమ స్త-౨౦-
(౨) రా-యు-౧౨౪.౭.
(౩) పెరియతిరు-౯౭.
(౪) తి-వాయ్-౭-౯.౧.
(౫) తి-వాయ్-౪-౬-౯.

[illegible] (౧) "[illegible]

[illegible]యుధాని" ఎన్గిఅపడియే పరిజనపరిచ్ఛదఙ్గళుక్కు [illegible]

[illegible]మాయ్. (౨) "యత్రపూర్వే సాధ్యాస్సన్తి దేవాః" (౩)

అడియార్కళ్ కుழాఙ్గళై యుడన్ కూడువతెన్ఱు కొలో"

ఆశ్రితర్కు ప్రాప్యమాయ్ఙ్ పరిజనమిరుప్పతు; పరిచ్ఛదఙ్గళ్

సూరికోటియిలే అన్తర్భూతమా యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్; నిత్య

సూరికళుక్కు కైఙ్కర్యోపకరణ మాయిఱే యిరుప్పతు;(నచాన్య

దమ్) పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానఙ్గళుమ్ తనక్కు భోగస్థాన

మన్ఱిక్కే ఆశ్రితర్కాక నిన్ఱ నిలైకళిలేకాట్టి అనుభవిక్క చ్చమైన్త

దన్ఱైయా యిరుక్కుమ్.

(తథాపి పురుషాకారః) ఇప్పడి యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్

పురుషప్రకారనాయిరుక్కిఱ విరుప్పు ఎప్పోతుమ్ కులైయాతే యిరు

క్కుమ్. (౨) "పురుషఏవేదం సర్వమ్" (౪) "సహస్రశీర్షా పురుషః"

ఎన్ఱుమ్ వేదాన్తఙ్గళిలే సర్వాధికనాకచ్చొల్లి ప్పోరుకిఱవన్, ఇప్పడి

ఆశ్రితాధీననానన్గిఱ మహాగుణమ్ తోన్ఱుకైక్కాక.

(భక్తానాం త్వమ్) భక్తర్కళుక్కాక+ యిరుప్పతు. అవర్కళ్

ఉనక్కు యిరుక్కుమిరుప్పు-స్వరూపత్తాలే; నీ అవర్కళుక్కు

యిరుక్కు మిరుప్పైప్పక్కుమిత్తు ఉన్నుడైయ తాదర్థ్యమ్ ఆశ్రితసఙ్గ

ల్పత్తాలేయా యిరుక్కుమ్; ఇత్తై (౧) సకలమేతత్సంశ్రితార్థంచకర్థ"

ఎన్ఱానిఱే ఆழ్వానుమ్; "పరిజన పరిబర్హాభూషణాన్యాయుధాని [illegible]

(౧) వర-స్త-౬౩.

(౨) పురుషసూక్త.

(౩) తి-వాయ్-౨-౩-౧౦.

(౪) పురుషసూక్తమ్.

+ ఇరుప్పతి.

నైవకిఞ్చిత్పరోక్షం తే ప్రత్యక్షోఽసి నకస్యచిత్ ।
నైవ కిఞ్చిదసిద్ధం తే నచసిద్ధోఽసి కస్యచిత్॥ (౬)

రగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాదయ స్తే । పరమపద మథాణ్డాన్యాత్మ
దేహా స్తథాత్మా వరద సకలమేతత్సంశ్రితార్థంచకర్థ"

(ప్రకాశసే) స్వతన్త్రనుక్కు తద్విరుద్ధమాన పారతన్త్ర్యమ్
అనుపపన్నమన్ఱో వెన్నిల్; ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే (౧) "యద్వినాభ
రతం త్వాఞ్చ శత్రుఘ్నఞ్చాపిమానద । భవేన్నమ సుఖంకిఞ్చి ద్భస్మ
సాత్కురుతాం శిఖీ" ఎన్ఱుమ్ (౨) "నిస్పృహా త్మా సు హృత్సుచ"
ఎన్ఱు మిత్యాదికళిలే ఆశ్రితపరతన్త్రనాయ్ ప్రకాశియా నిన్ఱాయె
న్నుతల్; ఆశ్రయిప్పార్క్కు ఎళియనాక ఉజ్జ్వలియా నిన్ఱాయెన్ను
తల్; ముతల్ శ్లోకమ్ సఙ్గ్రహమానపక్షత్తిల్ "హృషీకేశ" ఎన్గిఱ
పదత్తిన్ వివరణమాయిరుక్కిఱతు ఇశ్లోకమ్. అప్రాప్తమాన విష
యాన్తరఙ్గళిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు తన్నైయేవిషయమాక్కైయాలే;
అప్రాప్తఙ్గళిల్నిన్ఱుమ్ మీట్టు ప్రాప్తఙ్గళిలే అన్వయిప్పిక్కై నిర్వా
హకకృత్యమిఱే. (౫)

(పదవురై) తే-ఉనక్కు, పరోక్షమ్-అప్రత్యక్షమానతు, న
కిఞ్చిత్-ఒన్ఱుమిల్లై; కస్యచిత్ - ఒరువర్క్కుమ్, ప్రత్యక్షః - కణ్ణాల్
కాణక్కూడియవనాక, నాఽసి-ఆకిఱాయిల్లై; తే-ఉనక్కు, అసిద్ధమ్-,
అసాధ్యమానతు, నకిఞ్చిత్-ఒన్ఱుమిల్లై; త్వమ్-నీ, కస్యచిత్-ఒరువర్
క్కుమ్, సిద్ధః-తన్ ముయఱ్చియాలే ప్రాపిక్కక్కూడియవనాక,
నాఽసి-ఆకిఱాయిల్లై. (౬)

---

(౧) రా-అయో-౫౭-౮. (౨) రా-యు-౧౮-౩౪.

(౬-శ్లో-వ్యా-నైవకిఞ్చిదిత్యాది) "ఏకస్త్వమసి" ఎన్గిఱశ్లోకత్తిల్ జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన స్వామిత్వసౌలభ్యఙ్గళుణ్డానాలుమ్ కీళ్ శ్లోకత్తిల్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయైయుమ్ ఆశ్రితార్థమాక్కిన వాత్సల్యసౌశీల్యఙ్గళుణ్డానాలుమ్ జ్ఞానశక్త్యాదికళిల్లైయాకిల్ శరణ్యనాకక్కూడాతు; అతుక్కాక జ్ఞానశక్త్యాదికళై చ్చొల్లుకిఱతు ఇశ్లోకత్తిల్; మున్బు ఉక్తమానగుణఙ్గళ్ ఆశ్రితర్కళుక్కు అవనై విషయీకరిక్కైక్కు ఉఱుప్పాయిత్తనైయొழியు అభిమతసిద్ధిక్కు జ్ఞానశక్తికళ్ వేణుమిత్తే;

(నైవకిఞ్చిత్పరోక్షం తే) [తే-పరోక్షం న కిఞ్చిదేవ] ఉనక్కు అప్రత్యక్షమాయిరుప్పతొన్ఱుమిల్లై; (౧) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్" ఎన్గిఱపడియే సర్వజ్ఞనెన్ఱుమ్, (౨) "స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియాచ" ఎన్ఱు స్వతస్సర్వజ్ఞత్వమ్ సత్తాప్రయుక్తమెన్ఱుమ్, (౩) "యోవేత్తి యుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణ సదాస్వతః" ఎన్ఱు యుగపత్సాక్షాత్కారముమ్ ప్రమాణసిద్ధమిఱే; అప్పడిప్పట్ట దేవర్కళుక్కు ఎన్నుడైయ స్వరూపయాథాత్మ్యత్తైయుమ్, స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యస్వరూపత్తైయుమ్, తద్విరోధిప్రకృతిసమ్బన్ధమెన్నుమిడత్తైయుమ్, ప్రకృతిసమ్బన్ధత్తాలే నాన్ పుకాతనరకమిల్లై; నాన్ నుழైయాత గర్భమిల్లై యెన్ఱుమ్ వాయాలే విణ్ణప్పమ్ శెయ్యవేణ్డువతొన్ఱుణ్డో; ఇన్నముమ్ నాన్ అఱ్ఱ్వనళవన్ఱో విణ్ణప్పమ్ శెయ్యాలావతు; ప్రవాహరూపేణ అనాదియాయ్ పోన్దవెన్నుడైయ అకృత్యకరణాది పూర్వవృత్తమ్ వల్లుకిపోన్దదేవరై యొழியమఱ్ఱఱివారుణ్డో? అఱిన్దు విణ్ణప్పమ్ శెయ్యలాన విజ్ఞాపనప్రకారన్దాన్ వేఱఱివారుణ్డో? ఇవ్వర్థత్తిల్

(౧). ముణ్డ-౧-౧. (౨). శ్వే-౬. (౩) న్యాయతత్త్వే.

...క్కు ఒరుజ్ఞాన మిల్లాతాపోలే దేవర్క్కుమ్ అజ్ఞాతమాయిరుప్ప ...త్తుమిల్లై.

(కస్యచిత్-నప్రత్యక్షోఽసి) (౧) "న సన్దృశే తిష్ఠతి రూపమస్య నచక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్" ఎన్ఱు ఒరువర్క్కుమ్ చక్షుర్విష యమల్లై; అన్వయ వ్యతిరేకత్తాలే దేవరుడైయ అతీన్ద్రియత్వత్తై స్థాపిక్కిఱతు శ్రుతితాన్; ఇప్పడిప్పట్ట దేవరై ప్రత్యక్షిక్క ప్పోతు ఆనైక్కు ఉతవినాపోలే ఆవిర్భవిత్తు క్కాట్టక్కాణుతల్; అవతరిత్తు క్కాట్టక్కాణుతలిఱే;* మయర్వఱ మతినలమరుళ్ప్పెఱ్ఱ ఆళ్వారుమ్, (౨) "వాళ్ త్తడమ్బోల్ వరువానే యొరునాళ్ కాణవారాయే" ఎన్ఱు కాణవాశైప్పట్టారిత్తనైయిఱే. తామ్ కాణ యత్నమ్ పణ్ణిత్తిలర్; (3) "కదాను సాక్షాత్కరవాణి చక్షుషా" ఎన్ఱితే ఆళవన్దార్ వార్తైయుమ్,

(తే - అసిద్ధం నకిఞ్చిదేవ) (౪) "పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే" ఎన్గిఱపడియే సర్వశక్తియాన దేవర్క్కు ఆశ్రితరక్షణత్తిల్ అఘటితమెన్ఱు కైవాఙ్గవేణ్డువ తొన్ఱుణ్డో? సఙ్కల్ప మడియాక సర్వముమ్ సిద్ధమన్ఱో? (౫) "సఞ్జీవయన్నపి మృతం సుత ముత్తరాయాః సాన్దీపనేశ్చిరమృతం సుతమానయంశ్చ। ధామ్నో నిజాద్ద్విజసుతాన్ పునరానయంశ్చ స్వామేవ తాం తనుమహో కథమానయస్త్వమ్" ఎన్ఱు ఇప్పడి అఘటితఙ్గళై ఘటిప్పిక్కుమ్ దేవరే నిత్యసంసారియాన ఎన్నై నిత్యసూరికళ్ పరిమాఱ్ఱత్తిలే యున్నా యిప్పిక్క త్తట్టిల్లై యెన్ఱు కరుత్తు.

---

(౧) తై-నా-౧. (౨) తి-వాయ్-౮-౫-౧. (3) స్తో-౩౦.
(౪) శ్వే ౮. (౫) అతిమా-౫౭.

కార్యాణాం కారణం పూర్వం వచసాం వాచ్యముత్తమమ్
యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః

(కస్యచిత్ - నసిద్ధోసి) ఒరువర్క్కుమ్ స్వసామర్థ్యత్తాలే ప్రాప్తిక్క - అరిదాయ్ యాకానిన్ఱాయ్. కృతకృత్యనానాలుమ్ ప్రా[illegible] (౧) "నయామి పరమాంగతిమ్" ఎన్గిఱపడియే అవన్కై పార్[illegible] వేణుమెన్ఱ; అక, పేఱ్ఱుక్కు ఉప్పాన జ్ఞానశక్త్యాదిక[illegible] నక్కే; ఉన్నైయొళిన్దార డిఙ్గలుమ్ అజ్ఞరుమ్ అశక్తరుమ్; [illegible] కాలుముడైయాయ్ నీయే; ఉన్నైయొళిన్దా రడఙ్గలుక్కు [illegible] ముడముమ్; చేతననుడైయ జ్ఞానశక్తికళుక్కు వినియోగమ్ - ప్రథమ త్తిల్ ఉపాయస్వీకారత్తిలే జ్ఞానముమ్, అధ్యవసాయత్తిలే శక్తియు మాకక్కడవతు. ఇన్త జ్ఞానశక్త్యాదికళిరణ్డుమ్ భోగత్తిలే యాక క్కడవతు; ఇత్తాల్ శొల్లిఱ్ఱాయిత్తు ఇత్తలై ఇశైవే యుడియాక క్కొణ్డు స్వసమ్బన్ధత్తాలే రక్షియావిడిల్ దేవర్క్కు ప్పుక్తియెన్నత్తా యిఱ్ఱు; రక్షణధర్మత్తిల్ ఈశ్వరనుడైయ జ్ఞానశక్త్యాదికళే ధార కమ్. "ఆత్మావుక్కు ఈశ్వరప్రాప్తియన్ఱు, ఈశ్వరనుక్కు ఆత్మ ప్రాప్తి కాణ్ నిన్నైపు" ఎన్ఱు జీయ రరుళిచ్చెయ్వర్. (౨) "అహ మన్నమ్" ఎన్గిఱవితువే అర్థమ్; "అన్నాదః" ఎన్ఱు ఇత్తలైయిల్ భోక్తృత్వమ్ స్వలాభత్తాలే ఈశ్వరనుక్కు ప్రధానపార్థమ్; తనక్కు ప్పురుషార్థమాకై. సఙ్గ్రహపక్షత్తిల్ ఇశ్లోకమ్ "జితన్తే" ఎన్గిఱ త్తినుడైయ వివరణమాకక్కడవతు.

(పదవ్యాఖ్యై) తే-ఉన్నుడైయ, పరమంపదమ్-నిరతిశయ[illegible] [illegible]న పరమపదత్తై, కార్యాణామ్-కార్యఙ్గళాన సకలవస్తుక్కుమ్ [illegible]

(౧) వరాహచరమ. (౨) తైత్తిరీ-భృగు.

పూర్వం కారణమ్-పూర్వత్తిలేవర్తియాన కారణమాకవుమ్, వచసామ్-శొల్లుకళుక్కెల్లామ్, ఉత్తమం వాచ్యమ్ - “పరమేశ్వరన్” ఎన్ఱుమ్ “తేనియులకు” ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతాప్పడి శిఱన్ద శొఱ్పొరుళాకవుమ్, యోగినామ్-యోగిగళుక్కు, పరమాంసిద్ధిమ్-శిఱన్ద సిద్ధి పదమాన ఇడమాకవుమ్, విదుః-జ్ఞానికళ్ అఱియానిఱ్పర్కళ్. (౨)

(౨-శ్లో-వ్యా - కార్యాణాంకారణమిత్యాది) కీழ్ శ్లోకత్తిల్ శొన్న జ్ఞానశక్త్యాదికళై యనుసన్ధిత్తు, అన్దశక్తికారితమాన భగవదనుభవత్తుక్కు వర్ధకమాన పరమపదత్తై యెన్ఱు పోకవిడవేణు మెన్గిఱతు: “ముక్తప్రాప్యమాన భూమియై త్తరువానే శరణ్యానావాన్.” ఎన్ఱు భట్టర్ నిర్వాహమ్; “నిత్యానుభావ్యమాన దేవర్ తిరువడికళై లభిక్కవేణు మెన్గిఱతు” ఎన్నవుమాం; ఇతు పూర్వార్కళ్ నిర్వాహమ్.

(కార్యాణాం కారణంపూర్వమ్) అన్యోన్యకార్యకారణభావఙ్గళై వ్యావర్తిక్కిఱతు,(౧) “ప్రధానపుంసోరజయోః కారణం కార్యభూతయోః” ఎన్గిఱపడియే ప్రధానపురుషర్కళుమ్ ఈశ్వరనైక్కఱిత్తు కార్యఙ్గళాకక్కడవతిఱె;(౨) “యతః ప్రసూతా జగతః ప్రసూతీతోయేన జీవాన్ వ్యససర్జ భూమ్యామ్” ఎన్ఱతిఱే. అన్ద ప్రకృతిపురుషర్కళై క్కారణమాక వుడైత్తాయిఱే మహదాదికార్యఙ్గళిరుప్పతు; అవఱ్ఱై క్కారణమాకవుడైత్తాయిఱే అణ్డమిరుప్పతు, అణ్డాన్తర్వర్తియాన బ్రహ్మావై కారణమాకవుడైత్తాయిఱే, దేవాదిచతుర్విధచేతనరుమ్, తద్భోగ్య భోగోపకరణ భోగస్థానఙ్గళుమిరుప్పతు; ఆక బహుముఖమాన కారణఙ్గళుక్కెల్లామ్ ప్రథమకారణమాయిఱ్ఱు సర్వేశ్వరనిరుప్పతు.

(౧) వి-పు-౧-౯-౩౨ (౨) తై-నా-౧.

"కార్యాణాం కారణం పూర్వమ్" ఎన్ఱు దేశపరమానపోతు అవనుక్కు ప్రకృతి నిత్యవిశేషణమాకైయాలే అత్తై జగత్కారణమెన్ఱాప్పోలే, పరమపదముమ్ అవనుక్కు నిత్యవిశేషణమాకైయాలే పూర్వక్షణవర్తియాయ్ పూర్వకారణమెన్నలామ్. ఇత్తాల్ పరమపదత్తినుడైయ నిత్యత్తై శొల్లుకిఱతు. (౧) "తదక్షరే పరమే వ్యోమన్" ఎన్ఱుమ్, (౨) "కలఙ్గాప్పెరునకరమ్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే.

(వచసాం వాచ్యముత్తమమ్) లౌకికమాయుమ్ వైదికమాయుముళ్ళ సర్వశబ్దఙ్గళుక్కుమ్ ప్రధానవాచ్యన్ ఈశ్వరనెన్గిఱతు (౩) "అనేన జీవేనాత్మనానుప్రవిశ్య నామరూపే వ్యాకరవాణి" ఎన్ఱుమ్, (౪) "తత్సృష్ట్వా తదేవానుప్రావిశత్" ఎన్ఱు తొడఙ్గి, "సత్యఞ్చానృతఞ్చ సత్యమభవత్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే. (౫) "చరాచరవ్యపాశ్రయస్తుస్యాత్తద్వ్యపదేశో భాక్తస్తద్భావభావిత్వాత్" ఎన్గిఱసూత్రత్తుమ్ ప్రధానతయా వాచ్యన్ ఈశ్వరనెన్ఱతిఱే.

ఇత్తాల్ సృష్టమాన పదార్థఙ్గళిల్ ఆరాధ్యరాన దేవతైకళోడు ఆరాధకరాన మనుష్యరోడు ఆరాధనోపకరణఙ్గళాన తిర్యక్స్థావరఙ్గళోడు వాశియఱ సర్వాన్తరాత్మావాయిరుక్కుమపడియై చొల్లుకిఱతు. "వచసాం వాచ్యముత్తమమ్" ఎన్గిఱతు - దేశపరమానపోతు ప్రాధాన్యత్తై లక్షిక్కిఱతు. (౬) "పరమే వ్యోమన్" ఎన్ఱుమ్, (౭) "తనియులకు" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే.

---

(౧) తై-నా-౨! (౨) ౩-తిరువ-౫౧. (౩) ఛాం-౬-౩-౨.
(౪) తై-ఆ-౬. (౫) బ్రహ్మసూ-౧-౨-౧౬. (౬) తై-నా-౧.
(౭) పెరి-తి-౫ ౪-౯.

(యోగ్యానాం పదమాం. సిద్ధిమ్) ఎన్ఱు-ప్రాప్యాన్తర్గతమాన సంసారవిమోచనత్తై వ్యావర్తిక్కిఱతు; (౧) "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః" ఎన్ఱతిఱే. ఇత్తాల్ నిరవధికభోగ్యమాన తిరువడికళై చ్చొల్లుకిఱతు. (౨) "నలమన్ద మిల్లతోర్నాడు" ఎన్ఱు, దేశముమ్ నిరతిశయభోగ్యమాయిత్తె యిరుప్పతు.

(తేపరమం పదమ్) సర్వకారణనుమాయ్ సర్వశబ్దవాచ్యనుమాయ్ సర్వోపాయసాధ్యనుమా యిరున్దుళ్ళ వున్నుడైయ సర్వాధికమాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాన తిరువడికళై యెన్నుతల్; ఉన్నుడైయ నిరతిశయభోగ్యమానస్థానత్తై యెన్నుతల్;

(విదుః) జ్ఞానాధికరా యిరుక్కుమవర్కళ్ అఱియా నిఱ్పర్కళ్; నిత్యమాయ్, ప్రధానాదధికమాయ్, నిరతిశయభోగ్యమా యిరుప్పతొరునాడు ఉణ్డెన్ఱుమ్, అన్దదేశత్తే, (3) "శ్రియాసార్ధం జగత్పతిః - ఆస్తే" ఎన్గిఱపడియే యిరుప్పతొరు విగ్రహముణ్డెన్ఱుమ్ అఱివార్ సకలవేదాన్తతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టసర్వజ్ఞరిఱే.

అపేక్షిక్కిఱవన్ తన్ శిఱుమైయై ప్పార్త్తుమ్ అవనుడైయ నిరుపాధిక స్వాతన్త్ర్యత్తై ప్పార్త్తుమ్ అర్థియాతే ఇఙ్గుత్తై వైలక్షణ్యత్తై క్కొణ్డాడుకిఱాన్, కరుత్తఱిన్దు అఙ్గే పోకవిడుకై క్కాక; ఒరుత్తన్కైయిలే ఎలుమిచ్చమ్బళమిరున్దాల్ అతిన్నన్మైయాలే ఒరుత్తన్ అత్తై క్కొణ్డాడినాల్ ఉదారనానవన్ ఎతిర్త్తలైయిల్ నినైవఱిన్దుకొడుక్కుమాపోలే; సఙ్గ్రహపక్షత్తిల్; "మహాపురుష" ఎన్గిఱపదత్తినుడైయ వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కిఱతు. (౭)

---

(౧) ౧-౫-౨. (౨) తి-వాయ్-౨-౮-౪.
(3) శైవ.

అహంభీతో౽స్మి దేవేశ సంసారే౽స్మిన్ భయావహే।
పాహిమాం పుండరీకాక్ష నజానే శరణంపరమ్॥ (౫)

(పదవురై.) దేవేశ-దేవర్కళుక్కు త్తలైవనే! భయావహే-భయఙ్కరమాన, అస్మిన్ సంసారే-ఇన్దసంసారత్తిలే, అహమ్-అడియేన్, భీతో౽స్మి-అఞ్జిక్కిడక్కిఱేన్, పుణ్డరీకాక్ష-శెన్దామరైక్కణ్ణనే! మామ్-అడియేనై, పాహి-రక్షిత్తరుళ్; పరం శరణమ్-ఉన్నైయొழிయ వేఱొరుపుకలై, నజానే-అఱికిఱిలేన్. (౫)

(ప-శ్లో-వ్యా) (అహంభీతో౽స్మి) ఇత్యాది. కీழ்శ్లోకత్తిలే పరమపదత్తిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తాన్; అన్ద భోగ్యతానుసన్ధానత్తాలే సంసారత్తిలే పొరున్దాతపడియాన భయమ్పిఱన్దతు. అన్దభయనివృత్తియై ప్పణ్ణియరుళవేణుమెన్ఱు అపేక్షిక్కిఱతు ఇశ్లోకమ్.

సంసారభయనివర్తక నితే శరణ్యానావాన్. సంసారత్తై యుళ్ళపడియఱిన్దవనుక్కుమ్ సంసారమ్ భయస్థానమా యిరుక్కుమ్. స్వరూపత్తై యుళ్ళపడి యఱిన్దవనుక్కుమ్భయస్థానమాయిరుక్కుమ్; అవ్వోపాతి ప్రాప్యభూమియిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తాలుమ్ భయస్థానమా యిరుక్కుమిఱే.

(భయావహే-అస్మిన్ సంసారే-అహంభీతో౽స్మి) సంసారమాకిఱతు; అతు భయావహమా యిరుక్కిఱపడి యెఙ్ఙనేయెన్నిల్;-అవిద్యా కర్మవాసనారుచి ప్రకృతిసమ్బన్ధఙ్గళ్-సంసారమాకిఱతు; అవిద్యైయాకిఱతు-అజ్ఞానమ్, అతాకిఱతు-పుక్కశరీరత్తిలహంబుద్ధియుమ్ శరీరానుబన్ధియాన పదార్థత్తిల్ మమతాబుద్ధియుమ్; (౧) అ

---

(౧) వి-పు-౬-౭-౧౧.

నాశ్యన్యౌర్నబుద్ధిర్యా అస్వ స్వబుతియామతిల్ ఎన్గానిన్ఱు శ్రీ ప్రరాశరభగవాన్; (౧) "యానేయెన్నై యఱియకిలాతే యానే యెన్ఱనతే యెన్ఱిరున్తేన్" ఎన్ఱుమ్, పిఱర్కుమ్ ఉపదేశిక్కుమవిడత్తి లుమ్, (౨) "నీర్ నుమతు" ఎన్ఱుమ్ అరుళిచ్చెయ్తారిఱే ఆఴ్వారుమ్; అహఙ్కారమ్-శేషత్వత్తై యఴిక్కైయాలే భయావహమ్; మమ తై-భగవద్విషయత్తిల్ భోగ్యతైయై యఴిక్కైయాలే భయా వహమ్.

పుణ్యపాపరూపమాయిరుక్కుమ్ కర్మమిరణ్డుమ్. పాపమ్-నర కాద్యనుభవత్తుక్కు హేతువాకైయాలే భయావహమ్. పుణ్యమ్-భయావహమానపడి యెన్నెన్నిల్, పుణ్యఫలమావతు - స్వర్గాద్యను భవఙ్గళిఱే. అవై స్వరూపత్తై నశిప్పిక్కక్కడవ అహఙ్కార మమ కారత్తై వర్ధిప్పిక్కైయాలే భయావహమ్. అనర్థహేతువాన శబ్దాది కళిలే మూట్టుకైయాలే భయావహమ్.

దేహసమ్బన్ధమ్—ఆధిరూపత్తాలుమ్ వ్యాధిరూపత్తాలుమ్ పరిభవరూపత్తాలుమ్ శీతోష్ణాదికళాలుమ్ భయావహమ్; ఇప్ప డికళాల్ రుచివాసనైకళుమ్ భయావహఙ్గళ్; ఎఙ్ఙనేయెన్నిల్, ఆది భరతన్ సమాధిదశైయిలే మానిన్పక్కలిలే రుచిపిఱన్దు మానాయ్ ప్పిఱన్దానిఱే. అతులసక్కడి విషయాన్తరప్రావణ్య మన్ఱు; రసుకత్వ వాసనైయాలే యిత్తే. ఆకైయాలే వాసనారుచికళుమ్ భయావహ ఙ్గళ్; దృష్టివిషమ్బోలే రుచితానే భయావహమాయిరుక్కుమ్-అప్పడిక్ క ఆలోకిఱతు-సంసారికళుక్కు విట్టిల్ పోలే అహఙ్కారత్తై యాడనిత్తు మేల్ విఴున్దు వర్త్తిక్కైయాలే కాణ్కైతానే భయావహమాయిరు

(౧) తి-వాయ్-౨-౯-౯. (౨) తి-వా-౧-౨-౩.

ళ్ళామిత్తు (౧) "భూమా నిశాత్యమానా" ఎన్ఱు తిరువాయ్మొழி, "ప్రాప్తికు ఉపాయమ్ ఉన్ ...

యుళ్ళిశ్ఱిత్తాఫ్పోలే యిత్తే, సంసారికళ్ వరుకిఱ వనర్త్తై పోలే

బుద్ధిపణ్ణాతే సుఖిక్కిఱపడి; (౨) "నలమన్ద మిల్లతోర్ నాడు" ఎన్ఱు

ఇరువిభూతియాక ముళ్ ప్రసజ్జ సుఖమాయిరుక్కుమాపోలేయిత్తే

ఇఙ్గుమ్ కట్టసజ్గ భయావహమా యిరుక్కుమ్పడి.

(అహం భీతోస్మి) సంసారత్తై అనన్త క్లేశ భాజనమాక వనుస న్ధిత్తనాన్ భయప్పడానిన్ఱేన్. వర్తమాన నిర్దేశత్తాలే భయనివృత్తికు ఓరవకాశమ్ కాణ్గిఱిలేన్. సంసారత్తిల్ భయనివృత్తికు అవకాశముణ్డో వెన్నిల్, ఈశ్వరన్ పక్కలిలే న్యస్తభరనా యిరుక్కుమవన్ నిర్భ(ర)యనా యిరుక్కుమిత్తే; అతువు మెనక్కు అథ యుస్థాన మాకిఱతిల్లై; ప్రాప్యత్తిలతి ప్రావణ్యత్తాలే త్వరై పిఱన్దవనుక్కు అధ్యవసాయత్తాలే ధరిక్కవొణ్ణాతిత్తే. (3) "శరైకణమత్తిలేన్" ఎన్ఱుమ్, (౪) "నాకణై మిశై నమ్బిరాన్ శరణే శరణ్ నమక్కు" ఎన్ఱుమ్ అధ్యవసితరాన వాళ్వార్ (౫) "అన్దమిల్ పేరిన్బత్తడియరో డిరున్దమై" ఎన్ఱు అద్దేశవిశేషత్తిల్ భోగ్యత్తైక్కొ సాక్షాత్కరిత్తు, అనన్తరమ్ (౬) "మువియే నాన్ముకనే" ఎన్ఱు కూప్పిట్టారిత్తే.

(దేవేశ) (౭) "అయర్వఱుమ మరర్కళ్" ఎన్గిఱపడియే నీయు మవర్కళుమాయ్ అఙ్గే కళిత్తు త్తిరియానిఱ్కు అవర్కళోప్పాతి భోగత్తుక్కుమ్ యోగ్యనా యిరుక్కిఱ నాన్ ఇఙ్గే క్లేశప్పడుమ్మై

(౧) (౨) తి-వాయ్-౨-౮-౪. (3) తి-వాయ్-౫-౮-౯.
(౪) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧౧. (౫) తి-వాయ్-౧౦-౯-౧౧.
(౬) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౧. (౭) తి-వాయ్-౧-౧-౧.

దేవర్క్కు ప్పోరుమో? ఇరాట్టియుమ్ భయస్థానమాన ద్వన్ద్వఙ్గళ్ యిరున్దవిడత్తిలే (౧) "హా రామ హా లక్ష్మణ" ఎన్నాళిత్తే, (౨) "ఇక్షైయోర్ తలైవా" ఎన్నుమ్, (3) "విణ్ణువార్ పెరువూరూ" ఎన్నుమ్ అరుళిచ్చెయ్దారిత్తే ఆళ్వార్.

(మాంపాహి) "యోగానాం పరమాం సిద్ధిమ్" ఎన్గిఱ [illegible] అద్దేశత్తిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తు మేల్వీఴున్దవన్నై: (౪). "ఏహి పశ్య శరీరాణి" ఎన్నుమాపోలే వడివైక్కాట్టుకిఱా నన్నుమామ్; (పాహి) శరీరసమ్బన్దత్తై యఱుత్తు అర్చిరాదిమార్గత్తాలే నిత్యయమాసదేశత్తిలే కొణ్డుపోకవేణుమ్.

(పుణ్డరీకాక్ష) ఉన్నుడైయ వాకర్షకమాన తిరుక్కణ్గళాలే యెన్నైక్కుళిరనోక్కియరుళవేణుమ్; నాన్ ఎన్నుడైయ భయని వృత్తిక్కు యత్నమ్ పణ్ణుమవనన్రో నేర్త్తియుళ్ళతు. దేవర్ శ్శెయ్దరుళుమిడత్తిల్ అనాయాసమన్రో? కీర్ దొప్పెన్న వాశ్రయణీయమాన వాత్సల్యాదికళుమ్ ఫలసిద్ధిక్కుడలాన జ్ఞానశక్త్యాదికళుమ్ వేణుమో ఎన్నై రక్షిక్కైక్కు. ముతల్ "జితంతే పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్ను మెనక్కు ప్పుఱమ్బుళ్ళ వస్యపరతైయై త్తవిర్త్తాప్పోలే భయతైయుమ్ పోక్కి రక్షిత్తరుళవేణుమ్.

(నజానే శరణం పరమ్) [పరం శరణం నజానే] ఉన్నైయొఴియ వేఱొరుపాయ మఱికిఱిలేన్; (౫) "నిదిధ్యాసితవ్యః" ఎన్ఱు శ్రుతికళ్ శొన్నాలుమ్ (౬) "మన్మనాభవ మద్భక్తః" ఎన్ఱు రక్షకరాన దేవరీర్ అరుళిచ్చెయ్దాలుమ్ నాన్ వేఱొరుపాయ మఱికిఱిలేన్;

(౧) రా-యు-౫౮-౫. (౨) తిరువి-౧. (3) [illegible]
(౪) రా-ఆ-౬-౧౬. (౫) బృహ-౬-౫-౬. (౬) గీ-[illegible]

కాలేష్వపిచ సర్వేషు దిక్షుసర్వాసుచాచ్యుత।
శరీరేచ గతౌచాపి వర్తతేమేమహద్భయమ్॥

అతుక్కు హేతు వెన్ననిల్, చేతననోడు అవనుక్కు ఉపకరణ మాన కరణ్గళోడు వాశియఱ దేవరధీన మాక్కైయాలే; "నమస్తే స్తు" ఎన్నుమ్, "హృషీకేశ" ఎన్నుమ్ అనుసన్ధిత్తవనితే. (౧) "మత్త స్స్మృతిర్జ్ఞాన మపోహనఞ్చ" ఎన్నితే దేవర్ వార్తైయుమ్. సఙ్గ్రహ ఫత్తిల్, ఇశ్లోకమ్ "పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్గిఱ పదత్తినుడైయ వివరణమ్.

(పదవురై) అచ్యుత-ఆశ్రితరైక్కైవిడాతవనే! సర్వేషు కాలేష్వపిచ-ఎల్లాకాలఙ్గళిలుమ్, సర్వాసుదిక్షుచ-ఎల్లాదిక్కుకళిలుమ్, శరీరేచ-శరీరత్తిలుమ్, గతావపిచ-శరీరాన్తరగతియిలుమ్, మే-అడియేనుక్కు, మహత్భయమ్-మిక్కభయమానతు, వర్తతే-ఇరానిన్తతు.

(౫-శ్లో-వ్యా) (కాలేష్వపిచే త్యాది) "నజానే శరణం పరమ్" ఎన్నలామో? ఆత్మావుక్కు ఉజ్జీవనహేతువాన ఉపాయఙ్గళ్ శాస్త్రముఖత్తాలే యుణ్డాక్కివైత్తు అతుక్కుమేల్ అల్పవ్యాపారత్తినాలే సకల దురితఙ్గళుమ్ నశిక్కుమ్బడియాక పుణ్యకాలఙ్గళ్ పుణ్యక్షేత్రఙ్గళ్ ముతలానవఱ్ఱై యుణ్డాక్కివైత్తిలోమో?; వేఱుపాయాన్తరఙ్గళు ముణ్డాకవఱికిఱితే నెన్నలామో వెన్నిల్; అవఱ్ఱిల్ యుడైయ సద్భావత్తై యిల్లై యెన్గిఱేనల్లేన్; అవఱ్ఱిలే యిழిన్ద నాన్ నిత్యసంసారియాన నాన్నాక్కైయాలే మున్బు నిన్ఱనిలైయుమ్ ... కాణ్కిన్ఱేనిల్లేన్; ఇత్తాల్ ఉపాయాన్తర పరిత్యాగవ్యాజ...

(౧) గీ-౧౫-౧౫.

యిరుక్కుమ్ సిద్ధోపాయపరిగ్రహ మెన్ఱు మత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇప్పడి నిరపేక్షోపాయభూతనితే శరణ్యనావాన్.

(కాలేష్వపిచ) పుణ్యమాన అయన విషువాదికళిలుమ్, అవ ఱ్ఱై విశేషిక్కిఱ వర్ధోదయాదికాలఙ్గళిలుమ్; అతాకిఱతు-ఇవ్వోల క్షణ కాలఙ్గళిలే సేతుదర్శనసఙ్గమఙ్గళిలే పణ్ణుమ్ తీర్థదానాదికళుక్కు సకల పాపవిమోచనాదికళై చ్చొల్లక్కడవతిఱే. (౧) "కృతఘ్నోపి విశుధ్యతి"-ఎన్ఱు గోఘ్నే చైవ సురాపేచ చోరే భగ్నవ్రతేతథా। నిష్కృతిర్విహితాసద్భిః కృతఘ్నే నాస్తి నిష్కృతిః॥ ఎన్గిఱపడియే ప్రాయశ్చిత్తమిల్లైయెన్గిఱ కృతఘ్ననుడైయ పాపముట్పడప్పోమెన్ఱతు. (సర్వేష్వపి)"అశ్వత్థం సిన్ధురాజంచ సదా సేవేతనస్పృశేత్।మన్దవారే స్పృశేత్పూర్వ మపరం పర్వణిస్పృశేత్" ఎన్ఱు అపర్వణికడల్ తీణ్డ లాకాతెన్ను మ్ నియమమిన్ఱిక్కే సర్వకాలముమ్ సేవిక్కలా యిరు క్కుమ్ గఙ్గాదితీర్థఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱతు.

(దిక్షు) సకల పావనఙ్గళాన చ్చేయ్‌తువైత్త విన్నైయుడైయ (౨)"దేశోయం సర్వకామధుక్" ఎన్గిఱపడియే ప్రథమత్తిలే పావన మాయ్,పిన్బుభగవత్ప్రాప్తిక్కు సాధకముమాయ్, పిన్బుభోగ్యముమా యిరుక్కుమ్ పుణ్యదేశమ్ ముతలాన దేశఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱతు. (3) "మధురానామనగరీ పుణ్యాపాపహారీశుభా" ఎన్నక్కడవతిఱే, (సర్వాసుచ) ఇత్తాల్ అవతరిత్తరుళిన దేశఙ్గళైయుడైయ భగవత్సన్నిధి మాత్రాతసాళగ్రామమణ్డలమ్ ముతలాన దేశఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱతు.

(శరీరేచ) కీఴ్ చ్చొన్న దేశఙ్గళిల్ పణ్ణుమ్ ఉపాయానుష్ఠానత్తు క్కు (౪) "శరీరమాద్యం ఖలుధర్మసాధనమ్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "వి

---

(౧) (౨) గారుడే. (౩)
(౪) (౫) విష్ణుతత్త్వే

ధిశ్రీ 'దేహసంప్రాప్తి రీశ్వరాయనివేదితుమ్" ఎన్గుమ్ శొల్లక్కడవదా ఇన్దశరీరమ్ ఎనక్కు వ్యర్థమాకాసన్ఱాకై.

(గీతాచ) (౧) "స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పరధర్మో భయావహః" ఎన్గిఱపడియే సాధనానుష్ఠానమధ్యే మరణముణ్డానాలుమ్ శరీరాన్తరత్తిలే తలైక్కట్టుమ్పడియాన శరీరాన్తరగతియుమ్ ఎనక్కు వ్యర్థమ్; [గతౌ] శరీరాన్తరగతౌ; అపిశబ్దత్తాలే అనుష్ఠేయమాన కర్మజ్ఞానభక్త్యాదికళై చ్చొల్లిఱ్ఱెన్నుతల్; మున్పుపోన శరీరఙ్గళై సముచ్చయిక్కిఱ తెన్నుతల్; మున్పు పరిగ్రహిత్తుప్పోకట్ట శరీరఙ్గళ్ వ్యర్థమానపోపాతి వర్తమానశరీరముమ్ వ్యర్థమెన్ఱు కరుత్తు.

(మే మహద్భయమ్) ఇవై వ్యర్థమానపళవేయల్ల. దేశకాల శరీరఙ్గళిలుమ్ ఇవఱ్ఱై ప్పఱ్ఱి నిన్ఱనుష్ఠిక్కుమ్ కర్మయోగాద్యుపాయభయమ్ వర్తియాన్ఱతు; భయమ్ వర్తిప్పానెన్నెన్నిల్; మున్పు దేవర్ తిరువడికళై ఉపాయమాక ప్పఱ్ఱి వర్త్తిక్కైయాలే దేవరుడైయ శరక్కముమ్ కెడుమెన్ఱు ఇవై భయావహమాకాన్ఱన;

అనుకూలమానవై భయస్థానమావానెన్నెన్నిల్; స్వీకరిత్త వుపాయమ్ వేఱొన్ఱై సహియామైయాలే; ముతలిలే "త్వామేవ శరణం ప్రాప్య" ఎన్ఱవనిత్తే; (౨) "తమేవ" ఎన్ఱిత్తే శాస్త్రవిధానముమ్; (౩) "మామేకమ్" ఎన్ఱిత్తే శరణ్యానుష్ఠేయ వాక్యముమ్; (మహాత్ భయం వర్తతే) "భయావహే" ఎన్గిఱ సంసారభయత్తైవన్ఱు ఇన్దభయమ్; విషయాన్తరప్రావణ్యత్తాల్ వన్ద భయత్తైవన్ఱు సాధనాన్తరానుష్ఠానత్తాల్ వన్ద భయమెన్గై; విషయాన్తరప్రావణ్య

(౧) గీ-౩-౩౫. (౨) గీ-౧౮-౬౨. (౩) గీ-౧౮-౬౬.

త్తాల్ వన్దభయత్తుక్కు ఈశ్వరన్ కృత్యైర్మై పూర్ణలాత్. అత్తై యుమ్ వఝిప్రవృత్తి పణ్ణుకిఱతిల్ సాధనాన్తరపరిగ్రహమ్;

(అచ్యుత) ఇప్పడి సర్వోపాయశూన్యరా యిరుప్పారైయుమ్ నఝువవిడాత స్వభావత్తాలే యిం దేవర్క్కు "అచ్యుత" ఎన్గిఱ తిరునామముణ్డాయిత్తు; "యస్మాత్ ప్రాప్తాః నచ్యవన్తే సోచ్యుతః" ఎన్గిఱతే తిరునామత్తుక్కు నిర్వాహమ్; (౧)'ద్వారకానిలయాచ్యుత" ఎన్ఱు దేవరై విశ్వసిత్తుక్కైయై విట్టవళ్ళై, అద్దశైయిల్ విడాతవ రిఱే దేవర్; (౨) "త్వత్ప్రసాదాన్మయాచ్యుత" ఎన్ఱు శొల్లక్కడవ రిఱే; సర్వసఙ్గ్రహపక్షత్తిల్ "నమస్తే" ఎన్గిఱ పదత్తుక్కు శేషమాకక్కడవతు. అన్ద ప్రపదనముమ్ ఉపాయాన్తరనివృత్తిపూర్వకమాకైయాలే. (౯)

(పదపూర్తి) యేన-యాతొరుమఙ్గళత్తాలే, సద్గతిమ్-శిఱన్దగతియై, గచ్ఛామి-అడియేన్ అడైవేనో; తవ్యకుశలస్య-అప్పడిప్పట్టమఙ్గళత్తుక్కు, నిమిత్తమ్-హేతువానతు, త్వత్పాదకమలాత్, అన్యత్ దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైకళై త్తవిర్త్తాల్, మే-అడియేనుక్కు, జన్మాన్తరేష్వపి నాస్తి-ఎన్నజన్మత్తిలుమ్ఇల్లై. (౧౦)

(౧౦-శ్లో-వ్యా) (త్వత్పాదకమలా దిత్యాది) ఉపాయోపేయజ్ఞ శిరణ్డుమ్ నామే యానాలుమ్, అనాదికాలమ్ ఇప్పడి విషయప్రవణనాయ్ నమ్పక్కలిలే విముఖనాయ్ పోన్ద సంసారిక్కు విష

(౧) భార-సభా-౬౭-౪౧. (౨) గీ-౧౮-౭౩.

యనై ముఖ్యపూర్వకమాక నమ్పక్కలిలే అభిముఖ్యమ్పిఱక్కైక్కు కారణ యాన ప్రథమసుకృతమ్ ఇవన్ తన్నై యిలేయాక వేణ్డావో? ఇస్సుకృతత్తాలే ఆభిముఖ్యమ్ పిఱన్దాల్ పిన్బన్ఱో యథాజ్ఞానమ్ పిఱప్పతు; అన్ద జ్ఞానత్తాలేయన్ఱో త్యాజ్యోపాదేయవిభాగమ్ పిఱప్పతు. త్యాజ్య నివృత్తిపూర్వకమాన ప్రాప్యసిద్ధిక్కు ఉపాయ మపేక్షితమావతు పిన్బన్ఱో? అత్తాలేయన్ఱో ప్రాప్యసిద్ధి; ఇతెల్లాత్తుక్కు మడియాన ప్రథమసుకృతమ్ ఇవన్కైయాలే యాకవేణ్డా వ్రొవెన్నిల్; అన్ద సుకృతముమ్ దేవర్ తిరువడికళే ఎనక్కు, వేఱిల్లై యెన్గిఱతు; ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళ్ అవనేయెన్ఱు కీళ్షుక్తమానవర్థత్తై నిగమిక్కిఱతు ఎన్నవుమామ్; "తవ చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి" ఎన్ఱుమ్, "యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తేపదం విదుః" ఎన్ఱుమ్ ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళ్ కీళ్షే ఉక్తమిఱే.

(త్వత్పాదకమలాదన్యత్ - కుశలస్య నిమిత్తం మే నాస్తి) దేవర్తిరువడికళ్ ప్రాప్యముమాయ్ ప్రాపకముమానవోపాతి ప్రథమసుకృతముమ్ ఎనక్కు దేవర్తిరువడికళై యొழியవేఱిల్లై, "త్వదన్యత్ కుశలస్య నిమిత్తమ్ మే నాస్తి" ఎన్నవుమాయిరుక్క "పాదకమలమ్" ఎన్గిఱ పదద్వయఙ్గళ్ ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళై స్మరిప్పిక్కిఱన. కమలపదమ్ - భోగ్యతైయై స్మరిప్పిక్కిఱవోపాతి, పాదపదమ్-ఉపాయత్తై స్మరిప్పిక్కిఱతు; "చరణద్వన్ద్వం శరణంప్రపద్యే" ఎన్ఱు తిరువడికళైయిఱే ఉపాయమాకచ్చొల్లిఱ్ఱు; (కుశలస్య నిమిత్తమ్) మఙ్గళరూపమాన వుపాయసిద్ధిక్కు హేతువాన ప్రథమసుకృతమ్. చేతననుక్కు మఙ్గళరూపమాయిఱే ఇవ్వుపాయమ్ గసిత్తిరుప్పతు; (౧) "బహూనాం జన్మనామన్తే జ్ఞానవాన్మాం ప్రపద్యతే"

(౧) గీ-౭-౧౯.

ఎన్గిఱపడియే ఉపాయసిద్ధిహేతువాయ్ అనేకజన్మ సుకృతసాధ్యమా యిరుక్కుమ్ భగవజ్జ్ఞానమాకిఱ ప్రథమసుకృతమ్ "త్వత్పాదకమలా దన్యన్నాస్తి" ఎన్నక్కడవతో వెన్నిల్, (మే నాస్తి) అజ్ఞాని యానాలుమ్ ఎనక్కు తిరువడియొழியవేఱిల్లై; అతువెన్నెన్నిల్; సుకృతకార్యమానతు-శబ్దాదివిషయప్రావణ్యత్తిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు ఇవ్వాత్మావుక్కు భగవదాభిముఖ్యత్తై ప్పిఱప్పిక్కైయిఱే; అతు "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్గిఱపడియే ఇవ్వర్థమ్ దేవరాలేపిఱన్ద పిన్పు అన్ద సుకృతమ్ ఎనక్కు దేవర్ తిరువడికళే;

(జన్మాన్తరేష్వపి) అழிక్కైక్కాట్టి మీట్టతువుమ్ జన్మాన్తర జ్ఞళిలాయసుకృతవిశేషముణ్డాయ్ అతిన్ ఫలమానాలో వెన్నిల్; విషయప్రవణనై మీట్కైక్కు ఒరుసుకృతాపేక్షై యిల్లామైయాలే అతువుమ్ వేణ్డువతిల్లై; (౧) "ఎన్నావియై నడువేవన్దుయ్యక్కొళ్ కిన్ఱ నాతనై" ఎన్ఱు ఆழ்వారరుళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ అడి ఇతువిఱే.

[యేన కుశలేన సద్గతింగచ్ఛామి] "సద్గతి" ఎన్గిఱతు విలక్షణ మానప్రాప్యమ్; అతావతు-"యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః" ఎన్గిఱ పరమపదమ్. "యేన కుశలేన సద్గతింగచ్ఛామి, తస్య కుశలస్య నిమిత్తం జన్మాన్తరేష్వపి త్వత్పాద కమలాదన్యత్ మేనాస్తి" ఎన్ఱన్వయమ్. నిగమనభేదత్తిలే "యేన ఉపాయేన సద్గతిం గచ్ఛామి, తస్య సద్గతిరూపస్య కుశలస్య హేతుభూత ముపాయం జన్మాన్తరేష్వపి త్వత్పాదకమలాదన్యత్ మేనాస్తి" ఎన్ఱపడి

(౧) తి-వాయ్-౧-౭-౫.

విజ్ఞానం యదిదంప్రాప్తం యదిదం స్థానమార్జితమ్।
జన్మాన్తరేపి మే దేవ మాభూత్తస్య పరిక్షయః॥ ౧౧

సఙ్గ్రహపక్షత్తిల్, "పూర్వజ" ఎన్గిఱపదత్తినుడైయ వివరణ మాయిరుక్కిఱతు. (౧౦)

(పదవురై) దేవ-స్వామిన్, మే-అడియేనుక్కు, యదిదం విజ్ఞానమ్-'నీయేపుకల్' ఎన్గిఱ యాతొరుజ్ఞానమానతు, ప్రాప్తమ్-కిడైత్తిరుక్కిఱతో, యదిదం స్థానమ్-యాతొరు స్థితియానతు, ఆర్జితమ్ - సమ్పాదిక్కప్పట్టిరుక్కిఱతో, తస్య-అవ్విరణ్డుక్కుమ్, పరిక్షయః - లోపమానతు, జన్మాన్తరేపి-జన్మాన్తరత్తిలుమ్, మాభూత్-ఉణ్డాకాతొழియ వేణుమ్. (౧౧)

(౧౧-శ్లో-వ్యా) (విజ్ఞానమిత్యాది) ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళుమ్, అతుక్కడియాన సుకృతముమ్ నామేయాకిలుమ్ ఉపాయభూతనాన నాన్ మేల్ శెయ్యవేణ్డువతెన్నెన్నిల్; పిఱన్దవిజ్ఞానముమ్ జ్ఞానమడియాక ప్పిఱన్ద వధ్యవసాయముమ్ నశియాతొழియ ప్పెఱిల్ "యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదంవిదుః" ఎన్గిఱ ప్రాప్య భూమియిలే పోకవుమ్ వేణ్డా; భయావహమాన సంసారనివృత్తియుమ్ వేణ్డా; ఎనక్కు ఎన్ఱుమొక్క ఇతువే అమైయుమెన్గిఱతు.

(విజ్ఞానమ్) విలక్షణమానజ్ఞానమ్; సర్వాధికమాన ప్రాప్య విషయమాకవుమ్, సర్వాధికమాన ప్రాపకవిషయమాకవుమ్ పిఱన్ద జ్ఞానమ్; ప్రాప్యఙ్గళిల్ భగవత్ప్రాప్తిక్కు అవ్వరుకా యిరుప్పతొరు ప్రాప్యమిల్లాతాప్పోలే, సాధనఙ్గళిలుమ్ సిద్ధోపాయత్తుక్కు అవ్వరుకాయిరుప్పతొన్ఱిల్లైయిఱే;

(యదిదం జ్ఞానమ్) ప్రమాణసిద్ధముమాయ్ హృదయకమలత్తిలే సన్నిహితముమా యిరుక్కుఅజ్ఞానమ్. వేదాన్తఙ్గళిలే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమ్ ఈశ్వరనేయెన్ఱు ప్రసిద్ధమిఱే. (౧) "ఆనన్దమయః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "రసోవై సః" ఎన్ఱుమ్, (౨) "సర్వగన్ధస్సర్వరసః" ఎన్ఱుమ్ ప్రాప్యమాక ప్రసిద్ధమిఱే. (౩) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతిపూర్వమ్" ఎన్ఱు తుడఙ్గి, (౩) "ముముక్షుర్వై శరణమహంప్రపద్యే" ఎన్ఱుమ్, (౪) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసా మతిరిక్తమాహుః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "ఏషహ్యేవా నన్దయాతి" ఎన్ఱుమ్ ఉపాయమాకవుమ్ ప్రసిద్ధమిఱే. (ప్రాప్తమ్) ప్రయోజనాన్తరపరర్కుమ్ సాధనాన్తరనిష్ఠర్కుమ్ ఉట్పడ ఉళ్ళాలే ప్రాపిక్కప్పట్టతు.

(యదిదంస్థానమార్జితమ్) "స్థానమ్" ఎన్ఱు-స్థితి, అతాకిఱతు- ఇన్ద జ్ఞానవిషయమాన అధ్యవసాయమ్; "యదిదమ్" ఎన్ఱు ప్రదేశాన్తరత్తిల్ ప్రసిద్ధియైయుమ్ స్వహృదయసన్నిధియైయుమ్ శొల్లుకిఱతు; (౫) "వ్యవసాయాదృతే బ్రహ్మన్నాసాదయతి తత్పరమ్" ఎన్నక్కడవతిఱే. (౬) "నాకన్నైమిక్కై నమ్బిరాన్ శరణేశరణ్ నమక్కు" ఎన్ఱారిఱే ఆழ్వారుమ్. (ఆర్జితమ్) భగవత్ప్రసాదసిద్ధమాకైయాలే జ్ఞానత్తై ప్రాప్తమెన్గిఱతు; అధికారివిశేషణమాయ్. ఈశ్వరనై యర్థిత్తే నామ్ పురుషార్థమాక ప్పెఱవేణ్డువతొన్ఱాకైయాలే అధ్యవసాయత్తై ఆర్జిక్కప్పట్టతెన్గిఱతు.

(జన్మాన్తరేపి) ఇజ్జన్మమ్ నశిత్తాలుమ్, ఇన్ద జ్ఞానాధ్యవసాయఙ్గళ్ నశియా తొழియవేణుమెన్గిఱతు. ఇత్తై ప్పురుషార్థమాక వపే

(౧) తై-ఆ. (౨) ఛా-౩-౧౪-౨. (౩) శ్వే-౬.
(౪) తై-నా. (౫) (౬) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧౧.

ళిప్పార్కై క్కణ్డటియోమే ఎన్న; (మే) ఎనక్కు ఇతువే పురుషార్థమ్, తా న్దామ్ అర్థిత్తతన్గో పురుషార్థమావతు. (దేవ) అర్థిప్పారుణ్డానాలుమ్ నామ్ పురుషార్థమాక క్కొడుత్తు ప్పోరువతొన్రన్గో వెన్న; (దేవ) సంసారికళై ప్పోలే ఎన్నై క్కొణ్డు అటియాతొழియ వేణుమ్. లీలారస మనుభవిక్కైక్కు విషయభూతర్ సంసారికళన్గో?

(తస్య) జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గళుక్కుణ్డాన ఐకణ్యత్తాలే, ఏకవచనత్తాలే శొల్లుకిఱతు. (పరిక్షయో మాభూత్) జ్ఞానత్తుక్కు పరిక్షయమాకిఱతు-విస్మృతి; అధ్యవసాయత్తుక్కు పరిక్షయమాకిఱతు-వినాశమ్; జ్ఞానవిభ్రమ్మజ్గళుక్కు విస్మృతివినాశ మిన్రిక్కే యొழియ వేణుమెన్గిఱతు.

కీழ్ పరమపదత్తే కొడుపోక వేణుమెన్ఱపేక్షిత్తుమ్ భయావహమాన సంసారత్తై త్తవిర్త్తు త్తరవేణుమెన్ఱపేక్షిత్తుమ్వైత్తు జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గళే అమైయుమెన్రెన్ఱతు, ఇవర్ త్తినుడైయ రస్యత్తైయాలే; ఉపకారస్మృతియాలే ఆచార్యన్ పక్కల్ పిఱన్ద భోగ్యతాతిశయత్తాలే (౧) "తేవుమత్తఱియేన్" ఎన్న ప్పణ్డితర్ త్తితే; సంసారికళై దర్శిత్తాల్ జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గళ్ము క్రప్రాప్యస్థలమ్బోలేయిరుక్కి యిరుప్పతు; (౨) "మేలాల్ పిఱప్పిన్మై పెఱ్ఱు, అడిక్కీழ్ కుత్తేవ లెన్ఱుమ్ మఱప్పిన్తైయాన్ వేణ్డుమ్ మాను" ఎన్ను మాழ்వారుడైయ వార్తైక్కుమ్ అడి ఇతువిఱే.

సజ్గ్రహపక్షత్తిలే ఇశ్లోకమ్-"నమస్తే" ఎన్గిఱపదత్తై స్మరిత్తుక్కొడక్కిఱతు. (౧౧)

---

(౧) ౧-కణ్ణి-౨.   (౨) పెరియతిరువ-౫౮.

విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే యెమ్బిరాక్కై యాకిఱ వితుక్కిడైప్పతొన్ఱిల్లై, ఒరుదేశ లాభత్తాలేపన్ఱ సుఖసిద్ధియోపాతియుమ్ సాంసారికమాన దుఃఖ నివృత్తియోపాతియుమ్ జ్ఞానసిద్ధియోపాతియుమ్ ఇమ్మనోరథసిద్ధియుమ్ భగవత్ప్రసాదాయత్తమెన్ఱు కరుత్తు.

(తావతాస్మి కృతీసదా) ఇమ్మనోరథమాత్రత్తాలే కృతకృత్యనాకానిన్ఱేన్, ఎన్ఱు మొఴిక్కు కృతకృత్యనాకానిన్ఱేన్; స్వస్థశరీరనాన పోతోడు రుగ్ణశరీరనానపోతోడు వాసియఱ, (౧) "ఆసీనో వా శయానో వా తిష్ఠన్ యత్ర కుత్ర వా" ఎన్గిఱన్యాయత్తాలే స్థితిశయనాద్యవస్థావిశేషఙ్గళోడు జన్మాన్తరఙ్గళోడు వాసియఱ ప్రాప్యసిద్ధియిల్లైయాకిలుమ్ ఇమ్మనోరథసిద్ధిమాత్రత్తాలే కృతకృత్యనాకానిన్ఱేనన్నై, కీఴ్ శ్లోకత్తిల్ ప్రాప్యసిద్ధియిల్ సారస్యమెల్లాలే జ్ఞానమాత్రమే రసిక్కుమెన్గిఱతు; ఇతిల్ అన్దసిద్ధియుమ్ వేణ్డా; తత్సిద్ధ్యర్థమాన మనోరథమాత్రమే యమైయుమెన్ఱు అన్దసారస్యత్తినుడైయ ఎల్లైయై చ్చొల్లుకిఱతు; స్మర్తవ్య విషయసారస్యమిఱే స్మృతిక్కు సారస్యమ్; ఆకైయాలే స్మర్తవ్యభగవద్విషయ సారస్యత్తినుడైయ అవధియిల్లామైయై చ్చొల్లిఱ్ఱాయిత్తు; (౨)"నినైన్దు నైన్దుళ్ కరైన్దురుకి ఇమైయోర్ తొఴుమ్ పొన్ ... నిన్నై నినైన్దిరున్దే శిరమమ్ తీర్న్దేన్ నేమినెడియవనే" ఎన్ఱు పెరియాళ్వార్ అరుళిచ్చెయ్తతుక్కు ముతల్ ఇతువేయిఱే,

(౧) "నాహం న్వసఖ్యో భజతోపి జన్తూన్ భజామ్యమీషామనువృత్తివృత్తయే। యథాధనో లబ్ధధనే వినష్టే తచ్చిన్తయాన్య న్నిభృతో న వేద॥ ఏవం మదర్థోజ్ఝితలోకవేదస్వానాం హి వో మయ్యనువృత్తయేఽబలాః। మయాపరోక్షం భజతా తిరోహితం

---

(౧) (౨) పెరి-౧౫-౮-౫. (౧) భాగ-౧౦-౩౨.

న కామకలుషం చిత్తం మమ తే పాదయోః స్థితమ్ ।
కామయే వైష్ణవత్వన్తు సర్వజన్మసు కేవలమ్॥ ౧౩

మానుషాంయతుం మార్హ్హథ తత్ప్రియాం ప్రియాః॥ సపారయేహం నిర వద్యసంయుజాం సుసాధుకృత్యం విబుధాయుపాసివః। యాంమా భజేః దుర్జరగేహశృంఖలాం సంవృశ్చ్యోసవ్యః ప్రతియాతుసాధునా" ఎన్నిఱే శేషివార్తైయుమ్. (౧౨)

(పదవురై) తే-ఉన్నుడైయ, పాదయోః-తిరువడిగళిల్, స్థితమ్-పొరున్దియిరానిన్ఱుళ్ళ, మమచిత్తమ్- అడియేనుడైయ మనస్సానతు, కామకలుషం న-వేఱోరులక్షైయినాలే కలఙ్గుకిఱతన్ఱు; సర్వజన్మసు, ఎల్లాజన్మఙ్గళిలుమ్, వైష్ణవత్వంతు కేవలమ్-ఉనక్కు అడిమైప్పట్టిరుక్కైయొన్ఱై మాత్తిరమ్, కామయే-విరుమ్బుకిఱేన్. (౧౩)

(౧౩-శ్లో-వ్యా) (న కామకలుష మిత్యాది) ఇశ్లోకత్తాలే నానునక్కే యాయిరుక్కుమ్ పారతన్త్ర్యసుఖమే ఎనక్కు ప్రాప్య మెన్గిఱతు; కీళ్ పరమపదత్తై ప్రాప్యమెన్నుమ్, సంసారభయత్తైప్పోక్క త్తరవేణుమెన్నుమ్, ఇవైయెన్నుమ్ వేణ్డా; జ్ఞానమే అమైయుమెన్నుమ్, అతుతానుమ్ వేణ్డా; మనోరథమాత్రమే అమైయుమెన్నుమ్, ప్రాప్య విరోధియాన జన్మత్తై అనుమతిపణ్ణియుమ్, ఇప్పడి వ్యాహతభాషణమ్ పణ్ణిర్ఱైన్? ఒన్నే పురుషార్థమాక నిర్ణయిత్తపిఱకు వేణ్డావో వన్నిల్, అవై వ్యాహతభాషణమల్ల; అడిమైక్కు ఏకాన్తదేశ•మాన పరమపదత్తై యాశైప్పట్టేన్, అడిమైక్కు విరోధియెన్ఱు సంసారత్తై వేణ్డావెన్గిఱతు. ఉన్నుడైయ భోగ్యతాతిశయత్తాలే త్వద్విషయ జ్ఞానమే అమైయుమెన్ఱేన్; జన్మత్తై ఇశైన్దతుమ్ జ్ఞానత్తినుడైయ సార స్యాతిశయత్తాలే; ఇవైయెల్లామ్ ప్రాసఙ్గికమ్; ముతలిలే "నమ స్తేస్తు"

• మెన్ఱు.

ఎన్ఱుశొన్న పారతన్త్ర్యసుఖమే ఎనక్కు క్కామవిషయమెన్ఱు పురుషార్థత్తై నిర్ణయిత్తు త్తలైక్కట్టుకిఱతు.

(తే పాదయోః స్థితం-మమచిత్తం-న కామకలుషమ్) నిరుపాధికశేషియాయ్ సరతిశయభోగ్యనా యిరున్దుళ్ళ వున్నుడైయ తిరువడికళిలే స్థితమాన వెన్నుడైయచిత్తమ్ వేఱొన్ఱై స్వయంపురుషార్థమాక నినైత్తు క్కలఙ్గుకిఱతన్ఱు; "తత్తే పుణ్డరీకాక్ష" ఎన్గిఱపడియే నానిరున్దవిడత్తేవన్దు ముకమ్‌కాట్టి రుచివైప్పిత్తు ప్పుకురనిఱ్త్రిన పడియాలే నిరుపాధికశేషిత్వముమ్ సరతిశయభోగ్యత్వముమ్ ఎనక్కనుభూతమిఱే;

(స్థితమ్) సంస్థితమ్; (౧) "యస్యాస్మి" ఎన్గిఱపడియే నన్దేఱియన్ఱిక్కే (౨) "గుణైర్దాస్యముపాగతః" ఎన్గిఱపడియే అవ్వళవుక్కు త్తొఱ్ఱవిర్న్ద వెన్నుడైయ నెఞ్జాకైయాలే విషయాన్తరఙ్గళ్ కణ్డుపోకువతొన్ఱన్ఱెనె. (మమచిత్తమ్) (౩) "ఎన్మననే" ఎన్నుమాపోలే నెఞ్జినుడైయ భవ్యతైయై క్కణ్డు ఉకక్కిఱాన్.

(వైష్ణవత్వంతు)*తు శబ్దత్తాలే అవధారణత్తై చ్చొల్లుకిఱతు; వైష్ణవత్వమావతు - భగవత్పారతన్త్ర్యసుఖమాతల్; తదనుకూలవృత్తియాతల్; (౪) "ఏతత్సామగాయన్నాస్తే" "అనుసఞ్చరన్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "యేనయేన ధాతాగచ్ఛతి తేన తేన సహగచ్ఛతి" "ఛాయావాసత్త్వమనుగచ్ఛేత్" ఎన్ఱుమ్, వేదాన్తఙ్గళిల్ పారతన్త్ర్యమే పురుషార్థమాకచ్చొల్లిత్తిరివిత్తే; (౬) "కురుష్వమామనుచరమ్" ఎన్నక్కడవతిఱే.

(౧) అష్ట-౩-౪-ప్ర. (౨) రా-౬-౪-౧౨. (౩) తి-వాయ్-౧-౧౧.
(౪) తై. (౫) పరమసంహితా. (౬) రా-అ-౩౧-౨౨.

జితన్తా స్తోత్రమ్.

(కామయే) సఙ్గత్తళవన్ఱిక్కే; (౧)"తవపరిజనభావంకామయే" ఎన్ఱగుళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ ముతలికే ఇతు. కేవలపదత్తాల్-ఇత్తైక్కు రసిత్తిరుక్కుమ్బడి యన్ఱిక్కే ప్రస్పన్దనాదికళైప్పోలే అత్తైక్కే భోగ్యమాయిరుక్కుమెన్గై; (౨) "తనక్కేయాక వెనైక్కొళ్ళుమీతే యెనక్కే కణ్ణనై యాన్కొళ్ శిఱప్పే" ఎన్నక్కడవతిఱే.

పారతన్త్ర్యమే స్వరూపమాయిరుక్కుమవనుక్కు అనుకూలవృత్తియిల్ వన్దాల్ స్వభావనియతియిల్లై, (౩) "తద్యథా తరుణవత్సా వత్సం వత్సో వా మాతరమ్" ఎన్ఱు రక్ష్యరక్షకత్వనియతి కణ్డిలోమిఱే. (౪) "భ్రాతా భర్తా చ బన్ధుశ్చ పితా చ మమ రాఘవః" ఎన్ఱు ఇళైయపెరుమాళుమ్ ఒరుముఱైయిలే వ్యవస్థితరాయ్ †నిన్ఱవరిఱే •తేరిలే యేఱినపోతు ఛత్రచామరధారికళాయ్ నిన్ఱాప్పోలే కాట్టిలే పోఱపోతుమ్ ఖనిత్రపిటకాధరరానారిఱే; తన్నై నీర్ప్పాట్టిలే పరిమాఱుకిఱ పిరాట్టియుమ్(౫)"దేవత్వే దేవదేహేయం మనుష్యత్వే చ మానుషీ' ఎన్ఱు అభిమతనుక్కనురూపమాన రూపమే తనక్కుమ్ రూపమాక స్పరిగ్రహిత్తాళిఱే. (౬) "యదా యదా హి కౌసల్యా" ఎన్గిఱపడియే కౌసల్యైయారుమ్ ఒరుముఱైయిలే నిన్ఱిలళిఱే చక్రవర్త్తియైక్కుఱిత్తు.

(సర్వజన్మను) నిత్యనాన వాత్మావుక్కు జన్మమావతు-శరీరసంయోగమిఱే, శేషత్వరసమ్ అవిచ్ఛిన్నమాయ్చ్చెల్లుమాకిల్

(౧) స్తో-ర-౪౭. (౨) తి-వాయ్-౨-౯-౪.
(౩) భగవచ్ఛాస్త్రే-మూల. (౪) రా-అయో-౫౮-౩౧.
(౫) వి-పు-౧-౯-౧౪౫. (౬) రా-అ-౧౨ ౬౮.
† నిన్దిలరిఱే.
• ఇరువరుమాన శేర్త్తియిలే అడిమై శెయ్యుమ్బోతుమ్.

ఇత్యేవ మనయా స్తుత్యా స్తుత్వా దేవం దినేదినే ।
కింకరోఽస్మీతి చాత్మానం దేవాయైవం నివేదయేత్॥ ౧౮

జన్మపరమ్పరైకళై యనుమతిప్పదినాలుమ్ విరోధమిల్లైయెన్నై. "సంసారేఽస్మిన్ భయావహే మాం పాహి" ఎన్ఱిఱైవిత్తుక్కు దాస్యరసత్తుక్కు విరోధమెన్ఱిఱే; ఇత్తాల్ జన్మసమ్బన్ధముణ్డాకైయైయుమ్ పురుషార్థమాకచ్చొన్నదాయిఱ్ఱు;

అథవా, (సర్వజన్మసు) (౧) "అజాయమానో బహుధా విజాయతే" ఎన్ఱుమ్, (౨) "బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని" ఎన్ఱుమ్ జగద్రక్షణార్థమాక నవతరిక్కుమ్ అవతారఙ్గళ్ తోఱుమ్ తుడర్న్దడిమైశెయ్యవేణుమెన్ఱాన్ ఎన్ఱుమామ్. (౧౩)

(పదవృ) ఇత్యేవమ్-ఇవ్వాఱాక, అనయాస్తుత్యా-ఇన్దస్తోత్రత్తాలే, దేవమ్ ఎమ్పెరుమానై, దినేదినే-నాళ్తోఱుమ్, స్తుత్వా-స్తోత్రమ్పణ్ణి, కింకరః అస్మి ఇతిచ ఏవమ్-'ఉనక్కు త్తొణ్డుపట్టిరుక్కవేణుమ్' ఎన్ఱు మిప్పడియాక, దేవాయ-ఎమ్పెరుమానుక్కు, నివేదయేత్-ఆత్మసమర్పణమ్ పణ్ణక్కడవన్. (౧౮)

(౧౮-శ్లో-వ్యా) (ఇత్యేవమిత్యాది) ఇతిలోకిన భావవృత్తియున్తికే యొత్తిన్దవనుక్కు ఇవ్వగుణత్తై నాడోఱుమ్ పణ్ణిత్తు, అడియేనాక వేణుమెన్ఱు ఆత్మసమర్పణత్తై పణ్ణువాన్

(ఇత్యేవమ్) "ఇతి" ఎన్ఱుమ్, "ఏవమ్" ఎన్ఱుమ్ అర్థత్తినుడైయవుమ్ శబ్దత్తినుడైయవుమ్ స్వరూపమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇత్తాల్, అల్లాతవిననైకళిత్తాలల్ల ఇతుక్కు ప్రావేణ్యమ్ శొల్లుకిఱతు.

(అనయాస్తుత్యా) "ఆవత్త ఇతిమన్త్రేణ" ఎన్ఱు ప్రకేశాన్తరత్తిలే మన్త్రమాకచ్చొల్లిఱ్ఱు; ఇఙ్గే స్తోత్రమాకచ్చొల్లిఱ్ఱు;

(౧) అష్ట ౩ (౨) గీ-౪-౫.

ఇతుక్కడి యెన్నెన్నిల్, "మన్త్రరత్నాయత ఇతిహ స్మృతిః" ఎన్గిఱ పడియే అనుసన్ధాతాక్కళై ఉత్తేజిప్పిక్కుమ్బడియాలే మన్త్రమెన్గిఱతు. స్తవ్యనాయ్, * స్తవప్రియనాన పిళ్ళాన్ తిరుచ్చెవి సాత్త్రినాల్ ముకమలరుమ తాత్తైయాంతే స్తోత్రమెన్గిఱతు.

(దేవమ్) ఎన్ఱు (౧) "సాక్షాద్దేవః పురాణోసౌ" ఎన్ఱు నిరుపాధిక దేవనాన చొల్లుక్కు ఉదాహరణమ్; (దినేదినే) అహర్జ్ఞాన ముత్తైయవనుక్కు ఇన్ద శబ్దోచ్చారణమ్ కాదాచిత్కమాకప్పోకామ్; ఇన్దప్పాశురత్తై ప్రతిదినమనుక్కు నాడోఱు ముచ్చరిక్కవేణుమ్.

(కిఙ్కరోస్మీత్యాది) నాన్ కిఙ్కరనాకవేణుమెన్ఱు సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళిలే ఆత్మసమర్పణమ్ పణ్ణువాన్; ఇవ్వధ్యవసాయత్తుక్కు ప్రయోజనమెన్నెన్నిల్; విలక్షణరాయిరుప్పార్ శొన్న పాశురత్తై దేహాత్మాభిమానికళ్ శొన్నాలుమ్ అవర్కళై నిన్దిత్తు అవర్కళైప్పోలే ఈశ్వరన్ విపరీతిక్కుమెన్ఱు కరుత్తు. ఎతుపోలవెన్నిల్; ఓర్ స్త్రీ నల్లకన్ఱుక్కు అన్దప్పసు పిన్పనల్ కన్ఱుకళుమ్ మత్తుత్తోల్ క్కన్ఱుమదువిక్క, పిన్పు తన్నైక్కన్ఱాయే నినైత్తు ప్పాల్ సురక్కుమాపోలే (౧౪)

జితన్తే వ్యాఖ్యానమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

---

* శ్లోకవ్యాఖ్యానరీతికళై ప్పార్త్తాల్ ప్రథమజితన్తాస్తోత్రమ్ ఇన్దశ్లోకత్తుడన్ ముడిన్దుపోనతాయ్ క్కాణ్గిఱతు. మేల్ ఉళ్ళ శ్లోకఙ్గళుమ్ 3-౪ జితన్తైయుమ్ శ్రీవిష్ణుపురాణ ఇతిహాససముచ్చయాదికళిలుమ్ కాణ్గైయాల్ వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్యప్పడవిల్లైయెన్ఱు తోన్ఱుకిఱతు. మున్నుత్తై.

సర్వేషు దేశకాలేషు సర్వావస్థాసు చాచ్యుత ।
కిఙ్కరోఽస్మి హృషీకేశ భూయోభూయోఽస్మి కిఙ్కరః॥ ౧౫

(పదవురై) అచ్యుత-ఆశ్రితర్కళై ఒరుకాలుమ్ నఴువవిడాతు నోక్కుమవనే! హృషీకేశ-ఇన్ద్రియఙ్గళుక్కు నియామకనాన సర్వేశ్వరనే!; సర్వేషు దేశకాలేషు-ఎల్లావిడఙ్గళిలుమ్ ఎల్లా కాలఙ్గళిలుమ్, సర్వావస్థాసుచ-శైశవాది మరణాన్తమాన ఎల్లా అవస్థైకళిలుమ్, కిఙ్కరః అస్మి-దేవరీరుక్కు త్తొణ్డుపట్టిరానిన్ఱేన్; భూయోభూయః కిఙ్కరోఽస్మి-[కైఙ్కర్యత్తిలుళ్ళ ఆదరాతిశయత్తై క్కాట్టి త్తపడి.]

యచ్చాపరాధం కృతవానజ్ఞానాత్పురుషోత్తమ ।
మద్భక్త ఇతి దేవేశ తత్సర్వం క్షన్తుమర్హసి॥ ౧౬

(పదవురై) పురుషోత్తమ దేవేశ-పురుషోత్తమనాన ఎమ్బెరుమానే! అహమ్-అడియేన్, అజ్ఞానాత్-అఱివిల్లామైయినాలే, అపరాధం కృతవానితి యత్-పిఴై శెయ్తేనెన్బతు యాతొన్ఱుణ్డో, తత్సర్వమ్-అత్తైయెల్లామ్, మద్భక్త ఇతి-ఇవన్ నమ్మడియానన్ఱో ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్బఱ్ఱి, క్షన్తుమర్హసి - క్షమిక్కక్కడవీర్. ౧౬

అహఙ్కారార్థకామేషు ప్రీతిరద్యైవ నశ్యతు ।
త్వాం ప్రపన్నస్య మే దేవ వర్ధతాం శ్రీమతి త్వయి॥ ౧౭

(పదవురై) హే దేవ-స్వామిన్!, త్వామ్-దేవరీరై, ప్రపన్నస్య-ఆశ్రయిత్తవనాన, మే-అడియేనుక్కు, అహఙ్కారార్థకామేషు-గర్వమెన్న అర్థమెన్న కామమెన్న ఇవఱ్ఱిలుళ్ళ, ప్రీతిః-నశైయానతు,

అద్వైన్న-ఇప్పోతే, నశ్యతు-ఒழிయక్కడవతు, శ్రీమతి - శ్రియఃపతి యాంగ, త్వయి-దేవరీడత్తిల్, ప్రీతిః-అన్బానతు, వర్ధతామ్ - వళర్న్దోఙ్గుక. ౧౪

క్వాహ మత్యన్తదుర్బుద్ధిః క్వచాత్మ హితవీక్షణమ్ ।
యద్ధితం మమ దేవేశ తదాజ్ఞాపయ మాధవ॥ ౧౫

(పదవురై) దేవేశ-దేవాధిరాజనే! అత్యన్తదుర్బుద్ధిః-మిక వుమ్ పొల్లాజ్ఞానబుద్ధియైయుడైయ, అహం క్వ - అడియేన్ ఎఙ్గే! ఆత్మహితవీక్షణం క్వ-తనక్కు నన్మై తేడిక్కొళ్ళుకై యెన్బతు ఎఙ్గే; మాధవ-శ్రియఃపతియే! మమ-అడియేనుక్కు, యత్ హితమ్-యాతొన్ఱు నన్మైయాయిరుక్కుమో, తత్ ఆజ్ఞాపయ-అతనై దేవరీర్ తామే జ్ఞాపనమ్ శెయ్తరుళవేణుమ్. [మికవుమ్ దుర్బుద్ధియాన అడియేన్ స్వబుద్ధియాలే ఒరు నన్మై తేడిక్కొళ్ళవల్లేనల్లే నాతలాల్ సర్వజ్ఞరాన దేవరీరే కరుత్తఱిన్దు కార్యమ్ శెయ్తరుళవేణుమెన్గిఱతు.] ౧౫

సోహం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌనచ ।
సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్ర మనోవృత్తిః ప్రసీదమే॥ ౧౬

(పదవురై) దేవదేవేశ- సర్వోత్కృష్టనాన ఎమ్బెరుమానే! సోహమ్- అడియేన్, తే అర్చనాదౌ - దేవరీరుడైయ తిరువారాధనాధికారత్తిలుమ్, న సామర్థ్యవాన్ - శక్తియుడైయేనల్లేన్; స్తుతౌచ - దేవరీరై స్తోత్రమ్ శెయ్వతిలుమ్, న సామర్థ్యవాన్-శక్తియుడైయేనల్లేన్; [అతః ఆకైయినాలే] కృపామాత్రమనోవృత్తిః-కృపాగుణమొన్ఱైయే మనోధర్మమాక వుడైయదేవరీర్, మే-అడియేన్

తిఱత్తిల్, ప్రసీద-(అస్ద నిగ్రహత్తుక్కళ్పై యడియాంకళ్వే) ఇరఙ్గి యరుళవేణుమ్. ౧౯

ఉపచారాపదేశేన కృతాన హరహర్మయా ।
అపచారాన్ నిమాన్ సర్వాన్ క్షమస్వ పురుషోత్తమ॥ ౨౦

(పదవురై) పురుషోత్తమ-వారీర్ పురుషోత్తమరే! అహరహః-నాళ్తోఱుమ్, మయా-అడియేనాల్, ఉపచారాపదేశేన-ఉపచరిక్కుమ్ వ్యాజత్తాలే, కృతాన్-పణ్ణప్పట్ట, ఇమాన్ సర్వానపచారాన్-ఇన్ద భగవదపచార భాగవతాపచార అసహ్యాపచారఙ్గళెల్లావత్తైయుమ్, క్షమస్వ-క్షమిత్తరుళవేణుమ్. ౨౦

ప్రథమజితన్తె సమాప్తమ్.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

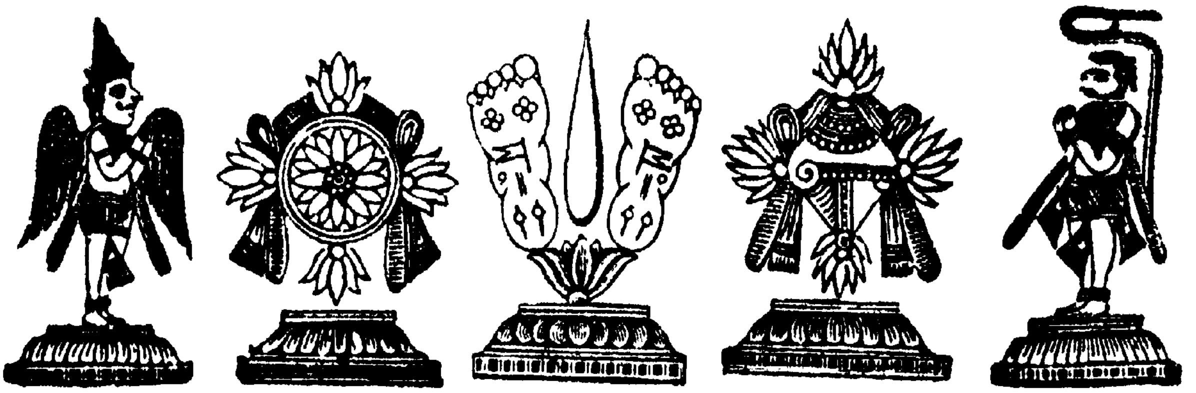

ద్వితీయ జితన్తా వ్యాఖ్యానమ్

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహ ।
పరానంద పరబ్రహ్మన్నమస్తే పరమాత్మనే ॥ ౧॥

పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహ - జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజస్సుక్కళెన్గిఱ ఆఱుగుణఙ్గళుమ్ అమైన్ద తిరుమేనియై యుడైయావనే!, పుణ్డరీకాక్ష - శెన్దామరై మలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే!, పరానన్ద - ఇతుక్కవ్వరుకిల్లైయెన్నుమ్బడి మేమ్బాడుడైయ ఆనన్దముడైయవనే!. ఇజ్జనే బహువ్రీహిసమాసమన్ఱిక్కే, 'పరశ్చాసౌ ఆనన్దశ్చ' ఎన్ఱు కర్మధారయమాయ్ ఉత్తమమాన ఆనన్దమే! ఎన్ఱతాకవుమామ్; "ఆనన్దో బ్రహ్మేతి వ్యజానాత్" ఎన్నక్కడవతిఱే. తద్గుణసారత్వాత్తద్వ్యపదేశమ్బణ్ణుకిఱపడి. ఇజ్జనమన్ఱిక్కే, 'పరానానన్దయతీతి పరానన్దః,' ఎన్ఱాయ్, "ఏష హ్యేవానన్దయాతి" ఎన్గిఱపడియే పిఱరైయుమ్ తన్నోడొక్క ఆనన్దిప్పిక్కుమవనేయెన్నవుమామ్. పరబ్రహ్మన్ - బ్రహ్మలక్షణమాకిఱతు - జగజ్జన్మాదికారణత్వమన్ఱిఱే "జన్మాద్యస్యయతః" ఇత్యాది సూత్రఙ్గళాలే నిష్కర్షిక్కప్పట్టతు; మూవులకుమ్ పడైత్తళిత్తుక్కుడుక్కుమవనేయెన్గై. తే జితమ్-ఇప్పడి

ప్పట్టవునక్కు ప్పల్లాణ్డు; పరమాత్మనే తేనమః-ఉలకఙ్గళుక్కెల్లామో రుయిరాన దేవరీర్కై దణ్డన్సమర్పిక్కిఱేన్. ‘జితమ్’ ఎన్ఱ వాయ్ పడైత్తప్రయోజనమ్ పెఱుమాఱుశొల్లి, ‘నమః’ ఎన్ఱ ఉడమ్బు పడైత్తప్రయోజనమ్ పెఱుమ్బడి శొల్లుకిఱతు ౧.

నమస్తేపీతవసన నమః కటకధారిణే ।
నమోనీలాలకాబద్ధవేణీ సున్దరవిగ్రహ ॥ ౨॥

పీతవసన - పీతకవాడైప్పిరానే!, కటకధారిణే తేనమః-తోళ్ వళై పూణ్డిరానిన్ఱుళ్ళ దేవరీరుక్కు నమస్కారమ్; నీలాలకాబద్ధవేణీ సున్దరవిగ్రహ - * మైవణ్ణనఱుమ్ కుఞ్జిక్కుఴల్కళాలే శమైన్ద వేణీబన్ధత్తాలే అఴకుపెఱ్ఱ తిరుమేనియైయుడైయవనే!, తేనమః-ఆదరాతిశయాదామ్రేడితమ్.

స్ఫురద్వలయ కేయూర నూపురాఙ్గదభూషణైః ।
శోభనైర్భూషితాకార కల్యాణగుణవారిధే ॥ ౩॥
కరుణాపూర్ణహృదయ శఙ్ఖచక్రగదాధర ।
అమృతానన్దపూర్ణాభ్యాం లోచనాభ్యాంవిలోకయ ॥ ౪॥

శోభనైః - అఴకియవాయ్, స్ఫురద్వలయకేయూర నూపురాఙ్గదభూషణైః - విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ వళైకళ్ తోళ్వళైకళ్ పాడకమ్ భుజబన్ధమ్ ముతలియ దివ్యాభరణఙ్గళాలే, (అఙ్గదమెన్ఱుమ్ కేయూరమెన్ఱుమ్ తోళ్వళైక్కు ప్పేరాయినుమ్ ఇఙ్గు సహపాఠబలత్తాలే అర్థభేదమ్ కొళ్ళవేణుమ్; ఒన్ఱు తోళ్వళైయైయుమ్, ఒన్ఱు భుజవళైయైయుమ్ శొల్లిఱ్ఱాకిఱతు) భూషితాకార - ఇవ్వాభూషణఙ్గళాలే అలఙ్కృతమాన దివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తై యుడైయాయ్!, కల్యాణగుణవారిధే - వాత్సల్యాది మఙ్గళగుణఙ్గళుక్కు క్కడల్పో

స్తవనే!. కరుణాపూర్ణహృదయ - ఆశ్రితర్ కళత్తిలే ఇరక్కమ్ మిక్కిరానిన్నుళ్ళ తిరువుళ్ళముడైయవనే!, శంఖచక్రగదాధర - ఆశ్రితర్ నోవుపడక్కణ్డాల్ ఉడనే పరిహరిత్తరుళ్ వతఱ్కాక దివ్యాయుధఙ్గళై ఎన్ఱు మొక్కైక్కైయిలే ఏన్దియుళ్ళవనే!, అమృతానన్దపూర్ణాభ్యాం లోచనాభ్యాం విలోకయ - అమృతముమ్ ఆనన్దముమ్ నిఱైన్ద తిరుక్కణ్గళాలే కుళిరక్కటాక్షిత్తరుళవేణుమ్. భగవద్విషయమెన్రాల్ శెవిపుతైక్కుమ్పడియాన ఇవ్విరుళ్ తరుమాఞాలత్తిలే ఇఙ్గనే ఓరడియానై లభిక్కప్పెఱ్ఱోమే! ఎన్ఱు తిరుక్కణ్కళిలే అమృతముమ్ ఆనన్దముమ్ పుఱవెళ్ళమిడక్కాణవిరుమ్బుకిఱపడి. 3. ౪.

కృశంకృతఘ్నం దుష్కర్మ కారిణం పాపభాజనమ్ ।
అపరాధసహస్రాణా మాకరంకరుణాకర ॥ ౫॥

కృపయామాం కేవలయా గృహాణమధురాధిప ।
విషయార్ణవమగ్నమ్మాం ముద్ధర్తుంత్వమిహార్హసి ॥ ౬॥

కరుణాకర - అరుళుక్కు ఆకరమానవనే! మధురాధిప - “ నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాంపురీమ్” ఎన్ఱు ఇఙ్గళ్ళానై వారిప్పడియాక ప్పిడిత్తుక్కొణ్డుపోవతఱ్కు త్తిరుమధురైయిలే వన్దు తిరువవతరిత్తవనే! కృశమ్ - పలవకైప్పట్టచిన్తైకళాలే ఉడల్ మెలిన్దుమ్, కృతఘ్నమ్-నీ ఎత్తనై నన్రై శెయ్తరుళినాలుమ్ అవత్త్రై ఒరుపారుళాకవుమ్ మతిక్కమాట్టాతవనాయ్, దుష్కర్మకారిణమ్ - తీయశెయల్కళెన్ఱు శాస్త్రఙ్గళిలే యావై శిలకర్మఙ్గళ్ గహిఱ్కప్పట్టిరుక్కుమ్; అవత్త్రిన్ స్వరూపమ్ ఎన్నడియాకవాయిఱ్ఱు నిఱమ్పెఱువతు. అవత్త్రై చ్చెయ్తుపోరుకైయే తొఴిలాకవుడైయనాయ్, పాపభాజనమ్ - ఇప్పోతు శెయ్తుపోరుకిఱవళవేయో !

ఎణ్ణిఱన్దమానియుమాయ్ కూడు పూరిత్తుక్కిడక్కుమ్ పాపఙ్గళుక్కుమ్ కళఞ్జియమాయిత్తే అడియేనిరుప్పతు. అపరాధసహస్రాణామాకరమ్ - దేవర్ “ గుణానామాకరో మహాన్ ” ఎన్ఱు నాడెఙ్గుమ్ పుకళ్ పెత్తిరాప్పోలే, అడియేనుమ్ ‘అపరాధసహస్రాణామాకరః’ ఎన్ఱు విరుతుపిడిత్తుత్తిరికిఱపడి పారీర్. మామ్ - ఇప్పడి దేవరీరుడైయ నిగ్రహహేతుక్కళిల్ అల్పముమ్ కుఱైవిల్లాత అడియేనై, కేవలయా కృపయాగృహాణ-నిర్హేతుకమానకృపైయాలే ‘ఇవన్ నమ్మడియాన్’ ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పఱ్ఱియరుళవేణుమ్. (కేవలయా) మడిమాఙ్గాయిడుమ్బడిక్కిడాక ఇత్తలైయిల్ శిఱితేనుమ్ తొఙ్గిర్ఱుణ్డో వెన్ఱు తేడప్పోకాలుమ్ కిడైప్పతొన్ఱిల్లైకాణ్; ఉన్నుడైయకృపైయొన్ఱుమే జీవిక్కవేణ్డుమ్కిడాయ్. విషయార్ణవమగ్నమ్ మామ్ - శబ్దాదివిషయఙ్గళాకిఱ కడలినుళ్ళే అళున్దిక్కిడక్కిఱ అడియేనై, త్వముద్ధరస్వమహాసి - దేవరీర్ తామే కరైయేఱ్ఱక్కడవీర్. ౫. ౬.

పితామాతాసుహృద్బన్ధుర్భ్రాతాపుత్రస్త్వమేవహి ।
విద్యాధనంచకామ్యంచ నాన్యత్కించిత్త్వయావినా ॥ ౭॥

పితా-ఉత్పాదకనాయ్ హితకామనాయిరుక్కిఱ పితావుమ్, మాతా - గర్భధారణమ్పణ్ణి ప్రసవక్లేశత్తై అనుభవిత్తు అశుచిప్రసవఙ్గళుక్కుమ్ ఇఴాయా తేరక్షిత్తు ఉళ్ళతనైయుమ్ ప్రియమేపడత్తిప్పోరుమ్ తాయుమ్, సుహృత్-ఎప్పోతుమ్ నన్మైయైయేశిన్దిక్కుమ్ సఖావుమ్, బన్ధుః - ఓరాపత్తువన్దవాతే కణ్ణైత్తుడైక్కవరుమ్ బాన్ధవజనముమ్, భ్రాతా-నన్మైతీమైకళుక్కు త్తుణైనిఱ్కుమవనాన ఉడన్పిఱన్దానుమ్, పుత్రః - నిరయనిస్తారకనాన పిళ్ళైయుమాకిఱఎల్లామ్, త్వమేవహి - “ శేలేయ్కణ్ణియరుమ్ పెరుమ్శెల్వముమ్ నన్మక్క

ఖమ్, మేలాత్తాయ్ తన్దైయుమవరేయెనియావారే" ఎన్గిఱపడియే ఎల్లా వుఱవుముత్తైయుమ్ ఎనక్కు నీయేకాణ్. విద్యా - ఇఙ్గు జీవనత్తైయుమ్ అఙ్గు ఉజ్జీవనత్తైయుమ్ విళైవిక్కవల్ల విద్యైయుమ్, ధనంచ- ఆపత్తుక్కు ఉతవుమ్ పొరుళుమ్, కామ్యంచ - మఱ్ఱుముళ్ళ గృహ క్షేత్రపశ్వన్నాది కామ్యవర్గముమ్, త్వయావినా అన్యత్ కిఞ్చిత్ న- ఎల్లామ్ నీయేయన్ఱి వేఱొన్ఱిల్లై కాణ్ ఎనక్కు. ౭.

యత్రకుత్రకులేవాసో యేషుకేషుభవోస్తుమే ।
తవదాస్యైకభోగస్యా త్సదాసర్వత్ర మేరతిః ॥ ౮॥

మే - ఉన్నై ఒఴిన్దతిల్ మాకస్పృహ ఇన్ఱినవెనక్కు, యత్రకుత్రకులేవాసః అస్తు - పాతాళపృథివీ నరక స్వర్గాదికళిల్ ఎవ్విడత్తిలాకవుమామ్ వాసమ్. యేషుకేషుభవః అస్తు-'యోనిషు' ఎన్ఱి తన్ఱె అధ్యాహార్యమ్ - సురనరతిర్యగ్యోనికళిల్ పేర్ శొల్లవుమ్ పొఱాత తోగుయోనియాకవుమామ్ పిఱప్పిడమ్; ఇతిలే ఒరునిర్బన్ధమిల్లై కాణ్. పిన్నై అతుళ్ళతు ఎవ్విషయత్తిలే యెన్నిల్; [తవేత్యాది] దేవరీరుడైయ " అడిమైయెన్నుమక్కోయిన్మై " ఎన్గిఱ దాస్యసామ్రాజ్యమెన్పతు యాతొన్ఱుణ్డు, అతు తన్నిలే ఎనక్కు ఎప్పోతుమ్ ఎవ్విడత్తిమ్ అభిరుచి వేణ్డువతు ఎన్నై కాణ్ తేట్టమ్. " దివివాభువివామమాస్తు వాసః " ఎన్ఱత్తైస్మరిప్పతు. ౮.

మనసాకర్మణావాచా శిరసావాకథంచన ।
త్వాంవినానాన్యముద్దిశ్య కరిష్యేకించిదప్యహమ్ ॥ ౯॥

మనసా కర్మణావాచా శిరసావా - నిన్నైయొఴియ ఉఱుప్పావనైనాలావతు, శెయ్కైక్కు ఉఱుప్పాన కరణఙ్గళినాలావతు, శొలవుక్కు-ఉఱుప్పాన వాక్కినాలావతు, ఉత్తమాఙ్గమాన విషయత్తిలే అధమాఙ్గ

శెయ్యక్కడవ శెయలుక్కు ఉఱుప్పాన శిరస్సినాలావదు. "కర్మణా" ఎన్ఱు ఇన్ద్రియజన్య వ్యాపారత్తై చ్చొల్లక్కడవదాకిలుమ్ ఇవ్విడత్తిలే లక్షణయా కర్మసాధనమాన కరణత్తైచ్చొల్లిఱ్ఱాకిఱదు. "అర్థాత్ప్రకరణాల్లిఙ్గాదౌచిత్యాదర్థనిశ్చయః" ఇఱే. ఆక, మనోవాక్కాయ శిరస్సుక్కళిలొన్ఱినాలావదు, కథఞ్చన - ఎన్దవకైయిలుమ్, త్వాంవినా అన్యముద్దిశ్య - దేవరీరైయొఴియ మఱ్ఱొరువరైయుద్దేశిత్తు, అహంకిఞ్చిదపినకరిష్యే - అడియేన్ ఒన్ఱుమ్ శెయ్యక్కడవేనల్లేన్. దేవరీరైయొఴియ మఱ్ఱొరువనైయుమ్ నెఞ్జాలుమ్ నినైయేన్, వాయ్కొణ్డుమ్ పేశేన్, కైయాలుమ్ తొఴేన్; తలైయాలుమ్ వణఙ్గేనన్ఱే. కథఞ్చన - ఎప్పడిప్పట్ట ఆపత్తునేర్న్దపోదిలుమెన్ఱపడి.

పాహిపాహి జగన్నాథ కృపయా భక్తవత్సల ।
అనాథోఽహమధన్యోఽహ మకృతార్థః కథంచన ॥ ౧౦॥

జగన్నాథ - ఉలకఙ్గట్కు అరశే!, భక్తవత్సల-ఆశ్రితర్ కళిన్ కుఱ్ఱఙ్గళైయే పచ్చైయాకక్కొళ్ళుమవనే!, కృపయా పాహిపాహి-కేవలకృపైయినాలే రక్షిత్తరుళవేణుమ్ రక్షిత్తరుళవేణుమ్. రక్షణత్వరాతిశయ ద్యోతనాయ ద్విరుక్తిః; అహమనాథః - అడియేన్ దేవరీరైయన్ఱి వేఱొరుపుకలఱ్ఱిరానిన్ఱేన్. అధన్యః - అకిఞ్చనన్, కథఞ్చన అకృతార్థః - శెయ్యవేణ్డియ శెయల్ కళిల్ ఏతాకిలుమొన్ఱైయావదు శిఱిదుకుఱైయవాకిలుమ్ అనుష్ఠిక్కప్పెఱ్ఱిలేన్. ఆన పిన్బు, కృపయా పాహి-ఇత్తలైయిలొన్ఱైయుమ్ ప్రతీక్షియాత కృపైయైక్కొణ్డు కార్యమ్ శెయ్యప్పారాయ్. ౧౦.

నృశంసశ్చ పాపకృత్క్రూరో వఞ్చకో నిష్ఠురస్సదా ।
భవార్ణవే నిమగ్నస్త్వామనన్యం కరుణోదధే ॥ ౧౧॥

కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యాం దీనంమామవలోకయ ।
త్వదగ్రేపతితంత్యక్తుం తావకంనార్హసిప్రభో ॥ ౧౨॥

నృశంసః - ఘాతుకన్; ఆట్టువాణియన్ శాణడియేన్; పాపకృత్ - హింసై ఒన్ఱు తాన్ శెయ్‌తుపోరువతు? "నానేనానావిత నరకమ్పుకున్ పావమ్ శెయ్‌తేన్." క్రూరః - ఇత్తనై పావమ్ శెయ్‌తుమ్ నెఞ్జిల్ తాన్ శిఱితు ఈరముణ్డో? వఞ్చకః - పెరియతిరువిழాక్కళిలే నాల్వర్ నిన్ఱవిడత్తేకై యుమ్ కత్తరియుమాయ్ త్తిరియుమవన్ కాణ్. సదానిష్ఠురః - మాతృఘాతుకనుక్కుమ్ కైనొన్దాల్ 'అమ్మే!' ఎన్ఱుప్రాప్తియుణ్డు, అతువుమిల్లై కాణెనక్కు. భవార్ణవనిమగ్నమ్ - పిఱవిక్కడలుళ్ తుళఙ్గానిఱ్కిఱ, అనన్యమ్ - వేఱు పుకలఱ్ఱిరుక్కిఱ, దీనమ్ - పోరక్లేశప్పట్టిరుక్కిఱ, మామ్ - అడియేనై, కరుణోదధే - కరుణైక్కడలే!. కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యామవలోకయ - తిరువరుళ్ విఞ్జనతిరుక్కణ్గళాలే నోక్కియరుళవేణుమ్; ప్రభో - ఎమ్బెరుమానే!, త్వదగ్రే - దేవరీర్ తిరుమున్బే, పతితమ్ - వేరఱ్ఱమరమ్ పోలే వీழ్న్దవనాయ్, తావకమ్ - 'అహంమమ" ఎన్ఱిరున్దనిలై కులైన్దు ఉన్నుడైయవనెన్ఱు పేర్ శుమన్దిరానిన్ఱ, మామ్ - అడియేనై, త్యక్తుంనార్హసి - కై విడనల్లైయల్లై కాణ్. [త్వదగ్రేపతితమ్] * ఎత్తినైయుమున్బ్రన్తోడి యులైత్తువీழ్న్ద కాకాసురనిలుమ్ కెట్టేనో? [త్యక్తుంనార్హసిప్రభో] నిరఙ్కుశస్వతన్త్రనానవునక్కు చ్చెయ్యక్కూడాత తొన్ఱిల్లైయేలుమ్ ఎన్నైక్కైవిడుకై ఉన్నుడైయ శెఙ్గోన్మైక్కు చ్చుతిరన్ఱుకిడాయ్. ౧౨.

మయాకృతానిపాపాని త్రివిధానిపునఃపునః ।
త్వత్పాదపఙ్కజంప్రాప్తుం నాన్యత్త్వత్కరుణాంవినా ॥ ౧౩॥

త్రివిధానిపాపాని- వాచిక కాయిక మానసికభేదత్తాలే మూన్ఱు వకైప్పట్టపాపఙ్గళుమ్, పునః పునః మయాకృతాని -" యద్బ్రహ్మకల్ప నియుతానుభవేప్యనాశ్యం తత్కిల్బిషం సృజతిజన్తురిహక్షణార్ధే " ఎన్ఱ పడియే ఒన్ఱుమ్ కుఱైవిల్లాతపడి అడుత్తడుత్తు అడియేనాల్ శెయ్యప్పట్టన; త్వత్పాదపఙ్కజం ప్రాప్తుమ్ - దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైకళై అనుభవిక్క, త్వత్కరుణాం వినా అన్యత్ న-నిన్నరుళన్ఱి వేఱొన్ఱుమిల్లై. ౧౩.

సాధనాని ప్రసిద్ధాని యాగాదీన్యబ్జలోచన ।

త్వదాజ్ఞయా ప్రయుక్తాని త్వాముద్దిశ్యకృతానివై ॥ ౧౪॥

అబ్జలోచన - తామరైక్కణ్ణనే!, త్వదాజ్ఞయాప్రయుక్తాని - "శ్రుతిస్స్మృతిర్మమైవాజ్ఞా" ఎన్ఱపడియే దేవరీరుడైయ దివ్యాజ్ఞైయాన శ్రుతిస్మృత్యాదికళాలే చోదితమాన, యాగాదీని ప్రసిద్ధాని సాధనాని-యాగమ్ ముతలాన ప్రసిద్ధఙ్గళాన సాధనఙ్గళ్ త్తనైయుమ్, త్వాముద్దిశ్యకృతాని - దేవరీరైయుద్దేశిత్తుచ్చెయ్యప్పట్టన. కీళ్శ్లోకత్తిలే, 'త్రివిధమాన పాపఙ్గళైయుమే అడియేన్ శెయ్తు తలైక్కట్టినేన్, ఇని దేవరీర్ అరుళ్కొణ్డు కార్యమ్ శెయ్యుమత్తనై' ఎన్ఱు శొల్లివైత్తు, ఇతిల్ 'దేవరీరుడైయ ఆజ్ఞాచోదితఙ్గళాన యాగాదిసాధనఙ్గళైచ్చెయ్తు తలైక్కట్టినేన్' ఎన్ఱాల్ ఇరణ్డుమ్ తన్నిల్ శేరుమోవెన్నిల్; కీళ్శ్లోకత్తుక్కు ప్పొరున్దుమాఱు పొరుళ్ కొళ్ళవేణ్డుకైయాలే - అడియేన్ శెయ్తు తలైక్కట్టియ యాగాది సాధనానుష్ఠానమ్ ఇవ్వ త్రివిధపాపఙ్గళేయామత్తనై కాణ్ ఎన్ఱు ఏకవాక్యార్థమాకక్కొళ్ళక్కడవతు. యాగమావతు - భగవదారాధనమ్; "యజ - దేవపూజాయామ్" ఇఱే. [కృతానివై] "నష్టాకదానిలత్తైయాళ్విత్తేన్" ఎన్ఱాప్పోలే శ్లేషోక్తియిరుక్కిఱపడి.

క్త్యైకలభ్యః పురుషోత్తమో౽సౌ ।
జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతుః ।
అకిఞ్చనో౽నన్యగతిశ్శరణ్య
గృహాణమాం క్లేశిన మమ్బుజాక్ష ॥

జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతుః - “ యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే ” ఇత్యాదిప్పడియే ఉలకఙ్గళై ప్పడైత్తళిత్తుత్తుడైక్కవల్ల; అసౌ పురుషోత్తమః-పురుషోత్తమనాకియ ఇన్ద తేవరీర్, భక్త్యైకలభ్యః - “ పత్తరావర్క్కలాతు ముత్తిముట్ఱలాకుమే” ఎన్ఱపడియే భక్తియొన్ఱినాలేయే పెఱత్తక్కవర్. అకిఞ్చనః - ఇత్తలైయిల్ పేఱ్ఱుక్కు ఉప్పాన కైమ్ముతలొన్ఱుమిల్లై. అనన్యగతిః - ఉపాయాన్తరశూన్యనై మాత్రమల్ల; రక్షకాన్తరశూన్యనాయుమిరానిన్ఱేన్ ; శరణ్య-సర్వలోకఙ్గళుక్కుమ్ అనిష్టనివృత్తియైయుమ్ ఇష్టప్రాప్తియైయుమ్ పణ్ణిక్కొడుక్కుమవనే!, అమ్బుజాక్ష - స్వామిత్వసూచకమాన శెన్దామరై పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయవనే! క్లేశినమ్- అవిద్యాస్మితారాగద్వేషాభినివేశఙ్గళాకిఱ క్లేశఙ్గళాలే భదితనాన, మామ్-అడియేనై, గృహాణ-భవదీయనాక అఙ్గీకరిత్తరుళవేణుమ్.

ధర్మార్థకామమోక్షేషు నేచ్ఛా మమ కదాచన ।
త్వత్పాదపఙ్కజాస్వాద జీవితం దీయతాం మమ ॥ ౧౬.

ధర్మార్థకామమోక్షేషు - ఇష్టాపూర్తాదికళాలుణ్డాకుమ్ పుణ్యత్తిలుమ్, పురుషార్థసాధనమాన వైశ్వర్యత్తిలుమ్, స్వయమ్ప్రయోజనమాన ఐహికభోగత్తిలుమ్, స్వానుభవరూపకైవల్యత్తిలుమ్ స్వప్రీతిక్కు ఉప్పాన మోక్షత్తిలుమ్, మమ- దేవరీరుక్కు అత్యన్తపరతన్త్రనాన ఎనక్కు, ఇచ్ఛా-విరుప్పమానతు, కదాచన - ఒరుకాలుమ్, నస్యాత్-ఉణ్డాకవేణ్డామ్; పిన్నై ఎతు వేణ్డువతెన్నిల్, త్వత్పా

దవఙ్కజాస్వాదజీవితమ్ - దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైకళై యను భవిక్కైయాకిఱ జీవనమానతు, మమ - అడియేనుక్కు, దీయతామ్ - కృపైయినాల్ ప్రసాదిత్తరుళవేణ్డుమ్. ౧౬.

కామయేతావకత్వేన పరిచర్యానువర్తనమ్ ।
నిత్యంకిఙ్కరభావేన పరిగృహ్ణీష్వమాంవిభో ॥ ౧౭.

తావకత్వేన - దేవరీరుక్కు ప్పరతన్త్రనాయ్, పరిచర్యాను వర్తనమ్ - కైఙ్కర్యమ్ శెయ్వతిల్ నిరతనాయిరుక్కైయై, కామయే - ఆశైప్పడానిన్ఱేన్ ; హే విభో - సర్వస్వామియే ;, మామ్ - అడియే నై, నిత్యమ్ - మేలుళ్ళకాలమెల్లామ్, కిఙ్కరభావేన - ఉరియవడి యానాక, పరిగృహ్ణీష్వ - అఙ్గీకరిత్తరుళవేణుమ్. ౧౭.

లోకంవైకుణ్ఠనామానం దివ్యంషాడ్గుణ్యసంయుతమ్ ।
అవైష్ణవానామప్రాప్యం గుణత్రయవివర్జితమ్ ॥ ౧౮.

నిత్యసిద్ధైస్సమాకీర్ణం తన్మయైః పాఞ్చకాలికైః ।
సభాప్రాసాదసంయుక్తం వనైశ్చోపవనైర్యుతమ్ ॥ ౧౯.

వాపీకూపతటాకైశ్చ వృక్షషణ్డైస్సుమణ్డితమ్ ।
అప్రాకృతం సురైర్వంద్యమయుతార్కసమప్రభమ్ ॥ ౨౦.

ప్రకృష్టసత్త్వసమ్పన్నం కదాద్రక్ష్యామిచక్షుషా ॥

దివ్యమ్ - స్వయంప్రకాశమాయ్, షాడ్గుణ్యసంయుతమ్ - జ్ఞానాదిషాడ్గుణ్యవిశిష్టనాన సర్వేశ్వరనోడు కూడియతాయ్, అల్లతు, భగవత్స్వరూపాది తిరోధాయకమాన లీలావిభూతిపోలన్ఱిక్కే సర్వే శ్వరనుడైయ షాడ్గుణ్యప్రకాశకమాయ్, అవైష్ణవానామప్రాప్యమ్ - విష్ణుభక్తియిల్లాతవర్కళాల్ అడైవతఱ్కు అశక్యమాయ్, గుణత్ర యవివర్జితమ్ - సత్త్వరజస్తమోరూప గుణత్రయ శూన్యమాయ్,

త్యన్తమ్మై - సర్వేశ్వరనాన ఉన్నోడు పరమసామ్యాపన్నర్కళాలే, సాధ్యర్కళైః - అకాలకాల్యమానమిడత్తిలే అధికమాన... జ్యస్వాధ్యాయ యోగజ్ఞళాకిల ఐన్దుకాలజ్ఞళాకవిళజిత్త్... రాధనమ్ శెయ్యుమవర్కళాన, నిత్యసిద్ధైః - నిత్యముక్తర్కళాలే సమాకీర్ణమ్ - శూళప్పట్టతాయ్, సభాప్రాసాదసంయుక్తమ్- కొలు మణ్డపమ్ ఉప్పరిక్కై ముతలియవైకళోడు కూడియతాయ్, వనైః-తిల్య కాన్తారమ్ ముతలియ దూరస్థవనజ్ఞళోడుమ్, ఉపవనైశ్చ - సమీపస్థమాన ఉద్యానవనజ్ఞళోడుమ్, యుతమ్ - కూడియిరుప్పతాయ్, వాపీకూపతటాకైశ్చ - నడైవావికళ్, కిణఱుకళ్, పెరియకుళజ్ఞళ్, ఆకియ ఇవైకళాలుమ్, వృక్షషణ్డైః - పలవకైయాన వృక్షజ్ఞళాలుమ్, సుమణ్డితమ్ - అలఙ్కరిక్కప్పట్టిరుప్పతాయ్, అప్రాకృతమ్ - ప్రకృతియిన్ వికారజ్ఞళాక ఉణ్డానతన్ఱిక్కే పఞ్చోపనిషణ్మయమాయ్, సూరైర్వన్ద్యమ్ - అయర్వఱుమమరర్కళాలే సేవిక్కప్పడుమతాయ్, అయుతార్కసమప్రభమ్ - అనేకమాయిరమ్సూర్యర్కళోడొత్త కాన్తియుడైయతాయ్, ప్రకృష్టసత్త్వసమ్పన్నమ్-శుద్ధసత్త్వమయమాన, వైకుణ్ఠనామానంలోకమ్-శ్రీవైకుణ్ఠమెన్నుమ్ పరమపదత్తై. కదా, - ఎప్పోతు, చక్షుషా - కణ్గళాల్, ద్రక్ష్యామి - కణ్డుకళిప్పేన్.

క్రీడన్తంరమయాసార్ధంలీలాభూమిషు కేశవమ్ ।
మేఘశ్యామంవిశాలాక్షం కదాద్రక్ష్యామి చక్షుషా ॥౨౧౪॥

లీలాభూమిషు - విహారార్థమానస్థలఙ్గళిల్, రమయాసార్ధమ్- భోగవర్ధకైయాన పెరియపిరాట్టియారుడన్, క్రీడన్తమ్ - విహరియానిఱ్పానాయ్, మేఘశ్యామమ్-కుళిర్న్దమేఘమ్పోలే శ్యామళమాన విగ్రహత్తైయుడైయనాయ్, విశాలాక్షమ్-విశాలమాన తిరుక్కణ్గళై

యుడైయనాయ్, కేశవమ్ - ఆపత్కాలత్తిల్ బ్రహ్మరుద్రాదికళై త్తన్ తిరుమేనియి లిడమ్ కొడుత్తు రక్షిక్కుమ్ సర్వాధికనాన పెరుమారుమాన్నై, చక్షుషా కదా ద్రక్ష్యామి - కణ్ణాలక్కణ్డు సేవిత్తు అనుభవిప్పతు ఎప్పోతో.

ఉన్నసం చారువదనం బిమ్బోష్ఠం శోభితాననమ్
విశాలనిమ్ననాభిం తమాపీనజఘనం హరిమ్ ।
విశాలవక్షసం శ్రీశం కమ్బుగ్రీవం జగద్గురుమ్
ఆజానుబాహు పరిఘమున్నతాంసం మధుద్విషమ్ ।
కరభోరుం శ్రియఃకాన్తం కదా ద్రక్ష్యామి చక్షుషా ॥ ౨౩.

ఉన్నసమ్ - ఉయర్న్ద అళకియతాన నాసికైయై యుడైయవనాయ్, చారువదనమ్ - అళకియ తిరువాయై యుడైయవనాయ్ బిమ్బోష్ఠమ్ - కోవైప్పళత్తోడొత్త తిరువధరత్తైయుడైయవనాయ్ శోభితాననమ్ - సముదాయ శోభాయుక్తమాన తిరుముఖమణ్డలత్తై యుడైయనాయ్, విశాలనిమ్ననాభిమ్ - విశాలమాయ్ ఆళ్న్దిరుప్పతాన తిరువున్దియైయుడైయనాయ్, ఆపీనజఘనమ్ - పరుత్తనితంబ ప్రదేశత్తైయుడైయనాయ్, విశాలవక్షసం శ్రీశమ్ - పెరియపిరాట్టియారుక్కు కోయిలాకట్టణమాన తిరుమార్వైయుడైయవనాయ్, కమ్బుగ్రీవమ్ - శఙ్ఖమ్పోన్ఱ తిరుమిడఱ్ఱై యుడైయనాయ్, జగద్గురుమ్ - సర్వలోకత్తుక్కుమ్ శాస్త్రప్రదానాదికళాల్ అజ్ఞానత్తై పోక్కుమవనాయ్, ఆజానుబాహు పరిఘమ్ - ముళన్దాళళవుమ్ నీణ్డుపరిఘమ్బోల్ వర్తుళమాన తిరుక్కైకళై యుడైయనాయ్, ఉన్నతాంసమ్ - ఉయరవెళుత్త తిరుత్తోళ్ కళై యుడైయనాయ్, మధుద్విషమ్ - ఆశ్రిత విరోధియాన మధువెన్నిఱ అసురనై నిరసిత్త, కరభోరుమ్ - కైయ్యాల్

మణికక్కట్టుమురల్ కడై శివిరల్ నడువిలుళ్ళ స్థలమెల్లాల్ అడిపరుత్తు న్నునిశియుత్తు మృదువాయిరుక్కుమ్ తిరుత్తుడైకళై - యుడైయనాయ్ శ్రియఃకాన్తమ్ - పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లభనాయ్ ఆశ్రితతాపన్నివర్తకనాన సర్వేశ్వరనై - కదాద్రక్ష్యామి కణ్ణాల్ సేవిత్తు ఆనన్దిప్పతు ఎప్పోతో.

> శఙ్ఖచక్రగదాపద్మైరఙ్కితం పాదపఙ్కజమ్ ।
> శరచ్చన్ద్రశతాక్రాన్త నఖరాజివిరాజితమ్ ।
> సురాసురైర్వన్ద్యమాన మృషిభిర్వన్దితం సదా ।
> కదా వా దేవమూర్ధానం మామకం మణ్డయిష్యతి ॥ ౨౫.

శఙ్ఖచక్రగదాపద్మైరఙ్కితమ్-శఙ్ఖరేఖై చక్రరేఖై గదారేఖై పద్మరేఖై ఇవైకళాల లఙ్కృతమాయ్, శరచ్చన్ద్రశతాక్రాన్త నఖరాజివిరాజితమ్-అనేక శరత్కాల చంద్రర్కళిన్ కాన్తియై అతిక్రమిత్త కాన్తిపొరున్దియ నఖపఙ్క్తికళాల్ విశఙ్గానిఱ్పతాయ్, సురాసురైర్వన్ద్యమానమ్ - దేవాసురవిభాగమఱ ఎల్లారుక్కుమ్ ఆశ్రయణీయమాయ్, ఋషిభిః సదావందితమ్ - మననశీలరాన ఋషికళాలే ఎప్పోతుమ్ సేవిక్కప్పడువతాన, పాదపఙ్కజమ్ - తిరువడిత్తామరైకళై, హే దేవ - వారీర్ సర్వస్వామియే! మామకంమూర్ధానమ్-ఎన్నుడైయ శిరస్సై, కదావా - ఎప్పోతుతాన్, మణ్డయిష్యతి అలఙ్కరిప్పిక్కప్పోకిఱీర్. ౨౫.

> కదాగమ్భీరయా వాచా శ్రియాయుక్తో జగత్పతిః ।
> చామరవ్యగ్రహస్తం మా మేవం కుర్వితివక్ష్యతి ॥

శ్రియాయుక్తః - కైఙ్కర్యవర్ధకైయాన పెరియ పిరాట్టియారోడుకూడియ, జగత్పతిః-సర్వేశ్వరన్, గమ్భీరయావాచా - మేన్మై

తోళ్ ముప్పుడిగమిమ్భాతమాన వార్తైయినాల్, చామరవ్యగ్రహస్తం మామ్-తిరు వెణ్ శామరమ్ పరిమాఱువతిల్ అత్యైపాడుస్టియై క్కొయుడై ఎన్నై, ఏవంకురు ఇతి - అప్పడియే వెణ్ శామరమ్ పతి మాఱ్ఱుదవాయెన్ఱు, కదా ఎప్పోతు, వక్ష్యతి - నియమిక్క ప్పోగిరాన్. ౨౬.

కదాహంరాజరాజేన గణనాథేనచోదితః।

చరేయంభగవత్పాద పరిచర్యానువృత్తిషు॥ ౨౭.

రాజరాజేన - రాజాధిరాజనాయ్, గణనాథేన - పారిషద గణనాథకనాన సర్వేశ్వరనాలే, అహమ్ - నాన్, భగవత్పాదపరి చర్యాను వృత్తిషు - ఎమ్బెరుమానుడైయ తిరువడికళిల్ కైఙ్కర్య ఙ్గళై అనుష్ఠానమాకచ్చెయ్వతిల్, చోదితః-నియమిక్క-ప్పట్టవనా య్, కదా - ఎప్పోతు - చరేయమ్ - కైఙ్కర్యఙ్గళై చ్చెయ్యక్క డవేన్. ౨౭.

శాన్తాయచ విశుద్ధాయ తేజసేపరమాత్మనే।

నమోభగవతే విష్ణోవాసుదేవామితద్యుతే॥ ౨౮.

హేవిష్ణో - సర్వవ్యాపకనే! అమితద్యుతే - నిరవధికశో భాయుక్తనే! వాసుదేవ - వాసుదేవశబ్దవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనే! శాన్తాయ-అశనాయాపిపాసజన్మమృత్యుశోకమోహఙ్గళాకిఱ ఊర్మి షట్కరహితనాయ్, విశుద్ధాయ - క్లేశకర్మాదిదోష రహితనాయ్, తేజసే-సర్వలోకప్రకాశకరనాయ్, భగవతే - జ్ఞానశక్త్యాదిషాడ్గుణ్య పరిపూర్ణనాయ్, పరమాత్మనే! సకలాత్మాక్కళుక్కుమ్ అన్తరాత్మత యానిన్ఱు నియమిక్కుమవనాన ఉనక్కు, నమః-నిర్మమనాయ్ నమ స్సైప్పణ్ణుకిఱేన్. ౨౮.

నమస్సర్వగుణాతీత షడ్గుణాయాదివేధసే ।
సత్యజ్ఞానానన్తగుణబ్రహ్మణే పరమాత్మనే ॥

సర్వగుణాతీత-హేయఙ్గళాన ప్రాకృతగుణఙ్గళైక్కడన్ద [illegible]
మ సర్వేశ్వరనే! షడ్గుణాయ - ఎల్లాగుణఙ్గళుక్కుమ్ [illegible]
యానజ్ఞానాది షడ్గుణఙ్గళై యుడైయవనాయ్, ఆదివేధసే - [illegible]
త్స్రష్టావాయ్, సత్యజ్ఞానానన్తగుణ బ్రహ్మణే-సత్యత్వజ్ఞానత్వ ఆన
న్త్యస్వరూపగుణఙ్గళై యుడైయ పరంబ్రహ్మ శబ్దవాచ్యనాయ్, పర
మాత్మనేనమః -ఉలకఙ్గళుక్కెల్లామోరుయిరాన ఉనక్కు శరణమడై
కిఱేన్. ౨౯.

చతుఃషడ్నవవ్యూహదశద్వాదశమూర్తయే ।
నమోనన్తాయ విశ్వాయ విశ్వాతీతాయచక్రిణే ॥ ౩౦.

చతుఃషడ్నవవ్యూహదశద్వాదశ మూర్తయే-సృష్ట్యాదికళు
క్కాక సఙ్కర్షణ ప్రద్యుమ్నానిరుద్ధవాసుదేవాది రూపేణనిఱ్కుమ్
నిలైకళెన్న, సత్యాచ్యుతాది షడ్వ్యూహఙ్గళెన్న, నవవ్యూహఙ్గ
ళెన్న, రామకృష్ణాద్యవతారఙ్గళెన్న, కేశవాదిద్వాదశమూర్తిక
ళెన్న ఏవంవిధమాన దివ్యమంగళవిగ్రహఙ్గళై యుడైయనాయ్,
అనన్తాయ- దేశకాలవస్తుపరిచ్ఛేదరహితనాయ్, విశ్వాయ-స్వరూప
రూపగుణవిభవాదికళాల్ పూర్ణనాయ్, విశ్వాతీతాయ - చేతనా
చేతన విలక్షణనాయ్, చక్రిణే - స్వాశ్రిత విరోధిపరిహారార్థమాక
ఎప్పోతుమ్ కైకళిలాసేమిమైయుడైయ వునక్కు, నమః- నమస్క
ప్పణ్ణుకిఱేన్. ౩౦.

నమస్తేషట్కాలజ్ఞ షట్కాలపరాయణ ।
షట్కాలైకమనసాం త్వమేవగతిర్వ్యయః ॥ ౩౧.

పఞ్చకాలజ్ఞ - అభిగమనాదికాలఙ్గళై యఱిన్దవనే, పఞ్చకాల పరాయణ - పఞ్చకాలఙ్గళిలుమ్ ఆరాధిప్పవర్కళుక్కు పరమప్రాప్య నానవనే ! తేనమః - ఉన్నై శరణమాగక్ కిట్టేన్, పఞ్చకాలైకమన సామ్ - పాఞ్చకాలికారాధనమ్ శెయ్వతిల్ అభినివేశముడైయవర్కళుక్కు, త్వమేవ - దేవరీరే, అవ్యయః - నిరపాయమాన, గతిః - ఉపాయమాకవాకిఱీర్. ౩౦.

పరేవ్యోమ్ని స్థితం దేవం నిరవద్యం నిరఞ్జనమ్ ।
అప్రమేయమజం విష్ణు మబ్జనాభం సురేశ్వరమ్ ।
వాగతీతం పరం శాన్తం శరణం త్వాం గతోస్మ్యహమ్ ॥ ౩౧.

పరేవ్యోమ్ని స్థితం దేవమ్ - పరమాకాశశబ్దవాచ్యమాన పరమపదత్తిల్ తన్మేన్మైతోన్ఱ వీర్ట్రిరుక్కుమవనాయ్, నిరవద్యమ్ - ఆశ్రితపరాఙ్ముఖత్వాద్యవద్యరహితనాయ్, నిరఞ్జనమ్ - ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గళోడు సమ్బన్ధత్తిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ అవైకళిన్ దోషఙ్గళ్ తట్టాతవనాయ్; అప్రమేయమ్ - అపరిచ్ఛేద్యనాయ్, అజమ్ - ఉత్పత్తిరహితనాయ్, విష్ణుమ్ - సర్వవ్యాపకనాయ్, అబ్జనాభమ్ - సకల జగదుత్పత్తి హేతువానతిరునాభికమలత్తైయుడైయనాయ్, సురేశ్వరమ్-నిత్యసూరి నిర్వాహకనాయ్, వాగతీతమ్ - వాయాల్ పుకళ్ఱుక్కు అశక్యమానవనాయ్, పరమ్- సర్వాధికనాయ్, శాన్తమ్-జన్మ జరామరణాదిదోష రహితనాన, త్వామ్-దేవరీగై, అహమ్-ఆకిఞ్చన్యాది భరితనాననాన్, శరణంగతోస్మి-శరణమడైకిఱేన్. ౩౧.

పర్యఙ్కం ద్వాంద్వాతీత్తం త్వాం కౌస్తుభోద్భాసివక్షసమ్
విశ్వరూపం విశాలాక్షం కదాద్రక్ష్యామిచక్షుసా ॥ ౩౨.

వర్యమ్ - సర్వశ్రేష్ఠనాయ్, ద్వంద్వాతిరిక్తమ్ - ప్రాకృత సుఖదుఃఖఙ్గళైక్కడన్దిరుక్కుమవనాయ్, అల్లతు చేతనాచేతన విలక్షణనాయ్, కౌస్తుభోద్భాసివక్షసమ్ - కౌస్తుభత్తాల్ విళఙ్గానిఱ్కిఱ తిరుమార్వైయుడైయవనాయ్, విశ్వరూపమ్ - జగచ్ఛరీరకనాయ్, విశాలాక్షమ్ - విశాలఙ్గళాన తిరుక్కణ్గళైయుడైయనాన, త్వామ్ - ఉన్నై, చక్షుషా కదా ద్రక్ష్యామి - కణ్గళాల్ ఎప్పోతుకణ్డుకళిక్కప్పోకిఱేన్. 33.

మోక్షం సాలోక్యసారూప్యం ప్రార్థయే న కదాచన ।
ఇచ్ఛామ్యహం మహాబాహో సాయుజ్యం తవ సువ్రత ॥ 34.

సాలోక్య సారూప్యం మోక్షమ్ - పరమపదప్రాప్తియాకిఱ మోక్షత్తైయుమ్, అపహతపాప్మత్వాది గుణాష్టకప్రాదుర్భావాది రూప మోక్షత్తైయుమ్, కదాచన - ఒరుకాలుమ్, న ప్రార్థయే - విరుమ్బమాట్టేన్; హే మహాబాహో - సమస్తలోకఙ్గళైయుమ్ ఒతుక్కువ్వడియాన తిరుత్తోళ్కళైయుడైయవనే, సువ్రత - ఆశ్రితరక్షణమే వ్రతమాకవుడైయ సర్వేశ్వరనే! తవ - దేవరీరుడైయ, సాయుజ్యమ్ కైఙ్కర్యమాకిఱ మోక్షత్తైయే, ఇచ్ఛామి - విరుమ్బుకిఱేన్. సాయుజ్యమెన్నుమ్ కూట్టరవాయ్, కూడినాలల్లతు కైఙ్కర్యమ్ సిద్ధియాతాకైయాల్, కైఙ్కర్యత్తాల్ పిఱక్కుమ్ భోగ్యత్తైయిల్ సామ్యత్తైయైచ్చొల్లుకిఱతాకవుమామ్. 34.

సకలావరణాతీత కిఙ్కరోస్మీతి వాదినః ।
పునః పునః కిఙ్కరోస్మి తవాహం పురుషోత్తమ ॥ 35.

సకలావరణాతీత-దశో త్తరమానసత్తావరణ త్తుక్కు మవ్వరు
కాన (పరమపద త్తి లెళ్లున్దరుళియిరుక్కుమ) వనే! అనఘ-ఆశ్రితర్
దోషఙ్గళై కాణ్గైయాకిఱకుత్తమొన్ఱు మిల్లాతవనే! తవకిఙ్క-
రోస్మి - దేవరీరుక్కు యావదాత్మ భావి కైఙ్కర్యమ్ శెయ్య ప్పెఱు
వేనాకవేణుమ్; హేపురుషోత్తమ - ఆశ్రితరిడుమ్ పక్షపాతమై అపే
క్షైయామల్ నిరవధికై శ్వర్య ప్రదనాన సర్వేశ్వరనే, తవపునః
పునః కిఙ్కరోస్మి - దేవరీరుక్కు సిత్యకిఙ్కర నాకవేణుమ్; కైఙ్క
ర్య త్తిల్ అపరాతిశయత్తాలే అను త్తమత్తుచ్చొల్లుకిఱపడి. 3౧.

ఆసనాద్యను యాగాన్తమర్చనం యన్మయాకృతమ్ ।
భోగహీనం క్రియాహీనం మన్త్రహీన మభక్తికమ్ ।
తత్సర్వంక్షమ్యతాం దేవ దీనం మామాత్మసాత్కురు॥ 3౭.

ఆసనాది అనుయాగాన్తమ్ - మన్త్రాసనమ్ ముతలాక
భోజ్యాసన పర్యఙ్కాసనమ్ ముడివాక నడువిలుళ్ళాన-అర్చనంయత్-
(దేవరీర్ విషయమాక)యాతొరు ఆరాధనమానతు, మయాకృతమ్
ఎన్నాల్ శెయ్యప్పట్టతో? తత్సర్వమ్-అవైయెల్లామ్, భోగహీనమ్-
ఉపచారఙ్గళాల్ కుత్తైనిరున్దాలుమ్, క్రియాహీనమ్ - శెయ్యవేణ్డుమ్
వ్యాపారఙ్గళాల్ కుత్తైనిరున్దాలుమ్, మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రఙ్గళాల్
కుత్తైపునేర్న్దిరున్దాలుమ్, అభక్తికమ్ - భక్తియిల్లామల్ శెయ్తిరు
న్దాలుమ్, క్షమ్యతామ్ - పొఱుత్తరుళవేణుమ్, దేవ - సర్వాధికనే!
దీనంమామ్ - ఎళియనానవెన్నై, ఆత్మసాత్కురు - (కేవలకృపై
యాలే) దేవరీరుక్కు కిఙ్కరనాక్కియరుళవేణుమ్. 3౭.

ఇతిస్తోత్రేణ దేవేశంస్తుత్వా మధునిఘాతినమ్ ।
యాగావసానసమయే దేవదేవస్యచక్రిణః ।
నిత్యంకిఙ్కరభావేన స్వాత్మానం వినివేదయేత్ ॥ ౩౯.

చక్రిణః - ఆశ్రితవిరోధి నివర్తకమాన తిరువాళియై యుడైయ, దేవదేవస్య - సర్వేశ్వరనుడైయ, యాగావసాన సమయే - తిరువారాధన పూర్తికాలత్తిల్, ఇతిస్తోత్రేణ - ఏవంరూపమాన స్తోత్రత్తాలే, మధునిఘాతినమ్ - మధువెన్గిఱ అసురనై నిరసిత్త సర్వేశ్వరనై, స్తుత్వా - స్తోత్రమ్పణ్ణి, స్వాత్మానమ్-తన్నై, నిత్యం కిఙ్కరభావేన - నిత్యకిఙ్కరనాక, వినివేదయేత్-సమర్పిక్కక్కడవన్. ౩౯.

ద్వితీయ జితన్తాసమ్పూర్ణమ్.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

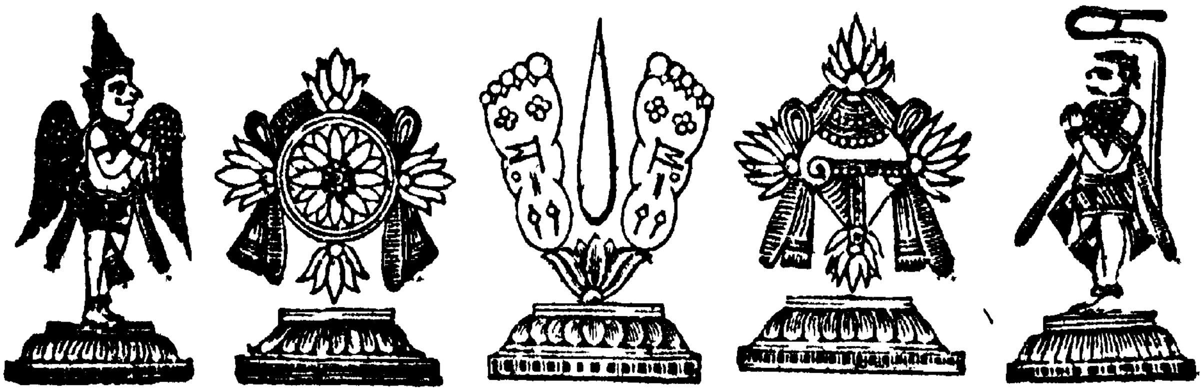

తృతీయ జితన్తావ్యాఖ్యానమ్.

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ॥
నమస్తేస్తు హృషీకేశ మహాపురుష పూర్వజ॥ ౧.

హేపుణ్డరీకాక్ష - శెవ్వియ తామరైమలర్పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయవనే! తేజితమ్ - ఉనక్కు జయముణ్డాకక్కడవతు. హేవిశ్వభావన - సకలజగత్తైయుమ్ పడైత్త సర్వేశ్వరనే! తేనమః - ఉన్నై శ్శరణమడైకిఱేన్; పూర్వజ - చేతనరక్షణత్తుక్కాక సృష్ట్యవతారాదికళై ప్పణ్ణి ముఱ్పాడనాయ్ నిఱ్కుమవనే, హృషీకేశ - తన్నుడైయ సౌన్దర్యాదికళై క్కాట్టి విషయాన్తర ప్రవణఙ్గళాన ఇన్ద్రియఙ్గళై త్తన్వశ మాక్కుమవనే, మహాపురుష - ఆశ్రితవిషయత్తిల్ తన్స్వరూపత్తైయఴియమాఱి క్కార్యమ్ శెయ్యుమవనాన సర్వేశ్వరనే! నమః తేఽస్తు - ఉన్నుడైయసౌన్దర్యాది గుణఙ్గళుక్కు త్తోఱ్ఱు శరణమడైకిఱేన్. ౧.

విజ్ఞాపనమిదం దేవ శృణుత్వం పురుషోత్తమ ।
నరనారాయణాభ్యాఞ్చ శ్వేతద్వీపనివాసిభిః ।
నారదాద్యైర్మునిగణై స్సనకాద్యైశ్చ యోగిభిః ।
బ్రహ్మేశాద్యైస్సురగణైః పఞ్చకాలపరాయణైః ।
పూజ్యసే పుణ్డరీకాక్ష దివ్యమన్త్రైర్మహర్షిభిః ॥ ౩౫.

పురుషోత్తమ - ఉత్తమపురుషనాన, దేవ - సర్వేశ్వరనే! త్వమ్ - దేవరీర్, ఇదం విజ్ఞాపనమ్ - ఇన్ద విణ్ణప్పత్తై, శృణు - తిరుచ్చెవిశాత్తియరుళవేణుమ్; హేపుణ్డరీకాక్ష - పరత్వ ప్రకాశకమాన శెన్దామరై పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయవనే! నరనారాయణాభ్యాఞ్చ - స్వాంశభూతరాన నరనారాయణర్కళాలుమ్, శ్వేతద్వీపనివాసిభిః - భగవదనుభవవిచ్ఛేదత్తిల్ సత్తైయఴియుమ్ స్వభావర్కళాన శ్వేతద్వీపవాసికళాలుమ్, నారదాద్యైః మునిగణైః - సదాభగవద్గుణానుభవ శీలరాన నారదాదిమహర్షికళాలుమ్, సనకాద్యైశ్చయోగిభిః - అస్పృష్టసంసార గన్ధరాన సనకాది యోగికళాలుమ్, బ్రహ్మేశాద్యైః సురగణైః - స్వప్రయోజన పరర్కళాన బ్రహ్మరుద్రాది దేవతైకళాలుమ్, పఞ్చకాలపరాయణైః - భగవదారాధనోపయోగియాన అభిగమనోపాదానేజ్యాస్వాధ్యాయ యోగఙ్గళాకిఱ పఞ్చకాలఙ్గళై పరమప్రాప్యమాక వుడైయముముక్షుక్కళాలుమ్, మహర్షిభిః - జితేంద్రియరాన ఋషికళాలుమ్, దివ్యమన్త్రైః-ఆరాధనోపయోగికళాన విలక్షణ మన్త్రఙ్గళాలే, పూజ్యసే- ఆరాధిక్కప్పడుకిఱీర్.

పాషణ్డ ధర్మసఙ్కీర్ణే భగవద్భక్తి వర్జితే।
కలౌజాతోస్మి దేవేశ సర్వధర్మబహిష్కృతే॥   ౪.

హే దేవేశ-అయర్వఱుమమరర్ కళకధిపతియే! పాషణ్డ ధర్మస ఙ్కీర్ణే - వేదబాహ్యర్కళిన్ కర్మానుష్ఠానఙ్గళాల్ కలుషితమాయ్, భగవద్భక్తివర్జితే - జ్ఞానాదిగుణ పరిపూర్ణరాన దేవరీర్ విషయత్తిల్ ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తియినాల్ శూన్యమాయ్, సర్వధర్మబహిష్కృతే - అలౌకిక శ్రేయస్సాధనఙ్గళాన ధర్మఙ్గళిన్ గన్ధమిన్ఱిక్కైయిరుక్కిఱ, కలౌ - ఇన్దకలియుగత్తిలే, జాతోస్మి - పిఱవానిన్ఱేన్.   ౪.

కథంత్వామసదాచారః పాపప్రసవభూరహమ్।
అర్చయామిదయాసిన్ధో పాహిమాం శరణాగతమ్।   ౫.

అసదాచారః - దుష్కర్మఙ్గళైయే శెయ్తుతిరియుమవనాయ్, పాపప్రసవభూః - అతడియాకవరుమ్ పాపఙ్గళుక్కు ఉత్పత్తిస్థానమాన, అహమ్ - నాన్, త్వామ్ - నిత్యసూరికళాల్ ఆరాధిక్కప్పడుకిఱ దేవరీరై, కథమ్ - ఎప్పడి, అర్చయామి - ఆరాధిప్పేన్ హేదయాసిన్ధో - కృపానిధియే! శరణాగతంమామ్ - దేవరీరైయే ఉపాయమాకప్పఱ్ఱియిరుక్కిఱ ఎన్నై, పాహి - రక్షిత్తరుళవేణుమ్.

తాపత్రయదవాగ్నౌ మాం దహ్యమానం సదావిభో।
పాహిమాం పుణ్డరీకాక్ష కేవలం కృపయాతవ॥   ౬.

హేవిభో - సర్వస్వామియానవనే! హేపుణ్డరీకాక్ష - శెన్దామరైకణ్ణనే! తాపత్రయదవాగ్నౌ - ఆధ్యాత్మికాధి దైవికాధి భౌతి

కణ్గళాన తాపత్రయఙ్గళాకిఅకాట్టుత్తీయులే, సదా - కాలవిచ్ఛేదమిన్ఱియే, దహ్యమానమ్ - దహిక్కప్పట్టుక్కొణ్డిక్కిఅ, మామ్-ఎన్నై తవ - దేవరీరుడైయ, కృపయా కేవలమ్ - పరదుఃఖదుఃఖిత్వరూపగుణమొన్ఱినాలేయే ఇరఙ్గి, పాహి - రక్షిత్తరుళవేణుమ్. [illegible]

జన్మమృత్యుజరావ్యాధి దుఃఖసన్తప్తదేహినమ్ ।
పాలయాశుదృశాదేవ తవకారుణ్యగర్భయా ॥

హేదేవ - హితపరనాన స్వామియే! జన్మమృత్యు[illegible] వ్యాధి దుఃఖసన్తప్తదేహినమ్ - పిఱప్పుఇఱప్పుమూ[illegible] దుఃఖఙ్గళాల్ పీడితమాన శరీరత్తైయుడైయ ఎన్నై, కారు[illegible] యా - కృపావర్షిణియాన, తవ - దేవరీరుడైయ, దృశా - తిరు[illegible] ణాలే, ఆశు - శీఘ్రమాక, పాలయ - [illegible] వేణుమ్.

ఇన్ద్రియాణి మయాజేతు మశక్యాపురుషోత్తమ ।
శరీరంమమదేవేశ వ్యాధిభిః పరిపీడితమ్ ॥

హేపురుషోత్తమ - ఆశ్రితర్ విఅత్తిల్ తన్ పేఱ్ఱా[illegible] త్తముమ్ పురుషోత్తమనే - ఇన్ద్రియాణి - చక్షురాదియా[illegible] యఙ్గళుమ్, వాగాదికళాన కర్మేన్ద్రియఙ్గళుమ్, మయా - అ[illegible] ఎన్నాలే, జేతుమశక్యమ్ - అడక్కవొణ్ణా అసాధ్యమాయి[illegible] నిన్ఱన, దేవేశ - నిత్యసూరినిర్వాహకనే! మమ - ఎన్నుడై[illegible] శరీరమ్ - దేహమానతు - వ్యాధిభిః పరిపీడితమ్ - నోయినాల్ [illegible] పుమ్ మెలిన్దుకిడక్కిఱతు

మనో మే పుణ్డరీకాక్ష విషయానేవ ధావతి ।
వాణీ మమ హృషీకేశ మిథ్యాపారుష్య దూషితా ॥ ౯.

హే పుణ్డరీకాక్ష - ఉన్నదైయ కణ్ణళకైక్కాట్టి విషయాన్తర పరరైయుమ్ జితమెన్ను శొల్లువిక్కుమవనే! మే మనః - ఎన్నుడైయ మనస్సానతు, విషయానేవ ధావతి - అప్రాప్తఙ్గళాన శబ్దాదివిషయఙ్గళైయే తేడి త్తిరియానిన్ఱతు. హే హృషీకేశ - సర్వేన్ద్రియఙ్గళైయుమ్ తన్ పక్కలిలే మగ్నమామ్పడి పణ్ణుమవనే, మమ వాక్ - ఎన్నుడైయ వాక్కానతు, మిథ్యాపారుష్యదూషితా - నరకావహమాన పొయ్యెన్న సర్వలోకభయావహమాన కొడుమైయెన్న ఇవైకళాకిఱ దోషఙ్గళినాల్ పూర్ణమాయిరానిన్ఱతు. ౯.

ఏవం సాధనహీనోఽహం కింకరిష్యామి కేశవ ।
రక్ష మాం కృపయా కృష్ణ భవాబ్ధౌ పతితం సదా ॥ ౧౦.

హే కేశవ - కేశివధమ్ శెయ్తు తన్నై ఎల్లారుక్కుముపకరిత్తరుళినవనే! ఏవం సాధన హీనోఽహమ్ - ఇప్పడి విషయాన్తర ప్రవణఙ్గళాన మనోవాక్కాయఙ్గళై ఉడైయేన్ ఆకైయాలే కర్మజ్ఞానభక్తికళాకిఱ సాధనఙ్గళొన్ఱుమ్ శెయ్య అశక్తనాననాన్, కింకరిష్యామి - పేఱ్ఱుక్కుఱుప్పాన ఎన్న ఉపాయఙ్గళై శెయ్యప్పోకిఱేన్, హే కృష్ణ - ఐహికాముష్మికఫలప్రదనాన కృష్ణనే! సదా భవాబ్ధౌ పతితం మామ్ - అనాదియాక దుస్తరమాన సంసారమాకిఱ పెరుఙ్గడలిలే విழுన్దు అలమరుకిన్ఱ ఎన్నై, కృపయా - దేవరీరుడైయ నిర్హేతుక కృపైయినాలేయే, రక్ష - రక్షిత్తరుళవేణుమ్.

అపరాధశతం చైవ సహస్రమయుతం తథా ।
అర్బుదం చాప్యసఙ్ఖ్యేయం కరుణాబ్ధే క్షమస్వ మే ॥ ౧౧.

హేకరుణాబ్ధే - ఎన్నుడైయ అసఙ్ఖ్యాతమాన అపరాధఙ్గళై ప్పొఱుత్తరుళుక్కైక్కిడాన కృపాగుణత్తుక్కు కడలపోన్ఱవనే!, మే అపరాధశతంచైవ - అజ్ఞానాది పూర్వకమాన ఎన్నాలే శెయ్యప్పట్ట దేవరీరుడైయ నిగ్రహహేతువాన అపచారఙ్గళ్ నూఱైయుమ్, తథాసహస్ర మయుతమర్బుదమసఙ్ఖ్యేయమ్ - అప్పడియే ఆయిర మాయుమ్ పతినాయిరమాయుమ్, అర్బుదమాయుమ్ - ఎణ్ణిఱన్దవై యుమ్ దేవరీర్ తిఱత్తిల్ శెయ్త అపచారఙ్గళై, క్షమస్వ - పొఱుత్తరుళ వేణుమ్. ౧౦

యచ్చాపరాధంకృతవాన జ్ఞానాత్పురుషోత్తమ ।
మద్భక్తఇతి దేవేశ తత్సర్వంక్షన్తుమర్హసి ॥ ౧౧.

హేపురుషోత్తమ - వారీర్ పురుషోత్తమనే! అజ్ఞానాత్- కృత్యాకృత్యఙ్గళిల్ అఱివిల్లామైయాలే, యత్-అపరాధఙ్కృతవాన్- దేవరీర్ తిఱత్తిల్ యాతొరు అపరాధఙ్గళై చ్చెయ్తేనో?తత్సర్వమ్- అన్దసర్వాపరాధఙ్గళైయుమ్, హేదేవేశ - వారీర్ దేవాధిదేవనే! మద్భక్తఇతి - నమ్మడియానివనెన్ఱు, క్షన్తుమర్హసి - పొఱుత్తరుళ వేణుమ్. ౧౨.

అజ్ఞత్వాదప్యశక్తత్వా దాలస్యాద్దుష్టభావనాత్ ।
కృతాపరాధం కృపణాం క్షన్తుమర్హసి మాంవిభో ॥ ౧౩.

హేవిభో-సర్వవ్యాపకనే! అజ్ఞత్వాత్-సత్కర్మాదికళై అఱియత్తక్క జ్ఞానమిల్లామైయాలుమ్, అశక్తత్వాదపి - అఱిన్దాలుమ్ అనుష్ఠిక్కవల్ల శక్తియిల్లామైయాలుమ్, ఆలస్యాత్ - శక్తియిరున్దాలుమ్ అనవధానత్తైయాలుమ్, దుష్టభావనాత్-కామక్రోధాదిదోష యుక్తమాన మనోభావత్తాలుమ్, కృతాపరాధమ్-అపరాధఙ్గళై చ్చే

[illegible] కళై యుమ్ [illegible] క్షన్తుమర్హసి-[illegible] త్తరుళ వేణుమ్.

అపరాధసహస్రాణి క్రియన్తేఽహర్నిశంమయా।
తానిసర్వాణిమేదేవ క్షమస్వమధుసూదన ॥ ౧౪.

మయా-ఎన్నాలే, అహర్నిశమ్-ఇరవుపకలెన్నామల్ ఎప్పో తుమ్, అపరాధసహస్రాణి-దేవరీర్ తిరువుళ్ళమ్ కలఙ్గుమ్పడియాన అనేకమాయిర మపరాధఙ్గళానవై, క్రియన్తే - శెయ్యప్పడుకిన్ఱన, హేమధుసూదన - మధువై నిరసిత్తవనే! హేదేవ-వారీర్ సర్వేశ్వ రనే! తానిసర్వాణి-అన్త సర్వాపరాధఙ్గళైయుమ్, క్షమస్వ - పొఱు త్తరుళవేణుమ్. ౧౪.

యజ్జన్మనఃప్రభృతిమోహవశంగతేన
నానాపరాధశతమాచరితంమయాతే।
అన్తర్బహిశ్చసకలంతవపశ్యతోమే
క్షన్తుంత్వమర్హసి హరేకరుణావశేన ॥ ౧౫.

జన్మనఃప్రభృతి - పిఱన్దదుముతల్, మోహవశంగతేన-తమో భిభూతనాయ్ మతిమయఙ్గిక్కిడక్కిఱ, మయా-ఎన్నాలే, మే అన్త ర్బహిశ్చసకలం తవపశ్యతః, ఎన్నుడైయ ఉళ్ళుమ్పుఱమ్బుమ్ ఎల్లా వఱ్ఱైయుమ్ దేవరీర్ కటాక్షిత్తు నిఱ్కచ్చెయ్తే, తే-దేవరీర్ తిఱత్తిల్, యత్ నానాపరాధశతమాచరితమ్-ఎణ్ణిఱన్ద ఎన్ద అపరా ధఙ్గళ్ శెయ్యప్పట్టతో. హేహరే - ఆశ్రితదురితఙ్గళై పోక్కు మవనే! త్వమ్-దేవరీర్, కరుణావశేన-కృపైక్కు ప్పరతన్త్రరాయ్, క్షన్తుమర్హసి-అవై ఎల్లావఱ్ఱైయుమ్ పొఱుత్తరుళవేణుమ్.

ర్యకే [illegible] తుమ్, [illegible]

నాలుమ్, మనసా - నినైక్కైక్కు యోగ్యమాన [illegible]

వాచా - శొల్లుక్కుఱప్పాన వాక్కినాలుమ్, [illegible]

శెయ్‌కిఱ వ్యాపారమానతు యాతొన్ఱుణ్డో? సాఽన్ద వ్యాపా[illegible]

నతు, జన్మజన్మాన్తరేష్వపి - నాన్ పిఱక్కుమ్ జన్మఙ్గళిలుమ్, [illegible]

రాధనేస్యాత్ - సర్వాధికరాన దేవరీరుడైయ ఆరాధనత్తిలే విని[illegible]

గిక్కుమ్బడి కృపై శెయ్‌తరుళవేణుమ్; మనోవాక్కాయఙ్గళ్ మూన్[illegible]

మ్ దేవరీరైయొళియ వేఱొన్ఱిల్ శెల్లాతపడి అనుగ్రహిక్క వేణ్[illegible]

మెన్ఱపడి. ౧౭

తృతీయ జితన్తా సమ్పూర్ణా.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

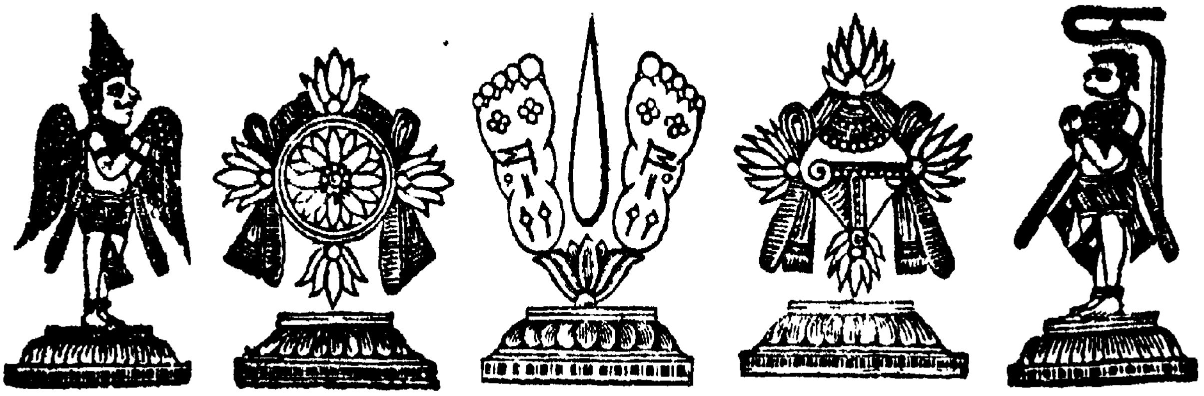

చతుర్థ జితన్తా ప్రారంభః

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ।

నమస్తే వాసుదేవాయ శాన్తానన్త చిదాత్మనే ॥ ౧.

హే పుణ్డరీకాక్ష! జితం తే - ఉన్నుడైయ శివ్వియ తామరై మలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళ్ సౌన్దర్యత్తిలీడుపట్టు ఉనక్కుత్తోఱ్ఱేనెన్ఱ పడి; నమస్తే విశ్వభావన - సకలజగత్తుక్కుమ్ కారణభూతనే! ఉన్నై శరణమడైకిఱేన్; శాన్తానన్తచిదాత్మనే - అశనాయాపిపాసాద్యూర్మిషట్క రహితనాయ్, నిత్యనాయ్ సర్వవస్తుక్కళిలుమ్ వ్యాపిత్తునిఱ్కైయాలే సర్వవస్తు పరిచ్ఛేదానర్హనాయ్ జ్ఞానస్వరూపనాయిరుక్కిఱ వాసుదేవాయ తే నమః - వాసుదేవశబ్ద వాచ్యనాయిరుక్కిఱ దేవరీరై శరణమడైకిఱేన్. ౧

అధ్యక్షాయ స్వతన్త్రాయ నిరపేక్షాయ శాసతే ।

అచ్యుతాయావికారాయ తేజసాం నిధయే నమః ॥ ౨.

అధ్యక్షాయ - చేతనరుడైయ రక్ష్యాపేక్షైయై ప్రతీక్షిత్తిరుక్కుమవనాయ్, స్వతన్త్రాయ - స్వేచ్ఛాకృత కార్యత్తిల్ తనక్కొరు నివారకరిల్లాతవనాయ్, నిరపేక్షాయ - చేతనరక్షణత్తిల్ ఒరుత్తరైయుమ్

తన్నైయుమ్ అపేక్షియాతవనాయ్, శాసతే - ఉభయవిభూతియుమ్ తన్ ఆజ్ఞైక్కు పరతన్త్రమామ్పడి నియమిక్కుమవనాయ్, అచ్యుతాయ, దేవమనుష్యాదిరూపేణ తిరువవతరిత్తాలుమ్, తన్నుడైయ పరమైశ్వర్యత్తై నఴువవిడాతవనాయ్, అవికారాయ - ప్రకృతిగతమాన స్వరూపాన్యథాభావముమ్, చేతనగతమాన స్వభావాన్యథాభావముమాకిఱ వికారశూన్యనాయ్, తేజసాంనిధయే-లోకప్రకాశకరఙ్గళాన సూర్యాదితేజస్సుకళుక్కుమ్ ప్రకాశకమాన నిరవధిక తేజస్సైయుడైయ వున్నై, నమః-శరణమడైకిఱేన్. ౨

ప్రధానపురుషేశాయ నమస్తేపురుషోత్తమ ।
క్లేశకర్మాద్యసంస్పృష్ట పూర్ణషాడ్గుణ్యమూర్తయే ॥ ౩॥

హేపురుషోత్తమ - ఉత్తమపురుషనానవనే! క్లేశకర్మాద్యసంస్పృష్ట - అవిద్యాస్మితా రాగద్వేషాభినివేశఙ్గళాకిఱ పఞ్చక్లేశఙ్గళెన్న, ఇవఱ్ఱుక్కు కారణమాన కర్మఙ్గళెన్న, ఇవఱ్ఱిన్ స్పర్శమిల్లాతవనే! ప్రధానపురుషేశాయ-ప్రకృతి పురుషర్కళై అనుప్రవేశిత్తు బన్ధమోక్షాదికళై పణ్ణుమవనాయ్, పూర్ణషాడ్గుణ్యమూర్తయే-జ్ఞానశక్త్యాదికళాన ఆఱుగుణఙ్గళాల్ పూర్ణమాన దివ్యాత్మస్వరూపప్రకాశకమాన దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయ, తేనమః- దేవరీరై నమస్కరిక్కిఱేన్. ౩.

త్రిభిర్జ్ఞానబలైశ్వర్య వీర్యశక్త్యన్తరాత్మనే ।
త్రియుగాయనమస్తేస్తు నమస్తేచతురాత్మనే॥ ౪.

త్రిభిః-సఙ్కర్షణప్రద్యుమ్నానిరుద్ధర్కళెన్గిఱ మూన్ఱుమూర్తికళాలే, జ్ఞానబలైశ్వర్య వీర్యశక్త్యన్తరాత్మనే-జ్ఞానబలైశ్వర్యవీర్యశక్తి తేజస్సుకళై స్వాభావిక గుణఙ్గళాక వుడైయనాయిరుక్కచ్చె

య్ తేయుమ్, త్రియుగాయ - సృష్టిస్థితిసంహార రూపమాన అవ్వ్యా కార్యఙ్గళుక్కనుగుణమాక ఇరణ్డిరణ్డు గుణఙ్గళై యే ప్రధానమాక వుడైయవనాయ్, చతురాత్మనే-వ్యూహచతుష్టయత్తిలుమ్ ప్రత్యేక ముణ్డాన జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తితురీయసంజ్ఞకమాక నాలువడివై యు డైయనాన, తేనమః-ఉన్నై శరణమడైకిఱేన్. ౪.

చతుఃపఞ్చనవవ్యూహ దశద్వాదశమూర్తయే ।
అనేకమూర్తయేతుభ్య మమూర్తాయైకమూర్తయే ॥ ౫.

చతుఃపఞ్చనవవ్యూహదశద్వాదశమూర్తయే- ఉపాసకానుగ్రహార్థమాక సఙ్కర్షణాది నాలువ్యూహఙ్గళాయుమ్, విష్ణుపురుషసత్యాచ్యుతానిరుద్ధర్కళెన్గిఱ ఐన్దువ్యూహఙ్గళాయుమ్ ఒన్బతు వ్యూహఙ్గళాయుమ్, రామకృష్ణాది దశావతారఙ్గళాయుమ్, కేశవాది ద్వాదశమూర్తికళాయు మవతరిత్తరుళిన దివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తై యుడైయనాయ్,అనేకమూర్తయే-కార్యావస్థైయిల్ స్థూలచిదచిద్విశిష్టనాయ్, ఏకమూర్తయే-ఎన్ఱు మొరుపడిప్పట్ట దివ్యమంగళవిగ్రహత్తై యుడైయనాయ్ నిత్యవిభూతియిలెఴున్దరుళియిరుక్కుమ్, తుభ్యం నమః దేవరీరై దెణ్డన్‌సమర్పిక్కిఱేన్. ౫.

నారాయణనమస్తేస్తు పుణ్డరీకాయతేక్షణ ।
సుభ్రూలలాట సునస సుస్మితాధరపల్లవ ॥ ౬.

పుణ్డరీకాయతేక్షణ - ఆధిరాజ్యసూచకమాన శెవ్వితామరై మలర్‌పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళైయుడైయవనే। సుభ్రూలలాట - అఴకియ తిరుప్పురువఙ్గళైయుమ్ తిరునెఱ్ఱియైయుముడైయవనే। సునస-కోల నీళ్ కొడిమూక్కైయుడైయవనే! సుస్మితాధరపల్లవ-అఴకియ మన్దహాసత్తోడుకూడియ తళిర్‌పోన్ఱ తిరువధరఙ్గళై యుడైయవనే!

నారాయణ - సమస్తచేతనాచేతన శరీరియాయ్, సమస్తకల్యాణ గుణ విశిష్టనానవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౬.

పీనవృత్తాయతభుజ శ్రీవత్సకృతలక్షణ ।
తనుమధ్యవిశాలాక్ష పద్మనాభనమోస్తుతే ॥ ౭.

పీనవృత్తాయతభుజ-సకలలోకజ్గళుమ్ తన్నిழలిలొతుఙ్గుమ్పడి పరుత్తువర్తుళమాయ్ నీణ్డిరుక్కిఱ తిరుత్తోళ్కళై యుడైయవనే! శ్రీవత్సకృతలక్షణ-స్వాసాధారణమాన శ్రీవత్సమెన్గిఱ తిరుమఱువాలే అలఙ్కృతనానవనే! తనుమధ్య - సూక్ష్మమానకటిప్రదేశత్తైయుడైయవనే! విశాలాక్ష-సకలలోకజ్గళుమ్ ఒరుమూలైప్పరప్పుక్కుప్పోరుమ్పడి విశాలమాన తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే! పద్మనాభ - సకల జగదుత్పత్తిక్కు నిదానమాన తిరునాభీకమలత్తై యుడైయవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౭.

విలాసవిక్రమాక్రాన్త త్రైలోక్యచరణామ్బుజ ।
నమస్తేపీతవసన స్ఫురన్మకరకుణ్డల ॥ ౮.

విలాసవిక్రమాక్రాన్తత్రైలోక్య చరణాంబుజ - వరుత్తమఱ సవిలాసమాకమూన్ఱడికళాల్ మూన్ఱులోకఙ్గళైయుమ్ అళన్దరుళిన తిరువడికళై యుడైయవనే! పీతవసన-తిరువరై పూత్తాప్పోలే తిరుమేనిక్కు ప్పరభాగమాన పీతామ్బరత్తైయుడైయవనే! స్ఫురన్మకరకుణ్డల-తిరుచ్చెవియిల్ విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ తిరుమకరకుణ్డలఙ్కళై యుడైయవనే॥ తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౮.

స్ఫురత్కిరీటకేయూరహార కౌస్తుభభూషణ ।
పఞ్చాయుధసమస్తేస్తు నమస్తేపాఞ్చకాలిక ॥ ౯.

స్ఫురత్కిరీటకేయూరహార కౌస్తుభభూషణ-తిరుమేనిక్కు ప్పరభాగమాయ్ విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ తిరువభిషేకమెన్న, తిరుత్తోళ్వళైక

ళైన్న, ముక్తాహారఙ్గళైన్న, కౌస్తుభమెన్గిఱ మాణిక్కప్పతకమెన్న ఇవై ముతలాన దివ్యాభరణఙ్గళై యుడైయవనే! శఙ్ఖాయుధ- ఆశ్రితవిరోధినిరసనత్తుక్కాక, ఎప్పోతుమ్ ధరియానిన్ఱుళ్ళ దివ్యాయుధఙ్గళై యుడైయవనే! పాఞ్చకాలిక- పఞ్చకాలపరర్కళాలే ఎప్పోతుమ్ ఆరాధిక్కప్పడుమవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్ ౯.

పఞ్చకాలపరైకాన్త యోగక్షేమంవహ ప్రభో ।
నిత్యజ్ఞానబలైశ్వర్య భోగోపకరణాచ్యుత ।
నమస్తే బ్రహ్మరుద్రాది లోకయాత్రాపరిచ్ఛద ॥ ౧౦.

పఞ్చకాలపరైకాన్తయోగక్షేమంవహ - పఞ్చకాలఙ్గళిలుమ్ కుఱైవఱ భగవదారాధనమ్ శెయ్యుమవర్కళుక్కు ముఖ్యమాన ఐహికాముష్మికభోగఙ్గళై కొడుక్కుమవనే! ప్రభో-సర్వనియన్తావానవనే! నిత్యజ్ఞానబలైశ్వర్య భోగోపకరణ -నిత్యమాన జ్ఞానబలైశ్వర్యాదికళైయుమ్, దివ్యమాల్యాంబర ఛత్ర చామరాదికళాన భోగోపకరణఙ్గళై యుముడైయవనే! అచ్యుత-ఆశ్రితర్కళై ఒరుకాలుమ్ నఴువవిడాతవనే! బ్రహ్మరుద్రాది లోకయాత్రాపరిచ్ఛద- సృష్ట్యాది లోకవ్యాపారత్తుక్కు బ్రహ్మరుద్రాదికళై 'ప్పరికరమాక వుడైయవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౧౦.

జన్మప్రభృతిదాసోస్మి శిష్యోస్మితనయోస్మి తే ।
త్వంచస్వామీగురుర్మాతా పితాచమమమాధవ ॥ ౧౧.

జన్మప్రభృతి-అడియేన్ పిఱన్దతుముతల్, తేదాసోస్మి - దేవరీరుక్కు క్రయవిక్రయార్హనాయిరానిన్ఱేన్, శిష్యోస్మి-దేవరీడత్తిల్ సకలరహస్యార్థమ్ కేట్ట శిష్యనాయిరానిన్ఱేన్, తనయోస్మి - దేవరీరుక్కు కించిత్కరిత్తు స్వరూపమ్నిఱమ్బియుమ్ పుత్రనాకానిన్ఱేన్, హే మాధవ-శ్రియఃపతియే !త్వంచ - దేవరీర్, మమ - అడియేనుక్కు

స్వామీ - నాన్ విముఖనానవన్ఱుమ్ ఎన్నైత్తైయినోక్క రక్షిక్కుమ్ వకుత్తస్వామియాయుమ్, గురుః-అజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్పణ్ణుకిఱ ఆచార్యనాకవుమ్, మాతా-ధారకపోషకైయాన మాతావాకవుమ్, పితాచ - ఉత్పాదకనాయ్ హితప్రవర్తకనాన పితావాకవుమ్ ఆకిఱీర్. ౧౨.

అపిత్వాం భగవన్బ్రహ్మా శర్వశ్శక్రో మహర్షయః ।
ద్రష్టుం యష్టుమపి స్తోతుం నహి స్మర్తుమనీశతే ॥ ౧౩॥

హేభగవన్-షాడ్గుణ్యపరిపూర్ణనాన సర్వేశ్వరనే! త్వామ్-దేవరీరై, బ్రహ్మ - చతుర్ముఖనుమ్, శర్వః - రుద్రనుమ్, శక్రః - ఇన్ద్రనుమ్, మహర్షయోపి - మహర్షికళుమ్, ద్రష్టుమ్ - స్వయత్నత్తాల్ కాణ్గైక్కుమ్, యష్టుమ్ - ఆరాధిక్కైక్కుమ్, స్తోతుమ్ - అపరిచ్ఛిన్న స్వరూపాదికళై యుడైయనాకైయాలే స్తోత్రమ్పణ్ణుకైక్కుమ్. స్మర్తుమపి - మనస్సాల్ స్మరిక్కైక్కుమ్, అనీశతే - సమర్థరాకమాట్టార్కళ్. ౧౩.

తాపత్రయమహాగ్రాహభీషణే భవసాగరే ।
మజ్జతాం నాథనో రేషా ప్రణతిస్త్వత్పదార్పితా ॥ ౧౪॥

నాథ - వారీర్ సర్వస్వామియే! తాపత్రయమహాగ్రాహభీషణే-ఆధ్యాత్మికాధిదైవికాధి భౌతిక తాపత్రయజ్గళాకిఱ పెరియముతలైకళాలే భయావహమాన, భవసాగరే - సంసారమాకిఱ పెరుఙ్గడలిలే, మజ్జతామ్ - అழున్దానిన్ఱుళ్ళ వెఙ్గళుక్కు, త్వత్పదార్పితా - వకుత్తశేషియాన దేవరీర్ తిరువడికళిల్ శెయ్యప్పట్ట, ఏషాప్రణతిః- ఇన్దశరణవరణమానతు, నః - అక్కరైయిలే ప్రాపిక్కుమతాన ఓడమాకానిన్ఱతు.

అనాథాయ జగన్నాథ శరణ్య శరణార్థినే ॥
ప్రసీదసీద తేమహ్యాం నమస్తే భక్తవత్సల ॥ ౧౫॥

హేజగన్నాథ-లోకఙ్గళుక్కెల్లామ్ స్వామియానవనే! అనాథాయ - వేఱోరుస్వామియిల్లాతవెనక్కు, ప్రసీద - కృపైపణ్ణియరుళవేణుమ్, హేశరణ్య-సర్వలోకఙ్గళుక్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తియైయుమ్ అనిష్ట నివృత్తియైయుమ్ పణ్ణిక్కొడుక్కుమవనే! శరణార్థినే - దేవరీరైయే రక్షకరాకప్పఱ్ఱిన వెనక్కు కృపైపణ్ణవేణుమ్, సీదతేమహ్యమ్ - మికవుమ్ క్లేశభాక్కాన వెనక్కు, ప్రసీద - ఎన్నుడైయ దుఃఖఙ్గళు ఐయోవెన్ఱిరఙ్గియరుళవేణుమ్, హేభక్తవత్సల - ఆశ్రితరుడైయదోషత్తైయే భోగ్యమాకక్కొళ్ళుమవనే! తేనమః-దేవరీరై దణ్డన్ సమర్పిక్కిఱేన్. ౧౫.

మన్త్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం యదర్చనమ్ ।
తత్సర్వం క్షన్తవ్యం ప్రపన్నానా మపరాధసహోహ్యసి ॥ ౧౬॥

మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రశూన్యమాయుమ్, క్రియాహీనమ్ - తన్త్రఙ్గళాల్ శూన్యమాయుమ్, భక్తిహీనమ్ - ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తిశూన్యమాయుమ్, యత్ అర్చనమ్ - దేవరీర్ తిఱత్తిల్ యాతొరు ఆరాధనమానతు ఎన్నాల్ శెయ్యప్పట్టతో? తత్-అన్ద ఉపచారరూప అపచారమానతు - క్షన్తవ్యమ్-దేవరీరాల్ పొఱుత్తరుళత్తక్కతు; ప్రపన్నానామపరాధసహోహ్యసి- దేవరీర్ తిరువడికళిల్ ప్రపత్తిపణ్ణినవర్కళినపచారఙ్గళై ప్పొఱుత్తరుళుమ్ స్వభావముడైయవరెన్ఱు వైదికప్రసిద్ధియుడైయవరన్ఱో? ౧౬.

అజ్ఞానాద్యదివాజ్ఞానా దశుభం యత్కృతంమయా ।
క్షన్తవ్యంతదశేషేణ దాస్యేనచగృహాణమామ్ ॥ ౧౭.

అజ్ఞానాత్ -అబుద్ధిపూర్వకమాకవాతల్, జ్ఞానాత్ -బుద్ధిపూర్వకమాకవాతల్; యత్ - అశుభమ్ - యాతొరు అపచారమానతు, మయా - ఎన్నాలే, కృతమ్ - శెయ్యప్పట్టతో? తత్ అశేషేణ క్షన్తవ్యమ్ - అవై ఒన్ఱుమ్ ఒழியామల్ పొఱుత్తరుళత్తక్కతు. మామ్ - అడియేనై, దాస్యేనచగృహాణ-నిత్యకైఙ్కర్యమ్ శెయ్యుమ్పడి అఙ్గీకరిత్తరుళవేణుమ్. ౧౬,

సర్వేషుదేశకాలేషు సర్వావస్థాసుచాచ్యుత ।
కిఙ్కరోస్మిహృషీకేశ భూయోభూయోస్మికిఙ్కరః ॥ ౧౭॥

అచ్యుత - ఆశ్రితరై ఒరుకాలుమ్ నழுవవిడాతవనే! సర్వేషు దేశకాలేషు - సర్వావస్థాసు - కిఙ్కరోస్మి - కైఙ్కర్యత్తిలభినివేశాతిశయత్తాలే సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థైకళిలుమ్ దేవరీరుక్కు అడిమైశెయ్యప్పెఱువేనాకవేణుమ్. హృషీకేశ - కైఙ్కర్యత్తిల్ స్వభోగత్తై త్తవిర్ప్పిక్కుమవనే! భూయోభూయోస్మికిఙ్కరః- ఆదరాతిశయత్తాలే ద్విరావృత్తి ప్రార్థిక్కుఅపడి; ఇనిమేలుళ్ళ కాలమెల్లామ్ పరవ్యూహాదిదేశఙ్గళిలుమ్ జాగ్రత్స్వప్నాద్యవస్థైకళిలుమ్ తత్తద్దేశకాలావస్థోచిత సకలవిధకైఙ్కర్యఙ్గళైయుమ్ శెయ్యప్పెఱువేనాకవేణుమెన్గిఅతు. ౧౭.

చతుర్థజితన్తావ్యాఖ్యానం సమాప్తమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

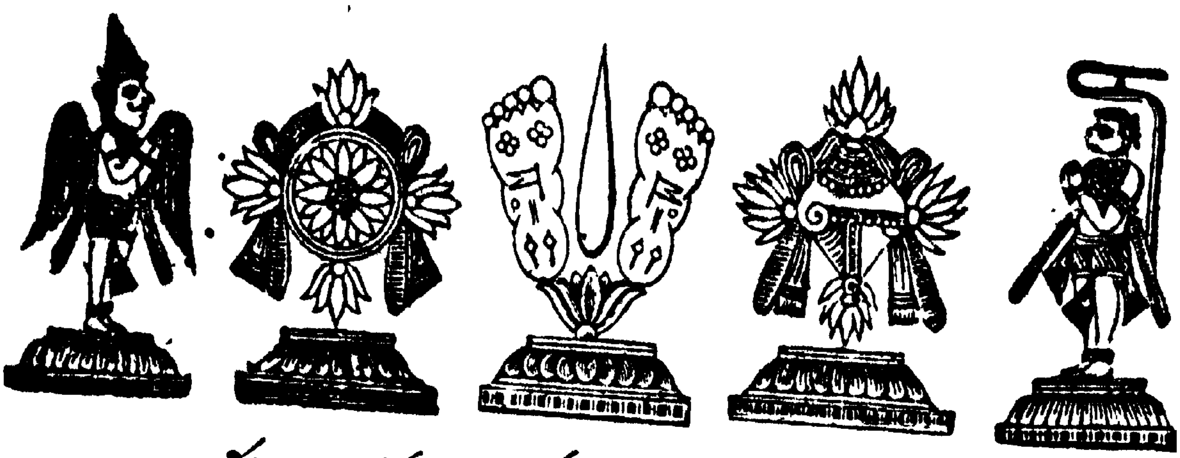

పఞ్చమ జితన్తావ్యాఖ్యానమ్.

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ।
నమస్తేస్తు హృషీకేశ మహాపురుష పూర్వజ ॥ ౧॥

హేపుణ్డరీకాక్ష - శెవ్వియ తామరై మలర్ పోన్ఱ తిరుక్కణ్గళై యుడైయవనే! తేజితమ్ - ఉనక్కు జయముణ్డాకక్కడవతు. హేవిశ్వభావన - సకలజగత్తైయుమ్ పడైత్త సర్వేశ్వరనే! తేనమః - ఉన్నై శరణమడైకిఱేన్; పూర్వజ - చేతనరక్షణత్తుక్కాక సృష్ట్యవతారాదికళైప్పణ్ణి ముత్పాడనాయ్ నిఱ్కుమవనే, హృషీకేశ - తన్నుడైయ సౌన్దర్యాదికళై క్కాట్టి విషయాన్తర ప్రవణఙ్గళాన విన్ద్రియఙ్గళైత్తన్ వశమాక్కుమవనే, మహాపురుష - ఆశ్రితవిషయత్తిల్ తన్ స్వరూపత్తైయుం ప్రియమాఱి కార్యమ్ శెయ్యుమవనాన సర్వేశ్వరనే! నమః తేఅస్తు - ఉన్నుడైయ సౌన్దర్యాది గుణఙ్గళుక్కుత్తోఱ్ఱు శరణమడైకిఱేన్.

౧.

నమస్తే వాసుదేవాయ శాన్తానన్త చిదాత్మనే ।
అజితాయనమస్తుభ్యం షాడ్గుణ్య నిధయేనమః ॥ ౨॥

శాన్తానన్తచిదాత్మనే - ఊర్మిషట్కరహితమాయ్, దేశకాల వస్తు పరిచ్ఛేదానర్హమాయ్, జ్ఞానమయమాన దివ్యాత్మస్వరూపత్తై యుడైయనాయ్, వాసుదేవాయ - సర్వభూతఙ్గళిలుమ్ అన్తరాత్మతయానిన్ఱు విళఙ్గా నిన్ఱుళ్ళ, తేనమః - దేవరీరై శరణమడైకిఱేన్, అజితాయ - ప్రాకృతమాన జన్మమరణాదికళాల్ జయిక్కప్పడాతవనాయ్, అల్లతు - అజితై యెన్ఱిఱ పరమపదత్తైయుడైయనాయ్, షాడ్గుణ్యనిధయే - జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణఙ్గళుక్కు ఆకరమాన, తుభ్యంనమః - దేవరీరై దణ్డన్సమర్పిక్కిఱేన్. ౨.

మహావిభూతిసంస్థాయ నమస్తే పురుషోత్తమ ।
సహస్రశిరసేతుభ్యం సహస్ర చరణాయతే ॥ ౩॥

హేపురుషోత్తమ - వాఙ్మనసాऽపరిచ్ఛేద్యమాన గుణవిభూతి విగ్రహాద్యమఖవత్తై ఆశ్రితర్కుత్తక్కపడి అళిక్కుమవనే! మహావిభూతిసంస్థాయ - భోగ్యభోగోపకరణఙ్గళాల్ కుఱైవఱ్ఱ త్రిపాద్విభూతియిలెళున్దరుళి యిరుక్కుమవనాయ్, సహస్రశిరసే - సహస్రశబ్దమ్ - ఆనన్త్యవాచియాయ్, శిరశ్శబ్దమ్ - సర్వేన్ద్రియవాచియాయ్, తత్కార్యమాన జ్ఞానత్తై లక్షిక్కిఱతాకైయాలే, అపరిచ్ఛిన్నజ్ఞానత్తై యుడైయనాయ్, సహస్రచరణాయ - చరణశబ్దమ్ - కర్మేన్ద్రియకార్యశక్త్యుపలక్షకమాయ్, అపరిచ్ఛిన్నశక్తియై యుడైయనాన, తే నమః - ఉనక్కు దెణ్డన్సమర్పిక్కిఱేన్, అనేకమాయిరమ్ కణ్ణాలకళాల్ శెయ్యత్తక్క కార్యత్తై ఇన్ద్రియఙ్గళిన్ అపేక్షైయాకవే శెయ్యవల్ల అపరిమిత జ్ఞానశక్తియుడైయవనెన్ఱు సహస్రశీర్షాదిశబ్దఙ్గళుక్కు తాత్పర్యమ్. ౩.

సహస్రబాహవేతుభ్యం సహస్రనయనాయతే ।
అమూర్తాయనమస్తుభ్య మేకమూర్తాయ తేనమః ॥ ౪॥

సహస్రబాహవే - బాహుశబ్దత్తాల్ కర్మేన్ద్రియ కార్యశక్త్యు పలక్షకమాయ్, అనన్తశక్తియుక్తనాయ్, సహస్రనయనాయ-నయన శబ్దత్తాలే జ్ఞానేన్ద్రియకార్యమాన జ్ఞానత్తై లక్షిక్కిఱతాయ్, అనన్త జ్ఞానత్తైయుడైయనాయ్, అమూర్తాయ - సూక్ష్మమాన అవ్యక్తపురుషాదికళై శరీరమాకవుడైయనాయ్, అల్లతు స్థూలభౌతికమానమూర్త పదార్థఙ్గళిల్ వేఱుపట్టవనాయ్, ఏకమూర్తాయ - తనక్కు సదృశమాన వస్త్వన్తరమిల్లామైయాలుమ్, ప్రళయత్తిల్ అవిభక్తతమశ్శరీరకనా యిరుక్కైయాలుమ్, ఒన్ఱెన్ఱుశొల్లలామ్పడియాన దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయనాన, తేనమః - ఉన్నై స్సేవిక్కిఱేన్. ౪.

అనేకమూర్తయే తుభ్యమక్షరాయ చ తే నమః ।
వ్యాపినే వేదవేద్యాయ నమస్తే పరమాత్మనే ॥ ౫॥

అనేకమూర్తయే - రామకృష్ణాద్యనేకావతారమ్ శెయ్యుమవనాయ్, అల్లతు స్థూలసూక్ష్మమాన ఎల్లాపదార్థఙ్గళైయుమ్ శరీరమాకవుడైయనాయ్, అక్షరాయ - ఒరుకాలుమ్ నాశమిల్లాతవనాయ్, అల్లతు, ముక్తర్కళాల్ సదా అనుభవిక్కప్పట్టాలుమ్, అవర్కళై కల్యాణగుణాదికళిల్ అమిழ్న్దుకిడక్కుమ్పడి శెయ్తు మేన్మేలనభోగ్యత్తైయే మిక్కిరుక్కుమ్పడి వృద్ధియడైకైయాలే క్షరణమిల్లాతవనాయ్, వ్యాపినే - సకలచేతనాచేతనఙ్గళిల్ సఙ్కోచమఱ వ్యాపిత్తు నిఱ్కుమవనాయ్, వేదవేద్యాయ - ఇవన్ వ్యాపిత్తు నిఱ్కుమ్ నిలైమైతలియవై ప్రత్యక్షాదిప్రమాణఙ్గళాలఱియ అశక్యమాకైయాలే కేవలవేదఙ్గళాల్ అఱియత్తక్కవనాయ్, పరమాత్మనే - ఎల్లావస్తుక్కళుక్కుమ్ తాన్నియామకనాయ్, తనక్కునియామకాన్తరమిల్లాతవనాన, తేనమః. ౫.

చిన్మాత్రరూపిణేతుభ్యం నమస్త్రయ్యన్తమూర్తయే ।
అణిష్ఠాయస్థవిష్ఠాయ మహిష్ఠాయచ తేనమః ॥ ౬॥

చిన్మాత్రరూపిణే - కేవలం జ్ఞానమయమాన దివ్యాత్మస్వరూపత్తైయుడైయనాయ్, త్రయ్యన్తమూర్తయే - వేదాన్తఙ్గళై శరీరమాకవుడైయనాన, తుభ్యంనమః; వేదాన్తఙ్గళ్ శరీరమాకైయావతు - ఈశ్వరనుక్కు అభివ్యంజకమాయిరుక్కైయినాలావతు, ఈశ్వరనుడైయ ఆజ్ఞారూపమాయిరుక్కైయినాలావతెన్ఱియవుమ్; అణిష్ఠాయ - అతిసూక్ష్మఙ్గళాన దహరాకాశాన్తర్గతజీవాదికళిల్ ప్రవేశిక్కత్తక్క అతిసూక్ష్మస్వరూపనాయ్, స్థవిష్ఠాయ - ఓరిడత్తిలిరున్దే ఎల్లావస్తుక్కళైయుమ్ స్పర్శిక్కవల్లస్థౌల్యవిశిష్టనాయ్, అల్లతుబహుస్యామెన్గిఱ సఙ్కల్పత్తాలే బ్రహ్మాణ్డాది సకలస్థూలకార్య వర్గత్తై సృష్టిక్కవల్ల స్థౌల్యత్తైయుడైయనాయ్, మహిష్ఠాయ - మహత్పరిమాణఙ్గళాన పరమాకాశాదికళిలుమ్ వ్యాపిత్తు అవైశిఱాఙ్గైయెన్నుమ్పడిపణ్ణవల్ల పరమమహత్పరిమాణవానాన, తే నమః ౬॥

నేదిష్ఠాయ యవిష్ఠాయ సర్వాన్తర్యామిణేనమః ।
వరిష్ఠాయ జవిష్ఠాయ కనిష్ఠాయచ తేనమః ॥ ౭॥

నేదిష్ఠాయ - పుఱమ్బుణ్డానపదార్థఙ్గళై విట్టు ఉన్నిడత్తిల్ మనస్సైవైత్తు త్వన్మయాళాన ముముక్షుక్కళుక్కు అత్యన్తసమీపత్తిలిరుక్కుమవనాయ్, యవిష్ఠాయ - ఎన్ఱుమొక్క పంచవింశతివార్షికమాన అకుమారయువాకారనాయ్, సర్వాన్తర్యామిణే - ఎల్లావస్తుక్కళిలుమ్ అనుప్రవేశిత్తు కర్మానుగుణమాక నియమిక్కుమవనాన, తేనమః; వరిష్ఠాయ - ఎల్లారుక్కుమ్ మున్నే ఉణ్డాయిరుక్కైయాలే మికవుమ్ ముతిర్న్దవయస్సైయుడైయవనాయ్, జవిష్ఠాయ -

వామనకపిలాదిరూపేణ అవతరిత్తు మహామన్త్రాది జపశీలనాయ్, కనిష్ఠాయ - భ్రాతాభవయువీరూనెన్ఱు కాశ్యపర్ ప్రార్థిత్తపడి దేవకార్యార్థమాక దేవర్కళుక్కు కనిష్ఠనా యవతరిత్త, తే నమః. ౭.

ఓఙ్కారేణ నమస్తుభ్యం సర్వాన్తర్యామిణేనమః ।
కల్పనాపోఢరూపాయ సృష్టిస్థిత్యన్తహేతవే ॥ ౮॥

పఞ్చాత్మనే-ఆకాశాదిభూతపఞ్చకఙ్గళైయుమ్ నిర్వాహకనాయ్, సర్వాన్తర్యామిణే-స్థూలసూక్ష్మఙ్గళాన ఎల్లాపదార్థఙ్గళిలుమ్ సత్తానిర్వాహార్థమాక అన్తః ప్రవేశిత్తు నియమిక్కుమవనాయ్, కల్పనాపోఢరూపాయ-కాల్పనికమన్ఱియే నిత్యమానదివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తై యుడైయనాయ్, సృష్టిస్థిత్యన్తహేతవే-బ్రహ్మరుద్రాదిరూపేణ నిన్ఱు సృష్టిస్థితి సంహారఙ్గళై పణ్ణానిన్ఱుళ్ళ, తుభ్యంనమః - దేవరీరై దణ్డన్సమర్పిక్కిఱేన్. ౮.

సమస్తగుణరూపాయ గుణరూపాతివర్తినే ।
వ్యస్తాయచసమస్తాయ సమస్తవ్యస్తరూపిణే ॥ ౯॥

గుణరూపాయ - గన్ధాదిగుణఙ్గళుక్కు పృథివ్యాదిద్వారా నిర్వాహకనాయ్,అన్ఱిక్కే, సత్త్వాదిగుణమయమాన ప్రకృతిశరీరకనాయ్, గుణరూపాతివర్తినే - ప్రాకృతగుణరూపఙ్గళైక్కడన్దిరుక్కుమవనాయ్, సమస్తాయ - సకలచేతనాచేతన శరీరకనాయిరుక్కచ్చెయ్దేయుమ్, వ్యస్తాయ - అవైకళిల్ కాట్టిల్ వేఱుపట్టవనాయ్, సమస్తవ్యస్తరూపిణే - సమష్టిసృష్టిక్కుమ్ వ్యష్టిసృష్టిక్కుమ్ విషయమాన సకలపదార్థఙ్గళుక్కు నిర్వాహకనాన, తే నమః.

ఆదిమధ్యాన్తశూన్యాయ తత్త్వస్థాయనమోనమః ।
ప్రణవప్రతిపాద్యాయ నమః ప్రణవరూపిణే ॥ ౧౦॥

ఆదిమధ్యాన్తశూన్యాయ - ముతల్, నడువు, కడైశియెన్గిఱ కాలకృతపరిచ్ఛేదమిల్లాతవనాయ్, అన్ఱిక్కే, కర్మకృత జన్మనాశాది దోషశూన్యమాన దివ్యమంగళ విగ్రహవిశిష్టనాయ్, తత్వస్థాయ - పఞ్చవింశతితత్వఙ్గళిలుమ్ వ్యాపిత్తు నిఱ్కుమవనాయ్, అన్ఱిక్కే పరమార్థభూతనాయ్ నిఱ్కుమవనాయ్, ప్రణవప్రతిపాద్యాయ - అసంహితాకారత్తిల్ ప్రణవత్తాల్, చేతనాచేతనఙ్గళెల్లామ్ ఎమ్బెరుమానుక్కే శేషమెన్ఱుశొల్లుకైయాల్, సర్వశేషియాక ప్రతిపాదిక్కప్పడుమవనాయ్. ప్రణవరూపిణే - సంహితాకారత్తిల్, ఓమితిబ్రహ్మావెన్ఱు ధ్యానసాధన ప్రణవస్వరూపియాన, తేనమః. ౧౦.

లోకయాత్రాప్రసిద్ధ్యర్థం సృష్టబ్రహ్మాదిరూపిణే ।
నమస్తుభ్యం నృసింహాదిమూర్తిభేదాయవిష్ణవే ॥ ౧౧॥

లోకయాత్రాప్రసిద్ధ్యర్థమ్ - సృష్ట్యాదిలోక వ్యాపారఙ్గళుక్కాక, సృష్టబ్రహ్మాదిరూపిణే - తన్నాలే ఉణ్డాక్కప్పట్ట బ్రహ్మాదికళుక్కు అన్తర్యామియాయ్ నిఱ్కుమవనాయ్, విష్ణవే - సకలచేతనాచేతనఙ్గళిలుమ్ వ్యాపిత్తిరుక్కుమవనాయ్, నృసింహాదిమూర్తిభేదాయ - వ్యాప్తిఫలమాన రక్షణత్తుక్కాక నృసింహాద్యవతారఙ్గళ్ శెయ్తరుళిన, తుభ్యంనమః. ౧౧.

విపాకైః కర్మభిఃక్లేశై రస్పృష్టవపుషేనమః ।
నమోబ్రహ్మణ్యదేవాయ తేజసాం నిధయేనమః ॥ ౧౨॥

విపాకైః - జాత్యాదివిభాగమాకిఱ విపాకఙ్గళినాలుమ్, కర్మభిః - అతుక్కడియాన పుణ్యపాపరూప కర్మఙ్గళినాలుమ్, క్లేశైః - రాగద్వేషాభినివేశఙ్గళాకిఱ క్లేశఙ్గళినాలుమ్, అస్పృష్టవపుషే - "క్లేశకర్మవిపాకాశయైరపరామృష్టః పురుషవిశేష ఈశ్వరః" ఎన్గిఱపడియే స్పృ

క్కప్పడాత దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయనాయ్, బ్రహ్మణ్యదేవాయ - వేదప్రతిపాద్యనాయిరుక్కైయాలుమ్ ఔజ్జ్వల్యత్తైయుడైయనాయ్, తేజసాంనిధయే - నిరవధికతేజోరూపనాన, తేనమః. ౧౨.

నిత్యసాధారణానేక లోకరత్నపరిచ్ఛదే ।
సచ్చిదానన్దరూపాయ వరేణ్యాయనమోనమః ॥ ౧౩॥

నిత్యసాధారణానేక లోకరత్నపరిచ్ఛదే- జగద్రక్షణార్థమాక నిత్యమాన అనేకపరికరఙ్గళైయుడైయనాయ్, సచ్చిదానన్దరూపాయ- నిరుపాధిక సద్భావత్తైయుడైయనాయుమ్ సద్గుణవిశిష్టనాయుమిరుక్కైయాలే సచ్ఛబ్దవాచ్యనాయ్, నిరుపాధికమాయ్ నిత్యమాయ్ దుఃఖాసమ్భిన్నమాయ్ ఎన్డుమొక్క అనుకూలమే స్వభావమాన జ్ఞానస్వరూపజ్ఞానగుణకనాయ్, వరేణ్యాయ-ఆశ్రితరాల్ తన్నైయే తరుమ్పడి ప్రార్థిక్కత్తక్కవనాన, తేనమః ౧౩.

యజమానాయయజ్ఞాయ యష్టవ్యాయనమోనమః ।
ఇజ్యాఫలాత్మనేతుభ్యం నమ ఇజ్యాదిశీలినే॥ ౧౪॥

యజమానాయ-అశక్తర్కళ్ తానే కర్మానుష్ఠానమ్పణ్ణుమవనాయ్, అన్ఱిక్కే, సర్వముమ్ భగవచ్ఛరీరమాకైయాలే యజ్ఞమ్ శెయ్యుమవనుక్కు నియామకనాయ్, యజ్ఞాయ - స్వారాధనరూపయాగోపకరణశూన్యర్క్కు తానే అన్నయజ్ఞరూపియాయ్, యష్టవ్యాయ - అన్నయాగోపకరణముమ్ తానేయాయ్, ఇజ్యాఫలాత్మనే- అన్నయాగమ్ శెయ్వతినాలుణ్డాకుమ్ ఫలత్తుక్కుమ్ తానే నిర్వాహకనాయ్, ఇజ్యాదిశీలినే - పఞ్చమహాయజ్ఞాదికళాల్ ఫలసఙ్గకర్తృత్వత్యాగపూర్వకమాక ఆరాధిక్కత్తక్కవనాన, అల్లతు, రామావతారాదికళిల్ అనేకాశ్వమేధాదియాగఙ్గళై అనుష్ఠియానిఱ్కుమ్, తేన మ-దేవరుక్కు నమస్కారమ్. ౧౪.

[illegible]

నమః పరమహంసాయ సమస్సత్వగుణాయచ ।
స్థితాయపరమవ్యోమ్ని భూయోభూయోనమోనమః ।

పరమహంసాయ-పుటమ్ముజ్ఞానపఴ్ ఱుక్కైయిల్ సవాసనమాక అఱుత్తుప్పోకడుమవనాయ్, సత్వగుణాయ - జ్ఞానప్రకాశకత్వేన మోక్షమూలమాన సత్వగుణప్రవర్తకనాయ్, పరమవ్యోమ్నిస్థితాయ - ఇప్పడి బాహ్యసంగమఱ్ఱ సత్వనిష్ఠర్కళుక్కు ప్రాప్యమాన పరమపదత్తిలే పెరుమతిప్పోడువీఱ్ఱిరుక్కుమవనాన - తేభూయోభూయోనమోనమః-దేవరీర్కై కదాకదావెన్ఱు అనుభవిప్పతిల్ ఆదరాతిశయత్తాలే, ద్విరావృత్తినిర్దేశమనాయ్, శరణవరణం పణ్ణుకిఱేన్.

సంసారేవిషయావర్త సంకులేచమహాభయే ।
అపారదుస్తరేగాధే పతితంకర్మభిస్స్వకైః ॥ ౧౬॥

అనాథమగతింభీరుం దయయాపరయాహరే ।
మాముద్ధరదయాసిన్ధో సిన్ధోరస్మాత్సుదుస్తరాత్ ॥ ౧౭॥

విషయావర్తసంకులే - అనర్థహేతుక్కళాన శబ్దాదివిషయఙ్గళాకిఱ శుఴిల్కళాల్ వ్యాకులమాయుమ్, మహాభయే- శేషత్వాదికళై యఴిక్కైయాలుమ్ శబ్దాదికళిలే మూట్టుకైయాలుమ్, ఆధివ్యాధికళాలుమ్ పదే పదే మిక్కభయజనకమాయ్, అపారదుస్తరే-కడల్పోల్ అక్కరై కాణవొణ్ణాతతాయుమ్, పుక్కాల్ తన్దామాల్ కరైయేఱ అశక్యమాయుమ్, అగాధే సంసారే - తరై కాణవొణ్ణాతపడి ఆఴమాయిరుప్పతాన అవిద్యాకర్మవాసనారుచి ప్రకృతిసంబన్ధఙ్గళాకిఱ సంసారత్తిలే, స్వకైఃకర్మభిః-అశల్ పిళన్దేఱిమక్కై యన్ఱిక్కే నానేమనోవాక్కాయఙ్గళాల్ శెయ్తపాపకర్మఙ్గళాలే, పతితమ్ - వీఴ్న్దు తుళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ, అనాథమ్-రక్షకాన్తరశూన్యనాయ్, [illegible]తిమ్-

ఉపాయాన్తర శూన్యనాయ్, భీతమ్ - దేశకాలశరీరఙ్గళిలుమ్, ఇవ శ్శాస్త్రాలనుష్ఠిక్కుమ్ కర్మయోగాదికళిలుమ్ మికవుమ్ భయన్దవనాన, మామ్ - దేవరై శరణమాకవడైన్ద అడియేనై, దయాసిన్ధో - కృపానిధియే, హరే-ఆశ్రితతాపన్నివర్తకనే, దయయాపరయా- దేవరీరుడైయ పరమకృపైయాలే, (ఐయోవెన్ఱిరఙ్గి) సుదుస్తరాత్ - స్వయత్నత్తాల్ కడప్పతఱ్కు అశక్యమాన, అస్మాత్ సిన్ధోః -ఇన్ద సంసారమాకిఱ పెరుఙ్గడలినిన్ఱుమ్, ఉద్ధర - ప్రళయఙ్గొణ్డభూమియై ఎడుత్తాప్పోలే, ఎడుత్తరుళవేణుమ్ ౧౭.

మన్త్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం యదర్చనమ్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ దీనం మామాత్మసాత్కురు ॥ ౧౮ ॥

యత్ అర్చనమ్ - యాతొరు దేవరీర్ తిఱత్తిల్ శెయ్త ఆరాధనమానతు, మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రలోపముళ్ళతాయిరున్దాలుమ్ క్రియాహీనమ్ - తన్త్రలోపముళ్ళతాయిరున్దాలుమ్, భక్తిహీనమ్ - ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తిశూన్యమాయిరున్దాలుమ్, తత్సర్వమ్ - ఉపచారమెన్ఱు నామమాత్రమాన అన్దవెల్లా అపచారఙ్గళుమ్, క్షమ్యతామ్ - దేవరీరాల్ పొఱుత్తరుళత్తక్కతు; దేవ-సర్వరుమ్ దేవర్ తిరువడికళై ఆశ్రయిక్క వేణ్డుమ్పడిక్కీడాన మేన్మైయుడైయవనే, దీనం మామ్ - పేఱ్ఱుక్కు ఒరుకైమ్ముతలిల్లామల్ కేవలమ్ దేవరీరుడైయ దయైక్కే పాత్రనాన వెన్నై, ఆత్మసాత్కురు - తనక్కేయామ్పడి అనుగ్రహిక్కవేణ్డుమ్; ౧౮.

నాహం హితం న జానామి త్వాం వ్రజామ్యేవ కేవలమ్।
రక్షస్వైవం సయగోవిన్ద ముక్త్యుపాయేన వర్తనా ॥ ౧౯ ॥

అహమ్ - అజ్ఞానాదికళాల్ పూర్ణనాననాన్, హితమ్-స్వరక్షణోపాయత్తై, నజానామి - అఱియమాట్టుకిఱిలేన్, త్వామేవకేవలమ్-సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వాది విశిష్టరాయ్ నిరపేక్షసిద్ధోపాయభూతరాన దేవరీరైయే, వ్రజామి - ఎన్నుడైయ అనిష్టనివృత్తిక్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తిక్కుమ్ కడవరాక అధ్యవసిక్కిఱేన్, హేగోవిన్ద-స్వరక్షణత్తిల్ జ్ఞానమిల్లాతపశుక్కళై రక్షిత్తవనే, ఏవంబుధ్వా - స్వరక్షణోపాయ శూన్యనెన్బతై తిరువుళ్ళత్తిల్ కొణ్డు, ముక్త్యుపాయే నవర్తనా - సంసారసమ్బన్ధముళ్ళు దేవరీరై ప్రాపిక్కైక్కిడాన నల్వళియోడే, నయ - ఎన్నై శ్చేర్త్తరుళవేణ్డుమ్. ౧౯.

త్వమేవవేత్సి శ్రేయో మే నేదమేతదితీతిచ।
బుద్ధియోగంచమే దేహి యేనత్వాముపయామ్యహమ్॥ ౨౦॥

మే - దేవరీరై ప్పఱ్ఱి నిన్ఱ వెనక్కు, ఇదం శ్రేయః ఇతి-ఇతు ఉత్తమపురుషార్థసాధనమెన్బతైయుమ్, ఏతత్ నేతిచ - ఇతు పురుషార్థసాధనమాకమాట్టాతెన్బతైయుమ్, త్వమేవ - సర్వజ్ఞరాన దేవరీరే వేత్సి అఱియవల్లర్, అహమ్ - అజ్ఞానాశక్తి పూర్ణనాననాన్, యేన - ఎన్ద ఉపాయత్తాలే, త్వామ్ - పరమప్రాప్యరాన దేవరీరై ఉపయామి-అడైవనో? బుద్ధియోగంచ-అన్ద భక్తిరూపోపాయత్తై, మే - అడియేనుక్కు, దేహి - ప్రసాదిత్తరుళవేణ్డుమ్. ౨౦.

966
(7307)

పఞ్చమజితన్తార్థ స్సమ్పూర్ణః.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడిక ళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిక ళేశరణమ్.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20